

BURMESE
CLASSIC

ကိုးသိန်း ပုံစံ

၂ သုံးတွဲပါဝင်ချုပ်

၂၀၁၆ ခုနှစ်

“...ကျွန်ုပ်ရဲ့ ကိုးသင်္ချိုင်းသံဇာတ
ဇာတ်အိမ်ထဲက ဆွဲထုတ်ပြီးရင်
သွေးမသောက်ရဘဲ ဇာတ်အိမ်ထဲ
ပြန်သွင်းလို့ မရဘူး။ ဒီနေ့
သမိန်စက္ကဝေါရဲ့ သွေး
သောက်ရလိမ့်မယ်”

[ကိုးသင်္ချိုင်းသံဇာတ်ပိုင်ရှင် သိရီမြတ်ကမ္ဘန်၏
တင်းအာဇာတ်ထန်သော အမူအရာနှင့် [ကျွန်းဝါးသံ...မှ]

ဒို့တာဝန် အရေးသုံးပါး

ပြည်ထောင်စု မပြိုကွဲရေး	ဒို့အရေး
တိုင်းရင်းသား စည်းလုံးညီညွတ်မှု မပြိုကွဲရေး	ဒို့အရေး
အချုပ်အခြာအာဏာ တည်တံ့ခိုင်မြဲရေး	ဒို့အရေး

“နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေ ပေါ်ပေါက်ရေးသည် ပြည်ထောင်စုသား အားလုံး၏ ပဓာနကျသော တာဝန်ဖြစ်သည်”

ပြည်သူ့သဘောထား

ပြည်ပအားကိုး ပုဆိန်ရိုး အဆိုးမြင်ဝါဒီများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
 နိုင်ငံတော် တည်ငြိမ်အေးချမ်းရေးနှင့် နိုင်ငံတော် တိုးတက်ရေးကို နှောင့်ယှက် ဖျက်ဆီးသူများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
 နိုင်ငံတော်၏ ပြည်တွင်းရေးကို ဝင်ရောက်စွက်ဖက် နှောင့်ယှက်သော ပြည်ပနိုင်ငံများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
 ပြည်တွင်းပြည်ပ အဖျက်သမားများအား တုံ့ရန်သူအဖြစ် သတ်မှတ်ချေမှုန်းကြ။

နိုင်ငံရေး ဦးတည်ချက် (၄) ရပ်

နိုင်ငံတော် တည်ငြိမ်ရေး၊ ရပ်ရွာအေးချမ်းသာယာရေးနှင့် တရားဥပဒေ စိုးမိုးရေး အမျိုးသား ပြန်လည်စည်းလုံးညီညွတ်ရေး နိုင်ငံမာသည့် ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေသစ် ဖြစ်ပေါ်လာရေး ဖြစ်ပေါ်လာသည့် ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေသစ်နှင့်အညီ ခေတ်မီဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်သော နိုင်ငံတော်သစ်တစ်ရပ် တည်ဆောက်ရေး

စီးပွားရေး ဦးတည်ချက် (၄) ရပ်

စိုက်ပျိုးရေးကို အခြေခံ၍ အခြားစီးပွားရေး ကဏ္ဍများကိုလည်း ဘက်စုံဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင် တည်ဆောက်ရေး၊
 ဈေးကွက်စီးပွားရေးစနစ် ပီပြင်စွာ ဖြစ်ပေါ်လာရေး၊
 ပြည်တွင်းပြည်ပမှ အတတ်ပညာနှင့် အရင်းအနှီးများ ဖိတ်ခေါ်၍ စီးပွားရေး ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင် တည်ဆောက်ရေး၊
 နိုင်ငံတော် စီးပွားရေးတစ်ရပ်လုံးကို ဖန်တီးနိုင်မှုစွမ်းအားသည် နိုင်ငံတော်နှင့် တိုင်းရင်းသား ပြည်သူတို့၏ လက်ဝယ်တွင် ရှိရေး

လူမှုရေး ဦးတည်ချက် (၄) ရပ်

တစ်မျိုးသားလုံး၏ စိတ်ဓာတ်နှင့် အကျင့်စာရိတ္တ မြင့်မားရေး၊
 အမျိုးဂုဏ်၊ ဓာတ်ဂုဏ် မြင့်မားရေးနှင့် ယဉ်ကျေးမှုအမွေအနှစ်များ၊
 အမျိုးသားရေး လက္ခဏာများ မပျောက်ပျက်အောင် ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ရေး၊
 မျိုးချစ်စိတ်ဓာတ် ရှင်သန်ထက်မြက်ရေး၊
 တစ်မျိုးသားလုံး ကျန်းမာကြံ့ခိုင်ရေးနှင့် ပညာရည်မြင့်မားရေး

စုစုံ [၁၉၀၀-၁၉၈၉]

မကွေးတိုင်း မြေထဲ(အောင်လံ)မြို့၌ အဖ အငြိမ်းစား အရေးပိုင် ဦးခက်၊ အမိ ဒေါ်မမကြီး တို့က ၁၉၀၈ ခု ဇူလိုင် ၁၇ ရက်တွင် မွေးဖွားသည်။ မွေးချင်း ကိုးယောက်အနက် ဆဋ္ဌမမြောက်၊ အမည်ရင်း ဦးသန်းတင် ဖြစ်သည်။
 တောင်ငူမြို့ စိန်လွှဲ အထက်တန်းကျောင်း၊ မော်လမြိုင်မြို့ ရှင်မဟာဗုဒ္ဓ ယောသကျောင်းနှင့် အင်းစိန်မြို့ အစိုးရ အထက်တန်းကျောင်းတို့တွင် ပညာ သင်ခဲ့ပြီး ၁၉၂၅-၂၆ ခုနှစ်တွင် ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်သို့ ရောက်သည်။ ၁၉၂၉-၃၀ တွင် တက္ကသိုလ်မှ ထွက်သည်။
 ၁၉၃၁ ခုနှစ်တွင် မြန်မာ့အလင်း သတင်းစာတိုက်၏ နယ်လှည့် သတင်း ထောက် အဖြစ် သတင်းစာလောကသို့ စတင် ဝင်ရောက်ခဲ့ပြီးနောက် ရန်ကုန် သတင်းထောက်၊ ဘာသာပြန် အယ်ဒီတာ၊ တာဝန်ခံ အယ်ဒီတာ(၁၉၃၈)နှင့် အယ်ဒီတာချုပ် အဖြစ် ၁၉၄၇ ခုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီလ အထိ တာဝန်ယူခဲ့သည်။ ထို့ပြင် အရှေ့တိုင်းမဂ္ဂဇင်း အယ်ဒီတာ (၁၉၄၆-၄၇)၊ ပြန်ကြားရေးဌာန နယ်လှည့် လူမှုဆက်ဆံရေး အရာရှိ၊ ရုပ်ရှင်နှင့် ပြဇာတ်ဌာန ဒုတိယ ညွှန်ကြားရေးဝန် (၁၉၄၈-၅၃)၊ ရန်ကုန်နှင့် ဗမာ့ခေတ် သတင်းစာ အယ်ဒီတာ အဖွဲ့ဝင် (၁၉၅၅-၅၆)၊ ပြည်ထောင်စုသတင်းစာ အယ်ဒီတာချုပ် (၁၉၅၆-၆၄) စသည်ဖြင့် တာဝန်ယူခဲ့သည်။
 ၁၉၃၃-၃၄ တွင် ‘ခေတ်’ ကလောင်အမည်ယူ၍ ဒဂုန်မဂ္ဂဇင်း၌ ဝတ္ထုများ စ ရေးသည်။ လေပွေ၊ နှင်းဆီ၊ ချိန်ခွင်၊ မျက်လုံး၊ ဒေဝေါ စသည့် ကလောင် ခွဲများဖြင့်လည်း သတင်းစာ ဆောင်းပါး များစွာ ရေးသားခဲ့သည်။ မြန်မာ့ အလင်း၊ ဟံသာဝတီ၊ မိုးကြိုး၊ ပြည်ထောင်စု၊ ခေတ်သစ် သတင်းစာများတွင် ရေးသည့် အခန်းဆက် ဝတ္ထုရှည်များကြောင့် ပို၍ ထင်ရှား၏။ ဝတ္ထုရှည် ပေါင်း တစ်ရာကျော် ရေးခဲ့သည့်အနက် အများစုမှာ အဂ္ဂါရွာလှေစစ်၊ ဗာဗရာ ကက်သရင်း၊ ဒေါ်ရစ်လစ်စလေ၊ ကျော့ကျက်ပေးယားတို့၏ လက်ရာများကို မှီးသော ဝတ္ထုများ ဖြစ်ကြသည်။ ယင်းတို့အနက် နယ်လီဝင်း (၁၉၆၂)၊ ဝျောက်သောသူ (၁၉၆၃)၊ ပြဒါးရှင် (၁၉၆၆)၊ ချစ်သူ့ကရိုနီစာ၊ ခင်နှင်းဖြူ၊ ကိုးသင်္ချိုင်းသံဓား၊ မာလာ စသည်တို့မှာ ထင်ရှား၏။ ဝမ်းပုံနှင့် ဇော်ဝင်း စသည့် ပင်ကိုရေး ဝတ္ထုများနှင့် လူသစ် နှင့် ပန်းနာ အမည်ရှိ ကျမ်းများ ကိုလည်း ရေးခဲ့သည်။ ‘ဝမ်းပုံ’ စာအုပ်ဖြင့် ၁၉၅၇ ခုနှစ် စာပေဗိမာန်ဆု ရရှိသည်။
 ၁၉၈၉ ခုနှစ် ဇွန်လ ၁၀ ရက် စနေနေ့တွင် ရန်ကုန်မြို့၌ ကွယ်လွန်သည်။

ရာပြည့်စာအုပ် ၂၇၉

- ၂၅၆။ သခင်ဘသောင်း၏ ပန်းသာမစာအုပ်
- ၂၅၇။ ဦးထွန်းမြင့် M. A. (Ygn), M. Phil. (London) ၏ ဘာသာဗေဒ
- ၂၅၈။ ဦးထွန်းမြင့် M. A. (Ygn), M. Phil. (London) ၏ သဒ္ဒဗေဒ
- ၂၅၉။ မှော်ဘီဆရာသိန်း၏ ပါးစပ်ရာဇဝင်
- ၂၆၀။ ဦးစိန်မောင်ဦး၏ ဝိုးတဝါး သခိုင်းပုံရိပ်များ
- ၂၆၁။ အရှင်ဇာကရ(ဘွဲ့ခံ)လင်းယုန်မောင်မောင်၏ မယဒေဝ သုတပဒေသာ
- ၂၆၂။ မောင်သန်းဆွေ(ထားဝယ်)၏ ရတနာဂီရိနိဒါန်း
- ၂၆၃။ ကျော်အောင်၏ ချက်ကျော့ဝတ္ထုတိုများ
- ၂၆၄။ စာရေးဆရာများ၏ ရှေးဟောင်း မြန်မာ့မြို့တော်များ
- ၂၆၅။ ဒေါက်တာကျော်စိန်၏ စိတ်ပညာသမိုင်း
- ၂၆၆။ ကျော်အောင်၏ အမှောင်ခေတ်မှ ချစ်သူများ (Reomeo and Juliet and the Darkness by Jan Otčenasek)
- ၂၆၇။ သခင်ဘသောင်း၏ ဒေးဗစ်ကျော့ပါးဖီး (David Copperfield by Charles Dickens)
- ၂၆၈။ တင်မောင်မြင့် ၏ မြကတ္တီပါလမ်း (The Handsome Road by Gwen Bristow)
- ၂၆၉။ ကင်းဝန်မင်းကြီး ပြင်သစ်နိုင်ငံသွား နေ့စဉ်မှတ်စာတမ်း
- ၂၇၀။ ညွှန်ကြား၏ နှစ်ဆယ်ရာစု နိုင်ငံရပ်ခြား ဝတ္ထုတိုများ
- ၂၇၁။ မြင့်သန်း၏ ရေးရေးသာ မြင်ရသော တောင်ကုန်းကလေးများ (A Pale View Of Hills by Kazuo Ishiguro)
- ၂၇၂။ ထွန်းသစ်၏ ကမ္ဘာ့ သေနင်္ဂဗျူဟာ ခေါင်းဆောင် ၁၀၀ (100 Military Leaders Who Changed The World by Samuel Willard Crompton)
- ၂၇၃။ ဦးတင်မောင်ရင်(မဟာဝိဇ္ဇာ)၏ ခေတ်မြန်မာတည်ဟန် (The Making of Burma by Dorothy Woodman)
- ၂၇၄။ တင်မောင်မြင့်၏ သမ္မတ၏ မဟေသီ (The President's Lady by Irving Stone)
- ၂၇၅။ ကင်းဝန်မင်းကြီး လန်ဒန်မြို့သွား နေ့စဉ်မှတ်စာတမ်း [ပထမတွဲ+ဒုတိယတွဲ (ပေါင်းချုပ်)]
- ၂၇၆။ ဦးကိုလေး(အငြိမ်းစား ဒုအိမ်ပတိ၊ မန်းတက္ကသိုလ်)၏ သီပေါမင်းနှင့် နယူးယောက်တိုင်းသတင်းစာ
- ၂၇၇။ ကိုကို၏ ခရုအိမ်
- ၂၇၈။ လင်းယုန်မောင်မောင်၏ ပုလဲဆိပ်ကမ်း တစ်နေ့တာမှတ်တမ်း

ကိုးသန့်ရှင်းသံဓား

၂၀၀၈ ခုနှစ် နိုဝင်ဘာနှင့် ဒီဇင်ဘာတွင် ထုတ်ဝေမည့် စာအုပ်များ

- ၂၈၀။ ဇေယသင်္ခယာ၏ ရွှေဘုံနိဒါန်း
- ၂၈၁။ မိုလ်ဗျူးဘသောင်း (မောင်သူတ)၏ ဗမာတော်လှန်ရေးသမိုင်း
- ၂၈၂။ ရွှေဘုံမိမိကြီး၏ ရွှေပြည်၊ လှေသင်းနှင့် မင်းလက်ဝါး [သုံးအုပ်၊ ပေါင်းချုပ်]
- ၂၈၃။ မှော်ဘီဆရာသိန်း၏ မြန်မာမင်းများလက်ထက် ပညာရှိကြီးများနှင့် မြန်မာ့လွတ်တော် ဝန်ကြီးမှူးကြီးများ

ရာပြည့်စာအုပ်တိုက်

အမှတ် ၄၅၊ ၁၈၉ လမ်း၊ မင်္ဂလာတောင်ညွန့်၊ ရန်ကင်းမြို့၊
ဖုန်း။ ၀၁- ၇၁၀၁၀၃ (ခရိုင်)

စာမူ ခွင့်ပြုချက်အမှတ် [၅၀၀၀၆၁၀၁၀၈]
မျက်နှာပုံး ခွင့်ပြုချက်အမှတ် [၅၀၀၉၃၃၀၇၀၈]

ပုံနှိပ်ခြင်း

ပထမအကြိမ် - (၁၉၆၇) သစ္စာမွန်စာပေ
[ပထမတွဲ၊ ဒုတိယတွဲ၊ တတိယတွဲ]
ဒုတိယအကြိမ် - (၂၀၀၈) ရာပြည့်စာအုပ်တိုက် [သုံးတွဲပေါင်းချုပ်]
(အောက်တိုဘာ၊ ၂၀၀၈)
အုပ်ရေ [၅၀၀]

မျက်နှာပုံးနှင့် အတွင်းစာသား ပုံနှိပ်သူ
ဒေါ်ခင်အေးမြင့် [၀၅၉၀၁]၊ ရာပြည့်အောင်ဆက်
အမှတ် ၁၉၉၊ လမ်း ၅၀၊ ပုဇွန်တောင်မြို့နယ်
ရန်ကုန်မြို့။

ထုတ်ဝေသူ

ဒေါ်ခင်အေးမြင့် [၀၃၈၀၁]၊ ရာပြည့်စာပေ
အမှတ် ၃၈၊ ၁၀၉ လမ်း၊ မင်္ဂလာတောင်ညွန့်
ရန်ကုန်မြို့။

အတွင်းဖလင်

အေဇက်

မျက်နှာပုံး ပန်းချီ
လင်းဝတ္ထု ဒီဇိုင်းဖွဲ့သည်။

တန်ဖိုး

၅၀၀၀ ကျပ်

စာရေးသူ၏ အမှာ

“ရဲဘော်သည် တိုင်းပြည်အတွက် ဖြစ်စေရမည်။ တိုင်းပြည်သည် ရဲဘော်အတွက် မဖြစ်စေရ” စသည်ဖြင့် လွတ်လပ်ရေး၏ ဖခင်ကြီးဖြစ်သော ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းသည် တစ်ချိန်က ပြည်သူလူထု၏ အသည်းကျော် ဖြစ်ခဲ့ဖူးသော ပြည်သူ့ရဲဘော် ဇနီးအား တဖွဖွ သြဝါဒပေးခဲ့သည်ကို ယနေ့ထက်တိုင် ကျွန်ုပ်တို့ ကြားယောင် လျက် ရှိပေသည်။

ဤ ကိုးသင်္ချိုင်းသံဓား ဝတ္ထုတွင် “စစ်သားကောင်းတို့မည်သည် နိုင်ငံတော်အတွက်သာ ဖြစ်စေရမည်။ နိုင်ငံတော်သည် စစ်သည်တော်တို့ အတွက် မဖြစ်စေရ” ဆိုသည့် ဆောင်ပုဒ်ကို လက်ကိုင်ထားကာ နိုင်ငံတော်အတွက် အသက်နှင့်လဲ၍ ရွပ်ရွပ်ချုံ့ချုံ့ အမှုတော်ထမ်းခဲ့သည့် အညတရ စစ်သည်တော် သိရိဗြတ်ကမ္ဘန်အား အဓိကဇာတ်ကောင်အဖြစ် ထားရှိကာ၊ မြန်မာနိုင်ငံ၏ ရာဇဝင်သမိုင်းတွင် တစ်ဦးတည်းသော ဘုရင်မကြီးဖြစ်သည့် ရှင်စောပု ဘုရင်မကြီး၏ ခေတ်ကို နောက်ခံထား၍ ဘုရင်မကြီးအား လုပ်ကြံရန် ကြံစည်အားထုတ် ခဲ့ကြသော သစ္စာဖောက် လောကကောင်များကို မည်သူကမျှ တာဝန်မပေး။ မည်သည့်ဆုလာဘ်ကိုမျှ မမျှော်ကိုး။ မည်သူ တစ်ဦးတစ်ယောက်၏ ချီးကျူး ဂုဏ်ပြုခြင်းကိုလည်း ခံယူလိုသည်စိတ် မရှိဘဲ စစ်သားကောင်းတစ်ယောက် ဝိသစ္စာ နိုင်ငံတော်အကျိုးတွက် တာဝန်သိသိ သစ္စာရှိရှိဖြင့် စွန့်စွန့်စားစား ဆုမွန်းသုတ်သင်ပြီး ဘုရင်မကြီး၏ အသက်အန္တရာယ် လုံခြုံရေးအတွက် နှိမ်နင်း အသက်နှင့်လဲ၍ အကာအကွယ် ပေးခဲ့ပုံကို ဇာတ်လမ်းဇာတ်အိမ် ဖွဲ့၍ ရေးသား သားသော ရာဇဝင်ဝတ္ထု ဖြစ်ပေသည်။

ရာပြည့်စာအုပ်တိုက်

မြင်းတစ်စီး၊ ဓားတစ်လက်ကို အရင်းတည်၍ ခြေသလုံးအိမ်တိုင်ထူကာ ကိုယ်ကျိုးမဖက် နိုင်ငံတော်အတွက် သက်သက် လှူဖြစ်လာရသော အညတရ စစ်သည်တော် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်အား ဤ ကိုးသင်္ချိုင်းသံဓား ဝတ္ထုတွင် စံပြ ခေသားကောင်း တစ်ဦးအဖြစ် သရုပ်ဖော်ထားသည်ကို တွေ့ရပေလိမ့်မည်။

စစ်သည်တော်ကောင်းတို့ မည်သည် မိမိတို့၏ ကိုယ်ကျိုးကိုစွန့်၍ နိုင်ငံတော်အတွက် အသက်ကိုပင် စွန့်လွှတ်ရန် ဝန်မလေးသူများ ဖြစ်ရမည်ကို သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်၏ စွန့်စားခန်းများဖြင့် ပေါ်လွင်စေခဲ့သည်ကိုလည်း တွေ့ကြုံရ ပေလိမ့်မည်။ ထိုသို့ စွန့်စားရာတွင် အချောအလှ ထိပ်ခေါင်တင်ဖြစ်သော ဆောင်းတူးမြို့စားကြီး၏ သမီးဦးရတနာ နှင်းကေသရာနှင့် တွေ့ဆုံခဲ့ရာမှ ဇာတ်လမ်း ဇာတ်အိမ် ကျယ်ပြန့်လာခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ နှင်းကေသရာ အပေါ်တွင် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်သည် အသည်းနှလုံးခိုက်အောင် စွဲလမ်းခဲ့သော်လည်း အချစ်ကို ဦးစားမပေး၊ မိမိအပေါ်တွင် ကျရောက်လာမည့် နိုင်ငံတော်၏ တာဝန်ကိုသာ ဦးစားပေးပြီး ရွပ်ရွပ်ရွံ့ရွံ့ ထမ်းဆောင်ခဲ့ပုံများကို ဇာတ်ကွက်ဆင်၍ သရုပ်ဖော် ခဲ့ရာ၌ အသည်းထိတ်စရာ၊ ရင်ဖိုစရာ၊ စွန့်စားခန်းများ အကြားတွင် ပျော်ရွှင် စရာ၊ ကြည်နူးစရာ၊ ကြေကွဲစရာ၊ ရင်နှင့်စရာ၊ လွမ်းဆွေးဖွယ်ရာ၊ ချစ်ခန်း ကြိုက်ခန်းများ တစ်ပြိုင်တည်း ရောပြွမ်း၍ ပါလာမည်ကို တွေ့ရပေလိမ့်မည်။

ဤဝတ္ထုကို ရေးသားရာ၌ “ရာဇာဓိရာဇ်အရေးတော်ပုံကျမ်း” နှင့် “ရှင်စောပု ရာဇဝင်ဝတ္ထု” တို့သည် စာရေးသူအတွက် များစွာ အထောက်အကူ ဖြစ်စေသည်ကို မှတ်တမ်းတင်လိုပေသည်။ သို့ရာတွင် ရာဇဝင်ကို ရေးသားခြင်း မဟုတ်၊ ရာဇဝင်ကို နောက်ခံထား၍ စိတ်ကူးယဉ်ဝတ္ထုတစ်ပုဒ် ဖြစ်လာအောင် ရေးသားထားခြင်း ဖြစ်သည်ကို ဖော်ပြလိုပေသည်။ ဝတ္ထုသည် ဝတ္ထုသာ ဖြစ်သည် ကို သတိချုပ်စေလိုပါသည်။

စုဝံ
၂၃-၆-၁၉၆၇

အခန်း ၁

ဆောင်းနွမ်းသော စစ်ဝတ်တန်ဆာများကို အမျိုးအစား မကျတကျ ဝတ်စား ဆင်ယင်ထားသည့် စစ်သည်တော်တစ်ဦးသည် ကျယ်ဝန်းသော ဥယျာဉ်အတွင်း မြို့ခံသားထည်ဝါသော အိမ်ကြီးတစ်ဆောင် အတွင်းသို့ မျက်နှာထားတင်းတင်း နှင်း ဝင်လာပြီး စည်ခန်းဆောင်ရှိ မှန်စီရွှေချ ညောင်စောင်းပေါ်တွင် ကတ္တီပါ ခိုအောက် လက်ထောက်၍ ပုံပုံကလေး ထိုင်နေသည့် အမျိုးသမီး၏ ရှေ့မှောက်တွင် ခြေခုံရပ်၍ အလေးပြုလိုက်သည်ကို မြင်ရပေသည်။

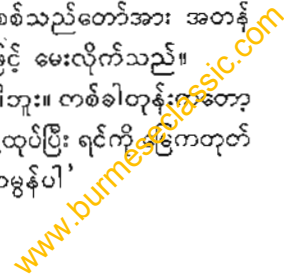
ညောင်စောင်းပေါ်တွင် ထိုင်နေသော အမျိုးသမီးသည် စစ်သည်တော် ထင်မည်ကို သိသဖြင့် စောင့်ကြိုနေခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ စစ်သည်တော် ဝင်လာ သည်ကို မြင်ရသောအခါ အဆိုပါအမျိုးသမီးသည် စစ်သည်တော် ဝတ်စား ဆင်ယင်လာသည့် စစ်ဝတ်တန်ဆာများကို ဂရုတစိုက် လေ့လာကြည့်ရှု နေရာမှ စစ်သည်တော်၏ ရုပ်လက္ခဏာကို ခြေဆုံးခေါင်းဆုံးကြည့်ပြီး လေ့လာနေပြန် သည်။

စစ်သည်တော်မှာလည်း လူမတူ နတ်တမျှ ချောမောလှပသည့် မိန်းမ ချိုအား ကြည်လင်တောက်ပြောင်သည့် မျက်လုံးအစုံဖြင့် ကြည့်နေသည်ကို တွေ့ရပေသည်။ စစ်သည်တော်၏ စိတ်ထဲတွင်မူ မိမိအား ဆင့်ခေါ်လိုက်သည့် အမျိုးသမီးမှာ လူစင်စစ်မှ ဟုတ်ပါ၏လောဟု မှတ်ချက်ချလိုက်ပြီး အမျိုးသမီး ၏ အမိန့်သံကို တည်ငြိမ်သည့် အမူအရာဖြင့် နှာခံလျက် ရှိပေသည်။

‘ဗိုလ်မင်း သီရိဗြတ်ကမ္ဘန် ဆိုတာ မဟုတ်ပါလား’

ညောင်စောင်းပေါ်မှ အမျိုးသမီးသည် စစ်သည်တော်အား အတန် ကြာ ငေးခိုက်ကြည့်နေရာမှ သာယာသော အသံဖြင့် မေးလိုက်သည်။

‘မှန်ပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ဗိုလ်မင်း မဟုတ်ပါဘူး။ တစ်ခါတုန်းကတော့ စစ်မြေပြင်မှာ တိုင်းပြည်အတွက် အသက်ကို ဖက်နဲ့ထုပ်ပြီး ရင်ကို ခြွေကတုတ် ထုပ်ခဲ့ဖူးတဲ့ အညတရ စစ်သည်တော် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်ပါ’

‘တိုင်းပြည်အတွက် အသက်ပေးပြီး ရွပ်ရွပ်ချွံချွံ တိုက်ခိုက်ခဲ့တဲ့ ဇော်သည်တော်ဆိုရင် ဘာဖြစ်လို့ ထောင်သွင်းအကျဉ်းချခင်းကို ခံခဲ့ရတာလဲ’
 ‘စစ်ထွက်ခဲ့စဉ်က အိမ်မှာ ကျန်ရစ်ခဲ့တဲ့ မိခင်စားသုံးဖို့ သူဌေးကြီး တစ်ဦးဆီမှာ ချေးငှားခဲ့တဲ့ အသပြာတစ်ရာကို မပေးဆပ်နိုင်လို့ ထောင်သွင်း အကျဉ်းချခင်း ခံခဲ့ရတာပါ။ သူတို့တစ်တွေ အိပ်ကောင်းခြင်း အိပ်ပြီး စားကောင်း ခြင်း စားရပါတော့ဆိုပြီး သက်စွန့်ကြိုးပမ်း စစ်မှုထမ်းခဲ့တာကို ကျေးဇူးတရား မသိဘဲ။ သူ့ဆီက ချေးယူထားတဲ့ ငွေကို မဆပ်နိုင်တာကို အကြောင်းပြုပြီး အသပြာ တစ်ရာဖိုး သူ့ဆီမှာ ကျွန်ခံရမယ်လို့ ပြောတယ်။ ဒါကို မနာခံလို့ အာဏာ ပိုင်တွေကို ကပ်ရပ်ပြီး ငမိုက်သား သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်ကို ထောင်သွင်းအကျဉ်းချ ထားခဲ့တာပါ’

‘တချို့ စစ်သည်တော်တွေကတော့ တိုက်ပွဲက ပြန်လာရင် ရွှေ၊ ငွေ၊ ပစ္စည်း ရတနာတွေသာမက သမီးကညာ ဆင်း၊ မြင်း၊ ရတနာတွေပါ ပါလာကြ တာကို တွေ့ရတယ်။ ဗိုလ်မင်းကျမှ သူများဆီက ချေးယူခဲ့တဲ့ အသပြာတစ်ရာ ကို ပြန်မဆပ်နိုင်လို့ ထောင်သွင်းအကျဉ်းချထားခြင်း ခံရတယ်ဆိုတာ အံ့ဩ စရာပဲ။ ပြီးတော့ ဗိုလ်မင်းရဲ့ ချုပ်ဝတ်တန်ဆာတွေကလည်း ဟောင်းနွမ်းစုတ်ချာ လှချည်လား’

ညောင်စောင်းပေါ်မှ အမျိုးသမီးက စစ်သည်တော်အား ခြေဆုံး ခေါင်းဆုံး ကြည့်ရှုရင်း မှတ်ချက်ချလိုက်ရာ၊ စစ်သည်တော်မှာ မိမိအား ဗိုလ်မင်း ဟု ခေါ်လိုက်သည့် အခါတိုင်း မျက်နှာရှုံ့မဲ့သွားပြီး ပခုံးကို တွန့်လိုက်သည်ကို မြင်ရပေသည်။

‘ဗိုလ်မင်း မဟုတ်ပါဘူး။ အညတရစစ်သည်တော် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်ပါ။ တိုင်းပြည်အတွက် အသက်စွန့်ပြီး အလုပ်လုပ်ခဲ့သူ ဖြစ်တဲ့အတွက် ကြေးမဆပ် နိုင်တာဟာ အံ့ဩစရာ မရှိပါဘူး။ သူဌေးသူကြွယ် ကုန်သည်လယ်လုပ် စားမခုတ် အထိ တိုင်းသားပြည်သူတွေ စိတ်အေးချမ်းသာ နေရတာကို မြင်ရရင် ကျေနပ် နေတဲ့ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်ပါ။ ကြေးမဆပ်နိုင်လို့ ထောင်သွင်းအကျဉ်းချထားခြင်း ခံရတာကို သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က ဂုဏ်ယူပါတယ်။ ချုပ်ဝတ်တန်ဆာတွေ ဟောင်းနွမ်း စုတ်ပြတ်နေတာကိုလည်း ဂုဏ်ယူပါတယ်’

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန် ဆိုသူက ပြန်ပြောလိုက်သည်။
 ‘သခင်မဆီမှာ အမှုတော် ထမ်းမှာက အသပြာ ရဖို့အတွက် မဟုတ်လား’
 ‘အသပြာရဖို့ တစ်ခုတည်းအတွက် မဟုတ်ပါဘူး။ အားနွဲ့တဲ့ မိန်းမ သားမို့ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်ရဲ့ လက်ရုံးရည် နှလုံးရည်တို့ဖြင့် ကူညီလိုတဲ့ စေတနာနဲ့

အတော် ထမ်းရန် လာရောက်ခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ အထင်တော် မလွဲပါနဲ့။ သူ့လို တစ်ဦးတစ်ယောက်ရဲ့ အကျိုးအတွက် အသပြာပေးပြီး ခိုင်းခေတိုင်း အတော် ထမ်းလိမ့်မယ်လို့ အထင်တော် မရောက်ပါနဲ့’

‘အတော် အပြောကြီးတဲ့ ဗိုလ်မင်းပါလား’
 ‘ဗိုလ်မင်း မဟုတ်ပါ။ အညတရ စစ်သည်တော် သီရိ —’
 စစ်သည်တော်က မျက်နှာထားတည်တည်နှင့် ပြန်ပြောလိုက်ရာ သဘာဝ ဆုံးမိ ညောင်စောင်းပေါ်မှ အမျိုးသမီးက လက်ဝါးကာလိုက်သည်။
 ‘ဒီနာမည်ကြီးကို အတော် သဘောကျနေတယ် မှတ်တယ်’
 ညောင်စောင်းပေါ်မှ အမျိုးသမီးက မသိမသာ ပြုံးရင်း ပြန်ပြောလိုက် သည်။ စစ်သည်တော်မှာမူ တစ်စုံတစ်ရာ ပြန်မပြောဘဲ တည်ငြိမ်သည့် အမူအရာ ခြင့် အမျိုးသမီးအား ပြန်ကြည့်နေပေသည်။

‘ကောင်းပြီ၊ သခင်မအပေါ်မှာ တကယ့်စေတနာနဲ့ အမှုတော် ထမ်း ချင်တယ်ဆိုရင် သခင်မအတွက် အသက်နဲ့လဲပြီး အမှုတော်ထမ်းနိုင်ပါ့မလား’
 ‘ပိုပြီး ရှင်းအောင် အမိန့်ရှိပါဦး’
 ‘ဥပမာ သခင်မအတွက် လူတစ်ယောက်ရဲ့ အသက်ကို သတ်ရဲပါ့ မလား’

‘သတ်သင့် သတ်ထိုက်တဲ့ လူဆိုရင် တစ်ယောက်မကပါဘူး။ တစ်ရာ တစ်ထောင်တောင် သတ်ရန် အသင့်ရှိနေပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ သတ်သင့် သတ် ထိုက်လောက်အောင် ခိုင်လုံတဲ့ အကြောင်းပြချက်ရှိဖို့ လိုပါလိမ့်မယ်’

‘ဒါပေမဲ့ ဆိုတဲ့ ခြွင်းချက်ကို သခင်မ လက်မခံနိုင်ဘူး’
 ‘ခြွင်းချက်မပါလို့တော့ မဖြစ်ဘူး။ ဒါပေမဲ့ ကြိုက်သူလို တာဝန်ပေး ကြည့်ပါ။ အသက်နဲ့ လဲသင့်တဲ့နေရာမှာ အသက်နဲ့ မလဲပို့ဘူးဆိုရင် ဟောဒီ လက်သုံးတော် ကိုးသင်္ချိုင်းသံဃာနဲ့ ငမိုက်သား သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်ရဲ့ လည်မျိုကို တစ်ချက်တည်း ခုတ်ပိုင်းပြီး အဆုံးသာ စီရင်တော်မူပါ။ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်ရဲ့ သတ်ရုံးရည်နဲ့ နှလုံးရည်ကို မှတ်ကျောက်တင်ကြည့်တော်မူပါ။ အရည်မမီဘူး ဆိုရင် ကြိုက်သလိုသာ စီရင်တော်မူပါ’

‘အတည် ပြောနေတာလား’
 ‘မှန်ကန်သော သစ္စာစကားပါ’
 ‘သခင်မ ကြားသိရတဲ့ သတင်းအရ ဆိုရင် ဗိုလ်မင်း—အေခလ၊ ဇော်သည်တော်ကြီးဟာ ရဲစွမ်းသတ္တိနဲ့ ပြည့်စုံတယ်။ စိတ်ဓာတ် ကြံ့ခိုင်ပြီး ဓားရေး လှဲရေးနဲ့ စစ်ချီစစ်တက်မှာ ထူးချွန်တယ်လို့ သိရတယ်။ ဒီသတင်း အမှန်ပဲလား’

ပန်းသတင်း လေညှင်းဆောင်၊ လူသတင်း လူချင်းဆောင် ဆိုတဲ့ စကားရှိပါတယ်။ ငမိုက်သား သီရိဗြတ်ကမ္မန်ရဲ့ စွမ်းရည်သတ္တိကို သိချင်ရင် လက်တွေ့စမ်းသပ်ကြည့်တော်မူပါ။ သူပြော ငါပြောနဲ့ မယုံပါနဲ့။ အမှန်အတိုင်း ဝန်ခံရမယ်ဆိုရင် ရာဇဝင်မှာ ထင်ရှားကျော်ကြားခဲ့တဲ့ ကျန်စစ်သား၊ ငထွေရွှား၊ ငလုံးလက်ဖယ်နဲ့ ညောင်ဦးဖီး အစရှိတဲ့ သူရဲကောင်းကြီး လေးဦးရဲ့ စွမ်းရည် သတ္တိထက် သာလွန်ပိုက်လျှင်သာ သာလွန်ပိုက် ပါလိမ့်မယ်'

'တော်တော် ကြားလုံးကြီးတဲ့ လူပါလား'

ကြားလုံးကြီးတယ် ထင်ရင် လက်တွေ့ စမ်းသပ်ကြည့်တော်မူပါ။ သေမင်းနဲ့ စစ်ခင်းလာခဲ့သူ ဖြစ်တဲ့အတွက် ဘယ်လို ဘေးရန် အန္တရာယ်ကိုမှ ကြောက်လိမ့်မယ် မဟုတ်ပါ။ ဂုဗ္ဘာဏ်တစ်ထောင် စောင့်ကြပ်ကာရံထားတဲ့ မဇ္ဈိသကနတ်ပန်းကို ပန်ဆင်လိုပါသလား၊ ဒါမှမဟုတ် ကောင်းကင်က ဓူဝံ ကြယ်ကို ဆွတ်ခူးပေးရမှာလား'

'လူပြောမသန် လူသန်မပြော ဆိုတဲ့စကား ရှိတယ် မဟုတ်လား။ အပြောကြွယ်တဲ့ လူဟာ လက်တွေ့ကျတော့ အလဲကားပဲ'

'လူပြောသန်တာကို မမြင်ဖူးသေးလို့ ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်။ ပြောတဲ့ အတိုင်း ဟုတ်၊ မဟုတ် လက်တွေ့စမ်းသပ်ကြည့်တော်မူပါ။ ဘာကို အလို ရှိသလဲ ဆိုတာကိုသာ တိတိကျကျ မိန့်တော်မူပါ'

အညတရ စစ်သည်တော်က မျက်နှာတည်တည်နှင့် လက်ပိုက်ပြီး ပြောလိုက်သည်။

'သခင်မ ပေးအပ်တဲ့ တာဝန်ကို မည်သူမျှ အောင်မြင်စွာ ထမ်းရွက် နိုင်လိမ့်မယ် မထင်ဘူး'

ညောင်စောင်းပေါ်မှ အမျိုးသမီးက စိတ်အားလျှော့သည့် အမူအရာ ဖြင့် ညည်းညူလိုက်သည်။

'မည်သူမျှ အောင်မြင်စွာ မထမ်းရွက်နိုင်တဲ့ တာဝန်မျိုးကို ထမ်းရွက် နိုင်မှ တကယ့်ယောက်ျားလို့ ခေါ်ဆိုနိုင်မယ် မဟုတ်လား။ ပေးစရာရှိတဲ့ တာဝန် ကိုသာ ရဲရဲကြီး ပေးအပ်တော်မူပါ'

'သခင်မ ပေးအပ်တဲ့တာဝန်ကို အောင်မြင်စွာ ထမ်းရွက်နိုင်ဖို့က တော်ရုံ တန်ရုံ အရည်အသွေးနဲ့ မဖြစ်နိုင်ဘူး။ နှလုံးရည်ရော လက်ရုံးရည်ပါ ပြည့်ဝဖို့ လိုတယ်။ ကေသရာဇာခဲသေ့လို ရဲရင့်တည်ကြည်ပြီး အသက်ကို ပဓာန မထားဘဲ အလောင်းတော် မဟာဇနကလို စွန့်စွန့်စားစား လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်တဲ့သူ ဖြစ်ဖို့

ထိုတယ်။ ပရိယာယ်ဝေဝစ် အရာမှာ အလောင်းတော် မဟာသဒ္ဓါလို ထက်မြက်သူ ဖြစ်ရမယ်'

'ဤအရည်အချင်းများနှင့် ပြည့်စုံသူ ရှေ့တော်မှောက်သို့ ကောက်ရိုနေ ခြံ ဖြစ်ပါ၍ ပေးလိုသည့် တာဝန်ကိုသာ စိတ်ချလက်ချ ပေးတော်မူ။ အသက်နဲ့ ထပ်ပြီး တာဝန်ထမ်းရွက်ဖို့ အသင့်ရှိပါကြောင်း'

အညတရစစ်သည်တော် သီရိဗြတ်ကမ္မန်က ရင်ကော့ပြီး ပြောလိုက်တဲ့ ညောင်စောင်းပေါ်မှ အမျိုးသမီးသည် ဣန္ဒြေမဆည်နိုင်တော့ဘဲ ၎င်း၏ဖြူဖွေး နုထူးသည့် လက်များဖြင့် လက်ခုပ်လက်ဝါးတီး၍ ဖြူဖွေးညီညာသော သွားများ ပေါ်အောင် ရယ်လိုက်ရာ၊ သီရိဗြတ်ကမ္မန် အမည်ရှိ အညတရစစ်သည်တော်၏ ချက်ခိုအာရုံထဲတွင် မိုးပေါ်မှ ကျလာသည့် ဘရဟ္မီနတ်သမီး ပေလောဟု မှတ် ထင်ကာ မျက်တောင်မခတ်ဘဲ ငေးစိုက်ကြည့်နေမိပေသည်။

ထိုသို့ ငေးစိုက်ကြည့်နေစဉ်မှာပင် ကြည်လင်ရွှင်ပျသည့် အမျိုးသမီး ၏ နှုတ်နှာမှာ တိမ်ဖုံးသည့်လပမာ မသိမသာ ညိုပုပ်ပုပ် ဖြစ်သွားသည်ကို အညတရ စစ်သည်တော် သတိပြုလိုက်မိပေသည်။

'ကောင်းပြီ စစ်သည်တော်ကြီး၊ သခင်မ မေးတော်မူမယ်။ မှန်ရာကို ခြေပါ'

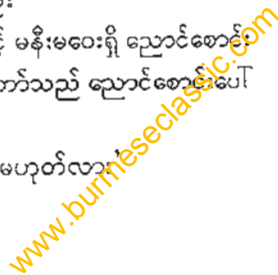
'မေးလိုရာ မေးတော်မူပါ'
'သူရဲကောင်း သမိန်ထောရဲ့ စွမ်းရည်သတ္တိကို ကြားဖူးသလား'
ကြားဖူးပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ကျော်ကြားသလောက် မစွမ်းပါဘူး။ သမိန်ထောရဲ့ လူဆယ်ယောက်ကိုတောင် ငမိုက်သား သီရိဗြတ်ကမ္မန် အနိုင်ယူ ပြပါမယ်'

'ကြားလုံးကြီးလှချည်လား၊ ဟံသာဝတီ တစ်နိုင်ငံလုံးမှာ သမိန်ထော လို အဲမောင် လုံးရေးမှာ ကျွမ်းကျင်လိမ့်မှာတဲ့သူ မရှိဘူး မဟုတ်လား'

'သူထက်သာတဲ့ လူနဲ့ မတွေ့သေးလို့ ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်'
'ကောင်းပြီ၊ ဒါလောက်တောင် ကြားလုံးကြီးတဲ့လူ သခင်မ တာဝန်ပေး မယ်။ ကဲ ဟောဟို ညောင်စောင်းပေါ်မှာ ထိုင်ပါဦး'

ညောင်စောင်းပေါ်မှ အမျိုးသမီးက မိမိနှင့် မနီးမဝေးရှိ ညောင်စောင်းပေါ် ကို ညွှန်ပြရင်း ပြောလိုက်ရာ၊ အညတရ စစ်သည်တော်သည် ညောင်စောင်းပေါ် တွင် ဣန္ဒြေရရ ထိုင်လိုက်သည်။

'သခင်မ ဘယ်သူလဲ ဆိုတာ သိတယ် မဟုတ်လား'

ညောင်စောင်းပေါ်တွင် ထိုင်နေသော အမျိုးသမီးသည် အညတရ ငစ်သည်တော်အား အချိန်အတော်ကြာ အကဲခတ်နေရာမှ စကားစလိုက်သည်။

‘နတ်ရွာစံ ဆောင်းတူးမြို့စားကြီးရဲ့ သမီး ခင်စောမယ် ဖြစ်ကြောင်း နိုင်ငံတော် တစ်ဝန်းလုံး အသိဖြစ်ပါတယ်’

အညတရ စစ်သည်တော်က အဖြေပေးလိုက်သည်။

‘သခင်မှာ မောင်တော်တစ်ယောက် ရှိတာကိုကော သိတယ်မဟုတ် လား’

‘သတင်းစကား ကြားဖူးပါတယ်’

‘သခင်မရဲ့ မောင်တော်အတွက် သခင်မ စိတ်ဒုက္ခ ရောက်နေရတယ်။ သခင်မရဲ့မောင်တော် ဗညားအိမ်ဟာ မပေါင်းသင့်တဲ့ လူတွေနဲ့ ပေါင်းသင်းပြီး အရက်သေစာတွေ သောက်လိုသောက်နဲ့ ပျက်စီးသွားမှာ စိုးရိမ်တယ်။ ခမည်းတော် နဲ့ မယ်တော် နတ်ရွာစံလွန်တော်မူပြီးတဲ့နောက် သခင်မနဲ့ ဗညားအိမ် မောင်နှမ နှစ်ယောက်ထဲ ကျန်ရစ်ခဲ့တယ်။ မောင်နှမ နှစ်ယောက်ထဲမို့ မောင်လေး အပေါ်မှာ သခင်မ သိပ်ချစ်တယ်။ မောင်လေး ဗညားအိမ်ဟာ အသက်တော်ကလည်း နုနယ်သေးတော့ ရှေ့နောက် ဆင်ခြင်တိုင်းထွာတတ်တဲ့ အသိတရား မရှိသေးဘူး။ သူများ မြှောက်ပေးတိုင်း အဟုတ် မှတ်ပြီး ထင်ရာကို လုပ်တတ်တယ်’

ခင်စောမယ်သည် မောင်ဖြစ်သူ အတွက် ရင်လေးသည့် အမူအရာဖြင့် ပြောရင်း သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

‘ဒါကတော့ ငယ်ရွယ်သူတို့ရဲ့ ဓမ္မတာပဲ။ အသက်အရွယ် ကြီးရင့်လာ လို့ အတွေ့အကြုံ များလာတဲ့အခါ ဘဝပေး သခန်းစာတွေက သူ့ကို ဆုံးမ သွားပါလိမ့်မယ်’

အညတရ စစ်သည်တော် သိရိဗြတ်ကမ္မန်သည် ခင်စောမယ်၏ အမူ အရာကို အကဲခတ်ရင်း ပြန်ပြောလိုက်သည်။

‘သခင်မ ပြောမယ့်စကားကို ဆုံးအောင် နားထောင်ပါဦး။ သခင်မရဲ့ မောင်လေး ဗညားအိမ်ဟာ ခုမှ သက်တော် ၁၉ နှစ်ထဲ ဝင်ရုံပဲ ရှိသေးတယ်။ သူ့ကို ဒီအတိုင်း လွှတ်ထားလို့မဖြစ်ဘူး။ ရွှေမြို့တော်ကို မသွားပါနဲ့လို့ တားတာ လည်း မရဘူး။ ရွှေမြို့တော်မှာ ကြာကြာနေရင် မောင်လေးဗညားအိမ် ပျက်စီး သွားလိမ့်မယ်။ သခင်မမှာ မိန်းမသားဖို့ မောင်လေးရဲ့နောက်ကို လိုက်သွားလို့ မတော်ဘူး။ မောင်လေးကို ပြန်ခေါ်လိုလည်း မရဘူး’

ခင်စောမယ်က စိတ်အားလျှော့သည့် လေသံဖြင့် ပြောလိုက်၏။

‘ဒီအတွက်တော့ ငမိုက်သား သိရိဗြတ်ကမ္မန်ရဲ့ တာဝန်သာ ထားပါ။ မောင်တော်ဗညားအိမ်ကို ရွှေမြို့တော်က ပြန်ခေါ်ပေးဖို့ တာဝန်ယူပါတယ်’

‘အတည် ပြောနေတာလား။ မောင်လေးကို ပြန်ခေါ်ပေးဖို့အတွက် အသက်နဲ့ လဲသင့် လဲရလိမ့်မယ်။ ဒါကို တာဝန်ယူနိုင်ပါ့မလား’

‘အသက်နဲ့ လဲစရာတောင် မလိုပါဘူး။ နားဝင်အောင် ပြောပြီး ပြန်ခေါ်လာရင် ရပါတယ်’

‘ဒါလောက် လွယ်လိမ့်မယ် မထင်နဲ့။ မောင်လေးဟာ အရွယ်အား နုနယ်သေမဲ့ ခမည်းတော်ရဲ့ ရိုက်ရာကို ဆက်ခံရမယ့် မြို့စားလောင်း ဗြင်္သေ့မင်း ငယ်ရွယ်ရွယ်နဲ့ မြို့စားရာထူးကို ဆက်ခံရမှာ ဖြစ်တဲ့အတွက် ဓာန်ဓာန ခက်ထန်နေတယ်’

‘သိရိဗြတ်ကမ္မန်နဲ့ တွေ့ရင် မာန်စွယ် ကျိုးသွားပါလိမ့်မည်’

‘အပြော သိပ်မကြီးပါနဲ့၊ ပြီးတော့ မောင်လေးတစ်ယောက်တည်း နဲ့ရင် အရေးမကြီးဘူး။ မောင်လေးကို ဝိုင်းဝန်းဖျက်ဆီးနေတဲ့ လူတွေရှိတယ်။ အဲဒီလူတွေထဲမှာ မြို့ဝန်ဗညားဒလ၊ ဝင်းတော်မျိုး ဗညားကျန်းထောင့်နဲ့ ဗိုလ်မှူး ဘခိန်စက္ကဝေါတို့ ပါတယ်။ အဲဒီ သုံးဦးစလုံးက အင်မတန် ရက်စက်ကြမ်းကြုတ် တဲ့ လူတွေချည်းပဲ။ ဓားရေး လှံရေးမှာလည်း သူ့မတူအောင် ကျွမ်းကျင်လိမ္မာ တယ်။ သူတို့ကို ဘယ်သူမှ ဆန့်ကျင်ဘက် မလုပ်ခွင့်ဘူး။ အဲဒီလူတွေနဲ့ ကြာကြာ အပေါင်းအသင်းလုပ်ရင် မောင်လေး ပျက်စီးသွားလိမ့်မယ်။ မောင်လေး ပျက်စီး သွားတာကို သူတို့ မြင်ချင်တယ်။ ဒါမှ သခင်မကို အပိုင်စီးလို့ရမှာ။ မောင်လေး ကို သခင်မဆီ အမြန်ဆုံး ပြန်ခေါ်ပေးစေချင်တယ်။ ဒီတာဝန်ကို ယူနိုင်ပါ့မလား’

‘ဒီတာဝန်လောက်များ စကားထဲ ထည့်ပြောစရာ မလိုပါဘူး။ ငမိုက် သား သိရိဗြတ်ကမ္မန်ရဲ့ တာဝန်သာ ထားပြီး စိတ်အေးလက်အေး စံနေတော် မူပါ’

အညတရ စစ်သည်တော်က ရင်ကော့ပြီး တာဝန်ယူလိုက်သည်။

‘တာဝန်ခံရလှချည်လား။ သခင်မ ပြောတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး သုံးဦးကို ဘယ်သူမှ အန်တုဖက်ပြိုင်ခွင့် မဟုတ်ပါဘူး။ သူတို့ကို အန်တုဖက်ပြိုင်သူ မှန်သမျှ အသေဆိုးနဲ့ သေခွဲရတာချည်းပဲ’

ခင်စောမယ်က သတိပေးလိုက်ပြန်သည်။

‘သိရိဗြတ်ကမ္မန်လည်း သွေးဆာနေတာနဲ့ အတော်ပဲ’

အညတရ စစ်သည်တော်က အရေးမစိုက်သည့် အမူအရာဖြင့် ပြန်ပြော လိုက်သည်။

‘ဟိုက သုံးယောက်၊ စစ်သည်တော်ကြီးက တစ်ဦးတည်း။ သုံးယောက်နဲ့ တစ်ယောက် ယှဉ်ပြိုင်ခွင့်ပါ့မလား’

တစ်ယောက်ကောင်းတော့ တစ်သောင်းစိုလ်ခြေ ညက်ညက်ကြေတယ် ဆိုတဲ့ စကားရှိသားပဲ။ ပြီးတော့ သုံးယောက်နဲ့တစ်ယောက် ဆိုပေမယ့် တစ်ယောက် သော သူက သေမင်းနဲ့တောင် စစ်ခင်းလာခဲ့တဲ့ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်ပါ။ သခင်မရဲ့ မောင်တော် ဗညားအိမ်ကို သွေးဆာနေတဲ့ ငမိုက်သားသုံးဦးရဲ့ လက်တွင်းက ယူပြီး သခင်မရဲ့ ရှေ့မှောက်ကို အရောက် ပို့ပေးနိုင်ဖို့ တာဝန်ယူပါတယ်'

'အပြော လွယ်သလောက် လက်တွေ့ကျတော့ မလွယ်ဘူး ဆိုတာ သတိပြုဦးမှပေါ့'

'သီရိဗြတ်ကမ္ဘန် အဖို့ ဘာမဆို လွယ်ပါတယ်၊ မလွယ်တာ မရှိပါဘူး။ ကြီးစားလျှင် ဘုရားတောင် ဖြစ်နိုင်သေးတာပဲ။ ငမိုက်သား သုံးယောက်လောက် ဖြူစရာ မရှိပါဘူး'

'ဒါလောက်တောင် ကြွားလုံး ကြီးလွန်းအားကြီးတော့ စစ်သည် တော်ကြီး အပေါ် သခင်မ အယုံအကြည်တောင် လျော့ပါးလာပြီ'

'အပြောကို လက်တွေ့ အကောင်အထည်ဖော်နိုင်တာကို တွေ့ရတဲ့ အခါ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်အပေါ်မှာ သခင်မရဲ့ သဘောထား ပြောင်းလဲသွားပါလိမ့် မယ်'

'အပြောနဲ့အဟော ညီ၊ မညီ စောင့်ကြည့်ရသေးတာပေါ့။ စစ်သည်တော် ကြီး အပြော ကောင်းသလောက် သခင်မရဲ့ မောင်တော်ကို သွေးဆာနေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးသုံးဦးရဲ့ လောင်းရိပ်အောက်က လွတ်မြောက်ပြီး သခင်မဆီကို အရောက် ခေါ်ဆောင်လာနိုင်မယ် ဆိုရင်တော့ ထိုက်သင့်တဲ့ ဆုတော် လာဘ်တော်များ ပေးသနားဖို့ အသင့်ရှိနေပါတယ်။ သွေးဆာနေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးသုံးဦးရဲ့ လောင်းရိပ် အောက်က လွတ်မြောက်ရေးထက် မောင်လေးရဲ့ တဇောက်ကန်း လုပ်တတ်တဲ့ အမူအကျင့်ကို ပြောင်းလဲသွားအောင် စွမ်းဆောင်နိုင်မယ် ဆိုရင်တော့ အာဂ သတ္တိပဲ'

'ဒီအတွက်လည်း စိုးရိမ်တော် မမူပါနဲ့။ သခင်မရဲ့ မောင်တော်ကို သွေးဆာနေတဲ့ လူယုတ်မာတွေရဲ့ လောင်းရိပ်အောက်က လွတ်မြောက်စေရုံ တင် မကပါဘူး။ သခင်မ ဂုဏ်ယူနိုင်တဲ့ သူရဲကောင်းတစ်ယောက် ဖြစ်လာအောင် ပြုပြင်ပေးသွားပါမယ်။ စိတ်ချတော်မူပါ။ ဆင်ရိုင်းကိုပင်လျှင် ကျုံးသွင်းပြီး လိမ္မာ ယဉ်ကျေးအောင် လုပ်နိုင်ပါသေးတယ်'

'တကယ်ကို ကြွားလုံးကြီးတဲ့ လူပါလား။ ကောင်းပြီ၊ အပြောနဲ့ အဟော ညီ၊ မညီကို သခင်မ စောင့်ကြည့်မယ်'

'ကြာကြာ မဆောင့်ရပါဘူး။ အမြန်ဆုံး လက်တွေ့ အကောင်အထည် ဆော်ပြပါမယ်။ ဒါပေမဲ့ ခြွင်းချက်နဲ့စုံတော့ ထားရလိမ့်မယ်'

'ဘယ်လို ခြွင်းချက်လဲ'

'ပထမ ခြွင်းချက်က အခြေအနေကို လေ့လာဖို့ အချိန်အနည်းငယ် ဆေးရလိမ့်မယ်'

'ကောင်းပါပြီ၊ ဒါပေမဲ့ အချိန်ကြာကြာ မပေးနိုင်ဘူး။ ခြန်နိုင်သည့် ခြန်ခေချင်တယ်'

'ဒီအတွက် စိတ်ချပါ'

'ဒုတိယ ခြွင်းချက်ကို ပြောပြပါဦး'

'သခင်မ ပေးအပ်တဲ့ တာဝန်ကို ထမ်းရွက်နေချိန်မှာ ကြားဝင်ပြီး အနှောင့်အယှက် မပေးဖို့ တောင်းပန်ပါတယ်'

'သခင်မက ဘာဖြစ်လို့ ကြားဝင်ပြီး အနှောင့်အယှက် ပေးရမှာလဲ'

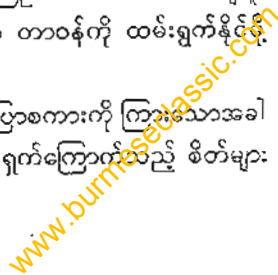
'မောင်တော်အပေါ်မှာ ချစ်တဲ့ဇောကြောင့် အစ်မတော် အနေနဲ့ သက်ပိုက်ကြည့်မနေနိုင်ဘဲ ကြားဝင်အနှောင့်အယှက် ပေးမိမှာစိုးလို့ ကြိုတင်ပြီး သတိပေးရတာပါ'

'စစ်သည်တော်ကြီး ပြောတဲ့ စကားအဓိပ္ပာယ်ကို ရှင်းပြစမ်းပါဦး'

'ဒီလိုပါ။ သခင်မရဲ့မောင်တော်ကို ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး သုံးဦးရဲ့ လောင်းရိပ်အောက်က လွတ်မြောက်ရေးနဲ့တကွ သခင်မရဲ့ မောင်တော် ကို တဇောက်ကန်းဘဝကနေပြီး သူရဲကောင်းတစ်ယောက် ဖြစ်လာရေးအတွက် တာဝန်ယူရမှာ ဖြစ်တဲ့အတွက် ဆင်ရိုင်းကို လိမ္မာယဉ်ကျေးအောင် ကျုံးသွင်း ပြီး ထားရသလို အနုနည်းနဲ့ အကြမ်းနည်းကို သုံးသင့် သုံးရပါလိမ့်မယ်။ မလွှဲရှောင်သာလို့ အကြမ်းနည်းကို သုံးရလျှင် မောင်တော်အပေါ်မှာ ငဲ့ညှာ သနားသောအားဖြင့် အစ်မကြီးဖြစ်သူက ကြားဝင်ဟန့်တားခြင်း မပြုဖို့ ကြိုတင် ပြီး ခြွင်းချက်တောင်းခံထားရခြင်းပါ'

'အပြောကတော့ သိပ်ဟုတ်တာပဲ။ ဖုကောင်းပြီလေ၊ မောင်တော်ကို သာ သခင်မဆီကို ပြန်ရောက်လာအောင် ဆောင်ကြဉ်းပေးပါ။ သခင်မ ကျေးဇူး မမေ့တတ်ပါဘူး။ ပြီးတော့ သခင်မ ပေးအပ်တဲ့ တာဝန်ကို ထမ်းရွက်နိုင်ဖို့ အတွက် အသပြာလိုလိမ့်မယ် ထင်တယ်'

ခင်စောမယ်က ပြန်မေးလိုက်ရာ အသပြာစကားကို ကြားသောအခါ အညတရ စစ်သည်တော် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်သည် ရှက်ကြောက်သည့် စိတ်များ

ဝင်လာကာ မျက်လွှာချပြီး နားထောင်နေရာမှ ခင်စောမယ်အား မရဲတရဲ ကြည့် လိုက်သည်။

'အသပြာအကြောင်း စကားထဲ ထည့်ပြောရတာ ကိုယ့်လိပ်ပြာကိုယ် ပြန်ပြီး ရှက်မိပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ သခင်မ ပေးအပ်တဲ့ တာဝန်ကို ထမ်းဆောင် ဖို့ရန် ခရီးထွက်ရမှာ ဖြစ်တဲ့အတွက် ခရီးစရိတ်နဲ့ စားစရိတ်လောက်တော့ ထောက်ပံ့မှ ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်'

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က အသပြာစကား ပြောရသည်ကို လိပ်ပြာမသန့် သည့် အမူအရာနှင့် ပြန်ပြောလိုက်ရာ ခင်စောမယ်သည် ကတ္တီပါအိတ်နှင့် အသင့် ထည့်ထားသည့် အသပြာများကို စစ်သည်တော်၏ လက်သို့ ပေးအပ် လိုက်သည်။

'ဒါဟာ စရန်ငွေပဲ။ သခင်မ ပေးအပ်လိုက်တဲ့ တာဝန်ကို အောင်မြင်စွာ ထမ်းရွက်နိုင်ခဲ့ရင် ထိုက်သင့်တဲ့ ဆုတော်လာဘ်တော်များ ချီးမြှင့်တော်မူပါ ဦးမယ်'

ခင်စောမယ်သည် ကတ္တီပါအိတ်ကို လှမ်းပေးရင်း ပြောလိုက်သည်။ အညတရ စစ်သည်တော် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်မှာမူ တစ်စုံတစ်ရာ ပြန်မပြောဘဲ ကတ္တီပါအိတ်နှင့် ထည့်ထားသည့် အသပြာကို လှမ်းယူပြီး ခါးပိုက်ထဲသို့ ထည့် လိုက်သည်။

'ကတ္တီပါအိတ်ကို ဖွင့်မကြည့်တော့ဘူးလား၊
'ဖွင့်ကြည့်ဖို့ မလိုပါဘူး၊ ခရီးစရိတ်နဲ့ စားစရိတ် လုံလောက်ရင် တော်ပါပြီ'

'ရွှေမြို့တော်ကို ဒီနေ့ပဲ သွားမယ် မဟုတ်လား၊
'ခုချက်ချင်း ခရီးပြင်းနှင်ပါ့မယ်'
'ခရီးပြင်းနှင်ဖို့ မြင်းရှိရဲ့လား၊
'နံရိုးပြိုင်းပြိုင်းနဲ့ သစ်ကိုင်းခြောက်သဏ္ဍာန် ခြေလေးချောင်းရှိတဲ့ သတ္တဝါတစ်ကောင်တော့ ရှိပါတယ်'

'မြင်းကောင်းကောင်း မရှိရင် သခင်မရဲ့ မြင်းစောင်းမှာရှိတဲ့ မြင်းတွေ ထဲက ကြိုက်ရာမြင်းကို ရွေးယူသွားပါ'

'မြင်းကောင်း စီးနိုင်မှ ခရီးတွင်ကျယ်တာ မဟုတ်ပါဘူး။ စစ်သည် တော်ကောင်း တစ်ယောက်ဖြစ်ဖို့ ဝတ်ကောင်းစားလှ မလိုပါဘူး။ နှလုံးရည်၊ လက်ရုံးရည်သာ ပစာနပါ။ ထိုနည်းပင် ခရီးတွင်ဖို့အတွက် ခြေလေးချောင်း ရှိပြီး အရှင်သခင်ရဲ့ အလိုကို သိတဲ့ သတ္တဝါတစ်ကောင် ရှိရင် ကိစ္စပြီးနိုင်

ပါတယ်။ ဒါကို အသာထားပြီး သခင်မရဲ့ မောင်တော်ဆီကို ဘာလွှာတင်စောင် နှေးပေးစေလိုပါတယ်'

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က စာလွှာတောင်းလိုက်သည်။

'စာလွှာ ရေးပြီးသား ရှိပါတယ်။ သခင်မ ဖတ်ပြပါမယ်'

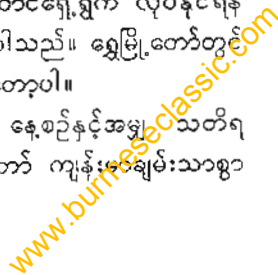
ခင်စောမယ်သည် ပြောပြောဆိုဆို အသင့်ရေးသားထားသည့် စာလွှာ တို့ ကတ္တီပါအိတ်ထဲမှ ဆွဲထုတ်လိုက်ပြီး ကြည့်လင်အေးမြသည့် အသံဖြင့် အောက်ပါအတိုင်း ဖတ်ပြလိုက်၏။

မောင်တော်ဗညားအိမ်

ဤစာလွှာကို ယူဆောင်လာသူမှာ စစ်ပွဲ အသီးသီးတွင် အောင်ပွဲ ခံလာခဲ့သော ဗိုလ်မင်းသီရိဗြတ်ကမ္ဘန် ဖြစ်ပါသည်။ နှလုံးရည်ရော လက်ရုံးရည်ပါ ပြည့်ဝသူဖြစ်၍ အားကိုးအားထားလောက်သူ ဖြစ် ပါသည်။

ဤစာလွှာ ပေးဆက်ရခြင်းမှာ မောင်တော် ဗညားအိမ်အား အစ်မတော်ထံ အမြန်ဆုံး ပြန်လာစေလိုသဖြင့် ပေးဆက်ရခြင်း ဖြစ် ပါသည်။ မောင်တော်အား အစ်မတော် လွမ်းဆွတ်သတိရနေပါ သည်။ ခမည်းတော် နတ်ရွာစံလွန်တော်မူပြီးနောက် ခမည်းတော်၏ ရိုက်ရာကို မောင်တော် ဆက်ခံရမည် ဖြစ်၍ မောင်တော်အား အပိုင်စား ပေးသနားတော်မူသည့် မြို့ရွာနယ်ပယ်မှ အခွန်ထမ်းများကလည်း မောင်တော် အမြန်ဆုံး ပြန်လာကာ မြို့ရွာနယ်ပယ် စည်ပင်သာယာ ဝပြောရေးအတွက် တာဝန်ယူ ဆောင်ရွက်စေလိုကြပါသည်။ ခမည်း တော်ဘုရား၏ လက်ထက်တော်တွင် မြို့ရွာနယ်ပယ် သာယာစိုပြည် ပြီး နယ်သူနယ်သား အခွန်ထမ်းများ၏ ဘဝအခြေအနေ တိုးတက် ဝပြောလျက် ရှိသဖြင့် မောင်တော်၏ လက်ထက်တွင်ကျမှ ကောက်ပဲ သီးနှံ ဆုတ်ယူတံ့ပြီး နယ်သူနယ်သားများ ဆင်းရဲနွမ်းပါးသွားမည် ဆိုလျှင် မောင်တော်အပေါ်တွင် တာဝန်ကင်းမည် မဟုတ်ပါ။ ခမည်း တော်ဘုရား လက်ထက်တော်ကထက် 'ဆထက်ထမ်းပိုး သာယာ ဝပြော တိုးတက်စည်ပင်အောင် ရှေ့ဆောင်ရှေ့ရွက် လုပ်နိုင်ရန် မောင်တော် အမြန်ဆုံး ပြန်လာခဲ့စေလိုပါသည်။ ရွှေမြို့တော်တွင် အပျော်ကျူးနေရန် အချိန်အခါ မဟုတ်တော့ပါ။

မောင်တော်အား အစ်မတော် နေ့စဉ်နှင့်အမျှ သတိရ အောက်မေ့လျက် ရှိပါသည်။ မောင်တော် ကျန်းမာချမ်းသာစွာ

ရှိစေရန်လည်း နေ့စဉ် ဆုတောင်း မေတ္တာပို့သလျက် ရှိပါသည်။ အစ်မတော်နှင့် နယ်သူနယ်သားများကို ငဲ့ညှာပြီး အမြန်ဆုံး ပြန်လာခဲ့ပါ။

အစ်မတော် ခင်စောမယ်

နောက်ဆက်တွဲ။ ။ ဤစာလွှာကို ယူဆောင်လာသော ဗိုလ်မင်း သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်မှာ ကေသရာဇာ ခြင်္သေ့ကဲ့သို့ ရဲရင့်ပြီး စစ်ပွဲတိုင်းတွင် စွမ်းစွမ်းတမံ သတ္တိပြခဲ့သူ ဖြစ်ပါသည်။ ဓားရေး လှံရေးနှင့် စစ်ချီစစ်တက်တွင် သူမတူအောင် ထူးချွန်သူ ဖြစ်၍ သူရဲကောင်း ဆယ်ယောက်ကိုပင် တစ်ယောက်တည်းနှင့် အနိုင်ယူခဲ့သူ ဖြစ်ကြောင်း အစ်မတော် သိရပါသည်။ ဘီလူး သဘက် ကဲ့သို့ ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်သူ ဖြစ်၍ ဗိုလ်မင်းသီရိဗြတ်ကမ္ဘန်နှင့် ဆက်ဆံရာတွင် မောင်တော် သတိနန္ဒီ ဆက်ဆံစေလိုပါသည်။ စိတ်လိုက် ဓာန်ပါ တဖောက်ကန်း မလှုပ်မိအောင် သတိပြု ဆင်ခြင်ပါလေ။

အစ်မတော် ခင်စောမယ်

ခင်စောမယ်က မိမိ ရေးသားထားသည့် စာလွှာကို ကြည့်လင် ပြတ်သားစွာ ဖတ်ကြားပြနေစဉ် အညတရစစ်သည်တော် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်မှာ မျက်မှောင်ကြုတ်ပြီး နားထောင်နေပေသည်။ မိမိအား မြောက်ပင်ပြီး ရေးသားထားသည့် စာပိုဒ်များကို ဖတ်ကြားပြသသောအခါ မျက်နှာမထားတတ်အောင် ဖြစ်သွားပြီး မျက်နှာတစ်ခုလုံး နီရဲသွားပေသည်။

‘သခင်မရဲ့ စာလွှာကို တယ်လိုသဘောရသလဲ။ ဘာဖြစ်လို့ မျက်မှောင်ကြုတ်ပြီး ရှက်သွေးမွှန်နေရတာလဲ’

‘သူရဲကောင်း ဆယ်ယောက်ကို တစ်ယောက်တည်းနဲ့ အနိုင်ယူခဲ့တယ် ဆိုတာနဲ့ ဘီလူးသဘက်လို ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်တယ် ဆိုတာကို သခင်မ ဘယ်လိုလုပ်ပြီး သိပါသလဲ။ ဘီလူးသဘက်လို တကယ်ပဲ ရက်စက်ကြမ်းကြုတ် လိမ့်မယ် ထင်ပါသလား’

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က ပြန်မေးလိုက်သည်။

‘သခင်မ သိလို့ ရေးတာပါ’

‘ငမိုက်သား သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်အကြောင်း သခင်မ ဘယ်လိုလုပ်ပြီး သိနိုင် ခဲ့သလဲ’

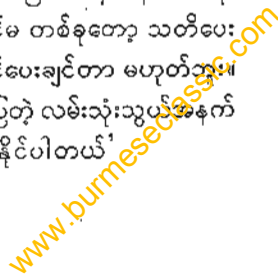
အညတရ စစ်သည်တော်က ပြန်မေးလိုက်သည်။

‘စစ်သည်တော်ကြီးရဲ့ အကြောင်းကို မသိပေမယ့် သခင်မရဲ့ ဆောင်ဘက် အကြောင်း သခင်မ သိလို့ ရေးလိုက်တာ။ သခင်မရဲ့ မောင်တော် ဗညားအိမ်က တဖောက်ကန်း။ ဘယ်သူ့ကိုမှ ဗိုလ်ထားချင်တာ မဟုတ်ဘူး။ သခင်မရဲ့ ဘဝမှာ ကို သူဖတ်ရရင် စစ်သည်တော်ကြီးကို ဓားချင်းယှဉ်ပြိုင်ဖို့ သူစိန်ခေါ်လိမ့်မယ်။ ဒါတိုသိလို့ တမင်သက်သက် ရေးလိုက်တာ။ စစ်သည်တော်ကြီး အကြောင်း သိလို့ ရေးတာ မဟုတ်ဘူး’

ခင်စောမယ်က ရှင်းပြလိုက်သည်။

‘ဓားချင်း ယှဉ်ပြိုင်ဖို့ စိန်ခေါ်ရင် ဘာလုပ်ရမလဲ’

‘သခင်မရဲ့ စေတမန်အဖြစ် မောင်တော်ကို ပြန်ခေါ်လာဖို့ တာဝန်ရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦး အနေနဲ့ စစ်သည်တော်ကြီး ရွေးချယ်ရမယ့် လမ်းသုံးသွယ် ခွဲပါတယ်။ မောင်တော်က ဓားချင်းယှဉ်ပြိုင်ဖို့ စိန်ခေါ်ရင် သူ စိန်ခေါ်တာကို လက်ခံပြီး ဓားချင်းယှဉ်ပြိုင်ပါ။ အဲဒီလို ယှဉ်ပြိုင်တဲ့အခါ မောင်တော်ရဲ့ ဓားချက်နဲ့ သွေးထွက်ရုံ ဒဏ်ရာရအောင် ယှဉ်ပြိုင်ပြီး အရှုံးပေးလိုက်ပါ။ မောင်တော်ရဲ့ ဓားချက်နဲ့ သွေးထွက်သံယို ဖြစ်သွားတာ မြင်ရရင် စစ်သည်တော်ကြီးအပေါ် အောင်တော် ကရုဏာသက်ပြီး ခင်မင်ရင်နှီး လာပါလိမ့်မယ်။ ပုဂ္ဂိုလ်ခင်မှ တရား ခင်တယ်ဆိုသလို ပုဂ္ဂိုလ်ချင်း ခင်မင်ရင်းနှီးအောင် လုပ်ဖို့ အရေးကြီးပါတယ်။ ဒါနဲ့မှ စစ်သည်တော်ကြီးရဲ့အသား အနာ မခံနိုင်ဘူးဆိုရင် မောင်တော်နဲ့ ဓားချင်းယှဉ်ပြိုင်တဲ့အခါ စစ်သည်တော်ကြီးရဲ့ လက်က ဓားကို မသိမသာ သွတ်ချလိုက်ပြီး အရှုံးပေး အညံ့ခံလိုက်ပါ။ မောင်တော်ရဲ့ ဓားစွမ်းကိုလည်း ခိုးမဆုံး မြေမဆုံး ချီးကျူးပါ။ မောင်တော်က အမြောက်ကြိုက်တယ်။ အဲဒီလို ချီးကျူးမြှောက်ပင့်ပေးလိုက်ရင် စစ်သည်တော်ကြီးကို မောင်တော် ခင်မင်ရင်းနှီး လာရုံတင် မကဘူး။ ဆုတော် လာဘ်တော်များပါ ဖုပသနားတော် မူလိမ့်မယ်။ ဒီလိုမှ အရှုံးမပေးနိုင်ဘူး ဆိုရင် မောင်တော်ကို ပြင်းပြင်းထန်ထန် ဒဏ်ရာ ခံရစေဘဲ အနိုင်ရအောင် ကြိုးစားပါ။ ဒါပေမဲ့ သခင်မ တစ်စုံတော့ သတိပေး လိုက်မယ်။ မောင်တော်ဟာ ဘယ်သူ့ကိုမှ သူ အနိုင်ပေးချင်တာ မဟုတ်ဘူး။ သူ့ကို အနိုင်ယူတဲ့လူဟာ သူ့ရဲ့ရန်သူပဲ။ သခင်မ ညွှန်ပြတဲ့ လမ်းသုံးသွယ်အနက် စစ်သည်တော်ကြီး ကြိုက်ရာ လမ်းစဉ်ကို ရွေးချယ်နိုင်ပါတယ်’

ခင်စောမယ်သည် မောင်တော်ဗညားအိမ်၏ စိတ်နေသဘောထားကို အညတရစစ်သည်တော် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန် သီရိထားစေရန် ရှင်းပြနေပေသည်။

'ကောင်းလှပါပြီ၊ အခြေအနေကို ကြည့်ပြီး သင့်လျော်မယ့်လမ်းစဉ်ကို ရွေးချယ်ပါမယ်'

'ဒါဖြင့် ဟောဒီ စာလွှာကို ယူသွားပေတော့'

ခင်စောမယ်သည် စောစောက ဖတ်ပြသည့် စာလွှာကို ကတ္တီပါအိတ်ထဲသို့ ပြန်ထည့်ပြီး ချိပ်ပိတ်၍ ပေးလိုက်သည်။

'စာလွှာတစ်စောင် ရေးသားပေးစေလိုပါသေးတယ်'

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က ချိပ်ပိတ်ထားသည့် စာလွှာကိုယူရင်း ပြောလိုက်ရာ ခင်စောမယ်မှာ အံ့အားသင့်သွားပေသည်။

'နောက်ထပ် စာလွှာတစ်စောင် ရေးပေးရဦးမယ် ဟုတ်လား။ ဘယ်လို စာလွှာမျိုး ရေးရမှာလဲ၊ ဘာဖြစ်လို့ ရေးရမှာလဲ၊ ဉာဏ်ကြီးရှင် ပြောလိုက်တဲ့ စကားအဓိပ္ပာယ်ကို အသိပညာခေါင်းပါးတဲ့ မိစောမယ် နားမလည်လို့ နားလည်အောင် ရှင်းပြစမ်းပါဦး'

ခင်စောမယ်သည် မိမိအား နှစ်ရာလုပ်လိုက်သည်ကို မကျေနပ်သည့် အမူအရာဖြင့် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်အား ပြန်ငေါ့လိုက်သည်။

'ပထမ စာလွှာက စာစိစာကုံး အနုန်းအဖွဲ့ ပြေပြစ်ချောမောပေမယ့် လိုရင်းအချက်ကို မရောက်ဘဲ ဘေးကို ချော်ထွက်နေပါတယ်။ စကားလုံး လှသလောက် အဓိပ္ပာယ် မပြည့်ဝပါဘူး။ စာရှည်သလောက် အကျိုးမသက်ရောက်ပါဘူး'

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်သည် မိမိအား ခင်စောမယ်က ငေါ့လိုက်သည်ကို မသိချင်ဟန်ဆောင်၍ မျက်နှာထားတည်တည်ဖြင့် တစ်ချက်စီ ရှင်းပြနေပေရာ၊ ခင်စောမယ်မှာ မခံမရပ်နိုင်အောင် ဖြစ်လာပြီး လက်သီးကို မသိမသာဆုပ်၍ အံ့ကြိတ်လိုက်သည်။

'ဒါကတော့ သခင်မကို သက်သက်စော်ကားတာ'

ခင်စောမယ်က ဒေါသသံဖြင့် ပြန်ပြောလိုက်သည်။

'မဖြစ်နိုင်တာကို မိန့်တော်မမူစေလိုပါ။ မြို့စားကြီးရဲ့ သမီးရတနာကို အညတရ စစ်သည်တော်တစ်ဦးက စော်ကားသည် ဆိုခြင်းမှာ မဖြစ်နိုင်ပါ။ သူ့ဆန်စားလျှင် ရဲရမည်ဆိုတဲ့ စကားအရ မြို့စားကြီးရဲ့ သမီးဦးရတနာထံမှ အခကြေးငွေယူပြီး အမှုတော်ကို ထမ်းဆောင်နေရသူ ဖြစ်တဲ့အတွက် ငွေရှင်ကြေးရှင် အသပြာရှင်ရဲ့ အကျိုးကို လိုလားသောအားဖြင့် ဟုတ်တိုင်းမှန်ရာ

ရဲရဲကြီး ဖွင့်ဟလိုက်ခြင်းသာ ဖြစ်ပါတယ်။ မဟောသခ ဇာတ်တော်တွင် မိမိဟောရန် ဘုရင်ကြီး၏ အကျိုးကို လိုလားသောအားဖြင့် မဟောသခ သတို့သားသည် ဘုရင်၏ မြို့ပြင်ခြင်းကို ခံယူပြီး ဟုတ်တိုင်းမှန်ရာကို လျှောက်တင်ခဲ့ရသည့် ထုံးဟောင်းသာဓက ရှိသည်ကို ဆင်ခြင်တော်မူပါ။ ပညာရှိ သတို့ဖြစ်ခဲ့ချိသလို ဖြစ်တတ်ပါတယ်။ နှလုံးရည်ဖြင့် အောင်မြင်နိုင်သည့် ကိစ္စကို လက်ရုံးပြင်ကိုပါ အားကိုးအားထား ပြုလိုသောဆန္ဒ ရှိပါတယ်'

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က ဣန္ဒြေတခွဲသားနှင့် ရှင်းပြနေပြန်သည်။ ခင်စောမယ်မှာ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန် ပြောလိုက်သည့်စကားများကြောင့် ရင်ထဲတွင် အောင်သဘီသက် ဖြစ်နေပြီး အောက်နှုတ်ခမ်းကို ကိုက်၍ တွေ့တွေ့ကြီး နားထောင်နေပေသည်။

'လက်စသတ်တော့ မဟောသခ လက်သစ် ပညာရှိ သုခမိန်ကြီးနဲ့ ထာတွေ့နေရတာကိုး'

'ဘုရားအလောင်းတော် မဟောသခ သုခမိန်နဲ့ မနှိုင်းယှဉ်သင့်ပါဘူး။ ပညာရှိ သုခမိန်ကြီးလည်း မဟုတ်ပါဘူး။ အညတရ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်ပါ။ ကိုယ့်ဗျာဠာချေးကိုယ် မမြင်နိုင်သလို သခင်မရဲ့ အမှားကို ထောက်ပြပြီး အမှန်သို့ ဆောက်အောင် ပို့ဆောင်လိုတဲ့ စေတနာနဲ့ ငမိုက်သား သီရိဗြတ်ကမ္ဘန် ဉာဏ်မိသလောက် အကြံဉာဏ် ပေးနေခြင်းသာ ဖြစ်ပါတယ်'

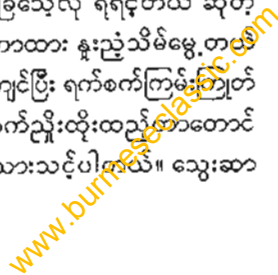
'သခင်မ ဘာတွေ မှားခဲ့လို့လဲ'

'နည်းပရိယာယ် မှားနေပါတယ်'

'နည်းပရိယာယ် မှားနေတယ် ဟုတ်လား။ ဒီလိုဆိုရင် အသိပညာအခါးပါးလှတဲ့ မိစောမယ်ရဲ့ အမှားတွေကို ပညာရှိ သုခမိန်ကြီးက ထောက်ပြဆောင်မူစမ်းပါဦး'

ခင်စောမယ်က ပြန်ငေါ့လိုက်ပြန်သည်။

'ကောင်းလှပါပြီ၊ သခင်မရဲ့ အမှားတွေကို ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာစွာဖြင့် တင်စုပြီးတစ်ခု ထောက်ပြပါမယ်။ သခင်မရဲ့ စာထဲမှာပါတဲ့ အမှားတွေထဲမှာ ငမိုက်သား သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်နဲ့ ပတ်သက်ပြီး ရေးသားထားတဲ့ စကားလုံးတွေ တင်စုမကျန် မှားယွင်းနေပါတယ်။ ကေသရာဇာ ခြင်္သေ့လို ရဲရင့်တယ် ဆိုတဲ့ စကားလုံးနေရာမှာ ယုန်သငယ်လို စိတ်ထားသဘောထား နူးညံ့သိမ်မွေ့တယ်လို့ ရေးသားသင့်ပါတယ်။ ဓားရေး လှဲရေးမှာ ကျွမ်းကျင်ပြီး ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်တယ် ဆိုတဲ့ စကားလုံးနေရာမှာ ပါးစပ်ထဲကို လက်ညှိုးထိုးထည့်တာတောင် ခေါက်တတ်တဲ့ လူတစ်ယောက်ဖြစ်ကြောင်း ရေးသားသင့်ပါတယ်။ သွေးဆာ

နေသူ ဆိုတဲ့ စကားလုံးအစား သနားကြင်နာတတ်သူလို ပြောင်းလဲပြီး ရေးသားသင့်ပါတယ်။ ရွှေမြို့တော်ကို တစ်ခါတစ်ခေါက်မှ မရောက်ဖူးတဲ့အပြင် လူတောသူတော မတိုးဝံ့တဲ့ ကျေးတောသား အရိုင်းအစိုင်းလို့ မှတ်ထင်ယူဆသွားအောင် ဝရိယာယံသုံးပြီး စီကုံးရေးသားဖို့ အကြံပေးလိုပါတယ်'

သီရိဗြတ်ကမ္မန်က ရှုတည်တည် မျက်နှာထားဖြင့် တစ်ခွန်းချင်း ရှင်းပြနေပေရာ ခင်စောမယ်သည် လက်သီးဆုပ်၍ မျက်မှောင်ကြွတ်ပြီး နားထောင်နေရာမှ ဒေါသစိတ်များ ကွယ်ပျောက်သွားပြီး ရယ်ချင်သလိုလို ဖြစ်လာသဖြင့် ဣန္ဒြေမဆည်နိုင်တော့ဘဲ ပါးချိုင့်ကလေးပေါ်အောင် ပြုံးလိုက်မိပေသည်။

'ရှင့်ရဲ့ ပုံပန်းသဏ္ဍာန်က ယုန်သငယ်နဲ့တူလို့လား။ ကျားကိုးစီး စားလို့ မကုန်နိုင်တဲ့ လူကို ယုန်သငယ်နဲ့ ပုံခိုင်းလို့ ဘယ်သူက ယုံမှာလဲ။ ရွှေမြို့တော်ကို တစ်ခါတစ်ခေါက်မှ မရောက်ဖူးတဲ့ ကျေးတောသားပါလို့ ဘုရားစူးကျိန်ပြီး ပြောရင်တောင် ဘယ်သူမှ ယုံမှာ မဟုတ်ဘူး။ ကိုးသီရိုင်းသံဃာ့ကို လွယ်ပြီး ပွဲအမျိုးမျိုးတိုးခဲ့တဲ့ ဝိုလ်မင်းကို လူတောသူတော မတိုးဝံ့သူပါလို့ ပြောရင် ပြောတဲ့လူသာ အရူးဖြစ်မှာပေါ့'

'ဝိုလ်မင်း မဟုတ်ပါဘူး။ အညံ့တရသီရိ ....'
စစ်သည်တော်က စကားစလိုက်ရာ ခင်စောမယ်က လက်ဝါးကာလိုက်သည်။

'စစ်သည်တော်ရဲ့ နာမည် သီရိဗြတ်ကမ္မန်မှန်း သခင်မ သိပါတယ်။ ဒီနာမည်ကြီးကို သိပ်သဘောကျနေတယ် ထင်တယ်'

'အညတရဆိုတဲ့ စကားလုံး ကျန်နေပါသေးတယ်'

'ကောင်းပါပြီ၊ အညတရ သီရိဗြတ်ကမ္မန်ဆိုတဲ့ နာမည်ကို သခင်မ မှတ်သားထားပါမယ်။ ကဲ ဒါကို အသာထားပြီး သခင်မရဲ့ မောင်လေးကို ရွှေမြို့တော်က ပြန်ခေါ်ဖို့အရေး ဆွေးနွေးကြဦးဖို့လား'
ခင်စောမယ်က သတိပေးလိုက်သည်။

'စေသည်ကျွန် ထွန်သည်နွားပမာ တာဝန်ကို ထမ်းရွက်ရန် အသင့်ရှိနေကြောင်းပါ' ❀

'အသပြာရဲ့ မျက်နှာကို ထောက်ထားပြီး ဒီစကား ပြောလိုက်တာ မဟုတ်လား။ စေတနာနဲ့ အမှုတော် ထမ်းရွက်မှာလား၊ အသပြာရဲ့ မျက်နှာကို ထောက်ထားပြီး တာဝန်ယူတာလား'

ခင်စောမယ်က ပြန်မေးလိုက်ရာ အသပြာဟူသော စကားကို ကြားရသည့် အခါတိုင်း သီရိဗြတ်ကမ္မန်မှာ မျက်နှာပျက်သွားပြီး ပန်းကို တွန့်လိုက်သည်။

'အသပြာ ရဖို့ တစ်ခုတည်းအတွက် မဟုတ်ပါဘူး၊ ဗုဒ္ဓါလုံ တစ်ဦး သစ်သောက်ရဲ့ အကျိုးအတွက် အသပြာ ပေးပြီး ခိုင်းစေတဲ့ဦး အမှုတော် သင်္ခါယံနဲ့မယ်လို့ အထင်တော် မရောက်ဖို့ မဆွဲကပင် ကြိုတင်ပြီး အခါရင်ခံခဲ့ပြီး ဖြစ်ပါတယ်။ အမှန်အတိုင်း ဝန်ခံရမယ်ဆိုရင် ငွေအသပြာကို မဖက်တဲ့ ဆောနာ သင်္ခါယံကဖြင့် စေတနာပန်ထမ်း အကျိုးတော်ဆောင်ရွက်ဖို့ သင့်ဝင်သင့်ကြား ဆောင်လည်း သမုဒ္ဒရာ ဝမ်းတစ်ထွာ ဆိုသော စကားအရ ငမိုက်သား အညတရ သီရိဗြတ်ကမ္မန်မှာလည်း စားရေးသောက်ရေးအတွက် မနေသာလို့ ငွေအသပြာထုတ် ထုတ်ခံရခြင်း ဖြစ်ပါတယ်'

သီရိဗြတ်ကမ္မန်က မျက်လွှာချပြီး ပြန်ပြောလိုက်သည်။ သီရိဗြတ်ကမ္မန် ပြောလိုက်သည့် စကားများကို ကြားရသောအခါ ခင်စောမယ်သည် သီရိဗြတ်ကမ္မန် အပေါ်တွင် ကရုဏာ သက်လာပုံ ရပေသည်။

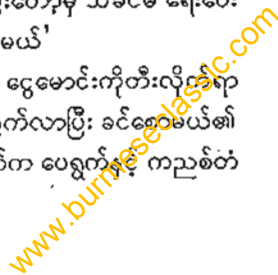
'မှန်ရာကို ဝန်ခံတဲ့အတွက် သခင်မ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ သာဓုခေါ်ပါတယ်။ သခင်မရဲ့ မောင်တော်ဆီကို နောက်ထပ်စာလွှာတစ်စောင် ရေးသားပေးဖို့ ဆန္ဒနဲ့ပတ်သက်ပြီး ဘယ်လိုပရိယာယ်သုံးပြီး ဘယ်ပုံဘယ်နည်း ရေးသားသင့်တယ်ဆိုတာ ဉာဏ်ကြီးရှင် ပညာရှိ သုခမိန်ကြီး မိန့်ကြားတော်မူပါဦး။ သို့မှသာ ပညာရှိ သုခမိန်ကြီး အလိုရှိတဲ့ စာလွှာကို သခင်မက ရေးပေးနိုင်မှာ ဖြစ်ပါတယ်'

ခင်စောမယ်က အကြံဉာဏ် တောင်းလိုက်သည်။
'ပညာရှိ သုခမိန်ကြီး မဟုတ်ပါဘူး၊ အညတရ သီရိ ....'
စစ်သည်တော်က စကားစလိုက်ရာ ခင်စောမယ်က လက်ဝါးကာလိုက်သည်။

'အညတရ သီရိဗြတ်ကမ္မန် မဟုတ်လား၊ သခင်မ မှတ်သားမိပါတယ်။ ဒီနာမည်ကြီးကို ထပ်တလဲလဲ ပြောနေစရာ မလိုပါဘူး။ ကဲ သခင်မ နောက်ထပ် ခရေးပေးရမယ် စာလွှာမှာ ဘယ်လို အကြောင်းအရာထွေ ရေးရမှာလဲ'

'စောစောက ပြောခဲ့တဲ့အတိုင်း ရေးသားပေးစေလိုပါတယ်'
'စောစောက ပြောခဲ့တာတွေ သခင်မ မှေ့ကုန်ပြီ။ ကဲ ခဏ စောင့်နေဦး။ ပေရွက်နဲ့ ကညစ်တံ ယူခိုင်းလိုက်ဦးမယ်။ ပြီးတော့မှ သခင်မ ရေးပေးရမယ် စာကို နှုတ်တိုက်ရွတ်ပြ။ သခင်မ လိုက်ရေးမယ်'

ခင်စောမယ်သည် ပြောပြောဆိုဆို အနီးရှိ ငွေမောင်းကိုတီးလိုက်ရာ အတွင်းဆောင်မှ လက်စွဲတော် အမျိုးသမီးတစ်ဦး ထွက်လာပြီး ခင်စောမယ်၏ ခြေရင်းတွင် ရိုသေစွာ ခစားနေပေသည်။ ခင်စောမယ်က ပေရွက်နဲ့ ကညစ်တံ

ယူလာရန် အမိန့်ပေးလိုက်ရာ လက်စွဲတော် အမျိုးသမီးသည် အတွင်းဆောင်သို့ ပြန်ဝင်သွားပြီး ပေရွက်နှင့် ကညစ်တံကို ယူလာကာ ခင်စောမယ်၏ လက်သို့ ဆက်သလိုက်ပေသည်။

‘ကဲ-သခင်မ ရေးပေးရမယ့်စာလွှာကို နှုတ်တိုက်ရွတ်ပြစမ်းပါ။ သခင်မ လိုက်ရေးမယ်’

ခင်စောမယ်သည် စာရေးရန် အသင့်ပြင်ရင်း ပြောလိုက်ရာ၊ သီရိဗြတ် ကမ္ဘန်သည် အောက်ပါအတိုင်း နှုတ်တိုက်ရွတ်ပြနေသည်။

မောင်တော်မညားအိမ်

ဤစာလွှာကို ယူဆောင်လာသူမှာ အစ်မတော်ထံတွင် အမှုတော်ထမ်းရန် ရောက်ရှိလာသော သီရိဗြတ်ကမ္ဘန် အမည်ရှိ ကျေးတောသားတစ်ဦး ဖြစ်ပါသည်။ ရွှေမြို့တော်သို့ အရောက် အပေါက် နည်းသူဖြစ်၍ ရွှေမြို့တော် အကြောင်း ကောင်းကောင်း မသိပါ။ အဆိုပါ ကျေးတောသား သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်အား မောင်တော် ထံသို့ စေလွှတ်လိုက်ခြင်းမှာ ရွှေမြို့တော်သူ ရွှေမြို့တော်သား များ၏ ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့သည့် အပြောအဆို၊ အမူအကျင့်နှင့် ဆင်ယင်ထုံးဖြူမှုအစ ယဉ်ကျေးမှုအဝဝကို လေ့လာဆည်းပူးနိုင်စေရန် ဖြစ်ပါသည်။ ၎င်း သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်အား မောင်တော်၏ ထံပါးတွင် အမှုတော်ထမ်းစေပြီး အပြောအဆို အနေအထိုင်မှ စ၍ ယဉ်ကျေး သိမ်မွေ့လာအောင် သွန်သင်ဆုံးမ စေလိုပါသည်။ ကျေးတောသား အရိုင်းအစိုင်း ဘဝမှ လူတောသူတော တိုးနိုင်သည့် အခြေအနေသို့ ရောက်ရှိလာအောင် လမ်းညွှန်ပြသ ပေးစေလိုပါသည်။ မောင်တော်၏ အပေါင်းအသင်း မိတ်ဆွေသင်္ဂဟများနှင့် ရည်မှန်စွာ ပေါင်းသင်း ဆက်ဆံတတ်အောင်လည်း ဩဝါဒ ပေးစေလိုပါသည်။

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က မေးစေကို ပွတ်သပ်ရင်း နှုတ်တိုက်ရွတ်ပြနေသည် ကို ခင်စောမယ်သည် စိတ်ရှည်လက်ရှည် လိုက်ရေးနေရာမှ စိတ်မရှည်နိုင်တော့ သကဲ့သို့ ကညစ်တံကို ဆောင့်ချလိုက်သည်။

‘ဒါလား .... ကျေးတောသား အရိုင်းအစိုင်း’

ခင်စောမယ်သည် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်အား ခြေဆုံးခေါင်းဆုံး ကြည့်ရင်း မှတ်ချက်ချလိုက်သည်။

‘ဒါက နည်းပရိယာယ်ပါ။ သခင်မရဲ့ မောင်တော်က အမြောက်ကြိုက် တတ်တယ် မဟုတ်လား။ ရှေ့ဆက်ပြီး ရေးပါဦး’

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က မေးစေကို ပွတ်ရင်း နှုတ်တိုက် ရွတ်ပြလိုက် ပြန်သည်။

အစ်မတော်အား ချစ်မြတ်နိုးသောအားဖြင့် အိမ်တော် စေလွှတ်လိုက်သည့် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်ကိုလည်း အစ်မတော်နှင့် သင်တူ ထပ်မျှ သဘောထားပြီး အစစ အရာရာ လိုလေသေး နေအောင် စောင့်ရှောက်ကြည့်ရှုပါ။

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က နှုတ်တိုက် ရွတ်ပြနေသည်ကို ခင်စောမယ်က ဆက်လက် ရေးသားနေရာမှ နောက်ဆုံးအပိုဒ်သို့ ရောက်သောအခါ ကညစ်တံ ကို ချထားလိုက်ပြီး သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်အား မော်ကြည့်လိုက်သည်။

‘ဘာဖြစ်လို့ သခင်မနဲ့ ထပ်တူထပ်မျှ သဘောထားရမှာလဲ’ ခင်စောမယ်က ခပ်ဆတ်ဆတ် မေးလိုက်သည်။

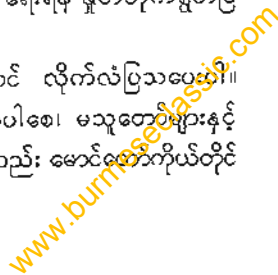
‘သခင်မနဲ့ အင်မတန် ခင်မင်ရင်းနှီးတဲ့ မိတ်ဆွေရောင်းရင်း ဖြစ်မှသာ သခင်မရဲ့ မောင်တော်က သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်ကို လေးလေးစားစား ဆက်ဆံမယ် မဟုတ်ပါလား’

‘ဒါက သခင်မကို သက်သက် စော်ကားတာ’ ခင်စောမယ်မှာ ဒေါပွနေပုံ ရလေသည်။

‘မဖြစ်နိုင်တာကို မိန့်တော်မမူသင့်ပါ။ မြို့စားကြီးရဲ့ သမီးတော်စစ်စစ် ကို သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်လို အညတရ စစ်သည်တော်တစ်ဦးက စော်ကားရန် မဖြစ်နိုင် ကြောင်းပါ။ သခင်မ၏ လိုအင်ဆန္ဒ ပြည့်ဝရေးအတွက် ပရိယာယ်ဆင်လိုက်ခြင်း သာ ဖြစ်ကြောင်းပါ။ ဘုရားအလောင်း မဟောသခေ သုခမိန်သည်ပင်လျှင် ပရိယာယ်ကို သုံးခဲ့ရသည် မဟုတ်ပါလား’

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က တည်ငြိမ်သည့် အမူအရာဖြင့် ပြန်ပြောလိုက်ရာ၊ ခင်စောမယ်သည် ခေတ္တမျှ မျက်မှောင်ကြုတ်ပြီး စဉ်းစားနေရာမှ ကညစ်တံကို ပြန်ကောက်ယူလိုက်ပြီး ရေးလက်စ စာပိုဒ်ကို စိတ်တိုသည့် အမူအရာဖြင့် တညစ်တံကို တအားဖိပြီး အံကြိတ်၍ ဆုံးခန်းတိုင်ရောက်အောင် ရေးသားနေ ဆဲသည်။ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်သည် ခင်စောမယ် ရေးသားနေသည်ကို ကြည့်နေပြီး စာပိုဒ်ဆုံးသွားသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ရှေ့ဆက်ပြီး ရေးရန် နှုတ်တိုက်ရွတ်ပြ လိုက်ပြန်သည်။

ရွှေမြို့တော်ကိုလည်း နှံ့စပ်အောင် လိုက်လံပြသပေးပါ။ တန်ခိုးကြီး ဘုရားများကိုလည်း ဖူးမြော်ပါစေ၊ မသူတော်များနှင့် တွေ့ပြီး လမ်းမှားသို့ လိုက်မသွားစေရန်လည်း မောင်တော်ကိုယ်တိုင်

ရှေ့ဆောင်လမ်းပြလုပ်ပြီး သွန်သင် ဆုံးမ ဩဝါဒပေးစေလိုပါသည်။ မကောင်းသော ကာမဂုဏ်အာရုံများ၏ နောက်သို့ တကောက်ကောက် လိုက်ပါမသွားစေရန်လည်း တားဆီးပါ။

ရွှေမြို့တော်အကြောင်း ကောင်းကောင်းမသိသော ကျေးတော သား ဖြစ်ပါသဖြင့် ရွှေမြို့တော်သို့ မရောက်ဖူးသည့် ကျေးတော သားများ ကြုံတွေ့ရတတ်သည့် ဘေးအန္တရာယ် အပေါင်းတို့မှလည်း ကာကွယ်ပေးစေလိုပါသည်။

အင်မတော် ခင်စောမယ်

'ဒါလောက်ဆိုရင် တော်လောက်ပါပြီ' သီရိဗြတ်ကမ္မန်သည် နှုတ်တိုက် ရွတ်ပြနေရာမှ စာလွှာကို နိဂုံး ချုပ်လိုက်သည်။

ခင်စောမယ်မှာမူ သီရိဗြတ်ကမ္မန် နှုတ်တိုက် ရွတ်ပြနေသည်ကို တစ်လုံးချင်း လိုက်ရေးနေရာမှ ရယ်ချင်သလိုလို ဖြစ်လာပေသည်။

'ရှင် ဘယ်လိုလူလဲ၊ စောစောတုန်းက မိုးလား ကဲလား ကြွားလုံးထုတ် ပြီး ခုတစ်ခါ ရှင်ကိုယ်ရှင် မခုတ်တတ်တဲ့ကြောင့်လို့ နှိမ့်ချနေပြန်ပြီ။ ရှင် ဘယ်လို လူစားလဲ'

ခင်စောမယ်က စာကို အဆုံးသတ်ရင်း ပြန်မေးလိုက်သည်။

'အညတရ သီရိဗြတ်ကမ္မန်ပါ'

'ဒီနာမည်ကြီးကို သိပ်သဘောကျနေတယ် မှတ်တယ်။ ကဲ စစ်သည်တော် အလိုရှိတဲ့ စာလွှာကို သခင်မ ရေးသားပြီးပြီ၊ ယူသွားပေတော့'

ခင်စောမယ်သည် ဒုတိယစာလွှာကို လှမ်းပေးလိုက်ရာ သီရိဗြတ်ကမ္မန် သည် စာလွှာကို တစ်လုံးချင်း ဖတ်ကြည့်လိုက်ပြီး ပထမစာလွှာနှင့်အတူ ကတ္တီပါ အိတ်ထဲသို့ ထည့်ပြီး ထိုင်ရာမှ တစ် အခန်းထဲမှ ထွက်သွားရန် ဟန်ပြင်လိုက်စဉ် ခင်စောမယ်က ဟန့်တားလိုက်သည်။

'သခင်မ တစ်ခုမေးဦးမယ်။ သခင်မရဲ့ မောင်တော် ဗညားအိမ်ကို သခင်မဆီကို ပြန်လာအောင် ဘယ်လိုနည်းပရိယာယ် သုံးပြီး ခေါ်လာမှာလဲ။ ဒါကို သခင်မ သိချင်တယ်'

ခင်စောမယ်က မေးလိုက်ပြန်သည်။

'ဒါကို ပြောလို့ မဖြစ်သေးပါဘူး။ အခြေအနေကို သုံးသပ်ပြီး အခြေ အနေနဲ့ ကိုက်ညီတဲ့ နည်းပရိယာယ်ကို အသုံးပြုရပါလိမ့်မယ်'

သီရိဗြတ်ကမ္မန်က အဖြေပေးလိုက်သည်။

'မောင်တော်ကို ထိခိုက်နာကျင်အောင်တော့ မလုပ်ရဘူးနော်၊ ဒါကို သခင်မကို ကတိပေးရလိမ့်မယ်'

ခင်စောမယ်သည် မောင်တော်အပေါ်တွင် ညှာတာသည့် အမူအရာ ဖြင့် သီရိဗြတ်ကမ္မန်ထံမှ ကတိတောင်းလိုက်သည်။

'စိတ်ချတော်မူပါ။ ကလေးအရွယ် လူမမည်ကို အနိုင်ကျင့်လိုတဲ့ စိတ်ဆန္ဒ လုံးဝ မရှိကြောင်းပါ'

သီရိဗြတ်ကမ္မန်သည် ပြောပြောဆိုဆို လက်သုံးတော် ကိုးသင်္ချိုင်း သခင်မကို လွယ်၍ ခမ်းနားကျယ်ဝန်းသည့် ဧည့်ခန်းဆောင်မှ ထွက်ခွာလာကာ၊ သာယာခိုပြည်သည့် ဥယျာဉ်တော်ကို ဖြတ်ကျော်၍ လာခဲ့ပေသည်။ ကျယ်ဝန်း ထူထပ် ခြံဝင်းအဝသို့ ရောက်လာသည့်တိုင်အောင် ခင်စောမယ်သည် သီရိ ဗြတ်ကမ္မန်နှင့် အတူ လိုက်ပါလာသည်ကို တွေ့ရပေသည်။

'မောင်တော်ကို သခင်မဆီ ပြန်ခေါ်လာဖို့ စစ်သည်တော်ကြီးကို တာဝန် ဆောင်တာဟာ စစ်သည်တော်ကြီးကို သေမင်းရဲ့ ခံတွင်းထဲ တွန်းပို့လိုက်သလို ပြန်နေပြီ ထင်တယ်'

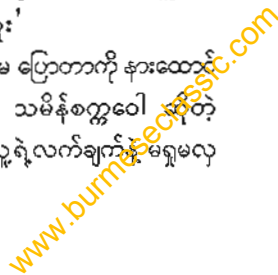
ခြံဝင်းဝသို့ ရောက်သောအခါ ခင်စောမယ်သည် သီရိဗြတ်ကမ္မန်အား အန္တရာယ်ကြီးမားသည့် လုပ်ငန်းတစ်ခုကို တာဝန်ပေးခဲ့မိပြီ ဟု စဉ်းစားမိကာ ညည်းညည်းညူညူ သတိပေးလိုက်သည်။

'သေမင်းနဲ့ စစ်ခင်းခဲ့ရပေါင်း များလို့ သေမင်းရဲ့ခံတွင်းထဲ ဝင်ရမှာ အထူးအဆန်း မဟုတ်ပါဘူး'

'မောင်တော်ကို လွယ်လွယ်ကူကူ ပြန်ခေါ်လာလို့ ရမှာ မဟုတ်ဘူး။ မောင်တော်ကို မြှောက်ပင့်ပြီး ဖျက်ဆီးနေတဲ့ လူတွေက ပြန်ခေါ်ခွင့်ပြုမှာ မဟုတ်ဘူး။ အထူးသဖြင့် ဗိုလ်မှူးသမိန်စက္ကဝေါရဲ့ အန္တရာယ်ကို စိုးရိမ်ရတယ်'

'သေမင်းနဲ့တောင် စစ်ခင်းလာတဲ့ သီရိဗြတ်ကမ္မန်ပါ။ သမိန်စက္ကဝေါ လောက်တော့ စကားထဲ ထည့်ပြောနေစရာ မလိုပါဘူး'

'သိပ်လည်း ကြွားလုံး ကြီးမနေစမ်းပါနဲ့။ သခင်မ ပြောတာကို နားထောင် မှန်းပါဦး။ သခင်မ စေတနာနဲ့ သတိပေးနေတာပါ။ သမိန်စက္ကဝေါ နှိုက်တဲ့ ဗိုလ်မှူးဟာ အင်မတန်ကို ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်တယ်။ သူ့ရဲ့လက်ချက်နဲ့ မရူမလှ

သေဆုံးခဲ့ရတဲ့ လူငယ်ပေါင်း အတော် များနေပြီ။ လွန်ခဲ့တဲ့ တစ်လနီးပါးက လူ့အဖိုးတန်တစ်ယောက်ကို သမိန်စက္ကဝေါ ရက်ရက်စက်စက် သတ်ခဲ့တယ်။

‘အဲဒီ သမိန်စက္ကဝေါနဲ့ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန် တွေ့ချင်စမ်းလှတယ်’

‘မတွေ့ရမှာကိုတော့ မပူပါနဲ့၊ ဧကန်မုချ တွေ့ရပါလိမ့်မယ်။ တွေ့တဲ့ အခါကျရင်သာ သခင်မ စောစောက ပြောခဲ့တဲ့ လူငယ်လို အသေဆုံးနဲ့ မသေပါစေနဲ့လို့ သခင်မ ဆုတောင်းတယ်’

‘သခင်မ ပြောတဲ့လူငယ်ဟာ သခင်မနဲ့ သွေးသားတော်စပ်ပါသလား။

အဲဒါမှမဟုတ် သခင်မရဲ့ ချစ်သူပါလား’

‘သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က ပြန်မေးလိုက်သည်။

‘သွေးသားလည်း မတော်စပ်ပါဘူး၊ ချစ်သူလည်း မဟုတ်ပါဘူး။

သခင်မ ချစ်ရမယ့်လူ ဆိုလို့ တစ်လောကလုံးမှာ မောင်တော် ဗညားအိမ် တစ်ဦးသာ ရှိပါတယ်။ စောစောက သခင်မ ပြောခဲ့တဲ့ လူငယ်ဟာ သခင်မနဲ့ ငယ်ရွယ်စဉ် ကလေးဘဝကစပြီး ခင်မင်ရင်းနှီးလာခဲ့တဲ့ ကစားဖော် ကစားဖက်ပါ။ အရွယ်တော်ကလည်း နုနယ်ရှာပါတယ်။ ကလေးသာသာအရွယ် လူမမည်ကို အကြောင်းမရှိ အကြောင်းရှာပြီး ရက်ရက်စက်စက် သတ်ရက်တာကို သခင်မ စဉ်းစားမိတိုင်း အခဲမကျော့ဘူး’

ခင်စောမယ်သည် ပြောရင်းပြောရင်း အသံများ တုန်လာပေသည်။

‘ဒီအတွက် စိုးရိမ်တော် မမူပါနဲ့။ သမိန်စက္ကဝေါကို မတွေ့တွေ့အောင် ရှာပြီး လက်စားချေပြပါမယ်’

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်သည် လက်သုံးတော် ကိုးသင်္ချိုင်းသံဃာကို ဓားအိမ်မှ ဆွဲထုတ်ပြီး လေထဲတွင် ဝင့်၍ ကြိုးဝါးလိုက်ရာ ခင်စောမယ်သည် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန် ၏ သန်မာထွားကျိုင်းပြီး ယောက်ျားကောင်းတို့၏ လက္ခဏာနှင့် ပြည့်စုံသည့် အင်္ဂါရုပ်ကို ခြေဆုံးခေါင်းဆုံး ကြည့်ရင်း သက်ပြင်းချပ်လိုက်သည်။

‘သတ်လား၊ ဖြတ်လား လုပ်တာကို သခင်မ မကြိုက်ဘူး။ သွေးထွက် သံယိုမှုကို သခင်မ စက်ဆုပ်တယ်။ သွေးဆာတဲ့ အသံတွေကို မကြားချင်ဘူး။ သခင်မအတွက် ဘယ်သူမှ မသေစေရဘူး’

ခင်စောမယ်က တုန်ယင်သည့် အသံဖြင့် ပြောလိုက်ပြန်သည်။

‘ကောင်းလှပါပြီ။ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်ရဲ့ လက်ချက်နဲ့ သမိန်စက္ကဝေါ မသေစေရပါဘူး’

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က အာမခံလိုက်သည်။

‘မောင်တော် ဗညားအိမ်ကိုတော့ ရက်စက်ရမ်းကားတဲ့ လူ့ယုတ်မာ တွေနဲ့ လောင်းရိုပုံအောက်က လွတ်မြောက်အောင် ကယ်တင်ပြီး သေးမသီ ရန်မခ

သေ သခင်မဆီကို အရောက် ပို့ဆောင်ပေးမယ် မဟုတ်ပါလား’

‘ဒီအတွက်တော့ စိုးရိမ်နေသင့်လို့ ကြောင့်ကြတော်မမူပါနဲ့၊ မောင်တော် ဗညားအိမ်ကို သခင်မရဲ့ ရှေ့တော်မှောက်သို့ အရောက် ပို့ဆောင်ပေးဖို့ အတန်ယူပါတယ်’

‘ဒီစကား ကြားရတာ သခင်မ သိပ်ဝမ်းသာတာပဲ။ ရတနာသုံးဆုံး

အိမ်ဆရာသမားတို့ရဲ့ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကြောင့် စစ်သည်တော်ကြီး ခလုတ်မထိ ဆူးခြေဘဲ တာဝန်ကို ကျေပွန်စွာ ဆောင်ရွက်နိုင်ပါစေ၊ ဘေးအန္တရာယ်အပေါင်း ဆောင်လွှားနိုင်ပါစေ’

ခင်စောမယ်က ဆုမွန်ကောင်း တောင်းလိုက်ရာ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်မှာ ကြေဗူး ထူးကဲသည့်အာရုံကို ခံစားလိုက်ရပြီး ကြက်သီးမွေးညင်းများပင် ထ၍ သွားပေသည်။

‘တစ်သက်နဲ့တစ်ကိုယ် ငမိုက်သား သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်အတွက် ဘယ်သူ့ ဆုမွန်ကောင်း မတောင်းခဲ့ဖူးဘူး။ သခင်မရဲ့ နှုတ်ဖျားက စေတနာအပြည့် အဝနဲ့ ဆုတောင်းမေတ္တာ ပို့သလိုက်တာကို ကြားရတော့ ငမိုက်သား သီရိဗြတ် ကမ္ဘန် တအားတက်မိပါတယ်။ သခင်မ ပေးတဲ့ဆုနဲ့ ပြည့်ပါစေ၊ သခင်မလည်း သမ္မာဒေဝ နတ်ကောင်းနတ်မြတ်များ စောင့်ရှောက်တော်မူပါစေ။ ငမိုက်သား သီရိဗြတ်ကမ္ဘန် သွားပြီ’

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်သည် ခြံစည်းရိုးတွင် ချည်နှောင်ထားခဲ့သည့် နံရိုး ငြင်းပြိုင်းနှင့် အုန်းခွံရောင် မြင်းပေါ်သို့ လွှားခနဲ ခုန်တက်ပြီး လက်တစ်ဖက်က ဧကကြိုးကိုကိုင်၍ လက်တစ်ဖက်က လက်သုံးတော် ကိုးသင်္ချိုင်းသံဃာကို ဝင့်ကာ ဝင့်ကာနှင့် ခင်စောမယ်အား နှုတ်ဆက်ရင်း တစ်ဟုန်ထိုး ထွက်သွားပေ ရာ၊ ခင်စောမယ်သည် မိမိ၏မျက်စိအောက်မှ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန် ကွယ်ပျောက်သွား ပြီးနောက် အချိန် အတော်ကြာသည့်တိုင်အောင် ခြံဝံတွင်ရပ်ပြီး ဖုန်တထောင်း ထောင်း ထ၍ ကျန်ရစ်ခဲ့သည့် လမ်းကြောင်းကို ငေးစိုက်ကြည့်ရင်း ကျန်ရစ် ခဲ့ပေသည်။

အနီး ၂

မိမိလန်းစိုပြည်သည့် သစ်ပင်ကြီးများ ထူထပ်စွာ ပေါက်ရောက်လျက်ရှိသဖြင့် အနိပ်အဝါသ ကောင်းသော တောတန်းတစ်ခုရှိ တောင်ပူစာပေါ်တွင် ရုပ်ရည် သန့်ပြန့်သော လူရွယ်တစ်ဦးသည် လက်မောင်းကို ခေါင်းအုံး၍ ကျေးငှက် သာရကားများ၏ သဘာဝတေးသံများကို နားအာရုံ ခံစားရင်း အလိုလို ကြည့်နူးနေသည်ကို တွေ့ရပေသည်။ ထိုလူရွယ်နှင့် မလှမ်းမကမ်းရှိ မြက်ခင်းပေါ်တွင် နံရိုးအပြိုင်းပြိုင်းနှင့် ညိုပုပ်ပုပ် အရောင်ရှိသည့် မြင်းတစ်ကောင်သည် မြက်နု စိမ်းများကို တဖျတ်ဖျတ်နှင့် ကိုက်ဖြတ် စားသောက်နေသည်ကို တွေ့ရပေသည်။

တောင်ပူစာပေါ်ရှိ လူငယ်မှာ ကြယ်နူးဖွယ်ရာ သဘာဝတေးသံများကို အာရုံခံစားနေရာမှ တောတန်းအတွင်းသို့ ဝင်လာသည့် မြင်းခွာသံများ ကြားလိုက်သဖြင့် ခေါင်းထောင်ပြီး ကြည့်လိုက်ရာ အညတရ စစ်သည်တော် သီရိဗြဟ္မာစင်္ဂါ ဖြစ်နေသည်ကို မြင်နေသဖြင့် လဲလျောင်းနေရာမှ လျင်မြန်ပေါ့ပါးစွာ ထ လာပြီး သီရိဗြဟ္မာစင်္ဂါအား ရိုသေလေးစားသည့် အမူအရာဖြင့် ဆီးကြို နှုတ်ဆက်လိုက်ရာ သီရိဗြဟ္မာစင်္ဂါသည် ထိုလူရွယ်၏ အမူအရာကို ကြည့်ပြီး ပြုံးလိုက်သည်။

'ဒီမှာ မင်းစည်သူ၊ ငါ့ကို အရိုအသေပေးနေစရာ မလိုဘူးလို့ မင်းနဲ့ငါ သဘောတူညီမှု နားလည်မှု ရထားပြီမို့ မဟုတ်လား။ လူလူချင်း တန်းတူ ဆက်ဆံစမ်းပါ'

သီရိဗြဟ္မာစင်္ဂါ မိမိအား ရိုသေလေးစားစွာ ဦးညွတ်၍ ကြိုဆိုလျက် ရှိသော မင်းစည်သူအား လှမ်း၍ ပြောပြလိုက်သည်။

'စိတ်မရှိပါနဲ့ ဗိုလ်မင်း၊ အကျင့်ပါနေလို့ပါ။ အကျင့်ဆိုတာ ရုတ်တရက် ချက်ချင်းဖျောက်ဖျက်လို့ မရနိုင်ပါသဖြင့် သည်းခံတော်မူပါ ဗိုလ်မင်း။ ၎င်းပြင် ဗိုလ်မင်းမှာ ငါ့စည်သူ၏ အသက်သခင် ကျေးဇူးရှင်ဖြစ်တဲ့အတွက် ဦးညွတ်ပြီး အရိုအသေပေးခြင်းကို ခံယူတော်မူထိုက်ကြောင်းပါ'

မင်းစည်သူ ဆိုသူက သီရိဗြဟ္မာစင်္ဂါအား ရိုသေစွာ ပြန်လည်၍ အစီရင်ခံလိုက်သည်။

'ဗိုလ်မင်း မဟုတ်တော့ပါဘူး။ သူတစ်ပါးဆီက ချေးယူခဲ့မိတဲ့ အသပြာ တစ်ရာကို ပြန်မဆပ်နိုင်လို့ ထောင်သွင်းအကျဉ်းချထားခြင်း ခံခဲ့ရလို့ ဘယ်သူကမှ အဖက်မလုပ်ချင်တဲ့ အညတရ သီရိဗြဟ္မာစင်္ဂါ ဘဝကို ရောက်နေပါပြီ'

ရာပြည့်စာအုပ်တိုက်

သီရိဗြဟ္မာစင်္ဂါက သည်းညည်းညူးညူး ပြန်ပြောလိုက်သည်။
'အညတရဘဝကို ရောက်နေပြီဆိုပေမယ့် ဗိုလ်မင်းရဲ့ လက်နဲ့ရည်နဲ့ နည်းရည်ကို ငါ့စည်သူ လေးစားမြဲ လေးစားလျက်ရှိကြောင်းပါ။ ရှေးရေခဲခဲ ဘုရင်မင်း တစ်ပါးကြီး နတ်ရွာစံလွန်တော်မူပြီး သမီးတော် ရှင်စောပုဘုရင်မ ထီးနန်းဦးခံထား မခူးမီ ဘုရင်မင်းတရားကြီး၏ သားတော်အချင်းချင်း ထီးနန်းပုခွဲကြသဖြင့် နိုင်ငံတော် မပြစ်မသက် ဖြစ်နေချိန်မှာ တိုင်းသားပြည်သူ လူအများတို့ ဆိတ်အေး ချမ်းသာ လုပ်ကိုင်စားသောက်နိုင်အောင် ဗိုလ်မင်းကိုယ်တိုင် ရှေ့တန်းမှနေပြီး ရွတ်လှုပ်ရွံ့ရွံ့ တိုက်ပွဲဝင်ခဲ့တာတွေကို ငါ့စည်သူ မလေးစားဘဲ မနေနိုင်ကြောင်းပါ။ မင်းစည်သူ ဆိုသူက သီရိဗြဟ္မာစင်္ဂါ၏ စွမ်းရည်သတ္တိများကို ချီးကျူး ဂုဏ်ပြုလိုက်ပြန်သည်။

'ချီးကျူးစရာမရှိ ကြံဖန်ချီးကျူးနေပြန်ပါပြီ။ ဒီမှာ မင်းစည်သူ၊ မင်းက ငါ့ထံ သတ္တိတို့အဖို့ ပြည့်စုံတဲ့ သူရဲကောင်းတစ်ယောက် ဆိုပြီး အထင်ကြီးနေတာ။ အမှန်အတိုင်း ဝန်ခံရမယ်ဆိုရင် ငါဟာ ဒီအသက်အရွယ်အထိ ချီးကျူးစရာ ကောင်းတဲ့အလုပ် တစ်ခုမှ မလုပ်ခဲ့သေးဘူး။ ငါ့လောက်မိုက်မဲတဲ့လူ ရှိလိမ့်မယ် မထင်ဘူး။ တိုက်ပွဲအသီးသီးမှာ ရင်ကိုမြေကတုတ် လုပ်ပြီး သေမင်းနဲ့ အကြိမ်ကြိမ် စစ်ခင်းခဲ့ပေမယ့် ငါ့ကို ဘယ်သူကမှ ကျေးဇူးမတင်ဘူး။ ကျေးဇူး မတင်ရုံတင် ဆိုရင် အရေးမကြီးဘူး။ သူ့ရွေးသူကြွယ်တွေရဲ့ အသက်အန္တရာယ်နဲ့တကွ အနီးအနားစည်းစိမ်ကို အကာအကွယ်ပေးခဲ့တဲ့ ကျေးဇူးတရားကို မထောက်ထားဘဲ အသပြာတစ်ရာ ပြန်မဆပ်နိုင်ကောင်းလား ဆိုပြီး ထောင်သွင်းအကျဉ်း ချထားခြင်း ခံခဲ့ရတယ် မဟုတ်လား'

'ကိုယ်ကျိုးကို စွန့်လွှတ်ပြီး အများအကျိုးကို ရှေးရှုသူမှန်သမျှ အနစ်နာ ခံရခဲမြဲ ဖြစ်ကြောင်းပါ။ ဗိုလ်မင်းဟာ အများအကျိုးအတွက် လူဖြစ်လာရသလို ဖြစ်နေကြောင်းပါ။ ဗိုလ်မင်းရဲ့ စိတ်ထား စေတနာဟာ အလွန်တရာမှ မွန်မြတ် သန့်စင်လှပါတယ်။ ဗိုလ်မင်းဟာ ခွန်အားကြီးမားသူကို ကပ်ပါးရပ်ပါးလုပ်ပြီး နေရာကောင်း အခွင့်ကောင်းယူတတ်သူ မဟုတ်ကြောင်း၊ ငါ့စည်သူ ကောင်းစွာ သိကြောင်းပါ။ ခွန်အားငယ်သူ၊ အားနဲ့ သူနှင့် အရေးနိမ့်သူများ၏ ရှေ့မှနေပြီး ရင်ကို မြေကတုတ်လုပ်၍ သေမင်းနှင့် စစ်ခင်းပြီး နတ်ရုံးအားကိုးနှင့် မတရား အနိုင်ကျင့်နေသူများကို ရွပ်ရွပ်ရွံ့ရွံ့ တွန်းလှန် ဖြိုဖျက်ခဲ့တဲ့ သူရဲကောင်းတစ်ဦး ဖြစ်ကြောင်း ငါ့စည်သူ အသိဆုံး ဖြစ်ကြောင်းပါ'

မင်းစည်သူက သီရိဗြဟ္မာစင်္ဂါ၏ စွမ်းရည်သတ္တိများကို ချီးကျူးလိုက် ပြန်ရာ သီရိဗြဟ္မာစင်္ဂါသည် မျက်မှောင်ကြုတ်၍ နားထောင်နေရာမှ ဖိနပ်ကို တွန်းလိုက်ပြီး လက်ဝါးကာပြလိုက်သည်။

ရာပြည့်စာအုပ်တိုက်

www.burmeseclassic.com

'တော် တော် ဒါလောက်ဆိုရင် တော်လောက်ပြီ၊ ရှေ့မဆက်နဲ့တော့။ ဒီမှာ မင်းစည်သူ၊ မင်းနဲ့ငါဟာ သေလည်းအတူတူ ရှင်လည်းအတူတူ ငတ်ရင်လည်း အတူတူ ဆိုပြီး မိုက်မိုက်ကန်းကန်း တိုက်ပွဲဝင်လာခဲ့ကြသူတွေပါ။ သေဖော်သေဖက် ငတ်ဖော်ငတ်ဖက်ချင်း အတူတူ ဘယ်သူ့ကိုမှ ချီးကျူးဂုဏ်ပြုနေစရာ မလိုပါဘူး။ မင်းနဲ့ငါဟာ ကံတူအကျိုးပေး ငတ်ဖော်ငတ်ဖက် ဖြစ်ခဲ့လို့ တစ်ဦးအပေါ် တစ်ဦး သစ္စာရှိခဲ့ကြတယ် မဟုတ်လား။ ရှေ့ဆက်ပြီးတော့ လာမယ့် ဆင်းရဲဒုက္ခအမျိုးမျိုးနဲ့ ရင်ဆိုင်ကြရဦးမှာ ဖြစ်တဲ့အတွက် သေအတူ ရှင်မကွာ တစ်ဦးအပေါ်တစ်ဦး သစ္စာရှိကြဖို့ အရေးကြီးတယ်။ ဒါကို မင်း သဘောပေါက်ဖို့ လိုတယ်'

'စည်သူ သဘောပေါက်ပါတယ်။ ဗိုလ်မင်းဟာ ငစည်သူရဲ့ အသက် သခင် ကျေးဇူးရှင် ဖြစ်ပါတယ်။ မိခင် မွေးတဲ့အသက် မရှိတော့ပါဘူး။ ဗိုလ်မင်း ပေးတဲ့ အသက်သာ ရှိတော့တဲ့အတွက် ငစည်သူရဲ့ အသက်နဲ့လဲပြီး ဗိုလ်မင်း အပေါ်မှာ သစ္စာစောင့်ပါမယ်'

မင်းစည်သူက ကတိပြုလိုက်သည်။

'ဒါဖြင့် လာ သွားကြမယ်။ ငါ့ဝမ်းပူစာ မနေသာလို့ ဟောဟိုရှေ့က ရွာကလေးကို ဝင်ပြီး အစာအာဟာရ ဖြည့်တင်းရဦးမယ်'

သီရိဗြတ်ကမ္မန်က ရေးရေးသာ မြင်ရသော ရွာကလေးကို ညွှန်ပြရင်း ပြောလိုက်ရာ၊ မင်းစည်သူသည် မြက်ခင်းပေါ်တွင် လွှတ်ထားသည့် ၎င်း၏ မြင်းပေါ်သို့ လွှားခနဲ ခုန်တက်ပြီး သီရိဗြတ်ကမ္မန်၏ နောက်မှ ထက်ကြပ်မကွာ လိုက်ပါလာခဲ့ပေသည်။

တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် စကားမပြောဘဲ တောလမ်းကလေး အတိုင်း လာခဲ့ကြရာမှ တောင်ယာပဲခင်းများ စိုက်ပျိုးလုပ်ကိုင်သည့် ရွာကလေး ရှိရာသို့ ရောက်၍လာပေသည်။ ရွာကလေး၏ ပတ်ဝန်းကျင်တွင် ကျယ်ပြန့်သော တောင်ယာပဲခင်းများကို တစ်မျှတစ်ခေါ် တွေ့မြင်ရပေသည်။ ရွာကလေး ဟု ဆိုရငြားသော်လည်း ယာတောကလေး တစ်ခုမျှသာ ဖြစ်သည်ကို တွေ့ရပေသည်။

တောင်ယာပဲခင်း တစ်ခု၏ အလယ်တွင် သပ်သပ်ရပ်ရပ် ဆောက်လုပ်ထားသည့် တဲအိမ်တစ်ခုကို တွေ့ရပေသည်။ တဲအိမ်နှင့်ကင်လျက် နွားတင်းကုပ် တစ်ခုကို တွေ့မြင်ရပေသည်။ တဲအိမ်၏ မီးဖိုဘက်ဆီမှ မီးခိုးများ တလူလူ ထွက်နေသည်ကို မြင်ရသဖြင့် ထမင်းဟင်းများ ချက်ပြုတ်နေကြောင်း သိနိုင်ပေသည်။ တဲအိမ်အနီးသို့ ချဉ်းကပ်လာသောအခါ ဆန်ဖွပ် မောင်းထောင်းသည့်

ဆန်နှင့် ရက်ကန်းခတ်သံများကို ကြားရပေသည်။ ရက်ကန်းခတ်သံနှင့် ဆန် သာယာသော စားသိချင်းသံကို လေသင့်သည့်အခါတိုင်း ကြားရသဖြင့် မင်းစည်သူသည် ထိုအသံကို အာရုံခံစားရင်း သီရိဗြတ်ကမ္မန်၏ နောက်မှ ထက်ကြပ်မကွာ လိုက်ပါလာခဲ့ပေသည်။

'ဆန်ဖွပ် မောင်းထောင်းတဲ့ အသံလည်း ကြားရတယ်။ မီးဖိုချောင် နဲ့ မီးခိုးတလူလူ ထွက်နေတယ်။ ငါတို့တော့ စားရက်ကြည့် ထင်တယ်'

သီရိဗြတ်ကမ္မန်သည် ဆာလောင်မွတ်သိပ်နေသည့် အမူအရာဖြင့် မင်းစည်သူကို ပုတ်ပြရင်း ပြောလိုက်သည်။

'ရက်ကန်းခတ်သံလည်း ကြားရတယ်။ ရက်ကန်းခတ်သံနှင့် အတူ သာယာတဲ့ သီချင်းသံကိုပါ ကြားရတယ်'

မင်းစည်သူက ဝင်ထောက်လိုက်သည်။

'ရက်ကန်းခတ်သံ ကြားရလို့ ဗိုက်ဝမှာလား၊ သီချင်းသံ ကြားရ နဲ့တော့ အဆင်ပြေမှာလား။ ကံ လာ စကားမများနဲ့၊ အိမ်ရှင်ဆီမှာ အဖိုးအခ ပေးပြီး ထမင်းတောင်းစားကြမယ်'

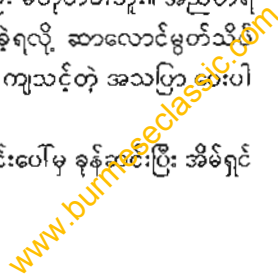
သီရိဗြတ်ကမ္မန်သည် ပြောပြောဆိုဆို တဲအိမ်အနီးသို့ ချဉ်းကပ်လာခဲ့ ပေသည်။

သီရိဗြတ်ကမ္မန်နှင့် မင်းစည်သူတို့ မြင်းကိုယ်စီနှင့် လာနေသည်ကို မြင်ရသောအခါ အသက် ၄၀ ခန့် ရှိလိမ့်မည်ဟု ခန့်မှန်းရသော တဲအိမ်ရှင် အမျိုးသမီးကြီးသည် ထဘီရင်လျားနှင့် ဆန်ဖွပ်နေရာမှ အိမ်ရှေ့သို့ အူယား အူယား ထွက်လာပြီး သီရိဗြတ်ကမ္မန်နှင့် မင်းစည်သူတို့အား ရိုသေလေးစားစွာ နှုတ်ခွန်းဆက်လိုက်သည်။ အိမ်ရှင် အမျိုးသမီးကြီးမှာ ချပ်ဝတ်တန်ဆာများ ဝတ်ဆင်ထားသူနှစ်ဦး မြင်းကိုယ်စီနှင့် လာသည်ကို မြင်လိုက်ရစဉ်ကပင် စိတ်ပျက်တော်များဟု မှတ်ထင်ကာ ကြောက်ရွံ့နေပုံ ရပေသည်။

'ဗိုလ်မှူးဘုရားတို့ ဘာအလိုရှိပါသလဲ ဘုရား၊ မိန့်တော်မူပါ ဘုရား၊ အိမ်ရှင်အမျိုးသမီးကြီးက ကြောက်ရွံ့သည့် အမူအရာဖြင့် လောကဝတ် တောင်း ပြောကြားလိုက်သည်။

'ဗိုလ်မှူး မဟုတ်ပါဘူး၊ မင်းဘုရားလည်း မဟုတ်ပါဘူး။ အညတရ သီရိဗြတ်ကမ္မန်နဲ့ မင်းစည်သူပါ။ ခရီးကြမ်း နှင်ခဲ့ရလို့ ဆာလောင်မွတ်သိပ် လာပါတယ်။ ကမင်းတစ်နပ်လောက် စားပါရစေ။ ကျသင့်တဲ့ အသပြာ စားပါ မယ်'

သီရိဗြတ်ကမ္မန်သည် ပြောပြောဆိုဆို မြင်းပေါ်မှ ခုန်ဆင်းပြီး အိမ်ရှင်

အမျိုးသမီးကြီး၏ အနီးသို့ ချဉ်းကပ်လာကာ ခါးပိုက်ထဲတွင် ထည့်ယူလာသည့် ထတ္တီပါအိတ်ကို ဖွင့်၍အသပြာအနည်းငယ်ကို အိမ်ရှင်အမျိုးသမီးကြီးအား ဆေးလိုက်ရာ အိမ်ရှင်အမျိုးသမီးကြီးမှာ မရဲတရဲနှင့် လက်ခံလိုက်ပေသည်။

‘မှန်လှပါ။ ထမင်းတစ်နပ် ကျွေးဖို့ကတော့ ဝန်မလေးကြောင်းပါ။ သို့ပါသော် ဘုရားကျွန်မတို့မှာ သူဆင်းရဲများ ဖြစ်ပါသဖြင့် ဟင်းကောင်း ကျွေးကောင်း နှင့် တည်ခင်းကျွေးမွေးနိုင်စွမ်း မရှိကြောင်းပါ။ အသပြာများကိုလည်း လက်ခံရန် မဝံ့ကြောင်းပါ’

အိမ်ရှင်အမျိုးသမီးကြီးက တုန်ယင်သည့်အသံဖြင့် ပြန်ပြောလိုက်သည်။

‘အသပြာကို လက်ခံပါ။ တရားသဖြင့် ရရှိလာတဲ့ အသပြာပါ။ မစိုးရိမ်ပါနဲ့။ ထမင်းတစ်နပ် စားရရင် ကျေးဇူးတင်လှပါပြီ။ ဟင်းကောင်း ကျွေးကောင်းလည်း မလိုပါဘူး။ ငါးပိနဲ့ စားရရင် တော်ပါပြီ’

သီရိဗြတ်ကမ္မန်က ပြန်ပြောလိုက်ရာ အိမ်ရှင်အမျိုးသမီးကြီးသည် ထမင်းပွဲပြင်ရန် အိမ်ထဲသို့ ဝင်မည်ပြုပြီးမှ ရက်ကန်း၏ လက်သံနှင့်အတူ ထွက်ပေါ်လာသည့် သာယာသော တေးသီချင်းသံကို မင်းစည်သူ အာရုံစိုက်နေသည်ကို သတိပြုမိသဖြင့် ထိတ်ထိတ်ပျာပျာ ဖြစ်သွားပေသည်။

ထိုအနိတ်တွင် လက်ခတ်သံများ တိတ်ဆိတ်သွားပြီး တေးသီချင်းသံမှာ တဖြည်းဖြည်း နီးကပ်လာပေသည်။ တေးသီချင်းသံ ကြားရာသို့ မင်းစည်သူ အာရုံစိုက်လျက် ရှိစဉ် တဲအိမ်အတွင်းမှ သီချင်းတအေးအေး သီဆိုပြီး ထွက်လာသော အသက် ၁၈ နှစ်ခန့် ရှိလိမ့်မည်ဟု ခန့်မှန်းရသည့် မိန်းမပျို တစ်ဦးကို မြင်လိုက်ရသဖြင့် မင်းစည်သူမှာ တေးသံရှင်မိန်းမပျိုအား မျက်တောင်မခတ်ဘဲ ငေးစိုက်ကြည့်နေမိပေသည်။

တေးသံရှင် မိန်းမပျိုမှာလည်း အိမ်ရှေ့တွင် လူစိမ်းတစ်ဦးကို ရုတ်တရက် မြင်လိုက်ရသောအခါ ရှက်ကိုးရှက်ကန်း ဖြစ်သွားပုံရပေသည်။ သီချင်းသံမှာလည်း တစ်ပိုင်းတစ်စနှင့် တိတ်ဆိတ်သွားပေသည်။

‘မင်းညိုမြ မင်းညိုမြ ဘာဖြစ်လို့ အိမ်ရှေ့ကို ထွက်လာပြန်တာလဲ’ အိမ်ရှင်အမျိုးသမီးကြီးသည် အိမ်ထဲမှ ထွက်လာသော တေးသံရှင် မိန်းမပျိုအား လှမ်းပြီး သတိပေးလိုက်သည်။

တေးသံရှင် အမျိုးသမီးမှာမူ ကြည်လင်တောက်ပြောင်သည့် မျက်လုံးများဖြင့် သီရိဗြတ်ကမ္မန်ကို ဖမ်းလှည့်၊ မိမိအား မျက်တောင်မခတ်ဘဲ ငေးစိုက်

ကြည့်နေသော မင်းစည်သူအား တစ်လှည့် ကြည့်လိုက်ပြီး ရုတ်တရက် သည် အမူအရာဖြင့် မျက်လွှာချလိုက်သည်။

တေးသံရှင်မှာ အသံသာယာသလောက် ရုပ်ရည်နော့နော့သော ဖြစ်ပေသည်။ ခါးသေး၍ရင်ရီ ပခုမ္မာလို ဆိုသည့် စကားနှင့်အညီ ကိုယ်လုံးကိုယ်ပေါက် အချိုးအဆစ် ပြေပြစ်လှပေသည်။ ဆင်းရဲသူဟု ဆိုရစေကာမူ အသားအရောင် ဖြူဖွေးနုထွတ်လျက် ရှိပြီး ရှက်စနိုးသည့် အမူအရာဖြင့် မျက်လွှာချလိုက်ဘဲ ငြိမ်ငြေးသည့် မျက်နှာမှာ နီတျာတျာဖြစ်သွားသည်ကို မင်းစည်သူ သတိပြုလိုက်မိပေသည်။

‘မင်းညိုမြ .... အိမ်ထဲ ဝင်လေ။ ဘာဖြစ်လို့ ထွက်လာရတာလဲ’ အိမ်ရှင်အမျိုးသမီးကြီးက တေးသံရှင် မိန်းမပျိုအား မာန်မဲလိုက်ပြန်သည်။

‘ညိုမြ ရက်ကန်းရက်နေရာက ဧည့်သည်တော်တွေ ဆာလောင်မွတ်သိင်္ဂလာတယ်လို့ ကြားလိုက်ရလို့ ဒွေးလေးကို ကူညီပြီး ထမင်းပွဲ ပြင်ပေးရအောင် လာခဲ့တာပါ။ ညိုမြ ထမင်းပွဲ ပြင်လိုက်မယ်နော်’

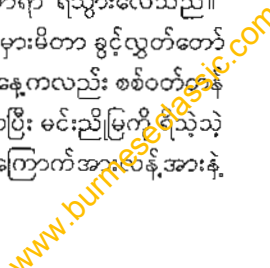
မင်းညိုမြ အမည်ခံ မိန်းမပျိုက လောကဝတ် လုပ်လိုက်သည်။ ‘ညည်း အသာနေစမ်းပါ။ ညည်းရဲ့အလုပ် မဟုတ်ပါဘူး။ သွား ... အိမ်ထဲကို ဝင်’

အိမ်ရှင်အမျိုးသမီးကြီးသည် တူမဖြစ်သူ မင်းညိုမြအား စစ်သည်တော်များ စော်ကားသွားမည်ကို စိုးရိမ်သည့် အမူအရာဖြင့် မာန်မဲပြီး အိမ်ထဲသို့ ဝင်ရန် နှင်ထုတ်နေသည်ကို မြင်ရသောအခါ၊ သီရိဗြတ်ကမ္မန်သည် မနေသာတော့ဘဲ အိမ်ရှင်အမျိုးသမီးကြီး အနီးသို့ တိုးလာပေသည်။

‘ကျွန်တော်တို့ကို မကြောက်ပါနဲ့။ ကျွန်တော်တို့ နှုတ်ရမ်းကားတွေ မဟုတ်ပါဘူး။ လူကောင်းတွေပါ။ တစ်လုတ်စားဖူး သူ့ကျေးဇူးဆိုတဲ့ စကားလို ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ထမင်းရှင် ဟင်းရှင်တွေ အပေါ်မှာ ကျေးဇူးတရား သိတတ်ပါတယ်’

သီရိဗြတ်ကမ္မန်က တည်ငြိမ်သည့် အနုအရာဖြင့် ပြောလိုက်ရာ၊ အိမ်ရှင်အမျိုးသမီးကြီးမှာ အနည်းငယ် စိတ်သက်သာရာ ရသွားလေသည်။

‘ဖိုလ်ဗူး၊ မင်းဘုရားတို့အပေါ်မှာ အထင်လှဲမှားမိတာ ခွင့်လွှတ်တော်မူပါ။ ခဲမှန်ဖူးတဲ့ စာသင်ယင်လို ဖြစ်နေလို့ပါ။ မနေ့တစ်နေ့ကလည်း စစ်ဝတ်စားနဲ့ ဆာနဲ့ မင်းမူထမ်းလေးဦး အရက်မူးမူးနဲ့ အိမ်ထဲဝင်လာပြီး မင်းညိုမြကို ရဲသဲ့သဲ့ လုပ်ပြီး မတော်မတရား စော်ကားဖို့ ကြံစည်လို့ ကြောက်အားလပ်နဲ့အားနဲ့

ထွက်ပြေးပုန်းအောင်းနေရတယ်။ မင်းညိုမြရဲ့ ဘကြီးကလည်း လယ်တောထဲ
ဆင်းနေလို့ အိမ်မှာ ယောက်ျားလည်း တစ်ယောက်မှမရှိပါဘူး။ အရက်မူးမူးနဲ့
အိမ်ထဲဝင်လာတဲ့ မင်းမူထမ်းလေးဦးကလည်း မင်းညိုမြပုန်းနေတာကို ရှာမတွေ့
လို့ ဒေါသပုန် ထသွားကြပါတယ်။ နောက်တစ်ခေါက် ပြန်လာခဲ့ဦးမယ်လို့လည်း
ကြုံးဝါးသွားပါတယ်။ ဗိုလ်မှူးမင်းဘုရားတို့ကို မြင်လိုက်ရတော့ တစ်နေ့က
လာသွားတဲ့ မင်းမူထမ်းတွေ မှတ်ထင်ပြီး စိုးရွံ့ထိတ်လန့်သွားတာပါ။

အိမ်ရှင်အမျိုးသမီးကြီးက တောင်းပန်လိုက်သည်။

‘ဗိုလ်မှူးလည်း မဟုတ်ပါဘူး။ မင်းဘုရားလည်း မဟုတ်ပါဘူး။ သာမန်
ခရီးသည်တွေပါ။ ခရီးပန်းပြီး ဆာလောင်မွတ်သိပ်လာလို့ ထမင်းတောင်းစားရ
အောင် ဝင်လာခဲ့တာပါ။’

သီရိဗြတ်ကမ္မန်က ရှင်းပြလိုက်မှ အိမ်ရှင်အမျိုးသမီးကြီးမှာ ဘဝင်
ကျသွားပြီး တူမဖြစ်သူ မင်းညိုမြအား ထမင်းပွဲ အသင့်ပြင်ထားရန် ညွှန်ကြား
လိုက်လေသည်။

သီရိဗြတ်ကမ္မန်နှင့် မင်းစည်သူတို့မှာ ဆာလောင်မွတ်သိပ်လာကြ
သဖြင့် အိမ်ရှင်အမျိုးသမီးကြီး၏ တူမချော မင်းညိုမြ ခူးခပ်ပြင်ဆင်ထားသည့်
ထမင်းပွဲတွင် ဝင်ထိုင်ပြီး မြိန်ရေရှက်ရေ စားသောက်နေကြပေသည်။ မင်းညိုမြ
မှာမူ ထမင်းပွဲ ပြင်ဆင်ပေးခဲ့ပြီးနောက် ရက်ကန်းစင်ရှိရာသို့ ပြန်သွားပြီး
ရက်ကန်းရက်လျက် ရှိနေရာ လက်ခတ်သံများကို မှန်မှန်ကြားနေရပေသည်။

မင်းစည်သူသည် မြိန်ရေရှက်ရေ စားသောက်နေရာမှ မင်းညိုမြ၏
ရက်ကန်းခတ်သံကို အာရုံစိုက်လျက် ရှိပေသည်။ ရက်ကန်းစင်ရှိရာသို့လည်း
မကြာခဏ လှည့်ကြည့်နေသည်ကို တွေ့ရပေသည်။

‘မိုးကျနတ်သမီးလား မှတ်ထင်ရတယ်။ ဒါလောက်ချောတဲ့ လှတဲ့
မိန်းကလေးကို မတွေ့ဖူးသေးဘူး။ ဗိုလ်မင်းကော ဒါလောက်ချောတဲ့ လှတဲ့
မိန်းကလေးကို မြင်ဖူး တွေ့ဖူးရဲ့လား။’

မင်းစည်သူသည် ရက်ကန်းခတ်သံကို အာရုံစိုက်နေရာမှ ၎င်း၏
စိတ်ထဲတွင် မျှသိပ်မထားနိုင်ဘဲ ဖွင့်ဟလိုက်သည်။

‘မကြာသေးခင်ကာလက မြင်ဖူး တွေ့ဖူးခဲ့ပါတယ်။ ဒါကို အသာ
ထားပြီး ရှေ့ကို ခရီးဆက်စရာ ရှိသေးတယ်။ စားမှာသာ စားစမ်းပါ။’

သီရိဗြတ်ကမ္မန်က ပြန်ပြောလိုက်သည်။

‘ရုပ်ချောသလောက် နာမည်ကလေးကကော မယဉ်ဘူးလား။’

‘ငါတွေ့လာတဲ့ အမျိုးသမီးရဲ့ နာမည်ကလေးကလည်း ယဉ်တာပါပဲ။’

‘ကျေးရွာ ဇနပုဒ်မှာ ဒီလောက်ချော ဒီလောက်လှတဲ့ မိန်းကလေး
နဲ့လိမ့်မယ်လို့ ကျွန်တော် မထင်ခဲ့ပါဘူး။’

‘မြို့မှာပွင့်တဲ့ပန်းတွေ လှတာထက် တစ်ခါတစ်ရံ ဘော့မှာပွင့်တဲ့
ပန်းက ပိုပြီး လှပမွှေးကြိုင်တတ်ပါတယ်။ တောပန်းဆိုပြီး အထင်အသေးသင့်
မိဘူး။’

သီရိဗြတ်ကမ္မန်က ထမင်းတစ်လုတ်ပြီးတစ်လုတ် ပလုတ်ခသောင်း
စားရင်း ပြန်ပြောလိုက်သည်။

‘သူကလေးရဲ့ အပြောအဆို အမူအရာ မယဉ်ကျေးဘူးလား။ မသိမိ
မေ့ဘူးလား။ ကျေးတောသူရဲ့ အပြောအဆို အမူအရာမျိုး မဟုတ်ဘဲ ရွှေ
မြို့တော်သူရဲ့ အပြောအဆို အမူအရာနဲ့ မတူဘူးလား။’

မင်းစည်သူသည် ရက်ကန်းခတ်သံကြားရာသို့ မသိမသာလှည့်ကြည့်
ရင်း ချီးမွမ်းခန်း ဖွင့်လိုက်ပြန်သည်။

‘ဒါက မင်းတို့ ငါတို့ရဲ့ အလုပ် မဟုတ်ပါဘူး။ ထမင်းကိုသာ ဝအောင်
စားစမ်းပါ။ ရှေ့ကို ခရီးဆက်စရာ ရှိသေးတယ်။’

သီရိဗြတ်ကမ္မန်က စကားပြတ်သွားအောင် ပြောလိုက်သည်။
ထမင်းဝအောင် စားသောက်ပြီးနောက် သီရိဗြတ်ကမ္မန်သည် မိမိ၏
ခါးပိုက်ထဲ၌ ပါလာသော ကတ္တီပါအိတ်ကို ပုတ်ပြလိုက်သည်။

‘ရွှေမြို့တော်မှာ တာဝန်တစ်ခု ထမ်းရွက်ဖို့အတွက် ဒီအသပြာတွေ
တို့ စရန်အဖြစ်နဲ့ ရရှိလာခဲ့တယ်။ ဒီအသပြာတွေကို အရင်းအနှီးလုပ်ပြီး ငါ့ကို
ပေးအပ်လိုက်တဲ့ တာဝန်ကို ကျေပွန်အောင် ထမ်းရွက်ရလိမ့်မယ်။ သူ့ဆန်စား
ခဲမှ ဆိုတဲ့ စကားရှိတယ် မဟုတ်လား။’

သီရိဗြတ်ကမ္မန်က အသပြာအိတ်ကို ချွင်ချွင်မြည်အောင် ပုတ်ပြရင်း
ကကားစလိုက်သည်။

‘ဗိုလ်မင်းကို ဘယ်သူက တာဝန်ပေးအပ်လိုက်တာပါလဲ။
မင်းစည်သူက ပြန်မေးလိုက်သည်။

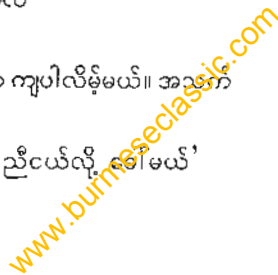
‘ဗိုလ်မင်းလို့ မခေါ်စမ်းပါနဲ့။’

‘ဗိုလ်မင်းလို့ မခေါ်ရင် ဘယ်လို ခေါ်ရမှာလဲ။’

‘နာမည် ရှိပါတယ်။’

‘နာမည်ကိုတော့ မခေါ်ပါရစေနဲ့။ ရင်သီးရာ ကျပါလိမ့်မယ်။ အသပြာ
သခင် ကျေးဇူးရှင်ကို နာမည်မခေါ်ပုံပါဘူး။’

‘ဒါဖြင့် နောင်ကြီးလို့ခေါ်။ မင်းကိုလည်း ညီငယ်လို့ ခေါ်မယ်။’

'ကောင်းလှပါပြီ နောင်ကြီး'

'အေး... ဒီလိုမှပေါ့'

'ဒါထက် နောင်ကြီးကို တာဝန်ပေးအပ်လိုက်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ မင်းညီ မင်းသားထဲကပါလား။ မြို့စား နယ်စား တစ်ဦးဦး ဖြစ်ပါသလား'

'အထက်တန်းလွှာထဲကပဲ။ ဒါပေမဲ့ ယောက်ျားမဟုတ်ဘူး၊ မိန်းမ'ဟင်္ဂင် ဟုတ်လား။ နောင်ကြီးကို ပေးအပ်လိုက်တဲ့ တာဝန်က ဘယ်လို တာဝန်မျိုးပါလဲ'

'အသားစားကြူးတဲ့ ကျားငစဉ်းလဲတွေရဲ့ လက်တွင်းက ရွှေသမင်ကို ကယ်တင်ဖို့ပါ'

'ဒီလိုဆိုရင် ကျားငစဉ်းလဲနဲ့ တစ်ချို့တစ်ဖွဲ့ တွေ့ကြရဦးမှာပေါ့။ ဒါထက် ကျားငစဉ်းလဲရဲ့ လက်တွင်းက ရွှေသမင်ကို ဘယ်ပုံဘယ်နည်း ကယ်တင် မှာလဲ၊ ကျားငစဉ်းလဲတွေ ဆိုတာက ဘယ်သူတွေပါလဲ၊ ရွှေသမင် ဆိုတာ ကကော ဘယ်သူဘယ်ဝါ ဖြစ်ပါသလဲ'

မင်းစည်သူက ပြန်မေးလိုက်သည်။

'တိုတိုနဲ့လိုရင်းကို ပြောရမယ်ဆိုရင် သွေးဆာနေတဲ့ လူယုတ်မာတွေ ရဲ့ လောင်းရိပ်အောက်က သူ့ရဲ့ မောင်တော်ကို လွတ်မြောက်အောင် ကယ်တင် ပေးဖို့ အသက်နဲ့ထပ်တူ ချစ်မြတ်နိုးတော်မူတဲ့ အစ်မတော်က တာဝန်ပေး လိုက်ခြင်း ဖြစ်တယ်။ သူ့ရဲ့ မောင်တော် ဆိုတာက သာမန်ပုဂ္ဂိုလ် မဟုတ်ဘူး။ လူလောကအကြောင်း ကောင်းကောင်း မသိသေးတဲ့ အမြောက်ကြိုက် တဇောက်ကန်း မာနခဲ မြို့စားလောင်းကလေးပါ'

'တဇောက်ကန်း မာနခဲ မြို့စားလောင်း ဆိုတာက ဘယ်သူပါလဲ၊ လူယုတ်မာတွေရဲ့ လောင်းရိပ်အောက်က လွတ်မြောက်အောင် ဘယ်ပုံ ဘယ် နည်း ကယ်တင်မှာလဲ'

'ဘယ်ပုံဘယ်နည်း ကယ်တင်ရမလဲ ဆိုတဲ့ မေးခွန်းနဲ့ ပတ်သက်ပြီး အဖြေမပေးနိုင်သေးဘူး။ အခြေအနေကို လေ့လာသုံးသပ်ပြီးမှ သင့်လျော်မယ့် နည်းပရိယာယ်ကို အသုံးပြုရမှာပဲ။ အနုနည်းကို သုံးလို့မရမှ အကြမ်းနည်းကို သုံးဖို့ ကြံရွယ်ထားတယ်။ ကယ်တင်ရမယ့် တဇောက်ကန်း မာနခဲ မြို့စားလောင်း ဆိုတာကတော့ ရွှေမြို့တော်ကို ရောက်နေတဲ့ နတ်ရွာစံ ဆောင်းတူးမြို့စားကြီးရဲ့ သားတော် ဗညားအိမ် ဖြစ်တယ်။ မြို့စားကြီးရဲ့ အရိုက်အရာကို ဆက်ခံရမယ့် သားတော်ပင် ဖြစ်လင့်ကစား အသက်အရွယ် နုနယ်ပြီး အတွေ့အကြုံ နည်းသေးသူ ဖြစ်တယ်'

'သွေးဆာနေတဲ့ လူယုတ်မာတွေ ဆိုတာကကော ဘယ်သူတွေပါလဲ' မင်းစည်သူက ထပ်လောင်း၍ မေးလိုက်ပြန်သည်။

'ဓားရေး လှံရေးတွင် သူမတူအောင် ကျွမ်းကျင်လိမ္မာခြင်း၊ ရုထူး အထာ အရှိန်အဝါကြောင့် မာန်မာန တက်ကြွပြီး တစ်ကိုယ်ကောင်းကွင့်ကြံ ကြေကြဲတဲ့ အထက်တန်းလွှာ မင်းမူထမ်းတွေပါ။ ပိုပြီးရှင်းအောင် ခြာရမယ် နဲ့ရင် တိုင်းသူပြည်သားတွေရဲ့ အကျိုးစီးပွားကို လားလားမျှ အရေးမထားဘဲ ရုထူးနဲ့ အာဏာကို အလွဲသုံးစားလုပ်ပြီး နိုင်ငံသူ နိုင်ငံသားတွေရဲ့ ကျပ်ဆွေးဘို့ နှိပ်နေတဲ့ ဘီလူးသဘက်တွေပါ။ ကြွေအန်ဝိုင်း၊ ကြက်ဝိုင်းနဲ့ အရက်ဝိုင်းတွေမှာ အနိမ့်ဖြန်းပြီး သူတစ်ပါးရဲ့ သားပျို သမီးပျိုတွေကို ဖျက်ဆီးနေတဲ့ လူယုတ်မာ တွေပါ။ မင်းသားခေါင်း ဆောင်းထားတဲ့ အစွယ်ပြုမြူးနဲ့ ဘီလူးတွေပါ'

သိရှိမြတ်ကမ္မန်က ရှင်းပြလိုက်သည်။

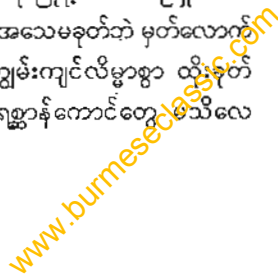
'မင်းသားခေါင်း ဆောင်းထားတဲ့ ဘီလူးတွေကို သူတို့ရဲ့ ဇာတိရုပ် ဆဲလာအောင် ဖော်ထုတ်ပေးရမယ် ဆိုပါတော့။ ဒီအတွက်တော့ မင်းစည်သူ နှစ်ကော့ပြီး တာဝန်ယူပါတယ်။ အသက်ချင်း လဲချင်ရင် လဲရပါစေ'

မင်းစည်သူက ရင်ကော့ပြီး ပြောလိုက်သည်။

'အသက်ချင်း လဲသင့်မှ လဲရမှာပါ။ အနုနည်းနဲ့ မရမှ အကြမ်းနည်း နဲ့ သုံးရမှာပါ'

'မင်းစည်သူ အနေနဲ့ကတော့ ဓားရေးလှံရေးမှာ ကျွမ်းကျင်လိမ္မာလှပါ ဘယ် ဆိုတဲ့ ကျားငစဉ်းလဲတွေကို ဓားချင်းယှဉ်ပြီး ခုတ်ပြလိုက်ချင်စမ်းလှတယ်။ ငိုလ်မင်းရဲ့ ပွဲတိုင်းကျော်တဲ့ ကိုးသံချိုင်း သံဓားနဲ့သာ ခုတ်ပိုင်းလိုက်ရရင် ကျား ငစဉ်းလဲတွေ လူကောင်မြှုပ်တဲ့ သုသာန်မြေမှာ တစ္ဆေချင်း စကားပြော၊ တသော သော ညသွားမှာ မြင်ယောင်သေးတယ်'

'ဓားချင်းယှဉ်ခုတ်ရမှာတော့ ကြောက်စရာ မရှိပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ ခွေး တိရစ္ဆာန်ကောင်တွေက ရာထူးဂုဏ်သိန် အရှိန်အဝါနဲ့ မင်းပေါက် စိုးပေါက်တွေ ဖြစ်တဲ့အတွက် ငါတို့ရဲ့ လက်ချက်နဲ့ အသက်ထွက်သွားရင် ငါတို့ ရာဇဝတ် ဆားသင့်မှာ သေချာတယ်။ သူတို့ကို နှလုံးရည်နဲ့ အနိုင်ရအောင် ပထမဦးစွာ ငြိမ်းစား အားထုတ်ရလိမ့်မယ်။ လက်ချုံးရည်ကို အသုံးပြုဖို့ အစီအစဉ်ရှိတယ်။ ခလွဲမရှောင်သာလို့ ဓားချင်းယှဉ်ပြီးကြရမယ်ဆိုရင် အသေမခုတ်ဘဲ မှတ်လောကွဲ သားလောက်ရုံ ဒဏ်ရာ အနာတရ ဖြစ်အောင် ကျွမ်းကျင်လိမ္မာစွာ ထိုးခုတ် ရလိမ့်မယ်။ ငါတို့ရဲ့ နည်းပရိယာယ်ကို ခွေးတိရစ္ဆာန်ကောင်တွေ မသိလေ ကောင်းလေပဲ'

သီရိဗြဟ္မာ့ကမ္ဘာမင်းစည်သူအား ရှင်းပြနေပေသည်။
ထိုအခိုက်တွင် အပြေးအလွှားလာနေသည့် ခြေသံများကြားရသဖြင့်
သီရိဗြဟ္မာ့ကမ္ဘာမင်းစည်သူအား ရှင်းပြနေပေသည်။
ထိုအခိုက်တွင် အပြေးအလွှားလာနေသည့် ခြေသံများကြားရသဖြင့်
သီရိဗြဟ္မာ့ကမ္ဘာမင်းစည်သူအား ရှင်းပြနေပေသည်။

ရှင်မ ရှင်မ ဓားရှည်ပေးစမ်း၊ ဓားရှည်ပေးစမ်း၊ ခွေးတိရစ္ဆာန်တွေ
လာနေပြန်ပြီ

တံအိမ်ရှိရာသို့ ပြေးလာသူက မောကြီးပန်းကြီးနှင့် လှမ်းပြော
လိုက်ရာ အိမ်ရှင်အမျိုးသမီးကြီးသည် နံရံတွင် ချိတ်ဆွဲထားသည့် ဓားရှည်ကို
ဖြုတ်ယူပြီး ပေးလိုက်သည်ကို မြင်ရပေသည်။

သီရိဗြဟ္မာ့ကမ္ဘာမင်းစည်သူသည် အထက်ပါအခြင်းအရာကို ငေးစိုက်ကြည့်နေရာမှ
မင်းစည်သူကို ခေါ်၍ တံအိမ်၏ အဝင်ဝသို့ ထွက်လာခဲ့ပေသည်။

အဆွေတော် ဘယ်လို ဖြစ်လာတာလဲ၊ ဘယ်လိုရန်သူနဲ့ တွေ့လာလို့
ပါလဲ

သီရိဗြဟ္မာ့ကမ္ဘာမင်းစည်သူသည် အိမ်ရှင်အမျိုးသမီးကြီး၏ လက်မှ ဓားရှည်ကို
လှမ်းယူလိုက်သည့် အိမ်ရှင်အမျိုးသမီးကြီး၏ လက်မှ ဓားရှည်ကို
လှမ်းယူလိုက်သည့် အိမ်ရှင်အမျိုးသမီးကြီး၏ လက်မှ ဓားရှည်ကို
လှမ်းယူလိုက်သည့် အိမ်ရှင်အမျိုးသမီးကြီး၏ လက်မှ ဓားရှည်ကို

ကျုပ်တို့က ဆင်းရဲသား တောင်သူလယ်သမားတွေပါ။ ကျုပ်တို့ရဲ့
ယာတောကို အရက်သေစာ သောက်စား မူးယစ်လာကြတဲ့ မင်းမူထမ်းလေးဦး
ရောက်ရှိလာကြပြီး ရိုးရိုးသားသား လုပ်ကိုင်စားသောက်နေတဲ့ ကျုပ်တို့ကို
အရှက်တက် အကျိုးနည်းဖြစ်အောင် စော်ကားဖို့ ကြံစည်ခဲ့ကြပါတယ်။ ကျုပ်ရဲ့
တူမကို အတင်းအဓမ္မ ဆွဲလားလွဲလား လုပ်ကြလို့ ကျုပ်ရဲ့ တူမမေ့ကြောက်အား
လန့်အားနဲ့ ထွက်ပြေးပုန်းအောင်းနေရပါတယ်။ ပုန်းအောင်းနေရမလားဆိုပြီး
ကျုပ်တို့ကို ကြိမ်းလား မောင်းလား လုပ်သွားရုံတင်မကဘူး၊ နောက်တစ်ကြိမ်
လာခဲ့ဦးမယ်လို့ ကြုံးဝါးသွားပါတယ်။ အဲဒီ မင်းမူထမ်းလေးဦး ရွာထဲ ဝင်လာ
ကြတာ မြင်လို့ ကျုပ်တူမရဲ့ အရှက်ကို ကာကွယ်ဖို့ ကျုပ် အပြေးအလွှား
လာခဲ့တာပါ။ ဒီတစ်ခါတော့ ကျုပ် သည်းမခံနိုင်တော့ဘူး။ ကျုပ်ရဲ့ တူမကိုလည်း

အဆွေကား မခံဘူး။ ကျုပ်ရဲ့ အသက်နဲ့လဲပြီး ခုခံကာတွယ်ဖို့ ခိတ်ခိုင်း
ပြုတ်ထားပြီးပြီ

အိမ်ရှင်ယောက်ျားက ဓားရှည်ကို တင်းကျပ်စွာ ဆွဲပုံကိုခိုင်း
အကြောက်ရှိ ရှင်းပြလိုက်သည်။

အဆွေတော် အသာနေပါ။ အဆွေတော်ရဲ့ လက်ထဲက ဓားရှည်ကို
ထည့် ပြန်သိမ်းထားလိုက်ပါ။ အဆွေတော်ရဲ့ တူမကို ဘယ်သူမှ ခေါ်ထား
အရာဝါး။ သေမင်းနဲ့ စစ်ခင်းဖို့ အသင့်ရှိနေတဲ့ သီရိဗြဟ္မာ့ကမ္ဘာမင်းစည်သူ
အိမ်ရှင်၊ တာဝန်ထားလိုက်ပါ။ ပွဲတိုင်းကျော်တဲ့ ဟောဒီ ကိုးသင်္ချိုင်းသံဃာနဲ့
အကြောင်းပြလိုက်ရသေးတာပေါ့

သီရိဗြဟ္မာ့ကမ္ဘာမင်းစည်သူသည် မိမိကိုယ်တွင် လွယ်ထားသည့် လက်သုံးတော်
အိမ်ရှင်သံဃာကို ဓားအိမ်မှဆွဲထုတ်ကာ လေထဲတွင် ဝှေ့ယမ်းရင်း ကြုံးဝါး
ထိုက်ရာ၊ အိမ်ရှင်ယောက်ျားမှာ တအားတက်သွားပေသည်။

အဆွေတော်ရဲ့ နာမည်ကို မသိရဘူးလား

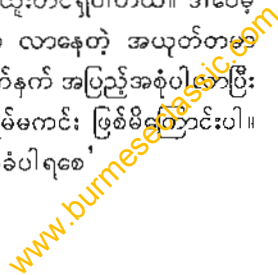
သီရိဗြဟ္မာ့ကမ္ဘာမင်းစည်သူ မေးလိုက်သည်။

ကျုပ်ရဲ့ နာမည်က ဗောလကွန်ပါ။ ခွေးတိရစ္ဆာန်တွေ လာရင်
ကျွန်က ဘာလုပ်ရမှာလဲ။ ကျုပ်ပါ ဝင်ပြီး ခုခံကာတွယ်ချင်တယ်

အဆွေတော် ဗောလကွန်၊ ဣန္ဒြေရုဂ္ဂသာနေပါ။ သူတို့တစ်တွေ လာရင်
အိမ်ရှင်ပီသစွာ ဧည့်ခံပါ။ တကယ်လို့ သူတို့ရမ်းကားလာမယ်ဆိုရင် ကျွန်တော်
အိမ်ရှင်နဲ့ နှစ်ယောက်ရဲ့ တာဝန်သာ ထားပါ။ ဒီအစီအစဉ်ကို သဘောကျတယ်
ဟုတ်လား

သီရိဗြဟ္မာ့ကမ္ဘာမင်းစည်သူ ပြန်မေးလိုက်ရာ အိမ်ရှင် ဗောလကွန်သည်
ဇုတ်တရက် အဖြေမပေးသေးဘဲ သီရိဗြဟ္မာ့ကမ္ဘာမင်းစည်သူ ယောက်ျားပီသသည့်
ရုပ်လက္ခဏာနှင့် ၎င်း၏လက်ထဲတွင် ဆုပ်ကိုင်ထားသည့် ကိုးသင်္ချိုင်းသံဃာကို
ဆွဲပစ်စွာ ကြည့်နေပေသည်။

မင်းဘုရားတို့ ရုပ်ဖျက်လာပေမယ့် မင်းဘုရားတို့ဟာ သာမန်
ခင်းသည်များ မဟုတ်ကြောင်း အကဲခတ်မိပါတယ်။ မင်းဘုရားတို့ကို ဗောလကွန်
အားကိုးအားထား ပြုပါတယ်။ ကျေးဇူးလည်း အထူးတင်ရှိပါတယ်။ ဒါပေမဲ့
မင်းဘုရားတို့က နှစ်ယောက်ထဲဖြစ်နေပြီး ဟိုက လာနေတဲ့ အယုတ်တစ်
ကောင်တွေက လေးယောက်ဖြစ်နေရုံသာမက လက်နက် အပြည့်အစုံပါလာပြီး
ရက်ဝက်ကြမ်းကြုတ်သူများ ဖြစ်တဲ့အတွက် စိုးရိမ်မကင်း ဖြစ်မိကြောင်းပါ။
အသေခံစရာရှိရင် ဗောလကွန် ရှေ့ဆုံးက အသေခံပါရစေ

'အဆွေတော် ဗောလကွန်၊ စိတ်အေးလက်အေးသာ နေပါ။ စောစောက ညွှန်တော် အစီရင်ခံခဲ့တဲ့အတိုင်း ခွေးတိရစ္ဆာန်တွေ လာရင် အိမ်ရှင် ပီသစွာ နည်းခံပါ။ သူတို့ ရမ်းကားလာရင် မှတ်လောက်သားလောက်အောင် ဆုံးမပြ ဝါ့မယ်'

သီရိဗြတ်ကမ္မန်က တာဝန်ယူလိုက်သည်။ ထိုအတောအတွင်း ရွာထဲ သို့ ဝင်လာသည့် မြင်းခွာသံများနှင့် ရယ်သံများကို ကြားရပေသည်။

မြင်းခွာသံများ နီးသည်ထက် နီးလာပြီး ဗောလကွန်၏ ယာတော သို့ ရောက်သောအခါ သစ်လျင်သော ဝတ်စားတန်ဆာများ ဝတ်ဆင်လာသော လူရွယ်လေးဦးသည် မိမိတို့၏ စီးနင်းလာသည့် မြင်းများပေါ်မှ ပြိုင်တူခုန်ဆင်း လိုက်ကြပြီး ဗောလကွန်၏ တံအိမ်ရှိရာသို့ လာနေကြသည်ကို တွေ့မြင်ရ ပေသည်။

တံအိမ်ရှင် ဗောလကွန်မှာ မျက်နှာတွင် သွေးမရှိတော့သကဲ့သို့ ဖြူဖပ် ဖြူရော် ဖြစ်နေသော်လည်း စိတ်ကိုတင်း၍ တံအိမ်ရှိရာသို့ လာနေသူများအား အိမ်ရှင်ပီသစွာ ဆီးကြိုနေပေသည်။ သီရိဗြတ်ကမ္မန်နှင့် မင်းစည်သူတို့မှာ တံအိမ်အတွင်းမှ နေပြီး အရိပ်အခြည်ကို ကြည့်နေကြစဉ် မြင်းပေါ်မှ ဆင်းလာ သော လူရွယ်လေးဦးအနက် သုံးဦးသည် ဗောလကွန်၏ တံအိမ်ရှေ့တွင် ရပ်၍ အချေအတင် ပြောဆိုနေကြသည်ကို တွေ့ရပြီး ခေါင်းဆောင်နှင့် တူသော လူရွယ် ၏ မျက်နှာရိပ် မျက်နှာကဲဖြင့် အချက်ပေးချက်အရ စတုတ္ထလူရွယ်သည် တံအိမ် ဘေးမှ ပန်း၍ ရက်ကန်းစင် ရှိရာသို့ လာနေသည်ကို တွေ့ရပေသည်။

တံအိမ်ရှေ့တွင် ဗောလကွန်နှင့် အချေအတင် ပြောဆိုနေကြသည့် လူရွယ်သုံးဦးအား သီရိဗြတ်ကမ္မန်က မျက်ခြည်မပြတ် ကြည့်ရှုပြီး အခြေအနေ ကို လေ့လာနေစဉ် မင်းစည်သူသည် ရက်ကန်းစင် ရှိရာသို့ လာနေသော စတုတ္ထ လူရွယ်ကို မျက်ခြည်မပြတ် ကြည့်နေပေသည်။

မကြာမီ စတုတ္ထလူရွယ်သည် ရက်ကန်းစင်ရှိရာသို့ ဝင်သွားသည်ကို မြင်ရပြီး မင်းညိုမြ၏ စူးစူးဝါးဝါး အော်လိုက်သည့် အသံကို ကြားရသဖြင့် မင်းစည်သူသည် အသံကြားရာသို့ အပြေးအလွှား လိုက်သွားပေသည်။ ထို အချိန်တွင် မင်းညိုမြမှာ ရက်ကန်းစင်ရှိသည့် အခန်းထဲမှ ထွက်ပြေးလာသည်ကို မြင်ရပေသည်။ မင်းညိုမြ၏ အင်္ကျီမှာ စုတ်ပြဲနေသည်ကို မင်းစည်သူ သတိပြုမိ ပေသည်။

မင်းညိုမြသည် ကြောက်အားလန့်အားနှင့် ခြေဦးတည့်ရာ ထွက်ပြေး

ထာဝရ လှေကားထက်တွင် ခြေချော်ပြီး လဲကျသွားမည် အပြုတွင် မင်းစည်သူ သည် လျင်မြန်စွာ ပြေးလာပြီး မင်းညိုမြအား ဝင်၍ ဆွေထံလိုက်သည်။

မင်းညိုမြမှာ မိမိအား စော်ကားရန် လိုက်ပါလာသော လူရွယ်သူ နှုတ်ထင်ကာ ကြောက်အားလန့်အားဖြင့် မင်းစည်သူ၏ထံမှ လွတ်မြောက် နောင် ရုန်းကန်ရန် ကြိုးစားလိုက်ပြီးမှ မင်းစည်သူ ဖြစ်နေသည်ကို သိရသဖြင့် အားဘက်သွားပုံ ရပေသည်။

'မောင်ကြီး၊ မောင်ကြီး ညိုမြကို ကယ်ပါ။ ညိုမြကို ကယ်ပါ'

မင်းညိုမြသည် မင်းစည်သူအား ဖက်ထားရင်း အကူအညီ တောင်း ချက်သည်။

'မင်းညိုမြ ဘာမှ မစိုးရိမ်ပါနဲ့၊ မင်းညိုမြရဲ့ အရှက်ကို မောင်ကြီးနဲ့ အသက်နဲ့လဲပြီး ကာကွယ်ပါ့မယ်'

မင်းစည်သူက ပြန်ပြောလိုက်ပြီး မင်းညိုမြ၏ နောက်သို့ လိုက်လာ သည့် လူရွယ်ဘက်သို့ မျက်နှာမူလိုက်သည်။ မင်းညိုမြ၏ နောက်သို့ လိုက်လာ သည့် လူရွယ်မှာလည်း မင်းစည်သူကို မြင်လိုက်သဖြင့် ခြေလှမ်းတန့်သွားပြီး မင်းစည်သူအား စားမတတ် ဝါးမတတ် အမူအရာဖြင့် ကြည့်နေပေသည်။

သီရိဗြတ်ကမ္မန်မှာမူ တံအိမ်ရှေ့တွင် အိမ်ရှင် ဗောလကွန်နှင့် အချေ အတင် ပြောဆိုနေကြသည့် လူရွယ်သုံးဦး၏ အရိပ်အကဲကို အိမ်ထဲမှနေပြီး ထက်ပိုက်၍ မျက်ခြည်မပြတ်အောင် လေ့လာနေပေသည်။ ထိုအချိန်တွင် မင်းညိုမြအား စော်ကားရန် ကြံစည်ခဲ့သော စတုတ္ထလူရွယ်သည် တံအိမ်ရှေ့ရှိ လူရွယ်သုံးဦးထံ မောကြီးပန်းကြီးဖြင့် ပြေးလာသည်ကို မြင်ရပေသည်။

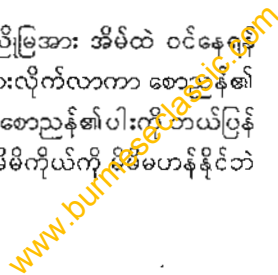
'စောညွန့်၊ မင်း ဘယ်လိုဖြစ်လာတာလဲ။ ကောင်မလေး ထွက်ပြေး ပြန်ပြီလား၊ မင်း သိပ်ညံ့တဲ့အကောင်'

ခေါင်းဆောင်နှင့် တူသူက မောကြီးပန်းကြီးဖြင့် ပြေးလာသူအား မီး၍ ကြိမ်းမောင်းလိုက်သည်။

'ထွက်မပြေးပါဘူး၊ သူတောင်းစား ရင်ခွင်ထဲကို ရောက်သွားပြီ'

စောညွန့် ဆိုသူက မောဟိုက်သည့်အသံဖြင့် ပြန်ပြောရင်း မင်းစည်သူ နှင့် မင်းညိုမြတို့ ရှိရာသို့ ညွှန်ပြလိုက်သည်။

ထိုအချိန်တွင် မင်းစည်သူသည် မင်းညိုမြအား အိမ်ထဲ ဝင်နေရန် မှာကြားခဲ့ပြီး စောညွန့်၏ နောက်သို့ အပြေးအလွှားလိုက်လာကာ စောညွန့်၏ ဝန်းကို ဆုပ်ကိုင်၍ မိမိဘက်သို့ ဆွဲလှည့်လိုက်ပြီး စောညွန့်၏ ပါးကို ဘယ်ပြန် ညွှန်ပြန် တအားလွဲ၍ ရိုက်လိုက်ရာ၊ စောညွန့်မှာ မိမိကိုယ်ကို မိမိမဟန်နိုင်ဘဲ

ဘဲအိမ်၏ နံရံအနီးတွင် ခွေလျက်သား ကျသွားပေသည်။ စောညွန့်၏ ပါးနှစ်ဖက်
ဘွဲ့လည်း လက်ဝါးရာ အညိုအမည်းစွဲ၍ ကျန်ရစ်ခဲ့သည်ကို တွေ့ရပေသည်။

သီရိဗြတ်ကမ္မန်မှာမူ ကျေနပ်သည့် အမူအရာဖြင့် လက်ပိုက်ပြီး ကြည့်
ဆရာမှ ကြောက်အားလန့်အားနှင့် အိမ်ထဲသို့ ပြေးဝင်လာသော မင်းညိုမြအား
မိမိ၏အနီးရှိ ကွပ်ပျစ်ပေါ်တွင် ထိုင်စေပြီး စိတ်အားမငယ်ရန် နှစ်သိမ့်လိုက်သည်။

အိမ်ရှင် ဗောလကွန်နှင့် အချေအတင် ပြောဆိုနေကြသော လူရွယ်
၃ ဦးမှာ ၎င်းတို့၏ အဖော်ဖြစ်သူ စောညွန့် ခွေလျက်သား လဲကျသွားသည်ကို
ကြက်သေ သေပြီး ငေးစိုက်ကြည့်နေရာမှ လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်လာကြပြီး
၎င်းတို့၏ ဓားအိမ်ထဲမှ ဓားများကို ကိုယ်စီ ဆွဲထုတ်လိုက်ကြသည်။ မင်းစည်သူ
မှာလည်း ၎င်း၏ဓားကို ဓားအိမ်မှ ဆွဲချွတ်လိုက်ပြီး ခုခံရန် အသင့်ပြင်နေသည်။

‘စောအိမ်၊ ဗောမွန် .... မင်းတို့ ဘာငေးတာလဲ၊ ခွေးတိရစ္ဆာန်ကောင်ကို
ဝင်ခုတ်ပါတော့လား’

ခေါင်းဆောင်နှင့် တူသူက ၎င်း၏ ငယ်သားနှစ်ဦးဖြစ်သော စောအိမ်
နှင့် ဗောမွန် ဆိုသူတို့အား အမိန့်ပေးလိုက်သည်။

‘သတ္တိရှိရင် ရှေ့ကို တစ်လှမ်းတိုးခဲ့စမ်း။ အားလုံး မသာဖြစ်သွားမယ်’
မင်းစည်သူက ဓားကို ဝင်၍ စိန်ခေါ်လိုက်သည်။ သုံးယောက်နှင့်
တစ်ယောက်ပင် ဖြစ်လင့်ကစား မင်းစည်သူသည် အနည်းငယ်မျှ ကြောက်ရွံ့
သည့် အမူအရာ မပြဘဲ ရဲရင့်တည်ကြည်သည့် အမူအရာဖြင့် စိန်ခေါ်လိုက်ခြင်း
ဖြစ်ပေရာ၊ ဓားကိုယ်စီနှင့် လူရွယ်သုံးဦးမှာ ရှေ့သို့ မတိုးဝံ့ဘဲ တစ်ဦးမျက်နှာကို
တစ်ဦး ကြည့်နေကြပေသည်။

ဤအခြင်းအရာကို တဲအိမ်တွင်းမှ ကြည့်နေသော သီရိဗြတ်ကမ္မန်
သည် မင်းညိုမြအား စိတ်အားမငယ်ရန် အားပေးစကား ပြောကြားခဲ့ပြီး
တည်ငြိမ်ခံ့ညားသည့်အသွင် အမူအရာဖြင့် အချင်းဖြစ်ပွားရာသို့ ထွက်လာ
ခဲ့ပေသည်။

‘အဆွေတော်တို့၊ အဆွေတော်တို့ရဲ့ လက်ထဲက ဓားတွေကို ပြန်သိမ်း
လိုက်ကြပါ။ သွေးထွက်သံယိုမှုကို ကျုပ်တို့ မလိုလားဘူး’

သီရိဗြတ်ကမ္မန်သည် ကြားဝင်ပြီး ဖျန်ဖြေသလိုလိုနှင့် မင်းစည်သူ၏
အနီးသို့ ချဉ်းကပ်လာပေသည်။

‘မင်းနဲ့ ဘာဆိုင်လို့ ဝင်ပြောရတာလဲ၊ ငါ့ပါးကိုရိုက်တဲ့ ခွေးတိရစ္ဆာန်ကို
ငါ့ကိုယ်တိုင် သတ်ပြမယ်’

စောညွန့်သည် ခွေလျက်သား လဲနေရာမှ လူးလဲ သ လာပြီး အညို
အမည်းစွဲနေသည့် ပါးနှစ်ဖက်ကို ပွတ်သပ်ရင်း ကြိုးဝါးလိုက်သည်။

‘စောအိမ် .... ဘာငေးနေတာလဲ၊ ဗောမွန်ကော ကြောက်သလား၊
မင်းနုကော ခေါင်းဆောင်ဆိုပြီး ခွေးသူတောင်းစားကို ဒါလောက်ဘောင်
ကြောက်နေရသလား။ လေးယောက်နဲ့ တစ်ယောက်ပဲဥစ္စာ၊ ဝင်ခုတ်ကြပါဘော့
လား’

စောညွန့်သည် ၎င်း၏ ဘက်တော်သားများ၏ အမူအရာကို ကြည့်ပြီး
အေးမလို အားမရ ဖြစ်နေပုံ ရပေသည်။

‘ဟုတ်သားပဲ မင်းတို့ ဘာငေးနေကြတာလဲ။ ဝင်ခုတ်ကြပါတော့လား’
ခေါင်းဆောင်နှင့်တူသော မင်းခနု ဆိုသူက အမိန့်ပေးရင်း ရှေ့သို့

ဝင်လှမ်းတိုးလာပေသည်။
‘အဖက်မတန်တဲ့ သူတောင်းစားနဲ့ ယှဉ်ပြီး မခုတ်ချင်ဘူး။ လူပါ
အနည်းမှာ စိုးရတယ်’

စောအိမ်က ပြန်ပြောရင်း ရှေ့သို့ ခြေတစ်လှမ်း တိုးလာသော မင်းခနု
အား ဟန့်တားလိုက်သည်။

‘သတ္တိမရှိရင် မရှိဘူးလို့ ဝန်ခံလိုက်စမ်းပါ’
မင်းစည်သူသည် ဓားကို ဝင်ရင်း မခံချင်အောင် ရန်စလိုက်ရာ၊

မင်းခနုမှာ မခံမရပ်နိုင်ဖြစ်ကာ ၎င်း၏ဓားကို ဝှေ့ယမ်းရင်း ရှေ့သို့တိုးလာစဉ်
မင်းစည်သူက ပြန်လည်ခုခံရန် အသင့်ပြင်လိုက်သည်။

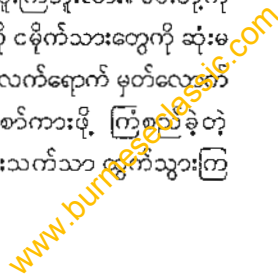
‘အဆွေတော်တို့၊ ကျုပ်ပြောတဲ့ စကားကို နားမထောင်ဘူးလား’
သီရိဗြတ်ကမ္မန်က သတိပေးလိုက်သည်။

‘မင်းက ဘာကောင်မို့ ဝင်ရှုပ်ရတာလဲ၊ မင်းပါ သေသွားချင်သလား’
မင်းခနုက သီရိဗြတ်ကမ္မန်ဘက်သို့ လှည့်၍ ကြိုးဝါးလိုက်သည်။

‘ကျုပ်က စေတနာနဲ့ သတိပေးနေတာ။ ကျုပ်ရဲ့မျက်နှာကို သေသေ
ထုနှော ကြည့်ထားစမ်း။ သေမင်းနဲ့ အကြိမ်ကြိမ် စစ်ခင်းခဲ့တဲ့ ကိုးသင်္ချိုင်း
အသိုင်းရှင် သီရိဗြတ်ကမ္မန်ဆိုတာ နားဝလေသံ မကြားဖူးကြဘူးလား။ မင်းတို့ကို

အနားလို သတိပေးနေတာ ... ကြားရဲ့လား။ မင်းတို့လို ငမိုက်သားတွေကို ဆုံးမ
အောင် လာခဲ့တာ။ ပါးစပ်နဲ့ ဆုံးမလို့ မရရင် ကိုယ်ထိလက်ရောက် မှတ်လေ့အာ

အလောက်အောင် ဆုံးမရလိမ့်မယ်။ မင်းတို့ စော်ကားဖို့ ကြံစည်ခဲ့တဲ့
မိန်းကလေးကို မင်းတို့ ဝန်ချတောင်းပန်ပြီး အေးအေးသက်သာ ထွက်သွားကြ

ခဏား၊ ဒါမှမဟုတ် လေးယောက်နဲ့နှစ်ယောက် ဓားစွမ်းပြိုင်ကြမလား။
ကြောက်ရာကို ပြော'

သီရိဗြတ်ကမ္ပန်က မင်းခန ခေါင်းဆောင်သည့် လူရွယ်လေးဦးအား
စက်ဆုပ်ရွံရှာသည့် အမူအရာဖြင့် ကြည့်ရင်း ပြောလိုက်သည်။

'နောင်တော်သီရိဗြတ်ကမ္ပန် ပြောတာကို မင်းတို့အားလုံး ကြားတယ်
မဟုတ်လား။ ဓားစွမ်းပြိုင်မလား၊ ခူးထောက်ပြီး အညံ့ခံမလား'

မင်းစည်သူက တွေဝေနေသော လူရမ်းကားလေးဦးအား ပမာမခန့်
ပြောရင်း ၎င်း၏ လက်သုံးတော်ဓားကို မြဲမြံစွာ ဆုပ်ကိုင်ပြီး ၎င်းအား ရန်မူ
လာလျှင် ခုခံရန် အသင့်ပြင်ထားလိုက်သည်။

မင်းခန ခေါင်းဆောင်သည့် ငမိုက်သားလေးဦးမှာ ရုတ်တရက် တွေဝေ
ငေးမောနေရာမှ မင်းခနမှာ မခံရပ်နိုင်အောင် ဒေါသထွက်လာပြီး၊ မင်းစည်သူ
အား ဓားနှင့်ဝင်ခုတ်လိုက်ရာ ၎င်း၏ ငယ်သားသုံးဦးကပါ ပြိုင်တူ ဝင်၍
ခုတ်ထစ်ရန် ကြိုးစားကြလေသည်။

သို့ရာတွင် မင်းစည်သူမှာ ဓားရေးတွင် ကျွမ်းကျင်လိမ္မာသူဖြစ်သဖြင့်
လေးယောက်နှင့်တစ်ယောက်ပင် ဖြစ်စေကာမူ အရေးမစိုက်ဘဲ လျင်မြန်ပေါ့ပါး
သည့် ခြေလှမ်းများနှင့် သိုင်းကွက်တို မှန်မှန်နင်းပြီး ရန်သူတို့၏ ဓားချက်ကို
အကွက်ပိုင်ပိုင် ခုန်လွှားခုခံ တွန်းလှန်လျက် ရှိပေသည်။

သီရိဗြတ်ကမ္ပန်မှာမူ ရန်သူတို့၏ ဓားလေးလက်ကို မင်းစည်သူ၏
ဓားတစ်လက်ဖြင့် ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင်ကြီး ခုခံ တွန်းလှန်နေသည်ကို ကြည့်ကောင်း
ကောင်းနှင့် ကြည့်နေရာမှ မင်းစည်သူအား အကာအကွယ်ပေးရန် လိုအပ်သည့်
အချိန်များတွင် ၎င်း၏ဓားအိမ်ဖြင့် ရန်သူတို့၏ ဓားချက်များကို တစ်ချီတစ်ချီ
ဝင်ပြီး ကာကွယ်ပေးနေသည်ကို တွေ့ရပေသည်။

ဓားခုတ်သံများ ကြားသဖြင့် အိမ်ဝသို့ ပြေးထွက်လာသော မင်းညိုမြ
သည် ရန်သူလေးဦးကို မင်းစည်သူ တစ်ဦးတည်း ခုခံကာကွယ်နေရသည်ကို
မြင်ရသောအခါ အားမလို အားမရ ဖြစ်နေပေသည်။

'မောင်ကြီး မောင်ကြီး ဝင်မကူတော့ဘူးလား'
မင်းညိုမြက သီရိဗြတ်ကမ္ပန် အနီးသို့ ချဉ်းကပ်လာပြီး မင်းစည်သူ
အား ဝင်ကူရန် တောင်းပန်သည့် လေသံဖြင့် ပြောလိုက်သည်။

'ကလေးမ .... မစိုးရိမ်ပါနဲ့၊ ကြည့်ကောင်းလို့ ကြည့်နေတာပါ။ ဒီ
ခွေးကောင်လေးကောင် လောက်တော့ မင်းစည်သူ တစ်ယောက်တည်း အနိုင်
ယူနိုင်ပါတယ်'

သီရိဗြတ်ကမ္ပန်က မင်းညိုမြအား နှစ်သိမ့်လိုက်သည်။

ထိုအချိန်တွင် မင်းခနသည် ချက်ကောင်းကို ဘောင်နေရာမှ အလစ်
ချင် မင်းစည်သူအား နောက်ကျောမှဝင်ပြီး ခုတ်ပိုင်းရန် ချိန်ရွယ်လိုက်ရာ၊
သီရိဗြတ်ကမ္ပန်သည် မိမိ၏ဓားအိမ်ဖြင့်ဝင်၍ တားဆီးလိုက်ရာ မင်းခနအား
သည် သီရိဗြတ်ကမ္ပန်၏ ဓားအိမ်ကို ခုတ်မိသွားပေသည်။ ဤတွင် မင်းခနသည်

သီရိဗြတ်ကမ္ပန်အား ခဲ၍ စလွယ်သိုင်း ခုတ်ချရန် ချိန်ရွယ်လိုက်ရာ သီရိဗြတ်ကမ္ပန်
သည် မင်းခန၏ အကြံအစည်ကို ရိပ်စားမိသည့်အတိုင်း မင်းခန၏ ဓားချက်ကို
ချုတ်ရုံသာ တိမ်းရှောင်ပေးလိုက်ပြီး ဓားအိမ်ထဲမှ ဓားကို ဆွဲချွတ်လိုက်သည်။

'ကိုးသင်္ချိုင်းသံဇာတ ... ဟေ့'

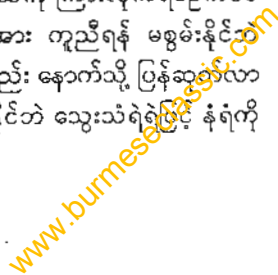
သီရိဗြတ်ကမ္ပန်သည် ၎င်း၏လက်တွင် မြဲမြံစွာ ဆုပ်ကိုင်ထားသည့်
ထက်သုံးတော် ကိုးသင်္ချိုင်းသံဇာတကို ဝင်ရင်း ခြင်္သေ့ဟောက်သံနှင့်တူသော
အသံဖြင့် ကြုံးဝါးလိုက်ရာ ထိုအသံကို ကြားလိုက်ရသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက်
မင်းခနမှာ ကြောက်ခူးတုန်သွားပြီး နောက်သို့ ပြန်ဆုတ်လိုက်သည်။

စောအိမ်၊ စောညန် နှင့် ဗောဓိတို့မှာလည်း မင်းစည်သူအား အလစ်
ပေးသော အချက်ကောင်းရတိုင်း ဝင်ခုတ်ရန် ကြိုးစားသော်လည်း မင်းစည်သူ၏
ချွတ်စီးလက်သလို လျင်မြန်ဖျတ်လတ်သည့် ဓားချက်ဖြင့် ခုခံတွန်းလှန်လျက်
နေသဖြင့် ၎င်းတို့၏ ကြိုးစားမှုမှာ အချည်းနှီးသာဖြစ်ပြီး ခွေးဒီးဒီးကျလာပေသည်။

ဤတွင် မင်းစည်သူသည် ခံစစ်အသွင်မှ ထိုးစစ်အသွင်သို့ ကူးပြောင်း
ပြီး ဘေးအိမ်တို့လူသိုက်အား အမှည့်ခြေ ခြွေလျက်ရှိသဖြင့် သုံးယောက်စလုံးမှာ
မင်းစည်သူ၏ဓားချက် မထိစေရန် ပင်ပင်ပန်းပန်း ခုခံနေကြရပေသည်။

'မင်းခန မင်းခန ကျွန်တော်တို့ကို ပစ်ထားတော့မှာလား၊ ဝင်ကူပါဦး။
ကျွန်တော်တို့ သေရတော့မယ်'

မင်းစည်သူ၏ လက်ဝါးဒဏ်ကြောင့် ပျားနှစ်ဖက်တွင် အညိုအမည်း
ဖြစ်နေသော စောညန်သည် မင်းစည်သူ၏ ဓားချက်ကို ခုခံနေရာမှ ၎င်း၏
ထက်မောင်းကို ဓားထိသွားသဖြင့် ကြောက်အားလန့်အားဖြင့် ၎င်းတို့၏
ခေါင်းဆောင် မင်းခနအား အကူအညီ တောင်းလိုက်သည်။ မင်းခနမှာမူ
'ကိုးသင်္ချိုင်းသံဇာတ ... ဟေ့' ဟူသော ကြုံးဝါးသံကို ကြားလိုက်ရစဉ်ကပင်
အလိုလို ကြောက်ခူးတုန်နေသဖြင့် တပည့်များအား ကူညီရန် မစွမ်းနိုင်ဘဲ
သီရိဗြတ်ကမ္ပန်၏ ဓားချက်ကို ခုခံရင်း တဖြည်းဖြည်း နောက်သို့ ပြန်ဆုတ်လာ
ခဲ့ရာမှ သီရိဗြတ်ကမ္ပန်၏ ထိုးနှက်မှုဒဏ်ကို မခံနိုင်ဘဲ သွေးသံရဲရဲဖြင့် နံရံကို
ခိုရင်း တဖြည်းဖြည်း ခွေကျသွားပေသည်။

မင်းခနု သွေးရဲရဲ သံရဲရဲဖြင့် ပျော့ရွေ့ကျသွားသည်ကို မြင်ရသောအခါ
၎င်း၏ငယ်သားများမှာ ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်သွားပြီး ဒူးထောက် အညံ့ခံလိုက်ကြ
ရပေသည်။ ၎င်းနောက် စောအိမ်နှင့် ဗောဓိပုဏ္ဏားသည် ၎င်းတို့၏ခေါင်းဆောင်
ဖြစ်သော မင်းခနုကို ဝိုင်း၍ ဆွဲထူပေးကြစဉ် စောညွန့်မှာ မင်းစည်သူ၏
ဓားချက်ကြောင့် လက်မောင်းတွင် ဒဏ်ရာရသွားသဖြင့် ဒဏ်ရာရသွားသည့်
နေရာကို သွေးတိတ်အောင် အဝတ်ဖြင့် စည်းနှောင်ရပေသည်။

မင်းစည်သူသည် သွေးစွန်းနေသည့် ဓားမှ သွေးများကို သုတ်ပစ်
လိုက်ပြီး ဓားအိမ်ထဲသို့ ပြန်သွင်းလိုက်သည်။ ၎င်းနောက် ၎င်း၏ နဖူးပြင်မှ
ချွေးသီးများကို လက်မောင်းဖြင့် ပွတ်သတ်ပစ်လိုက်သည်။

'ခွေးတိရစ္ဆာန်ကောင်တွေ၊ အားနွဲ့တဲ့ မိန်းမသားကို စော်ကားဖို့လောက်ပဲ
နားလည်တယ်။ မင်းတို့ရဲ့ သတ္တိက ဒါပဲလား။ မင်းတို့ရဲ့ ကျက်သရေ မရှိတဲ့
မျက်နှာတွေကို မကြည့်ချင်ဘူး။ မင်းတို့ရဲ့ ကျက်သရေယုတ်တဲ့ မျက်နှာတွေကို
မြင်နေရရင် ငါ သတိမိလိမ့်မယ်'

မင်းစည်သူက မြေကြီးကို ဖန်တောင့်နှင့် ဆောင့်ရင်း ကြိုးဝါးလိုက်ရာ
မင်းခနု ဆိုသူ ခေါင်းဆောင်သည့် ငှက်သား လူရမ်းကားလေးဦးသည် မိမိတို့
ဒဏ်ရာများမှ သွေးများကိုပင် တိတ်အောင် အဝတ်ဖြင့် စည်းနှောင်ခြင်း
မပြုနိုင်ဘဲ ၎င်းတို့ စီးနင်းလာသည့် မြင်းများပေါ်သို့ ခုန်တက်သွားကြပြီး
လာလမ်းအတိုင်း ဒုန်းခိုင်းပြီး ပြေးကြပေသည်။

မင်းခနုတို့လူသိုက် ဒူးထောက်အညံ့ခံပြီး ကြောက်အားလန့်အားနှင့်
ထွက်ပြေးသွားကြသည်ကို မြင်ရသောအခါ အိမ်ရှင် ဗောလကွန်မှာ သီရိ
ဗြတ်ကမ္မန်နှင့် မင်းစည်သူတို့ အပေါ်တွင် ကျေးဇူးတင်၍ မဆုံးနိုင်အောင် ဖြစ်
နေပြီး ခြေမကိုင်မိ လက်မကိုင်မိ ဖြစ်၍နေပေသည်။

'မင်းဘုရားကြီးတို့ရဲ့ကျေးဇူး ကြီးမားလှပါပေတယ်။ မင်းဘုရားကြီး
တို့ကြောင့် မင်းညိုမြ အရှက်တကွ အကျိုးနည်း မဖြစ်ရတာပါ။ မင်းဘုရားကြီး
တို့သာ မရှိရင် မင်းညိုမြလည်း စော်ကားခံရမယ်။ ကျွန်တော်မျိုးကြီး ဗောလကွန်
လည်း သူတို့ရဲ့ လက်ချက်နဲ့ အသက်ထွက်ဖို့ လမ်းများတယ်'

အိမ်ရှင် ဗောလကွန်က ရိုသေစွာ ပုဆစ်တုပ်၍ ခစားရင်း ကျေးဇူး
တင် စကား ပြောကြားနေပေရာ သီရိဗြတ်ကမ္မန်သည် ဗောလကွန်အား ဆွဲထူ
လိုက်ပြီး ၎င်းနှင့်အတူ ကွပ်ပျစ်ပေါ်တွင် ထိုင်စေလေသည်။

'ကျွန်တော်တို့ဟာ အညတရ ခရီးသည်တွေပါ။ အဆွေတော်
ဗောလကွန် ထင်သလို ရုပ်ဖျက်လာတဲ့ မင်းမူထမ်းတွေ မဟုတ်ပါဘူး။ ကျွန်တော်

ကျွန်တော်တို့ကို ဖော်ဖော်
ကျေးဇူးပြုစုတဲ့ ကျေးဇူးကို ကျွန်တော်တို့ ဘယ်ဘော့မှ မဆေးခါဘူး'
သီရိဗြတ်ကမ္မန်က ရှင်းပြနေပေသည်။

အိမ်ရှင်ဗောလကွန်နှင့် အိမ်ရှင်မတို့က သီရိဗြတ်ကမ္မန်အား ဆွဲထူ
တင်ကား ပြောကြားနေချိန်တွင် မင်းညိုမြကို မမြင်ရသဖြင့် ခေါင်းညှစ်သည့်
လိုက်ပြီး ကြည့်နေရာမှ မင်းညိုမြ ရှိရာ ပဲခင်းထဲသို့ လိုက်ပါသွားပေသည်။

'ဒါထက် အဆွေတော် ဗောလကွန်ရဲ့ တောင်ယာပဲခင်းတွေထော
ထောင်းဘူးမြို့စားရဲ့ ပိုင်နက်အတွင်း ကျရောက်တယ် မဟုတ်ပါလား'
သီရိဗြတ်ကမ္မန်သည် ကျယ်ပြန့်သော တောင်ယာပဲခင်းကို မျှော်ကြည့်
ပြီး ဆေးလိုက်သည်။

'မှန်ပါတယ်။ ဆောင်းဘူးမြို့စားရဲ့ နယ်ပယ်အတွင်းမှာ ရှိပါတယ်။
ထောင်းဘူးမြို့စားကြီး သက်တော်ထင်ရှား ရှိစဉ်တုန်းကတော့ ကျုပ်တို့ရဲ့
တောင်ယာပဲခင်းနှင့်တကွ နယ်ပယ်ဒေသ တစ်ခုလုံး အင်မတန်မှ သာသာ

ထာထာ စိုစိုပြည်ပြည် ရှိလှပါတယ်။ တောင်သူလယ်သမား ဆင်းရဲသွားတွေ
လည်း သက်သာချောင်ချိပါတယ်။ ကောက်ပဲသီးနှံ ပေါ်ချိန်မှာ ဆိုရင် ပွဲလမ်း
တောင်တွေနဲ့ အင်မတန် ပျော်စရာ ကောင်းပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဆောင်းဘူးမြို့စား

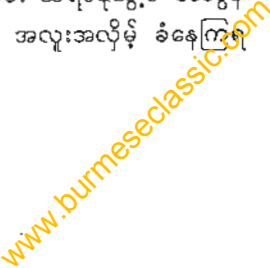
ကြီး နတ်ရွာစံ ကံတော်ကုန်တဲ့ အချိန်ကစပြီး ကျုပ်တို့တစ်တွေမှာ အမိမဲ့သား
နေည်းငါးလို အားကိုးရာမဲ့ ဖြစ်နေကြပါတယ်။ မြို့စားကြီးရဲ့ သားတော် မြို့စား
ထောင်းလျာ ဗညားအိမ် သခင်ကိုယ်တော်လေးမှာလည်း ရွှေမြို့တော်မှာသာ

ချိန်ကုန်လွန်ပြီး အသောက်အစား လောင်းကစားနဲ့သာ ပျော်မွေ့နေပါတယ်'
အိမ်ရှင် ဗောလကွန်က ညည်းညည်းညူညူ ပြန်ပြောလိုက်သည်။
'မှန်ပါတယ်။ မြို့စားကြီး နတ်ရွာစံတဲ့ အချိန်ကစပြီး တစ်နေ့တခြား

အခြေအနေ ဆိုးဝါးလို့သာ လာပါတော့တယ်'
အိမ်ရှင်မက ဝင်ပြီး ထောက်လိုက်သည်။
'ဘယ်ပုံဘယ်နည်း ဆိုးဝါးတယ် ဆိုတာ အမိန့်ရှိပါဦး'

သီရိဗြတ်ကမ္မန်က ပြန်မေးလိုက်သည်။
'နတ်ရွာစံမြို့စားကြီးရဲ့ အခွန်တော်ဝန်မင်း သီရိဇေယျာဝံ ဗောဓိပု
ဏ္ဏားသည် မင်းမူနေတာကို နယ်သူနယ်သားတွေ အလူးအလှိုမ့် ခံနေကြရ
ပါတယ်'

အိမ်ရှင်မက အဖြေပေးလိုက်သည်။
'မင်းမူပုံကို အမိန့်ရှိပါဦး'

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က ပိုပြီး ရှင်းလင်းသေချာစွာ သိလိုသဖြင့် မေးလိုက်
ပြန်သည်။

‘အခွန်အကောက်တွေ တိုးမြှင့် ကောက်ခံနေပါတယ်။ အခွန်အကောက်
မပေးနိုင်သူတွေကို ထိတ်တုံးခတ်ပြီး အစာငတ်ရေငတ် ထားပါတယ်။ တောင်ယာ
ပဲခင်းကထွက်တဲ့ ကောက်ပဲသီးနှံတွေ၊ ကျွဲတွေ နွားတွေနဲ့ သက်ရှိ သက်ခဲ
အတွင်းပစ္စည်း၊ အပြင်ပစ္စည်းတွေကိုပါ ဘဏ္ဍာတော်အဖြစ် သိမ်းပိုက်ခဲ့ပါတယ်။
တောင်ယာပဲခင်းများကို ဆက်လက်လုပ်ကိုင်ခွင့် မပြုဘဲ နှင်ထုတ်ခြင်း ခံရလို့
အလုပ်လက်မဲ့ဖြစ်ပြီး ငတ်တစ်လှည့် ပြတ်တစ်လှည့် ဖြစ်နေတဲ့ လူတွေလည်း
တစ်နေ့တခြား တိုးတက်များပြားလာပါတယ်။ ဒါထက်ပိုပြီး ဆိုးဝါးတာကတော့
တောင်သူလယ်သမားတွေကို နှင်ထုတ်ပြီး ငွေရှင် ကြေးရှင် ပစ္စည်းရှင်တွေထံ
အပိုင်စား ပေးသနားနေခြင်းပင် ဖြစ်ပါတယ်။ ကျွန်ုပ်တို့ ထွန်ယက်စိုက်ပျိုး
လုပ်ကိုင်နေတဲ့ တောင်ယာပဲခင်းဟာ ကျုပ်တို့ရဲ့ ဘိုးဘွား လက်ထက်ကစပြီး
ဓားမဦးချ လုပ်ကိုင်လာခဲ့တဲ့ လယ်ယာမြေတွေပါ။ ဒါကိုတောင် လာမယ့်နှစ်မှာ
ကျုပ်တို့ကို ဆက်လက်လုပ်ကိုင်ခွင့် မပေးတော့ဘဲ စောစောက မင်းညိုမြထံ
စော်ကားရအောင် လာတဲ့ မင်းခန့်ကို အပိုင်စား ပေးသနားတော်မူမလိုလို
သတင်းထွက်နေပါတယ်။ ကျုပ်တို့မှာတော့ ပြေးစရာလည်း မြေမရှိ၊ ပေးစရာ
လည်း ငွေမရှိ ဆိုသလို ဖြစ်နေပါတယ်’

အိမ်ရှင်ဗောလကွန်က စိတ်အားငယ်သည့် အမူအရာဖြင့် ရှင်းပြ
နေပေသည်။

‘ရလို့ မြို့စားကြီးရဲ့ အခွန်တော်ဝန် သီရိခန့် လုပ်ချင်ရာလုပ်နေတာ
ကို နတ်ရွာစံ မြို့စားကြီးရဲ့ သားတော် မြို့စားလေး ဗညားအိမ် သိပါသလား
မြို့စားလေး သိပုံ မရပါဘူး။ မြို့စားကြီး နတ်ရွာစံ ကံတော်ကုန်စင်
အချိန်ကစပြီး သီရိခန့် မင်းမူနေတာကို နယ်သူနယ်သားတွေ ကြိုတင်မိုက်ပြီး
ခံနေကြရပါတယ်။ မြို့စားကြီး ရှိစဉ်တုန်းကနဲ့ ဘယ်လိုမှ နှိုင်းစာလို့ မရပါဘူး။
အိမ်ရှင်ဗောလကွန်က ရှေးဖြစ်ဟောင်းကို သတိရသည့်အမူအရာဖြင့်
ပြောရင်း ပြောရင်း အသံများ တုန်လာပေသည်။

‘အဆွေတော် ဗောလကွန်၊ စိတ်အားမငယ်ပါနဲ့။ ခွေးရူးကောင်းစား
တစ်မွန်းတည့် ဆိုတဲ့စကား ရှိပါတယ်။ တစ်နေ့ကျရင် နတ်ရွာစံမြို့စားကြီး
လက်ထက်တော်တုန်းကလို တောင်သူလယ်သမားတွေ သက်သာချောင်ခံပြီး
သာယာပြောတဲ့ အခြေအနေကို ရောက်လာနိုင်ပါတယ်။ အမှန်တရားကို
ကြာရှည် ဖုံးကွယ်ထားလို့ မရပါဘူး။ နယ်သူ နယ်သားတွေသာ စည်းလုံး

အိမ်ရှင်သံစား
ညီညွတ်ကြမယ်ဆိုရင် သီရိခန့်ဆိုတဲ့ အခွန်တော်ဝန် ထင်သလို မင်းမူနိုင်မှာ
မဟုတ်ပါဘူး။ အဆွေတော် စိတ်အားမငယ်ပါနဲ့။ ဇွဲ လုံ့လ ဝီရိယနဲ့ အားမာန်
ထိုလည်း မလျှော့ပါနဲ့။ မကြာခင် သတင်းကောင်း ကြားရပါလိမ့်မယ်။ ကံ ...
ကျွန်တော်တို့ ခရီးဆက်စရာ ရှိသေးတဲ့အတွက် ခွင့်ပြုပါဦး။ ခရီးခန်းပြီး
ဆာလောင်မွတ်သိပ်လာချိန်မှာ ယခုလို ကျွေးမွေးပြုစုတာကို ဆေးဆေးဝါး
ပါပါတယ်’

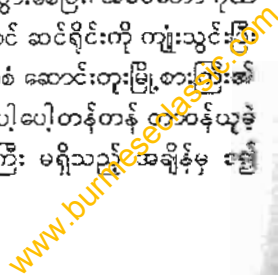
သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်သည် အိမ်ရှင်နှင့် အိမ်ရှင်မအား ကျေးဇူးတင်တောင်း
ပြောကြားပြီး ပဲခင်းထဲတွင် မင်းညိုမြနှင့် စကားလက်ဆုံကျနေသည့် မင်းညိုမြ
အား ခေါ်၍ ၎င်းတို့ စီးနင်းလာကြသည့် နံရိုးအပြိုင်းပြိုင်းနှင့် မြင်းများပေါ်သို့
နုန်တက်ကာ ရွှေမြို့တော်ဆီသို့ မျှော်မှန်းပြီး ခရီးဆက်ခဲ့ကြပေသည်။

လမ်းခရီးတွင် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်သည် စကားတစ်ခွန်းမျှ မပြောဘဲ မိမိ
အား မြို့စားကြီး၏ သမီး ခင်စောမယ် ပေးအပ်လိုက်သည့် တာဝန်ကို မည်သည့်
နည်းပရိယာယ်ဖြင့် ထမ်းရွက်သင့်သည်ကို တစ်လမ်းလုံး စဉ်းစားလာခဲ့ပေသည်။

မင်းစည်သူမှာလည်း ပဲခင်းထဲတွင် မင်းညိုမြနှင့် နှစ်ယောက်ချင်း
ဆွေရင်ရဲခဲစဉ်က မင်းညိုမြ တွတ်တီးတွတ်တာနှင့် ကျေးဇူးတင်စကား ပြောကြား
လိုက်သည်ကို နားထဲတွင် အဖန်တလဲလဲ ကြားယောင်လျက်ရှိသဖြင့် တစ်လမ်း
လုံး စကားတစ်ခွန်းမျှ မပြောနိုင်ဘဲ စောစောက အဖြစ်အပျက်များကို အာရုံ
ခံစားရင်း သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်၏ နောက်မှ ထက်ကြပ်မကွာ လိုက်ပါလာခဲ့ပေသည်။

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်မှာ ရွှေမြို့တော်သို့ ရောက်လျှင် မိမိထမ်းရွက်ရမည့်
ဇက်ခဲ နက်နဲသည့် တာဝန်ကို မည်သည့် နည်းပရိယာယ်ဖြင့် ထမ်းရွက်
သင့်သည်ကို ကြံစည်စိတ်ကူးလာခဲ့သဖြင့် ၎င်း၏ မျက်နှာထားမှာ တည်ငြိမ်
ရင့်ကျက်သည့်အသွင်ကို ဆောင်လျက် ရှိပေသည်။

နတ်ရွာစံ မြို့စားကြီး၏ သားတော် မြို့စားလောင်း ဗညားအိမ်အား
ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်သည့် လူယုတ်မာများ (ဝါ) မင်းသားခေါင်း ဆောင်းထား
သည့် ဘီလူးသဘက်များ၏ လောင်းရိပ်အောက်မှ လွတ်မြောက်အောင် ကယ်
တင်ပြီး အစ်မတော် ခင်စောမယ်ထံ ပို့ဆောင်ပေးရန်နှင့် ဗညားအိမ်၏ တဇာတက်
တန်း လုပ်တတ်သည့် အမူအကျင့်ကို ပြောင်းလဲသွားစေပြီး အစ်မတော် ဂုဏ်
ယူနိုင်မည့် သူရဲကောင်းတစ်ယောက် ဖြစ်လာအောင် ဆင်ရိုင်းကို ကျုံးသွင်းပြီး
လိမ္မာယဉ်ကျေးအောင် လုပ်ဆောင်ပေးရန် နတ်ရွာစံ ဆောင်းတူးမြို့စားကြီး၏
သမီးဦး ခင်စောမယ်ထံတွင် တာဝန်ယူခဲ့စဉ်က ပေါ့ပေါ့တန်တန် တာဝန်ယူခဲ့
ခြင်း ဖြစ်သော်လည်း ယခုမှ နတ်ရွာစံ မြို့စားကြီး မရှိသည့်အချိန်မှ စ၍

နယ်သူနယ်သားများမှာ အမိမဲ့သား ရေနည်းငါးလို ဖြစ်နေကြသည်ကို မျက်မြင် ထိုက်တွေ့ သိမြင်လာခဲ့ရသဖြင့် ဤကိစ္စမှာ ခင်စောမယ်နှင့် ဗညားအိမ်တို့ ဆောင်နှမ၏ ကိုယ်ရေးကိုယ်တာမျှသာ မဟုတ်တော့ဘဲ နယ်သူနယ်သား တောင်သူလယ်သမားများ၏ အကျိုးစီးပွားနှင့်ပင် သက်ဆိုင်နေသည့် ကြီးလေး သော ကိစ္စ ဖြစ်နေသည်ကို စဉ်းစားမိသဖြင့် ဤကိစ္စ အောင်မြင်ရေးအတွက် နှလုံးရည်နှင့် လက်ရုံးရည်ပါ အစွမ်းကုန် အားစိုက်၍ သုံးစွဲသွားရန် စိတ်ပိုင်း ဖြတ်လိုက်ပြီး အကောင်းဆုံး နည်းပရိယာယ်ကို ကြံစည်စိတ်ကူးလာခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

မင်းစည်သူမှာ မိမိတို့အပေါ်တွင် ကျရောက်လာမည့် ကြီးလေးသော တာဝန်ကို တစ်စုံတစ်ရာ မစဉ်းစားနိုင်ဘဲ မင်းညိုမြ အမြတ်တနိုး ပေးလိုက် သည့် ကံကော်ပန်းကို တရှုပ်ရှုပ်နမ်းရင်း တဖြည်းဖြည်း ဝေးသည်ထက်ဝေး၍ ကျန်ရစ်ခဲ့သည့် တောင်ယာ ပဲခင်းများကို လှည့်ကြည့် လှည့်ကြည့်နှင့် လိုက်ပါ သွားသည်ကို မြင်ရပေသည်။

အခန်း ၃

နတ်ရွာစံ ဆောင်းတွဲမြို့စားကြီး၏ သားတော် ဗညားအိမ်သည် အိပ်ရေးမဝ သည့် အမူအရာဖြင့် အိပ်ရာပေါ်တွင် လူးလွန်နေရာမှ မျက်စိကို ပွတ်သပ်ပြီး အိပ်ရာမှ ထ၍ လာသည်ကို မြင်ရသောအခါ ဗညားအိမ်၏ လက်စွဲတော် အိပ်ဖန်စောင့် အဲမွန်သည် မျက်နှာသစ်တော်ရေကို ယူဆောင်လာပြီး အရှင်သခင် အား ဆက်သလိုက်သည်။

‘စက်တော်ခေါ်လို့ ပျော်တော်မူပါရဲ့လား ဘုရား’

အဲမွန်သည် မျက်နှာသစ်တော်ရေကို ဆက်သရင်း ထုံးစံအတိုင်း လျှောက် တင်လိုက်ရာ ဗညားအိမ်သည် အဲမွန်အား မျက်နှာထားဖြင့် ပြန်ကြည့်လိုက် သည်။

‘တစ်ညလုံး တစ်မှေးမှ အိပ်စက်လို့ မရဘူး။ မျက်စိတွေ ဖန်နေပြီး လူးလည်း နွမ်းလှပြီ’

ဗညားအိမ်သည် မျက်စိကို ပွတ်သပ်ရင်း ပြန်ပြောလိုက်သည်။

‘ဒီလိုဆိုရင် တစ်မှေးလောက် ပြန်ပြီး စက်တော်ခေါ်ပါဦးလား ဘုရား’ အဲမွန်က အလိုက်အထိုက် လျှောက်တင်လိုက်ရာမှ ဗညားအိမ်သည်

အဲမွန်အား မျက်မှောင်ကြွတ်၍ ကြည့်လိုက်ပြီး အဲမွန်လက်မ ဗွတ်သွင်းတော်ရေ ဘို လှမ်းယူလိုက်သည်။

‘အိပ်စက်လို့ မရပါဘူး ဆိုတာကိုပဲ ပြန်ပြီး အိပ်စက်နင်းပြန်ပါပြီ ဒီမှာ အဲမွန်’

ဗညားအိမ်သည် အဲမွန်အား မာန်မဲလိုက်ပြီး တစ်စုံတစ်ရာ ခြေတင်နေ ပြန်သည်။ ‘နာခံလျက်ပါ ဘုရား’

အဲမွန်သည် ဗညားအိမ်၏ အမူအရာကို အကဲခတ်ရင်း အနိန္နီထို နာခံလျက် ရှိလေသည်။

‘မနေ့ညက ငါ အရက်တွေ အလွန်အကျွံ သောက်စားမူးယစ်လာ တယ် မဟုတ်လား’

ဗညားအိမ်က အဲမွန်အား မေးလိုက်သည်။

‘ဣန္ဒြေသိက္ခာတော် ပျက်လောက်အောင် မူးယစ်လာသည်ကို မတွေ့ ရကြောင်းပါ ဘုရား’

‘လူမှန်းသူမှန်း မသိအောင် မူးယစ်လာတာကို ဣန္ဒြေသိက္ခာ မပျက် ဘူးလို့ ပြောရသလား။ ဒီမှာ အဲမွန်’

‘နာခံလျက်ပါ ဘုရား’

‘မနေ့ညက ငါ အရက်တွေ အလွန်အကျွံ သောက်လာခဲ့မိလို့ တစ်ည လုံး တစ်မှေးမှ စက်တော်ခေါ်လို့ မရဘူး။ မျက်လုံးတွေလည်း ဖန်နေတယ်၊ လူးလည်း နွမ်းနေတယ်’

ဗညားအိမ်က ရီဝေသည့် မျက်လုံးများဖြင့် အဲမွန်အား ကြည့်ရင်း ပြောလိုက်ပြန်သည်။

‘လန်းလန်း ဆန်းဆန်း ဖြစ်သွားအောင် မျက်နှာတော် သစ်တော်မူပါ ဘုရား’

‘မျက်နှာတော် သစ်ပေမယ့် လန်းလန်းဆန်းဆန်း ဖြစ်မှာ မဟုတ်ဘူး’ ဒီလိုဆိုရင် ရေမိုး သုံးသပ်တော်မူပါလား ဘုရား’

အဲမွန်က မျက်နှာလို မျက်နှာရ လျှောက်တင်လိုက်ပြန်သည်။

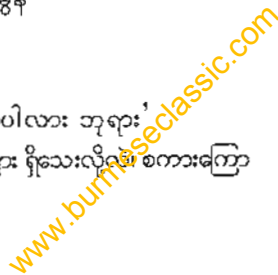
‘စကားကြော ရှည်မနေစမ်းနဲ့။ ဒီမှာ အဲမွန်’

‘နာခံလျက်ပါ ဘုရား’

‘ဒေဝကို သွားခေါ်စမ်း’

‘မြင်းစေကျော် မင်းဒေဝကို ပြောနေတာပါလား ဘုရား’

‘မြင်းစေကျော် ဒေဝ မဟုတ်လို့ ဘယ်ဒေဝများ ရှိသေးလိမ့်။ စကားကြော

ညောင်တော်စင်္ကြာ ကြွယ်ဝခြင်း စကားကြောရှည်တဲ့အကောင်။ သွား...ဒေဝကို ရှေ့တော် သွင်းခဲ့

ဗညားအိမ်က အမိန့်ပေးလိုက်သည်။

'မှန်လှပါ။ မြင်းစေကျော်ကို အရှင်သားရဲ့ အဆောင်တော်တွင်း ဆင့်ခေါ်လို သင့်တော်ပါ့မလား ဘုရား'

'စကားကြော ရှည်မနေနဲ့၊ ခုချက်ချင်း ဆင့်ခေါ်ခဲ့'

ဗညားအိမ်သည် စိတ်တိုသည့် အမူအရာဖြင့် လက်ထဲတွင် ကိုင်ထားသည့် မျက်နှာသစ်သော ရေဖလားဖြင့် အဲမွန်အား လှမ်းပေါက်ရင်း အမိန့်ပေးလိုက်သည်။ မျက်နှာသစ်သော ရေဖလားမှာ အဲမွန်အား မထိဘဲ အခန်း၏ နံရံကို ထိသွားပြီး တစ်ခန်းလုံး ရေများ စိုသွားပေသည်။

အဲမွန်သည် အရှင်သခင် စိတ်တိုနေသည်ကို သိသဖြင့် တစ်စုံတစ်ရာ ပြန်မပြောဘဲ မျက်နှာသစ်သော ရေဖလားကို တရုတ်သေကောက်ယူပြီး အဆောင်တော် အတွင်းမှ ထွက်ရန် ခြေလှမ်းပြင်လိုက်သည်။

'အဲမွန်'

ဗညားအိမ်က လှမ်းခေါ်လိုက်သဖြင့် အဲမွန်သည် ခြေလှမ်းတန့်သွားပြီး ဗညားအိမ်ဘက်သို့ လှည့်၍ ခြေစုံရပ်ပြီး အမိန့်သံ နာခံနေပေသည်။

'ညက ငါ့အိမ်တော်ကို ပြန်လာတုန်းက ငါ့ကို ဘယ်သူတွေ လိုက်ဖို့ သလဲ'

ဗညားအိမ်က မေးလိုက်ပြန်သည်။

'မြို့ဝန်မင်း ဗညားဒလနဲ့ ဗိုလ်မှူးသမိန်စက္ကဝေါတို့အပြင် ဝင်းတော်မှူး အစရှိတဲ့ ထိတ်ထိတ်ကြံ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများ ကိုယ်တိုင် ခံအိမ်တော်အရောက် လိုက်ဖို့ ကြောင်းပါ ဘုရား'

အဲမွန်က ပြန်လည် လျှောက်တင်လိုက်ရာ ဗညားအိမ်သည် တစ်စုံတစ်ရာ ပြန်မပြောဘဲ မျက်မှောင်ကြွယ်ပြီး မေးစေ့ကို ပွတ်၍ စဉ်းစားနေသည်။

'ငါပြန်လာတော့ အတော် ညဉ့်နက်ပြီလား'

'သန်းခေါင်ကျော်ပါပြီ ဘုရား၊ မျက်နှာတော်သစ်ရေ ဆက်သပါရစေ ဘုရား'

အဲမွန်သည် မျက်နှာသစ်တော်ရေခပ်ရန် ခြေလှမ်းပြင်လိုက်ပြန်သည်။

'မျက်နှာသစ်တော်ရေ မလိုချင်ဘူး၊ မင်းဒေဝကို ဆင့်ခေါ်ချေ'

'ဝတ်လဲတော်များ လဲတော်မူပါဦး ဘုရား'

'စကားကြော ရှည်မနေစမ်းနဲ့၊ မင်းဒေဝကို ချက်ချင်း ဆင့်ခေါ်ခဲ့။ သွား'

ဗညားအိမ်က ကြမ်းပြင်ကို ဖနောင့်နှင့်ဖောက်ပြီး အမိန့်ပေးလိုက်ရာ အဲမွန်သည် အဆောင်တော်တွင်းမှ ပျာပျာသလဲ ထွက်လာခဲ့ပေသည်။

ထိုနောက် များမကြာမီ အဆောင်တော်တွင်းသို့ ခြင်းဆောင်း မင်းဒေဝ ဝင်လာသည်ကို မြင်ရပေသည်။

'ကျွန်တော်မျိုးကြီးကို အခေါ်တော် လွှတ်ပါသလား ဘုရား' မင်းဒေဝသည် မနိုးလွန်း မဝေးလွန်းသည့် နေရာတွင် ခြေစုံရပ်၍ ရံသေစွာ ဦးညွတ်စစားရင်း မေးလျှောက်လိုက်သည်။

'ဒေဝ'

'ဘုရား'

'ရှေ့တိုး စစားစမ်း'

ဗညားအိမ်က အမိန့်ပေးလိုက်သဖြင့် မင်းဒေဝသည် ရှေ့တိုးပြီး ခဏလိုက်သည်။

'ငါ ညက တစ်မှေးမှ အိပ်စက်လို့ မရဘူး။ တစ်ကိုယ်လုံးလည်း ရိုက်နက်ထားသလို နာကျင်ကိုက်ခဲနေတယ်'

ဗညားအိမ်က စကားစလိုက်ရာ မင်းဒေဝလည်း ဗညားအိမ်အား ခြေဆုံး ခေါင်းဆုံး ကြည့်ပြီး မသိမသာ ပြုံးလိုက်သည်။

'ဒါကတော့ ဓမ္မတာမို့ မထူးဆန်းလှကြောင်းပါ'

မင်းဒေဝက ပြန်လည်လျှောက်တင်လိုက်ရာ ဗညားအိမ်သည် ခက်ထန်သည့် အမူအရာဖြင့် မင်းဒေဝအား စိန်းစိန်းကြီး ပြန်ကြည့်လိုက်သည်။

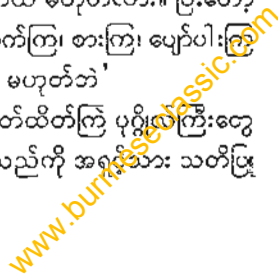
'ခွေးတိရစ္ဆာန်၊ ဘာစကား ပြောလိုက်တာလဲ'

'ဟုတ်တိုင်းမှန်ရာ လျှောက်တင်ခြင်း ဖြစ်ကြောင်းပါ။ ရွှေမြို့တော်သို့ ရောက်ရှိလာသည့် အချိန်မှစပြီး ညတိုင်းလိုလို အရှင်သား သောက်စားမူးယစ်ပြီး ညဉ့်အချိန်မတော်မှ ပြန်လာလေ့ ရှိတဲ့အတွက် အိပ်ရေးပျက်ပြီး ကိုယ်လက်မအိမ်သာ ဖြစ်ရခြင်းပါ'

မြင်းစေကျော် မင်းဒေဝက ဟုတ်တိုင်းမှန်ရာ လျှောက်တင်လိုက်သည်။

'အရက်သောက်တာ ဘာဖြစ်သလဲ။ ဒုသာက်သောက်စားစား လူမင်းသား၊ မသောက်မစား လူငန္ဓား ဆိုတဲ့ စကားပုံရှိတယ် မဟုတ်လား။ ပြီးတော့ ထိတ်ထိတ်ကြံ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတွေရဲ့ ဧည့်ခံပွဲမှာ သောက်ကြ၊ စားကြ၊ ပျော်ပါးကြတဲ့ ဥစ္စာပဲ။ ငါတစ်ယောက်တည်း သောက်တာမှ မဟုတ်ဘဲ'

'ရာထူးဂုဏ်သိန် အရှိန်အဝါကြောင့် ထိတ်ထိတ်ကြံ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတွေ လို့ ဆိုရပေမယ့် အကျင့်စာက ယုတ်ညံ့သူများ ဖြစ်သည်ကို အရှင်သား သတိပြု

ဆင်ခြင်တော်မူပါ။ အပေါ်ယံ ရွှေမှုန်ကြဲထားသော်လည်း အတွင်းက နွားချေး ခံရသော ဖြစ်ကြောင်းပါ။

မြင်းစေကျော် မင်းဒေဝသည် အရှင်သခင်၏ အလိုကို မလိုက်ဘဲ ဟုတ်တိုင်းမှန်ရာ ရဲရဲကြီးလျှောက်တင်လိုက်ရာ ဗညားအိမ်သည် မင်းဒေဝအား ဘေးမတတ် ဝါးမတတ် အမူအရာဖြင့် ပြန်ကြည့်လိုက်သည်။

‘စော်ကားလှချည်လား၊ ငါ့မိတ်ဆွေ ရောင်းရင်းတွေကို စော်စော် ကားကား ပြောရသလား။ မိုက်မဲလှချည်လား’

‘စော်ကားခြင်း မဟုတ်ကြောင်းပါ။ အရှင်သား၏ မိတ်ဆွေရောင်းရင်း ဆိုသူများမှာ မိတ်ဆွေစစ်များ မဟုတ်ကြောင်းပါ။ မိတ်ဆွေတု မိတ်ဆွေယောင် များသာ ဖြစ်ကြောင်းပါ။ မိတ်ဆွေဟန်ဆောင်ပြီး အရှင်သားကို အသူတစ်ရာ၊ နက်သော ချောက်ထဲသို့ ဆွဲချနေသူများ ဖြစ်ကြောင်းပါ။’

မင်းဒေဝသည် အလျှော့မပေးဘဲ ရဲရဲကြီး လျှောက်တင်လိုက်ပြန် သည်။

‘ငါနဲ့ အင်မတန် ရင်းနှီးချစ်ကြည်တဲ့ မိတ်ဆွေရောင်းရင်းတွေကို စော်စော်ကားကား ပြောတာ ကောင်းသလား’

‘အရှင်သား၏ အကျိုးကို လိုလားသူဖြစ်ပါသဖြင့် ဟုတ်တိုင်းမှန်ရာကို ရဲရဲကြီး လျှောက်တင်နေခြင်း ဖြစ်ကြောင်းပါ။’

‘စိတ်ယုတ်မာရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေ ဆိုတာ ဘယ်သူတွေလဲ၊ ပြောစမ်း’

‘မည်သူမည်ဝါတွေ ဆိုတာ ပြောရ မလွယ်ကြောင်းပါ။ ကျွန်တော် မျိုးကြီး သိသလောက် လျှောက်တင်ရမည်ဆိုလျှင် အရှင်သားအား မိတ်ဆွေ ဟန်ဆောင်ပြီး နောက်ကျောကို ဓားနှင့်ထိုးရန် ကြံစည်နေသူများတွင် ဗိုလ်မှူး ကြီး သမိန်စက္ကဝေါနှင့် ဝင်းတော်မှူး၊ ဗညားကျန်းထောတို့ အပါအဝင် ဖြစ်သည် ကိုမူ ရဲရဲကြီး လျှောက်တင်ခဲ့ကြောင်းပါ။’

‘တော် တော်။ ဒီစကား ဒီမှာတင် ရပ်ပါ။ မင်းပြောတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတွေ၊ က ရွှေမြို့တော်ရဲ့ မျက်နှာပုံး၊ တစ်နိုင်ငံလုံးက ရိုသေလေးစားအပ်တဲ့ သူရဲကောင်း ကြီးတွေပါ။ ငါနဲ့ အင်မတန် ရင်းနှီးတဲ့ မိတ်ဆွေရောင်းရင်းတွေကို မစော်ကား ချင်စမ်းပါနဲ့။’

‘ရိုသေလေးစားအပ်တဲ့ သူရဲကောင်းကြီးတွေလို့ ဆိုရလောက်အောင် နိုင်ငံသူ နိုင်ငံသားတွေရဲ့ အကျိုးကို ဘယ်လိုများ သယ်ပိုးဆောင်ရွက်ခဲ့ပါသလဲ ဘုရား။ တိုင်းသားပြည်သူတွေရဲ့ အခွန်တက္ကတော်တွေကို အလွဲသုံးစားလုပ်ပြီး

အပျော်အပါး၊ လောင်းကစားနဲ့ အချိန်ဖြုန်းနေတဲ့ လူတွေကို သူရဲကောင်းလို ခေါ်နိုင်ပါသလား ဘုရား’

‘အို ဘာပဲပြောပြော ဒီပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတွေဟာ ငါ့ရဲ့ အကျိုးကို လိုလားတဲ့ မိတ်ဆွေရောင်းရင်းတွေပါ။’

‘မိတ်ဆွေဟန်ဆောင်နေတဲ့ ရန်သူကို ပိုပြီး ကြောက်ကြောင်းပါ။’

‘စကားကြော ရှည်မနေစမ်းပါနဲ့၊ မင်းနဲ့ စကားပြောရတာ အာခေါင် တောင် ခြောက်လာပြီ။ ရေကြည်တော် ဆက်သစမ်း’

‘ကောင်းလှပါပြီ အရှင်သား’

မင်းဒေဝသည် ပေါ့ပါးသည့် ခြေလှမ်းများဖြင့် ရေကြည်တော် ခပ်ထူ သာပြီး ဆက်သလိုက်ရာ ဗညားအိမ်သည် အားရပါးရ သောက်လိုက်သည်။

‘ဒေဝ’

ဗညားအိမ်သည် ရေကြည်တော် သောက်သုံးပြီးနောက် မင်းဒေဝ၏ သက်သို့ ရွှေဖလား ပြန်ပေးရင်း ခေါ်လိုက်သည်။

‘ခစားလျက် ရှိကြောင်းပါ’

‘ရွှေမြို့တော်မှာ နေရတာ မပျော်ဘူးလား’

‘မပျော်စိုက်ကြောင်းပါ။ ရွှေမြို့တော်ဟာ နတ်ဘုံနတ်နန်းတမျှ စည်ကား ခိုပြည်လှသော်လည်း ဂုဏ်ပကာသနကို ဦးစားပေးပြီး အတုအယောင်တွေ

ခါများလှပါသဖြင့် စိတ်မချမ်းမြေ့ကြောင်းပါ။ ကျွန်တော်မျိုးကြီး အနေနှင့် ဂုဏ်ပကာသနနဲ့ အတုအယောင်တွေ လွှမ်းမိုးနေတဲ့ ရွှေမြို့တော်မှာ နေရတာ

ထက်၊ စိမ်းလန်းစိုပြည်သည့် တောင်ယာပဲခင်းများကို မျက်စိတစ်ဆုံး မြင်နေ

ရတဲ့ ဆောင်းတူးမြို့မှာ နေရတာ ပိုပြီး ပျော်မွေ့ကြောင်းပါ။ ပိုပြီး စိတ်နှလုံး ကြည်နူးကြောင်းပါ။’

‘မင်း အရူးပဲ’

‘ရူးတယ် ဆိုချင်ဆို’

‘တော် တော်၊ ရှေ့မဆက်နဲ့။ ဒီမှာ ဒေဝ’

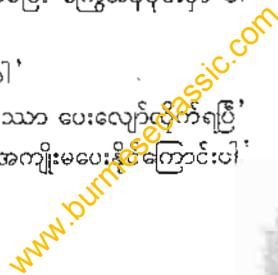
‘ခစားလျက်ပါ’

‘ရွှေမြို့တော်ကို ရောက်လာတဲ့ အချိန်ကစပြီး ကြွအန်ဝိုင်းမှာ ငါ ဘယ်လောက်ရူးတယ်ဆိုတာ မင်းသိရဲ့လား’

‘မိန့်တော်မူမှ သိရမယ့်သူ ဖြစ်ကြောင်းပါ’

‘စုစုပေါင်း ကြေးခွက်တစ်ရာနဲ့ ရွှေသုံးပိဿာ ပေးလျှော်လိုက်ရပြီ’

‘လောင်းကစားမှ မှန်သမျှ မည်သူ့ကိုမျှ အကျိုးမပေးနိုင်ကြောင်းပါ’

မင်းဒေဝက ပြန်လည်လျှောက်တင်လိုက်ရာ ဗညားအိမ်သည် မျက်နှာ
ထား သူန်သူန်မှုန်မှုန်ဖြင့် မင်းဒေဝအား ပြန်ကြည့်လိုက်သည်။

‘မင်း ဘာနားလည်လို့ ဒီစကားကို ပြောရတာလဲ၊ ကြွေတစ်လက်
ကြက်တစ်ခုနဲ့ ဆိုတဲ့စကား မင်းမကြားဖူးဘူးလား။ ကုသိုလ်ကံ နိမ့်နေတုန်းမို့
ခွဲတာပါ။ ကံထမ်းလာတာကို မမြင်နိုင်ဘူး မဟုတ်လား’

‘ကံကိုယုံပြီး ဆူးပုံကို နင်းလျှင် စကန်မုချ ဆူးစူးခံရမည်သာ ဖြစ်
ကြောင်းပါ။ မမြင်နိုင်သည့် ကံကို ယုံစားအားကိုးနေမည့်အစား နှလုံးရည်
နှင့် လက်ရုံးရည်ကို အရင်းတည်ပြီး ခမည်းတော်ရဲ့ ရိုက်ရာဖြစ်တဲ့ ဆောင်းတူး
မြို့နယ် စည်ပင်သာယာဝပြောရေးကို ရှေ့ဆောင်ရှေ့ရွက် ပြုလုပ်ခြင်းက ပိုမို
၍ အကျိုးဖြစ်ထွန်းနိုင်စရာ ရှိသည်ကို သတိချုပ်တော်မူပါ’

‘ဒီမှာ ဒေဝ၊ မင်း ငါ့ကို သွန်သင်နေစရာ မလိုဘူး၊ ဩဇာပေးနေစရာ
မလိုဘူး’

‘သွန်သင်နေခြင်း မဟုတ်ပါ။ ဩဝါဒ ပေးနေခြင်းလည်း မဟုတ်ပါ။
ပညာရှိ သတိဖြစ်ခဲ့ ဆိုသလို သတိလက်လွတ် ဖြစ်နေမည်မိုး၍ သတိပေး
နေခြင်းသာ ဖြစ်ကြောင်းပါ။ အရှင်သားအား အပိုင်စားပေးသနားတော်မူသည့်
နယ်ပယ်မှ တောင်သူလယ်သမား ဆင်းရဲသားများ၏ အခွန်ဘဏ္ဍာတော်များ
ကို ကြွေအန်ကြက်ပိုင်း အစရှိသည့် လောင်းကစားပိုင်းများတွင် ဖြန့်တီးပစ်ခြင်း
မှာ မလျော်ကန်ပါ။ တောင်သူလယ်သမား ဆင်းရဲသားများ၏ ချွေးနှံစာ
အခွန်ဘဏ္ဍာတော်များဖြင့် တောင်သူလယ်သမား ဆင်းရဲသားများ ဘဝ
သာယာဝပြောရေး၊ ရပ်ရွာနယ်ပယ် စည်ပင်တိုးတက်ရေး၊ လမ်းပန်း သာယာ
ရေး၊ အရောင်းအဝယ် ဖွံ့ဖြိုးရေး စသည်တို့ကို ရှေးရှုပြီး လုပ်တိုင်သင့်
ကြောင်းပါ။ အသောက်အစားနှင့် လောင်းကစားမှုများမှာ ဆားငန်ရည်နှင့်
တူပါသဖြင့် သောက်လေ၊ သောက်လေ ငတ်မပြေဖြစ်ပြီး ပျက်စီးခြင်းဖြင့်သာ
အဆုံးသတ်ရပါလိမ့်မည်’

‘ကြွေအန်ကစားရုံနဲ့ ပျက်စီးနိုင်ပါ့မလား’

‘အရှင်သား တစ်ဦးတည်းသာမက အရှင်သား၏ ပတ်ဝန်းကျင်
အသိုက်အဝန်းပါ ပျက်စီးနိုင်ကြောင်းပါ’

‘ပတ်ဝန်းကျင် အသိုက်အဝန်းဆိုတာ ဘာလဲ’

‘ဥပမာ အရှင်သားရဲ့ အစ်မတော် နင်းကောသရာ ခင်စောမယ်ရဲ့
ဂုဏ်သိက္ခာတော်ကို ညှိုးနွမ်းစေနိုင်ကြောင်းပါ’

မင်းဒေဝက ပြန်လည်လျှောက်တင်လိုက်ရာ ဗညားအိမ်၏ မျက်နှာမှာ
နီရဲသွားပြီး ထိုမှတစ်ဖန် ညိုမည်းသွားပြန်သည်။

‘ဘာဖြစ်လို့ အစ်မတော်ဘုရားရဲ့ ဂုဏ်သိက္ခာ ညှိုးနွမ်းရမှာလဲ၊
ဆိုင်တာကို မလျှောက်တင်စမ်းနဲ့’

ဗညားအိမ်က ရှက်ရမ်း ရမ်းလိုက်သည်။

‘ဂုဏ်သိက္ခာ ညှိုးနွမ်းရုံသာမက ပျက်စီးခြင်းသို့ပင် ရောက်နိုင်ကြောင်းပါ
ဘုရား။ အစ်မတော်ဘုရား သာမက အစ်မတော်ဘုရား၏ လက်ခွဲတော်
သုမာလာရဲ့ ဂုဏ်သိက္ခာနဲ့တကွ အသရေပါ ညှိုးနွမ်းနိုင်ကြောင်းပါ ဘုရား’

ခြင်းစေကျော် မင်းဒေဝက အလျှော့မပေးဘဲ ဆက်လက်၍ လျှောက်
တင်လိုက်သည်။ ‘သုမာလာ’ ဟူသော အမည်ကို ကြားရသောအခါ ဗညားအိမ်
၏ ညှိပုပ်ပုပ် မျက်နှာထားမှာ မသိမသာ ကြည့်လင်လာပေသည်။

‘သုမာလာ ဆိုတာ မင်းရဲ့ချစ်သူ မဟုတ်လား၊ မင်းရဲ့ချစ်သူကို မင်း
ချွမ်းဆွတ်လှပြီ ထင်တယ်’

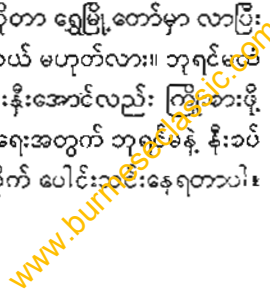
ဗညားအိမ်က ပြန်ပြောလိုက်ရာ၊ မင်းဒေဝမှာ မျက်နှာမထားတတ်
အောင် ဖြစ်သွားပေသည်။

‘အရှင်သားရဲ့ အကျိုးကို လိုလားပါသဖြင့် ပညာရှိ သတိဖြစ်ခဲ့
ဆိုသလို သတိလက်လွတ် ဖြစ်မည်မိုး၍ သတိပေးနေရခြင်းသာ ဖြစ်ကြောင်း
ပါ။ သုမာလာကို လွမ်းဆွတ်အောက်မေ့သဖြင့် အရှင်သားအား ဆောင်းတူးမြို့
သို့ ပြန်လည်ကြွပြန်တော်မူရန် မဲဆွယ်နေခြင်း မဟုတ်ကြောင်းပါ။ သေရည်
ဆေးရက်နှင့် လောင်းကစားမှုသည် မည်သူ့ကိုမျှ အကျိုးမပေးနိုင်ကြောင်းပါ။
ဇုတ်စီးရာပျက်စီးကြောင်း လမ်းစဖြစ်ပါသဖြင့် အသောက်အစားနှင့် လောင်း
ကစားကို ဆင်ခြင်တော်မူပြီး အရှင်သားအား အပိုင်စား ပေးသနားတော်မူသည့်
နယ်ပယ်ဒေသ၏ စည်ပင်သာယာရေး၊ နယ်သူနယ်သား တောင်သူလယ်သမား
များ၏ တိုးတက်ဖွံ့ဖြိုးရေးအတွက် နတ်ရွာစံ ခမည်းတော်မြို့စားကြီး ချမှတ်
တော်မူခဲ့သည့် လမ်းစဉ်ကို ပြန်လည် အကောင်အထည်ဖော်ရန် အချိန်သင့်ပြီ
ဖြစ်ကြောင်း လျှောက်တင်ဝံ့ကြောင်းပါ’

‘ဒေဝ’

‘ခစားလျက်ပါ’

‘မြို့စားရဲ့ ရိုက်ရာကို ဆက်ခံမယုံလို့ ဆိုတာ ရွှေမြို့တော်မှာ လာပြီး
မြို့ရွာနယ်ပယ် စီမံအုပ်ချုပ်ရေးကို လေ့လာဖို့ လိုတယ် မဟုတ်လား။ ဘုရင်မထံ
အတေးဝင်နိုင်အောင် ကြိုးစားပြီး ဘုရင်မနဲ့ ရင်းနှီးအောင်လည်း ကြိုးစားဖို့
လိုတယ် မဟုတ်လား။ ဘုရင်မထံ အစစားဝင်နိုင်ရေးအတွက် ဘုရင်မနဲ့ နီးသပ်
တဲ့ မြို့ဝန်မင်းတို့၊ ဗိုလ်မှူးကြီးစဉ်နဲ့ အလိုက်အထိုက် ပေါင်းသင်းနေရတာပါ။’

ဆာရည်သေရက် သောက်စားပြီး ကြွေအန်ကြက်တိုက် အစရှိတဲ့ လောင်းကစား နှုတ်ကုတ်ကို ဝါသနာထုံလွန်းလို့ သောက်စား လောင်းကစားနေတာ မဟုတ်ပါဘူး။ အသောက်အစားနဲ့ လောင်းကစား ဖက်လာမှသာ မြို့ဝန်မင်းတို့၊ ဗိုလ်မှူးကြီးတို့ နဲ့ ပိုမိုပြီး ရင်းနှီးမယ် မဟုတ်လား'

ဗညားအိမ်က ပြန်ပြောလိုက်သည်။

'အစရှိလျှင် အနောင်နောင် ဆိုသလို ဖြစ်မည်စိုးသဖြင့် သတိပေးနေ ရခြင်းပါ။ ယခုပင်လျှင် ကြွေအန်လောင်းကစားမှုကြောင့် ကြေးခွက်တစ်ရာနှင့် ရွှေချိန် ၃ ပိဿာ အရှုံးထွက်နေပြီ ဖြစ်ကြောင်း အရှင့်သား၏ မိန့်ကြားချက်အရ သိရကြောင်းပါ။ ဤအတိုင်းသာ ဆက်ပြီး ရှုံးနေပါလျှင် ကြေးလည်ပင်းခိုက်ပြီး ကြေးရင်များ ကြီးဆွဲရာ က ရသည့် ဘဝကို ရောက်သွားနိုင်ကြောင်းပါ။ ပျက်စီးခြင်းသို့တိုင် ရောက်နိုင်ကြောင်းပါ'

မင်းဒေဝက ထပ်လောင်း၍ သတိပေးလိုက်ပြန်၏။

'ကြေးတင်ပြီး ကျွန်ဖြစ်သွားလိမ့်မယ်လို့ လျှောက်တင်လိုက်တာလား' 'မဝံ့ကြောင်းပါ။ သို့ပါသော်...'

မင်းဒေဝသည် ရှေ့ဆက်ပြီး မလျှောက်တင်ဝံ့သဖြင့် စကားကို ဖြတ် ထားလိုက်သည်။

'ဒေဝ'

'ခစားလျက် ရှိကြောင်းပါ'

'မင်းဟာ ငါ့အပေါ်မှာ သစ္စာရှိတဲ့ လူယုံတော်တစ်ယောက် ဖြစ်ကြောင်း ငါ မမှတ်မသုန် ယုံကြည်တော်မူတယ်။ ငါ့ရဲ့ အကျိုးကို လိုလားသူဖြစ်ကြောင်း ငါ သိတယ်။ ငါ့ကို စေတနာနဲ့ သတိပေးနေတယ် ဆိုတာလည်း ငါ သိသယ လုံးဝမရှိဘူး။ မင်းကို ငါ့ရဲ့ လူယုံတော်အဖြစ် ငါဖွင့်ပြောသင့်သလောက် ပြောရ ဦးမယ်။ ကြွေအန်ဝိုင်းမှာ ရှုံးတဲ့ ကြေးငွေများအပြင် ကြက်ပိုင်းမှာ ရှုံးတဲ့ ကြေးငွေ တွေနဲ့ မင်းဘုရားကြီးတွေကို စည့်ခံပြုရတဲ့အတွက် ကုန်ကျတဲ့ စရိတ်တွေပါ ထည့်ပြီး ပေါင်းလိုက်မယ်ဆိုရင် ကြေး လည်ပင်းခိုက်တော့မလောက် ဖြစ်နေ တယ်။ ဒါကို အစိမတော်ဘုရားသာ သိရင် ရင်ကျိုးမှာပဲ။ ဒါကြောင့် လှေမျောရင် လှေချင်း လိုက်ရတယ် ဆိုတဲ့ စကားနဲ့အညီ ငါ ရှုံးထားတဲ့ ကြေးငွေတွေကို ရင်းစားပြန်ရအောင် ကြွေအန်လောင်းကစား နေရတာပါ။ ကြွေတစ်လက် ကြက် တစ်ရန် ဆိုတဲ့ စကားနဲ့အညီ ကုသိုလ်ကံ ကောင်းရင် ရင်းစား ပြန်ရနိုင်ကောင်း ပါတယ်'

'ရင်းစားမရဘဲ လှုပ်လေမြုပ်လေ ဆိုသလို ခုံးခုံး ခြံပုံသွားမည်ကို ခိုးခိုက်ရကြောင်းပါ ဘုရား'

'နိမိတ်မရှိတဲ့စကား မကြားချင်ဘူး။ ဒီမှာ ဒေဝ'

'နာခံလျက် ရှိကြောင်းပါ'

'ကြွေအန်ဝိုင်းနဲ့ ကြက်ပိုင်းမှာ ငါ့ရှုံးခဲ့တာတွေကို အစိမတော်ဘုရား၏ နားခံ လေသံမျှ မကြားစေနဲ့၊ ကြားလား။ သတင်း မပေါက်ကြားစေနဲ့၊ သတင်း မပေါက်ကြားရင် သေဖို့သာ ပြင်'

ဗညားအိမ်က သတိပေးလိုက်သည်။

'ကျွန်တော်မျိုးကြီး ကတုန်းကတိုက် မလုပ်တတ်ကြောင်း အရှင့်သား အသိဆုံး ဖြစ်ကြောင်းပါ။ အစိမတော်ဘုရားအကြောင်း မိန့်တော်မူလို့ အစိမတော် ဘုရားထံမှ စာလွှာတစ်စောင် ရောက်ရှိလာကြောင်း လျှောက်တင်ဝံ့ကြောင်းပါ သနား'

မင်းဒေဝက လျှောက်တင်လိုက်ရာ ဗညားအိမ်သည် မင်းဒေဝအား ဆုကြည့်လိုက်သည်။

'အစိမတော်ဘုရားဆီက စာလွှာတစ်စောင် ရောက်လာတယ်။ ဟုတ်လား' 'မှန်လှကြောင်းပါ'

'အစိမတော်ဘုရားဆီက စာလွှာကို ဆက်သစေ'

'လူကြိုတော်နှင့် ပါးလိုက်သည့်စာ ဖြစ်ပါသဖြင့် ကျွန်တော်မျိုးကြီး ဆက်သနိုင်စွမ်း မရှိကြောင်းပါ'

'ဒါဖြင့် လူကြိုတော်ဆီ သွားပြီး တောင်းယူခဲ့စမ်း'

'တစ်ဆင့်လွှဲပြောင်းပြီး မပေးနိုင်ကြောင်း လူကြိုတော်ထံမှ ကြားသိရ ကြောင်းပါ။ လူကြိုတော်ကိုယ်တိုင် အရှင့်သား၏ ရွှေလက်တော်သို့ ဆက်သခွင့် မရှိ ဆက်သနိုင်မည် ဖြစ်ကြောင်း ပြောပါသည် ဘုရား'

'ကြီးကျယ်လှချည်လား။ လူကြိုတော်က ဘယ်လိုလူစား မို့လို့လဲ'

'ကျေးတောသားပင် ဆိုရငြားသော်လည်း ရည်မွန်သူတစ်ဦး ဖြစ် ကြောင်းပါ။ အရှင့်သား၏ ဘုန်းရိပ်ကံရိပ်ကို ခိုလှုံလိုကြောင်း သိရပါကြောင်း' 'အပြောအဆို ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့ ရဲ့လား'

'မြို့ကြီးသားနီးပါး ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့ကြောင်းပါ'

'ကောင်းပြီ၊ မျက်နှာတော်သစ်ပြီး ဝတ်လဲတော်များ လဲလိုက်ဦးမယ့်။ အသီးသားတဲ့ အချိန်အထိ စောင့်ခိုင်းထားပြီးတော့ အမွန်ကို လွှတ်လို့ကိစ္စမီး' 'ကောင်းလှပါပြီ အရှင့်သား'

မင်းဒေဝသည် အခန်းထဲမှ ပြန်ထွက်ရန် ခြေလှမ်းပြင်လိုက်ရာ ဗညားအိမ်က လက်ဝါးကာပြီး တားလိုက်ပြန်သည်။

‘ခဏနေဦး၊ အဲဒီမှာ မခေါ်နဲ့တော့၊ မျက်နှာသစ်တော်ရေနဲ့ ဝတ်လဲ ဆော်တွေ ယူခဲ့စမ်း။ ပြီးတော့ မင်းကိုယ်တိုင် အစ်မတော်ဘုရားဆီက စေလွှတ် လိုက်တဲ့ လူကြီးတော်ကို ငါ့ရဲ့ ရှေ့တော်မှောက်သို့ သွင်းလာခဲ့။ ကြားလား’

ဗညားအိမ်က အမိန့်ပေးလိုက်ရာ မင်းဒေဝသည် မျက်နှာသစ်တော် ရေနဲ့ ဝတ်လဲတော်များကို ယူလာပြီး ဆက်သလိုက်သည်။ ၎င်းနောက် များ မကြာမီ ကျေးတောသားရပ် ပေါက်နေသော်လည်း သန့်သန့်ပြန့်ပြန့် ဝတ်စား ဆင်ယင်လာသော လူရွယ်တစ်ယောက်ကို ဗညားအိမ်၏ ရှေ့တော်မှောက်သို့ သွင်းလာခဲ့ပေသည်။

ဗညားအိမ်သည် အစ်မတော်ဘုရားထံမှ စေလွှတ်လိုက်သည့် လူကြီး တော်ကို ခြေဆုံးခေါင်းဆုံး ကြည့်ပြီး မသိမသာ ပြုံးလိုက်သည်။

‘ရွှေမြို့တော်ကို တစ်ခါတစ်ခေါက်မှ မရောက်ဖူးဘူး မှတ်တယ်’

ဗညားအိမ်က စကားစလိုက်သည်။

‘မှန်လှပါ။ နတ်ရွာစံမြို့စားကြီး၏ သမီးတော် ခင်စောမယ်က တာဝန် ပေးချက်အရ သခင်မကိုယ်စား အညာတရကျေးတောသား သီရိဗြတ်ကမ္ဘန် ရွှေမြို့တော်သို့ ရောက်လာရခြင်း ဖြစ်ကြောင်းပါ။ သခင်မ၏ကိုယ်စား စာလွှာ တော် ပါလာကြောင်းပါ’

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်သည် မိမိ နှုတ်တိုက်ရွတ်ဆိုပေးချက် အရ ခင်စောမယ် ရေးပေးလိုက်သည့် ဒုတိယစာလွှာကို ဗညားအိမ်သည် ကတ္တီပါ အိတ်ထဲမှ စာလွှာကို ထုတ်ယူပြီး တစ်လုံးချင်း ဖတ်ရှုနေပေသည်။

‘ငါ့ဆီမှာ အမူတော်ထမ်းရအောင် လာခဲ့တယ် ဆိုပါတော့။ နာမည်က သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်တဲ့လား’

ဗညားအိမ်သည် စာလွှာကို ဖတ်ရှုပြီး သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်အား မေးလိုက် သည်။

‘ဤအတိုင်း အမှန်ပင် ဖြစ်ကြောင်းပါ’

‘မင်းကို လိမ္မာယဉ်ကျေးအောင် ဆုံးမဖို့နဲ့ နည်းပေးလမ်းပြ လုပ်ဖို့ အစ်မတော်ဘုရားက ငါ့ကို ပုံအပ်လိုက်တယ်’

‘အရှင်အသား၏ ဆုံးမဩဝါဒကို ခံယူရန် အသင့်ရှိကြောင်းပါ’

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က ကျေးတောသား အသွင်ဖြင့် ပြန်လည်လျှောက် တင်လိုက်ရာ၊ ဗညားအိမ်သည် ညောင်စောင်းပေါ်ရှိ အိစက်ညက်ညောသည့်

အတ္တိပါမီအုံးများကို ကိုယ်ထက်ဝက်မြုပ်သွားအောင် ခွီရင်း သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်၏ ခေါ်ချပ်နှင့် ဆင်ယင်ထုံးဖွဲ့မှုကို အနုလုပ်ငီလုံ လေ့လာနေပေသည်။

‘ကောင်းပြီ၊ ခုအချိန်ကစပြီး ငါ့ဆီမှာ အမူတော်ထမ်းခွင့် ပြုလိုက် သည်။ ရွှေမြို့တော်တွင် ခေတ္တစံနေတော်မူခိုက် မြို့ဝန်မင်း ဗညားအိမ်၏ အကူ အညီဖြင့် ဘုရင်မထံ အခစားဝင်ရောက်ခွင့် ရလိမ့်မယ်။ ဘုရင်မ၏ ရှေ့တော် မှောက်သို့ အခစားဝင်ခွင့် ရလျှင် ရွှေနန်းတော်သို့ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်ပါ ငါ့နဲ့အတူ ဆောင်သွားမည်’

ဗညားအိမ်က တည်ငြိမ်သည့် ဣန္ဒြေဖြင့် မိန့်ကြားလိုက်သည်။

‘ရွှေနန်းတော်ကို ဝင်ခွင့်ရပြီး ဘုရင်မအား နီးနီးကပ်ကပ် ဖူးမြော်ခွင့် နေသည့်ဆိုလျှင် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန် သေပျော်ပြီ ဖြစ်ကြောင်းပါ။ အရှင်သားရဲ့ ကျေးဇူး ဆိုလည်း သီရိဗြတ်ကမ္ဘန် ဆပ်၍ ကုန်နိုင်တော့မည် မဟုတ်ကြောင်းပါ’

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်သည် ဝမ်းသာအားရသော အမူအရာဖြင့် လျှောက် ဆင်လိုက်သည်။

‘ကောင်းပါပြီ၊ ဒီနေ့ညက စပြီး ငါ့ရဲ့ အပါးတော်မှာ ခစားပြီး ငါ မေးအပ်တဲ့ တာဝန်ကို ထမ်းရွက်ရလိမ့်မယ်’

ဗညားအိမ်က အမိန့် ချမှတ်လိုက်ပြီး မင်းဒေဝကို လှမ်းခေါ်လိုက် သည်။

‘မင်းဒေဝ’

‘နာခံလျက် ရှိကြောင်းပါ’

‘သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်ကို နေရာချထားပေးလိုက်စမ်း။ စားရေး သောက်ရေး နေရေးအတွက် မင်း လုံးဝ တာဝန်ယူရလိမ့်မယ်။ ကြားလား’

ဗညားအိမ်က လူယုံတော် မြင်းစေကျော်ဒေဝအား တာဝန်ပေးအပ် ထိုက်သည်။

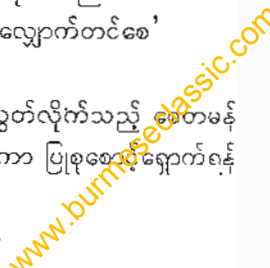
‘လျှောက်တင်စရာ တစ်ခု ကျန်ရှိနေသေးကြောင်းပါ။ လျှောက်တင် ခွင့် ပြုတော်မူပါ’

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က ဗညားအိမ်ထံ ခွင့်ပန်လိုက်သည်။

‘လျှောက်တင်စရာ ရှိလျှင် ခြွင်းချက်မရှိ လျှောက်တင်စေ’

ဗညားအိမ်က ခွင့်ပြုလိုက်သည်။

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်မှာ အစ်မတော်ထံမှ စေလွှတ်လိုက်သည့် စေတမန် ခြင်္သေ့ အစ်မတော်နှင့် ထပ်တူထပ်မျှ သဘောထားကာ ပြုစုစောင့်ရှောက်ရန်

အခဲခဆာ်၏ စာလွှာတွင် ပါရှိသဖြင့် ဗညားအိမ်သည် သီရိဗြတ်ကမ္မန်အား အထူးအခွင့်အရေး ပေးထားခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

သုမာန် အရပ်သားများ ရောက်နိုင်ခဲ့သည့် ရွှေနန်းတော်သို့ ဝင်ခွင့် ရရှိရေးနှင့် ဘုရင်မ၏ ရှေ့တော်မှောက်တွင် ဝင်ရောက်ခစားခွင့် ရရှိရေးအတွက် မြို့ဝန်မင်း ဗညားဒလ၏ အကူအညီဖြင့် အစီအစဉ်များ ပြုလုပ်ပေးမည်ဟု ကြားသိရသဖြင့် သီရိဗြတ်ကမ္မန် အတိုင်းထက်အလွန် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဖြစ်မိကြောင်းပါ။ အရှင်သားတော်ထံ လာရကျိုးနပ်သည် ဟူ၍လည်း မှတ်ထင် ကြောင်းပါ။ ရွှေနန်းတော်သို့ ဝင်ခွင့်ရရေးနှင့် ဘုရင်မအား နီးနီးကပ်ကပ် ဖူးမြော် ခစားခွင့်ရရေးအတွက် စီစဉ်မှုများ ပြုလုပ်နေချိန်တွင် အရှင်သား၏ ရောင်းရင်း များဖြစ်သော များကြီးမတ်ရာ သေနာပတိများ၏ ရှေ့တော်မှောက်သို့ ဝင်ရောက် ခစားပြီး နန်းတွင်းသူ နန်းတွင်းသားတို့၏ အပြောအဆို အမူအရာနှင့် အသုံး အနှုန်းများကို လေ့လာခွင့် ရရှိအောင် ဆောင်ရွက်ပေးပါမည့် အကြောင်း လေးစားရိုသေစွာ တောင်းပန်အပ်ပါသည်။

သီရိဗြတ်ကမ္မန်က လိမ္မာပါးနပ်စွာဖြင့် တောင်းဆိုလိုက်သည်။

‘ဟုတ်ပေသားပဲ။ ကျေးတော်သားတို့ အမူအကျင့်နဲ့ ရွှေနန်းတော် ဝင်လို မဖြစ်ဘူး။ နန်းတွင်းသူ နန်းတွင်းသားတွေရဲ့ အမူအကျင့်နဲ့ အသုံးအနှုန်း အစရှိတဲ့ ယဉ်ကျေးမှု ဓလေ့ထုံးစံတွေကို လေ့လာဦးမှပေါ့။ ကောင်းပြီလေ။ ဒီနေ့ည ဝင်းတော်မှူးရဲ့ ဥယျာဉ်တော်မှာ ဧည့်ခံပွဲတစ်ခု ရှိတယ်။ အဲဒီ ဧည့်ခံ ပွဲကို ငါနဲ့အတူ လိုက်လာခဲ့ပြီး လေ့လာပေါ့’

‘ကောင်းလှပါပြီ အရှင်သား။ ယခုလို ကူညီစောင့်မတော်မူသည်ကို သီရိဗြတ်ကမ္မန် အတိုင်းမသိ ကျေးဇူးတင်ရှိကြောင်းပါ’

သီရိဗြတ်ကမ္မန်က ကျေးဇူးတင်စကား ပြောကြားလိုက်သည်။

‘ကဲ ဒေဝ၊ သီရိဗြတ်ကမ္မန်ကို နေရာချထားပေးလိုက်လေ’

ဗညားအိမ်က မြင်းစေကျော် မင်းဒေဝအား အမိန့်ပေးလိုက်ပြန်သည်။

‘လျှောက်တင်စရာ ကျန်ရှိသေးကြောင်းပါ’

သီရိဗြတ်ကမ္မန်က ခွင့်ပန်လိုက်ပြန်သည်။

‘လျှောက်တင်စေ’

‘ကျွန်တော်မျိုးကြီးနှင့်အတူ ရွှေမြို့တော်ကို မရောက်ဖူးတဲ့ ကျေးတော သားတစ်ဦး ပါလာကြောင်းပါ။ ကျွန်တော်မျိုးကြီးနှင့် ညီရင်းအစ်ကိုပမာ ချစ်ခင် ရင်းနှီးသော မိတ်ဆွေရောင်းရင်း ဖြစ်ပါသဖြင့် ကျွန်တော်မျိုးကြီးနှင့်အတူ အရှင် သားထံတွင် အမှုတော်ထမ်းခွင့်ပြုတော်မူပါ။ မင်းပွဲစိုးပွဲများသို့ တက်ရောက်သည်

အခါများတွင်လည်း ကျွန်တော်မျိုးကြီးနှင့်အတူ လိုက်ပါခွင့် ပြုတော်မူပါ။ ကျေးတောသားများ ဖြစ်ကြပါသဖြင့် မြို့ကြီးသူ မြို့ကြီးသားများ၏ ဓလေ့ထုံးစံ အမူအကျင့်နှင့် ယဉ်ကျေးမှုများကို လေ့လာပြီး အတုယူလိုကြောင်းပါ’

‘ကျေးတောသားရဲ့ နာမည်က ဘယ်လိုခေါ်သလဲ’

‘မင်းစည်သူပါ။ ကျေးတောသားပင် ဖြစ်လင့်ကစား စာရေးတော် မြောက်သူဖြစ်၍ မိကောင်းဖခင်သား ဖြစ်သည်နှင့်အညီ ရည်ရွယ်ခွန်ခွန် ခြံ ကြောင်းပါ’

‘မင်းစည်သူတဲ့လား။ နာမည်ကတော့ ယဉ်စစပါလား။ ကောင်းပြီ လေ။ မင်းစည်သူကိုပါ သီရိဗြတ်ကမ္မန်နဲ့ ထပ်တူထပ်မျှ အခွင့်အရေး ပေးသနား တော်မူမည်။ ကဲ ဒေဝ၊ သီရိဗြတ်ကမ္မန်နဲ့ သူ့ရဲ့မိတ်ဆွေရောင်းရင်း မင်းစည်သူ တို့ နေရေးစားရေးမှ အစ လိုလေသေး မရှိစေရအောင် နေရာချပေးလိုက်’

ဗညားအိမ်က မြင်းစေကျော် မင်းဒေဝအား အမိန့်ပေးလိုက်ရာ မင်းဒေဝသည် သီရိဗြတ်ကမ္မန်ကို ခေါ်၍ အဆောင်တွင်းမှ ထွက်ခွာလာခဲ့ပေ သည်။

မင်းဒေဝသည် ၎င်းအတွက် သီးသန့် ထားရှိသည့် မြင်းစောင်းနှင့် ဆက်၍ ဆောက်လုပ်ထားသည့် အိမ်တန်းလျား ရှိရာသို့ သီရိဗြတ်ကမ္မန်အား ခေါ်ဆောင်လာခဲ့ပေသည်။ လမ်းတွင် မင်းစည်သူကိုပါ ဝင်ခေါ်လာခဲ့ပေသည်။ သီရိဗြတ်ကမ္မန်နှင့် မင်းစည်သူတို့ စီးနင်းလာကြသည့် မြင်းများကိုပါ မြင်းစောင်း သို့ ဆွဲယူလာပြီး မြင်းစောင်းထဲတွင် နေရာချထားပေးလိုက်သည်။

မင်းဒေဝ နေထိုင်သော တဲတန်းလျားသို့ ရောက်သောအခါ မင်းဒေဝ သည် သီရိဗြတ်ကမ္မန်အား မြင့်သောနေရာတွင် ထိုင်စေပြီး မိမိနှင့် မင်းစည်သူ နှာမူ နိမ့်သောနေရာမှ ရိုသေလေးစားသည့် အမူအရာဖြင့် ဖြစ်၍ အာလာပ သလ္လာပ ပြောဆိုနေသည်ကို တွေ့ရပေသည်။

‘ဗိုလ်မင်းနဲ့ မရွှေ့လင့်ဘဲ ခုလို မြင်တွေ့ရတာ’ ငဒေဝဖြင့် သိပ်ဝမ်း သာတာပဲ။ အားလည်း တက်မိတယ်။ မြို့စားလေးက အသက်အရွယ် နုနယ် သေးတဲ့အတွက် အတွေ့အကြုံ ဗဟုသုတ နည်းပါးသေးတယ်။ ငယ်ငယ် ဇွယ်ရွယ်နဲ့ မြို့စားကြီးရဲ့ ရိုက်ရာကို ဆက်ခံရမှာ ဖြစ်တဲ့အတွက်လည်း မာန်မာန ခက်ထန်တယ်။ ရှေ့နောက် ဆင်ခြင်တိုင်းထွာခြင်း မပြုဘဲ တစောက်ကန် လုပ်တတ်တယ်။ သူ့ကို မြှောက်ပင့်တဲ့လူကိုမှ အကောင်းထင်တယ်။ ဟုတ်သခင် နုန်ရာကို ပြောရင် မကြိုက်ဘူး’

မင်းဒေဝက သီရိဗြတ်ကမ္မန်အား အစီရင်ခံနေပေသည်။

'ငယ်ရွယ်နုနယ်သေးလို့ ဆင်ခြင်တုံတရား ခေါင်းပါးတာပါ။ အတွေ့အကြုံက တဖြည်းဖြည်း သင်ခန်းစာပေးပြီး ပြုပြင်သွားပါလိမ့်မယ်'

သိရိဗြတ်က မွန်က ဖြေပြီး ပြောလိုက်သည်။

'ဗိုလ်မင်းပြောတာ မှန်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ သင်ခန်းစာမရခင် အဖတ်ဆယ်လို့ မရအောင် ပျက်စီးသွားမှာ စိုးရိမ်ရပါတယ်။ ဒါကြောင့်လည်း မြို့စားလေးကို အခါအခွင့်သင့်တိုင်း သတိပေးခဲ့ရပါသေးတယ်'

မြို့စားလေးရဲ့ အပါးမှာ မင်းတို့လိုလူမျိုး ရှိနေတာ ကုသိုလ်ကံကောင်းတယ်။ ဟုတ်ပါ့ဘုရား၊ မှန်ပါ့ဘုရားနဲ့ မင်းလိုလိုက်ပြီး မင်းကြိုက်ကို တင်နေတဲ့ ကပ်ပါးရပ်ပါးတွေ ရှိနေရင် ပိုဆိုးတယ်'

'ဒီစကား မှန်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ မြို့စားလေးကို ဟုတ်တိုင်းမှန်ရာ လျှောက်တင်ပုံ သူ ဆိုလို့ ကျွန်တော်တစ်ယောက်သာ ရှိနေလို့ တစ်ခါတစ်ခါ စိတ်ပျက်အားငယ်မိတယ်။ ဗိုလ်မင်း ရောက်လာလို့ ငဒေဝ အလိုလို အားတက်မိပါတယ်။ မြို့စားလေးကို ဒီအတိုင်း လွတ်ထားလို့ မဖြစ်ဘူး။ သူ့ရဲ့ အသိုက်အဝန်းတွေက သူ့ကို ဖျက်ဆီးနေတယ်'

'သူ့ရဲ့ အသိုက်အဝန်းဆိုတာ ဘယ်သူတွေကို ပြောနေတာလဲ၊ ဗိုလ်မျိုး သမိန်စက္ကဝေါကို ပြောနေတာ မဟုတ်လား'

'မှန်ပါတယ်။ မြို့ဝန်မင်း ဗညားဒလနဲ့ ဝင်းတော်မျိုး ဗညားကျန်းထောတို့လည်း ပါဝင်ပါသေးတယ်'

'ဒီလူတွေကို အရေးစိုက်နေစရာ မလိုပါဘူး။ သူတို့မှာ ဘာအရည်အသွေးမှ မရှိဘဲ ကပ်ပါးရပ်ပါး လုပ်ပြီး ရာထူးကြီးတွေ ရထားတဲ့ လူတွေပါ။ သမိန်စက္ကဝေါ ဆိုတဲ့ အကောင်ကကော ဘယ်စစ်ပွဲမှာ အနိုင်ရခဲ့ဖူးလို့လဲ၊ သူများရဲ့ စွမ်းရည်သတ္တိနဲ့ စစ်ပွဲတွေ အနိုင်ရခဲ့တာကို သူ့ကြောင့်ပဲ အောင်မြင်ခံခဲ့ရသလိုလို ကြားလုံးထုတ်နေတဲ့ အကောင်ပဲ'

သိရိဗြတ်က မွန်က ပြန်ပြောလိုက်သည်။

'ဗိုလ်မင်း ပြောတာ သိပ်မှန်တယ်။ ဒါပေမဲ့ သမိန်စက္ကဝေါ ဆိုတဲ့ သတ္တဝါက ရွှေနန်းတော်ကိုပါ ပေါက်ရောက်တဲ့ အခြေအနေကို ရောက်နေတယ်။ ဘုရင်မရဲ့ ရှေ့တော်မှောက်ကိုလည်း မကြာခဏ အခစားဝင်တာ တွေ့ရတယ်'

'မင်းပင်ကောင်းလျက် မင်းမြှောင်ဖျက်ဆိုတဲ့ စကားရှိတယ် မဟုတ်လား။ ဒီလို လူယုတ်မာတွေ ကြီးစိုးနေသမျှ နိုင်ငံတော် စည်ပင်သာယာမှာ မဟုတ်ဘူး'

'ဒါက အရေးမကြီးဘူး၊ မြို့စားလေးအတွက် ကျွန်တော် ရတက်အေးဘူး။ မြို့စားလေးကို ပျက်စီးအောင် ဖျက်ဆီးပြီး မြို့စားလေးရဲ့ အိမ်တော်ကို ခြေတော်တင်ဖို့ သမိန်စက္ကဝေါ ကြံစည်နေကြောင်း ကြားသိရတယ်။ ဒါကို မြို့စားလေး ရိပ်စားမိဟန် မတူဘူး'

မင်းဒေဝက မိမိကြားသိသည့် သတင်းကို ဖောက်သည်ဆိုလိုက်သည်။

'ဒီသတင်းတော့ ငါလည်း ကြားခဲ့ပါတယ်။ မြို့စားလေးရဲ့ အိမ်တော်ကို နယ်တိုင်လည်း သမိန်စက္ကဝေါရဲ့ ယုတ်မာပက်စက်တဲ့ အကြံအစည်ကို နိုင်ငံအနှံ့အပြား တူတယ်။ ဒါကြောင့် သူ့ရဲ့မောင်တော်ကို ဒီလူယုတ်မာတွေရဲ့ လောင်းနှိုးဆောင်က လွတ်မြောက်အောင် ကယ်တင်ပြီး သူ့ဆီကို ပြန်ခေါ်လာဖို့ ငါ့တို့ဘာဝန်ပေးလိုက်တာပေါ့'

မြို့စားလေးကို ပြန်ခေါ်လို့ ရပါ့မလား။ မြို့စားလေးက အတော်အင်းမာတယ်။ ကျွန်တော် အမြဲတမ်း သတိပေးနေတာတောင် နားမဝင်ဘူး။ သမိန်စက္ကဝေါတို့ လူသိုက်ကို မိတ်ဆွေစစ် ထင်မှတ်နေတယ်။ မိတ်ဆွေတို့က ဆွေယောင်တွေ ဖြစ်ကြောင်း လျှောက်တင်တာ နားမဝင်ဘူး'

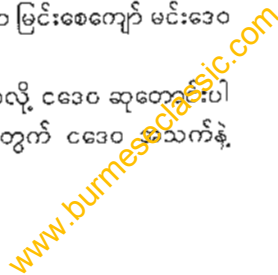
'ဒီအတွက် ဘာမှ စိုးရိမ်ကြောင့်ကြ မဖြစ်ပါနဲ့၊ ဒီနေ့ည ငါ့အကြောင်း သိရမှာပေါ့။ မင်းသားခေါင်း ဆောင်းထားတဲ့ ဘီလူးတွေကို အစွယ်ပြူးပြူးနဲ့ နှိပ်စက်ရုပ် ပေါ်လာအောင် ငါ လုပ်ပြပါမယ်။ သူတို့ရဲ့ နဂိုဇာတိရုပ် ပေါ်လာအောင် လုပ်ပြချင်လို့ ငါ့ကိုယ်ငါ ရွှေမြို့တော်ကို မရောက်ဖူးတဲ့ ကျေးတောသား အသွင် ဟန်ဆောင်လာတာပေါ့။ ငါ ဘယ်သူဘယ်ဝါဆိုတာ ဘယ်သူမှ မသိစေနဲ့၊ ကျေးတောသား အရိုင်းအစိုင်းလို့ ထင်နေကြပေစေ'

'ဒီအတွက် စိတ်ချပါ။ ဒါပေမဲ့ သူတို့ရဲ့ နဂိုဇာတိရုပ် ပေါ်အောင် ဆော်ထုတ်ဖို့ မလွယ်ဘူး ထင်တယ်။ ပြီးတော့ သူတို့အပေါ်မှာ မြို့စားလေးက မိတ်ဆွေစစ်တွေလို့ ယုံကြည် ထင်မှတ်နေတဲ့အတွက် လူချင်းကွဲအောင် ခွဲဖို့ မလွယ်ဘူး'

'သိရိဗြတ်က မွန် အဖို့တော့ ဘာမဆို လွယ်ပါတယ်။ ဒီအတွက် စိတ်မပူပါနဲ့။ ဒီနေ့ညဖြစ်စေ၊ နက်ဖြန်ညဖြစ်စေ မြို့စားလေးကို ပြန်ခေါ်လို့ မရရင် သိရိဗြတ်က မွန်ဆိုတဲ့ နာမည်ကိုပါ တစ်ခါတည်း မီးသဂြိုဟ်ပစ်လိုက်မယ်'

သိရိဗြတ်က မွန်က ရဲရဲကြီး အာမခံလိုက်ရာ မြင်းစေကျော် မင်းဒေဝမှာ ဒိတ်အားတက်ကြွလာပေသည်။

'ဗိုလ်မင်းရဲ့ အကြံအစည် အောင်မြင်ပါစေလို့ ငဒေဝ ဆုတောင်းပါတယ်။ ဗိုလ်မင်းရဲ့ အကြံအစည် အောင်မြင်ရေးအတွက် ငဒေဝ အသက်နဲ့ လဲပြီး ကူညီဖို့ အသင့်ရှိနေပါတယ်'

မင်းဒေဝသည် ရင်ကျောပြီး ပြောလိုက်သည်။
 'အသက်နဲ့ လဲစရာ မလိုပါဘူး။ နည်းပရိယာယ်နဲ့ အနိုင်ယူပြပါမယ်။
 ရွှေမြို့တော်ကို ပြန်ဖို့သာ အသင့် ပြင်ထားပါ'
 သီရိဗြတ်ကမ္မန်က ပြန်ပြောလိုက်ရာ မင်းဒေဝမှာ ဆောင်းတူးမြို့တွင်
 ကျန်ရစ်ခဲ့သည့် ချစ်သူနှင့် မကြာမီ ပြန်တွေ့ရတော့မည် ဆိုပြီး အတိုင်းမသိ
 ဝမ်းသာပီတိဖြစ်၍ နေပေသည်။

အခန်း ၄

'ဘာလိုလို့နဲ့ သန်းခေါင်ကြက်တောင် တွန့်ပါပြီကောလား'
 ကျယ်ဝန်းသော ဥယျာဉ်အတွင်းရှိ သပိတ်ခဲညားစွာ ဆောက်လုပ်
 ထားသည့် အိမ်ကြီးပေါ်တွင် ကြွေအန်ကစားနေရာမှ သန်းခေါင်ကြက်တွန့်သံ
 ကြားရသဖြင့် ဗညားအိမ်က ညည်းညည်းညူညူ ပြောလိုက်သည်။
 ဗညားအိမ်နှင့်အတူ သီရိဗြတ်ကမ္မန်နှင့် မင်းစည်သူတို့ ပါလာကြပြီး
 ငိုက်မျဉ်းသော အမူအရာဖြင့် ကြွေအန်ဝိုင်းကို စိတ်မပါတပါ လေ့လာနေသည်
 ကို တွေ့ရပေသည်။
 'ခုမှ အစောကြီး ရှိပါသေးတယ်'
 ဗိုလ်မှူးသမိန်စက္ကဝေါက ပြန်ပြောလိုက်ပြီး ကြွေအန်ပစ်လိုက်သည်။
 'ဒီနေ့ည ဘယ်လိုဖြစ်နေမှန်း မသိဘူး။ စထိုင်ကတည်းက တရုံးတည်း
 ရှုံးနေတာပဲ၊ အရှုံးနဲ့ပဲ ပိုင်းရလိမ့်မယ် ထင်တယ်'
 ဗညားအိမ်က ညည်းညူလိုက်သည်။
 'စိတ်အားမလျှော့ပါနဲ့လေ။ ကြွေအန်လက် ကြက်တစ်ခုနဲ့ ဆိုတဲ့စကား
 ရှိသားပဲ။ ညဉ့်ဦးပိုင်းမှာ ကံမလိုက်ပေမယ့် သန်းခေါင်ကျော်ရင် စန်းထချင်
 ထ လာမှာပါ။ စိတ်အား မလျှော့ပါနဲ့'
 ဝင်းတော်မှူး ဗညားကျန်းထောက မြို့စားလေး ဗညားအိမ်ကို အားပေး
 စကား ပြောကြားလိုက်သည်။
 'ကြွေအန်ကို အကျိုးမပေးပါဘူး။ ဒီနေ့ညအဖို့ တော်လောက်ပြီ
 ထင်တယ်။ ဒါထက် ဒီနေ့ည ကျွန်တော့်အပေါ်မှာ ဗိုလ်မှူးသမိန်စက္ကဝေါ ကြွေး
 ဘယ်လောက် တင်ရှိနေပါသလဲ'
 'မဖြစ်စလောက်ပါ။ ကြွေးအကြောင်း ထည့်ထည့်မပြောစမ်းပါနဲ့။
 ကျုပ်က လူချင်းခင်မင်တာပါ။ ငွေကြေးကို ခုံမင်တာ မဟုတ်ပါဘူး'

'လူကို ခင်မင်တာက တခြား၊ ငွေကြေးကိစ္စက တခြားပဲ။ ဒီနေ့ည
 ကျွန်တော် ဘယ်လောက်ရှုံးသလဲ ဆိုတာ သိချင်လို့ မေးနေတာပါ'
 'ဒါဖြင့် နေဦး၊ စာရင်းကြည့်လိုက်ဦးမယ်။ စာရင်းအရဆိုရင် ကြွေးက
 နှုတ်တင်ရာအစိတ်၊ ရွှေက ငါးပိဿာပါ။ သိပ်မများလှပါဘူး'
 သမိန်စက္ကဝေါသည် စာရင်းကို ကြည့်ရင်း ပြောလိုက်ရာ ဗညားအိမ်
 က တုန်လှုပ်သွားပုံ ရပေသည်။
 'ဒါလား မများတာ။ မနေ့ညကလည်း ကြွေးခွက်တစ်ရာနဲ့ နေ့
 နေ့သော ရှုံးခဲ့ပြီးပြီ။ ဒီအတိုင်းသာ ဆိုရင် မကြာခင် မွဲလိမ့်မယ်'
 ဗညားအိမ်က ညည်းညူလိုက်သည်။
 'ဒါလောက်ကလေးနဲ့ မမွဲနိုင်သေးပါဘူး။ မြို့စားလေးလို ကျိုကျိတက်
 အောင် ချမ်းသာတဲ့ လူကများ ဒါလောက်ကလေးရှုံးတာ ညည်းညူနေရသေး
 သေး။ မြို့စားလေးအဖို့ ဆိုရင် ဖြုတ်တိုက်သလောက် ရှိပါတယ်'
 ဝင်းတော်မှူး ဗညားကျန်းထောက ဝင်ပြီး ပြောလိုက်သည်။
 'ကျိုကျိတက်အောင် ချမ်းသာတယ် ဆိုပေမယ့် ကျွန်တော့်အစွမ်းနဲ့
 နှိုင်းသောတာ မဟုတ်ပါဘူး။ ဖခမည်းတော် မြို့စားကြီး ထားရစ်ခဲ့တဲ့ အမွေ
 အနှစ်တွေပါ။ ပြီးတော့ ရွှေမြို့တော်ကို ရောက်လာတဲ့ အချိန်ကစပြီး ကျွန်တော်
 ကိုယ့်ဘာ မနည်းတော့ဘူး။ စုစုပေါင်း ကြွေးခွက်သုံးရာနဲ့ ရွှေခွက်တစ်ဆယ်
 ထောက် ရှိသွားပြီ'
 ဗညားအိမ်က ညည်းညူလိုက်ပြန်သည်။
 'ဒါလောက်ကလေးနဲ့များ စိတ်ပျက်မနေစမ်းပါနဲ့။ ကုသိုလ်ကံ ဆိုတာ
 ကြွေအန်ဖြစ်တာ မဟုတ်ဘူး။ ကံထလာရင် ရှုံးထားတဲ့ ကြွေးငွေတွေ ပြန်ရနိုင်
 ပါတယ်။ စောစောက ပြောသလို ညဉ့်ဦးပိုင်းမှာ ကံနိမ့်နေလို့ ရှုံးခဲ့ရပေမယ့်
 သန်းခေါင်ကျော်ရင် စန်းပွင့်ချင် ပွင့်လာမှာပါ။ ကံ ကံစမ်းတဲ့အနေနဲ့ တစ်ချိတစ်ပွဲ
 သော်ဦး ကစားကြဦးဖို့'
 ဝင်းတော်မှူး ဗညားကျန်းထောက ဆက်လက်ပြီး ကစားရန် တိုက်တွန်း
 ပြောလိုက်သည်။
 'ကောင်းပြီလေ၊ တစ်ပွဲ နှစ်ပွဲလောက်တော့ စမ်းပြီး ကစားကြသေး
 သေး'
 ဗညားအိမ်က သဘောတူလိုက်ရပေသည်။
 'ဒါဖြင့် ကျုပ်က စပြီး ကြွေအန်ပစ်မယ်'
 သမိန်စက္ကဝေါသည် ပြောပြောဆိုဆို ကြွေစေ့များကို ချောက်ယူ
 ထည့်သည်။

'ပွင့်သာ ကစားကြမယ် မဟုတ်လား'

သမိန်စက္ကဝေါက ဗညားအိမ်အား မေးလိုက်ရာ ဗညားအိမ်က ခေါင်းညှိတ်ပြလိုက်သည်။

'ကဲ ပစ်ပြီ၊ ဟော လေးပွင့်'

သမိန်စက္ကဝေါသည် ကြွေစေ့များကို ပစ်ချရင်း ပါးစပ်မှ ရေရွတ်လိုက်သည်။

ဗညားအိမ်၏ အလှည့်သို့ ရောက်သောအခါ စိတ်မပျံ့တပါနှင့် ကြွေစေ့များကို ကောက်ယူပြီး လက်ထဲတွင် ကြွေစေ့များကို မစီဘဲ ပစ်ချလိုက်ရာ၊ ကံအားလျော်စွာ ငါးပွင့်ပေါ်သဖြင့် ဗညားအိမ် အနိုင်ရသွားပေသည်။

'ကဲ ဘယ်နှယ်လဲ၊ ကျုပ်ပြောတာ မမှန်ဘူးလား။ သန်းခေါင်ကျော်လို့ မြို့စားလေး စန်းထလာပြီ။ ဒီတစ်ခါ မြို့စားလေး အရင် ပစ်'

ဝင်းတော်မှူး၊ ဗညားကျန်းထောက အားတက်သရော ပြောလိုက်သည်။ ဗညားအိမ်ကလည်း စိတ်အားတက်ကြွလာကာ ကြွေစေ့များကို ကောက်ယူပြီး ပစ်ချလိုက်ပြန်သည်။

'သုံးပွင့်'

ကြွေပွင့်များကို ကြည့်ပြီး ပြိုင်တူအော်လိုက်ကြသည်။ ၎င်းနောက် သမိန်စက္ကဝေါသည် ကြွေစေ့များကို ကောက်ယူပြီး ပစ်လိုက်ပြန်ရာ နှစ်ပွင့်ပေါ်သဖြင့် ဗညားအိမ် အနိုင်ရသွားပြန်သည်။

'မြို့စားလေး သိပ်စန်းပွင့်နေပါလား။ ခုလို စန်းပွင့်နေတုန်း မိပြီးလောင်းပါလား'

ဗညားကျန်းထောက အကြံပေးလိုက်ရာ ဗညားအိမ်သည် အဟုတ်မှတ်ထင်ကာ ကြေးခွက် ၅၀ နှင့် ရွှေတစ်ပိဿာ အလောင်းအစားလုပ်ပြီး ကြွေစေ့များ ကောက်ယူကာ ပစ်လိုက်ပြန်သည်။

'ဟယ် ငါးပွင့်၊ တယ်ဟုတ်ပါလား။ ကဲ ခိုလိမ့်မှူး အလှည့်'

ဗညားကျန်းထောက ဗညားအိမ်၏ ဘက်တော်သား ဟန်ဆောင်၍ ဝမ်းသာအားရ အမူအရာဖြင့် ပြောလိုက်သည်။

'ငါးပွင့်ကိုတော့ အနိုင်ရဖို့ မလွယ်ဘူး၊ ကဲလေ ကံတရားအတိုင်းပဲ'

သမိန်စက္ကဝေါသည် စိတ်အားလျှော့သည့်အသံဖြင့် ပြောရင်း ဗညားအိမ် အလစ်တွင် ကြွေစေ့များကို လက်ထဲမှာ အစိအရိဖြစ်အောင် စိထားလိုက်ပြီး အလိုက်သင့် ပစ်ချလိုက်ရာ ခြောက်ပွင့်စလုံး ပေါ်နေသည်ကို တွေ့ရသည်။

'ဟင် တယ်ဟုတ်ပါလား'

ဗညားကျန်းထောက မိမိ၏မျက်စိကို မိမိ မယုံနိုင်သည့် အမူအရာဖြင့် တအံ့တည ပြောလိုက်သည်။ သမိန်စက္ကဝေါမှာလည်း မြူးစိမြူးစိ ဖြစ်နေပေသည်။ ဗညားအိမ်မှာမူ နဖူးပြင်မှ ချွေးသီးများပင် စို၍ လာပေသည်။

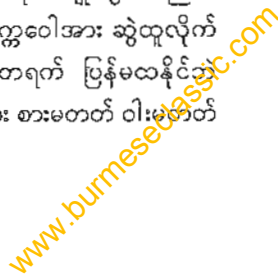
ထိုအခိုက်တွင် ငိုက်မျဉ်းသည့် အမူအရာဖြင့် ဘေးမှထိုင်ပြီး ကြည့်နေသော သီရိဗြတ်ကမ္မန်သည် ခေါင်းထောင်ပြီး ကြည့်လိုက်သည်။ သီရိဗြတ်ကမ္မန်၏ အမူအရာမှာ နလပိန်းတုံး ကျေးတောသား အသွင်နှင့် မဟုတ်ဘော့ဘဲ တည်ငြိမ်ရင့်ကျက်သည့် ကုန်ကြွေဖြင့် သမိန်စက္ကဝေါနှင့် ဗညားကျန်းထောကတို့အား တစ်လှည့်စီ ကြည့်လိုက်သည်။ သီရိဗြတ်ကမ္မန်၏ မျက်လုံးများမှာ ခင်းဝင်းတောက်နေသည်ဟု ထင်မှတ်ရလောက်အောင် ကြည်လင် တောက်စေ့ချက် ရှိသည်ကို တွေ့ရပေသည်။

သမိန်စက္ကဝေါနှင့် ဗညားကျန်းထောတို့မှာ သီရိဗြတ်ကမ္မန်၏ အမူအရာကို အကဲခတ်နေစဉ် သီရိဗြတ်ကမ္မန်သည် သမိန်စက္ကဝေါနှင့် ဗညားကျန်းထောတို့အား တည်ငြိမ်သည့် အမူအရာဖြင့် တစ်လှည့်စီ ကြည့်နေရာမှ သရော်ပြီး ပြီးလိုက်သည်။

'ကျေးတောသားတွေဆိုပြီး မြို့ကြီးသားတွေက မတရား အနိုင်ကျင့်တာ ကောင်းသလား။ ကြွေအန်ကစားတာတောင် ရိုးရိုးတန်းတန်း မကစားချင်ကြဘူး။ ညပိုင်းကစပြီး မြို့စားကလေးကို ညှပ်ပူးညှပ်ပိတ် ကစားနေကြတာ တျစ် မသိဘူး ထင်သလား'

သီရိဗြတ်ကမ္မန်သည် နလပိန်းတုံး ကျေးတောသား အမူအရာဖြင့် မဟုတ်ဘော့ဘဲ ရဲရင့်တည်ကြည်သည့် အမူအရာဖြင့် ကေသရာဇာ ခြင်္သေ့ဟောက်သလို ဟောက်လိုက်ရာ သမိန်စက္ကဝေါမှာ ရှက်လည်းရှက်၊ ဒေါသလည်းထွက် ဖြစ်ကာ အနီးရှိ ဓားအိမ်ထဲမှ ဓားကို ဆွဲထုတ်ပြီး သီရိဗြတ်ကမ္မန်အား နုတ်ပိုင်းရန် ပြေးအလာတွင် ဘေးမှကြည့်နေသော မင်းစည်သူက ခြေထိုးဆေးလိုက်သဖြင့် မင်းစည်သူ၏ ခြေထောက်ကို ခလုတ်တိုက်မိပြီး သမိန်စက္ကဝေါမှာ မိမိကိုယ်ကို မိမိ မဟန်နိုင်ဘဲ ဝမ်းလျားထိုး လှဲကျသွားပေရာ၊ ဓားကိုငံအားသော လက်မှာ အောက်သို့ ရောက်သွားပြီး ထက်ပိုင်းကျိုးသွားသည်။

ဝင်းတော်မှူး၊ ဗညားကျန်းထောက သမိန်စက္ကဝေါအား ဆွဲထုလိုက်သော်လည်း လက်မောင်းရိုး ကျိုးသွားသဖြင့် ရုတ်တရက် ပြန်မထနိုင်ဘဲ ပြင်းထန်သော ဝေဒနာကို ခံစားရင်း သီရိဗြတ်ကမ္မန်အား စားမတတ် ဝါးမတတ် ကြည့်နေပေသည်။

‘ခွေးတိရစ္ဆာန်၊ ငါ့အကြောင်း သိစေရမယ်။ မင်းကို အရှင်မထားဘူး။ ကျေးတောသားက လူပါးဝလို့’

သမိန်စက္ကဝေါက အကြိတ်ပြီး ကြုံးဝါးလိုက်သည်။ သို့ရာတွင် ဒဏ်ရာမှာ ပြင်းထန်လှသဖြင့် ပျော့ခွေကျသွား၍ ဗညားကျန်းထောက ပွေ့ချီထားလိုက်ရပေသည်။

သီရိဗြတ်ကမ္ပန်မှာမူ အနည်းငယ်မျှ အရေးမစိုက်ဘဲ အမူအရာဖြင့် လက်ပိုက်ပြီး ကြည့်နေပေသည်။

‘သူနိုးက လူလို ဟစ်ရတယ် ရှိသေးတယ်’

သီရိဗြတ်ကမ္ပန်က သမိန်စက္ကဝေါနှင့် ဗညားကျန်းထောအား စက်ဆုပ်ရွံရှာသည့် အမူအရာဖြင့် ကြည့်ရင်း ရေရွတ်လိုက်သည်။

သမိန်စက္ကဝေါနှင့် ဗညားကျန်းထောတို့မှာ မိမိတို့၏ အပြစ်နှင့် မိမိတို့ ခံရသဖြင့် စိတ်ထဲတွင် မခံမရပ်နိုင်အောင် ဒေါသထွက်နေသော်လည်း တစ်ခုတစ်ရာ ပြန်မပြောနိုင်ဘဲ လက်မောင်းရိုး ကျိုးသွားသော သမိန်စက္ကဝေါအား ဗညားကျန်းထောက ဆွဲခေါ်သွားရပေသည်။

‘တစ်နေ့ကျရင် ငါ့အကြောင်း သိရစေမယ်’

သမိန်စက္ကဝေါသည် ရှက်ရမ်းရမ်းသည့် အနေဖြင့် ကြုံးဝါးရင်း ဗညားကျန်းထော ဆွဲခေါ်ရာသို့ လိုက်ပါသွားရပေသည်။

သမိန်စက္ကဝေါနှင့် ဗညားကျန်းထောတို့ ထွက်ခွာသွားကြသောအခါ ကြက်သေသေပြီး ကျန်ရစ်ခဲ့သည့် မြို့စားပေး ဗညားအိမ်၏ အနားသို့ သီရိဗြတ်ကမ္ပန်ချဉ်းကပ်လာပေသည်။

‘မင်းသားခေါင်း ဆောင်းထားသည့် ဘီလူးများကို နဂိုဇာတိရစ် အတိုင်း အရှင်သား မျက်ဝါးထင်ထင် တွေ့မြင်ရပြီ မဟုတ်ပါလော့’

သီရိဗြတ်ကမ္ပန်က ဗညားအိမ်၏ အပါးတွင် စစားရင်း လျှောက်တင်လိုက်သည်။

‘ဒီလူတွေက ငါ့အကျိုးကို လိုလားတဲ့ မိတ်ဆွေရောင်းရင်းတွေပါ။ ဗညားအိမ်က ကာကွယ်ပြီး ပြောလိုက်သည်။’

‘အရိယာ သူတော်စင်တွေလို အရှင်သား ပြောလိုပါသလား’

သီရိဗြတ်ကမ္ပန်က ထေ့သလိုလို၊ ငေါ့သလိုလို ပြန်လည်လျှောက်တင်လိုက်သည်။

‘ဒီလိုလည်း မဟုတ်သေးဘူးလေ။ ငါနဲ့ ရင်းနှီးတဲ့ မိတ်ဆွေရောင်းရင်းတွေ ဖြစ်တဲ့အပြင် ဂုဏ်သရေရှိ မင်းမှုထမ်းကြီးတွေပါ။ ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲတဲ့ အလုပ်ကို လုပ်လိမ့်မယ်လို့ ဘယ်တုန်းကမှ မမျှော်လင့်ခဲ့ဘူး’

ဗညားအိမ်က ကာကွယ်ပြီး ပြောလိုက်ပြန်သည်။

‘ဂုဏ်သရေရှိ မင်းမှုထမ်းကြီးတွေရဲ့ အရှက်ကင်းခဲ့တဲ့ ဘောက်ကျစ် ဦးသိင်္ခိုင်ကို အရှင်သား မျက်ဝါးထင်ထင် တွေ့မြင်ခဲ့ရပြီ မဟုတ်ပါလား’

သီရိဗြတ်ကမ္ပန်က လျှောက်တင်လိုက်ရာ၊ ဗညားအိမ်သည် တွေ့ဆုံသွားပြန်သည်။

‘အရှင်သား ယုံတော်မမူပါလျှင် အရှင်သားအား ဂုဏ်သရေရှိ မင်းမှုထမ်းကြီးတွေ အကောက်ကြံပြီး လိမ်လည်လှည့်ဖြား၍ အနိုင်ယူသွားပုံကို ငိုမိထိသား သီရိဗြတ်ကမ္ပန် လက်တွေ့ပြပါမည်။ ရှုစားတော်မူပါ’

သီရိဗြတ်ကမ္ပန်သည် ကြမ်းပြင်ပေါ်တွင် ပြန့်ကျဲနေသော ကြွေစေ့များကို ကောက်ယူပြီး ဗညားအိမ်၏ အလစ်တွင် သမိန်စက္ကဝေါတို့ လူစု အကောက်ကြံခဲ့ပုံများကို လက်တွေ့ ပြသနေပေသည်။

ပထမဦးစွာ ကြွေစေ့များကို လက်ထဲတွင် အစီအရီ ထည့်ထားပြီး မိမိတို့ကြိုက်ရာ အပွင့်ပေါ်အောင် အလိုက်သင့်အိမ်ခွဲများကို ပြသလျက် ရှိရာ၊ ဗညားအိမ်သည် သီရိဗြတ်ကမ္ပန်၏ ကြွေအန်အောက်တွင် ကစားပြပုံကို တအံ့တဩ ကြည့်နေမိပေသည်။

‘အရှင်သား ကြိုက်နှစ်သက်ရာ အပွင့်ကိုသာ ပြောပါ။ အဲဒီအပွင့်ပေါ်အောင် ပစ်ပြပါမယ်’

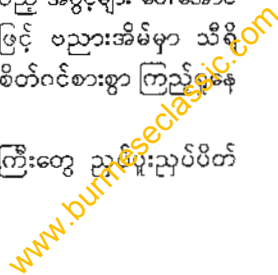
သီရိဗြတ်ကမ္ပန်သည် ကြွေစေ့များ ကိုင်တွယ်ပုံ၊ စကားကို ဖောင်ဖောင်အောင် ပြောရင်း တစ်ဖက်သားအလစ်တွင် ကြွေစေ့များကို လက်ထဲ၌ အစီအရီ ဖြစ်လာအောင် လက်ချောင်းများဖြင့် မသိမသာ ပြုပြင်ပေးပုံများကို ပြသပြီးနောက် ဗညားအိမ် ကြိုက်နှစ်သက်ရာ အပွင့်ပေါ်အောင် ကြွေအန်အောက်ပြရန် အသင့်ပြင်ဆင်ရင်း ပြောလိုက်သည်။

‘လေးပွင့်ပေါ်အောင် ပစ်ပြစမ်း’

ဗညားအိမ်က အမိန့်ပေးလိုက်ရာ သီရိဗြတ်ကမ္ပန်သည် ကြွေစေ့များကို ဗညားအိမ်၏ မျက်စိအောက်တွင် အစီအရီ ဖြစ်အောင် ပြုပြင်နည်းကို ပြောလိုက်ပြီး ကြွေစေ့များကို ပစ်ချလိုက်ရာ လေးပွင့်ပေါ်နေသည်ကို တွေ့ရပေသည်။

ဆက်လက်ပြီး ဗညားအိမ် ကြိုက်နှစ်သက်သည့် အပွင့်များ ပေါ်အောင် ပစ်လိုသည့်ပြီးတစ်လှည့် ကြွေအန်ကစားပြသွားသဖြင့် ဗညားအိမ်မှာ သီရိဗြတ်ကမ္ပန်၏ ကျင့်လည်ပုံကို မျက်တောင်မခတ်ဘဲ စိတ်ဝင်စားစွာ ကြည့်ရှုနေသည်။

‘အရှင်သားကို ဂုဏ်သရေရှိ မင်းမှုထမ်းကြီးတွေ ညှစ်ပျက်ညှစ်ပျက်

လုပ်ပြီး ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲစွာဖြင့် အနိုင်ယူခဲ့သည်ကို ယုံကြည်တော်မူပြီ မဟုတ်လော။ အရှင်သားမှာ ငယ်ရွယ်သူဖြစ်၍ ကြွေအန်ကစားနည်းကို မကျွမ်းကျင်ကြောင်း သိသဖြင့် သမိန်စက္ကဝေါ အစရှိတဲ့ ဂုဏ်သရေရှိ မင်းမှုထမ်းကြီးများက အရှင်သားအား မြောက်ပင့်ပေးပြီး ကလိမ်ဉာဏ်နှင့် အနိုင်ယူခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်ကို သိရှိမြတ်ကမ္မန် မဆွကပင် သိရှိခဲ့ပြီး ဖြစ်ကြောင်းပါ။ ယခုကဲ့သို့ လိမ်လည်လှည့်ဖြားပြီး မတရား အနိုင်ယူနေခြင်းကို အရှင်သား မျက်ဝါးထင်ထင် သိမြင်နိုင်စေရန် လက်ပူးလက်ကြပ် ဖမ်းပြလိုပါသဖြင့် အရှင်သားနှင့်အတူ ကြွေအန်ဝိုင်းသို့ လေ့လာသူအဖြစ် လိုက်ပါလာခဲ့ခြင်း ဖြစ်ကြောင်းပါ။

သိရှိမြတ်ကမ္မန်က ရှင်းပြလိုက်ရာ ဗညားအိမ်သည် သိရှိမြတ်ကမ္မန်အား စူးရှတောက်ပြောင်သည့် မျက်လုံးများဖြင့် စိန်းစိန်းကြီး ကြည့်လိုက်သည်။
'ဒါဖြင့် မင်းဟာ ရွှေမြို့တော်ကို တစ်ခေါက်မှ မရောက်ဖူးတဲ့ ကျေးတောသား ဆိုတာ မဟုတ်ဘူးပေါ့'

ဗညားအိမ်က သိရှိမြတ်ကမ္မန်၏ အင်္ဂါရုပ်ကို ခြေဆုံးခေါင်းဆုံးလေ့လာ သုံးသပ်ရင်း မေးလိုက်သည်။

'ကျေးတောသား ဟန်ဆောင်လေ့လာမှသာ အရှင်သားအား လိမ်လည်လှည့်ဖြားပြီး အနိုင်ယူနေကြသော သမိန်စက္ကဝေါတို့ လူသိုက်၏ ကလိမ်စေ့ငြမ်းဆင်ပုံကို လက်ပူးလက်ကြပ် ဖမ်းပြနိုင်မည် ဖြစ်သည်ကို သိသဖြင့် ကျေးတောသား ဟန်ဆောင်ပြီး လာခဲ့ခြင်း ဖြစ်ကြောင်းပါ။ ကျေးတောသား မဟုတ်ဘဲ ကြွေအန်ကစားနည်းကို ကျွမ်းကျင်လိမ္မာစွာ တတ်ကျွမ်းသူတစ်ဦး ဖြစ်ကြောင်း သမိန်စက္ကဝေါတို့ ရိပ်စားမိသွားလျှင် ငမိုက်သား သိရှိမြတ်ကမ္မန်ရှေ့တွင် ပြောင်လိမ်စုံမည် မဟုတ်ကြောင်းပါ။ သိရှိမြတ်ကမ္မန်အား နလပိန်းတုံးကျေးတောသား ထင်မှတ်ကာ ပြောင်လိမ်ပြီး ကစားခဲ့သဖြင့် ယခုလို လက်ပူးလက်ကြပ် ဖမ်းပြနိုင်ခြင်း ဖြစ်ကြောင်းပါ။'

သိရှိမြတ်ကမ္မန်က ဆက်လက်၍ ရှင်းပြလိုက်သည်။
'ဒါဖြင့် မင်း ဘယ်သူလဲ'

ဗညားအိမ်က ပြန်မေးလိုက်ရာ သိရှိမြတ်ကမ္မန်သည် နှုတ်ဖြင့် အဖြေမပေးဘဲ ဗညားအိမ်၏ အစ်မတော် နှင်းကေသရာ ဘွဲ့ခံ ခင်စောမယ်၏ ပထမစာလွှာကို ကတ္တီပါအိတ်တွင်းမှ ထုတ်ယူပြီး ဗညားအိမ်အား ဆက်သလိုက်ရာ ဗညားအိမ်သည် အစ်မတော် မူလပထမ ရေးပေးလိုက်သည့် စာလွှာကို မီးရောင်အောက်တွင် စေ့စပ်သေချာစွာ ဖတ်ရှုနေပေသည်။

မောင်တော် ဗညားအိမ် -

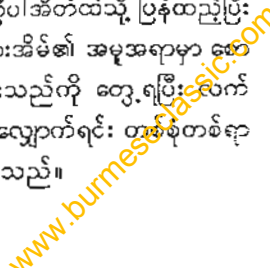
ဤစာလွှာကို ယူဆောင်လာသူမှာ စင်သို့အသီးသီးတွင် အောင်ပွဲခံလာခဲ့သော ဗိုလ်မင်းသိရှိမြတ်ကမ္မန် ဖြစ်ပါသည်။ နှလုံးရည်ရော လက်ရုံးရည်ပါ ပြည့်ဝသူဖြစ်၍ အားကိုးအားထားလောက်သူ ဖြစ်ပါသည်။

အထက်ပါ စာပိုဒ်ကို ဖတ်ရှုလိုက်ပြီးနောက် ဗညားအိမ်သည် တည်ငြိမ်နှင့်ကျက်သည့် ဣန္ဒြေဖြင့် မိမိအား လက်ပိုက်ပြီး ကြည့်နေသော သိရှိမြတ်ကမ္မန်၏ ယောကျ်ားပီသသည့် အင်္ဂါရုပ်ကို အနုလုံ ပဋိလုံ လေ့လာသုံးသပ်လိုက်သည်။ ပြီးမှတစ်ဖန် အစ်မတော် ခင်စောမယ်၏ စာကို ဆက်၍ ဖတ်လိုက်ပြန်သည်။

"ရွှေမြို့တော်တွင် အပျော်ကြူးနေရန် အချိန်အခါ မဟုတ်တော့ပါ။" ဟူသော စာပိုဒ်ကို ဖတ်ရှုလိုက်ရသောအခါ ဗညားအိမ်မှာ မျက်နှာပျက်သွားပေသည်။ တစ်ဖန် ဆက်လက်၍ "အစ်မတော်နှင့် နယ်သူနယ်သားများကို ငဲ့ညှာပြီး အမြန်ဆုံး ပြန်လာခဲ့ပါ" ဟူသော စာပိုဒ်ကို ဖတ်လိုက်ရပြန်သောအခါ ဗညားအိမ်၏ မျက်နှာမှာ ညှိုးငယ်သွားပြန်သည်။

ဤစာလွှာကို ယူဆောင်လာသော ဗိုလ်မင်း သိရှိမြတ်ကမ္မန်မှာ ကေသရာဇာကဲ့သို့ ရဲရင့်ပြီး စစ်ပွဲတိုင်းတွင် စွမ်းစွမ်းတမန် သတ္တိပြခဲ့သူ ဖြစ်ပါသည်။ ဓားရေး လှံရေးနှင့် စစ်ချီစစ်တက်တွင် သူမတူအောင် ထူးချွန်သူ ဖြစ်၍ သူရဲကောင်း ဆယ်ယောက်ကိုပင် တစ်ယောက်တည်းနှင့် အနိုင်ယူခဲ့သူ ဖြစ်ကြောင်း အစ်မတော် သိရပါသည်။ ဘီလူးသဘက်ကဲ့သို့ ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်သူ ဖြစ်၍ ဗိုလ်မင်း သိရှိမြတ်ကမ္မန်နှင့် ဆက်ဆံရာတွင် မောင်တော် သတိနှင့် ဆက်ဆံစေလိုပါသည်။ စိတ်လိုက်မာန်ပါ တဖောက်ကန်း မလုပ်မိအောင် သတိပြု ဆင်ခြင်ပါလေ။

အစ်မတော်ဘုရား၏ စာလွှာအောက်ဆုံးပိုဒ်ကို ဗညားအိမ်သည် တစ်လုံးချင်း ဖတ်ရှုရင်း သိရှိမြတ်ကမ္မန်အား မိသိမသာ ခြေဆုံးခေါင်းဆုံးကြည့်လိုက်ပြန်သည်။ ပြီးမှတစ်ဖန် စာလွှာကို ကတ္တီပါအိတ်ထဲသို့ ပြန်ထည့်ပြီး တရိတသေ သိမ်းဆည်းထားလိုက်ပေသည်။ ဗညားအိမ်၏ အမူအရာမှာ စောစောကနှင့် မတူဘဲ သိသိသာသာ ပြောင်းလဲသွားသည်ကို တွေ့ရပြီး ပေက်နစ်ဖက်ကို နောက်သို့ပစ်၍ ခေါက်တုံ့ခေါက်ပြန် လျှောက်ရင်း တစ်စုံတစ်ရာလေးလေးနက်နက် စဉ်းစားနေသည်ကို တွေ့ရပေသည်။

'လက်စသတ်တော့ မိတ်ဆွေဟန်ဆောင်ပြီး ငါ့ကို နောက်ကျောက ဗားနဲ့ထိုးနေတဲ့ အကောင်တွေပါလား။ ငါ့ကို မြှောက်ပင့်ပေးပြီး ချောက်တွန်း နေတဲ့ အကောင်တွေ'

ဗညားအိမ်သည် ခေါက်တုံ့ခေါက်ပြန် လျှောက်ရင်း စဉ်းစားနေရာမှ လက်သီးကို ကျစ်ကျစ်ပါအောင် ဆုပ်လိုက်ပြီး ပါးစပ်မှ ရေရွတ်လိုက်သည်။

'ဤစကား အမှန်ပင် ဖြစ်ကြောင်းပါ။ လူယုတ်မာများနှင့် ပေါင်းသင်း ပြီး ရွှေမြို့တော်တွင် အပျော်ကြားနေမည့်အစား အစ်မတော်ဘုရားနှင့် နယ်သူ နယ်သား တောင်သူလယ်သမား ဆင်းရဲသားတွေရဲ့ အကျိုးစီးပွား အလို့ငှာ အရှင့်အား အပိုင်စား ပေးသနားတော်မူထားသည် ဆောင်းတူးမြို့သို့ ပြန်ရန် သင့်ပြီ ဖြစ်ကြောင်းပါ'

သီရိဗြတ်ကမ္မန်က အခါအခွင့်သင့်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် အစ်မတော် ဘုရားထံ ပြန်ရန် လျှောက်တင်လိုက်သည်။

'ငါ အင်မတန် ခင်မင်ရင်းနှီးတဲ့ မိတ်ဆွေရောင်းရင်းတွေက ငါ့အပေါ် မှာ အကောက်ကြံ့ရက်တာကို အံ့ဩလို့ မဆုံးဘူး။ အကောက်ကြံ့လိမ့်မယ်လို့ ယုံကြည်နိုင်စရာတောင် မရှိဘူး'

ဗညားအိမ်သည် သီရိဗြတ်ကမ္မန်၏ လျှောက်တင်ချက်ကို အရေး မထားဘဲ တစ်ယောက်တည်း ပြောသလို ပြောလိုက်ပြန်သည်။

'လူယုတ်မာတွေ အကြောင်း စဉ်းစားနေခြင်းဖြင့် အကျိုးထူးမည် မဟုတ်ကြောင်းပါ။ အရှင့်သားအား အစ်မတော်ဘုရား အောက်မေ့လွမ်းဆွတ် တော် မူလှပြီ ဖြစ်ကြောင်းပါ'

သီရိဗြတ်ကမ္မန်က လျှောက်တင်လိုက်ပြန်သည်။ သို့ရာတွင် ဗညား အိမ်မှာ သီရိဗြတ်ကမ္မန်၏ လျှောက်တင်ချက်ကို နားမဝင်ဘဲ မိတ်ဆွေစစ် ဟန် ဆောင်ပြီး အကောက်ကြံ့ခဲ့သည့် သမိန်စက္ကဝေါတို့ လူသိုက်အပေါ်တွင် အခဲ မကျေနိုင်သည့် အမှုအရာဖြင့် အံ့ကြိတ်လိုက်ပြန်သည်။

'ငါ့ကို မတရား အနိုင်ယူသွားတာ။ ဖြောင့်ဖြောင့်တန်းတန်း ကစားလို့ ကံတရားအတိုင်း အရှုံးနဲ့ အဆုံးသတ်ခဲ့ရတယ်ဆိုရင် ခံသာသေးတယ်။ မတရား အနိုင်ယူသွားတာကို ခေါင်းငုံ့ပြီး ခံမနေနိုင်ဘူး'

ဗညားအိမ်က ဒေါသသံဖြင့် ကြုံးပါးလိုက်ရာ သီရိဗြတ်ကမ္မန်သည် ဗညားအိမ်၏ အမူအရာကို ကြည့်ပြီး မသိမသာ ပြုံးလိုက်သည်။

'အရှင့်သား ညံ့လို့ အလိမ်ခံရတာကို တစ်ရှက်က နှစ်ရှက် ဖြစ်အောင် မလုပ်ချင်စမ်းပါနဲ့။ အရှင့်သားဟာ မလောက်လေး မလောက်စားတဲ့ ကလေး အရွယ် လူမမည်မို့ အလိမ်ခံရတာပါ'

'ဒါလား .... ကလေးအရွယ် လူမမည်။ ငါ့တို့ ဆေးကြည့်စမ်း' ဗညားအိမ်မှာ ၎င်းအား ကလေးအရွယ် လူမမည်ဟု အခေါ်ခံရသည် မခံမရပ်နိုင် ဖြစ်နေပုံ ရပေသည်။

'အရှင့်သား ခုမှ ၁၉ နှစ်သာသာ ရှိပါသေးတယ်။ လူလောက် အကြောင်း ကောင်းကောင်း မသိသေးတဲ့အရွယ်မို့ ကလေးအရွယ် လူမမည်ဟု ဆင်စားပြီး ပြောလိုက်ခြင်း ဖြစ်ကြောင်းပါ။ အသက်အရွယ် နုနုနုနုနုနုနုနုနုနု နှစ်နှစ်ပေမည်းတော် မြို့စားကြီးရဲ့ ရိုက်ရာကို ဆက်ခံရမည့် မြို့စားအသင်း ဖြစ်၍ မာန်မာနတရားများ ဖုံးလွှမ်းလျက် ရှိခြင်းကြောင့် အမှားနှင့်အမှန်ကို မခွဲခြားနိုင်ခြင်း ဖြစ်ကြောင်းပါ။ အရှင့်သား သတိပြုဆင်ခြင်တော်မူပါ။ အရှင် သား အတွေ့အကြုံနည်းပြီး အသိတရား ခေါင်းပါးသဖြင့်သာ ယခုလို အလိမ် ခံရခြင်း ဖြစ်ကြောင်းပါ။ အလိမ်ခံရသဖြင့် ငွေကြေးအမြောက်အမြား ဆုံးရှုံး ခဲ့သည် မှန်သော်လည်း အဖိုးမဖြတ်နိုင်သည့် သင်ခန်းစာတစ်ခု ရရှိလိုက်ပြီး အသိအလိမ္မာ တိုးလာမိသဖြင့် တစ်ဖက်မှလှည့်ပြီး ကြည့်မည်ဆိုလျှင် အမြတ် သိ ထွက်နေသေးသည်ဟု ဆိုနိုင်ကြောင်းပါ။ ဘဝပေး သင်ခန်းစာများကြောင့် အသိအလိမ္မာ တိုးလာသော အရှင့်သားကို အစ်မတော်ဘုရား လွမ်းဆွတ် အောက်မေ့လျက် ရှိပါသဖြင့် အစ်မတော်ဘုရားထံ ပြန်ရန် အချိန်အခါ သင့်ပြီ ဖြစ်ကြောင်းပါ'

သီရိဗြတ်ကမ္မန်က လျှောက်တင်လိုက်ရာ ဗညားအိမ်သည် မျက်မှောင် ဩတ်ပြီး စဉ်းစားနေရာမှ လက်သီးလက်မောင်း တန်းလိုက်ပြန်သည်။

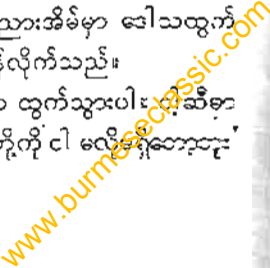
'ငါ့ကို ဆရာလုပ်နေစရာ မလိုဘူး။ ငါ ပြန်ချင်တဲ့အချိန်ကျမှ ပြန်မယ်။ မင်းတို့လည်း ငါ့ဆီမှာ အမှုထမ်းဖို့ မလိုတော့ဘူး။ သွား လိုရာကို သွားနိုင်ပြီ'

ဗညားအိမ်က မျက်နှာထိ မျက်နှာထားဖြင့် ပြန်ပြောလိုက်ရာ သီရိ ဗြတ်ကမ္မန်သည် ဗညားအိမ်၏ အမူအရာကို ကြည့်ပြီး ပမာမခန့်သည့် အမူ အရာဖြင့် ပြုံးလိုက်သည်။

'မိခင်ရဲ့နို့နဲ့ မစင်သေးတဲ့ ကလေးသူငယ်လို ကလေးကလား မပြော သင့်ကြောင်းပါ'

သီရိဗြတ်ကမ္မန်သည် ဗညားအိမ် ပြောလိုက်သည့် စကားများကို အရေးမစိုက်ဘဲ ပြန်လည်၍ သတိပေးလိုက်ရာ၊ ဗညားအိမ်မှာ ဒေါသထွက် သည့်ထက် ထွက်လာပြီး တံခါးဝသို့ လက်ညှိုးညွှန်လိုက်သည်။

'သီရိဗြတ်ကမ္မန်၊ ခုချက်ချင်း အခန်းထဲက ထွက်သွားပါ။ ငါ့ဆီမှာ သက်လက်ပြီး အမှုတော်ထမ်းဖို့ မလိုတော့ဘူး။ မင်းတို့ကို ငါ မလိုအပ်တော့ဘူး'

ဗညားအိမ်သည် ခက်ထန်သည့် အမူအရာဖြင့် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်အား အခန်းထဲမှ နှင်ထုတ်နေပေသည်။ သို့ရာတွင် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်သည် နေရာမှ တစ်လှမ်းမျှ မရွေ့ဘဲ မာန်မာန ခက်ထန်သည့် ဗညားအိမ်၏ အမူအရာကို ကြည့်ပြီး ပြုံးလိုက်သည်။

‘အရှင်သား ဆင်ခြင်တော်မူပါ။ ငမိုက်သား သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်မှာ အရှင် သား၏ အစ်မတော်ဘုရား နှင်းကေသရာဘွဲ့ခံ ခင်စောမယ်၏ တာဝန်ဝေးချက် အရ အရှင်သားအား မိတ်ဆွေစစ်ဟန်ဆောင်ပြီး အရှင်သား ပျက်စီးရာ ပျက် စီးကြောင်း ကြံစည်အားထုတ်နေကြသော မင်းသားခေါင်း ဆောင်းထားသည့် ဘီလူးများ၏ လောင်းရိပ်အောက်မှ လွတ်မြောက်အောင် ကယ်တင်ပြီး အစ်မတော် ဘုရားထံ ပြန်လည် ခေါ်ဆောင်လာရန် ရဲရဲကြီး အာမခံပြီး ပေးအပ်သော တာဝန်ဝတ္တရားများကို လက်ခံခဲ့သူ ဖြစ်သဖြင့်၊ ထို တာဝန်ဝတ္တရားကို အသက် နှင့် လဲပြီး ထမ်းရွက်သင့် ထမ်းရွက်ရလိမ့်မယ် ဖြစ်ကြောင်းပါ။ သူ့ဆန်စားလျှင် ရဲရမည်ဆိုသည့် စကားနှင့်အညီ အစ်မတော်နှင်းကေသရာဘွဲ့ခံ ခင်စောမယ်ထံမှ အခကြေးငွေများကို လက်ခံခဲ့ပြီးဖြစ်ပါ၍ တာဝန်ဝတ္တရားကို ကျေပွန်အောင် ထမ်းရွက်ရလိမ့်မယ် ဖြစ်သည်ကို အရှင်သား နားလည်သဘောပေါက်လိမ့်မည် ဟု ယုံကြည်ကြောင်းပါ’

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က တည်ငြိမ်ပြတ်သားသည့် အသံဖြင့် ပြန်လည် လျှောက်တင်လိုက်ရာ၊ ဗညားအိမ်သည် မျက်မှောင်ကြွတ်ပြီး နားထောင်နေရာမှ ကြမ်းပြင်ကို ဖနောင့်နှင့် ပေါက်လိုက်သည်။

‘စကားကြော ရှည်မနေနဲ့၊ သွားဆိုသွား၊ စကားတတ်တိုင်း ကွေ့လည် ကြောင်ပတ် လျှောက်တင်မနေစမ်းနဲ့။ နားခါးလှတယ်’

ဗညားအိမ်က ဒေါသသံဖြင့် ပြောလိုက်ပြန်သည်။

‘ကွေ့လည်ကြောင်ပတ် လျှောက်တင်နေခြင်း မဟုတ်ကြောင်းပါ။ ဟုတ်တိုင်းမှန်ရာကို တိတိကျကျ လျှောက်တင်နေခြင်းဟာ ဖြစ်ကြောင်းပါ။ အရှင်သား မပါဘဲ အစ်မတော်ဘုရားထံ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန် တစ်ဦးတည်း ပြန်သွား ရန် မဖြစ်နိုင်ကြောင်းပါ။ အရှင်သားကို မဖြစ် ဖြစ်သည့်နည်းဖြင့် ပြန်ခေါ်ရ မည် ဖြစ်ပါသဖြင့် ကြည့်ကြည့်သာသာ ပြန်လည်လိုက်ပါရန် လျှောက်ထား တောင်းပန်အပ်ပါသည်။ မြင်းများကို အသင့် ကကြီးတန်ဆာများ ဆင်ယင်ထား ရန်လည်း အရှင်သား၏ မြင်းစေကျော် မင်းဒေဝအား ကြိုတင်ညွှန်ကြားထားပြီး ဖြစ်၍ စီးတော်မြင်းများ အသင့်ရှိနေပြီ ဖြစ်ကြောင်းပါ’

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က အနည်းငယ်မျှ အလျော့မဆေးဘဲ ပြန်လည် လျှောက်တင်လိုက်ပြီး မင်းစည်သူဘက်သို့ လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။

‘ကဲ မင်းစည်သူ၊ ငွေမောင်းတော် တီးပြီး မြင်းစေကျော် မင်းဒေဝကို ခေါ်လိုက်စမ်း’

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က မင်းစည်သူအား အမိန့်ပေးလိုက်ရာ မင်းစည်သူ သည် ဆင်စွယ်နှစ်ခုကြားတွင် ချိတ်ဆွဲထားသည့် ငွေမောင်းကို ထုနှက်လိုက်သည်။

‘စော်ကားလှချည်လား၊ ငါ့အမိန့် မရဘဲ ဘာဖြစ်လို့ ငွေမောင်းကို ငှီးရတာလဲ’

ဗညားအိမ်က မာန်မဲလိုက်သော်လည်း သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်သည် မြေထဲသို့ အတိုင်း လုပ်တတ်သူ ဖြစ်သည်ကို တစ်ဆင့်ပြီးတစ်ဆင့် သိမြင်လာသဖြင့် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်အား ကြောက်ရွံ့သလိုလို ဖြစ်လာကာ အသံများ တုန်၍ လာပေ သည်။

‘အရှင်သားအား စော်ကားလိုသည့် စေတနာဆိုလို့ ဆံတစ်ခြည်မှ မရှိ ကြောင်းပါ။ မိခင်၏ နို့နို့မစင်သေးသည့် ရူးရူးမိုက်မိုက် ကလေးသူငယ်တစ်ဦးကို ထင်းအား အသက်နှင့်ထပ်တူ ချစ်မြတ်နိုးတော်မူသည့် အစ်မတော်ဘုရားထံ ပိုပေး နေနဲ့ တာဝန်ယူထားချက်အရ ထိုတာဝန်ဝတ္တရားကို ကျေပွန်စွာ ဆောင်ရွက်နေ ခြင်းသာ ဖြစ်ကြောင်းပါ။ အစ်မတော်ဘုရားထံ လိုက်ပါတော်မူပါရန် အသင့် ပြင်ဆင်တော်မူပါ’

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်သည် စောစောက လေသံအတိုင်း လျှောက်တင်လိုက် ပြန်သည်။

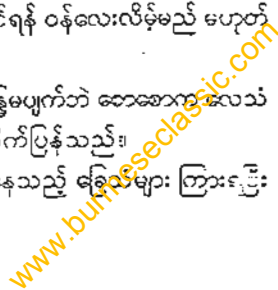
‘ငါ့ရဲ့ အိမ်တော်မှာ လာ၍ ငါ့ကို စော်ကားတာလား၊ ရိုင်းပျလှချည် ထား’

ဗညားအိမ်က ရှက်ရမ်း ရမ်းလိုက်ပြန်သည်။

‘အရှင်သားအား စော်ကားခြင်း မဟုတ်ပါ။ တာဝန်ဝတ္တရားကို ကျေပွန် စွာ ထမ်းရွက်နေခြင်း ဖြစ်ကြောင်းပါ။ မှန်ကန်သည်ဟု ယုံကြည်သော ကိစ္စ တစ်ရပ်ကို တာဝန်ယူ ထမ်းရွက်ရာတွင် အရှင်နား၏ အိမ်တော်မှာပင် ဖြစ်စေ။ အရှင်သား၏ အမိန့်ကို ဆန့်ကျင်သင့်က ဆန့်ကျင်ရန် ဝန်လေးလိမ့်မည် မဟုတ် ကြောင်းပါ’

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က အနည်းငယ်မျှ ဣန္ဒြေမပျက်ဘဲ စောစောကလေးသံ အတိုင်း တည်ငြိမ်ပြတ်သားစွာ လျှောက်တင်လိုက်ပြန်သည်။

ထိုအခိုက်တွင် အိမ်တော်ရှိရာသို့ လာနေသည့် မြင်းများ ကြားပြီး

အဲဒါတံခါးပွင့်လာကာ မြင်းစေကျော် မင်းဒေဝသည် ဗညားအိမ် စီးနင်းရန် ရွှေ့ပြောင်းထိုး ဟင်္သာခြေနှင့် ကျောက်မြတ်ရတနာများ ခြယ်စီထားသည့် နှင်တံကို ကိုင်ဆောင်ပြီး အဆောင်တော်အတွင်းသို့ ရိုသေစွာ ဦးညွှတ်၍ အလေး ပြုပြီး ဝင်လာသည်ကို မြင်ရပေသည်။

'မင်းဒေဝ၊ ဒါ ဘာလုပ်တာလဲ။ ခြေနှင့်နဲ့ နှင်တံယူလာဖို့ ဘယ်သူက အမိန့်ပေးလို့လဲ။ ငါ့လက်စွဲတော် အမွန် ဘယ်မှာလဲ။ အဲမွန် ခုချက်ချင်း ဆင့်ခေါ်လိုက်စမ်း'

ဗညားအိမ်က မြင်းစေကျော် မင်းဒေဝအား မာန်မဲရင်း ၎င်း၏လူယုံ တော် အမွန်ကို ဆင့်ခေါ်ရန် အမိန့်ပေးလိုက်သည်။ အဲမွန်မှာ ဗညားအိမ်၏ လူယုံတော် ဆိုရငြားသော်လည်း သမိန်စက္ကဝေါ၏ အခကြေးငွေကို လက်ခံကာ သူ့လူ ငါ့ဘက်သား လုပ်နေသူ ဖြစ်ပေသည်။

'မှန်လှပါ။ အဲမွန် လူမှန်းမသိအောင် အရက်သေစာ သောက်စားမှူး ယစ်ပြီး အိပ်လျက်နေကြောင်းပါ။ ဆင့်ခေါ်၍ ရလိမ့်မည် မဟုတ်ကြောင်းပါ'

မြင်းစေကျော် မင်းဒေဝက ပြန်လည်လျှောက်တင်ရင်း ဟင်္သာခြေနှင့် တော်ကို ဗညားအိမ်၏ ခြေတော်ရင်းကွင် တရိုတသေ ချပေးလိုက်သည်။

'လက်စွဲတော် အမွန်ကို နှိုးရှုမရလျှင် မြင်းထိန်းတွေကို ဆင့်ခေါ်ပြီး ဤသူနစ်ဦးကို အဆောင်တော်တွင်းမှ ဆွဲထုတ်သွားကြစမ်း'

ဗညားအိမ်သည် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်နှင့် မင်းစည်သူတို့အား အဆောင် တော်တွင်းမှ ဆွဲထုတ်ရန် အမိန့်ပေးလိုက်သည်။

'ရွှေနား ဆင်တော်မူပါ။ အရှင်သား သတ်လိုက် သတ်တော်မူပါ။ အရှင်သား၏ ရှေ့တော်မှောက်ရှိ ပုဂ္ဂိုလ်နစ်ဦးကို အဆောင်တော်တွင်းမှ ဆွဲ ထုတ်ရန်မှာ မဖြစ်နိုင်ကြောင်းပါ။ အရှင်သား၏ အမိန့်တော်ကို ရိုသေလေးစား ပါသော်လည်း မနာခံနိုင်သည်ကို ခွင့်လွှတ်တော်မူပါ'

မြင်းစေကျော် မင်းဒေဝက ပြန်လည်လျှောက်တင်လိုက်ရာ ဗညားအိမ် ၏ မျက်နှာမှာ နီရဲသွားပြီး နီရာတစ်ဖန် ညိုမည်းသွားပေသည်။

'တယ် စော်ကားလှချည်လား။ ငါ့အမိန့်ကို ဖိဆန်တာလား'

'အမိန့်တော်ကို ဖိဆန်ရန် မဝံ့ကြောင်းပါ။ သို့ပါသော် ဤပုဂ္ဂိုလ်နစ် ဦးကို အဆောင်တော်တွင်းက ဆွဲထုတ်ရန် မဖြစ်နိုင်ပါသဖြင့် မဖြစ်နိုင်ကြောင်း လျှောက်ထား တောင်းပန်နေခြင်းသာ ဖြစ်ကြောင်းပါ'

မြင်းစေကျော်က ရှင်းလင်း လျှောက်တင်လိုက်ပြန်သည်။

'ဘာဖြစ်လို့ ဆွဲမထုတ်နိုင်ရတာလဲ။ ဒါလောက်တောင် သတ္တိကြောင်

သလား။ မင်းတစ်ယောက်တည်း ဆွဲမထုတ်ပုံတူးဆိုရင် ခြင်းထိန်းဆွဲကို ဆင့်ခေါ် လိုက်ပါတော့လား'

'သတ္တိကြောင်၍ မဟုတ်ကြောင်းပါ။ အရှင်၏ ရွှေ ဆောင်တော်တွင် နေသော ဗိုလ်မင်းသီရိဗြတ်ကမ္ဘန် ဆိုသူမှာ ကျွန်တော်မျိုးကြီး၏ အသက် သခင် ကျေးဇူးရှင်ဖြစ်ကြောင်းပါ။ ကျွန်တော်မျိုးကြီး၏ နောင်တော် ခင်ကံသည် အား ရန်သူတို့၏လက်တွင်းမှ ရွပ်ရွပ်ခွဲခွဲ ကယ်တင်ခဲ့သူမှာလည်း ဗိုလ်မင်း သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်ပင် ဖြစ်ပါသဖြင့် အသက်သခင် ကျေးဇူးရှင်အား ခင်ထားရာ ရောက်မည့် အပြုအမူမျိုးကို မပြုလုပ်နိုင်ကြောင်းပါ။ အရှင်သား၏ အမိန့်တော် ကို ဖိဆန်သည်ဆိုပြီး ကျွန်တော်မျိုးကြီးအား သတ်လိုက် သတ်ပါ။ အသက်သခင် ကျေးဇူးရှင်ကိုမူ အဆောင်တော်တွင်းမှ ဆွဲထုတ်ရန် မဝံ့ကြောင်းပါ'

မြင်းစေကျော် မင်းဒေဝက ပြန်လည်လျှောက်တင်လိုက်ရာ ဗညားအိမ် မှာ ၎င်း၏ ငယ်သားအပေါ်၌ပင်လျှင် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်လောက် ဩဇာမညောင်း တော့သည်ကို သိမြင်လာကာ မာန်မာန ကျဆင်းစ ပြု၍လာပေသည်။ သီရိဗြတ် ကမ္ဘန်၏ စွမ်းရည်သတ္တိကိုလည်း တစ်ချိန်ထက်တစ်ချိန် လေးစားကြည်ညို၍ လာပေသည်။

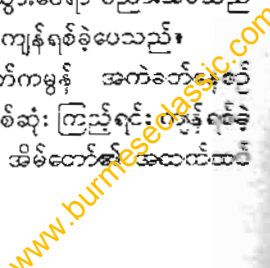
'ငါမွေးတဲ့မျောက် ငါ့ကို ပြန်မြှောက်နေမှတိုး။ ကဲ ဒါဖြင့် ငါ ဘာလုပ် ရမလဲ၊ ပြောစမ်း'

ဗညားအိမ်သည် စိတ်ပျက်အားလျော့သည့် အမူအရာပြုလျက် ရှိသော် လည်း ဟန်လုပ်၍ မာန်မဲလိုက်ပြန်သည်။

'မှန်လှပါ။ အရှင်သားအတွက် စီးတော်မြင်းကို ကကြီးတန်ဆာများ ဆင်ယင်ထားပြီး ဖြစ်ပါ၍ ဤဟင်္သာခြေနှင့်ကို စီးတော်မူပြီး ကျောက်စီနှင်တံ ကို ကိုင်၍ စောင့်နေတော်မူပါ။ အရှင်သား၏ စီးတော်မြင်းကို အသင့်စီးနင်း ဆောင်မူနိုင်စေရန် အိမ်ရှေ့ ဆင်ဝင်တော်အောက်သို့ ငဒေဝ ဆွဲခေါ်လာခဲ့ပါမည် ဘုရား'

မြင်းစေကျော် မင်းဒေဝသည် ဟင်္သာခြေနှင့်ကို ထိုးပေးပြီး ကျောက်စီ နှင်တံကို ဗညားအိမ်၏လက်သို့ ရိုသေစွာ ဆက်သရင်း လျှောက်တင်လိုက် သည်။ ၎င်းနောက် မြင်းစောင်းရုံရာသို့ ထွက်ခွာသွားပေရာ ဗညားအိမ်သည် ကျောက်စီနှင်တံကို ကိုင်ရင်း ကြက်သေ သေပြီး ကျန်ရစ်ခဲ့ပေသည်။

ဗညားအိမ်၏ အမူအရာကို သီရိဗြတ်ကမ္ဘန် အကဲခတ်နေစဉ် ဗညားအိမ်သည် မြင်းစေကျော်ဒေဝအား မျက်စိတစ်ဆုံး ကြည့်ရင်း တစ်ခုရစ်ခဲ့ ရာမှ တစ်စုံတစ်ရာ စဉ်းစားမိသည့် အမူအရာဖြင့် အိမ်တော်၏ အထက်ထပ်

သို့ ဆရာကားမှ တက်ပြေးရန် ခြေလှမ်းပြင်လိုက်စဉ် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်သည် ၎င်း၏ သန်စာတောင်တင်းသည့် လက်များဖြင့် ဗညားအိမ်အား လှမ်း၍ ဆွဲလိုက်ရာ၊ ဗညားအိမ်မှာ ပင့်ကူအိမ်တွင် မိနေသော ယင်ကောင်ကဲ့သို့ မရုန်းနိုင် မကန်နိုင် ဖြစ်နေပေသည်။

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်သည် ဗညားအိမ်အား ညောင်စောင်းပေါ်တွင် ထိုင်စေပြီး ခြေနင်းတော်ကို ညောင်စောင်းအနီးသို့ ပို့ပေးလိုက်သည်။

အရှင်သား ဆင်ခြင်တော်မူပါ။ အရှင်သားမှာ ငယ်ရွယ်သူပင် ဖြစ်ကြားသော်လည်း နတ်ရွာစံ ဆောင်းတူးမြို့စား၏ ရိုက်ရာကို ဆက်ခံပြီး ကြီးလေးလှသည့် နိုင်ငံတော်၏ တာဝန်ကို ထမ်းရွက်ရမည့် ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦး ဖြစ်သည်ကို သတိပြု ဆင်ခြင်တော်မူပါ။ ငယ်ရွယ်သူတို့ဘဝ ရှေ့နောက်ဆင်ခြင်တိုင်းထွာခြင်း မပြုဘဲ အသောက်အစားနှင့် လောင်းကစားမှုများဖြင့် မိမိ၏ဘဝကို မိမိဖျက်ဆီးနေသည်ကို အစမတော်ဘုရား ကြားသိတော်မူပါသဖြင့် ရင်ကျိုးလှမတတ် စိတ်ဆင်းရဲ ကိုယ်ဆင်းရဲ ဖြစ်နေကြောင်းပါ။ အရှင်သားအား မိတ်ဆွေဟန်ဆောင်နေသည့် ဘီလူးသဘက်ပမာ ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်သော လူယုတ်မာများ၏ လောင်းရိပ်အောက်မှ လွတ်မြောက်အောင် ကယ်တင်ပြီး အစမတော်ဘုရားထံ ပြန်လည်ခေါ်ဆောင်လာရန်နှင့် ငယ်ရွယ်သူတို့၏ဘဝ တဖောက်ကန်းတစ်ခွတ်ထိုး လုပ်တတ်သည့် အကျင့်ဆိုးကို ပျောက်ကွယ်ဆိတ်သုဉ်းသွားသည်အထိ ရှေ့ဆောင်လမ်းပြလုပ်ရန် အရှင်သား၏ အစမတော်ဘုရား နှင်းကေသရာဘွဲ့ခံ ခင်စောမယ်၏ တာဝန်ပေးချက်အရ အရှင်သားအား ငမိုက်သား သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က တာဝန်သိစွာဖြင့် ဖိကုပ်ပြီး နတ်ပြည်သို့ တင်နေရခြင်း ဖြစ်ကြောင်း နားလည်သဘောပေါက်တော်မူပါ။ အစမတော်ဘုရားသည် အရှင်သား ပြန်လာမည့် နေ့ကို လက်ချိုးပြီး ရေတွက်ရင်း အောက်မေ့လှမ်းဆွတ်လှပါပြီ ဖြစ်ပါသဖြင့် ဤခြေနင်းတော်ကို စီးနင်းပြီး ဆင်ဝင်တော်အောက်သို့ ရောက်နေသည့် စီးတော်မြင်းနှင့် ဆောင်းတူးမြို့ စံအိမ်တော်သို့ ကြွမြန်းတော်မူပါ။

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်သည် တည်ငြိမ်ရင့်ကျက်သည့် ဣန္ဒြေဖြင့် လျှောက်တင်လိုက်ရာ ဗညားအိမ်သည် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်ကို တစ်လှည့်၊ မင်းစည်သူကို တစ်လှည့် ကြည့်လိုက်ပြီး မကြားတကြား ဆဲရေးလိုက်သည်။ ပြီးမှတစ်ဖန် ဟင်္သာခြေနင်းကို ယူ၍ စီးနင်းလိုက်သည်။

၎င်းနောက် ဗညားအိမ်သည် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်နှင့် မင်းစည်သူတို့အား ပြန်လှည့်မကြည့်ဘဲ အိမ်ရှေ့ ဆင်ဝင်အောက်သို့ လျှောက်ကာ နှင်တံကို ကိုင်၍ စိုက်စိုက် စိုက်စိုက်နှင့် ထွက်ခွာသွားပေရာ၊ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်နှင့် မင်းစည်သူတို့

သည် တစ်ယောက်မျက်နှာ တစ်ယောက်ကြည့်၍ ပြုံးလိုက်ပြီး ဗညားအိမ်၏ နောက်မှ ထက်ကြပ်မကွာ လိုက်ပါလာခဲ့ပေသည်။

ဆင်ဝင်အောက်သို့ ရောက်သောအခါ မြင်းလေးတောင်နှင့် အသင့်အောင်ကြိုနေသော မြင်းစေကျော် မင်းဒေဝကို တွေ့ရသဖြင့် ဗညားအိမ်သည် ဘောင်းဝတ်ရောင်မြင်းပေါ်သို့ လွှားခနဲ ခုန်တက်ပြီး ရှေ့ဆုံးမှ ထွက်ခွာသွားလေ။ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်နှင့် မင်းစည်သူတို့သည် နံရိုးပြိုင်းပြိုင်း ထနေသည့် မြင်းတိုင်းနှင့် ဗညားအိမ်၏ ဝဲယာမှ ခြံရံ၍ လိုက်ပါလာကြပေသည်။ မြင်းစေကျော် မင်းဒေဝမှာမူ အုန်းခွဲရောင် မြင်းကို စီးပြီး နောက်ဆုံးမှ လိုက်သွားသည်ကို မြင်ရပေသည်။

အခန်း ၅

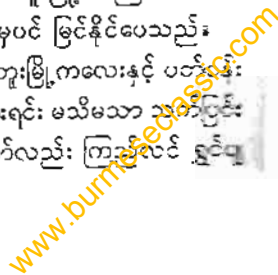
တစ်ယောက်နှင့် တစ်ယောက် စကားမပြောဘဲ ခရီးကိုသာ မှန်မှန်ကြီး နှင်လာခဲ့ကြပေရာ နံနက် အရုဏ်တက်ချိန်တွင် ဆောင်းတူးမြို့ကလေးကို ရေးရေးခြင်ရသည့် ကုန်းမြင့်သို့ ရောက်ရှိလာကြပေသည်။

မြို့စားလောင်း ဗညားအိမ်အား သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်နှင့် မင်းစည်သူတို့က ဝဲယာညှပ်၍ လိုက်ပါလာခဲ့ကြပြီး မြင်းစေကျော် မင်းဒေဝမှာမူ နောက်တော်မီးမှ လိုက်ပါလာခဲ့ပေသည်။

ဆောင်းတူးမြို့ကလေးသို့ မျှော်မှန်းကြည့်လိုက်သောအခါ အစီအရိ ဆောက်လုပ်ထားသည့် အိမ်များနှင့် မြို့၏ပတ်ဝန်းကျင်တွင် စိမ်းလန်းစိုပြည်သည့် လယ်ယာများနှင့် တောင်ယာပဲခင်းများကို မျက်စိတစ်ရှူး မြင်ရပေသည်။ မြို့၏တောင်ဘက်တွင် ထုံးဖွေးဖွေးနှင့် စေတီတစ်ဆူကို ကြည့်ညိုဖွယ်ရာ ဖူးတွေ့ရပြီး ရွှေရောင်တဖိတ်ဖိတ် တောက်နေသည့် ဘုံအဆင့်ဆင့်ဖြင့် ဆောက်လုပ် လှူဒါန်းထားသည့် ကျောင်းတိုက်ကို အရှေ့ဘက်မှ ထွက်ပေါ်လာသည့် ရောင်နီအောက်တွင် သာယာကြည်နူးဖွယ်ရာ ဓူတွ့မြင်ရပေသည်။

မြို့၏အလယ်ဗဟိုတွင် နတ်ရွာစံ ဆောင်းတူးမြို့စားကြီး၏ ခံအိမ်တော်နှင့် ကျယ်ပြန့်သည့် ဥယျာဉ်ခြံမြေကို အဝေးမှပင် မြင်နိုင်ပေသည်။

မြို့စားလောင်း ဗညားအိမ်သည် ဆောင်းတူးမြို့ကလေးနှင့် ပတ်ဝန်းကျင်ရှိ တောင်ယာပဲခင်းများကို ကုန်းမြင့်ပေါ်မှ ရှုစားရင်း မသိမသာ သွက်ပြင်းပေးလိုက်ပေသည်။ နေရင်းဒေသသို့ ပြန်လာခဲ့ရသော်လည်း ကြည့်လင် ခြင်္သေ့

သည့် အမူအရာကို မတွေ့ရဘဲ မြို့တွင်းသို့ ဝင်ရမည်ကိုပင် လိပ်ပြာမသန့် သလို အမူအရာ ပျက်နေသည်ကို တွေ့ရပေသည်။

ဗညားအိမ်သည် အစ်မတော်ဘုရား စံနေတော်မူသည့် ဖခမည်းတော် နတ်ရွာစံမြို့စားကြီး၏ စံအိမ်တော်ကို အတန်ကြာ ငေးစိုက်ကြည့်ရှင်း ဖြည်းဖြည်း နှင့် မှန်မှန် ခရီးနှင့်လာခဲ့ရာမှ ၎င်းစီးနင်းလာသည့် မြင်းကို ဇက်သတ်၍ ရုပ်နား လိုက်ရာ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်နှင့် မင်းစည်သူတို့ကပါ ပြိုင်တူဇက်သတ်၍ ရပ်နားလိုက် ကြပေသည်။

‘မင်းစည်သူ၊ အပါးတော်ကို တိုးခဲ့စမ်း’

ဗညားအိမ်သည် မိမိ၏ လက်ဝဲဘက်မှ လိုက်ပါလာသော မင်းစည်သူ အား လှမ်းပြီး အမိန့်ပေးလိုက်ရာ၊ မင်းစည်သူသည် ဗညားအိမ်၏ အနီးသို့ ချဉ်းကပ်လာခဲ့ပေသည်။

‘ဒီမှာ မင်းစည်သူ၊ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်နဲ့ ဆွေးနွေးတိုင်ပင်စရာ ရှိလို့ ခေတ္တ ရှောင်ပေးစမ်းပါ’

ဗညားအိမ်က မင်းစည်သူအား ပြောလိုက်သည်။ ဗညားအိမ်၏ လေးသံမှာ ညဦးပိုင်းကလို ခက်ထန်ဖြင့် မရှိတော့ဘဲ ပျော့ပျော့ပျောင်းပျောင်း ဖြစ်လာသည်ကို မင်းစည်သူ သတိပြုမိလေသည်။

‘ကောင်းလှပါပြီ အရှင်သား’

မင်းစည်သူသည် အလိုက်သိစွာဖြင့် ကုန်းမြင့်ပေါ်မှ နေပြီး ဆင်ခြေလျှော အတိုင်း တရွေ့ရွေ့လာခဲ့ရာမှ မြင်းစေကျော်မင်းဒေဝမှာလည်း အရှင်သခင်၏ အလိုတော်ကို သိသည့် အားလျော်စွာ မင်းစည်သူနှင့်အတူ လိုက်ပါသွားသဖြင့် ကုန်းမြင့်ပေါ်တွင် ဗညားအိမ်နှင့် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန် နှစ်ဦးထဲသာ ကျန်ရှိပေ သည်။

ဗညားအိမ်သည် မင်းစည်သူနှင့် မင်းဒေဝတို့ တဖြည်းဖြည်း ဝေးသွား သည်ကို ငေးစိုက်ကြည့်နေရာမှ မသိမသာ သက်ပြင်းချလိုက်ပြန်သည်။

‘သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်’

ဗညားအိမ်သည် ကုန်းမြင့်ပေါ်တွင် မိမိနှင့်အတူ ကျန်ရစ်ခဲ့သည့် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်ဘက်သို့ မကြည့်ဘဲ လှမ်းခေါ်လိုက်သည်။

‘ခစားလျက် ရှိကြောင်းပါ’

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်သည် ပြောပြောဆိုဆို ဗညားအိမ် အနီးသို့ ချဉ်း ကပ်လာပေသည်။

‘ရွှေမြို့တော်မှာ ကြွေအန်လောင်းကစားခဲ့လို့ အလိမ်ခံခဲ့ရပြီး အရှုံးကြီး ရှုံးခဲ့တာကို သီရိဗြတ်ကမ္ဘန် သိတယ် မဟုတ်လား’

‘အသိဖြစ်ကြောင်းပါ။ ငွေကြေးအမြောက်အမြား ရှုံးခဲ့သည့် မှန်သော် နည်း အဖိုးမဖြတ်နိုင်သည့် ဘဝပေး သင်ခန်းစာကို ရခဲ့ပါသဖြင့် ငွေကြေး အမြောက်အမြား ဆုံးရှုံးခဲ့သည်ကို တွေးပြီး ဆွေးနေစရာ လေ့ကြောင်းပါ’

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က နှစ်သိမ့်လိုက်သည်။

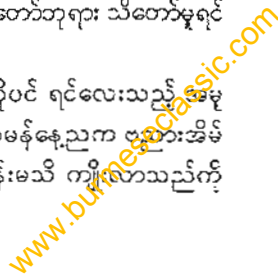
‘ငွေကြေး အမြောက်အမြား ရှုံးတာကို တွေးပြီး မဆွေးပါဘူး အသိခံ ကြတာကိုသာ မခံချိမခံသာ ဖြစ်ခဲ့တယ်။ ဒါပေမဲ့ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန် ခြေသလှို အဖိုးမဖြတ်နိုင်တဲ့ သင်ခန်းစာ ရခဲ့သဖြင့် စိတ်ကို ဖြေနိုင်ပါတယ်။ ငွေကြေး ရှုံးတာကို အရေးမစိုက်ပေမယ့် ငွေနဲ့ကြေးနဲ့ ဝယ်လို့မရနိုင်တဲ့ ပစ္စည်းအားနဲ့ ဆုံးရှုံးခဲ့ရတာကို တွေးမိတိုင်း စိတ်ထဲမှာ မခံချိမခံသာ ဖြစ်နေတယ်။ ကံတရား အတိုင်း ရှုံးနိမ့်သင့်လို့ ဆုံးရှုံးခဲ့ရတယ်ဆိုရင် စိတ်ကို ဖြေနိုင်စရာ ရှိသေးတယ်။ ဒါပေမဲ့ ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲတဲ့ အကြံအစည်နဲ့ မတရားအနိုင်ယူပြီး အပိုင်စီး သွားတာကို ခံပြင်းလှတယ်’

ဗညားအိမ်က မိမိ ပြောလိုသည့် စကားကို နိဒါန်းပျိုးလိုက်သည်။ ‘ငွေနဲ့ကြေးနဲ့ ဝယ်လို့မရတဲ့ ပစ္စည်းဆိုတာ ဘယ်လိုပစ္စည်းမျိုး ဖြစ်ပါ သည်’

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က ပြန်မေးလိုက်သည်။

‘သားစဉ်မြေးဆက် အမွေဆက်ခံရမယ့် ခမည်းတော်ဘုရားရဲ့ ပတ္တမြား တော်ဝတ်ရတနာကို ပြောနေတာပါ။ အဲဒီ ပတ္တမြား လက်ဝတ်ရတနာဟာ အာဇာနိရာဇ်ဘုရင်နဲ့ အင်းဝဘုရင်မင်းခေါင်တို့ စစ်ခင်းခဲ့ကြစဉ်က ဖခမည်း တော်ဘုရား ဦးစီးကွပ်ကဲပြီး ပါဝင်ဆင်နွှဲခဲ့တဲ့ စစ်ပွဲတစ်ပွဲမှာ ဖခမည်းတော် ဘုရား အောင်ပွဲခံနိုင်ခဲ့ရုံသာမက အင်းဝဘုရင် မင်းခေါင်ရဲ့ သွားတော် သူရဲ ကောင်း မင်းရဲကျော်စွာကိုပါ လက်ရဖမ်းဆီးရမိခဲ့သဖြင့် ရာဇာမိရာဇ် ဘုရင် ဆိုတာကြီး ကိုယ်တော်တိုင် ဖခမည်းတော်ဘုရားအား ချီးမြှင့်ပေးသနားတော် မူခဲ့သည့် နန်းစဉ်ပတ္တမြားငမောက် လက်ဝတ်ရတနာတော် ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီ လက်ဝတ်ရတနာတော်ကို အစ်မတော်ဘုရား အင်မတန်မှ မြတ်နိုးတော်မူပါ တယ်။ အဲဒီ လက်ဝတ်ရတနာကို လူယုတ်မာ သမိန်စက္ကံဝေါက ကြွေအန်နဲ့ မတရား ချွေနှိပ်ယူပြီး အပိုင်စီးခဲ့တယ်။ အဲဒီအကြောင်းကို အစ်မတော်ဘုရား သိတော်မူရင် ချွေနှိပ်ကျိုးပါလိမ့်မယ်’

ဗညားအိမ်သည် အိမ်တော်သို့ ပြန်ရမည်ကိုပင် ရင်လေးသည် အမူ အပြင် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်အား ရှင်းပြနေပေသည်။ ယမန်နေ့ညက ဗညားအိမ် က အာဇာနိရာဇ် ခက်ထန်ခဲ့သလောက် မာန်စွယ်ကျိုးမှန်းမသိ ကျိုးလာသည်ကို

သိရိဗြတ်ကမ္ဘန် သတိပြုမိပေသည်။ ဗညားအိမ် ပြောလိုက်သည့် စကားများကို ကြားသောအခါ သိရိဗြတ်ကမ္ဘန်မှာ ဗညားအိမ်အပေါ်တွင် ကရုဏာသက်သည့် အမူအရာဖြင့် မြင်းချင်းယှဉ်လိုက်ပြီး ဗညားအိမ်၏ ပခုံးကို လှမ်း၍ ဖက်ကိုင် လိုက်သည်။

‘သိရိဗြတ်ကမ္ဘန် ပြောတာ မှန်တယ်။ ကျွန်တော်ဟာ မြို့စားရာထူးနဲ့ မတန်ဘူး။ ဖခမည်းတော်ဘုရားရဲ့ ရိုက်ရာကို ဆက်ခံနိုင်မယ့် သားကောင်း ရတနာ မဟုတ်ဘူး။ ဖခမည်းတော်ဘုရား အသက်နဲ့လဲပြီး နိုင်ငံတော်ရဲ့ အမှု တော်ကို ထမ်းရွက်ခဲ့စဉ်က ဘုရင်မင်းတရားကိုယ်တော်တိုင် ချီးမြှင့်ပေးသနားတော် မူခဲ့တဲ့ နန်းစဉ်ပတ္တမြား လက်ဝတ်ရတနာကိုတောင် တန်ဖိုးထားရမှန်း မသိဘူး။ ကျွန်တော်လောက် မိုက်မဲတဲ့ သတ္တဝါ ရှိနိုင်တော့မယ် မထင်ဘူး။ ကျွန်တော် အသက်နဲ့ လဲချင်ရင် လဲရပါစေ။ ကျွန်တော်ဆီက မတရား လိမ်လည်ပြီး အပိုင် စီးထားတဲ့ နန်းစဉ်ပတ္တမြား လက်ဝတ်ရတနာကိုတော့ မရ ရတဲ့နည်းနဲ့ ပြန်ယူ ရလိမ့်မယ်။ အစစ်မတော်ဘုရားသာ သိရင်တော့ဖြင့် ရွှေရင်တော်ကျိုးမှာ အမှန်ပါ’

ဗညားအိမ်သည် နန်းစဉ်ပတ္တမြား လက်ဝတ်ရတနာတော်အတွက် အစစ်မတော်နှင့် မျက်နှာချင်း ဆိုင်ရမည်ကို မဝံ့သည့် အမူအရာဖြင့် ညည်း ညည်းညူညူ ပြောလိုက်ပြန်သည်။

‘ဒီအတွက် ဘာမှ မပူပါနဲ့၊ သိရိဗြတ်ကမ္ဘန် ရှိပါတယ်။ ပြန်ရအောင် ယူပေးနိုင်စွမ်း ရှိပါတယ်’

သိရိဗြတ်ကမ္ဘန်က ရဲရဲကြီး အာမ ခံလိုက်ရာ ဗညားအိမ်သည် သိရိ ဗြတ်ကမ္ဘန် ပြောလိုက်သည့် စကားကို လက်မခံနိုင်သည့် အမူအရာဖြင့် ပြန် လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။

‘လက်ဝတ်ရတနာတော်ကို ပြန်ရအောင် ယူပေးနိုင်စွမ်း ရှိတယ်ဆိုတာ သယ်လိုလုပ်ပြီး ယုံရမှာလဲ။ ဖြစ်ကော ဖြစ်နိုင်ပါ့မလား’

‘သိရိဗြတ်ကမ္ဘန် အဖို့ မဖြစ်နိုင်တာ မရှိကြောင်းပါ။ ကြိုးစားလျှင် ဘုရားပင် ဖြစ်နိုင်ကြောင်းပါ။ လက်ဝတ်ရတနာရဲ့ တန်ဖိုးကို သိခွင့်ရှိလျှင် သိလိုကြောင်းပါ’

သိရိဗြတ်ကမ္ဘန်က အလျှော့မပေးဘဲ ပြန်ပြောလိုက်သည်။

‘ငွေနဲ့ကြေးနဲ့ စက်ပြီး တန်ဖိုးဖြတ်လိုတော့ မရနိုင်ဘူး။ ဘုရင် မင်းတရား ကိုယ်တော်တိုင် ချီးမြှင့် ပေးသနားတော်မူခဲ့တဲ့ နန်းစဉ်ပတ္တမြား လက်ဝတ်ရတနာတော်မြတ် ဖြစ်တဲ့အတွက် တောင်ပုံရာပုံ ငွေကြေး ချမ်းသာ

သည်တိုင်အောင် ဝယ်ယူပုံမည့်သူ ရှိမည် မဟုတ်ပါ။ အဆောင်းအဝယ် ပြုလုပ်၍ နှစ်ကောင်းမည် မဟုတ်ပါ’

ဗညားအိမ်က အဖြေပေးလိုက်သည်။

‘စစ်ပွဲတွင် အောင်ပွဲရသဖြင့် ရာဇာဓိရာဇ် ဘုရင်မင်းတရားကြီးက နန်းစဉ်ပတ္တမြား နန်းစဉ်ပတ္တမြား လက်ဝတ်ရတနာ ဖြစ်သည်ကို သမိန်စက္ကဝေါ သိရှိပါသလော’

သိရိဗြတ်ကမ္ဘန်က ပြန်မေးလိုက်သည်။

‘ကောင်းစွာ သိရှိပါတယ်။ ဆောင်းတူးမြို့သို့ သမိန်စက္ကဝေါ အလည် အလာ လာစဉ်က အစစ်မတော်ဘုရားကိုယ်တိုင် နန်းစဉ်ပတ္တမြား လက်ဝတ် ရတနာတော်ကို ပြသခဲ့ပါတယ်။ ပြသခဲ့ရုံသာမက ဤလက်ဝတ်ရတနာတော်ကို ဖခမည်းတော် ဘုရားအား ရာဇာဓိရာဇ် ဘုရင်မင်းတရား ကိုယ်တော်တိုင် ချီးမြှင့် ပေးသနားတော်မူခဲ့ပုံကို အစစ်မတော်ဘုရား ရှင်းပြခဲ့တဲ့အတွက် လက်ဝတ်ရတနာ တော်ရဲ့ ရာဇဝင်ကိုပါ ကောင်းစွာ သိရှိပါတယ်’

ဗညားအိမ်က ရှင်းပြလိုက်သည်။

‘သမိန်စက္ကဝေါနှင့် အစစ်မတော် နှင်းကေသရာဘွဲ့ခံ ခင်စောမယ်တို့ နှင်းချင်ရင်းနီးမှု ရှိခဲ့ပါသလော’

သိရိဗြတ်ကမ္ဘန်က မိမိ သိလိုသည့် အချက်ကို မေးလိုက်ပြန်သည်။

‘တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး သိကျွမ်းရုံသာမက အတော်အတန် ခင်မင်ရင်းနီး ခဲ့ပါတယ်။ တစ်ချိန်တုန်းက ဆိုရင် သမိန်စက္ကဝေါဟာ ထန်းတောကြီးရွာတွင် အခြေစိုက်ခဲ့ပြီး အစစ်မတော်ဘုရားထံ မကြာခဏ ဝင်ထွက်ပြီး လူချင်းရင်းနီး အောင် ကြိုးစားခဲ့ဖူးပါတယ်’

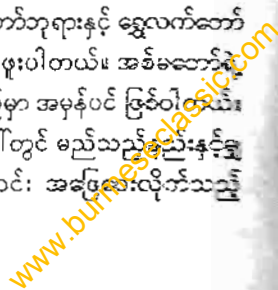
‘ရိုးရိုးတန်းတန်း ခင်မင်ရင်းနီးအောင် ကြိုးစားခြင်း ဖြစ်ပါသလား။

သို့တည်းမဟုတ် အစစ်မတော်၏ မေတ္တာတုံ့ပြန်မှုကို ရယူလိုသဖြင့် တဏှာပေမ ဖြင့် ရစ်ပတ်နှောင်ဖွဲ့ပြီး အပိုင်စီးရန် ကြိုးစားခြင်း ဖြစ်ပါသလော’

သိရိဗြတ်ကမ္ဘန်က မကွယ်ဝှက်ဘဲ တိုက်ရိုက် မေးမြန်းလိုက်ရာ ဗညား အိမ်မှာ ရှက်သွေးမွှန်သွားပြီး မျက်နှာတစ်ရလုံး ‘နီရဲသွားပေသည်’

‘အမှန်အတိုင်း ပြောရမည်ဆိုလျှင် အစစ်မတော်ဘုရားနှင့် ရွှေလက်တော် မတော်လိုကြောင်း ဖွင့်ဟပန်ကြားခဲ့သည်အထိ ဖြစ်ခဲ့ဖူးပါတယ်။ အစစ်မတော်နဲ့ အတ္တသန်းကို ဆင်မြန်းနိုင်ရန်လည်း ကြိုးစားခဲ့သည်မှာ အမှန်ပင် ဖြစ်ပါသည်။

သို့ရာတွင် အစစ်မတော်ဘုရားက သမိန်စက္ကဝေါအပေါ်တွင် မည်သည့်နည်းနှင့် အတ္တသန်းတို့ပြန်တော် မမူနိုင်ကြောင်း ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း အဆိုပြုပေးလိုက်သည့်

အဆိုန်မှစ၍ သမိန်စက္ကဝေါဟာ ဆောင်းတူးမြို့ကို မလာတော့ဘဲ ရွှေမြို့တော်ကို
ထွက်ခွာသွားပါတယ်။ ကျွန်တော့်ကိုပါ မြို့စားတို့တွင် ရှိအပ်သည့် အရည်အသွေး
များ တောက်ပြောင်လာစေရန် သူနှင့်အတူ ရွှေမြို့တော်သို့ လိုက်ပါလာပြီး
မြို့ရွာနယ်ပယ် စီမံအုပ်ချုပ်ပုံမှ အစ ဓားရေး၊ လှံရေးနှင့် စစ်ချီ စစ်တက် အစ
ရှိသည့် ပညာရပ်များကို လေ့လာဖို့ ခေါ်ဆောင်ခဲ့သဖြင့် သမိန်စက္ကဝေါ၏
စကားကို ယုံကြည်ပြီး ရွှေမြို့တော်သို့ လိုက်လာခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

‘အရှင်သား မိန့်တော်မူတဲ့အတိုင်းသာ မှန်လျှင်တော့ အရှင်သားထံမှ
နန်းစဉ်ပတ္တမြားလက်ဝတ်ရတနာကို သမိန်စက္ကဝေါ အကောက်ဉာဏ်ဖြင့် လိမ်
လည်ပြီး ယူထားခြင်းမှာ အလွန်လေးနက်သည့် အဓိပ္ပာယ် ရှိကြောင်းပါ။ ပေါ့
ပေါ့ တန်တန် မဟုတ်ကြောင်းပါ။ သမိန်စက္ကဝေါမှာ ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲသူ
ဖြစ်သည်ကို အရှင်သားအသိ ဖြစ်ကြောင်းပါ။ ဤလက်ဝတ်ရတနာကို တန်ရာ
တန်ဖိုးပေးပြီး ရွေးယူဖို့ အရေးဆိုပေလိမ့်မည် ဖြစ်ကြောင်းပါ’

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က ပြန်လည် လျှောက်တင်လိုက်ရာ ဗညားအိမ်မှာ
သီရိဗြတ်ကမ္ဘန် ဆိုလိုသည့် စကားအဓိပ္ပာယ်ကို ကောင်းစွာ သဘောမပေါက်
သဖြင့် မျက်မှောင်ကြဲတတ်ပြီး စဉ်းစားနေပေသည်။

‘လက်ဝတ်ရတနာ ပြန်လည် ရရှိရေးအတွက် ရှိသမျှ စည်းစိမ်ကို
ပေးအပ်ပြီး ရွေးယူရလျှင် ရွေးယူရပါစေ။ ရွေးယူဖို့ အသင့် ရှိနေပါတယ်’

ဗညားအိမ်က ရိုးရိုးပင် ပြန်ပြောလိုက်သည်။

‘စည်းစိမ်ကို သမိန်စက္ကဝေါ အလိုမရှိပါ။ ဝှင့်ပွင့်လင်းလင်း လျှောက်
တင်ရမည်ဆိုလျှင် သမိန်စက္ကဝေါ အလိုရှိနေသည်မှာ အရှင်သား၏ အစိမတော်
နှင်းကေသရာဘွဲ့ခံ ခင်စောမယ်သာလျှင် ဖြစ်ကြောင်းပါ။ လက်ဝတ်ရတနာ
ပြန်လည်ရရှိရေးအတွက် အစိမတော် နှင်းကေသရာဘွဲ့ခံ ခင်စောမယ်နှင့် လဲ၍
ရွေးယူနိုင်ပါမည်လော’

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က လျှောက်တင်လိုက်ရာ ဗညားအိမ်မှာ မျက်လုံးပြူး
သွားသည်။ သမိန်စက္ကဝေါ၏ ယုတ်မာပက်စက်သည့် အကြံအစည်ကို တရေးနေ
သိမြင်လာသဖြင့်လည်း ဒေါသအမျက် ခြောင်းခြောင်းထွက်၍ လာပေသည်။

‘လတ်စသတ်တော့ အစိမတော်ဘုရားကို အပိုင်စီးချင်လို့ လက်ဝတ်
ရတနာတော်ကို အကောက်ဉာဏ်နဲ့ အရ ယူထားတာကိုး။ အကြံပက်စက်
ဆန်ကောလောက်မှ ဇောက်မနက်ပါသလား။ လက်ဝတ်ရတနာတော်ကို အစိမ
တော်ဘုရား အသက်နဲ့ထပ်တူ မြတ်နိုးတော်မူကြောင်း သမိန်စက္ကဝေါ သိလို့
အစိမတော်ကို အပိုင်စီးနိုင်အောင် လက်ဝတ်ရတနာနဲ့ အကျွပ်ကိုင်လိမ့်မယ်

လင်တယ်။ အစိမတော်ဘုရား အနေနဲ့လည်း ဖခမည်းတော်ဘုရား စွန့်စွန့်
ထား တိုက်ပွဲဝင်ခဲ့လို့ ဘုရင်မင်းတရားကြီး ကိုယ်တော်တိုင် ချီးမြှင့်ပေးသနား
ထား မှုခဲ့တဲ့ လက်ဝတ်ရတနာ ဖြစ်တဲ့အတွက် လက်ဝတ်ရတနာ ပြန်ရရေး
အတွက် သူ့ဘဝသူ အနစ်မွန်းခံပြီး သမိန်စက္ကဝေါရဲ့ အလိုတို လိုက်ကောင်း
ညီတံလိမ့်မယ်။ ဒီလို ဆိုရင်တော့ ဒုက္ခပဲ’

ဗညားအိမ်မှာ သမိန်စက္ကဝေါ၏ ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲသည့် အကြံ
အစည်ကို ကောင်းစွာ သဘောပေါက် နားလည်သွားသည့်အပြင် လက်ဝတ်
ရတနာကို အစိမတော် အသက်နှင့်ထပ်တူ မြတ်နိုးတော်မူကြောင်း သိရှိသဖြင့်
လက်ဝတ်ရတနာအတွက် အစိမတော် နစ်မွန်းမည့်ဘေးကို မြော်တွေးပြီး
ညည်းညူလိုက်သည်။

‘ဒီအတွက်တော့ စိုးရိမ်နေသင့်လို့ ကြောင့်ကြတော် မမူပါနှင့်။ သမိန်
စက္ကဝေါကို အမြန်ဆုံး ရှင်းလင်းသုတ်သင်ပစ်လိုက်ရင် သူ့ရဲ့ ယုတ်မာပက်စက်
အကြံအစည် အောင်မြင်နိုင်တော့မည် မဟုတ်ကြောင်းပါ’

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က အရေးမစိုက်သည့် လေသံဖြင့် ပြန်ပြောလိုက်
သည်။

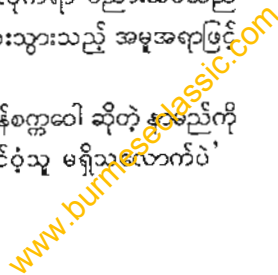
‘သမိန်စက္ကဝေါကို ရှင်းလင်းသုတ်သင်ပစ်ဖို့ ဆိုတာ ပြောတော့ လွယ်
တယ်။ လက်တွေ့ကျတော့ မလွယ်ဘူး။ ဓားရေး လှံရေးမှာ သမိန်စက္ကဝေါ
ထောက် ကျွမ်းကျင်လိမ္မာသူ မရှိဘူး။ ဟံသာဝတီ တစ်နိုင်ငံလုံး ပြိုင်ဘက်ကင်း
ထောက်အောင် အဲမောင်းလှံရေးတွင် ကျွမ်းကျင်လိမ္မာတဲ့ သမိန်ထောက်သို့သော
သူရဲကောင်းကိုပင်လျှင် ယှဉ်ပြိုင်ဝံ့သူ ဖြစ်ကြောင်း ကျော်ကြားတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်
ဖြစ်တယ်။ သူရဲကောင်း သမိန်ဗရမ်းရဲ့ အဆက်အနွယ် လို့တောင် ပြောသံ
ကြားဖူးတယ်’

ဗညားအိမ်က မိမိ ကြားသိခဲ့ရသည့် သူတင်းများကို ဖောက်သည်
ချလိုက်ရာ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က အရေးမစိုက်သည့် အမူအရာဖြင့် ပြုံးလိုက်သည်။

‘သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်လည်း လက်ယားနေတာနဲ့ အတော်ပဲ။ သမိန်စက္ကဝေါ
နဲ့ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန် တစ်ချီတစ်ပွဲ တွေ့ကြရဦးမှာပေါ့’

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က ရင်ကော့ပြီး ကြုံးဝါးလိုက်ရာ ဗညားအိမ်သည်
သီရိဗြတ်ကမ္ဘန် ကြွားလုံးကြီးသည်ဆိုပြီး အထင်သေးသွားသည့် အမူအရာဖြင့်
ပြန်ကြည့်လိုက်သည်။

‘ဒါလောက်တောင် အပြောမကြီးပါနဲ့။ သမိန်စက္ကဝေါ ဆိုတဲ့ နာမည်ကို
ကြားရုံနဲ့ လူတိုင်း ရွံ့တယ်။ သူနဲ့ ဓားချင်းယှဉ်ပြိုင်ဝံ့သူ မရှိသလောက်ပဲ’

ဗညားအိမ်က သမိန်စက္ကဝေါ၏ စွမ်းရည်သတ္တိကို အထင်မသေးရန် သတိပေးလိုက်သည်။

‘ရဲ့တဲ့ လူတိုင်းထဲမှာ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန် မပါပါဘူး။ သူလည်း သမိန်စက္ကဝေါ၊ ဒီကလည်း သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်ပါ’

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က အရေးမစိုက်သည့် လေသံဖြင့် ပြန်ပြောလိုက်သည်။

‘ဒါဟာ ပြဿနာရဲ့အဖြေ မဟုတ်ပါဘူး။ ပြဿနာက သမိန်စက္ကဝေါ မတရားလိမ်လည်ပြီး ယူထားလိုက်တဲ့ နန်းစဉ်ပတ္တမြား လက်ဝတ်ရတနာကို ဘယ်လိုနည်းနဲ့ ပြန်ရအောင် ယူမလဲ။ ပြန်ရအောင် မယူနိုင်လို့ စောစောက သီရိဗြတ်ကမ္ဘန် ပြောသလို နန်းစဉ်ပတ္တမြား လက်ဝတ်ရတနာနဲ့ အကျပ်ကိုင်ပြီး အစစ်တော်ကို အပိုင်စီးဖို့ ကြံစည်လာရင် သူ့အကြံအစည် ပျက်ပြားသွားအောင် ဘယ်လို ကာကွယ်မလဲ။ အဲဒီ ပြဿနာရဲ့ အဖြေကို သိချင်တယ်’

ဗညားအိမ်က ပြန်မေးလိုက်သည်။

‘အဲဒီ ပြဿနာရဲ့ အဖြေက သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်ပါ’

‘ဒါဟာ အဖြေမှ မဟုတ်ပဲ’

‘သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်ရဲ့ အတိတ်နဲ့ ပစ္စုပ္ပန်ကို အရှင့်သား ယခုထက်ပိုမိုပြီး သိလာတဲ့တစ်နေ့မှာ ပြဿနာအားလုံးရဲ့ အဖြေဟာ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်ပဲ ဆိုတာ သိမြင် သဘောပေါက်လာပါလိမ့်မယ်။ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်ရဲ့ လက်သုံးတော် ကိုးသင်္ချိုင်းသံဃားအကြောင်း အရှင့်သား မကြားဖူးသေးဘူး ထင်တယ်’

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က အလျှော့မပေးဘဲ ပြန်ပြောလိုက်သည်။ ကိုးသင်္ချိုင်းသံဃား ဟူသော စကားကို ကြားရသောအခါ ဗညားအိမ်မှာ မျက်လုံးပြူးသွားပေသည်။

‘ကိုးသင်္ချိုင်းသံဃား ဟုတ်လား။ ကိုးသင်္ချိုင်းသံဃားက ဘယ်လို အစွမ်းထက်သလဲ။ ဘာဖြစ်လို့ ကိုးသင်္ချိုင်းသံဃာလို့ ခေါ်ရတာလဲ’

ဗညားအိမ်က ပြန်မေးလိုက်သည်။

‘ကိုးသင်္ချိုင်းသံဃား စီရင်ပုံကို အခါအခွင့်သင့်တဲ့အခါ အရှင့်သား သဘောပေါက်အောင် ရှင်းပြပါမယ်။ အစွမ်း ထက်မြက်ပုံကိုလည်း အဆေးကြုံလာတဲ့အခါမှာ လက်တွေ့ စမ်းသပ်ပြပါမယ်’

‘သမိန်စက္ကဝေါကို အနိုင်ယူနိုင်ပါ့မလား’

‘သမိန်စက္ကဝေါရဲ့ ဘိုးအေကိုတောင် အနိုင်ယူနိုင်ပါတယ်’

‘သမိန်စက္ကဝေါကို အထင်သေးလို့ မဖြစ်ဘူး။ သူ့ဓားက သိပ်ထင်တယ်’

‘သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်ရဲ့ ကိုးသင်္ချိုင်းသံဃားက အဆတစ်ရာ အဆတစ်ထောင် ဖြစ်ပြီး ထက်ပါတယ်’

‘သမိန်စက္ကဝေါရဲ့ ဓားချက်နဲ့ အသက်ထွက်ခဲ့ရတဲ့ လူသေင်း မနည်းဘူး’

‘သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်လည်း သေမင်းနဲ့ စစ်ခင်းပြီး အနိုင်ယူခဲ့သေးသေးပါပြီ။ သေမင်းကတောင် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်ကို အရှုံးပေးထားရပါတယ်။ သေမင်းကိုပင် စစ်ခင်းပုံသူဖြစ်၍ သမိန်စက္ကဝေါလောက်တော့ အရေးစိုက်လိမ့်မယ် မဟုတ်ကြောင်းပါ’

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က တစ်ခွန်း မခံ၊ အလျှော့မပေးဘဲ မျက်နှာထားတင်းတင်းနှင့် ပြန်ပြောလိုက်ရာ၊ ဗညားအိမ်သည် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်အား ခြေဆုံးခင်းဆုံး ကြည့်ပြီး အကဲခတ်လိုက်သည်။

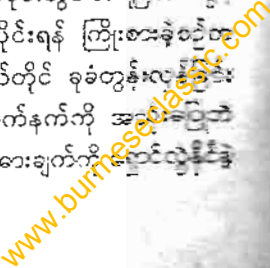
သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်၏ တည်ငြိမ်ရင့်ကျက်သည့် ဣန္ဒြေ၊ ယောက်ျားကောင်းသောသည့် ကြံ့ခိုင်လက်ကွပ်ကားနှင့် တဝင်းဝင်း တလက်လက် အရောင်ထွက်နေသည့် ဟု ထင်ရသော ကြည်လင်စူးရှသည့် မျက်လုံးအစုံကို မြင်ရသောအခါ အဘေက သီရိဗြတ်ကမ္ဘန် အပေါ်တွင် အထင်သေးခဲ့သမျှ၊ အထင်သေးသည့် စိတ်များ တဖြည်းဖြည်း လွင့်ပါး ပျောက်ကွယ်သွားပြီး သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်၏ နှင်းငယ်သတ္တိကို ယုံကြည်ကိုးစားသည့် စိတ်များ တဖွားဖွား ပေါ်ပေါက်လာပေသည်။

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်၏ အရည်အသွေးများကို ရေးသားဖော်ထုတ်ခဲ့သည့် အိမ်တော် နှင်းကေသရာဘွဲ့ခံ ခင်စောမယ်၏ စာလွှာတွင် ပါရှိသည့် အချက်အလက်များကိုလည်း မျက်စိထဲတွင် တရေးရေး မြင်ယောင်လာပေသည်။

‘ဗိုလ်မင်း သီရိဗြတ်ကမ္ဘန် အပေါ်တွင် အထင်သေးခဲ့မိသည်ကို ခွင့်တောင်းပါ’

ဗညားအိမ်က တောင်းပန်စကား ပြောလိုက်သည်။

‘အရှင့်သား၊ သတိမမူခဲ့သဖြင့်သာ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်အပေါ်တွင် အထင်သေးခဲ့ခြင်း ဖြစ်ကြောင်းပါ။ ယမန်နေ့ညက ကြွေအန်ပိုင်းတွင် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်အား သမိန်စက္ကဝေါ လက်သုံးတော်ဓားဖြင့် ခုတ်ပိုင်းရန် ကြိုးစားခဲ့တဲ့အခါ သမိန်စက္ကဝေါ၏ ဓားချက်ကို သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်ကိုယ်တိုင် ခုခံတွန်းလှန်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ရတဲ့ မင်းစည်သူ၏ တန်ဆာပတ္တိဉာဏ်ဖြင့် လက်နက်ကို အညှစ်ခွဲပြီး ညှစ်တင်ပြန်အတွင်း ခုခံတွန်းလှန် ဖြိုဖျက်ခဲ့သဖြင့် ဓားချက်ကို အညှစ်ခွဲခဲ့ခြင်းပါ’

သည့်သာမက သမိန်စက္ကဝေါ ဓားကိုင်ထားသည့် လက်မောင်းရိုးပင် ထက်ပိုင်း
အရှင်သား မြင်ခဲ့ရပြီ မဟုတ်ပါလား'

သီရိဗြတ်ကမ္မန်က ရှင်းပြလိုက်ရာ ဗညားအိမ်မှာ သီရိဗြတ်ကမ္မန်၏
လက်ရုံးရည်ရော နှလုံးရည်ကိုပါ လေးစားသည်ထက် လေးစားလာပေသည်။

ဗိုလ်မင်း သီရိဗြတ်ကမ္မန်အား ယခုအချိန်မှစ၍ မိတ်ဆွေစစ် မိတ်ဆွေ
မှန် အဖြစ် အသိအမှတ် ပြုပါရစေ။ ကျွန်တော့်အပေါ်တွင်လည်း သွေးရင်း
သားရင်းလို သဘောထားပြီး စောင့်ရှောက်သွားဖို့ တောင်းပန်ပါရစေ။ မိတ်ဆွေ
စစ် မိတ်ဆွေမှန် ဟန်ဆောင်ပြီး နောက်ကျောကို ဓားနှင့်ထိုးရန် ကြံစည်ခဲ့သော
ရန်သူများကို ၎င်းတို့၏ နဂိုဇာတိရပ်ပေါ်အောင် ဖော်ထုတ်ပြီး ထိုရန်သူများ၏
လောင်းရိပ်အောက်မှ ကယ်တင်ခဲ့သည့် ကျေးဇူးကို မေ့ပျောက်၍ ရနိုင်မည်
မဟုတ်ပါ။ ဗိုလ်မင်း သီရိဗြတ်ကမ္မန်သည် ဓားရေးလှံရေးနှင့် စစ်ချီ စစ်တက်
အရာတွင် သူမတူအောင် ကျွမ်းကျင်လိမ္မာသူ ဖြစ်ကြောင်း သိရပါသဖြင့် ဓားရေး
လှံရေး အတတ်ပညာများကို သင်ကြားပို့ချပေးရန် တောင်းပန်ပါတယ်'

ဗညားအိမ်က တိုးလျှိုးတောင်းပန်လိုက်သည်။

ဤအတွက် စိုးရိမ်တော် မမူပါနှင့်။ အရှင်သားသာ ဤအတတ်ပညာ
များကို တတ်မြောက်လိုသော စိတ်ဆန္ဒပြင်းပြလျှင် လွယ်လွယ်နှင့်ပင် တတ်မြောက်
နိုင်ကြောင်းပါ'

'ဓားရေး လှံရေးသာမက ယောက်ျားကောင်းတို့ တတ်အပ်သည့်
တစ်ဆယ့်ရှစ်ရပ်သော အတတ်များကိုပါ သင်ကြားတတ်မြောက်လိုတဲ့ ဆန္ဒ
ပြင်းပြလျက် ရှိပါတယ်။ လောလောဆယ်အားဖြင့် သမိန်စက္ကဝေါထံမှ လက်ဝတ်
ရတနာ ပြန်လည်ရရှိရေးအတွက် မည်သို့မည်ပုံ အရေးယူ ဆောင်ရွက်သင့်သည်
ကို ကောင်းမြတ်တဲ့ အကြံဉာဏ်များ ချီးမြှင့်စေလိုပါတယ်'

'လက်ဝတ်ရတနာများ ပြန်လည် ရရှိဖို့အတွက် သီရိဗြတ်ကမ္မန်
ကိုယ်စွမ်းရှိသမျှ ဉာဏ်စွမ်းရှိသမျှ ကြိုးစားပါမယ်။ ဒီအတွက် စိုးရိမ်တော်
မမူပါနဲ့'

သီရိဗြတ်ကမ္မန်က ရဲရဲကြီး အာမခံလိုက်ပေသည်။

ဒီစကား ကြားရတာ စိတ်နှလုံး ချမ်းမြေ့လှပါတယ်။ ယခုအချိန်က
စပြီး ကျွန်တော့်ကို မိတ်ဆွေရင်းလို သဘောထားပါ။ သွေးရင်းသားရင်းလို
သဘောထားပြီး အစစ အရာရာ သွန်သင်ဆုံးမပါ။ ကဲ စကားပြောလိုတော့
ကောင်းပါတယ်။ အရှေ့ဆီက နေဝန်းတောင် ထွက်ပြုစ ပြုလာပြီ၊ ခရီးဆက်ကြ
ပါစို့လား'

ဗညားအိမ်မှာ လက်ဝတ်ရတနာအတွက် အင်အားနှင့် ဗျက်နှာချင်း
ပိုင်ရန် ရင်လေးလာခဲ့ရာမှ သီရိဗြတ်ကမ္မန်၏ စကားများကို ကြားရသဖြင့်
ရင်သဲတွင် ပေါ့ပါးသွားကာ အစ်မတော် နှင်းကေသရာတွင် ခင်အောင်ထံ
အမြန်ဆုံး ရောက်လိုသည့် ဆန္ဒများ ဖြစ်ပေါ်လာသဖြင့် ခရီးဆက်ရန် ပြောပြ
လိုက်ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

ကုန်းမြင့်ပေါ်မှ နေပြီး ဆင်ခြေလျှော့ရှိရာသို့ လှမ်းကြည့်လိုက်ရာ
မင်းစည်သူနှင့် မြင်းစေကျော် မင်းဒေဝတို့သည် ဆင်ခြေလျှော့၏ ခြေရင်းတွင်
ရင်တန်၍ ဗညားအိမ်နှင့် သီရိဗြတ်ကမ္မန်တို့အား စောင့်ကြိုနေကြသည်ကို မြင်ရ
ပေသည်။

ဗညားအိမ်နှင့် သီရိဗြတ်ကမ္မန်တို့သည် မင်းစည်သူနှင့် မင်းဒေဝတို့
ရင်တန်စောင့်ကြိုနေသည့် နေရာသို့ ဆင်ခြေလျှော့အတိုင်း တဖြည်းဖြည်း လာခဲ့
ကြရာမှ ထွက်ပြုစ နေမင်း၏ရောင်ခြည်အောက်တွင် အိပ်တန်းမှ ဆင်းလာကြ
ပြီး ကိုယ်စီကိုယ်င သဘာဝအလျောက် အစာရှာ ထွက်လာကြသည့် ငှက်မောင်နှံ
တို့၏ သာယာသော ကျူးရင့်သံများကို ကြားရသောအခါ ဗညားအိမ်မှာ စိတ်
ကြည်နူးသည်ထက် ကြည်နူး၍ လာပေသည်။

မာန်မာန လွှမ်းမိုးခဲ့သဖြင့် ခက်ထန်ကြမ်းကြုတ်ခဲ့သည့် ဗညားအိမ်၏
ဗျက်နှာမှာလည်း ကြည်လင်ရွှင်လန်းသည့် အသွင်ကို ဆောင်လျက် ရှိပေသည်။

'သမိန်စက္ကဝေါတော့ လက်မောင်းရိုးကျိုးသွားတဲ့ အတွက် ရုတ်တရက်
တော့ ကျွန်တော်တို့ကို ရန်တုံ့မှုနိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး။ ဒီအတောအတွင်း ကျွန်တော်
တို့ကို သမိန်စက္ကဝေါနဲ့ ဓားချင်းယှဉ်ပြိုင်နိုင်အောင် ဓားရေးလှံရေး အတတ်
ပညာကို သင်ကြားပို့ချပေးစေလိုပါတယ်။ ကိုးသန်းခိုင်းသံစားရဲ့ အစွမ်းသတ္တိကို
ပါ အခါအခွင့် သင့်တဲ့အခါ လက်တွေ့ပြသစေလိုပါတယ်'

ဆင်ခြေလျှော့အတိုင်း တဖြည်းဖြည်း ဆင်းလာရင်း ဗညားအိမ်က
ဆပ်လောင်း၍ တောင်းပန်လိုက်ပြန်သည်။

မကြာမီ မင်းစည်သူနှင့် မင်းဒေဝတို့ ရပ်စောင့်နေသည့် နေရာသို့
ရောက်ရှိလာကာ၊ လေးယောက်သား ခရီးဆက်၍ နှင်လာခဲ့ကြပေရာ ဆွမ်းခံ
ခင်ချိန်လောက်တွင် ဆောင်းတူးမြို့တွင်းသို့ ဝင်မိကြပေသည်။

မင်းစည်သူနှင့် သီရိဗြတ်ကမ္မန်တို့က ဝဲယာခြံရံ၍၊ နောက်ဘက်ဝဲ
ခြင်းစေကျော် မင်းဒေဝ လိုက်ပါလာကာ မြို့တွင်းသို့ မြို့စားလောင်း ဗညားအိမ်
ရင်လာသည်ကို မြင်သောအခါ မြို့သူမြို့သားများမှာ ဝမ်းသာအားရ ဆင်ခြေ
ကြသည်ကို မြင်ရပေသည်။

အစ်မတော် နှင်းကေသရာဘွဲ့ခံ ခင်စောမယ်မှာလည်း မြို့သူမြို့သား နှင်းကေသရာဘွဲ့ခံ တစ်ဆင့် မောင်တော် ဗညားအိမ် ရွှေမြို့တော်မှ ပြန်ရောက်လာသည့် သဘင်းကို ကြားရသဖြင့် အိမ်တော်ဝင်း အဝင်ဝသို့ ထွက်၍ မောင်တော်အား ဆီးကြိုနေသည်ကို တွေ့ရပေသည်။

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်နှင့်အတူ မောင်တော် ဗညားအိမ် ပြန်ပါလာသည်သာ မက ဗညားအိမ်၏ မျက်နှာမှာ ကြည်လင်ရွှင်ဖျူလျက် ရှိသည်ကို မြင်ရသော အခါ အစ်မတော် နှင်းကေသရာဘွဲ့ခံ ခင်စောမယ်မှာ အတိုင်းမသိ ဝမ်းမြောက် ဝမ်းသာ ဖြစ်၍ သွားပေသည်။

‘မောင်တော် ပြန်လာပြီ၊ မောင်တော် ပြန်လာပြီ၊ အစ်မတော်ဘုရား ဝမ်းသာတော်မူလိုက်တာ’

နှင်းကေသရာဘွဲ့ခံ ခင်စောမယ်သည် မောင်တော် ဗညားအိမ်အား ပျာပျာသလဲ ဆီးကြိုလိုက်သည့် အသံကို ကြားရသောအခါ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်မှာ အလိုလို ပီတိသောမနဿ ဖြစ်၍ သွားပေသည်။

အခန်း ၆

‘ဘယ်သူမှ အောင်မြင်စွာ ထမ်းရွက်နိုင်လိမ့်မယ်လို့ သခင်မ မမျှော်လင့်ခဲ့တဲ့ ခက်ခဲနက်နဲတဲ့ တာဝန်ကို စစ်သည်တော်ကြီး အောင်မြင်စွာ ထမ်းရွက်နိုင်ခဲ့ပြီ ပေါ့နော်’

ကြာမျိုးစုံ ပွင့်ဖူးကြိုသင်းလျက် ရှိသော ကြည်လင်စိမ်းလဲ့သည့် ရေကန်တော်အတွင်း၌ ကူးလူးမြူးထူးနေသည့် ငါးသတ္တဝါများအား ပေါက် ပေါက်ဆုပ်များကို ငုံ့၍ အစာကျွေးရင်း မိမိအနီးတွင် ခြေစုံရပ်၍ ခစားနေသော အညတရ စစ်သည်တော် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်အား ဆောင်းတူးမြို့စားကြီး၏ သမီးဦး ရတနာ နှင်းကေသရာဘွဲ့ခံ ခင်စောမယ်သည် ရေကန်တော်အတွင်းရှိ စစ်သည် တော်၏ အရိပ်ကိုကြည့်၍ သာယာသော အသံဖြင့် မိန့်တော်မူလိုက်သည်။

‘သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်အဖို့ ဘာမဆို လွယ်ပါတယ်။ ကြီးစားလျှင် ဘုရား ပင် ဖြစ်နိုင်သေးကြောင်း လျှောက်တင်ခဲ့ဖူးသည်ကို သတိပြု ဆင်ခြင်တော်မူပါ’

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က တည်ငြိမ်သည့် ဣန္ဒြေဖြင့် တစ်ခွန်းချင်း လျှောက် တင်လိုက်သည်။

‘စစ်သည်တော်ကြီး ကြွားလုံးကြီးခဲ့သည်ကို သခင်မ သတိမေ့လိမ့် မည် မထင်ပါနှင့်’

ခင်စောမယ်က ပြန်လည်ချေပရင်း ပေါက်ပေါက်ဆုပ် တစ်လုံးကို ခြေစုံပြီး ရေကန်တော်တွင်းသို့ ကြံချလိုက်ရာ ငါးများ ဝိုင်းဆူငြိုး တုပ်နေကြ သည်ကို မြင်ရပေသည်။

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်မှာ ရေကန်တော်အတွင်းရှိ ငါးများကို မမြင်ဘဲ ငါးများ ကို အစာကျွေးနေသည့် နှင်းကေသရာဘွဲ့ခံ ခင်စောမယ်၏ ရှုမိန့်တို့သာ အားစိုက်လျက် ရှိပေသည်။

‘သမိန်စက္ကဝေါရဲ့ ယုတ်မာစဉ်းလဲတဲ့ အကြံအစည်ကို ဆောင်ဆောင် ဆေးဆေးအိမ် မျက်ဝါးထင်ထင် သိမြင်လာအောင် စစ်သည်တော်ကြီး ဆော်ထုတ် နိုင်ခဲ့တယ်လို့ မောင်တော်ထံမှ တစ်ဆင့် သခင်မ ကြားသိခဲ့ရတယ်။ လူ့ယုတ်မာ သမိန်စက္ကဝေါရဲ့ ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲတဲ့ အကြံအစည် အပြုအမူကို ဘယ်စုံ သယ်နည်း ဖော်ထုတ်ခဲ့သလဲ ဆိုတာ သခင်မ စဉ်းစားလို့ မရဘူး’

‘စိတ်ပင်ပန်းခဲပြီး စဉ်းစားတော် မမူပါနဲ့’

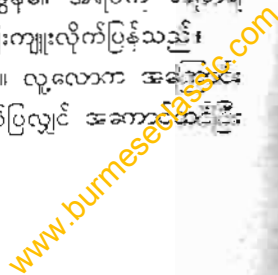
‘စိတ်ပင်ပန်းခဲပြီး စဉ်းစားတော် မမူစေလိုရင် စစ်သည်တော်ကြီး ရှင်းပြစမ်းပါလား။ သခင်မ သိခွင့်ရှိရင် သိပါရစေ’

နှင်းကေသရာဘွဲ့ခံ ခင်စောမယ်က မပွင့်တပွင့် ပြန်မေးလိုက်သည်။ ‘သခင်မရဲ့ မေးခွန်းကို သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က ဖြေဆိုရန် မလွယ်ကြောင်း’

ဒါလောက် ခက်ခဲနက်နဲတဲ့ တာဝန်ကြီး တစ်ခုကို လွယ်လွယ်ကူကူနဲ့ ဆောင်မြင်စွာ ထမ်းရွက်နိုင်ခဲ့တာကို သခင်မဖြင့် အံ့ဩလို့ မဆုံးဘူး။ သမိန် စက္ကဝေါလို လူတကာရဲ့ မျက်လုံးမွေးပေါ်မှာ စကြိုလျှောက်လာခဲ့တဲ့ လူ့ယုတ်မာ တစ်ယောက်ကို သူ့ရဲ့ ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲတဲ့ အကျင့်အကြံတွေ ဖုံးကွယ်မထား နိုင်အောင် ဖော်ထုတ်နိုင်တဲ့ စွမ်းရည်သတ္တိဟာ သာမည့် စွမ်းရည်သတ္တိ မဟုတ်ဘူး။ သမိန်စက္ကဝေါရဲ့ ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲတဲ့ အကျင့်အကြံတွေကို ဆော်ထုတ်နိုင်ရုံသာမက တစ်စုံတစ်ရာ ချေပခြင်း မပြုနိုင်ဘဲ အညံ့ခံ အရှုံးပေး နိုင်အောင် စွမ်းဆောင်နိုင်တဲ့ သတ္တိကို သခင်မ ချီးကျူးလို့ မကုန်နိုင်ဘူး’

နှင်းကေသရာဘွဲ့ခံ ခင်စောမယ်သည် ရေကန်တော်အတွင်းရှိ ငါး သတ္တဝါများကို ကြည့်သလိုလိုနှင့် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်၏ အရိပ်ကို မရှုဘဲ ကြည့်ရင်း သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်၏ စွမ်းရည်သတ္တိကို ချီးကျူးလိုက်ပြန်သည်။

‘အံ့ဩ ချီးကျူးစရာ မဟုတ်ကြောင်းပါ။ လူ့လောက အချင်းချင်း အတွေ့အကြုံများသော သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်အဖို့ အရိပ်ပြလျှင် အကောင်းထက် ခြင်းကြောင်းပါ’

အခြား မည်သူ တစ်ဦးတစ်ယောက်မျှ ဖော်ထုတ်ခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်တဲ့ လူယုတ်မာ သမိန်စက္ကဝေါ၏ ပက်စက်တဲ့ အကျင့်အကြံတွေကို စစ်သည်တော်ကြီး မည်သို့မည်ပုံ လွယ်လင့်တကူ ဖော်ထုတ်နိုင်ခဲ့သည်ကို သခင်မ သိပါရဘူး။

မြေ မြေချင်း ခြေမြင်သည်ဆိုသည့် စကားအရ ကြွေအန်ကစားရာတွင် သမိန်စက္ကဝေါ ကလိမ်စေ့ငြမ်းဆင်ပြီး သခင်မ၏မောင်တော် ဗညားအိမ်အား မတရားအနိုင်ယူနေသည်ကို သိရှိပြတ်ကမ္မန်၏ စူးရှထက်မြက်သည့် မျက်လုံးများက မြွေကိုမြွေချင်း ခြေကိုမြင်သလို ကွက်ကွက်ကွင်းကွင်း မြင်နိုင်စွမ်းရှိသဖြင့် လွယ်လွယ်ကူကူ ဖော်ထုတ်နိုင်ခြင်း ဖြစ်ကြောင်းပါ။

သိရှိပြတ်ကမ္မန်က အဖြေပေးလိုက်ရာ နှင်းကေသရာ ဘွဲ့ခံ ခင်စောမယ်သည် ရေကန်တွင်းရှိ သိရှိပြတ်ကမ္မန်၏ အရိပ်ကို ကြည့်နေရာမှ မိမိအနီးတွင် ရပ်နေသော သိရှိပြတ်ကမ္မန်ဘက်သို့ လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။

မြွေကိုမြွေချင်း ခြေကိုမြင်သည်ဆိုသည့် စကားအရ စစ်သည်တော်ကြီးသည် သမိန်စက္ကဝေါကဲ့သို့ပင် အကြံပက်စက်သူ ဖြစ်သည်ဟု ဆိုရာ ရောက်ပါသလော။ စစ်သည်တော်ကြီးသည် သမိန်စက္ကဝေါကဲ့သို့ပင် ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲသူ ဖြစ်သည်ဟု ဝန်ခံရာ မရောက်ပါသလော။

လူတို့၏ အတွင်းမနေ့သည် မျက်နှာတွင် ပေါ်လွင်တတ်ပါသည်။ သိရှိပြတ်ကမ္မန်၏ မျက်နှာကို စေ့စေ့ကြည့်ပြီး ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲသူ ဟုတ်မဟုတ်၊ ယုတ်မာပက်စက်သူ ဟုတ် မဟုတ် အဆုံးအဖြတ် ပေးတော်မူပါ။

သိရှိပြတ်ကမ္မန်သည် အရောင်တလက်လက် ထွက်နေသည် ဟု ထင်မှတ်ရလောက်အောင် ကြည်လင်တောက်ပြောင်သည့် မျက်လုံးအစုံဖြင့် နှင်းကေသရာ၏ မျက်နှာကို စေ့စေ့ကြည့်ရင်း အဖြေပေးလိုက်ရာ၊ နှင်းကေသရာ ဘွဲ့ခံ ခင်စောမယ်သည် သိရှိပြတ်ကမ္မန်၏ မျက်လုံးဒဏ်ကို မခံနိုင်သဖြင့် မသိမသာ မျက်လွှာချလိုက်ပြီး ရေကန်တော်တွင်းသို့ ပေါက်ပေါက်ဆုပ်များကို ကြံချလိုက်ပြန်သည်။ ပေါက်ပေါက်ဆုပ်များကို ဝိုင်းအုံပြီး တွပ်နေကြသော ငါးများကို မျက်မှောင်ကြုတ်၍ ကြည့်ရင်း မသိမသာ သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

ဘာပဲပြောပြော မောင်တော်ဗညားအိမ် အမြင်မှန်ရသွားပြီး ရန်သူမှန်း သိသွားအောင် ကြိုးပမ်းဆောင်ရွက်ပေးတဲ့အတွက် စစ်သည်တော်ကြီးတို့ သခင်မ အတိုင်းမသိ ကျေးဇူးတင်ရှိပါတယ်။

ဒီစကားကြားရတာ ပြည်တန်တဲ့ ပတ္တမြားရတနာကို လက်ခံရရှိတာ ထက်ပင် ဝမ်းသာပီတိ ဖြစ်မိကြောင်းပါ။

မောင်တော် ဗညားအိမ် ပြောပြချက်အရဆိုလျှင် လူယုတ်မာ သမိန်

ဤခေါ ဒဏ်ရာအပြင်းအထန် ရသွားကြောင်း သခင်မ ကြားသိတယ်။ ဤစကား အမှန်ပင် ဖြစ်ပါသလား။

သူ့အကုသိုလ်နဲ့သူ ခံသွားရခြင်း ဖြစ်ကြောင်းပါ။

ဒဏ်ရာ အတော်ပြင်း ထန်ပါသလား။

လက်မောင်းရိုး ကျိုးသွားရုံတင်ပါ။

လက်မောင်းရိုး နှစ်ဖက်စလုံး ကျိုးသွားရင် ပိုကောင်းမယ်။ ဒါပေမယ့်

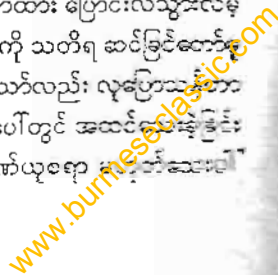
သူတို့မှာတဲ့လူကို ခြေရော လက်ပါ ရိုက်ချိုးပစ်ဖို့ ကောင်းတယ်။ ခင်စောမယ်က အခဲမကျေနိုင်သည့် အမူအရာဖြင့် ပြန်ပြောလိုက်သည်။

သခင်မသည် မိန်းမသားပင် ဖြစ်လင့်ကစား ဒေါသအာယာတ တရားအလှည့်ပြီး ရန်ငြိုးဖွဲ့တတ်သူပါတကား။

သိရှိပြတ်ကမ္မန်က မချိုမချည် မျက်နှာထားဖြင့် မထိတထိ ကလိလိုက်သည်။

ရန်ငြိုးဖွဲ့တတ်သူလို ဆိုချင်ဆို၊ သမိန်စက္ကဝေါ ကဲ့သို့သော အကြံပက်စက် ဆန်ကောလောက်မှ ဇောက်မနက်တဲ့ လူယုတ်မာတွေကို သခင်မ စက်ဆုပ်ရွံ့တော်မူတယ်။ စက်ဆုပ် ရွံ့တော်မူတဲ့အတွက် သမိန်စက္ကဝေါရဲ့ ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲတဲ့ အကျင့်အကြံတွေကို ဖော်ထုတ်ခဲ့တာကို သခင်မ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဖြစ်ပါတယ်။ မင်းသားခေါင်း ဆောင်းထားတဲ့ ဘီလူးကို အစွယ်ပြုးပြုးနဲ့ နဂိုရုပ်ဆွဲအောင် ဖော်ထုတ်နိုင်စွမ်း ရှိတဲ့ စစ်သည်တော်ကြီးရဲ့ အရည်အသွေးကို သည်း သခင်မ အံ့ဩလို့ မကုန်ဘူး။ ရက်စက် ကြမ်းကြုတ်လှသဖြင့် သူ့မျက်နှာထိပင် မော်ပြီး မကြည့်ဝံ့အောင် လူတိုင်း ကြောက်ဒူး တုန်ခဲရတဲ့ လူယုတ်မာ သမိန်စက္ကဝေါကို လွယ်လွယ်နဲ့ အနိုင်ယူလာခဲ့နိုင်တဲ့ စွမ်းရည်သတ္တိကို သခင်မ ချီးကျူးလို့ မကုန်ဘူး။

သိရှိပြတ်ကမ္မန်အား အပြောသမားဟု မှတ်ထင်ခဲ့သဖြင့်သာ အံ့ဩရာ မဟုတ်သည်ကို အံ့ဩနေပြီး ချီးကျူးစရာ မဟုတ်သည်ကို ချီးကျူးနေခြင်း ခြစ်ကြောင်းပါ။ အပြောကို လက်တွေ့ အကောင်အထည် ဖော်နိုင်တာကို တွေ့ရတဲ့အခါ သိရှိပြတ်ကမ္မန် အပေါ်တွင် သခင်မ သဘောထား ပြောင်းလဲသွားလိမ့်မည် ဖြစ်ကြောင်း မဆွဲကပင် လျှောက်တင်ခဲ့ဖူးသည်ကို သတိရ ဆင်ခြင်တော်မူပါ။ လူပြောမသန် လူသန်မပြော ဆိုသော စကားရှိသော်လည်း လူပြောသန်တာကို သခင်မ မမြင်ဖူးသေးသဖြင့် သိရှိပြတ်ကမ္မန် အပေါ်တွင် အထင်သေးခဲ့ခြင်း ဖြစ်ကြောင်းပါ။ ဤမျှလောက်နှင့် ချီးကျူးစရာ ဂုဏ်ယူစရာ မရှိဘဲ သေသေ

'အင်း သီရိဗြတ်ကမ္ဘာ၊ သီရိဗြတ်ကမ္ဘာ'

'အညတရ ဆိုတဲ့ စကားတစ်ခွန်း ကျန်နေသေးကြောင်းပါ'

သီရိဗြတ်ကမ္ဘာက သတိပေးသလိုလိုနှင့် ပြောလိုက်ရာ၊ ခင်စောမယ်သည် ရယ်ချင်သလို ဖြစ်သွားသဖြင့် မသိမသာ ပြုံးလိုက်သည်။

'ကောင်းလှပါပြီ၊ အညတရစစ်သည်တော် သီရိဗြတ်ကမ္ဘာကို သခင်မေးစမ်းပါရစေ။ အညတရစစ်သည်တော် သီရိဗြတ်ကမ္ဘာဟာ လူ့လောကအကြောင်း အတွေ့အကြုံ ဗဟုသုတများသူ ဖြစ်၍ လူကဲခတ်တတ်ကြောင်း စောစောက လျှောက်တင်သွားသည်ကို သခင်မ နားနှင့်ဆတ်ဆတ် ကြားခဲ့ရပါတယ်။ လူကဲခတ်ကောင်းသူ ဖြစ်သည်နှင့်အညီ မောင်တော် ဗညားအိမ်၏ အပြောအဆို အမူအကျင့်များကို လေ့လာသုံးသပ်ပြီး လူကဲခတ်ခေလိုပါတယ်။ မောင်တော် ဗညားအိမ်ရဲ့ စိတ်နေသဘောထားနဲ့ ပတ်သက်ပြီး အညတရစစ်သည်တော် သီရိဗြတ်ကမ္ဘာ ဘယ်လို အကဲခတ်လို့ ရပါသလဲ'

ခင်စောမယ်က မောင်တော်ဗညားအိမ် အပေါ်တွင် သီရိဗြတ်ကမ္ဘာထားရှိသည့် သဘောထားကို သိလိုသဖြင့် မေးခွန်းထုတ်လိုက်ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

'စိတ်ထားမွန်မြတ်သည့် နတ်ရွာစံ မြို့စားကြီး၏ သားတော် ဖြစ်သည့် အပြင် နှလုံးသားဖြူစင်သည့် အစ်မတော်၏ မောင်တော်ဖြစ်ပါသဖြင့် မေမည်တော်နှင့် အမတော်တို့၏ အမေ့အနစ်ကို ဆက်ခံနိုင်သည့် စိတ်ထား မွန်မြတ်၍ နှလုံးသားဖြူစင်သူ တစ်ယောက် ဖြစ်ရလိမ့်မည်ဟု အကဲခတ်၍ ရကြောင်းပါ'

'အတွေ့အကြုံ ဗဟုသုတများပြီး လူကဲခတ် ကောင်းလှတဲ့ အညတရစစ်သည်တော် သီရိဗြတ်ကမ္ဘာ၏ လေးနက်သော အဆုံးအဖြတ်ကို ကြားနားသဖြင့် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ရှိလှပါတယ်'

'ငမိုက်သား သီရိဗြတ်ကမ္ဘာ အနေနှင့် မောင်တော် ဗညားအိမ်ရဲ့ မိတ်ဆွေစစ် မိတ်ဆွေမှန်အဖြစ် အသိအမှတ်ပြုခြင်း ခံရသဖြင့် ဂုဏ်ယူမိကြောင်းပါ'

'မောင်တော်ရဲ့ ကြည့်ညိုလေးစားခြင်း ခံရတယ် ဆိုတာလည်း အံ့ဖွယ်သရဲ ထူးကဲတဲ့ အသွင်လက္ခဏာပေပဲ'

နှင်းကေသရာဘွဲ့ခံ ခင်စောမယ်က တအံ့တဩ ပြောလိုက်သည်။

'သီရိဗြတ်ကမ္ဘာ ကိုယ်တိုင်လည်း အံ့ဩမိကြောင်းပါ'

'အံ့ဩမယ်ဆိုလည်း အံ့ဩစရာပဲ။ မောင်တော်ဟာ တော်ရုံတန်ရုံ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ကြည့်ညိုလေးစားတာ မဟုတ်ဘူး'

နှင်းကေသရာဘွဲ့ခံ ခင်စောမယ်က စိတ်ရင်းအတိုင်း မိုးရိုးသားသား ဖြစ်လာလိုက်ရာ သီရိဗြတ်ကမ္ဘာက မသိမသာ ပြုံးလိုက်သည်။

'တော်ရုံတန်ရုံ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ကြည့်ညိုလေးစားသူ မဟုတ်သည့် မောင်တော်ဗညားအိမ်၏ မိတ်ဆွေစစ်အဖြစ် အသိအမှတ်ပြုခြင်း ခံရသော သီရိဗြတ်ကမ္ဘာသည် ဝက်ဆုပ်ရွံ့ရာဖွယ် ကောင်းသော လူယုတ်မာတစ်ဦး ဖြစ်နိုင်ပါ့မည်လော' ခင်သားခေါင်း ဆောင်းထားသည့် ဘီလူး ဖြစ်နိုင်ပါမည်လော'

သီရိဗြတ်ကမ္ဘာသည် နှင်းကေသရာဘွဲ့ခံ ခင်စောမယ်အား မြန်၍ အာဇာနည်တတ်လိုက်ရာ ခင်စောမယ်သည် ငါးများကို ပေါက်ပေါက်ဆုတ် ဆွေးဆရာမှ စစ်ပွဲအသီးသီးတွင် သေမင်းနှင့် စစ်ခင်းခံရသဖြင့် ကြမ်းတမ်းတတ်သော်လည်း အသွင်လက္ခဏာ ပေါ်နေသော သီရိဗြတ်ကမ္ဘာအား တစေတစောင်း ကြည့်လိုက်သည်။

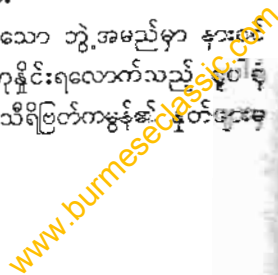
'သခင်မရဲ့ မျက်စိထဲမှာတော့ စစ်သည်တော်ကြီးကို ဘီလူးခေါင်း ဆောင်းထားတဲ့ မင်းသားလို့ မြင်နေတယ်။ ရုပ်လက္ခဏာ ကြမ်းတမ်းသလောက် စိတ်ထားသဘောထား နူးညံ့သိမ်မွေ့တဲ့ အမူအရာ ပေါ်လွင်နေတယ်။ ကြမ်းတမ်းသော ဘဝခရီးကို ဖြတ်ကျော်လာခဲ့ရသဖြင့် အတွေ့အကြုံ ဗဟုသုတ ကြွယ်ဝတဲ့ အသွင်အပြင် လက္ခဏာပေါ်နေတယ်။ စစ်သည်တော်ကြီးရဲ့ ရုပ်သွင် လက္ခဏာနှင့် အမူအရာကို သခင်မ လေ့လာ အကဲခတ်လို့ ရသလောက် အတိုဆုံး ချုံးပြီး ထင်မြင်ချက် ပေးရမယ်ဆိုရင် စစ်သည်တော်ကြီးဟာ အညတရ သီရိဗြတ်ကမ္ဘာ ဆိုတဲ့ နာမည်နဲ့ လိုက်လျောညီစွာ သီရိဗြတ်ကမ္ဘာ ပီသပါပေတယ်'

ခင်စောမယ်သည် သီရိဗြတ်ကမ္ဘာအပေါ်တွင် မိမိ၏ ထင်မြင်ချက်ကို ဆက်ထုတ်လိုက်သည်။

'ငမိုက်သား သီရိဗြတ်ကမ္ဘာ၏ ကြမ်းတမ်းခက်ထရော်သည့် ခန္ဓာကိုယ် အတွင်း၌ ဖြူစင်သော နှလုံးသား ကိန်းအောင်းလျက်ရှိကြောင်း နှင်းကေသရာ သခင်မ၏ အကဲဖြတ်ခြင်းကို ခံယူရပါသဖြင့် အတိုင်းမသိ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဖြစ်မိကြောင်းပါ'

'နှင်းကေသရာ သခင်မ .... ဟုတ်လား'

'မှန်ပါကြောင်းပါ။ နှင်းကေသရာ ဟူသော ဘွဲ့အမည်မှာ နားထာ ချီဆီမ့်၍ သခင်မ၏ ဘရဏီ နတ်သမီးနှင့် တူနှိုင်းရလောက်သည့် မှုတ်မိုတ် ချစ်အသွင်နှင့် ပန်တင့်လှပါသဖြင့် ငမိုက်သား သီရိဗြတ်ကမ္ဘာ၏ နတ်ဗွားမှ လွတ်ခနဲ ထွက်သွားမိခြင်း ဖြစ်ကြောင်းပါ'

သီရိဗြတ်ကမ္မန်သည် ကျက်သရေအပေါင်းနှင့် ပြည်စုံသည့် နှင်း
ဆာသရာဘွဲ့ခံ ခင်စောမယ်၏ ရုပ်အသွင်ကို ကြည့်၍မဝသည့် အမူအရာဖြင့်
ကြည့်ရင်း ပြန်ပြောလိုက်ရာ ခင်စောမယ်မှာ မျက်နှာမထားတတ်အောင် ဖြစ်သွား
ဆာသည်။

ဒါတွေကို အသာထားပြီး စစ်သည်တော်ကြီးကို သခင်မ ပေးအပ်
လိုက်တဲ့ တာဝန်ကို သခင်မ မျှော်လင့်ထားသည်ထက် အောင်မြင်စွာ ထမ်းရွက်
နိုင်စွမ်းရှိသူဖြစ်၍ သခင်မ၏ ကတိအတိုင်း ဆုတော်လာဘ်တော်များ ချီးမြှင့်
တော်မူဖို့ တာဝန်ရှိသေးတယ်'

ခင်စောမယ်က စကားလွဲပြောင်းပြီး ပြောရင်း မိမိနှင့်အတူ ယူဆောင်
လာသည့် ကတ္တီပါအိတ်ကို သီရိဗြတ်ကမ္မန် မြင်လောက်အောင် ထုတ်ပြလိုက်
သည်။

'နှင်းကေသရာ သခင်မ၊ သည်းခံတော်မူပါ'

သီရိဗြတ်ကမ္မန်က လက်ဝါးကာပြလိုက်သည်။

'စစ်သည်တော်ကြီးရဲ့ စွမ်းရည်သတ္တိကို အထင်သေးခဲ့မိသည့်အတွက်
သခင်မကို ခွင့်လွှတ်ပါ။ စစ်သည်တော်ကြီးအား ကျေးဇူးဆပ်သည့်အနေဖြင့်
သခင်မ ပေးအပ်ခဲ့သည့် ကတိအတိုင်း ဆုတော်လာဘ်တော် ချီးမြှင့်သည်
ကိုလည်း လက်ခံပါ'

နှင်းကေသရာဘွဲ့ခံ ခင်စောမယ်က တောင်းပန်စကား ပြောကြား
လိုက်သည်။

'နှင်းကေသရာ သခင်မ ဆင်ခြင်တော်မူပါ။ ရွှေငွေ ဥစ္စာရတနာထက်
မေတ္တာစေတနာကို ပိုမို၍ တန်ဖိုးထားရှိကြောင်းပါ။ မောင်တော် ဗညားအိမ်၏
မိတ်ဆွေစစ် အဖြစ် အသိအမှတ်ပြုခြင်း ခံရသည်မှာ ရွှေငွေဥစ္စာရတနာကို
တောင်လိုပုံပြီး ချီးမြှင့်ခြင်း ခံရသည်ထက် အမြတ်တနိုး ဂုဏ်ယူမိကြောင်းပါ။
သီရိဗြတ်ကမ္မန်အဖို့ ရွှေငွေ ဥစ္စာရတနာသည် တန်ဖိုး လုံးဝ မရှိကြောင်းပါ။

'မောင်တော်ရဲ့ မိတ်ဆွေစစ် အဖြစ် အသိအမှတ်ပြုခြင်း ခံရတာက
တစ်ဌာနပါ။ သခင်မ ကတိပေးခဲ့သည့်အတိုင်း သခင်မ ချီးမြှင့်သည့် ဆုတော်
လာဘ်တော်ကို ကြည်ကြည်ဖြူဖြူ လက်ခံဖို့ တောင်းပန်ပါတယ်။ နည်းတယ်လို့
သဘောမထားပါနဲ့.'

'ဆုတော် လာဘ်တော်ကို မျှော်ကိုးပြီး တာဝန်ယူခဲ့ခြင်း မဟုတ်သည်
ကို မဆွကပင် ရှင်းလင်းလျှောက်တင်ခဲ့ပြီး ဖြစ်ကြောင်းပါ'

'ဒါကို သခင်မ သဘောပေါက်ပါတယ်။ ဆုတော်လာဘ်တော်ကို

တော်ကိုးဘဲ မွန်မြတ်သန့်စင်တဲ့ စေတနာနဲ့ အင်မတန် ကြီးလေးတဲ့တာဝန်ကို
ထမ်းရွက်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်တယ်ဆိုတာလည်း သခင်မ ယုံကြည်ပါးတယ်။ ငင်သည်တော်
ကြီး အပေါ်မှာ သံသယ မဖြစ်မိပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ သခင်မရဲ့ ကတိအတိုင်း
ဆုတော်လာဘ်တော် ချီးမြှင့်ခြင်းကို လက်ခံဖို့ တောင်းပန်ပါတယ်'

နှင်းကေသရာက ဆုတော်လာဘ်တော်ကို လက်ခံရန် တောင်းပန်စကား
ပြောကြားလိုက်ပြန်သည်။

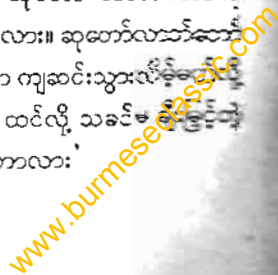
'အခြေအနေ တစ်မျိုးတစ်ဖုံ ပြောင်းလဲသွားပြီဖြစ်တဲ့အတွက် ဆုတော်
လာဘ်တော် ချီးမြှင့်ရန် မလိုတော့ကြောင်းပါ။ သခင်မ ကတိပေးခဲ့စဉ်က အခြေ
အနေနှင့် လက်ရှိ အခြေအနေမှာ ကွာခြားနေပါပြီ။ လက်ရှိ အခြေအနေမှာ
နှင်းမြေကြီးပမာ ကွာခြားနေပါပြီ။ သခင်မ ကတိပေးခဲ့စဉ်က သီရိဗြတ်ကမ္မန်မှာ
သမုဒ္ဒရာ ဝမ်းတစ်ထွာအတွက် ငါ့ဝမ်းပူဆာ မနေသာ၍သာ ကြေးစားဘဝဖြင့်
တာဝန်ထမ်းရွက်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ကြောင်းပါ။ ယခုမူ မောင်တော်ဗညားအိမ်၏
မိတ်ဆွေအဖြစ်သို့ ရောက်ရှိလာပြီ ဖြစ်သည်ကို နှင်းကေသရာ
သခင်မ သတိပြု ဆင်ခြင်တော်မူပါ'

သီရိဗြတ်ကမ္မန်က ဆုတော်လာဘ်တော်ကို လက်မခံဘဲ ငြင်းဆန်
လိုက်သည်။

'စစ်သည်တော်ကြီးရဲ့ စိတ်ရင်းစေတနာကို သခင်မက လေးစားပါ
တယ်။ ဒါပေမဲ့ သမုဒ္ဒရာ ဝမ်းတစ်ထွာအရေး အတွက်တော့ဖြင့် ဖြူစင်တဲ့
စေတနာနဲ့ ချီးမြှင့်တဲ့ ဆုတော်လာဘ်တော်ကို လက်ခံဖို့ သင့်ပါတယ်'

နှင်းကေသရာက သီရိဗြတ်ကမ္မန်၏ စကားဖြင့် သီရိဗြတ်ကမ္မန်အား
ပြန်၍ အနိုင်ယူလိုက်ရာ သီရိဗြတ်ကမ္မန်သည် တစ်စုံတစ်ရာ ပြန်မပြောဘဲ
အကန်တော်၏ ပတ်ဝန်းကျင်ရှိ စိမ်းလန်းစိုပြည်သည့် မြက်ခင်းကို ရန်သူပမာ
ခြေဖြင့် နှင်းချေဖျက်ဆီးနေသည်ကို တွေ့ရပေသည်။ သီရိဗြတ်ကမ္မန်၏ မျက်နှာ
မှာလည်း ညိုပုပ်ပုပ် ဖြစ်နေပြီး အလိုမကျသည့် အမူအရာ ပေါ်လွင်လျက်
ရှိသည်။

'သခင်မ စေတနာနဲ့ ချီးမြှင့်တော်မူတဲ့ ဆုတော် လာဘ်တော်ကို
လက်ခံရမှာ ဒါလောက်တောင်ပဲ အဖြစ်သည်းနေရသလား။ ဆုတော်လာဘ်တော်
ကို လက်ခံလိုက်ရုံနဲ့ စစ်သည်တော်ကြီးရဲ့ ဂုဏ်သိက္ခာ ကျဆင်းသွားလိမ့်မည်
နတ်ထင်နေပါသလား။ သခင်မကို အဖက်မတန်ဘူး ထင်လို့ သခင်မ ခြေဖြင့်
ဆုတော်လာဘ်တော်ကို လက်မခံဘဲ ငြင်းဆန်နေတာလား'

နှင်းကေသရာမှာ ဆုတော်လာဘ်တော်ကို ကြည်ကြည်ဖြူဖြူ လက်ခံ နေကြောင်းပန်၍ မရသဖြင့် စိတ်တိုနေပုံ ရပေသည်။

'သခင်မ မိန့်တော်မူလိုက်သည့် စကားများမှာ သိရိဗြတ်ကမ္ဘာအား ခော်ကားသလို ဖြစ်နေပါသဖြင့် ဤစကားကို ဤတွင်ရပ်ပြီး ငမိုက်သား သိရိဗြတ် ကမ္ဘာအား သခင်မ အပါးမှ သွားခွင့်ပြုတော်မူပါ'

သိရိဗြတ်ကမ္ဘာ မျက်လွှာချပြီး ခွင့်ပန်လိုက်သည်။

'သခင်မရဲ့ စေတနာကို ဝေဒနာဖြစ်အောင် ပြောလိုက်တာလား။ ရိုင်းပူ လှချည်လား'

'သိရိဗြတ်ကမ္ဘာ၏ စေတနာကိုသာလျှင် သခင်မက ဝေဒနာဖြစ်အောင် ဖန်တီးနေခြင်း ဖြစ်ကြောင်းပါ'

သိရိဗြတ်ကမ္ဘာ တစ်ခွန်းမခံ နှုတ်လိုက်လိုက်သည်။

'ဘာပဲပြောပြော ဘယ်လိုပဲထင်ထင် သခင်မရဲ့ ကတိကိုတော့ မဖျက် နိုင်ဘူး။ သခင်မ ချီးမြှင့်တော်မူမယ်လို့ ကတိပေးခဲ့တဲ့ ဆုတော်လာဘ်တော်ကို သခင်မ ချီးမြှင့်ရမှ ကျေနပ်နိုင်မယ်။ ဆုတော်လာဘ်တော်ကို လက်ခံပါ'

နှင်းကေသရာသည် ပြောပြောဆိုဆို ကတ္တီပါအိတ်နှင့် ထည့်ထား သည့် အသပြာများကို သိရိဗြတ်ကမ္ဘာ၏ လက်သို့ ဇွတ်အတင်း ပေးအပ် လိုက်ရာ၊ သိရိဗြတ်ကမ္ဘာသည် တစ်စုံတစ်ရာ ပြန်မပြောဘဲ ဆုတော်လာဘ်တော် ကို လက်ခံလိုက်သည်။

ပြီးမှတစ်ဖန် ကတ္တီပါအိတ်ကို လက်ထဲတွင် ချိန်ဆကြည့်လိုက်ပြီး ကြာမျိုးစုံ၏ ရနံ့များဖြင့် ကြိုင်သင်းလျက်ရှိသည့် ရေကန်အတွင်းသို့ ပစ်ချလိုက် ရာ နှင်းကေသရာဘွဲ့ခံ ခင်စောမယ်သည် သိရိဗြတ်ကမ္ဘာအား ဒေါသလျှံသော မျက်လုံးများဖြင့် ကြည့်နေပေသည်။

သိရိဗြတ်ကမ္ဘာမှာမူ ရေအောက်သို့ စုံးစုံးမြုပ်သွားသည့် ကတ္တီပါ အိတ်ကို ကြည့်ရင်း ကျေနပ်သည့် အမူအရာဖြင့် ပြုံးလိုက်သည်။ ပြီးမှတစ်ဖန် မိမိအား ဒေါသလျှံသည့် မျက်လုံးများဖြင့် စာမတတ် ဝါးမတတ် ကြည့်နေသော နှင်းကေသရာဘွဲ့ခံ ခင်စောမယ်ဘက်သို့ မျက်နှာမူလိုက်သည်။

'နှင်းကေသရာသခင်မ၊ ငမိုက်သား သိရိဗြတ်ကမ္ဘာအပေါ်တွင် ရွှေ စိတ်တော် မဖြိုငြင်ပါနဲ့။ ဒေါသအမျက်ကို ထိန်းသိမ်းတော်မူပါ။ ငမိုက်သား သိရိဗြတ်ကမ္ဘာမှာ နှင်းကေသရာသခင်မ၏ မောင်တော် ဗညားအိမ်၏ လေးစား အပ်သော မိတ်ဆွေစစ် မိတ်ဆွေမှန်အဖြစ်သို့ ရောက်၍လာပြီ ဖြစ်ပါသဖြင့် နှင်းကေသရာသခင်မ ချီးမြှင့်တော်မူသည့် ဆုတော်လာဘ်တော်များကို လက်ခံ

နှင်းသည်ကို ခွင့်လွှတ်တော်မူပါ။ မောင်တော်ဗညားအိမ်၏ ဆန္ဒအရ ငမိုက်သား သိရိဗြတ်ကမ္ဘာသည် မင်းစည်သူနှင့်အတူ နှင်းကေသရာသခင်မ၏ ဝံအိမ်တော် ထို့ နေသည့်တော်များအဖြစ် အခိုက်အတန့် တည်းခိုနေထိုင်စေ သဘောတူ ထက်ခံခဲ့ပါသဖြင့် ဤစံအိမ်တော်တွင် တည်းခိုနေထိုင်သည့် အခိုက်အတန့် တွင် သမုဒ္ဒရာ ဝမ်းတထွာအတွက်လည်း ပူပန်စရာ မရှိတော့ပါ'

သိရိဗြတ်ကမ္ဘာ မချိုးမချည် အမူအရာဖြင့် လျှောက်တင်လိုက်ရာ နှင်းကေသရာဘွဲ့ခံ ခင်စောမယ်သည် သိရိဗြတ်ကမ္ဘာကို အံ့အားသင့်သည့် အမူအရာဖြင့် ငေးစိုက်ကြည့်နေမိပေသည်။

'အခိုက်အတန့်ဆိုတာ ဘယ်လောက်ကြာမှာလဲ'

နှင်းကေသရာ ဘွဲ့ခံ ခင်စောမယ်မှာ ၎င်း၏ စံအိမ်တော်တွင် ယောကျ်ား နှစ်ယောက် တည်းခိုနေထိုင်မည်ကို စိုးရွံ့သည့် အမူအရာဖြင့် ပြန်မေးလိုက် သည်။

'အနာဂတ်ကို မျှော်မှန်းရန် မဖြစ်နိုင်ပါသဖြင့် မည်ရွှေမည်မျှ ကြာမည်ကို မခန့်မှန်းနိုင်ကြောင်းပါ။ အခြေအနေကသာ အဆုံးအဖြတ် ပေးပါ သိနဲ့မည်'

သိရိဗြတ်ကမ္ဘာ အဖြေပေးလိုက်ရာ နှင်းကေသရာသည် ရေကန် တော် အတွင်းရှိ ငါးများ မြူးထူးပျော်ပါးနေသည်ကို ငေးစိုက်ကြည့်ရင်း တစ်စုံ တစ်ရာ စဉ်းစားနေပေသည်။

'ရေကန်တော်ထဲ ပစ်ချလိုက်တဲ့ အသပြာတွေကို ဘာလုပ်ရမှာလဲ' နှင်းကေသရာက ရေကန်တော်တွင်းသို့ ငေးစိုက်ကြည့်ရင်း မေးလိုက် ပြန်သည်။

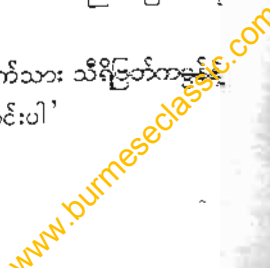
'ဆင်းရဲနွမ်းပါးတဲ့ သူများအား ထောက်ပံ့လှူဒါန်းရန် အကြံပေးလို ကြောင်းပါ'

သိရိဗြတ်ကမ္ဘာ အဖြေပေးလိုက်သည်။

'လူထူးလူဆန်းပဲ၊ ဒီလိုလူမျိုး တစ်ခါမှ မတွေ့ဖူးသေးဘူး' နှင်းကေသရာဘွဲ့ခံ ခင်စောမယ်က တစ်ယောက်တည်း ပြောသလို ပြောလိုက်သည်။

'ဤစကား အမှန်ပင် ဖြစ်ကြောင်းပါ။ ငမိုက်သား သိရိဗြတ်ကမ္ဘာနှင့် တူတဲ့လူ ဤဇမ္ဗူမှာ ရှာ၍ တွေ့နိုင်မည် မဟုတ်ကြောင်းပါ'

'ကြားလုံးကြီးလှချည်လား'

ကြားဝါခြင်း မဟုတ်ကြောင်းပါ။ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်သည် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန် ဖြစ်သည်ကို နှင်းကေသရာသခင်မ သတိပြု ဆင်ခြင်တော်မူပါ။

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က ရှုတည်တည် မျက်နှာထားဖြင့် ပြောလိုက်ရာ နှင်းကေသရာသည် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်အား ခြေဆုံးခေါင်းဆုံး ကြည့်လိုက်ပြီး မသိမသာ ပြုံးလိုက်သည်။

‘ဒီနာမည်ကြီးကို အတော် သဘောကျနေတယ် မှတ်တယ်’ နှင်းကေသရာဘွဲ့ခံ ခင်စောမယ်က ခန်းခနဲ့ ပြန်ပြောလိုက်သည်။ ‘အမည်နာမမှာ ပညတ်သာ ဖြစ်ကြောင်းပါ’ ‘ပညတ်ပင် ဖြစ်စေကာမူ ပညတ်သွားရာ ဓာတ်သက်ပါတတ်သည် မဟုတ်ပါလား’

‘ဤစကား မှန်သင့်သလောက် မှန်ကြောင်းပါ။ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်သည် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန် ပီသကြောင်း နှင်းကေသရာသခင်မ ဝန်ခံတော်မူခဲ့ပြီး ဖြစ်သည်ကို သတိပြုတော်မူပါ။ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်သည် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်သာဖြစ်၍ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က လွဲ၍ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်နှင့်တူသူ ဤဇမ္ဗူတွင် ရှိလိမ့်မည် မဟုတ်ကြောင်းပါ။ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က ပဟေဠိစာန်ဆန် အဖြေပေးလိုက်သည်။

‘တယ်ဆိုတဲ့ စာပါလား။ ဇမ္ဗူမှာ တစ်လူသာ ရှိတယ်လို့ ကြားလုံး ထုတ်လိုက်တာလား’

‘ကြားလုံးထုတ်ခြင်း မဟုတ်ကြောင်းပါ။ ဟုတ်တိုင်းမှန်ရာကို သဘောပေါက် နားလည်စေရန် တတ်သရွေ့ မှတ်သရွေ့ ရှင်းပြနေခြင်း ဖြစ်ကြောင်းပါ။ နှင်းကေသရာ သခင်မသည် နှင်းကေသရာသခင်မသာ ဖြစ်သဖြင့် နှင်းကေသရာ သခင်မနှင့် တူနှိုင်းစရာဆို၍ ဤဇမ္ဗူတွင် နှင်းကေသရာ တစ်ဦးတည်းသာ ရှိနိုင်သကဲ့သို့ ဖြစ်ကြောင်းပါ’

‘စကားတတ်တိုင်း လှည့်ပတ်ပြီး ပြောမနေစမ်းပါနဲ့။ စစ်သည်တော်ကြီးရဲ့ အတိတ်၊ ပစ္စုပ္ပန်နဲ့ အနာဂတ် မျှော်မှန်းချက်ကို သခင်မ မသိရဘူးလား။ နှင်းကေသရာ ဘွဲ့ခံ ခင်စောမယ်က စကားလွှဲပြောင်းသွားရန် မေးလိုက်သည်။

‘တိုတိုနှင့် လိုရင်းကို ပြောရမည်ဆိုလျှင် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်သည် ပစ္စည်းဥစ္စာ ကြွယ်ဝချမ်းသာသူ မဟုတ်။ မိတ်ဆွေ အပေါင်းအသင်း ဟူ၍လည်း ပြောပလောက်အောင် မရှိဘဲ သေမင်းနှင့် အကြိမ်ကြိမ် စစ်ခင်းလာခဲ့ရသဖြင့် လောကဓံ၏ ဒီလိုင်းကို ကြုံကြုံခိုင်ခိုင် ခံနိုင်ရည်ရှိသော အညတရ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန် ဖြစ်ကြောင်းပါ။ အနာဂတ်၏ မျှော်မှန်းချက်ဆို၍ တိတိကျကျ မရှိသော်လည်း

စိတ်ကူးယဉ်အိပ်မက်များမှာမူ ပြော၍ မကုန်နိုင်အောင် နှင်းကေသရာလှကြောင်း

‘စိတ်ကူးယဉ်အိပ်မက် မဟုတ်လား၊ စစ်သည်တော်ကြီးသာ သက်တွေ့အောင်လို့ သခင်မ မှတ်ထင်ခဲ့တာ ပါစင်အောင် လွဲနေပြီဦး’

‘စိတ္တေန နိဿယတေ လောကောဟူသော ဘုရားဟောပါဠိတော်လုံးသည်နှင့်အညီ စိတ်သည် လောကကြီးတစ်ခုလုံးကို ရှေ့ဆောင်လျက် ရှိသည်။ သခင်မ ဆင်ခြင်တော်မူပါ။ စိတ်နှင့် စပ်ဆိုင်သမျှသော သဘောတရားတို့သည် ဤသို့ ဖြစ်သည်ကြောင်း၊ ပြောဆိုခြင်း၊ ပြုလုပ်ခြင်းတို့သည်) စိတ်သာလျှင် ရှေ့ဆောင် ကုန်၏။ စိတ်သာလျှင် အကြီးအမှူး ရှိကုန်၏ အစရှိသဖြင့် ဓမ္မဒေသနာတို့တွင် လာရှိသည်နှင့်အညီ ကာယကံ၊ ဝစီကံ၊ မနောကံတို့သည် စိတ်၏

အထက်မှ လိုက်ပါလာကြခြင်းသာ ဖြစ်သည်ကိုလည်း နှင်းကေသရာသခင်မ သတိပြု ဆင်ခြင်တော်မူပါ။ စိတ်သာလျှင် အရင်းခံ၊ စိတ်သာလျှင် ပဓာနဖြစ်၍ ကြံစည်ခြင်း၊ ပြောဆိုခြင်း၊ ပြုလုပ်ခြင်း စသည်အမှုတို့မှာ စိတ်ကို အရင်းတော်ပြီး ဖြစ်ပေါ်လာရခြင်း ဖြစ်ကြောင်းပါ။ စိတ်ကူးယဉ် အိပ်မက်မှာလည်း စိတ်ပင် ဖြစ်သည်ကို နှင်းကေသရာသခင်မ သတိပြုတော်မူပါ။

‘လတ်စသတ်တော့ ဓမ္မကထိက ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးနဲ့ လာတွေ့နေရတာကိုး’

‘ဓမ္မကထိက မဟုတ်ကြောင်းပါ။ အညတရ သီရိ ...’

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က ပြောနေကျ လေသံအတိုင်း စကားစလိုက်ရာ နှင်းကေသရာက လက်ဝါးကာပြလိုက်သည်။

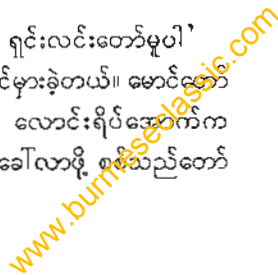
‘အညတရ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်မှန်း သခင်မ သိပါတယ်’ နှင်းကေသရာက စကားပြတ်သွားအောင် ပြောလိုက်ပြီး ရေကန်တော်အတွင်းရှိ ငါးများကို ပေါက်ပေါက်ဆုပ် ကျွေးရင်း တစ်စုံတစ်ရာကို လေးလေးတော်တော် စဉ်းစားနေပြန်သည်။

‘စစ်သည်တော်ကြီး အပေါ်မှာ သခင်မရဲ့ အထင်နဲ့အမြင်ဟာ တခြားစီ ဖြစ်နေတယ်’

နှင်းကေသရာသည် အတန်ကြာ စဉ်းစားနေရာမှ စကားစလိုက်ပြန်သည်။

‘အထင်နဲ့အမြင် တခြားစီ ဖြစ်နေသည်ကို ရှင်းလင်းတော်မူပါ’

‘စစ်သည်တော်ကြီးအပေါ်မှာ သခင်မ အထင်မှားခဲ့တယ်။ မောင်တော်အသင်းအိမ်ကို သွေးဆာနေတဲ့ လူယုတ်မာတွေရဲ့ လောင်းရိပ်အောက်က သွေးမြောက်အောင် ကယ်တင်ပြီး သခင်မဆီကို ပြန်ခေါ်လာဖို့ စစ်သည်တော်

ကြီးကို သခင်မ တာဝန်ပေးခဲ့စဉ်က စစ်သည်တော်ကြီးက ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်ပြီး သွေးဆာနေတဲ့ လူကြမ်းတစ်ယောက် ဖြစ်လိမ့်မယ်လို့ သခင်မ မှတ်ထင်ခဲ့တယ်။ ငွေအသပြာ ပေးပြီးခိုင်းလျှင် ဘာမဆို လုပ်ပုံတဲ့ မိုက်ရှူးရဲတစ်ဦး ဖြစ်လိမ့်မယ် လို့လည်း သခင်မ အထင်မှားခဲ့တယ်။ ခုလို နှလုံးရည်၊ လက်ရုံးရည်နဲ့ ပြည့်ဝတဲ့ သူ့ရဲကောင်းတစ်ဦး ဖြစ်လိမ့်မယ်လို့ သခင်မ လုံးဝ မမျှော်လင့်ခဲ့ဘူး။

နှင်းကေသရာ ဘွဲ့ခံ ခင်စောမယ်က တည်ငြိမ်သည့် အသံဖြင့် ပြန်ပြော လိုက်ရာ အညတရ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်မှာ မျက်နှာမထားတတ်အောင် ဖြစ်သွားပေ သည်။

‘နှင်းကေသရာ သခင်မ မြောက်ပင်တော် မူလွန်းသည်ဟု မှတ်ထင် မိကြောင်းပါ’

‘စစ်သည်တော်ကြီးဟာ ရက်စက် ကြမ်းကြုတ်ပြီး သွေးဆာနေတဲ့ လူကြမ်းတစ်ယောက် ဖြစ်တယ်လို့ ဆိုလိုပါသလား။ ငွေအသပြာပေးပြီး ခိုင်းစေ လျှင် မှားသည်။ မှန်သည်ကို အရေးမထားဘဲ ဘာမဆို လုပ်ပုံသူလို့ ဆိုလိုပါ သလား’

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က ပြန်မေးလိုက်သည်။
‘ရက်စက် ကြမ်းကြုတ်ပြီး သွေးဆာနေသူ ဖြစ်သဖြင့်သာ နှင်းကေသ ရာ သခင်မထံမှ ငွေအသပြာကို မျှော်ကိုးပြီး နှင်းကေသရာ သခင်မ ခိုင်းစေ ရာကို တာဝန်ယူ လုပ်ဆောင်ခဲ့ခြင်း မဟုတ်ပါလော’

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က ပြန်လည် ချေပလိုက်ရာ နှင်းကေသရာသည် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန် ပြောလိုက်သည့် စကားများကို လက်မခံနိုင်သည့် အမူအရာဖြင့် ခေါင်းကိုသာ အတွင်ယမ်း၍ နေပေသည်။

‘စစ်သည်တော်ကြီးဟာ လူထူးလူဆန်းပဲ။ ကြားလုံးထုတ်တဲ့ နေရာမှာ မိုးထိအောင် လှေကားထောင်ပြီး ကြားလုံးထုတ်ခဲ့သလောက် နိမ့်ချတဲ့နေရာမှာ လည်း မြေလျှိုးပြီး နိမ့်ချတဲ့သူပဲ။ မောင်တော်ဗညားအိမ်ကို သွေးဆာနေတဲ့ သမိန် စက္ကဝေါတို့ လူသိုက်ရဲ့ လောင်းရိပ်အောက်မှ လွတ်မြောက်ပြီး သခင်မဆီကို ပြန်လည်ရောက်ရှိလာရေးအတွက် သမိန်စက္ကဝေါတို့ထက် ရက်စက်ကြမ်းကြုတ် ပြီး သွေးဆာနေတဲ့ လူကြမ်းတစ်ယောက်ကို သခင်မ စုံစမ်း ရှာဖွေနေမှန်း သိလို့ စစ်သည်တော်ကြီးဟာ ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်ပြီး သွေးဆာနေတဲ့ အသွင် အပြင်နဲ့ သခင်မဆီကို လာခဲ့တာ မဟုတ်လား’

နှင်းကေသရာက ပြန်မေးလိုက်ရာ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်သည် တစ်စုံတစ်ရာ အဖြေမပေးဘဲ ခေါင်းငိုက်စိုက်ချပြီး နားထောင်နေပေသည်။

‘သခင်မ ပြောတာ မှန်တယ် မဟုတ်လား’

နှင်းကေသရာက မရမက မေးလိုက်ပြန်ရာ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်သည် နှင်းကေသရာအား မရဲတရဲ ကြည့်လိုက်ရာ အကြည့်ချင်းဆုံသွားသဖြင့် မျက်နှာ ထားစုတ်အောင် ဖြစ်သွားပြီး တစ်ဖက်သို့ လှည့်သွားပေသည်။

‘စစ်သည်တော်ကြီးရဲ့ ဘဝမှန်ကို သခင်မ မသိရဘူးလား’
နှင်းကေသရာမှာ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်ထံမှ အဖြေမရသဖြင့် အားမလို့ အားမရ ဖြစ်သွားဟန် တူပေသည်။

‘မှန်ကန်သောဘဝကို မရောက်သေးပါ။ နှင်းကေသရာသခင်မ မိန့်ကြား ဆော်မှုခဲ့သည့် အရည်အချင်းများနှင့် ပြည့်စုံအောင် ကြိုးစားသွားရန် အားခံ သားကြောင်းပါ’

‘မှန်ကန်တဲ့ ဘဝကို မရောက်သေးဘူး ဆိုရင် ဘယ်လို ဘဝမျိုးမှာ ချစ်တည်နေတယ် ဆိုတာ သခင်မ မသိရဘူးလား’

‘ဘဝအမျိုးမျိုးတွင် ရပ်တည်လျက် ရှိပါသဖြင့် မည်သည့်ဘဝတွင် ချစ်တည်နေသည်ကို ပြောရန် မဖြစ်နိုင်ကြောင်းပါ’

‘လူတစ်ကိုယ်တည်း တစ်ချိန်တည်းမှာ ဘဝအမျိုးမျိုး ကျင်လည်နိုင် ချိမလား’

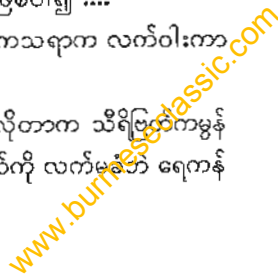
‘နှင်းကေသရာ သခင်မကိုယ်တော်တိုင် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်အား ကေသ ရာစာ ခြင်္သေ့ကဲ့သို့ ရဲရင့်ပြီး ယုန်သငယ်ကဲ့သို့ စိတ်ထားနူးညံ့ကြောင်း စောစော က မိန့်ကြားခဲ့သည်ကို သတိပြုတော်မူပါ။ လူတစ်ကိုယ်တည်း တစ်ချိန်တည်းမှာ ဘဝအမျိုးမျိုး ခြင်္သေ့ကဲ့သို့ ရဲရင့်ပြီး ယုန်သငယ်ကဲ့သို့ စိတ်ထား နူးညံ့နိုင် သေးလျှင် တစ်ချိန်တည်းမှာပင် ဘဝအမျိုးမျိုးတွင် ရပ်တည်နိုင်သည်မှာ ထင်ရှား နေကြောင်းပါ’

‘လူတစ်ကိုယ်တည်း တစ်ချိန်တည်းမှာ ဘဝအမျိုးမျိုး ရပ်တည် နိုင်တယ်ပဲ ထားပါတော့၊ အညတရသီရိဗြတ်ကမ္ဘန် အဖြစ် ရပ်တည်နေတဲ့ ဘဝကို သခင်မ သိလိုပါတယ်’

‘သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်သည် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်သာ ဖြစ်ပါ၍ ....’

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က စကားစလိုက်ရာ နှင်းကေသရာက လက်ဝါးကာ လိုက်သည်။

‘ဒါကို သခင်မ သိပါတယ်။ သခင်မ သိလိုတာက သီရိဗြတ်ကမ္ဘန် အဖြစ် သခင်မ ချီးမြှင့်တော်မူတဲ့ ဆုတော်လာဘ်တော်ကို လက်မခံဘဲ ရေကန်

ဘာဖြစ်လို့ ပစ်ချတာလဲ။ သခင်မရဲ့ အမှုတော်ကို မထမ်းရွက်နိုင်
ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ်လား။ ဒါကို သခင်မ သိချင်လို့ မေးနေတာ’
နှင်းကေသရာက တိတိကျကျ မေးလိုက်သည်။

‘နှင်းကေသရာသခင်မရဲ့ အမှုတော်ကိုသာ ထမ်းရွက်ရမယ့် ဆိုရင်
အောင်းကင်က နှစ်ပတ်ကြာပင် ဆွတ်ခူးပေးရန် အသင့်ရှိကြောင်းပါ’

‘သခင်မ ချီးမြှင့်တော်မူတဲ့ ဆုတော်လာဘ်တော်ဟာ မောင်တော်
ဗညားအိမ်ရဲ့ ချီးမြှင့်မြှောက်စားခြင်း ခံရတာထက် မမွန်မြတ်ဘူးထင်လို့ သခင်မ
ချီးမြှင့်တော်မူတဲ့ ဆုတော်လာဘ်တော်ကို လက်မခံဘဲ ရေကန်ထဲ ပစ်ချတာ
မဟုတ်လား’

‘နှင်းကေသရာ သခင်မ စွပ်စွဲသလို မဟုတ်ကြောင်းပါ’

‘ဒါဖြင့် သခင်မချီးမြှင့်တော်မူတဲ့ ဆုတော်လာဘ်တော်ကို ဘာဖြစ်လို့
ရေကန်တော်ထဲ ပစ်ချရတာလဲ’

‘တခြား သင့်လျော်သည့်နေရာ ရှာမတွေ့သဖြင့် နီးစပ်ရာ ရေကန်တော်
ထဲ ပစ်ချခြင်း ဖြစ်ကြောင်းပါ’

‘သခင်မရဲ့ ကတိအတိုင်း စိတ်ရင်းစေတနာနဲ့ ချီးမြှင့်တဲ့ ဆုတော်
လာဘ်တော်ကို ဘာဖြစ်လို့ လက်မခံနိုင်တာလဲ။ သုံးတောင်ဝတ် မိန်းမသားက
ချီးမြှင့်တဲ့ ဆုတော်လာဘ်တော်ကို လက်ခံရမှာ ဂုဏ်ငယ်တယ် ထင်လို့လား’

‘နှင်းကေသရာ သခင်မ ထင်သလို မဟုတ်ကြောင်းပါ’

‘ဒါဖြင့် ရှင် ဘာဖြစ်လို့ လက်မခံတာလဲ’

‘မောင်တော် ဗညားအိမ်၏ မိတ်ဆွေစစ် ဖြစ်ပါသဖြင့် မိတ်ဆွေစစ်
၏ အစစ်မတော်ထံမှ ဆုတော်လာဘ်တော်ကို လက်မခံနိုင်ခြင်း ဖြစ်ကြောင်းပါ’

‘သခင်မ ချီးမြှင့်တော်မူတဲ့ ဆုတော်လာဘ်တော်ကို လက်မခံတဲ့
အတွက် သခင်မရဲ့ စိတ်ထဲမှာ မခံမရပ်နိုင်အောင် ဖြစ်သွားစေတယ်။ သခင်မ
ကို စော်ကားရာ ရောက်တယ်လို့လည်း ယူဆတယ်။ စစ်သည်တော်ကြီးရဲ့
မျက်နှာတော်ကို မကြည့်ချင်တော့ဘူး’

‘ဒီလိုဆိုရင် ငမိုက်သား သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်ရဲ့ စိတ်ကူးယဉ်အိပ်မက်ဟာ
လေထဲ တိုက်အိမ်ဆောက်သလို ဖရိုဖရဲ ပြိုကွဲသွားရပြီပေါ့’

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က စိတ်ပျက်အားလျော့သည့် အမူအရာဖြင့် မျက်နှာ
တစ်ခုလုံး နီရဲသွားပေသည်။

‘ဘယ်လိုစကား ပြောလိုက်တာလဲ။ သခင်မကို သက်သက်စော်ကား
လိုက်တာလား’

‘စော်ကားလိုသည့် စိတ်ဆို၍ ဆံတစ်ခြည် နှမ်းတင်လုံးမျှ မရှိကြောင်း
ပါ။ နှင်းကေသရာ သခင်မ၏ မိန့်တော်သံကို ကြားသဖြင့် ဝမ်းနည်းပက်လက်
ဖြစ်ရသည်ကို ထုတ်ဖော်လိုက်ခြင်းသာ ဖြစ်ကြောင်းပါ’

‘လေထဲ တိုက်အိမ်ဆောက်တယ် ဆိုတဲ့ စကားက ဘာကားလဲ’
နှင်းကေသရာက ဒေါသသံဖြင့် မေးလိုက်ပြန်သည်။

‘စိတ်ကူးယဉ် အိပ်မက် မက်နေခြင်းပါ’

‘သခင်မကို စောင်းပါးရိပ်ခြည် ပြောလိုက်တာ မဟုတ်လား’

‘မဟုတ်ရကြောင်းပါ။ နှင်းကေသရာသခင်မကို တိုက်ရိုက်ရည်စူးပြီး
ပြောလိုက်ခြင်းသာလျှင် ဖြစ်ကြောင်းပါ’

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်သည် အနည်းငယ်မျှ အမူအရာ မပျက်ဘဲ စောစောက
လေသံအတိုင်း ပြောလိုက်ရာ နှင်းကေသရာဘွဲ့ခံ ခင်စောမယ်မှာ ရှက်လည်း
နုတ်၊ ဒေါသလည်း ထွက်လာပြီး မျက်နှာတစ်ခုလုံး နီရဲနေရာမှ ညိုမည်းသွားပေ
သည်။

‘စော်ကားလှချည့်လား’

နှင်းကေသရာဘွဲ့ခံ ခင်စောမယ်က ရှက်ရမ်း ရမ်းလိုက်သည်။

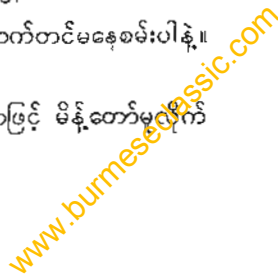
‘စော်ကားသည်ထင်လျှင် မှားပါလိမ့်မယ်။ နှင်းကေသရာသခင်မအား
အော်ကားလိုသည့် စိတ်ဆန္ဒ ဆံတစ်ခြည်မျှ မရှိကြောင်းပါ။ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်၏
အတနာကို ဝေဒနာ မဖြစ်စေသင့်ပါ’

‘စော်ကားတာ မဟုတ်ဘူးဆိုရင် လေထဲ တိုက်အိမ်ဆောက်တယ်
ဆိုတဲ့ စကားအဓိပ္ပာယ်ကို ရှင်းပြစမ်း’

‘နှင်းကေသရာ သခင်မ ရွှေနှားဆင်တော်မူပါ။ ငမိုက်သား သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်
၏ စိတ်ကူးယဉ်အိပ်မက်ထဲတွင် တည်ဆောက်လျက်ရှိသော တိုက်အိမ်မှာ
ဖြူစင်သန့်ရှင်းပြီး ကြည်လင်အေးမြသည့် အရိပ်အာဝါသကို ပေးစွမ်းနိုင်မည့်
တိုက်အိမ်ကိုသာလျှင် ဖြစ်ကြောင်းပါ။ ငမိုက်သား သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်၏ တစ်ခု
တည်းသော ရည်မှန်းချက်မှာ နှင်းကေသရာ သခင်မ၏ သန့်စင်မွန်မြတ်သည့်
အတ္ထာ စေတနာကို ခံယူရန် ဖြစ်ကြောင်းပါ။ ဖြူစင်စော မေတ္တာသည် အေးမြ
ကြည်လင်သော အကျိုးတရားကို ပေးစွမ်းနိုင်ကြောင်းပါ’

‘စကားတတ်တိုင်း ဝေလည်ကြောင်ပတ် လျှောက်တင်မနေစမ်းပါနဲ့။
ထိုတို့နဲ့ လိုရင်းအဓိပ္ပာယ်ကို ရှင်းပြစမ်းပါ’

နှင်းကေသရာက စိတ်မရှည်သည့် အမူအရာဖြင့် မိန့်တော်မူလိုက်
သည်။

ဆိုလိုရင်း အဓိပ္ပာယ်ကို အတိုဆုံး ချုံးပြီး ရှင်းပြရမည် ဆိုလျှင် နှင်းကေသရာ သခင်မ၏ မမှတ်မသုန် ယုံကြည်ကိုးစားခြင်း ထို ခံယူနိုင်သည့် အဆွေခင်ပွန်းကောင်း ဖြစ်လာအောင် အစွမ်းကုန် ကြိုးစား သွားရန် အချိန်ရှိသရွေ့ စိတ်ကူးယဉ်အိပ်မက် မက်လျက် ရှိကြောင်းပါ။

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က ရင့်ကျက်သည့် ဣန္ဒြေဖြင့် အဖြေပေးလိုက်သည်။

‘မဖြစ်နိုင်ဘူး မဖြစ်နိုင်ဘူး။ ဒါတော့ ဘယ်နည်းနဲ့မှ မဖြစ်နိုင်ဘူး။ သခင်မအပေါ်မှာ အမြဲတမ်း အနိုင်ယူနေမယ့် လူတစ်ယောက်ကို သခင်မ ယုံကြည်ကိုးစားရမယ့် အဆွေခင်ပွန်းကောင်း အဖြစ် ဘယ်နည်းနဲ့မှ အသိ အမှတ် မပြုနိုင်ဘူး။’

‘သခင်မ အပေါ်မှာ အမြဲတမ်း အနိုင်ယူနေတဲ့ လူတစ်ယောက် ဆိုတဲ့ စကားအဓိပ္ပာယ်ကို ရှင်းလင်းတော်မူပါဦး။’

‘ဒါကို ရှင်းလင်းနေစရာ လိုသေးလား။ သခင်မ ချီးမြှင့်တော်မူတဲ့ ဆုတော်လာဘ်တော်ကို စစ်သည်တော်ကြီး လက်မခံဘဲ ရေကန်ထဲ ပစ်ချခဲ့ တယ် မဟုတ်လား။ ဒါဟာ သခင်မရဲ့ ကျေးဇူးတုံ့ပြန်မှုကို လက်မခံဘဲ ငြင်းပယ် တာပဲ မဟုတ်လား။ ဆုတော်လာဘ်တော်ကို လက်မခံဘဲ ငြင်းပယ်ခဲ့တာဟာ စစ်သည်တော်ကြီး အပေါ်မှာ သခင်မ အမြဲတမ်း ကျေးဇူးတင်ရှိနေအောင် ဖန်တီးလိုက်တာ မဟုတ်လား။ သခင်မ တစ်သက်လုံး ကျေးဇူးတင်နေရမယ့် လူကို သခင်မ ယုံကြည်ကိုးစားရမယ့် အဆွေခင်ပွန်းကောင်း အဖြစ် ဘယ်နည်း နဲ့မှ အသိအမှတ် မပြုနိုင်ဘူး။’

‘နှင်းကေသရာ သခင်မ၊ အတွေးတော် ဘေးချော်နေကြောင်းပါ။ သခင်မ ပေးအပ်သည့် တာဝန်ကို သီရိဗြတ်ကမ္ဘန် ရွပ်ရွပ်ချုံ့ချုံ့ ထမ်းရွက်ခဲ့ခြင်း မှာ ဆုတော်လာဘ်တော်ကို မျှော်ကိုး၍လည်း မဟုတ်။ ကျေးဇူးတင် ခံလို၍ လည်း မဟုတ်ကြောင်းပါ။ မှန်ကန်သည်ဟု ယုံကြည်သဖြင့်သာ နှင်းကေသရာ သခင်မ ပေးအပ်သည့် တာဝန်ကို ကျေပွန်စွာ ထမ်းရွက်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ကြောင်းပါ။ ဆုတော်လာဘ်တော်ကို မျှော်ကိုး၍ လည်းကောင်း၊ ကျေးဇူးတင်ခံလို၍ လည်းကောင်း မည်သည့် အလုပ်မျိုးကိုမှ လုပ်လိမ့်မည် မဟုတ်သည်ကို နှင်း ကေသရာ သခင်မ ယုံကြည်တော်မူပါ။ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန် အပေါ်တွင် နှင်းကေသရာ သခင်မ ကျေးဇူးတင်စရာ မလိုကြောင်းပါ။’

‘ကျေးဇူးတင်စရာ မလိုဘူးဆိုရင် သခင်မ ချီးမြှင့်တော်မူတဲ့ ဆုတော် လာဘ်တော်ကို ဘာဖြစ်လို့ လက်မခံတာလဲ’

နှင်းကေသရာက ပြန်လည်၍ မေးခွန်းထုတ်လိုက်သည်။

‘မေတ္တာ၊ စေတနာကို အသပြာဖြင့် တန်ဖိုးဖြတ်၍ မရှင်ကြောင်းပါ။

နှင်းကေသရာ သခင်မ ပေးအပ်တော်မူခဲ့သည့် တာဝန်ကို ဖြုတ်သော မေတ္တာ၊

စေတနာဖြင့် ထမ်းရွက်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်၍ အသပြာဖြင့် တန်ဖိုးဖြတ်၍ ကျေးဇူးတုံ့

ပြန်ခြင်းကို လက်မခံနိုင်ကြောင်းပါ။ အမြဲတမ်း ကျေးဇူးတင်ရှိနေမည်ဆို ခိုးဝိမ

သဖြင့် ကျေးဇူးတရားကို အသပြာဖြင့် လဲလှယ်ရန် ကြိုးစားခြင်းကို ဝိနိစ္စပင်

ထက်မခံနိုင်ကြောင်းပါ။ မေတ္တာ၊ စေတနာကို မေတ္တာ၊ စေတနာဖြင့်သာ တုံ့ပြန်

၍ ရနိုင်ကောင်းသည်ကို သတိပြု ဆင်ခြင်တော်မူပါ။’

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က အလျှော့မပေးဘဲ မိမိလိုရာသို့ ဆွဲ၍ ပြောလိုက်ရာ နှင်းကေသရာမှာ ခွန်းတုံ့မပြန်နိုင်သဖြင့် ရင်ထဲတွင် အောင်သက်သက် ဖြစ်သွား သည်။

‘ဘာပဲပြောပြော စစ်သည်တော်ကြီးကိုတော့ သခင်မ ယုံကြည်ကိုးစား အပ်တဲ့ အဆွေခင်ပွန်းကောင်းအဖြစ် ဘယ်နည်းနဲ့မှ အသိအမှတ် မပြုနိုင်ဘူး နှင်းကေသရာက ဣတိတရား ပြန်ပြောလိုက်သည်။

‘ငမိုက်သား သီရိဗြတ်ကမ္ဘန် တစ်ဦးတည်းကိုမှ “ဝ” ကွက်ပြီး အဆွေ ခင်ပွန်းကောင်းအဖြစ် အသိအမှတ်မပြုနိုင်ခြင်းမှာ မည်သို့သော အကြောင်း ကြောင့် ဖြစ်သည်ကို သိခွင့်ရှိက သိလိုကြောင်းပါ။’

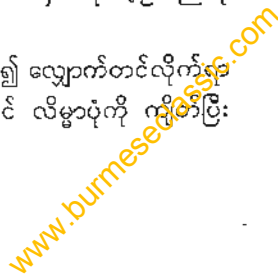
သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က ပြန်၍ မေးလိုက်သည်။

‘သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်သည် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်သာ ဖြစ်၍ သခင်မ၏ အဆွေ ခင်ပွန်းကောင်းအဖြစ် အသိအမှတ် မပြုနိုင်ဘဲ “ဝ” ကွက်ပြီး ချန်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါ သာ။’

နှင်းကေသရာက သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်အား သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်၏ လေသံဖြင့် ပြန်လည်ချေပလိုက်သည်။

‘သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်သည် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန် ဖြစ်ပါလျက်နှင့်ပင် နှင်းကေ သရာ သခင်မအတွက်ဆိုလျှင် ဂုဏ်ထူးတစ်ထောင် စောင့်ကြပ် ကာရံထားသည့် ခန္ဓာသကနတ်ပန်းကို ဆွတ်ခူးပေးရန် အသင့်ရှိနေသည်ကို သခင်မ သတိပြု မှားခဲ့ပါ။ သခင်မ အလိုရှိပါက ကောင်းကင်က စူစံကြယ်ကိုပင် ဆွတ်ခူးပေး ရန် အသင့်ရှိနေသည်ကို လျှောက်တင်ခဲ့ပြီး ဖြစ်သည်။ အမှတ်ရလိမ့်ဦးမည်ဟု ယုံကြည်ကြောင်းပါ။’

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က အရှုံးမပေးဘဲ ပြန်လည်၍ လျှောက်တင်လိုက်ရာ နှင်းကေသရာသည် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန် စကားအရာတွင် လိမ္မာပုံကို ကိုတီးပြီး ချီးကျူးမိပေသည်။

'စစ်သည်တော်ကြီးနဲ့ စကားဖက်ပြိုင်ပြီး အနိုင်လုလို့တော့ ရနိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး။ သခင်မကပဲ အရှုံးပေးပါတယ်။ သခင်မကို စကားအရာဖြင့်သာ အနိုင်ယူခဲ့ရုံတင် မကဘူး။ မျက်နှာထား အမျိုးမျိုး၊ အမူအရာ အသွယ်သွယ် နဲ့လည်း အနိုင်ယူခဲ့တယ် မဟုတ်လား။ သခင်မ စေတနာနဲ့ ချီးမြှင့်တဲ့ ဆုတော် လာဘ်တော်ကိုလည်း အဆိပ်အတောက်လို သဘောထားကာ ရေထဲပစ်ချပြီး သခင်မအပေါ်မှာ အနိုင်ယူခဲ့ပြန်တယ် မဟုတ်လား။ သခင်မရဲ့ မာန်မာန်ကို ချိုးပြယ်ဖယ်ဆိုတဲ့ သဘောနဲ့ နေရာတကာမှာ သခင်မကို နည်းအမျိုးမျိုးနဲ့ အနိုင် ယူနေတာ မဟုတ်လား။ အနိုင်ယူပါ ... အနိုင်ယူပါ။ သခင်မကလည်း နေရာ တကာမှာ အရှုံးပေးပါတယ်။ ကဲ မောင်တော် ဗညားအိမ်ရဲ့ ကြည့်ညို့ လေးစား အပ်တဲ့ စဉ့်သည်တော်ကြီးကို အိမ်တော်သို့ ကြွမြန်းတော်မူပြီး စိတ်တိုင်းကျ စံနေတော်မူပါရန် ပင့်ဖိတ် လျှောက်ထားအပ်ပါတယ်။ ကြတော်မူပါ'

နှင်းကေသရာ ဘွဲ့ခံ ခင်စောမယ်က မချီမချဉ် မျက်နှာဖြင့် ထေ့ထေ့ တော့ ပြောလိုက်ရာ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်မှာ တစ်စုံတစ်ရာ ပြန်မပြောနိုင်ဘဲ ကြက်ဆေး သေပြီး နှင်းကေသရာအား မျက်တောင့်မခတ်ဘဲ စိုက်ကြည့်နေမိပေသည်။

'ကြည့်ညို့လေးစားအပ်တဲ့ စဉ့်သည်တော်ကြီး အိမ်တော်သို့ ကြွမြန်း ပြီး စိတ်ချမ်းမြေ့စွာ စံနေတော်မူပါ။ စဉ့်သည်တော်ကြီးကို မောင်တော် ဗညားအိမ် စောင့်မျှော်နေကြောင်းပါ။ စဉ့်သည်တော်ကြီး စွန့်ကြဲတော်မူလိုက် သည့် အသပြာများကိုလည်း ဥယျာဉ်မှူးအား ရေကန်တော်အတွင်းမှ ဆယ်ယူ ပြီး စဉ့်သည်တော်ကြီး၏ အလိုဆန္ဒအတိုင်း ဆင်းရဲသားများအား လှူဒါန်း ပေးကမ်းရန် နှင်းကေသရာ တာဝန်ယူကြောင်းပါ။ အိမ်တော်ပေါ်သို့ ကြွမြန်း တော်မူပါ'

နှင်းကေသရာက ထေ့သလိုလို ငေါ့သလိုလို ပြောလိုက်ပြန်ရာ သီရိဗြတ် ကမ္ဘန်သည် တစ်စုံတစ်ရာ ပြန်မပြောဘဲ နှင်းကေသရာနှင့် အတူ အိမ်တော်ရှိရာ သို့ ခေါင်းငိုက်စိုက်ချပြီး လိုက်ပါလာခဲ့ပေသည်။

နှင်းကေသရာဘွဲ့ခံ ခင်စောမယ်မှာ မိမိပြောလိုက်သည့် စကားများ ကို သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က တစ်ခွန်းမခဲ ပြန်လည်ချေပလိမ့်မည်ဟု မျှော်လင့်ခဲ့သော် လည်း တစ်ခွန်းတစ်ပါဒမျှ ချေပခြင်းမပြုဘဲ ခေါင်းငိုက်စိုက်ချပြီး မိမိနှင့်အတူ လိုက်ပါလာသည်ကို မြင်ရသောအခါ ရင်ထဲတွင် ဟာတာတာ ဖြစ်သွားပေသည်။

အိမ်တော်ရှိရာသို့ ဥယျာဉ်တော်အတွင်းမှ ဖြတ်ကျော်၍ လာခဲ့ကြသော် နှင်းကေသရာသည် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်၏ အမူအရာကို မသိမသာ တနေတစောင့်

ကြည့်မိပေသည်။ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်မှာ တစ်လမ်းလုံး ခေါင်းငိုက်စိုက်ချပြီး လိုက်ပါ ခဲ့သဖြင့် နှင်းကေသရာမှာ အားမလိုအားမရ ဖြစ်လာပြန်သည်။

'စစ်သည်တော်ကြီး ခေါင်းငိုက်စိုက်ချပြီး ဘာတွေ့မင်း ခြင်းစားလာ သလဲ၊ စောစောက စကားကြွယ်ဝသလောက် တိတ်ဆိတ်နုနု ဆောင်းလှချည် သေး'

နှင်းကေသရာက စကားစလိုက်ပြန်သည်။

'ငမိုက်သား သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်ကို စဉ့်သည်တော်အဖြစ် အိမ်တော်သို့ စိတ်ခေါ်ခြင်းမှာ စေတနာနှင့် ဖိတ်ခေါ်ခြင်း ဖြစ်သလော၊ ဝေဒနာဖြင့် ဖိတ်ခေါ် ခြင်း ဖြစ်သလော ဆိုသည်ကို အဖြေရှာနေခြင်း ဖြစ်ကြောင်းပါ။ စေတနာဖြင့် ဖိတ်ခေါ်ခြင်း ဖြစ်နိုင်လိမ့်မည် မဟုတ်ဟူ၍လည်း သံသယဖြစ်မိကြောင်းပါ'

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က မျက်နှာသေကလေးနှင့် ပြန်လည်ချေပလိုက်ရာ နှင်းကေသရာသည် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်၏ အမူအရာကို ကြည့်ပြီး ပြုံးလိုက်သည်။

'စိတ်ပင်ပန်းခဲပြီး အဖြေရှာမနေပါနဲ့၊ သံသယလည်း ဖြစ်မနေပါနဲ့၊

စစ်သည်တော်ကြီးကို တကယ့်စေတနာနဲ့ ဖိတ်ခေါ်တာပါ။ စစ်သည်တော်ကြီးကို သခင်မ တာဝန်ပေးအပ်ခဲ့စဉ်က မောင်တော်ရဲ့ တဇောက်ကန်း လုပ်တတ်တဲ့ အူအကျင့်ကို ပြုပြင်ပြောင်းလဲသွားအောင် စွမ်းဆောင်နိုင်ပါ့မလားလို့ သခင်မ

အေးတော်ရှိတဲ့အခါ စစ်သည်တော်ကြီး ဘယ်လို အဖြေပေးခဲ့သလဲ။ သခင်မ ဘယ်ယူနိုင်တဲ့ သူ့ရဲကောင်းတစ်ယောက် ဖြစ်လာအောင် ပြုပြင်ပေးသွားပါမယ်။

စိတ်ချတော်မူပါလို့ ရဲရဲကြီး တာဝန်ယူခဲ့တယ် မဟုတ်လား။ ဆင်ရိုင်းကိုပင် ချွေးသွင်းပြီး ယဉ်ပါးအောင် လုပ်နိုင်ပါသေးတယ်လို့လည်း ပြောခဲ့တယ် မဟုတ်လား။ ခုဆိုရင် စစ်သည်တော်ကြီးဟာ မောင်တော်ရဲ့ လေးစား ကြည့်ညို့

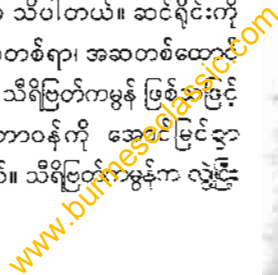
ခြင်းကို ခံရတဲ့ အဆွေခင်ပွန်းကောင်း အဖြစ်ကို ရရှိခဲ့ပြီ မဟုတ်လား။ စစ်သည် တော်ကြီး တာဝန်ယူခဲ့တဲ့အတိုင်း ဆင်ရိုင်းကို ကျိုးသွင်းပြီး ယဉ်ပါးအောင်

လုပ်သလို မောင်တော်ဗညားအိမ်ကို ခမည်းတော်ရဲ့ ခြေရာနင်းနိုင်မယ့် မြို့စား ကောင်းတစ်ယောက် ဖြစ်လာအောင် ဆက်လက်ပြီး ကြိုးပမ်းသွားဖို့ သခင်မ

နိကြားအပ်ပါတယ်။ စစ်သည်တော်ကြီး ဆက်လက်ထမ်းရွက်ရမယ့် တာဝန် အင်မတန် ခက်ခဲနက်နဲတဲ့ တာဝန်မှန်း သခင်မ သိပါတယ်။ ဆင်ရိုင်းကို

ချွေးသွင်းပြီး ယဉ်ပါးအောင် လုပ်ရသည်ထက် အဆတစ်ရာ၊ အဆတစ်ထောင် ထက် ခက်ခဲ နက်နဲသော်လည်း သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်သည် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန် ဖြစ်သဖြင့် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန် ပီသစွာ ဤခက်ခဲနက်နဲသည့် တာဝန်ကို အောင်မြင်စွာ

ထမ်းရွက်သွားနိုင်လိမ့်မယ်လို့ သခင်မ ယုံကြည်တယ်။ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က လွှဲ

၁၁၆

အောင်တော်ကို ဘယ်သူမှ ပြုပြင်ပေးနိုင်စွမ်း မရှိဘူးလို့လည်း သခင်မရဲ့ စိတ်ထဲမှာ စွဲလမ်းနေတယ်'

နှင်းကေသရာ ဘွဲ့ခံ ခင်စောမယ်သည် ထောင့်ထဲ ငေါ့သံ အလျှင်းမထိဘဲ တည်ငြိမ်သည့်လေသံဖြင့် ကြွနေရရ မိန့်ကြားလိုက်ရာ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်မှာ မိမိ၏နားကိုပင် မိမိ မယုံနိုင်အောင် ဖြစ်သွားပြန်သည်။

'ငမိုက်သား သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်ရဲ့ နှလုံးရည်နှင့် လက်ရုံးရည်ကို သခင်မယုံကြည်ကိုးစားတော် မူပါသေးသလား'

'လက်တွေ့ ဖြစ်ရပ်များက သက်သေခံလျက် ရှိသဖြင့် စစ်သည်တော်ကြီးရဲ့ စွမ်းရည်သတ္တိကို သခင်မ မမှီဝဲမသုန် ယုံကြည်တော်မူတယ်။ မောင်တော် ဗညားအိမ်ကိုသာ သခင်မနဲ့ တကွ နယ်သူနယ်သားများကပါ ဂုဏ်ယူနိုင်မယ့် မြို့စားကောင်းတစ်ယောက် ဖြစ်လာအောင် လမ်းညွှန်ပြသပေးပါ။ သွန်သင်ဆုံးမကြပါဒ် ပေးဖို့ သခင်မ တောင်းပန်ပါတယ်'

နှင်းကေသရာက လေးစားသည့် အမူအရာဖြင့် မိန့်တော်မူလိုက်ရာ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်၏ အမူအရာမှာ သို့သော်သာသာ ရွှင်လန်းလာပေသည်။

'နှင်းကေသရာ သခင်မအတွက်သာ ဆိုရင် ကောင်းကင်က ခူပုံကြည့်ကိုပင် ဆွတ်ခူးပေးရန် အသင့်ရှိကြောင်းပါ'

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က မထိတထိ ပြန်ပြောလိုက်ရာ နှင်းကေသရာသည် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်အား မျက်စောင်းပြန်ထိုးလိုက်သည်ကို ရိပ်ခနဲ မြင်လိုက်ရပေသည်။

အခန်း ၇

ကျယ်ဝန်းသော ဥယျာဉ်တော်၏ အစွန်အဖျား ကျသော နေရာတစ်နေရာမှာ ဓားသွားချင်း ရိုက်ခတ်သံများ အဆက်မပြတ် ထွက်ပေါ်လျက်ရှိပြီး ဓားသွားချင်း ရိုက်ခတ်မိသည့် အခါတိုင်း တဝင်းဝင်း တလက်လက်နှင့် မီးပွားများ ထွက်လာသည်ကို မြင်ရပေသည်။

မြို့စားလေးဗညားအိမ်နှင့် အညတရစစ်သည်တော် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်တို့သည် ကျယ်ပြန့်သော မြက်ခင်းပေါ်တွင် ဓားရေးပြလျက် ရှိသည်ကို မင်းစည်သည် အနီးရှိ သစ်ပင်တစ်ပင်ကိုမှီ၍ လက်ပိုက်ပြီး စိတ်ပါဝင်စားစွာ ကြည့်လေ့လာနေသည်ကို တွေ့ရပေသည်။

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်

ဗညားအိမ်၏ ဓားချက်များကို သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က အေးအေးသာသာ တွန်းလှန်ခုခံနေရာမှ တစ်ချိတစ်ချိတွင် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်သည် ဗညားအိမ်ကို ခြေထောက်ခင်းသည့် အနေဖြင့် ခံစစ်အသွင်မှ ထိုးစစ်အသွင်သို့ ပြောင်းပြီး လှုပ်လှုပ်ကြွက်နည်းဖြင့် တစ်ချိကောင်း ထိုးနက်လိုက်ရာ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်၏ လှုပ်မြန်သည့်လက်သည် ဓားချက်များကို ဗညားအိမ်သည် ချွေးဒီးဒီး ကုသည့်တိုင် အောင် အစွမ်းကုန် ခုခံ တွန်းလှန်နေရသည်ကို တွေ့မြင်ရပေသည်။

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်၏ ဓားချက်များမှာ သွက်လက်သည်ထက် သွက်လက်သည်ထက် ပို၍ ဗညားအိမ်၏ ပြင်းထန်သည့် ဓားချက်ကို ခုခံတွန်းလှန်ရင်း ဗညားအိမ်၏ လက်ကောက်ဝတ်ကို ဓားနှောင့်နှင့် အောက်မှ အထက်သို့ ပင့်၍ ရိုက်ခတ်ထိခိုက်ရာ ဗညားအိမ်၏ လက်မှ ဓားလွတ်ထွက်သွားပြီး မလှမ်းမကမ်းရှိ မြက်ခင်းပေါ်သို့ ထိုးစိုက်ကျသွားသည်။ ဗညားအိမ်မှာလည်း အသက်ပင် မှန်မှန်မရှုနိုင်တော့ပဲ ဝင်ပန်းမောဟိုက်၍ နေပေသည်။

'တယ့်နုယ့်လဲ၊ ကျွန်တော့်ဓားချက် မသွက်ဘူးလား'

ဗညားအိမ်သည် ချွေးသီးများကို ပွတ်သပ်ရင်း ပင်ပန်းမောဟိုက်သည့် အသံဖြင့် ရယ်သွမ်းသွေးပြီး ဘေးမှရပ်ကြည့်နေသော မင်းစည်သူအား မေးလိုက်သည်။

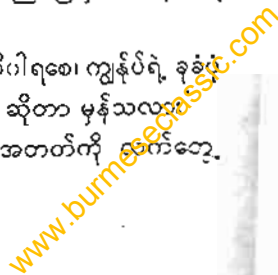
'ဓား ကိုင်ပုံကိုင်နည်း သိပ်စနစ်မကျသေးဘူး။ ရန်သူရဲ့ ဓားချက်ကို ခံတာကွယ်တဲ့ နေရာမှာလည်း ဟာကွက်တွေ များနေသေးတယ်။ တကယ်တမ်းသာ ဓားစွမ်းပြကြမယ် ဆိုရင် မြို့စားမင်း သေတာ ကြာပြီ'

မင်းစည်သူက ဟုတ်တိုင်းမှန်ရာ ဝေဖန်သုံးသပ်လိုက်ရာ မာန်မာနထက်ကြွလျက်ရှိသော မြို့စားလေး ဗညားအိမ်မှာ ဟုတ်တာဆို နာလိုခံခက်အောင် ထွက်ဆိုသော စကားနှင့်အညီ ၎င်းအား ပုတ်ခတ်ပြောဆိုရပါမည်လားဆိုပြီး ဒေါသပူပန်ထသွားကာ မျက်နှာတစ်ခုလုံး ညိုမည်းသွားပေသည်။

'ဒါကတော့ တစ်ဖက်သတ် ပုတ်ခတ်လိုက်တာပဲ။ ဒီမှာ မင်းစည်သူ၊ ဗညားအိမ်လှေအတတ်ကို ဆရာကောင်း ကပီမွန်တွေဆိုမှာ သင်ကြားခဲ့ဖူးပါတယ်။ ဒါလောက်တောင် အထင်မသေးပါနဲ့'

ဗညားအိမ်က မင်းစည်သူအား မာန်မလိုက်သည်။ ပြီးမှ တစ်ဖန် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်ဘက်သို့ လှည့်လိုက်သည်။

'သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်ရဲ့ သဘောထားကိုလည်း သိပါရစေ၊ ကျွန်ုပ်ရဲ့ ခုခံပုံမှန်နည်း စနစ်မကျဘူးလား။ ဟာကွက်တွေ ရှိတယ် ဆိုတာ မှန်သလား။ ဗညားအိမ်က ၎င်းအား ဓားရေးလှေရေး အတတ်ကို မျက်နှာတော်

သင်ကြား ပြသပေးနေသည့် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်၏ အယူအဆကို သိလိုသဖြင့် ဆေးလိုက်ပြန်သည်။

‘ဓားရေးလုံရေး အတတ်ပညာဟာ လွယ်သံယောင်ယောင်နဲ့ အင်မတန် ကပ်ခဲနက်နဲတဲ့ အတတ်ပညာ ဖြစ်ကြောင်းပါ။ ရန်သူကို ထိုးနှက်ဖို့ထက် ရန်သူ ရဲ့ ဓားချက်ကို တိမ်းရှောင်တတ်ဖို့ ပိုပြီး အရေးကြီးပါတယ်။ ဓားရေးလုံရေး အတတ်ပညာကို တစ်ဖက်ကမ်းခပ် တတ်မြောက်ဖို့ဆိုတာ မလွယ်ပါဘူး။ ဆရာ ကောင်း သမားကောင်းများထံမှာ မှန်ကန်တဲ့ နည်းနာနိဿယခံယူပြီး အလေး အကျင့် မပျက်စေဘဲ အမြဲတစေ လေ့ကျင့်နေနိုင်မှ တော်ရုံကျပါတယ်။ ဆရာ မကောင်းလျှင် အကွက် ဟာတတ်ပါတယ်’

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က တိုက်ရိုက်မဝေဖန်ဘဲ သွယ်ဝိုက်သည့် နည်းဖြင့် ဝေဖန်လိုက်သည်။

‘ဘာလဲ၊ ကျွန်တော့်ကို ဓားရေးလုံရေး အတတ်ပညာကို လက်တွေ့ သင်ကြားပြသပေးခဲ့တဲ့ ဆရာသမားတွေကို အထင်သေးလို့ ဒီစကား ပြောလိုက် တာလား။ ကျွန်တော့်ကို ဓားရေးလုံရေးပညာ သင်ကြားပို့ချပေးခဲ့တဲ့ ဆရာသမား တွေဟာ သာမည မဟုတ်ပါဘူး။ ဓားရေးလုံရေးမှာ ပြိုင်ဘက်ကင်းတဲ့ သမိန်ထော အပါအဝင် ထင်ရှားကျော်ကြားတဲ့ ဆရာကောင်း ခုနစ်ဦးဆီမှာ နည်းနာနိဿယ ခံယူခဲ့တာပါ’

ဗညားအိမ်က မိမိအပေါ်တွင် အထင်မသေးစေရန် ပြန်လည် ဈေး လိုက်သည်။

‘ဒီလို ဖြစ်လိမ့်မယ်လို့ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန် ထင်လိုက်သားပဲ။ ဆရာများရင် သားသေတယ်ဆိုတာ ဒါမျိုးကို ခေါ်တယ်။ ဆရာတစ်ဦးကို တစ်မျိုးစီ သင်ကြား ပို့ချခဲ့တဲ့အတွက် တောင်မရောက် မြောက်မရောက် ဖြစ်တတ်ပါတယ်’

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က ရှင်းပြလိုက်သည်။ သို့ရာတွင် ဗညားအိမ်မှာမူ မိမိ အား တောင်မရောက် မြောက်မရောက် ဖြစ်နေသည်ဟု ပြောသည်ကို မခံမရပ် နိုင် ဖြစ်နေပေသည်။

‘ကဲလေ မတောက်တခေါက် တောင်မရောက် မြောက်မရောက်သာ တတ်တယ်ထင်ရင် တစ်ချိတစ်ပွဲ အကဲစမ်းကြရအောင်’

ဗညားအိမ်သည် ပြောပြောဆိုဆို ဓားတစ်လက်ကို ကောက်ယူလိုက် ပြီး လက်ထဲတွင် ဆ ကြည့်လိုက်ရာ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်သည် ဗညားအိမ်၏ အရိပ်အကဲကို ကြည့်နေပေသည်။

‘ကဲ .... စကြစို့’

ဗညားအိမ်သည် ပြောပြောဆိုဆို သိုင်းကွက်နှင်းပြီး ဓားကို ဝင့်လိုက်

‘ဒီမှာကြည့်၊ ဟောဒီဓားချက်က ဓားလုံဝိဇ္ဇာ သမိန်ထောရဲ့ ဓားချက် သို့မဟုတ် နိုင်ရင် ရှောင်ပေတော့’

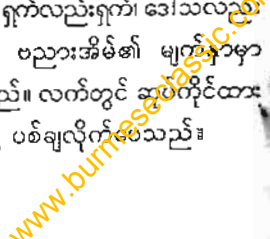
ပြောပြောဆိုဆို ဗညားအိမ်သည် လျင်မြန်သွက်လက်စွာ ထိုးခုတ် ထိုးခုတ် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်သည် ဗညားအိမ်၏ ဓားချက်ကို ခပ်အေးအေး ခပ်လှုပ်လှုပ်လိုက်သည်။

ဗညားအိမ်မှာ မိမိ၏ လျှပ်တစ်ပြက် ထိုးနှက်လိုက်သည့် ဓားချက်ထိ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က လွယ်လွယ်နှင့် တွန်းလှန်လိုက်သည်ကို မခံမရပ်နိုင် ဖြစ်ကာ လျင်မြန်သွက်လက်သည်ထက် လျင်မြန်သွက်လက်စွာ အဆက်မပြတ် ထိုးခုတ် ချော့ချော့၊ ဗညားအိမ် ထိုးခုတ်လိုက်သည့် ဓားချက်များကို သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်သည် ချွတ်ပိုင်ပိုင် ခုခံလျက် ရှိသဖြင့် ဓားသွားချင်း ရိုက်ခတ်မိသည့် အသံများ ချည်းငါး ထွက်ပေါ်လာပေသည်။

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်သည် ဗညားအိမ်၏ ထိုးနှက်ချက်များကို ဟာကွက်မရှိ ခုခံတွန်းလှန်နေရာမှ ခံစစ်အသွင်မှ ထိုးစစ်အသွင်သို့ ကူးပြောင်းကာ ဗညားအိမ်အား ပြန်လည်ထိုးနှက်လျက် ရှိရာ၊ ဗညားအိမ်မှာ ပင်ပန်းကြီးစွာ ခုခံနေရပေသည်။

ထိုသို့ ခုခံနေသည့်ကြားမှပင် မျက်စိရှင်သော သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်သည် ဗညားအိမ်၏ ဟာကွက်တစ်ကွက်ကို ချက်ကောင်းယူကာ ဗညားအိမ်အား လှယ်သိုင်းခုတ်ပိုင်းသည့် အသွင်ဖြင့် ဓားကို အသာဆဲပြီး ခုတ်ပိုင်းလိုက်ရာ၊ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်၏ ထက်လှစွာသော ဓားသွားသည် ဗညားအိမ်၏ဇက်ကို ထိရုံ သလေး ထိသွားပေရာ ဗညားအိမ်မှာ ဇက်ယားသွားပြီး ရင်ထဲတွင် လှုပ်ခနဲ ဖြစ်၍ သွားပေသည်။ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန် ဓားကို ပြန်အနှုတ်မြန်သဖြင့်သာ ဗညားအိမ်၏ ဇက်ကို ဓားသွားရှုရန် သီသီကလေး လိုသွားခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်၏ ဓားကို ပြန်လည်ရုပ်သိမ်းလိုက်သည့် အချိန်တွင် ဗညားအိမ်၏ မျက်နှာတွင် သွေးမရှိတော့ဘဲ ဖြူဖပ်ဖြူရော် ဖြစ်နေပေသည်။ ဗညားအိမ်အား လွယ်လွင့်တကူ အနိုင်ယူလိုက်သဖြင့်လည်း ရှက်လည်းရှက်၊ ဒေါသလည်း သူ့ထက် ဖြစ်လာကာ ဖြူဖပ်ဖြူရော် ဖြစ်နေသည့် ဗညားအိမ်၏ မျက်နှာမှာ ချော့ချော့ပြီး ထိုမှတစ်ဖန် ညိုပုပ်ပုပ် ဖြစ်သွားပေသည်။ လက်တွင် နှာဖိုကိုဝင်ထား သည့် ဓားကိုလည်း ဒေါပွပွနှင့် မြက်ခင်းပေါ်သို့ ပစ်ချလိုက်ပေသည်။

မတရားဘူး၊ မတရားဘူး။ အလစ်မှာ နောက်ကျောက်ကို ဓား
ထိုးသလို အနိုင်ကျင့်တာ မတရားဘူး'

ဗညားအိမ်သည် ဓားကိုပစ်ချရင်း ရှက်ရမ်း ရမ်းလိုက်ရာ သီရိ
ဗြတ်ကမ္မန်မှာ မိမိအား မတရားအနိုင်ယူသည်ဟု အပြောခံရသည်ကို မကျေနပ်
သည့် အမူအရာဖြင့် မိမိ၏လက်မှ ဓားကိုပစ်ချခဲ့ပြီး ဗညားအိမ်ကို ပြန်လှည့်
မကြည့်တော့ဘဲ ဥယျာဉ်တော်အတွင်းမှ ထွက်ခွာသွားပေသည်။

မင်းစည်သူမှာ ဗညားအိမ်ကိုတစ်လှည့်၊ သီရိဗြတ်ကမ္မန်ကို တစ်လှည့်
ကြည့်လိုက်ပြီး ပြုံးလိုက်သည်။

'အတော်ကို အကဲဆတ်တဲ့လူပဲ'
ဗညားအိမ်မှာ ရှက်ရမ်း ရမ်းလိုက်ရသော်လည်း မိမိ၏အမှားကို
သိမြင်လာကာ အရှက်ပြေ ပြောလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

'ဗိုလ်မင်း သီရိဗြတ်ကမ္မန် အကဲမဆတ်ပါဘူး'
မင်းစည်သူက သီရိဗြတ်ကမ္မန်အား ကာကွယ်ပြီး ပြောလိုက်သည်။
'အကဲမဆတ်ဘူး ဟုတ်လား။ မင်းကပါ ငါ့ကို စော်ကားပြန်ပလား'

'မြို့စားမင်းကို မစော်ကားပဲပါ။ ဗိုလ်မင်း သီရိဗြတ်ကမ္မန်ဟာ ငါ
ရှည်တဲ့နေရာမှာ သူ့လောက် စိတ်ရှည်တဲ့လူ ရှားပါတယ်။ သည်းခံတဲ့နေရာမှာ
လည်း သူ့မတူအောင် သည်းခံနိုင်စွမ်း ရှိပါတယ်။ မြို့စားမင်း မိန့်တော်မူလိုက်
တဲ့ စကားဟာ ဆရာသမားကို စော်ကားရာရောက်လို့ စိတ်ပျက်ပြီး ထွက်ခွာ
တာပါ။ ဆရာကို ကာပြန်ရင် အာခေါင်ကို လှံစူးတတ်ပါတယ်'

မင်းစည်သူက တစ်ခွန်းမခံ ပြန်ပြောလိုက်ရာ ဗညားအိမ်သည် မင်း
စည်သူအား မျက်မှောင်ကြုတ်ပြီး ကြည့်လိုက်သည်။

'မင်းတို့ ဆရာတပည့်ဟာ တကယ်ကို အတိုင်အဖောက် ညီတယ်
စကားတစ်ခွန်းတောင် အတင်မခံဘူး။ ဒါလောက်မှ အပြောမခံဘူး ဆို
မတတ်နိုင်ဘူး။ စိတ်ကောက်ပြီး သွားချင်ရင် သွားပါစေ၊ အရေးမစိုက်ပါဘူး'
ဗညားအိမ်က ရှက်ရမ်း ရမ်းလိုက်ပြန်သည်။

စိတ်ကောက်သွားခြင်း မဟုတ်ပါ။ စိတ်ပျက်သွားခြင်းသာ ဖြစ်ကြောင်း
ပါ'

'အို ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဒါလောက်အကဲဆတ်တဲ့လူ သွားချင်ရာ သွား
စေ။ အရေးမစိုက်ဘူး'

ဗညားအိမ်က ဒေါပွပွနှင့် ပြန်ပြောလိုက်သည်။
မြို့စားမင်း ဆင်ခြင်တော်မူပါ။ မြို့စားမင်းထံ ကောက်ကျစ်စဉ်

ဖြင့် မတရား သိမ်းပိုက်ထားသည့် နန်းစဉ်ပတ္တမြား သက်ဝတ်ရတနာကို
သိမ်းပိုက်စေပြီး ပြန်လည်ရယူရန် တာဝန်တစ်ရပ် ကျန်ခဲ့သေးသည်ကို
မြို့စားမင်း သတိပြု ဆင်ခြင်တော်မူပါ။ ဗိုလ်မင်း သီရိဗြတ်ကမ္မန်မှာ တာဝန်
ပေးခဲ့ ယူထားလျှင် ထိုတာဝန်ကို မည်သည့်အခါမှ ရှောင်လွှဲသူ မဟုတ်
ကြောင်းပါ'

မင်းစည်သူက တည်ငြိမ်သည့် အမူအရာဖြင့် ပြန်လည်လျှောက်တင်
လိုက်သည်။

နန်းစဉ်ပတ္တမြား လက်ဝတ်ရတနာ ဟူသော စကားကို ကြားရသော
ဗညားအိမ်၏ မာန်မာန ထောင်လွှားသည့် အမူအရာမှာ ချက်ချင်း
သတိကွယ်သွားပြီး ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်သည့် အမူအရာသို့ တစ်မဟုတ်ချင်း
ပြောင်းလဲသွားပေသည်။

'ဒါဖြင့် သီရိဗြတ်ကမ္မန် ဘယ်ကို ထွက်သွားတာလဲ။ သမိန်စက္ကဝေါ
သွားတာလား။ ငါ့အပေါ်မှာ စိတ်ပျက်ပြီး ထွက်သွားတာများ ဖြစ်နေ
တာပဲ'

ဗညားအိမ်က ထိတ်ထိတ်ပျာပျာ ပြန်မေးလိုက်သည်။
'ဒါတော့ ဗိုလ်မင်း သီရိဗြတ်ကမ္မန်က လွဲပြီး မည်သူမှ အဖြေမှန်
မရှိမည် မဟုတ်ပါ'

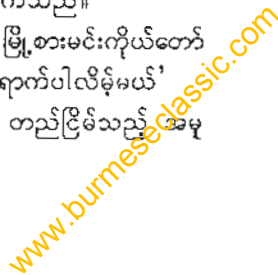
'ဒီလိုဆိုရင် သီရိဗြတ်ကမ္မန်ကို လိုက်ခေါ်စမ်းပါ။ စိတ်လိုက်မာန်ပါ
သွယ်သွားရင်ဖြင့် ဒုက္ခပဲ'

မြို့စားမင်းရဲ့ နန်းစဉ်ပတ္တမြား လက်ဝတ်ရတနာကို ပြန်လည်
ရရှိရေး အတွက် ဗိုလ်မင်းကို ပြန်ခေါ်ရမှာပါလား'

မင်းစည်သူက ပြန်မေးလိုက်သည်။
'ဒါလည်း တစ်ကြောင်းပဲ။ ပြီးတော့ အမှန်အတိုင်းကို ဖွင့်ပြောရမယ်
ဆိုရင် သီရိဗြတ်ကမ္မန်ဟာ ယောက်ျားပီသသူ ဖြစ်တဲ့အတွက် သူ့အပေါ်မှာ
ပါ ဘာစေ့တခြား လေးစားလာတယ်။ ကဲ စကားရှည်မနေစမ်းပါနဲ့။ သီရိ
ဗြတ်ကမ္မန်ကို တောင်းပန်ပြီး ပြန်ခေါ်ပေးစမ်းပါ' /

ဗညားအိမ်က မင်းစည်သူအား အမိန့်ပေးလိုက်သည်။
'ဗိုလ်မင်းကို မြို့စားမင်း လေးစားတယ်ဆိုရင် မြို့စားမင်းကိုယ်တော်
ဖြင့် ခေါ်တော်မူပါ။ သို့မှသာ စိတ်ဆွေစစ် ပီသရာ ရောက်ပါလိမ့်မယ်'

မင်းစည်သူက စောစောက လေသံအတိုင်း တည်ငြိမ်သည့် အမူ
အရာဖြင့် ပြန်လည်လျှောက်တင်လိုက်သည်။

ဗညားအိမ်သည် ခေတ္တမျှစဉ်းစားနေပြီးနောက် ဓားနှစ်လက်ကို ကောက်ယူကာ မင်းစည်သူနှင့်အတူ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်၏ နောက်သို့ လိုက်ပါလာခဲ့ကြပေသည်။

'ကျွန်တော် မှားသွားပါတယ်။ စိတ်လိုက်မာန်ပါ ပြောခဲ့မိတာကိုလည်း ဝမ်းနည်းပါတယ်။ ကျွန်တော် ပြောခဲ့မိတဲ့ စကားတွေကိုလည်း ပြန်လည်ရုပ်သိမ်းပါတယ်'

ဗညားအိမ်သည် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်၏ နောက်သို့ အမိ လိုက်လာပြီး တောင်းပန်စကား ပြောကြားလိုက်သည်။

'ကိုယ့်အမှားကိုယ် သိမြင်ပြီး ဝန်ချတောင်းပန်ရဲတဲ့ သတ္တိကို ချီးကျူးပါတယ်။ ဒါမှ ယောက်ျားပီသပါတယ်'

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က ပြန်ပြောလိုက်ရာ ဗညားအိမ်မှာ ကျေနပ်သွားခဲ့ရပေသည်။

'ကဲ ဒါဖြင့် တစ်ချီတစ်ပွဲလောက် အကဲစမ်းကြဦးစို့လား'

ဗညားအိမ်သည် ပြောပြောဆိုဆို ဓားတစ်လက်ကို သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်၏ လက်သို့ ပေးအပ်လိုက်ရာ၊ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်သည် ဓားကိုလှမ်းယူလိုက်ပြီး မြက်ခင်း ရှိရာသို့ သုံးယောက်သား ပြန်လာခဲ့ကြပေသည်။

မကြာမီ ဓားသွားချင်း ရိုက်ခတ်သည့် အသံများ ဆူညံစွာ ထွက်တော် လာပြန်သည်။ သို့ရာတွင် ယခုတစ်ကြိမ်တွင်မူ ဓားခုတ်သံများနှင့် အတူ ရယ်သံ မောသံ သောသောညံ့ညံ့လျက် ရှိပေသည်။

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်သည် ဗညားအိမ်အား အထိုးအခုတ်၊ အရှောင်အတိမ်း နှင့် အတက်အဆုတ် အစရှိသည့် ဓားသိုင်းပညာများကို လက်တွေ့သင်ခန်းစာ များ ပေးလျက်ရှိပေရာ၊ ဗညားအိမ်မှာ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်၏ စွမ်းရည်ကို တစ်ချိန် ထက် တစ်ချိန် ပိုမို၍ တွေ့မြင်လာရသဖြင့် စောစောက စိတ်လိုက်မာန်ပါ ပြောခဲ့ မိသည်ကို ယူကျုံးမရ ဖြစ်မိပေသည်။

ထိုအခိုက်တွင် ဥယျာဉ်မျိုးသည် ဗညားအိမ်နှင့် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်တို့ ဓားရေးပြနေကြသည့် နေရာသို့ ကြောက်အားလန့်အားနှင့် အပြေးအလွှား လာနေသည်ကို တွေ့ရပေသည်။

'မြို့စားမင်း သခင်ဘုရား၊ ဓားလက်နက်များ ကိုင်ဆောင်လာသည့် မြင်းသည်တော်လေးဦး ဥယျာဉ်တော်တွင်းသို့ ချင်းနင်းဝင်ရောက်လာကြောင်းပါ ဘုရား။ ဗိုလ်မင်း သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်ရဲ့ နာမည်ကို မေးပြီး ဇွတ်အတင်း ချင်းနင်း ဝင်ရောက်လာကြခြင်း ဖြစ်ကြောင်းပါ။ ဟန့်တားသော်လည်း မရကြောင်းပါ ဘုရား'

ဥယျာဉ်မျိုးက တုန်ယင်သော အသံဖြင့် လျှောက်တင်နေစဉ်မှာပင် မြက်ခင်းရှိရာသို့ လာသည့်

မြင်းစာသံများ ကြားရပြီး ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်သည့် အသွင်ယူထားရှိသော မြင်းသည်တော်လေးဦးသည် ဓားကိုယ်စီ ကိုင်၍ ၎င်းတို့ စီးနင်းထားသည့် မြင်း များပါမှ လွှားခနဲ ခုန်ဆင်းပြီး ဗညားအိမ်နှင့် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်တို့ ရှိရာသို့ လာနေကြသည်ကို တွေ့နေပေသည်။

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်မှာမူ ထိုသူလေးဦး၏ သွင်ပြင်လက္ခဏာနှင့် အမူအရာ မြင်လိုက်ရသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် မိမိအား ရန်မူရန် လာသူများ ဖြစ်သည် ဟု ကောင်းစွာ ရိပ်စားမိပေသည်။ သို့ရာတွင် လုံးဝ အရေးမစိုက်သည့် အမူ အရာဖြင့် လက်ထဲတွင် ဆုပ်ကိုင်ထားသည့် ဓားကို ဝှေ့ယမ်းရင်း ထိုသူလေးဦး အား မက်ခြည်မပြတ်စေဘဲ ၎င်းတို့၏ လှုပ်ရှားမှုမှန်သမျှကို အကဲခတ်နေ သေးသည်။

မင်းစည်သူမှာလည်း သီရိဗြတ်ကမ္ဘန် ကဲ့သို့ပင် ထိုသူလေးဦး၏ အကြံ အညွှန်ကို ရိပ်စားမိသည့် အမူအရာဖြင့် မိမိတို့အား ရန်မူရန် လာလျှင် အဆင်သင့် ဖြစ်နိုင်ရန် ဓားကို ဆုပ်ကိုင်၍ လက်ပိုက်ပြီး ကြည့်နေပေသည်။

မြို့စားလေး ဗညားအိမ်မှာမူ ဥယျာဉ်တော်တွင်းသို့ ခွင့်မပန်ဘဲ ဝင် သွားသူများအပေါ်တွင် ဓာန်မာန ထောင်လွှားသည့် အမူအရာဖြင့် စိန်းစိန်းကြီး ကြည့်နေရာမှ ရှေ့သို့ တစ်လှမ်းတိုး၍ လာပေသည်။

'မင်းတို့ ဘယ်သူတွေလဲ၊ ဘယ်သူ့အမိန့်နဲ့ ဥယျာဉ်တော်ထဲ ခွင့်မပန် ဝင်လာကြရတာလဲ'

ဗညားအိမ်က တင်းမာသော မျက်နှာထားဖြင့် မေးလိုက်ရာ၊ မြင်းပေါ် မှ ခုန်လွှားပြီး ဆင်းလာသူလေးဦးသည် ကိုယ်ရှိန်သတ်လိုက်ပြီး ဗညားအိမ်၏ အနီးတွင် ပြိုင်တူရပ်လိုက်ကြသည်။

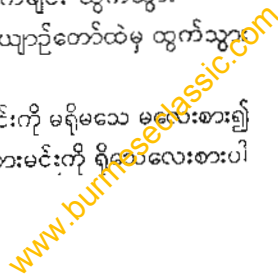
'မြို့စားမင်း ဗညားအိမ်ပါလား'

လေးယောက်အနက် မျက်နှာပေါက်ဆိုးဆိုးနဲ့ သူက မေးလိုက်သည်။

'အေး ဟုတ်တယ်၊ ဗညားအိမ်ဆိုတာ ငါပဲ။ ငါ့ရဲ့ အခွင့်အမိန့် မရဘဲ ဥယျာဉ်တော်ထဲ ဘာကြောင့် ဝင်လာရသလဲ၊ ခုချက်ချင်း ထွက်သွား'

ဗညားအိမ်က ဓားဖျားဖြင့် ညွှန်ပြရင်း ဥယျာဉ်တော်ထဲမှ ထွက်သွား ခုန် အမိန့်ပေးလိုက်သည်။

'မြို့စားမင်း သည်းခံတော်မူပါ။ မြို့စားမင်းကို မရိုမသေ မပေးစား၍ ခွင့်မပန်ဘဲ ဝင်လာခြင်း မဟုတ်ကြောင်းပါ။ မြို့စားမင်းကို ရိုသေလေးစားပါ

...။ ကျွန်တော်တို့ ယခုလာခဲ့ခြင်းမှာ မြို့စားလေးအား တစ်စုံတစ်ရာ ရန်ကုန် မဟုတ်ကြောင်းပါ။ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန် အမည်ရှိ ငမိုက်သားကို ဆုံးမရန် လာရောက်ခြင်း ဖြစ်ပါသဖြင့် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်အား ကျွန်ုပ်တို့ လက်ဝယ်သို့ ပေးအပ်တော်မူပါ။

မျက်နှာပေါက် ဆိုးဆိုးနှင့် လူကပင် လျှောက်တင်လိုက်ပြန်သည်။
'သီရိဗြတ်ကမ္ဘန် ဆိုတာ ငါပဲ။ သူများ ရှူးတိုက်ပေးတိုင်း ထကိုက်တဲ့ ခွေးလို တယ်မိုက်မဲတဲ့ ကြေးစားကောင်တွေ။ သတ္တိရှိရင် ရှေ့ကို တိုးခဲ့စမ်း။

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်သည် ဓားကို မြဲမြံစွာ ဆုပ်ကိုင်ရင်း စိန်ခေါ်လိုက်သည်။ မင်းစည်သူမှာလည်း လက်ပိုက်ပြီး ရပ်ကြည့်နေရာမှ လက်ထဲတွင် ဆုပ်ကိုင်ထားသည့် ဓားကို ဝှေ့ယမ်းလိုက်သည်။

ဥယျာဉ်တော်တွင်းသို့ ချင်းနင်းဝင်ရောက်လာသည့် ရန်သူလေးဦးသည် ၎င်းတို့၏ ဓားအိမ်များမှ ဓားများကို ပြိုင်တူ ဆွဲချွတ်လိုက်ကြပြီး သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်နှင့် မင်းစည်သူတို့ ရှိရာသို့ လွှားခနဲ ခုန်ပေါက်လာပြီး ဓားလေးစင်းနှစ်စင်း ပြိုင်တူ ဝင်ခုတ်ကြသည်။

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်နှင့် မင်းစည်သူတို့မှာ ထိုသူလေးဦး၏ ခြေလှမ်းများကို မျက်ခြည်အပြတ်မခံဘဲ စောင့်ကြည့်နေကြရာမှ ၎င်းတို့အား ဝင်ခုတ်လိုက်သည့် ဓားလေးစင်းကို လျှပ်စီးလက်သလို လျင်မြန်သွက်လက်သည့် ဓားချက်များဖြင့် ခုခံ တွန်းလှန်လိုက်ရာ၊ ဓားသွားချင်း ရိုက်ခတ်မိသည့် အသံများ ဆူညံစွာ ထွက်ပေါ်လာပြီး ဓားချင်း ရိုက်ခတ်မိသည့် အခါတိုင်း ဝင်းခနဲ၊ လက်ခနဲ မီးပွင့်သွားသည်ကို မြင်ရပေသည်။

ရန်သူလေးဦးတို့၏ ဓားချက်များမှာ လျင်မြန်သွက်လက်လှသော်လည်း သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်နှင့် မင်းစည်သူတို့သည် လုံးဝအရေးမစိုက်သည့် အနေအရာဖြင့် အချက်ပိုင်ပိုင် ခုခံတွန်းလှန်လျက်ရှိရာမှ ရန်သူလေးယောက်သည် နှစ်ယောက်စီ လူခွဲ၍ ရှေ့နောက် ဝဲယာညှပ်ပြီး ထိုးခုတ်လျက် ရှိပြန်ရာ၊ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်နှင့် မင်းစည်သူတို့သည် နှစ်ယောက်သား ကျောချင်းကပ်၍ လေးဖော်လေးတန်မှ ရန်သူများကို ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် ခုခံလျက် ရှိပေသည်။

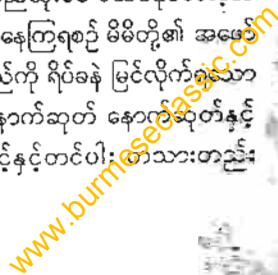
ရန်သူတို့၏ ဓားချက်ကို ခုခံတွန်းလှန်ရင်း ဟာကွက်ကို စောင့်၍ ချက်ကောင်းတွင် မင်းစည်သူသည် မိမိအား ထိုးခုတ်ရန် ရှေ့သို့ တိုးလာသူအား လျှပ်တစ်ပြက်နည်းဖြင့် ခုတ်ပိုင်းချလိုက်ရာ၊ မင်းစည်သူ၏ ဓားချက်ကို ရန်သူတို့ တိမ်းရှောင်လိုက်သော်လည်း အနည်းငယ် နောက်ကျသွားသဖြင့် လက်မောင်းကို ဓားထိသွားပြီး သွေးများဖြာထွက်လာကာ လက်မှစားပါ လွတ်ကျသွားပေသည်။

ကျန်သုံးယောက်မှာ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်နှင့် မင်းစည်သူအား ပြေးပေါက်အောင် ညှပ်ပူးညှပ်ပိတ် ပိုင်းရံထားပြီး လျင်မြန်သွက်လက်သည့် ဓားချက်များဖြင့် မင်းစည်သူနှင့် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်အား အပြီးအပိုင် ရှင်းလင်းသတ်သင်ပစ်ရန် အားသွန် ကြိုးပမ်းလျက်ရှိသော်လည်း၊ ရန်သူတို့၏ အကြံအစည်ကို ကြိုတင် သိရှိထားသည့် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်နှင့် မင်းစည်သူတို့သည် မိမိတို့၏ ဇာတ်သရုပ်အသွယ် ဓားချက်များကို မလွတ်တမ်း ခုခံတွန်းလှန်ရင်း အခွင့်ထောင်းရတိုင်း အချက်ပိုင်ပိုင် ထိုးခုတ်လျက်ရှိသဖြင့် ရန်သူသုံးဦးမှာ ထိုးစစ်ဆင်နွှဲခံရနေသလို ကူးပြောင်းပြီး ခုခံတွန်းလှန်နေရပေသည်။ ၎င်းတို့၏ လက်မောင်းလက်ကောက်ဝတ် စသည်တို့တွင်လည်း ဓားချက်များ မိထားသဖြင့် သွေးခြင်ခြင်း မရှိပေသည်ကို တွေ့ရပေသည်။

ဤတွင် စောစောက လက်မောင်းတွင် ဒဏ်ရာရပြီး လက်မှစား ထွက်ကျသွားသော ရန်သူသည် မိမိ၏လက်မောင်းမှ ဒဏ်ရာကို သွေးတိတ်အရန် လက်ဖြင့် ဖိနှိပ်ထားရာမှ ၎င်း၏အပေါင်းအဖော်များ အရေးနိမ့်တော့မည်ကို သိမြင်လာသဖြင့် ခါးကြားမှ ဓားမြှောင်ကို လက်တစ်ဖက်ဖြင့် ဆွဲနှုတ် ထိုက်ပြီး သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်၏ နောက်ကျောကို ချိန်ရွယ်၍ လှမ်းပြီးပေါက်ရန် ဆက် မြှောက်လိုက်စဉ် ဘေးမှရပ်ကြည့်နေသော ဗညားအိမ်သည် ထိုသူရှိရာသို့ ပြေးလာပြီး ထိုသူ၏လက်မှ ဓားမြှောင်ကို လုယူလိုက်ရာ နှစ်ယောက်သား ထိုးလား ထွေးလား ဖြစ်နေပေသည်။ သို့ရာတွင် ထိုသူမှာ လက်မောင်းတွင် ဒဏ်ရာရထားသဖြင့် တဖြည်းဖြည်း အားပျော့သွားပေရာ၊ ဗညားအိမ်သည် ထိုသူ၏လက်မှ ဓားမြှောင်ကို လွယ်လင့်တကူ လုယူနိုင်ခဲ့ပေသည်။

လက်ထဲတွင် လက်နက်တစ်စုံတစ်ရာ မရှိတော့သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ထိုသူသည် ကြောက်အားလန့်အားဖြင့် ဗညားအိမ်၏ လက်တွင်းမှ ရုန်းကန်ပြီး မိမိ၏ ဦးနှင်းလာသည့် မြင်းပေါ်သို့ ခုန်တက်ပြီး ကြောက်အားလန့်အားနှင့် ဒုန်းခြင်းပြီး ပြေးပေသည်။

ကျန်သုံးယောက်မှာလည်း သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်နှင့် မင်းစည်သူတို့ ဓားချက်များကို ပင်ပင်ပန်းပန်း ခုခံ တွန်းလှန်ရသဖြင့် မောဟိုက်လာပေသည်။ လက်မောင်းနှင့် လက်ကောက်ဝတ်မှ ဒဏ်ရာများကြောင့် ပြန်လည်ထိုးစစ် မဆင်နိုင်တော့ဘဲ မိမိအသွင်ဖြင့် မိမိတို့ကိုယ်ကို မိမိတို့ ခုခံကာကွယ်နေကြရစဉ် မိမိတို့၏ အဖော်အသင်းမှာ ကြောက်အားလန့်အားနှင့် ထွက်ပြေးသည်ကို ရိပ်ခနဲ မြင်လိုက်ရသောအခါ အလိုလို စိတ်ဓာတ် ကျဆင်းသွားကြပြီး နောက်ဆုတ် နောက်ဆုတ်နှင့် ခုခံရင်း အခွင့်သာသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ဖနောင့်နှင့်တင်ပါး တံသားတည်း

အောင် ပြေးလွှားပြီး ၎င်းတို့၏ မြင်းများပေါ်သို့ ခုန်တက်၍ နောက်သို့ ပြန်လှည့်မကြည့်တော့ဘဲ ဇက်ကုန်လွှတ်၍ လာလမ်းအတိုင်း ကဆုန်ပေါက်၍ ခြေးကြပေသည်။

မင်းစည်သူမှာ အခဲမကျေနိုင်သည့် အမူအရာဖြင့် နောက်မှ ပြေးလိုက်သွားရာ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က ဟန့်တားလိုက်သည်။

'အမောခံပြီး လိုက်မနေပါနဲ့၊ အလကား ကြေးစားအကောင်တွေပါ။ အရေးစိုက်စရာ မလိုပါဘူး။ သူတို့ကို ဘယ်သူက အသပြာပေးပြီး ခိုင်းသလဲ ဆိုတာလည်း ငါ သိပါတယ်'

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်သည် နဖူးမှ ချွေးကိုသုတ်ရင်း ပြောလိုက်သည်။

'ကြေးစားမှန်းသိလို့ ညှာလိုက်တာပါ။ ဒါတောင် လေးယောက်စလုံး ဒဏ်ရာ ရသွားသေးတယ်'

မင်းစည်သူသည် ပြောပြောဆိုဆို မိမိ၏ဓားတွင် စွန်းထင်းကျန်ရစ်ခဲ့သည့် သွေးများကို လက်နှင့် သပ်ချလိုက်သည်။

ဥယျာဉ်တော်တွင်းမှ ဆုညံ့စွာ ထွက်ပေါ်လာသည့် ဓားခုတ်သံများနှင့် ကြောက်အားလန့်အားနှင့် ထွက်ပြေးသော မြင်းခွာသံများကို ကြားရသဖြင့် နှင်းကေသရာဘွဲ့ခံ ခင်စောမယ်သည် အကျိုးအကြောင်း သိလိုသဖြင့် ဥယျာဉ်တော်တွင်း ဆင်းရှုလာသည်ကို တွေ့မြင်ရပေသည်။ မြို့စားလေး ဗညားအိမ်၏ အမူထမ်းများမှာလည်း တုတ်များ၊ ဓားများ ကိုင်ကာ ဟိုမှသည်မှ အလျှိုအလျှို ရောက်လာကြပေသည်။

နှင်းကေသရာ ရောက်ရှိလာချိန်တွင် မင်းစည်သူသည် ၎င်း၏ သွေးစွန်းနေသော ဓားမှ သွေးကွက်များကို လက်ဖြင့် သပ်ချနေချိန် ဖြစ်၍ သွေးစိမ်းရှင်ရှင်ကို မြင်လိုက်ရသောအခါ နှင်းကေသရာမှာ ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်သွားပေသည်။

'ဘုရား .... ဘုရား၊ သွေးတွေပါလား။ ဘယ်လို ဖြစ်ကြတာလဲ'

နှင်းကေသရာသည် မောင်တော်ဗညားအိမ် အနီးသို့ ချဉ်းကပ်လာရင်း ထိတ်လန့်တကြား မေးလိုက်သည်။ ဗညားအိမ်၏ လက်ထဲတွင် ရန်သူထံမှ လုယူထားလိုက်သည့် ဓားမြှောင်ကို မြင်ရပြန်သောအခါ နှင်းကေသရာမှာ ပိုမို၍ ထိတ်လန့်သွားပေသည်။

'ဘယ်လို ဖြစ်ကြတာလဲ၊ အစ်မတော်ကို ပြောပြစမ်းပါဦး။ ဘယ်သူတွေ ဒဏ်ရာရကြသေးသလဲ'

နှင်းကေသရာက ရင်ဝကို လက်နှင့်အုပ်ရင်း မေးလိုက်ပြန်သည်။

'ရန်သူလေးယောက်စလုံး အနည်းနဲ့အများ ဒဏ်ရာရပြီး ဆုတ်ခွာကြွေပါပြီ။ တစ်စုံတစ်ရာ စိုးရိမ်စရာ မရှိတော့ကြောင်းပါ'

မင်းစည်သူသည် ဓားမှသွေးများကို သပ်ချရင်း အဖြေပေးသည်။

'ရန်သူလေးယောက် ဟုတ်လား။ ဘယ်က ရန်သူလဲ၊ ဘယ်သူတွေလဲ၊ ဘယ်သူ့ကို ရန်မူရအောင် လာတာလဲ'

နှင်းကေသရာက အံ့အားသင့်သည့် အမူအရာဖြင့် ပြန်မေးလိုက်သည်။

'အကြောင်းမဲ့သက်သက် ဝင်ပြီး ရမ်းကားသွားတာပါ။ ဝထံအထိ ရာသွားတဲ့ အကောင်ကတော့ ဒီဓားမြှောင်နဲ့ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်နဲ့ နောက်ကျောက်ကို လှမ်းပေါက်ဖို့ ကြိုးစားသေးတယ်။ သူ့လက်က ဓားကိုသာ ထုမယူနိုင်ရင် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်ဖြစ်စေ၊ မင်းစည်သူ ဖြစ်စေ တစ်ယောက်ယောက်တော့ သေမှာ အမှန်ပဲ။ တစ်ယောက်ယောက်သာ သေရင် သုံးယောက်နဲ့ တစ်ယောက် အနိုင်ရဖို့ မလွယ်ဘူး'

ဗညားအိမ်သည် ရန်သူ၏လက်မှ လုယူထားလိုက်သည့် ဓားမြှောင်ကို ပြုစုရင်း ပြောပြလိုက်သည်။

'ဟင် ဟုတ်လား မောင်တော်။ အတင့်ရဲလှချည်လား၊ ရန်သူရဲ့ နောက်ချက်ဦးသွားရင် မောင်တော်သက်သာမှာ မဟုတ်ဘူး။ ဘာဖြစ်လို့ ဒါလောက်တောင် အတင့်ရဲရတာလဲ'

နှင်းကေသရာသည် မောင်တော် ဗညားအိမ်အတွက် စိုးရိမ်ပူပန်သည့် အမူအရာဖြင့် ပြစ်တင်စကား ပြောကြားလိုက်သည်။

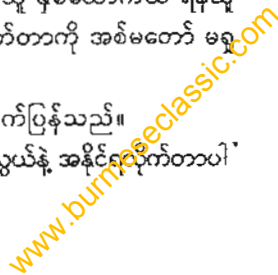
'အရေးကြုံလာရင် ကိုယ့်အသက်ကိုပင် ပဓာန မထားဘဲ ကူညီမှသာ အဆွေခင်ပွန်းကောင်း ပီသမယ် မဟုတ်လား'

ဗညားအိမ်က ပြန်ပြောလိုက်ရာ နှင်းကေသရာသည် မောင်တော်၏ နှုတ်ဖျားမှ မမျှော်လင့်သည့် ယောက်ျားပီသသော စကားကို ကြားရသဖြင့် အံ့အားသင့်သွားပေသည်။

'စောစောကသာ အစ်မတော်ဘုရား ရောက်လာရင် သိပ်ကြည့်လို့ မတောင်းမှာ။ အဆွေတော် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်နဲ့ မင်းစည်သူ နှစ်ယောက်ထဲ ရန်သူလေးယောက်ကို လွယ်လွယ်ကလေးနဲ့ အနိုင်ယူလိုက်တာကို အစ်မတော် မရွေးလို့ရတာ သိပ်နာတယ်'

ဗညားအိမ်က အားမလို အားမရ ပြောလိုက်ပြန်သည်။

'အလကား ကြေးစားအကောင်တွေမို့ လွယ်လွယ်နဲ့ အနိုင်ရလိုက်တာပါ'

မင်းစည်သူက ဝင်ပြောလိုက်သည်။

'ကြေးစားကောင်တွေ ဆိုပေမယ့် သိပ်မခေဘူး။ ကျွန်တော် ကြည့်
ကောင်းကောင်းနဲ့ ကြည့်နေတာ။ လေးယောက်ကို နှစ်ယောက်ထဲနဲ့ လွယ်လွယ်
ထူထူ အနိုင်ယူလိုက်တာကို ကျွန်တော်ဖြင့် အံ့ဩလို့ မကုန်နိုင်ဘူး'

ဗညားအိမ်က ချီးကျူးလိုက်ပြန်သည်။

'လေးယောက်ဆိုတာ ဘယ်သူတွေလဲ၊ ဘာကိစ္စ ဥယျာဉ်တော်ထဲ
ကျူးကျော်ဝင်ရောက်လာရသလဲ၊ ဘယ်သူကို ရန်မူရအောင် လာတာလဲ'

နှင်းကေသရာက မိမိ သိလိုသည့် အချက်များကို မေးလိုက်ပြန်၏။

'ခွေးကောင်တွေ ပြောသွားတဲ့ စကားအရ ဆိုရင်တော့ အဆွေတော် သီရိဗြတ်
ကမ္ဘန်ကို ရန်မူရအောင် လာတာ အမှန်ပဲ'

ဗညားအိမ်က ရှင်းပြလိုက်သည်။

'ဟင် ဟုတ်လား၊ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်ကို ရန်မူရအောင် ဥယျာဉ်တော်ထဲကို
ကျူးကျော်ဝင်ရောက်လာတယ် ဆိုပါတော့'

နှင်းကေသရာက ပြန်မေးလိုက်သည်။

'သူတို့ ပြောသွားတဲ့ စကားအစီဗွယ်ကတော့ ဒီအတိုင်းပါပဲ'
သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က မှန်တော့ အမူအရာဖြင့် အဖြေပေးလိုက်သည်။

'ဒီလိုဆိုရင် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်ကို သခင်မရဲ့ စံအိမ်တော်မှာ လက်ခံထား
ရတာဟာ အန္တရာယ်ကို လွယ်ထားရသလို ဖြစ်မနေဘူးလား။ ဥယျာဉ်တော်
အတွင်းကိုတောင် ကျူးကျော်ဝင်ရောက်ပုံတဲ့ ရန်သူကို သီရိဗြတ်ကမ္ဘန် ခေါ်လာ
ခဲ့တာ မဟုတ်လား။ မောင်တော်တောင် ကံကောင်းလို့ အသက်သေဘေးက
သီသီကလေး လွတ်ခဲ့တာ မဟုတ်လား'

'မှန်ပါတယ်'

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က အဖြေပေးလိုက်သည်။

'ဒါလောက်တောင် အတင့်ရဲယုတဲ့ ရန်သူတွေဟာ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်
ရှိနေသေးမှန်း သိရင် နောက်တစ်ကြိမ် ရန်မူရအောင် မလာဘဲ နေမှာ
မဟုတ်ဘူး'

နှင်းကေသရာက မိမိ စိုးရိမ်ချက်ကို ဖွင့်ဟလိုက်သည်။

'နောက်တစ်ကြိမ် လာရဲတော့မည် မဟုတ်ကြောင်းပါ'

မင်းစည်သူက ဝင်ပြီး လျှောက်တင်လိုက်သည်။

'မလာရဲဘူး ဆိုပေမယ့် လာချင်ရင် လာနိုင်ပါသေးတယ်။ လာလိမ့်
ဦးမယ်လို့လည်း ထင်ပါတယ်'

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က မိမိ၏ ထင်မြင်ချက်ကို ဖွင့်ဖွင့်သင်းလင်း ထုတ်
ဆိုလိုက်သည်။

'နောက်တစ်ကြိမ်လာရင် ခုတစ်ကြိမ်လို မောင်တော် ထံကောင်းချင်မှ
ကောင်းမှာ။ သခင်မ ပြောတာ မမှန်ဘူးလား'

နှင်းကေသရာက ထပ်ဆင့်မေးခွန်းထုတ်လိုက်ပြီး သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်
အဖြေကို နားစွင့်နေပေသည်။

ထိုအခိုက်တွင် တုတ်များ၊ ဓားများ စွဲကိုင်ကာ ရန်သူများအား
ဆိုက်သွားကြသော မြို့စားလေး ဗညားအိမ်၏ အမှုထမ်းများသည် တော်ဖြင့်

နှင်းကေသရာက ပြန်လာကြပြီး ရန်သူများအား မျက်ခြည်ပြတ်သွားသဖြင့် ပြန်လာ
ခြင်းကို ဗညားအိမ်အား ရှင်းလင်းလျှောက်တင်နေကြသဖြင့် နှင်းကေသရာ

သည် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်၏ အဖြေကို နားစွင့်နေရာမှ အကျိုးအကြောင်း သိလို
ခြင်း သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်ကို ကျောခိုင်းပြီး မောင်တော် ရှိရာသို့ လာခဲ့ပေသည်။

နှင်းကေသရာဘွဲ့ခံ ခင်စောမယ် ကျောခိုင်းသွားသည်နှင့် တစ်ပြိုင်
မင်းစည်သူသည် စိုးရိမ်မကင်းသည့် အမူအရာဖြင့် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန် အနီးသို့

နင်းကပ်လာပေသည်။

'ဗိုလ်မင်းရဲ့ ဒဏ်ရာ တော်တော်ပြင်းထန်ပါသလား'
မင်းစည်သူက နှင်းကေသရာ မကြားနိုင်စေရန် လေသံကလေးဖြင့်

ဆိုလိုက်၏။

'မပြောပလောက်ပါဘူး'

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်သည် ပြောပြောဆိုဆို နှင်းကေသရာ မမြင်နိုင်စေရန်
မိမိ၏ ကိုယ်နှင့်ကွယ်ပြီး ဝှက်ထားသည့် လက်ဝဲဘက်လက်ကို ထုတ်ပြလိုက်ရာ၊
ဘက်မောင်းတွင် ဓားထိသွားသည့် ဒဏ်ရာကြောင့် သွေးခြင်းခြင်း နှီနေသည်ကို
မြင်ရပေသည်။ သွေးမှာ မတိတ်သေးဘဲ တစ်စက်စက်နှင့် ကျနေဆဲပင် ဖြစ်
ပေသည်။

'သွေးတိတ်အောင် အဝတ်နဲ့ စည်းပေးစမ်းပါလား'
သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်သည် ပြောပြောဆိုဆို မင်းစည်သူနှင့်အတူ ဥယျာဉ်တော်

ထဲ အစွန်အဖျားရှိ ကံကော်ပင်ရိပ်အောက်သို့ လာခဲ့ပေသည်။ ကံကော်ပင်ရိပ်
သို့ ရောက်သောအခါ မင်းစည်သူသည် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်၏လက်မှ ဒဏ်ရာကို

စည်းနှောင်ပေးလိုက်သည်။

'ငါတို့ ဒီမှာ ကြာကြာနေလို့ မဖြစ်ဘူးထင်တယ်။ မြင်းတွေကို ကြား
ကန်ဆာဆင်ပြီး ယူသင့်တဲ့ ပစ္စည်းလောက်သာ ယူလာခဲ့။ ဟောဟိုတွေစားနားက

ငါ ဆောင့်နေမယ်'

သီရိဗြတ်ကမ္ဘာ့က မင်းစည်သူအား ညွှန်ပြလိုက်ရာ မင်းစည်သူအား အံ့အားသင့်သည့် အမူအရာဖြင့် သီရိဗြတ်ကမ္ဘာ့အား ပြန်ကြည့်လိုက်သည်။

'ကျွန်တော်တို့ သွားကြတော့မယ် ဟုတ်လား။ ဘယ်ကို သွားကြမှာလဲ ဘာဖြစ်လို့ သွားရမှာလဲ'

မင်းစည်သူက သီရိဗြတ်ကမ္ဘာ့ ပြောလိုက်သည့် စကားအဓိပ္ပာယ်ကို နားမလည်သည့် အမူအရာဖြင့် ပြန်မေးလိုက်သည်။

'ငါတို့ မသွားလို့ မဖြစ်ဘူး။ စောစောက ငါတို့ကို လာပြီး ရန်မှုတဲ့ အကောင်တွေဟာ သမိန်စက္ကဝေါရဲ့ ကြေးစားလူရမ်းကားတွေ ဆိုတာ ငါ သိတယ်။ ငါ့ကို ရှင်းလင်းသုတ်သင်ပစ်ဖို့ အသပြာပေးပြီး စေခိုင်းလိုက်တာ ဖြစ်ရမယ်။ ဒီတစ်ချိန် မအောင်မြင်ပေမယ့် အလျှော့ပေးမှာ မဟုတ်ဘူး။ နောက်တစ်ခိုက်ကြိုစည်ဦးမှာပဲ။ ငါ ဒီမှာရှိနေရင် နှင်းကေသရာတို့ မောင်နှမအဖို့ အန္တရာယ်တို့ လွယ်ထားရသလို ဖြစ်နေလိမ့်မယ်'

သီရိဗြတ်ကမ္ဘာ့က ရှင်းပြလိုက်မှ မင်းစည်သူမှာ သဘောပေါက်သွားပေသည်။

'မိုလ်မင်း ပြောသလို ဖြစ်နိုင်တယ်။ ခွေးတိရစ္ဆာန်ကောင်တွေကို ကြောက်ရွံ့စရာ မလိုပါဘူး'

'ကြောက်ရွံ့စရာတော့ မလိုပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ စောစောက နှင်းကေသရာ ပြောသလို ဒီတစ်ချိန်မှာ မြို့စားလေး ကံကောင်းပေမယ့် နောက်တစ်ချိန်ဆိုရင် ကံကောင်းချင်မှ ကောင်းမှာ။ ငါ့အနေနဲ့လည်း လာမယ့်ဘေးကို ပြေးတွေ့ရမှ ကျေနပ်တာ'

'မိုလ်မင်း ပြောတာ မှန်တယ်။ ဒါပေမဲ့ ဘယ်သူ့ကိုမှ အသိမပေးဘဲ သွားလို့ ကောင်းပါ့မလား'

'အသိပေးလို့ မဖြစ်ဘူး။ မြို့စားလေးကလည်း ခွင့်ပြုမှာ မဟုတ်ဘူး။ နှင်းကေသရာ သခင်မကလည်း ခွင့်ပြုမှာ မဟုတ်ဘူး'

မင်းစည်သူက အဓိပ္ပာယ်ပြည့်ဝသော မျက်လုံးများဖြင့် သီရိဗြတ်ကမ္ဘာ့အား ပြန်ကြည့်ရှင်း ပြောလိုက်ရာ၊ သီရိဗြတ်ကမ္ဘာ့သည် မျက်မှောင်ကြွတ်ပြီး ခဉ်းစားနေပေသည်။

'ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ငါတို့ ဒီမှာ ကြာကြာနေလို့ မဖြစ်ဘူး။ မြို့စားလေးထံ နေရာ နှင်းကေသရာကိုပါ အသိပေးလို့ မဖြစ်ဘူး။ ကဲ ငါသွားနှင့်မယ်။ မြင်းနှစ်ကောင်ကို ကကြီးတန်ဆာဆင်ပြီး မယူရင် မဖြစ်တဲ့ ပစ္စည်းလောက်ကိုသာ ယူလာခဲ့။ ငါ ဟောဟိုတောတန်းက စောင့်နေမယ်'

သီရိဗြတ်ကမ္ဘာ့သည် ပြောပြောဆိုဆို ဥယျာဉ်ဘောင်အတွင်းမှ မိမိ သွားသွားသည်ကို နှင်းကေသရာနှင့် ဗညားအိမ်တို့ မမြင်နိုင်စေရန် သစ်ပင်များကို အကာအကွယ်ယူ၍ ကုန်းစောင်းကလေး ရှိရာသို့ တပြည်းပြည်း လာခဲ့သည်။

ကုန်းစောင်းရှိ သစ်ပင်ရိပ်များ အလယ်သို့ ရောက်သောအခါ အနိပ်အဝါသက် ခိုလှုံရင်း မင်းစည်သူအလှကို စောင့်မျှော်နေစဉ်၊ တောင်ဆင်းခြင်းဖြင့် သစ်ပင်အုပ်များ ကြားမှ ထွက်လာသော အမယ်အိုတစ်ယောက်တို့ မြင်လိုက်သဖြင့် သီရိဗြတ်ကမ္ဘာ့သည် အမယ်အိုအား ငေးစိုက်ကြည့်နေမိသည်။

အမယ်အိုမှာ ဆံပင်မျှော့ဖြူဖွေးနေပြီး ပါးရေများ တွန့်လိမ်နေစေသည်။ ခါးလည်း ကုန်းနေသဖြင့် ပေါက်ရောက်လျက်ရှိသည့် ဆေးပင်ဝါးပင်များ နတ်နေသည်ကို တွေ့ရပေသည်။

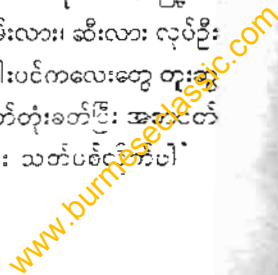
ဆေးပင်တစ်ပင်ကို တအားဆွဲနုတ်လိုက်စဉ် အမယ်အိုသည် တောင်ရိုးထဲမှ လွတ်ထွက်သွားကာ မိမိကိုယ်ကိုမိမိ မဟန်နိုင်ဘဲ ဆင်ခြေလျှောအတိုင်း လှည့်ခေါက်ကွေး ကျသွားပေရာ၊ သီရိဗြတ်ကမ္ဘာ့သည် အမယ်အို ရှိရာသို့ ပြေးသွားပြီး အသာအယာ ဖွေထူလိုက်သည်။

'သွား .... သွား၊ ငါ့ကို မကိုင်နဲ့ .... မကိုင်နဲ့။ လွတ် .... လွတ်' အမယ်အိုသည် သီရိဗြတ်ကမ္ဘာ့၏ ရင်ခွင်ထဲမှ ရုန်းကန်ထွက်ရန် ကြိုးစားရင်း ပြောလိုက်သည်။

'ဘွားဘွား .... ဘွားဘွား သတိထားပါ။ ဘွားဘွားကို ကျွန်တော် မလုပ်ပါဘူး။ ဘွားဘွား အားလွန်ပြီး လဲကျသွားတာ မြင်လို့ ဝင်ကူပေးတာပါ။ ဘွားဘွားရဲ့တောင်ရော ဒီမှာပါ'

သီရိဗြတ်ကမ္ဘာ့သည် အနီးရှိ တောင်ရိုးကို ကောက်မေးရင်း အမယ်အိုအား နှစ်သိမ့်လိုက်သည်။ ပြီးမှတစ်ဖန် အနီးအနားတွင် ပြန်ကျဲနေသည့် ဆေးပင်များကို ကောက်ယူပေးလိုက်ရာ အမယ်အိုသည် သီရိဗြတ်ကမ္ဘာ့အား ကျေနပ်သည့် မျက်လုံးများဖြင့် စိုက်ကြည့်နေလေသည်။

'ငါ့မြေးက ဘယ်သူလဲ။ မြို့စားမင်းရဲ့ အမှုထမ်း မဟုတ်လား။ မြို့စားမင်းရဲ့ ပိုက်နက်ထဲ ဝင်လာရမလား ဆိုပြီး အမေ့ကို ဖမ်းလား။ ဆီးလား လုပ်ဦးလား။ အမေ ဘယ်သူ့ကိုမှ ရန်မမူပါဘူး။ ဆေးပင်ဝါးပင်ကလေးတွေ တူးဖော်အောင် လာခဲ့တာပါ။ အမေ့ကို ချမ်းသာပေးပါ။ ထိတ်တုံးခတ်ပြီး အမေ့ကို ခုတ်တော့ မထားပါနဲ့။ သတ်ချင်ရင် တစ်ခါတည်း သတ်ပစ်လိုက်ပါ'

အမယ်အိုသည် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်အား ငေးစိုက်ကြည့်ရင်း တောင်းဝန် ခံခဲ့ရသည်။

'ဘွားဘွား ဘာမှ မစိုးရိမ်ပါနဲ့။ ဘွားဘွားကို ဘယ်သူမှ ရန်မမူစေရ ပါဘူး။ ဖမ်းလည်း မဖမ်းစေရဘူး။ ထိတ်တုံးလည်း မခတ်စေရပါဘူး။ အိမ်တိုင်း ယာရောက် ကျွန်တော် ပို့ပေးပါမယ်'

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်သည် အမယ်အို တူးဖော်ထားသည့် ဆေးပင်ဝါးဝင် များကို စုဆောင်းပေးရင်း နှစ်သိမ့်လိုက်သည်။

အမယ်အိုသည် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်အား ငေးစိုက်ကြည့်နေရာမှ လက်မောင်း တွင် စည်းနှောင်ထားသည့် အဝတ်မှ သွေးကွက်များကို မြင်လိုက်ရသောအခါ အမယ်အို၏ မျက်လုံးမှာ ကြည်လင်တောင်ပြောင်လာလေသည်။

'သွေးစွန်းနေတဲ့ လက် .... သွေးစွန်းနေတဲ့ လက်'

အမယ်အိုသည် သွေးစွန်းသွေးကွက်များကို လက်ညှိုးထိုးပြရင်း ပါးစပ် မှ လွှတ်ခနဲ ပြောလိုက်ရာ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်မှာ အံ့အားသင့်သွားပြီး မိမိ၏ သွေး စွန်းနေသည့် လက်ကို ငုံ့ကြည့်လိုက်မိလေသည်။

'လက်မောင်းက ဒဏ်ရာကို ပြောနေတာလား။ ဒဏ်ရာက သိပ်မများ ပါဘူး။ သွေးကြောထိသွားလို့ သွေးထွက်လွန်သွားတာပါ။ ခုဆိုရင် သွေးတိတ် သွားပါပြီ'

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်မှာ ၎င်း၏လက်မောင်းမှ ဒဏ်ရာအတွက် အမယ်အို စိုးရိမ်ပြီး ပြောလိုက်သည်ဟု မှတ်ထင်သဖြင့် အမယ်အို မစိုးရိမ်စေရန် ရှင်းပြ လိုက်သည်။

'ဒါကို ပြောနေတာ မဟုတ်ဘူး။ ဒါကို ပြောနေတာမဟုတ်ဘူး။ အမေ့ စိတ်အာရုံထဲမှာ ဟောဒီ သွေးစွန်းနေတဲ့လက်ကို မကြာမကြာ မြင်နေရတယ်။ အိပ်မက်မက်တဲ့ အခါမှာလည်း သွေးစွန်းနေတဲ့လက်ကိုပဲ မြင်မက်နေတယ်။ သွေးစွန်းတဲ့လက် ပိုင်ရှင်ဟာ ဟံသာဝတီ နိုင်ငံတော်ကြီးကို ရန်အပေါင်းအ ကယ်တင်လိမ့်မယ်။ ငါ့မြေး ကျော်ကြားလိမ့်ဦးမယ်၊ ဘုန်းတန်ခိုး ကြီးလိမ့်ဦး မယ်'

အမယ်အိုသည် ကြည်လင် တောက်ပြောင်သည့် မျက်လုံးများဖြင့် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်၏ သွေးစွန်းနေသော လက်ကို ငေးစိုက်ကြည့်ရင်း တုန်ယင်သည့် အသံဖြင့် နိမိတ်ဖတ်လိုက်သည်။

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်မှာမူ လက်တွေ့သမား ဖြစ်၍ အတိတ်နိမိတ်ကို

ကြည့်သူ မဟုတ်သည့်အတိုင်း အမယ်အို၏ စိတ်ကသောင်ဆောက်ချား ဖြစ် သောဖြင့် ပြောမိပြောရာ ပြောလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်ဟု ဇော်ထင်မိပေသည်။

'ဘွားဘွား .... ဘွားဘွား .... သတိထားပါ။ ဘွားဘွား အားလှန်ပြီး သွေးသွားလို့ စိတ်ကယောင်ချောက်ချား ဖြစ်နေတယ် ထင်တယ်။ ဘွားဘွား အိမ်အရောက် ကျွန်တော် ပို့ပေးမယ်'

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်သည် အမယ်အိုအား သနားကရုဏာသတိအဖြစ် အမေ့ နှင့် ဝင်ပြီး တွဲလိုက်သည်။

'အမေ့ကို ဘွားဘွားလို့ ခေါ်တယ်ဟုတ်လား။ ဟုတ်ပြီ ဟုတ်ပြီ၊ အမေ့ရဲ့ စိတ်အာရုံထဲမှာလည်း သွေးစွန်းနေတဲ့ လက်ပိုင်ရှင်ဟာ အမေ့ကို ဘွားဘွားလို့ ခေါ်တယ်။ ငါ့မြေးနဲ့ တွေ့ရတာ ဝမ်းသာလိုက်တာ။ ငါ့မြေး ဘုန်းကြီးပါပဲ။ အမေ့ကို ခေါ်ရုံပါပဲ။ အန္တရာယ်အပေါင်းမှ ကင်းဝေးပါစေ'

အမယ်အိုသည် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်၏ ကျောက် ပွတ်သပ်ရင်း ဆုပေးလိုက် သည်။

'ကျွန်တော့်အတွက် ဆုမွန်ကောင်းတောင်းတဲ့ လူဆိုလို့ ဘွားဘွား ခေါ်ယောက်ပဲ ရှိသေးတယ်'

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က ပြန်ပြောလိုက်ရာ အမယ်အိုသည် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်၏ မျက်နှာကို စေ့စေ့ကြည့်လိုက်သည်။

'အမေ့ကို ဘွားဘွား ခေါ်တဲ့လူလည်း ငါ့မြေး တစ်ယောက်တည်း ရှိသေးတယ်။ တော်ရုံတန်ရုံလူကို အမေ ဆုပေးတာ မဟုတ်ဘူး။ သွေးစွန်းတဲ့ လက်ပိုင်ရှင်မို့ အမေ ဆုပေးတာ။ အမေဘယ်သူလဲ ဆိုတာ ငါ့မြေး သိအောင် ပြောပြရဦးမယ်။ အမေ့နာမည်က ဒေါ်အိုဇာလို့ ခေါ်တယ်။ ကလေး ၁၂ ကြီး ခုတ်တဲ့ စုန်းမကြီး ဆိုပြီး အမေ့ကို ဝေးဝေးက ရှောင်ကြတယ်။ အမေ့ကို သူတို့ သိပ်ကြောက်ကြတယ်။ အမေ့ကို ကွယ်ရာမှာ ဆဲရေးကြတယ်။ အောက်လမ်း ဆရာတွေ ပင့်ပြီး အမေ့ကို သေအောင် တွန်းကြတယ်။ ဆေးကြိမ်လုံးနဲ့လည်း အချိန်ခံရပေါင်း များပြီ'

ဒေါ်အိုဇာ အမည်ခံ အမယ်အိုက ရှင်းပြလိုက်ရာ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်မှာ အံ့အားသင့်သည်ထက် သင့်၍ သွားပေသည်။

'အသိတရား ခေါင်းပါးတဲ့ လူတွေပါလား' သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က ကစ်ယောက်တည်း ပြောသလို ပြောလိုက်သည်။ 'ဘာလဲ၊ ငါ့မြေးက အမေ စုန်းအတတ်ကို တတ်တယ် ဆိုတာ မယုံ ချူးလား'

ဒေါ်အိုဇာက ပြန်မေးလိုက်သည်။
 'ဘွားဘွား ဘယ်နည်းနဲ့မှ စုန်းမ မဟုတ်နိုင်ပါဘူး'
 'စုန်းအတတ်ပညာကို ငါ့မြေး မယုံဘူးလား။ ပုဗ္ဗနိမိတ် ဆိုတာက
 ငါ့မြေး မယုံဘူးလား။ မယုံမရှိနဲ့၊ လောကီပညာဆိုတာ အင်မတန် ဆန်းကြယ်
 တယ်။ စိတ်ရဲ့တန်ခိုးကို ငါ့မြေး မသိသေးဘူး။ စိတ်ဟာ ကမ္ဘာကြီးကိုတောင်
 ဖန်ဆင်းနိုင်တယ်။ ကဲ ကဲ အမေ သွားဦးမယ်။ အမေ့ကို ကူညီတဲ့အတွက်
 ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ သွေးစွန်းတဲ့လက်ဝိုင်းရှင် ငါ့မြေးကြီး ဘုန်းတန်ခိုး
 ကြီးပါစေ၊ ရန်အပေါင်းကို အောင်မြင်ပါစေ'

ဒေါ်အိုဇာက ဆုမွန်ကောင်း တောင်းလိုက်သည်။
 'ဘွားဘွား ဘာဖြစ်လို့ ဒီဘဝ ရောက်လာရတာလဲ'
 သီရိဗြတ်ကမ္မန်က ဒေါ်အိုဇာအား ကရုဏာသက်သည့် အမူအရာဖြင့်
 ပြန်မေးလိုက်ရာ၊ ဒေါ်အိုဇာသည် ရုတ်တရက် အဖြေမပေးသေးဘဲ မျက်မှောင်
 ကြာဟပြီး စဉ်းစားနေရာမှ ၎င်း၏မျက်နှာ သိသိသာသာ ညှိုးငယ်သွားသည်။
 'အမေရဲ့ဘဝက အင်မတန်မှ နံ့ချာတဲ့ ဘဝပါ။ ဘဝက ကုသိုလ်ထံ
 အကျိုးပေးညှိခဲ့လို့ ဒီဘဝကို ရောက်လာခဲ့ရတာပါ။ မရှိခိုးနိုး မလှစုန်းရိုး ဆိုတဲ့
 စကားပုံအတိုင်းပဲ။ အရပ်ထဲမှာ ကလေးတစ်ယောက် နေမကောင်းဘူး ဆိုရင်
 အမေ ပြုစားတာပဲ ဆိုပြီး အမေ့ကို စွပ်စွဲကြတယ်။ အမေ့ကို ဝိုင်းပယ်ကြတယ်။
 ဒါတင် မကသေးဘူး။ တစ်ခါတုန်းက မင်းမှုထမ်းတစ်ဦးရဲ့ ကလေးတစ်ယောက်
 ဟာ သူငယ်နာဖြစ်ပြီး အကြောဆွဲသွားတယ်။ အဲဒီနောက် မကြာခင် သေသွား
 တယ်။ ဒါကို အမေ ပြုစားပါတယ် ဆိုပြီး အောက်လမ်းဆရာကို ပင့်ပြီး အမေ့ကို
 ကြီးနဲ့တုပ်ပြီး ကြိမ်နဲ့ရိုက်တယ်။ အမေရဲ့အပြစ်ကို အမေ ဝန်ခံရမယ်လို့လည်း
 အောက်လမ်းဆရာက ဇွတ်အတင်း ဝန်ခံခိုင်းတယ်'

ဒေါ်အိုဇာက မိမိတွေ့ကြုံခံစားခဲ့ရပုံကို ရှင်းပြလိုက်ရာ သီရိဗြတ်ကမ္မန်
 မှာ အမေအိုအပေါ်တွင် ကိုယ်ချင်းစာနာသည့်စိတ်များ ပေါ်ပေါက်လာကာ
 အောက်လမ်းဆရာ ဆိုသူနှင့် အသိတရား ခေါင်းပါးသည့် မင်းမှုထမ်းအပေါ်
 တွင် ဒေါသထွက်မိပေသည်။

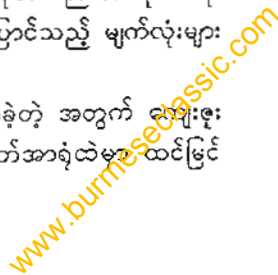
'တယ်မိုက်ရိုင်းပါလား။ ဒါထက် သူတို့ ဝန်ခံခိုင်းတော့ ဘွားဘွား
 ဝန်ခံလိုက်ရရောလား'
 သီရိဗြတ်ကမ္မန်က ပြန်မေးလိုက်သည်။
 'လက်ဦးပထမကတော့ ဝန်ခံခဲဘူး။ ဒီကလေး သေရတာ အမေရဲ့
 ပယောဂ လုံးဝ မပါပါဘူး။ ဒါကြောင့် ဝန်ခံခံနိုင်ကြောင်း အမေ ရှင်းပြတယ်။

မရဘူး။ ဝန်ခံခဲမချင်း ရိုက်နှက်ညှဉ်းဆဲနေတဲ့အတွက် အမေလည်း
 အသားကို အနာမခံနိုင်လို့ အမေပြုစားလို့ ကလေး သေတာပါ
 မဟုတ်မမှန်ဘဲ ဝန်ခံလိုက်ရတယ်'
 'ဟင်'

အဲဒီလို ဝန်ခံလိုက်တော့မှ အရိုက်ခဲရတာ သက်သာသွားတော့
 စုန်းအတတ်ပညာနဲ့ မပြုစားရဘူး ဆိုပြီး သစ္စာရေ သောက်ခဲ့ရတယ်။
 အဲဒီနောက် စပြီး အမေ့ကို စုန်းမကြီးလို့ သမုတ်ခံခဲ့ရတာပဲ။ အမေ့ကို ရွာထဲ
 ဝင်ခွင့်မပြုဘူး။ ရွာထဲ ဝင်တာကိုတွေ့ရင် ရွာသူကြီးဆီ ခေါ်သွားတော့
 တစ်ခါတလေ သုံးရက် လေးရက် အစာငတ် ရေငတ်
 ကြာတော့ အမေလည်း စိတ်ဆိုးဆိုးနဲ့ အမေ့နိပ်စက်တဲ့ လူတွေကို
 ရေငတ်ထားခဲ့တဲ့ ရွာသူကြီး သွေးအန်ပြီး သေဆုံးသွားတယ်။ ရွာ
 ဆွေတွေ မျိုးတွေက အမေ့ကြောင့် ရွာသူကြီး သေရတယ် ဆိုပြီး
 အိမ်ကိုပါ မီးရှို့ ဖျက်ဆီးပစ်ကြတယ်'

'အတော် ရက်စက်တဲ့ လူတွေပါကလား'
 'ရက်စက်နိုင်ကြပါစေ၊ ရက်စက်နိုင်ကြပါစေ။ ပြုသူအသစ် ဖြစ်သူ
 ဆိုတဲ့စကား ရှိသားပဲ။ အမေ ဘယ်သူ့အပေါ်မှ အာဇာတ မထား
 ငါထက် ငါ့မြေးက ဘယ်သူလဲ'
 'အညတရ စစ်သည်တော် သီရိဗြတ်ကမ္မန်ပါ'
 'အညတရ စစ်သည်တော် ဟုတ်လား၊ နာမည်က သီရိဗြတ်ကမ္မန်တဲ့

'မှန်ပါတယ်'
 'မင်းမှုထမ်းတော့ မဟုတ်ဘူး ဆိုပါတော့'
 'မဟုတ်ပါဘူး'
 'ဆောင်းတူးမြို့စားနဲ့ ဆွေမျိုးလား၊ မိတ်ဆွေလား'
 'မိတ်ဆွေပါ'
 သီရိဗြတ်ကမ္မန်က အဖြေပေးလိုက်ရာ၊ ဒေါ်အိုဇာသည် တစ်စုံတစ်ရာ
 ဒေသေးဘဲ သီရိဗြတ်ကမ္မန်အား စူးရှတောက်ပြောင်သည့် မျက်လုံးများ
 အဘန်ကြာ ငေးစိုက်ကြည့်နေပေသည်။
 'ငါ့မြေးဟာ အမေ့အပေါ်မှာ ကြင်နာယုယခဲ့တဲ့ အတွက် ချမ်းစူး
 ပြန်တဲ့အနေနဲ့ ငါ့မြေးရဲ့ရှေ့ရေးကို အမေရဲ့ စိတ်အာရုံထဲမှာ ထင်မြင်

လာသမျှ အတပ်ဟောလိုက်မယ်။ ရှောင်သင့်တာကို ရှောင်ပြီး ဆောင်သင့်တာကို ဆောင်ပေါ့'

ဒေါ်အိုဇာက နီဒါန်းပျိုးလိုက်ပြီး သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်၏ မျက်လုံးအစုံကို ၎င်း၏ စူးရှတောက်ပြောင်သည့် မျက်လုံးများဖြင့် စူးစူးဝါးဝါး ကြည့်နေပြန်သည်။

'ငါ့မြေးရဲ့ အသက်အန္တရာယ်ကို ရန်ရှာနေတဲ့ လူတွေ ရှိတယ်။ သွေးထွက်သံယိုမှုလည်း ရှိလိမ့်မယ်။ ဒါပေမဲ့ ငါ့မြေး ကြီးပွားဦးမယ်။ အထွတ်အထိပ်ကိုလည်း ရောက်ရလိမ့်ဦးမယ်'

ဒေါ်အိုဇာက ဟောကိန်းထုတ်လိုက်ပြီး ဆောင်းတူးမြို့စား၏ အိမ်တော်ရှိရာကို လှမ်းကြည့်လိုက်ပြန်သည်။

'ငါ့မြေးရဲ့ အနာဂတ်ဟာ ဆောင်းတူးမြို့စား မောင်နှမရဲ့ အနာဂတ်နဲ့ ထွေးရောယှက်တင် ဖြစ်နေတယ်။ မြို့စားမောင်နှမရဲ့ ရှေ့ရေးကို အခေမိတ်အာရုံထဲမှာ ထင်မြင်လာသလောက် ဟောကိန်းထုတ်ရမယ် ဆိုရင် သူတို့မောင်နှမရဲ့ ဘဝလမ်းစဉ်ဟာ မဖြောင့်ဖြူးဘူး။ ဆူးငြောင့်ခလုတ်တွေကို ဖြစ်ကျော်ပြီး သွားရလိမ့်မယ်။ ဘေးအန္တရာယ် အမျိုးမျိုးနဲ့လည်း တွေ့ရလိမ့်မယ်။ သူတို့ဘဝကို သူတို့ ဖျက်ဆီးပစ်ကြလိမ့်မယ်။ သွေးထွက်သံယိုမှုတွေလည်း ရှိလိမ့်မယ်။ မျက်ရည်ပေါက် ကြီးငယ်လည်း ကျရလိမ့်မယ်။ အရှက်တင်အကျိုးနည်း ဖြစ်စရာ မြင်တယ်။ သေကိန်းတောင် ရှိတယ်'

'ဘွားဘွားရဲ့ ဟောကိန်းက ကြောက်စရာပါလား'

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က ပြန်ပြောလိုက်သည်။

'အမေ ဟောကိန်း ဘယ်တော့မှ မမှားဘူး။ မှားရင် လျှာဖြတ်ခံရတယ်။ ဒါတောင် အမေ စိတ်အာရုံထဲမှာ ထင်မြင်လာတာတွေကို အားလုံး ဖွင့်မပြောသေးဘူး'

'ဘွားဘွားရဲ့ စိတ်အာရုံထဲမှာ ထင်မြင်လာတာတွေကို အားလုံး ဖွင့်ပြောစမ်းပါလား'

'အမေ သိသမျှ ဖွင့်ပြောရင် ငါ့မြေး ယုံမှာမဟုတ်ဘူး။ မယုံတဲ့လူတွေ ပြောလို့ အကျိုးမရှိဘူး။ ကာယကံရှင်တွေ ကိုယ်တိုင်ကလည်း ယုံမှာ မဟုတ်ဘူး။ မလိုမုန်းထားလို့ ပြောတာဆိုပြီး အမေ့ကို ရန်ရှာမှာ။ ဟော ပြောရင်းဆိုရင် ဟိုမှာ လာနေပြီ'

ဒေါ်အိုဇာသည် မိမိတို့ ရှိရာသို့ နှင်းကေသရာသို့ ခင်စောမယ် လာနေသည်ကို ရိပ်ခနဲ မြင်လိုက်သဖြင့် သတိပေးသလို ပြောလိုက်သည်။

လောကီသံဃာ
'လာနေတာကို ကျွန်တော် သိပါတယ်။ ဒီမှာ ဘွားဘွား၊ နှင်းကေသရာ ဆောင် ဘွားဘွားရဲ့ စိတ်အာရုံထဲမှာ ထင်မြင်လာသမျှ ကျွန်တော့်ကို ပြောပြပါ။'

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က သိလိုစောဖြင့် မေးလိုက်သည်။
'အမေ ဒီနေရာမှာ ကြာကြာနေလို့ မဖြစ်ဘူး။ အနေတို့ နှင်သွားရင် နှင်နိုင်နက်ထဲ ဝင်လာရမလား ဆိုပြီး ဖမ်းဆီးနှိပ်စက်လိမ့်မယ်။ အမေ သွားမယ်။ အမေ မသွားခင် ငါ့မြေးကို စကားတစ်ခု ပြောခဲ့မယ်။ အမေ့အနားကို တွေးခဲ့ပါ။'

ဒေါ်အိုဇာက သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်အား မိမိ၏ အပါးသို့ ခေါ်လိုက်သည်။
'ဟိုမှာကြည့်စမ်း၊ ဘုံအဆင့်ဆင့်နဲ့ အဆောက်အဦကို မြင်တယ်။ ဘုတ်လား'

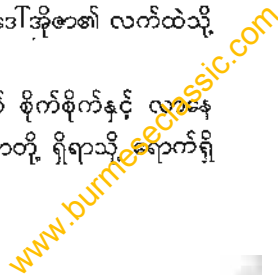
ဒေါ်အိုဇာသည် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်၏ ပခုံးကို ကိုင်၍ အားပြုပြီး ၎င်း၏ ဆောင်ရွက်ခြင်းဖြင့် ဆောင်းတူးမြို့စားကြီး၏ စံအိမ်တော်ရှိရာသို့ ညွှန်ပြလိုက်သည်။
'မြို့စားကြီးရဲ့ စံအိမ်တော်ကို ပြောတာ မဟုတ်လား'

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်သည် သစ်ပင်ကြီးများ အကြားမှ မားမားမတ်မတ် ထွက်နေသည့် စံအိမ်တော်၏ ဘုံအဆင့်ဆင့်ကို လက်ညှိုးညွှန်ပြရင်း ပြန်မေးလိုက်ရာ ဒေါ်အိုဇာက ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်သည်။

'ဟို လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်ပေါင်းများစွာက အဲဒီဘုံအဆင့်ဆင့်နဲ့ စံအိမ်တော်မှာ နှင်းကေသရာရဲ့ မယ်တော်ရဲ့ လက်စွဲတော်အဖြစ် နေခဲ့ဖူးတယ်။ အဲဒီစံအိမ်တော်နဲ့တကွ နှင်းကေသရာနဲ့ သူ့ရဲ့မောင်တော် ဗညားအိမ်ကို ငါ့မြေး ဖျတ်ခြည်ပြတ်မခံပါနဲ့။ အမေ ဒါလောက်ပဲ ပြောခဲ့ပါရစေ'

ဒေါ်အိုဇာသည် ပြောပြရာဆိုဆို တောင်ဝေးကို အားပြုပြီး စောစောက နှင်းကေသရာသို့ ဆေးပင်၊ ဆေးမြစ်၊ ဆေးဥများကို သိမ်းဆည်းနေပေသည်။ တောင်ဝေးကို အားပြုပြီး သိမ်းဆည်းနေရာမှ အားလွန်သွားပြီး မှောက်ထွက် လဲသွားပေရာ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်သည် ဒေါ်အိုဇာအား ဝင်၍ပွေ့လိုက်ပြီး ပြန်ထုပေးလိုက်သည်။ ဆေးပင်၊ ဆေးမြစ်၊ ဆေးဥများကိုလည်း ကောက်ယူပေးလိုက်ပြီး လက်ထဲမှ လွတ်ကျသွားသည့် တောင်ဝေးကို ဒေါ်အိုဇာ၏ လက်ထဲသို့ ပြန်ထည့်ပေးလိုက်သည်။

ထိုအခိုက် ဥယျာဉ်တော်အတွင်းမှ စိုက်စိုက် စိုက်စိုက်နှင့် လာနေသော နှင်းကေသရာသည် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်နှင့် ဒေါ်အိုဇာတို့ ရှိရာသို့ ရောက်ရှိ

လာကာ ဒေါ်အိုဇာကို မြင်လိုက်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် စိုးရွံ့ထိတ်လန့်သည့် အမူအရာဖြင့် ငေးစိုက်ကြည့်နေပေသည်။

‘ဘုရား ဘုရား ဘုရား ကယ်တော်မူပါ။ စစ်သည်တော်ကြီး စစ်သည်တော်ကြီး၊ သူ သူ ဘယ်သူလဲ ဆိုတာ သိရဲ့လား’

နှင်းကေသရာက သီရိဗြတ်ကမ္မန်အား သတိပေးလိုက်သည်။

‘သိပါတယ်၊ ကုသိုလ်ကံ အကျိုးပေးည့်လို့ လူတကာရဲ့ ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်ခြင်း ခံနေရတဲ့ သနားစရာ အမေအိုပါ’

သီရိဗြတ်ကမ္မန်က အဖြေပေးလိုက်သည်။

‘မဟုတ်ဘူး၊ မဟုတ်ဘူး။ အင်မတန် ကြောက်စရာကောင်းတဲ့ ၁၂ ကြိုး ကဝေမှန်း မသိဘူးလား။ သူပြုစားလို့ သွေးအန်ပြီး သေတဲ့လူတွေ မနည်းတော့ဘူး’

နှင်းကေသရာက ပိုမို၍ လေးနက်စွာ သတိပေးလိုက်သည်။

‘ဆယ့်နှစ်ကြိုး ကဝေက အရေးမကြီးဘူး။ သူ့ခမျာ ပင်ပင်ပန်းပန်း တူးဆွခဲ့ရတဲ့ ဆေးမြစ်တွေ နှင်းကေသရာ သခင်မရဲ့ ခြေဖဝါးအောက် ရောက်နေပြီ’

သီရိဗြတ်ကမ္မန်က နှင်းကေသရာ၏ ခြေဖဝါးအောက် ရောက်နေသည့် ဆေးမြစ်ကို ကောက်ယူရန် ဟန်ပြင်ရင်း ပြောလိုက်ရာ၊ နှင်းကေသရာမှာ ကြက်သီး ဖြန်းခနဲ ထသွားပြီး နောက်သို့ ခြေတစ်လှမ်း ပြန်ဆုတ်လိုက်သည်။ ပြီးမှ တစ်ဖန် ဒေါ်အိုဇာအား စေ့စေ့ ကြည့်လိုက်သည်။

‘ဒေါ်အိုဇာ၊ သခင်မရဲ့ ပိုင်နက်ထဲကို မကျူးကျော်ပါနဲ့လို့ သခင်မ သတိပေးခဲ့တယ် မဟုတ်လား။ ဘာဖြစ်လို့ သခင်မရဲ့ အခွင့်အမိန့်မရဘဲ သခင်မရဲ့ ပိုင်နက်ထဲကို ကျူးကျော်ဝင်ရောက်လာရတာလဲ’

နှင်းကေသရာက အပြစ်တင်သည့် လေသံဖြင့် ပြောလိုက်သည်။

‘သခင်မရဲ့ ပိုင်နက်ကို ကျူးကျော်လိုတဲ့ ဆန္ဒ မရှိပါ။ တခြားနေရာတွင် မရှိသည့် ဆေးပင်ဝါးပင်များ ဤနေရာတွင်သာ ရှိသဖြင့် ဆေးပင် ဝါးပင်များ တူးဖော်ရန် လာရောက်ခဲ့ကြောင်းပါ။ အမှေကို ခွင့်ပြုပါ’

ဒေါ်အိုဇာက တောင်းတောင်းပန်ပန်နှင့် ခွင့်ပန်ပြီး ဆင်ခြေလျှော့ အတိုင်း ဆင်းသွားရန် တောင်စောင်းကို အားပြု၍ ခြေလှမ်းပြင်လိုက်စဉ် သီရိဗြတ်ကမ္မန်က ဒေါ်အိုဇာအား ဝင်၍ တွဲလိုက်သည်။

‘မြေညီတဲ့နေရာကို ရောက်အောင် ကျွန်တော် လိုက်ပို့ပါရစေ’

သီရိဗြတ်ကမ္မန်သည် ဒေါ်အိုဇာအား ဝင်တွဲရင်း ပြောလိုက်ရာ ဒေါ်အိုဇာသည် သီရိဗြတ်ကမ္မန်၏ လက်ကို အသာအယာ တွန်းဆွမ်းဆွဲကာ သည်။

‘ငါ့မြေးရဲ့ စေတနာကို အမေ သာဓုခေါ်ပါတယ်။ ဒါ့အပြင် အမေ အဖေအဖေက ဘာမှ မစိုးရိမ်ပါနဲ့။ အမေလမ်း အမေ သွားတတ်ပါတယ်။ အမေကို ခြေထောက် ကူညီစရာ မလိုပါဘူး။ နှင်းကေသရာ သခင်မကိုသာ ငါ့ခြေထောက် ဖြစ်စေပါနဲ့။ နှင်းကေသရာ သခင်မကို အန္တရာယ်တွေ ဝိုင်းနေတယ်။ အဲဒီအန္တရာယ်တွေကို ကာကွယ်နိုင်စွမ်းရှိတဲ့ သူဟာ သွေးစွန်းနေတဲ့ လက်ပိုင်ရှင်သာ ဖြစ်တယ်။ နှင်းကေသရာကိုလည်း အမေ စေတနာနဲ့ သတိပေးခဲ့မယ်။ ညဘက်ထိ အပြင်မထွက်ပါနဲ့။ ကြီးစွာသော အရှက် ရလိမ့်မယ်။ အရှက်ရရုံမက သေကိန်းပါ ဖြစ်တယ်။ နတ်ရွာစံမြို့စားကြီး တည်ဆောက်ခဲ့တဲ့ ဗိမာန်ကြီးလည်း ပြိုကွဲမယ့် ကိန်း ဆိုက်နေတယ်။ ဒီအန္တရာယ်တွေကို သွေးစွန်းနေတဲ့ လက်ပိုင်ရှင်ကလွဲပြီး သေသံသုမှ မကာကွယ်နိုင်ဘူး။ ကဲ အမေ သွားပြီး’

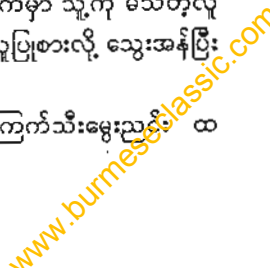
ဒေါ်အိုဇာသည် ပြောပြောဆိုဆို တောင်စောင်းကို အားပြု၍ ဆင်ခြေလျှော့ အတိုင်း ဆင်း၍ သွားပေရာ၊ သီရိဗြတ်ကမ္မန်နှင့် နှင်းကေသရာမှာ ဒေါ်အိုဇာအား မျက်စိတစ်ဆုံးကြည့်၍ ကျန်ရစ်ခဲ့ပေသည်။

အခန်း ၈

တောင်စောင်းကို အားပြုပြီး ကုန်းကုန်းကွဲကွဲနှင့် ခဲယဉ်းပင်ပန်းစွာ ဆင်ခြေလျှော့ အတိုင်း တရွေ့ရွေ့ သွားနေသော ဒေါ်အိုဇာအား ချုံပုတ်များအကြားတွင် ဆုတ်ကွယ်သွားသည်အထိ ငေးစိုက်ကြည့်နေရာမှ သီရိဗြတ်ကမ္မန်သည် အစ်ကော်သို့ ပြန်လှည့်လိုက်ရာ နှင်းကေသရာဘွဲ့ခံ ခင်စောမယ်သည် မိမိကဲ့သို့ပင် ဒေါ်အိုဇာအား ငေးစိုက်ကြည့်နေသည်ကို တွေ့ရပေသည်။

‘ဒေါ်အိုဇာကို ကြည့်ရတာ သနားစရာပဲ။ ဒါထက် ဒေါ်အိုဇာကို နှင်းကေသရာသခင်မ သိပါသလား’ သီရိဗြတ်ကမ္မန်က စကားစလိုက်သည်။ ‘မသိဘဲ နေပါ့မလား။ ဒီအနီးအနား တစ်ဝိုက်မှာ သူ့ကို မသိတဲ့လူတွေက သူ့ပြုစားတာကို ခံရတဲ့လူတွေ မနည်းဘူး။ သူပြုစားလို့ သွေးအန်ပြီး သေရတဲ့ လူတွေတောင် ရှိတယ်’

နှင်းကေသရာသည် ပြောရင်းပြောရင်း ကြက်သီးမွေးညှင်း ထလာသည်။

'ဘာဖြစ်လို့ ကြက်သီးမွေးညင်း ထ လာသလဲ'
'သူ့အကြောင်း သူ့ကွယ်ရာမှာ ပြောပေမယ့် သူသိတယ်။ ဒါကြောင့်
သူ့အကြောင်း မပြောတဲ့ဘူး။ ခုတောင် စစ်သည်တော်ကြီး မေးလို့ လွတ်
ပြောလိုက်မိတာ'

'ကွယ်ရာမှာ ပြောတာကို သူ ဘယ်လိုလုပ်ပြီး သိနိုင်မှာလဲ။ အ
တရား ခေါင်းပါးတဲ့လူတွေ၊ ယုံလွယ်တဲ့လူတွေ ပြောတာကို ချင့်ချိန်ပြီး
ယုံသင့်ကြောင်းပါ'

'ဘာလဲ။ သခင်မကို ယုံလွယ်တယ်လို့ ပြောတာလား'
'မဟုတ်ကြောင်းပါ။ ချင့်ချိန်ပြီးမှ ယုံဖို့သာ ပြောမိခြင်းပါ'
'ဒါဖြင့် ဒေါ်အိုဇာဟာ စုန်းအတတ် တတ်တယ်ဆိုတာ စစ်သည်တော်
ကြီး မယုံဘူးလား'

'စုန်းအတတ်ဆိုတဲ့ စကားအဓိပ္ပာယ်ကို ရှင်းတော်မူပါဦး။ စုန်း
အတတ်ဆိုတာ ဘာမှန်းမသိဘဲ သခင်မရဲ့ မေးခွန်းကို ဖြေရန် မလွယ်ကြောင်း
ပါ'

သီရိဗြတ်ကမ္မန်က ပြန်ပြောလိုက်ရာ နှင်းကေသရာက မျက်စော
ထိုးလိုက်သည်။

'ဒါကတော့ သခင်မကို တမင် အရွဲ့တိုက်တာ မဟုတ်လား။ ကဲ။
ဒေါ်အိုဇာအကြောင်း မပြောတာဘဲ ကောင်းပါတယ်။ အန္တရာယ်များလှတတ်
စိတ်မထင်လို့ ပြုစားထားမှဖြင့် သခင်မ ကုသိုလ်ကံ နိမ့်နေခိုက်နဲ့ကြုံရ
ဘေးတွေ့နေပါဦးမယ်'

နှင်းကေသရာက စကားပြတ်သွားအောင် ပြောလိုက်သည်။

'ဒါထက် ဒေါ်အိုဇာ နောက်ဆုံးပြောသွားတဲ့ စကားတွေကို နှင်း
သရာသခင်မ မှတ်သားမိသေးပါသလား။ ဒေါ်အိုဇာ ပြောသွားတဲ့ စကားထဲမှာ
အရှက်တကွ အကျိုးနည်း ဖြစ်လိမ့်မယ်ဆိုတာ ပါတယ် မဟုတ်လား။ အသတ်
ကိုတောင် ရန်ရှာနိုင်တယ် ဆိုတာလည်း ပါတယ်။ ကဲ ပြီးတော့ ...'

သီရိဗြတ်ကမ္မန်၏ စကားမဆုံးမီ နှင်းကေသရာက လက်ဝါးကာလှို
သည်။ နှင်းကေသရာ၏ မျက်နှာမှာလည်း သွေးမရှိတော့သကဲ့သို့ ဖြူဖပ်ဖြူ
ပြစ်နေသည်ကို တွေ့ရပေသည်။

'အို တော်ပါတော့ တော်ပါတော့၊ သခင်မ မကြားချင်ဘူး။ သူ
သခင်မ ပိုင်နက်ထဲကို ဝင်လာရမလားလို့ သခင်မ မာန်မဲလိုက်တဲ့အတွက်
သခင်မကို ကျိန်ဆဲသွားတာ'

'ကျိန်ဆဲတာ မဟုတ်ပါဘူး။ ဇာတနာနဲ့ သတိအညွှန်းပါ။ ပြီးတော့
ဒေါ်အိုဇာဟာ နှင်းကေသရာသခင်မ ထင်သလို ၁၂ ကြိုးထဲ ခေမဟုတ်ပါဘူး။
သူ့ဘဝက ကုသိုလ်ကံ အကျိုးပေးညှို့လို့ စုန်းမလို့ ဟိုလူထုဝင်ခဲ့။ ဒီလူက
အစွပ်အစွဲ ခံနေရတဲ့ သနားစရာ အမယ်အိုပါ'

'ဟုတ်လို့သာ စွပ်စွဲခံရတာ ဖြစ်မှာပေါ့'

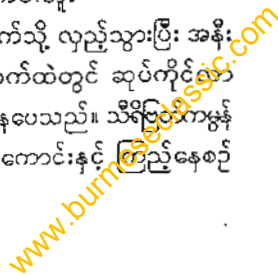
'ဟုတ်လို့ စွပ်စွဲခံရတာ မဟုတ်ပါဘူး။ စွပ်စွဲခံရခေါင်း မဟုတ်
သူ့အိုသို့ သူ့ တကယ်ပဲ စုန်းအတတ် တတ်နေတယ်လို့ ထင်နေတာပါ။ ပြီးတော့
သူ့အို စုန်းမကြီးဆိုပြီး ပတ်ဝန်းကျင်က ဝိုင်းပယ်ထားတော့ ပတ်ဝန်းကျင်
သူ့အို ဟိုလူကိုကျိန်ဆဲ။ ဒီလူကိုကျိန်ဆဲနဲ့ ကျိန်ဆဲနေတာပါ။ ဥပါဒါကြောင့်
သူ့အိုရောက် ဆိုတဲ့ စကားအတိုင်း ဒေါ်အိုဇာ ကျိန်ဆဲတာကို သွေးလန့်ပြီး
မကြား။ နာကြာ ဖြစ်တာ။ ဒေါ်အိုဇာ ပြုစားတာ၊ ပြုစားလို့ ဆိုပြီး ဒေါ်အိုဇာရဲ့
သူ့အို အပြစ်ပုံချပြန်တာပဲ။ ပြီးတော့ ဒေါ်အိုဇာ ပြောသွားတဲ့ စကားအရ ဆိုရင်
သူ့အို စုန်းမဆိုပြီး ထိတ်တုံးခတ်ပြီး အစာငတ်ရေငတ် ထားတဲ့လူက ထား။

သူ့အို တတ်လမ်းဆရာဆိုတဲ့ လူတွေနဲ့ ပူးပေါင်းပြီး ကြိုးနဲ့တုပ်၊ ဆေးကြိမ်လုံးနဲ့
သူ့အို မြောပါး ရိုက်သူက ရိုက်နဲ့ အမျိုးမျိုး ညှဉ်းဆဲတာကို ခံခဲ့ရတော့ စိတ်
သူ့အို သောင်ချောက်ချား ဖြစ်နေရှာတာပါ။ ဒေါ်အိုဇာဟာ ကြောက်စရာကောင်းတဲ့
သူ့အိုကြီး မဟုတ်ပါဘူး။ သနားစရာကောင်းတဲ့ အမယ်အိုပါ'

သီရိဗြတ်ကမ္မန်သည် စိတ်ရှည်လက်ရှည် ရှင်းပြနေပေသည်။
နှင်းကေသရာမှာမူ သီရိဗြတ်ကမ္မန်၏ ရှင်းပြချက်ကို လက်မခံနိုင်သကဲ့သို့ တွေ
မပြီး နားထောင်နေပေသည်။ နှင်းကေသရာ၏ မျက်နှာမှာမူ ဖြူဖပ်ဖြူရော်
ပြစ်ဆဲ ရှိသေးသည်ကို သီရိဗြတ်ကမ္မန် သတိပြုမိပေသည်။

'နှင်းကေသရာ သခင်မ ဘာဖြစ်လို့ ဒါလောက်တောင် ကြောက်ရွံ့
နေပါသလဲ။ သီရိဗြတ်ကမ္မန် သိရသလောက် နှင်းကေသရာ သခင်မဟာ
နှင်းမသားပင် ဖြစ်စေကာမူ အမြော်အမြင်ကြီးမားပြီး သူ့ရသတ္တိနဲ့ ပြည့်စုံသူ
ဖြစ်ပါတယ်။ ဒေါ်အိုဇာကို ဘာဖြစ်လို့ ဒါလောက်တောင် ကြောက်ရွံ့နေရ
ပါသလဲ'

'အို ဘာမှ မဖြစ်ပါဘူး။ သခင်မ မကြောက်ပါဘူး'
နှင်းကေသရာသည် ပြောပြောဆိုဆို တစ်ဖက်သို့ လှည့်သွားပြီး အနီး
သစ်ပင်ကိုမှီ၍ တစ်စုံတစ်ရာ စဉ်းစားနေရာမှ လက်ထဲတွင် ဆုပ်ကိုင်လာ
သည့် ယပ်တောင်ကိုဖြန့်၍ မိမိကိုယ်ကိုမိမိ ယပ်ခတ်နေပေသည်။ သီရိဗြတ်ကမ္မန်
သည် နှင်းကေသရာ၏ အမူအရာကို ကြည့်ကောင်းကောင်းနှင့် ကြည့်နေစဉ်

နှင်းကေသရာသည် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်အား ကျောခိုင်းနေရာမှ ပြန်လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။

‘ပူလိုက် အိုက်လိုက်တာ လွန်ပါရော။ ကဲ လာ သွားကြမယ်။ စစ်သည်တော်ကြီးကို မောင်တော် မျှော်နေလိမ့်မယ်’

နှင်းကေသရာက သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်အား စံအိမ်တော်သို့ ပြန်ရန် ခေါ်လိုက်သည်။

‘စံအိမ်တော်ကို ပြန်ရန် မဖြစ်ကြောင်းပါ။ ခရီးဆက်ရန် ပြင်ဆင်ပြီး ဖြစ်၍ မကြာမီ မင်းစည်သူ မြင်းများကို ကကြီးဆင်ပြီး လာပါတော့မယ်။ မောင်တော် ဗညားအိမ်ကိုသာ ဂြိုဟ်ကောင် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန် ခြေဦးတည့်ရာကို ထွက်သွားပြီ ဖြစ်ကြောင်း သတင်းလက်ဆောင် ပါးစေလိုကြောင်းပါ’

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က မျက်နှာသေဖြင့် လျှောက်တင်လိုက်ရာ နှင်းကေသရာသည် အံ့အားသင့်သည့် အမူအရာဖြင့် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်အား ကြည့်နေစေသည်။

‘ဘယ်လိုစကား ပြောလိုက်တာလဲ။ ဘာဖြစ်လို့ ခြေဦးတည့်ရာကို သွားရမှာလဲ။ မောင်တော် ဘယ်နည်းနဲ့မှ ခွင့်ပြုမှာ မဟုတ်ဘူး။ မောင်တော်ကို ပစ်မထားခဲ့ပါနဲ့၊ လာပါ .... အိမ်တော်ကို ပြန်ကြရအောင်။ မောင်တော် မျှော်နေရောမယ်’

နှင်းကေသရာက မရမက ခေါ်နေပြန်သည်။

‘နှင်းကေသရာသခင်မ ဆင်ခြင်တော်မူပါ။ ဂြိုဟ်ကောင် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်ကို သခင်မ လက်ခံထားပါက အန္တရာယ်ကို လွယ်ထားရသလို ဖြစ်နေလိမ့်မည် ဖြစ်သည်ကို သတိပြု ဆင်ခြင်တော်မူပါ။ နှင်းကေသရာ သခင်မ စောစောထ မိန့်တော်မူခဲ့သည့် စကားများကို ပြန်လည်၍ သုံးသပ်တော်မူပါ’

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က ပြန်လည် ချေပလိုက်ရာ နှင်းကေသရာသည် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်အား ရှေ့ဆက်မပြောရန် လက်ဝါးကာပြလိုက်သည်။

‘အို ဘယ်လိုစကား ပြောလိုက်တာလဲ’

‘နှင်းကေသရာသခင်မ မိန့်တော်မူသည့် စကားများသာ ဖြစ်ကြောင်းပါ။ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန် လုပ်ကြံပြောဆိုသည့် စကားများ မဟုတ်ကြောင်းပါ။ သခင်မ မိန့်တော်မူခဲ့သည့် စကားများမှာလည်း ယထာဘူတကျသဖြင့် လက်ခံရမည်သာ ဖြစ်ကြောင်း’

‘ဒီစကား ဒီမှာတင် ရပ်ပါ။ ရှေ့ကို မဆက်ပါနဲ့တော့’

‘ရှေ့ဆက်ရန်လည်း မရှိတော့ပါ။ အန္တရာယ်ကိုလည်း လွှတ်ထားတော်

အူပါနှင့် ဂြိုဟ်ကောင် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်ကို သွားခွင့်ပြုတော်မူပါ။ သခင်မ မိန့်တော်မူခဲ့သည့်အတိုင်း နောက်တစ်ကြိမ်ဆိုလျှင် သခင်မ၏မောင်တော် ကံကောင်း ချင်မှ ကောင်းပါလိမ့်မည်’

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က အလျှော့မပေးဘဲ မိမိအား သွားခွင့်ပြုပါရန် ခွင့်ပန် လျှောက်ရှိရာ နှင်းကေသရာသည် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်အား ငေးစိုက်ကြည့်နေရာမှ သွေးစွန်းနေသော သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်၏ လက်ဝဲဘက်လက်ကို ရုတ်တရက် ခြင်လိုက်သည်။ တစ်စုံတစ်ရာ ပြန်မပြောနိုင်ဘဲ ပါးစပ်အဟောင်းသား ဖြစ်သွားသည်။ ထိုအခါကျမှ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်မှာလည်း မိမိ၏ ဓားဒဏ်ရာရသော လက်ဝဲဘက် လက်ကို နှင်းကေသရာ မမြင်နိုင်စေရန် ဝှက်ထားရာမှ သတိလစ်ပြီး နှုသို့ ထုတ်လိုက်မိသည်ကို သတိရလာကာ ၎င်း၏ သွေးစွန်းနေသော လက်ကို ချထားလိုက်ပြန်သည်။

‘သွေးစွန်းနေတဲ့လက်၊ သွေးစွန်းနေတဲ့လက်။ အင်း လက်စသတ်တော့ အစောက ဒေါ်အိုဇာ ပြောသွားတဲ့ သွေးစွန်းနေတဲ့လက် ဆိုတာ ဖြစ်ရမယ်။ သွေးစွန်းနေတဲ့လက်နဲ့ ပတ်သက်ပြီး စစ်သည်တော်ကြီးကို ဒေါ်အိုဇာ ဘာတွေ ပြောသွားသေးလဲ။ ကျိန်စာသင့်နေတဲ့ သခင်မတို့ မိသားစုအကြောင်း ပြော သွားသေးသလား’

နှင်းကေသရာက ပြန်မေးလိုက်ရာ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်သည် နှင်းကေသရာ ပြောလိုက်သည့် စကားများကို စိတ်ဝင်စားစွာ နားထောင်နေရာမှ ညင်သာစွာ ခြင်းယမ်းပြလိုက်သည်။

‘သွေးစွန်းနေတဲ့ လက်ကို မြင်ရုံနဲ့ နှင်းကေသရာသခင်မ ဘာဖြစ်လို့ အထိတ်တလန့် ဖြစ်သွားရသည်ကို နားမလည်နိုင်အောင် ဖြစ်မိကြောင်းပါ။ နှိုက်သား သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်မှာ သွေးနှင့်ကိုယ် သားနှင့်ကိုယ် ဖြစ်ပါသဖြင့် ဒဏ်ရာ ရသွင် သွေးထွက်စမြဲ ဖြစ်ကြောင်းပါ။ ဒဏ်ရာကြောင့် သွေးစွန်းနေခြင်းမှာ ခြိတ်လန့်စရာ မဟုတ်ကြောင်းပါ’

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က နှင်းကေသရာ၏ အယူသီးမှုကို ဖ ပျောက် သွားစေရန် ရှင်းပြလိုက်သည်။

‘ဟင် စစ်သည်တော်ကြီး ဒဏ်ရာရသွားသလား။ စောစောက လူရမ်း နားလေးယောက်ရဲ့ လက်ချက်နဲ့ တူတယ်။ ဟုတ်လား။ ဒဏ်ရာရတာကိုတောင် သခင်မကို အသိမပေးဘူး။ သွေးလွန်နေမှာ စိုးရတယ်။ ဆေးသိပ်ပြီး သွေးတိတ်စရာ နှင် လုပ်ဦးမှပေါ့။ ဒဏ်ရာကို ပြစမ်းပါဦး’

နှင်းကေသရာသည် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်၏ လက်မှ ဒဏ်ရာကိုပြရန် ပြော

ထိုထိုသည်။ သို့ရာတွင် သိရိဗြတ်ကမ္ဘာသည် ဒဏ်ရာကိုမပြတ် လက်ကို နောက်သို့ ခန့်၍ ဝှက်ထားလိုက်သည်။

ဒဏ်ရာက မပြောပလောက်ကြောင်းပါ။ သွေးလည်း တိတ်သွား၍ ခြစ်ကြောင်းပါ။

ဒဏ်ရာကို သခင်မ မြင်သွားရင် စစ်သည်တော်ကြီး သိက္ခာကျသွားမှာ စိုးလို့လား။ ဒါလောက်တောင် အဖြစ်သည်းမနေစမ်းပါနဲ့။ သခင်မနဲ့ အတော် မတန်ဘူး ထင်လို့ ဒဏ်ရာကို မပြချင်တာလား။ သခင်မ တောင်းပန်ပါတယ် ဗိုလ်မင်းသိရိဗြတ်ကမ္ဘာနဲ့ ဒဏ်ရာကို ပြတော်မူစမ်းပါ။

နှင်းကေသရာက ငေါ့လိုက်ရာ သိရိဗြတ်ကမ္ဘာမှာ အာစေးထည့်ထားသလို တစ်စုံတစ်ရာ ပြန်မပြောနိုင်ဘဲ နှင်းကေသရာအား အံ့အားသင့်သည့် အမူအရာဖြင့် ကြည့်နေမိပေသည်။

ဒါလောက် တောင်းတောင်းပန်ပန် ပြောနေတာကိုတောင် သခင်မ ကို အရေးမလုပ်ချင်ဘူးလား။ မာန်မာန ခက်ထန်တော် မူလှချည်လား။

မာန်မာန မထောင်လွှားဝံ့ကြောင်းပါ။ ဗိုလ်မင်းလည်း မဟုတ်ကြောင်းပါ။ အညတရ သိရိ ...

သိရိဗြတ်ကမ္ဘာက မျက်နှာသေကြီးနှင့် ပြန်ပြောလိုက်ရာ စကားမဆုံး နှင်းကေသရာက လက်ဝါးကာလိုက်သည်။

အညတရ သိရိဗြတ်ကမ္ဘာမှန်း သခင်မ သိပါတယ်။ လက်က ဒဏ်ရာကိုသာ ပြတော်မူစမ်းပါ။

နှင်းကေသရာက စိတ်မရှည်တော့သည့် အမူအရာဖြင့် ပြောလိုက်ရာ သိရိဗြတ်ကမ္ဘာသည် ဝှက်ထားသည့်လက်ကို ထုတ်မပြသေးဘဲ နှင်းကေသရာ၏ အမူအရာကို အကဲခတ်နေရာမှ ပါးစပ်ပြင်လိုက်စဉ် -

သွေးစွန်းနေတဲ့လက်နဲ့ ပတ်သက်ပြီး စောစောက သခင်မ မိန့်တော်မူသွားတဲ့ ကျိန်စာအကြောင်း သိရိဗြတ်ကမ္ဘာ သိခွင့်ရှိက သိလိုကြောင်းပါ။ သိရိဗြတ်ကမ္ဘာက မိမိ သိလိုသည့် အချက်ကို ပြန်မေးလိုက်သည်။

ဒါလောက်တောင် သိချင်ရင် ပြောပြရမှာပေါ့။ ဒါပေမဲ့ မောင်တော်ရဲ့ သဘောတူညီချက်ကို ယူရလိမ့်ဦးမယ်။ လာ မောင်တော်ဆီကို သွားကြမယ်။ နှင်းကေသရာက သိရိဗြတ်ကမ္ဘာအား ခေါ်လိုက်ပြန်သည်။

ထိုအချိန်တွင် နှုတ်ခမ်းမွေးစေနှင့် ရုပ်အသွင် ခံညားသော လူရွယ် တစ်ဦးသည် မြင်းတစ်စီးနှင့် သိရိဗြတ်ကမ္ဘာနှင့် နှင်းကေသရာ ရှိရာသို့ ထွက်လာနေသည်ကို မြင်ရသဖြင့် ထိုသူအား လှမ်းကြည့်လိုက်စဉ် လူရွယ်သည် ပြုံးနှိုး

အမူအရာဖြင့် နှင်းကေသရာအား နှုတ်ဆက်ရင်း မြင်းဆီမှ လွှားခနဲ ခေါ်လိုက်ပြီး မြင်းကိုဆွဲပြီး နှင်းကေသရာ ရှိရာသို့ လာနေသည်ကို တွေ့ရသည်။

သိရိဗြတ်ကမ္ဘာမှာမူ လူရွယ်ကို မြင်လိုက်စဉ်ကပင် ထိုသူရွယ်၏ အမူအရာကို မျက်စိ စပါးမွေး စူး၍ နေပေသည်။

ညီမတော် နှင်းကေသရာက ကြာလေ အလှကျက်သရေ ထိပ်လေ လှချင်တိုင်း လှနေပါလား။ ညီမတော် ကျန်းခံသာလို့ မာတော်မူပါ။

နှုတ်ခမ်းမွေး စေနှင့်လူရွယ်က နှင်းကေသရာအား ခြေဆုံးခေါင်းဆုံး နှင်း ပြုံးစိစိ အမူအရာဖြင့် နှုတ်ဆက်လိုက်သည်။

မြောက်လားပင်လား လုပ်မနေစမ်းပါနဲ့။ မောင်ကြီးသာ တစ်နေ့အတွက် ဆျာလိုက်ပါးလိုက်နဲ့ အချိန်ကို အလဟဿ ပြုန်းတီးနေတာပါ။ ဒါထက်

ပိုသိရိဗြတ်ကမ္ဘာကို မောင်ကြီး မင်းသိဒ္ဓတ်နဲ့ အသိဖွဲ့ပေးရဦးမယ်။ ဟောဒါ သခင်မနဲ့ မောင်နှမဝမ်းကွဲတော်တဲ့ မင်းသိဒ္ဓတ်ပါ။ သခင်မတို့ မောင်နှမမှာ

နှင်းနီးတဲ့ ဆွေတော်မျိုးတော်ဆိုလို့ မောင်ကြီး မင်းသိဒ္ဓတ် တစ်ယောက်ပဲ သွားတယ်။

နှင်းကေသရာက သိရိဗြတ်ကမ္ဘာအား မင်းသိဒ္ဓတ်နှင့် အသိဖွဲ့ပေးလိုက် သိရိဗြတ်ကမ္ဘာက ဦးညွတ်ပြီး အလေးပြုလိုက်သည်။ သွေးစွန်းနေသည့်

ထိုအချိန်တွင် မင်းသိဒ္ဓတ် မမြင်စေရန် ဝှက်ထားလိုက်သည်။ သိရိဗြတ်ကမ္ဘာက လား။

မင်းသိဒ္ဓတ်က မေးလိုက်သည်။ မှန်ပါတယ်။

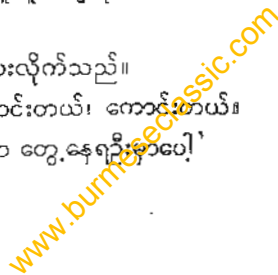
ဆောင်းတူးကို ရောက်တာ မကြာသေးဘူး ထင်တယ်။ မကြာလှသေးပါဘူး။

ညီမတော်ဆီမှာ ခေတ္တ တည်းခိုနေထိုင်တယ် ဆိုပါတော့။ မင်းသိဒ္ဓတ်က မေးလိုက်ပြန်သည်။

ယာယီ တည်းခိုနေတာ မဟုတ်ပါဘူး။ မောင်တော်နဲ့ ရင်းနှီးတဲ့ သူငယ်ဖွန်း ဖြစ်တဲ့အတွက် မောင်တော်နဲ့ အတူတူ ပျော်ပိုက်သလောက် သွားမှာပါ။

နှင်းကေသရာက ကြားမှဝင်ပြီး အဖြေပေးလိုက်သည်။ အိုး လက်စသတ်တော့ ဒီလိုကိုး။ ကောင်းတယ်။ ကောင်းတယ်။

ဆိုရင် ဗိုလ်မင်း သိရိဗြတ်ကမ္ဘာနဲ့ မကြာမကြာ တွေ့နေရဦးမှာပေါ့။

မင်းသိဒ္ဓတ်သည် သိရိဗြတ်ကမ္ပန်အား ခြေဆုံးခေါင်းဆုံး ကြည့်ရင်
နယ်သွမ်းသွေးလိုက်သည်။ ပြီးမှတစ်ဖန် နှင်းကေသရာတက်သို့ ပြန်လှည့်လိုက်
သည်။

'ဒါထက် ညီမတော်ရဲ့ အချစ်တော်ကြီးနဲ့ မနေ့ညက တွေ့ခဲ့သေး
တယ်'

'ဘယ်သူ့ကို ပြောနေတာလဲ'
နှင်းကေသရာက ပြန်မေးလိုက်သည်။
'လူ့ခန္ဓာ မိုးအုံးနောင်လေ'
'ဘာဖြစ်လို့ လူ့ခန္ဓာလို့ ခေါ်လိုက်ရတာလဲ'
'မိုးအုံးနောင်ရဲ့ သတင်းကို ညီမတော် မကြားသေးဘူး ထင်တယ်။
အရပ်ထဲမှာတော့ ဒီသတင်း အတော်ပျံ့နှံ့နေပြီ'
'ဘာသတင်းများ ပါလိမ့်'
နှင်းကေသရာက မျက်မှောင်ကြွတ်ပြီး စဉ်းစားရင်း ပြန်မေးလိုက်
သည်။

'စုန်းမကြီး ဒေါ်အိုဇာကို ညီမတော် သိတယ် မဟုတ်လား'
'မသိဘဲ နေပါ့မလား။ တစ်ရပ်လုံး သိနေတဲ့ဥစ္စာပဲ။ စောစော
တောင် ဒီအနားက ဖြတ်သွားသေးတယ်။ ဒေါ်အိုဇာ ဘာဖြစ်လို့လဲ'
'ဒေါ်အိုဇာ ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး။ ဒေါ်အိုဇာကို တစ်ရပ်လုံးက စုန်းမကြီး
လို့ သမုတ်ထားတာကို မိုးအုံးနောင်က ကန့်ကွက်တယ်။ တစ်ဖက်သား
မဟုတ်မတရား စွပ်စွဲရမလားဆိုပြီး ဒေါ်အိုဇာကို စုန်းမကြီးလို့ သမုတ်
လူတွေကို သတ္တိရှိရင် သူနဲ့ ဓားချင်းယှဉ်ပြိုင်ဖို့ စိန်ခေါ်နေတယ်။ ဒါကို မင်း
ကြားလို့ ဓားချင်းယှဉ်ပြိုင်ဖို့ ပြန်ပြီး စိန်ခေါ်တယ်။ ဒါပေမဲ့ မင်းရွှေခဲ
လက်မောင်းမှာ ဒဏ်ရာရထားလို့ ဓားချင်းယှဉ်ပြိုင်ဖို့နေ့ရက် မသတ်မှတ်ရ
ဘူး။ မင်းရွှေခဲရဲ့ လက်မောင်းမှာသာ ဒဏ်ရာမရရင် မနေ့ညက သိပ်ကြည့်
ကောင်းမှာ'

မင်းသိဒ္ဓတ်က ဖောက်သည်ချလိုက်သည်။
'မင်းရွှေခဲရဲ့ လက်မောင်းမှာ ဘယ်တုန်းက ဒဏ်ရာရတာလဲ
သတင်းကို ညီမတော် မကြားရသေးပါလား'
'ထန်းတောကြီးကအပြန် လမ်းခရီးမှာ တောပုန်းဓားပြတွေနဲ့ တွေ့
တောပုန်းဓားပြတွေရဲ့ ရန်ကို ခုခံကာကွယ်ရင်း ဒဏ်ရာရလာတာလို့ ပြော
ကြားတာပဲ။ သူ့ကိုတော့ မေးလို့မရဘူး။ ဒါက အရေးမကြီးဘူး။ မင်းရွှေ

သိဒ္ဓတ်အား
ဒဏ်ရာ ပျောက်သွားရင် ညီမတော်ရဲ့ အချစ်တော် မိုးအုံးနောင်နဲ့
တစ်ပွဲ တွေ့ကြလိမ့်မယ်။ မိုးအုံးနောင်ကလည်း ခေါင်းမာမာ၊ မင်းရွှေခဲက
စိတ်ဆတ်ဆတ်ဆိုတော့ ဘာမဟုတ်တဲ့ ကိစ္စလေးနဲ့ အပျက်အပျက်
သွေးထွက်ကုန်လိမ့်မယ်။ ညီမတော် ကြားဝင်ပြီး ဖျန်ဖြေဖို့ ကောင်းတယ်'

မင်းသိဒ္ဓတ်က အကြံပေးလိုက်သည်။
'ညီမတော်နဲ့ ဘာဆိုင်လို့ ကြားဝင်ဖျန်ဖြေရမှာလဲ'
နှင်းကေသရာက ပြန်မေးလိုက်သည်။
'မေးနေစရာ လိုသေးသလား။ မိုးအုံးနောင်ဟာ ညီမတော်နဲ့
ဘက်တော်လောင်း မဟုတ်လား'

'ဒါက အရပ်စကားပါ'
'အရပ်စကား မဟုတ်ပါဘူး။ လူကြီးချင်း ကတိကဝတ် ရှိခဲ့ကြတယ်
တို့သား'

'ညီမတော် လူမှန်းမသိခင် အရွယ်က လူကြီးချင်း သဘောတူ စီစဉ်
တဲ့ ဥစ္စာပဲ'

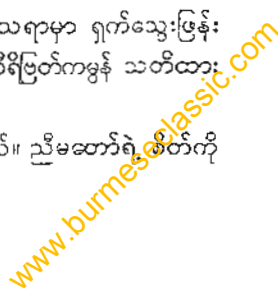
'ညီမတော်ကသာ ဒီစကား ပြောနေတာ။ မိုးအုံးနောင်ကတော့ဖြင့်
ဘက်တော်ကိုမှ မရရင် သေရတော့မလိုလို ပြောနေတယ်။ လူကြီးမိဘတွေ
ကတော့ စီစဉ်ခဲ့ကြတာ ဖြစ်တဲ့အတွက် ညီမတော်ကလည်း ငြင်းဆန်မှာ
တတ်ဘူးလို့ အရပ်ထဲမှာ လျှောက်ပြောနေတယ်'

'ဒါကိုတော့ ညီမတော် မယုံဘူး။ မိုးအုံးနောင်ဟာ တစ်ဖက်သား
မှာ ထိခိုက်စေမယ့် စကားကို သားပုပ်လေလွင့် ဘယ်တော့မှ မပြောဘူး။
ဒီသိက္ခာနဲ့ ပြည့်စုံပြီး ယောကျ်ားကောင်းပီသတဲ့ လူတစ်ယောက်ပါ'
နှင်းကေသရာက မိုးအုံးနောင်ဘက်မှ ကာကွယ်ပြီး ပြောလိုက်ရာ၊
သိဒ္ဓတ်မှာ ကျေနပ်သွားပုံ ရပေသည်။

'ညီမတော်ရဲ့ စိတ်ထား၊ သဘောထားကို သိချင်လို့ တမင်လုပ်ကြ
ပြောလိုက်တာပါ။ မိုးအုံးနောင် အပေါ် ညီမတော် ဘယ်လိုသဘောထားလဲ
သိရလို့ ကျေနပ်ပါပြီ'

မင်းသိဒ္ဓတ်က ပြန်ပြောလိုက်ရာ နှင်းကေသရာမှာ ရှက်သွေးဖြန်း
ပြီး ဖြူဖွေးသည့်မျက်နှာမှာ နီရဲသွားသည်ကို သိရိဗြတ်ကမ္ပန် သတိထား
မိခဲ့ပေသည်။

'ဒီစကားကို ဒီမှာပဲ ရပ်ရင် ကောင်းလိမ့်မယ်။ ညီမတော်ရဲ့ စိတ်ကို
သိကြီး သိတယ် မဟုတ်လား'

နှင်းကေသရာက မခံမရပ်နိုင်သည့် အမူအရာဖြင့် စကားပြတ်သွား
အောင် ပြောလိုက်သည်။

ညီမတော် မကြောက်တဲ့စကားကို မပြောတော့ပါဘူး။ ဒါထက် ဗညားအိမ်
တစ်ယောက်ကော မမြင်ပါလား’

‘ဥယျာဉ်တော်ထဲမှာ ရှိပါတယ်။ လာ သွားကြမယ်’

နှင်းကေသရာက ပြန်ပြောလိုက်ပြီး ဥယျာဉ်တော်တွင်းသို့ ဝင်လာခဲ့
ပေရာ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်နှင့် မင်းသိဒ္ဓတ်တို့သည် စကားတပြောပြောနှင့် လိုက်ထိ
လာခဲ့ကြပေသည်။

‘ဗိုလ်မင်း ရွှေမြို့တော်က ပြန်လာတာ မကြာသေးဘူး ထင်တယ်’
မင်းသိဒ္ဓတ်က သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်အား မေးလိုက်သည်။

‘မှန်ပါတယ်။ သိပ်မကြာသေးပါဘူး’

‘ရွှေနန်းတော်ကို ဝင်ခွင့်ရပါသလား’

‘ရွှေနန်းတော်ကို ဝင်ခွင့်မရပါ။ လွှတ်တော်နဲ့ ဗြဲတိုက်တော်ကို တစ်
ကြိမ် ဝင်ခွင့်ရခဲ့ပါတယ်။ အဆွေတော်တော် ရွှေနန်းတော်တွင်း ဝင်ဖူးပါသလား
သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က ပြန်မေးလိုက်သည်။

‘ရွှေနန်းတော်ထဲ ဝင်ဖို့မပြောနဲ့။ ရွှေနန်းတော်ရဲ့ အရိပ်ကိုတောင် မနင်း
ဖူး ပါဘူး။ ကျုပ်တို့က နားအေးပါးအေး နေတတ်တဲ့ ကျေးတောသားတွေပဲ
ရာထူးတွေ၊ အာဏာတွေကိုလည်း မမက်မောပါဘူး။ ရသမျှနဲ့ ရောင့်ရဲတင်းတိမ်
နေတဲ့ လူတွေပါ’

‘ရသမျှနဲ့ ရောင့်ရဲ တင်းတိမ်တယ် ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ်ကို ရှင်းပါဦး
ကိုယ်မျှော်မှန်းထားသလို ဖြစ်မလာလို့ တရားသံနှောပြီး သူတော်ကောင်း လုပ်ရ
လိုက်တာများ ဖြစ်နေမလား’

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က မထိတထိ ပြန်ပြောလိုက်ရာ မင်းသိဒ္ဓတ်မှာ မခံ
မရပ်နိုင်အောင် ဖြစ်သွားပြီး ခက်ထန်သည့် အမူအရာဖြင့် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်၏
မျက်နှာကို စေ့စေ့ကြည့်လိုက်သည်။ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်၏ တည်ငြိမ်ရင့်ကျက်သည့်
မျက်နှာထားကို မြင်လိုက်ရသောအခါ မင်းသိဒ္ဓတ်မှာ ဒေါသအဟုန် ကျဆင်း
သွားပြီး ရယ်သွမ်းသွေးလိုက်သည်။

‘ကျုပ် မျှော်မှန်းထားသလို ဖြစ်မလာလို့ ကျုပ်စိတ်ကို ကျုပ်ဖြေနိုင်ရ
ပြီးရော မဟုတ်လား’

‘အဆွေတော် ပြောလိုက်တဲ့စကားက “ခန္တီစ-မနိုင်၍ သည်းခံရခြင်း
သည် လည်းကောင်း” ဆိုသလို ဖြစ်မနေဘူးလား’

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က ပြန်နုက်လိုက်ပြန်သည်။

‘ကဲပါ၊ အငြင်းအခုံ လုပ်မနေကြစမ်းနဲ့။ ဗိုလ်မင်းသီရိဗြတ်ကမ္ဘန်ကို
မောင်ကြီး စကားနိုင်လုလို့ ရမှာ မဟုတ်ဘူး။ ဗိုလ်မင်းသီရိဗြတ်ကမ္ဘန်ရဲ့ ဓားသွား
ထက်သလောက် လျှာလည်း သွက်တယ်’

နှင်းကေသရာက ကြားဝင်ဖျန်ဖြေပေးလိုက်သည်။

‘ညီမတော် ပြောတာ မှန်တယ်။ မောင်ကြီးကို တော်ရုံတန်ရုံလူ
လုပ်လို့မရဘူး။ ဗိုလ်မင်းကိုတော့ ဓားသွားသာ ထက်လိမ့်မယ်လို့ ထင်ခဲ့တာ။
အရာမှာလည်း ရဲရင့်ပါပေတယ်။ ဒီလို ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးကို မောင်ကြီး မဆွေ
သေးဘူး’

‘တွေ့ဖူးပါ့မလား။ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်ဟာ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်သာ ဖြစ်တဲ့
သူက သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်နဲ့ တူတဲ့လူ ဧဗ္ဗုမှာ ရှိနိုင်ပါဦးမလား။ တယ့်နှယ် သခင်မ
ပြောတာ မှန်တယ် မဟုတ်လား’

နှင်းကေသရာသည် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်အား ပြုံးစိစိ အမူအရာဖြင့်
ဖြည့်ရင်း မေးလိုက်သည်။ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်မှာမူ တစ်စုံတစ်ရာ အဖြေမပေးဘဲ
မင်းသိဒ္ဓတ်ကိုမျှပြီး ခြေလှမ်းမုန်မုန်နှင့် လျှောက်၍ လာခဲ့ပေသည်။

မကြာမီ ဥယျာဉ်တော်အတွင်းသို့ ရောက်၍လာပေသည်။

‘ဟောဟိုမှာ မောင်တော် ဗညားအိမ်’

နှင်းကေသရာသည် ဗညားအိမ် ရှိရာသို့ သွန်ပြုရင်း ရှေ့ဆုံးမှ လာခဲ့
သော သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်နှင့် မင်းသိဒ္ဓတ်သည် နောက်မှ ထက်ကြပ်မကွာ လိုက်ပါ
လာခဲ့ကြပေသည်။

‘ဆောင်းတူးမြို့မှာ နေရတာ ပျော်ရဲ့လား’

မင်းသိဒ္ဓတ်က စကား စ လိုက်ပြန်သည်။

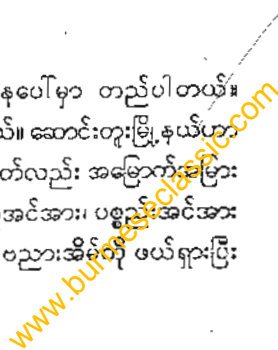
‘ပျော်ရာမှာ မနေရ၊ တော်ရာမှာ နေရတယ် ဆိုတဲ့ စကားရှိပါတယ်’

‘နတ်ရွာစံ မြို့စားကြီးရဲ့ ရိုက်ရာကို ဗညားအိမ်နိုင်နိုင်နင်းနင်း ဆက်ခံ
နိုင်လိမ့်မယ်လို့ ထင်သလား’

မင်းသိဒ္ဓတ်က မေးလိုက်ပြန်သည်။

‘ဒါကတော့ ပတ်ဝန်းကျင်ရဲ့ အခြေအနေပေါ်မှာ တည်ပါတယ်။

ဗညားအိမ်အပေါ်မှာလည်း တည်နေပါတယ်။ ဆောင်းတူးမြို့နယ်ဟာ
တည်ငံသာယာတဲ့ မြို့နယ်ဖြစ်တဲ့အတွက် အခွန်အတုတ်လည်း အမြောက်အမြား
နည်းတယ်။ သဘာဝထွက်ကုန်ပစ္စည်း ပေါများပြီး လူအင်အား၊ ပစ္စည်းအင်အား
ကောင်းတင်းတဲ့ မြို့နယ်ဖြစ်တဲ့အတွက် မြို့စားလေး ဗညားအိမ်ကို ဖယ်ရှားပြီး

၁၅၀

မြို့စားရာထူးကို လူယူဖို့ စွန့်စွန့်စားစား ကြံစည်နေတဲ့ လူတွေ ရှိကောင်း မရှိပေလိမ့်မယ်'

သီရိဗြတ်ကမ္မန်က တည်ငြိမ်ရင့်ကျက်သည့် ဣန္ဒြေသိက္ခာဖြင့် တစ်ခွန်းချင်း အဖြေပေးလိုက်ရာ၊ မင်းသိဒ္ဓတ်မှာ မျက်နှာပျက်သွားပေသည်။ ပြီးမှတစ်ဖန် ချက်ချင်း ဣန္ဒြေဆယ်လိုက်ပြီး မရယ်ချင်ရယ်ချင်နှင့် ရယ်လိုက်သည်။

သီရိဗြတ်ကမ္မန်မှာမူ မင်းသိဒ္ဓတ် မျက်နှာပျက်သွားသည်ကို မြင်လိုက်ရသဖြင့် ကျေနပ်သွားပုံ ရပေသည်။

အခန်း ၉

မြို့စားလေး ဗညားအိမ် ဟံသာဝတီရွှေမြို့တော်မှ ပြန်လည်ရောက်ရှိလာကာ ခမည်းတော်နတ်ရွာစံမြို့စားကြီး၏ အရိုက်အရာကို တရားဝင် ဆက်ခံသည့် အထိမ်းအမှတ် အဖြစ်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ မြို့စားလေး၏ မွေးနေ့အထိမ်းအမှတ် အဖြစ် လည်းကောင်း စံအိမ်တော်အတွင်း သက်စေ့ဆွမ်းကျွေးပြီး ဧည့်ခံပွဲကျင်းပလျက် ရှိသဖြင့်၊ စံအိမ်တော်နှင့် ကျယ်ဝန်းသည့် ဥယျာဉ်တော်ကြီးမှာ ရုပ်နီရပ်ဝေးမှ ဧည့်ပရိသတ်များနှင့် စည်ကားစိုပြည်လျက် ရှိပေသည်။

မြို့စားလေး၏ စာရေးတော်ကြီး အဲမွန်မှာ ဧည့်ခံပွဲ အောင်မြင်စွာ ကျင်းပနိုင်ရေးအတွက် တာဝန်ယူပေးရသူ ဖြစ်သဖြင့် သစ်လွင်သော ဝတ်စားတန်ဆာများကို ဝတ်စားဆင်ယင်ပြီး ဧည့်ပရိသတ်များအား ကြိုဆိုဧည့်ခံ နေသည်ကို တွေ့ရပေသည်။

မြို့စားလေး ဗညားအိမ်မှာ လူပျိုဖြစ်သဖြင့် သမီးပျိုရှိသော သူငွေ့သူကြွယ်နှင့် မြို့စားရွာစားများသည် ၎င်းတို့၏ သမီးပျိုများကို ရောင်းကုန်သဖွယ် အစွမ်းကုန် ဖြီးလိမ်းဝတ်စားစေပြီး ဧည့်ခံပွဲသို့ ခေါ်ဆောင်လာကာ ပွဲထုတ်လျက် ရှိသဖြင့် ဧည့်ခံပွဲမှာ ပိုမို၍ စည်ကားစိုပြည်လျက် ရှိပေသည်။

စာရေးတော်ကြီး အဲမွန်သည် သမီးပျိုများ ပါလာသည့် ဧည့်ပရိသတ်များကို ရာထူးဌာနန္တရ အဆင့်အတန်းအလိုက် ဆုကြိုနှိမ့်မြင့် အရေးပေး၍ ဧည့်ခံပြုစုလျက် ရှိသည်ကို တွေ့ရပေသည်။ သို့ရာတွင် အခြား အခြားသော ဧည့်ပရိသတ်များထက် မင်းသိဒ္ဓတ်ကို သိသိသာသာ ပိုမို၍ အရေးပေးလျက် ရှိသည်ကို သီရိဗြတ်ကမ္မန် သတိပြုမိပေသည်။

သို့ဖြစ်သဖြင့်လည်း သီရိဗြတ်ကမ္မန်သည် မင်းသိဒ္ဓတ်၏ သွားလာ

အိမ်စား

...ကို မျက်ခြည်အပြတ်မခံဘဲ အကဲခတ်လျက် ရှိပေသည်။ မင်းသိဒ္ဓတ်... ခုတ်ရည်သန့်သူ ဖြစ်သည့်ပြင် ကိုယ်လုံးကိုယ်ထည် အချိုးအစားကျသူ... မိမိ၏ ကိုယ်လုံးကိုယ်ထည်နှင့် လိုက်လျောညီစွာ ဝတ်စားဆင်ယင်... ဖြစ်သဖြင့် စည်ကားလှသော ဧည့်ပရိသတ်ကြားတွင် မင်းသိဒ္ဓတ်မှာ... ပေါ်လွင်လျက် ရှိပေသည်။ မင်းသိဒ္ဓတ်နှင့် အတူ မင်းရွှေခဲ... တွေ့ရပေသည်။ မင်းရွှေခဲမှာ လက်မောင်းတွင် ဒဏ်ရာ ရထားသဖြင့်... သိုင်းထားသည်ကို တွေ့ရပေသည်။

မြို့စားလေးဗညားအိမ်မှာ ဧည့်ပရိသတ်များအား အလှည့်ကျ လိုက်စံ... ဆက်သနေရာမှ မင်းသိဒ္ဓတ်နှင့် မင်းရွှေခဲတို့ရှိရာသို့ ရောက်၍ လာ... မင်းရွှေခဲ၏လက်ကို အဝတ်ဖြင့် သိုင်းထားသည်ကို မြင်ရသောအခါ... အိမ်မှာ အံ့အားသင့်သွားပေသည်။

'အကြည်တော်ရဲ့ လက်မောင်း ဘာဖြစ်လို့လဲ၊ ဒဏ်ရာရလာလို့လား' ဗညားအိမ်က မေးလိုက်သည်။

'ဒဏ်ရာက မပြောပလောက်ပါဘူး' မင်းရွှေခဲက ရယ်သွမ်းသွေးပြီး အဖြေပေးလိုက်သည်။

'ဘယ်ပုံဘယ်နည်း ဒဏ်ရာရလာသလဲ' 'တောပုန်းစားပြုလက်ချက်ပေါ့။ နှစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက်မို့ ခံလိုက်

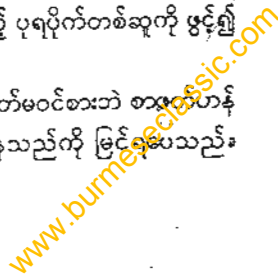
...။ ခွေးတိရစ္ဆာန်ကောင် နှစ်ကောင်စလုံးလည်း သိပ်မသက်သာဘူး။ ...ကောင်စလုံး ဒဏ်ရာရသွားပြီး ခွေးပြေးဝက်ပြေး ထွက်ပြေးကြတယ်'

မင်းရွှေခဲက ပြန်ပြောလိုက်သည်။ ဗညားအိမ်နှင့် မင်းရွှေခဲတို့ ပြောဆိုနေကြသည့် စကားများကို

သီရိဗြတ်ကမ္မန် တစ်ခွန်းမကျန် ကြားရသဖြင့် စိတ်ထဲတွင် မှတ်သားထားလိုက်

...သည်။ ဗညားအိမ်နှင့် မင်းသိဒ္ဓတ်၊ မင်းရွှေခဲတို့ စကားလက်ဆုံကျနေကြစဉ် သီရိဗြတ်ကမ္မန်သည် ဗညားအိမ်အနီးမှ မသိမသာ ထွက်ခွာလာခဲ့ပြီး စည်ကား... သော ဧည့်ပရိသတ်ကြားမှ ဖြတ်ကျော်၍ လူခြေတိတ်ဆိတ်သည့် ဥယျာဉ်... အစွန်အဖျားရှိ အရိပ်အာဝါသ ကောင်းသော သစ်ပင်ကြီးတစ်ပင်၏... တွင် အပန်းဖြေရင်း ၎င်းနှင့်အတူ ပါလာသည့် ပုရပိုက်တစ်ဆူကို ဖွင့်၍... နေသည်ကို တွေ့ရပေသည်။

သို့ရာတွင် သီရိဗြတ်ကမ္မန်မှာ ပုရပိုက်ကို စိတ်မဝင်စားဘဲ စာအုပ်တစ်... ခံအိမ်တော်ဘက်သို့ တစေ့တစောင်း ကြည့်နေသည်ကို မြင်ရပေသည်။

အချိန်အနည်းငယ် ကြာသောအခါမှ မင်းသိဒ္ဓတ်သည် စာရေးတော်ကြီး အဲမွန်နှင့်အတူ စကားတပြောပြောနှင့် စံအိမ်တော်မှ ထွက်လာပြီး ဥယျာဉ်တော်ရှိရာသို့ လာနေသည်ကို မြင်ရသောအခါ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်သည် ပုရပိုက်ထံသိမ်းဆည်းလိုက်ပြီး သစ်ပင်ခွကြားပေါ်သို့ တက်၍ သစ်ရွက်များကို အကာအကွယ် ယူကာ မင်းသိဒ္ဓတ်နှင့် အဲမွန်တို့၏ အမူအရာကို အကဲခတ်လျက်ရှိပေသည်။

မကြာမီ မင်းသိဒ္ဓတ်နှင့် အဲမွန်တို့သည် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန် ပုန်းအောင်းနေသည့် သစ်ပင်ရိပ်သို့ ရောက်ရှိလာကာ သစ်ပင်ခြေရင်းတွင် နှစ်ယောက်သား တီးတိုးတိုင်ပင်နေကြသည်ကို မြင်ရပေသည်။ မင်းသိဒ္ဓတ်၏ အမူအရာမှာ စောစောကလို ရွှင်ရွှင်ပျပျ မရှိလှဘဲ မျက်မှောင်ကြုတ်ပြီး တစ်စုံတစ်ခုလေးလေးနက်နက် စဉ်းစားနေသည့် အမူအရာ ပေါ်လွင်လျက် ရှိပေသည်။

မြို့စားလေးနဲ့အတူ ရွှေမြို့တော်က ပြန်လာတဲ့လူ မဟုတ်လား။ ဒီသူကို ငါ မြင်ဖူးသလိုလိုပဲ။ ဒါထက် သူနဲ့အတူ ပါလာတဲ့ အထုပ်အပိုးတွေထဲမှာ ရှာကြည့်တော့ စာတိုပေတိုတွေ မတွေ့ဘူးလား။

မင်းသိဒ္ဓတ်က မေးလိုက်သည့်အသံကို သစ်ပင်ခွကြားတွင် ပုန်းအောင်းနေသော သီရိဗြတ်ကမ္ဘန် ကြားရသဖြင့် စိတ်ထဲတွင် မှတ်သားထားလိုက်သည်။ “ဒီလူ” ဆိုသည်မှာ မိမိအား ရည်ရွယ်ကြောင်း သီရိဗြတ်ကမ္ဘန် ရိပ်စားပေသည်။

‘စာတိုပေတို မတွေ့ပါဘူး။ သူတို့မှာ ပစ္စည်းပစ္စယဆိုလို့ များများစားစားပါမလာဘူး။’

‘သူတို့ဆိုတာ ဘယ်သူတွေလဲ။ သူတစ်ယောက်တည်း မဟုတ်ဘူးလား။’

မင်းသိဒ္ဓတ်က ပြန်မေးလိုက်သည်။

‘အဖော်တစ်ယောက် ပါလာပါသေးတယ်။’

‘သူတို့ရဲ့ ဇာတိဇာစ်မြစ်ကို သိအောင် စုံစမ်းပြီး ငါ့ဆီကို ချက်ချင်း အကြောင်းကြားစမ်းပါ။’

‘စိတ်ချပါ။’

‘ပြီးတော့ ဟို .... ဟို ပေဖူးလွှာကို သူ့ရဲ့ ခေါင်းအုံးပေါ်မှာ မြင်နိုင်အောင် တင်ထားဖို့ မမေ့နဲ့။ ကြားလား။’

‘ဒါလည်း စိတ်ချပါ။’

‘စိတ်ချလို့သာ တာဝန်ပေးတာပေါ့။ ငါတို့ရဲ့ အကြံအစည်သ

... နိုင်သံစား
... ခြင်္သေ့ပါစေ။ အကြံအစည် အောင်မြင်ရင် မင်းကို ငါတို့ သူ့ဘောင်းပြုပါမယ်။ မင်းရဲ့ကျေးဇူးကို မမေ့ပါဘူး။’

မင်းသိဒ္ဓတ် ပြောလိုက်သည့် စကားများကို သီရိဗြတ်ကမ္ဘန် နတ်သားလျှောက်ပြန်သည်။

‘ဟိုမှာ .... ဟိုမှာ မင်းရွှေခဲ လာနေပြီ။ စံအိမ်တော်မှာ တွန့်သော်လည်း သင်္ကာမကင်း ဖြစ်နေလိမ့်မယ်။ စည်ပရိသတ်ကို ကျွန်တော် သွားညွှန်ပေးမယ်။’

အဲမွန်က ခွင့်ပန်လိုက်သည်။

‘ပေဖူးလွှာကို ခေါင်းအုံးပေါ်မှာ တင်ထားဖို့ မမေ့နဲ့နော်။’

‘စိတ်ချပါ။’

အဲမွန်က အာမဝန္တခံလိုက်ပြီး စံအိမ်တော်သို့ သုတ်ခြေတင်ပြီး သွားသည်။

အဲမွန် ထွက်သွားပြီး မကြာမီ မင်းရွှေခဲ ရောက်၍လာပေသည်။

‘ဒီမှာ မင်းသိဒ္ဓတ်၊ ဗညားအိမ် ဘာဖြစ်လို့ ရွှေမြို့တော်က ကတိုက်ပြန်လာရသလဲဆိုတာ စုံစမ်းလို့ကို မရဘူး။ သမိန်စက္ကဝေါ ဆီကလည်း သတင်းမှ မရဘူး။ ဘယ်လိုဖြစ်နေမှန်း မသိဘူး။ တစ်ခုခုတော့ ဖြစ်နေပြီဆိုတယ်။’

မင်းရွှေခဲက ခေါင်းရှုပ်သည် အမူအရာဖြင့် ပြောလိုက်သည်။

‘တိုးတိုးသက်သာ ပြောစမ်းပါ။ ဘာသတင်းမှ မကြားတာ ပိုမကောင်းဘူး။ ဒါမှ မင်းရဲ့အကြံအစည် အောင်မြင်မှာ မဟုတ်လား။ မင်းရဲ့ အကြံ

... နိုင်ကို ငါ မသိဘူး ထင်လို့လား။’

မင်းသိဒ္ဓတ်က ပြန်ပြောလိုက်သည်။

‘မင်းကကော ဘာထူးသေးလဲ။ မင်းလည်း သစ္စာဆိုထားတယ် မဟုတ်

... ဟုတ်ဘူး။’

‘ငါက ငါနဲ့သက်ဆိုင်တဲ့ ကိစ္စတစ်ခုကိုသာ တာဝန်ယူတာ။’

‘ထမင်းရည် ပူလာလို့ လျှပ်လွဲတာလား။’

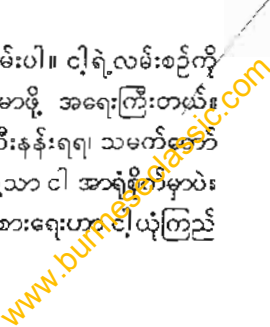
‘မဟုတ်ပါဘူး။ ငါပြောတာကို နားထောင်စမ်းပါ။ ငါ့ရဲ့လမ်းစဉ်ကို

... သိတယ် မဟုတ်လား။ ဘယ်သူသေသေ ငတေမာဖို့ အရေးကြီးတယ်။

... အစို့ဆိုရင် ဘုရင်မကြီးရဲ့ သမက်တော်အကြီးပဲ ထီးနန်းရရ၊ သမက်တော်

... ထီးနန်းကြီးလူထွက်ပဲ ထီးနန်းရရ၊ ငါကောင်စားဖို့သာ ငါ အာရုံစိုက်မှာပဲ။

... ဘခြား ဘာယုံကြည်ချက်မှ မရှိဘူး။ ငါကောင်းစားရေးဟာ ငါ့ယုံကြည်

အက်ပဲ။ မင်းလည်း ငါ့လမ်းစဉ်ကို လိုက်စမ်းပါ။ ဒါကို အသာထားပြီး နှင်းကေသရာကို မင်း မျက်စိကျနေတယ် မဟုတ်လား။ ချစ်ရေးဆိုတာ အတော် ခရီးရောက်နေပြီလား။

မင်းသိဒ္ဓတ်က ပြန်မေးလိုက်သည်။

“ဘုရင်မကြီး” ဆိုသည်မှာ ရှင်စောပု ဘုရင်မကြီးကို ဆိုလိုကြောင်း သိရှိပြတ်ကမ္မန် သိပေသည်။ “သမက်တော်အကြီး” ဆိုသည်မှာ သမီးတော်အကြီး၏ ကြင်ဖက်တော် ပုသိမ်မြို့စားကို ဆိုလိုရင်းဖြစ်၍၊ “သမက်တော်အငယ် ဘုန်းကြီးလူထွက်” ဆိုသည်မှာ ရှင်စောပု ဘုရင်မကြီးကိုယ်တော်တိုင် သဘောတူ၍ သမီးတော်ငယ်နှင့် လက်ဆက်ပေးခဲ့သော ဓမ္မစေတီဘွဲ့ခံ ရှင်ဓမ္မရေလူထွက် “အိမ်ရှေ့ဥပရာဇာလောင်း” ကို ရည်ညွှန်းခြင်း ဖြစ်သည်ကိုလည်း သိရှိပြတ်ကမ္မန် သိပေသည်။ မင်းသိဒ္ဓတ် ပြောလိုက်သည့် စကားမှန်သမျှကို သိရှိပြတ်ကမ္မန် မှတ်သားထားလိုက်ပေသည်။

‘နှင်းကေသရာကို မျက်စိကျနေတဲ့ လူတွေ များလွန်းလို့ ငါ့အဖို့ ရွှေလင်းလင့်ချက် သိပ်မရှိဘူး ထင်တယ်။ နှင်းကေသရာအတွက် ဆိုရင် အသက်ခံလဲဝံ့တဲ့ သူရဲကောင်းတွေ တစ်ဝုံတုတ်ခါင်းကြီးပဲ။ ဒါပေမဲ့ နှင်းကေသရာလက်ရုံးရည်ထက် နှလုံးရည်ကို ပိုပြီး မြတ်နိုးတယ်။ စာပေလည်း ဝါသနာပါတယ်။ စာပေသမားတွေကို ပိုပြီး အရေးပေးနေတာ ခက်တယ်’

‘စာပေသမားတွေကို ဘေးချိတ်ထားလိုက်စမ်းပါ။ မင်းအသုံးမတူတာနဲ့ မိုးအုံးနောင်ရဲ့ နောက်ကို နှင်းကေသရာ ပါသွားလိမ့်မယ်’

‘မိုးအုံးနောင်ကို အရေးစိုက်နေစရာ မလိုပါဘူး။ မင်းရဲ့နောက်ကို ပါသွားမှာ ပိုပြီး စိုးရိမ်ရတယ်။ မင်းလည်း နှင်းကေသရာကို မရမနေ ပိုးဖန်နေတာပဲ မဟုတ်လား’

‘မိုးကြီးကြားသား နှင်းကေသရာဟာ ငါ့ရဲ့ ညီမဝမ်းကွဲတော်ပါတယ်။ မိုးအုံးနောင်ကတော့ မိဘချင်း သဘောတူလို့ လူလားမြောက်လာတဲ့အခါပေးစား ထိမ်းမြားဖို့ ကတိကဝတ် ထားခဲ့ကြတယ် မဟုတ်လား’

‘မင်းရဲ့ ညီမဝမ်းကွဲတော်တယ်ဆိုပေမယ့် နှစ်ဝမ်းကွဲ သုံးဝမ်းကွဲပဲ ပြီးတော့ ဆွေးချင်းထပ်တော့ မြတ်တယ် ဆိုတဲ့ စကားလည်း ရှိသားပဲ’

‘တော်စမ်းပါ။ ငါ့ကို ဒီစာရင်းထဲ မထည့်စမ်းပါနဲ့။ မိုးအုံးနောင်နဲ့ နောက်ကို ပါသွားအောင်သာ ကြိုးစားစမ်းပါ’

‘ခွေးတိရစ္ဆာန် အကြောင်း စကားထဲ ထည့်မပြောစမ်းပါနဲ့။ တစ်ကျော့ရင် ငါနဲ့ တွေ့မှာပဲ။ ခုတော့ လက်နာနေလို့။ လက်နာပျောက်တာ တစ်ပြိုက်နက် တစ်ချိတစ်ပွဲ တွေ့ကြဦးမှာပေါ့’

မင်းရွှေခဲက ကြုံးဝါးလိုက်သည်။

‘ဒါထက် မိုးအုံးနောင် အကာအကွယ်ပေးနေတဲ့ စုန်းခကြီး ဒေါ်အိုစာ သုလျှိုလို့ ပြောသံကြားတယ်။ သူ့ကို ကြောက်ရတယ်။ ရုတ်တရက်ပဲ လိုက်ခဲ့ဘူး’

‘ငါလည်း ဒီသတင်း ကြားပြီးပါပြီ။ ဒါပေမဲ့ ကိစ္စမရှိပါဘူး သုလျှိုခကြီးကိုရော၊ စုန်းခကြီးကို အကာအကွယ်ပေးနေတဲ့ ခွေးတိရစ္ဆာန်ထိပါ ချင်းလင်းပစ်ပါမယ်။ စောင့်သာကြည့်နေပါ။ ကံ စကားပြောလို့ ဆော့ဘောင်းတယ်။ ဒါပေမဲ့ ငါတို့ကို မတွေ့ရင် သင်္ကာမကင်း ဖြစ်နေလိမ့်မယ်။ သွားကြစို့’

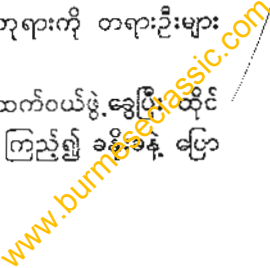
မင်းရွှေခဲက သတိပေးလိုက်ပြီး နှစ်ယောက်သားမှာ စကား တပြောပြောနှင့် ခံညှိပရိသတ်များ ရှိရာ စံအိမ်တော်သို့ ပြန်သွားကြပေသည်။

သိရှိပြတ်ကမ္မန်မှာမူ မင်းရွှေခဲနှင့် မင်းသိဒ္ဓတ်တို့ ထွက်ခွာသွားကြပြီးနောက် အချိန်အတန်ကြာသည့်တိုင်အောင် သစ်ပင်ခွကြားပေါ်မှ မဆင်းဘဲ သဘောက မင်းရွှေခဲ၊ မင်းသိဒ္ဓတ်နှင့် စားရေးတော်ကြီး အဲမွန်တို့ ပြောသွားသည့် စကားများ၏ အဓိပ္ပာယ်လေးနက်ပုံကို အချိန်ကြာမြင့်စွာ အနုလှ ပဋိလှ နှိုးဆော်နေပြီးနောက် လူသူလေးပါး အရိပ်အခြည်ကို ကြည့်ပြီး သစ်ပင်ခွကြားပေါ် ပြန်ဆင်းလာခဲ့ပေသည်။

ပြီးမှတစ်ဖန် ဥယျာဉ်တော်၏ မြောက်ဘက်စွန်ရှိ မြတ်လေး၊ စံပယ်၊ နှစ်ထောင် အစရှိသည့် ပန်းရုံများရှိရာသို့ တစ်ယောက်တည်း ထွက်ခွာလာခဲ့ပေသည်။ လူခြေတိတ်ဆိတ်၍ အရိပ်အာဝါသ ကောင်းသော မြတ်လေးရုံများကြားသို့ ရောက်သောအခါ၊ သိရှိပြတ်ကမ္မန်သည် ညောင်စောင်းတစ်ခုပေါ်တွင် ခြင်္သေ့ခြင်္သေ့ မိမိနှင့်အတူ ယူဆောင်လာခဲ့သည့် ပုရပိုက်ကို ဖွင့်၍ စာဖတ်ဟန်ပြုကာ နေသသည်။ ၎င်း၏ စိတ်အာရုံမှာ ပျံ့လွင့်ချင်တိုင်း ပျံ့လွင့်လျက်ရှိရာမှ ခပ်ရွက်ခြောက်များကို နှင်း၍ လျှောက်လာသည့် ခြေသံများကို ကြားရသဖြင့် ပုရပိုက်ကို ပြန်ပိတ်လိုက်ပြီး ခြေသံကြားရာသို့ လှည့်ကြည့်လိုက်ရာ နှင်းကေသရာဘွဲ့ခံ ခင်စောမယ် ဖြစ်နေသည်ကို မြင်ရပေသည်။

‘လက်စသတ်တော့ ရွှေကိုယ်တော်က လူသူမနီးတဲ့ ရိပ်ကြီးမြိုင်ကြီးနဲ့ ဧကစာ ကျင့်သုံးတော်မူနေတာကိုး။ သခင်မ ဘုရားကို တရားဦးများ သဘာတော်မူပါဦး’

နှင်းကေသရာက ညောင်စောင်းပေါ်တွင် ထက်ဝယ်ဖွဲ့ခွေပြီး ထိုင်နေသော သိရှိပြတ်ကမ္မန်အား ပြုံးစိစိ အမူအရာဖြင့် ကြည့်၍ ခန့်ခန့် ပြော

လိုက်သည်။ သီရိဗြဟ္မာ့ကမ္ဘာမှာမူ တစ်စုံတစ်ရာ အဖြေမပေးသေးဘဲ စောစောက စာဖတ်ဟန်ပြုနေသည့် ပုရပိုက်ကို တရိုတသေ သိမ်းဆည်းလိုက်သည်။

'သခင်မကိုတောင် အဖက်မလုပ်တော့ဘူးလား။ ဧည့်ပရိသတ် ရှိသည်ညီ ရောက်ရှိနေချိန်မှာ သခင်မတို့နဲ့အတူ ဝိုင်းဝန်းကူညီပြီး ဧည့်ဝတ်ကျောင်းအောင် ပြုလုပ်ရမယ့်အစား ဘာဖြစ်လို့ တစ်ယောက်တည်း တိတ်တဆိတ် ထွက်ခွာလာခဲ့ရတာလဲ။ ရိုင်းရာ မကျဘူးလား။ စစ်သည်တော်ကြီး ပျောက်သွားလို့ သခင်မဖြင့် လိုက်ရှာလိုက်ရတာ အမောပဲ'

နှင်းကေသရာက အပြစ်တင်လိုက်ပြန်သည်။

'မရေမတွက်နိုင်လောက်အောင် များပြားတဲ့ ထိတ်ထိတ်ကြံ့ ဂုဏ်သရေရှိ အထူးဧည့်သည်တော်ကြီးတွေ ရောက်ရှိနေတဲ့ကြားက အရေးမလုပ်လောက်အထိ အုတ်ကြားမြက်ပေါက် အညတရသီရိဗြဟ္မာ့ကမ္ဘာ ပျောက်သွားတာကို သခင်မချက်ချင်း သတိမမိခြင်းမှာ အံ့ဖွယ်သရုပ်င် ဖြစ်ကြောင်းပါ။ အညတရ သီရိဗြဟ္�မာ့အား ထိတ်ထိတ်ကြံ့ ဂုဏ်သရေရှိ ဧည့်သည်တော်ကြီးများထက် အရေးထားခြင်း ခံရသဖြင့်လည်း ဂုဏ်ယူမိကြောင်းပါ'

သီရိဗြဟ္မာ့ကမ္ဘာက မထိတ်ထိတ် ပြန်ပြောလိုက်ရာ နှင်းကေသရာသည် သီရိဗြဟ္မာ့ကမ္ဘာအား မသိမသာ မျက်စောင်းထိုးလိုက်သည်။

'အတုလည်းမရှိ၊ တူသူလည်းမရှိ၊ ဧမူမှာ တစ်လူသာရှိတဲ့ လူထုလူဆန်း သီရိဗြဟ္မာ့ကမ္ဘာ တစ်ယောက်လုံး ပျောက်သွားတာကို သခင်မ သတိမမိဘဲ နေပါ့မလား။ သခင်မကို အဖက်မတန်ဘူး ထင်လို့ တစ်ယောက်တည်း ထွက်လာတာလား။ ဟိုမှာကြည့်စမ်း၊ ယောက်ျားတကာတို့ရဲ့ အသည်းစိုင်းစိုင်း ဆွဲကိုင်လှုပ်နိုင်လောက်အောင် လူမတူ နတ်တမျှ ချောမောလှပတဲ့ အလှပဂေးဆေးစုဝေးနေတာကို မြင်တယ် မဟုတ်လား။ တခြားတစ်ပါးသော ယောက်ျားတွေထက် ကြည့်လိုက်ပါဦး။ ဧည့်သည်တော် အလှပဂေးတွေ စုဝေးနေရာမှာ ရစ်သီရစ်သီရစ်ပန်းဝတ်ရည်ကို လိပ်ပြာပိတုန်းတွေ ဝိုင်းအုံနေသလို ဝိုင်းအုံနေကြတာကို ကြည့်မြင်တယ် မဟုတ်လား။ ယောက်ျားတကာတို့ ရှောင်နိုင်ခဲ့တဲ့ ရူပါရုံ၊ သဒ္ဓါရုံ၊ ဂန္ဓာရုံ စတဲ့ ကာမဂုဏ်အာရုံတွေကို စွန့်လွှတ်ရှောင်ခွာပြီး ဒီနေရာမှာ ဧကစားကျင့်သုံးတော်မူနေတာလား။ ရှင်ဟာ လူယောက်ျားမှ ဟုတ်ရဲ့လား။ ကာမဂုဏ်အာရုံတွေကို မစင်ဘင်ပုပ်မဟာ စက်ဆုပ်ရွံရှာတဲ့ အရိယာနွယ်ဝင် သူတော်တော်များ ဖြစ်နေမလား'

နှင်းကေသရာက သာသာနှင့်နာနာ ပြန်နှက်လိုက်သည်။

'နှင်းကေသရာ သခင်မ ထင်သလို မဟုတ်ကြောင်းပါ။ ရူပါရုံ၊ သဒ္ဓါရုံ

အစရှိတဲ့ ကာမဂုဏ်အာရုံတွေကို စွန့်ပယ်နိုင်သူမှာ အချို့သာသော်လည်းကောင်း၊ သို့တည်းမဟုတ် ထိုကာမဂုဏ်အာရုံတွေကို ခံစားနေရုံနဲ့မသိတဲ့ အချို့နည်းနည်းနား သတ္တဝါသာလျှင် ဖြစ်ရမည်ဟု အဆိုရှိကြောင်းပါ။ အညတရ သီရိဗြဟ္မာ့ကမ္ဘာမှာ မည်သည့်နည်းနှင့်မျှ အရိယာနွယ်ဝင် သူတော်တော် မဖြစ်နိုင်ကြောင်း ဂေါဏအနွယ်ဝင်သာလျှင် ဖြစ်နိုင်ကြောင်းပါ'

သီရိဗြဟ္မာ့ကမ္ဘာက မိမိကိုယ်ကိုမိမိ နှားသတ္တဝါနှင့် ပုံနှိုင်း၍ အထက်ခြေပြန်ခြင်းလိုက်ရာ နှင်းကေသရာသည် ဖြူဖွေးညီညာသည့် သွားရွာ ဆီတင်ပြီးလိုက်သည်။

'စစ်သည်တော်ကြီးကတော့ ဓားထက်သလောက် စကားအရာမှာလည်း သူ့ထက်ချက်ချာပါပေတယ်။ စစ်သည်တော်ကြီးဟာ အလှတင့် အယဉ်စုံတဲ့ သူ့အိမ်တွေထက် စာပေကို ပိုပြီး ချစ်မြတ်နိုးလို့ ပုရပိုက်တစ်ဆူနဲ့ ဆိတ်ငြိမ်ရာမှာ သော်မွေ့နေတယ် ဆိုပါတော့'

နှင်းကေသရာက အစွမ်းပေးသလိုလိုနှင့် အထွန်တက်လာပြန်သည်။

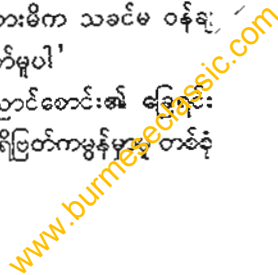
'ဒီလိုလည်း မဟုတ်ကြောင်းပါ။ ပုထုဇဉ် မှန်သမျှ မကောင်းသော ကာမဂုဏ် အာရုံများကို တပ်မက်လာသည်မှာ မွေတပင် ဖြစ်ကြောင်းပါ။

အထွတ် မကောင်းသော ကာမဂုဏ်အာရုံများ နောက်သို့ တကောက်ကောက် ဖြစ်နေမည်ဆိုပါက ဆားငန်ရည်ကို သောက်မိသူလို သောက်လေ သောက်လေ ဖြစ်နေမည်ဆိုပါက သိသည်က တစ်ကြောင်း၊ ငမိုက်သား သီရိဗြဟ္မာ့ကမ္ဘာလည်း မကောင်းသော ကာမဂုဏ်အာရုံများ နောက်သို့ တကောက်ကောက် ဖြစ်နေရန် အရွယ်မဟုတ်တော့ဘဲ အရွယ်ဟိုင်းလာပြီ ဖြစ်၍ အရွယ်ဝုရိုကို သောက်၍ မကောင်းသော ကာမဂုဏ်များကို ကောင်းသော အာရုံတို့ဖြင့် ဖြစ်သောက်နေခြင်း ဖြစ်ကြောင်းပါ'

သီရိဗြဟ္မာ့ကမ္ဘာက မျက်နှာသေဖြင့် ပြန်ပြောလိုက်ရာ နှင်းကေသရာသည် အသံထွက်အောင် ရယ်လိုက်မိပေသည်။

လက်စသတ်တော့ စစ်သည်တော်ကြီးဟာ အရွယ်တော် ဟိုင်းလို့ မကြီးပိုင်းထဲ ဝင်လာမှန်း။ ခုချိန်ကစပြီး စစ်သည်တော်ကြီးကို ဘိုးဘိုးဗြဟ္မာ့ကမ္ဘာက ခေါ်မှ ဖြစ်လိမ့်မယ်။ သက်ကြီးရွယ်အိုကို စော်ကားမိက သခင်မ ဝန်ချဆောင်းပန်ပါတယ်။ ဘိုးဘိုးဗြဟ္မာ့ကမ္ဘာက ခွင့်လွှတ်တော်မူပါ'

နှင်းကေသရာက ထေတေတေပြောရင်း ညောင်စောင်းအိမ် ခြေခွင်းထဲ ထိုင်၍ တိုးလျှိုးတောင်းပန်ဟန် ပြုလိုက်သည်။ သီရိဗြဟ္မာ့ကမ္ဘာက တစ်ခု

တစ်ရာ ပြန်မပြောဘဲ ညောင်စောင်းပေါ်တွင် ထက်ဝယ်ဖွဲ့ခွေပြီး ထိုင်နေရာမှ ထလိုက်သည်။

'အရွယ်တော် ဟိုင်းပြီ ဖြစ်တဲ့အတွက် အမျိုးသမီး ဧည့်သည်တော် အလှပကေးတွေကို ဘိုးဘိုးဗြတ်ကမ္ပန် စိတ်ဝင်စားတော် မမူဘူးဆိုရင် ဘိုးဘိုးဗြတ်ကမ္ပန်နဲ့ ဇာတ်ချင်းတူတဲ့ ယောက်ျားဧည့်သည်တော်တွေကိုကော စိတ်ဝင်စားတော် မမူဖူးလား'

နှင်းကေသရာက မေးလိုက်ပြန်သည်။

'ယောက်ျား ဧည့်သည်တော်တွေကို စိတ်ဝင်စားတာထက် ဧည့်သည်တော်တွေရဲ့ နှုတ်ခမ်းမွှေးကို ပိုပြီး စိတ်ဝင်စားမိကြောင်းပါ။ စိတ်ဝင်စားသဖြင့်လည်း ငမိုက်သား သီရိဗြတ်ကမ္ပန်ကိုယ်တိုင် နှုတ်ခမ်းမွှေး ထားလိုသော စိတ်မိုက်စိတ်ရိုင်းများ ပေါ်ပေါက်လာခဲ့ရကြောင်းပါ'

သီရိဗြတ်ကမ္ပန်က ဣန္ဒြေတစ်ခွဲသားဖြင့် ပြန်ပြောလိုက်ရာ နှင်းကေသရာမှာ ဣန္ဒြေမဆည်နိုင်ဘဲ အသံထွက်အောင် ရယ်လိုက်မိပြန်သည်။

'ဒါတော့ သည်းခံပါ။ စစ်သည်တော်ကြီးနဲ့ နှုတ်ခမ်းမွှေးနဲ့ ကြည့်လို့ မကောင်းပါဘူး။ သူများ ရူးတိုင်း မရူးချင်စမ်းပါနဲ့။'

နှင်းကေသရာက ပြန်ပြောလိုက်သည်။ နှင်းကေသရာ၏ စကားမဆုံးမီပင် ထောင်ထောင်မောင်းမောင်း ယောက်ျားကောင်းလက္ခဏာနှင့် ပြည့်စုံသည့် လူရွယ်တစ်ယောက်သည် သီရိဗြတ်ကမ္ပန်နှင့် နှင်းကေသရာတို့ ရှိရာသို့ စိုက်စိုက် စိုက်စိုက်နှင့် လာနေသည်ကို မြင်ရသဖြင့် နှင်းကေသရာသည် ထိုသူအား ငေးစိုက်ကြည့်နေမိပေသည်။

ထိုလူရွယ်၏ အဝတ်အစားများမှာ ဖုန်အလိမ်းလိမ်း ဖြစ်နေသဖြင့် မြင်းစီးလာခဲ့ပြီး ခရီးပြင်းလာခဲ့ခြင်း ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု ခန့်မှန်းရပေသည်။ သီရိဗြတ်ကမ္ပန်နှင့် နှင်းကေသရာတို့ ရှိရာသို့ လာနေခြင်း ဖြစ်သော်လည်း ခေါင်းပိုက်စိုက်ချ၍ တစ်စုံတစ်ရာ စဉ်းစားလာသဖြင့် သီရိဗြတ်ကမ္ပန်ကို လည်းကောင်း နှင်းကေသရာကို လည်းကောင်း မြင်ဟန် မတူပေ။ မျက်နှာမှာလည်း ရွှင်ရွှင်လန်းလန်း မရှိဘဲ မှုန်ကုပ်ကုပ် ဖြစ်နေသည်ကို တွေ့ရပေသည်။

ဥယျာဉ်တော်အတွင်းသို့ ခေါင်းပိုက်စိုက်ချပြီး ဝင်လာခဲ့ရာမှ ရယ်လှစရာလားနှင့် သောသောညံ့နေသော ဧည့်ပရိသတ်ရှိရာသို့ မျှော်ကြည့်နေသည်ကို ခြင်ရပြန်သည်။ ထိုလူရွယ်၏ မျက်လုံးအစုံမှာလည်း ကြည်လင်တောက်ပြောင်ခြင်း မရှိဘဲ မှေးမှိန်နေသည်ဟု မှတ်ထင်ရပေသည်။

'ဥယျာဉ်တော်ထဲ ဝင်လာတဲ့ သူကို စစ်သည်တော်ကြီး ဂရုစိုက်ပြီး

နှင်းကေသရာက သီရိဗြတ်ကမ္ပန်အား မေးလိုက်သည်။
'ထိုလူရွယ်မှာ မည်သူမည်ဝါ ဖြစ်သည်ကို နှင်းကေသရာသခင်မ

သိပါသလား'

သီရိဗြတ်ကမ္ပန်က နှင်းကေသရာ၏ မေးခွန်းကို အဖြေမပေးဘဲ နီနီဆိုသည့် အချက်ကို ပြန်မေးလိုက်သည်။

'မသိဘဲ နေပါ့မလား၊ မိုးအုံးနောင်ဆိုတာ သူပဲ'

နှင်းကေသရာက အဖြေပေးလိုက်သည်။

'မင်းသိဒ္ဓတ် ပြောတဲ့ မိုးအုံးနောင်ဆိုသူ ဖြစ်ပါသလား'

သီရိဗြတ်ကမ္ပန်က ပြန်မေးလိုက်သည်။

'မှန်ပါတယ်'

'မိုးအုံးနောင် ဖြစ်သည်ဆိုလျှင် နှင်းကေသရာသခင်မ ကိုယ်တော်တိုင်

သိပြီး ကြိုဆိုရန် သင့်ကြောင်းပါ'

'ဘာဖြစ်လို့ ခရီးဦး ကြိုဆိုရမှာလဲ'

'မိုးအုံးနောင်မှာ အရွယ်တော် ရောက်၍ လူလား မြောက်လျှင်

နှင်းကေသရာသခင်မနှင့် စုလျားရစ်ပတ် ထိမ်းမြားမင်္ဂလာပြုရန် နှစ်ဦးနှစ်ဖက်

မိဘများ ကတိကဝတ် ပြုထားသည့် ကြင်ဖက်တော်လောင်း မဟုတ်

ဘူး'

'အို ဒါက အရပ်စကားပါ'

'အရပ်စကား မဟုတ်ကြောင်းပါ။ ငမိုက်သား သီရိဗြတ်ကမ္ပန်၏

မျက်နှာမှာပင် နှင်းကေသရာသခင်မအား မင်းသိဒ္ဓတ် မိန့်တော်မူခဲ့သည့်

စကားကို ယခုထက်တိုင် ကြားယောင်လျက် ရှိနေသေးကြောင်းပါ။ မဟုတ်

ဘူးသော စကားကို သခင်မ၏ ရှေ့မှောက်တွင် မင်းသိဒ္ဓတ် ပြောဝံ့လိမ့်မည်

မဟုတ်ကြောင်းပါ'

'မင်းသိဒ္ဓတ် လျှာအရိုးမရှိတိုင်း မိန်းမလို မိန်းမရ ပြောနေတာပါ'

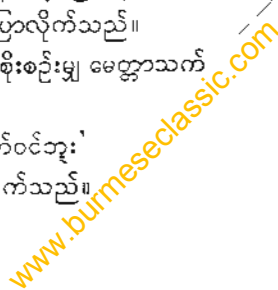
နှင်းကေသရာက စကားပြတ်သွားအောင် ပြောလိုက်သည်။

'မိုးအုံးနောင်ကို နှင်းကေသရာသခင်မသည် စိုးစဉ်းမျှ မေတ္တာသက်

ကြွင်း ရှိ မရှိ သိခွင့်ရှိက သိလိုကြောင်းပါ'

'ဘယ်ယောက်ျားကိုမှ သခင်မ မေတ္တာမသက်ဝင်ဘူး'

နှင်းကေသရာက မာဆတ်ဆတ် ပြန်ပြောလိုက်သည်။

‘စကားကို အလွန်အကျွံ မပြောသင့်ကြောင်းပါ’

‘သခင်မ မှန်ရာကို ပြောနေတာ။ ဘယ်ယောက်ျားကိုမှ သခင်မ မေတ္တာမသက်ဝင်ခဲ့ဘူး။ ယောက်ျားမှန်သမျှ သခင်မ မှန်းတယ်’

‘စကားကျွံလျှင် နတ်ရခက်ကြောင်းပါ။ ချစ်ခြင်းမေတ္တာဆိုသည်မှာ အလွန်တရာ ဆန်းကြယ်လှသည်ကို သတိပြုတော်မူပါ။ ဖြူစင်သော မေတ္တာဓာတ်သည် အေးမြသော အကျိုးတရားကို ဖြစ်ထွန်းနိုင်ကြောင်းပါ။ မှန်းခြင်းဆိုသည့် တရားမှာ ဒေါသတရားပင် ဖြစ်၍ ပူလောင်သော အကျိုးတရားသာ ပေးစွမ်းနိုင်သည်ကို သတိပြုတော်မူပါ။ စောင်ဖြူစောင်ကျားခြံ၍ မလုံနိုင် မေတ္တာခြံမြှ မလုံနိုင်သည်ကိုလည်း သတိပြု ဆင်ခြင်တော်မူပါ’

‘တကယ့် အချစ်အဘိဓမ္မာ ဆရာကြီးနဲ့ လာတွေ့နေရတာကိုး။ ငါ့အချစ်အဘိဓမ္မာ တရားကို ဟောတော်မူပါဦး’

နင်းကောသရာက ခန်းခနဲ့ ပြောလိုက်ပြန်သည်။

‘သခင်မရဲ့ နှလုံးသားမှာ ကိန်းအောင်းနေတဲ့ မေတ္တာဓာတ်မှာ မိမိအကို ပြာဖုံးသလို မာန်မာနတည်း ဟူသော တရားများက ဖုံးလွှမ်းလျက်ရှိသဖြင့် သာ မှန်းခြင်းဆိုတဲ့တရား ဖြစ်ပေါ်လာရခြင်း ဖြစ်ကြောင်းပါ။ မာန်မာန တရားကို ဖယ်ရှားပစ်လိုက်မည်ဆိုလျှင် ဖြူစင်အေးမြသည့် မေတ္တာဓာတ်သည် မိုးတိမ်ကင်းစင်တဲ့ မိုးလမင်းလို ကြည်ကြည်လင်လင် ထွက်ပေါ်လာလိမ့်မည် ဖြစ်ကြောင်းပါ။ သခင်မရဲ့ နှလုံးသားတွင် ကိန်းအောင်းလျက်ရှိသော မေတ္တာဓာတ်မှာ မီးခဲ ပြာဖုံးနေခြင်းသာလျှင် ဖြစ်သည်ကို သတိပြု ဆင်ခြင်တော်မူပါ’

သီရိဗြတ်ကမ္မန်မှာ မိမိအား နင်းကောသရာက ခန်းခနဲ့ ပြောလိုက်သည်ကို အရေးမစိုက်ဘဲ မျက်နှာသေဖြင့် ပြန်ပြောလိုက်သည်။

‘သခင်မရဲ့ မီးခဲပြာဖုံးဖြစ်နေတဲ့ မေတ္တာဓာတ်ကို နိုးကြားလာအောင် မိုးအုံးနောင် စွမ်းဆောင်နိုင်လိမ့်မယ်လို့ ဆိုလိုပါသလား’

‘နင်းကောသရာက ပြန်မေးလိုက်ရာ သီရိဗြတ်ကမ္မန်သည် ရုတ်တရက် အဖြေမပေးသေးဘဲ မျက်မှောင်ကြွတ်ပြီး စဉ်းစားနေပေသည်။

‘နင်းကောသရာသခင်မရဲ့ မီးခဲပြာဖုံး ဖြစ်နေတဲ့မေတ္တာဓာတ်ကို နိုးကြားအောင် စွမ်းဆောင်နိုင်ရေးမှာ အခြေအနေ အရပ်ရပ်ပေါ်တွင် တည်ရှိကြောင်းပါ။ သို့ရာတွင် အပွေးမြင် အပင်သီ၊ အသွေးမြင် အသွင်သီ ဆိုသည့် စကားနှင့်အညီ မိုးအုံးနောင်၏ ရုပ်လက္ခဏာနှင့် တည်ငြိမ်ရင့်ကျက်သည့် အရာကို လေ့လာခြင်းအားဖြင့် နင်းကောသရာ သခင်မနှင့် ထိုက်တန်သော ယောက်ျားကောင်းတစ်ယောက် ဖြစ်ရမည်ဟု အကဲခတ်နိုင်ကြောင်းပါ’

သီရိဗြတ်ကမ္မန်က လူကဲ ခတ်ပြလိုက်သည်။

‘သခင်မ သီရိသလောက် မိုးအုံးနောင်ဟာ စိတ်ထားမြင့်မြတ်သူ ဖြစ်ပါတယ်။ ရဲစွမ်းသတ္တိနှင့် ပြည့်စုံပြီး ရိုးသားတည်ကြည်သူ ဖြစ်ကြောင်း သခင်မ ကောင်းကောင်းသိပါတယ်။ သို့ရာတွင် ရိုးလွန်းလျှင် ‘အ’ သည် ခိုသည် စကားနှင့်အညီ လူနဲ့လူအ အဖြစ် ဝိုင်းပယ်ခြင်း ခံနေရပါတယ်’ နင်းကောသရာက ပြန်ပြောလိုက်သည်။

‘ကိုယ်ကျိုးရှာ လူလိမ်လူကောက် လူရှုပ်လူပွေကြားမှာ ထိုထိုကျိုးရှာသော အမှန်တရားကို လက်ကိုင်ထားတဲ့ လူရိုးလူကောင်းတစ်ယောက် နင်းကောသရာက လူလိမ်လူကောင်းတစ်ယောက်ကို လူလိမ်လူကောက်မှု နှင့် ဝိုင်းပယ်ခြင်းခံရမည်မှာ ဓမ္မတာသာ ဖြစ်ကြောင်းပါ။ လူလိမ်လူကောက်မှုနှင့်လူပွေတွေ့ရဲ့ ဝိုင်းပယ်ခြင်းခံရသည်မှာ ဂုဏ်ယူစရာပင် ဖြစ်ကြောင်းပါ။ လူလိုက် တစ်သောင်း ကဲ့ရဲ့ရှောင်းက လူကောင်းတစ်ယောက် ချီးမွမ်းလျှင် သူတစ်ပါး ဆိုတဲ့ စကားပုံ ရှိသည်ကို သတိပြုတော်မူပါ’

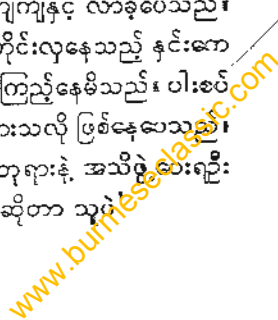
သီရိဗြတ်ကမ္မန်သည် ခေါင်းငိုက်စိုက်ချပြီး လေးလံသော ခြေလှမ်းဖြင့် လာနေသော မိုးအုံးနောင်၏ အမူအရာကို အကဲခတ်၍ အဖြေပေးလိုက်သည်။

မိုးအုံးနောင်မှာမူ တစ်စုံတစ်ရာ လေးလေးနက်နက် စဉ်းစားလာခြင်း သီရိဗြတ်ကမ္မန်နှင့် နင်းကောသရာကို မမြင်ဘဲ ဧည့်ပရိသတ်များ စည်ပင်စွာ ရောက်ရှိနေသည့် စံအိမ်တော်ရှိရာသို့ စိုက်စိုက်စိုက်စိုက်နှင့် လျှောက်လာ၍ သီရိဗြတ်ကမ္မန်က ချောင်းဟန်ပြီး အသံပြုလိုက်သဖြင့် အသံကြားရာသို့ လှည့်ကြည့်လိုက်၍ နင်းကောသရာကို မြင်လိုက်ရသောအခါ မိုးအုံးနောင်၏ အမူအရာကို လှည့်လည်ကြည့်လေ့ရှိသော သီသီသာသာ ကြည့်လင် တောက်ပြောင်လာသည်။ လေးလံသော ခြေလှမ်းများမှာလည်း သွက်လက်လာပေသည်။

‘နင်းကောသရာ’

မိုးအုံးနောင်သည် ပြုံးရွှင်သည့် အမူအရာဖြင့် နှုတ်ဆက်ရင်း သီရိဗြတ်ကမ္မန်နှင့် နင်းကောသရာတို့ ရှိရာသို့ ခြေလှမ်းကျကျနှင့် လာခဲ့ပေသည်။ နင်းကောသရာ၏ အနီးသို့ ရောက်သောအခါ လှချင်တိုင်းလှနေသည့် နင်းကောသရာ၏ ရူပါရုံကို မှင်တက်မိနေသူပမာ ဝေးမောပြီး ကြည့်နေမိသည်။ ပါးစပ်ကလေးသည် တစ်စုံတစ်ရာ မပြောနိုင်ဘဲ အာစေးထည့်ထားသလို ဖြစ်နေပေသည်။

‘စစ်သည်တော်ကြီးကို မိုးအုံးနောင် မောင်ဘုရားနဲ့ အသိစွဲ ဆေးရဦးမယ်။ သခင်မနဲ့ ကစားဖော်ကစားဖက် မိုးအုံးနောင်ဆိုတာ သူပဲ’

နင်းကောသရာသည် မိမိအား နှုတ်ခွန်းဆက်လိုက်သည့် မိုးအုံးနောင်အား ပြန်လည်၍ နှုတ်ခွန်းမဆက်သေးဘဲ သီရိဗြတ်ကမ္မန်ဘက်သို့ လှည့်၍ မိုးအုံးနောင်နှင့် မိတ်ဆက်ပေးလိုက်ပေသည်။ ထိုအခါကျမှ မိုးအုံးနောင်၏ မျက်လုံးအစုံမှာ သီရိဗြတ်ကမ္မန်ရှိရာသို့ အာရုံရောက်သွားပြီး သီရိဗြတ်ကမ္မန်အား ခြေဆုံးခေါင်းဆုံး ကြည့်နေပေသည်။

အသွေးကိုမြင်လျှင် အသွင်သိသော သီရိဗြတ်ကမ္မန်မှာလည်း မိုးအုံးနောင်၏ ရုပ်လက္ခဏာနှင့် အမူအရာကို စူးရှတောက်ပြောင်သည့် မျက်လုံးများဖြင့် ကြည့်၍ အကဲခတ်နေရာမှ ပြုံးရွှင်သော အမူအရာဖြင့် မိုးအုံးနောင်အား နှုတ်ဆက်လိုက်ရာ မိုးအုံးနောင်က ပြန်၍ပြုံးလိုက်သည်။

‘စစ်သည်တော်ကြီးနဲ့ မိုးအုံးနောင်မောင်ဘုရားတို့ တစ်ဦးကိုတစ်ဦး ကြည့်နေကြပုံဟာ နှစ်ပေါင်းများစွာ ကွဲကွာနေတဲ့ မိတ်ဟောင်း ဆွေဟောင်းတွေ ပြန်တွေ့ကြတဲ့အခါ တစ်ဦးကိုတစ်ဦး ကြည့်နေကြပုံနဲ့ သိပ်တူတယ်’

နင်းကောသရာက သီရိဗြတ်ကမ္မန်နှင့် မိုးအုံးနောင်အား တစ်လှည့်စီ ကြည့်ရင်း မှတ်ချက်ချလိုက်သည်။

‘နင်းကောသရာ မိန့်လိုက်ပုံဟာ ယထာဘူတ ကျလှပါတယ်။ အမှန်အတိုင်း ဝန်ခံရမယ်ဆိုရင် မောင်ဘုရားကို အများက ဝိုင်းပယ်ထားကြသဖြင့် မိတ်ဆွေရင်းချာ ရှားပါးနေချိန်မှာ မောင်ဘုရားကို အရေးလုပ်ပြီး နှုတ်ခွန်းဆက်ဖော်ရတဲ့ မိတ်ဆွေမွန်တစ်ဦးနဲ့ တွေ့ရလို့ ဝမ်းသာ၍ မဆုံးနိုင်အောင် ဖြစ်နိုင်ကြောင်းပါ’

မိုးအုံးနောင်က ပြန်ပြောလိုက်သည်။

‘တစ်ဦးမေတ္တာတစ်ဦးမှာ ဆိုရိုးစကားရှိကြောင်းပါ။ တစ်ဦးက မေတ္တာထားလျှင် ကျန်တစ်ဦးက မေတ္တာတုံ့ပြန်ရစေမိ ဖြစ်ကြောင်းပါ။ မေတ္တာစိတ်ဟာ ကြည်လင်အေးမြပြီး တုံ့ပြန်သည့် သဘောရှိကြောင်းပါ။ ဖြူစင်သော မေတ္တာတရားသည် အေးမြကြည်လင်သော အကျိုးတရားကို ဖြစ်ထွန်းနိုင်စေပြီး မုန်းခြင်းဆိုသည့် တရားမှာ ဒေါသကို အခြေခံပါသဖြင့် ပူလောင်သည့် အကျိုးတရားကိုသာ ပေးစွမ်းနိုင်သည်ကို သခင်မ အသိပင် ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု ယုံကြည်ကြောင်းပါ။ ခောင်ဖြူစောင်ကျား ခြံ၍ မလုံနိုင်ကြောင်းပါ။ မေတ္တာဓာတ် လွမ်းခြုံမှုသာ လုံနိုင်ကြောင်းပါ’

သီရိဗြတ်ကမ္မန်က အဓိပ္ပာယ် ပြည့်ဝသော မျက်လုံးများဖြင့် မိုးအုံးနောင်ကို တစ်လှည့်၊ နင်းကောသရာကို တစ်လှည့် ကြည့်ရင်း ပြောလိုက်ရာ နင်း

ရာမှာ မိမိအား စောင်းပါးရိပ်ခြည် ပြောလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်ကို ရိပ်စားခြင်း မသိမသာ မျက်စောင်းထိုးလိုက်သည်။

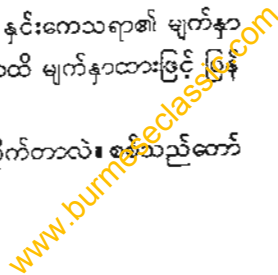
‘စစ်သည်တော်ကြီး သီရိဗြတ်ကမ္မန်ကတော့ သီရိဗြတ်ကမ္မန်ပိသစ္စာအရာမှာ လိမ္မာတိုင်း စကားနဲ့ အနိုင်ယူနေတော့တာပဲ။ ထဲ သခင်မ နင်းကောသရာကို ပြန်ပြီး ဧည့်သည်တော်တွေကို ဧည့်ခံစရာ ခြံဆေးစာသီးအောင်မောင်ဘုရား ကတော့ လူစုလူဝေးနဲ့ ဆူဆူညူညူ အသံတွေကို ခေါ်ခေါ် ချစ်တဲ့အတွက် စစ်သည်တော်ကြီးနဲ့ အာလာပ သလ္လာပ ပြောရင်ကြည့်ပါ။ စစ်သည်တော်ကြီးကလည်း စစ်သည်တော်ကြီးရဲ့ အတွေ့အကြုံ ဗဟုသုတတွေနဲ့ မိုးအုံးနောင်မောင်ဘုရားကို ဩဝါဒ ပေးတော်မူပါ။ စစ်သည်တော်ကြီးဟာ ဝမ်းရုံးရည်နဲ့ ပြည့်ဝသလောက် နှလုံးရည်နဲ့လည်း ပြည့်ဝသူ ဖြစ်ပါတယ်။ စစ်သည်တော်ကြီးကတော့ သူ့အရပ်ရပ်မှာ ခြင်္သေ့မင်းလို ရဲရင့်သလောက် ယုန်သင်္ဃင်လို နူးညံ့သိမ်မွေ့ပါသည်။ ပရိယာယ်ဝေဝုဒ်မှာလည်း မဟောသမာ သုခမိန့်ကဲ့သို့ နည်းယူလောက်အောင် ပြောင်မြောက်ပါတယ်။ မိုးအုံးနောင် မောင်ဘုရားမှာ ပြဿနာတွေရှိရာ ဒီ ပြဿနာတွေအကြောင်း စစ်သည်တော်ကြီးကို ပြောပြပါ။ တစ်ဏှာပွတ္တိ ညည်းနဲ့ တစ်မူဟုတ်ချင်း ဖြေရှင်းပေးနိုင်စွမ်း ရှိပါတယ်။ လိုအပ်တဲ့ အကြံဉာဏ် ညည်း ပေးစွမ်းနိုင်သူ ဖြစ်ပါတယ်။ ကဲ သခင်မ ဧည့်သည်တော်တွေကို ဧည့်ခံချိန်တိုင်းပါ။ ဧည့်သည်တော်တွေ ပြန်သွားတဲ့အခါကျမှ မိုးအုံးနောင် မောင်ဘုရားကို နင်းကောသရာ ဧည့်ခံပါမယ်’

နင်းကောသရာသည် သီရိဗြတ်ကမ္မန်အား မိုးအုံးနောင်ကို ဧည့်ခံရန် အဝန်ပေးခဲ့ပြီး ဧည့်သည်တော်များအား ဧည့်ခံရန် စံအိမ်တော်ဘက်သို့ ခြေဦး ချည့်လိုက်သည်။

‘နင်းကောသရာသခင်မ ရွှေနားပန်ဆင်တော်မူပါဦး။ ငမိုက်သား သီရိဗြတ်ကမ္မန်၏ ဩဝါဒကိုသာ မိုးအုံးနောင်မောင်ဘုရား ခံယူတော်မူမည် ဆိုလျှင် တစ်နှစ်တာကာလအတွင်း မိုးအုံးနောင်မောင်ဘုရားသည် နင်းကောသရာ သခင်မ၏ ကြင်ဖက်တော်အဖြစ်သို့ ရောက်လာလိမ့်မည် ဖြစ်သည်ကို ရဲရဲကြီး အမေခံဝံ့ကြောင်းပါ’

သီရိဗြတ်ကမ္မန်က လျှောက်တင်လိုက်ရာ နင်းကောသရာ၏ မျက်နှာ အစုံလုံး နီရဲသွားပြီး သီရိဗြတ်ကမ္မန်အား မျက်နှာထိ မျက်နှာထားဖြင့် ပြန် ချည့်လိုက်သည်။

‘စစ်သည်တော်ကြီး ဘယ်လိုစကားပြောလိုက်တာလဲ။ စစ်သည်တော်

ကြီး ကြံစည်သမျှ ဘာမဆို အောင်မြင်ရမယ် ဆိုပြီး အထင်ကြီးနေသလား။ သခင်မကို ဒါလောက်တောင် အထင်သေးသလား။

‘နှင်းကေသရာသခင်မကို အထင်မသေးကြောင်းပါ။ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန် ကြံစည်တိုင်းလည်း အောင်မြင်ရမယ်ဟု အထင်မကြီးကြောင်းပါ။ သို့ရာတွင် နှင်းကေသရာသခင်မ၏ ခမည်းတော်၏ ဆန္ဒနှင့်အညီ ဖြစ်စေလိုသော စေတနာ ထားရှိပြီး မဖြစ်မနေ ကြိုးစားလိုသော စိတ်ဖြင့် ယခုလို အာမဝန္တ ခံလိုက်ခြင်း ဖြစ်ကြောင်းပါ။ ကြံစည်တိုင်းလည်း မဖြစ်၊ မကြံစည်ဘဲ နှင့်လည်း ဖြစ် တတ်သည့် သဘောတရားကို သီရိဗြတ်ကမ္ဘန် မသိ၍ မဟုတ်ကြောင်းပါ။ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်၏ စေတနာကို ဝေဒနာဟု မှတ်ထင်လျှင် မှားလိမ့်မည် ဖြစ် ကြောင်းပါ။’

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က အစူးမပေးဘဲ ပြန်ပြောလိုက်ရာ နှင်းကေသရာ မှာ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်အား စကားဖြင့် အနိုင်ယူ၍ ရနိုင်မည် မဟုတ်သည်ကို သိသဖြင့် အံ့ကြော်ပြီး မျက်စောင်းတစ်ချက် ထိုးလိုက်သည်။ ပြီးမှတစ်ဖန် ထာဘီထံ စွန့်တောင်ဆွဲပြီး ခြေဆောင်၍ ထွက်ခွာပေးသည်။

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်သည် နှင်းကေသရာ၏ အမူအရာကို ကြည့်ကောင်း ကောင်းနှင့် ကြည့်နေသော်လည်း မိုးအုံးနောင်မှာမူ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန် ပြောလိုက် သော စကားများကြောင့် နှင်းကေသရာ စိတ်ကောက်သွားကြောင်း သိရသဖြင့် မျက်နှာသေကလေးဖြင့် ကျန်ရစ်ခဲ့ပေသည်။

‘ကျွန်တော့်အပေါ်မှာ စစ်သည်တော်ကြီး စေတနာ ထားတာထက် ကျေးဇူးအထူး တင်ရှိပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော့်အတွက် စေတနာနဲ့ ပြော လိုက်တဲ့ စစ်သည်တော်ကြီးရဲ့ စကားတွေကြောင့် နှင်းကေသရာ ရွှေစိတ်တော် ငြိုငြင်သွားပြီ ထင်တယ်။ စစ်သည်တော်ကြီးရဲ့ စေတနာဟာ ဝေဒနာ ဖြစ်သွား မှာ စိုးရိမ်မိပါတယ်။’

မိုးအုံးနောင်က စိုးရိမ်သည့် အမူအရာဖြင့် ပြောလိုက်သည်။
‘ချစ်လည်း မချစ်၊ မုန်းလည်း မမုန်းဘဲ ဥပေက္ခာပြုခြင်း ခံရတာထက် ချစ်လျှင် လုံးလုံး၊ မုန်းလျှင် လားလား ဆိုတဲ့ စကားလို ချစ်လျှင် ချစ်ကြောင်း မုန်းလျှင် မုန်းကြောင်း ပြတ်ပြတ်သားသား သိရခြင်းက ပို၍ မကောင်းပါလား။ မိန်းကလေးတစ်ဦး၏ ဥပေက္ခာပြုခြင်း ခံရသည်ထက် ငြိုငြင်ခြင်း ခံရသည်ထက် ပို၍ မကောင်းပါလော့။ မုန်းခြင်းဆိုသည်မှာ ချစ်ခြင်းဆိုသည် တရားနှင့် ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်သော်လည်း မုန်းရာမှ ချစ်လာနိုင်သည်ကို သတိပြုတော်မူ

မုန်းရာမှ ချစ်လာသည့် အချစ်သည် ပိုမို၍ပင် ခိုင်မြဲသည်ကိုလည်း သတိ ပြုသင့်ကြောင်းပါ။’

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က အားပေးစကား ပြောလိုက်သော်လည်း မိုးအုံးနောင် စိတ်ပျက်အားလျော့သည့် အမူအရာဖြင့် ခေါင်းကို ယမ်းလိုက်သည်။

‘နှင်းကေသရာဟာ အဆင်းရှိသလောက် အချင်းနဲ့လည်း ပြည့်စုံတယ်။ ပြည့်စုံစွာလည်း ကုံလုံကြွယ်ဝတယ်။ နှင်းကေသရာကို မျက်စိထူနေတဲ့ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန် ပုဂ္ဂိုလ်တွေ ဒုန့်ဒေး ရှိနေတဲ့ကြားက ကျွန်တော့်ကို နှင်းကေသရာ အလုပ်ပါ့မလား။’

မိုးအုံးနောင်က အားလျော့သည့် အမူအရာဖြင့် ပြန်ပြောလိုက်သည်။
‘ယောက်ျားတို့၏ ဇွဲသတ္တိနှင့် လုံ့လ ဝီရိယကို ဘယ်သောအခါမှ မသိဘူးပါ။ တစ်ဦးမေတ္တာတစ်ဦးမှာ ဆိုသည့်အစကားနှင့်အညီ ဖြူစင်သော နေရာသည် ကြည်လင်အေးမြသည့် အကျိုးတရားကို ပေးစွမ်းနိုင်ပြီး တုံ့ပြန် ပြုစုသော သဘော ရှိသည်ကို သတိပြုတော်မူပါ။’

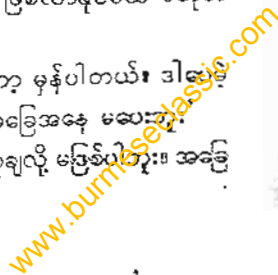
သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က ဇွဲသတ္တိနှင့် လုံ့လ ဝီရိယ၏ အကျိုးတရားနှင့် မသိဘာတစ်ခု တန်ခိုးအာနိသင်ကို ရှင်းပြလိုက်သည်။

‘ဗိုလ်မင်း သီရိဗြတ်ကမ္ဘန် မိန့်ကြားလိုက်တဲ့ စကားတွေဟာ တရား တရားအရ မှန်ကန်လှပတယ်။ ဗိုလ်မင်း သိတော်မူတဲ့အတိုင်း ကျွန်တော်နဲ့ နှင်းကေသရာကို ငယ်ရွယ်စဉ်ကပင် နှစ်ဖက်သော မိဘများက သဘောတူ ချစ်ခင်ခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ ကတိကဝတ်လည်း ပြုခဲ့ကြပါတယ်။’

မိုးအုံးနောင်က ရှင်းပြလိုက်သည်။
‘ဒီလိုဆိုရင် နှစ်ဖက်သော လူကြီးမိဘတွေ ကတိပြုခဲ့ကြတဲ့အတိုင်း အကောင်အထည်ဖော်ဖို့ အကြည်တော် အပေါ်မှာ တာဝန်ရှိနေပါတယ်။ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က ပြန်ပြောလိုက်ရာ မိုးအုံးနောင်သည် အံ့အားသင့် သည့် အမူအရာဖြင့် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်အား ပြန်ကြည့်လိုက်သည်။

‘ဗိုလ်မင်း ဘယ်လို မိန့်တော်မူလိုက်တာလဲ။’
‘မိဘရဲ့တာဝန်ကို သားသမီးက ထမ်းရွက်ဖို့ တာဝန်ရှိတာကို ပြော တာ။ ဒါမှ တာဝန်သိတတ်တဲ့ သားသမီးရတာနာ ဖြစ်လာနိုင်မယ် မဟုတ် ပါလား။’

‘ဗိုလ်မင်း ပြောတာ တရားသဘောအရတော့ မှန်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဗိုလ်မင်း ပြောသလို အကောင်အထည် ဖော်ဖို့က အခြေအနေ မပေးဘူး။ လူမတန်ကံချဆိုတဲ့ စကားလို ကံကိုချည်း ပုံချလို့ မဖြစ်ပါဘူး။’ အခြေ

အနေကို လူက ဖန်တီးယူရင် ရနိုင်ပါတယ်။ အကြည်တော် တွန့်ဆုတ်တွန့်ဆုတ် လုပ်နေလို့သာ အခြေအနေ မပေးတာပါ။ အကြည်တော်အပေါ်မှာ အများကြီး တည်နေပါတယ်'

သီရိဗြတ်ကမ္မန်က ပြန်လည်ချေပရာ မိုးအုံးနောင်သည် မျက်မှောင် ကြုတ်ပြီး စဉ်းစားနေရာမှ သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

'ဗိုလ်မင်း ပြောတဲ့စကား သိပ်မှန်တယ်။ အခြေအနေ မပေးဘူးလို့ ကျွန်တော် ပြောခဲ့တဲ့စကားနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ဗိုလ်မင်းသိအောင် ကျွန်တော် ရှင်းပြ ရဦးမယ်။ ဗိုလ်မင်း သိမလားတော့ မပြောတတ်ဘူး။ ခုတလော နိုင်ငံတော်မှာ ဂိုဏ်း ၂ ဂိုဏ်း ကွဲနေတယ်'

မိုးအုံးနောင်သည် မိမိ ပြောမည့် စကားကို နိဒါန်းပျိုးလိုက်သည်။ 'ရှင်စောပု ဘုရင်မကြီးရဲ့ ထီးနန်းရိုက်ရာ ဆက်ခံရေးနဲ့ ပတ်သက်ပြီး သမီးတော်အငယ်ရဲ့ ကြင်ဖက်တော် ဘုန်းကြီးလူထွက် ရှင်ဓမ္မစေတီကို ဓမ္မစေတီ ဘွဲ့နဲ့ အိမ်ရှေ့အရာ အပ်နှင်းတဲ့ ကိစ္စကို အကြောင်းပြုပြီး ဖြစ်ပေါ်လာတဲ့ မကျေနပ်မှုကို ပြောနေတာ မဟုတ်ဘူး'

'မှန်ပါတယ်။ ဗိုလ်မင်း သိတော်မူတဲ့အတိုင်း ရှင်စောပုဘုရင်မကြီးဟာ နိုင်ငံသူနိုင်ငံသားတွေ အပေါ်မှာ ရင်ဝယ်သားလို သဘောထားပြီး တရားမျှတစွာ စီမံအုပ်ချုပ်လျက် ရှိပါတယ်။ ဘုရင်မကြီးအပေါ်မှာ တစ်နိုင်ငံလုံးက ကြည်ညို လေးစားကြပါတယ်။ သစ္စာလည်း စောင့်သိကြပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ အိမ်ရှေ့အရာ အပ်နှင်းတဲ့ ကိစ္စနဲ့ပတ်သက်ပြီး မကျေနပ်သူတွေ ရှိနေပါတယ်'

'မကျေနပ်မှု ဆိုတာတော့ ရှိစမြဲပဲ။ လူတိုင်း ကျေနပ်အောင် လုပ်ဖို့ ကတော့ မဖြစ်နိုင်ပါဘူး။ အများပြည်သူတွေရဲ့ အကျိုးစီးပွား အလိုမှာ ဆောင်ရွက်တော်မူတဲ့ ကိစ္စမှာ လူတစ်စု မကျေနပ်တာကို အရေးစိုက်နေစရာ မလိုပါဘူး'

ဗိုလ်မင်း ပြောတဲ့စကား မှန်ပါတယ်။ ဘုရင်မကြီးရဲ့ တရားမျှတတဲ့ စိတ်ဓာတ်ကို နိုင်ငံသူနိုင်ငံသား အားလုံးလိုလိုက ကြည်ညိုလေးစားကြပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ အိမ်ရှေ့အရာ အပ်နှင်းတဲ့ကိစ္စနှင့် ပတ်သက်ပြီး ဘုန်းကြီးလူထွက်ကို အိမ်ရှေ့အရာ ပေးရမလား ဆိုပြီး ဘုရင်မကြီး အပေါ်မှာ အထင်အမြင် လွဲမှားအောင် လှုံ့ဆော်နေသူတွေ ရှိနေပါတယ်'

'ဒါက မတရား လှုံ့ဆော်တာပဲ။ ဘုရင်မကြီးဟာ နိုင်ငံသူ နိုင်ငံသား များ အပေါ်မှာ တရားမျှတစွာ စီမံအုပ်ချုပ်လျက် ရှိရုံသာမက အိမ်ရှေ့အရာ

အပ်နှင်းဖို့ ကိစ္စမှာ သမီးတော် နှစ်ပါးစလုံးကို ခေါ်ယူပြီး ဆွေးနွေးတော်မူ တာပဲ ဘယ် မဟုတ်လား'

သီရိဗြတ်ကမ္မန်က ပြန်မေးလိုက်သည်။

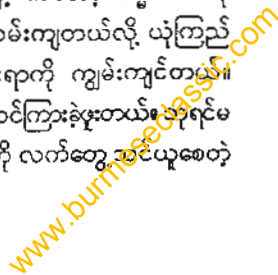
'ဒီစကား မှန်ပါတယ်။ ဘုရင်မကြီးဟာ ကျေးဇူးတရား သိတတ်သူ မဟုတ်ပါဘူး။ ဘုရင်မကြီးကို အင်းဝနေပြည်တော်က နေပြီး ဟံသာဝတီတို့ ဆက်အောင် သက်စွန့်ဆံ့များ ကယ်တင်ယူဆောင်လာခဲ့တဲ့ ရှင်ဓမ္မစေတီ ရှင်ဓမ္မစေတီ ရဟန်းနှစ်ပါးဟာ လက်ရုံးရည်ရော နှလုံးရည်ပါ ပြည့်စုံသူများ ဖြစ်သည်ကို ဘုရင်မကြီး သိတော်မူတဲ့အတွက် အဲဒီရဟန်းနှစ်ပါး လူထွက်တဲ့ အခါ သမီးတော် နှစ်ပါးကို ဘုရင်မကြီး ခေါ်တော်မူပြီး "ဒီရဟန်းလူထွက် မိသောက်ဟာ မယ်မယ့်ကျေးဇူးရှင်များလည်း ဖြစ်တယ်။ လက်ရုံးရည် နှလုံး ရည်နဲ့ ပြည့်စုံသူများလည်း ဖြစ်တယ်။ ဒါကြောင့် သမီးတော်တို့နဲ့ စုံဖက်တော် မြင့်တယ်။ ဒါပေမဲ့ အဓမ္မတော့ မတိုက်တွန်းလိုဘူး" ဆိုပြီး သမီးတော်နှစ်ပါး ကို ဆန္ဒကို ရယူခဲ့တာကို ပြောနေတာ မဟုတ်ပါလား'

မိုးအုံးနောင်က ပြန်မေးလိုက်သည်။

'မှန်ပါတယ်။ အဲဒီလို ခေါ်ယူဆွေးနွေးခဲ့စဉ်က သမီးတော်အကြီးက မဟာဆီ မဟာသွေးတန်မဲ့နဲ့ ဘုန်းကြီးလူထွက်ကိုဖြင့် ဘယ်နည်းနဲ့မှ မကြည် ချစ်နိုင်ပါဘူးလို့ အဖြေပေးခဲ့တယ် မဟုတ်လား။ သမီးတော်အငယ်က မယ်မယ် သဘောကျလျှင် ထားရာက နေပါ့မယ်ဆိုလို့ ဘုရင်မကြီးက သမီးတော်အငယ် ကို ရှင်ဓမ္မစေတီ လူထွက်နဲ့ လက်ဆက်ပေးပြီး သမက်တော်ကို ဓမ္မစေတီဘွဲ့နဲ့ အိမ်ရှေ့အရာ အပ်နှင်းတော်မူခဲ့တယ် မဟုတ်လား။ ဒါ ဘာဖြစ်သလဲ'

သီရိဗြတ်ကမ္မန်က ပြန်မေးလိုက်ပြန်သည်။

'သမီးတော်အကြီးရဲ့ ဘက်တော်သားတွေက မကျေနပ် ဖြစ်နေကြ ပါတယ်။ မဟာဆီ မဟာသွေးကိုတော့ အိမ်ရှေ့အရာမပေးဘဲ ဘုန်းကြီးလူထွက် ကို အိမ်ရှေ့အရာ ပေးရသလား ဆိုပြီး မသိနားမလည်တဲ့ ဆင်းရဲသား တောင်သူ ဆယ်သမားတွေကို သွေးထိုးလှုံ့ဆော်ပြီး ဂိုဏ်းခွဲထောင်နေကြပါတယ်။ ဒီကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်ပြီး နှင်းကေသရာတို့ မောင်နှမက သမီးတော်အကြီးရဲ့ ဘက်တော် သားတွေကို ထောက်ခံကြတယ်။ ကျွန်တော့်အနေနဲ့ ကတော့ ဓမ္မစေတီကို အိမ်ရှေ့အရာ အပ်နှင်းတော်မူတာဟာ တရားနည်းလမ်းကျတယ်လို့ ယုံကြည် တယ်။ ဓမ္မစေတီဟာ လောကီ လောကုတ္တရာ ရေးရာကို ကျွမ်းကျင်တယ်။ ဓမ္မသတ်ဓမ္မသတ်တွေကိုလည်း နှံ့စပ်အောင် လေ့လာသင်ကြားခဲ့ဖူးတယ်။ ဘုရင်မ ကြီး ကိုယ်တော်တိုင်ရဲ့ လက်အောက်မှာ အုပ်ချုပ်ရေးကို လက်တွေ့ အင်ယူစေတဲ့

အတွက် နိုင်ငံတော် စီမံအုပ်ချုပ်ပုံမှအစ ဘုရင်မကြီးရဲ့ ခြေရာကို နင်းနိုင်မယ့် သားကောင်းရတနာ ပြစ်တယ်လို့ ကျွန်တော် ယုံကြည်တယ်'

မိုးအုံးနောင်က ရှင်းပြလိုက်သည်။

'လတ်စသတ်တော့ ဒီလိုကိုး'

'မှန်ပါတယ်။ ဘုန်းကြီးလူထွက်ကို ထောက်ခံရမလားဆိုပြီး ကျွန်တော်

အပေါ်မှာ စိတ်ကွက်နေတယ်။ အထင်လည်း သေးနေပုံ ရတယ်။ နင်းကောသရဲ့ စိတ်ရင်းသဘောထားကတော့ မြောင့်မတ်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ပတ်ဝန်းကျင် အသိုင်းအဝိုင်းတွေက သွေးထိုးလှုံ့ဆော်ထားလို့ တစ်ဖက်စကား နားဝင်နေရတယ်'

မိုးအုံးနောင်က ရှင်းပြလိုက်ပြန်သည်။

'ဆောင်းတူးမြို့နယ် တစ်ဝိုက်မှာ သမီးတော် အကြီးကို ထောက်ခံသူတွေ အင်အားတော်တော်များသလား'

'မသိနားမလည်တဲ့ တောသူတောင်သားတွေကို မကျေနပ်သူတွေက သွေးထိုးလှုံ့ဆော်ထားလို့ အင်အား အတော်ကောင်းနေပါတယ်။ ကျွန်တော့်တောင် တောင် ဘုန်းကြီးလူထွက်ရဲ့ ဘက်တော်သားဆိုပြီး ဝိုင်းပယ်ထားကြပါတယ်။ မကျေနပ်တဲ့ လူတွေဆိုတာ ဘယ်သူတွေကို ပြောနေတာလဲ'

သီရိဗြတ်ကမ္မန်က ပြန်မေးလိုက်သည်။

'အခွင့်အရေးကို ချောင်းနေတဲ့ ကိုယ်ကျိုးရှာသမားတွေပါ။ ဒီလူတွေဟာ ပဲ့ပြားပင်လို လေယူရာတိမ်းတဲ့ လူတွေပါ။ သူတို့မှာ နိုင်မြဲတဲ့ ယုံကြည်ချက်လည်း မရှိပါဘူး'

'အဲဒီ ကိုယ်ကျိုးရှာသမားတွေထဲမှာ ဘယ်သူတွေ ပါသလဲ။ ဥပမာ မင်းရွှေခဲတို့လို လူပေါ်ကြော့တွေ ပါသလား'

သီရိဗြတ်ကမ္မန်က ပိုပြီး တိကျစွာ မေးလိုက်ပြန်သည်။

'သူတို့တစ်တွေ ခြေစွပ်နေကြတာပေါ့။ မင်းရွှေခဲအကြောင်း ပြောရင် သူနဲ့ ကျွန်တော် မကြာခင် တစ်ချိတ်စပွဲ တွေကြရလိမ့်မယ်။ သူ့ရဲ့လက်မောင်းက ဒဏ်ရာပျောက်ရင် ကျွန်တော်နဲ့ ဓားစွမ်းပြိုင်ဖို့ စိန်ခေါ်ထားတယ်။ လေထဲထွားတဲ့ မင်းရွှေခဲတော့ ဒီတစ်ချိန်မှာ တစ်ခါတည်း နာလန်မထူနိုင်အောင် ကျွန်တော် ဆုံးမပြပါမယ်'

မိုးအုံးနောင်က ကြုံးဝါးလိုက်သည်။

'နင်းကောသရာကို မရမနေ ပိုးပန်းနေသူတွေထဲမှာ မင်းရွှေခဲလည်း ပါတယ် မဟုတ်လား'

သီရိဗြတ်ကမ္မန်က မေးလိုက်ပြန်သည်။

'မှန်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ နင်းကောသရာကို သူ ကြာရှည် အနှောင့်အယှက် ပေးနိုင်တော့မှာ မဟုတ်ပါဘူး။ သူ့ရဲ့လက်မောင်းက ဒဏ်ရာပျောက်လို့ ကျွန်တော် စိန်ခေါ်ထားတဲ့အတိုင်း ကျွန်တော်နဲ့ ဓားစွမ်းပြိုင်ကြတဲ့အခါ သူ ကျေနပ်လှ ရှုံးနိမ့်မှာ သေချာပါတယ်'

'မင်းရွှေခဲနဲ့ ဓားစွမ်းပြိုင်ဖို့ စိန်ခေါ်ထားတဲ့အကြောင်း ပြောလို့ ဒေါ်အိုဇာ ဆိုတဲ့ စုန်းမကြီးကို အကြည်တော် သိပါသလား'

သီရိဗြတ်ကမ္မန်က မသိမသာ မေးလိုက်သည်။

'စုန်းမကြီး မဟုတ်ရရှာပါဘူး။ မလိုသူတွေက မတရားစွပ်စွဲပြီး

မတရား ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်တာကို ခံနေတဲ့ သနားစရာ အမယ်အိုပါ။ ဒေါ်အိုဇာ ချီးကျူးစရာကောင်းတဲ့ အချက်ကတော့ သူ့ကို ခုလို မတရားစွပ်စွဲပြီး ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်နေတဲ့ကြားက သူ့ရဲ့ ယုံကြည်ချက်ကို မစွန့်လွှတ်ဘူး။ သူ မှန်တယ်

လက်တက် ပြောတယ်။ လုပ်လည်း လုပ်တယ်။ စိတ်ဓာတ်အတော့်ကို ကြံ့ခိုင်ပါ တယ်။ ပြီးတော့ ထူးဆန်းတာတစ်ခုက သူ့ပါးစပ်က လွှတ်ခနဲ ထွက်လာတဲ့ ဓားတွေဟာ ရှေ့ပြေးနိမိတ်လိုပဲ။ စွပ်စွပ်ရွပ်ရွပ် မှန်တတ်တယ်။ ဒါကြောင့် သူ့ကို စုန်းမကြီး ဆိုပြီး လူတွေက ကြောက်ရွံ့နေကြတယ်'

မိုးအုံးနောင်က ရှင်းပြနေပေသည်။

'အကြည်တော်ပြောတဲ့ စကားကို ချွင်းချက်မရှိ ထောက်ခံတယ်။ သက် မင်းရွှေခဲနဲ့ ဓားစွမ်းပြိုင် စိန်ခေါ်ခဲ့တာဟာ ဒေါ်အိုဇာကို စုန်းမကြီးလို

တော်တာကို မခံနိုင်လို့ ဒေါ်အိုဇာကို အကာအကွယ်ပေးတဲ့ သဘောနဲ့ စိန်ခေါ်တာ မဟုတ်လား။ အကြည်တော်ရဲ့ တရားမျှတတဲ့ စိတ်ဓာတ်ကို ချီးကျူးတယ်။ ဒေါ်အိုဇာရဲ့ ပါးစပ်က လွှတ်ခနဲ ထွက်သွားတဲ့ စကားတွေဟာ မြေပြန်မိတ်လို စွပ်စွပ်ရွပ်ရွပ် မှန်တတ်တယ်ဆိုလို့ ဒေါ်အိုဇာနဲ့ တွေ့ခဲ့တုန်းက

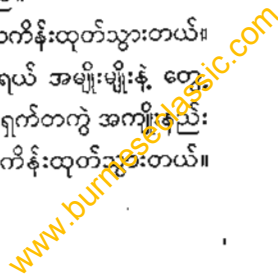
ဒေါ်အိုဇာ ပြောသွားတဲ့ စကားတွေကို ကြားယောင်နေသေးတယ်'

'ဒေါ်အိုဇာ ဘာတွေ ပြောသွားလို့လဲ'

မိုးအုံးနောင်က သိလိုဇောဖြင့် မေးလိုက်သည်။

'နင်းကောသရာတို့ မောင်နှမရဲ့ ရှေ့ရေးကို ဟောကိန်းထုတ်သွားတယ်။

ဒေါ်အိုဇာရဲ့ ဟောကိန်းက ကြောက်စရာပဲ။ ဘေးအန္တရာယ် အမျိုးမျိုးနဲ့ တွေ့ဆုံမိမယ်။ မျက်ရည်ပေါက် ကြီးငယ် ကျရလိမ့်မယ်။ အရှက်တကွ အကျိုးနည်းနည်းရလိမ့်မယ်။ သေကိန်းတောင် မြင်တယ်လို့ ဟောကိန်းထုတ်သွားတယ်။

ဒေါ်အိုဇာ ဟောကိန်းထုတ်သွားသလို ဘေးအန္တရာယ် တွေ နိုင်စရာအကြောင်း ရှိသလား။ သူတို့ကို ရန်ရှာမယ့်လူတွေ ရှိနေသလား'

'ဘေးအန္တရာယ်တော့ မမြင်ပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ တစ်ခုတော့ ရှိတယ် မိုးအုံးနောင်က စကားစလိုက်ပြီး ရှေ့ဆက်ကာ မပြောတော့ဘဲ ပြောထားလိုက်သည်။

'တစ်ခုတော့ရှိတယ် ဆိုတာ အဓိပ္ပာယ် ရှင်းပြစမ်းပါဦး'

သိရှိပြတ်ကမ္ဘာက စကားစ ရအောင် မေးလိုက်သည်။ သို့ရာတွင် မိုးအုံးနောင်သည် ရုတ်တရက် အဖြေမပေးသေးဘဲ မိမိ သိသမျှ ဖွင့်ဟပြောပြောသင့်၊ မပြောသင့် စဉ်းစားနှိုင်းချိန်၍ နေပေသည်။

'ရှင်ဓမ္မဓရလူထွက်ကို ဓမ္မစေတီဘွဲ့နဲ့ အိမ်ရှေ့အရာ ပေးတော်မူကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ဘုရင်မရဲ့ အမှုတော်ကို ဆန့်ကျင်သူမှန်သမျှ မင်းမြင်မင်းဒဏ်သင့်စေ ဆိုတဲ့ အမိန့်တော်တစ်ရပ် ထုတ်ပြန်တော်မူခဲ့တယ်။ ဆောင်းတုမြို့စားကြီး လက်ထက်က နတ်ရွာစံ ရာဇဓိရာဇ်ဘုရင်မင်းတရားကြီး လက်ထက်တော်မှ စပြီး သမီးရှင်စောပု ဘုရင်မကြီး လက်ထက်တော်သို့ တိုင်အောင် ဘုရင်အဆက်ဆက်ရဲ့ ကျေးဇူးသစ္စာတော်ကို စောင့်သိခဲ့တယ်။ နှင်းကေသရာဇ်မောင်တော် ဗညားအိမ်တို့ဟာလည်း ရှင်စောပု ဘုရင်မကြီးအပေါ်မှာ ခမည်းတော်ရဲ့ လမ်းစဉ်အတိုင်း ကျေးဇူးစောင့်သိခဲ့တယ်။ ဒါပေမဲ့ ရှင်ဓမ္မဓရလူထွက်ကို အိမ်ရှေ့အရာ ပေးအပ်တော်မူတဲ့ ကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ဖွင့်ပွင့်လင်းလင်း ဆန့်ကျင်ခဲ့ကြတယ်။ ဒီအပြုအမူဟာ မင်းပြစ်မင်းဒဏ် သင့်စေနိုင်တဲ့ အပြုအမူဖြစ်တယ်။ ဒါပေမဲ့ ရှင်စောပုဘုရင်မကြီး ကိုယ်တော်တိုင်က နှင်းကေသရာဇ်သမီးတော်တစ်ပါးလို ချစ်ခင်မြတ်နိုးပြီး ချီးမြှင့် မြှောက်စားတော်မူတဲ့အတွက် ဘယ်မင်းမူထမ်းကမှ နှင်းကေသရာကို အရေးမယူဝံ့ကြဘူး။ အရေးယူဖို့ နေသာသာ၊ မျက်စောင်းတောင် မထိုးရဲကြဘူး။ ဒါကိုသိလို ဘုရင်မကြီးရဲ့ သမက်တော်အကြီး ပုသိမ်စားရဲ့ ဘက်တော်သားတွေက နှင်းကေသရာကို အကာအကွယ်ယူပြီး ရှင်ဓမ္မဓရလူထွက်ကို အိမ်ရှေ့အရာ အပ်နှင်းတဲ့ကိစ္စကို ဆန့်ကျင်ခဲ့ကြတယ်။ မသိနားမလည်တဲ့ ဆင်းရဲသား တောင်သူလယ်သမားတွေကိုလည်း သွေးထိုးလှုံ့ဆော်ခဲ့ကြတယ်။ အမှန်အတိုင်း ပြောရမယ်ဆိုရင် နှင်းကေသရာ အနေနဲ့ ရှင်ဓမ္မဓရလူထွက်ကို အိမ်ရှေ့အရာ အပ်နှင်းတော်မူတာကို ပြင်းပြင်းထန်ထန် ကန့်ကွက်လိုတဲ့အခွင့်မရှိဘူး။ နှင်းကေသရာကို အကာအကွယ်ယူပြီး သွေးထိုးလှုံ့ဆော်နေတဲ့ သမက်တော်အကြီး၏ ဂိုဏ်းတော်သားတွေရဲ့ စကားကို နားမသောင်ပြီး ပါသွားတာပါ။ ပတ်ဝန်းကျင် အသိုင်းအဝိုင်းကြောင့် နှင်း

ရာနဲ့ သူ့ရဲ့မောင်တော် ဗညားအိမ်တို့ မင်းပြစ်မင်းဒဏ်သင့်မှာတို့ တစ်ခါ နိုးရိမ်မိတယ်'

မိုးအုံးနောင်က မိမိ၏ စိုးရိမ်ချက်ကို ရှင်းပြလိုက်သည်။

'ပတ်ဝန်းကျင် အသိုင်းအဝိုင်း ဆိုတဲ့ စကားထဲမှာ မင်းအန္တရာယ် လူသိထင်ထင် မဟုတ်လား'

'ဘယ်သူဘယ်ဝါ ဆိုတာတော့ ကျွန်တော် မပြောချင်ဘူး။ သူ့အကြောင်း ကွယ်ရာမှာ ပြောရမှာ မကောင်းပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ မင်းရွှေခဲတို့တော့

မင်းဓရ မရှိပါဘူး။ သူ့ရဲ့ လက်မောင်းကဒဏ်ရာ ပျောက်ရင် ကျွန်တော်နဲ့ မိမိတို့တပ်ပွဲ တွေကြမှာပဲ'

မိုးအုံးနောင်က ပြန်ပြောလိုက်သည်။

'အကြည်တော်ကို မေးစရာတစ်ခု ရှိသေးတယ်။ ဒေါ်အိုဇာ ပြောသွား

တာထဲမှာ သွေးစွန်းတဲ့ လက်အကြောင်း ပါတယ်။ သွေးစွန်းတဲ့ လက်နဲ့

အသက်ပြီး နှင်းကေသရာတို့ မောင်နှမ ကျိန်စာသင့်နေတယ်လို့လည်း ပြော

သွားတယ်။ အဲဒီ ကျိန်စာနဲ့ ပတ်သက်ပြီး အကြည်တော် ဘာသိသလဲ'

သိရှိပြတ်ကမ္ဘာက ပြန်မေးလိုက်ရာ မိုးအုံးနောင်သည် မေးစေကို

ပြောပြီး စဉ်းစားနေပြန်သည်။

'ကျိန်စာရယ်လို့တော့ မဟုတ်ပါဘူး။ စိတ်ရဲ့ စွဲလမ်းမှုပါ။ ကျွန်တော်

အသက် ပြောခဲ့တဲ့အတိုင်း နှင်းကေသရာရဲ့ ခမည်းတော် ဆောင်းတူး

တို့အကြီးဟာ ရာဇဓိရာဇ် ဘုရင်မင်းတရားကြီးအပေါ်မှာ ကျေးဇူးသစ္စာတော်

သင့်သိ ရိုသေသူဖြစ်တယ်။ ဘုရင်မင်းတရားကြီးနဲ့ တကွ နိုင်ငံတော်အတွက်

အသက်ကိုပါ စွန့်ပုံသူ ဖြစ်တယ်'

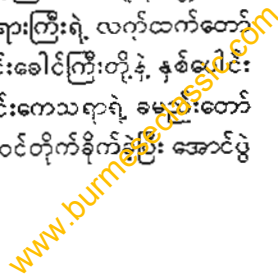
မိုးအုံးနောင်က နိဒါန်းပျိုးလိုက်ရာ သိရှိပြတ်ကမ္ဘာက စိတ်ဝင်စားစွာ

ထောင်နေပေသည်။

'တတိယ မွန်မင်းဆက် ဖြစ်တဲ့ ဝါရီရူးမင်းလက်ထက်မှ စပြီး ဆောင်းတူး

တို့အကြီးရဲ့ ဘိုးဘေးအစဉ်အဆက်ဟာ ရာဇဓိရာဇ် ဘုရင်မင်းတရား လက်ထက်

အထိတိုင်အောင် ဘုရင်အဆက်ဆက်ရဲ့ ကျေးဇူးသစ္စာတော်ကို စောင့်သိခဲ့ကြ

ရုခဲတယ်။ စစ်ပွဲတစ်ပွဲမှာ ဆောင်းတူးမြို့စားကြီးဟာ ဓားရေး လှံရေးမှာ ကျွမ်းကျင် လိမ္မာလှတဲ့ မြန်မာဗိုလ်မှူးတစ်ဦးနဲ့ နှစ်ဦးချင်း ဓားစွမ်းပြကြတဲ့အခါ ဆောင်းတူး မြို့စားကြီးရဲ့ လက်ဝဲဘက် လက်မောင်း ပြတ်ထွက်သွားတယ်။ ဆောင်းတူး မြို့စားကြီး အနေနဲ့ကတော့ ဘုရင်မင်းတရားနဲ့ နိုင်ငံတော်အတွက် သူနဲ့ လက်တစ်ဖက် အဆုံးရှုံးခံပြီး အောင်ပွဲရအောင် တိုက်ခိုက်နိုင်ခဲ့တာကို ဂုဏ်ထူး တယ်။ လက်တစ်ဖက် အပြတ်ခံပြီး ဘုရင်မင်းတရားနဲ့ နိုင်ငံတော်အပေါ်မှာ သစ္စာတော် စောင့်သိခဲ့တာကို နောင်လာနောင်သားတွေ ဂုဏ်ယူနိုင်ပါစေတော့ ဆိုပြီး သွေးစွန်းနေတဲ့ လက်ပြတ်ကြီးကို မပုပ်မသိုးရအောင် ဆေးစိမ်ပြီး အမှတ် တရ သိမ်းဆည်းထားတယ်'

မိုးအုံးနောင်က သွေးစွန်းနေသည့် လက်၏ ရာဇဝင်ကို ပြောပြနေ ပေသည်။

'ကျိန်စာသင့်ပုံကို ရှင်းပြစမ်းပါဦး'

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က မရှင်းလင်သည့် အချက်ကို မေးလိုက်ပြန်သည်။

'ကျိန်စာသင့်တာ မဟုတ်ပါဘူး။ စိတ်ရဲ့စွဲလမ်းမှုပါ။ ဥပါဒါန်ကြောင့် ဥပဒ်ရောက်ဆိုတဲ့ စကားလို တစ်ခုခုဖြစ်ရင် သွေးစွန်းနေတဲ့ လက်ကြီးကို အိမ် မှာ သိမ်းဆည်းထားမိလို့ ဖြစ်တာဆိုပြီး စွဲလမ်းယုံကြည်နေကြတာပါ။ သွေးစွန်း နေတဲ့ လက်ကြီးကို အိပ်မက်ထဲမှာ ဖြစ်စေ၊ စိတ်အာရုံထဲမှာ ဖြစ်စေ ထင်မြင်လာ ရင် ဆောင်းတူးမြို့စားကြီးရဲ့ အဆက်အနွယ်တွေအတွက် နိမိတ်မကောင်းဘူး လို့လည်း စွဲလမ်းယုံကြည်နေကြတယ်'

'ဒါကို နှင်းကေသရာ စွဲလမ်းယုံကြည်သလား'

'နှင်းကေသရာ အနေနဲ့တော့ ဒါတွေကို အယုံအကြည် မရှိဘူး။ ဒါပေမဲ့ ပတ်ဝန်းကျင် အသိုင်းအဝိုင်းက ပြောပါ များတော့ မိန်းမသားပီပီ မယုံတစ်ဝက် ယုံတစ်ဝက် ဖြစ်လာတယ်။ သံသယတွေ ဝင်လာတယ် ဆိုပါတော့ အဲဒီလို သံသယတွေ ဝင်လာတာကို အခွင့်ကောင်း ယူပြီး နှင်းကေသရာထံ သူတို့ဘက် စိတ်ညွတ်လာအောင် ခြောက်လုံးလှန့်လုံးတွေနဲ့ သွေးဆောင်နေကြတဲ့ လူတွေလည်း ရှိတယ်'

'ဒီလိုဆိုရင် နှင်းကေသရာ အမြင်မှန်ရအောင် အကြည်တော် ရှင်းပြ ပြီး အကြည်တော်အပေါ်မှာ အထင်လွဲမှားနေတာကို ပျောက်ကွယ်သွားအောင် ကြိုးစားပါလား'

'ကြိုးစားပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော့်ကို ဘုန်းကြီးလူထွက်ရဲ့ ဘာစံ တော်သားဆိုပြီး ကျွန်တော်ပြောတဲ့ စကားကို လက်မခံဘူး။ တစ်ဖက် ကသွေးထိုး

ဆော်ထားတာကို ယုံကြည်နေတယ်။ သွေးထိုးလှုံ့ဆော်တဲ့ လူတွေထဲမှာ သူ့လူ တစ်သား လုပ်မယ့်လူတွေလည်း ပါတယ်။ ဒါကို နှင်းကေသရာ မသိဘူး။ ကြီးထဲမှာ နှင်းကေသရာ စာပေဝါသနာပါမှန်း သိလို့ စာတိုစာတိုတွေနဲ့ လူပျို တို့တို့ လူတွေ ရှိသေးတယ်။ ကျွန်တော် ပြောတာကိုမယုံရင် ဆာပုလဲမှာ ပြည့်

မိုးအုံးနောင်သည် ပြောပြောဆိုဆို ဥယျာဉ်တော်တွင်း လူရွှင်သည့် နေရာတွင် နှင်းကေသရာနှင့် အတူယှဉ်၍ထိုင်ပြီး ပေစာတစ်စောင် စားပြီး သော ရုပ်ရည်သန့်ပြန့်သည့် လူရွယ်အား ညွှန်ပြလိုက်သည်။

'သူက ဘယ်သူလဲ'

'စစ်တောင်းမြို့စားကြီးရဲ့ သားတော် တိဿကုမ္မာလေ'

'နှင်းကေသရာကို စာတိုပေတို ဖတ်ပြနေတာ မဟုတ်လား။ ချစ်နေ နေတာ ဟုတ်မယ် မထင်ပါဘူး'

'တိဿကုမ္မာအကြောင်း ဗိုလ်မင်းမသိသေးလို့ ဒီစကား ပြောနေတာ ပါ။ နှင်းကေသရာ စာပေဝါသနာထုံမှန်း သိလို့ နှင်းကေသရာရဲ့ ချောပုံ လှပုံ၊ ခြေယာဉ်ကျေးပုံ၊ မိန်းမကောင်း မိန်းမမြတ်တို့ရဲ့ ကြန်အင်္ဂါ လက္ခဏာနဲ့ ပြည့်စုံ တွေ့ကို ကဗျာလင်္ကာနဲ့ ဖွဲ့နွဲ့သီကုံးပြီး နှင်းကေသရာကို ဖတ်ပြရင်း သွယ်ဝိုက် ဆို နည်းနဲ့ လူပျိုလှည့်နေတာပါ။ နှင်းကေသရာကလည်း စာပေကဗျာ လင်္ကာ ဝါသနာထုံတဲ့အတွက် တိဿကုမ္မာကို စာတတ်ပေတတ်ပုဂ္ဂိုလ် ဆိုပြီး ကြည့်ညှို့ ဆေးစားလာတာပေါ့။ ဒါကို အခွင့်ကောင်းယူပြီး လူချင်း ရင်းနှီးသည်ထက် ရင်းနှီးအောင် ကြိုးစားနေတာပါ'

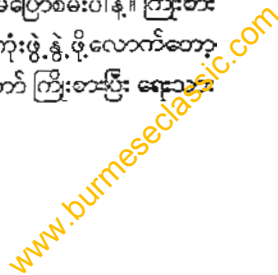
မိုးအုံးနောင်က ရှင်းပြလိုက်သည်။

'နှင်းကေသရာ စာပေနဲ့ ကဗျာလင်္ကာကို ဝါသနာထုံတယ် ဆိုရင် အကြည်တော်ကလည်း တိဿကုမ္မာထက် သာအောင် ကဗျာလင်္ကာတွေ သီကုံး ဖွဲ့နွဲ့ပြီး နှင်းကေသရာနဲ့ နီးစပ်အောင် ကြံဆောင်ပါလား'

'ဗိုလ်မင်း ပြောတော့ လွယ်တယ်။ ကျွန်တော်က ကဗျာလင်္ကာ မပြောနဲ့၊ စကားပြေကိုတောင် ပြေပြေပြစ်ပြစ် ရေးဇာတ်တာမှ မဟုတ်ဘဲ'

'စစ်မရောက်ခင်က မြားကုန်ဆိုတဲ့ စကားမျိုး မပြောစမ်းပါနဲ့။ ကြီးစား ရင် ဘုရားတောင် ဖြစ်နိုင်ပါတယ်။ ကဗျာလင်္ကာ သီကုံးဖွဲ့နွဲ့ဖို့လောက်တော့ စကားထဲ ထည့်ပြောဖို့တောင် မကောင်းဘူး။ အကြည်တော် ကြီးစားပြီး ရေးသား သီကုံးရင် ဖြစ်နိုင်ပါတယ်'

'မဖြစ်နိုင်လို့ ပြောနေတာပေါ့'

ကြီးစားကော ကြီးစားဖူးရဲ့လား'

ကြီးစားခဲ့ဖူးပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ရေးလို့ကို မရလို့ အားလျှော့လိုက်တယ်'

'ဘယ်နှကြိမ် ကြီးစားခဲ့ပါသလဲ'

'နှစ်ကြိမ် သုံးကြိမ်လောက် ကြီးစားပြီး နင်းကေသရာ ချောပုံပျံတို့တွေကို ရေးသားသီကုံးကြည့်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ စာတစ်ပုဒ်တောင် ကာရန်ဝါထုကိုက်ညီအောင် မရေးနိုင်ဘူး'

'နှစ်ကြိမ်သုံးကြိမ် ကြီးစားလို့ မရတာနဲ့ဘဲ အားလျှော့ရရောလား။ ရှေ့ဆက်ပြီး ကြီးစားကြည့်စမ်းပါ။ ဒါနဲ့မှ မရသေးဘူးဆိုရင် ကဗျာလင်္ကာ သီကုံးဖွဲ့နွဲ့တတ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးဦးဆိုမှာ နည်းနာနိဿယ ခံယူပါ။ ဒါနဲ့မှ ပါရမီခံအထုံဝါသနာ မပါလို့ မရေးတတ်ဘူးဆိုရင် ရေးတတ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ် တစ်ဦးဦးအကြည်တော်ရဲ့ကိုယ်စား ရေးသားသီကုံးစေပြီး အကြည်တော် ရေးသားသီကုံးတတ်ဟန်အမူအရာနဲ့ နင်းကေသရာကို ဖတ်ပြပေါ့'

'သူတစ်ပါးကို အငှားရေးခိုင်းပြီး ကျွန်တော်က ဖတ်ပြရမယ်ဆိုရင် သဘာဝ ကျပါ့မလား'

'ဖတ်မပြချင်ရင် နှုတ်တိုက်ရအောင် ကျက်ပြီး ရွတ်ပြပေါ့။ ဒီလိုဆိုရင် ပိုပြီး ယုတ္တိရှိတာပေါ့။ အဲဒီလို နှုတ်တိုက်ကျက်ပြီး ရွတ်ဖတ်ပြဖန်များတော့ အလေ့အကျင့် ရလာပြီး အကြည်တော်ရဲ့စိတ်ထဲမှာ ဖြစ်ပေါ်နေတဲ့ အာရုံတွေ အကြည်တော် ပြောတဲ့ စကားတွေကို စကားလုံးလှလှနဲ့ တန်ဆာဆင်ပြီး ကာရန်ဝါကျ ညီညီ ရေးသားသီကုံးတတ်လာမှာပေါ့'

သီရိဗြတ်ကမ္ပန်က အကြံပေးလိုက်ပြန်သည်။ မိုးအုံးနောင်မှာမူ သီရိဗြတ်ကမ္ပန်၏ အကြံပေးချက်ကို စိတ်မဝင်စားနိုင်ဘဲ ဥယျာဉ်တော် တစ်နေရာသို့ စိတ်အာရုံ ရောက်လျက်ရှိပြီး ထိုနေရာကို ငေးစိုက်ကြည့်နေသည်ကို တွေ့ပေသည်။

စိန်ကဲရွှေကဲ ခတ်သလို လူရိပ်လူကဲခတ်တတ်သော သီရိဗြတ်ကမ္ပန်သည် မိုးအုံးနောင်၏ အကဲကို ခတ်နေရာမှ မိုးအုံးနောင် ငေးစိုက်ကြည့်နေသည့် နေရာသို့ လှမ်းကြည့်လိုက်ရာ မင်းရွှေခဲနှင့် မင်းသိဒ္ဓတ်ကို မြင်ရပေသည်။

'အကြည်တော် ဘာငေးနေတာလဲ'

သီရိဗြတ်ကမ္ပန်က မသိချင်ဟန်ဆောင်ပြီး မေးလိုက်သည်။

မိုးအုံးနောင်က မင်းရွှေခဲနှင့် မင်းသိဒ္ဓတ်ရှိရာသို့ မေးထိုးပြလိုက်သည်။

'မင်းရွှေခဲကို ပြောနေတာလား'

'မင်းရွှေခဲကို အရေးလုပ်နေစရာ မလိုပါဘူး။ ဒီလူက သူကြားပါ။

မိမိပျိုဘူး။ သူနဲ့အတူ တွဲလျှောက်လာတဲ့ မင်းသိဒ္ဓတ်ထံ အတိအကျ သိပ်

သက်စရာ ကောင်းတဲ့လူ'

မိုးအုံးနောင်က သတိပေးလိုက်သည်။

'မင်းသိဒ္ဓတ်က လူအေးပါ။ ရသမျှနဲ့ ရောင့်ရဲတင်းတိမ်တိမ် နဲ့သူ

မဟုတ်လား'

သီရိဗြတ်ကမ္ပန်သည် မင်းသိဒ္ဓတ်အပေါ် မိုးအုံးနောင်၏ သဘောထား

သိလိုသဖြင့် မသိချင်ဟန်ဆောင်ပြီး ပြောလိုက်သည်။

'ရသမျှနဲ့ ရောင့်ရဲတင်းတိမ်တိမ်တိမ် ဆိုတာ ဘယ်သူပြောလို့ သိသလဲ'

မိုးအုံးနောင်က ပြန်မေးလိုက်သည်။

'သူကိုယ်တိုင် ပြောလို့ ကျုပ်ရဲ့နားနဲ့ ဆတ်ဆတ်ကြားရတာပါ'

'သူပြောတာကို ဗိုလ်မင်း ယုံသလား'

'သူပြောတိုင်း မယုံပါဘူး။ ယုံသင့်တာထက် ပိုပြီး မယုံပါဘူး။

ထက် မင်းသိဒ္ဓတ်ကို အကြည်တော် ရင်းရင်းနှီးနှီး သိကျွမ်းပါသလား'

'လူချင်းသိခဲ့တာ နှစ်ပရိစ္ဆေဒ ကြာညောင်းခဲ့ပါပြီ'

'သူဟာ မူလပထမက ရှင်ဓမ္မဓရလူထွက်ကို ထောက်ခံအားပေးတဲ့

ထင်တော်သား မဟုတ်လား'

'မှန်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ သူ့ရဲ့စိတ်က မတည်ငြိမ်ဘူး။ လက်ဖဝါးလို

အောက်ချည်လှန်ချည် လုပ်တတ်တယ်။ သူ့ရဲ့လမ်းစဉ်က ဘယ်သူသေသေ

အားမာရင် ပြီးရောဆိုတဲ့ လမ်းစဉ်ပဲ။ မူလပထမက ရှင်ဓမ္မဓရ လူထွက်ကို အားပေး

ထောက်ခံခဲ့ပေမယ့် ခုဆိုရင် သမက်တော်အကြီးကို ထောက်ခံတဲ့လူတွေ များလာ

တာ မြင်လို့ သမက်တော်အကြီးရဲ့ ဘက်တော်သား ဖြစ်လာပြန်ပါတယ်။ ဒီနေ့

သမက်တော်အကြီးရဲ့ ဘက်တော်သား ဖြစ်နေပေမယ့် ရှင်ဓမ္မဓရလူထွက်

ထွက်အထိပ်ရောက်ဖို့ သေချာနေပြီ ဆိုတာ သိရင် ရှင်ဓမ္မဓရ လူထွက်

ထောက်ခံသား ဖြစ်လာဦးမှာပဲ။ ဒီလူက အပြောင်းအလဲ သိပ်မြန်တဲ့လူ'

မိုးအုံးနောင်က ရှင်းပြလိုက်သည်။

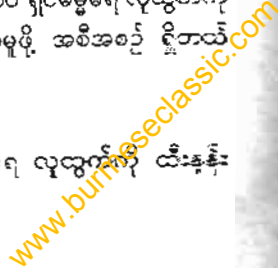
'ဘုရင်မကြီး သက်တော်ထင်ရှားရှိနေစဉ်မှာပဲ ရှင်ဓမ္မဓရ လူထွက်ကို

အားပေး ဆိုတဲ့ ဘွဲ့နဲ့ ထီးနန်းလွှဲပြောင်းပေးတော်မူဖို့ အစီအစဉ် ရှိတယ်။

မဟုတ်လား'

သီရိဗြတ်ကမ္ပန်က ပြန်မေးလိုက်သည်။

'ဒီစကား မှန်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ရှင်ဓမ္မဓရ လူထွက်ကို ထီးနန်း

လွှဲပြောင်းမပေးခင် ဘုရင်မကြီး နတ်ရွာစံတော်မူသွားရင် မခက်ပါလား။ အကြည်တော်မို့ ဖွင့်ပြောရဦးမယ်။ သမက်တော်အကြီးကို ထောက်ခံတဲ့ ဘယ်တော်သားအချို့က ရှင်ဓမ္မဓရလူထွက်ကို ထီးနန်းလွှဲပြောင်း မပေးခင် ဘုရင်မကြီးကို လုပ်ကြံဖို့တောင် ကြံစည် အားထုတ်နေတယ်လို့ သတင်းသန့်သန့်ကြားရတယ်။

မိုးအုံးနောင်သည် လူသူလေးပါး အရိပ်အခြည်ကို ကြည့်ပြီး သီရိဗြတ်ကမ္မန် အနီးသို့ ချဉ်းကပ်၍ နှစ်ကိုယ်ကြား ပြောကြားလိုက်ရာ၊ သီရိဗြတ်ကမ္မန်မှာ အံ့အားသင့်သွားပေသည်။

မိုးအုံးနောင်မှာ ၎င်း၏ စိတ်ထဲတွင် မျိုသိပ်ထားခဲ့ရသည့် စကားများကို သွန်ထုတ်လိုက်ပြီးမှ မိမိပြောလိုက်သည့် စကားများမှာ မပြောအပ်သည့် စကားများ ဖြစ်သည်ကို စဉ်းစားမိသဖြင့် ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်သွားပေသည်။ မိမိ ပြောလိုက်သည့် စကားများမှာ ဘုရင်မကြီးအပေါ်တွင် သစ္စာဖောက်မှုဖြင့် သေဒဏ်စီရင်ခြင်း ခံရသည်အထိ ကြီးလေးသည့် အပြစ်ဒဏ်ပေးခြင်း ခံရမည့် စကားများဖြစ်နေသည်ကိုလည်း စဉ်းစားမိသဖြင့် လူစိမ်းတစ်ယောက်ရှေ့တွင် စိတ်ထဲရှိသမျှ ဖွင့်ပြောလိုက်မိခြင်းမှာ မှားလေပြီဟု နောင်တရပေသည်။

သီရိဗြတ်ကမ္မန်မှာမူ မိုးအုံးနောင်၏ နှုတ်ဖျားမှ မမျှော်လင့်သည့် စကားများ ကြားရသဖြင့် အံ့အားသင့်သွားရာမှ မိုးအုံးနောင်၏ ချက်ချင်း ပြောင်းသွားသည့် အမူအရာကို အကဲခတ် လေ့လာနေပေသည်။

တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် စကားမပြောဘဲ ကိုယ့်စိတ်ကူးနှင့်ကိုယ်ခြေဦးတည့်ရာ စဉ်းစားနေကြစဉ် ဥယျာဉ်တော် တစ်နေရာတွင် စစ်တောင်းခြံစားကြီး၏သား တိဿကုမှာ ဖတ်ပြနေသော စာလွှာများကို စိတ်ဝင်စားသည့် အမူအရာဖြင့် ကြားနာနေသော နှင်းကေသရာသည် ပရိယာယ်သုံး၍ တိဿကုနှင့် လူချင်းခွဲလိုက်ပြီး၊ သီရိဗြတ်ကမ္မန်နှင့် မိုးအုံးနောင်တို့ ဆွေးနွေးနေကြသည့် နေရာသို့ ပန်းရုံများကို အကာအကွယ်ယူကာ ခြေခံမကြားရအောင် မြက်ခင်းပေါ်တွင် ကိုယ်ကိုဖော့၍ ခြေဖျားထောက်ပြီး လာနေသည်ကို တွေ့ရပေသည်။

ပန်းရုံများကြားမှ သီရိဗြတ်ကမ္မန်နှင့် မိုးအုံးနောင်တို့အား ချောင်းကြည့်လိုက်ရာ နှစ်ဦးစလုံး၏ မျက်နှာမှာ တစ်စုံတစ်ရာ လေးလေးနက်နက် စဉ်းစားနေကြသည့် အမူအရာ ပေါ်လွင်လျက်ရှိပြီး၊ နှစ်ယောက်စလုံး စကားမပြောဘဲ တစ်ဦးကိုတစ်ဦး အကဲခတ်နေသည်ကို မြင်ရသောအခါ နှင်းကေသရာ၏ စိတ်ထဲတွင် သင်္ကာမကင်းဖြစ်လာ၍ သီရိဗြတ်ကမ္မန်နှင့် မိုးအုံးနောင်တို့ ဆွေး

ဆွေးနွေးနေသည့် စကားများကို ချောင်းမြောင်း နားထောင်လိုသည့် စိတ်များ ဖြစ်ပေါ်လာကာ တရွေ့ရွေ့ ချဉ်းကပ်လာပေသည်။

'ဘုရင်မကြီးကို လုပ်ကြံဖို့ ကြံစည်နေတဲ့လူတွေ ရှိနေတယ် ဆိုတာ သတိထားပါလား။ ဒီသတင်းကို ဘယ်က ကြားလာခဲ့တာလဲ'

သီရိဗြတ်ကမ္မန်သည် မိုးအုံးနောင်၏ အမူအရာကို အကဲခတ်နေရာမှ နှစ်ကိုယ်ကြား ပြန်မေးလိုက်သည်။

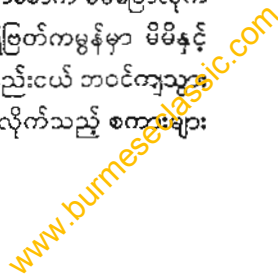
'အရပ်သတင်းပါ။ ယုတ္တိမရှိလှပါဘူး'

မိုးအုံးနောင်မှာ စကား ကျွံသွားသည်ကို စဉ်းစားမိသဖြင့် မိမိပြောလိုက်သည့် စကားကို မသိမသာ ပြန်နုတ်လိုက်သည်။

'အရပ်စကား မဟုတ်ပါဘူး။ ကျုပ်လည်း ကြားသင့်သလောက် ကြားပြီး ပြောပြရင် ရှင်ဓမ္မဓရလူထွက်ကို အိမ်ရှေ့အရာ ပေးခဲ့စဉ်က မကျေနပ်တဲ့လူတွေက နှစ်ကိုယ်ခွဲဖူးတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဘုရင်မကြီးက အကျိုးသင့် အကြောင်းသင့် ရှင်းပြနိုင်ဖို့ ဘုရင်မကြီးရဲ့ ဆန္ဒနဲ့အညီ လိုက်လျောခဲ့ရတယ်။ ဘုရင်မကြီးရဲ့ အကြောင်းပြချက်ကလည်း အင်မတန် ခိုင်လုံနေလို့သာ ဘုရင်မကြီးရဲ့ အလိုဆန္ဒကို လိုက်လျောခဲ့ရပေမယ့် အခဲကျေပျံ မရဘူး။ ဘုရင်မကြီး နတ်ရွာစံတော်မူရင် နှစ်ကိုယ်ခွဲဖို့ သိသိပ္ပံသိပ္ပံ ကြံစည်ခဲ့ကြတယ်။ ဒီအတောအတွင်း ဘုရင်မကြီးက သက်တော် ရှင်ဓမ္မဓရလူထွက်ကို ဓမ္မစေတီဘွဲ့နဲ့ ဘုရင်မကြီး နတ်ရွာမစံခင် နှစ်ကိုယ်ခွဲဖို့လွှဲပြောင်းပေးဖို့ စီစဉ်နေတာကို သိလို့ အိမ်ရှေ့စံ ဓမ္မစေတီကို ထီးနန်းလွှဲပြောင်း မပေးမီ ဘုရင်မကြီးကို လုပ်ကြံဖို့ ကြံစည်နေကြခြင်း ဖြစ်တယ်။

ဒါ့အပြင် သာဝတီ နိုင်ငံတော်ကြီး တစ်နေ့တခြား စည်ကားတိုးတက်လာပြီး ဘုရင်မကြီးတို့နေထိုင်နေတဲ့ တန်ခိုးကြီးထွားလာတာကို အိမ်နီးချင်းနိုင်ငံတွေက မလိုလားကြဘူး။ ဒါကြောင့် သမက်တော်အကြီးရဲ့ ဘက်တော်သားတွေကို အိမ်နီးချင်းနိုင်ငံ တချို့က သွေးထိုးလှုံ့ဆော်ပေးပြီး လိုအပ်တဲ့ အကူအညီတောင် ပေးနေသေးလို့ သတင်းကြားတယ်'

သီရိဗြတ်ကမ္မန်က မိမိ ကြားသိထားသည့် သတင်းကို ပြန်လည်၍ အကဲခတ်သည်ချလိုက်ရာ ထိုအခါကျမှ မိုးအုံးနောင်မှာ စောစောက မိမိပြောလိုက်သည့် စကားများအတွက် လိပ်ပြာလန့်နေရာမှ သီရိဗြတ်ကမ္မန်မှာ မိမိနှင့် မကြည်ချက်ချင်း တူသူဖြစ်သည်ကို သိမြင်လာကာ အနည်းငယ် ဘဝင်ကျသွားပေသည်။ သို့ရာတွင် သီရိဗြတ်ကမ္မန် နောက်ဆုံး ပြောလိုက်သည့် စကားများကြောင့် ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်သွားပြန်သည်။

'ဘုရား ဘုရား၊ ဒီကိစ္စမှာ ပြည်ပကပါ စွက်ဖက်နေပြီ ဆိုပါတော့ ဒီလိုဆိုရင်တော့ ပြဿနာဟာ သိပ်မသေးဘူး'

မိုးအုံးနောင်က ဘုရင်မကြီးအတွက် စိုးရိမ်မကင်းသည့် အမူအရာဖြင့် ပြောလိုက်သည်။

'မှန်တယ်၊ ပြဿနာကတော့ သိပ်မသေးဘူး။ ပြည်ပစွက်ဖက်မှု အရေးမစိုက်လောက်ဘူး ဆိုပေမယ့် ပြည်တွင်းအန္တရာယ်ကိုတော့ အထူးသေးလို့ မဖြစ်ဘူး။ ဘုရင်မကြီးရဲ့ လုံခြုံရေးအတွက် ကျုပ်တို့ အသက်ပေးကာကွယ်ရလိမ့်မယ်။ ပြည်ပအန္တရာယ်ကို တွန်းလှန် မြှင့်တင်ရလိမ့်မယ်။ ဘုရင်မကြီးရဲ့ လက်ထက်တော်မှာ နိုင်ငံတော်ဟာ အေးချမ်းသာယာတယ်။ နိုင်ငံတော် နိုင်ငံသားတွေဟာ အချုပ်အချယ် မရှိဘဲ တရားမျှတမှု၊ လွတ်လပ်မှုနဲ့ ညီမျှဆိုတဲ့ တူညီတဲ့ အခွင့်အရေးတွေ ရရှိနေကြတယ်။ ဘုရင်မကြီးသာ လုပ်ကြံရရင် ကျုပ်တို့ရဲ့ နိုင်ငံတော်ဟာ ဝါးအစည်းပြေသလို ဖရိုဖရဲဖြစ်ပြီး သူတစ်ပါးရဲ့ လက်အောက် ကျွန်သပေါက်ဘဝကို ရောက်သွားလိမ့်မယ်။ တရားမျှတမှု လွတ်လပ်မှု၊ ညီမျှမှု ဆိုတဲ့ အခွင့်အရေးတွေ ဆုံးရှုံးပြီး လူစင်စစ်က နဖားကြီး အထိုးခံရလိမ့်မယ်။ ဘုရင်မကြီး သက်တော်ထင်ရှား ရှိနေသမျှ ကျုပ်တို့ နိုင်ငံတော်ဟာ တစ်နေ့တခြား စည်ပင်တိုးတက်လာမှာ သေချာတယ်။ ဘုရင်မကြီး လုပ်ကြံခံရလို့ နတ်ရွာစံတာနဲ့ တစ်ပြိုင်နက် နိုင်ငံသူ နိုင်ငံသားတွေဟာ အမိမိသား ရေနည်းငါးလို ဖြစ်ကုန်လိမ့်မယ်။ ဘုရင်မကြီးရဲ့ လုံခြုံရေး သက်တော်ရာကျော် အခွန်ရှည်စွာ နိုင်ငံတော်ကို စိုးမိုးအုပ်ချုပ်နိုင်ရေးအတွက် ကျုပ်တို့ အသက်နဲ့ လဲပြီး ကာကွယ်ရမယ်။ ဘုရင်မကြီးကို လုပ်ကြံဖို့ ကြံစည်နေတဲ့ လူတွေက ဘုရင်မကြီးနဲ့ နောက်တော်ပါးက နောက်ယောင်ခံလိုက်နေကြပြီး အလစ်ကို ချောင်းနေကြတယ်။ ဒါကို မျက်ခြည်ပြတ်ခံလို့ မဖြစ်ဘူး'

သီရိဗြဟ္မစင်္ကြာက မိမိ၏ စိုးရိမ်ချက်ကို ထုတ်ဖော်လိုက်ပြီး ဘုရင်မကြီး၏ လုံခြုံရေးအတွက် မိမိ ရှေ့ဆုံးမှ အသေခံပြီး ရန်သူများကို ဖယ်ရှားပစ်ရန် သန္နိဋ္ဌာန် ချထားပုံကိုပါ ဖွင့်ဟလိုက်သည်။

'ရတနာ သုံးပါးရဲ့ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကြောင့် ဘုရင်မကြီး သက်တော်ရာကျော် ရှည်ပါစေ၊ ဘေးရန်အပေါင်းမှ လွတ်မြောက်ပါစေလို့ ဆုတောင်းဦးမယ်'

မိုးအုံးနောင်က ဘုရင်မကြီးအတွက် စိုးရိမ်သည့် အမူအရာဖြင့် ဆုတောင်းလိုက်သည်။

'ဆုတောင်းနေရုံနှင့် မပြီးသေးဘူး။ ဘုရင်မကြီး ထိုက်တော်တိုင်ကြာမီ ဆောင်းတူးမြို့ကို တိုင်းခန်းလှည့်လည်တော်မူဖို့ အစီအစဉ် ရှိတယ်'

'သေချာရဲ့လား၊ ကျွန်တော် ကြားသိရတဲ့ သတင်းကတော့ စစ်တောင်းတော်ကို တိုင်းခန်းလှည့်လည်တော် မူလိမ့်မယ်လို့ ဆိုတယ်'

'မှန်ပါတယ်၊ စစ်တောင်းဘက်ကို တိုင်းခန်းလှည့်လည်တော်မူရင် ဆောင်းတူးကို ဝင်လိမ့်မယ်လို့ သတင်းကြားတယ်။ အကြည်တော် သိတဲ့အတိုင်း ဝင်ရုံစာ ဆောင်းတူးမြို့စားကြီးဟာ ဘုရင်မကြီးနဲ့ ခမည်းတော် ရာဇဝိရာဇ် ဘုရင်မင်းတရားကြီးရဲ့ လက်ရုံးတစ်ဆူလို အားကိုးတော်မူခြင်း ခံရတဲ့ လူရင်း နိုင်ငံယောက် ဖြစ်တယ်။ ဘုရင်မင်းတရားကြီး အတွက် အသက်ပေးပြီး တိုက်ခွဲသိမ်း ဝင်ခဲ့သူလည်း ဖြစ်တယ်။ အောင်ပွဲတွေလည်း ရခဲ့တယ်။ ဘုရင်မကြီးရဲ့ လက်ထက်တော်မှာ ဆိုရင်လည်း နတ်ရွာစံ မြို့စားကြီးကို အတော် မြောက်စားခဲ့တယ် မဟုတ်လား။ စစ်တောင်းဘက်ကို တိုင်းခန်းလှည့်လည်တော်မူရင် ဆောင်းတူးကို မဝင်ဘဲ မနေဘူး'

သီရိဗြဟ္မစင်္ကြာက ရှင်းပြလိုက်ရာ မိုးအုံးနောင်မှာ ဘုရင်မကြီး၏ လုံခြုံရေးအတွက် စိုးရိမ်ပူပန်သွားပြန်သည်။

'ဘုရား ဘုရား၊ ဆောင်းတူးမြို့ဘက်ကို ဘုရင်မကြီး ခြေဦးလှည့်တော် မမူပါစေနဲ့လို့ ဆုတောင်းရတယ်။ ဆောင်းတူးမြို့နယ်တစ်ဝိုက်မှာ သမက်တော် အကြီးရဲ့ ဘက်တော်သားတွေ ကြီးစိုးနေတယ် ဆိုတာ ဘုရင်မကြီး မှားတော်ကြားအောင် လျှောက်တင်မယ့်သူ မရှိတော့ဘူးလား'

မိုးအုံးနောင်က စိုးရိမ်တကြီး ပြောလိုက်သည်။

'ဆောင်းတူးမြို့နယ်မှာ ဆိုရင် နှင်းကေသရာတို့မောင်နှမ တန်ခိုးကြီးဆုံး၊ အင်အားအကြီးမားဆုံးပဲ မဟုတ်လား။ သူတို့ရဲ့ စိတ်ထားသဘောထားကတော့ ဘယ်လိုလဲ။ ဘုရင်မကြီးအပေါ်မှာ ကျေးဇူးသစ္စာတော် စောင့်သိကြတယ် မဟုတ်လား'

သီရိဗြဟ္မစင်္ကြာက ပြန်မေးလိုက်သည်။

'မြို့စားလေး ဗညားအိမ်ကတော့ ဘုရင်မကြီးအပေါ်မှာ အသက်နဲ့ ခြေပြီး ကျေးဇူးသစ္စာတော် စောင့်သိတာ အမှန်ပဲ။ ဒါကိုတော့ ကျွန်တော် နတ်မသူန့် ယုံကြည်တယ်'

'နှင်းကေသရာရဲ့ သဘောထားကကော ဘယ်လိုလဲ'

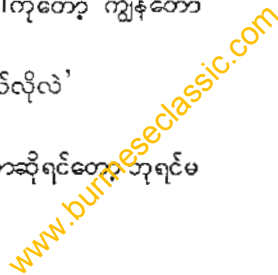
သီရိဗြဟ္မစင်္ကြာက ပြန်မေးလိုက်သည်။

'နှင်းကေသရာရဲ့ စိတ်ရင်းစေတနာ အတိုင်းသာဆိုရင်တော့ ဘုရင်မကြီးအပေါ်မှာ အသက်နဲ့ ခြေပြီး ကျေးဇူးသစ္စာတော် စောင့်သိတာ အမှန်ပဲ။ ဒါကိုတော့ ကျွန်တော် နတ်မသူန့် ယုံကြည်တယ်'

'နှင်းကေသရာရဲ့ သဘောထားကကော ဘယ်လိုလဲ'

သီရိဗြဟ္မစင်္ကြာက ပြန်မေးလိုက်သည်။

'နှင်းကေသရာရဲ့ စိတ်ရင်းစေတနာ အတိုင်းသာဆိုရင်တော့ ဘုရင်မကြီးအပေါ်မှာ အသက်နဲ့ ခြေပြီး ကျေးဇူးသစ္စာတော် စောင့်သိတာ အမှန်ပဲ။ ဒါကိုတော့ ကျွန်တော် နတ်မသူန့် ယုံကြည်တယ်'

ကြီး အပေါ်မှာ ကျေးဇူးသစ္စာတော် စောင့်သိတာ အမှန်ပဲ။ ဒါပေမဲ့ ဗိုလ်မင်း သိတဲ့အတိုင်း နှင်းကေသရာက မာန်မာနတော်ထန်တယ်။ သူ့ပတ်ဝန်းကျင်မှာ သူ့ကို မြောက်ပင်သွေးထိုးပြီး ကိုယ်ကျိုးရာနေတဲ့ လူတွေသာ များတယ်။ ဘုန်းကြီးလူထွက်ကို အိမ်ရှေ့အရာ ပေးရမလားဆိုပြီး နှင်းကေသရာရဲ့ နှုတ်ဖျားက ကန့်ကွက်ပြောဆိုတာကို ဗိုလ်မင်း ကြားကောင်းကြားရလိမ့်မယ်။ ဒါဟာ သူ့ရဲ့ စိတ်ရင်းစေတနာအတိုင်း ပြောနေတာ မဟုတ်ဘူး။ သူ့ကို မြောက်ပင်သွေးထိုးလှုံ့ဆော်နေတာကို အဟုတ်ကြီးထင်ပြီး ပြောနေတာပါ။ ဒါကို ဗိုလ်မင်း သိထားစေချင်တယ်'

'ခုလို သိထားရတာ ဝမ်းသာပါတယ်'

'ဘုရင်မကြီးအပေါ်မှာ နှင်းကေသရာ မမှိုတ်မသုန် ကျေးဇူးသစ္စာ တော် စောင့်သိတယ်ဆိုတာလည်း ဗိုလ်မင်း စွဲစွဲမြဲမြဲ ယုံကြည်တော်မူဖို့ စိုးစဉ်းမျှ သံသယ မရှိပါနှင့်'

'နှမ်းတစ်စေ့စာမျှ သံသယမရှိပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ အကြည်တော် ပြောတဲ့အတိုင်း ပတ်ဝန်းကျင်အသိုင်းအဝိုင်းက မြောက်ပင်ပြီး သွေးထိုးလှုံ့ဆော်တာကို အဟုတ်ကြီးထင်မှတ်ပြီး သူတို့ရဲ့ ပရိယာယ်စက်ကွင်းထဲ ဝင်တိုးမိနေ နှင်းကေသရာ ဘေးတွေ့လိမ့်မယ်။ ဒီတော့ကာ ဘုရင်မကြီးအပေါ်မှာ ကျုပ်တို့ အသက်နဲ့လဲပြီး ကျေးဇူးသစ္စာတော် စောင့်သိကြသလို နှင်းကေသရာ အမြင်မှန် ရလာအောင် ကျုပ်တို့နှစ်ယောက် ပူးပေါင်းပြီး မနားမနေ ကြိုးစားသွားဖို့ သနား ဆိုကြရင် မကောင်းဘူးလား။ နှင်းကေသရာ အပေါ်မှာ ကျရောက်လာစေ ရှိတဲ့ ဘေးအန္တရာယ်ကို ကျုပ်တို့နှစ်ယောက် စိတ်တူသဘောတူ ပူးပေါင်း ကာကွယ်ဖို့ အဓိဋ္ဌာန်ပြုကြရင် မကောင်းဘူးလား။ မာန်မာနတည်းဟူသော တိမ်သလာ ဖုံးအုပ်နေသဖြင့် အမှန်တရားကို မြင်နိုင်စွမ်းမရှိတဲ့ နှင်းကေသရာ ကို မာန်မာနတည်းဟူသော တိမ်သလာများ ဖယ်ရှားပြီး အမြင်မှန်ရလာအောင် ကျုပ်တို့ ပူးပေါင်းကြိုးစားရင် မကောင်းဘူးလား'

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က အဆိုပြုလိုက်သည်။

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်၏ စကားမဆုံးမီပင် ပန်းရုံများ လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်လာပြီး ပန်းရုံများအကြားမှ နှင်းကေသရာ ထွက်လာသည်ကို မြင်ရသဖြင့် နှစ်ယောက်သား အံ့အားသင့် ဝေးစိုက်ကြည့်နေမိပေသည်။

'သခင်မကို မာန်မာနတရားတွေ ဖုံးအုပ်နေလို့ အမြင်မှန်မရနိုင်ဘူး။ ပြောနေတာ သခင်မ မကြားဘူး ထင်သလား။ သခင်မ အားလုံး ကြားတယ်။ သခင်မကို ဘယ်သူမှ မြောက်ပင်ပြီး သွေးထိုးလှုံ့ဆော်လို့ မရဘူး။ သခင်မ

သခင်မကို သယ်ဆောင်ရင် ဘယ်သူမှ တားလို့မရဘူး။ သခင်မရဲ့ သဘောထားကို ပွင့်ပွင့် နှင်းကေသင်း ပြတ်ပြတ်သားသား ထုတ်ဖော်လိုက်မယ်။ ဘုန်းကြီးလူထွက်ကို အရာ ပေးအပ်ထားတာဟာ မတရားဘူး။ သခင်မ မထောက်ခံနိုင်ဘူး။ နှင်းကေသင်းထန်ထန် ကန့်ကွက်တယ်။ ဒါဟာ သခင်မရဲ့ သဘောထားပဲ။ သခင်မ မြောက်ပင်ပြီး သွေးထိုး လှုံ့ဆော်ပေးတိုင်း သခင်မ နားထောင်လိမ့်မယ် မထင်နဲ့'

နှင်းကေသရာက စိတ်လိုက်မာန်ပါ ပြောချလိုက်ရာ မိုးအုံးနောင်မှာ သီသီတိပျာပျာ ဖြစ်သွားပေသည်။ အနီးအနား ပတ်ဝန်းကျင်တွင် လူသူလည်း မရှိမရှိ ကျီးကန်းတောင်းမှောက် ကြည့်လိုက်သည်။ ပြီးမှ နှင်းကေသရာအား သွေးထိုးတောင်းပန်သည့် အမူအရာဖြင့် ပြန်ကြည့်လိုက်သည်။

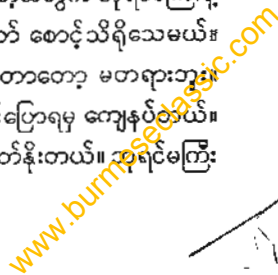
'နှင်းကေသရာ၊ နှင်းကေသရာ ဘာဖြစ်လို့ ဒီစကား ပြောလိုက်တာ ဘုရင်မကြီးရဲ့ ရွှေနားတော် ပေါက်ကြားသွားမှဖြင့် ဒုက္ခလှလှကြီး တွေ့ ခဲ့မယ်။ သေဒဏ်အထိ အင်မတန် ကြီးလေးတဲ့ အပြစ်ဒဏ် သင့်စေနိုင်တဲ့ ဘာတော်မူကြီးကို ဘာဖြစ်လို့ ကျူးလွန်ချင်ရတာလဲ။ နှင်းကေသရာ အပြော မှန် ခင်ခြင်တော်မူပါ'

မိုးအုံးနောင်က တောင်းပန်လိုက်သည်။

'သူများ ယောင်လို့ ယောင်၊ အမောင် တောင်မှန်း မြောက်မှန်း မသိ သလို ဖြစ်နေလိမ့်မည်ကို သတိပြုတော်မူပါ'

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်ကပါ ဝင်ပြီး သတိပေးလိုက်သည်။

'တော်၊ တန်၊ တိတ်။ သခင်မကို ဘယ်သူမှ သွေးထိုးလှုံ့ဆော်လို့ မထောက်ခံဘူး။ သခင်မပြောလိုက်တဲ့ စကားကို ဘယ်သူကြားကြား အရေး မရှိဘူး။ ဘုရင်မကြီးရဲ့ ရွှေနားတော်ကို ပေါက်ကြားပါစေ၊ အရှေးမစိုက်ပါဘူး။ သခင်မဟာ နတ်ရွာစံ ဆောင်းတူးမြို့စားကြီးရဲ့ သမီးဦးရတနာပါ။ ဖခမည်းတော် မိမိက မြို့စားကြီးဟာ ရာဇာဓိရာဇ် ဘုရင်မင်းတရားကြီးမှအစ သမီးတော် မိမိက ဘုရင်မကြီး လက်ထက်တော်အထိ ဘုရင်အဆက်ဆက်နဲ့ နိုင်ငံတော် မိမိမှာ အသက်နဲ့လဲပြီး ကျေးဇူးတော် စောင့်သိနဲ့တယ် ဆိုတာ လူတိုင်း သိတယ်။ သခင်မလည်း ဖခမည်းတော်ရဲ့ သွေးပါသူဖြစ်တဲ့အတွက် ဘုရင်မကြီးနဲ့ နိုင်ငံတော်အပေါ်မှာ အသက်ပေးပြီး ကျေးဇူးသစ္စာတော် စောင့်သိရိသေမယ်။ သခင်မ ဘုန်းကြီးလူထွက်ကို အိမ်ရှေ့အရာ ပေးထားတာတော့ မတရားဘူး။ သခင်မရဲ့ စိတ်ထဲမှာ ရှိတာတော့ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ဖွင့်ပြောရမှ ကျေနပ်တယ်။ သခင်မကြီးကို သခင်မ ရိုသေတယ်၊ လေးစားတယ်၊ မြတ်နိုးတယ်။ ဘုရင်မကြီး

နဲ့ နိုင်ငံတော်အပေါ်မှာ သခင်မ အသက်ပေးပြီး ကျေးဇူးသစ္စာတော် စောင့်သိရုံသေမယ်။ ဘုန်းကြီးလူထွက်ကို နန်းလျာထားတာကို မတရားဘူးလို့ သခင်မ ယုံကြည်ပေမယ့် ဘုရင်မကြီးအပေါ်မှာ ကျေးဇူးသစ္စာ စောင့်သိသောအားဖြင့် ဆောင်းတူးမြို့ကို ဘုရင်မကြီး တိုင်းခန်းလှည့်လည်တော်မူလာရင် သခင်မ ကိုယ်တော်တိုင် ဘုရင်မကြီးရဲ့ ခြေတော်စုံကို ဦးခိုက်ပြီး ကြိုဆိုမယ်။ ဘုရင်မကြီး ဘေးအန္တရာယ် ကင်းရှင်းအောင် သခင်မ အသက်နဲ့လဲပြီး အကာအကွယ် ပေးမယ်။ ဒါဟာ သခင်မရဲ့ သဘောထားပဲ။

နန်းကေသရာသည် ဒေါ်နုနှင့်မောနုနှင့် စိတ်လိုက်မာန်ပါ ပြောပြီးနောက် ထာဘီကို စွန့်တောင်ဆွဲ၍ ခြေဆောင်ပြီး ထွက်သွားပေရာ၊ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်နှင့် မိုးအုံးနောင်တို့မှာ ပါးစပ် အဟောင်းသားနှင့် ကျန်ရစ်ခဲ့ပေသည်။

အခန်း ၁၀

တစ်ခုသော နံနက်ခင်းတွင် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်သည် အရိပ်အာဝါသ ကောင်းသော သစ်ပင်တစ်ပင်၏ အောက်တွင် ထိုင်၍ ပေရွက်တစ်ရွက်ပေါ်၌ ကညစ်တံဖြင့် ရေးခြစ်နေသည်ကို တွေ့ရပေသည်။ ထိုသို့ ရေးခြစ်နေရာမှ ရံဖန်ရံခါ မိုးသားကင်းစင်သည့် အပြာရောင် ကောင်းကင်ကို မော့ကြည့်ပြီး စဉ်းစားလိုက်စဉ်းစားရာမှတစ်ဖန် စိတ်ကူးရသည့် အချက်အလက်များကို ပေရွက်ပေါ်တွင် ရေးခြစ်လိုက်နှင့် တစ်ယောက်တည်း စာပေသီကုံးဖွဲ့နွဲ့လျက် ရှိစဉ် ပေရွက်ပေါ်တွင် ကညစ်တံနှင့် ရေးခြစ်နေသည့် အသံများကြားမှ ညီညီညာညာ လှမ်းလာနေသော ခြေသံများကို ကြားရသဖြင့် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်၏ စိတ်အာရုံမှာ စာပေသီကုံးဖွဲ့နွဲ့နေရာမှ ခြေသံကြားရာသို့ လွင့်ပါသွားပြီး မျှော်ကြည့်လိုက်ရာ သပ်သပ်ရပ်ရပ် ဝတ်စားပြီး ကြည့်လင်ရွှင်ပျသည့် အမူအရာဖြင့် လာနေသော မင်းစည်သူကို မြင်လိုက်သဖြင့် ပေရွက်နှင့် ကညစ်တံကို လက်မှချ၍ မင်းစည်သူအား ပြုံး၍ နှုတ်ဆက်လိုက်သည်။

‘ဗိုလ်မင်း တစ်ယောက်တည်းပါလား၊ အဖော် မရှိဘူးလား’
မင်းစည်သူက ပြုံးရွှင်သော အမူအရာဖြင့် ပြန်၍ နှုတ်ဆက်လိုက်သည်။

‘အဖော်မလိုပါဘူး၊ အဖော်ရှိရင် စာတောင် ရေးလို့ရမှာ မဟုတ်ဘူး’
ဒါထက် ငါ့ကို ဗိုလ်မင်းလို့ မခေါ်ပါနဲ့။ လူလူချင်း တန်းတူဆက်ဆံဖို့ သဘောတူခဲ့ကြတယ် မဟုတ်လား’

‘ပါးစပ်က အကျင့်ပါပြီ၊ နှုတ်ကျိုးနေလို့ပါ။ သည်းခံပါ။ ဒါထက် နှိပ်စက်ခြင်းဆိုကို နှင်းကေသရာ သခင်မ ကြွတော်မမူလာဘူးလား’
‘ဘာဖြစ်လို့ ငါ့ဆီကို နှင်းကေသရာ သခင်မ ကြွတော်မူလာတာလဲ’
‘အကြောင်းအမျိုးမျိုးကို ယိုးမယ်ဖွဲ့ပြီး နောင်ကြီးကို နှင်းကေသရာ သခင်မ လိုက်ရှာနေတာ တွေ့ရလို့ပါ’

‘ငါတို့က နှင်းကေသရာသခင်မရဲ့ ကြေးစား အမှုထမ်းတွေဆိုတာတွေ ရာစေ့ရာ၊ တာဝန်ပေးစရာ တစ်ခုခုရှိလို့ လိုက်ရှာနေတာ ဖြစ်တာပါ။’
‘ကျွန်ုပ် တွန်တွဲနွား ဆိုတဲ့ စကားအရှိသားပဲ မဟုတ်လား’

‘နောင်ကြီး ပြောသလို မဟုတ်ပါဘူး။ နောင်ကြီးကို နှင်းကေသရာ သခင်မက ကြေးစားအမှုထမ်းလို့ သဘောမထားပါဘူး။ နောင်ကြီးကို သူ့ရဲ့ သခင်မလို သဘောထားပြီး လေးလေးစားစား ဆက်ဆံတာကို ကျွန်တော်တို့ ခြိမ်းခြောက်ပါတယ်။ သခင်မ ရင်ဆိုင်ရတဲ့ အခက်အခဲ ပြဿနာတွေကိုလည်း နောင်ကြီးကို ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း တင်ပြပြီး လေးလေးစားစား အကူအညီ တောင်း တွေ့ရပါတယ်။ နောင်ကြီးကို ကျေးကျွန်လို့ သဘောမထားဘဲ အရှင် သခင်မလို သဘောထားသည်မှာ ထင်ရှားနေပါတယ်’

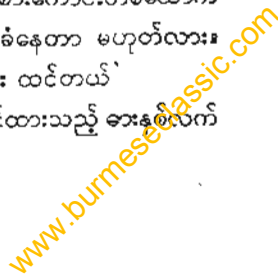
‘အရူးစကား မပြောစမ်းပါနဲ့။ နှင်းကေသရာ သခင်မက မြို့စားကြီးရဲ့ မိသားစုပါ။ မြို့စားလေးရဲ့ အစ်မတော်။ ငါက အညတရ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်’
‘မှန်ပါတယ်၊ နောင်ကြီးဟာ အညတရ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်ဆိုတဲ့ နာမည် မရှိဘဲ လျော့ညီစွာ သူတစ်ပါး အကျိုးစီးပွား အလိုငှာ ကိုယ်ကျိုးစီးပွားကို မြှင့်တင်ခဲ့သူ ဖြစ်ပါတယ်။ သူတစ်ပါး ချမ်းသာပျော်ရွှင်ရေးအတွက် ဆင်းရဲ နှမ်းခံခဲ့သူ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့်လည်း နောင်ကြီးကို ကျွန်တော် လေးစား ကြည်ညိုခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ ချစ်ခင်မြတ်နိုးခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ ဤဇမ္ဗူမှာ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်နဲ့ တူသူ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန် တစ်ဦးသာ ရှိပါတယ်။ ယခုလည်းပဲ သူတစ်ပါးရဲ့ အကျိုးအတွက် စာပေသီကုံး ဖွဲ့နွဲ့နေတာ မဟုတ်လား။ နယ်သူ နယ်သား ဆင်းရဲသား တောင်သူလယ်သမားတွေရဲ့ အကျိုးစီးပွားအလိုငှာ အရေးယူထိုးထိုး ဆင်ကန်းတောတိုး လုပ်တတ်တဲ့ မြို့စားလေး ဗညားအိမ်ကို အရေးယူထိုးထိုး အားကိုးအားထား ပြုနိုင်မယ့် မြို့စားကောင်းတစ်ယောက် ဖြစ်လာအောင် ကိုယ်ကျိုးကို စွန့်ပြီး ဆင်းရဲပင်ပန်းခံနေတာ မဟုတ်လား။’

‘အခု နောင်ကြီး ပင်ပန်းခံရကျိုး နပ်မှာ မဟုတ်ဘူး ထင်တယ်’
မင်းစည်သူသည် သစ်ပင်ခြေရင်းတွင် ထောင်ထားသည့် ဓားနှစ်လက် ကြည့်ရင်း ပြောလိုက်သည်။

‘ဒါထက် ငါ့ကို ဗိုလ်မင်းလို့ မခေါ်ပါနဲ့။ လူလူချင်း တန်းတူဆက်ဆံဖို့ သဘောတူခဲ့ကြတယ် မဟုတ်လား’

‘အဖော်မလိုပါဘူး၊ အဖော်ရှိရင် စာတောင် ရေးလို့ရမှာ မဟုတ်ဘူး’
ဒါထက် ငါ့ကို ဗိုလ်မင်းလို့ မခေါ်ပါနဲ့။ လူလူချင်း တန်းတူဆက်ဆံဖို့ သဘောတူခဲ့ကြတယ် မဟုတ်လား’

‘အဖော်မလိုပါဘူး၊ အဖော်ရှိရင် စာတောင် ရေးလို့ရမှာ မဟုတ်ဘူး’
ဒါထက် ငါ့ကို ဗိုလ်မင်းလို့ မခေါ်ပါနဲ့။ လူလူချင်း တန်းတူဆက်ဆံဖို့ သဘောတူခဲ့ကြတယ် မဟုတ်လား’

'ဘယ်လိုစကား ပြောလိုက်တာလဲ၊ ဘာဖြစ်လို့ ပင်ပန်းခံရကျိုး မနားဘူးလို့ ပြောနိုင်တာလဲ'

'ကျွန်တော် ရှင်းပြပါမယ်။ ဒီနေ့မနက် မြို့စားလေး ဗညားအိမ်ထဲမှာ ဓားသိုင်းပညာ လက်တွေ့သင်ခန်းစာ ပေးဖို့ အစီအစဉ် ရှိတယ် မဟုတ်လား မြို့စားလေး ဗညားအိမ် လာလိမ့်မယ် ထင်လို့ နောင်ကြီး ဒီနေရာမှာ လာစောင့်နေတာ မဟုတ်လား'

'ဒါ ဘာဖြစ်သလဲ'

'နောင်ကြီး တစ်နေ့ကုန် စောင့်ပေမယ့် မြို့စားလေး လာမှာ မဟုတ်ဘူး။ စောင့်ရကျိုး နပ်မှာ မဟုတ်ဘူး'

'ဘာဖြစ်လို့ မလာရမှာလဲ၊ သူကိုယ်တိုင် ချိန်းထားတဲ့ဥစ္စာပဲ'

'ချိန်းထားတာတော့ မှန်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဒီနေ့မနက် မြို့စားလေး အလိုလိုနေရင်း စိတ်တိုနေတယ်။ ဟိုလူ့ကို မာန်လိုက်၊ ဒီလူ့ကို မဲလိုက်။ စိတ်မထင်ရင် အနီးအနားမှာ ရှိတဲ့ ပစ္စည်းနဲ့ ကိုင်ပေါက်လို ပေါက်နဲ့။ ဘယ်လို စိတ်မျိုး ပေါက်နေမှန်း မသိဘူး'

'အစ်မတော် နှင်းကေသရာနဲ့တောင် ကတောက်ကဆ စကားများပြသေးတယ်။ အစ်မတော်ကို အော်လား၊ ငေါက်လား လုပ်လို့ အစ်မတော်ထံ ဒေါသပုန် ထံပြီး ဆူပူကြိမ်းမောင်းလိုက်တော့မှ ငြိမ်သွားတယ်။ အစ်မတော်ထံ ကြောက်လို့သာ ငြိမ်သွားပေမယ့် အစ်မတော် ကွယ်ရာမှာ သောင်းကျန်းနေသောင်းကျန်းနေတယ်'

မင်းစည်သူက ရှင်းပြလိုက်သည်။

'ဒီလိုဆိုရင် ဒီအတိုင်း လက်ပိုက်ပြီး ကြည့်နေလို့ မဖြစ်ဘူး။ ငါ့သွားခေါ်ဦးမှ ဖြစ်မယ်'

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်သည် ပြောပြောဆိုဆို ရေးလက်စ ပေရွက်များထိကောက်ယူလိုက်သည်။

'မြို့စားလေး ဗညားအိမ်ကို ယဉ်ပါးလာအောင် ရှေ့ဆောင်လမ်းကြောင်း နိုင်မယ့် ပုဂ္ဂိုလ်ဆိုလို့ နောင်ကြီး သီရိဗြတ်ကမ္ဘန် တစ်ဦးပဲ ရှိလိမ့်မယ် ထင်တယ်။ မြို့စားလေးကို နောင်ကြီးကိုယ်တိုင် ဖျောင်းဖျ နားချပါဦး'

မင်းစည်သူက ပြန်ပြောလိုက်သည်။

'နို့ မင်းကကော ဝတ်ကောင်းစားလှတွေ ဝတ်ဆင်ပြီး ဘယ်ထိ ရွှေစကြာ ဖြန့်မလို့လဲ'

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က မင်းစည်သူအား ခြေဆုံးခေါင်းဆုံး ကြည့်ရင်း ကြည့်ကိုင်သည်။

'ဟိုရှေ့က ရွာကလေးကို သွားမလို့ပါ'

'ဗောလကွန်ရဲ့ လယ်ထဲကို သွားမလို့ မဟုတ်လား ဒါကြောင့် ဘာလဲ၊ စားလှတွေ ဝတ်ဆင်လာတာကိုး'

'နောင်ကြီး ပြောတာ သိပ်မှန်တယ်'

'ဒါထက် ဗောလကွန်ရဲ့ တူမ မင်းညိုမြ တစ်ယောက်ကော'

'မင်းညိုမြ ကတော့ တစ်နေ့တခြား အလှကျက်သရေ တိုးနေတာထဲ။ မင်းညိုမြပွင့်တဲ့ပန်း ဆိုပေမယ့် မြို့မှာပွင့်တဲ့ ပန်းထက်ပင် လန်းဆန်းစိုပြည်တယ်'

'မွန်မြတ်သန့်စင်တဲ့ စိတ်ထားလည်း ရှိတယ် မဟုတ်လား'

'နောင်ကြီး ပြောတာ သိပ်မှန်တာပဲ'

'ဒါကတော့ ကိုယ်ထင်ရင် ခုတင်ရွှေနန်း ဆိုတဲ့ စကားအရိုသားပဲ။ မင်းညိုမြကတော့ တကယ့်ကို စိတ်ထားဖြူစင်တဲ့ မိန်းကလေးပါ။

'အပေါ်မှာ မင်း သစ္စာရှိဖို့ လိုတယ်'

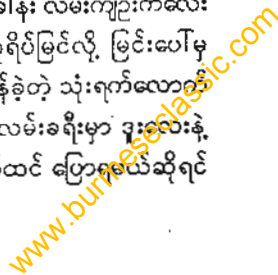
'ဒီအတွက် စိတ်ချပါ'

'ဒါထက် နေစမ်းပါဦး။ မင်းရဲ့ ချစ်သူဆီကို သွားမယ့်ဥစ္စာပဲ။ ဘာဖြစ်လို့ မင်းကြီးလွယ်လာရတာလဲ။ ခါးကြားမှာလည်း ဓားမြှောင်နဲ့ပါလား။ မင်းထံနက်တွေက ဘာလုပ်ဖို့လဲ'

'အသက်ဘေးကို စိုးရိမ်ရလို့ အကာအကွယ် ယူလာခဲ့တာပါ။ ကျွန်တော် ကျွန်တော်ကို ခြေရာခံပြီး လိုက်နေတဲ့လူတွေ ရှိတယ်။ အလစ်မှာ အသက်ကို ကာကွယ်ပြုဖို့ ကြံစည်နေကြောင်းလည်း သိရတယ်။ ကျွန်တော့်ကို ချုံခိုတိုက်ခိုက် နှောင့်နှေးကြောင်းကြုံခဲ့တာ သုံးကြိမ်တောင် ရှိသွားပြီ။ ကျွန်တော် မျက်စိရှင်လို့ ခုအချိန်အထိ အသက်ရှင်နေသေးတာ'

'ဟင် ဟုတ်လား'

'ဒီစကား အမှန်ပါ။ မနေ့က ကျွန်တော်တစ်ယောက်တည်း မြင်းစီးပြီး ဗောလကွန်ရဲ့ လယ်ထဲကို သွားပါတယ်။ လယ်ထဲရောက်ခါနီး လမ်းကျဉ်းကလေး မှာ ချုံပုတ်တွေ ရှိတယ်။ အဲဒီ ချုံပုတ်တွေကြားမှာ လူရိပ်မြင်လို့ မြင်းပေါ်မှာ မြင်းစီးပြီး ဓားနဲ့လိုက်တော့မှ ထွက်ပြေးကြတယ်။ လွန်ခဲ့တဲ့ သုံးရက်လောက်က နန်းဘလည်း ဗောလကွန်ရဲ့ လယ်ထဲက ပြန်အလာ လမ်းခရီးမှာ ခူးခူးလေးနဲ့ မင်းမြှောင်ပြီး အပြစ်ခံရသေးတယ်။ ကျွန်တော့်စိတ်ထင် ပြောစုမယ့်ဆိုရင်

ကျွန်တော်တို့ကို အန္တရာယ်ပြုဖို့ ချောင်းမြောင်းနေတဲ့ လူတွေဟာ ဗိုလ်မှူး သမိန်စက္ကေခေါ်ရဲ့ ကြေးစား လူရမ်းကားတွေ ဖြစ်လိမ့်မယ်။ နောင်ကြီးကိုလည်း အလစ်မှာ ချောင်းမြောင်းပြီး လုပ်ကြံဖို့ အကြံအစည်ရှိကြောင်း သိရတယ်။

‘ငါ့ကို ချောင်းမြောင်းလုပ်ကြံဖို့ အကြံအစည် ရှိတာကိုတော့ သိပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ အရေးစိုက်စရာ မလိုပါဘူး။ သတိတရား လက်ကိုင်ထားရင် ခွေးတိရစ္ဆာန်ကောင်တွေရဲ့ အကြံအစည် မအောင်မြင်နိုင်ပါဘူး။’

‘အရေးမစိုက်စရာ ဆိုပြီး ပေါ့ပေါ့နေလို့ မဖြစ်ဘူး။ ကျွန်တော်တို့ အန္တရာယ်ပြုဖို့ ချောင်းမြောင်းနေတဲ့ သတ္တဝါကောင်တွေဟာ ဘယ်သူဘယ်သူတွေ ဖြစ်တယ်ဆိုတာ ကျွန်တော် ဖော်ထုတ်ပြပါမယ်။ စောင့်သာ ကြည့်နေစေပါ။’

‘ဘယ်ပုံဘယ်နည်း ဖော်ထုတ်မှာလဲ’

‘ပရိယာယ်ဆင်ပြီး ညွှတ်ကွင်းထောင်ရင် ခွေးတိရစ္ဆာန်ကောင်တွေ တော့ ပြေးမလွတ်ပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ခြေလှမ်းကို ဘယ်သူ့မှ မသိအောင် သိုသိုသိပ်သိပ် အလုပ်လုပ်မှဖြစ်မှာ။ ဒီနေ့ည ကျွန်တော် မိုးအုံးနေတဲ့ ရဲ့အိမ်ကို သွားပြီး သူနဲ့အတူ ညစာစားဖို့ အစီအစဉ် ရှိတယ်။’

မင်းစည်သူက မိမိ အကြံအစည်ကို တစ်စိတ်တစ်ဒေသ ပြောပြလိုက်သည်။

‘မိုးအုံးနေရင်ရဲ့ အိမ်ကို သွားဖို့ အစီအစဉ် ရှိတယ်ဆိုရင် ဟောစာလွှာတွေကို ပေးလိုက်စမ်းပါ။ ပြီးတော့ ငါနဲ့ မကြာခင် လူချင်းတွေ့ဆွေးနွေးတိုင်ပင်စရာ ရှိတာကို ဆွေးနွေးတိုင်ပင်ကြရအောင် ငါ့ဆီကို လာခွဲပါလို့ ပြောလိုက်စမ်းပါ။ မိုးအုံးနေရင်က စိတ်ကောင်းစေတာနာ ရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦး ဖြစ်ကြောင်း ငါ ကောင်းကောင်းကြီး သိတယ်။’

‘စိတ်ကောင်း စေတာနာ ရှိတာတော့ အမှန်ပဲ။ ဒါပေမဲ့ ဘေးလုံရေးမှာ ညံ့သေးတယ်။ သိုင်းအကွက်တော့ မှန်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ အတတ်အဆုတ် အတိုးအနှုတ်မှာ နှေးကန်တယ်။’

‘ဒီလိုဆိုရင် မင်းက လက်တွေ့သင်ခန်းစာတွေနဲ့ လျင်မြန်ဖျတ်လှ လာအောင် သင်ကြားပေးပါလား။’

‘သင်ကြားပေးနေပါတယ်။ သူ့အိမ်မှာ ညစာစားပြီးရင် လက်တွေ့ သင်ကြားပြသပေးဖို့ အစီအစဉ် ရှိပါတယ်။’

‘အေး ဒီလိုဆိုရင် ကောင်းတယ်။ ကဲ ငါလည်း ဗညားအိမ်ဆီ သွားပြီး သူ ဘာဖြစ်လို့ စိတ်တိုနေတယ် ဆိုတာ စုံစမ်းလိုက်ဦးမယ်။’

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်သည် ပြောပြောဆိုဆို ထိုင်ရာမှ ထ လိုက်ပြီး စံအိမ်တော်ဘက်သို့ ထွက်ခွာလာခဲ့ပေသည်။

စံအိမ်တော်ဘက်သို့ ခြေဦးလှည့်မည် မကြံရသေးမီ စံအိမ်တော်ဆီမှ နှုတ်ခွာသည့် အသံကြားရသဖြင့် လှမ်းကြည့်လိုက်ရာ၊ အိမ်တော်သားများကို မြင်ရသဖြင့် စံအိမ်တော်ပေါ်မှ ဒေါနှင့်မောနှင့် ဆင်းလာသော ဦးညွှတ်အိမ်ကို မြင်လိုက်သဖြင့် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်နှင့် မင်းစည်သူတို့သည် မိမိတို့အတူတူ ရာ အရပ်တွင် ရပ်တန့်ပြီး ဗညားအိမ်၏ အရိပ်အကဲကို ကြည့်နေသည်။

ဗညားအိမ်မှာ ဝတ်လဲတော်အသစ်ကို ဝတ်ဆင်ပြီး ကျောက်စိမ်းထိုက်ထိုက် ဥယျာဉ်တော်တွင်းသို့ ဆင်းလာသည်ကို မြင်ရပေသည်။ လက်တွင် ဝတ်ဆင်ထားသော ပတ္တမြားလက်ဝတ်ရတနာနှင့် ကျောက်စိမ်းမှ အဖိုးတန် ကျောက်မျက်ရတနာများမှာ နေရောင်အောက်တွင် တဝင်းဝင်း တလက်လက် ဖြစ်နေသည်ကို တွေ့ရပေသည်။ ဝတ်လဲတော် သစ်လွင် တောက်ပြောင်သော ဗညားအိမ်၏ မျက်နှာမှာ ညိုပုပ်ပုပ် ဖြစ်နေပေသည်။ အိမ်တော်ပေါ်မှ ဆင်းလာသည့် အခါတွင်လည်း မိမိကိုယ်ကိုမိမိ မဟန်နိုင်ဘဲ ဒယိမ်းဒယိုင် ဖြစ်နေသဖြင့် အရက်သေစာ သောက်စားမူးယစ်လာကြောင်း သိနိုင်ပေသည်။

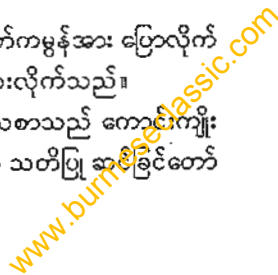
ဗညားအိမ်သည် ဥယျာဉ်တော်အတွင်းသို့ သိုင်းကွက်နင်းပြီး ဆင်းလာခဲ့ရာမှ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်နှင့် မင်းစည်သူတို့၏ အနီးသို့ ရောက်ရှိလာသော အခါ ရီဝေသော မျက်လုံးများဖြင့် ကြည့်နေပေသည်။ ဗညားအိမ်၏ မျက်နှာမှာ ရှစ်ခေါက်ချိုး ဖြစ်နေသည်ကို မင်းစည်သူ သတိပြုမိသဖြင့် အလိုက်သိ နှုတ်ခွာပြီး ဗညားအိမ်အား ဦးညွှတ်အလေးပြုလိုက်ပြီး ဥယျာဉ်တော်တွင်းမှ သုတ်ခြင်းတင် ပြေးသွားပေသည်။

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်မှာ ဗညားအိမ်အား တည့်ငြိမ်ခံညားစွာဖြင့် လက်ညှိုးညှိုး ကြည့်နေပေသည်။

‘သီရိဗြတ်ကမ္ဘန် မဟုတ်လား။ ဘာဖြစ်လို့ ရှေ့ကနေပြီး တားဆီးနေတာလဲ။ လမ်းဖယ်ပေးစမ်းပါ။ ငါအရှင် ကိုယ်တော်မြတ် လာနေတာ ဖြစ်ဘူးလား။ မျက်စိ မရှိဘူးလား။’

ဗညားအိမ်သည် အရက်သံပါပါနှင့် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်အား ပြောလိုက်ပြီး လက်ဟန်ခြေဟန်ဖြင့် လမ်းဖယ်ပေးရန် အမိန့်ပေးလိုက်သည်။

‘မြို့စားလေး ဆင်ခြင်တော်မူပါ။ အရက်သေစာသည် ကောင်းကျိုးမရှိနိုင်ပါ။ လူဖျက် အရက်ဆိုသည် စကားရှိသည်ကို သတိပြု ဆင်ခြင်တော်မူပါ။’

မူပါ။ လူစိတ် ကင်းမဲ့အောင် အရက်မူးနေချိန်မှာ အိမ်တော်တွင်းသို့ ပြန်၍ အဆောင်တော် အတွင်း၌ စက်တော်ခေါ်လျှင် ပို၍ သင့်လျော်လိမ့်မည် ဖြစ်ကြောင်းပါ။

သီရိဗြတ်ကမ္မန်က တည်ငြိမ်သည့် လေသံဖြင့် သတိပေးစကား ပြောကြားလိုက်ရာ၊ ဗညားအိမ်မှာ ဒေါသုပုန် ထ သွားပြီး မျက်နှာတစ်ခုလုံး နီနီ သွားပေသည်။

‘ငါ့ကို ဆရာလုပ်နေစရာ မလိုဘူး။ ငါ ဘယ်သူလဲဆိုတာ သိတယ် မဟုတ်လား။’

‘အသက်အရွယ် နုနုနယ်နယ်နဲ့ နတ်ရွာစံ မြို့စားကြီးရဲ့ ရိုက်ရာထဲ ဆက်ခံခဲ့ရသဖြင့် သွေးနာထင်ရောက်နေပြီး တဖောက်ကန်း တစ်ဇွတ်ထိုး လှုပ်တတ်သည့် မြို့စားလေး ဗညားအိမ် ဖြစ်ကြောင်း သီရိဗြတ်ကမ္မန် ကောင်းစွာ သဘောပိုက်မိကြောင်းပါ။ အရွယ်တော် နုနယ်သော်လည်း ကြီးလေးလှသည့် နိုင်ငံတော်၏ တာဝန်ကို ထမ်းရွက်နေရသူ ဖြစ်၍ တဖောက်ကန်း တစ်ဇွတ်ထိုး မလုပ်သင့်ကြောင်းပါ။ တန်ခိုးအာဏာ အရှိန်အဝါသည် လူကို ဖျက်ဆီးတတ်ကြောင်း သတိပြုတော်မူပါ။ တန်ခိုးအာဏာ အရှိန်အဝါ ကြီးမားသူသည် အမှား တစ်ခုလုပ်မိလျှင် မိမိတစ်ဦးတည်းသာ ခံရသည် မဟုတ်။ မိမိ၏ အာဏာစင် ကျရောက်ရာ နယ်ပယ်တစ်ခုလုံးကို ထိခိုက်စေနိုင်သဖြင့် အစစအရာရာ သတိကြီးစွာထားပြီး ချင့်ချင်ချိန်ချိန် လုပ်သင့်ကြောင်းပါ။ ပညာရှိ သတိဖြစ်စံ ဆိုသလို သတိလက်လွတ် မဖြစ်စေရအောင် ဆင်ခြင်တော်မူပါ။ နတ်ရွာစံမြို့စားကြီးရဲ့ ခြေရာကို နင်းနိုင်မည့် သားကောင်းရတနာ အဖြစ် ခံယူနိုင်အောင် ကြိုးစား သင့်ကြောင်းပါ။’

သီရိဗြတ်ကမ္မန်က အနည်းငယ်မျှ တုန်လှုပ်သည့် အမူအရာ မပြဘဲ မြို့စားလေး ဗညားအိမ်အား ဆုံးမဩဝါဒ ပေးနေပေသည်။

‘တော်၊ တန်၊ တိတ်။ ငါ့ကို သွန်သင်ဆုံးမ ဩဝါဒ ပေးနေစရာ မလိုဘူး။ တိတ်ဆို တိတ်။ ငါရွှေကိုယ်တော်မြတ် နားခါးတော်မူတယ်။ ဒီမှာ ငါ ရွှေကိုယ်တော်မြတ်ရဲ့ မျက်နှာတော်ကို မော်ဖူးစမ်း။ ဒီနယ်ပယ်မှာ ငါသာလျှင် အရှင်သခင် မဟုတ်လား။’

မြို့စားလေး ဗညားအိမ်က အရက်သံနေ့ပြီး ကြုံးဝါးလိုက်သည်။ ‘မှန်ပါတယ်။ ဆောင်းတူးမြို့နယ်မှာ မြို့စားလေးသာလျှင် အရှင်သခင် ဖြစ်ကြောင်း တစ်နိုင်လုံး အသိဖြစ်ကြောင်းပါ။ သို့ရာတွင် မြို့စားလေး၏ စွမ်းရည်သတ္တိဖြင့် အရှင်သခင်ဘဝသို့ ရောက်ရှိလာရခြင်း မဟုတ်ကြောင်းပါ။’

‘လေး ကုသိုလ်ကံကြောင့် နတ်ရွာစံမြို့စားကြီး၏ သားတော်အဖြစ်သို့ ရောက်ရှိလာကာ မြို့စားကြီး၏ ရိုက်ရာကို ဆက်ခံခွင့် ရခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်ကို သတိပြု ဆင်ခြင်တော်မူပါ။ ကိုယ်ကျိုးရာ ပတ်ဝန်းကျင် အသိုင်းအဝိုင်း၏ နှိပ်စက်ခြင်းဖြင့် မြောက်စားမှုကို ခံယူရသဖြင့် သွေးနားထင်မရောက်သင့်ကြောင်းပါ။ သူ့သဖြင့် ငါမြို့စား၊ ငါသာလျှင် အရှင်သခင်ဟူသော မာန်မာနဖြင့် ငါထင်ရာ သိလုပ်မည် ဆိုပြီး အရက်သေစာ သောက်စားမူးယစ်နေခြင်းမှာ မသင့်လျော် ကြောင်းပါ။ ငါတကော မကောသင့်ကြောင်းပါ။ နတ်ရွာစံမြို့စားကြီး၏ မျက်နှာ တော်နှင့် နယ်သူနယ်သားများ၏ မျက်နှာကို ထောက်ထားသင့်ကြောင်းပါ။ မြို့စားလေး၏ ဂုဏ်သိက္ခာကို ထိန်းသိမ်းသင့်ကြောင်းပါ။’

သီရိဗြတ်ကမ္မန်က အနည်းငယ်မျှ မဖြူဘဲ စောစောက လေသံအတိုင်း သတ်လက်၍ သတိပေးလိုက်ပြန်သည်။

‘တယ် စော်ကားလှချည့်လား။ ငါ့နယ်ပယ် ငါ့ပိုင်နက် ငါ့ဥယျာဉ် အတွင်းမှ ငါ့ကို စော်ကားတာ ကောင်းသလား။ ဆောင်းတူးမြို့စား ဗညားအိမ် မိတာ မကြားဖူးဘူးလား။ ကျောတစ်ရာ ရင်တစ်ရာ ဒဏ်ခတ်ပြီး မြိုင်ရပ်ကို ခြိတ် အာဏာသား ပါးကွက်တွေရဲ့ လက်ကို အပ်လိုက်ရမလား။’

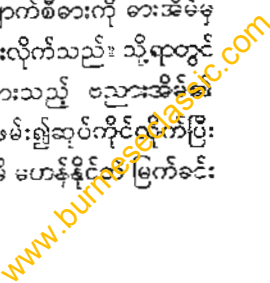
မြို့စားလေး ဗညားအိမ်က ကြိမ်းမောင်းလိုက်ပြန်သည်။

‘သီရိဗြတ်ကမ္မန်ကို ဒီနည်းမျိုးနဲ့ ခြိမ်းခြောက်၍ ရနိုင်လိမ့်မည် မဟုတ် ကြောင်းပါ။ အရက်သေစာ သောက်စားမူးယစ်ပြီး လူစိတ်ကင်းမဲ့နေသဖြင့်သာ မုယ့်ရာသော စကားများ ပြောဆိုနေခြင်း ဖြစ်ကြောင်း သီရိဗြတ်ကမ္မန် ကောင်းစွာ နှလုံးပိုက်မိကြောင်းပါ။ သေရည်သေရက်ကြောင့် လူစိတ်ကင်းမဲ့ ချိန်မှ ကိုယ်သိက္ခာ ကိုယ်ထိန်းသော အားဖြင့် အိမ်တော်သို့ပြန်၍ စောင်ကို ခင်းပြီးခြံပြီး စက်တော်ခေါ်နေရန်သာ သင့်ကြောင်းပါ။’

သီရိဗြတ်ကမ္မန်က အရေးမစိုက်သည့် အမူအရာဖြင့် ပြန်လည် သောက်တင်လိုက်ရာ၊ မြို့စားလေး ဗညားအိမ်မှာ မိမိ၏စိတ်ကို ချုပ်တည်း၍ နှိပ်အောင် ဒေါသအမျက် ထွက်လာပေသည်။

‘ဟယ်’

ဗညားအိမ်သည် ပါးစပ်မှ ကြုံးဝါးရင်း ကျောက်စိစားကို ဓားအိမ်မှ ချွတ်လိုက်ပြီး သီရိဗြတ်ကမ္မန်အား ချိန်ရွယ်၍ ခုတ်ပိုင်းလိုက်သည်။ သို့ရာတွင် မျက်ခိုရှင်လှသော သီရိဗြတ်ကမ္မန်သည် ဓားကိုင်ထားသည့် ဗညားအိမ်၏ ခုတ်ကောက်ဝတ်ကို ၎င်း၏ သန်မာသည့်လက်ဖြင့် ဖမ်း၍ဆုပ်ကိုင်ရှောင်ကြားပြီး သယ်ကို ဆွဲလိမ်လိုက်ရာ ဗညားအိမ်မှာ မိမိကိုယ်ကို မိမိ မဟန်နိုင်ဘဲ ခြက်ခင်း

ပေါ်သို့ တုံးလုံးလဲကျသွားပေသည်။ သို့ရာတွင် လက်တွင် ဆုပ်ကိုင်ထားသော ကျောက်စိလက်သုံးတော်စားကို မလွှတ်ဘဲ မြဲမြံစွာ ဆုပ်ကိုင်ရင်း လူးလဲထကြိုးစားနေပေသည်။

သီရိဗြတ်ကမ္မန်မှာလည်း ဗညားအိမ်၏ ဓားကိုင်ထားသော လက်မလှုပ်နိုင် မရှားနိုင်အောင် တင်းကျပ်စွာ ဆုပ်ကိုင်ထားပြီး ဗညားအိမ်၏ ထိပ်ပေါ်မှ ခွ၍ ကျန်လက်တစ်ဖက်ဖြင့် ဗညားအိမ်၏ လက်မှစားကို လှယူကြိုးစားသည်။ ဗညားအိမ်သည် မလျှော့မပေးသေးဘဲ ရှိသမျှ အင်အားဖြင့် သီရိဗြတ်ကမ္မန်အား မိမိ၏ကိုယ်ပေါ်မှ ဖယ်ရှားပစ်ရန် ကြိုးစားနေပေသည်။

သို့ရာတွင် သီရိဗြတ်ကမ္မန်မှာ အပေါ်စီး ရထားသည့်အပြင် အင်အားချင်းလည်း မမျှသဖြင့် ဗညားအိမ်မှာ သီရိဗြတ်ကမ္မန်အား တွန်းထိုးကန်ကျစေရင်း တဖြည်းဖြည်း အားပျော့လာပေသည်။ ၎င်း၏လက်တွင် ဆုပ်ကိုင်ထားသော ဓားမှာလည်း လွတ်ကျသွားပေသည်။ ပင်ပန်း မောဟိုက်လာသဖြင့် အသက်ပင် မမှန်တော့ပေ။ မာန်မာန ခက်ထန်လှသော မြို့စားလေး ဗညားအိမ်အံ့ကိုကြိုက်၍ စိတ်ကိုတင်းပြီး အစွမ်းကုန် ခုခံနေရာမှ မာန်မာန ကျဆင်းသွားပြီး ညည်းညူလိုက်သည့် အသံကို ကြားရပေသည်။

တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး အကြိတ်အနယ် ဗိုလ်လှနေကြစဉ် သမိန်စက္ကစေလွတ်လိုက်သည့် ကြေးစား လူရမ်းကားများ၏ လက်ချက်ဖြင့် ဒဏ်ရာပေးသော သီရိဗြတ်ကမ္မန်၏ လက်ဝဲဘက် လက်မောင်းတွင်ရှိသည့် ဒဏ်ရာပေးနေရာမှ သွေးစိမ်းရှင်ရှင် ထွက်လာပေသည်။

သို့ရာတွင် သီရိဗြတ်ကမ္မန်သည် လုံးဝအရေးမစိုက်ဘဲ ဗညားအိမ်၏လက်မှ လွတ်ကျသွားသည့် လက်သုံးတော် ကျောက်စိစားကို ကောက်ယူလိုက်ပြီး ဝေးရာသို့ လွှင့်ပစ်လိုက်ပေသည်။ မိမိအား ခြေဖြင့် ဆောင့်ကန်လိုက်သော ဗညားအိမ်ကိုလည်း ကလေးငယ်ကို ပွေ့ချီသလို ပွေ့ချီပြီး မြက်ခင်းပေါ်ပစ်ချလိုက်ရာ မြို့စားလေး ဗညားအိမ်မှာ တစ်ကိုယ်လုံး ရိုက်နှက်ထားသော နာကျင်ကိုက်ခဲ နေသဖြင့် ရုတ်တရက် ပြန်မထနိုင်ဘဲ အကြိတ်ပြီး ပြင်းပြင်းဝေဒနာကို ခံစားနေရပေသည်။ မြို့စားလေး ဝတ်စားဆင်ယင်လာသည့် လည်းတော်အသစ်မှာလည်း နှမ်းကြောသွားပြီး အချို့နေရာများတွင် အစိတ်အခြွေအမြွှာ စုတ်ပြဲသွားပေသည်။ တစ်ကိုယ်လုံးမှာလည်း ဖုန်အလိမ်းလိမ်း ဖြစ်ပေသည်။

သီရိဗြတ်ကမ္မန်မှာ မြို့စားလေးအား စိန်းစိန်းကြီး ကြည့်နေကြည့်နေကြချိန်၌ ဆုံးမရလျှင် တော်လောက်ပြီဟု စိတ်ထဲတွင် ပိုင်းဖြတ်လိုက်သည်။

သို့ရာတွင် ထွက်သွားရန် နောက်သို့ ပြန်လှည့်လိုက်စဉ် အနီးရှိ သစ်ပင်ကြီးတွင် သစ်ပင်ကို မှီ၍ မိမိအား ငေးစိုက်ကြည့်နေသော နှင်းကောသရာကို မြင်လိုက်သဖြင့် ခြေလှမ်းတန့်သွားပေသည်။

နှင်းကောသရာ၏ မျက်နှာမှာ သွေးမရှိတော့သကဲ့သို့ ဖြူစင်ဖြူစင်ပြီး တစ်ကိုယ်လုံး နတ်ပူးသလို တုန်တုန်ယင်ယင် ဖြစ်နေသည်ကို မြင်ရပေသည်။

နှင်းကောသရာသည် စကားတစ်ခွန်းမျှ မပြောနိုင်ဘဲ တဆတ်ဆတ်နေသော လက်ညှိုးဖြင့် ၎င်း၏ ရှေ့တည့်တည့်သို့ ညွှန်ပြနေသည်ကို မြင်ရသဖြင့် သီရိဗြတ်ကမ္မန်သည် နှင်းကောသရာ လက်ညှိုးညွှန်ရာသို့ ပြန်ကြည့်လိုက်ရာ သွေးစိမ်းရှင်ရှင် ထွက်နေသည့် သီရိဗြတ်ကမ္မန်၏ လက်ဝဲဘက်လက်မောင်း ပြန်ပြနေခြင်း ဖြစ်သည်ကို သိရသဖြင့် သီရိဗြတ်ကမ္မန်သည် မသိမသာ မြင်လိုက်သည်။

'သွေးစွန်းနေတဲ့လက်ကို မြင်လိုက်ရလို့ နှင်းကောသရာသခင်မ ထိတ်တုန်လှုပ်သွားပါသလား။ ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်တော် မမူပါနဲ့။ နှင်းကောသရာကတော့ တွေ့ကြုံရမယ့် ဘေးအန္တရာယ် အသွယ်သွယ်ကို သွေးစွန်းနေတဲ့ ဗိုလ်ရှင်သာလျှင် အကာအကွယ် ပေးစွမ်းနိုင်မည် ဖြစ်ကြောင်း ဒေါ်အိုဇာကတော့ ခုခံခဲ့ဖူးသည်ကို သတိပြုတော်မူပါ'

သီရိဗြတ်ကမ္မန်က ပြန်ပြောလိုက်သည်။
ထိုသို့ ပြန်ပြောလိုက်စဉ်မှာပင် ဒေါ်အိုဇာ၏ ပုံပန်းသဏ္ဍာန်ကို မျက်စိကလေးက မြင်ယောင်လာပြီး ဒေါ်အိုဇာ နိမိတ်ဖတ်သွားသည့် စကားများကို မြင်ရသဖြင့် ကြားယောင်လာပေသည်။

'သွေးစွန်းနေတဲ့ လက်ပိုင်ရှင်ဟာ ဟံသာဝတီ နိုင်ငံတော်ကို ရန်ပိုင်စားက ကယ်တင်လိမ့်မယ်။ ငါ့မြေး ကျော်ကြားလိမ့်မယ်။ ငါ့မြေးရဲ့ ဘဝတော်ဟာ ဆောင်းတူးမြို့စား မောင်နှမရဲ့ အနာဂတ်နဲ့ တွေးရောယှက်တင်တယ်။ မြို့စား မောင်နှမရဲ့ ဘဝလမ်းခရီးဟာ မဖြောင့်ဖြူးဘူး။ ဆူးပြောတဲ့ သူတွေကို ဖြတ်ကျော်ပြီး သွားရလိမ့်မယ်။ ဘေးအန္တရာယ် အမျိုးမျိုးနဲ့လည်း ဖြစ်လိမ့်မယ်။ သူတို့ရဲ့ ဘဝကို သူတို့ မျက်ဆီးပစ်ကြလိမ့်မယ်။ သွေးထွက်သူတွေလည်း ရှိလိမ့်မယ်။ မျက်ရည်ပေါက် ကြီးငယ်လည်း ကျရလိမ့်မယ်။ သူတို့ဘဝ အကျိုးနည်းလည်း ဖြစ်စရာ မြင်တယ်။ ဆွေကိန်းတောင် ရှိတယ်။ အန္တရာယ်တွေကို ငါ့မြေးက လှဲပြီး ဘယ်သူမှ မကာကွယ်နိုင်ဘူး။ ဆယ်နှစ်ကြီးကဝေ ဟု နာမည်ကြီးနေသော ဒေါ်အိုဇာက မိတ်တတ်

တွတ်နှင့် သတိပေးသွားသည် စကားများသည် သီရိဗြတ်ကမ္မန်၏ နားအထဲသို့ တစ်မိမ့်မိမ့် ဝင်လာသဖြင့် ကြက်သီးမွေးညင်းများပင် ထ လာမိပေသည်။
'သခင်မ စိုးရိမ်ထိတ်လန့်တော် မမူပါနှင့်။ သွေးစွန်းသော လက်ထဲ မြင်ရခြင်းမှာ ကောင်းသော အတိတ်နိမိတ်သာလျှင် ဖြစ်ကြောင်းပါ။ အန္တရာယ် အပေါင်းကို ကာကွယ်ပေးမယ့် သွေးစွန်းသောလက် ဖြစ်သည်ကို သတိပြုတော်မူပါ'

သီရိဗြတ်ကမ္မန်က နှင်းကေသရာအား နှစ်သိမ့်လိုက်သည်။

'သွေးစွန်းတဲ့ လက်ကိုမြင်လို့ သခင်မ ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်သွားတာ မဟုတ်ပါဘူး။ စစ်သည်တော်ကြီးကို မောင်တော်ဗညားအိမ် မူးမှူးရူးရူးနဲ့ တွေ့ထဲက လက်သုံးတော်အားကို ဆွဲချွတ်ပြီး တအားလွှဲခုတ်လိုက်တာ မြင်လို့ ထိတ်သွားတာပါ။ စစ်သည်တော်ကြီးနဲ့ မောင်တော်တို့ ထွေးလားလုံးလား ဖြစ်နေတာကလည်း သခင်မရဲ့ ရင်ထဲမှာ တထိတ်ထိတ်နဲ့ ဖြစ်နေပါတယ်။ မောင်တော် စစ်သည်တော်ကြီး ငဲ့ညှာလိုက်လို့သာ စစ်သည်တော်ကြီးရဲ့ ဒဏ်ရာဟောင်း သွေးစိမ်းရှင်ရှင် တသွင်သွင် ပြန်ထွက်လာခြင်း ဖြစ်တဲ့အတွက် သွေးတံ အောင် သခင်မ ပြုစုပါရစေ'

နှင်းကေသရာသည် သစ်ပင်ကို မှီပြီး ရပ်နေရာမှ သီရိဗြတ်ကမ္မန်အနီးသို့ ချဉ်းကပ်လာပေသည်။

'သည်းခံတော်မူပါ။ ဒါလောက် သွေးထွက်တာကို အရေးလုပ်စရာ မလိုကြောင်းပါ။ ငမိုက်သား သီရိဗြတ်ကမ္မန် အတွက် ဒုက္ခရှာတော် မမူပါနှင့်။ နှင်းကေသရာ သခင်မ၏ မောင်တော် ဗညားအိမ်ကိုသာ ပြုစုယုယတော်မူပြီး ဖျောင်းဖျောင်းဖျူဖျူနှင့် စံအိမ်တော်သို့ ပြန်ခေါ်သွားစေလိုကြောင်းပါ။ အသေစာ သောက်စားမှူးယစ်ပြီး မလျော်သော အပြုအမူများ ပြုလုပ်နေသည့် အပြင်လူများ မြင်သွားလျှင် မြို့စားလေးရဲ့ ဂုဏ်သိက္ခာသာမက နှင်းကေသရာ သခင်မ၏ ဂုဏ်သိက္ခာကိုပါ ထိခိုက်ညှိုးနွမ်းနိုင်စေသည်ကို သတိပြုတော်မူပါ။ ငမိုက်သား သီရိဗြတ်ကမ္မန်ကို အရေးစိုက်နေရန် မလိုကြောင်းပါ'

သီရိဗြတ်ကမ္မန်သည် မြက်ခင်းပေါ်တွင် ယက်ကန်ယက်ကန်နဲ့ အားယူပြီး ထ လာသော ဗညားအိမ်အား ညွှန်ပြရင်း ပြန်ပြောလိုက်သည်။

ဗညားအိမ်မှာမူ အရက်သေစာ သောက်စားမှူးယစ်လာသည့် အနီးမှာ မသေသေးဘဲ ဒယိမ်းဒယိုင် ဖြစ်နေသေးသည်ကို တွေ့ရပေသည်။

'ခွေးတိရစ္ဆာန်၊ လူပါးဝလို့။ သွား၊ မင်းရဲ့မျက်နှာကို ငါ မကြည့်ဘူး။ ငါ့ပိုင်နက် အတွင်းက ခုချက်ချင်း ထွက်သွား'

ဗညားအိမ်သည် ဒယိမ်းဒယိုင်နှင့် ထ လာရင်း သီရိဗြတ်ကမ္မန်အား နှင်းကေသရာ၏ ငါးငါးထိုးထိုး ဆဲဆဲကြိမ်းမောင်းလိုက်သည်။ သီရိဗြတ်ကမ္မန်အား နှင်းကေသရာ၏ ဆဲဆဲကြိမ်းမောင်းနေသည်ကို အရေးမစိုက်ဘဲ ဗညားအိမ်အား နှင်းကေသရာသည် အမူအရာဖြင့် ကြည့်နေပေသည်။

နှင်းကေသရာမှာ သီရိဗြတ်ကမ္မန်၏ လက်မောင်းမှ ဒဏ်ရာတို့ သွေးစွန်းစွာ ပဝါစေဖြင့် စည်းနှောင်ပေးဖို့ ရှေ့သို့ တိုးလာစဉ် မောင်ဖြစ်သူ နှင်းကေသရာ၏ ဆဲဆဲကြိမ်းမောင်းသည့် အသံကို ကြားရသဖြင့် နောက်သို့ နှင်းကေသရာ၏ ကြည့်လိုက်ပြီး ခက်ထန်သော အမူအရာဖြင့် မောင်ဖြစ်သူအား ကြည့်နေပေသည်။

'မောင်တော် ဗညားအိမ်၊ ကျေးဇူးရှင်ကို ကျေးဇူးပွပ်တာလား။ သွားစားအိမ်တော်ကို ပြန်သွား'

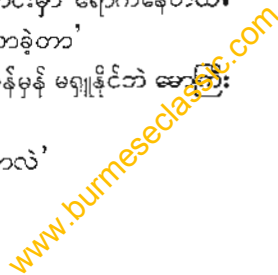
နှင်းကေသရာက အမိန့်ပေးသည့် လေသံဖြင့် ခက်ထန်ထန် ပြောဆိုရာ ဗညားအိမ်သည် အစ်မတော်၏မျက်နှာကို စေ့စေ့ကြည့်လိုက်ပြီး တစ်စုံတစ်ရာ ပြန်ပြောရန် ပါးစပ်ပြင်လိုက်ပြီးမှ အစ်မတော်၏ ခက်ထန်သည့် အမူအရာကို မြင်လိုက်ရသောအခါ အရက်သမားပီပီ ချက်ချင်း အမူအရာ ပြောင်းလဲပြီး အစ်မတော်ကို ဖက်၍ အစ်မတော်၏ ရင်ခွင်တွင် မျက်နှာကို ဝှက်ထားပြီး နှင်းကေသရာ၏ ငိုယိုနေသည်ကို တွေ့ရပေသည်။

သီရိဗြတ်ကမ္မန်မှာမူ ဗညားအိမ်အား ကရုဏာသက်သည့် အမူအရာ ပြုလုပ်နေရာမှ ချာခနဲ လှည့်ထွက်သွားပြီး ဥယျာဉ်တော်အတွင်းရှိ စမ်းတိုင်နှင့် ရေဖြင့် လက်မောင်းမှ သွေးများကို ဆေးကြော၍ သွေးတိတ်အောင် နှင်းကေသရာ၏ စည်းစားရင်း တဖြည်းဖြည်း လျှောက်၍လာခဲ့စဉ် နှင်းကေသရာ၏ နှစ်သိမ့်မှုကို သူက မိမိအား လှမ်းခေါ်လိုက်သည့် အသံကို ကြားရသဖြင့် အသံလာရာသို့ လှမ်းကြည့်လိုက်ရာ၊ မြို့စားလေးဗညားအိမ်၏ လူယုံလူရုံ ခြင်းစေကျော် မင်းဒေဝ ဖြစ်နေသည်ကို တွေ့ရပေသည်။ မင်းဒေဝမှာ သီရိဗြတ်ကမ္မန် ရှိရာသို့ အပြေးအလွှား လာနေသော်လည်း တွေ့ရပေသည်။

'ဗိုလ်မင်း ဗိုလ်မင်း၊ ဗောလကွန် မြင်းစောင်းမှာ ရောက်နေတယ်။ မင်းရဲ့ အကူအညီ လိုချင်လို့ အပြေးအလွှား လာခဲ့တာ'

မြင်းစေကျော် မင်းဒေဝသည် အသက်ပင် မှန်မှန် မရှုနိုင်ဘဲ မြင်းကြီးနှင့် ပြေးလာရင်း ပြောလိုက်သည်။

'ဗောလကွန် ဟုတ်လား၊ ဘာကိစ္စ လာတာလဲ'

သီရိဗြဟ္မာ့ကမ္ဘာ့က ပြန်မေးလိုက်သည်။

‘မင်းစည်သူ မင်းစည်သူ၊ ချုံခိုတိုက်ခိုက် ခံရလို့ ဒဏ်ရာရသွားတယ်။ ဒဏ်ရာ ပြင်းထန်တယ်လို့ ပြောပါတယ်။ ဟိုမှာ ဟိုမှာ ... ဗောလကွန် ဗောလကွန် သူ့ကို မေးပါ။ သူ့ကို မေးပါ။’

မြင်းစေကျော် မင်းဒေဝသည် မြင်းစောင်းရှိရာသို့ လက်ညှိုးညွှန်ပြောပြ ပြန်ပြောလိုက်သည်။

‘ဟင်’

သီရိဗြဟ္မာ့ကမ္ဘာ့က တစ်ခွန်းတည်း ပြန်ပြောလိုက်ပြီး မင်းဒေဝအတူ မြင်းစောင်းရှိရာသို့ မြေလှမ်းကျဲကျဲနှင့် လာခဲ့ကြပေသည်။

မြင်းစောင်းသို့ ရောက်သောအခါ ဗောလကွန်မှာ မြင်းပေါ်မှ မဆင်းသေးဘဲ သီရိဗြဟ္မာ့ကမ္ဘာ့အား စောင့်ကြည့်နေသည်ကို တွေ့ရပေသည်။ သီရိဗြဟ္မာ့ကမ္ဘာ့ကို မြင်သည့် အခါကျမှ မြင်းပေါ်မှ လွှားခနဲ ခုန်ဆင်းလိုက်ပေသည်။ ဗောလကွန်၏ မျက်နှာမှာ စိုးရိမ်ပူပန်သည့် အမူအရာ ပေါ်လွင်လျက် ရှိပေသည်။

‘ဗိုလ်မင်း၊ နှိုလ်မင်း၊ လှယ်တောကို အမြန်ကြွတော်မူပါ’

ဗောလကွန်က ရိုသေစွာ ပန်ကြားလိုက်ပေသည်။

‘ခုချက်ချင်း လာခဲ့ပါမယ်။ ကဲ မင်းဒေဝ၊ မြင်းကိုသာ အသင့်ပြင်ထားစမ်းပါ။ ဒါထက် မင်းစည်သူရဲ့ဒဏ်ရာ ပြင်းထန်သလား၊ စိုးရိမ်ရသလား’

‘သွေးစိမ်းရှင်ရှင် ထွက်နေသည်ကိုသာ မြင်ခဲ့ရကြောင်းပါ။ ဒဏ်ရာမည်ရွှေမည်မျှ ပြင်းထန်သည်ကိုမူ စေ့စပ် သေချာစွာ မကြည့်ခဲ့ရသေးကြောင်း အိမ်ရှင်မနဲ့ တူမ မင်းညိုမြတို့ ဝိုင်းဝန်းပြုစုဖို့ တာဝန်ပေးခဲ့ပြီး ကတိုက်ကန်ထွက်လာခဲ့ခြင်း ဖြစ်ကြောင်းပါ’

ဗောလကွန်က အဖြေပေးလိုက်သည်။

‘ချုံခိုတိုက်ခိုက်ခံရတယ် ဆိုတာ မှန်သလား’

‘မှန်ပါတယ်။ သစ်ပင်ချုံနွယ်များ အကြားမှ ရုတ်တရက်ထွက်လာ ဝိုင်းဝန်းတိုက်ခိုက်ခြင်း ဖြစ်ကြောင်း မင်းစည်သူ ပြောပြချက်အရ သိရကြောင်းပါ’

‘ကောင်းပြီ၊ ဒီနေရာက စောင့်နေ။ ကျုပ် ခုချက်ချင်း ပြန်လာခဲ့မယ်’

ပြောပြောဆိုဆို သီရိဗြဟ္မာ့ကမ္ဘာ့သည် ၎င်းအတွက် သီးသန့်ပေးထားသည့် အဆောင်သို့ ပြန်သွားပြီး ချပ်ဝတ်တန်ဆာများကို ဝတ်ဆင်ကာ ၎င်းလက်သုံးတော် ကိုးသင်္ချိုင်းသံဃာကို မိမိ၏ ကိုယ်တွင် လွယ်လိုက်သည်။

... နှိုင်းသံဃား
... နှိုင်းသံဃားကို နှိုင်းသံဃား ဆွဲချွတ်လိုက်ပြီး လက်ထဲတွင် ဆ ကြည့်လိုက်သည်။
... ကိုလည်း အလင်းရောင်တွင် ထောင်ကြည့်လိုက်သည်။ ပါးစပ်မှ ဗိုလ်
... မိန့်စကားဝေါအား တတွတ်တွတ်နှင့် ဆဲရင်း နှိုင်းသံဃားကို နှိုင်းသံဃား ငြိန်
... လိုက်သည်။

မြင်းစောင်းသို့ ပြန်ရောက်သောအခါ မြင်းစေကျော် မင်းဒေဝသည် ဗြဟ္မာ့ကမ္ဘာ့၏ မြင်းလိမ္မာကြီးကို ကကြိုးတန်ဆာများ ဆင်ပြီး အသင့်ပြင် ပြင်ပြီး တွေ့ရပေသည်။

ဗောလကွန်မှာမူ လည်တဆန့်ဆန့်နှင့် စောင့်မျှော်နေသည်ကို တွေ့ရသည့် သီရိဗြဟ္မာ့ကမ္ဘာ့ ပြန်လာသည်ကို မြင်သောအခါကျမှ ဟင်းခနဲ သက်ပြင်း ပြင်းသည့် အသံကို ကြားရပေသည်။

‘ဒဏ်ရာ မပြင်းထန်ပါစေနဲ့လို့ ဆုတောင်းရတာပဲ’
မြင်းစေကျော် မင်းဒေဝသည် မြင်းစေကြီးကို သီရိဗြဟ္မာ့ကမ္ဘာ့၏ မင်းညို ပေးအပ်ရင်း ညည်းညူလိုက်သည်။

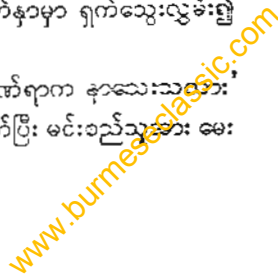
‘ကဲ ဗောလကွန်၊ မြင်းပေါ်ကို တက်တော့လေ။ သွားကြမယ်’
သီရိဗြဟ္မာ့ကမ္ဘာ့သည် ပြောပြောဆိုဆို မြင်းပေါ်သို့ လွှားခနဲ ခုန်တက် ပြီး ဇော်ကိုလွှတ်၍ ဒုန်းစိုင်းသွားပေရာ၊ ဗောလကွန်သည် သီရိဗြဟ္မာ့ကမ္ဘာ့၏ နောက်မှ ထက်ကြပ်မကွာ လိုက်ပါသွားသည်ကို မြင်ရပေသည်။

အခန်း ၁၁

... ကွန်၏ လယ်တဲရီ အခန်းတစ်ခန်းတွင် ညောင်စောင်းတစ်ခုပေါ်၌ အရေဖြူဖြူရောင် ဖြစ်နေသည့် မင်းစည်သူသည် ဖုန်းစွန်းမှ ဒဏ်ရာ ဖြင့် ရေဆေးပြီး သွေးဆေးများ သိပ်၍ အဝတ်ဖြင့် စည်းနှောင်ပေးနေသည့် မင်းညိုအား ငေးစိုက်ကြည့်နေသည်ကို မြင်ရပေသည်။

မင်းညိုမြမှာမူ တုန်ယင်သော လက်များဖြင့် သွေးဆေးသိပ်၍ အဝတ်နှင့် နှောင်ပေးနေရာမှ စိုးရိမ်သည့် အမူအရာဖြင့် မင်းစည်သူအား ကြည့်လိုက် ကြည့်ချင်း ဆုံသွားသဖြင့် မင်းညိုမြ၏ မျက်နှာမှာ ရှက်သွေးလွှမ်း၍ ရှိပေသည်။

‘မောင်ကြီး နေသာထိုင်သာ ရှိရဲ့လား၊ ဒဏ်ရာက နှာဆေးသလား’
မင်းညိုမြသည် ချက်ချင်း ဣန္ဒြေဆည်လိုက်ပြီး မင်းစည်သူအား မေးလိုက်သည်။

ဒဏ်ရာက သက်သာသွားပါပြီ။ ရုတ်တရက် သွေးမတိတ်ဘဲ သွေးထွက် လွန်လို့ အားပြတ်သွားတာပါ။ ဒဏ်ရာက စိုးရိမ်စရာ မရှိပါဘူး။

မင်းစည်သူက မချီပြုံး ပြုံး၍ အဖြေပေးလိုက်သည်။

ထိုအခိုက်တွင် မြင်းခွာသံများ အဆက်မပြတ် ကြားရပြီး မကြာမီ လယ်တဲအတွင်းသို့ ဗောလကွန်နှင့် သီရိဗြတ်ကမ္မန်တို့ ဝင်လာကြသည်ကို မြင်ရသည်။

မင်းညိုမြမှာ အလိုက်သိစွာဖြင့် မင်းစည်သူ၏ အပါးမှ ခွာ၍လာခဲ့ပြီး မနီးလွန်း မဝေးလွန်းသည့် နေရာမှ ရပ်ကြည့်နေပေသည်။

သီရိဗြတ်ကမ္မန်သည် ညောင်စောင်းအနီးသို့ ချဉ်းကပ်လာပြီး မင်းစည်သူအား စိုးရိမ်သည့် အမူအရာဖြင့် ကြည့်နေပေသည်။ မင်းစည်သူမှာ သီရိဗြတ်ကမ္မန်ကို မြင်လိုက်ရသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် အားတက်လာပေသည်။

‘နောင်ကြီး ကျွန်တော်ရဲ့ နည်းပရိယာယ် အောင်မြင်ပြီ။ ရန်သူတွေကို ညွတ်ကွင်းထောင်ပြီး ဖမ်းလိုက်တာ ညွတ်ကွင်းထဲကို ဝင်တိုးတာနဲ့ နောင်ကြီးကို ချောင်းမြောင်းလုပ်ကြံဖို့ ကြံစည်နေကြောင်း ကျွန်တော် သိသလို နောင်ကြီးဝတ်နေကျ အဝတ်အစားတွေကို ကျွန်တော်ဝတ်ဆင်ပြီး နောင်ကြီးရဲ့ ဟန်ပန်အမူအရာနဲ့ ကျွန်တော် လာခဲ့တာ။ ကျွန်တော့်ကို နောင်ကြီးမှတ်မိချိန်တိုက်ခိုက်ကြတယ်။ ကျွန်တော် သတိနဲ့လာလို့ သက်သာတာ။ ဒါတော့ လေးယောက်နဲ့တစ်ယောက် ဆိုတော့ သေလုခြေပါး ခုခံနေရတယ်။ ကျွန်တော် ပခုံးမှာ ဒဏ်ရာရပြီး လဲကျတဲ့အခါ လူသုံးယောက်က ဝိုင်းခုတ်ပြီး အဆုံးစီမံဖို့ ကြိုးစားတယ်။ ကျွန်တော့်လည်း အစွမ်းရှိသမျှ ခုခံတယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ စစ်သည်တော်တစ်ဦး ရောက်လာလို့ ကျွန်တော့်ကိုယ်မှာ ဝတ်ဆင်ထားတဲ့ နောင်ကြီးရဲ့ ခြံလွှာကို ဆွဲချွတ်ယူပြီး ထွက်ပြေးကြလို့ အသက်ဘေးက ချမ်းသာရတာ’

မင်းစည်သူက တစ်ခွန်းချင်း ရှင်းပြနေပေသည်။

‘မင်းစည်သူ မင်းစည်သူ၊ မင်းဟာ ငါ့အတွက် အသက်ပေးပြီး ကာကွယ်ခဲ့ပေါင်း များပြီ။ ငါ့အတွက် မင်းဘာဖြစ်လို့ ကြားကဝင်ပြီး အသေခံချင်ရတာလဲ။ သီရိဗြတ်ကမ္မန်က ကရုဏာ ဒေါသောနှင့် ပြောရင်း ညောင်စောင်းအစွန်၌ ဝင်ထိုင်ပြီး မင်းစည်သူ၏ ဒဏ်ရာကို ကြည့်ရှုနေပေသည်။

‘ကျွန်တော့်အတွက် နောင်ကြီး အသက်နဲ့လဲပြီး အကာအကွယ် ပေးတာတွေကိုလည်း ထည့်ပြီး ပြောဦးမှပေါ့။ ကျွန်တော့်မှာ မိခင်မွေးတဲ့ အသက်

နောင်ကြီး ပေးတဲ့ အသက်ပဲ ရှိပါတယ်။ နောင်ကြီးအတွက် ဆိုရင် အသက်နဲ့လဲပြီး အကာအကွယ် ပေးရမယ့်တာဝန် ရှိနေတာကို သတိပြုပါ။

မင်းစည်သူက ပြန်ပြောလိုက်ရာ -

‘မင်းကို မိုက်မဲလွန်းပါတယ်။ ငါ့အတွက် မင်းကိုယ်မင်း တည်ကြည်ခြင်း အသုံးပြုရသလား၊ မိုက်မဲလှချည့်လား။ သီရိဗြတ်ကမ္မန်သည် မင်းစည်သူ၏ ဒဏ်ရာကို စစ်ဆေးကြည့်ရှုရင်း

အေးလို အားမရ အမူအရာဖြင့် ပြောလိုက်ပြန်သည်။

‘နောင်ကြီး နောင်ကြီး တိုးတိုးပြောပါ။ အပြင်လူတွေ ကြားသွားရင် အောင်ပါဘူး။’

မင်းစည်သူက သတိပေးလိုက်သည်။

ထိုအခိုက်တွင် အိမ်ရှင် ဗောလကွန်၏ တူမ မင်းညိုမြသည် မင်းစည်သူအား စိုးရိမ်မကင်းသည့် အမူအရာဖြင့် အခန်းထဲကို ပြန်ဝင်လာသည်ကို မြင်ရပေသည်။

‘မင်းဘုရားကြီးရဲ့ အကြည်တော်ကို သွေးရဲရဲ သံရဲရဲနဲ့ ပွေ့ချီလာတာတွေ ညိုမြဖြင့် ခြေမကိုင်မိ လက်မကိုင်မိ ဖြစ်သွားတာပဲ။ ဒဏ်ရာက ခြိမ်းခြောက်နေပါသလား။’

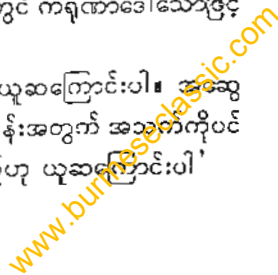
မင်းညိုမြသည် မင်းစည်သူ၏ ဒဏ်ရာကို လှမ်းကြည့်လိုက်ရင်း မေးကြည့်သည်။

‘ဒဏ်ရာ သိပ်မပြင်းထန်လို့ တော်သေးတာပေါ့။ အမှန်အတိုင်း ပြောရင် ကျုပ်အတွက် သူ ဝင်ပြီး ဓားစာခံသွားတာပါ။ ဒီတစ်ကြိမ်သာ သူတော်ဘူး၊ ရာဇာဓိရာဇ်နဲ့ အင်းဝဘုရင် အရေးတော်ပုံမှာတုန်းကလည်း ကျုပ်ရဲ့ အသက်ကို သူ့ရဲ့အသက်နဲ့ လဲပြီး အကာအကွယ် ပေးခဲ့ပေါင်း များပါပြီ။

ကျွန်ုပ်အတွင်းမှာ တစ်ဦးရဲ့အသက်ကို တစ်ဦး အကာအကွယ် ပေးခဲ့တာဟာ အလွန်ဆန်းဘူးလို့ ဆိုရပေမယ့် ခုလို ငြိမ်းချမ်းနေတဲ့ ကာလမှာ ကျုပ်ကို တမင်တော်သက် ရွေးချယ်ပြီး ရန်ရာနေတဲ့ ရန်သူတွေကို ကျုပ်ကိုယ်စား ဝင်ပြီး ဓားစာခံတာတော့ မိုက်မဲလွန်းတယ်ပဲ ပြောရမလား၊ မသိဘူး။’

သီရိဗြတ်ကမ္မန်သည် မင်းစည်သူအပေါ်တွင် ကရုဏာဒေါသောဖြင့် ကြည့်လိုက်ပြန်သည်။

‘ညိုမြ အနေနဲ့ကတော့ မိုက်မဲတယ် မယူဆကြောင်းပါ။ အဆွေအမျိုးကောင်း ပီသသူ ဖြစ်သဖြင့်သာ အဆွေခင်ပွန်းအတွက် အသွက်ကိုပင် အသေ မထားဘဲ အကာအကွယ်ပေးခြင်း ဖြစ်သည်ဟု ယူဆကြောင်းပါ။’

မင်းညိုမြက ပြန်ပြောလိုက်ပြီး အသားအရေ ဖြူဖပ်ဖြူရော် ဖြစ်နေ
မင်းစည်သူအား ကြည့်ညိုအားထားသည့် အမူအရာဖြင့် ကြည့်လိုက်ရာ
မင်းစည်သူမှာ မျက်နှာမထားတတ်အောင် ဖြစ်သွားပြီး ဖြူဖပ်ဖြူရော် ဖြစ်နေ
သည့် မျက်နှာမှာ ပန်းနုရောင် သမ်းလာပေသည်။

‘ဒါလောက်တောင် ချီးမွမ်းနေစရာ မလိုပါဘူး။ ဒဏ်ရာကလည်း
မပြောပလောက်ပါဘူး။ လေးယောက်နဲ့တစ်ယောက် ဖြစ်နေပြီး အလစ်မှာ ချွံနီ
တိုက်ခိုက်ခံလိုက်ရတာ ဖြစ်တဲ့အတွက် ပန်းစွန်းမှာ မပြောပလောက်တဲ့ဒဏ်ရာ
ရသွားခြင်းသာ ဖြစ်ပါတယ်။ နှစ်ရက် သုံးရက်ဆိုရင် ဒဏ်ရာ လုံးဝ ပျောက်ကင်း
သွားမှာပါ’

‘မဟုတ်ဘူး၊ မဟုတ်ဘူး။ ဒဏ်ရာက မပြောပလောက်ဘူး ဆိုပေမယ့်
သွေးလွန်ပြီး အားနည်းနေလို့ ခုနစ်ရက်အတွင်း အိပ်ရာက မထရသေးဘူးလို့
သမားတော်ကြီး ဦးတေကေ မှာကြားသွားပါတယ်။ ဟော ပြောရင်းဆိုရင်
ညိုမြကို ဒွေးလေး ခေါ်နေပြီ၊ ညိုမြကို ခွင့်ပြုပါဦး’

မင်းညိုမြသည် ၎င်းအား ဒွေးလေးဖြစ်သူက ခေါ်လိုက်သည့် အသံထံ
ကြားသဖြင့် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်နှင့် မင်းစည်သူအား ရိုသေစွာ ခွင့်ပန်ပြီး အခန်းထဲ
မှ ပြန်ထွက်သွားပေသည်။

‘လိမ္မာရေးခြား မရှိဘူးလား’
မင်းစည်သူသည် မင်းညိုမြအား ကြည့်၍မဝသည့် အမူအရာဖြင့်
ငေးစိုက်ကြည့်ရင်း ကျန်ရစ်ခဲ့ရာမှ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်ဘက်သို့ လှည့်၍ မေးလိုက်
သည်။

‘ရုပ်ချောသလောက် လိမ္မာရေးခြား ရှိပါတယ်။ သဘောမနောလည်း
ဖြူစင်ပုံရတယ်။ ဒါကို အသာထားပြီး မင်းကို ချုံခိုတိုက်ခိုက်တဲ့ လူရမ်းကားတွေ
ကို မင်း မမှတ်မိဘူးလား’

‘ကောင်းကောင်းကြီး မှတ်မိပါတယ်။ တလောက် မြို့စားလေးရဲ့
ဥယျာဉ်တော်အတွင်းကို ချင်းနင်းဝင်ရောက်လာပြီး နောင်ကြီးနဲ့ ကျွန်တော့်ထံ
ရန်မူသွားကြတဲ့ သမိန်စက္ကဝေါရဲ့ ကြမ်းစားလူရမ်းကားလေးယောက်ပါ။ ကျွန်တော့်
ကို သူတို့လေးယောက် ဝိုင်းဝန်းပြီး ချုံခိုတိုက်ခိုက်ခဲ့ကြစဉ်က ကျွန်တော်ပြန်ပြီး
ခုခံလိုက်တဲ့အတွက် လေးယောက်အနက် တစ်ယောက် ဒဏ်ရာရသွားပါတယ်။
အဲဒီအချိန်မှာ ကျန်သုံးယောက်က ကျွန်တော့်ကို ညှပ်ပူးညှပ်ပိတ် ဝိုင်းဝန်း
တိုက်ခိုက်ပြီး ကျွန်တော့်ကိုယ်မှာ လွှမ်းခြုံထားတဲ့ နောင်ကြီးရဲ့ ခြံလွှာကို ဆွဲခွာ
ယူကြပါတယ်။ ကျွန်တော်လည်း သုံးယောက်နဲ့တစ်ယောက် အရှုံးမပေးဘဲ

မင်းညိုမြသံစား
အရမ်းကုန် ခုခံခဲ့တယ်။ အဲဒီလို ခုခံနေတုန်း ခြေချော်ပြီး လဲကျအသွားမှာ
ကျွန်တော့်ကို အပြီးအပိုင် ရှင်းလင်းသုတ်သင်ပစ်ဖို့ အခွင့်တောင်း ရပြီ ဆိုပြီး
မင်းသန်း ထိုးနှက်ကြတယ်။ ဒါပေမဲ့ အဲဒီအချိန်မှာ အသံကြားနဲ့ ပြည့်ခဲ့တဲ့
မင်းညိုမြနှင့် လူတစ်ယောက်က ညာသံပေးပြီး တရကြမ်း ဝင်ခုတ်လို့ ကျွန်တော်ကို
အသေထိုးခုတ်ဖို့ ကြိုးစားနေတဲ့ လူရမ်းကားတွေ ကြောက်အားလန့်အားန့်
ဖြစ်ပြေးကြတယ်။ အဲဒီလူ ဝဝပိုင်ပိုင်ရဲ့ ကျေးဇူးကြောင့် ကျွန်တော် အသေ
မသေတာပါ။ သူကိုယ်တိုင် ကျွန်တော့်ရဲ့ ဒဏ်ရာကို သွေးတိတ်အောင် အဝတ်နဲ့
ညှိုးနှောင်ပေးပြီး ဝှေ့ချီလာလို့ ဒီနေရာကို ရောက်လာတာပါ။ ဒီကို ရောက်ပြန်
တော့လည်း မင်းညိုမြရဲ့ ပြုစုယုယမှုကြောင့် သက်သောင့်သက်သာ ဖြစ်လာပါ
သည်’

‘မင်းညိုမြရဲ့ ဒွေးလေးပါ ဝိုင်းဝန်းပြုစုတယ် မဟုတ်လား။ ဒါကိုလည်း
မင်းညိုမြဦးမှပေါ့’

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က ပြန်ပြောလိုက်သည်။
‘နောင်ကြီး ပြောတာ မှန်ပါတယ် ဒါပေမဲ့ ...’

မင်းစည်သူသည် မိမိအား မင်းညိုမြ ဂရုစိုက် ပြုစုပုံများကို ပြောပြရန်
အိပ်ပြင်လိုက်ပြီးမှ လူနှစ်ယောက် စကားပြောနေသည့် အသံကို ကြားရသဖြင့်
အထူးကို ဖြတ်ထားလိုက်ပြီး အသံလာရာသို့ နားစွင့်နေပေသည်။

‘ကျွန်တော်ရဲ့ အသက်ကို ကယ်တဲ့လူဟာ သူပဲ။ အသံကြား မကောင်း
ဘူးလား’

မင်းစည်သူက သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်အား ပြောလိုက်သည်။
ထိုအခိုက်တွင် အခန်းတံခါး ပွင့်လာပြီး အိမ်ရှင်အမျိုးသမီးကြီးက
အထူးတထောင်းထောင်း ထွက်နေသော ယာဂုပန်းကန်ကို ဖြတ်ပန်းပေါ်တွင်
အင်၍ ယူလာသည်ကို ခြင်ရပေသည်။

‘အလို မင်းဘုရားကြီးတောင် ရောက်နေမှကို။ မင်းဘုရားကြီးရဲ့
အကြည်တော် ကံကောင်းလို့ မသေတာ။ လူဆိုးလေးယောက် ဝိုင်းပြီး တိုက်ခိုက်
တာ ခံခဲ့ရတယ်။ ကံ ကံ အားအင်ပြည့်သွားအောင် ယာဂုပူပူနွေးနွေး သုံးဆောင်
ဖို့ထပ်ပါဦး’

အိမ်ရှင် အမျိုးသမီးကြီးသည် ပြောပြောဆိုဆို မင်းစည်သူ အနီးသို့
အနီးကပ်လာပေသည်။

‘တဲ့ ကလေးမ ညိုမြ၊ လာစမ်းပါဦး။ လူမမာကို အသာထူပေးပြီး
အထူးတိုက်ပါဦး’

အိမ်ရှင်အမျိုးသမီးကြီးက မင်းညိုမြအား လှမ်းခေါ်လိုက်ပြန်သည်။
'နေပါစေ ... ဒုက္ခမရှာပါနဲ့၊ ကျွန်တော့်ဘာသာ ကျွန်တော် သောက်နိုင်ပါတယ်။ ဒဏ်ရာ သက်သာသွားပါပြီ'

မင်းစည်သူက အားနာသည့် အမူအရာဖြင့် ပြန်ပြောရင်း အားယူစေလိုက်သည်။

'သက်သာသွားပြီ ဆိုပေမယ့် သိပ်ပြီး လှုပ်လှုပ်ရှားရှား မနေနဲ့ ဦး ငြိမ်ငြိမ်နေ။ ဒွေးလေးကိုယ်တိုင် ယာဂတိုက်မယ်။ ကဲ မင်းဘုရားကြီးလည်း အိမ်ရှေ့ကို ကြွပြီး ကွမ်းဆေးလက်ဖက် သုံးဆောင်တော်မူပါဦး'

အိမ်ရှင် အမျိုးသမီးကြီးသည် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်အား လောကဝတ်ပြုလိုက်ပြီး သီရိဗြတ်ကမ္ဘန် အခန်းမှ ထွက်သွားသောအခါ စောစောသီရိဗြတ်ကမ္ဘန် ထိုင်သည့်နေရာတွင် အိမ်ရှင်အမျိုးသမီးကြီးက ဝင်ထိုင်ပြီး မင်းစည်သူအား ယာဂ တိုက်ကျွေးနေပေသည်။

အိမ်ရှေ့စဉ်ခန်းသို့ ထွက်လာသောအခါ အိမ်ရှင် ဗောလကွန်သည် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်အား ခရီးဦးကြိုပြုပြီး ကွမ်းဆေးလက်ဖက်တို့ဖြင့် ဧည့်ခံနေသည်။

'မင်းဘုရားကြီးရဲ့ ကျေးဇူးကို ဗောလကွန် ဘယ်တော့မှ မမေ့ပါဘူးဟု နေ့ကသာ မင်းဘုရားကြီးတို့ မကယ်ဘူးဆိုရင် လူရမ်းကားလေးဦးရဲ့ လက်ခုပ်တွင်းမှာ တူမချော မင်းညိုမြ ရေတိမ်နစ်ရမှာ သေချာပါတယ်။ ခုထိ အတုံ့အလှည့် အနေနဲ့ ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ် ပြုစုခွင့် ရတာကို ဗောလကွန် ဝမ်းသာယူပါတယ်'

ဗောလကွန်က ကျေးဇူးတင်စကား ပြောကြားလိုက်သည်။

'ဒါထက် အဲဒီ လူရမ်းကားတွေ နောက်ထပ် အနောင့်အယုက် ပေးသေးသလား'

'မပေးတော့ပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ အဲဒီလူသိုက်ထဲက ခေါင်းဆောင်နဲ့ တူတဲ့ မင်းခနုဆိုလား၊ မင်းရွှေခဲဆိုလား၊ မပြောတတ်ဘူး။ အဲဒီလူတော့ လွန်ခဲ့တဲ့ သုံးရက်လောက်က ဗောလကွန်ရဲ့လယ်တဲ လာပြီး သောက်ရေတစ်ခွက် တောင်းသောက်သွားတယ်။ အိမ်ထဲလည်း မဝင်ဘူး။ အနောင့်အယုက်လည်း မပေးပါဘူး'

'မင်းရွှေခဲ ဟုတ်လား'

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က ပြန်မေးလိုက်သည်။

'သူ့နောက်လိုက် ငယ်သားတွေကတော့ သူ့ကို မင်းခနုလို့ ခေါ်တယ်။

တည်းတယ်။ တချို့ကတော့လည်း သူ့ကို မင်းရွှေခဲလို့ ခေါ်ကြတယ်။ သူ့နာမည်ကတော့ မသိပါဘူး'

'သူ့လက်မှာ ဒဏ်ရာရထားလို့ အဝတ်သိုင်းထားတယ် မဟုတ်လား' သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က ပြန်မေးလိုက်သည်။

'မှန်ပါတယ်။ မင်းဘုရားကြီးတို့ရဲ့ လက်ချက်ဖြင့် ဒဏ်ရာပွားတာဝါ'

ဗောလကွန်က အဖြေပေးလိုက်သည့် အခါကျမှ မင်းညိုမြအား ခေါ်ကာ ရန် ကြံစည်သော လူရမ်းကားလေးဦး၏ ခေါင်းဆောင်မှာ တခြားမဟုတ်။ မင်းညိုမြအား စိန်ခေါ်ထားသော မင်းရွှေခဲပင် ဖြစ်ကြောင်း သိရသဖြင့် ကျေနပ်သည့် အမူအရာနှင့် ခေါင်းညှိတ်လိုက်သည်။

ထိုအခိုက်တွင် ဗောလကွန်အား အသံဩဇာကောင်းသူ တစ်ဦးက ဘာတော့မှနေပြီး ခေါ်လိုက်သည့် အသံကို ကြားရပြီး ဗောလကွန်သည် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်အား ခွင့်ပန်၍ ယာတော့ရှိရာသို့ ပြေးထွက်သွားသည်ကို မြင်ရလေသည်။

ဗောလကွန်အား ယာတော့မှ နေပြီး ခေါ်လိုက်သည့် အသံကို ကြားသောအခါ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်သည် အသံကိုကျက်မိသည့် အမူအရာဖြင့် အသံတော့ဘက်သို့ နားစွင့်နေလေသည်။

အသံလာရာသို့ နားစွင့်နေရာမှ အသံရှင် မည်သူမည်ဝါ ဖြစ်သည်ကို မြင်လိုသဖြင့် လယ်တောဆီသို့ လှည့်ကြည့်လိုက်ရာ၊ ဝဝဖိုင့်ဖိုင့် ဗလကောင်းကောင်း လူတစ်ယောက်ကို မြင်လိုက်သဖြင့် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်သည် ထိုသူအား မြင်ရသဖြင့် ငေးစိုက်ကြည့်နေရာမှ အခန်းထဲမှ ထွက်လာခဲ့ပြီး ထိုသူနှင့် အိမ်ရှင်ဗောလကွန်တို့ ရှိရာသို့ လာခဲ့ပေသည်။

'ဗိုလ်မှူးကြီး'

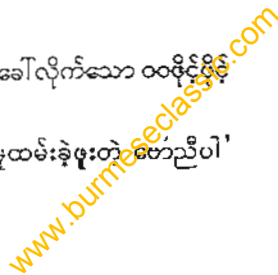
တံအိမ်ထဲမှာ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန် ထွက်လာသည်ကို မြင်ရသောအခါ ဝဝဖိုင့်ဖိုင့် လူသည် ဗောလကွန်နှင့် စကားပြောနေရာမှ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန် ရှိရာသို့ ပြေးလာပြီး ဝမ်းသာအားရ နှုတ်ဆက်လိုက်သည်။

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်မှာ ထိုသူအား မြင်ဖူးသလိုလို ရှိသဖြင့် ခြေဆုံးခေါင်းဆုံး ကြည့်နေပေသည်။

'မင်းကို ငါ မြင်ဖူးသလိုလိုပဲ'

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က မိမိအား ဗိုလ်မှူးကြီးဟု ခေါ်လိုက်သော ဝဝဖိုင့်ဖိုင့်လူအား စေ့စေ့ကြည့်ရင်း ပြန်ပြောလိုက်သည်။

'ဗိုလ်မင်းမြတ်ဇေ့၊ တပ်မှာ တစ်ခါက အမှုထမ်းခဲ့ဖူးတဲ့ ဗောညီပါ'

‘ဗောဉ္ဇီ ဟုတ်လား’

သီရိဗြတ်ကမ္မန်သည် ထိုသူအား မှတ်မိသလိုလို ရှိသည့်အပြင် နာမည်ကိုလည်း ကြားဖူးသလိုလိုရှိသဖြင့် မျက်မှောင်ကြွတ်ပြီး စဉ်းစားရင်း ပြန်မေးလိုက်သည်။

‘မှန်ပါတယ်၊ ဗိုလ်မှူးနဲ့ ခုလို တွေ့ရတာ ဝမ်းမြောက်လို့ မဆုံးပါ။ ဗောဉ္ဇီဆိုသူက ဝမ်းသာအားရ အမူအရာဖြင့် ပြန်ပြောလိုက်သည်။ ‘မင်းနဲ့ တွေ့ရတာလည်း ငါ သိပ်ဝမ်းသာတယ်။ ဒါပေမဲ့ ငါ့ကို ဗိုလ်မှူး လို့ မခေါ်ပါနဲ့။ ငါ ဗိုလ်မှူး မဟုတ်ပါဘူး’

သီရိဗြတ်ကမ္မန်က ပြန်ပြောလိုက်သည်။

‘ရာဇာမနုဿဗလ တပ်မှာ တပ်မှူးအဖြစ် တာဝန်ထမ်းရွက်ထား မှုခွဲဖူးသေးတယ် မဟုတ်ပါလား’

ဗောဉ္ဇီက ပြန်မေးလိုက်သည်။

‘တစ်ခါတုန်းကတော့ ဟုတ်ပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ....’

‘သမိန်ဗောကျော်ရဲ့ တပ်မှာလည်း ဗိုလ်မင်းသီရိဗြတ်ကမ္မန် အမှုထမ်း ထမ်းရွက်ခဲ့ဖူးသေးတယ် မဟုတ်ပါလား’

‘ဒါလည်း မှန်ပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ....’

‘ဗိုလ်မင်းဗြတ်ဇနဲ့ အတူလက်တွဲပြီး တိုက်ပွဲဝင်ခဲ့ဖူးသေးတယ် မဟုတ် ပါလား’

‘ဒီစကားလည်း မှန်တယ်။ ဒါပေမဲ့ ခုဆိုရင် ငါ့မှာ ဘာရာထူးမှ မရှိ တော့ဘူး။ အညတရဘဝကို ရောက်နေပြီ။ ဒါထက် ဒါတွေကို မင်း ဘယ်လို လုပ်ပြီး သိသလဲ’

‘ပန်းသတင်း လေညင်းဆောင်၊ လူသတင်း လူချင်းဆောင် ဆိုတဲ့ စကားအရ ဗိုလ်မှူးမင်းရဲ့ စွမ်းရည်သတ္တိကို ရပ်နီးရပ်ဝေးမှ ကြားသိရကြောင်းပါ။ နဝင်းတိုက်ပွဲတွင် ဗိုလ်မင်းဗြတ်ဇရဲ့ တပ်နဲ့အတူ ကျွန်တော်ပါလာပြီး ဗိုလ်မှူးမင်း သီရိဗြတ်ကမ္မန်ရဲ့ တပ်နဲ့ လက်တွဲပြီး တိုက်ပွဲဝင်ခဲ့ဖူးပါသဖြင့် ဗိုလ်မှူးမင်းနဲ့ နှလုံးရည်နဲ့ လက်ရုံးရည်ကို မျက်ဝါးထင်ထင် မြင်ခဲ့ရကြောင်းပါ။ နဝင်းတိုက် ပွဲမှာ အင်အားကြီးမားတဲ့ ရန်သူကို ဗိုလ်မှူးမင်းကိုယ်တိုင် ရှေ့ဆုံးတန်းက ဆွဲ အလိမ်းလိမ်းနဲ့ ရွပ်ရွပ်ချုံ့ချုံ့ ခုခံတိုက်ခိုက်နေတာကို ယခုထက်တိုင် မြင်ယောင် လျက် ရှိကြောင်းပါ။ ထိုတိုက်ပွဲမှာ ဗိုလ်မှူးမင်း ခြေချော်ပြီး နဝင်းချောင်းထဲ ကျသွားတာကိုမြင်လိုက်ရလို့ ကျွန်တော်နဲ့ ကျွန်တော်ရဲ့ညီ ဗောဉ္ဇီတို့ ရေထဲ ခုန်ဆင်းပြီး ဗိုလ်မှူးမင်းကို ဆယ်တင်ခဲ့ရသည်ကို ဗိုလ်မှူးမင်း အမှတ်ရထား မူလိမ့်မည်ဟု ယုံကြည်ကြောင်းပါ’

ဗောဉ္ဇီက ပြန်ပြောလိုက်ရာ ထိုအခါကျမှ သီရိဗြတ်ကမ္မန်သည် အညီအား ကောင်းစွာ မှတ်မိသည့် အမူအရာဖြင့် ဗောဉ္ဇီ၏ဝန်းကို ဝင် နေလိုက်သည်။

‘မှတ်မိပြီ၊ မှတ်မိပြီ။ ခုမှ ကောင်းကောင်း မှတ်မိတော့တယ်။ ဝင်းထဲ မှတ်တော့ ကျုပ်ရဲ့ အသက်သခင် ကျေးဇူးရှင်ပဲ။ မင်းရဲ့ကျေးဇူး ကြီးအထူးပါ သယ်’

‘ကျွန်တော်တစ်ယောက်တည်း မဟုတ်ကြောင်းပါ။ ကျွန်တော်နဲ့ ညီ ညီနောင်ပါ ကူညီပြီး ဆယ်တင်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ကြောင်းပါ။ ဗိုလ်မှူးမင်း ခြေချော်ပြီး ချောင်းထဲ ကျသွားစဉ်က ကျွန်တော်နဲ့ ကျွန်တော်ညီ ဗောဉ္ဇီတို့မှာ လှေငယ် နှစ်စင်းနဲ့ ရေလယ်မှာ ရှိနေပါသဖြင့် ရေထဲခုန်ဆင်းပြီး ဗိုလ်မှူးမင်းကို လှေထဲ ပို့ ဆွဲတင်နိုင်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ကြောင်းပါ’

‘မင်းတို့ညီအစ်ကိုရဲ့ ကျေးဇူးကို ငါ ဘယ်တော့မှ မမေ့ပါဘူး။ မင်းကို ငါ့ ရုတ်တရက် မမှတ်မိတဲ့အတွက် စိတ်မရှိပါနဲ့။ နဝင်းတိုက်ပွဲမှာတုန်းက ရန်သူ တွေရဲ့ လက်ချက်နဲ့ ရရှိခဲ့တဲ့ ဒဏ်ရာတွေကြောင့် သွေးလွန်အားနည်းနေချိန်မှာ ခြေချော်ပြီး ရေထဲကျသွားလို့ သတိလစ်သွားပါတယ်။ သတိရတဲ့အခါကျတော့ မင်းတို့ကို မတွေ့ရတော့ဘဲ ငါ့တပ်ထဲ ငါ ပြန်ရောက်နေလို့ မင်းတို့ကို ငါ ကောင်းကောင်း မမှတ်မိတာပါ။ ဒါထက် မင်းရဲ့ညီ ဗောဉ္ဇီကော’

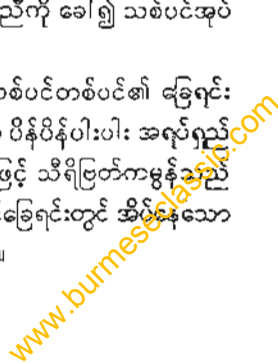
သီရိဗြတ်ကမ္မန်က ပြန်မေးလိုက်သည်။

‘ဟောဟို သစ်ပင်ရိပ်မှာ အပန်းဖြေနေကြောင်းပါ။ ဗောဉ္ဇီနဲ့ ကျွန်တော် အမြဲညီနောင်ပါ။ အမြဲညီနောင် ဖြစ်တဲ့အတွက် လူချင်း ခွဲ၍ မရအောင် ကြိုးကြောင်းပါ’

ဗောဉ္ဇီသည် အရိပ်အာဝါသ ကောင်းသည့် သစ်ပင်အုပ် ရှိရာ ညွှန်ပြ နေပြီး အဖြေပေးလိုက်သည်။

‘မင်းရဲ့ညီနဲ့ ငါ တွေ့ချင်သေးတယ်။ လာ သူ့ဆီကို သွားကြမယ်’ သီရိဗြတ်ကမ္မန်သည် ပြောပြောဆိုဆို ဗောဉ္ဇီကို ခေါ်၍ သစ်ပင်အုပ် ထဲသို့ စကားတပြောပြောနှင့် လာခဲ့ကြပေသည်။

သစ်ပင်အုပ် အနီးသို့ ရောက်သောအခါ သစ်ပင်တစ်ပင်၏ ခြေရင်း မှာ သစ်မြစ်ကို ခေါင်းအုံးပြီး ပက်လက်အိပ်နေသော ပိန်ပိန်ပါးပါး အရပ်ရှည် ညီ အသားညိုညို လူရွယ်တစ်ယောက်ကို မြင်ရသဖြင့် သီရိဗြတ်ကမ္မန်သည် နှုတ်နှုတ် အတူပါလာသည့် ဗောဉ္ဇီကိုတစ်လှည့်၊ သစ်ပင်ခြေရင်းတွင် အိပ်နေသော ဗောဉ္ဇီ တစ်လှည့် ကြည့်ပြီး အံ့အားသင့်နေပေသည်။

'သစ်ပင်ခြေရင်းမှာ အိမ်နေတဲ့လူဟာ မင်းရဲ့ညီ ဗောဗွန် မဟုတ်လား
 သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က ဗောညီအား လှည့်၍ မေးလိုက်ရာ ဗောညီသည်
 ပြုံးစိစိအမူအရာဖြင့် ခေါင်းညိတ်ပြီး ဟုတ်မှန်ကြောင်း အဖြေပေးလိုက်သည်။
 'ဒါနဲ့ မင်းတို့ညီအစ်ကိုက လူချင်း ရွေးလို့မရအောင် တူတယ် ဆို
 မင်းက ဝဝဖိုင့်ဖိုင့် ဗလကောင်းကောင်း၊ မင်းရဲ့ညီက ပိန်ပန်ရှည်ရှည် အသား
 ညိုညို'

'မှန်ပါတယ်။ ဝတာနဲ့ ပိန်တာ၊ ဖြူတာ၊ ညိုတာက လွဲရင် အားထု
 တူပါတယ်'

ဗောညီက ရယ်သွမ်းသွေးပြီး ပြန်ပြောလိုက်သည်။ ၎င်းနောက်
 ဗောညီက ဗောဗွန်အနီးသို့ ချဉ်းကပ်သွားပြီး ပရုံးကို ကိုင်၍ လှုပ်နှိုးလိုက်
 ဗောဗွန်သည် မျက်စိကိုပွတ်သပ်ပြီး ထ လာပေသည်။

'ဗောဗွန် ထစမ်း၊ ထစမ်း၊ ဒီမှာ ဗိုလ်မှူးမင်း သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်'

ဗောညီက ပြောလိုက်ရာ ဗောဗွန်သည် မျက်စိကို ပွတ်သပ်နေရာ
 သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်အား ခြေဆုံးခေါင်းဆုံး ကြည့်နေပေသည်။ ပြီးမှတစ်
 သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်အား မှတ်မိသည့် အမူအရာဖြင့် ဦးညွတ်၍ အလေးပြုလို
 သည်။

'ဗိုလ်မှူးမင်းနဲ့ တွေ့ရတာ ဝမ်းသာအားရ ရှိလှကြောင်းပါ။ တိုက်
 တစ်ပွဲမှာ ဗိုလ်မှူးမင်း ကျဆုံးသွားကြောင်း သတင်းကြားရပါသဖြင့် နှလုံး
 တသ ယူကျုံးမရ ဖြစ်ခဲ့ရကြောင်းပါ။ ဗိုလ်မှူးမင်းကို ခုလို ကျန်းကျန်းမာမာ
 ပြန်တွေ့ရတဲ့အတွက် ဝမ်းမြောက်၍ မဆုံးနိုင်အောင် ဖြစ်ရကြောင်းပါ'

ဗောဗွန်က မိမိ ကြားသိခဲ့ရသည့် သတင်းကို ဖောက်သည်ချလို
 သည်။

'ငါ သေဖို့ကောင်းတာတော့ ကြာပါပြီ၊ ဒါပေမဲ့ ခုအချိန်ထိ
 သေမင်းက ငါ့ကို အရုံးပေးနေရသေးတာပဲ။ မင်းပြောတဲ့ တိုက်ပွဲမှာတုန်းကလည်း
 စောစောက မင်းတို့ ညီအစ်ကို ကယ်ဆယ်လိုက်တဲ့ မင်းစည်သူကြောင့်
 ငါ အသက်ဘေးက ချမ်းသာရာ ရတာပါ'

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က ရှင်းပြလိုက်သည်။

'လေးယောက်နဲ့ တစ်ယောက် ရွပ်ရွပ်ချွံချွံ ခုခံနေတာ တွေ့လို့ ကျွန်
 တို့ ဝင်ပြီး အကူအညီ ပေးခဲ့တာပါ။ ဒါထက် သူ့ဒဏ်ရာ သက်သာပါရဲ့ထင်
 မင်းတို့ညီနောင်ရဲ့ ကျေးဇူးကြောင့် ဒဏ်ရာပြင်းပြင်းထန်ထန် ခံ
 ပါဘူး။ ခုဆိုရင် သိသိသာသာ သက်သာသွားပါပြီ။ စိုးရိမ်စရာ မရှိတော့ပါဘူး'

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က အဖြေပေးလိုက်သည်။
 ဒီစကား ကြားရတာ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ရှိလှကြောင်း ဗိုလ်မှူး
 ခုလို လွတ်လွတ်လပ်လပ် တွေ့ရတဲ့ အချိန်မှာ ဆွေးနွေးရာ ခိုတာကို
 နှိုးနှိုးကြရင် မကောင်းဘူးလား။ ဘယ်နှယ်လဲ ဗောဗွန်၊ မင်း အသားတူ
 တူလား'

ဗောညီက ညီဖြစ်သူ၏ သဘောထားကို မေးလိုက်သည်။
 'သဘောတူပါတယ်၊ လူရှင်းတဲ့နေရာ တစ်နေရာမှာ ဆွေးနွေးကြရင်
 မင်းမယ်'

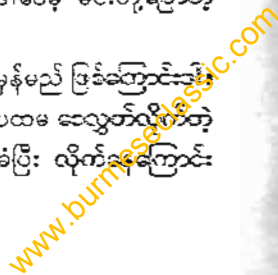
ဗောဗွန်က ပြန်ပြောလိုက်ပြီး သုံးယောက်သား လူရှင်းသည့် နေရာ
 နေရာသို့ လာခဲ့ကြလေသည်။

'ကျွန်တော်တို့ ဆောင်းတူးမြို့ကို လာခဲ့တာဟာ အကြောင်းမဲ့သက်
 မဟုတ်ပါဘူး။ ဗိုလ်မှူးမင်း ဒီမှာရှိတယ် ဆိုတာ သိလို့ ဗိုလ်မှူးမင်းနဲ့
 ရအောင် လာခဲ့ခြင်း ဖြစ်ကြောင်းပါ။ ဗိုလ်မှူးမင်းရဲ့ သတင်းကို ကျွန်တော်
 ကြားသင့်သလောက် ကြားခဲ့ရပြီး ဖြစ်ကြောင်းပါ။ ဗိုလ်မှူးမင်း သိတော်မူတဲ့
 သတင်း ရှင်ဓမ္မဓရ ရဟန်းလူထွက်ကို ရှင်စောပု ဘုရင်မကြီးက သမီးတော်
 နဲ့ ရွှေလက်တော်ဆက်ပြီး ဓမ္မစေတီဘွဲ့နဲ့ အိမ်ရှေ့အရာ ပေးသနားတော်
 မှာကို သမက်တော်အကြီးနဲ့တကွ သမက်တော်အကြီးရဲ့ ဘက်တော်သား
 မကျေမနပ် ဖြစ်နေကြပြီး ဘုရင်မကြီးကို လုပ်ကြံရန် ကြံစည်နေကြ
 ကြောင်း အခိုင်အမာ သတင်းရရှိထားကြောင်းပါ။ ဗိုလ်မှူးမင်း သိတော်မူတဲ့
 သတင်း ဘုရင်မကြီးအား လုပ်ကြံရန် ပုသိမ်၊ မြောင်းမြဘက်မှ စေလွှတ်လိုက်တဲ့
 သတိတော်အကြီးရဲ့ လူယုံတော်တစ်ဦးကို ဘုရင်မရဲ့ စစ်သည်တော်တွေက
 ခြေညှိမပြတ် ခြေရာခံပြီး လိုက်နေတဲ့အတွက် မင်းမူထမ်းအနွဲ့နဲ့ ပူးပေါင်း
 သွားပြီး ခြေရာခံနေရာမှာ ပုန်းအောင်းခိုလှုံနေကြောင်း သတင်းစကား ကြားသိရ
 ကြောင်းပါ'

ဗောညီက မိမိ ကြားသိခဲ့ရသည့် သတင်းကို ဖောက်သည်ချလိုက်
 သည်။

'မှန်တယ်၊ ဒီသတင်းကို ငါ ကြားပြီးပြီ။ ဒါပေမဲ့ မင်းတို့ဥာတု
 မှာ အဲဒီအကောင် မရှိတော့ဘူး'

'ဗိုလ်မှူးမင်း ကြားသိတဲ့သတင်း မှန်ကောင်းမှန်မည် ဖြစ်ကြောင်းသိ
 တွင် နောက်ထပ် ကြားသိခဲ့ရသည့် သတင်းအရ ပထမ စေလွှတ်လိုက်တဲ့
 သတိတော်ကို ဘုရင်မရဲ့ စစ်သည်တော်တွေ ခြေရာခံပြီး လိုက်နေကြောင်း

အဲဒါတွေအတွက် ဘုရင်မကို လုပ်ကြံရန် လက်ရွေးစင် လူယုတ်တော်သုံးဦး ထပ်မံ
လွှတ်လိုက်ကြောင်း အခိုင်အမာ သိခဲ့ရကြောင်းပါ။

ဒီသတင်း သေချာရဲ့လား။

အခိုင်အမာ ကြားသိခဲ့ရသည့် သတင်း ဖြစ်ကြောင်းပါ။ ဤသတင်း
ကို ကြားသိရသည့်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ဗိုလ်မှူးမင်းရဲ့ သွေးသောက်ရဲဘော် တစ်ဦး
ဖြစ်တဲ့ သမိန်ဇိပ်မြကိုယ်တိုင် ငမိုက်သား လူယုတ်မာသုံးဦးအနက် ခေါင်းဆောင်
နှင့် တူသူ၏ နောက်သို့ ခြေရာခံပြီး လိုက်လာကြောင်းပါ။ သို့ရာတွင် ရွှေမြို့တော်
သို့ အရောက်တွင် ထိုလူအား မျက်ခြည်ပြတ်သွားကြောင်းပါ။ ထိုသုံးဦးအနက်
ကျန်နှစ်ဦးကို ကျွန်တော်တို့ ညီနောင်က တစ်ဦးစီ တာဝန်ယူ၍ ခြေရာခံပြီး
လိုက်လာခဲ့ကြကြောင်းပါ။ ကျွန်တော်ရဲ့ညီ ဗောဓိန် ခြေရာခံပြီး လိုက်နေသူမှာ
ရွှေမြို့တော်သို့ အရောက်တွင် အလားတူပင် မျက်ခြည်ပြတ်သွားကြောင်းပါ။
တတိယ လူယုတ်မာကောင်ကိုမူ ကုသိုလ်ကံအားလျော်စွာ သက်သေခံပစ္စည်း
တကွ လက်ရ ဖမ်းဆီးရမိထားကြောင်းပါ။

ဗောဓိန်က ရှင်းပြလိုက်ပြန်သည်။

မှန်ပါတယ်၊ တတိယ လူယုတ်မာကို ကျွန်တော်တို့ ညီအစ်ကို
ဝိုင်းဝန်းဖမ်းဆီးပြီး ချုပ်နှောင်ထားကြောင်းပါ။

ဗောဓိန်က ဝင်ပြီးပြောလိုက်သည်။

ခွေးတိရစ္ဆာန်ကောင် ဘယ်မှာလဲ။

လုံခြုံတဲ့နေရာမှာ ထွက်မပြေးနိုင်အောင် ချုပ်နှောင်ထားကြောင်းပါ။

သူ့ကိုယ်မှာ ရှာကြည့်တော့ ဘာတွေ တွေ့သလဲ။

ပုရပိုက်ဖြူတစ်ခု တွေ့ရှိရကြောင်းပါ။

ဗောဓိန်သည် ပြောပြောဆိုဆို လက်တစ်ဝါးစာ မရှိတရုံ ပုရပိုက်ဖြူ
ကို ထုတ်ပြလိုက်သည်။

သီရိဗြတ်ကမ္မန်သည် ပုရပိုက်ဖြူကို ယူပြီး စေ့စပ်သေချာစွာ လေ့လာ
ကြည့်ရှုနေပေသည်။ သို့ရာတွင် ပုရပိုက်ဖြူပေါ်၌ တစ်စုံတစ်ရာ ရေးသားထား
သည်ကို မတွေ့ရဘဲ အဖြူထည်သက်သက်သာ ဖြစ်နေသဖြင့် သီရိဗြတ်ကမ္မန်
သည် မျက်မှောင်ကြုတ်ပြီး စဉ်းစားနေပေသည်။

ဗိုလ်မင်း ဘယ်လိုသဘောရပါသလဲ။ ကျွန်တော်တို့ကို မျက်စိလှည့်
လမ်းမှားအောင် အဖြူထည် ပုရပိုက်ကို ပေးလိုက်တာများ ဖြစ်နေမလား။

ဗောဓိန်က မိမိ အယူအဆကို မရဲတရဲ ဖွင့်ဟလိုက်သည်။

သောမန်မျက်စိနဲ့ မမြင်ရအောင် လျှို့ဝှက်တဲ့နည်းနဲ့ အေးတေးထားတာ
ဖြစ်နိုင်ဘူးလား။

ဗောဓိန်က ဝင်ထောက်လိုက်သည်။

မင်းပြောသလို ဖြစ်တော့ ဖြစ်နိုင်တယ်။ ဒါပေမဲ့ လျှို့ဝှက်တဲ့နည်းနဲ့
အေးတေးထားရိုး မှန်ရင် ငါတို့ ဖတ်လို့ရမှာ မဟုတ်ဘူး။ သူတို့ အချင်းချင်း
ဖတ်လို့ရမှာ။ ဗိုလ်မင်းကော ဘယ်လို သဘောရပါသလဲ။ လျှို့ဝှက်တဲ့နည်းနဲ့
အေးတေးထားတာ ဆိုရင် စာလုံးတွေ ပေါ်လာအောင်လုပ်တဲ့ ဆေးရည် ခြေ
ရထား။

ဗောဓိန်က သီရိဗြတ်ကမ္မန်၏ သဘောထားကို မေးလိုက်ပြန်သည်။

လျှို့ဝှက်တဲ့နည်းနဲ့ ရေးတာ ဖြစ်နိုင်တယ်။ ဒါပေမဲ့ တပ်အုပ်သေချာ
ပြောနိုင်သေးဘူး။ စမ်းသပ်ကြည့်ရဦးမယ်။

သီရိဗြတ်ကမ္မန်သည် ပုရပိုက်ကို များစွာ အရေးမစိုက်သည့် အမှု
အရာဖြင့် မိမိ၏ခါးပိုက်ထဲသို့ ထိုးထည့်ပြီး သိမ်းဆည်းထားလိုက်သည်။

ကဲ သစ္စာဖောက် ခွေးတိရစ္ဆာန်ကောင် ဘယ်မှာလဲ။ သူ့ကို စစ်ဆေး
ကြည့်ရအောင်။

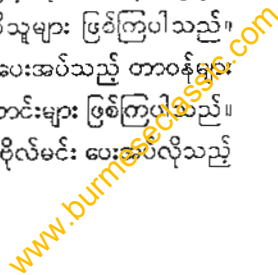
သီရိဗြတ်ကမ္မန်က မေးလိုက်သည်။

စစ်ဆေးလို့ ရမှာ မဟုတ်ဘူး။ အသေခံချင်ရင်သာ အသေခံသွားမှာ။
ကျွန်တော်တို့ စစ်ဆေးတာကို တစ်ခွန်းတစ်ပါဒမျှ အဖြေမပေးဘဲ ဇွတ်ပေ
တာပဲ။ သူ့ကို အစာငတ် ရေငတ်ထားပြီး စစ်ဆေးရင်တော့ မပြောတတ်ဘူး။
အဲဒါတိရစ္ဆာန်ကို မစစ်ဆေးခင် ဗိုလ်မင်းဗြတ်ဇော်က ပါးလိုက်တဲ့ စာလွှာကို
အေးတော်မူပါဦး။

ဗောဓိန်သည် ပြောပြောဆိုဆို ဗိုလ်မင်းဗြတ်ဇော်မှ စာလွှာကို သီရိ
ဗြတ်ကမ္မန်၏ လက်သို့ ပေးအပ်လိုက်ရာ၊ သီရိဗြတ်ကမ္မန်သည် စိတ်ဝင်စားစွာ
ကြည့်ရှုနေပေသည်။

သွေးသောက်ရဲဘော်ကြီး သီရိဗြတ်ကမ္မန်ဖွဲ့ စာလွှာပါးလိုက်ပါသည်။

ဤစာလွှာကို ယူဆောင်လာသူ နှစ်ဦးမှာ နိုင်ငံတော်နှင့် ဘုရင်မ
အတွက် အသက်နှင့်လဲပြီး သစ္စာစောင့်သိသူများ ဖြစ်ကြပါသည်။
ဗိုလ်မင်း အပါးတွင်လည်း သစ္စာရှိစွာဖြင့် ပေးအပ်သည့် တာဝန်ရှမ်း
ကို မမှိတ်မသုန် ထမ်းရွက်ကြမည့် သူရဲကောင်းများ ဖြစ်ကြပါသည်။
၎င်းတို့အပေါ်တွင် စိတ်ချ ယုံကြည်စွာဖြင့် ဗိုလ်မင်း ပေးအပ်လိုသည်။

တာဝန်များကို ပေးအပ်နိုင်ပါသည်။ ဘုရင်မကြီး သက်တော်ရာကျော်
ရှည်၍ နိုင်ငံတော်ကို စိုးမိုးအုပ်ချုပ်နိုင်ပါစေ။

သွေးသောက်ရုံ
မြတ်

‘ဗိုလ်မင်းမြတ်ဧရဲ့ လက်ရေးလက်သားကို ဗိုလ်မင်း မှတ်သားမိတယ်
မဟုတ်လား’

ဗောညီက မေးလိုက်သည်။

‘လက်ရေး လက်သားရော စာသွား စာလာပါ ကောင်းကောင်းကြီး
သိပါတယ်။’ ဒါထက် မင်းတို့ရဲ့လှေ ဘယ်မှာ ဆိုက်ကပ်ထားခဲ့သလဲ’

သီရိဗြတ်ကမ္မန်က ပြန်မေးလိုက်သည်။

‘ပျဉ်းမပင် ဆိပ်မှာပါ။ ဗိုလ်မင်း အသုံးလိုပါက အချိန်မရွေး အသုံး
ရှိနေကြောင်းပါ။ ကျွန်တော်တို့ ညီနောင်ကိုယ်တိုင် ဗိုလ်မင်း သွားလိုရာအရပ်ကို
ပို့ပေးရန် တာဝန်ယူကြောင်းပါ’

ဗောညီက တာဝန်ယူလိုက်သည်။

‘ဗိုလ်မင်းကို သတင်းပေးစရာ ကျန်ရှိနေသေးကြောင်းပါ။ ဘုရင်
ကြီးအား လုပ်ကြံရန်အတွက် ပုသိမ်၊ မြောင်းမြဘက်မှ သစ္စာဖောက်အချို့နား
ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်ရန် အင်းဝမှ ကြေးစားစစ်သည်တော်များ ကိုယ်ဖျောက်
ရေကြောင်းမှ စုန်လာကြောင်း သိရကြောင်းပါ။ စစ်သည်တော် အချို့မှာ ဒလ
သို့ တိတ်တဆိတ် ရောက်ရှိနေကြောင်း သတင်းကြားသိရကြောင်းပါ’

ဗောမ္မန်က သီရိဗြတ်ကမ္မန်အား သတင်းပေးလိုက်ပြန်သည်။

‘ဒီသတင်းတွေတော့ ကြားပြီးပါပြီ။ ဒါပေမဲ့ ကြေးစား စစ်သည်
တော်တွေကို စိုးရိမ်စရာ မရှိပါဘူး။ ပြင်ပ အန္တရာယ်ထက် အတွင်းရန်ကို ပို
ကြောက်ရတယ်။ အင်းဝက ကြေးစားစစ်သည်တော်တွေ စေလွှတ်လိုက်
တာဟာလည်း ပြည်တွင်းမှာ ရှိနေတဲ့ သစ္စာဖောက်ကောင်တွေက လက်ယာ
ခေါ်လိုသာ ရောက်ရှိလာခြင်း ဖြစ်တယ်’

သီရိဗြတ်ကမ္မန်က ရှင်းပြလိုက်သည်။

‘ဗိုလ်မင်းပြောတာ မှန်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော်တို့ ကြားသိရ
သတင်းအရဆိုရင် ရှင်စောပု ဘုရင်မကြီးကို အင်းဝရွှေနန်းတော်တွင်းက နေ
ရှင်ဓမ္မဓရနဲ့ ရှင်ဓမ္မဉာဏတို့က တိတ်တဆိတ် လှေငယ်နဲ့တင်ပြီး ခိုးယူလာ

ဘုရင် အင်းဝဘုရင် အခဲကျေပုံ မရဘူး။ ရှင်ဓမ္မဓရကို ဘုရင်ကြီးက သမီး
လှိုင်ငယ်နဲ့ လက်ထပ်စေပြီး ဓမ္မစေတီဘွဲ့နဲ့ အိမ်ရှေ့အရာ ပေးတာကိုလည်း
ကျေနပ်ဘူး။ ဒါကြောင့် ကြေးစား စစ်သည်တော်တွေ တိတ်တဆိတ် ပို့ပေးနေ
တာလို့ ကြားသိရပါတယ်’

ဗောညီက မိမိတို့ ကြားသိရသည့် သတင်းများကို ပြန်လည် ဖော်
ပြချလိုက်ပြန်သည်။

‘ဒီစကား မှန်တယ်။ ဒါပေမဲ့ ပြည်တွင်းသစ္စာဖောက်တွေ ဓမ္မဓရ
ပြင်ပက အကူအညီပေးမှာ မဟုတ်ဘူး။ ပြည်တွင်းသစ္စာဖောက်တွေကြောင့်
ပြင်ပက ဝင်စွက်နိုင်တာပါ။ ဒါပေမဲ့ ပြည်ပအန္တရာယ်ကို အရေးယူပေးနေစရာ
မရှိဘူး။ ကြေးစား စစ်သည်တော်ဆိုတာ ကြေးစားပီပီ ဝတ်ကျေဝတ်ကို
သာကံသာ အလုပ်လုပ်ကြတာ။ ဒီအတွက် စိုးရိမ်စရာ မရှိဘူး။ ပြည်တွင်း
သစ္စာဖောက်တွေကို ရှင်းလင်းသုတ်သင်ပစ်ဖို့ အရေးကြီးတယ်။ ကဲ ဒါကို
အသားပေး မင်းတို့ ဖမ်းဆီးချုပ်နှောင်ထားတဲ့ သစ္စာဖောက် တိရစ္ဆာန်ကောင်
တို့ စေ့ဆေးကြရအောင်။ သူ့ကို ဘယ်မှာ ချုပ်နှောင်ထားသလဲ’

သီရိဗြတ်ကမ္မန်က မေးလိုက်သည်။

‘ဗောလကွန်ရဲ့ လယ်တောက စပါးကျိုထဲမှာ ချုပ်နှောင်ထားခဲ့ပါ
သည်’

ဗောညီက အဖြေပေးလိုက်ရာ သီရိဗြတ်ကမ္မန်သည် အံ့အားသင့်သွား
နေသည်။

‘ဟင် ဟုတ်လား၊ ဒီအကြောင်းတွေကို ဗောလကွန် သိသလား။
ဗောလကွန်ကို အသိပေးသေးသလား’

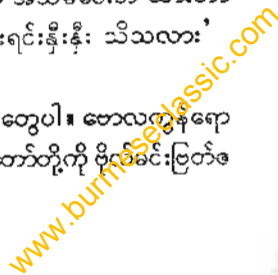
‘အသိမပေးပါဘူး။ ဘယ်သူ့ကိုမှ အသိမပေးပါဘူး။ အသိပေးလိုလည်း
ပြောမိပါဘူး။ ဘူးတစ်ရာရဲ့ အပေါက်ကို ပိတ်လို့ ရချင်ရမယ်။ ပါးစပ်တစ်ပေါက်
ကို ပိတ်လို့ မလွယ်ဘူး မဟုတ်လား’

ဗောမ္မန်က ပြန်ပြောလိုက်မှ သီရိဗြတ်ကမ္မန်မှာ ဘဝင်ကျသွားပေ
သည်။

‘ကောင်းတယ် ကောင်းတယ်။ ဘယ်သူ့ကိုမှ အသိမပေးဘဲ ထားတာ
ကောင်းတယ်။ ဒါထက် ဗောလကွန်ကို မင်းတို့ ရင်းရင်းနှီးနှီး သိသလား’

သီရိဗြတ်ကမ္မန်က ပြန်မေးလိုက်သည်။

‘တစ်ကျောင်းထဲ ထွက်တဲ့ သူငယ်ချင်းချင်းတွေပါ။ ဗောလကွန်ရော
ကျွန်တော်တို့ပါ ဆောင်းတူးဖာတိပါ။ ဒါကြောင့် ကျွန်တော်တို့ကို ဗိုလ်မင်းမြတ်ဧ

က ရွေးချယ်ပြီး တာဝန်ပေးလိုက်တာပါ။ ဆောင်းတူးမြို့စားလေးရဲ့ အိမ်ထောင်ကို ဖိုလ်မင်းသိရှိပြတ်ကမ္ဘာနဲ့ ရောက်ရှိနေကြောင်း ဖိုလ်မင်းပြတ်စံ ညွှန်ကြားလိုက်လို့ ဗောလကွန်ရဲ့ အိမ်မှာ တစ်ထောက်နားပြီးမှ ဖိုလ်မင်းဆီကို လာရအစီအစဉ် ရှိပါတယ်'

ဗောမွန်က အဖြေပေးလိုက်သည်။

'လက်စသတ်တော့ ဒီလိုကိုး။ မင်းတို့ ဆောင်းတူးဇာတိဆိုရင် မြို့စားလေး ဗညားအိမ်ကို မင်းတို့ သိမှာပေါ့'

'လူချင်းတော့ မသိပါဘူး။ မြင်တော့ မြင်ဖူးပါတယ်။ နတ်ရွာမြို့စားကြီးရဲ့ လက်ထက်တုန်းကတော့ မြို့စားကြီးရဲ့ လယ်ယာတွေကို ငှားရမ်းလုပ်ကိုင်ခဲ့ဖူးလို့ နီးနီးကပ်ကပ် ဆက်ဆံခဲ့ဖူးပါတယ်'

မြို့စားကြီးဟာ နိုင်ငံတော်နဲ့ ဘုရင်မအပေါ်မှာ ကျေးဇူးသစ္စာတော်စောင့်သိတယ် မဟုတ်လား'

'မှန်ပါတယ်။ နတ်ရွာစံရာဇမိရာဇ် ဘုရင်မင်းတရားကြီးရဲ့ လက်ထက်တော်မှအစ သမီးတော် ရှင်စောပု ဘုရင်မကြီး လက်ထက်တော်အထိ အဆက်ဆက်သော ဘုရင်များအပေါ်တွင် မမှီခိုမဲသုန် ကျေးဇူးသစ္စာတော် စောင့်သိခဲ့ပါတယ်။ နိုင်ငံတော်အပေါ်မှာလည်း ကျေးဇူးသစ္စာတော် စောင့်သိတဲ့ မြို့စားကြီးဖြစ်ပါတယ်'

'သားတော် ဗညားအိမ်နဲ့ သမီးတော် နှင်းကေသရာတို့ရဲ့ စိတ်ကေသဘောထားကော မင်းတို့ မသိကြဘူးလား'

'ကျွန်တော်တို့ ကြားသိရသလောက်တော့ မြို့စားလေးရော မြို့စားလေးရဲ့ အစ်မတော်ပါ ဘုရင်မကြီးနဲ့ နိုင်ငံတော်အပေါ်မှာ ကျေးဇူးသစ္စာစောင့်သိမှုများ ဖြစ်ကြပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဘုရင်မကြီးရဲ့ သမီးတော်အငယ်ကို ရှင်ဓမ္မလူထွက်နဲ့ ရွှေလက်တော်ဆက်ပြီး အိမ်ရှေ့အရာ အပ်နှင်းတဲ့ ကိစ္စနဲ့ပတ်သက်ပြီး သမက်တော်အကြီး ဘက်တော်သား အချို့ရဲ့ သွေးထိုးလှုံ့ဆော်မှုကြောင့် ဘုန်းကြီးလူထွက်ကို အိမ်ရှေ့အရာ အပ်နှင်းရမလား ဆိုပြီး ဘုရင်မကြီးအပေါ်မှာ ငြိငြိနေတယ်လို့ ကြားသိရကြောင်းပါ'

'ငြိငြင်ရုံ ငြိငြင်တာလား။ ဘုရင်မကြီး အပေါ်မှာ သစ္စာဖော်လိဒ်မယ်လို့ မင်းတို့ ထင်သလား'

သိရှိပြတ်ကမ္ဘာနဲ့က ဝိုပြီး သေချာအောင် မေးလိုက်သည်။

'ဘုရင်မကြီးအပေါ်မှာရော နိုင်ငံတော်အပေါ်မှာပါ သစ္စာဖောက်လို့မထင် မဟုတ်ကြောင်းပါ။ မြို့စား မောင်နှမအပေါ်တွင် ဘုရင်မကြီးက သိ

သိလို သားတော်လို သဘောတော်ထားပြီး ရင်းရင်းနှီးနှီး ဆက်ဆံလျက် ရှိကြောင်းပါ။ ထိုနည်းတူစွာ မြို့စားမောင်နှမကလည်း ဘုရင်မကြီးအပေါ်တွင် နိုင်ငံလို သဘောထားပြီး ကျေးဇူးသစ္စာတော် စောင့်သိရှိသေကြောင်း ကြားသိရကြောင်းပါ။ အထူးသဖြင့် ပြည်ပမှ အကူအညီယူခြင်းကို မြို့စားမောင်နှမအနက် မည်သည့်နည်းနှင့်မျှ သဘောတူ ထောက်ခံနိုင်မည် မဟုတ်ကြောင်း သိလိုစွာ ကြားသိရကြောင်းပါ'

ဗောညီက မိမိ စုံစမ်းသိရှိခဲ့သမျှ ပွင့်လင်းစွာ တင်ပြလိုက်သည်။

စကားတပြောပြောနှင့် လာခဲ့ကြစဉ် ဗောလကွန်၏ လယ်တော မြေတစ်စွန်းရှိ စပါးကျို ရှိရာသို့ ရောက်လာပေသည်။

စပါးကျိုအနီးသို့ ရောက်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် တံခါးပွင့်နေသည်တို့ကို ရသဖြင့် ဗောညီနှင့် ဗောမွန်မှာ အံ့အားသင့်သွားပြီး ပွင့်နေသောတံခါးမှ ကျိုပေါ်သို့ ပြေးတက်သွားကြပေသည်။

စပါးကျိုပေါ်သို့ ရောက်သောအခါ စောစောက မိမိတို့ ချုပ်နှောင်ထားသော သစ္စာဖောက်မှာ ထွက်ပြေးလွတ်မြောက်သွားပြီ ဖြစ်ကြောင်း သိရသဖြင့် ဗောညီအလို အားမရ ဖြစ်နေကြပေသည်။

'ခွေးတိရစ္ဆာန် ဘယ်လို လုပ်ပြီး ထွက်ပြေးသလဲ မသိဘူး။ လက်ပြန်ကြီးတို့ပြီး တိုင်မှာ ချည်ထားခဲ့တယ် မဟုတ်လား။ တံခါးကိုလည်း အပြင်က ဝန်တင်နဲ့ ပိတ်ပစ်ခဲ့တာပဲ'

ဗောညီက တရုတ်တောက်တောက် ပြောနေပေသည်။

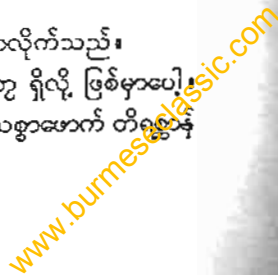
'လက်ပြန်ကြီးတုပ်တဲ့ ကြိုးတွေကို ဓားနဲ့ ဖြတ်တောက်သွားတယ်။ သူ့ဘာသာသူ ရုန်းကန်ထွက်ပြေးတာ မဟုတ်ဘူး။ အပြင်လူရဲ့ အကူအညီနဲ့ မြောက်မြောက်သွားတာ ဖြစ်ရမယ်'

သိရှိပြတ်ကမ္ဘာနဲ့သည် စပါးကျိုပေါ်သို့ တက်လိုက်လာပြီး တိတိရိရိ နှစ်နေသော ကြိုးစကို စစ်ဆေးကြည့်ရှုရင်း မှတ်ချက်ချလိုက်သည်။

'ဖိုလ်မင်းပြောတာ မှန်တယ်။ အပြင်လူရဲ့ အကူအညီနဲ့ လွတ်မြောက်သွားတာ ဖြစ်ရမယ်။ ခွေးတိရစ္ဆာန်ကို ဒီနေရာမှာ ချုပ်ထားမှန်း ဘယ်သူတွေ သိလိုလုပ်ပြီး သိသလဲ မပြောတတ်ဘူး'

ဗောညီက တစ်ယောက်တည်းပြောသလို ပြောလိုက်သည်။

'ဒီအနီးအနားမှာ သူတို့ရဲ့ အပေါင်းအသင်းတွေ ရှိလို့ ဖြစ်မှာပေါ့။ အရေးမကြီးဘူး။ မင်းတို့ လက်ရဖမ်းဆီးလာခဲ့တဲ့ သစ္စာဖောက် တိရစ္ဆာန်တောင်ရဲ့ ပုံပန်းသဏ္ဍာန်ကို ပြောပြစမ်း'

သီရိဗြဟ္မာ့ကမ္ဘာ့က ပြန်မေးလိုက်သည်။

‘မျက်နှာတိုင်းဝိုင်း နှာခေါင်းပြားပြား နှုတ်ခမ်းထူထူ။ ပြီးတော့ သူ့ရဲ့ အဝတ်အစားကို ကြည့်ရခြင်းအားဖြင့် အမူထမ်းတစ်ဦးနဲ့ တူတယ်။ သတ္တိလည်း မခေဘူး’

ဟောညီက မိမိ မှတ်မိသလောက် ပြောပြနေပေသည်။

‘သူ့ရဲ့ မေးစေ့မှာ ဓားခုတ်ခံရတဲ့ အမာရွတ်တစ်ခု ရှိတယ်။ ကိုယ်လို့ ကိုယ်ထည့်ကတော့ သေးသေးကွေးကွေးပဲ။ ဒါပေမဲ့ ဗလတော့ ကောင်းတယ် ဗောဓိက ဝင်ပြောလိုက်ပြန်သည်။

‘မေးစေ့မှာ အမာရွတ်တစ်ခု ရှိတယ်ဆိုတာ သေချာရဲ့လား’

သီရိဗြဟ္မာ့ကမ္ဘာ့က တစ်စုံတစ်ရာ စဉ်းစားရင်း ပြန်မေးလိုက်သည်။ ‘သေချာပါတယ်။ ဒီ ခွေးတိရစ္ဆာန်ကောင်ကို မြင်ရင် မှတ်မိပါတယ်။ ဒီတစ်ခါတော့ ခွေးတိရစ္ဆာန်ကို အရှင်မထားဘူး’

ဟောညီက ကြုံးဝါးလိုက်သည်။

‘သူ့ခိုးပြေးမှု ထိုးကွင်းထဲမနေစမ်းပါနဲ့တော့။ ကံ မင်းတို့ရဲ့ စခန်းထဲ မင်းတို့ ပြန်နေကြ။ မင်းတို့ကို အလိုရှိတဲ့အခါ အကြောင်းကြားလိုက်မယ်။ နားနဲ့ မျက်စိတို့တော့ အမြဲဖွင့်ထား။ ကြားလား။ သတင်းထူးရင် ငါ့ဆီကို မျက်နှာ အကြောင်းကြားဖို့လည်း မမေ့နဲ့’

သီရိဗြဟ္မာ့ကမ္ဘာ့က ညွှန်ကြားနေပေသည်။

‘ကောင်းလှပါပြီ။ ကျွန်တော်တို့ ပျဉ်းမပင်ဆိပ်မှာ စခန်းချနေပါမယ်။ အလိုရှိရင် အချိန်မရွေး အကြောင်းကြားပါ’

ဟောညီနှင့် ဗောဓိကသည် ပြောပြောဆိုဆို ပျဉ်းမပင်ဆိပ်သို့ ပြန်သွားကြပေသည်။

သီရိဗြဟ္မာ့ကမ္ဘာ့က တစ်ယောက်တည်း ကျန်ရစ်ခဲ့သောအခါ ဗောလကွန်၏ လယ်တဲသို့ လေးလံသော ခြေလှမ်းများဖြင့် ပြန်လာခဲ့ပြီး မီးဖိုချောင်ထဲသို့ တစ်ယောက်တည်း ဝင်သွားပေသည်။

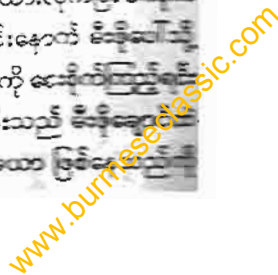
မီးဖိုပေါ်တွင် ရေခွေးအိုး တည်ထားသည်ကို တွေ့ရသဖြင့် သီရိဗြဟ္မာ့ကမ္ဘာ့က သည် မီးဖိုအနီးသို့ ချဉ်းကပ်သွားကာ ရေခွေးအိုးကို ဘေးသို့ ဖယ်ထားလိုက်ပြီး ဘေးသို့ထမှ ရရှိခဲ့သည့် ပုရပိုက်ဖြူကို ခါးပိုက်အတွင်းမှ ထုတ်ယူလိုက်ပြီး မီးဖိုထဲတွင် ထည့် နေသေးသည်။ မီးပူသည့်အရှိန်ကြောင့် ပုရပိုက်ဖြူပေါ်တွင် တဖြည်းဖြည်း တောက်တောက် ဆီဖြူလာပေသည်။ ပုရပိုက်ဖြူပေါ်တွင် ကန့်ဓာတ်ပါသော ဆေးရောင်

ရေသားထားခြင်း ဖြစ်၍ သာမန်မျက်စိဖြင့် မမြင်ရဘဲ မီးကင်လိုက်သည့် ကျမှ စာလုံးများ ပေါ်လာခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

သီရိဗြဟ္မာ့ကမ္ဘာ့ကသည် မီးကင်ထားသည့် ပုရပိုက်ဖြူပေါ်မှ စာလုံးများ ခေါက်ထားသော အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်ပေသည်။

နှင်းကေသရာဘွဲ့ခံ ခင်စောမယ် သိသာရန်မှာ ရှင်စောမယ် ဘုရင်မကြီး တိုင်းခန်းလှည့်လည်ရာတွင် ဆောင်းတူးမြို့ မြို့စားကြီး၏ စံအိမ်တော်တွင် ခေတ္တစံနေတော်မူရန် အစီအစဉ် ရှိသည်ကို အသေအချာ သိရသည်။ ဘုန်းကြီးလူထွက်အား အိမ်ရှေ့အရာ အပ်နှင်းရုံသာမက ထီးနန်းကိုပါ လွှဲပြောင်းပေးရန် စီစဉ်လျက်ရှိကြောင်း အခိုင်အမာ သိရသည်။ ဘုန်းကြီးလူထွက်အား ထီးနန်းအရာ လွှဲပြောင်းပေးပါက တိုင်းပြည် ငါးပါးမှောက်လိမ့်မည်။ ထီးနန်း လွှဲပြောင်း မပေးမီ ကျွန်ုပ်တို့၏ အရေးတော်ပုံ အောင်မြင်ဖို့ အရေးကြီးသည်။ ဤကိစ္စအတွက် နှင်းကေသရာဘွဲ့ခံ ခင်စောမယ်အား တာဝန်ပေးရန် ဆုံးဖြတ်ပြီး ဖြစ်သည်။ ဤစာလွှာကို ယူဆောင်လာသူထံမှ ညွှန်ကြားချက်အတိုင်း လိုက်နာ ဆောင်ရွက်ပါလေ။ စစ်တောင်းမြို့စားကြီး၏ သားတော် တိဿကမ္ဘာ၏ ရှေ့ဆောင်လမ်းပြမှုကိုလည်း တစ်သဝေမတိမ်း နာခံပါ။ အရေးတော်ပုံ အောင်မြင်ရေးအတွက် တန်ခိုးအရှိန်အဝါ ကြီးမားသော မြို့စား ရွာစားကြီးများနှင့် ဗိုလ်မှူး တပ်မှူးများကိုယ်တိုင် ဦးဆောင်ပါဝင်လျက် ရှိသဖြင့် မလွဲမသွေ အောင်မြင်ရမည်။ ဤစာလွှာကို ဖတ်ရှုပြီး မီးရှို့ပျက်ဆီးပစ်ပါလေ။ အရေးတော်ပုံ အောင်မြင်ရမည်။

သီရိဗြဟ္မာ့ကမ္ဘာ့ကသည် အထက်ပါ ပုရပိုက်ဖြူတွင် လျှို့ဝှက်စွာ ရေးသားသည့် ညွှန်ကြားလွှာကို စေ့စပ်သေချာစွာ ဖတ်ရှုပြီးနောက် မီးဖိုချောင်ထဲသို့ အကြံအစည်ဖြင့် မီးဖိုထဲသို့ ပစ်ချမည်ပြုပြီးမှ စာစစ်တစ်ရာ ခေါက်ထားလိုက်ပြီး အမူအရာဖြင့် ပုရပိုက်ဖြူကို သပ်သပ်ရပ်ရပ် ခေါက်ထားလိုက်ပြီး ခေါက်ထားသော ပုရပိုက်ဖြူကို တစ်ဖက်တစ်ဖက် မီးဖိုမှ မီးတောက်မီးလျှံများကို ခေါက်ကြည့်ရန် ပြန်ပြန် အလှန်လှန် စဉ်းစားနေစဉ် ဗောလကွန်၏ ဖခီးသည် မီးဖိုချောင်ထဲသို့ ဝင်လာပေသည်။ သီရိဗြဟ္မာ့ကမ္ဘာ့က၏ မျက်နှာ မသာယာသော ဖြစ်ပေသည်။

မြင်ရသောအခါ မင်းစည်သူအတွက် စိုးရိမ်ပူပန်နေခြင်း ဖြစ်ရမည်ဟု မှတ်ထင်ထက် ပြီးရှင်သည့် အမူအရာဖြင့် နှုတ်ဆက်လိုက်သည်။

‘မင်းဘုရားကြီးရဲ့ အကြည်တော် ဒဏ်ရာသက်သာသွားပြီ ခြေကြောင်းပါ။ ယာဂုသုံးဆောင်ပြီး နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက် အိပ်ပျော်သွားကြောင်းပါ။ စိုးရိမ်စရာ လုံးဝ မရှိတော့ကြောင်းပါ။ မင်းဘုရားကြီးရဲ့ အကြည်တော်အတွက် စိုးရိမ်စရာ လုံးဝ မရှိတော့ကြောင်းပါ’

ဗောလကွန်၏နီး အိမ်ရှင်မကြီးက ဝမ်းသာအားရ အစီရင်ခံလိုက်ရာ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်သည် ထူနေဆည်၍ အိမ်ရှင်မကြီးအား ကျေးဇူးတင်စကား ပြောကြားပြီး မီးဖိုချောင်ထဲမှ ပြန်ထွက်လာကာ ခြံစည်းရိုးတွင် ချည်နှောင်ထားသည့် မြင်းလိမ္မာကြီးပေါ်သို့ လွှားခနဲ ခုန်တက်လိုက်သည်။

ထိုအခိုက်တွင် အိမ်ရှင် ဗောလကွန် ထွက်လာသည်ကို မြင်သဖြင့် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်သည် မြင်းစက်ကို အသာဆွဲထားပြီး ဗောလကွန်အား လှမ်းခေါ်လိုက်သည်။

‘ဒီအနီးအနားမှာ လူစိမ်းတွေ လာတာ တွေ့သလား’

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်သည် မြင်းပေါ်မှနေပြီး မိမိအနီးသို့ ချဉ်းကပ်လာသော ဗောလကွန်အား မေးလိုက်သည်။

‘လူစိမ်းတွေ တစ်ယောက်မှ မလာပါဘူး။ မနက်စောစောက ခြေထမ်းတစ်ယောက် ရွှေမြို့တော်ကို အသွား ကျွန်တော့်လယ်တောကို ဝင်ပြီး ရေတစ်မုတ် တောင်းသောက်သွားတယ်။ နေ့လယ်ပိုင်းမှာတော့ ဆောင်းမြေစားလေးရဲ့ နောင်တော်ဝမ်းကွဲ မင်းသိဒ္ဓတ် ကြွလာတော်မူတယ်’

ဗောလကွန်က ရိုးသားစွာ အဖြေပေးလိုက်သည်။

‘မင်းသိဒ္ဓတ် ဟုတ်လား၊ သူ အိမ်ထဲ ဝင်သွားသေးသလား’

‘ခေတ္တဝင်ရောက်ပြီး ကွမ်း ဆေး လက်ဖက် သုံးဆောင်သွားပါတယ်။ မြို့စားမင်းရဲ့ နောင်တော်သာ ဆိုရတယ်။ အင်မတန် ဖော်ရွေပါတယ်။ ဆယ်တံတံ နေရာမှာလည်း အရပ်သားလိုပဲ ဆက်ဆံပါတယ်။ မာန်မာန မရှိပါဘူး။ အပြောအဆို နူးညံ့သိမ်မွေ့လှပါတယ်’

‘ဘာတွေများ ပြောသွားသေးသလဲ’

‘ထူးထူးထွေထွေတော့ မဟုတ်ပါဘူး။ ကောက်ပဲသီးနှံ အထွက်များလာသေးလား။ အရောင်းအဝယ် ကောင်းရဲ့လား။ အစချီပြီး လယ်တောနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ အကြောင်းအရာတွေကို မေးမြန်းစုံစမ်း သွားပါတယ်။ ပြီးတော့ ကျွန်တော့်လယ်တောနဲ့ ပျဉ်းမပင်ဆိပ် ဘယ်လောက်ဝေးသလဲ၊ ပျဉ်းမပင်ဆိပ်ကို ရေ

လာသလား၊ ပျဉ်းမပင်ဆိပ်မှာ အထက်အညာက လာတဲ့ လှေတွေ ဆိုက်ကပ်တာ သလား၊ စတဲ့ မေးခွန်းတွေ မေးသွားပါတယ်’

ဗောလကွန်က မိမိ မှတ်မိသလောက် ပြောပြနေပေရာ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်သည် စိတ်ဝင်စားသည်ထက် စိတ်ဝင်စားလာပေသည်။

‘ဟင် ဟုတ်လား၊ ပြီးတော့ ဘာတွေ ပြောသွားသေးသလဲ’

‘ကျွန်တော့်ရဲ့ လယ်တောကို စစ်တောင်းမြို့စားကြီးရဲ့ သားတော်က ကုမ္ပဏီ လာတာ မြင်မိသလားလို့ မေးသေးတယ်’

‘ဒီတော့ ဘယ်လို အဖြေပေးသလဲ’

‘အဲဒီအချိန်က တိဿကုမ္ပဏီ လာတာ မမြင်လို့ မမှတ်မိကြောင်း အဖြေပေးလိုက်ပါတယ်’

‘အဲဒီအချိန်က လာတာ မမြင်ဘူး ဆိုတော့ အဲဒီနောက်ကော လာသလို့လား’

‘မင်းသိဒ္ဓတ် ပြန်သွားပြီး ဘာမျှမကြာခင် တိဿကုမ္ပဏီ မြင်းတစ်စီး ကျွန်တော့်ရဲ့ လယ်တောထဲကို ဝင်လာပါတယ်’

‘ဟင် ဟုတ်လား၊ တိဿကုမ္ပဏီကော ဗောလကွန်ရဲ့ အိမ်ထဲကို ဝင်သေးသလား’

‘အိမ်ထဲဝင်ပြီး ရေတစ်မုတ် တောင်းသောက်သွားပါတယ်။ ပြီးတော့ အပန်းဖြေပါရစေ ဆိုပြီး ကွမ်း ဆေး လက်ဖက် သုံးဆောင်ရင်း ခေတ္တခန်းဖြေနေပါတယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ ဗောညီနဲ့ ဗောမွန်တို့ ရောက်လာကြပြီး ကျွန်တော့်ကို လှမ်းခေါ်လိုက်တဲ့ အသံကြားလို့ တိဿကုမ္ပဏီကို ကျွန်တော့်လယ်နဲ့ ထားခဲ့ပြီး ကျွန်တော် ထွက်လာခဲ့ပါတယ်။ ဗောညီနဲ့ ဗောမွန်ဟာ ကျွန်တော့်ရဲ့ သူငယ်ချင်းတွေပါ။ လူချင်းကွဲနေတာ ကြာပါပြီ’

‘တိဿကုမ္ပဏီ ဘယ်အချိန်က ပြန်သွားသလဲ’

‘ဒါတော့ ကျွန်တော် မသိပါဘူး။ ဗောညီနဲ့ ဗောမွန်ကို အခုမှ ပြန်တွေ့လို့ ဝမ်းသာအားရ နှုတ်ဆက်ပြီး ရှေးဟောင်းနောင်းဖြစ်တွေ ပြောနေလို့ အချိန်ကုန်မှန်းမသိ ကုန်သွားတယ်။ ကျွန်တော် ပြန်လာတော့ တိဿကုမ္ပဏီ ကျွန်တော့်ဘုရား။ အဲဒီအချိန်မှာ မြို့စားလေး ဗညားအိမ်ရဲ့ ဘုံဏ္ဍာစိုး မြင်းတစ်စီးနဲ့ အထက်နေတာ တွေ့ရပါတယ်’

‘ဘုံဏ္ဍာစိုးက ဘာလာလုပ်တာလဲ၊ အိမ်ထဲကို ဝင်သေးသလား’

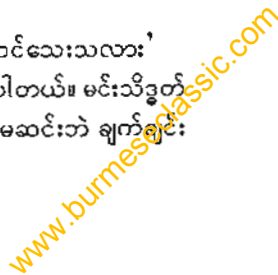
‘မဝင်ပါဘူး။ မင်းသိဒ္ဓတ်ကို လာကြိုတာလို့ ပြောပါတယ်။ မင်းသိဒ္ဓတ်က သူ့ပြစ်ကြောင်း ကျွန်တော် ပြောလိုက်လို့ မြင်းပေါ်က မဆင်းဘဲ ချက်ချင်း ပြန်သွားပါတယ်’

‘မင်းသိဒ္ဓတ်က သူ့ပြစ်ကြောင်း ကျွန်တော် ပြောလိုက်လို့ မြင်းပေါ်က မဆင်းဘဲ ချက်ချင်း ပြန်သွားပါတယ်’

‘မင်းသိဒ္ဓတ်က သူ့ပြစ်ကြောင်း ကျွန်တော် ပြောလိုက်လို့ မြင်းပေါ်က မဆင်းဘဲ ချက်ချင်း ပြန်သွားပါတယ်’

‘မင်းသိဒ္ဓတ်က သူ့ပြစ်ကြောင်း ကျွန်တော် ပြောလိုက်လို့ မြင်းပေါ်က မဆင်းဘဲ ချက်ချင်း ပြန်သွားပါတယ်’

‘မင်းသိဒ္ဓတ်က သူ့ပြစ်ကြောင်း ကျွန်တော် ပြောလိုက်လို့ မြင်းပေါ်က မဆင်းဘဲ ချက်ချင်း ပြန်သွားပါတယ်’

'အင်း ဒီလိုဆိုရင် မဖြစ်ဘူး။ ကျုပ်လည်း သူတို့လိုပဲ မြင်းနဲ့ဒုန်းစိုင်းပြီး ဖြစ်မယ်။ ကဲ ကျုပ် သွားဦးမယ်။ မင်းစည်သူရဲ့ ဒဏ်ရာကိုသာ ဂရုစိုက်ပြီး ဆေးဝါးကုသပေးကြပါ။ ဗောလကွန်ရဲ့ ကျေးဇူးကို မမေ့ပါဘူး။ နက်ဖြန်ကတော့ ကျုပ် တစ်ခေါက်လာခဲ့ဦးမယ်လို့ မင်းစည်သူကို ပြောပါ။ ကျုပ် သွားဦးမယ်။ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်သည် ပြောပြောဆိုဆို ဗောလကွန်၏လက်ထဲသို့ ရောက်လာခဲ့သည်။ အနည်းငယ် အတင်းထည့်ပေးခဲ့ပြီး မြင်းဇက်ကို လွှတ်၍ ဒုန်းစိုင်းပြီး ထွက်လာခဲ့သည်။ နောက်မှ လိုက်လာသည့် မြင်းခွာသံများ ကြားရသဖြင့် မြင်းဇက်ကို အသံသပ်ပြီး လှည့်ကြည့်လိုက်ရာ မြို့စားလေးဗညားအိမ်နှင့် ၎င်း၏နောင်ထောင့်ဝမ်းကွဲ မင်းသိဒ္ဓတ်တို့ ဖြစ်နေပေရာ၊ မိမိ၏နောက်သို့ အမီလိုက်လာခြင်း ဖြစ်သည်ကို သိရသဖြင့် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်သည် အံ့အားသင့်သည့် အမူအရာဖြင့် ထိုနေရာမှ ရပ်ပြီး စောင့်နေပေသည်။

မြို့စားလေး ဗညားအိမ်နှင့် မင်းသိဒ္ဓတ်တို့သည် မြင်းကိုယ်စီဖြင့် ဒုန်းစိုင်း၍ လာခဲ့ကြရာမှ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်၏ အနီးသို့ ရောက်သောအခါ ဗညားအိမ်သည် မြင်းဇက်ကြီးကိုသတ်၍ လွှားခနဲ ခုန်ချလိုက်သည်။

ဗညားအိမ်၏ အမူအရာမှာ ဒေါသအမျက် ခြောင်းခြောင်းထွက်နေသည့် အမူအရာ ဖြစ်သည်ကို သီရိဗြတ်ကမ္ဘန် သတိပြုမိပေသည်။

ဗညားအိမ်သည် မြင်းပေါ်မှ လွှားခနဲ ခုန်ဆင်းလိုက်ပြီးနောက် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်၏ မြင်းဇက်ကြီးကို ဆွဲပြီး မြင်းပေါ်မှ ဆင်းရန် အမိန့်ပေးလိုက်သည်။ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်မှာမူ ဗညားအိမ်၏ အမူအရာကို နားမလည်နိုင်သည့် အမူအရာဖြင့် မျက်မှောင်ကြဲကြဲပြီး ကြည့်နေပေသည်။

'မြင်းပေါ်က ဆင်းပါဆို မဆင်းသေးဘူးလား။ ခုချက်ချင်း မြင်းပေါ်က ဆင်းပါ'

ဗညားအိမ်က ဒေါသသံဖြင့် အမိန့်ပေးလိုက်သည်။

'ဘယ်လိုအကြောင်းရှိလို့ မြင်းပေါ်က ဆင်းခိုင်းသည်ကို သိလိုကြောင်းပါ'

'စကားကြော ရှည်မနေစမ်းပါနဲ့။ ဆင်းဆိုရင် ဆင်း'

ဗညားအိမ်သည် ခက်ထန်သည့် အမူအရာဖြင့် ထပ်လောင်း၍ အမိန့်ပေးလိုက်သည်။ ထိုအခိုက်တွင် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်နှင့် ဗညားအိမ်တို့ ရှိရာသို့ မင်းသိဒ္ဓတ် ရောက်ရှိလာပေသည်။ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်သည် ဗညားအိမ်၏ အမူအရာကို အက်ခတ်နေရာမှ မိမိတို့အနီးသို့ မင်းသိဒ္ဓတ် ရောက်လာသည်ကို မြင်ရသောအခါ မြင်းပေါ်မှ ဣန္ဒြေရရ ခုန်ဆင်းလိုက်သည်။

'လာ ဟိုရှေ့ကွင်းပြင်ကို လိုက်ခဲ'

ဗညားအိမ်သည် မြင်းရိုက်သည့် နှင်တံဖြင့် ကွင်းပြင်ကို ညွှန်ပြရင်း နှိပ်စားလိုက်သည်။

'ဘယ်လို အကြောင်းကိစ္စ ဆိုသည်ကို သိလိုကြောင်းပါ'

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က ပြန်မေးလိုက်သည်။

'လိုက်ဆိုရင် လိုက်ခဲစမ်းပါ။ ဟိုကို ရောက်ရင် သိရမှာပေါ့'

ဗညားအိမ်က တင်းမာသောအသံဖြင့် ပြန်ပြောရင်း ကွင်းပြင်ရှိရာသို့ သွားပေရာ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်သည် နောက်မှ ထက်ကြပ်မကွာ လိုက်ပါလာခဲ့သည်။ မင်းသိဒ္ဓတ်မှာလည်း မြင်းပေါ်မှ ခုန်ဆင်းပြီး ၎င်းတို့နောက်မှ လိုက်ပါသည်ကို တွေ့ရပေသည်။

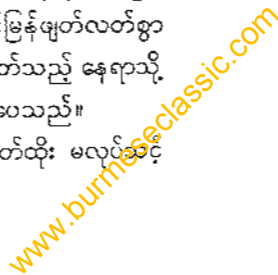
'ဒီမှာ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်၊ စောစောက ငါ့ဥယျာဉ်တော်ထဲမှာ ငါ့ကို ခြိတ်တယ် မဟုတ်လား။ အာခံရုံတင် မကဘူး။ ငါ့လက်ထဲက ဓားကို လုယူပြီး အရှက်တကွ အကျိုးနည်း ဖြစ်အောင် စော်ကားတယ် မဟုတ်လား။ ငါ့တော်မှာ နေပြီ ငါ့ပိုင်နက်ထဲမှာ ငါ့ကို စော်ကားတာ ကောင်းသလား။ ငါ့လည်း ခိုသေးတယ်၊ အကိုင်းအခက်ကို ချိုးသေးတယ်။ ဒါ ကောင်းသလား။ သားရေပေါ် အိပ်ပြီး သားရေနား စားတာလား'

ကွင်းပြင်သို့ ရောက်သောအခါ ဗညားအိမ်က ဒေါသမချုပ်တည်းသည့် အမူအရာဖြင့် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်အား ဆဲရေးကြိမ်းမောင်းလိုက်သည်။ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်မှာမူ တစ်စုံတစ်ရာ ပြန်မပြောဘဲ ဗညားအိမ်အား တာသက်သည့် အမူအရာဖြင့် ပြန်ကြည့်နေပေသည်။

'ငါပြောတာ ကြားတယ် မဟုတ်လား။ ငါ့ပိုင်နက်ထဲမှာ ငါ့ကို ပြန်ခြိတ်တယ် မဟုတ်လား။ သတ္တိရှိရင် ဓားချင်းယှဉ်ပြိုင်မယ်။ ငါ့ကို အသေခံနိုင်ရင် သတ်ပေတော့။ ငါက မင်းကို နိုင်ရင်လည်း အရှင်မထားဘူး။ သားကို ထုတ်ပါတော့လား။ ဘာငေးနေတာလဲ'

ဗညားအိမ်သည် ပြောပြောဆိုဆို ၎င်း၏ဓားအိမ်မှာ ကျောက်စီဓားကို ခြိတ်ပြီး သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်အား ချိန်ရွယ်၍ စလွယ်သိုင်း ခုတ်ချလိုက်သည်။ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်မှာမူ ၎င်း၏ဓားအိမ်မှ ဓားကိုမထုတ်ဘဲ လျင်မြန်ဖျတ်လတ်စွာ ခုတ်ချခဲ့သည်။ ဆုတ်ခွာရှောင်တိမ်းပြီး ဗညားအိမ်၏ ဓားသွားလွတ်သည့် နေရာသို့ ရောက်သောအခါ ဗညားအိမ်အား လက်ပိုက်ပြီး ကြည့်နေပေသည်။

မြို့စားမင်း သတိထားပါ။ တဖောက်ကန်း တစ်စွတ်ထိုး မလုပ်ဆင်

ကြောင်းပါ။ မြို့စားဟူသော ဂုဏ်သိက္ခာကို ထိန်သိမ်းတော်မူပါ။ ရူးရူးမိုက်မိုက် အလုပ်မျိုးကို ရှောင်ကြဉ်တော်မူပါ။

သီရိဗြတ်ကမ္မန်သည် တည်ငြိမ်သော အမူအရာဖြင့် ဗညားအိမ်အသက်ပေးလိုက်သည်။ ဗညားအိမ်မှာ မိမိအား ပြန်လည်ခမ်းခြင်း မပြုဘဲ သွား လွတ်ရာသို့ ရှောင်တိမ်းပြီး မိမိအား သတိပေးစကား ပြောကြားလိုက်သည့် အသံကို ကြားရသောအခါ မခံမရပ်နိုင်အောင် ဖြစ်သွားပေသည်။

‘သယ် ငါ့ကို ဆရာလုပ်နေတာလား။ ဇော်ကားလှချည်လား။ သတ္တိရှိရင် ဓားကို ဆွဲထုတ်စမ်းပါ။’

‘သတ္တိမရှိဘူး ဆိုချင်ဆိုပါ။ သို့ရာတွင် မြို့စားမင်းနဲ့တော့ မည်သည့် နည်းနှင့်မျှ ဓားချင်း ယှဉ်ပြိုင်လိမ့်မယ် မဟုတ်ကြောင်းပါ။’

‘သားရေပေါ်အိပ်ပြီး သားရေနားစားတဲ့ အကောင်က လူပါးဝစထာ မပြောစမ်းနဲ့။’

မြို့စားမင်း ပြောချင်သလို ပြောပါ။ ခံနိုင်ရည် ရှိပါတယ်။ သူတစ်ယောက် မြှောက်ပင့်ပေးတိုင်း အရက်သေစာ သောက်စားမူးယစ်ပြီး ရန်သူကို မိတ်ဆက်ပေး ထင်၊ မိတ်ဆွေကို ရန်သူထင်နေတဲ့ မြို့စားလေးကိုသာ သီရိဗြတ်ကမ္မန် သဘောမိကြောင်းပါ။’

သီရိဗြတ်ကမ္မန်သည် ဗညားအိမ်၏ အမူအရာကို မျက်ခြည်မပြတ် အကဲခတ်ရင်း ပြောလိုက်သည်။

‘ဇော်ကားပြီးရင် ဇော်ကားရင်းပါလား။ သတ္တိမရှိရင် မရှိဘူးလို့ ဝေဖန် လိုက်စမ်း။ သားရေပေါ် အိပ်ပြီး သားရေနား စားတဲ့ ခွေးတိရစ္ဆာန်က လူတို့ ဝလို့။’

‘အပြောအဆို ဆင်ခြင်တော်မူပါ။ သီရိဗြတ်ကမ္မန် အနေနဲ့ သည်သို့ နိုင်စွမ်းရှိပေမယ့် မြို့စားမင်းရဲ့ ဂုဏ်သိက္ခာကို ထိခိုက်စေမည် ဖြစ်သည်ဟု သတိပြုတော်မူပါ။ မြို့စားမင်း မည်သို့ပင် ရန်စေကာမူ သီရိဗြတ်ကမ္မန် အမူအရာ နှင့် မြို့စားလေးနှင့် ယှဉ်ပြိုင်တိုက်ခိုက်လိုက်မည် မဟုတ်ကြောင်းပါ။ သီရိဗြတ်ကမ္မန်သည် သီရိဗြတ်ကမ္မန်သာ ဖြစ်၍ သွေးခွာနေသော လူသတ်သမား မဟုတ်သည်ကို မြို့စားမင်း သိစေလိုကြောင်းပါ။’

‘သယ် လက်သုံးတော်ဓားနဲ့ အပိုင်းပိုင်း အတစ်တစ် ဖြစ်သွားအောင် ခုတ်ထစ်လိုက်ရမလား။’

‘အပိုင်းပိုင်း အတစ်တစ် ခုတ်ထစ်ရန် ကြိုးစားသည့်တိုင်အောင်

အင်းအား ပြန်လည်ခမ်းတိုက်ခိုက်ခြင်း ပြုလိမ့်မည် မဟုတ်ဘဲ မြို့စားမင်း အကဲခတ်တော့ သီရိဗြတ်ကမ္မန်က လွယ်လွယ်နဲ့ ရှောင်တိမ်းနိုင်သဖြင့် သီရိဗြတ်ကမ္မန်ကြောင်းပါ။’

သီရိဗြတ်ကမ္မန်က စူးရှသည့် မျက်လုံးများဖြင့် ဗညားအိမ်အား ခြိမ်းခြောက်ရင်း လက်ပိုက်မဖြုတ်ဘဲ ဣန္ဒြေရရ ပြန်ပြောလိုက်သည်။

မင်းသိဒ္ဓတ်မှာမူ ညီဝမ်းကွဲဖြစ်သူ မြို့စားလေး ဗညားအိမ်နှင့် သီရိဗြတ်ကမ္မန်တို့ အချေအတင် ပြောဆိုနေကြသည်ကို ဘေးမှရပ်ပြီး နားထောင်နေနေ နုသာတော့ဘဲ နှစ်ယောက်ကြားမှ ဝင်ရပ်လိုက်သည်။

‘ကဲ ဘယ်လိုဖြစ်ကြတာလဲ၊ အကျိုးအကြောင်း ပြောပြစမ်းပါဦး။ မင်းသိဒ္ဓတ်က မသိချင်ဟန်ဆောင်ပြီး ဝင်မေးလိုက်သည်။’

‘ကျွန်တော် စောစောက ပြောခဲ့တဲ့အတိုင်း ကျွန်တော်ရဲ့ ဥယျာဉ်တော် မြင်းမှာ ကျွန်တော့်ကို နှုတ်ဖြင့် စော်ကားရုံ မကဘူး၊ ကျွန်တော့်ရဲ့ လက်က တွေ့ပါ လူယူပြီး လူရှေ့သူရှေ့မှာ ကျွန်တော့်ကို အရှက်တကွ အကျိုးနည်းအောင် လုပ်ခဲ့တယ်။ ဒါကို ကျွန်တော် အခဲမကျေဘူး။ လက်စားချေရမှ နှစ်နိုင်မယ်။’

ဗညားအိမ်က ပြန်ပြောလိုက်သည်။

‘ညီတော်မောင် သည်းခံပါ။ ညီတော်မောင်ဟာ မိခင်ရဲ့နို့နဲ့ မစင်သေးတဲ့ သူမို့ အရွယ်မျှသာ ရှိပါသေးတယ်။’

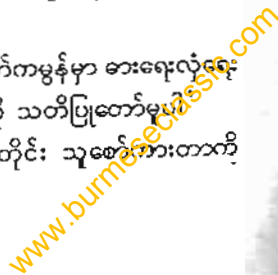
‘ဒီစကား မပြောပါနဲ့၊ ကျွန်တော်ဟာ မြို့စားပါ။ မြို့စားမှန်း နောင်တော် သိပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ညီတော်ဟာ အသက် နှစ်နှစ်နဲ့ အတွေ့အကြုံ နည်းလှပါသေးတယ်။’

‘အရွယ်ချင်း မတူလို့ အရုံးပေးရမှာလား။ ဘယ်နည်းနဲ့မှ အရုံးမပေး သူက ကျွန်တော့်ထက် လက်စွမ်းထက်လို့ ကျွန်တော် သေချင် သေသွား အရေးမစိုက်ဘူး။ ဟေ့ သီရိဗြတ်ကမ္မန်၊ သတ္တိရှိရင် ဓားဆွဲထုတ်စမ်း။’

မြို့စားလေး ဗညားအိမ်က စိန်ခေါ်လိုက်ပြန်သည်။ သီရိဗြတ်ကမ္မန် ကျောက်ရုပ်ပမာ မတုန်မလှုပ်ဘဲ ဗညားအိမ်၏ အမူအရာကိုသာ လက် ခြီး အကဲခတ်၍ နေပေသည်။

‘ညီတော် သတိထားပါ။ ဗိုလ်မင်း သီရိဗြတ်ကမ္မန်မှာ ဓားရေးလှရေး နည်း ပြိုင်ဘက်ကင်းအောင် ထူးချွန်သူ ဖြစ်သည်ကို သတိပြုတော်မူပါ။’

‘ဓားရေးလှရေးမှာ ပြိုင်ဘက်ကင်းသူဖြစ်တိုင်း သူစော်ကားတာကို

အောင်ဆန်းနေရာမှာလား။ ငါ့ပိုင်နက်ထဲမှာ ငါ့အရိပ်ခိုပြီး ငါ့ကို စော်ကားချင်တဲ့ အတောင် သေပေတော့'

ဗညားအိမ်သည် စိတ်ကို မချုပ်တည်းနိုင်တော့ဘဲ မင်းသိဒ္ဓတ်ထံ ဘေးသို့ ကွန်းဖယ်ပစ်လိုက်ပြီး သီရိဗြတ်ကမ္မန်အား လက်သုံးတော်စားဖြင့် ဝင်ခုတ်လိုက်ရာ၊ မျက်စိရှင်သော သီရိဗြတ်ကမ္မန်သည် လျင်မြန်ပေါ့ပါးစွာ ရှောင်တိမ်းပေးလိုက်သဖြင့် ဗညားအိမ်၏ ဓားမှာ လေကိုသာ ခုတ်မိပြီး ရှေ့နှစ်ဘက် အားလွန်သွားပေသည်။

မြို့စားမင်း သည်းခံပါ။ အရက်သေစာ သောက်စားမှူးယစ်ပြီး မြို့စားမင်းရဲ့ ဂုဏ်သိက္ခာနဲ့ မလျော်ညီတဲ့ အလုပ်ကို မလုပ်စေလိုပါ။ မြို့စားမင်းနဲ့ အတော်အတင့် ပြောဆိုနေရသည်မှာ လေကုန်ရုံသာမက အဖိုးတန်သည့် အချိန်ကိုလည်း လစ်ဟင်းစေကြောင်းပါ။ သီရိဗြတ်ကမ္မန် ဆောင်ရွက်ရန်ရှိသည့် ကိစ္စတာဝန်ကို ဆောင်ရွက်နိုင်ရန် သွားခွင့်ပြုတော်မူပါ'

'မင်းနဲ့ငါ စာရင်းမရှင်းရသေးသမျှ ဘယ်ကိုမှ မသွားရဘူး။ ငါ့အိမ်နဲ့ ဗညားအိမ်က အိမ်နဲ့သံဖြင့် ပြောလိုက်ပြန်သည်။

'ညီတော် သတိပြုဆင်ခြင်ပါ။ ညီတော်ကို စော်ကားခဲ့တဲ့ အတွက် ဗိုလ်မင်း သီရိဗြတ်ကမ္မန်က ဝန်ချတောင်းပန်ရင် ကျေနပ်ပါ။ ဗိုလ်မင်း သီရိဗြတ်ကမ္မန်ကလည်း ဝန်ချတောင်းပန်လိမ့်မယ်လို့ ယုံကြည်ပါတယ်'

မင်းသိဒ္ဓတ်က ကြားမှဝင်ပြီး ဖျန်ဖြေလိုက်သည်။

'ကျွန်တော့်မှာ လုံးဝ အပြစ်မရှိတဲ့အတွက် အပြစ်ရှိကြောင်းတော့ ဝန်မခံနိုင်ဘူး။ ဒါပေမဲ့ ဝန်ချတောင်းပန်ပါ ဆိုရင်တော့ ဝန်ချတောင်းပန်ရင် အသင့်ပဲ။ စောစောက ဖြစ်ပျက်ခဲ့တဲ့ ကိစ္စနဲ့ပတ်သက်ပြီး ကျွန်တော့်ရဲ့ အပြစ်ဟာ မြို့စားမင်းကို စော်ကားရာ ရောက်တယ်လို့ ယူဆပါလျှင် ကျွန်တော်တောင်းပန်ပါတယ်။ ကဲ ကျေနပ်ပါတော့။ ကျွန်တော့်မှာ အရှေ့ကြီးတဲ့ လုပ်ငန်းတာဝန်တွေ ရှိနေသေးတဲ့အတွက် အချိန်မဖြုန်းပါရစေနဲ့တော့။ ကျွန်တော့်ကို သွားခွင့်ပြုတော်မူပါ။ မြို့စားမင်းကို ကျွန်တော် နောက်ဆုံးစကားတစ်ခွန်း ပြောခဲ့ချင်တာကတော့ ကျွန်တော်ဟာ မြို့စားလေးရဲ့ အဆွေခင်ပွန်း အဆွေအဖန် ဖြစ်သည်ကို မြို့စားမင်း သိထားစေချင်ပါတယ်။ ခင်ပွန်းတူ ခင်ပွန်းယောက်ျားကို မြို့စားမင်း သတိပြု ရှောင်ကြဉ်နိုင်ပါစေလို့ ဆုတောင်းပါတယ်'

သီရိဗြတ်ကမ္မန်သည် ပြောပြောဆိုဆို နောက်သို့ တစ်လှမ်းဆုတ်လိုက်သည့် တစ်ဦးတစ်ယောက်သော သူက သီရိဗြတ်ကမ္မန်၏ လက်မောင်းအသာအယာ ဆုပ်ကိုင်လိုက်သဖြင့် လှည့်ကြည့်လိုက်ရာ မိမိအား ကြည့်

အားတားသည် အမူအရာဖြင့် ကြည့်နေသော နှင်းကေသရာတွင် ခင်ဆွေခင်ပွန်း ခင်ပွန်းသည်ကို တွေ့ရသဖြင့် အံ့အားသင့်၍ သွားပေသည်။

'စစ်သည်တော်ကြီး သီရိဗြတ်ကမ္မန်ရဲ့ သူရဲကောင်း ပီသတဲ့စိတ်ဓာတ် အဆွေခင်ပွန်းကောင်း ပီသတဲ့ အပြုအမူကို သခင်မ ချီးကျူးဂုဏ်ပြုပါသေး။ သီရိဗြတ်ကမ္မန်ကလည်း အပြုအမူကို စစ်သည်တော်ကြီး သည်းခံနိုင်စွမ်း ရှိသည်ကို ချက်ဝါးထင်ထင် တွေ့မြင်ရပါသဖြင့် စစ်သည်တော်ကြီး၏ ရင့်ကျက်သည့် သူရဲကောင်းစိတ်ဓာတ်ကို သခင်မ မချီးကျူးဘဲ မနေနိုင်ပါ။ မောင်တော် ဗညားအိမ်က တစ်ခွဲတစ်ထိုး တဖောက်ကန်း ဆင်ကန်းတော့တိုး လုပ်တတ်သည့် ဉာဉ်ထူး သခင်မ ကောင်းစွာသိသဖြင့် မောင်တော်ရဲ့ နောက်ကို သခင်မ အမိ လိုက်လာခဲ့ပါ။ မောင်တော်အပေါ်မှာ စစ်သည်တော်ကြီး ဒီအထိ သည်းခံနိုင်စွမ်း ရှိလိမ့်မယ်ဟု သခင်မ လုံးဝ မမျှော်လင့်ခဲ့ပါ။ စစ်သည်တော်ကြီးရဲ့ သည်းခံခြင်းရဲ့ ရှိတဲ့ သတ္တိကို သခင်မ အံ့ဩချီးကျူး၍ ကုန်နိုင်မည် မဟုတ်ပါ။ ယခု သည်းခံသည်ကိုလည်း ကျေးဇူးတင်၍ ဆုံးနိုင်မည် မဟုတ်ပါ'

နှင်းကေသရာသည် သီရိဗြတ်ကမ္မန်ကို တစ်လှည့်၊ မောင်တော် ဗညားအိမ်နှင့် မောင်တော်ဝမ်းကွဲ မင်းသိဒ္ဓတ်ကို တစ်လှည့်ကြည့်ရင်း တည်ငြိမ်သည့် အမူအရာဖြင့် မိန့်တော်မူလိုက်သည်။

'အစ်မတော် အစ်မတော်၊ ဘယ်လိုစကား မိန့်တော်မူလိုက်တာလဲ။ သို့သော် အားပေးစကား မိန့်တော်မမူပါနဲ့။ မောင်တော်ဟာ ဆောင်းတူးမြို့နယ်ရဲ့ အရှင်သခင်ပါ။ မြို့စားရင့်မာကြီး တစ်ယောက်လုံးကို ကျေးဇူးမသိတတ်တဲ့ ခုတ်သား စော်ကားတာကို ခေါင်းငုံ့ခံနေရမှာလား'

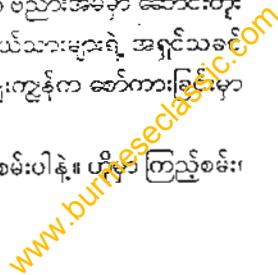
ဗညားအိမ်က နှင်းကေသရာအာ ပြန်ပြောလိုက်သည်။

'မော်တော်ကို စော်ကားတာ မဟုတ်ပါဘူး။ အဆွေခင်ပွန်းကောင်း သော ဆုံးမခဲ့ခြင်းသာ ဖြစ်သည်ကို မောင်တော် သတိပြုပါ။ အဆွေခင်ပွန်းကောင်းတို့ မည်သည့် အမှားကို မြင်လျှင် ရဲရဲကြီး ထုတ်ဖော်ဝံ့ရမည်ကို မောင်တော် သဘောပေါက်စေလိုပါတယ်'

နှင်းကေသရာက ပြန်ပြောလိုက်သည်။

'နှင်းကေသရာ ဆင်ခြင်တော်မူပါ။ ညီတော် ဗညားအိမ်မှာ ဆောင်းတူးမြို့နယ်ကို အပိုင်စားပေးသနားခြင်း ခံရတဲ့ နယ်သူနယ်သားများရဲ့ အရှင်သခင်ဖြစ်သည့်ကို သတိပြုတော်မူပါ။ အရှင်သခင်ကို ကျေးဇူးကုန်က စော်ကားခြင်းမှာ သိသလျှင်လည်း လှည့်ကြည့်လိုက်သည်'

'မီးလောင်ရာလေပင် စကားတွေ ပြောမနေစမ်းပါနဲ့။ ဟိုအထဲ ကြည့်စမ်း'

နန်းထောင်းထောင်းနဲ့ မြင်းဒုန်းစိုင်းပြီး လာနေတာ ဘယ်သူလဲ။ ဘယ်လို
ထူးလား၊ ထူးလာပြန်ပြီလဲ'

နန်းကေသရာသည် မင်းသိဒ္ဓတ်၏ စကားကို ဟန်တား၍ မြင်းတစ်
နန်း ဒုန်းစိုင်းလာနေသည်ကို ညွှန်ပြလိုက်သဖြင့် ထိုသူအား ငေးမောပြီး ကြည့်
နေကြပေသည်။

ဒုန်းစိုင်းလာသူမှာ အခြားမဟုတ်။ မြို့စားလေး ဗညားအိမ်၏ လူထု
တော် မြင်းစေကျော် မင်းဒေဝဖြစ်နေသဖြင့် ဗညားအိမ်သည် မျက်တောင်မခတ်
ဘဲ ငေးစိုက်ကြည့်နေပေသည်။

ဗညားအိမ်ကို မြင်လိုက်သောအခါ မင်းဒေဝသည် မြင်းပေါ်မှ လွှာ
ခနဲ ခုန်ဆင်းလိုက်ပြီး မြို့စားဗညားအိမ်၏ အနီးတွင် ရိုသေစွာ ခစားနေ
သည်။

'မှန်လှပါ၊ ဒေါ်အိုဇာအား ဝိုင်းဝန်းညှင်းပန်း နှိပ်စက်နေကြကြောင်း
ရေနှစ်ပြီး သတ်ရန်လည်း ကြံစည်အားထုတ်နေကြကြောင်းပါ။ အချိန်မီ က
တင်တော်မူပါ'

မင်းဒေဝ တုန်ယင်သောအသံဖြင့် လျှောက်တင်လိုက်ရာ ဗညားအိ
သည် မျက်မှောင်ကြွတ်ပြီး နားထောင်နေပေသည်။

မင်းသိဒ္ဓတ်မှာမူ မင်းဒေဝ၏ အစီရင်ခံချက်ကို နားထောင်နေရာ
အသံထွက်အောင် ရယ်လိုက်သည်။

'စုန်းမကြီးကို ညှဉ်းဆဲနှိပ်စက်တာများ ရေးကြီးခွင့်ကျယ် လုပ်
အစီရင်ခံရသလား။ စုန်းမဆိုပြီး စုန်းအတတ်နဲ့ ပြန်ပြီး မပြုစားနိုင်ဘူးတဲ့လား

မင်းသိဒ္ဓတ်က အရေးမစိုက်သည့် အမူအရာဖြင့် ပြက်ရယ်ပြုလို
သည်။

'မောင်တော် ဒီစကား မိန့်တော်မမူပါနဲ့။ ဒေါ်အိုဇာဟာ နန်းကေသရာ
အထိန်းတော်ကြီး ဖြစ်ခဲ့ဖူးပါတယ်။ မယ်တော်ဘုရားရဲ့ လက်စွဲတော် ဖြစ်ခဲ့
သည်ကို သတိပြု ဆင်ခြင်တော်မူပါ'

နန်းကေသရာက ပြန်ပြောလိုက်သည်။

သီရိဗြတ်ကမ္မန်မှာမူ မင်းဒေဝ ပြောလိုက်သည့် စကားများကို ကြား
သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် မိမိ၏မြင်းလိမ္မာကြီး ရှိရာသို့ ပြေးသွားပြီး မြင်းပေါ်
သွားခနဲ ခုန်တက်၍ မင်းဒေဝ လာလမ်းအတိုင်း ဒုန်းစိုင်း၍ ထွက်သွားစေ
ရင်းအံ့အော်တွင် ဖုန်တထောင်းထောင်း ထ ၍ ကျန်ရစ်ခဲ့ပေသည်။

မြင်းပေါ်မှနေပြီး ရွာဘက်သို့ မျှော်ကြည့်လိုက်သောအခါ တဲအိမ်တန်ခေ
သစ်ပင်အောက်တွင် ကျုံ့ကျုံ့ထိုင်၍ ရှိခိုးတောင်းပန်နေသော ဒေါ်အိုဇာ
ခါးတောင်းမြှောင်အောင် ကျိုက်ထားပြီး လက်ထဲတွင် ကြိမ်လုံးကိုင်ထား
မျက်နှာပေါက်ဆိုးဆိုးနှင့် လူက သနားညှာတာသည်စိတ် ကင်းမဲ့စွာဖြင့်
လုံးဖြင့် ဆင့်ကာဆင့်ကာ တအားလွှဲ၍ ရိုက်နေသည်ကို မြင်ရ၏။ ဒေါ်အိုဇာ
ကော့ကော့ပြီး ဝေဒနာခံစားနေရာမှ ပုံလျက်သား ကျသွားသည်ကို မြင်လိုက်
ဖြင့် သီရိဗြတ်ကမ္မန်မှာ ပါးစပ်မှ ဆဲရေးတိုင်းထွာလိုက်ပြီး မြင်းဇက်ကို လွှတ်၍
မြင်းပေါ်မှ တစ်ရှိန်ထိုး ဆင်းလာခဲ့ပေသည်။ ဒေါ်အိုဇာအား ညှဉ်းပန်း
တော်နေသည့် နေရာတစ်ဝိုက်တွင် ရွာသားများ ဝိုင်းအုံပြီး ကြည့်နေကြသည်
မြင်ရပေသည်။

ဒေါ်အိုဇာ ပုံလျက်သား လဲကျသွားသည်ကို ကြိမ်လုံးကိုင်ထားသော
လက်ဝိုက်ကာ ကြည့်နေရာမှ ခြေနှင့် တစ်ချက် ဆောင်ကန်လိုက်ပြီး
ဒေါ်အိုဇာ၏ဆံပင်ကို ဆွဲ၍ ထူလိုက်ရာ ဒေါ်အိုဇာမှာ လက်ပြန်ကြိုးတုပ်ထား
ခံရသည့်ကြားမှ လက်နှစ်ဖက်ကို ယှက်၍ ရှိခိုးတောင်းပန်နေသည်ကို
ရသောအခါ သီရိဗြတ်ကမ္မန်မှာ မခံမရပ်နိုင်အောင် ဒေါသထွက်သွားပြီး
ဝိုင်းအုံကြည့်နေကြသည့် ရွာသားများကြားမှ မြင်းကို ဒုန်းစိုင်း ဝင်လာခဲ့
သည်။

ရွာသူရွာသားများမှာ ကြောက်အားလန့်အားနှင့် ဖရိုဖရဲ ဖြစ်သွားကြစဉ်
ဗြတ်ကမ္မန်သည် မြင်းပေါ်မှ လွှားခနဲ ခုန်ဆင်းလိုက်ပြီး ဒေါ်အိုဇာ၏ဆံပင်
ဆွဲပြီး ကြိမ်လုံးနှင့် ရိုက်နေသော မျက်နှာပေါက်ဆိုးဆိုးနှင့်လူ၏ လက်မှ
ကြိမ်လုံးကို လှယူလိုက်သည်။

ထိုသူက သီရိဗြတ်ကမ္မန်အား စားမတတ် ဝါးမတတ် ပြန်ကြည့်နေရာ
ဗြတ်ကမ္မန်၏လက်မှ ကြိမ်လုံးကို ပြန်လှရန် ကြိုးစားစဉ် သီရိဗြတ်ကမ္မန်
ထိုသူ၏ ရင်ဝကို ခြေနှင့်ဆောင်ကန်လိုက်သဖြင့် ရင်ဝကို မိန့်ပုံ၍ ဖင်ထိုင်
လဲကျအသွားတွင်၊ သီရိဗြတ်ကမ္မန်က ထိုသူအား ၎င်း၏ ကြိမ်လုံးနှင့်
ဆောင်ကာ ရိုက်လိုက်သဖြင့် ထိုသူသည် ကြိမ်လုံးဒဏ်ကို မခံနိုင်ဘဲ
ကြောက်အားလန့်အားနှင့် လူးလဲထပြီး ကျောကော့ကာ ထွက်ပြေးပေးသည်။

ဘေးမှခိုင်းဝန်းပြီး ကြည့်နေသော ရွာသူရွာသားများမှာမူ ကြက်သေနေကြပေသည်။

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်သည် ဒေါ်အိုဇာ၏ အနီးသို့ ချဉ်းကပ်သွား၍ ဒေါ်အိုဇာအား တုပ်နှောင်ထားသည့် ကြိုးကို ဓားနှင့် တိခနဲ ဖြတ်တောက်ပေးလိုက်ပြီး ပျော့ပျော့လေး ကျန်တော့သည့် ဒေါ်အိုဇာအား ယုယကြင်နာစွာ ဖွဲ့လိုက်သည်။

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က ပွေ့ရိုလိုက်သောအခါ ဒေါ်အိုဇာသည် အံကြိတ်တိုက် ဖျက်စိဖွင့်ကြည့်လိုက်ပေသည်။

'ဘွားဘွား..... ဘွားဘွား သတိကောင်းကောင်း ရတယ် မဟုတ်လား သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က ဒေါ်အိုဇာအား မေးလိုက်သည်။

'ဟင် ငါ့မြေးပါလား။ ငါ့မြေး သွားသွား။ ဘွားဘွားအနားမှာ မနေလွတ်ရာကျွတ်ရာကို သွား။ ငါ့မြေးကို သူတို့ ရန်မူလိမ့်မယ်'

ဒေါ်အိုဇာသည် အံ့ခဲပြီး သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်အား သတိပေးရင်း သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်၏ ရင်ခွင်ထဲမှ ရုန်းထွက်ရန် အားထုတ်လိုက်သည်။

ဒေါ်အိုဇာမှာ စိတ်ဓာတ်ကြံ့ခိုင်သူ ဖြစ်သဖြင့်သာ သတိကောင်းစွာ ရနေခြင်း ဖြစ်သော်လည်း ၎င်းအား ရိုက်နှက်ထားသည့် ဒဏ်ရာများကြောင့် တစ်ကိုယ်လုံး နာကျင်ကိုက်ခဲလျက် ရှိပြီး မိမိကိုယ်ကို မိမိ မသယ်နိုင်ဘဲ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်၏ ရင်ခွင်ထဲမှာပင် ပျော့ရွေ့ကျသွားပေသည်။

ထိုအခိုက်တွင် မင်းမှုထမ်းနှင့် တူသူတစ်ဦးသည် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်အနီးသို့ ချဉ်းကပ်လာပြီး မျက်နှာထိ မျက်နှာထားဖြင့် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်အား ကြည့်လိုက်သည်။

'မင်း ဘာကောင်လဲ၊ မင်းနဲ့ မဆိုင်တဲ့ အလုပ်ကို ဘာဖြစ်လို့ ဝင်ရုပ်ချင်တာလဲ။ သွား'

မင်းမှုထမ်းနှင့် တူသူက သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်အား အမိန့်သံဖြင့် ပြောလိုက်သည်။ သို့ရာတွင် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်သည် အနည်းငယ်မျှ မဖြတ်ဘဲ မိမိ၏ ရင်ခွင်ထဲတွင် မိန်းမောနေသည့် ဒေါ်အိုဇာကိုသာ သတိရလာအောင် ပြုစု၍ နေသည်။

'ဟေ့ကောင်၊ ငါ ပြောနေတာ မကြားဘူးလား။ ဖယ်ဆို ဖယ်' မင်းမှုထမ်းနှင့် တူသူသည် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်အား ဆွဲဖယ်ရန် ကြိုးစားလိုက်သည်။ သို့ရာတွင် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်သည် အရေးမစိုက်ဘဲ ထိုသူအား တင်းမာကော်ထန်သည့် အမူအရာဖြင့် ပြန်ကြည့်ရင်း အနီးတွင် ချထားသည့်

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်အား ကောက်ကိုင်လိုက်ရာ မင်းမှုထမ်းနှင့် တူသူသည် နောက်သို့ ခြေတစ်လှမ်းမှ မသွားပေသည်။

'မင်း ဘယ်သူလဲ၊ ရွာသူရွာသားတွေကို ဒုက္ခအမျိုးမျိုး ခေးခေးတဲ့ ကြီးကို ဆရာသမားပင့်ပြီး ဆေးကြိမ်လုံးနဲ့ ဆုံးမနေတာကို ခင်းနဲ့ ဘာမှ မရှိဘဲ ဘာဖြစ်လို့ ဝင်ရုပ်ချင်တာလဲ'

မင်းမှုထမ်းနှင့် တူသူမှာ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်၏ လက်မှ ဓားကို ခြင်္သေ့ရသဖြင့် လေသံအနည်းငယ် ပျော့သွားပေသည်။

'မိုက်မဲတဲ့ အကောင်တွေ။ ကိုယ့်ဘွားအလောက်ရှိတဲ့ အမယ်အိုတို့ သောက်တောင် ရက်ရက်စက်စက် ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်ရသလား။ ဆေးကြိမ်လုံးနှင့် အောက်လမ်းဆရာကော ဘယ်မှာလဲ၊ သူ့အသား ထိတော့ နာရမှန်း သတိလိုက်တာ'

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က စက်ဆုပ်ရွံရှာသည့် အမူအရာဖြင့် ပြန်ပြောလိုက်သည်။

'ငါပြောတာ မကြားဘူးလား၊ မင်းနဲ့ ဘာဆိုင်လို့ ဝင်ရုပ်ရတာလဲ။ ကြည့်စမ်း၊ ငါ ဘယ်သူလဲ ဆိုတာ မင်း သိရဲ့လား။ ငါ့အမိန့်ကို မင်း မခံလား၊ မနာခံဘူးလား။ ဆောင်းတူးမြို့စားကြီး လက်ထက်က စပြီး ဘေးလေး ဗညားအိမ်လက်ထက်တိုင်အောင် အခွန်တော်ဝန်အဖြစ် အမှုတော်ထမ်းလာခဲ့တဲ့ သီရိမနု ဆိုတာ ငါပဲ'

သီရိမနု ဆိုသူက ရင်ကော့ပြီး ပြောလိုက်ရာ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်သည် ဒေါ်အိုဇာအား သစ်ပင်ခြေရင်းတွင် အသာ ချထားလိုက်ပြီး သီရိမနုအား ကြည့်လိုက်သည်။

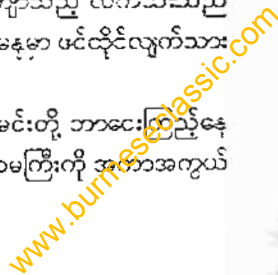
'လက်စသတ်တော့ ဘာဏ္ဍာစိုး သီရိမနု ဆိုတာ မင်းကိုး'

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က ပမာမခန့်သည့် အမူအရာဖြင့် ပြန်ပြောလိုက်သည်။ 'ရာရာစစ၊ ငါ့ကို ဘာဏ္ဍာစိုးလို့ ခေါ်ရသလား။' အခွန်တော်ဝန်က

သီရိမနုက အာဇာနည်သံဖြင့် ပြန်ပြောလိုက်သည်။ သီရိမနု၏ စကား

ကိုမူမခံဘဲ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်၏ သံမဏိကို သို့မဟုတ် ကျောသည် လက်သီးသည် နှစ်နှစ်၏ မေးရိုးကို ထိုးမိလျက်သား ဖြစ်သွားပြီး သီရိမနုမှာ ဖင်ထိုင်လျက်သား ဖြစ်သွားပေသည်။

'စော်ကားလှချည့်လား။ ဟေ့ ရွာသားတွေ၊ မင်းတို့ ဘာငေးကြည့်နေတာလဲ။ မင်းတို့ တစ်ရွာလုံးကို ဒုက္ခပေးနေတဲ့ ကဝေမကြီးကို အတော်အကွယ်

အားပေးအားမြှောက် လုပ်နေတဲ့ ရွေးတိရစ္ဆာန်ကောင်ကို ဝိုင်းပြီး နှိပ်နှက်ကြ ဖမ်းဆီးကြပါတော့လား။

အခွန်တော်ဝန် သီရိမနုက ဖင်ထိုက်လျက် ကျသွားရာမှ အားယူ၍ ထ ရင်း ဘေးမှ ဝိုင်းကြည့်နေသော ရွာသားများအား လှုံ့ဆော်ပေးလိုက်ရာ ရွာသားများမှာ လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်လာကြပေသည်။

သီရိမြတ်ကမ္မန်မှာမူ အရေးမစိုက်ဘဲ ဒေါ်အိုဇာကိုသာ သတိပြုန်လောအောင် ပြုစုနေပေသည်။ ရွာသူရွာသားများသည် သီရိမနု၏ လှုံ့ဆော်မှုကြောင့် လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်လာသော်လည်း ရှေ့သို့ မတိုးဝံ့တော့ဘဲ တစ်ယောက်တစ်ခွန်း ဆူညံစွာ ပြောဆိုနေကြစဉ် သီရိမနုသည် ဖင်ထိုက်လျက်သား ကျသွားရာမှ လူးလဲ ထထိုင်လိုက်ပြီး ရွာသားများ ရှိရာသို့ ပြေးလာခဲ့ပေသည်။

‘ဟေ့ လူတွေ၊ ဘာငေးနေတာလဲ။ ခဲနဲ့ ဝိုင်းပေါက်ကြပါလား။’

သီရိမနုက အကြံပေးလိုက်ရာ ရွာသားတစ်ယောက်သည် အနီးကျောက်ခဲတစ်လုံးကို ကောက်ယူပြီး သီရိမြတ်ကမ္မန်နှင့် ဒေါ်အိုဇာတို့ ရှိရာသို့ လှမ်းပစ်လိုက်သည်။

ကျောက်ခဲမှာ သီရိမြတ်ကမ္မန်၏ နောက်စေ့ကို ထိမှန်သွားသဖြင့် သီရိမြတ်ကမ္မန်မှာ ရှေ့သို့ ယိုင်လဲသွားပေသည်။ ကျောက်ခဲ ထိမှန်သည့် နောက်စေ့တွင်လည်း သွေးများ ဖြာထွက်၍ လာပေသည်။

သီရိမြတ်ကမ္မန်သည် ချက်ချင်းအားယူ၍ ထလိုက်ပြီး ဓားကို ကောက်ယူကာ မိမိအား ခဲနှင့်ပေါက်သောသူ ဘက်သို့ မျက်နှာလှည့်လိုက်ရာ ရွာသားများမှာ ဘာလုပ်ရမှန်း မသိကြဘဲ ကြက်သေ သေနေကြပေသည်။ သီရိမြတ်ကမ္မန်မှာ အများနှင့် တစ်ယောက်တည်းဖြစ်သော်လည်း အနည်းငယ်ကြောက်ရွံ့သည့် အမူအရာမပြတ် မိမိက ရန်သူများအား ခုခံရန် အသင့်ပြင်ဆင်လိုက်စဉ် အခွန်တော်ဝန် သီရိမနုသည် ကျောက်ခဲတစ်လုံးကို ကောက်ကာ သီရိမြတ်ကမ္မန်အား လှမ်းပေါက်လိုက်ပြန်သည်။

‘ဟေ့လူတွေ ဘာငေးနေတာလဲ။ တစ်ယောက်နဲ့ အများပဲ။ ကြောက်နေစရာ လိုသေးသလား။ ခဲနဲ့ ဝိုင်းပေါက်ကြပါတော့လား။’

သီရိမနုက ညာသံပေးပြီး အနီးရှိ ကျောက်ခဲများကို ကောက်ယူ၍ ၎င်းကစတင်၍ ပစ်ခတ်နေပေရာ ရွာသားများမှာလည်း ကြက်သေ သေနေရာတစ်ယောက် ခဲတစ်လုံးစီဖြင့် သီရိမြတ်ကမ္မန်အား ဝိုင်းဝန်း၍ ပစ်ခတ်နေကြပေရာ သီရိမြတ်ကမ္မန်မှာ မိုးရွာသလို တဖြောက်ဖြောက် ကျလာသည့် ကျောက်

သီရိမြတ်ကမ္မန်အား ရွာသူရွာသားများ မှာ တဖြည်းဖြည်း အားတက်လာတာ အနီးရှိ ကျောက်ခဲများကို ကောက်ယူလာကြပြီး သီရိမြတ်ကမ္မန်အား လက်လှမ်းမီသည့် ရာမှ ပစ်ခတ်လျက် ရှိပေရာ သီရိမြတ်ကမ္မန်မှာ ရှောင်ရင်း တိမ်းရှောင်နေကြသော ကျောက်သား ကျသွားပေသည်။ သို့ရာတွင် အလျော့မပေးဘဲ ဓားတိုဖြင့် ဆုပ်ကိုင်ရင်း ဒေါ်အိုဇာအား အကာအကွယ်ပေးလျက် ရှိပေသည်။

‘ငါ့မြေး၊ ငါ့မြေး၊ လွတ်ရာကိုသာ ပြေးပါ။ အမေအတွက် မစိုးရိမ်ပါနဲ့။’

ဘယ်သူ့ကိုမှ မကြောက်ပါဘူး။ ငါ့မြေးသာ လွတ်ရာကို ပြေးပါ။’

ဒေါ်အိုဇာ၏ အသံကို သဲ့သဲ့ကြားလိုက်ရပြီး သီရိမြတ်ကမ္မန်မှာ ဓားဆုပ်ကိုင်ရင်း မိမိ၏ခေါင်းပေါ်သို့ အဆက်မပြတ် ကျလာသည့် ကျောက်ခဲများ၏ ဒဏ်ရာဒဏ်ချက်များကြောင့် တဖြည်းဖြည်း ပျော့ရွေ မေ့မြောသွားပေသည်။

သတိလစ်လုဆဲအချိန်၌ သီရိမြတ်ကမ္မန်၏ နားထဲတွင် မြင်းခွာများ အဆက်မပြတ် ကြားနေရပြီး မြင်းသုံးစီးဖြင့် ဒုန်းစိုင်းလာနေသော လူများ၏ ယောက်ကို မှုန်ဝါးဝါးမြင်ရပေသည်။ တစ်ချိန်တည်းမှာပင် ဆူဆူညံညံ အသံကြားရပြီး ရွာသူရွာသားများ ဟိုပြေးဒီပြေးနှင့် ပြေးလွှားနေကြ သည်ကို မြင်ရစဉ်မှာပင် တဖြည်းဖြည်း ပျော့ရွေကျသွားပေသည်။

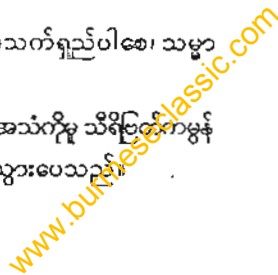
ထိုသို့ ပျော့ရွေပြီး ကျသွားစဉ်မှာပင် သီရိမြတ်ကမ္မန်သည် ဒေါ်အိုဇာ ရွာသူရွာသားများ ဝိုင်းဝန်းပြီး ပစ်ခတ်နေသည့် ကျောက်ခဲများ မထိမှန်ရန် မိမိ၏ကိုယ်ဖြင့် ကာကွယ်ပေးထားပေသည်။

‘ဘွားဘွား ... ဘွားဘွား၊ ကျွန်တော် မသေသေးသရွှာ ဘွားဘွား ရစေဘူး။’

သတိလစ်ခါနီး ဆဲဆဲမှာပင် သီရိမြတ်ကမ္မန်သည် အဲဒီပြေး ဒေါ်အိုဇာအားပေးစကား ပြောကြားလိုက်ပေသည်။

‘ငါ့မြေး၊ ငါ့မြေး၊ ငါ့မြေး ဘုန်းကြီးပါစေ၊ အသက်ရှည်ပါစေ၊ သမ္မာနတ်ကောင်းနတ်မြတ်များ ကူညီစေပါစေ။’

ဒေါ်အိုဇာ၏ မချီတင်က ဆုတောင်းလိုက်သည့် အသံကိုမူ သီရိမြတ်ကမ္မန် မြင်ရတော့ဘဲ ဒေါ်အိုဇာကို ပွေ့ဖက်ရင်း မေ့မြောသွားပေသည်။

အခြေကြည်လင်သည့် ရေစင်ဖြင့် မျက်နှာကို ပက်ဖျန်းလိုက်ရသည့် အခါကျမှ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်သည် မိန်းမောနေရာမှ သတိရလာပြီး မျက်စိ ဖွင့်ကြည့်လိုက်ရာ တစ်စုံတစ်ယောက်သော သူက မိမိအား ပွေ့ချီထားသည်ကို သိရပေတော့သည်။ ဘေးပတ်ဝန်းကျင်ကို ကြည့်လိုက်သောအခါ မိမိအနီးတွင် မြို့စားလေး ဗညားအိမ်သည် ခူးထောက်၍ မိမိအား စိုးရိမ်မကင်းသည့် အမူအရာဖြင့် ကြည့်နေသည်ကို မြင်ရသဖြင့် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်မှာ မိမိ၏ မျက်စိကိုပင် မိမိ မယုံနိုင်အောင် ဖြစ်သွားပေသည်။ အိပ်မက်မက်နေခြင်း ဖြစ်လေသလော ဟူ၍ မှတ်ထင်မိကာ မျက်လုံးများကို ပွတ်သပ်ကြည့်ရင်း အားယူလိုက်ရာ တစ်ကိုယ်လုံး နာကျင်နေသဖြင့် ၎င်းအား ပွေ့ချီထားသူ၏ ရင်ခွင်ထဲတွင် မှိန်း၍ နေလိုက်ရပြန်သည်။

‘သီရိဗြတ်ကမ္ဘန် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်၊ ကောင်းကောင်း သတိရလာပြီ မဟုတ်လား’

မှိန်းနေရာမှ မြို့စားလေး ဗညားအိမ်၏ အသံကို ကြားရသဖြင့် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်သည် မျက်စိဖွင့်ကြည့်လိုက်ပြန်သည်။ မြို့စားလေး ဗညားအိမ်မှ စောစောက အမူအရာမျိုး မဟုတ်တော့ဘဲ သိသိသာသာသ ပြောင်းလဲသွားသည်ကို သီရိဗြတ်ကမ္ဘန် သတိပြုမိပေသည်။ စောစောက မိမိအား ရန်သူသဖွယ် သဘောထားကာ ရိုင်းရိုင်းပျူ ဆိုခဲ့သော်လည်း ယခုမူ မိမိအား စိုးရိမ်မကင်းသည့် အမူအရာဖြင့် ပြုစုယူယူလျက် ရှိသည်ကို တွေ့ရသဖြင့် အံ့သြခြင်းမက အံ့သြသွားပေသည်။

‘စောစောက ကျွန်တော် စိတ်လိုက်မာန်ပါ ပြောခဲ့သိုခဲ့မိတာတွေ ကောင်းပန်ပါတယ်။ အရက်သေစာ သောက်စားမှူးယစ်ပြီး ပတ်ဝန်းကျင် အသိုက်အဝိုင်းတွေရဲ့ မြောက်ပင်ပေးမှုကြောင့် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန် ပြောခဲ့သလို မိတ်ဆွေရန်သူထင်ပြီး ရှက်ရမ်း ရမ်းခဲခြင်းကို သည်းခံပါ။ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်ဟာ ကိုယ်က မင်းဘဲ ဟုတ်တိုင်းမှန်ရာကို ရဲရဲကြီး ထုတ်ဖော်ပုံသို့ဖြစ်၍ အဆွေခင်ပွန်းကောင်း ပီသပါပေတယ်။ ကျွန်တော်နှင့် ဓားချင်းယှဉ်ပြိုင်လျှင် လွယ်လွယ်နှင့် အနိုင်မည်ကို သိလျက်နှင့် လူတကာတို့ သည်းခံနိုင်ခဲ့သည့် သည်းခံမှုဖြင့် ကျွန်တော် ဆဲရေး ရန်စခဲ့သမျှ သည်းခံခဲ့ခြင်းမှာ မိတ်ဆွေကောင်း ပီသကြောင်း ပြသလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်ကို ကျွန်တော် သဘောပေါက် နားလည်ပါပြီ။ ကျွန်တော် အမှားတွေကို သည်းခံပါ’

မြို့စားလေးက မိမိ၏အမှားကို ထုတ်ဖော်ဝန်ခံကာ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်အား တောင်းပန်စကား ပြောကြားလိုက်ရာ၊ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်မှာ အံ့အားသင့်သည်ထက် အံ့အားသင့်သွားသော်လည်း မြို့စားလေး အမြင်မှန် ရလာသည်ကို သိရသဖြင့် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဖြစ်၍သွားပေသည်။

‘မြို့စားမင်း အပေါ်မှာ ကျွန်တော် တယ်လိုမှ သဘောမထင်ဘူး၊ ဒါထက် ဒေါ်အိုစာ တစ်ယောက်ကော’

‘ဒေါ်အိုစာကို အစ်မတော်နှင့်ကေသရာ ကိုယ်တော်တိုင် ဂရုတနိုက် ပြုစုနေပါတယ်။ သတိကောင်းကောင်း ရလာပါပြီ။ ဒါထက် စစ်သည်တော်ကြီးကော နေသာထိုင်သာ ရှိရဲ့လား’

ဗညားအိမ်က ပြန်မေးလိုက်ရာ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က ခေါင်းညိတ်ပြီး ခန္ဓာပေးလိုက်သည်။

‘နေသာထိုင်သာ ရှိပါတယ်’

‘ဒေါ်အိုစာနဲ့ စစ်သည်တော်ကြီးကို သေကြောင်းကြုံတဲ့ ရွာသူရွာသားတွေကို ပြင်းပြင်းထန်ထန် အပြစ်ဒဏ်ပေးရလိမ့်မယ်။ ရွာကိုပါ မီးရှို့ဖျက်ဆီးပြီး ဝေးရာအရပ်ကို နှင်ထုတ်ပစ်ရလိမ့်မယ်’

ဗညားအိမ်က ဒေါသသံဖြင့် ပြောလိုက်သည်။

‘မြို့စားမင်း သည်းခံပါ။ မသိ နားမလည်ရာတဲ့ ရွာသူရွာသားတွေ အပေါ်မှာ အပြစ်တော် မယူပါနဲ့။ ခွင့်လွှတ်တော်မူပါ’

‘ခွင့်မလွှတ်နိုင်ဘူး၊ ခွင့်မလွှတ်နိုင်ဘူး။ ဒီမှာ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်၊ ကျွန်တော်’

‘မြို့စားမင်းလို့ မခေါ်ပါနဲ့။ နာမည်ကို ခေါ်ချင်ခေါ်၊ ဒါမှမဟုတ် အဆွေခင်ပွန်းကောင်း ပီသစွာ အကြည်တော်လိုပဲ ခေါ်ပါ’

‘ကောင်းလှပါပြီ။ မသိနားမလည်ရာတဲ့ ရွာသူရွာသားတွေကိုတော့ အပြစ်တစ်ခါ သည်းခံခွင့်လွှတ်တော်မူဖို့ အကြည်တော်အား အဆွေခင်ပွန်းကောင်း တစ်ယောက်အနေနဲ့ တောင်းပန်ပါတယ်’

‘သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က တောင်းပန်လိုက်ပြန်သည်။

‘မသိနားမလည်တဲ့ ရွာသူရွာသားတွေကို သွေးထိုးလှုံ့ဆော်ပေးတဲ့ ကျွန်တော် သီရိမနုကို ရာထူးကချပြီး ထောင်သွင်း အကျဉ်းထားရဦးမယ်’

‘ဒါလည်း သည်းခံပါ။ သီရိမနုကို မှတ်လောက်သားလောက်အောင် အပြစ်ပေးခြင်း ဖြစ်ပါတယ်’

‘အကြည်တော် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်ကို သေကြောင်းကြုံခဲ့တဲ့ ရွာသူရွာသားတွေကို ထိုက်သင့်တဲ့ အပြစ်ဒဏ် ပေးရမှ ကျေနပ်နိုင်မယ်’

'သည်းခံခြင်းနှင့် ခွင့်လွှတ်ခြင်းသည် လူတကာတို့ စွမ်းဆောင်နိုင်သည့် အရည်အသွေးများ ဖြစ်ပါတယ်။ ကျွန်တော့်ကို အဆွေခင်ပွန်းကောင်းအဖြစ် အသိအမှတ်ပြုသည် ဆိုပါက မသိ နားမလည်သော ရွာသူရွာသားများ အပေါ်တွင် ငဲ့ညှာထောက်ထားပြီး သည်းခံတော်မူပါ။ ၎င်းတို့ ကျူးလွန်ခဲ့တဲ့ ပြစ်မှုအတွက် ခွင့်လွှတ်တော်မူပါ'

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်သည် ပြောရင်း ပြောရင်း အသားအရေ ဖြူဖပ်ဖြူဆေး ဖြစ်လာပြီး မိန်းမောသွားပြန်သည်။

'ဘုရား ဘုရား၊ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန် သတိထားပါ။ သွေးဆေးနဲ့ ပန်းဆေးထုပ် မြန်မြန်ယူခဲ့ကြစမ်းပါ။ အစ်မတော် အစ်မတော် လာပါဦး'

မြို့စားလေး ဗညားအိမ်သည် ခြေမကိုင်မိ လက်မကိုင်မိ ဖြစ်နေသည်။

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်မှာ ခေတ္တမျှ မိန်းမောနေရာမှ သတိကောင်းစွာရလာပြီး မျက်စိကို ဖွင့်ကြည့်လိုက်ရာ၊ မိမိ၏ အပါးတွင် မြို့စားလေး ဗညားအိမ် မရှိတော့ဘဲ မြို့စားလေး ဗညားအိမ် ကိုယ်စား အစ်မတော် နှင်းကေသရာ ရောက်ရှိနေသည်ကို တွေ့ရပြီး၊ မိမိ၏အပါးစပ်ထဲသို့ သွေးဆေးနှင့် နှင်းရည်တို့ ရောစပ်၍ ညင်သာစွာ တိုက်ကျွေးနေသည်ကို တွေ့ရပေသည်။ ပန်းပေါင်းထုကိုလည်း နှာခေါင်းဝတွင် တော့ပေးထားသည်ကို သီရိဗြတ်ကမ္ဘန် သတိပြုမိသည်။ စောစောက နေရာတွင် မဟုတ်တော့ဘဲ ဝါးကွပ်ပျစ်ပေါ်သို့ ရောက်နေခြင်း ဖြစ်သည်ကိုလည်း သိရပေသည်။

'နှင်းကေသရာ သခင်မ'

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က မျက်စိဖွင့်ကြည့်လိုက်ရင်း ခေါ်လိုက်ရာ နှင်းကေသရာက လက်ဝါးကာပြလိုက်ပြီး နဖူးပြင်ကို သွေးဆေးနဲ့နှင်းရည် ပေါင်းစပ်ပြီး ပွတ်သပ်ပေးနေပေသည်။

'ငြိမ်ငြိမ်နေပါ။ စကားမပြောပါနဲ့ဦး'

နှင်းကေသရာက သတိပေးလိုက်သည်။

'နေသာထိုင်သာ ရှိသွားပါပြီ'

'နေသာထိုင်သာ ရှိသွားပြီသာ ဆိုတယ်။ တစ်ကိုယ်လုံး ကျောက်ခဲဆီမှန်ထားတဲ့ ဒဏ်ရာတွေ အညှီအမည်း စွဲနေတာပဲ။ ခေါင်းမှာလည်း သုံးလေးချက် ဆက်သွားသေးတယ်။ သွေးတောင် ကောင်းကောင်း မတိတ်သေးဘူး'

နှင်းကေသရာသည် ပြောပြောဆိုဆို ဦးခေါင်းမှ သွေးစိုနေသည့် ဒဏ်ရာများကို သွေးဆေးနှင့် သိပ်ပေးနေပြန်သည်။

'ဒေါ်အိုဇာကော ....'

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က မေးလိုက်ပြန်သည်။

'သတိကောင်းကောင်း ရပါပြီ။ မြင်းစေကျော် ဒေဝနဲ့ ဒေါ်အိုဇာကို လိုက်ပါပြီ။ စစ်သည်တော်ကြီး အတော်ကို အတင့်ရဲတာပဲ။ ဒေါ်အိုဇာကောက အသေခံပြီး စွန့်စွန့်စားစား အကာအကွယ်ပေးတာကို သခင်မမြင့်မိုဝ်းလို မဆုံးဘူး။ သခင်မတို့ အချိန်မီ ရောက်လာပေလို့ စစ်သည်တော်ကြီးက ဘေးက ချမ်းသာရာ ရတာ။ ဒါတောင် စိတ်မချရသေးဘူး'

'ခဲလို စွန့်စားခဲ့တဲ့အတွက် အပြစ်ကင်းမဲ့တဲ့ ဒေါ်အိုဇာလည်း အသက်သာ ချမ်းသာရာရခဲ့တယ်။ ပြီးတော့ ငမိုက်သား သီရိဗြတ်ကမ္ဘန် အပေါ်မှာ သေခံလွှဲမှားပြီး ရန်သူလို သဘောထားခဲ့တဲ့ မြို့စားလေး ဗညားအိမ်လည်း နှင်းရည် မြေထဲမှာ ရလာပြီး အဆွေခင်ပွန်းကောင်းအဖြစ် အသိအမှတ်ပြုခြင်း ခံရတဲ့အတွက် စွန့်စားရကျိုးတော့ နှပ်ပါတယ်'

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က မိမိအသေခံပြီး စွန့်စားခဲ့ရသည်ကို ဂုဏ်ယူသည့် အရာဖြင့် ပြန်ပြောလိုက်သည်။

'သခင်မတို့သာ နည်းနည်းကလေး အရောက်နောက်ကျရင် စစ်သည်တော်ကြီးရော ဒေါ်အိုဇာပါ အသက်သေဘေးက ချမ်းသာရာ ရမှာ မဟုတ်ဘူး။ နှင်းရင်ကော စွန့်စားရကျိုး နှပ်ပါဦးမလား'

'မှန်တယ် ထင်တာကို လုပ်ရတဲ့အတွက် သေချင် သေသွားပါ။ သခင်မတို့ရကျိုး နှပ်ပါတယ်'

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က တစ်ခွန်းမခံ ပြန်ပြောလိုက်သည်။

'ဘာလဲ။ သခင်မတို့အပေါ် ကျေးဇူးကန်းစကား ပြောလိုက်တာလား'

'ငမိုက်သား သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်ရဲ့ စိတ်ရင်းစေတနာကို အမှန်အတိုင်း ဖော်ပြလိုက်ခြင်းသာ ဖြစ်ပါတယ်။ ကျေးဇူးကန်းစကား ပြောခြင်း မဟုတ်ပါ။ ကျေးဇူးကန်းသူသာ ဖြစ်ပါက နှင်းကေသရာ သခင်မရဲ့ မောင်တော် မြို့စားလေးကို ချမ်းယူစော်ကားသည့် အပြောအဆို၊ အပြုအမူကို သည်းခံနိုင်လိမ့်မည် မဟုတ်သည်ကို နှင်းကေသရာ သခင်မ ဆင်ခြင်တော်မူပါ'

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က ခွန်းတုံ့ပြန်လိုက်ပြန်သည်။

'ရှင်ဟာ ဘယ်လိုလူစားမျိုးလဲ ဆိုတာ စဉ်းစားလို့ မရဘူး။ သခင်မဖြင့် နှင်းရင်မှ အကဲခတ်လို့ မရဘူး။ ရှင်ဟာ ပြောစရာရှိရင် ဘယ်သူ့မျက်နှာကိုမှ မသက်ဘဲ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြောတတ်တယ်။ ရှင့်ရဲ့ ကိုယ်ကျိုးစီးပွားကို ကြည့်ဘဲ သူတစ်ပါးအတွက် အသေခံရဲတယ်။ ရှင် ဘယ်လိုလူလဲ'

နှင်းကေသရာက သီရိဗြတ်ကမ္မန်၏ အမူအရာကို အကဲခတ်ရန် ပြန်ပြောလိုက်သည်။

‘သီရိဗြတ်ကမ္မန် ကိုယ်တိုင် သီရိဗြတ်ကမ္မန်ဟာ ဘယ်လိုသတ္တဝါဆိုလဲ ဆိုတာ အဖြေရှာလို့ မရသေးပါဘူး။ မိုးသည်းထန်စွာ ရွာသွန်းပြီး မှောင်ကြည့် ကျနေတဲ့ လကွယ်နေ့ည သန်းခေါင်အချိန်မှာ စမ်းတဝါးဝါးနဲ့ လမ်းသွားနေတဲ့ ဘဝခရီးသည်တစ်ဦး အဖြစ်သာ အသိအမှတ် ပြုတော်မူပါ။ ခရီးလမ်းဆုံးရောက်တဲ့အခါကျရင် သီရိဗြတ်ကမ္မန်ဟာ ဘယ်လိုသတ္တဝါမျိုးဖြစ်ပြီး ဘယ်သို့သော အကြောင်းများကြောင့် ဤသို့သော အလုပ်တွေကို လုပ်နေရတယ်ဆိုတာ အလိုလို အဖြေထွက်လာပါလိမ့်မယ်။ အတိတ်နဲ့ အနာဂတ်ကို ပိုင်ဆိုင်သူများ မဟုတ်ဘဲ ပစ္စုပ္ပန်ကိုသာ ပိုင်ဆိုင်သူများ ဖြစ်တဲ့အတွက် ပစ္စုပ္ပန်ကာလကို တစ်နှိပ်အရှိဆုံး အသုံးချတတ်ဖို့သာ အရေးကြီးပါတယ်’

‘ဘာလဲ၊ ရှေ့ရေးကို ရှင် မတွေးတောဘူး ဆိုပါတော့’

‘အနာဂတ်ကို အစိုးမရပါသဖြင့် အချိန်ကုန်ခံပြီး တွေးတောပူပန်နေခြင်းဖြင့် အကျိုးထူးမည် မဟုတ်ပါ။ အနာဂတ်သည် ပစ္စုပ္ပန်၏ အရိပ်မျှသာ ဖြစ်ပြီး ပစ္စုပ္ပန်ကာလ ကိုသာ တန်ဖိုးအရှိဆုံး အသုံးချတတ်မည် ဆိုပါက အနာဂတ်အတွက် တစ်စုံတစ်ရာ စိုးရိမ်စရာ မရှိပါ’

‘စစ်သည်တော်ကြီးမှာ ရည်မှန်းချက်ပန်းတိုင် မရှိဘူးလား’

‘အလွန်မြင့်မားတဲ့ ရည်မှန်းချက်ပန်းတိုင် ရှိပါတယ်။ မည်မျှပင် လမ်းခရီး ကြမ်းတမ်းစေကာမူ တစ်နေ့တွင် လမ်းဆုံးသို့ ရောက်ရမည်မှာ ဓမ္မတာဖြစ်ပါတယ်။ လမ်းဆုံးသို့ မရောက်သေးမီ ကာလမှာ လောကဓံတရားများတွေ့ကြုံခံစားရတဲ့အခါ ခံနိုင်ရည်ရှိဖို့သာ အရေးကြီးပါတယ်’

သီရိဗြတ်ကမ္မန်က ပဟေဠိဆန်ဆန် အဖြေပေးလိုက်သည်။

‘ရှင်ဟာ တကယ့်ကို လူထူးလူဆန်းပဲ’

နှင်းကေသရာသည် သီရိဗြတ်ကမ္မန်အား အကဲခတ်ရင်း အားအားမရ အမူအရာဖြင့် ပြောလိုက်ပြန်သည်။ ထိုအခိုက်တွင် မြို့စားဗညားအိမ်သည် လက်သုံးတော်သမားတော်ကြီးနှင့် နောက်လိုက်ငယ်သားအဖြစ်ဖြင့် ပြန်လာကြသည်ကို မြင်ရသဖြင့် နှင်းကေသရာသည် မောင်တော်အဆီကြိုနေပေသည်။

ဗြတ်ကမ္မန် ဥယျာဉ်တော် အတွင်းရှိ အရိပ်အာဝါသ ကောင်းသော သစ်ပင်အောက်၌ ခြေရင်းတွင် ကညစ်တံတစ်ချောင်းဖြင့် ပေတစ်ရွက်ခေါ်တွင် နှင်းကေသရာ၏ ချောလှပုံနှင့် ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့ပုံများကို လင်္ကာတစ်ပိုဒ်ရေးသားခဲ့ရာမှ စကားလုံးလှလှ ရှာ၍ မရသဖြင့် ကညစ်တံကို ပါးစပ်တွင် ထိုက်ပြီး နေစဉ် ခပ်လှမ်းလှမ်းမှ လာနေသော မြို့စားလေး ဗညားအိမ်ကို မြင်ရသဖြင့် ငေးစိုက်ကြည့်နေမိပေသည်။

မြို့စားလေး ဗညားအိမ်မှာ တစ်စုံတစ်ရာ လေးလေးနက်နက် စဉ်းစားသည် အမူအရာ ပေါ်လွင်လျက်ရှိပြီး ၎င်း၏မျက်နှာမှာလည်း ညိုပုပ်ပုပ်သည်ကို သီရိဗြတ်ကမ္မန် သတိပြုမိပေသည်။

မြို့စားလေး လာနေသည်ကို မြင်ရသောအခါ သီရိဗြတ်ကမ္မန်သည် မျက်စိပရွက်နှင့် ကညစ်တံကို သိမ်းဆည်းလိုက်ပြီး မြို့စားလေး၏ မျက်နှာကို မျက်နှာကဲနှင့် အမူအရာကို အကဲခတ်၍ နေပေသည်။

ဗညားအိမ်သည် ခေါင်းငိုက်စိုက်ချပြီး လေးလံသော ခြေလှမ်းများဖြင့် ရောက်ရာမှ သီရိဗြတ်ကမ္မန်အား မြင်လိုက်သောအခါ ခြေလှမ်းများ သွက်လာသီရိဗြတ်ကမ္မန် ရှိရာ သစ်ပင်ခြေရင်းသို့ သုတ်ခြေတင်၍ လာခဲ့ပေသည်။

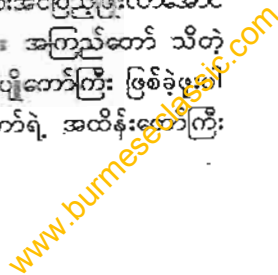
‘အကြည်တော် နေသာထိုင်သာ ရှိသွားပြီ မဟုတ်လား’

ဗညားအိမ်သည် မြို့စားဟူသော ဂုဏ်သိက္ခာကို အရေးမထားဘဲ သီရိဗြတ်ကမ္မန် အနီးတွင် ဝင်ထိုင်ရင်း ၎င်းကပင် စတင်၍ နှုတ်ခွန်းဆက်ခဲ့သည်။

‘မြို့စားလေးတို့ မောင်နှမရဲ့ ကျေးဇူးကြောင့် နေသာထိုင်သာ ရှိသွားဒါထက် ဒေါ်အိုဇာ တစ်ယောက်ကော’

သီရိဗြတ်ကမ္မန်က ပြန်မေးလိုက်သည်။

‘ဒေါ်အိုဇာလည်း နေသာထိုင်သာ ရှိသွားပါပြီ။ ခုအချိန်က မြီးဇာကို ဘယ်သူမှ ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်ခြင်း မပြုစေရဲတော့ပါဘူး။ အစ်မတော်တို့ ဒေါ်အိုဇာကို စံအိမ်တော်မှာ ခေါ်ထားပြီး အားအင်ပြည့်ပြီးလာအောင် ဘေးကင်းစေကြပြီးပါပြီ။ ဒေါ်အိုဇာဟာ မယ်တော်ရဲ့လက်ခွဲတော် အပျိုတော်ကြီး ဖြစ်ခဲ့ဖူးပါ။ အစ်မတော် ငယ်ရွယ်စဉ်ကလည်း အစ်မတော်ရဲ့ အထိန်းတော်ကြီး အမူတော် ထမ်းခဲ့ဖူးပါတယ်’

ဗညားအိမ်က ရှင်းပြနေပေသည်။

'ဒီစကား ကြားရတာ ဝမ်းသာလှပါတယ်။ ဒါထက် အကြည်တော်ကြည့်ရတာ ရှင်ရှင်လန်းလန်း မရှိဘူး။ မျက်နှာညိုပြီး အလိုမကျ ဖြစ်နေရတယ်။ အကြောင်းကိစ္စများ ပေါ်ပေါက်လာလို့ မကြည်မသာ ဖြစ်နေတာလား။ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က မြို့စားလေး၏ အမူအရာကို အကဲခတ်ရင်း မေးလိုက်သည်။

'ကျွန်တော်တော့ ပြောတောင် မပြောချင်တော့ပါဘူး။ ခုတစ်ပတ်လုံး ဂြိုဟ်ဆိုးကြွမှု ဝင်နေမှန်းကို မသိဘူး။ စိတ်ချမ်းသာစရာ တစ်ခုမှ မတွေ့ရဘဲ စိတ်ညစ်စရာတွေနဲ့ချည်း တွေ့နေရတယ်'

'အသက်တစ်ရာ မနေရ၊ အမှုတစ်ရာ တွေ့ရဆိုတဲ့ စကားပုံရှိသလို မြို့စားလေး အနေနဲ့ဆိုရင် အသက်အရွယ် နုနုနယ်နယ်နဲ့ အင်မတန်ကြီးမားတဲ့ မြို့စားကြီးရဲ့ တာဝန်ကို ထမ်းရွက်နေရတဲ့ အတွက် အမူအခင်း အမျိုးမျိုး ပြဿနာ အထွေထွေနဲ့ နေ့စဉ် ရင်ဆိုင်နေရတာဟာ မထူးဆန်းပါဘူး'

'အကြည်တော် ပြောတဲ့စကား သိပ်မှန်တယ်။ ကျွန်တော်ဟာ အင်မတန်ကြီးလေးတဲ့ တာဝန်ကို ထမ်းရွက်နေရသူ ဖြစ်ပါလျက် တာဝန်ကို ဘေးချိတ်သောက်စား ပျော်ပါးနေတဲ့အတွက် ပြဿနာ အမျိုးမျိုးနဲ့ ရင်ဆိုင်နေရပါတယ်။ ကျွန်တော်လောက် အသုံးမကျတဲ့လူ ရှိလိမ့်မယ် မထင်ဘူး။ ကျွန်တော်က မြို့စားရာထူးနဲ့ လားလားမှ မထိုက်တန်ဘူး'

ဗညားအိမ်က စိတ်ပျက်အားလျှော့သည့် အမူအရာဖြင့် ပြန်ပြောလိုက်သည်။

'ပုထုဇဉ်မှန်သမျှ အပြစ်နဲ့ ကင်းတဲ့လူ မရှိပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ ထိုအပြစ်နဲ့ကိုယ် မြင်အောင် ရှုတတ်ပြီး အပြစ်ကို ထုတ်ဖော်ဝန်ခံရတဲ့လူ ရှိပါတယ်။ အကြည်တော်ဟာ ကိုယ့်အပြစ်ကိုယ် မြင်အောင် ရှုတတ်တဲ့အပြစ်ကို ဝန်ခံရတဲ့အတွက် မြို့စားကောင်းတစ်ယောက် ဖြစ်လာဖို့ လိုပေါ့လာပါပြီ။ မြို့စားရာထူးနဲ့ လားလားမျှ မထိုက်တန်ဘူးဆိုတာ သိတဲ့ အချိန်ကစပြီး အကြည်တော် အမြင်မှန်ရလာပြီ ဖြစ်တဲ့အတွက် မြို့စားရာထူးနဲ့ ထိုက်တန်အောင် ဆက်လက် ကြိုးစားသွားဖို့သာ ရှိပါတော့တယ်'

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ဝေဖန်လိုက်သည်။

'အဆွေခင်ပွန်းကောင်း ပီသတဲ့ အကြည်တော်ရဲ့ မျက်နှာမထောင့်ထောင့်မညာ ဟုတ်တိုင်းမှန်ရာကို ထုတ်ဖော်ပြီး သွန်သင်ဆုံးမ ဩဝါဒပေးကြည့် ကျွန်တော် အမြင်မှန်ရလာခြင်း ဖြစ်တဲ့အတွက် ကျွန်တော်အပေါ်

အကြည်တော် တစ်ဖဝါးမှ မခွာစေဘဲ ရာသက်ပန် ချီးမြှင့်မြှောက်စားဖို့ စိတ်ဖြတ်ထားပါတယ်'

'သီရိဗြတ်ကမ္ဘန် အနေနဲ့လည်း အကြည်တော် အလိုရှိသရွေ့ အကြည်တော်နဲ့အတူ နေထိုင်သွားရန် စိတ်ပိုင်းဖြတ်ထားပါတယ်။ သို့ရာတွင် အရေးတကိစ္စ ပေါ်ပေါက်လာလျှင်တော့ တာဝန်ဝတ္တရား ထမ်းရွက်ရန် ဆွေးနွေးသလိုပါတယ်'

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က အဖြေပေးလိုက်သည်။

'အရေးကြီးတဲ့ကိစ္စ ဆိုတာ ဘာကို ဆိုတာလဲ'

'ဟံသာဝတီ နိုင်ငံတော်ကို ဖရိဖရဲ ဖြိုကွဲအောင် ကြံဆောင်နေသူများရဲ့ နှုတ်ချာကို ကာကွယ်ရန်ကိစ္စ ဖြစ်ပါတယ်။ အကြည်တော် သိတော်မူတဲ့အတိုင်း ဟံသာဝတီနိုင်ငံတော် ဖြိုကွဲအောင် ပြည်တွင်းသစ္စာဖောက်များနဲ့ ပြည်ပရန်သူများ ဝင်ရောက် ခြေစဉ်နေကြပါတယ်။ ဒီအန္တရာယ်ကို ကာကွယ်ဖို့ ဘုရင်မနဲ့ နိုင်ငံတော် အပေါ် သစ္စာရှိသူတိုင်းမှာ တာဝန်ရှိနေပါတယ်'

'ဒီစကား သိပ်မှန်တယ်။ ဟံသာဝတီ နိုင်ငံတော် အင်အားတောင့်တင်း

အခွန်ရှည်စွာ တည်တံ့ရေးအတွက် ကျွန်တော်တို့အားလုံး ညီညာစွာဖြင့် ကြိုးပမ်းကုန် တာကွယ်ကြရမယ်။ သူတစ်ပါးရဲ့ လက်အောက် ကျွန်သပေါက် အရောက်မခံနိုင်ဘူး'

'အကြည်တော် ပြောလိုက်တဲ့ စကားဟာ ယထာဘူတ ကျပါတယ်။

ဗညားလုံးညီညွတ်မှုကို ဖြိုခွင်းနေတဲ့ ပြည်တွင်းသစ္စာဖောက်တွေ ရှိနေပါတယ်။ အမေကျော် ဒွေးတော်လွမ်းနေသူလည်း ရှိနေပါတယ်။ အကြည်တော် ဟံသာဝတီအတိုင်း ရှင်စောပု ဘုရင်မကြီးက ရှင်ဓမ္မဓရ လူထွက်ကို သမီးတော် နှစ်ယောက်နဲ့ ရွှေလက်တော်ဆက်ပြီး အိမ်ရှေ့အရာ ပေးခဲ့တာကို မကျေနပ်သူတွေက နှိုးနှိုးကြီးလူထွက်ကို နန်းလျာထားရမည်လား ဆိုပြီး သမက်တော်အကြီးနဲ့ နှိုးနှိုးပြီး မသိနားမလည်တဲ့ တောင်သူလယ်သမား ဆင်းရဲသားတွေကို နှိုးနှိုးလှုံ့ဆော်ပြီး စည်းလုံးညီညွတ်မှု အင်အားကို ဖြိုခွင်းနေကြပါတယ်။ ဘုရင်ဆီက အကူအညီများ တောင်းခံပြီး သမက်တော်အကြီးကို နန်းတင်ရမည်၊ ကြံစည်အားထုတ် နေကြပါတယ်။ သူတို့ရဲ့ အကြံအစည်သာ အောင်မြင်ရင် ဟံသာဝတီ နိုင်ငံတော်ဟာ အင်းဝနိုင်ငံတော်ရဲ့ လက်အောက်ခံဘဝကို ရောက်သွားပြီး ဝါးအစည်းပြေသလို ဖရိဖရဲ ဖြစ်သွားနိုင်ပါတယ်'

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က ရှင်းပြလိုက်ရာ မြို့စားလေး ဗညားအိမ်သို့ တွေ့ဝေပြီး နေပေသည်။

'ရှင်စောပု ဘုရင်မကြီးကို တစ်နိုင်ငံလုံးက ကြည်ညိုလေးစားတယ် မဟုတ်လား။ ရှင်စောပု ဘုရင်မကြီးရဲ့ လက်ထက်တော်မှာ နိုင်ငံစောပဟာ ပိုမိုတောင့်တင်းလာတယ် မဟုတ်လား။ ဘုရင်မကြီးရဲ့ အလိုတော်က ဘယ်သူမှ မဆန့်ကျင်ပုံပါဘူး'

'မှန်ပါတယ်၊ ဘုရင်မကြီး သက်တော်ထင်ရှား ရှိနေသေးသမျှ နိုင်ငံတော်ရဲ့အင်အား တောင့်တင်းခိုင်မာနေမှာ အမှန်ပင် ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ပြည်တွင်းသစ္စာဖောက် တချို့က ဘုရင်မကြီးကိုတောင် လုပ်ကြံဖို့ ကြံစည်အားထုတ်နေကြကြောင်း အခိုင်အမာ သတင်းရရှိထားပါတယ်'

သီရိဗြတ်ကမ္မန်က ပြန်ပြောလိုက်ရာ မြို့စားလေး ဗညားအိမ်သည် ထိုင်ရာမှ ရုတ်တရက် ထလိုက်ပြီး တစ်စုံတစ်ရာ မပြောနိုင်ဘဲ ပါးစပ်အဟောင်း သားဖြင့် သီရိဗြတ်ကမ္မန်အား ငေးစိုက်ကြည့်နေပေသည်။ ဗညားအိမ်၏ မျက်နှာမှာလည်း သိသိသာသာ ဖြူဖပ်ဖြူရော် ဖြစ်နေသည်ကို သီရိဗြတ်ကမ္မန် သတိပြုမိပေသည်။

'အကြည်တော် ဘယ်လို ဖြစ်သွားတာလဲ' သီရိဗြတ်ကမ္မန်သည် ဗညားအိမ်၏ အမူအရာကို အကဲခတ်ရင် မေးလိုက်သည်။

'ကျွန်တော် ဘယ်လို အဖြေပေးရမှန်းတောင် မသိတော့ဘူး။ ကျွန်တော် အတတ်နဲ့ ကျွန်တော် စူးနေပြီ။ နတ်လို့ ရတော့မှာ မဟုတ်ဘူး။ ကျွန်တော် အသုံးမကျလို့ သူတစ်ပါး ဖြားယောင်းသွေးဆောင်ကာ ညွတ်ကွင်း ထောင်ထွက်ကို ဝင်တိုးနေပြီး ညွတ်ကွင်းလွတ်အောင် ရုန်းလို့ ရနိုင်တော့မှာ မဟုတ်ဘူး ဘုရား .... ဘုရား .... ဘုရား။ ကယ်တော်မူပါ'

ဗညားအိမ်သည် ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်သည့် အမူအရာဖြင့် ပြန်ပြောလိုက်သည်။

ဗညားအိမ်မှာ နတ်ပူးသလို တစ်ကိုယ်လုံး တုန်လှုပ်နေသည်ကို မြင်သဖြင့် သီရိဗြတ်ကမ္မန်သည် ထိုင်ရာမှထလာခဲ့ပြီး တုန်တုန်ယင်ယင် ဖြစ်နေသော ဗညားအိမ်၏ ပခုံးကိုဖက်၍ လူခြေတိတ်ဆိတ်သည့် ဖြတ်လေးရုံများ ရှိရာသို့ ခေါ်လာခဲ့ပေသည်။

'ငမိုက်သား သီရိဗြတ်ကမ္မန်ကို မြို့စားလေးရဲ့ အဆွေခင်ပွန်းကောင်အဖြစ် အသိအမှတ်ပြုတယ် ဆိုတာ အမှန်ပင် ဖြစ်ပါသလား'

လူခြေတိတ်ဆိတ်သည့် နေရာသို့ ရောက်သောအခါ သီရိဗြတ်ကမ္မန်က နေရာအား မေးလိုက်သည်။

'ဒီစကားဟာ မှန်ကန်သော သစ္စာစကားပါ။ အကြည်တော် အပေါ်မှာ အဆွေခင်ပွန်းကောင်း အဖြစ် ရာသက်ပန် အသိအမှတ် ပြုပါတယ်'

'အဆွေခင်ပွန်းကောင်း အဖြစ် အသိအမှတ်ပြုတယ် ဆိုရင် သီရိဗြတ်ကမ္မန် အပေါ်မှာ ယုံကြည်စိတ်ချစွာဖြင့် ပြောစရာရှိတာကို ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြောဆိုပြီး တိုင်ပင်စရာ ရှိတာကို ရင်းရင်းနှီးနှီး တိုင်ပင်စေလိုပါတယ်။ အကြည်တော် ရင်ဆိုင်နေရတဲ့ ပြဿနာမှန်သမျှ သီရိဗြတ်ကမ္မန် အသက်နဲ့အတူ ဖြေရှင်းပေးဖို့ အသင့်ရှိနေတယ် ဆိုတာ ယုံကြည်စိတ်ချစေလိုပါတယ်'

သီရိဗြတ်ကမ္မန်က မြို့စားလေးထံမှ စကားရအောင် တောင်းလိုက်သည်။ 'ကျွန်တော် ရင်ဆိုင်နေရတဲ့ ပြဿနာကို ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ထုတ်ဖော်

ပြောနေရမယ် ဆိုရင် ကျွန်တော့်ရဲ့ အသက်ကို အကြည်တော်ရဲ့ လက်ထဲ အပ်လိုက်သလို ဖြစ်နေမှာမို့ ဆွေးနွေးသင့် မဆွေးနွေးသင့် စဉ်းစားနေပါတယ်။ အကြည်တော်ဟာ ရှင်ဓမ္မစေတီလှူထွက်ရဲ့ ဘက်တော်သားဖြစ်နေလို့ ကျွန်တော် အတွင်းရေးတွေကို မွင့်ပြောလို့ ဖြစ်ပါ့မလား'

မြို့စားလေး ဗညားအိမ်မှာ မိမိ၏ အတွင်းရေးကို ဖွင့်ဟရန် သင့်သင့် ဒွီဟာသံသယ ဖြစ်နေပေသည်။

'ရှင်ဓမ္မစေတီ လှူထွက်ရဲ့ ဘက်တော်သားဆိုတဲ့ စကားကို မသုံးသင့်ပါ။ သီရိဗြတ်ကမ္မန်ဟာ ဘယ်သူ ဘယ်ဝါရဲ့ ဘက်တော်သားမှ မဟုတ်ပါဘူး။

ဘုရင်မကြီးနဲ့ နိုင်ငံတော်အပေါ်မှာ အသက်နဲ့လဲပြီး ကျေးဇူးသစ္စာတော်ကို အသင့်သိသူ တစ်ဦးသာလျှင် ဖြစ်ပါတယ်။ ရှင်ဓမ္မစေတီလှူထွက်အား ဓမ္မစေတီဘွဲ့

နန်းလျာထားသည်ကို သဘောတူထောက်ခံသူမှန်သော်လည်း မြို့စားလေးရဲ့ အဆွေခင်ပွန်းကောင်းတစ်ယောက် ဖြစ်သည်ကို သတိပြုတော်မူပါ။ အကြည်

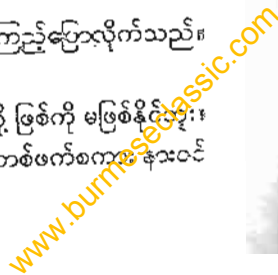
တော်ရဲ့ အတွင်းရေးကို ထုတ်ဖော်ဆွေးနွေးရမယ် ဆိုလျှင် အကြည်တော်ရဲ့ အသက်ကို ပုံအပ်နိုင်သည်အထိ ယုံကြည်စိတ်ချခြင်း မရှိဟုဆိုလျှင် အကြည်တော်ရဲ့

အသက်နဲ့ထပ်တူ ယုံကြည်စိတ်ချရတဲ့ အဆွေခင်ပွန်းကောင်း တစ်ဦးဦးနဲ့ ဆွေးနွေးတိုင်ပင်ဖို့ အကြံပေးလိုပါတယ်'

'ကျွန်တော်ရဲ့ အသက်ကို ပုံအပ်နိုင်လောက်အောင် ယုံကြည် စိတ်ချ ရတဲ့လူ တစ်ယောက်မှ မရှိဘူး'

ဗညားအိမ်က ခေါင်းရှုပ်သည့် အမူအရာဖြင့် ကြည့်ပြောလိုက်သည်။ 'အစ်မတော် နှင်းကောသရာ သခင်မကော'

'မဖြစ်ဘူး၊ မဖြစ်ဘူး။ အစ်မတော်နဲ့ တိုင်ပင်လို့ ဖြစ်ကို မဖြစ်နိုင်သွား အစ်မတော်ကို သွေးထိုးလှုံ့ဆော်ပေးတဲ့ လူတွေရှိနေလို့ တစ်ဖက်စကားနားဝင်

အစစ်မတော်ဘုရားကို ဘုရင်မကြီးက သမီးတော်အရင်းနဲ့ ထပ်တူထပ်မျှ ချစ်မြတ်နိုးတော်မူတာကို သိလို့ သမက်တော်အကြီးရဲ့ ဘက်တော်သားတွေ အင်မတော်ကို အကာအကွယ်ယူပြီး ဘုရင်မကြီးကို တော်လှန်ပုန်ကန်ဖို့ ကြံစည် နေကြတယ်။ ဒါကို အစစ်မတော် သိချင်မှသိမှာ။ ပြီးတော့ အကြည်တော် သိစွာ အတိုင်း အစစ်မတော်ဟာ သူမှန်တယ်ထင်ရင် ဘယ်သူမှ ဝင်ပြောလို့ ရတာ မဟုတ်ဘူး။ အစစ်မတော်နဲ့ ဘယ်နည်းနဲ့မှ တိုင်ပင်လို့ရမှာ မဟုတ်ဘူး။ ကျွန်တော် ယုံကြည်စိတ်ချစွာနဲ့ တိုင်ပင်ရမယ့်လူဆိုလို့ အကြည်တော် သီရိဗြတ်ကမ္မန် တစ် ဘက်တော်ဟာ။ ဒါပေမဲ့ အကြည်တော်ဟာ ရှင်ဓမ္မဓရ လူထွက်ရဲ့ ဘက်တော်သား ဖြစ်နေတယ်လို့ ကြားသိရလို့ ကျွန်တော်ရဲ့ အသက်ကို ပုံအပ်ရမယ့်ကိစ္စ ဘယ်လို လုပ်ပြီး ဆွေးနွေးလို့ ဖြစ်မှာလဲ'

ဗညားအိမ်က ဝေခွဲ၍မရနိုင်သော အမူအရာဖြင့် ပြန်ပြောလိုက်ရာ 'ရှင်ဓမ္မဓရရဲ့ ဘက်တော်သား ဆိုတဲ့ စကားကို မသုံးဖို့ စောစောကတည်း တောင်းပန်ခဲ့ပြီး ဖြစ်ပါတယ်။ ငမိုက်သား သီရိဗြတ်ကမ္မန်မှာ ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦး တစ်ယောက်ရဲ့ အကျိုးကို ရှေးရှုသူ မဟုတ်ပါ။ နိုင်ငံတော်အပေါ်တွင် အသက် ပေးပြီး ကျေးဇူးသစ္စာတော်ကို စောင့်သိ ရိုသေသူသာလျှင် ဖြစ်သည်ကို ထပ်လောင်း၍ လေးလေးနက်နက် အစီရင်ခံလိုပါတယ်။ ဟံသာဝတီ နိုင်ငံတော် အင်အားတောင့်တင်းပြီး အခွန်ရှည်စွာ တည်တံ့ရေးအတွက် စည်းလုံး ညီညွတ် စွာဖြင့် အစွမ်းကုန် ကာကွယ်ကြရမယ်လို့ စောစောက အကြည်တော် မိန့်ကြား သွားပါတယ်။ သူတစ်ပါးရဲ့လက်အောက် ကျွန်သပေါက် ဘဝသို့ အရောက် မနိုင်ဘူးလို့လည်း ရဲရဲတောက် မိန့်ကြားသွားတာကို နားနဲ့ ဆတ်ဆတ် ကြား ရပါတယ်။ အကြည်တော် ပြောသလို ဟံသာဝတီနိုင်ငံတော်ကို သူတစ်ပါးရဲ့ လက်အောက် ကျွန်သပေါက်ဘဝကို အရောက်မခံနိုင်ဘူး ဆိုရင် မြို့စားလေး ထပ်တူထပ်မျှ နိုင်ငံတော်အပေါ်မှာ အသက်ပေးပြီး ကျေးဇူးသစ္စာ စောင့်သိ နေသလို သီရိဗြတ်ကမ္မန်ကို ယုံကြည်စိတ်ချစွာဖြင့် ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း တိုင်ပင်ပြီး နိုင်ငံတော် အတွက် အတူတကွ လက်တွဲပြီး ကာကွယ်စောင့်ရှောက် သွားဖို့သာ ရှိပါတယ်။

သီရိဗြတ်ကမ္မန်က ပြန်ပြောလိုက်ရာ မြို့စားလေး ဗညားအိမ်သည် ခေတ္တမျှ တွေ့ဝေပြီး စဉ်းစားနေပေသည်။

'အကြည်တော် ပြောတာ မှန်တယ်။ ရှင်ဓမ္မဓရ လူထွက်ကို နန်းလှ ထားတဲ့ကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်ပြီး သဘောချင်းမတိုက်ဆိုင်ရုံနဲ့ နိုင်ငံတော် ရေတံ့ နစ်မှာကို ဥပေက္ခာ မပြုသင့်ဘူး။ ဘုရင်မကြီးနဲ့ နိုင်ငံတော်အပေါ်မှာ အသက် ပေးပြီး သစ္စာစောင့်သိသူချင်း ယုံကြည်စိတ်ချစွာဖြင့် အတူတကွ လက်တွဲကြ

သိနိုင်သေး... ကျွန်တော်ရင်ထဲမှာ တအံ့နွေးနွေး ဖြစ်နေတဲ့ အတွင်းရေး အကြည်တော်အပေါ်မှာ ယုံကြည်စိတ်ချစွာနဲ့ အသက်ကိုပါ ပုံအပ်ပြီး ခွင့်ပေး တော့မယ်'

မြို့စားလေး ဗညားအိမ်သည် ပြောပြောဆိုဆို ၎င်း၏ ခါးပိုက်ထဲတွင် ဆည်းထားသည့် ပေရွက်တစ်ရွက်ကို ထုတ်ယူလိုက်သည်။

'ကျွန်တော် မြို့စားရာထူးကို တရားဝင် ဆက်ခံတဲ့နေ့က ကျွန်တော်နဲ့ တိုက်ဆိုင်နေတဲ့အတွက် ဆရာတော်၊ သံဃာတော်များကို ဆွမ်းတော် နှင့်ပွဲ ကျင်းပခဲ့တာကို အကြည်တော် မှတ်မိသေးတယ် မဟုတ်လား။ ဗညားအိမ်သည် ပေရွက်ကို ပုဆိုးစနှင့် သုတ်ရင်း မေးလိုက်ပြန်သည်။ 'မှတ်မိပါတယ်'

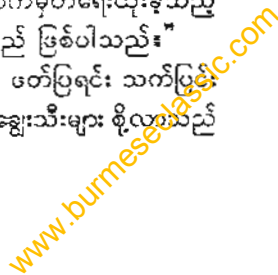
'အဲဒီနေ့ညက ကျွန်တော်ရဲ့ အိပ်ရာခေါင်းအုံးပေါ်မှာ ဟောဒီ ပေဖူးလွှာ တွေ့ရတယ်။ ဘယ်သူ လာထားသွားမှန်း မသိရဘူး။ ပေဖူးလွှာကိုသာ အကြည်တော် ဖတ်ကြည့်ပေတော့'

ဗညားအိမ်သည် ခါးပိုက်ထဲမှ ထုတ်ယူလိုက်သော ပေရွက်ကို သီရိဗြတ် ကမ္မန်၏ လက်သို့ ပေးအပ်လိုက်ရာ၊ သီရိဗြတ်ကမ္မန်သည် ပေရွက်ပေါ်တွင် ဆည်းထားသည့် စာကို စိတ်ဝင်စားစွာ ဖတ်ရှုနေပေသည်။

'ဘယ်သူ လက်ရေးလက်သားမှန်း မသိဘူးလား။ သီရိဗြတ်ကမ္မန်က ပြန်မေးလိုက်သည်။ 'ဒီလက်ရေး လက်သားကို ကျွန်တော် တစ်ခါမှ မမြင်ဖူးပါဘူး။ ဗညားအိမ်က အဖြေပေးလိုက်သည်။ သီရိဗြတ်ကမ္မန်သည် ပေဖူးလွှာ နှင့်အတူ အကြိမ် ဗညားအိမ် ကြားသာရုံ ဖတ်ပြလိုက်ပြန်သည်။

'ဆောင်းတူးမြို့စားလေး ဗညားအိမ် သိသာရန်မှာ ဘုရင်မကြီး တိုင်းခန်း လှည့်လည်တော်မူသောအခါ မြို့စားလေး၏ စံအိမ်တော် တွင် ခေတ္တ စံနေတော်မူရန် သေချာသွားပြီး ဖြစ်ပါသည်။ မြို့စားလေး ကိုယ်တိုင် အသိသက်သေများ၏ ရှေ့မှောက်တွင် ကတိသစ္စာဆို၍ လက်မှတ်ရေးထိုးခဲ့သည့် စာတမ်းတွင် ပါရှိသည့်အတိုင်း တစ်သေ မတိမ်း လိုက်နာပြီး လုပ်ကြံရန် သတိပေး နှိုးဆော်လိုက်သည်။ ကတိ ပျက်ကွက်ပါက မြို့စားလေးကိုယ်တိုင် လက်မှတ်ရေးထိုးခဲ့သည့် စာလွှာကို လူသိရှင်ကြား ထုတ်ပြန်ရလိမ့်မည် ဖြစ်ပါသည်။' သီရိဗြတ်ကမ္မန်သည် အထက်ပါ စာလွှာကို ဖတ်ပြရင်း သက်ပြင်း

မိသွားသည်။ မြို့စားလေး ဗညားအိမ်မှာမှ နဖူးပြင်မှ ချွေးသီးများ စို့လျာသည် ဆောက်တည်ရာမရ ဖြစ်နေပေသည်။

'ဒီစာလွှာမှာ ပါရှိတဲ့အတိုင်း ဘုရင်မကြီးကို လုပ်ကြံဖို့ ကတိသစ္စာ ပြုခဲ့ပါသလား'

သီရိဗြတ်ကမ္မန်သည် ဗညားအိမ်၏ ခေါင်းအုံးပေါ်မှ တွေ့ရသည့် ဆိုသော စာလွှာကို အသံထွက်အောင် ဖတ်ပြလိုက်ပြီးနောက် ဗညားအိမ်သို့ မေးလိုက်သည်။

'ကျွန်တော် ဘယ်တုန်းကမှ ကတိသစ္စာ မပြုခဲ့မိပါဘူး။ ဒါကို ကျွန်တော် ကျမ်းသစ္စာ ကျိန်ဆိုရုံပါတယ်'

'လက်မှတ်ကော ရေးထိုးခဲ့မိသေးသလား'

'ဒါလည်း ကျွန်တော် မမှတ်မိတော့ဘူး။ ဗိုလ်မှူး သမိန်စက္ကဝေါ တိုက်တွန်းချက်အရ စာတမ်းတစ်စောင်မှာတော့ ကျွန်တော် လက်မှတ်ရေးထိုးခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီ စာတမ်းများ ဖြစ်နေမလား မသိဘူး'

ဗညားအိမ်က ခေါင်းငိုက်စိုက်ချပြီး စဉ်းစားရင်း အဖြေပေးလိုက်သည့်

'သေသေချာချာ ပြန်ပြီး စဉ်းစားပါဦး။ သမိန်စက္ကဝေါ တိုက်တွန်းချက်အရ လက်မှတ်ရေးထိုးခဲ့ရတဲ့ စာတမ်းမှာ ဘာတွေ ရေးသားထားတယ် ဆိုတာ မကြည့်မိဘူးလား။ တစ်လုံးတစ်ပုဒ်မှ မမှတ်မိတော့ဘူးလား။ ဒီစာတမ်းအကြည့်တော်အဖို့ သေရေးရှင်ရှေးတမ္မာ အရေးကြီးတယ်။ မင်းပြစ်မင်းသင့်စေနိုင်တဲ့အတွက် ပေါ့ပေါ့တန်တန် သဘောထားလို့ မဖြစ်ဘူး'

သီရိဗြတ်ကမ္မန်က သတိပေးလိုက်သည်။

'ကျွန်တော်လည်း သိပ်မရေးမကြီးဘူး ထင်လို့ လွယ်လွယ်ကူကူနဲ့ လက်မှတ်ရေးထိုးမိတာပါ။ ဘာတွေ ရေးထားမှန်းတောင် မသိဘူး။ လက်မှတ် ရေးထိုးတဲ့ နောက်ပိုင်းမှာလည်း အရေးမကြီးဘူးထင်လို့ ခပ်ပေါ့ပေါ့ပဲ နေခဲ့တယ်။ စာအပေါ်မှာ လက်မှတ်ရေးထိုးခဲ့မိတာတောင် သတိ မရတော့ဘူး။ အကြည့်တော် လက်ထဲက စာလွှာကို ကျွန်တော့် မွေးနေ့ ဧည့်ခံပွဲ ကျင်းပတဲ့နေ့က ကျွန်တော်ရဲ့ ခေါင်းအုံးပေါ်မှာ တွေ့ရတော့မှ သမိန်စက္ကဝေါရဲ့ တိုက်တွန်းချက်အရ စာတမ်းတစ်စောင်မှာ လက်မှတ်ရေးထိုးတာကို သတိရတော့တယ်'

'အဲဒီစာတမ်းမှာ ဘုရင်မကြီးကို လုပ်ကြံဖို့ ကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ အကြည့်တော်ရဲ့ အပေါ်မှာ ကျရောက်လာမယ့် တာဝန်ကို မမှတ်မသန် ငုတ်ပါမယ်လို့ ကတိသစ္စာ ပြုထားတာများ မပါဘူးလား။ အကြည့်တော် ဖြစ်ခဲ့သည့် ဘေးစမ်းပါဦး။ အဲဒီစာတမ်းကို အကြည့်တော် တစ်ခေါက်တလေမှ မကြည့်လိုက်မိတော့ဘူးလား'

သီရိဗြတ်ကမ္မန်က အားမလို အားမရသည့် အမူအရာဖြင့် ပြန်မေးလိုက်သည်။

'လက်မှတ်ရေးထိုးခင် တစ်ခေါက်တော့ ဖတ်ကြည့်လိုက်မိတယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ ကျွန်တော်လည်း အရက်သေစာ သောက်ထားဖူးယစ်တဲ့အတွက် စာတမ်းမှာပါရှိတဲ့ အကြောင်းအရာကို ကောင်းကောင်း မမှတ်မိတော့ဘူး။ ကျွန်တော် မှတ်မိသလိုလို ရှိတဲ့ အပိုဒ်တစ်ပိုဒ် ကတော့ 'ဘုန်းကြီးက ကျွန်တော်ကို နန်းတင်ရင် နိုင်ငံတော် ကမောက်ကမ ဖြစ်သွားလိမ့်မည်ဟု ယုံကြည်သဖြင့် ဘုန်းကြီးလူထွက်ကို နန်းမတင်ဖြစ်အောင် ကြိုးစားမည်' ဆိုတဲ့အကြောင်းပါ။ ကျန်တာတွေတော့ မမှတ်မိတော့ပါဘူး'

ဗညားအိမ်သည် ဦးနှောက်ခြောက်လုမတတ် စဉ်းစားရင်း မိမိမှတ်မိခဲ့တဲ့အကြောင်း ပြောပြနေပေသည်။

'ဘုရင်မကြီးကို လုပ်ကြံဖို့ ကိစ္စလည်း ပါရှိသေးတယ် မဟုတ်လား'

သီရိဗြတ်ကမ္မန်က နိမိတ်ပြမေးခွန်း မေးလိုက်ပြန်သည်။

'ပါရင်လည်း ပါမှာပဲ။ ဒါပေမဲ့ စောစောက ကျွန်တော်ပြောခဲ့တဲ့အတိုင်း အဲဒီစာတမ်းကို ကျွန်တော် လက်မှတ်ရေးထိုးတဲ့ အချိန်မှာ လူမှန်းသူမှန်း မသိအောင် သောက်စားဖူးယစ်နေလို့ ကောင်းကောင်း မမှတ်မိတော့ဘူး။ ကျွန်တော် မှတ်မိသလောက်ကတော့ သမိန်စက္ကဝေါရဲ့ အိမ်မှာ အားလုံး သဘောတူ လက်မှတ်ရေးထိုးခဲ့ကြတာပဲ'

'လက်မှတ်ရေးထိုးတဲ့ အချိန်မှာ သမိန်စက္ကဝေါအပြင် အနီးအနားမှာ မှားယွင်းသူတွေ ရှိသလဲ'

'မြို့ဝန်မင်း ဗညားဒလနဲ့ မင်းနေ အမည်ခံ မင်းရွှေခဲလည်း ရှိပါတယ်။ မြို့ဝန်မင်းလူ တစ်ဦးတစ်ယောက်မှ မရှိပါဘူး။ ကျွန်တော် မှတ်မိသလောက် ဆိုရင် မြို့ဝန်မင်း ဗညားဒလရော မင်းရွှေခဲပါ ကျွန်တော့်လိုပဲ လူမှန်းသူမှန်း မသိအောင် မှားယွင်းနေကြပါတယ်'

'မင်းရွှေခဲက ဘာကိစ္စ ရွှေမြို့တော်ကို ရောက်နေတာလဲ'

'သမိန်စက္ကဝေါနဲ့ ခင်မင်ရင်းနှီးတဲ့အတွက် သမိန်စက္ကဝေါဆီကို မကြာခင် လာလေ့ရှိပါတယ်။ တစ်ခါတုန်းက ဆိုရင် သမိန်စက္ကဝေါ ကွပ်ကဲတဲ့ စာတမ်းမှာ တပ်မှူးအဖြစ် အမှုထမ်းခဲ့ဖူးပါတယ်'

'အဲဒီစာတမ်းမှာ မြို့ဝန်ဗညားဒလနဲ့ မင်းရွှေခဲတို့ကော လက်မှတ်ရေးထိုးကြသေးလား'

'ဒါတော့ ကျွန်တော် မပြောတတ်ပါဘူး'

'ဗိုလ်မှူးသမိန်စက္ကဝေါကော လက်မှတ်ရေးထိုးသလား'

'ဒါလည်း တပ်အပ်သေချာ မပြောနိုင်ပါဘူး'

'အဲဒီ စာတမ်းကို အကြည်တော် လက်မှတ်ရေးထိုးတဲ့ အချိန်မှာ အခြားသူတွေ လက်မှတ်ရေးထိုးထားတာ တွေ့ရသလား'

'ကျွန်တော် လက်မှတ်ရေးထိုးတဲ့ အချိန်မှာတော့ စာတမ်းပေါ်မှာ ဘယ်သူ့လက်မှတ်ကိုမှ မတွေ့မိပါဘူး'

'အင်း မြို့စားလေး မြို့စားလေး၊ မြို့စားလေးရဲ့ မိုက်မဲမှုကြောင့် မိဘ ဘိုးဘွားတွေ လက်ထက်က အစပြုပြီး တည်ဆောက်လာခဲ့တဲ့ မိမိမိမိ ပြိုကွဲဖို့ အရိပ်အယောင်တွေတော့ မြင်နေရပြီ။ မြို့စားလေးရဲ့ အရှိန်အပင် ဩဇာတိက္ကမကို သစ္စာဖောက်တွေ အလှူသုံးစားလုပ်ပြီး မသိနားမလည် လူတွေကို ဖြားယောင်း သွေးဆောင်ရုံသာမက ဘုရင်မကြီးကို လုပ်ကြံဖို့အထိ မြို့စားလေးကို အကာအကွယ်ယူပြီး သွေးထိုးလှူဆော်နေကြမှာ အမှန်အတိန် မြို့စားလေးရဲ့ မလိမ္မာမှုကြောင့် သူ့ခိုးကို ဓားရိုးကမ်းသလို ဖြစ်နေပြီ'

သီရိဗြတ်ကမ္မန်သည် စိတ်ထဲရှိသမျှ မျှိုသိပ်မထားနိုင်ဘဲ သွန်ထုတ် လိုက်ရာ မြို့စားလေး ဗညားအိမ်မှာ ထိတ်လန့် တုန်လှုပ်သွားပြန်သည်။

'ဘုရား .... ဘုရား၊ ဒုက္ခ .... ဒုက္ခ။ ကျွန်တော့်ရဲ့ မိုက်မဲမှုကြောင့် ငါးပါးတော့ မှောက်ကုန်တော့မယ် ထင်တယ်။ ကျွန်တော်လောက် မိုက်မဲတဲ့ အပေါ်မှာ အကြည်တော် စက်ဆုပ်ရွံရှာ မသွားဘူးလား။ ကျွန်တော်ဟာ မလုပ်သင့်တာတွေကို လုပ်ခဲ့မိပေမယ့် ဘုရင်မကြီး အပေါ်မှာတော့ အသက်ပေးပြီး ကျေးဇူးသစ္စာ စောင့်သိတယ် ဆိုတာတော့ အကြည်တော် ယုံကြည်စိတ်ချစေချင်တယ်။ ကျွန်တော့်ရဲ့ မိုက်မဲတဲ့ အပြုအမူတွေကြောင့် ကျွန်တော့်အပေါ်မှာ အကြည်တော် စက်ဆုပ်ရွံရှာသွားပေမယ့် နိုင်ငံတော်နဲ့ ဘုရင်မကြီး အပေါ်မှာတော့ ကျွန်တော် ဘယ်တော့မှ သစ္စာဖောက်မှာ မဟုတ်ဘူးဆိုတာ ယုံကြည်စိတ်ချပြီး ကျွန်တော့်ကို တစ်ယောက်တည်း စွန့်ပစ်မထားခဲ့ဖို့ တောင်းပန်ချင်တယ်'

ဗညားအိမ်က တုန်ယင်သည့် အသံဖြင့် သီရိဗြတ်ကမ္မန်အား တောင်းပန်လိုက်ရာ သီရိဗြတ်ကမ္မန်မှာ ဗညားအိမ်အပေါ်တွင် ကရုဏာသက်၍ လာပေသည်။

'မြို့စားလေး ကျူးလွန်ခဲ့တဲ့ အပြစ်ကတော့ဖြင့် ခွင့်မလွှတ်နိုင်လောက်အောင် ကြီးလေးတဲ့အပြစ်ပဲ။ ဒါပေမဲ့ အသက်အရွယ် နုနုနယ်နယ်နဲ့ တန်ခိုးအရှိန်အဝါနဲ့ ဩဇာတိက္ကမ ကြီးမားလှတဲ့ မြို့စားရာထူးကို ဆက်ခံခဲ့ရပြီ ငယ်ရွယ်သူတို့ဘာဝ အတွေ့အကြုံ နည်းသေးတဲ့အတွက် မလုပ်သင့်တာတွေ လုပ်ခဲ့မိခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ ခုအချိန်ကစပြီး မြို့စားလေးဟာ အသက်အရွယ်

ဖြင့် နုနယ်သူဖြစ်ပေမယ့် ကြီးလေးတဲ့တာဝန်ကို ထမ်းရွက်တာ နေရာသူတွေအတွက် ကလေးစိတ် ဖျောက်ပြီး ဖခမည်းတော် မြို့စားကြီးနဲ့ ခြေကောက်နိုင်တဲ့ သားကောင်းရတနာဖြစ်အောင် ကြိုးစားသွားဖို့သာ ရှိပါတယ်။ အဲဒီလို အားသွားပါမယ်လို့ အကြည်တော်ဆီက စကားတစ်ခွန်းသာ ခေါ်ဆေး။ အကြည်တော်ကို အဆွေခင်ပွန်းကောင်းအဖြစ် လိုအပ်တဲ့ အကူအညီ မေးသွားမယ်။ အကြည်တော်ကို ဘယ်တော့မှ စွန့်ပစ်မသွားပါဘူး'

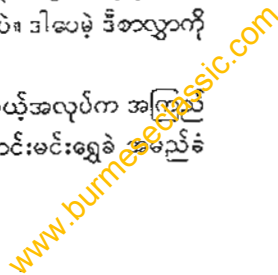
သီရိဗြတ်ကမ္မန်က အာမခံချက် ပေးလိုက်ရာ၊ ဗညားအိမ်မှာ စိတ်မချလျော့နေရာမှ စိတ်အားတက်ကြွလာပေသည်။ ဝမ်းသာလုံးဆိုပြီး မျက်ရည်များစွာ ရွာပေသည်။

'အကြည်တော်ရဲ့ လိုအင်ဆန္ဒအတိုင်း ယခုအချိန်က စပြီး ကျွန်တော့်အတွက် သိက္ခာကို ထိန်းသိမ်းကာ ဖခမည်းတော် နတ်ရွာစံမြို့စားကြီးရဲ့ ခြေရာနင်းနိုင်မယ့် သားကောင်းရတနာ အခေါ်ခံနိုင်အောင် အစွမ်းရှိသမျှ ကြိုးစားမယ် ဆိုတာ ကတိသစ္စာ ဆိုပါတယ်။ အကြည်တော် အပေါ်မှာလည်း အဆွေခင်ပွန်းကောင်းအဖြစ် ဆည်းကပ်ပြီး ကျွန်တော့်ကိုယ်ကိုလည်း အကြည်တော်အပေါ်မှာ ယုံနိုင်တဲ့ အဆွေခင်ပွန်းကောင်းတစ်ယောက် ဖြစ်လာအောင် ကြိုးစားသွားမယ်'

'ဒီစကား ကြားရတာ သိပ်ဝမ်းသာတယ်။ ခုလို ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ဖြစ်လိုက်ရလို့ ဘဝင်လည်း ကျသွားတယ်။ ဒါတွေကို အသာထားပြီး ဘုရင်မကြီးအပေါ်မှာ ကြံစည်နေကြတဲ့ သစ္စာဖောက်တွေကို ဖော်ထုတ်တုန်းလုနီးပို ကိစ္စကို ချက်ချင်း ဆွေးနွေးပြီး လုပ်သင့်တာကို ချက်ချင်း လုပ်ကြံမှ ဖြစ်လိမ့်မယ်။ အခုအခါမှာ ဟောဒီ စာလွှာကိစ္စကို ဆွေးနွေးကြမယ်'

သီရိဗြတ်ကမ္မန်က စကားစလိုက်သည်။
'ဒီစာလွှာကို မီးရှို့ဖျက်ဆီးပစ်လိုက်ရရင် မကောင်းဘူးလား' ဗညားအိမ်က ၎င်း၏ သဘောထားကို တင်ပြလိုက်သည်။
'မီးရှို့ဖျက်ဆီးပစ်ဖို့ မလိုပါဘူး။ ဒီစာလွှာကို လက်နက်သဖွယ် အသုံးပြုပြီး သစ္စာဖောက်တွေကို ရှင်းလင်း သုတ်သင်ပစ်ရမယ်'

'သစ္စာဖောက်တွေကို ရှင်းလင်းသုတ်သင်ပစ်ဖို့အတွက် ဆိုရင်တော့ ကျွန်တော် ရှေ့တန်းက အသေခံပြီး တိုက်ပွဲဝင်ဖို့ အသင့်ပဲ။ ဒါပေမဲ့ ဒီစာလွှာကို သယ်လိုလုပ်ပြီး လက်နက်သဖွယ် အသုံးပြုမှာလဲ'
'ဒါက လွယ်ပါတယ်။ အကြည်တော် လုပ်ရမယ့်အလုပ်က အကြည်တော်နဲ့ နောင်တော်ဝမ်းကွဲ မင်းသိဒ္ဓတ်နဲ့ တပ်မှူးဟောင်းမင်းရွှေခဲအညွှန်း

မင်းမနုဆီကို စာလွှာတစ်စောင်စီ အမြန်ဆုံး ရေးသားပြီး ဒီနေ့ည အကြည်တော် ရဲ့ အိမ်တော်မှာ ညစာထမင်း သုံးဆောင်ကြဖို့ ဖိတ်ခေါ်ပါ။ ညစာ ထမင်းစား ပွဲမှာ မင်းသိဒ္ဓတ်နဲ့ မင်းရွှေခဲကို ဒီစာ လွှာထုတ်ပြပါ။ ပြီးတော့ ဒီစာလွှာမှာ စွပ်စွဲထားသလို ဘယ်စာရွက်စာတမ်းကိုမှ အကြည်တော် လက်မှတ်မရေးထိုး မိကြောင်း တည့်တည့်လင်းလင်း ငြင်းဆိုပါ။ တကယ်လို့ မင်းရွှေခဲက သမိန် စက္ကဝေါရဲ့ အိမ်မှာ အကြည်တော် လက်မှတ်ရေးထိုးခဲ့တာကို သူမြင်ရကြောင်း ပြန်ပြောရင် အဲဒီစာတမ်းကို မျက်ဝါးထင်ထင် မြင်ရမှ အကြည်တော် ဝန်ခံနိုင် မယ်။ ဒါမှမဟုတ်ရင် အကြည်တော်ကို မတော်မတရား စွပ်စွဲတဲ့အတွက် အကြည်တော်ဟာ ဘုရင်မကြီးအပေါ်မှာ အသက်နဲ့လဲပြီး သစ္စာစောင့်သိကြောင်း လက်တွေ့ပြသတဲ့ အနေနဲ့ အကြည်တော်ရဲ့ ခေါင်းအုံးပေါ်က ရတဲ့ စာလွှာထဲ ဘုရင်မကြီးရဲ့ ရွှေလက်တော်သို့ အကြည်တော်ကိုယ်တိုင် သွားရောက်ဆက်သပြီး အကျိုးအကြောင်း စုံလင်စွာ လျှောက်ထား သံတော်ဦးတင်ရလိမ့်မယ်လို့ တင်းတင်းမာမာ ပြန်ပြောပါ။ အဲဒီလို သူတို့ရဲ့စာနဲ့ သူတို့ကို ပြန်ပြီး ခြိမ်းခြောက် လိုက်ရင် အကြည်တော်ကို နှုတ်ပိတ်တဲ့ အနေနဲ့ အကြည်တော် လက်မှတ် ရေးထိုးခဲ့တဲ့ စာတမ်းကို ထုတ်ဖြုတ်ပစ်မယ်။ အဲဒီစာတမ်းကို ထုတ်ပြတာနဲ့ တစ်ပြိုင်နက် စာတမ်းကို ဘယ်သူ့ သိမ်းဆည်းထားသလဲ ဆိုတာ စုံစမ်းပြီး တစ်နည်းနည်းနဲ့ အဲဒီစာတမ်းကို ဖျက်ဆီးပစ်ရမယ်’

သီရိဗြတ်ကမ္မန်က အကြံပေးလိုက်သည်။

အမုန်အားဖြင့် ဆိုလျှင် ဗညားအိမ်၏ ခေါင်းအုံးပေါ်တွင် တွေ့ရသော စာလွှာမှာ ဗညားအိမ်မွေးနေ့ ဧည့်ခံပွဲကျင်းပနေချိန်တွင် မင်းသိဒ္ဓတ်၏ တာဝန်ပေးချက်အရ ဗညားအိမ်၏ စာရေးတော်ကြီး အဲမွန် တိတ်တဆိတ် ထားရှိခဲ့သည့်စာလွှာ ဖြစ်ရမည်ဟု သီရိဗြတ်ကမ္မန်က တပ်အပ်သေချာစွာ သိပေသည်။

မြို့စားလေး ဗညားအိမ်၏ မွေးနေ့ဧည့်ခံပွဲ ကျင်းပနေချိန်တွင် သီရိဗြတ်ကမ္မန်သည် မင်းသိဒ္ဓတ်နှင့် မင်းရွှေခဲတို့၏ အမူအရာကို သင်္ကာယနဲ့ မကင်းသဖြင့် ဧည့်ခံပွဲမှ တစ်ယောက်တည်း ထွက်လာကာ မင်းရွှေခဲနှင့် မင်းသိဒ္ဓတ်နှစ်ဦးချင်း တွေ့ဆုံဆွေးနွေးရန် ချိန်းဆိုထားသည့် ဥယျာဉ်တော်အတွင်းရှိ သစ်ပင်ခွကြားပေါ်တွင် ပုန်းအောင်းနေခဲ့ရာမှ မင်းသိဒ္ဓတ်နှင့် အဲမွန်တို့ ရောက်ခဲ့အလှာ မင်းသိဒ္ဓတ်က အဲမွန်အား “ဟို ဟို ပေဖူးလွှာကို သူ့ရဲ့ခေါင်းအုံးပေါ်မှာ သူမြင်နိုင်အောင် တင်ထားဖို့ မမေ့နဲ့” စသည်ဖြင့် တစ်ကြိမ်မက သတိပေးစကား ပြောကြားခဲ့သည်ကို သီရိဗြတ်ကမ္မန် နားနှင့် ဆတ်ဆတ် ကြားခဲ့ရပေသည်။

သီရိဗြတ်ကမ္မန်က အကြံပေးချက်ကို စိတ်ဝင်စားစွာ နားထောင်နေရာ မြို့စားလေး ဗညားအိမ်၏ ဦးနှောက်ထဲသို့ လင်းရောင်ခြည်တစ်ခု ဝင်လာသဖြင့် မင်းသိဒ္ဓတ်နှင့် မင်းရွှေခဲတို့အား ညစာထမင်း ခေါ်ကျွေးပြီး စာလွှာဖြင့် ပရိယာယ်ညွတ်ကွင်းထောင်ရန် သီရိဗြတ်ကမ္မန်က အကြံပေးခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

သီရိဗြတ်ကမ္မန်၏ အကြံပေးချက်ကို စိတ်ဝင်စားစွာ နားထောင်နေရာ မြို့စားလေး ဗညားအိမ်၏ ဦးနှောက်ထဲသို့ လင်းရောင်ခြည်တစ်ခု ဝင်လာသဖြင့် မင်း၏ မျက်နှာမှာ သိသိသာသာ ကြည်လင်လာပေသည်။ ၎င်း၏ မျက်လုံးမှာလည်း အရောင်တလက်လက် ထွက်နေသလို ဝင်းလက် တောက်ပြောင်လာပေသည်။

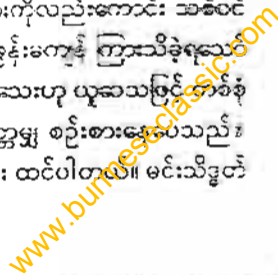
‘အကြည်တော်ရဲ့ အကြံပေးချက် သိပ်ကောင်းတယ်။ ကျွန်တော် ဦးနှောက်မရှိ လက်ခံတယ်။ ခုချက်ချင်း စံအိမ်တော်ကို ပြန်ပြီး အကြည်တော် အကြံပေးတဲ့အတိုင်း စာလွှာနှစ်စောင် ရေးပြီး မင်းသိဒ္ဓတ်နဲ့ မင်းရွှေခဲတို့ဆီကို ပြန်ချင်းပို့ခိုင်းမယ်’

ဗညားအိမ် ထိုင်ရာမှ ရုတ်တရက် ထလိုက်ပြီး လက်သီးလက်မောင်း နှိုးဆွ၍ ကျူးရင့်လိုက်သည်။ ပြီးမှတစ်ဖန် မျက်မှောင်ကြုတ်ပြီး တစ်စုံတစ်ရာ မှားယွင်းနေပြန်သည်။

‘နောင်တော် မင်းသိဒ္ဓတ်ကို ဖိတ်ခေါ်ဖို့ လိုသေးလား။ ဒီကိစ္စမှာ နောင်တော် မင်းသိဒ္ဓတ် ပါဝင်လိမ့်မယ် မထင်ဘူး။ နောင်တော် မင်းသိဒ္ဓတ်က အေးပါးအေး နေရရင် ရောင့်ရဲတင်းတိမ်တဲ့လူပါ’

ဗညားအိမ်က သီရိဗြတ်ကမ္မန်အား ပြန်မေးလိုက်သည်။ သီရိဗြတ်ကမ္မန်မှာ ဗညားအိမ်၏ မွေးနေ့ဧည့်ခံပွဲ ကျင်းပနေချိန်တွင် မင်းသိဒ္ဓတ်နှင့် ဗညားအိမ်၏ စာရေးတော်ကြီး အဲမွန်တို့ တိတ်တဆိတ် ဆွေးနွေးဆွေးနွေးနွေးတိုင်ပင်ခဲ့ကြသည့် စကားများကိုလည်းကောင်း၊ မင်းသိဒ္ဓတ်နှင့် မင်းရွှေခဲတို့ တွေ့ဆုံလက်၍ ဆွေးနွေးတိုင်ပင်ခဲ့ကြသည့် စကားများကိုလည်းကောင်း အစဉ်အတိုင်း အမှတ်မပြုဘဲ နားထောင်ခဲ့သဖြင့် တစ်ခွန်းမကျန် ကြာသိခဲ့ရသဖြင့် မိမိ သိရသမျှ ဖွင့်ပြောရန် အချိန်မကျရောက်သေးဟု ယူဆသဖြင့် တစ်စုံတစ်ရာ ပြန်မပြောသေးဘဲ မေးစရာကို ပွတ်ပြီး ဓမ္မတ္တမျှ စဉ်းစားနေပေသည်။

မင်းသိဒ္ဓတ်ကို ဖိတ်ခေါ်တာတော့ မမှားဘူး ထင်ပါတယ်။ မင်းသိဒ္ဓတ်

၂၄၆

နဲ့ ခင်းရွှေခဲဟာ သွားအတူ လာအတူ စားအတူ အိပ်အတူဆိုသလို တစ်ဦးပေါ်တစ်ဦး အင်မတန် ခင်မင်ရင်းနှီးသူတွေ ဖြစ်တဲ့အတွက် မင်းရွှေခဲကို ဖိတ်ခေါ်ရင် မင်းသိဒ္ဓတ်ကိုပါ ဖိတ်ခေါ်မှ ပိုပြီး ကောင်းပါလိမ့်မည်။ မင်းသိဒ္ဓတ်တို့ ဖိတ်ခေါ်ဖြစ်အောင် ဖိတ်ခေါ်စေလိုပါတယ်။

သီရိဗြတ်ကမ္မန်က လိမ္မာပါးနပ်စွာ အကြံပေးလိုက်သည်။

ထိုအခိုက်တွင် သီရိဗြတ်ကမ္မန်နှင့် ဗညားအိမ်တို့ရှိရာသို့ မိုးအုံးနောင်က လာနေသည်ကို မြင်ရသဖြင့် စကားပြတ်သွားပေသည်။

ညီတော် ဗညားအိမ်၊ ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ကျန်းမာချမ်းသာစွာ ရှိပါလား။ ဒေါ်အိုဇာကို အကာအကွယ်ပေးခဲ့တဲ့ သူရဲကောင်းကြီးကော ဒဏ်ရာပေးပျောက်ကင်းကုန်ပြီလား။ နှင်းကေသရာဆီက ကြားသိခဲ့ရတဲ့ သတင်းအဆိုရင် စစ်သည်တော်ကြီး အတော်ကို အတင်ရဲတာပဲ။ ရွာသူရွာသားတွေ လက်ချက်နဲ့ ကံကောင်းလို့ မသေတာဆို။ ဟုတ်လား။

မိုးအုံးနောင်သည် ဗညားအိမ်ကို နှုတ်ဆက်ရင်း သီရိဗြတ်ကမ္မန်ဘက်သို့ လှည့်၍ ပေးလိုက်သည်။

မိုးအုံးနောင်မှာ အစ်မတော် နှင်းကေသရာနှင့် ထိမ်းမြားလက်ထပ်ခဲ့ နှစ်ဖက်သော လူကြီးမိဘများ၏ ဝမ်းတွင်း ကတိထားခြင်း ခံရသူဖြစ်၍ ဗညားအိမ်အား မိုးအုံးနောင်က ညီတော်ဟု ခေါ်လေ့ရှိပြီး၊ ဗညားအိမ်ကလည်း နောင်တော်ဟု ခေါ်လေ့ရှိပေသည်။

‘နေသာထိုင်သာ ရှိသွားပါပြီ။ အကြည်တော်ကော အတော်စွဲနေပါလား။ အကြည်တော် ဆက်သတဲ့ ကဗျာလင်္ကာတွေကို နှင်းကေသရာ သခင်နဲ့ နှစ်သက်တော်မူပါရဲ့လား။’

သီရိဗြတ်ကမ္မန်က ပြန်မေးလိုက်ရာ မိုးအုံးနောင်မှာ ရှက်သွေးဖြန်းသွားပြီး မျက်နှာတစ်ခုလုံး နီရဲသွားပေသည်။

‘ကဲ အကြည်တော်နဲ့ နောင်တော် မိုးအုံးနောင်တို့ စကားပြောနေစေခဲ့ကြပေတော့။ ကျွန်တော် စာလွှာတွေ ရေးလိုက်ဦးမယ်။’

ဗညားအိမ်သည် စံအိမ်တော်သို့ ပြန်ရန် ခြွေလှမ်းပြင်လိုက်သည်။

ညီတော်က ဘာစာလွှာတွေ ရေးမှာလဲ။ ချစ်သူထံ သဝဏ်လွှာ ပါသလား။’

မိုးအုံးနောင်က အရှက်ပြေ ပြန်မေးလိုက်ရာ ဗညားအိမ်က ခေါင်းယမ်းပြလိုက်သည်။

‘ကျွန်တော့်မှာ ချစ်သူ မရှိပါဘူး။ ချစ်သူလည်း မရှာချင်ဘူး။ ကျွန်တော်

၂၄၈

ရာထူးကို ဆက်ခံတဲ့ အချိန်ကစပြီး မြို့စားကတော် ဖြစ်ချင်လွန်းလို့ အောင်သွယ်တွေနဲ့ စေ့စပ်ကြောင်းလမ်းတဲ့ အမျိုးသမီးတွေ အများကြီး တယ်။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော် မျက်စိကျတာ တစ်ယောက်မှ ခေါ်ယူသွား၊ ကျွန်တော် ဖြစ်ချင်လို့ စေ့စပ်ကြောင်းလမ်းတာကိုလည်း ကျွန်တော် ထက်ခွေးသွား။ ကျွန်တော်သာ မြို့စားမဟုတ်ပဲ အညတရ ဆင်းရဲသာအချိန် အိမ်သမီးတွေ ကျွန်တော့်ကို အဖက်လုပ်မှာတောင် မဟုတ်ဘူး။ အနီးအနားမှာ ရမယ်ဆိုရင် ကျွန်တော့်ကို ချစ်တာ မဟုတ်ဘူး။ ကျွန်တော့်ရဲ့ နာမည်ကို ချစ်တာပါ။ လူကို မချစ်ဘဲ ရာထူးကိုချစ်တဲ့ မိန်းမကို ကျွန်တော် စိတ်တူအောင် မထည့်ဘူး။’

ဗညားအိမ်က မဲ့ကာရွဲ့ကာနှင့် ပြန်ပြောလိုက်သည်။

‘ချစ်သူ မတွေ့သေးလို့ ဒီစကား ပြောနေတာပါ။’

မိုးအုံးနောင်က ပြန်လည် ချေပလိုက်သည်။

‘ဒီစကား သိပ်မှန်တယ်။ ကျွန်တော့်မှာ ချစ်သူမရှိဘူး။ တွေ့လည်း မတွေ့ချင်ဘူး။ တွေ့လို့ရှိရင်လည်း ရာထူးကို မချစ်ဘဲ လူကို ချစ်တဲ့သူနဲ့ တွေ့ပါလို့ ဆုတောင်းတယ်။’

ဗညားအိမ်က ပြန်ပြောလိုက်ပြီး မင်းသိဒ္ဓတ်နှင့် မင်းရွှေခဲတို့ထံ ဖိတ်ခေါ်ရေးရန် စံအိမ်တော်သို့ ထွက်ခွာသွားပေသည်။

‘ဗညားအိမ် ပြောတဲ့စကားဟာ အတော်ကို မှန်တယ်။ ဗညားအိမ်ရဲ့ နားနေ့ဧည့်ခံပွဲမှာ မြို့စားကတော် ဖြစ်ချင်လွန်းလို့ အလှအပ ပြင်ဆင်ပြီး အကြည်တော် အမျိုးသမီးတွေကို ဗိုလ်မင်း သတ်ပြုမိတယ် မဟုတ်လား။ မြို့စားကတော် ဖြစ်ချင်တဲ့ အမျိုးသမီးတွေထက် မြို့စားယောက်ျားမ ဖြစ်ချင်တဲ့ အမျိုးသမီးကြီးတွေက ပိုပြီး အရှက်အကြောက် နည်းသေးတယ်။ သူတို့ကိုယ်စား ကျွန်တော်ဖြင့် မျက်နှာတောင် မထားတတ်ဘူး။’

မိုးအုံးနောင်သည် ဗညားအိမ်အား မျက်စိတစ်ဆုံးကြည့်ရင်း မှတ်ချက်ချလိုက်သည်။

‘ဒါထက် မြို့စားလေးနဲ့ လက်ထပ်ဖို့ စေ့စပ်ကြောင်းလမ်းထားတဲ့ အမျိုးသမီးရှိတယ် မဟုတ်လား။’

‘ဗိုလ်မင်းပြောတာ မှန်ပါတယ်။ နှင်းကေသရာနဲ့ ကျွန်တော်တို့ လက်ထပ်ထိမ်းမြားဖို့ နှစ်ဖက်သော လူကြီးမိဘချင်း စေ့စပ်ထားခဲ့ကြသလို ဗညားအိမ်ကလည်း နှင်းကေရီနဲ့ ထိမ်းမြားလက်ထပ်ဖို့ လူကြီးချင်း စေ့စပ်ထားပါတယ်။ ဒါကို အသာထားပြီး စောစောက စကားကို ပြန်ဆက်ကြရအောင်။’

www.burmeseclassic.com

မိုးအုံးနောင်သည် ပြောပြောဆိုဆို သီရိဗြတ်ကမ္မန်၏ အနီးတွင် ဝင်ထိုင်လိုက်သည်။

ဗိုလ်မင်း ရေးစပ်သီကုံးပေးလိုက်တဲ့ ကဗျာ လင်္ကာတွေကို ကျွန်တော် ဖတ်ပြတဲ့အခါ နှင်းကေသရာ အတော်ကို သဘောကျ နှစ်သက်တော်မူတယ်။ တွန့်တော်ပေါ်မှာလည်း ခါတိုင်းထက်ပိုပြီး အရေးပေးလာတယ်။ ကျွန်တော် အပေါ်မှာ သိသိသာသာကြီး သဘောထား ပြောင်းလဲလာပုံ ရတယ်။ ကျွန်တော် ခံခဲ့ရတဲ့ အံ့ဩလို့ မဆုံးဘူး။

မိုးအုံးနောင်သည် သီရိဗြတ်ကမ္မန်၏ အနီးသို့ တိုးလာပြီး နှစ်ကိုယ်ကြား ပြောလိုက်သည်။

ဒီလိုဆိုရင် အတော်နီးစပ်လာပြီ ဆိုပါတော့။ ရှေ့ဆက်ပြီး ကြိုးစားရင် အကြံအစည် အောင်မြင်ဖို့ပဲ ရှိတော့တယ်။

ကျွန်တော်လည်း ဒီလိုပဲ ထင်တယ်။ ဒါပေမဲ့ တစ်ခါတစ်ခါတော့ ကျွန်တော့်စိတ်ထဲမှာ သံသယဝင်လာတယ်။ ဗိုလ်မင်း သီကုံးဖွဲ့နွဲ့ပေးလိုက်တဲ့ ကဗျာလင်္ကာတွေကို ဗိုလ်မင်း သွန်သင်လိုက်တဲ့အတိုင်း အသံနေအသံထားနဲ့ ဌာန်ကရိုက်ကျကျ ရွတ်ဖတ်ပြလိုက်တဲ့အခါ နှင်းကေသရာဟာ ကျွန်တော့်အံ့ဩတဲ့ အမူအရာနဲ့ ပြန်ကြည့်တယ်။ ကျွန်တော့်အပေါ်မှာ အထင်သေးခဲ့တာကိုလည်း ခွင့်လွှတ်ဖို့ တောင်းပန်တယ်။ ကျွန်တော် ဒါလောက် စာစီစာကုံး အဖွဲ့အနွဲ့ တော်လိမ့်မယ် မထင်ဘူးလို့လည်း ပြောတယ်။ ပြီးတော့ ကျွန်တော် ရွတ်ဖတ်ပြတဲ့ ကဗျာလင်္ကာတွေကို တစ်ပိုဒ်စီ အဓိပ္ပာယ် ပြန်ခိုင်းတယ်။ စကားလုံး ရွေးချယ်ပုံနဲ့ ပတ်သက်ပြီးတော့လည်း ဒီနေရာမှာ တခြားစကားလုံး သုံးလို့ မရဘူးလား ဆိုပြီး စောဒက တက်သေးတယ်။ အဲဒီလို စောဒကတက်တဲ့အခါ ကျွန်တော့်ဖြင့် ဘယ်လိုအဖြေပေးရမှန်း မသိအောင် ဦးနှောက်ခြောက်သွားတယ်။ ဗိုလ်မင်း ရေးစပ်သီကုံးပေးတဲ့ ကဗျာလင်္ကာတွေကို ကျွန်တော် ရေးစပ်သီကုံးတာပါ ဆိုပြီး အသံနေ အသံထားနဲ့ ရွတ်ပြရတာကိုလည်း လိပ်ပြာမသန့်ဘူး မိုးအုံးနောင်က ပြန်ပြောလိုက်သည်။

လိပ်ပြာမသန့် ဖြစ်နေပါနဲ့။ ဒီအတိုင်း ကြည့်နေရင် နှင်းကေသရာ သခင်မဟာ မသူတော်တွေရဲ့ လက်ထဲကို ပါသွားမှာစိုးလို့ ခုလို ကြံစည်ရတာ မဟုတ်လား။ သစ္စာဖောက်တွေရဲ့ လက်ထဲကို ပါသွားရင် မခက်ပါလား။ မုသားမပါ လင်္ကာမချော ဆိုတဲ့ စကားရှိတယ် မဟုတ်လား။ လင်္ကာ ချောအောင် မုသားသုံးသင့် သုံးရတယ်။ လင်္ကာချောအောင် မုသားသုံးတာဟာ ဒေါသ မသင့်ပါဘူး။

သီရိဗြတ်ကမ္မန်က ရှင်းပြလိုက်သည်။

ဗိုလ်မင်း ပြောတာ မှန်တယ်။ စစ်တောင်း မြို့စားကြီးနဲ့ သဘောတူ ကုမ္ပဏီရဲ့ လက်ထဲပါသွားရင် ငါးပါးမှောက်မှာပဲ။ ခုလည်ပဲ နှင်းကေသရာကို အကွယ်ယူပြီး နိုင်ငံတော် ပြိုကွဲအောင် လုပ်နေကြတယ်။ ဒါကြောင့်လည်း ဗိုလ်မင်းရဲ့ အကြံပေးချက်ကို ကျွန်တော်လက်ခံပြီး ကျွန်တော်နဲ့ နေထိုင်ဖို့ အောင် တိဿကုမ္ပဏီလို သစ္စာဖောက်တွေ လက်ထဲ ပါမသွားရင် ကျွန်တော် မျက်နှာပြောင်တိုက်နေတာပါ။ ဒါပေမဲ့ အလိမ်ပေါ်သွားရင် ကျွန်တော့် အပေါ်မှာ စိတ်နာပြီး တိဿကုမ္ပဏီက ယိမ်းယိုင်သွားရင် ဒုက္ခပဲ။ ပြီးတော့ ကျွန်တော် ဆက်သတဲ့ ကဗျာလင်္ကာတွေကို ဗိုလ်မင်းရေးပေးမှန်း နှင်းကေသရာ သွားရင် ဗိုလ်မင်းအပေါ်မှာပါ နှင်းကေသရာ အထင်တော် လွဲသွားမှာ စိုးရတယ်။

ဒါကတော့ အကြည့်တော် အပေါ်မှာ တည်နေပါတယ်။ အကြည့်တော် နှုတ်လုံရင် အလိမ်ပေါ်နိုင်ပါဘူး။

ကျွန်တော် နှုတ်မလုံမှာတော့ မစိုးရိမ်ပါနဲ့။ ဒါပေမဲ့ နှင်းကေသရာ တခြားမိန်းကလေးနဲ့ မတူဘူး။ သိပ်အကင်းပါးတယ်။ ကျွန်တော်ဆက်သတဲ့ ကဗျာလင်္ကာတွေကို သူ နှစ်သက် သဘောကျတာတော့ အမှန်ပဲ။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် ရေးစပ်သီကုံးတယ် ဆိုတာ သံသယဖြစ်နေပုံ ရတယ်။

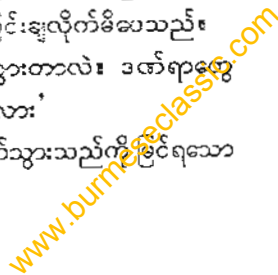
စစ်မရောက်ခင် ဗြားကုန်မနေစမ်းပါနဲ့။ အကြည့်တော် ဆက်သတဲ့ ကဗျာလင်္ကာတွေကို နှင်းကေသရာသခင်မ သဘောကျ နှစ်သက်တော်မူမယ် ဆိုရင် ရှေ့တစ်လှမ်းတိုးပြီး ချစ်ရေးဆိုဖို့ပဲ ရှိတယ်။ ချစ်ရေးဆိုဖို့ အောင်မြင်ရင် နှင်းကေသရာ ထိမ်းမြားလက်ထပ်လိုက်ရင် ကိစ္စတစ်ခု ပြီးသွားရော့ မဟုတ်လား။

ဒါကို ကျွန်တော် သိပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ နှင်းကေသရာရဲ့ မေတ္တာ ပြန်မှုကို လွယ်လွယ်နဲ့ ရနိုင်လိမ့်မယ် မထင်ဘူး။ နှင်းကေသရာရဲ့ မေတ္တာ ပြန်မှုကိုသာ ရမယ်ဆိုရင် ကျွန်တော့်အသက်နဲ့ လဲပြီး စွန့်စားပုံပါတယ်။

မိုးအုံးနောင်က စိတ်ထဲတွင်ရှိသမျှ ဖွင့်ပြောလိုက်ရာ သီရိဗြတ်ကမ္မန် အသံသည်အတွက်ကြောင့် မသိ၊ ရင်ထဲတွင် အောင့်သက်သက် ဖြစ်သွားကာ မျက်နှာပျက်သွားပေသည်။ ဟင်းခနဲလည်း သက်ပြင်းဓူးလိုက်မိပေသည်။

အလို ဟင် ဗိုလ်မင်း၊ ဘယ်လို ဖြစ်သွားတာလဲ။ ဒန်ရာတွေ နှင်းကောင်းမကျက်သေးဘူး ထင်တယ်။ ဟုတ်လား။

မိုးအုံးနောင်မှာ သီရိဗြတ်ကမ္မန် မျက်နှာပျက်သွားသည်ကို မြင်ရသော

အခါ ဒဏ်ရာများကြောင့် နာကျင်ကိုက်ခဲပြီး မျက်နှာပျက်သွားခြင်း ဖြစ်သည်။ မှတ်ထင်ကာ မေးလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

‘ဒဏ်ရာတွေတော့ ပျောက်ကုန်ပါပြီ။ ဒါပေမဲ့ ရိုက်နှက်ထားသည့် တစ်ကိုယ်လုံး ဖိန်းရိုန်းနေသေးတယ်’

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က ချော်လဲ ရောထိုင်လိုက်သည်။

ပြီးမှတစ်ဖန် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်သည် စောစောက ရေးစပ်သီကုံးထားသည့်

ကဗျာလင်္ကာများကို ခါးပိုက်ထဲမှ ထုတ်ယူလိုက်သည်။

‘အကြည်တော် ရောက်လာတာနဲ့ အဆင်သင့်ပဲ။ အကြည်တော်အတွက်

ရေးစပ်ထားတဲ့ ကဗျာလင်္ကာတွေကို ယူသွားပေတော့။ အိမ်ကိုပြန်ရောက်

ဒီကဗျာလင်္ကာတွေကို အကြည်တော်ရဲ့ လက်ရေးနဲ့ ပြန်ကူးပြီး နှုတ်တိုက်ရအောင်

ကျက်ထားဦး’

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်သည် မိမိ ရေးစပ်သီကုံးထားသည့် ကဗျာလင်္ကာ

ကို မိုးအုံးနောင်၏ လက်သို့ ပေးအပ်လိုက်ရာ မိုးအုံးနောင်သည် ဝမ်းသာအား

လက်ခံပြီး သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်ကို ကျေးဇူးတင်စကား ပြောကြားကာ ကဗျာလင်္ကာ

များကို မိမိ၏ လက်ရေးဖြင့် ပြန်စုန်းရန် နေအိမ်သို့ ပြန်သွားပေသည်။

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်မှာမူ မိုးအုံးနောင်အား မျက်စိတစ်ဆုံး ကြည့်ရာ

ကျန်ရစ်ခဲ့ရာမှ သက်ပြင်းရှည်ကြီး မှုတ်ထုတ်လိုက်မိသတည်း။

အခန်း ၁၅

မင်းစည်သူသည် မိုးအုံးများကို အားပြု၍ ညောင်စောင်းပေါ်တွင် ထိုင်နေလေသာပြတင်းမှတစ်ဆင့် တောင်ယာပင်ခင်းများကို ရှုမျှော်နေစဉ် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန် လာနေသည်ကို မြင်ရသဖြင့် ရွှင်လန်းအားရ ဖြစ်သွားပေသည်။

မင်းစည်သူမှာ အနည်းငယ် ပိန်ချွေးသွားပြီး အသားအရေ ဖြူဖြူရောင် ဖြစ်နေသော်လည်း ၎င်း၏ မျက်လုံးများမှာ ကြည်လင်တောက်ပလှ ရှိပေသည်။ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်၏ ပြုံးရွှင်သည့် အမူအရာကို မြင်ရသောအခါ မင်းစည်သူမှာ မိမိခံစားနေရသည့် ဝေဒနာကိုပင် သတိမရတော့ဘဲ ဝမ်းအားရ ဆီးကြိုနှုတ်ဆက်လိုက်ပြီး သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်၏ လက်ကို ဆုပ်ကိုင်နေပေသည်။

‘နောင်ကြီးကို မြင်လိုက်ရတာနဲ့ တစ်ပြိုင်နက် ကျွန်တော်ဖြင့် အလှူ

နောင်ကြီးက သံသယရှိသော်လည်း နောင်ကြီးက တစ်သက်လုံး နေခဲ့မိမှာဘဲ နေနိုင်ရင် သိပ်ကောင်းမှာပဲ’

မင်းစည်သူက စိတ်ထဲရှိသမျှ ဖွင့်ဟလိုက်သည်။

‘ဘာဖြစ်လို့ မနေနိုင်ရမှာလဲ။ မင်းမသေမချင်း ငါမသေချေအောင်

လက်တွဲပြီး နိုင်ငံတော်ရဲ့ တာဝန်ကို မမှိတ်မသုန် ထမ်းရွက်သွားကြဦး

အဆိုထားကြတယ် မဟုတ်လား’

‘မှန်ပါတယ်။ နောင်ကြီးရဲ့ စိတ်နေသဘောထားနဲ့ စွမ်းရည်သတ္တိကို

ကျွန်တော်ဖြင့် ချီးကျူးလို့ မကုန်နိုင်အောင် ရှိနေပါတယ်။ နောင်ကြီးဟာ နိုင်ငံ

အတွက် အသက်ပေးပြီး ရွပ်ရွပ်ခွံခွံ တိုက်ပွဲဝင်ခဲ့သူ ဖြစ်သည့်အပြင် ဆင်းရဲ

ရောက်နေသူရဲ့ ရှေ့က မားမားရပ်ရပ်ပြီး ရင်ကို မြေကတုတ်လုပ်ကာ

အကွယ်ပေးခဲ့သူ ဖြစ်ပါတယ်။ လူတိုင်းက ဝိုင်းပယ်ထားပြီး ညှဉ်းပန်း

ထိခြင်းခံနေရတဲ့ ဆယ့်နှစ်ကြီးကဝေမကြီးအတွက် အသက်ပေးပြီး ကာကွယ်

တော့ ကျွန်တော်ကြားသိရလို့ နောင်ကြီးရဲ့ စိတ်နေသဘောထားကို ချီးကျူး

တယ်။ အဲဒီအချိန်တုန်းက နောင်ကြီးကို ကျွန်တော် အကူအညီ မပေးနိုင်ခဲ့တဲ့

အတွက်လည်း ယူကျုံးမရ ဖြစ်မိပါတယ်။ ဒါထက် နောင်ကြီး ကံကောင်းလို့

တာလို့ ကြားရတယ်။ ဒီသတင်း မှန်ပါလား’

မြို့စားလေးနဲ့ မြို့စားလေးရဲ့ အစ်မတော် နှင်းကေသရာတို့ အချိန်မီ

လာလို့ အသက်သေဘေးက ချမ်းသာရာ ရခဲ့တာပါ’

‘နောင်ကြီးလည်း အတော်ကို အတင့်ရဲတာပဲ။ အင်မတန် ပြင်းထန်တဲ့

အန္တရာယ်မှာ နောင်ကြီးအောင်ပွဲခံခဲ့ရပြီး ဘာမဟုတ်တာကလေးနဲ့ အသေခံရမယ်

လို့ ဘယ်လောက် ရင်နာစရာ ကောင်းသလဲ။ ကျွန်တော်ဖြင့် နောင်ကြီးရဲ့

အသက်ကို ကြားရတုန်းက တစ်ညလုံး အိပ်လိုတောင် မပျော်ဘူး’

‘လူမှန်ရင် မွေးတစ်နေ့ သေတစ်နေ့ပဲ မဟုတ်လား။ သေနေ့မစေ

ရန်သူတွေဝိုင်းထားတဲ့ ကြားကတောင်ကြဲဖန်ပြီး ရွတ်မြောက်လာသေး

မဟုတ်လား။ သေရမှာကို စဉ်းစားပြီး ကြောက်နေလို့ အကြောင်းမထူး

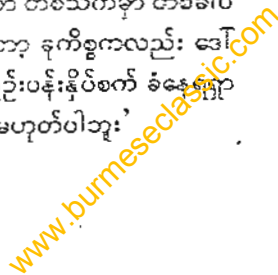
သေရမှာကို ကြောက်တဲ့လူဟာ တစ်သက်မှာ ကြိမ်ဖန်များစွာ သေရတဲ့

ဘဝမှထူးပါဘူး။ သေရမှာမကြောက်တဲ့ လူဟာ တစ်သက်မှာ တစ်ခါပဲ

သေတယ် ဆိုတဲ့စကား ရှိတယ် မဟုတ်လား။ ပြီးတော့ ခုကိစ္စကလည်း ဒေါ်

အေးနဲ့ ဘုမသိ ဘမသိနဲ့ မတရားသက်သက် ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက် ခံနေရတာ

မင်းပြောသလို ဆယ့်နှစ်ကြီးကလည်း မဟုတ်ပါဘူး’

နှင်းကေသရာကိုယ်တိုင် သမားတော်တွေပင့်ပြီး ကြပ်မတ်ကုသ
လို့ သက်သောင့်သက်သာ ရှိသွားပါပြီ။ နောက်နောင်ကိုလည်း ဘယ်

မညည်းဆဲနိုင်အောင် နှင်းကေသရာကိုယ်တိုင် စောင့်ရှောက်သွားပါလိမ့်
နောင်ကြီးရဲ့ စွန့်စားတဲ့သတ္တိကို ကျွန်တော်ချီးကျူးပါတယ်။ နောင်
ဟာ နိုင်ငံတော်အတွက် တစ်ကိုယ်လုံး အပ်ချစရာနေရာမရှိအောင် ဒဏ်ရာ
ရခဲ့တဲ့အထိ စစ်ပွဲအသီးသီးမှာ ပါဝင်ဆင်နွှဲခဲ့တာကို ကျွန်တော်ထက်ပိုပြီး သိ
လူ မရှိဘူး။ ခုလည်းပဲ နိုင်ငံတော်အတွက် အသက်ပေးပြီး တိုက်ပွဲဝင်နေတုန်း
နောင်ကြီးလို ကိုယ်ကျိုးစွန့်ပြီး နိုင်ငံတော်အတွက် ရွပ်ရွပ်ချွံချွံ တာဝန် ထမ်း
တဲ့လူ အင်မတန် ရှားပါတယ်။ ခုလို ရွပ်ရွပ်ချွံချွံ တိုက်ပွဲဝင်ခဲ့ရတဲ့အတွက်
နောင်ကြီးမှာ ဘယ်လို အကျိုးတရားများ ခံစားရပါသလဲ။ အနာဂတ်အဖို့
ဘယ်လိုမျှော်မှန်းချက်များ ရှိပါသလဲ'

မင်းစည်သူသည် သီရိဗြတ်ကမ္မန်၏ မျက်နှာ၊ ဦးခေါင်းနှင့် တစ်ကိုယ်
ရှိ အမာရွတ်များကို ကြည့်ရင်း သီရိဗြတ်ကမ္မန်အတွက် ရင်ထုမနာဖြစ်သည့်
အမူအရာဖြင့် ပြန်မေးလိုက်သည်။

ငါ့ခန္ဓာကိုယ်မှာ ကျန်ရစ်ခဲ့တဲ့ အမာရွတ်တွေဟာ ငါ့အတွက် အ
မြတ်ဆုံး ဆုလာဘ်တွေပဲ။ ဒီဆုလာဘ်ထက် မွန်မြတ်တဲ့ဆုလာဘ် မရှိတော့
နိုင်ငံတော်အတွက် အသက်ပေးပြီး တာဝန်ထမ်းရွက်ခွင့် ရတာကိုပဲ ငါတွေ
တယ်။ အဲဒီကျေနပ်မှု၊ နှစ်သိမ့်မှုဟာ ငါ လက်တွေ့ခံစားနေရတဲ့ အကျိုးတရား
တွေပေါ့ကွ။ အနာဂတ် မျှော်မှန်းချက်နဲ့ ပတ်သက်ပြီး အနာဂတ်ကို
မပိုင်တဲ့အတွက် ငါ့မှာ ဘယ်လိုမျှော်မှန်းချက်မှ မရှိဘူး။ စစ်သားကောင်း
မည်သည် ရာထူးစည်းစိမ် အစရှိတဲ့ ဆုလာဘ်ကို မမျှော်မှန်းရဘူး။ တန်ခိုးအထက်
အရှိန်အဝါကိုလည်း မမက်မောရဘူး။ စစ်သားကောင်းတို့အတွက် အမွန်မြတ်ဆုံး
ဆုလာဘ်ဟာ နိုင်ငံတော်အတွက် အသက်ပေးပြီး တာဝန်ထမ်းဆောင်ရတာပဲ
ကျေနပ်နှစ်သိမ့်မှုပဲ ဖြစ်တယ်။ ဒါကို မင်း နားလည်သဘောပေါက်ဖို့ အ
ကြီးတယ်'

'နောင်ကြီး ပြောတာ မှန်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဒီလိုပဲ တစ်ကိုယ်
တာဝန် တစ်သက်လုံး စခန်းသွားလို့ ဖြစ်ပါ့မလား။ ဒါကို ကျွန်တော် မေးနေတာ
ဘာဖြစ်လို့ မဖြစ်ရမှာလဲ။ ဒီအသက် ဒီအရွယ်အထိ တစ်ကိုယ်
ဘေးနဲ့ ဘိုင်းပြည်ရဲ့တာဝန်ကို ထမ်းရွက်လာခဲ့တာကို မင်းအသိဆုံးပဲ မဟုတ်
တင် ကိုယ်တော်ဘဝနဲ့ ဆိုပေမယ့် မင်းတို့လို ရဲဘော်ရဲဘက်တွေ ရှိပါသေးတာ
ငါတစ်ယောက်တည်း မိုက်မိုက်ကန်းကန်း အသေခံပြီး တာဝန်ထမ်းရွက်နေ

ဘဝါဘူး။ မင်းနဲ့ငါဆိုရင် သေအတူ ရှင်မကွာ လက်တွဲပြီး တိုင်းပြည်အတွက်
နိဗ္ဗာန်ထမ်းရွက်ဖို့ သစ္စာဆိုထားကြတယ် မဟုတ်လား'

သီရိဗြတ်ကမ္မန်က ပြန်ပြောလိုက်ရာ မင်းစည်သူမှ မိမိပြောလိုသည့်
အတိုင်း မည်သို့မည်ပုံ အစဖော်ရမည်ကို ကြံစည်စိတ်ကူးရင် ကျယ်ပြန့်သော
မင်းယာပဲခင်းများကို ငေးမောပြီး ကြည့်နေမိပြန်သည်။

'ဒီမှာမင်းစည်သူ၊ ဘယ်လိုအကြောင်းကိစ္စကြောင့် ငါ ဆောင်းတူးကို
လှည့်လာတယ်ဆိုတာ မင်းသိတယ် မဟုတ်လား'

'နောင်ကြီး ပြောပြလို့ အရိပ်အမြွက်လောက်တော့ သိရပါတယ်။
တိုက်ပွဲပြီး ကျွန်တော် ဘာမှ မသိပါဘူး။ ကျွန်တော် အဖြေရှာလို့ ရသလောက်
တော့ နောင်ကြီးဟာ တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူရဲ့ တာဝန်ပေးချက်အရ
တာဝန်ကြီးလေးတဲ့ နိုင်ငံတော်ရဲ့တာဝန်ကို သက်စွန့်ဆံဖျား ထမ်းရွက်နေရ
ခြင်းရမယ်လို့ ရိပ်စားမိပါတယ်'

'မင်းပြောတာ မှန်သင့်သလောက် မှန်ပါတယ်။ ဒါထက် ရှင်စောပု
နောင်ကြီးကို လုပ်ကြံဖို့ ကြံစည်နေတာကိုတော့ မင်းသိပြီးပြီ မဟုတ်လား'

'နောင်ကြီးပြောပြလို့ အရိပ်အမြွက်လောက်တော့ သိရပါပြီ။ အတွင်း
ကတော့ မသိရပါဘူး။ ဒီကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ကျွန်တော်ရဲ့ အကူအညီကို
မင်းစည်သူ နောင်ကြီးထားရာက အသက်နဲ့လဲပြီး တာဝန်ကို ထမ်းရွက်သွားဖို့
မိမိလိုနေပါတယ်'

'မင်းရဲ့ အကူအညီကို လိုချင်တာ အမှန်ပဲ။ ဒါပေမဲ့ အသက်နဲ့လဲဖို့
မလိုဘူး'

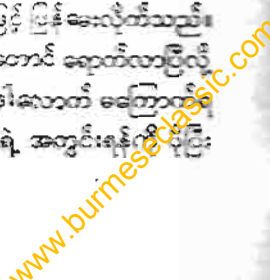
'ဘယ်လို ကူညီရမှာလဲ'

'မင်းကိုယ်မင်း လူမမာဟန်ဆောင်ပြီး ဒီအနီးအနား ပတ်ဝန်းကျင်မှာ
အလှုပ်ရှားနေတဲ့ လူတွေရဲ့ အရိပ်အကဲကို မျက်ခြည်မပြတ် စောင့်ကြည့်ဖို့
လိုအပ်ချင်တယ်'

'ဘုရင်မကြီးကို လုပ်ကြံဖို့ ကြံစည်နေတဲ့ လူတွေကို ခြောက်
လှည့်လာ။ သူတို့ရဲ့ အကြံအစည် အတော် ခရီးရောက်နေပြီလား'

မင်းစည်သူက စိုးရိမ်မကင်းသည့် အမူအရာဖြင့် ပြန်မေးလိုက်သည်။

'ခရီးရောက်ဆို အင်းလေ .... အကူအညီတွေအောင် ရောက်လာပြီလို့
မသိဘဲ။ ဒါပေမဲ့ အရေးမကြီးပါဘူး။ အပြင်ရန်ကို ဒီအသက် ခြောက်လှည့်
အသားထဲက လောက်ထွက်တဲ့ သစ္စာမောက်တွေရဲ့ အတွင်းရန်ကိုပိုပြီး
စောင့်ကြည့်ရတယ်'

'ဒီလိုဆိုရင် ကျွန်တော်ပါ နောင်ကြီးနဲ့အတူ သစ္စာဖောက်တွေ့ ရှင်ပင်သုတ်သင်ပါရစေ'

'ငါနဲ့အတူ လိုက်လို့ မဖြစ်ဘူး။ သူတို့ရဲ့ ခြေလှမ်းတွေကို သိအောင် နံ့စမ်းထောက်လှမ်းဖို့က ပိုပြီး အရေးကြီးတယ်။ ဒါကြောင့် မင်းကို လူမဟန်ဆောင်ပြီး သူတို့ရဲ့ လှုပ်ရှားသွားလာမှုတွေကို ထောက်လှမ်းခိုင်းတာပဲ။ ရန်သူရဲ့ အကြံအစည်နဲ့ ခြေလှမ်းကို ကြိုတင်ပြီးသိထားရင် စစ်ပွဲတစ်ပွဲ အောင်မြင်တာနဲ့ အတူတူပဲ မဟုတ်လား။ မင်းထမ်းရွက်ရမယ့် တာဝန် အင်မတန် သိမ်မွေ့နူးညံ့ပြီး ခက်ခဲနက်နဲတဲ့အတွက် အခြားလူကို တာဝန်ပေး မဖြစ်ဘူး။ မင်းကို ယုံကြည်စိတ်ချလို့ ဒီတာဝန်ကို ပေးတာ'

'ဒီလိုဆိုရင် ကောင်းပြီ၊ နောင်ကြီးပေးအပ်တဲ့ တာဝန်ကို ကိုယ်လှူ ရှိသမျှ ဉာဏ်စွမ်းရှိသမျှ ထမ်းရွက်ပါမယ်။ ဒီအတွက် စိတ်ချပါ။ ဒါထက် နောင်ကြီးကို ပြောစရာ စကားတစ်ခွန်း ရှိနေပါသေးတယ်'

'ဘာများ ပြောချင်သေးလို့လဲ'

'ကျွန်တော်ဒဏ်ရာရပြီး သတိမရတစ်ချက် ရတစ်ချက် ဖြစ်နေတုန်း ကျွန်တော်ရဲ့ စိတ်အာရုံထဲမှာ နောင်ကြီးကိုချည်း မြင်ယောင်နေတယ်။ နောင်ကြီး ရဲ့ အနာဂတ်အရေးအတွက် ကျွန်တော် ရင်မအေးဘူး'

'ဘာဖြစ်လို့ ရင်လေးနေတာလဲ'

'နောင်ကြီးဟာ နိုင်ငံတော်အတွက် နှစ်ရှည်လများ သက်စွန့်ဆံ့ပေး တာဝန်ထမ်းရွက်ခဲ့ရပေမဲ့ ခုအချိန်အထိ ဘာတစ်ခုမှ အကျိုးထူး မခံစား သေးဘူး။ အနာဂတ်အဖို့လည်း ဘယ်လိုအကျိုးခံစားရမယ်ဆိုတာ မျှော်မှန်း မရဘူး။ တစ်သက်လုံး ခုလိုပဲ အနစ်နာခံသွားတော့မှာလား။ ဒါကို ကျွန်တော် စဉ်းစားမိတိုင်း နောင်ကြီးအတွက် ရင်ထုမနာ ဖြစ်မိတယ်'

'ဘာလဲ၊ မင်းက ငါ့ကို အကျိုးထူး ခံစားချင်လို့ စွန့်စွန့်စားစား အ တော် ထမ်းနေတာ ထင်သလား။ ငါ စောစောက ပြောခဲ့တဲ့အတိုင်း စစ်သားကောင်း တို့မည်သည် ကိုယ်ကျိုးကို မကြည့်ရဘူး။ နိုင်ငံတော်အတွက် အသက်နဲ့လဲ တာဝန်ထမ်းရွက်ခွင့် ရတာကို ကျေနပ်နှစ်သိမ့်နေရမယ်။ သက်စွန့်ကြိုးပမ်း အမှုထမ်းရင်း ရရှိခဲ့တဲ့ဒဏ်ရာတွေ အမာရွတ်တွေဟာ ငါတို့အတွက် အင်မတန် ပွန်မြတ်တဲ့ ဆုလားတော့ပဲ။ စစ်သားကောင်းတို့မည်သည် နိုင်ငံတော်အတွက် သာ ဖြစ်စေရမည်။ နိုင်ငံတော်သည် စစ်သားကောင်းတို့အတွက် မဖြစ်စေရ ဆို စကားပုံရှိတယ် မဟုတ်လား။ နိုင်ငံတော်အတွက် အသက်စွန့်လွှတ်ခြင်းဟာ အမွန်မြတ်ဆုံးသော ဆုလားတော့ပဲ။ ဒီဆုလားထက် မွန်မြတ်တာ မရှိတော့ဘူး'

'နောင်ကြီးပြောတာ မှန်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ နောင်ကြီးအနေနဲ့ ရလိုပဲ နယ်တော်ဘဝနဲ့ ရောင့်ရဲတင်းတိမ်နေတော့မှာလား။ တစ်သက်လုံး ဒီအတိုင်း နေလို့ ဖြစ်ပါ့မလား'

'ဘာဖြစ်လို့ မဖြစ်ရမှာလဲ'

'များတဲ့နာတဲ့အခါ၊ ဒဏ်ရာအနာတရ ဖြစ်လာတဲ့ အခါတွေမှာ အသေဖို့ အဖော်ကောင်းတစ်ယောက် လိုတယ် မဟုတ်လား'

'မင်းတစ်ယောက်လုံး ရှိနေသားပဲ။ အဖော်ကောင်း ရှာနေဖို့ လို သလား'

'မှန်ပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ....'

'ဒါပေမဲ့ ဘာဖြစ်သလဲ'

'နောင်ကြီးကို ရာသက်ပန် ပြုစုသွားနိုင်မယ့် အဖော်မွန်တစ်ယောက် ကျွန်တော်အကြံပေးနေတာပါ။ နောင်ကြီးဟာ သူတစ်ပါးရဲ့ စိတ်ချမ်းသာမှု ထက် ချမ်းသာမှုအတွက် ကိုယ်ကျိုးစွန့်ပြီး အမှုတော်ထမ်းခဲ့ပေမဲ့ နောင်ကြီးရဲ့ ချမ်းသာမှု၊ ကိုယ်ချမ်းသာမှုအတွက် လျစ်လျူရှုထားတာ တွေ့ရတယ်။ မင်းတစ်ပါးရဲ့ အကျိုးအတွက် ကိုယ်ကျိုးစွန့်ပြီး ကူညီခဲ့တာတွေကို ကျွန်တော် မှုမိအိပ်ပါတယ်။ နောင်ကြီးရဲ့ ရင့်ကျက်တဲ့ ပရဟိတ စိတ်ဓာတ်ကိုလည်း မှုမိအိပ်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ပရဟိတတစ်ခုတည်း ကြည့်လို့ မရပါဘူး။ နောင်ကြီး ချမ်းသာ ကိုယ်ချမ်းသာ ရှိမှ သူတစ်ပါး ကိုယ်ချမ်းသာ စိတ်ချမ်းသာရှိအောင် ကူညီနိုင်မယ် မဟုတ်လား။ နောင်ကြီး နာမကျန်း ဖြစ်နေရင် သူတစ်ပါး ကူညီစေဖို့ ဖြစ်နေတာကို ပြုစုနိုင်ပါ့မလား။ ဒါကို ကျွန်တော် ပြောနေတာပါ' 'မင်းဆိုလိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ်ကို ငါနားမလည်ဘူး။ ပြောစရာရှိရင် ရှင်းရှင်း ပြောမိပါ'

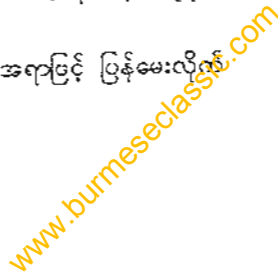
'နောင်ကြီး သဘောပေါက်အောင် ကျွန်တော် ရှင်းပြပါမယ်။'

'နောင်ကြီး ခုလို ခြေသလုံး အိမ်တိုင်လုပ်ပြီး တစ်ကိုယ်တော်ဘဝနဲ့ တစ်သက်လုံး နေလို့ ဖြစ်ပါ့မလား။ အိုးနဲ့အိမ်နဲ့ အတည်တကျနေဖို့ တော်ပြီ မဟုတ်လား။ ကျွန်တော် ပြောနေတာပါ'

'အိုးနဲ့အိမ်နဲ့ နေရမယ် ဟုတ်လား။ ဘာလဲ၊ ငါ့ကို မိန်းမယုခိုင်း တာလား'

'သိရိပြတ်ကမ္မန်က အံ့အားသင့်သည် အမူအရာဖြင့် ပြန်မေးလိုက်တာပါ'

'မှန်ပါတယ်'

'နေစမ်းပါဦး။ ငါ့လို အိမ်မရှိ ယာမရှိ အခြေအနေနဲ့ ဖြစ်နေတာ သာမက တစ်ကိုယ်လုံး အမာရွတ်တွေ အပြည့်နဲ့ နေ့သေမလား၊ ညသေမလား မသိရတဲ့ အညတရစစ်သားတစ်ယောက်ကို ဘယ်လိုမိန်းမက ယူဦးမှာလဲ' သီရိဗြတ်ကမွန်က ပြန်မေးလိုက်ရာ၊ မင်းစည်သူက မသိမသာ ပြုံးလိုက်သည်။

'နောင်ကြီး သတိမထားမိလို့ ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်။ နောင်ကြီး မဆွတ်ခင်က ညွတ်ချင်နေတဲ့သူ ရှိပါတယ်'

'မတော်တရော်တွေ ပြောမနေစမ်းပါနဲ့'

'မတော်တရော် ပြောနေတာ မဟုတ်ပါဘူး။ နှင်းကေသရာသခင်မ အမူအရာကို နောင်ကြီး အကဲခတ်ကြည့်ရင် ကျွန်တော်ပြောတာ မှန်ကန်ကြောင်း သိမြင်လာပါလိမ့်မယ်'

မင်းစည်သူက ပြန်ပြောလိုက်ရာ သီရိဗြတ်ကမွန်မှာ မျက်နှာတစ်ခုထက် နီရဲသွားပြီး မင်းစည်သူအား စေ့စေ့မကြည့်ရဲသည့် အမူအရာဖြင့် ထိုင်ရာ ထဲသွားကာ လေသာပြတင်းမှတစ်ဆင့် ကျယ်ပြန့်သော တောင်ယာပဲခင်းများကို ငေးစိုက်ကြည့်နေပေသည်။ သီရိဗြတ်ကမွန်၏ နှုတ်ဖျားမှ စကားတစ်ခွန်း ထွက်ပေါ်မလာဘဲ တုဏှိတော ဖြစ်နေပေသည်။

'မင်း ဘာစကား ပြောလိုက်တာလဲ။ မိုက်ရိုင်းလှချည်လား၊ ငါ့အသိဉာဏ်နဲ့ ငါ့ရဲ့စေတနာကို စော်ကားလိုက်တာလား။ ငါ့ကို ဘယ်လိုလူမကုန်မှတ်လို့ ဒီစကား ပြောရတာလဲ။ ဒီယုန်မြင်လို့ ဒီချုံထွင်နေတယ်များ ထင်သလား'

သီရိဗြတ်ကမွန်သည် တောင်ယာပဲခင်းများကို ငေးစိုက်ကြည့်နေရာမှ ခက်ထန်မာကျောသည့် မျက်နှာထားဖြင့် မင်းစည်သူ ဘက်သို့ ပြန်လှည့်ကာ မာန်မဲလိုက်သည်။

မင်းစည်သူမှာ သီရိဗြတ်ကမွန်၏ တင်းမာသည့် အမူအရာကို မြင်ထန်သည့် စကားလုံးများကို ကြားလိုက်ရသောအခါ မျက်လုံးပြူးသွားကာ ပါးစပ်အဟောင်းသား ဖြစ်သွားပေသည်။

သီရိဗြတ်ကမွန်မှာမူ မင်းစည်သူ ပြောလိုက်သည့် စကားများကြားပြီး မခံမရပ်နိုင် ဖြစ်နေသည့် အမူအရာဖြင့် လက်သီးကို ကျစ်ကျစ်ပါအောင် ဆုပ်ကိုင် အံ့ကိုကြိတ်၍ အခန်းထဲတွင် ခေါက်တုံ့ခေါက်ပြန် လျှောက်ရင်း၊ မင်းစည်သူအား မာန်လိုက်မဲလိုက် ဆဲရေးလိုက် လုပ်နေပေရာ မင်းစည်သူမှာ တစ်ခွက်တစ်ပါဒမျှ ပြန်မပြောနိုင်ဘဲ မိမိ ပြောလိုက်မိသည့် စကားကြောင့် သီရိဗြတ်ကမွန်၏

စိတ်ထိခိုက်သွားရသည်ကို ယူကျုံးမရဖြစ်ကာ မျက်နှာသောကလေးဖြင့် ကြည့်နေမိပေသည်။

မင်းစည်သူအား စိတ်ရှိုလက်ရှိ ကြိမ်းမောင်းဆဲရေးလိုက်ပြီးမှ မိမိကြိမ်းမောင်းနေသည်ကို တစ်ခွန်းတစ်ပါဒမျှ ပြန်မပြောဘဲ မျက်နှာသောကလေးဖြင့် ခေါင်းငုံ့ပြီး နာခံနေသော မင်းစည်သူအနီးသို့ ချဉ်းကပ်လာကာ သတိပြင်းစွာဖြင့် မှုတ်ထုတ်လိုက်ပေသည်။ ၎င်းနောက် မင်းစည်သူ၏ အနီးတွင် ဝင်ထိုင်ဆီကပ်ပြီး မင်းစည်သူ၏ ပခုံးကို ယုယစွာ ဖက်လိုက်သည်။

'ငါ စိတ်လိုက်မာန်ပါ ပြောခဲ့မိတာကို ခွင့်လွှတ်ပါ။ မင်းပြောလိုက်တဲ့ စကားဟာ ငါ့ရဲ့စိတ်ကို ထိခိုက်သွားစေရုံသာမက အနာပေါ် တုတ်ကျသလို ငါ့ရဲ့အသည်းနှလုံးခိုက်အောင် ထိခိုက်နာကျင်သွားစေတဲ့အတွက် ရှက်ရမ်း ရုမ်းခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ မင်းသိတဲ့အတိုင်း ငါဟာ ဘယ်လိုဆုလာဘ်ကိုမှ မမျှော်ကိုးဘဲ အသားကောင်းပီသစွာ နိုင်ငံတော်အတွက် အသက်ပေးပြီး တာဝန် ထမ်းရွက်သွားဖို့သာ တစ်ခုတည်းသော အာရုံထားခဲ့ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ အမှန်အတိုင်း ဝန်ခံမယ်ဆိုရင် နှင်းကေသရာနဲ့ တွေ့ခဲ့တဲ့အချိန်ကစပြီး ငါ့ရဲ့ စိတ်အာရုံဟာ တည်ငြိမ်မှုမရှိဘဲ တစ်ခါ တစ်ခါ စိတ်ရှူးထပြီး စိတ်ကူးယဉ်အိပ်မက် မက်ခဲ့ဖူးတယ်။ သို့သော် ထိုကိစ္စအိမ်ဆောက်ခဲ့ဖူးတာ အမှန်ပဲ။ ဒါဟာ မှန်ကန်တဲ့ သစ္စာစကားပဲ။ ဒါပေမဲ့ စိတ်ကူးယဉ်အိပ်မက်ဟာ စိတ်ကူးယဉ်အိပ်မက် အဖြစ်နဲ့သာ မှတ်တမ်းကရပ်ဖို့ ငါ့စိတ်ကို ငါဆုံးမခဲ့တယ်။ ငါ့စိတ်ကို ငါဆုံးမနေချိန်မှာ မင်းပြောလိုက်တဲ့စကား ကြားရတော့ အနာဟောင်းကို ဆွပေးလိုက်သလို ဖြစ်သွားခဲ့ပါ။ ငါ့စိတ်ထဲမှာ မခံမရပ်နိုင်အောင် ဖြစ်သွားလို့ စိတ်လိုက်မာန်ပါ ပြောလိုက်တာပါ။ စိတ်ကူးယဉ်အိပ်မက်ဟာ စိတ်ကူးယဉ်အိပ်မက် အဖြစ်နဲ့ပဲ စခန်းသိမ်းသွားတာ ကောင်းပါတယ်'

သီရိဗြတ်ကမွန်က ညည်းညည်းညူညူ ပြောလိုက်သည်။

'ကျွန်တော်ကလည်း စေတနာနဲ့ ပြောလိုက်မိတာပါ။ နောင်ကြီးရဲ့ အသိဉာဏ်နဲ့စေတနာကို စော်ကားလိုတဲ့စိတ်ဆန္ဒ လုံးဝ မရှိပါဘူး။ အမှန်အတိုင်း မိမိမယ်ဆိုရင် နှင်းကေသရာသခင်မ အနေနဲ့ နောင်ကြီးအပေါ်မှာ တခြားဘက်သို့ သော ယောက်ျားတွေထက် အရေးပေးတာဟာ သိသာထင်ရှားနေပါမယ်။ နှင်းကေသရာ သခင်မဟာ မြို့စားကြီးရဲ့ သမီးရတနာဖြစ်ပြီး နောင်ကြီးအခြေအနေ ဗလာနတ္ထိ၊ တစ်ကိုယ်လုံးမှာလည်း ဒဏ်ရာတွေ အမာရွတ်တွေ မရှိဘဲ နေရာမရှိတဲ့ အညတရ စစ်သည်တော်မင် ဖြစ်စေကာမူ နောင်ကြီးထက်ရုံးရည်နဲ့ နှလုံးရည်ကို နှင်းကေသရာသခင်မ လေးစားကြည့်ညှိနေတာ

အမှန်ပါ။ နောင်ကြီးလို ယောက်ျားကောင်း ပီသတဲ့ ယောက်ျားကို နှင်းကေသရာ သခင်မ ဘယ်မှာရှာလို့ တွေ့နိုင်ဦးမှာလဲ'

'တော်စမ်းပါ။ ငါ့ကို ဒါလောက်တောင် မြောက်ပင်နေစရာ မလိုဘူး။ ငါဟာ ဘာကောင်လဲဆိုတာ ငါအသိဆုံးပါ။ ပြီးတော့ နှင်းကေသရာမှာလည်း လူကြီးမိဘချင်း သဘောတူ ဆေးဝင်ကြောင်းလမ်းထားတဲ့ ခင်ပွန်းလောင်း ရှိနေပါတယ်။ သူတို့အချင်းချင်း နီးဝပ်သွားအောင် လုပ်ပေးဖို့ ငါ့မှာ တာဝန်ရှိပါတယ်'

'မိုးအုံးနောင်ကို ပြောနေတာ မဟုတ်ပါလား'

'ဟုတ်တယ်လေ။ ဒါကို မင်းအသိသားနဲ့ မတော်တရော်တွေ ပြောနေရသလား'

'ကျွန်တော် စေတနာနဲ့ ပြောလိုက်မိတာပါ။ အမှန်အတိုင်း ပြောရမယ် ဆိုရင် မိုးအုံးနောင်ဟာ နှင်းကေသရာ သခင်မနဲ့ မထိုက်တန်ပါဘူး။ နှင်းကေသရာ သခင်မကလည်း မိုးအုံးနောင်အပေါ်မှာ စိတ်ညွတ်မှာ မဟုတ်ပါဘူး။ နောင်ကြီးကလွဲရင် နှင်းကေသရာ သခင်မ ဘယ်သူ့အပေါ်မှာမှ စိတ်ညွတ်မှာ မဟုတ်ဘူးဆိုတာ ကျွန်တော်သိလို့ ပြောနေတာပါ'

'ဒီစကား ဒီမှာတင် ရပ်စမ်းပါ။ လောလောဆယ် အရေးကြီးတာထက် ဘုရင်မကြီးကို လုပ်ကြံဖို့ အကြံအစည် ပျက်ပြားသွားအောင် တွန်းလှန်ပြီး ဖျက်ပြီး သစ္စာဖောက်တွေကို ရှင်းလင်းသုတ်သင်ပစ်ဖို့ အရေးကြီးတယ်'

'နောင်ကြီးပြောတာ မှန်ပါတယ်။ ဘုရင်မကြီးကို လုပ်ကြံဖို့ ကြံစည်နေတဲ့ သစ္စာဖောက်တွေကို ဖော်ထုတ်ပြီး ရှင်းလင်းသုတ်သင်ပစ်ဖို့ တာဝန်ကို နောင်ကြီးနဲ့ အတူလက်တွဲပြီး ကျွန်တော်ပါ အသက်နဲ့လဲပြီး ထမ်းရွက်သွားစေမယ်။ ဘုရင်မကြီးကို လုပ်ကြံဖို့ အကြံအစည် လုံးဝ ပျက်ပြီးသွားသည်အထိ အသက်နဲ့လဲပြီး ရွပ်ရွပ်ရွံ့ရွံ့ တာဝန်ထမ်းရွက်ပြီးတဲ့အခါ နောင်ကြီးနဲ့အတူ ရာသက်ပန်လက်တွဲပြီး နိုင်ငံတော်ရဲ့ တာဝန်ကို ဆက်လက် ထမ်းရွက်သွားလိုတဲ့ဆန္ဒ ပြင်းပြနေတဲ့အတွက် နောင်ကြီးကို အိုးနဲ့အိမ်နဲ့ အတည်တကျ နေနင်းသွားဖို့ အကြံပေးနေရခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီလိုမှ မဟုတ်ရင် နောင်ကြီးနဲ့ ကျွန်တော် လမ်းခွဲရလိမ့်မယ်'

'ဘာဖြစ်လို့ လမ်းခွဲရမှာလဲ။ ဘုရင်မကြီးကို လုပ်ကြံဖို့ ကြံစည်နေတဲ့ သစ္စာဖောက်တွေကို ကျူးပင်ခုတ် ကျူးငုတ်မကျွန်စေရအောင် ခုတ်ထွင်ရှင်းလင်းပြီးလို့ ငါတို့ရဲ့တာဝန် ပြီးဆုံးသွားတဲ့အခါ မင်းနဲ့ငါ အတူလက်တွဲပြီး နိုင်ငံတော်

အတွက် ကျရောက်လာမယ့် တာဝန်တွေကို ဆက်လက်ထမ်းရွက်သွားကြမယ်။ ထမ်းခွဲစရာ လိုသေးသလား'

'နောင်ကြီး ပြောတာ မှန်တယ်။ ဒါပေမဲ့ နောင်ကြီးနဲ့ နောင်တို့ ကျွန်တော် လိုက်နိုင်တော့မှာ မဟုတ်ဘူး။ ကျွန်တော် အရင်ကလို မလွတ်လပ်သော ဘော့ဘူး'

'မင်း ဘာစကား ပြောလိုက်ပြန်တာလဲ။ အရင်ကလို မလွတ်လပ်သော ဘူး ဆိုတော့ ဘယ်လိုများ အချုပ်အချယ် ရှိနေလို့လဲ'

'နားနဲ့မနာ ဖဝါးနဲ့ နာတော်မူပါ။ ကျွန်တော်မှာ ချစ်သူရှိနေပါပြီ။ ချစ်သူရှိနေရုံသာမက နှစ်ဦးသဘောတူ အသိသက်သေများရှေ့မှာ လက်ထပ်ပြီးသွားပါပြီ'

မင်းစည်သူက ပြန်ပြောလိုက်ရာ သီရိဗြတ်ကမုန်မှာ မိမိ၏နားကိုပင် မယုံနိုင်အောင် ဖြစ်သွား၏။

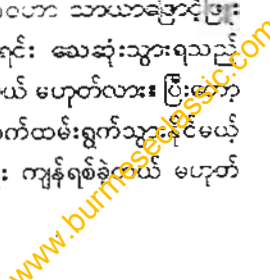
'လက်ထပ်ပြီးသွားပြီ ဟုတ်လား။ ဘယ်သူနဲ့ လက်ထပ်လိုက်တာလဲ။ အဘစ်လက်ကို အရင်းတည်ပြီး သေမင်းနဲ့ စစ်ခင်းနေရတဲ့ အိမ်မဲ့ ယာမဲ့ နည်းမဲ့ အညတရ စစ်သည်တော်ကို ဘယ်လိုမိန်းမက နှစ်သက်မြတ်နိုးနိုင်မှာလဲ' သီရိဗြတ်ကမုန်က အံ့အားသင့်သည့် အမူအရာဖြင့် ပြန်မေးလိုက်သည်။

'ကျွန်တော်ရဲ့ ချစ်သူဟာ အခြား မဟုတ်ပါဘူး။ ယာတောရင် အလကွန်ရဲ့ တူမ မင်းညိုမြပါ။ လွန်ခဲ့တဲ့ သုံးရက်က လူသိရှင်ကြား လက်ထပ်ပြီးသွားပါပြီ။ ခုဆိုရင် ကျွန်တော်ဟာ ဓားတစ်လက်နဲ့ နိုင်ငံရဲ့တာဝန်ကို ထမ်းရွက်နေရတဲ့ အညတရ စစ်သည်တော်ဘဝကနေပြီး ခြေလက်နဲ့ ဦးခေါင်းနဲ့ အသုံးပြုပြီး အိမ်ထောင်ရဲ့ တာဝန်ကိုပါ ပူးတွဲထမ်းရွက်ရမယ့် အိမ်ထောင်ရှင် အဖြစ်ကို ရောက်ရှိလာပါပြီ။ နိုင်ငံတော်ရဲ့ တာဝန်အပြင် အိမ်ထောင်ရဲ့ တာဝန်ကိုပါ ထမ်းရွက်နေရတဲ့အတွက် ပိုပြီးမြင့်မြတ်တဲ့ ဘဝကို ရောက်လာပါပြီ'

မင်းစည်သူက ရင်ကျော့ပြီး အဖြေပေးလိုက်သည်။

'အင်း .... လက်စသတ်တော့ မင်း အိမ်ထောင်ရှင် ဖြစ်သွားအတိုင်း အိမ်ထောင်ရှင်ဖြစ်မှ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ဘဝဟာ သာယာခြေငုံခြင်း

မဟုတ်လား။ နိုင်ငံတော်ရဲ့ အမှုတော်ထမ်းရင်း ဆေးဆုံးသွားရသည်အထိ အောင် ကျွန်တော်အတွက် ငိုမယ့်လူ ကျွန်ုပ်နဲ့နဲ့မယ် မဟုတ်လား။ ပြီးတော့ ကျွန်တော်ရဲ့ မပြီးဆုံးသေးတဲ့ တာဝန်ကို ဆက်လက်ထမ်းရွက်သွားနိုင်မယ့် အခွင့်အလမ်းရတာနာ၊ သမီးကောင်းရတာနာတွေလည်း ကျွန်ုပ်ရစ်ခဲ့တယ် မဟုတ်

လား။ ဒါတွေဟာ နိုင်ငံတော်အတွက် ကျွန်တော်ထားရစ်ခဲ့ရမယ့် အမွေအနှစ်တွေပဲ။ တစ်ကိုယ်တော်ဘဝနဲ့ သေဆုံးသွားရင် နိုင်ငံတော်အတွက် ကျွန်တော်ဘာတစ်ခုမှ အမွေအနှစ်ပေးနိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး။ မဟုတ်ဘူးလား။ နောင်ကြီးလည်း ကျွန်တော့်လိုပဲ နိုင်ငံတော်အတွက် သီရိဗြတ်ကမ္ဘာ့ကလေးတွေ ပေးနိုင်အောင် တစ်ကိုယ်တော် ဘဝကို စွန့်လွှတ်ပြီး အိုးအိမ်ထူထောင်ဖို့ အင်တန်ပါပြီ'

မင်းစည်သူက ပြန်ပြောလိုက်ရာ သီရိဗြတ်ကမ္ဘာ့ကလေးက ကျယ်ပြန့်သော တောင်ယာပဲခင်းများကို ငေးစိုက်ကြည့်ရင်း အချိန်ကြာမြင့်စွာ စကားမပြောဘဲ မျက်မှောင်ကြုတ်၍ တစ်စုံတစ်ရာကို လေးလေးနက်နက် စဉ်းစားနေပေသည်။

'ကျွန်တော်ပြောတာ နောင်ကြီး သဘောပေါက်တယ် မဟုတ်လား နောင်ကြီး ဘယ်လို သဘောရပါသလဲ'

မင်းစည်သူသည် သီရိဗြတ်ကမ္ဘာ့ကလေး၏ အမူအရာကို အကဲခတ်နေရာမှ လှမ်းပြီး မေးလိုက်သည်။

'မင်းတို့လင်မယား အိအောင်မင်းအောင် ပေါင်းရပါစေလို့ ဆုတောင်းပါတယ်။ နိုင်ငံတော်အတွက် အသက်နဲ့လဲပြီး တာဝန်ထမ်းရွက်သွားနိုင်မယ့် သားကောင်းရတနာ၊ သမီးကောင်းရတနာတွေ ထွန်းကားပါစေလို့လည်း ဆုတောင်းတောင်းပါတယ်'

'ကျွန်တော့်အတွက်ကတော့ ဟုတ်ပါပြီ။ နောင်ကြီးအတွက်ကတော့ ဘယ်လိုပါလဲ'

'ငါ့အတွက်ကတော့ ငါထမ်းရွက်စရာရှိတဲ့ တာဝန်တွေကို ထမ်းရွက်ဖို့က လွဲပြီး ဘာမှ မစဉ်းစားတော့ဘူး။ ကဲ ငါသွားဦးမယ်'

သီရိဗြတ်ကမ္ဘာ့ကလေးသည် ပြောပြောဆိုဆို အခန်းထဲမှ ထွက်သွားရင်း မြေလှမ်းပြင်လိုက်ရာ မင်းစည်သူက လက်ဝါးကာပြီး တားလိုက်သည်။

'နောင်ကြီး ခဏနေပါဦး။ ကျွန်တော်ရဲ့ဇနီး မင်းညိုမြကို နှုတ်ခွင့်ဆက်သွားပါဦး။ မင်းညိုမြကို ကျွန်တော် ခေါ်လိုက်ပါရစေဦး'

'ဘာလဲ၊ မင်းကငါ့ကို အားကျလာအောင် မင်းရဲ့ဇနီးကို ခေါ်ပြုမယ်လား။ အသာနေစမ်းပါ။ ဒီမှာ မင်းစည်သူ၊ မင်းကိုအားကျဖို့ နေနေသားစိတ်တောင် ဆိုးသေးတယ်။ ငါ့ရဲ့အချစ်ဆုံး၊ အားအကိုးရဆုံး မိတ်ဆွေတစ်ယောက်ကို ငါ့လက်ထဲကနေပြီး မင်းရဲ့ဇနီးက လူယူသွားလို့ ငါ့မှာ အဆွေခင်ပွန်းကောင်တစ်ယောက် ဆုံးရှုံးရပြီ မဟုတ်လား'

'နောင်ကြီး ထင်သလို အဆွေခင်ပွန်းကောင်းတစ်ယောက် မဆုံးရှုံးပါ။ မဆုံးရှုံးတဲ့အပြင် အဆွေခင်ပွန်းကောင်း တစ်ယောက်တောင် နောင်ကြီးအားပေးပါသေးတယ်။ ကျွန်တော့်ရဲ့ ဇနီးသည်ကို နောင်ကြီးရဲ့ အဆွေခင်ပွန်းကောင်းအဖြစ် အသိအမှတ် ပြုစေချင်ပါတယ်။ ကျွန်တော်ရဲ့ ဇနီးသည်ကို ခေါ်လိုက်ပါရစေ'

မင်းစည်သူက ပြန်ပြောရင်း မင်းညိုမြကို လှမ်းခေါ်ရန် ဝါးခဲသီးကိုရာ သီရိဗြတ်ကမ္ဘာ့ကလေးက လက်ဝါးကာပြီး တားမြစ်လိုက်သည်။

'နက်ဖြန်ကျမှ ငါ တစ်ခေါက်လာခဲ့ဦးမယ်။ ဒီနေ့တော့ ငါ မျက်နှာမကောင်းတယ်။ ကဲ .... ငါသွားဦးမယ်။ မင်းတို့လင်မယား ရာသက်ပန် ရိုးမြေကျွန်တော်ခင်ခင် ပေါင်းသင်းကြရပါစေ။ နိုင်ငံတော်ရဲ့ တာဝန်ကို အသက်နဲ့လဲပြီး ရွက်နိုင်မယ့် သားကောင်းရတနာ၊ သမီးကောင်းရတနာများ ထွန်းကားပါစေ။ ကဲ .... ငါ သွားပြီ'

သီရိဗြတ်ကမ္ဘာ့ကလေးသည် ပြောပြောဆိုဆို နောက်သို့ ပြန်လှည့်မကြည့်ဘဲ ခြေတင်၍ သွားပေသည်။

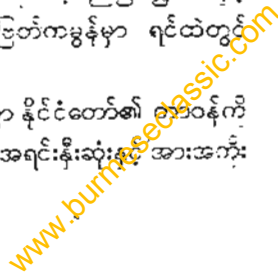
အခန်း ၁၆

သီရိဗြတ်ကမ္ဘာ့ကလေးသည် သွားရိုးသွားစဉ် လူသွားလမ်းကို ရှောင်ကွင်း၍ အရိပ်အောက်သကောင်းသည့် တောတန်းကို ဖြတ်ကျော်ကာ နားနှင့်မျက်စိကို ဖွင့်ပြီး မြေညီညီ လာခဲ့ပေသည်။

သီရိဗြတ်ကမ္ဘာ့ကလေး၏ နားထဲတွင် စောစောက မှင်းစည်သူ ပြောခဲ့သည့်စကားများကို ကြားယောင်လျက်ရှိပြီး ရင်ထဲတွင် အောင့်သက်သက် ဖြစ်နေပေသည်။

မင်းစည်သူမှာ တစ်ကိုယ်ရေ တစ်ကာယသမား မဟုတ်တော့ဘဲ အောင်သည်ဘဝသို့ ရောက်ရှိသွားကာ နိုင်ငံတော်၏ တာဝန်အဖြစ် ထမ်းရွက်၏ တာဝန်ကိုပါ ပူးတွဲ ထမ်းရွက်သွားရတော့မည်ဖြစ်၍ မိမိနှင့် မိမိရဲ့တော့မည်ကို စဉ်းစားမိသောအခါ သီရိဗြတ်ကမ္ဘာ့ကလေးမှာ ရင်ထဲတွင် တောတစ်ခုဖြစ်သွားပြီး စိတ်အားငယ်မိပေသည်။

မင်းစည်သူမှာ မိမိနှင့် သေအတူ ရှင်မကွာ နိုင်ငံတော်၏ တာဝန်ကို ထမ်းရွက်လက်တွဲပြီး ရှုပ်ရွံ့ချွံချွံ ထမ်းရွက်ခဲ့သော အရင်းနှီးဆုံးနှင့် အားအကိုး

ရဆုံးသော သွေးသောက်ရဲဘော် ဖြစ်ပေသည်။ မင်းစည်သူကလွဲလျှင် မိမိကဲ့သို့ ပင် နိုင်ငံတော်အတွက် အသက်ပေး၍ ကျရာနေရာမှ တာဝန်ကို ထမ်းရွက် ခဲ့သော ဗိုလ်မင်းမြတ်စ တစ်ဦးတည်းသာ ယုံကြည်စိတ်ချရသည့် သွေးသောက် ရဲဘော်အဖြစ် ကျန်ရှိတော့သဖြင့် ရှေ့သို့ဆက်ရမည့် ဘဝခရီးတွင် အဖော် မပါဘဲ တစ်ကိုယ်တည်း ခရီးဆက်ရတော့မည် ဖြစ်သည်ကို စဉ်းစားမိသဖြင့် စိတ်အားငယ်ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

မင်းစည်သူမှာ နိုင်ငံတော်အပေါ်တွင် သစ္စာစောင့်သိသလို မိမိအပေါ် တွင်လည်း အသက်နှင့်လဲ၍ သစ္စာစောင့်သိသူ ဖြစ်သည့်အပြင် သွေးရင်း သားရင်းမက ခင်မင်ရင်းနှီးခဲ့သူ ဖြစ်သဖြင့် ယခုလို လူချင်းခွဲခွာရတော့မည်ကို စဉ်းစားမိတိုင်း ရင်ထဲတွင် အောင့်သက်သက်ဖြစ်နေခြင်း ဖြစ်သည်။ တစ်ဖက်မှ လှည့်ပြီး စဉ်းစားလိုက်ပြန်သောအခါ မင်းစည်သူမှာ နိုင်ငံတော်၏တာဝန်ကို သာမက အိမ်ထောင်၏တာဝန်ကိုပါ ထမ်းရွက်သွားရမည့် ယောက်ျားကောင်း တစ်ယောက်၏ ဘဝသို့ ရောက်ရှိသွားပြီ ဖြစ်သည်အပြင် နိုင်ငံတော်၏ တာဝန် များကို ဆက်လက်ထမ်းရွက်သွားကြမည့် သားကောင်းရတနာ၊ သမီးကောင်း ရတနာများဖြင့် နိုင်ငံတော်အား ကျေးဇူးဆပ်ကာ အမွေအနှစ်များအဖြစ် ထား ရစ်နိုင်မည့် အခြေအနေသို့ ရောက်ရှိသွားပြီဖြစ်၍ မိမိ၏ဘဝထက် မွန်မြတ် သည့် ဘဝသို့ ရောက်ရှိသွားပြီ ဖြစ်သည်ကို သိမြင်ကာ သီရိဗြဟ္မာ့ကမ္ဘာ့နတ် နှလုံးသားတွင် ထူးကဲသော ခံစားချက်တစ်ရပ်သို့ ခံစားနေရပြန်ပေသည်။

မိမိ၏ဘဝကို မိမိပြန်လည် သုံးသပ်လိုက်သောအခါ စိတ်ကူးယဉ် အိပ်မက်ဖြင့်သာ နိဂုံးချုပ်ရမည့် အခြေအနေသို့ ရောက်ရှိနေသဖြင့် သက်ပြင် ချမိပေသည်။ ဤအသက် ဤအရွယ်အထိ မည်သည့်မိန်းမကိုမျှ အရေးမဆို ခဲ့သော သီရိဗြဟ္မာ့ကမ္ဘာ့နတ် နှင်းကေသရာနှင့် တွေ့ခဲ့သည့် အချိန်မှ စ၍ နှင်းကေသရာအပေါ်တွင် စွဲလမ်းသည့်စိတ်အာရုံများ ဖြစ်ပေါ်ခဲ့သော်လည်း နှင်းကေသရာမှာ မြို့စားကြီး၏ သမီးဦးရတနာဖြစ်၍ မိမိမှာ သေမင်းနှင့် စစ်ဆင် နေရသည့် အညတရစစ်သည်တော် တစ်ဦးသာ ဖြစ်သည်ကို စဉ်းစားမိသောအခါ နှင်းကေသရာအပေါ်တွင် စွဲလမ်းခဲ့သည့် စိတ်များကို ဖြေဖျောက်ခဲ့ပေသည်။ နှင်းကေသရာအား ထိုက်တန်သော ယောက်ျားကောင်း တစ်ယောက်နှင့် နီး သွားစေရန်လည်း အားပေးကူညီခဲ့ပေသည်။ ထိုသို့ အားပေးကူညီခဲ့ခြင်းမှာလည်း နှင်းကေသရာအပေါ်တွင် စွဲလမ်းသည့် စိတ်များကို ဖြေဖျောက်နိုင်ရန် ဖြစ် သည်။

မိမိ၏စိတ်ကို မိမိဆုံးမပြီး နိုင်ငံတော်၏အရေးကိုသာ ဦးစားထောင့်

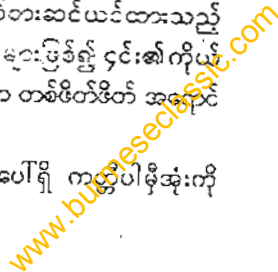
တာဝန်ကို ထမ်းရွက်ခဲ့သော်လည်း နှင်းကေသရာ အပေါ်တွင် စွဲလမ်းသည့် စိတ်ကို ဖြေဖျောက်၍မရဘဲ ခက်ခဲနက်နဲလှသည့် တာဝန်ကို ထမ်းရွက်နေရန်က လွဲလျှင် နှင်းကေသရာဆိုသို့ အာရုံရောက်လျက် ရှိနေချိန်တွင် မင်းစည်သူ ဖြေလိုက် သော စကားများကြောင့် မီးခဲပြာဖုံး ဖြစ်နေသော သီရိဗြဟ္မာ့ကမ္ဘာ့နတ် ဆရာ မှာ ဖုံးဖိ၍ မရအောင် ပေါ်လွင်လာခဲ့ပေသည်။ သို့ရာတွင် မိမိ၏ စိတ်သို့ နိဗ္ဗာန်သံဃာ မြီးဆုံးမပြီး မိမိထမ်းရွက်နေရသည့်တာဝန် ပြီးဆုံးသွားလျှင် ဝေးရာအရပ်သို့ သွား၍ မိမိအပေါ်တွင် ကျရောက်လာမည့် နိုင်ငံတော်၏ တာဝန်များကို ဆက်လက်ထမ်းရွက်သွားရန် စိတ်ပိုင်းဖြတ်လိုက်ပေသည်။

ထိုသို့ စိတ်ပိုင်းဖြတ်လိုက်ပြီးနောက် နားနှင့်မျက်စိကိုဖွင့်၍ သတိပြု နှုတ်ပြန် ခရီးနှင့်၍လာခဲ့စဉ် လမ်းဆုံတစ်ခုသို့ ရောက်သောအခါ လှုပ်လှုပ်ရှားရှား အသံများကြားရသဖြင့် သီရိဗြဟ္မာ့ကမ္ဘာ့နတ် မိမိအမြဲတမ်း ကိုင်ဆောင်သည့် နိဗ္ဗာန်သံဃာကို ဓားအိမ်မှ ဆွဲထုတ်လိုက်ပြီး အသံကြားရာသို့ သစ်ပင်များ ကြားမှ လှမ်းကြည့်လိုက်ရာ သန်မာတောင့်တင်းသော လူလေးယောက်သည် မင်းစည်သူကို ဖြီးပြီး ဘီးကျွတ်သွားသည့် လှည်းယဉ်တစ်စီးကို လမ်းဘေးရှိချောက်ထဲမှ ဆွဲတင်နေကြသည်ကို မြင်ရသဖြင့် သီရိဗြဟ္မာ့ကမ္ဘာ့နတ် ဓားကို ဓားအိမ်ထဲသို့ ပြန်သွင်းလိုက်ပြီး လှည်းယဉ်ရှိရာသို့ လာခဲ့ပေသည်။

လှည်းယဉ်ကို ဆွဲတင်နေသော လူလေးယောက်၏ ဝတ်စားတန်ဆာ များကို ကြည့်ရှုခြင်းအားဖြင့် မင်းမူထမ်းများ ဖြစ်သည်ကို သိနိုင်ပေသည်။ လှည်းယဉ်မှာလည်း သာမန်လှည်းယဉ် မဟုတ်။ အထက်တန်းလွှာများသာ နှင်းလှေရှိသည့်လှည်းယဉ် ဖြစ်နေသည်ကို တွေ့ရပေသည်။ လှည်းယဉ် အနီးသို့ ရောက်သောအခါ တစ်ဖက်စောင်းနင်းဖြစ်နေသည့် လှည်းယဉ်ပေါ်ရှိ နတ်ဦးပါမိုအုံးကို အားပြု၍ ကျုံးကျုံးထိုင်နေသော အမျိုးသမီးကြီးတစ်ဦးကို မြင်ရပေသည်။

အမျိုးသမီးကြီးမှာ အသက်အရွယ်အားဖြင့် ငါးဆယ်ခန့်ရှိလိမ့်မည်ဟု ခန့်မှန်းရပေသည်။ ကိုယ်လုံးကိုယ်ထည် သေးကွေးသော်လည်း အချိုးအဆင် ပြည့်စုံ၍ ငယ်ရွယ်စဉ်က ဆိုလျှင် မိန်းမချော မိန်းမလှ တရင်းဝင်တစ်ဦး ဖြစ်နေမည်ဟု ပြောနိုင်ပေသည်။ အမျိုးသမီးကြီး ဝတ်စားဆင်ယင်ထားသည့် ဝတ်စားတန်ဆာများမှာလည်း အဖိုးတန် ပိုးဖက်ထွဋ်ပါ များဖြစ်၍ ၎င်း၏ကိုယ် နှင်းဆင်ယင်ထားသည့် စိန်ရွှေလက်ဝတ်ရတနာများမှာ တစ်ဖက်ဖိတ် အချောင့် ဝတ်၍ နေပေသည်။

အဆိုပါ အမျိုးသမီးကြီးသည် လှည်းယဉ်ပေါ်ရှိ ကတ္တီပါမိုအုံးကို

အကြံပြုထိုင်နေရင်း မင်းမှုထမ်းများနှင့်တူသော လူလေးယောက်အား ဆွဲကြမ်းမောင်းနေသည်ကို မြင်ရပေသည်။

သီရိဗြတ်ကမ္မန်သည် အဆိုပါ အမျိုးသမီးကြီးအား ခြေဆုံးခေါင်းဆုံးကြည့်နေရာမှ လှည်းယဉ်အနီးသို့ ချဉ်းကပ်လာခဲ့ပေသည်။ သီရိဗြတ်ကမ္မန် စီးနင်းလာသည့် မြင်းခွာသံများကို ကြားရသောအခါ လှည်းယဉ်ပေါ်မှ အမိမိသမီးကြီးသည် သီရိဗြတ်ကမ္မန်ဘက်သို့ လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။ သီရိဗြတ်ကမ္မန်အား စူးရှသည့် မျက်လုံးများဖြင့် အကဲခတ်နေရာမှ မိမိအနီးသို့ ချဉ်းကပ်လာရန် တည်ငြိမ်ခံညားသည့် အမူအရာဖြင့် လက်ယပ်၍ ခေါ်လိုက်သည်။

'ဟေ့ သူငယ် ရပ်ကြည့်မနေစမ်းပါနဲ့၊ ဝိုင်းဝန်းပြီး ကူညီစမ်းပါဦးလမ်းခုလတ်မှ လှည်းဝင်ရိုးကျိုးပြီး ဘီးကျွတ်ထွက်သွားလို့ ဘာလုပ်ရမှန်းမသိဘူး။ ပါလာတဲ့ လူတွေကလည်း ခွန်အားဗလကောင်းပေမယ့် တစ်ယောက်အသုံးမကျဘူး။ လမ်းက ကြမ်းရတဲ့အထဲ ချိုင့်ထဲကို မောင်းချလို့ ဝင်ရိုးကျိုးသွားပြီ။ သတိနဲ့ ဖြည်းဖြည်းမောင်းပါလို့ ပြောတာ မရဘူး။ တွင်းတူးပြီး မိုက်မဲအကောင်တွေ'

အမျိုးသမီးကြီးသည် ၎င်းနှင့်အတူပါလာသော လူလေးယောက်အား ဆဲရေးရင်း သီရိဗြတ်ကမ္မန်အား ဝိုင်းဝန်းကူညီရန် ပြောလိုက်သည်။

'ဒုက္ခရောက်နေမှန်းသိလို့ ကူညီရအောင် လာခဲ့တာပါ။ ဒါပေမဲ့'

သီရိဗြတ်ကမ္မန်က စကားစလိုက်ရာ အမျိုးသမီးကြီးက လက်ခံကာလိုက်သည်။

'ဒါပေမဲ့ လုပ်မနေစမ်းပါနဲ့၊ ဖြစ်နိုင်တဲ့နည်းနဲ့ ဝိုင်းဝန်းကူညီစမ်းပါဟေ့ .... ခုန်မှိုင်း၊ ငါဘယ်သူလဲ ဆိုတာ ပြောပြလိုက်စမ်း'

အမျိုးသမီးကြီးသည် စိတ်မရှည်သည့် အမူအရာဖြင့် ပြန်ပြောလေ့ရှိသည့် လှည်းယဉ်ကို ရောက်ထဲမှ ဆွဲတင်ရန် ကြိုးစားနေသော လူလေးယောက်အနက် တစ်ယောက်ကို လှမ်းခေါ်လိုက်ပြီး မိမိ မည်သူမည်ဝါဖြစ်သည်ကို ပြောပြရအမိန့်ပေးလိုက်သဖြင့် ခုန်မှိုင်း ဆိုသည် အမျိုးသမီးကြီး အနီးသို့ ရိုသေချဉ်းကပ်လာပေသည်။

'ပန်းလှိုင်ထိပ်ထား သီရိမာလာ သခင်မ ဖြစ်ကြောင်းပါ'

ခုန်မှိုင်း ဆိုသူက သီရိဗြတ်ကမ္မန်ဘက်သို့ လှည့်ပြီး အစီရင်ခံလိုက်သည်။

'ကဲ ငါဘယ်သူလဲဆိုတာ သိပြီ မဟုတ်လား။ ဆောင်းတူးမြို့စားစံအိမ်တော်ကို ငါသွားချင်တယ်။ ခရီး ဘယ်လောက် ဝေးသေးသလဲ'

ပန်းလှိုင်ထိပ်ထား သီရိမာလာ သခင်မက မေးလိုက်သည်။

'သိပ်မဝေးတော့ပါဘူး။ မြင်းနဲ့ ခရီးပြင်းနှင်မယ်ဆိုရင် တွမ်းနစ်ရာထက်လောက်နဲ့ ရောက်နိုင်ပါတယ်'

'အရေးထဲမှာ လှည်းယဉ်က ဝင်ရိုးကျိုးရသေးတယ်။ ဆောင်းတူးမြို့စားရဲ့ စံအိမ်တော်ကိုရောက်အောင် ငါဘယ်လိုသွားရမလဲ ပြောနေပါဦးပါနဲ့ မကူညီနိုင်ဘူးလား'

'ဆောင်းတူးမြို့စားရဲ့ စံအိမ်တော်ကို သွားချင်ရင် လွယ်ပါတယ်။ လှည်းဝင်ရိုးကျိုးနေလို့ ခရီးမဆက်နိုင်ဘူးဆိုရင် ခြေကျင်သွားရင်လည်း ဖြစ်နိုင်ပါတယ်။ မြင်းစီးပြီး ခရီးနှင်ရင် ပိုပြီး လျင်မြန်လွယ်ကူပါတယ်။ မြင်းမစီးတတ်ဘူးဆိုရင်တော့ ကျွန်တော့်မြင်းပေါ်မှာ တင်ပြီး ခေါ်သွားရင်လည်း ဖြစ်နိုင်ပါတယ်'

သီရိဗြတ်ကမ္မန်က အဖြေပေးလိုက်ရာ သီရိမာလာ သခင်မသည် သီရိဗြတ်ကမ္မန်၏ ရှင်းလင်းပြတ်သားသည့် အဖြေကို သဘောကျသည့် အမူအရာဖြင့် သီရိဗြတ်ကမ္မန်အား ခြေဆုံးခေါင်းဆုံး ကြည့်နေပေသည်။

'မင်းရဲ့ ရုပ်လက္ခဏာကို ကြည့်ရတာ ရိုးသားပုံရတယ်၊ အပြောအဆိုလည်း ရဲရင့်ပြတ်သားတယ်။ မင်းရဲ့နာမည်ကို ပြောပြစမ်း'

'သီရိဗြတ်ကမ္မန်'

'အလုပ်အကိုင်ကကော'

'အိုးမဲ့ အိမ်မဲ့ အနာဂတ်အတွက် မျှော်လင့်ချက်ကင်းမဲ့တဲ့ အညတရအလုပ်တွေပါ'

'အေး ခုလို ရှင်းရှင်းလင်းလင်း သိရတာ ကောင်းတယ်။ ကဲ သခင်မ ဆောင်းတူးမြို့စားကြီးရဲ့ စံအိမ်တော်ကို ရောက်အောင် ပို့ပေးစမ်းပါ'

ပန်းလှိုင်ထိပ်ထား သီရိမာလာက အကူအညီ တောင်းလိုက်သည်။ 'အခြေအနေမရှိတဲ့ သူတစ်စိမ်းတစ်ယောက်ကို စိတ်ချယုံကြည်ပါသလား'

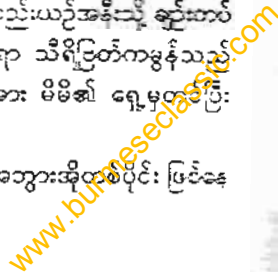
'မင်းရဲ့ မျက်နှာကို မြင်ရကတည်းက မင်းဟာ စိတ်ချယုံကြည်ရမယ့်သူပဲဖြစ်ကြောင်း သခင်မက သိလို့ အကူအညီ တောင်းတာပါ။ သခင်မကတော့ လူကဲခတ်တတ်ပါသေးတယ်။ ကဲ သခင်မကို စစ်သည်ဘော်ချဲ့ပါမှာတင်ပြီး ဆောင်းတူးမြို့စားကြီးရဲ့ စံအိမ်တော်အရောက် ပို့ပေးစမ်းပါ'

သီရိမာလာ သခင်မသည် ပြောပြောဆိုဆို လှည်းယဉ်အနီးသို့ ချဉ်းကပ်လာကာ သီရိဗြတ်ကမ္မန်အား လက်ကမ်းပေးလိုက်ရာ သီရိဗြတ်ကမ္မန်သည်

လှည်းယဉ်ကို ပွေ့ချီသလို ပွေ့ချီပြီး သီရိမာလာအား မိမိ၏ ရှေ့မှတစ်ဆင့်

ဆောင်လာခဲ့ပေသည်။

သီရိမာလာမှာ အသက်အရွယ်ကြီးရင့်ပြီး အဘွားအိုတစ်ပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်နေ

...ကိုယ်လုံးကိုယ်ထည် သေးကွေးပြီး ကျစ်ကျစ်လျစ်လျစ် ရှိပေသည်။
...အနည်းငယ်တွန့်နေသည်မှလွဲ၍ နုပျိုစိုပြည်လျက်ပင် ရှိပေသည်။ သီရိ
...ဝတ်စားဆင်ယင်ထားသည့် ဝတ်လဲတော်များမှာလည်း သီရိမာလာ၏
...အမျိုးအဆစ် ကျစ်လျစ်ပြေပြစ်သည့် ကိုယ်လုံးကိုယ်ထည်ကို ပေါ်လွင်စေပြီး
...ဝါဝင်းစိုပြည်သည့် အသားအရေကို ပိုမို၍ ပေါ်လွင်ထင်ရှားစေပေသည်။

သီရိဗြတ်ကမ္မန်သည် သီရိမာလာ၏ နုပျိုစိုပြည်သည့် ရုပ်ရည်ကို
တစ်စိမ့်စိမ့်ကြည့်ရင်း ဖြည်းဖြည်းနှင့်မှန်မှန် ခရီးနှင့်ခွဲပေရာ သီရိမာလာသည်
ကတ္တီပါမိုအိုးပေါ်တွင် ခြေနှစ်ဖက်တွဲလောင်းချ၍ သီရိဗြတ်ကမ္မန်၏ ရင်ခွင်တွင်
လိုက်ပါလာခဲ့ရာမှ မိမိ၏ ဝါဝင်းသော သလုံးသားနှင့် ကတ္တီပါပုံတော်ဖိနပ်
ဝတ်ဆင်ထားသည့် ခြေဖျားများကို သီရိဗြတ်ကမ္မန် ဂရုတစိုက် ကြည့်ရှုနေသည့်
ကို မြင်ရသောအခါ ရှက်စနိုးသည့် အမူအရာဖြင့် ထာဝီစကို ဆွဲချလိုက်သည်။

'သခင်မရဲ့ သလုံးသားကို ဘာဖြစ်လို့ ငေးစိုက်ကြည့်နေတာလဲ
အမယ်အို ရွတ်တွဲကြီးရဲ့ သလုံးသားကို မြင်ရတော့ ရွံ့ရှာတဲ့ စိတ်တွေ ဖြစ်
မလာဘူးလား'

'အမယ်အိုသာ ဆိုရပါတယ်၊ အသားအရေက နုပျိုစိုပြည်နေတုန်း
တအံ့တကြည့် ကြည့်နေမိတာပါ။ အင်မတန် သီလကောင်းလို့သာ အရွယ်တော်
တင်တာပါ။

'သခင်မ အရွယ်တော်တင်တယ်။ ဟုတ်လား။ သခင်မ ငယ်ငယ်တုန်း
ကသာ စစ်သည်တော်ကြီး မြင်ရရင် ဥမ္မာဒန္တီကို မြင်ရတဲ့ သိဝိဘုရင်ကြီး
ရူးသွားသလို စစ်သည်တော်ကြီးပါ ရူးသွားမှာ သေချာတယ်။ သခင်မ ငယ်ငယ်
ရွယ်ရွယ်တုန်းကဆိုရင် တစ်နန်းတော်လုံးက ငေးကြည့်ရအောင် လှတယ်။
သခင်မလောက် ချောတဲ့လှတဲ့ အမျိုးသမီးဆိုလို့ ရှင်စောပု ဘုရင်မကြီး တစ်ယောက်
တည်း ရှိတယ်။ သခင်မ ချောသလောက် လှသလောက် သခင်မရဲ့ တူမတော်
တွေ မိအောင်မလိုက်နိုင်ကြဘူး။ တူမတော် နှင်းကေသရာကို စစ်သည်တော်ကြီး
မြင်ဖူးကောင်း မြင်ဖူးလိမ့်မယ်။ နှင်းကေသရာ လှတယ်ဆိုတာ သခင်မကြီး
အိပ်နေသလောက် ရှိသေးတယ်။ တူမတော် နှင်းကေရီလည်း ချောတာပဲ။ ဒါနဲ့
သခင်မ ငယ်ရွယ်စဉ်ကလောက် ကျက်သရေ မရှိဘူး'

'ရှင်စောပု ဘုရင်မကြီး ငယ်ရွယ် ပျိုပျစ်စဉ်က သူမတူအောင် ချော
လှပကြောင်း သတင်းစကားတော့ ကြားဖူးပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ သခင်မလောက်
တော့ ချောလိမ့်မယ် မထင်ဘူး'

'သခင်မလောက် မချောပေမဲ့ သူက ဘုရင်မကြီး ဖြစ်နေပြီ မဟုတ်လား

...စဉ်တုန်းက ဆိုရင်လည်း သူက ဘုရင်သမီးတော်ဆိုတော့ ဘုရင်ပုဆိုး
...ဆိုသလို နဂိုအချောအလှကို မွမ်းမံပြင်ဆင်ထားလိုက်တော့ သီရိမာ
...နေတာပေါ့။ ဒါကို အသာထားပြီး ဆောင်းတူးမြို့စားကြီးရဲ့ ငံအိမ်
...သည်တော်ကြီး ရောက်ဖူးသလား'

'ဆောင်းတူးမြို့စားလေးရဲ့ ဖိတ်ခေါ်ချက်အရ မြို့စားလေးရဲ့ ငံအိမ်
...ကွန်တော် တည်းခိုနေထိုင်ပါတယ်'

သီရိဗြတ်ကမ္မန်က အဖြေပေးလိုက်ရာ သီရိမာလာ သခင်မမှာ အံ့အား
...ပေသည်။

'ဟင် ဟုတ်လား၊ အဆင်သင့်လိုက်လေ။ ဒါထက် နေပါဦး။ တူတော်
...ညားအိမ်နဲ့ အတော်ရင်းနှီးသလား'

'ရင်းနှီးတယ်ဆိုတဲ့ စကားထက် မြို့စားလေးရဲ့ ချီးမြှင့်မြှောက်စားခြင်း
...သုနေရသူ ဖြစ်တယ် ဆိုတဲ့ စကားက ပိုပြီး မှန်ပါလိမ့်မယ်'

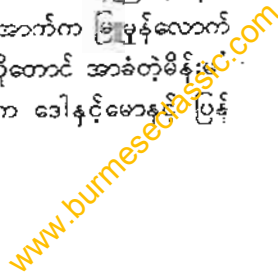
'ဗညားအိမ် ချီးမြှင့်မြှောက်စားတာကို ခံယူရတယ် ဆိုရင်တော့
...ကောင်းတော့ဘူး။ ဗညားအိမ်အကြောင်း သခင်မ အသိဆုံးပဲ။ အရွယ်နဲ့
...အောင် အရက်သေစာ သောက်စားမူးယစ်ပြီး ရမ်းကားနေဖို့လောက်ပဲ
...အိမ်။ မြို့စားလေး ရာထူးနဲ့ မထိုက်တန်ဘူး'

'မြို့စားလေး အပေါ်မှာ ဒီလောက်တောင် အထင်မသေးသင့်ပါ'

'အထင်သေးလို့ ပြောနေတာ မဟုတ်ဘူး။ သခင်မရဲ့ တူတော်မောင်
...ကြောင်း သခင်မ အသိဆုံးပဲ။ သူတို့မောင်နှမနှစ်ယောက်စလုံး တစ်ယောက်မှ
...ဘူး။ မာန်မာနတွေ ထောင်လွှားလိုက်တာလည်း လွန်ရော။ ပြီးတော့
...ကြီးကို ကာပြန်ချင်သေးတယ်။ နှင်းကေသရာဆိုတဲ့ သူငယ်မကလည်း
...နားထင်ရောက်နေတာပဲ။ ဘယ်ယောက်ျားမှ သူနဲ့မထိုက်တန်ဘူးလို့
...အတော့။ ဒီသူငယ်မကြောင့်လည်း ခက်သေးတယ်။ ဒီအသက် ဒီအရွယ်
...အောင် အိမ်ထောင်မပြုသေးတာသာ ကြည့်တော့'

'သခင်မ ပြောသလို ဟုတ်မယ် မထင်ပါဘူး'

'ဘာဖြစ်လို့ မဟုတ်ရမှာလဲ။ သခင်မရဲ့ တူမတော်အကြောင်း သခင်မ
...မင်းက ပိုပြီး သိနိုင်မှာလား။ နှင်းကေသရာလောက် မာန်ကြီးတဲ့မိန်းမ
...ဖူးသေးဘူး။ ယောက်ျားတွေကို သူ့ခြေဖဝါးအောက်က မြေမှုန့်လောက်
...နီးသားချင်တဲ့မိန်းမ မဟုတ်ဘူး။ ဘုရင်မကြီးကိုတောင် အာခံတဲ့မိန်းမ
...ပန်းလှိုင်ထိပ်ထား သီရိမာလာ သခင်မက ဒေါနှင့်မောနင်းပြန်
...လိုက်သည်။

'သခင်မ ပြောသလို မဟုတ်ပါဘူး။ နှင်းကေသရာ သခင်မဟာ ဘုရင်မကြီးအပေါ်မှာ အသက်ပေးပြီး ကျေးဇူးသစ္စာ စောင့်သိရှိသေပါတယ်။ လိုတဲ့လူတွေ ကုန်းချောတာကို နားမဝင်ပါနဲ့'

သီရိဗြတ်ကမ္မန်က နှင်းကေသရာအား ကာကွယ်ပြီး ပြောလိုက်ရာ ဝန်းလှိုင်ထိပ်ထား သီရိမာလာ သခင်မသည် မျက်မှောင်ကြွတ်ပြီး သီရိဗြတ်ကမ္မန် ၏ မျက်နှာကို စေ့စေ့ပြန်ကြည့်လိုက်သည်။

'နှင်းကေသရာဟာ သခင်မရဲ့ တူမတော်ပါ။ ကြားလူတွေ ကုန်းချောတာ ကို သခင်မ နားဝင်ပြီး တစ်ဖက်သတ် ပြောနေတာ မဟုတ်ဘူး။ သခင်မရဲ့ တူမအကြောင်း သခင်မ သိလို့ပြောနေတာ။ နှင်းကေသရာကို ရှင်စောပု ဘုရင်မ ကြီးက သမီးတော်နဲ့မခြား ခင်မင်လေးစားတော်မူတယ်။ သူများတကာထထ ပိုပြီး အရေးပေးတော်မူတယ်။ ဒီကျေးဇူးတရားတွေကို ထောက်ထားရမှန်း မသိဘဲ ဘုရင်မကြီးကို အာခံတာ ကောင်းသလား။ ဘုရင်မကြီးရဲ့ ကျေးဇူးရှင် ဖြစ်ရုံသာမက ရာဇသတ်၊ ဓမ္မသတ်မှာ ကျွမ်းကျင်လို့မိတဲ့ ရှင်ဓမ္မဓရ လူထွက်ဆို သမီးတော်နဲ့ လက်ထပ်တော်မူပြီး နန်းလျာထားတာကို တူမတော်နှင်းကေသရာ လူသိရှင်ကြား ကန့်ကွက်ခဲ့တယ် ဖဲ့ဟဲ့တ်လား။ ဒါဟာ သူ့အလုပ်လား။ သူ့ ဘယ်လောက်များ နားလည်လို့လဲ။ ဒါဟာ ဘုရင်မကြီးကို အာခံတာ မဟုတ်လား။ ကျေးဇူးတရား မသိတတ်တဲ့ မိန်းမ'

သီရိမာလာ အလျှော့မပေးဘဲ စိတ်ရှိလက်ရှိ ပြောချလိုက်ပြန်သည်။
'ဒီစကား ဒီမှာတင် ရပ်ပါတော့။ ကျွန်တော် တောင်းပန်ပါတယ်။
'တောင်းပန်ပါတယ် ဟုတ်လား။ ဘာဖြစ်လို့ တောင်းပန်ရတာလဲ။

နှင်းကေသရာကို စစ်သည်တော်ကြီးက ဘာဖြစ်လို့ အကာအကွယ်ပေးနေရတာလဲ။ နှင်းကေသရာဟာ သခင်မရဲ့ တူမတော် အရင်းခေါက်ခေါက်ပါ။ ဒါပေမယ့် တူမတော် မကောင်းရင် မကောင်းကြောင်းတော့ ပြောရမှာပဲ။ သခင်မက ပြောစရာရှိရင် ပြောချလိုက်ရမှ ရင်ထဲမှာ ပေါ့သွားတာ။ မပြောဘဲကို မနေနိုင်ဘူး။ စစ်သည်တော်ကြီး မပြောနဲ့၊ ဘုရင်မကြီးရဲ့ ခမည်းတော် ရာဇဓိရာဇ်ဘုရင်ကြီး တောင် သခင်မကို တောင်းပန်လို့မရဘူး။ ပြောစရာရှိရင် ဘုရင်သောဘာသေ မရှောင်ဘူး၊ ပြောချလိုက်ရမှ ကျေနပ်တာ။ ရာဇဓိရာဇ် ဘုရင်ကြီးလေးက ဘုန်းတန်ခိုးကြီးမားတဲ့ဘုရင် ရှိသေးလို့လား။ ဒါကိုတောင် သခင်မ အလျှော့ မပေးဘူး။ ပြောစရာရှိရင် ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြောချလိုက်တာပဲ။ ဒါကို အသိထားပြီး နှင်းကေသရာအကြောင်း ဆက်ပြောရဦးမယ်။ နှင်းကေသရာဟာ သခင်မရဲ့ တူမတော်ဖြစ်ပေမယ့် သခင်မနဲ့ မတူဘူး။ မာနထောင်လွှားတဲ့ မေ

နှင်းကေသရာမရှိဘူး။ နှစ်ဦးနှစ်ဖက်သော လူကြီးမိဘတွေ သဘောတူ ခုခပ် ပြောင်းလမ်းထားတဲ့ မိုးအုံးနောင်နဲ့ လက်ထပ်ဖို့ကိစ္စကို နေ့ရွှေညရွှေနဲ့ ဆွဲဆိုင် ပြောကြည့်ပါလား။ ဘယ်ယောက်ျားမှ သူနဲ့ ထိုက်တန်တယ် မထင်ဘူး။ သူ့သိ သွေးနားထင်ရောက်တဲ့ မိန်းမ။ သခင်မတို့ ခေတ်ကနဲ့ ကွာပါတယ်။ သခင်မတို့ ခေတ်ကဆိုရင် ယောက်ျားတွေဟာလည်း ကျားကျားလျားလျားနဲ့ ဘယ်ယောက်ျား ပီသတယ်။ မိန်းမကို ကြည့်ဦးမလား၊ တကယ်ကို မိန်းမ တယ်။ ခုခေတ်မိန်းမတွေလို မူယာမာယာတွေ မများပါဘူး။ ချစ်ရေးကြိုက်ရေး ကြိုက်ရေးက စပြီး ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းပဲ။ ကြိုက်ရင် ကြိုက်တယ်၊ မကြိုက်ရင် မကြိုက်ဘူး တစ်ခွန်းတည်းနဲ့ ကိစ္စပြီးတယ်။ တူမတော် နှင်းကေသရာတို့များ ကြည့်မိန်းမပါဦး။ ဘယ်ယောက်ျားမှ သူနဲ့ မထိုက်တန်ဘူးဆိုပြီး သူနဲ့ စေ့စပ် ပြောင်းလမ်းထားတဲ့ မိုးအုံးနောင်ကို ဘေးကန်ထုတ်တယ်။ အခုအချိန်အထိ မိန်းမတွေနေတာနဲ့ပဲ အချိန်ကုန်နေတယ်။ ဒါလောက်တောင် လင်စံရွေးတဲ့မိန်းမ မရှိဘူးနဲ့ ညားမှာ မြင်ယောင်သေးတယ်'

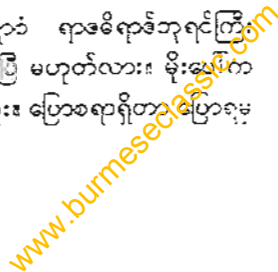
သီရိမာလာသခင်မသည် ပြောစရာရှိလျှင် မညာမတာ ပြောတတ်သူ ဖြစ်၍ စိတ်ထဲတွင် ရှိသမျှ အိတ်ညွန့်ဖာမှောက် ကရားမှ ရေလွတ်သလို ကျွတ်ကျွတ်ပြောနေပေရာ သီရိဗြတ်ကမ္မန်မှာ နှင်းကေသရာကို ထိလာသဖြင့် သူ့ထံတွင် အောင့်သက်သက် ဖြစ်လာပေသည်။

'သခင်မကြီး ပြောတဲ့စကားဟာ တစ်ခွန်းမှ မမှန်ပါဘူး။ လူတစ်ဖက် အပေါ်မှာ ဒါလောက်တောင် မှီချိုးမျှစ်ချိုး ပြောဖို့ မသင့်လျော်ပါဘူး။
သီရိဗြတ်ကမ္မန်က ပြန်ပြောလိုက်သည်။ သီရိမာလာ သခင်မအား
မကြီးဟု ပြောင်းလဲပြီး ခေါ်လိုက်သည်။

'မှီချိုးမျှစ်ချိုး ပြောနေတာ မဟုတ်ဘူး။ ကိုယ့်တူမအကြောင်း သိလို့ ပြောနေတာ။ ဘာလဲ၊ စစ်သည်တော်ကြီးက နှင်းကေသရာကို ထိလို့ မချီအောင် ပြောတာလား။ မချီအောင် နာရုံမကပဲ လဲသေချင်သေ။ ပြောစရာ ရှိတာတော့ ပြောမယ်'

'ဒီစကား ဒီမှာတင် ရပ်တန့်က ရပ်ရင် ကောင်းပါလိမ့်မယ်။ သခင်မ ကြီးကို ကျွန်တော် တောင်းပန်ပါတယ်'

စစ်သည်တော်ကြီး မပြောနဲ့၊ နတ်ရွာဘဲ ရာဇဓိရာဇ်ဘုရင်ကြီးက သိသင့်တာတောင် မရပါဘူးလို့ ပြောထားပြီးပြီ မဟုတ်လား။ မိုးအုံးပေါ်က ကြည့်မိန်းမလား၊ လာပြီး တောင်းပန်ပါစေ၊ မရသေးဘူး။ ပြောစရာရှိတာ ပြောရမှ မသိဘဲမိန်းမ'

'ကောင်းလှပါပြီ။ သခင်မကြီး ပြောစရာရှိတာကို လွတ်လွတ်လပ်လပ် ပြောချင်တိုင်း ပြောနိုင်အောင် ဒီနေရာမှာပဲ သခင်မကြီးကို ချထားခဲ့ပါရမယ်။ တွန့်တော်ရှေ့မှာ ပြောတာတော့ နားမခံနိုင်လွန်းလို့ တောင်းပန်တာပါ။

သီရိဗြတ်ကမ္မန်က တောင်းပန်သလိုလိုနှင့် မြင်းပေါ်မှ ဆင်းခဲ့ပြောလိုက်သည်။

'သခင်မကို ဒီနေရာမှာ ချထားခဲ့မယ် ဟုတ်လား။ ဒါဖြင့် မြို့စားကြီးရဲ့ စံအိမ်တော်ကို ရောက်အောင် သခင်မ ဘယ်လိုလုပ် သွားရမှာလဲ'

'သခင်မကြီးမှာ ခြေနှစ်ချောင်း ရှိသားပဲ'

'ဘာလဲ၊ လူသူမနီးတဲ့ တောကြီးမျက်မည်းထဲမှာ သခင်မကို တစ်ယောက်တည်း ထားခဲ့မယ်ပေါ့လေ။ သတ္တိရှိရင် ထားခဲ့စမ်းပါလား။ သခင်မအကြောင်း သိရမှာပေါ့'

'ဒါဖြင့် ကောင်းပါပြီ။ သခင်မအကြောင်း သိရအောင် မြင်းပေါ်မှ ဆင်းတော်မူပါ'

'ဘာဖြစ်လို့ ဆင်းရမှာလဲ၊ သတ္တိရှိရင် တွန်းချပါလား။ ဟောလက်ချောင်းတွေနဲ့ မင်းရဲ့မျက်လုံးကို ထိုးဖောက်ပြီး မင်းရဲ့လည်ပင်းကို အထောက်အကူထားလိုက်မှာပေါ့။ သတ္တိရှိရင် စမ်းကြည့်ပါလား။ အမယ်အို ရွတ်တွဆိုနေသတ္တိမခေဘူးပေ့ .... သိရဲ့လား'

သီရိမာလာ သခင်မသည် သီရိဗြတ်ကမ္မန်နှင့် မျက်နှာချင်းအကြည့်လက်ညှိုးငေါက်ငေါက်ထိုးကာ ရန်တွေ့လိုက်သည်။ သီရိဗြတ်ကမ္မန်မှာ အံ့သဝင့်နေပြီး တစ်စုံတစ်ရာ ပြန်မပြောနိုင်ဘဲ ပါးစပ်အဟောင်းသားနှင့် သီရိမာလာအား ငေးစိုက်ကြည့်နေမိပေသည်။

'လာလေ .... သတ္တိရှိရင် တွန်းချလေ။ သတ္တိလည်း မရှိဘဲနဲ့၊ ကြွေးကြီးလိုက်တာ'

သီရိမာလာ သခင်မက မဲ့ကာရွဲ့ကာဖြင့် စိန်ခေါ်လိုက်သည်။

'မိခင်အရွယ် ဝိုလိုသာ၊ ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်သာ ဆိုရင်'

သီရိဗြတ်ကမ္မန်က ကြိတ်မနိုင် ခဲမရသည့် အမူအရာဖြင့် ပြန်လှိုက်ရာ သီရိမာလာသည် သီရိဗြတ်ကမ္မန်နှင့် မျက်နှာချင်းအဝဲ၍ စေ့စေ့ကြည့်လိုက်သည်။

'ဘာလဲ၊ ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်သာဆို ဖက်နမ်းလိုက်ချင်သေးလို့လား'

သီရိမာလာက ပြန်ပြောလိုက်ရာ သီရိဗြတ်ကမ္မန်မှာ မျက်နှာမတတ်အောင် ဖြစ်သွားပြီး တစ်စုံတစ်ရာ ပြန်မပြောနိုင်ဘဲ ပါးစပ်အဟောင်းသား ခြင်သွားပြန်သည်။

သီရိမာလာမှာ သီရိဗြတ်ကမ္မန်၏ အကဲကို စမ်းလိုက်သည့်အပြင် အမူအရာဖြင့် ပြုံးစိစိ ဖြစ်နေပေသည်။ ထိုအခါကမ္မန် သီရိဗြတ်ကမ္မန် မိမိ၏အကဲကို စမ်းနေကြောင်း ရိပ်စားမိကာ နှင်းကေသရာအား ခုခံတော့မိပြီး ပြောခဲ့မိသည့်အတွက် လိပ်ပြာမသန့်ဖြစ်ကာ ရှက်သွေးလျှမ်းသွေး ချက်နာတစ်ခုလုံး နီရဲသွားပေသည်။

'လက်စသတ်တော့ ဒီလိုကိုး၊ စစ်သည်တော်ကြီးရဲ့ အကဲကို စမ်းတာ ဘွားခနဲပေါ်လာပြီ မဟုတ်လား။ မိန်းမမာယာသဲကိုးပြောဆိုတာ ဒါပဲ။ သည်ရဲ့လား။ အင်း .... လက်စသတ်တော့ တူမတော် နှင်းကေသရာကို နှင်းတော်ကြီး မျက်စိကျနေတာကိုး။ ဒါကြောင့် နှင်းကေသရာကို ထိရင် အောင် နာနေတာ မဟုတ်လား။ သခင်မကို မှန်မှန်ပြောစမ်း'

သီရိမာလာ သခင်မသည် ပြုံးစိစိအမူအရာဖြင့် မေးလိုက်ပြန်သည်။ သီရိဗြတ်ကမ္မန်မှာမူ တစ်ခွန်း တစ်ပါဒမျှ ပြန်မပြောနိုင်ဘဲ တုတုဘာဝေဝေ သိတ်သာ နေပေသည်။

'ဆိတ်ဆိတ်နေတာဟာ ဝန်ခံတာပဲ မဟုတ်လား။ တူမတော် နှင်းကေသရာကိုမှ စစ်သည်တော်ကြီး မျက်စိကျတတ်ပလေ။ နှင်းကေသရာနဲ့ သာစစ်သည်တော်ကြီး ခေါင်းမွေးတွေ ပြောင်မှာပဲ'

သီရိမာလာက ရယ်သွမ်းသွေးပြီး ပြောလိုက်ပြန်သည်။

'သခင်မကြီး ထင်သလို မဟုတ်ပါဘူး'

'ဘာလဲ၊ ခေါင်းမွေးမပြောင်ပါဘူးလို့ ပြောချင်လို့လား။ သခင်မရဲ့ အကြောင်း သခင်မလောက် ဘယ်သူမှ မသိဘူး'

'ဒါကို ပြောနေတာ မဟုတ်ဘူး'

'ဒါကို ပြောနေတာ မဟုတ်ဘူး ဆိုရင် ဘာကို ပြောချင်တာလဲ။ သရာကို စစ်သည်တော်ကြီး မျက်စိကျနေတယ် မဟုတ်ဘူးလို့ ငြင်းချင်တာပဲ။ ဒါကိုတော့ ပင်ပန်းခံပြီး ငြင်းမနေနဲ့။ စစ်သည်တော်ကြီးရဲ့ မျက်လုံးက ပြောတာ ဟုတ်မှန်ကြောင်း ဝန်ခံပြီးသား ဖြစ်နေပြီ။ ဒါကို အသာထားတော် နှင်းကေသရာကကော စစ်သည်တော်ကြီး မျက်စိကျနေတာကို မဟုတ်လား'

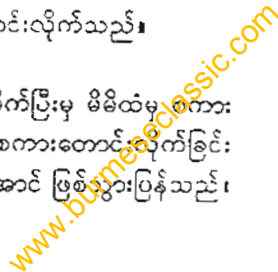
သီရိမာလာက ပရိယာယ်ဖြင့် စကားတောင်းလိုက်သည်။

'မသိပါဘူး'

သီရိဗြတ်ကမ္မန်က လွှတ်ခနဲ အခြေပေးလိုက်ပြီးမှ မိမိထံမှ စကား

သီရိမာလာ သခင်မက ပရိယာယ်ဖြင့် စကားတောင်းလိုက်ခြင်း

ကို စဉ်းစားမိသဖြင့် မျက်နှာမထားတတ်အောင် ဖြစ်သွားပြန်သည်။

သီရိမာလာ သခင်မမှာမှ မိမိ သိလိုသည့် အချက်ကို သိရသဖြင့် တစ်ခါနှင့် ပြန်နေပေသည်။

'မသိသေးဘူး ဟုတ်လား၊ စစ်သည်တော်ကြီး သိပ်ညှဲသေးတာပဲ။ ဘာဖြစ်လို့ သိအောင် ဖွင့်မပြောတာလဲ'

သီရိမာလာ မရမက မေးနေပြန်သည်။

'တော်ပါတော့၊ ဒီစကား ဒီမှာတင် ရုပ်ပါတော့။ သခင်မကြီးက ကျွန်တော် တောင်းပန်ပါတယ်'

'နေပါဦး၊ စစ်သည်တော်ကြီးရဲ့ နာမည်ကဖြင့် သီရိဗြတ်ကမ္ဘာ မဟုတ်လား'

'မှန်ပါတယ်'

'ဒီနာမည်ကို သခင်မ ကြားဖူးသလိုလိုပဲ။ ဒီလတိုက်ပွဲမှာ စစ်သည်တော်ကြီး ရှေ့တန်းကပါဝင်ပြီး ရွပ်ရွပ်ခွံခွံ တိုက်ပွဲဝင်ခဲ့ပါတယ်'

'သေမင်းနဲ့ စစ်ခင်းပြီး တိုက်ပွဲဝင်ခဲ့ပါတယ်'

'မြောင်းမြတိုက်ပွဲမှာ ရန်သူ့လက်ချက်နဲ့ ဒဏ်ရာ ရခဲ့သေးတာပဲ မဟုတ်လား'

'ဒါလည်း မှန်ပါတယ်၊ ကံကောင်းလို့ မသေတာပါ'

'သီရိဗြတ်ကမ္ဘာ ဆိုတဲ့ နာမည်က ယောက်ျားပီသတဲ့ နာမည်ပဲ။ ဒါထက် စစ်သည်တော်ကြီး တိုက်ပွဲအသီးသီးမှာ ရှေ့တန်းကနေ ရွပ်ရွပ်ခွံခွံ တိုက်ပွဲဝင်ခဲ့တဲ့အတွက် ဘယ်လို ဆုတော်လာဘ်တော်များ ရခဲ့ပါသလဲ၊ ဘယ်လို ရာထူးဌာနန္တရများ ချီးမြှင့်ခြင်း ခံရပါသလဲ'

'ဆုတော်လာဘ်တော်ကို မျှော်မှန်းပြီး တိုက်ပွဲဝင်ခဲ့ခြင်း မဟုတ်ပါ။ မည်သည့် ရာထူးဌာနန္တရကိုမှလည်း အလိုမရှိပါ။ နိုင်ငံတော်အတွက် အသက်ပေးပြီး တိုက်ပွဲဝင်ရင်း ရခဲ့တဲ့ ဒဏ်ရာများမှ ကျန်ရှိခဲ့တဲ့ အမာရွတ်များသည် ကျွန်တော်အဖို့ အမွန်မြတ်ဆုံးသော ဆုတော်လာဘ်တော်များ ဖြစ်ပါတယ်'

'ဒီလိုဆိုတော့လည်း စစ်သည်တော်ကြီးရဲ့စိတ်ထား မြင့်မြတ်ပေသော ဒါထက် စစ်သည်တော်ကြီးဟာ ဒေးပသွယ်ဇာတိ မဟုတ်လား'

'မှန်ပါတယ်'

'မိဘဆွေမျိုးတွေကော'

'မရှိတော့ပါဘူး၊ အနိစ္စ ရောက်ကုန်ကြပါပြီ'

'တစ်ကောင်ကြွက် ဆိုပါတော့'

'မှန်ပါတယ်'

'သခင်မလည်း တစ်ကောင်ကြွက်ပဲ။ စစ်သည်တော်ကြီးနဲ့ သခင်မက တစ်ကောင်တည်းနဲ့ ကြီးတာကလွဲရင် ကံတူအကျိုးပေးပဲ။ သခင်မော့ မိရော့ ခရီးတော့ဘူး။ သားထောက် သမီးခံလည်း မရှိဘူး။ ခင်ပွန်းလည်း အနိစ္စ ဖြစ်သွားပြီ။ သခင်မ တစ်ယောက်တည်း ကျန်တော့တယ်။ ခုလိုအခြေအနေ အားကိုးရမယ့် သားတစ်ယောက်လောက်တော့ ရှိစေချင်စမ်းလှဘယ်'

သီရိမာလာ သခင်မက ညည်းညည်းညူညူ ပြောရင်း ၎င်း၏ နှုတ်ကောက်မှာ ညှိုးငယ်၍သွားပေသည်။

တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် စကားမပြောဘဲ ကိုယ့်စိတ်ကူးနဲ့ကိုယ် စိတ်ခွဲကြရာမှ ပန်းလှိုင်ထိပ်ထား သီရိမာလာ သခင်မသည် သီရိဗြတ်ကမ္ဘာ စစ်သည်ကြီးရင့်ကျက်သည့် မျက်နှာထား အမူအရာကို မသိမသာ လှည့် ကြည့်ပြီး အကဲခတ်နေပြန်သည်။

'စစ်သည်တော်ကြီးဟာ အသက်အရွယ်နုနယ်ပေမယ့် ရွှင်ရွှင်လန်းလန်း ကြည့်ရင် ဝါတော်ရှစ်ဆယ် ရတဲ့ ဘုန်းတော်ကြီးလို ဣန္ဒြေကြီး တစ်ခွဲသားနဲ့ ခြစ်နေတာလဲ။ ဘာများ အလိုမကျလို့ မျက်နှာတော် "အို" နေရတာလဲ။ သီရိမာလာ သခင်မက မေးခွန်းထုတ်လိုက်ပြန်သည်။

'ကျွန်တော့်ရဲ့ ဘဝအတွေ့အကြုံတွေကို စဉ်းစားပြီး လာခဲ့လို့ပါ။ မျက်နှာထား "အို" တာ မဟုတ်ပါဘူး'

'စစ်သည်တော်ကြီးရဲ့ အတွေ့အကြုံကို ပြောပြစမ်းပါဦး'

'ကျွန်တော့်ရဲ့ ဘဝခရီးက အင်မတန် ကြမ်းတမ်းပါတယ်။ သေမင်းနဲ့ မင်းခံရပေါင်းလည်း များပါပြီ။ ကျွန်တော့်ရဲ့ မျက်စိအောက်မှာ သေမင်းရဲ့ သေမင်းရဲ့ လိုက်ပါသွားရတဲ့ လူတွေ မနည်းတော့ပါဘူး။ ဒါတွေကို စဉ်းစားမိလို့ပါ'

'ဘာဖြစ်လို့ သေမင်းနဲ့ စစ်ခင်းချင်တာလဲ။ ယောက်ျားဆိုတဲ့ သတ္တဝါ တွေဟာ ခပ်မတိုက်ရရင် မနေနိုင်ကြဘူး ထင်တယ်။ စစ်တိုက်တမ်း ကစားနေရ တိုင်း ခံတွင်းတွေ နေကြသလား မပြောတတ်ပါဘူး'

'စစ်တိုက်တမ်း ကစားနေကြတာ မဟုတ်ပါဘူး။ သူတစ်ပါးရဲ့ နိုင်ငံ တွေကို ကျော်စော်ကားလို့ စစ်တိုက်ကြတယ်ဆိုရင်တော့ သခင်မကြီး ပြောတဲ့ မှန်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော် ပါဝင်တိုက်ခိုက်တဲ့ စစ်ပွဲမှန်သမျှ တွေကတော့ ဆားရဲ့ လွတ်လပ်ရေးကို အကာအကွယ်ပေးတဲ့ တိုက်ပွဲတွေသာ ဖြစ်တဲ့ တိုက်ပွဲတွေပဲ။ မွန်မြတ်တဲ့ တိုက်ပွဲတွေသာ ဖြစ်ပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့တစ်တွေ တွေကတော့ နေပြီး အသေခံ တိုက်ခိုက်ခဲ့ကြတဲ့အတွက် အပြစ်မရှိတဲ့ အမျိုးသမီး တွေကလေးသူငယ်တွေ သူတစ်ပါးရဲ့ စော်ကားခြင်း၊ သတ်ဖြတ်ညှဉ်းဆဲခြင်း

ခဲရေယံဘေးက လွတ်မြောက်ခဲ့ကြပြီး စိတ်အေးချမ်းသာ နေနိုင် စားနိုင်ခဲ့ကြောင်း သိရတယ်။ မဟုတ်လား။ ယောက်ျားတွေ အသေခံ စစ်တိုက်ကြတာဟာ အမျိုးသမီးတွေနဲ့ ကလေးသူငယ်တွေအတွက် အသက်နဲ့ လဲခဲ့ကြတာပါ။ သွေးဆောင်ခံစားရတဲ့ စစ်တိုက်နေကြတာ မဟုတ်ပါဘူး။

ဘာလဲ။ စစ်သည်တော်ကြီးက ယောက်ျားတွေကို ထိလို့ မခံနိုင်ဘူးလို့ ထင်တယ်။ မိန်းမတွေကိုလည်း အထင်မသေးစမ်းပါနဲ့။ သခင်မကြီးကိုယ်တိုင် သခင်မရဲ့ ခင်ပွန်းနဲ့အတူ ဓားဆွဲပြီး တိုက်ပွဲဝင်ခဲ့ဖူးပါတယ်။ နိုင်ငံတော်နဲ့ သခင်မရဲ့ ချစ်မြတ်နိုးတဲ့ ခင်ပွန်းအတွက် ဆိုရင် သခင်မ သေရမှာ မကြောက်ပါဘူး။ သခင်မလို သတ္တိခံ အမျိုးသမီးတွေ အများကြီး ရှိပါသေးတယ်။ ကလေးသူငယ်တွေအတွက် ဆိုရင်လည်း သခင်မရဲ့ ရင်ကို မြေကတုတ်လုပ်ပြီး ကာကွယ်ခဲ့ဖူးသတ္တိရှိပါတယ်။ မိန်းမတွေကို အထင်မသေးပါနဲ့။

ပန်းလှိုင်ထိပ်ထား သီရိမာလာ သခင်မက ရဲရဲတောက် ပြန်ပြောလိုက်ရာ၊ သီရိဗြတ်ကမ္မန်သည် သီရိမာလာ၏ စိတ်နေသဘောထားကို တစ်ထက် တစ်စ တိုး၍ ကြည်ညိုလှေ့စား လာပေသည်။

တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် စကားမပြောဘဲ ခရီးဆက်လာခဲ့တဲ့ ပြန်ရာ မကြာမီ ဆောင်းတူးမြို့စား၏ စံအိမ်တော်မှ ဘုံအဆင့်ဆင့်ကို ရောက်မြင်ရသည့်နေရာသို့ ရောက်မှန်းမသိ ရောက်ရှိလာကြပေသည်။

သခင်မကြီး ရှုတော်မူပါ။ ဟိုရှေ့က ဘုံအဆင့်ဆင့်ဟာ ဆောင်းတူးမြို့စားကြီးရဲ့ စံအိမ်တော်ဖြစ်ပါတယ်။

သီရိဗြတ်ကမ္မန်က စံအိမ်တော်ကို ညွှန်ပြရင်း ပြောလိုက်ရာ သီရိမာလာ သခင်မသည် အံ့အားသင့်သည့် အမူအရာဖြင့် လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။

ဆိုင်မဆင့် ဝံ့မဆင့် မြို့စားကြီးရဲ့ စံအိမ်တော်ကိုတောင် ရောက်ကြမကုန်။ ဒါလောက်နီးမှန်း အစက မသိရဘူး။

မြို့တွင်းသို့ ဝင်ရတော့မှာ ဖြစ်တဲ့အတွက် သခင်မကြီး မြင်းပေါ်တက်လိုက်လာလို့ တော်ပါ့မလား။ လူတွေမြင်ရင် ကဲ့ရဲ့စရာများ ဖြစ်နေမလား။ မြင်းပေါ်က ဆင်းပြီး ခြေကျင် ခရီးဆက်ကြရရင် မကောင်းပါလား။

သီရိဗြတ်ကမ္မန်က အကြံပေးလိုက်ရာ သီရိမာလာက ခေါင်းကို အညှစ်ခါလိုက်သည်။

ဘယ်သူကဲ့ရဲ့မှာကိုမှ အရေးစိုက်နေစရာ မလိုဘူး။ ဘာလဲ။ စစ်သည်တော်ကြီးရဲ့ ရင်ခွင်ထဲမှာ သခင်မ လိုက်ပါလာတာကို လူမြင်သွားမှာ ရှုထင်

အမယ်အိုအရွယ်မို့ စစ်သည်တော်ကြီးရဲ့ မြင်းပေါ်မှာ တင်ဆောင်တာတွေ မြင်မှာ ရှက်တယ်ပေါ့လေ။

မဟုတ်ရပါဘူး။ ကျွန်တော်အပေါ် စိတ်ချယုံကြည်စွာနဲ့ ကျွန်တော်နဲ့အတူ မြင်းပေါ်မှာ ကျွန်တော်နဲ့အတူ စီးနင်းလိုက်လာတာကို ဂုဏ်ယူမိပါသေးတာ။ သီရိဗြတ်ကမ္မန်က တည်ငြိမ်သည့် အမူအရာဖြင့် ပြန်ပြောလိုက်ရာ သီရိမာလာသည် ကျေနပ်သွားပုံ ရပေသည်။

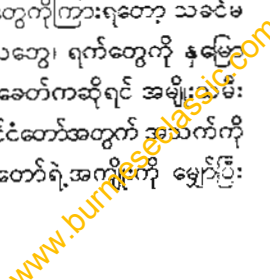
စစ်သည်တော်ကြီးရဲ့ ရိုးသားတည်ကြည်တဲ့ အမူအရာကို ကြည့်ပြီး အားဖြင့် စစ်သည်တော်ကြီး ပြောလိုက်တဲ့ စကားတွေဟာ စိတ်ရင်းစေတနာဖြင့် ပြောလိုက်ခြင်း ဖြစ်တယ် ဆိုတာ သခင်မ ယုံကြည်တယ်။ ဒါထက်ပိုသော သခင်မ ပြောတဲ့ စကားတွေကြောင့် သခင်မ အပေါ်မှာ စိတ်ပိုကျေနပ်လား။ သခင်မကို နှုတ်သီးကောင်း လျှာပါ။ စွာကျယ်ကျယ် အမျိုးသမီးမထင်ဘူးလား။

စိတ်မခုမိပါဘူး။ စွာကျယ်ကျယ် အမျိုးသမီးကြီးလို့လည်း မထင်မိပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ ပြောစရာရှိရင် မညာမတာပြောတတ်ပြီး ပရိယာယ်မာယာပြောတဲ့ အမျိုးသမီး ဖြစ်ကြောင်းတော့ ရိပ်စားမိခဲ့ပါတယ်။

ပရိယာယ်မာယာ ကြွယ်ဝတယ် ဟုတ်လား။ သခင်မကို မာယာရှင်လည်း နေသလား။ စစ်သည်တော်ကြီးကို သခင်မက ပရိယာယ်မာယာနဲ့ အထင်မသေးစေတယ်များ ထင်နေသလား။

ဒီလို မဟုတ်ရပါဘူး။ ကျွန်တော်ရဲ့ အတွင်းမနောမှာ ဖြစ်ပေါ်နေတဲ့ စိတ်ကွဲစွဲတွေကို ပေါ်လွင်လာအောင် ပရိယာယ်မာယာသုံးပြီး ဖော်ထုတ်တာကို ရိုးကျူးအံ့ဩနေတာပါ။ သခင်မအပေါ်မှာ အထင်မသေးပါဘူး။ ကျွန်တော်ကိုယ်ချစ်မြတ်နိုးတဲ့ ခင်ပွန်းအတွက် အသက်နဲ့လဲပြီး ဓားဆွဲ တိုက်ပွဲဝင်ခဲ့ရတာက အမျိုးသမီးကြီးရဲ့ စွမ်းရည်သတ္တိကို ကျွန်တော် မလေးစားဘဲ မြင်ခဲ့ပါဘူး။ သခင်မကြီးဟာ အသက်အရွယ် ကြီးရင့်ပေမယ့် ရဲစွမ်းသတ္တိနဲ့ အပြုအမူ ဖြစ်တဲ့အတွက် လူသာ အိုသော်လည်း စိတ်ပျိုပြီး ကိုယ်နုနေသူဖြစ်တယ်။

စစ်သည်တော်ကြီး ပြောလိုက်တဲ့ စကားတွေကိုကြားရတော့ သခင်မ အထင်မသေးဘဲ ပြန်လာတယ်။ ကုန်ခဲ့တဲ့ နှစ်တွေ၊ လတွေ၊ ရက်တွေကို နှစ်မြေမြေ ပြန်ပြီး နှိုချင်သလိုလို ဖြစ်လာတယ်။ သခင်မတို့ ခေတ်ကဆိုရင် အမျိုးသမီးတွေဟာ ယောက်ျားတွေနဲ့တန်းတူ ရင်ပေါင်တန်းပြီး နိုင်ငံတော်အတွက် အသက်ကို ပြုစုပေးတယ်။ ဘုရင်မကြီးကိုယ်တော်တိုင် နိုင်ငံတော်ရဲ့အကျိုးကို မျှော်ပြီး

အင်းဝဘုရင်ရဲ့ မိဖုရားကြီးအဖြစ် ဆက်သခြင်းကို စိတ်ဆင်းရဲ ကိုယ်ဆင်းရဲ ခံပြီး ကျေကျေနပ်နပ် လက်ခံတော်မူခဲ့တယ်။ ကိုယ်ကျိုးကို စွန့်လွှတ်ဖို့ ဝန်မမေ့ကြဘူး'

'သခင်မကြီးတို့ ခေတ်မှာ ကျွန်တော် လူမဖြစ်ခဲ့ရတာ နစ်နာတယ် အဲဒီလို ခေတ်မျိုးမှာ ကျွန်တော် လူဖြစ်ချင်စမ်းလှတယ်'

'စစ်သည်တော်ကြီး ပြောလိုက်တဲ့ စကားတွေဟာ သခင်မရဲ့ အသက် နှလုံးကို ထိခိုက်သွားစေတယ်။ စစ်သည်တော်ကြီးဟာ သခင်မရဲ့ သားဖြစ်သူ သိပ်ကောင်းမှာပဲ'

သီရိမာလာသခင်မသည် သီရိဗြတ်ကမ္မန်အား ကြည့်လင်တော်မူ ပြောင်သည့် မျက်လုံးများဖြင့် ပြန်ကြည့်ရင်း ပြောလိုက်ရာ၊ သီရိဗြတ်ကမ္မန် မကြံစဖူး ထူးကဲသည့် အရသာတစ်မျိုးကို ခံစားလိုက်ရပေသည်။

စကားတပြောပြောနှင့် လာခဲ့ကြပေရာ မကြာမီ မြို့စားကြီး၏ ခံအံ့တော် ရှေ့သို့ ရောက်ရှိလာပေသည်။ စံအိမ်တော်မှာ တိတ်ဆိတ်လျက် ရှိလျှင် လူရိပ်လူခြေ မမြင်ရသဖြင့် သီရိမာလာသခင်မသည် စိတ်မရှည်သည့် အမူအရာဖြင့် မြင်းပေါ်မှနေပြီး အသံပြုလိုက်သည်။

'အိမ်သားတွေ ဘယ်ရောက်ကုန်ကြပြီလဲ။ ငါတစ်ယောက်လုံး နေတာကိုတောင် ထွက်ပြီး ကြိုဆိုဖော် မရဘူး။ မြင်းခွာသံကိုတောင် မကြားတော့ဘူးလား၊ ဘယ်လို ဖြစ်နေကြတာလဲ'

သီရိမာလာသခင်မက စူးရှသည့် အသံဖြင့် ငေါက်ငမ်းလိုက်စဉ် အိမ်ရှေ့တံခါး ပွင့်လာပြီး မြို့စားလေး ဗညားအိမ်၏ လက်စွဲတော် စာတော်ကြီး အမွန်သည် ပျာပျာသလဲ ထွက်လာကာ သီရိမာလာ သခင်မ၏ ခြေရင်းတွင် ပြားပြားဝပ် ချူးတပ်ပြီး စေားနေပေသည်။

'မင်းဘယ်သူလဲ၊ အမွန် မဟုတ်လား။ မင်းရဲ့အရှင်သခင် မြို့စားဗညားအိမ် ဘယ်ဆီသွားပြီး အလေလိုက်နေသလဲ။ ငါ့ကို မှန်မှန်ပြောနှင့် ကေးသရာကော ဘယ်မှာသွားပြီး သေနေသလဲ။ ငါမေးတာကို ဖြေစမ်းပါ'

သီရိမာလာသခင်မသည် စိတ်မရှည်သည့် အမူအရာဖြင့် အမွန်အကြိမ်းလား မောင်းလား လုပ်နေပေသည်။ ထိုအခိုက်တွင် နှင်းကေသရာသီရိမာလာ၏ အသံကို ကြားသဖြင့် ပျာပျာသလဲ ပြေးထွက်လာပေသည်။

သီရိမာလာသခင်မအား သီရိဗြတ်ကမ္မန်၏ မြင်းပေါ်တွင် သီရိဗြတ်ကမ္မန်၏ ရင်ခွင်ထဲမှ လိုက်ပါလာသည်ကို မြင်ရသောအခါ နှင်းကေသရာမှာ အံ့သင့်သွားပေသည်။

'ဟင် အရီးဘုရား'

နှင်းကေသရာက အံ့အားသင့်သည့် အမူအရာဖြင့် နှုတ်ဆက်ရင်း အဟောင်းသားနှင့် ငေးစိုက်ကြည့်ရင်း နှုတ်ခွန်းဆက်လိုက်သည်။

'နှင်းကေသရာ၊ ဘာဖြစ်လို့ ငါ့ကို မျက်လုံးမျက်ဆန်ပြုပြီး ဝါအပ်ထားလဲ။ သားနဲ့ ငေးစိုက်ကြည့်နေရတာလဲ။ အရီးဘုရားကို ဘီလူးသဘာဝက ချီလာ။ ကုပ်ချိုးပြီး သတ်မှာကြောက်လို့လား၊ ပြောစမ်းပါဦး။ အရီးဘုရားသောက်လုံး လာနေတာ မြင်လျက်သားနဲ့တောင် ပျာပျာသလဲ ကြိုဆိုဆော်ကြည့်လား။'

သီရိမာလာ သခင်မသည် တူမတော် နှင်းကေသရာအား မြင်းပေါ်မှ ဖြစ်တင်ကြိမ်းမောင်းလိုက်သည်။

'အရီးဘုရား ထင်သလို မဟုတ်ရကြောင်းပါ။ အထင်တော် မလွဲပါနဲ့။'

'အထင်တော် မလွဲပါနဲ့ ဆိုပေမယ့် ညည်းကြည့်ပုံက ငါ့ကို ဘီလူးသတ်မှတ်ပြီး အနားကို မကပ်ပုံတဲ့ အမူအရာ မဟုတ်လား။ လူကို မျက်လုံးမျက်ဆန်ပြုပြီး ငေးစိုက်ကြည့်မနေစမ်းပါနဲ့။ မြင်းပေါ်မှာ ထိုင်လိုက်ခဲ့ရတာ ဘာလို့လဲလုံး နာကျင်နေပြီ။ အရီးဘုရားကို မြင်းပေါ်က တွဲချပေးစမ်းပါဦး'

သီရိမာလာသခင်မက လှမ်းခေါ်လိုက်ရာ နှင်းကေသရာသည် ရှေ့သို့ မြင်းသုံးလမ်း လှမ်းလာခဲ့ပြီးမှ သီရိဗြတ်ကမ္မန်၏ ရင်ခွင်ထဲမှာ သီရိမာလာသခင်မအား တွဲ၍ အောက်သို့ ချပေးရမည့်ကို စဉ်းစားမိသောအခါ ရှက်စနိုး အမူအရာဖြင့် ခြေလှမ်းတန့်သွားပြီး ရှက်ကိုးရှက်ကန်း အမူအရာဖြင့် မြင်းပေါ်မှ ကောင်းနိုးနိုး၊ နောက်ပြန်ဆုတ်ရ ကောင်းနိုးနိုး ဖြစ်နေပေသည်။

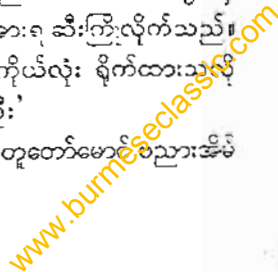
ဤတွင် သီရိမာလာမှာ စိတ်မရှည်တော့ဘဲ မိမိအား မြင်းပေါ်မှ မြန်သီရိဗြတ်ကမ္မန်ဘက်သို့ လှည့်၍ ပြောလိုက်ရာ သီရိဗြတ်ကမ္မန်သည် သီရိမာလာ သခင်မအား မြင်းပေါ်မှ ညင်သာစွာ ချပေးလိုက်ပေသည်။

မြေကြီးပေါ်သို့ ရောက်သည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် သီရိမာလာ သခင်မသည် စိတ်ကို ခြေမျက်စိဖုံးအောင် ဆွဲချလိုက်ပြီး ကြေမုနေသော အင်္ကျီကို မြင်းပေါ်မှ ခြေထောက်ပေးသည်။

သို့အခိုက်တွင် မြို့စားလေး ဗညားအိမ်သည် ဝံအိမ်တော် အတွင်းမှ လာပြီး သီရိမာလာသခင်မအား ဝမ်းသာအားရ ဆီးကြိုလိုက်သည်။

'ကဲ အရီးဘုရား မြင်းစီးလာခဲ့ရလို့ တင်ကိုယ်လုံး ရိုက်ထားသလို ကိုယ်ကို ခံနေပြီ။ အရီးဘုရားကို တွဲခေါ်ကြပါဦး'

သီရိမာလာ သခင်မက အမိန့်ပေးလိုက်ရာ တူတော်မောင်ဗညားအိမ်

တူမတော် နှင်းကေသရာတို့သည် သီရိမာလာသခင်မအား တစ်ယောက်တည်းက စိတ်ကပ်စွာ ချစ်ခင်အားပေးခဲ့ကြပေသည်။

‘အရီးဘုရား ဘာကိစ္စ ကြုံတော်မူလာပါသလဲ။ ကြုံလာတော်မူခဲ့တာ သိရင် တူမောင်ကိုယ်တိုင် အကြံပေးပေးရပါလား’

‘ဘာကိစ္စ ကြုံတော်မူလာရသလဲလို့ မေးမှ မေးရက်ပလေ။ တူမောင်၊ အပါးကို တိုးခဲ့စမ်း။ တူမတော်ပါ လာ။ ကဲ .... အရီးဘုရားကို မှန်ပြောစမ်း။ တူမတော်ကို ဘယ်မှာ ဖွက်ထားသလဲ’

သီရိမာလာသည် ဗညားအိမ်ကို တစ်လှည့်၊ နှင်းကေသရာကို လှည့် သင်္ကာယနမကင်းသည့် အမူအရာဖြင့် ကြည့်ရှုင်း မေးလိုက်ရာ ဗညားနှင့် နှင်းကေသရာမှာ အံ့အားသင့်သည့် အမူအရာဖြင့် သီရိမာလာ သခင်မအား ပြောပြနေကြသည်။

‘အရီးဘုရား ဘယ်လို မိန့်တော်မူလိုက်ပါသလဲ’

နှင်းကေသရာက ပြန်ပြောလိုက်သည်။

‘ဘယ်လို မိန့်တော်မူရမှာလဲ။ တူမတော် နှင်းကေသရာ ညည်းတို့ဆီမှာ ရှိတယ် မဟုတ်လား။ ဘယ်မှာ ဖွက်ထားသလဲ။ အရီးဘုရားကို မှန်မှန်ပြောပါ’

‘ညီမတော် နှင်းကေသရာ .... ဟုတ်ပါသလား’

‘မသိချင်ဟန် ဆောင်မနေစမ်းပါနဲ့။ ဒီမှာ နှင်းကေသရာ၊ အရီးဘုရားကို လှည့်စားမနေပါနဲ့။ ဟုတ်တိုင်းမှန်ရာ ဖွင့်ပြောစမ်းပါ။ တူမတော် နှင်းကေသရာ ညည်းတို့ဆီမှာ ရှိတယ် မဟုတ်လား။ နှင်းကေသရာ ပျောက်သွားလို့ အရီးဘုရားဖြင့် ဒေါင်းတောက်အောင် ရှာလိုက်ရတာ။ အရေးထဲ လမ်းခရီးတစ်ဝက်လောက် လှည်းဝင်ရိုးကျိုးလို့ ဒုက္ခရောက်ခဲ့ရသေးတယ်။ စစ်သည်တော်ကြီးနဲ့ တွေ့လို့သာ ဆိုက်ဆိုက်မြိုက်မြိုက် ရောက်လာတာ။ နှင်းကေသရာ ဘယ်ကိုမှ မတွေ့ဘူး။ ညည်းတို့ဆီကို လာမှာပဲ။ အရင်တစ်ခါတုန်းကလည်း ညည်းတို့ဆီမှာ ပြေးလာတယ် မဟုတ်လား။ နှင်းကေသရာကို ညည်းတို့ ဘယ်မှာ ဖွက်ထားသလဲ ပြောစမ်း .... မှန်မှန်’

သီရိမာလာ သခင်မက တူမတော်မောင်နှင့် တူမတော်ကို မာန်လိမ္မာမဲလိုက် လုပ်နေပေရာ ဗညားအိမ်နှင့် နှင်းကေသရာမှာ မည်သို့မည်ပုံ အရေးပေးရမည်ကို မသိတော့ဘဲ ကြိုက်သေ သေနေပေသည်။

‘အရီးဘုရား မေးနေတာကို ဖြေကြစမ်းပါဦး။ စကားမပြောတာ

မဟုတ်ဘူး။ အရီးဘုရားကို မှန်မှန်ပြောပါ’

‘ညီမတော် နှင်းကေသရာ .... ဟုတ်ပါသလား’

‘အရီးဘုရား ရဲ့ မေးခွန်းကို နှင်းကေသရာ ဘယ်လို အဖြေပေးရတော့မလဲ မသိတော့ဘူး’

နှင်းကေသရာက ညည်းညူလိုက်သည်။

‘မှန်တဲ့ အတိုင်းသာ အဖြေပေးပါကွယ်။ ဝက်မနေကြစမ်းပါနဲ့။ တူမတော် နှင်းကေသရာအတွက် အရီးဘုရား စိတ်သောက ရောက်အောင် မလုပ်ကြစမ်း။ ဘယ်မှာ ဝက်ထားသလဲ ဆိုတာသာ ပြောပြစမ်းပါ’

သီရိမာလာ သခင်မက ဇွတ်အတင်း ဖွပ်ဖွပ်နေပြန်သည်။

‘အရီးဘုရားရဲ့ မေးခွန်းကို နှင်းကေသရာ ဘယ်လို အဖြေပေးရတော့မလဲ မသိတော့ဘူး’

နှင်းကေသရာက ညည်းညူလိုက်သည်။

‘မှန်တဲ့ အတိုင်းသာ အဖြေပေးပါကွယ်။ ဝက်မနေကြစမ်းပါနဲ့။ တူမတော် နှင်းကေသရာအတွက် အရီးဘုရား စိတ်သောက ရောက်အောင် မလုပ်ကြစမ်း။ ဘယ်မှာ ဝက်ထားသလဲ ဆိုတာသာ ပြောပြစမ်းပါ’

သီရိမာလာ သခင်မက ဇွတ်အတင်း ဖွပ်ဖွပ်နေပြန်သည်။

‘အရီးဘုရား ထင်သလို မဟုတ်ကြောင်းပါ။ တူမတော်မောင်တို့ဆီကို ရောက်မလာကြောင်းပါ’

‘တူမတော် နှင်းကေသရာ ဒီကို မလာဘူးဆိုတာ တကယ်ပဲလား။ အရီးဘုရားကို လှည့်စား မနေစမ်းပါနဲ့။ မောကြီးပန်းကြီးနဲ့ ခရီးကြမ်း နှင်လာခဲ့ရတဲ့ အရီးဘုရားရဲ့ ရင်ဝကို ဆီးပြီး ကန်လိုက်သလို မလုပ်စမ်းပါနဲ့’

သီရိမာလာက တောင်းတောင်းပန်ပန် ပြောလိုက်သည်။

‘အရီးဘုရား စိတ်မချမ်းမသာဖြစ်အောင် လှည့်စားနေခြင်း မဟုတ်ကြောင်းပါ။ ညီမတော် နှင်းကေသရာ တူမတော်တို့ဆီမှာ မရှိရိုး အမှန်ပါ’

နှင်းကေသရာက တည်ငြိမ်သည့် အမူအရာဖြင့် အဖြေပေးလိုက်သည်။

‘အစ်မတော် အစီရင် ခံတဲ့အတိုင်း အမှန်ဖြစ်ကြောင်းပါ။ ယခင်က ညီမတော် နှင်းကေသရာ တူမတော်မောင်တို့ဆီကို ပြေးလာခဲ့သည်မှာ မသိလည်း ထိုအချိန်မှစပြီး တစ်ကြိမ်တစ်ခါမျှ မတွေ့ရသေးကြောင်းပါ’

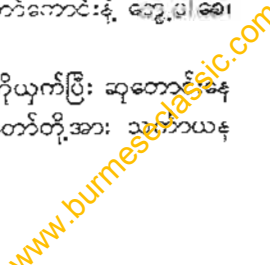
‘ဗညားအိမ်မှ ဝင်ပြီး ထောက်ခံလိုက်သည်။’

‘ဘုရား ... ဘုရား၊ ဒုက္ခ ... ဒုက္ခ။ ဒီအတိုင်း မှန်ရင်တော့ တူမတော် နှင်းကေသရာ ဘယ်ဆီမှာ ရောက်နေမှန်း မသိတော့ဘူး။ ဘုရားကယ်တော်မူပါ။ တူမတော် ဘေးမသိ ရန်မခ ပါစေနဲ့ ဘုရား။ သူတော်ကောင်းနဲ့ တွေ့ပါစေ။ တူမတော်မောင်နဲ့ လွဲပါစေဘုရား’

သီရိမာလာ သခင်မသည် လက်နှစ်ဖက်ကိုယှက်ပြီး ဆုတောင်းနေပြန်သည်။

‘ပြီးမှတစ်ဖန် တူမတော်မောင်နှင့် တူမတော်တို့အား သင်္ကာယနမကင်းသည့် အမူအရာဖြင့် ကြည့်လိုက်ပြန်သည်။’

ရာပြည့်စာအုပ်တိုက်

'အရိုးဘုရားကို မှန်မှန်ပြောစမ်းပါ။ တူမတော် နှင်းဧကရီ ဘယ်ဘဝ
မသွားတတ်ရှာပါဘူး။ တူတော်မောင်တို့ဆီကိုပဲ ပြေးလာမှာ။ တူတော်မောင်
ထိမ်းမြားလက်ထပ်ဖို့ စေ့စပ်ကြောင်းလမ်းထားတာကို တစ်နိုင်လုံး အသိ
တူတော်မောင်တို့ဆီမှာပဲ ရှိရမှာ အမှန်ပါ။ အရိုးဘုရားကို မလှည့်စား
ကြစမ်းပါနဲ့'

သီရိမာလာ သခင်မက ဗညားအိမ်ကိုတစ်လှည့်၊ နှင်းကေသရာ
တစ်လှည့် ကြည့်ရင်း ပြောလိုက်ပြန်သည်။

'အရိုးဘုရားကို မလှည့်စားဝံ့ပါဘူး။ ဟုတ်တိုင်းမှန်ရာ အစီရင်ခံ
တာပါ။ ကျမ်းသစ္စာ ကျိန်ဆိုရဲပါတယ်'

ဗညားအိမ်က အဖြေပေးလိုက်သည်။

'တူတော်မောင်ဆီကို မလာဘူးဆိုရင် ဒီအနီးအနား ပတ်ဝန်းကျင်မှာ
ရှိရမယ်။ သူ ဘယ်ကိုမှ မသွားတတ်ဘူး။ တူမတော်ကို ဝိုင်းရှာဖွေပေးကြောင်း
ဒီအတွက်တော့ စိတ်ချတော်မူပါ။ တူတော်မောင်ရဲ့ လက်အောက်
အမှုထမ်းတွေနဲ့ စစ်သည်တော်တွေကို ဆွင့်ခေါ်ပြီး တောနင်းရှာခိုင်းပါ။
အရိုးဘုရား စိတ်အေးချမ်းသာ စံနေတော်မူပါ။ ဒီအနီးအနား ပတ်ဝန်းကျင်
သာ ရှိရိုးမှန်ရင် မတွေ့ တွေ့အောင် ရှာပေးဖို့ တူတော်မောင် တာဝန်ယူပါတယ်။
ဗညားအိမ်က တာဝန်ယူလိုက်သည်။

ထိုအခိုက်တွင် သီရိမာလာသခင်မနှင့် ဗညားအိမ်တို့ အချေအ
ပြောဆိုကြသည်ကို သေးမှ ရုပ်ပြီး နားထောင်နေသော သီရိဗြဟ္မာက မွန်
သီရိမာလာသခင်မ အနီးသို့ ချဉ်းကပ်လာပေသည်။

'ညွှန်ဆုံးနေတဲ့ သခင်မကြီးရဲ့ တူမတော် နှင်းဧကရီရဲ့ ဝံ့
သဏ္ဍာန်ကို သိပါရစေ။ ပုံပန်းသဏ္ဍာန်ကို သိရရင် မတွေ့ တွေ့အောင်
သေးဖို့ တာဝန်ယူပါတယ်'

သီရိဗြဟ္မာက ကြားမှဝင်ပြီး တာဝန်ယူလိုက်ရာ သီရိမာ
သခင်မသည် သီရိဗြဟ္မာက မွန်ကို အားကိုးသည့် အမူအရာဖြင့် ပြန်ကြည့်
သည်။

'တူမတော် နှင်းဧကရီက အသားတော် ညှိပါသလား'

သီရိဗြဟ္မာက မေးလိုက်ပြန်သည်။

'အသား မညှိပါဘူး။ ဝိုင်းတောင့်လို ဖြူဖွေးပါတယ်'

'အရပ်မြင့်ပါသလား။ နှင်းကေသရာ သခင်မနဲ့ အရပ်အမောင်း
တူပါသလား'

သီရိဗြဟ္မာက မေးခွန်းထုတ်လိုက်ပြန်သည်။

'နှင်းကေသရာလောက် အရပ်မမြင့်ပါဘူး။ နှင်းကေသရာက
နှင်းဧကရီက သခင်မလိုပဲ ပုပုယျပ်ယျပ် ကိုယ်လုံးကိုယ်ထည်
လှပစွာတယ်။ ဆံပင်လည်း သိပ်ကောင်းတယ်။ မျက်လုံးက ဝိုင်းစက်
နက်နက်ပေါ်တယ်။ နှင်းကေသရာလို မျက်နှာမသွယ်ဘူး။ ပြီးတော့ သူ့
ခြင်္သေ့မှာ စံပယ်တင် မှဲ့ရှင်တစ်လုံး ရှိတယ်'

သီရိမာလာသခင်မက နှင်းဧကရီ၏ ပုံပန်းသဏ္ဍာန်ကို ပြောပြနေပေရာ
သီရိဗြဟ္မာက မွန်သည် မျက်တောင်မခတ်ဘဲ အာရုံစိုက်၍ နားထောင်နေပေ
သည်။

'အရိုးဘုရား စိတ်အေးချမ်းသာ စံနေတော်မူပါ။ နှင်းဧကရီကို မတွေ့
အောင် တောနင်းပြီး ရှာဖွေဖို့ တူတော်မောင်ရဲ့ လက်အောက်ခံ အမှုထမ်း
တွေကို ခုချက်ချင်း တာဝန်ပေးလိုက်ပါမယ်။ အကြည်တော် သီရိဗြဟ္မာ
က မွန်ဘော်နဲ့အတူ လိုက်ခဲ့စေလိုပါတယ်'

ဗညားအိမ်သည် ပြောပြောဆိုဆို အမှုထမ်းများကို ဆင့်ခေါ်ရန်
မေးဖို့ စာရေးတော်ကြီး အမွန်ကို ခေါ်ရန် ငွေမောင်းကို ထုမည်အပြုတွင်
သီရိဗြဟ္မာက လက်ဝါးကာ၍ ဟန့်တားလိုက်သည်။

'တောနင်းရှာဖွေရန် လိုမည် မဟုတ်ပါ။ သခင်မကြီး မိန့်တော်မူတဲ့
ပုံပန်းသဏ္ဍာန်နဲ့ တူညီတဲ့ အမျိုးသမီး တစ်ဦးကို ကျွန်တော် တွေ့ထားပြီး
သိပါတယ်။ သခင်မကြီးရဲ့ တူမတော် နှင်းဧကရီပင် ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု ကျွန်တော်
စိတ်မသန် ယုံကြည်ပါတယ်။ သခင်မကြီးရဲ့ တူမတော် ပုန်းအောင်းခိုလှုံနေတဲ့
ညွှန်ဆုံးကို ကျွန်တော် သိပါတယ်'

သီရိဗြဟ္မာက အစီရင်ခံလိုက်သည်။

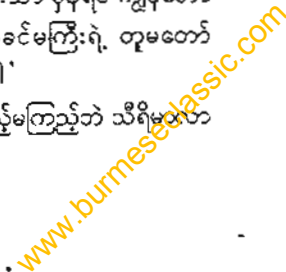
'ဟင် ဟုတ်လား၊ ညီမတော် နှင်းဧကရီ ပုန်းအောင်းခိုလှုံနေတဲ့ နေရာကို
သိသတော်ကြီး သိတယ် ဆိုတာ တကယ်ပဲလား'

နှင်းကေသရာက အံ့အားသင့်သည့် အမူအရာဖြင့် ဝင်ပြီး မေး
လိုက်သည်။

'သခင်မကြီး ပြောပြတဲ့ ပုံပန်းသဏ္ဍာန်အတိုင်းသာ မှန်ရင် ကျွန်တော်
အရပ်အမောင်းတွေ မြင်ခဲ့ရတဲ့ အမျိုးသမီးဟာ သခင်မကြီးရဲ့ တူမတော်
နှင်းဧကရီ ဧကန်မှချ ဖြစ်ရမည်ဟု ပြောနိုင်ကြောင်းပါ'

သီရိဗြဟ္မာက နှင်းကေသရာဘက်သို့ လှည့်မကြည့်ဘဲ သီရိမာလာ
သခင်မအား အဖြေပေးလိုက်သည်။

ရာပြည့်စာအုပ်တိုက်

'စစ်သည်တော်ကြီးရဲ့ မျက်စိဟာ အင်မတန် စူးရှထက်မြက်ကြောင့် သခင်မ သိတယ်။ စစ်သည်တော်ကြီး ပြောတာကို သခင်မ ယုံကြည်တော်မူတာမဟုတ်မမှန်တဲ့ စကားကို စစ်သည်တော်ကြီး ဘယ်တော့မှ မပြောဘူးဆိုတာ သခင်မ သိတယ်။ စစ်သည်တော်ကြီး ပြောတဲ့အတိုင်း အမှန်ပဲ ဖြစ်လိမ့်မယ်။ တူမတော် နှင်းဧကရီ ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ကျန်းမာချမ်းသာစွာ ရှိရဲ့မဟုတ်လား။ ဘယ်နေရာမှာ ပုန်းအောင်းခိုလှုံနေတာကို တွေ့ခဲ့ရသလဲ။ သူတော်ကောင်းနဲ့ တွေ့ပါ့မလား။ လူယုတ်မာတွေရဲ့ လက်ထဲကိုများ ရောက်နေပြီလား။ သခင်မ မှန်မှန်ပြောစမ်းပါ။ သခင်မ သိချင်လှပြီ'

'သူတော်ကောင်းနဲ့ တွေ့လို့ ကိုယ်ရောစိတ်ပါ ကျန်းမာချမ်းသာ ရှိပါတယ်'

'ဒီစကား ကြားရတာ သခင်မ ဝမ်းသာလိုက်တာ။ အင်း တူမတော်၊ တူမတော်၊ မိုက်မဲလှချည်လား။ အရိုးဘုရား စိတ်သောက ရောက်နေလိမ့်မို့ ချစ်တောက်တောက် မစဉ်းစားမိတော့ဘူးလား။ ကဲ ... တူမတော် နှင်းဧကရီ ဘယ်မှာလဲ။ တူမတော် ရှိတဲ့နေရာကို လိုက်ပို့ပေးစမ်းပါ။ စစ်သည်တော်ကြီး ကျေးဇူးကို သခင်မ တစ်သက်လုံး မှမေ့ပါဘူး'

'သခင်မကြီး စိတ်အေးချမ်းသာ စံနေတော်မူပါ။ သခင်မကြီး တူမတော်အတွက် ပူပင်သောက မရောက်ပါနဲ့။ သူတော်ကောင်းတွေဆီ ရောက်ရှိနေပြီ ဖြစ်တဲ့အတွက် စိုးရိမ်စရာ လုံးဝ မရှိကြောင်းပါ။ သခင်မကြီး လိုက်လာတာကို သိသွားရင် တူမတော် နှင်းဧကရီ တခြားနေရာသို့ ထွက်ခွာ သွားမည်ကို စိုးရိမ်ရပါသဖြင့် ဤစံအိမ်တော်မှာ စိတ်အေးချမ်းသာ စံနေတော်မူရင်း စောင့်လင့်နေတော်မူပါ'

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က အဖြေပေးလိုက်ရာ နှင်းဧကသရာသည် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်အား သင်္ကာယနမကင်းသည့် အမူအရာဖြင့် ကြည့်နေရာမှ မှုတ်စောင်းထိုးလိုက်သည်ကို သီရိဗြတ်ကမ္ဘန် လှည့်အကြည့်လိုက်နှင့် တိုက်ခတ် သွားသဖြင့် ရိပ်ခနဲ မြင်လိုက်ရပေသည်။

နှင်းဧကသရာမှာ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်အား မျက်မှောင်ကုတ်၍ကြည့်ရင်း မသိမသာ အံ့ကြိတ်လိုက်သည်။ ညီမတော် နှင်းဧကရီအား သီရိဗြတ်ကမ္ဘန် အကာအကွယ်ပေးထားခြင်း ဖြစ်ရမည်ဟုလည်း သံသယများ ဝင်လာကာ မေးလိုသည့် စိတ်များ ဝင်လာပေသည်။ သို့ရာတွင် တစ်စုံတစ်ရာ မပြောဘဲ အခန်းထဲမှ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန် ထွက်သွားသည်ကို မျက်စိတစ်ဆုံးကြည့်ရင်း ကျန်ရစ်ခဲ့ပေသည်။ ဗညားအိမ်မှာမူ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်နှင့်အတူ မြင်းစောင်းရှိရာသို့ လိုက်လာခဲ့ပေသည်။

'အကြည်တော် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်နဲ့အတူ ညီမတော်နှင့် နှင်းဧကရီကို နောက်ပါ လိုက်ခဲ့ပါရစေ'

ဗညားအိမ်က ခွင့်ပန်လိုက်ရာ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က ညင်သာစွာ မောင်းနှင်လိုက်သည်။

'ပူပန်သောက ရောက်နေတဲ့ မြို့စားလေးနဲ့ အရိုးဘုရားနဲ့ နှင်းဧကရီအတွက် ကျွန်တော်ရဲ့တာဝန် ထားပါ။ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က စကားလှအောင် ပြောလိုက်သည်။

'အရိုးဘုရား အနားမှာ တစ်ခဏတောင် မနေချင်ဘူး။ သိပ် နာလှပေ။ အသက်ကြီးလေ နားပူလေပဲ'

'တူမတော်အတွက် စိတ်သောကရောက်နေလို့ စိတ်လိုက်မာန်ပါ ပြောတာပါ။ မြို့စားလေးရဲ့ အရိုးဘုရားဟာ စိတ်ကောင်းရှိပါတယ်။ တူမတော်က ရှိကျန်းမာချမ်းသာစွာ ရှိကြောင်းသာ မြို့စားလေးရဲ့ အရိုးဘုရားကို ပြောပါ။ ဒါထက် မြို့စားလေးကို ကျွန်တော်မေးစရာ စကားတစ်ခွန်း ရှိပါတယ်' မေးလိုရာကို မေးပါ'

'နှင်းဧကရီကို မြို့စားလေးနဲ့ ထိမ်းမြားလက်ထပ်ဖို့ လူကြီးချင်း ခေ့စပ်ကြောင်းလမ်းထားတယ်ဆိုတာ မှန်ပါသလား'

'လူကြီးချင်း ဝမ်းတွင်း ကတိထားခဲ့ကြတာ အမှန်ပါ။ နှင်းဧကရီနဲ့ တူမတော်ဟာ မောင်နှမဝမ်းကွဲ တော်ပါတယ်'

'နှင်းဧကရီကို မြို့စားလေး နှစ်သက်မြတ်နိုးတော်မူပါသလား' သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က မေးလိုက်ပြန်သည်။

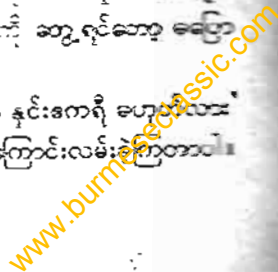
'ညီမတော် နှစ်ဝမ်းကွဲ တော်စပ်တဲ့အပြင် ငယ်ရွယ်စဉ်က ကစားဆော် ဖက် ဖြစ်ခဲ့တဲ့အတွက် ရင်းနှီးခင်မင်ခဲ့တာတော့ အမှန်ပါ'

'နှစ်ဦးနှစ်ဖက်သော လူကြီးမိဘတွေ ခေ့စပ်ကြောင်းလမ်းခဲ့တဲ့အတိုင်း ကရီနဲ့ လက်ထပ်ထိမ်းမြားဖို့ကော ဆန္ဒရှိပါသလား'

'လူကြီးမိဘတွေရဲ့ စကားကို လွန်ဆန်လို့ မကောင်းဘူး ထင်တယ်' မြို့စားလေးရဲ့ သဘောထားကကော ..

'ကျွန်တော်အနေနဲ့တော့ အိမ်ထောက်ပြုဖို့ကို ဦးစားကူးသေးပါဘူး။ ကျွန်တော် နှစ်နှစ်ကာကာ ချစ်မြတ်နိုးတဲ့ ဖူးတရင့်ကို ဆွေ့ရှင်ဆွေ့ ပြောပေးပါဘူး'

'မြို့စားလေး ချစ်မြတ်နိုးတဲ့ ဖူးတရင့်ဟာ နှင်းဧကရီ မဟုတ်လား' မဟုတ်ပါဘူး။ လူကြီး မိဘတွေ ခေ့စပ်ကြောင်းလမ်းခဲ့ကြတာပါ။

ကျွန်တော့်အနေနဲ့ကတော့ အစမတော် နှင်းကေသရာနဲ့ ထပ်တူထပ်မျှ ချစ်မြတ်နိုးပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဖူးစာရှင်အဖြစ်နဲ့တော့ ချစ်မြတ်နိုးတဲ့စိတ် မရှိသေးပါဘူး။ ဒီမေးခွန်းတွေကို ဘာဖြစ်လို့ မေးရတာလဲ'

'အကျိုးအကြောင်း စုံစုံလင်လင် သိချင်လို့ပါ။ ကဲ ကျွန်တော့်ခွင့်ပြုပါဦး'

သီရိဗြတ်ကမ္မန်သည် ပြောပြောဆိုဆို မြင်းစောင်းရှိရာသို့ လာခဲ့သည်။

'ကျွန်တော် လိုက်ခဲ့မယ်လေ'

'မြို့စားလေး လိုက်လို့ မဖြစ်သေးဘူး။ မြို့စားလေးကိုမြင်ရင် တခြားတစ်နေရာကို ထွက်သွားမှာ စိုးရတယ်။ နှင်းစကရီအတွင် ကျွန်တော် လိုက်တာဝန်ယူပါတယ်'

သီရိဗြတ်ကမ္မန်သည် ပြောပြောဆိုဆို ၎င်း၏မြင်းလိမ္မာကြီးကို ကြည့်ရှုများ တပ်ဆင်စေပြီး ဥယျာဉ်တော်အတွင်းမှ ထွက်လာခဲ့ပေရာ ဗညားအိမ်သည် သီရိဗြတ်ကမ္မန်၏ အမူအရာကို အကဲခတ်၍မရသည့် အမူအရာဖြင့် မျက်မှောက်ကြုတ်၍ ကြည့်ရင်း ကျန်ရစ်ခဲ့ရေသည်။

အခန်း ၁၇

သီရိဗြတ်ကမ္မန်သည် ဗောလကွန်၏ လယ်တဲသို့ ချက်ချင်း ပြန်လာခဲ့ပြီး တောင်ယာပင်ခင်းထဲတွင် အလုပ်လုပ်နေသော ဗောလကွန်ကို ခေါ်၍ မိမိ စီးနင်းလာသည့်မြင်းကို ကြည့်ရှုထားရန် အပ်နှံခဲ့ပြီးနောက် လယ်တဲရှိရာသို့ တစ်ယောက်တည်း ထွက်ခွာလာခဲ့ပေသည်။

ဗောလကွန်၏ လယ်တဲရှိရာသို့ သီရိဗြတ်ကမ္မန် ထွက်ခွာသွားကြောင်း ကျေးတောသားနှင့် တူသော ရုပ်ရည်ကြမ်းတမ်းသည့် လူတစ်ယောက်သည် ဗောလကွန်အနီးသို့ ချဉ်းကပ်လာရင်း သီရိဗြတ်ကမ္မန်အား မျက်ခြည်မမြင်ဘဲ ကြည့်နေသည်ကို မြင်ရပေသည်။ သီရိဗြတ်ကမ္မန်မှာ ထိုသူအား သတိမပြုမိခဲ့။

ထိုသူသည် ဗောလကွန်အနီးသို့ ရောက်သောအခါ သီရိဗြတ်ကမ္မန်၏ ဦးရားသို့ လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။

'ဒီမှာ အကြည်တော်၊ အကြည်တော်ရဲ့ လယ်တဲသို့ ဝင်သွားတဲ့လူက ကျွန်တော် မြင်းပေးသလိုလို့ ရှိပါတယ်။ ဘယ်သူဘယ်ဝါဆိုတာ မသိရဘူးလား'

'အညတရ စစ်သည်တော်တစ်ဦးပါ'

'သူ ဒီကို ဘာလာလုပ်တာလဲ'

'လူမမာ မေးရအောင် လာတာပါ။ သူ ဒီကို လာနေကျပါ'

'သူ ဘယ်မှာ နေပါသလဲ'

'မြို့စားလေးရဲ့ စံအိမ်တော်မှာ မြို့စားလေးနဲ့ အတူနေပါတယ်'

ဗောလကွန်က ရိုးရိုးပင် အဖြေပေးလိုက်သည်။

'အခုလို သိရတာ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်'

ထိုသူမှာ မိမိ သိလိုသည့် အချက်ကို သိရပြီ ဖြစ်၍ မိမိ၏ အကြံအစည်ကို ဗောလကွန် မရိပ်မိစားမိစေရန် ကျေးဇူးတင်စကား ပြောကြားပြီး ထွက်ခွာသွားပေသည်။

ထိုအတောအတွင်း သီရိဗြတ်ကမ္မန်သည် ဗောလကွန်၏ လယ်တဲအတွင်းသို့ ဝင်သွား၍ မင်းစည်သူ ရှိသည့် အခန်းထဲသို့ စွတ်ပြီး ဝင်သွားပေရာ ဗောလကွန်၏ စောင်းပေါ်တွင် လဲလျောင်းနေသော မင်းစည်သူ၏ အနီးတွင် မင်းညိုမြသည် ကျုံ့ကျုံ့ထိုင်ပြီး ဒဏ်ရာများကို ဆေးသိပ်ပေးနေသည်ကို တွေ့ရပေသည်။

သီရိဗြတ်ကမ္မန် ဝင်လာသည်ကို မြင်ရသောအခါ မင်းညိုမြသည် မင်းစိုးသည် အမူအရာဖြင့် မင်းစည်သူ၏ အနီးမှ မသိမသာ ခွာလိုက်သည်။

ဗောလကွန် သီရိဗြတ်ကမ္မန်အား မရဲတရဲကြည့်၍ နှုတ်ဆက်လိုက်သည်။

'စစ်သည်တော်ကြီးတော့ အသက်ရှည်လိမ့်ဦးမယ်။ စစ်သည်တော်ကြီးအကြောင်း ပြောနေတုန်း ပြုန်းဆို ရောက်လာတာပဲ'

မင်းညိုမြက နှုတ်ဆက်ရင်း နေရာထိုင်ခင်း ပေးလိုက်သည်။

'လူချင်း ဒါလောက်တောင် ရင်းနှီးနေပြီ ဥစ္စာပဲ။ စစ်သည်တော်ကြီးအကြောင်း ခေါ်နေရသေးသလား။ နာမည် ရှိသားပဲ။ နာမည်ကို ခေါ်ပါလား'

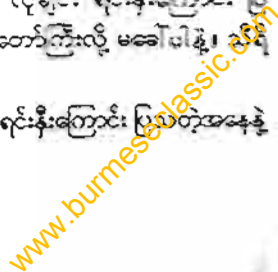
သီရိဗြတ်ကမ္မန်က ပြန်ပြောရင်း အနီးရှိ ကွပ်ပျစ်ပေါ်တွင် ဝင်ထိုင်လိုက်သည်။

'နာမည်ကို ခေါ်လိုက်လျှင် ရင်သီးတယ်ဆိုပြီး စိတ်ဆိုးသွားမှာပဲလို့ခေါ်တာမဟုတ်ဘူး'

'နာမည်ကို ခေါ်စေချင်ရင် ခေါ်ပါမယ်'

'နာမည်ကို ခေါ်တာ မရင့်သီးပါဘူး။ လူချင်း ရင်းနှီးကြောင်း ပြောရာ ရောက်ပါတယ်။ ခုအချိန်ကစပြီး စစ်သည်တော်ကြီးလို့ မခေါ်ပါနဲ့။ သီရိဗြတ်ကမ္မန်လို့ ခေါ်ပါ'

'ကောင်းလှပါပြီ။ ကျွန်မကိုလည်း ခင်မင်ရင်းနှီးကြောင်း ပြသတဲ့အနေနဲ့ ချွန်မရဲ့ နာမည်ကို ခေါ်စေချင်ပါတယ်'

'နာမည် ခေါ်စေချင်တာတော့ ဟုတ်ပါပြီ။ နာမည်ကိုလည်း ဖြေထားဦးမှပေါ့'

'ကျွန်မရဲ့ နာမည်ကိုတောင် မေ့နေပြီလား။ ကျွန်မရဲ့ နာမည် မင်းညိုလို ခေါ်ပါတယ်'

မင်းညိုမြက မခိုတရီ၊ အမူအရာဖြင့် ပြန်ပြောလိုက်သည်။

'မင်းညိုမြတဲ့လား။ နာမည်ကလေးက ချစ်စရာပဲ။ ဒါပေမဲ့ နန်းမဆန်ဘူး။ မင်းညိုမြလို့ ခေါ်မယ့်အစား နှင်းဧကရီလို့ ခေါ်ရင်ကော စိတ်ဆိုးမှာလား။ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က မင်းညိုမြ၏ အမူအရာကို အကဲခတ်ရင်း ပြန်ခေါ်လိုက်ရာ၊ မင်းညိုမြ၏ ဝိုင်းစက်သော မျက်လုံးများမှာ ပြူးကျယ်လာကာ ပါးစပ်အဟောင်းသား ဖြစ်သွားပေသည်။

'ဟင် .... ကျွန်မ ဘယ်သူဘယ်ဝါ ဆိုတာ စစ်သည်တော်ကြီး သိနေမှကို။ ဘယ်လိုလုပ်ပြီး သိပါသလဲ'

မင်းညိုမြ အမည်ခံ နှင်းဧကရီက ပြန်မေးလိုက်သည်။ မင်းစည်သူမှာ မူ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်နှင့် မင်းညိုမြအမည်ခံ နှင်းဧကရီတို့ ပြောဆိုနေသည့် စကားများ၏ အနက်သဘောကို နားမလည်သည့် အမူအရာဖြင့် ကြောင်တိကြောင်တောင် ဖြစ်နေပေသည်။

'ဘယ်လိုလုပ်ပြီး သိသလဲဆိုတာတော့ တဖြည်းဖြည်း ရှင်းပြပါမယ်' သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က အဖြေပေးလိုက်သည်။

'နေစမ်းပါဦး။ နောင်ကြီးတို့ ပြောနေတဲ့ စကားတွေကို ကျွန်တော် နားမလည်ဘူး။ အဓိပ္ပာယ် ရှင်းလင်းစမ်းပါဦး'

မင်းစည်သူမှာ မနေနိုင်တော့ဘဲ ကြားမှဝင်ပြီး မေးလိုက်သည်။

'ကျွန်မ ဘယ်သူဘယ်ဝါဆိုတာ မောင်ကြီးကို ရှင်းပြဖို့ ကြံစည်နေတာကြာပါပြီ။ အခွင့်မသာသေးလို့ မပြောရသေးတာပါ။ ကျွန်မအနေနဲ့ ကတော့ ကျွန်မ ဘယ်သူဘယ်ဝါပဲ ဖြစ်ဖြစ် ကျွန်မအပေါ်မှာ မောင်ကြီး အချစ်မပြယ်ပါစေနဲ့လို့ ဆုတောင်းပါတယ်'

မင်းညိုမြက မပွင့်တပွင့် အဖြေပေးလိုက်သည်။

'ဒါများ ဆုတောင်းနေရသေးတယ်။ မင်းညိုမြကို မောင်ကြီး မေတ္တာစင်နဲ့ ချစ်ခဲ့တာပါ။ ဆွေဂုဏ်မျိုးဂုဏ်၊ ပစ္စည်းဂုဏ်ကို မောင်ကြီး မမက်ပါဘူး။ နုနု ဝဲဝဲ ကျိုးကျိုး ကန်းကန်း ချစ်ပြီးရင်း ချစ်နေမှာပဲ'

'မောင်ကြီး ထင်သလို ကျွန်မဟာ အားကိုးရာမဲ့ ဆင်းရဲသူတစ်ဦး မဟုတ်ပါဘူး။ ကျွန်မမှာ မိဘမရှိတော့ပေမယ့် ဂုဏ်ကြီးရှင် ပစ္စည်းရှင် ဆွေတွေ

ရရှိပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဂုဏ်ပကာသနကို ကျွန်မ စက်ဆုပ်စိတ်ဆင်းရဲသူ သူငယ်နဲ့ ဒီမှာ လာနေတာပါ'

'မောင်ကြီးအနေနဲ့လည်း ဂုဏ်ပကာသနကို မမက်တော့ပါဘူး။ သူ့ကို ချစ်တာပါ။ ဂုဏ်ပကာသနကို ချစ်တာ မဟုတ်ပါဘူး'

'ဒါကို ကျွန်မသိပါတယ်။ ကျွန်မအနေနဲ့လည်း မောင်ကြီးနဲ့ အတူတူ နေကြာ လက်တွဲပြီး ဘဝတိုက်ပွဲဝင်သွားဖို့ စိတ်ဝိုင်းဖြတ်ထားပါတယ်။ ကျွန်မ

အရာရှိတဲ့ အမွေပစ္စည်းတွေကိုလည်း စွန့်လွှတ်ဖို့ အသင့်ရှိနေပါတယ်'

'အရေးထဲမှာ အချစ်ဦးကာ ချဲ့မနေကြစမ်းပါနဲ့။ ဒီမှာ နှင်းဧကရီကြီး ဘယ်သူဘယ်ဝါဆိုတာ မင်းရဲ့လင်တော်မောင်ကို ရှင်းပြလိုက်စမ်းပါဦး'

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က ကြားမှဝင်ပြီး မင်းညိုမြအား သတိပေးလိုက်သည်။

'ကျွန်မ ရှင်းပြပါမယ်။ ကျွန်မဟာ ပန်းလှိုင်ထိပ်ထား သီရိမာလာမောင်မကြီးရဲ့ တူမတော် အရင်းပါ။ မြို့စားလေး ဗညားအိမ်နဲ့ မောင်နှမ

အိမ်ခန်းကွဲ တော်ပါတယ်။ ကျွန်မရဲ့ နာမည်က နှင်းဧကရီပါ'

မင်းညိုမြ အမည်ခံ နှင်းဧကရီက ရှင်းပြလိုက်ရာ မင်းစည်သူမှာ အံ့သပ် အဟောင်းသား ဖြစ်သွားပေသည်။

'ဟင် ဘုရား ဘုရား'

မင်းစည်သူမှာ မိုးကြိုးထိမှန်သူပမာ တုန်လှုပ်နေပေသည်။

'ဘုရား တ မနေစမ်းပါနဲ့။ ကျွန်မ စောစောက ပြောပြခဲ့ပြီးပြီ မဟုတ်လား။ ကျွန်မ ဂုဏ်ပကာသနကို စက်ဆုပ်လို့ ဒီနေရာမှာ စိတ်အေးချမ်းသာ လာနေတာပါ။ တဲအိမ်ရှင် ဗောလကွန်ရဲ့ ဇနီးဟာ ကျွန်မကို သမီး

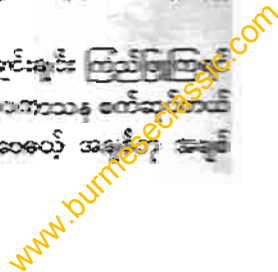
အရင်းလို ခင်မင်တဲ့ အထိန်းတော်ကြီးပါ'

မင်းညိုမြ အမည်ခံ နှင်းဧကရီက ဆက်လက်ပြီး ရှင်းပြလိုက်ရာ မင်းစည်သူမှာ သောင်စောင်းပေါ်တွင် လဲလျောင်းနေရာမှ အားယူပြီး ထိုင်လိုက်သည်။ မင်းညိုမြကိုလည်း မရဲတရဲ ကြည့်လိုက်သည်။

'နောင်ကြီး နောင်ကြီး ကျွန်တော် ဘာလုပ်ရမလဲ။ ကျွန်တော်တော့ ခုတွဲပဲ'

မင်းစည်သူမှာ ကြံရာမရ ဖြစ်ကာ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်ထံ အကူအညီ တောင်းလိုက်သည်။

'ဘာမှ လုပ်နေစရာ မလိုဘူး။ မင်းတို့ အခင်းချင်း ကြည့်ကြည့်ကြည့် ဖြစ်တာပဲ။ မင်းညိုမြအမည်ခံ နှင်းဧကရီကလည်း ဂုဏ်ပကာသန တော်ဆုတံဆိပ် လို့ ပြောထားပြီးပြီ မဟုတ်လား။ ရွှေပုံပေါ်မှာ ခံရဝေဝေ အချစ်တဲ့ အချစ်

ယောင်တွေကြားမှာ နေရာတာ စက်ဆုပ်ရွံရှာလို့ အချစ်စစ်အချစ်မှန် ရှိတဲ့နေရာကို ရောက်ရှိလာပြီ မဟုတ်လား။ ဒီတော့ကာ မင်းတို့ဇနီးမောင်နှံ ချစ်ချစ်ခင်ခင် ရာသက်ပန် ရိုးမြေကျ ပေါင်းသင်းသွားကြဖို့ပဲ ရှိတာပေါ့'

'နောင်ကြီးပြောသလို ဖြစ်နိုင်ပါ့မလား။ မင်းညိုမြက ပန်းလှိုင်ထိပ်ထဲ သခင်မကြီးရဲ့ တူမတော်၊ ဆောင်းတူးမြို့စားလေးရဲ့ ညီမတော်။ ကျွန်တော်က နေ့သေမလား၊ ညမသေမလား မသိရတဲ့ အခြေအနေမဲ့ စစ်သည်တော်။ အခြေအနေချင်း မိုးနဲ့မြေကြီးလို့ ကွာခြားမနေဘူးလား'

မင်းစည်သူက ပြန်ပြောလိုက်ရာ မင်းညိုမြသည် မင်းစည်သူ့ လက်ကို အသာအယာ ဆုပ်ကိုင်လိုက်ပြီး ကြင်နာမြတ်နိုးသည့် အမူအရာပြု ပြန်ကြည့်လိုက်သည်။

'အခြေအနေ အတန်းအစားချင်း မတူဘူးဆိုတဲ့ စကားကို မပြောပါနဲ့ အချစ်စစ် အချစ်မှန်ဟာ အတန်းအစား မခွဲခြားပါဘူး။ ပြီးတော့ စောစောက ကျွန်မ ပြောခဲ့တဲ့အတိုင်း ဂုဏ်ပကာသန အသိုင်းအဝိုင်းကို ကျွန်မ စက်ဆုပ်ရွံရှာ လို့ စွန့်ပစ်ပြီး ထွက်လာခဲ့တာပါ။ အကြည့်တော် သိရှိမြတ်ကမ္မန် မိန့်ကြားခဲ့တဲ့ အတိုင်း ဂုဏ်ပကာသန အသိုင်းအဝိုင်းကြားမှ ရွှေဘုံပေါ်မှာ စံနေရပေမဲ့ အချစ်စစ် အချစ်ယောင်တွေနဲ့သာ တွေ့ခဲ့ရလို့ အချစ်စစ်ရှာဖို့ ထွက်လာခဲ့တာပါ။ မောင်ကြီးက ကျွန်မရဲ့ ခင်ပွန်းအဖြစ်ကို ရောက်ရှိနေပါပြီ။ မောင်ကြီးနဲ့အတူ လက်တွဲပြီး ဘဝတိုက်ပွဲ ဝင်သွားဖို့ အသင့်ရှိနေပါတယ်'

မင်းညိုမြက နှစ်သိမ့်လိုက်သည်။ ထိုအခိုက်တွင် တဲအိမ်ရှင် ဗောလကွန်၏ဇနီး၊ မင်းညိုမြ အမည်နဲ့ နှင်းစကရီ၏ အထိန်းတော်ကြီး တလထော်သည် အခန်းတွင်းမှ ပြောနေသည့် စကားများကို ကြားရသဖြင့် မနေသာတော့ဘဲ အခန်းထဲသို့ ပျာယံးပျာယာနှင့် ဝင်လာပေသည်။

'မှန်ပါတယ်၊ မင်းညိုမြ ပြောတဲ့စကားတွေ အားလုံး မှန်ပါတယ်။ မင်းညိုမြဟာ ပန်းလှိုင်ထိပ်ထား သခင်မကြီးရဲ့ သမီးတော်အဖြစ် အသိအမှတ် ပြုပြီး မွေးစားထားတဲ့ တူမတော် အရင်းခေါက်ခေါက်ပါ။ ဒွေးလေးကတော့ မင်းညိုမြရဲ့ အထိန်းတော်ကြီး ဖြစ်ခဲ့ဖူးပါတယ်။ မင်းညိုမြရဲ့ မယ်တော်ဟာ ခင်းညိုမြကို မျက်နှာမြင်ပြီး မီးတွင်းမှာပဲ အနိစ္စရောက်သွားရှာပါတယ်။ အဲဒီ အချိန်ကပဲ မင်းညိုမြကို ဒွေးလေး ထိန်းကျောင်းခဲ့ရပါတယ်။ ဗောလကွန်နဲ့ အိမ်ထောင်ကျတဲ့ အချိန်ထိ မင်းညိုမြကို ဒွေးလေး ထိန်းကျောင်းခဲ့ရပါတယ်။ ဒွေးလေးတို့မှလည်း သားထောက် သမီးခံ မရှိလို့ မင်းညိုမြကိုပဲ သမီးအရင်းလို

အထိန်းတော်ကြီး ဒီအကြောင်းတွေကို ဒွေးလေး စောစောက နှင်းပြောဖို့ နှင်းညိုမြနဲ့သေးတယ်။ ဒါပေမဲ့ မင်းညိုမြက ဘယ်သူ့ကိုမှ အသိအမှတ် မပြုဘူး။ ရေငုံနေရတာပါ။ ဒွေးလေး ပြောတာ မမှန်ဘူးလား ဟင်နဲ့ ထိုအခင်း တဲအိမ်ရှင် ဗောလကွန်၏ဇနီး အထိန်းတော်ကြီး တလထော်ပါ မိမိ

ဘွင် အပြစ်ပုံကျမည်ကို ကြောက်ရွံ့သည့် အမူအရာဖြင့် ရှင်းပြနေသေးတာပဲ။

'ဒွေးလေး ပြောတာ အားလုံး မှန်ပါတယ်။ ဒွေးလေးမှာ လုံးဝ အပြစ် မရှိပါဘူး။ ဒွေးလေး ဘာမှ မစိုးရိမ်ပါနဲ့'

မင်းညိုမြ အမည်ခံ နှင်းစကရီက အာမခံချက် ပေးလိုက်သည်။ 'ဒါက အရေးမကြီးဘူး။ မင်းတို့ရဲ့ ကိစ္စကို ပန်းလှိုင်ထိပ်ထား သခင်မကြီးက သဘောပေါက်အောင် ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ရှင်းပြကြမလဲ'

သိရှိမြတ်ကမ္မန်က မေးခွန်းထုတ်လိုက်ရာ မင်းစည်သူရော တဲအိမ်ရှင် နှင်းစကရီရော အထိန်းတော်ကြီး တလထော်ပါ ကြံရာမရ ဖြစ်သွားကြပေသည်။

'ဘုရား .... ဘုရား ခုမှ ဒုက္ခပဲ။ ဒါထက် ပန်းလှိုင်ထိပ်ထား သခင်မကြီးနဲ့ စစ်သည်တော်ကြီး တွေ့ခဲ့ပါသလား'

အထိန်းတော်ကြီး တလထော်က စိုးရိမ်သည့် အမူအရာဖြင့် ပြန်မေးလိုက်သည်။

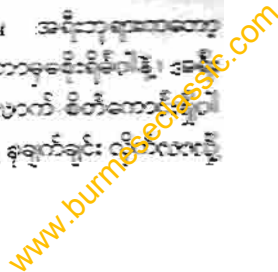
'တွေ့ခဲ့ရုံတင် မကဘူး။ မြို့စားလေး ဗညားအိမ်ရဲ့ စံအိမ်တော်ကြီးထဲက အောင် ကျွန်တော်ပဲ ပို့ပေးခဲ့ရပါတယ်'

'ဟင် .... ဟုတ်လား။ ဒီလိုဆိုရင် အားလုံး ဒုက္ခရောက်ကုန်ကြမှာပဲ။ ထိပ်ထား သခင်မကြီးကို တောင်းပန်ပေးကြပါဦး'

'တောင်းပန်တာက အရေးမကြီးဘူး။ ထိပ်ထား သခင်မကြီးက တူမတော် နှင်းစကရီကို ခုချက်ချင်း ရှေ့တော်အရောက် ခေါ်ဆောင်လာခဲ့ရမယ်လို့ အထိန်းတော် ရှိလိုက်တယ်'

သိရှိမြတ်ကမ္မန်က အဖြေပေးလိုက်ရာ တလထော်မှာ တစ်နံ့တစ်ရာ ဖြစ်နေပြောနိုင်တဲ့ မိမိအပေါ်သို့ အပြစ်ပုံကျမည်ကို စိုးရိမ်မကင်း ဖြစ်လာခဲ့တာနဲ့ တွန့်ယင်ယင် ဖြစ်နေပေသည်။

'ကျွန်မကို အခေါ်ခိုင်းတယ် ဟုတ်လား။ အဲဒီဘုရားကတော့ အတိုင်းပဲ၊ စိတ်ကလည်း သိပ်မြန်တာပဲ။ ဒါပေမဲ့ ဘာမှဆိုရင် မိမိပါနဲ့။ ဒါနဲ့ ဘုရားအကြောင်း ကျွန်မ အသိဆုံးပါ။ စိတ်မြန်သလောက် စိတ်ကောင်းရှိပါ တယ်။ မာန်မာနလည်း မရှိပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်မအနေနဲ့ ခုချက်ချင်း လိုက်လာဖို့

မဖြစ်သေးဘူး။ စစ်သည်တော်ကြီး ပြန်သွားပြီး ကျွန်မကို တွေ့ခဲ့တဲ့အကြောင်း အရိုးဘုရားကို လျှောက်တင်ပါ။ ပြီးတော့ ကျွန်မဆီကို အရိုးဘုရားကိုယ်တိုင် တိုင်ကြဲတော်မူလာဖို့ ကျွန်မ မှာကြားလိုက်ကြောင်းလည်း လျှောက်တင်ပြီးတော့ ကျွန်မဆီကို လာတဲ့အခါကျမှ အရိုးဘုရား ကျေနပ်အောင် တွေ့ရင်းပြပါမယ်။ ကျွန်မကို အရိုးဘုရား သိပ်ချစ်တယ်။ ကျွန်မ ပြောရင် ရပါတာ ဘာမှ မစိုးရိမ်ကြပါနဲ့။ ကျွန်မ ပြောတဲ့အတိုင်းသာ အရိုးဘုရားဆီကို ပြန်ပြီး အကျိုးအကြောင်း လျှောက်တင်ပါ။

မင်းညိုမြ အမည်ခံ နှင်းဧကရီက အကြံပေးလိုက်သည်။

ဖြစ်ပါ့မလား၊ ထိပ်ထား သခင်မကြီး ကိုယ်တော်တိုင် လိုက်လာ အကျိုးအကြောင်း သိသွားရင် အားလုံး ဒုက္ခရောက်ကုန်လိမ့်မယ် ထင်တယ်။ မင်းစည်သူက ညည်းညူလိုက်သည်။

‘မောင်ကြီး ဘာမှမစိုးရိမ်ပါနဲ့၊ ဘာမှ မဖြစ်စေရပါဘူး။ အရိုးဘုရား အတွက် ကျွန်မ အားလုံး တာဝန်ယူပါတယ်’

မင်းညိုမြက နှစ်သိမ့်လိုက်သော်လည်း မင်းစည်သူမှာ ထိတ်တုန်လှုပ်လျက်ပင် ရှိနေသေးသည့်ကို တွေ့ရပေသည်။

သီရိဗြတ်ကမ္မန်မှာမှ မင်းညိုမြအမည်ခံ နှင်းဧကရီ ပြောလိုက်သည့် အတိုင်း ပန်းလှိုင်ထိပ်ထား သီရိမာလာသခင်မထံ အကြောင်းပြန်ကြားလေးလံသော ခြေလှမ်းများဖြင့် တံအိမ်ဆီမှ ပြန်ထွက်လာခဲ့ပြီး တံအိမ်မှ ဗောလကွန်အား ထိန်းကျောင်းထားရန် အပ်နှံခဲ့သည့် မြင်းကိုစီး၍ လာလာ အတိုင်း သွားနှင့် ပြန်လာခဲ့ပေသည်။

သို့သော်လည်း သတိနှင့်လာခဲ့စဉ် လမ်းဘေးရှိ ရှုံ့ပုတ်တစ်ခုအတွင်းမှ လှုပ်ထွေးသော သတ္တန်တစ်ခုကို မြင်ရသဖြင့် သီရိဗြတ်ကမ္မန်သည် မြင်းပေါ်လျှားနေခဲ့ ခုနီးဆင်းလိုက်ပြီး ဓားအိမ်မှဓားကို ဆွဲချွတ်လိုက်သည်။

‘ဟေ့ ဘယ်သူလဲ၊ ထွက်ခဲ့စမ်း။ ငါ့ဓားသွားမှာ အသက်ပါသွားမှာ သလား’

သီရိဗြတ်ကမ္မန်သည် ကိုးသင်္ချိုင်းသံဓားကို ဝင့်ရင်းကြိုးဝါးလိုက်စေရုံကွယ်မှ ရယ်သံကြားလိုက်ရပြီး ကျေးတောသားရုပ် ပေါက်နေသော လူတစ်ယောက်သည် ပြုံးရွှင်သော အမူအရာဖြင့် ထွက်လာသည်ကို မြင်ရပေသည်။ ကြိုးဝါးလှချည်လား၊ မင်းက ငါ့ကိုတောင် မမှတ်မိတော့ဘူးလား၊ ကျေးတောသားနှင့် တူသောသူက ပြန်ပြောလိုက်ရာ သီရိဗြတ်ကမ္မန်သည် ငှင်း၏ လက်သုံးတော်ဓားကို ဓားအိမ်ထဲသို့ ပြန်ထည့်လိုက်ပြီး ထိုသူအနီးသို့ ချဉ်းကပ်လာပေသည်။

‘လက်စသတ်တော့ ဗိုလ်မင်းဗြတ်ဧပါလား။ ဘာဖြစ်လို့ ဆော့ကော့ပြတာလဲ’

သီရိဗြတ်ကမ္မန်က ဝမ်းသာအားရ နှုတ်ဆက်ရင်း အပြစ်တင်စကား ပြောလိုက်ရာ ဗိုလ်မင်းဗြတ်ဧက လက်ဝါးကာလိုက်သည်။

‘ငါ့နာမည်ကို မခေါ်စမ်းပါနဲ့၊ အပြင်လူတွေ ကြားသွားလို့ ငါ ဒီရောက်နေမှန်း သိသွားရင် မကောင်းဘူး။ လူရှင်းတဲ့ တစ်နေရာမှာ ဆွေးနွေးစရာရှိတာ ဆွေးနွေးကြရအောင်’

ဗိုလ်မင်းဗြတ်ဧက ပြန်ပြောလိုက်ရာ သီရိဗြတ်ကမ္မန်သည် ငှင်းဦးဆုံးသည့် မြင်းကို ဆွဲခေါ်လာခဲ့ပြီး ဗိုလ်မင်းဗြတ်ဧနှင့်အတူ လူရှင်းသော နေရာသို့ စကားတပြောပြောနှင့် လာခဲ့ကြပေသည်။

သီရိဗြတ်ကမ္မန်၊ ငါ မြောင်းမြဘက်က ဒီနေ့ပဲ ပြန်ရောက်လာတယ်။ စစ်သည်တော်မှန်း မသိအောင် ကျေးတောသားဟန်ဆောင်ပြီး စနည်းနာ နှစ်ခုဘာ’

ဗိုလ်မင်းဗြတ်ဧသည် မိမိမြောင်းမြဘက်သို့ ခရီးထွက်ပြီး စနည်းနာခွဲပုံ သီရိဗြတ်ကမ္မန်အား ရှင်းပြနေပေရာ သီရိဗြတ်ကမ္မန်သည် စိတ်ဝင်စားနားထောင်နေပေသည်။

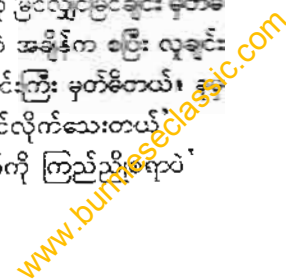
‘မြောင်းမြဘက်မှာ ဘယ်လောက်ကြာခဲ့သလဲ’

‘ဟံသာဝတီ ရွှေမြို့တော်က ရုပ်ဖျက်ပြီး ထွက်သွားတဲ့အချိန်ကပြီးတော်ရင် ဒီနေ့ပါနဲ့ ရက်ပေါင်းနှစ်ဆယ် ရှိသွားပြီ။ သတင်းတော့ အတော်ထိုင်သင်လင် ရလာခဲ့တယ်’

‘ဘုရင်မကြီးဆီကိုကော အခစား ဝင်ခဲ့သေးသလား’

‘ဟံသာဝတီ ရွှေမြို့တော်က မခွာခင် အခစား ဝင်ခဲ့တယ်လေ၊ ဘုရင်မကြီးက အတော်ကို အမှတ်အသား ကောင်းတယ်။ ငါ့ကို ခြင်္သေ့ခြင်ချင်း မှတ်မိတယ်။ ဘုရင်မကြီး အင်းဝရွှေမြို့တော်ကို ပါသွားတဲ့ အချိန်က ခြီး လူချင်း မတွေ့ရဘူး။ ဒါတောင် ငါ့ကို ကောင်းကောင်းကြီး မှတ်မိတယ်။ နောက်ဆုံးကို အခစားဝင်ရမလားဆိုပြီး အပြစ်တော် တင်လိုက်သေးတယ်။’

‘ဟုတ်လား၊ ဘုရင်မကြီးကတော့ တကယ့်ကို ကြည်ညိုစရာပဲ’

'မင်း ပြောတာ သိပ်မှန်တယ်။ ငါ့ကိုတောင် ရာထူးဌာနန္တရပေးနေသေးတယ်။ ငါက ရာထူးဌာနန္တရတွေ အလိုမရှိကြောင်း၊ နိုင်ငံတော်တာဝန်ကို ကျရာ နေရာကနေပြီး ခုလို ထမ်းရွက်ခွင့်ရတာကို ကျေနပ်အကြောင်း လျှောက်တင်လိုက်တော့ ဘုရင်မကြီးက ငါ့ကို ဒါလောက်ထက် မိုက်မဲရမလားဆိုပြီး ကရုဏာဒေါသောနဲ့ ကြိမ်းလားမောင်းလား လုပ်သေးတာပဲ။

'ဒါထက် ဘုရင်မကြီးကို လုပ်ကြံဖို့ ကြံစည်နေတဲ့ သတင်းကို ဘုရင်မကြီးကို လျှောက်တင်ခဲ့သေးသလား'

'လျှောက်တင်ခဲ့ပါတယ်'

'ဘုရင်မကြီးက ဘယ်လို သဘောထားသလဲ'

'ဒီသတင်းကို ဘုရင်မကြီး ကြားသိနေတာ ကြာပြီလို့ ပြောတာ သတင်းဟောင်း သတင်းဆွေးကြီးကို အသစ်အဆန်းလုပ်ပြီး သံတော်ဦးတန်းထဲ မဲလားဆိုပြီး အပြစ်တောင် တင်လိုက်သေးတယ်။ ဒီသတင်းကို မင်းဆီက ပထမဆုံး ကြားသိခဲ့ရတဲ့ အကြောင်းလည်း မိန့်တော်မူလိုက်တယ်။ မင်းအပေါ်မှာ ဘုရင်မကြီးက အတော်ကို သံယောဇဉ်ရှိပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ မင်းဟာ အနီးကပ်ကြီးလွန်းအားကြီးတယ်လို့ မိန့်တော်မူလိုက်တယ်။ ကိုယ့်အရိပ်ကို ရန်သူပြု အကြောက်လွန်တဲ့ လူနဲ့ တူတယ်လို့လည်း မိန့်တော်မူလိုက်သေးတာပဲ။ ဒါပေမဲ့ နိုင်ငံတော်နဲ့ ဘုရင်မအပေါ်မှာ ကျေးဇူးသစ္စာ စောင့်သိရှိသေးအိမ်စောင့် ခွေးကြီးပမာ ရန်သူမှန်သမျှ အနားမသိဝံ့အောင် အသက်စေစောင့်ရှောက်နေတာကိုတော့ ကျေးဇူးတင်ကြောင်း မိန့်တော်မူလိုက်ပါတယ်။

'ဘုရင်မကြီးကို လုပ်ကြံဖို့ အကြံအစည်နဲ့ ပတ်သက်ပြီး အင်အား သူလျှို့တွေ ရောက်ရှိနေတာကိုကော ဗိုလ်မင်း သံတော်ဦး မတင်ခဲ့ဘူးလား'

'သံတော်ဦးတင်ခဲ့ပါတယ်။ ဒီသတင်းကိုလည်း မင်းဆီက ကြားသိခဲ့ရ ဖြစ်ကြောင်း မိန့်တော်မူတယ်။ ပြီးတော့ ပြည်တွင်းပြည်ပ သစ္စာဖောက်တွေ ရှင်းလင်းသုတ်သင်ပြီး နိုင်ငံတော်ရဲ့ လုံခြုံရေးအတွက် မင်းကြီးသက်တော်ရှည် တိုင်ပင်ပြီး လိုအပ်သလို အရေးယူသွားဖို့ကိုလည်း အမိန့်တော်မြတ် ချမှတ်လိုက် ပါတယ်။ မင်းကြီးသက်တော်ရှည်ကိုပါ ဆင့်ခေါ်ပြီး ငါတို့အလိုရှိတဲ့ အကူအညီ မှန်သမျှ မဆိုင်းမတွဘဲ ပေးသနားဖို့ပါ အမိန့်တော်မြတ် ချမှတ်လိုက်ပါတယ်။ အစစအရာရာ မင်းနဲ့တိုင်ပင်ပြီး အလုပ်လုပ်ဖို့လည်း အမိန့်တော် ရှိလိုက်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဘုရင်မကြီးရဲ့ အပြောအဆို အမူအရာကို ကြည့်ရခြင်းအားဖြင့် ဘုရင်မကြီးကို လုပ်ကြံဖို့ ကြံစည်နေတဲ့ ကိစ္စကို သိပ်ပြီး အရေးထားပုံ မရဘူး။ ပေါ့ပေါ့ပဲ သဘောထားပုံ ရတယ်။ "အိမ်စောင့်ခွေးကြီးတွေလို အားကိုးရတာ

နိုင်သံစား
'မင်းမြတ်ဇနဲ့ မြတ်ကမ္မန်ကြီးတို့ ရှိနေပြီဥစ္စာပဲ။ ဘယ်လိုရန်သူကို နှိမ်နင်းရာ သလဲ" ဆိုပြီး ဘုရင်မကြီးက ရယ်သွမ်းသွေးလိုက်သေးတယ်။ ဗိုလ်မင်းမြတ်ဇက ပြန်ပြောလိုက်သည်။

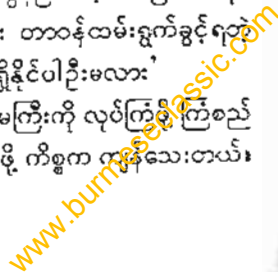
'အင်း ဘုရင်မကြီးကတော့ဖြင့် သူ့ကို တစ်နိုင်ငံလုံးက အကြောင်းမဲ့ ပြည်ကိုးစားပြီး ကြည့်ညှိလေးစားနေကြတာကိုသိလို့ သူ့မှာ ရန်သူမရှိဘူး ခုလို မိန့်တော်မူလိုက်တာ ဖြစ်ရမယ်။ ရန်သူဆိုတာ ဦးချိုပေါက်တာ တော်ဘူး။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဘုရင်မကြီးရဲ့ လုံခြုံရေး၊ နိုင်ငံတော်ရဲ့ လုံခြုံရေးအတွက် အသက်ပေးပြီး ကာကွယ်သွားရမှာပဲ။ ကျေးဇူးတင်ခံရဖို့လည်း မလိုဘူး။ ပြည်ကျော်ကြားအောင် သူရဲကောင်းလုပ်ပြဖို့လည်း မလိုဘူး။ ရာစဝင်မှာ သင်ပြီး ကျန်ရစ်ခဲ့အောင် မဏ္ဍပ်တိုင် တက်ပြဖို့လည်း မလိုဘူး။

သိရှိမြတ်ကမ္မန်က မိမိ၏ သဘောထားကို ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ထုတ်ပြောလိုက်သည်။

'ဒီစကား သိပ်မှန်တယ်။ မင်းတို့ ငါတို့ဟာ ရာထူးစည်းစိမ်ကိုလည်း မတတ်မာဘူး။ တန်ခိုးအာဏာရဖို့လည်း မမျှော်လင့်ဘူး။ အညတရစစ်သည်တော် တို့ကိုယ်ကျိုးစွန့်ကာ နိုင်ငံတော်အတွက် အသက်ပေးပြီး တာဝန် ထမ်းရွက်တာကိုပဲ ဆုကြီးလာဘ်ကြီးအဖြစ် ကျေနပ်နှစ်သိမ့်ခဲ့ကြတယ် မဟုတ်လား။ သားကောင်းတို့မည်သည် နိုင်ငံတော်အတွက်သာ ဖြစ်စေရမယ်။ နိုင်ငံတော် မည်သောကောင်းတို့အတွက် မဖြစ်စေရ ဆိုတဲ့ ဆောင်ပုဒ်ကို ငါတို့ လက်တွေ့ အောင်အထည်ဖော်သွားဖို့ သစ္စာဆိုခဲ့ကြတယ် မဟုတ်လား။ ခုလည်းပဲ ဘုရင်မကြီးရဲ့ လုံခြုံရေးအတွက် ဘယ်လိုဆုလာဘ်မျိုးမှ မမျှော်လင့်ဘဲ မင်းကြီး သက်တော်ရှည်နဲ့ တိုင်ပင်ပြီး ငါတို့တာဝန်ကို ငါတို့ ထမ်းရွက်နေကြတာ မဟုတ်လား။ ဘုရင်မကြီးရဲ့ လုံခြုံရေးဟာ နိုင်ငံတော်ရဲ့ လုံခြုံရေးပဲ။ ဘုရင်မကြီး သက်တော်ရှည်မှ နိုင်ငံတော် အခွန်ရှည်စွာ တည်မြဲပြီး ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မယ် မဟုတ်လား။

'လူမှန်ရင် တစ်သက်တစ်ခါ သေရစမြဲပဲ မဟုတ်လား။ သေရမှာချင်း အဘတူ နိုင်ငံတော်အတွက် အသေခံရတာလောက် မွန်မြတ်တဲ့ သေခြင်းတရား မရှိပါဘူးလား။ နိုင်ငံတော်အတွက် အသေခံပြီး တာဝန်ထမ်းရွက်ခွင့်ရတဲ့ ဆုလာဘ်လောက် မွန်မြတ်တဲ့ ဆုလာဘ်ကော ရရှိနိုင်ပါဦးမလား'

'ကဲ .... ဒါတွေကို အသာထားပြီး ဘုရင်မကြီးကို လုပ်ကြံဖို့ ကြံစည်နေတဲ့ သစ္စာဖောက်တွေကို ရှင်းလင်းသုတ်သင်ပစ်ဖို့ ကိစ္စက ကျန်သေးတယ်။

ဆောင်းတူးဘက်ကို ငါ လာခဲ့တာဟာ အကြောင်းမဲ့သက်သက် မဟုတ်ဘူး
အင်မတန် အရေးကြီးလို့ လာခဲ့တာပဲ'

ဗိုလ်မင်းဗြတ်ဇော မိမိ လာခဲ့သည့် ကိစ္စကို ပြောပြရန် နိဒါန်း
ပျိုးလိုက်သည်။

'အရေးကြီးပုံကို ပြောပြစမ်းပါဦး'

သီရိဗြတ်ကမ္မန်က ပြန်မေးလိုက်သည်။

'တစ်အချက်က မင်းနဲ့တွေ့ချင်လို့ လာခဲ့တာပါ။ မင်းကို သေကြောင်း
ကြံနေကြတယ်။ ဒါကိုတော့ မင်းလည်း သိပြီး ဖြစ်လိမ့်မယ်။ ဒါပေမဲ့ သေ
ဆိုတာ လိုတယ်သာ ရှိတယ်။ ပိုတယ် မရှိဘူး'

'သေကြောင်းကြံပေါင်း များပါပြီ။ ဒါပေမဲ့ ခုအချိန်အထိတော့ မသေ
သေးဘူး'

'ရှေ့အဖို့ဆိုရင် ပိုပြီး သဲသဲမဲမဲ ကြံပေလိမ့်မယ်။ ငါစုံစမ်းထောက်လှမ်း
လို့ ရရှိခဲ့တဲ့ သတင်းအရဆိုလျှင် ဓားရေး၊ လှံရေးမှာ အင်မတန် ကျွမ်းကျင်လို့
တဲ့ ဗိုလ်မင်းဗောသရီ ဆိုတဲ့သူ မကြာခင် ဆောင်းတူးမြို့ကို ရောက်လာပြီး
မင်းကို သေကြောင်းကြံလိမ့်မယ်။ ဒါကို မင်း ကြပ်ကြပ်သတိထားပါ။ ဗောသရီ
ဆိုတဲ့ လူရဲ့ ပုံပန်းသဏ္ဍာန်ကို မင်းသိအောင် ငါပြောထားမယ်။ အသားညိုညို
အရပ်ရှည်ရှည်၊ မေးရိုးကားကား၊ သူ့ရဲ့ နားရွက်တစ်ဖက်မှာ ဓားခုတ်ရာ ရှိတယ်
အဲဒီသူကို မင်း သတိထား'

'ကောင်းလှပါပြီ'

'ဒါက တစ်အချက်။ နှစ်အချက်က ဘုရင်မကြီးကို လုပ်ကြံဖို့ အကြံ
အစည်နဲ့ ပတ်သက်ပြီး ငါတို့ ရှေ့ဆက်ပြီး ဘယ်လိုတာဝန်ထမ်းရမလဲဆိုတာ
ဆွေးနွေးတိုင်ပင်ဖို့ မင်းကြီးသက်တော်ရှည်ဆီကို သွားရလိမ့်မယ်။ ဘုရင်မကြီး
ဆောင်းတူးမြို့ကို တိုင်းခန်းလှည့်လည်တော်မူတဲ့အခါ ဘုရင်မကြီးကို လုပ်ကြံ
အစီအစဉ် ရှိတယ်လို့ သိရတယ်။ အဲဒီ အစီအစဉ် ပျက်ပြားသွားအောင် ငါတို့
တာဝန်ယူရလိမ့်မယ်။ ဒီကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ဆွေးနွေးတိုင်ပင်ဖို့ မင်းကြီး
သက်တော်ရှည် ကိုယ်တိုင် ပျဉ်းမပင်ဆိပ်က စောင့်ကြိုနေလိမ့်မယ်။ ပျဉ်းမပင်
ဆိပ်ကို မင်းနဲ့ငါ သွားရလိမ့်မယ်'

ဗိုလ်မင်းဗြတ်ဇော ရှင်းပြလိုက်သည်။

'ဒါတက် မင်းကို မေးစရာတစ်ခု ရှိသေးတယ်။ မြို့စားလေး ဗညားအိမ်
ဟာ ဘုရင်မကြီးပေါ်မှာ ကျေးဇူးသစ္စာ စောင့်သိရုံသေရဲ့လား၊ ဘုရင်မကြီးကို
လုပ်ကြံဖို့ ကြံစည်နေတဲ့ လူတွေနဲ့ ကြံရာပါများ ဖြစ်နေမလား'

ဗိုလ်မင်းဗြတ်ဇော မိမိ သိလိုသည့်အချက်ကို မေးလိုက်ပြန်သည်။

'မင်းတို့ငါတို့နဲ့ ထပ်တူထပ်မျှ ဘုရင်မကြီး အပေါ်မှာ သစ္စာ
သိရုံသေပါတယ်'

'သေချာရဲ့လား'

'သေချာပါတယ်'

'မြို့စားလေးရဲ့ အစ်မတော် နှင်းကေသရာကော ဘုရင်မကြီးပေါ်မှာ

ကျေးဇူးသစ္စာ စောင့်သိရုံသေပါရဲ့လား'

'စောင့်သိ ရုံသေပါတယ်'

'ဟုတ်မှလည်း ပြောပါ'

ဗိုလ်မင်းဗြတ်ဇော သံသယ မကင်းသည့် အမူအရာဖြင့် ပြန်ပြော
သည်။

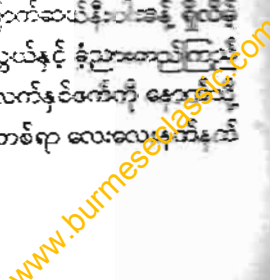
'ဘာလဲ၊ မြို့စား မောင်နှမအပေါ်မှာ သံသယ ဖြစ်နေလို့ ဒီစကား
ပြောလိုက်တာလား'

'မီးမရှိဘဲ မီးခိုးမထွက်ဘူး ဆိုတဲ့ စကားပုံ ရှိတယ် မဟုတ်လား။
မင်းကြီးလူထွက်ကို နန်းလျှာထားရမလား ဆိုပြီး မြို့စားလေးရဲ့ အစ်မတော်
ကေသရာကိုယ်တိုင် လူရှေ့သူရှေ့မှာ ဘုရင်မကြီးကို ပုတ်ခတ်ပြောဆိုခဲ့
တယ် မဟုတ်လား။ မင်းကြီးသက်တော်ရှည်နဲ့ တွေ့တဲ့အခါ ပိုပြီး စုံစုံလင်လင်
ပြောလိမ့်မယ်။ ကဲ .... လာ သွားကြမယ်'

ဗိုလ်မင်းဗြတ်ဇောသည် ပြောပြောဆိုဆို သီရိဗြတ်ကမ္မန်ကို ခေါ်၍
ပျဉ်းမပင်ဆိပ်သို့ လာခဲ့ကြပေသည်။

အနား ၁၅

ပျဉ်းမပင်ဆိပ်သို့ လေဝင်ပေါက် တစ်ပေါက်သာ ရှိပြီး လေသာပြတင်း
မရှိသဖြင့် ပြင်ပမှ အလင်းရောင် ကောင်းစွာ မဝင်နိုင်သည့် အခန်းဆယ်တစ်ခု
အတွင်း၌ အသက်အရွယ်အားဖြင့် ငါးဆယ်ကျော် ခြောက်ဆယ်နှစ်အထိ ရှိလိမ့်
မည်ဟု ခန့်မှန်းရသော ပိန်ပိန်ပါးပါး မျက်နှာသွယ်သွယ်နှင့် နံညားညားကြည့်
သည့် ပုံပန်းသဏ္ဍာန်ရှိသော မင်းမူထမ်းတစ်ဦးသည် လက်နှင်ဖက်ကို နောက်သို့
အိမ်၌ ခေါက်တုံ့ခေါက်ပြန် လမ်းလျှောက်ရင်း တစ်ခုံတစ်ရာ လေးလေးနုနုထိုင်
ဆည်းထားနေသည်ကို တွေ့ရပေသည်။

နဖူးရေတွန့်နေပြီး ဆံပင်ဖြူနေသော်လည်း ၎င်း၏ မျက်လုံးအရံအဖွဲ့ကြည့်လင်တောက်ပြောင်လျက်ပင် ရှိနေသေးသည်ကို တွေ့ရပေသည်။

ထိုသူသည် အတန်ကြာ ခေါက်တုံ့ခေါက်ပြန် လမ်းလျှောက်ရင်း စဉ်းစားနေရာမှ အခန်းငယ်၏ ထောင့်တစ်ထောင့်ရှိ ကွပ်ပျစ်ပေါ်တွင် ထိုင်သော လူရွယ်နှစ်ဦး အနီးသို့ ချဉ်းကပ်လာပေသည်။

‘သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်’

နဖူးရေတွန့်ပြီး ဆံပင်ဖြူနေသော မင်းမူထမ်းက ကွပ်ပျစ်ပေါ်တွင် ထိုင်နေသူ နှစ်ဦးအနက် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်အား ခေါ်လိုက်သည်။

‘နာခံလျက် ရှိကြောင်းပါ’

‘ဘုရင်မကြီးကို လုပ်ကြံဖို့ အကြံအစည်နဲ့ ပတ်သက်ပြီး ဘုရင်မကြီးအစစား ဝင်ပြီး ပထမဦးစွာ သတင်းပေးခဲ့တာဟာ စစ်သည်တော်ကြီး သီရိဗြတ်ကမ္ဘန် မဟုတ်လား’

‘မှန်ပါတယ်။ ကျွန်တော် ကြားသိလျှင် ကြားသိချင်း ဘုရင်မကြီးအစစားဝင်ပြီး လျှောက်တင်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ကြောင်းပါ’

‘သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က အဖြေပေးလိုက်သည်။’

‘ဘုရင်မကြီးဆီကို အလာ လမ်းခရီးမှာ စစ်သည်တော်ကြီး သစ္စာဖောက်တွေက နှစ်ကြိမ်တိုင်တိုင် တိတ်တဆိတ် ချောင်းမြောင်းပြီး လုပ်ကြံကြိုးစားခဲ့သေးတယ် မဟုတ်လား’

‘ဒီစကားလည်း မှန်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ သစ္စာဖောက်တွေရဲ့ အကြံအစည် မအောင်မြင်ဘဲ သေမင်းရဲ့ ခံတွင်းမှ လွတ်မြောက်ခဲ့ပါတယ်’

‘သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က အဖြေပေးလိုက်သည်။’

‘အခုလို သေမင်းနဲ့စစ်ခင်းပြီး ဘုရင်မကြီးရဲ့အကျိုးကို သည်ပိုးရွှေဆောင်ခဲ့တဲ့အတွက် အကြည်တော် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်ရော ကျွန်တော် ငါ့ဗြတ်တော်ဘယ်လိုဆုလာဘ်မျိုးမှ မရခဲ့ကြောင်းပါ။ ဒီစကားလည်း အမှန်ပင် ဖြစ်ကြောင်း သိလိုက်ပါ’

‘ဗိုလ်မင်းဗြတ်ဇက ဝင်ပြီး ထောက်လိုက်သည်။’

‘ဘုရင်မနဲ့ နိုင်ငံတော်အတွက် တာဝန်ထမ်းနေတဲ့ လူတွေဟာ ဆုတော်လောက်တော်ကို မမျှော်ကိုးရဘူး’

နဖူးရေ တွန့်ပြီး ဆံပင်ဖြူနေသော မင်းကြီးသက်တော်ရှည်က တည်ငြိမ်သည့် အမူအရာဖြင့် ပြန်ပြောလိုက်သည်။

‘ဒီစကား မှန်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဘုရင်မကြီးအပါးမှာ ကပ်ရပ်ပြီး မြှောက်ထိုးပင့်ကော် လုပ်နေကြတဲ့ မြို့ဝန်မင်း ပညားဒလ၊ ဝင်းတော်မှူး ပညာ

ဆောင်ရာ ဗိုလ်မှူးသမိန်စက္ကဝေါတို့တော့ စည်းစိမ်ခံစားနေကြတယ်လို့လား’

‘ဗိုလ်မင်းဗြတ်ဇက ပြန်လည် ချေပလိုက်သည်။’

‘ဗိုလ်မင်း ဗြတ်ဇကားကို ကျွန်ုပ် လက်ခံပါတယ်။ ဒါ့အပြင် ချေးချေးဝမ်းစား တစ်မွန်းတည့်ပါ။ နိုင်ငံတော်ကို တကယ်ချစ်မြတ်နိုးတဲ့လူနဲ့ ခိုင်မာသော လက်တော်ကို မမျှော်ကိုးရဘူး။ ရာထူးစည်းစိမ်ကိုလည်း မမက်အောင် နိုင်ငံတော်ရဲ့ အထွတ်အထိပ်ဖြစ်တဲ့ ဘုရင်မကြီးနဲ့ နိုင်ငံတော်အတွက်ပေးပြီး တာဝန်ထမ်းဖို့ အသင့် ရှိနေကြရမယ်။ ဒါမှ စစ်သားကောင်းတယ် မဟုတ်လား’

မင်းကြီးသက်တော်ရှည်က ပြန်ပြောလိုက်ပြီး အခန်းထဲတွင် ခေါက်တုံ့ခေါက်ပြန် လျှောက်ရင်း အတန်ကြာ စဉ်းစားနေပြန်သည်။

‘ဗိုလ်မင်းဗြတ်ဇနဲ့ စစ်သည်တော်ကြီး သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်ကို အင်မတန် အေးကြီးတဲ့ စကားတစ်ခွန်း ပြောစရာရှိလို့ အခေါ်ခိုင်းလိုက်တာပါ။ နိုင်ငံတော်အတွက် ကြိုးလေးတဲ့ တာဝန်ကိုလည်း ပေးအပ်ရလိမ့်မယ်’

မင်းကြီးသက်တော်ရှည်က စကားစလိုက်ပြန်သည်။

‘ပေးသမျှတာဝန်ကို အသက်နဲ့လဲပြီး ထမ်းရွက်ဖို့ အသင့် ရှိနေကြောင်းပါ’

‘သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က အဖြေပေးလိုက်သည်။’

‘လွန်ခဲ့တဲ့ သုံးရက်လောက်က အထက်အညာမှ ကုန်ပစ္စည်းတွေ ဆောင်လာတဲ့ လှေတစ်စင်းမှာ ကုန်သည်ဟန်ဆောင်ပြီး လိုက်ပါလာတဲ့ သစ္စာဖောက် သုံးဦးကို လက်ရ ဖမ်းဆီးရမိထားတယ်။ အဲဒီ သစ္စာဖောက်

သုံးဦးအနက် အင်းဝက စေလွှတ်လိုက်တဲ့ သူလျှိုတစ်ဦး ပါလှတယ်။ မြန်မာစကားရော မွန်ဘာသာပါ ရည်ရည်လည်လည် ပြောတတ်တယ်။ သူ့နာမည်က ဆာဒွာလို့ ခေါ်တယ်။ နောက်တစ်ယောက်ကတော့ ပြည်မြို့က လိုက်ပါလာတဲ့ မင်းနန္ဒာအမည်ခံ စစ်သည်တော်အဟောင်း တစ်ယောက်ဖြစ်တယ်။ ကျန်တစ်ယောက်

ကတော့ ဆောင်းတူးနယ်က မဏိရွတ် အမည်ခံ အသားထဲက လောက်ထွက်တဲ့ သစ္စာဖောက်တစ်ဦး ဖြစ်တယ်။ အဲဒီ သုံးဦးစလုံးဟာ ဘုရင်မကြီးကို လုပ်ကြံပြီး အောက်တော်အကြီးကို နန်းတင်ကြဖို့ ကြံစည်နေတဲ့ သစ္စာဖောက်တွေရဲ့ အတမန်တွေဖြစ်ကြောင်း သက်သေအထောက်အထား ခိုင်ခိုင်လုံလုံ ရထားတယ်။

မင်းကြီးသက်တော်ရှည်က ရှင်းပြနေပေရာ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်နှင့် ဗိုလ်မင်းဗြတ်ဇသည် စိတ်ဝင်စားစွာ နားထောင်နေကြပေသည်။

မင်းကြီးသက်တော်ရှည်က ရှင်းပြနေပေရာ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်နှင့်

ဗိုလ်မင်းဗြတ်ဇသည် စိတ်ဝင်စားစွာ နားထောင်နေကြပေသည်။

www.burmeseclassic.com

'သူတို့သုံးဦးကို ဖမ်းဆီးပြီး သူတို့ရဲ့ ပစ္စည်းတွေကို ရှာဖွေစစ်ဆေးကြည့်တဲ့အခါ အရေးကြီးတဲ့ မှတ်တမ်းတွေ တွေ့ရတယ်။ အဲဒီမှတ်တမ်းတွေထဲ မင်းတို့ လေ့လာနိုင်အောင် ယူလာခဲ့တယ်။ သူတို့ဝတ်စားဆင်ယင်တဲ့ ဝတ်စုံတွေဟော သူတို့အချင်းချင်း ဆက်သွယ်တဲ့အခါ အသုံးပြုတဲ့ အမှတ်တံဆိပ်နဲ့ စကားတုတ်ကိုပါ သူတို့ရဲ့ မှတ်တမ်းတွေနဲ့အတူ ငါ့ဆီမှာ ပါလာတယ်။ အဲဒီဝတ်စုံတွေထဲ မင်းတို့ ဝတ်စားဆင်ယင်ပြီး သူတို့ရဲ့ မှတ်တမ်းတွေမှာ ပါတဲ့အတိုင်း ဆောင်းတူနယ် အတွင်းမှာရှိတဲ့ သစ္စာဖောက်တွေနဲ့ အဆက်အသွယ်လုပ်ပြီး သူတို့ရဲ့ အကြံအစည် ပျက်ပြားသွားအောင် အတွင်းကဝင်ပြီး ဖျက်ဆီးချေမှုန်းပစ်ဖို့ မင်းတို့ နှစ်ယောက်ကို တာဝန်ပေးချင်တယ်။ မင်းတို့ ဘယ်လို သဘောရသလဲ'

မင်းကြီးသက်တော်ရှည်က မိမိ၏ အကြံအစည်ကို ထုတ်ဖော်လိုက်သည်။

'အသက်နဲ့လဲပြီး ပေးအပ်တဲ့တာဝန်ကို ထမ်းရွက်သွားဖို့ အသင့်ဦးတယ်။ ဒါပေမဲ့ ခြွင်းချက်တစ်ခုတော့ ထားရလိမ့်မယ်'

ဗိုလ်မင်းဗြတ်ဇက ရင်ကော့ပြီး တာဝန်ယူလိုက်သည်။

'ဘယ်လိုခြွင်းချက်လဲ'

'ကျွန်တော်တို့ စုံစမ်းသိရှိရသလောက်ဆိုရင် ဘုရင်မကြီးကို လုပ်ကြံပြီး သမက်တော်အကြီးကို နန်းတင်ဖို့ ကြံစည်နေတဲ့ သစ္စာဖောက်တွေထဲမှာ အတွင်းလူတွေ ပါရှိနေကြောင်း သိရပါတယ်။ ဘုရင်မကြီး အပါးမှာ ကပ်စာရပ်ဖားလုပ်ပြီး နောက်ကျောကို ဓားနဲ့ထိုးဖို့ ကြံစည်နေတဲ့ သူတွေလည်း ရှိပါတယ်။ ဒီလူတွေကို ညှာတာလို့ မဖြစ်ပါဘူး။ ဒီလူတွေက အင်မတန် ပီပီနီနီ အလုပ်လုပ်တဲ့ လူတွေဖြစ်တဲ့အပြင် သာယာစီးသမားတွေ ဖြစ်တဲ့အတွက် သူတို့အပေါ်မှာ ထိထိရောက်ရောက် အရေးယူနိုင်လောက်အောင် သက်သေ အထောက်အထား ရှာလို့ ရချင်မှ ရမယ်။ သက်သေအထောက်အထား ရှာလို့ မရတာနဲ့ ဒီလူတွေကို လက်ပိုက်ကြည့်နေလို့ မဖြစ်ဘူး။ သူတို့အပေါ်မှာ သက်ညှာလို့ မဖြစ်ပါဘူး'

ဗိုလ်မင်းဗြတ်ဇက ရှင်းပြလိုက်သည်။

'ဒီစကား မှန်တယ်။ ဒီတော့ ဗိုလ်မင်းက ဒီလိုလူမျိုးတွေကို ဘယ်လို အရေးယူစေချင်သလဲ'

မင်းကြီးသက်တော်ရှည်က ပြန်မေးလိုက်သည်။

'ကျွန်တော်တို့ရဲ့ လက်ကို ဝကွက်ပြီး အပ်ဖို့ ခွင့်ပန်ချင်ပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့နည်းနဲ့ ကျွန်တော်တို့ စီရင်သွားပါမယ်။ ဥပမာ ဘယ်သူ့

သင်္ချိုင်းသံစား
အောင် တိတ်တဆိတ် ဖျောက်ဖျက်သင့်ရင် ဖျောက်ဖျက်ရပါလိမ့်မယ်။
ခွင့်ပြုစေချင်ပါတယ်'

ဗိုလ်မင်းဗြတ်ဇက ခွင့်တောင်းလိုက်ရာ မင်းကြီးသက်တော်ရှည်သည် နှစ်ဘက် အဖြေမပေးသေးဘဲ မေးစေကို ပွတ်ပြီး စဉ်းစားနေစေသည်။

'အင်း ဘုရင်မကြီးရဲ့ အသက်ဘေးကို ကာကွယ်ဖို့ဆိုတော့ မင်းတို့ အတွင်း အခွင့်အရေး ပေးရတာပေါ့ကွာ။ ရုံးတစ်ရုံး ဓားတစ်စင်း ချိတ်တစ်ချိတ်ကို အာဏာကုန် အပ်လိုက်မယ်။ မင်းတို့ဘာသာ မင်းတို့နည်းနဲ့ တာဝန်ပေး ပြောပါကွာ။ ငါ့အနေနဲ့လည်း သက်သေအထောက်အထား ခိုင်လုံတဲ့ သစ္စာဖောက်တွေ အပေါ်မှာတော့ မသက်ညှာနိုင်ဘူး။ နိုင်ငံတော် ပြိုကွဲမှာကိုတော့ မသင့်နည်းနဲ့မှ လက်ပိုက်ကြည့်မနေနိုင်ဘူး။ သစ္စာဖောက် မှန်သမျှ ရှင်းလင်း ဖျက်ဆီးပစ်ရမှာပဲ'

'ကောင်းလှပါပြီ။ ခုလို အာဏာကုန် အပ်လိုက်တဲ့အတွက် မင်းကြီး သက်တော်ရှည် ပေးအပ်တဲ့တာဝန်ကို အသက်နဲ့လဲပြီး ထမ်းရွက်သွားဖို့ လုံးဝ အသင့်ယူပါတယ်'

ဗိုလ်မင်းဗြတ်ဇက ရင်ကော့ပြီး တာဝန်ယူလိုက်သည်။
'ဒါဖြင့် ကောင်းပြီ။ ဟောဟိုသေတ္တာထဲမှာ စောစောက ငါပြောတဲ့ သစ္စာဖောက်သုံးယောက်ရဲ့ ဝတ်စုံတွေ ရှိတယ်။ မှတ်တမ်းတွေလည်း ရှိတယ်။ မင်းတို့ကိုယ့်ပိုင်ဆိုင်မှုပေးပို့ပေးပါ။ ဝတ်ကြည့်စမ်း'

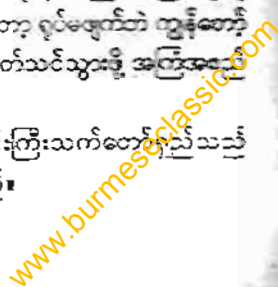
မင်းကြီးသက်တော်ရှည်သည် အခန်းထောင့် တစ်ထောင့်ရှိ ကျွန်းကြီးကို ညွှန်ပြရင်း ပြောလိုက်သည်။

'ကျွန်တော် အစီရင်ခံပါရစေဦး'
သီရိဗြတ်ကမ္မန်သည် တစ်စုံတစ်ရာ စဉ်းစားမိသည့် အမှုအရာဖြင့် အသေလိုက်သည်။

'ကဲ ပြောစရာရှိတာ ပြောစမ်းပါဦး'

'ဒီ အနီးအနား တစ်ဝိုက်မှာဆိုရင် ကျွန်တော်တို့ သိတဲ့လူတွေ အထောက်အထား။ အထူးသဖြင့် ဘုရင်မကြီးကို လုပ်ကြံဖို့ ကြံစည်နေကြတဲ့အတွက် သိတဲ့လူတွေကိုဝတ်ပြီး ရုပ်ဖျက်သွားရင် ကျွန်တော်တို့ရဲ့ အကြံအစည်တွေကို ချစ်စားမိသွားလိမ့်မယ်။ ကျွန်တော်အနေနဲ့ကတော့ ရုပ်ဖျက်တဲ့ ကျွန်တော်တို့နဲ့ ကျွန်တော် သစ္စာဖောက်တွေကို ရှင်းလင်း သုတ်သင်သွားဖို့ အကြံအစည် ပြောပါတယ်'

သီရိဗြတ်ကမ္မန်က ရှင်းပြလိုက်ရာ မင်းကြီးသက်တော်ရှည်သည် အောင်မြင်ကြွတ်ပြီး ခေတ္တမျှ စဉ်းစားနေပြန်သည်။

'သီရိဗြဟ္မာ့ကမ္ဘာကို ဗိုလ်မင်းဗြဟ္မာဇ ဘယ်လိုသဘောရသလဲ
မင်းကြီးသက်တော်ရှည်က ဗိုလ်မင်းဗြဟ္မာဇ သဘောကို မေးလိုက်
ပြန်သည်။

'သီရိဗြဟ္မာ့ကမ္ဘာမှာ မှန်တယ်။ သီရိဗြဟ္မာ့ကမ္ဘာကို ဒီအနီးအနား
တစ်ဝိုက်မှာ မသိတဲ့လူ မရှိဘူး။ ကျွန်တော်သာ လူသစ်တစ်ယောက် ဖြစ်နေ
ကျွန်တော်ကို မြင်ဖူးတဲ့လူ မရှိသလောက်ဖြစ်နေလို့ မင်းကြီးသက်တော်ရှည်
ပြောသလို ကျွန်တော့်ကိုယ်ကို ကျွန်တော် ပြည်မြို့ကဆင်းလာတဲ့ သစ္စာဖောက်
မင်းနန္ဒာရဲ့ ဝတ်စုံကို ဝတ်ဆင်ပြီး မင်းနန္ဒာဟန်ဆောင်ပါမယ်'

တိုက်ပွဲပေါင်း တစ်ရာကျော်ကျော် ပါဝင်ဆင်နွှဲခဲ့ဖူးသော စစ်သည်တော်
လက်ဟောင်း ဗိုလ်မင်းဗြဟ္မာဇသည် ပြောပြောဆိုဆို ကျန်းသေတ္တာထဲမှ သစ္စာ
ဖောက် မင်းနန္ဒာ၏ ဝတ်စုံကို ထုတ်ယူပြီး မိမိကိုယ်တွင် ဝတ်ဆင်နေပေသည်။
မင်းကြီးသက်တော်ရှည်မှာ ကွပ်ပျစ်ပေါ်တွင် ထိုင်ပြီး ဗိုလ်မင်းဗြဟ္မာဇကို ကြည့်
ရင်း အနာဂတ်အရေးကို စိတ်လေးလေးနှင့် တွေးတောနေပေသည်။

သီရိဗြဟ္မာ့ကမ္ဘာမှာ စစ်သည်တော်ဟောင်း ဗိုလ်မင်းဗြဟ္မာဇ၏
စွမ်းရည်သတ္တိကို ကောင်းစွာသိသူဖြစ်သဖြင့် ယခင်စစ်ပွဲများတွင် အောင်
ဆုတ်ရူးခဲ့ရသလို အသားထဲမှ လောက်ထွက်သည့် သစ္စာဖောက်များ၏ အန္တရာ
ကို ကျူးပတ်ခတ် ကျူးပတ်မှ မကျန်ရလေအောင် ဖြိုခွင်းနိုင်လိမ့်မည်ဟု စိတ်
ယုံကြည်လျက်ရှိပြီး ဤကိစ္စတွင် မိမိအား ဗိုလ်မင်းဗြဟ္မာဇနှင့်အတူ ပူးတွဲ
တာဝန်ပေးခြင်း ခံရသည်ကိုပင် ဂုဏ်ယူမိပေသည်။

တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် စကားမပြောဘဲ ကိုယ့်စိတ်ကူးနှင့်ကို
ခြေဦးတည်ရာ စဉ်းစားနေကြရာမှ မင်းကြီးသက်တော်ရှည်သည် သီရိဗြဟ္မာ့က
ဘက်သို့ လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။

'ဒီမှာ သီရိဗြဟ္မာ့ကမ္ဘာ၊ ဆောင်းတူးမြို့စားလေး ဗညားအိမ်
စံအိမ်တော်ကို မင်းရောက်နေတာ အတော်ကြာသွားပြီနော်။ မင်း ဒီကို ရောက်
တာ သိပ်ကောင်းတယ်။ ဒါထက် ဗညားအိမ်ရဲ့ အစစ်တော် ခင်စောမင်း
အမည်ခံ နှင်းကေသရာဟာ သူမတူအောင် ရောတယ်၊ လှတယ်လို့ သတင်း
ကြီးနေပါလား'

မင်းကြီးသက်တော်ရှည်က စကားစလိုက်သည်။
'သတင်းကြီးသလောက် ရောလည်းရော၊ လှလည်းလှ၊ ယဉ်လည်းယဉ်
ပါပေတယ်'

ရုပ်ချောသလောက် မာနထောင်လွှားတယ် ဆိုတာကော မှန်သလား

'မာန်မာနထောင်လွှားခြင်း မဟုတ်ပါ။ စိတ်ဓာတ်ကြီးမားပြီး မှန်သည်
ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြောတတ်သူ တစ်ဦးသာ ဖြစ်ပါတယ်'

'ဘုရင်မကြီးကို လုပ်ကြံဖို့ ကြံစည်နေတဲ့ သစ္စာဖောက်တွေကို နှင်း
ကေသရာက အကာအကွယ် ပေးထားတယ် ဆိုတာကော မမှန်ဘူးလား'

'ဒီစကားလည်း မမှန်ပါဘူး။ နှင်းကေသရာကို ဘုရင်မကြီးက
အကာအကွယ်ပေးတော်မူတာကို သိလို့ သစ္စာဖောက်အချို့က
ကေသရာရဲ့ အကာအကွယ်ကို ယူပြီး တိတ်တဆိတ် ကြံစည်နေခြင်းသာ
ဖြစ်ပါတယ်'

'ဘုရင်မကြီးရဲ့ သမက်တော်အငယ် ရှင်ဓမ္မရေလှထွက်ကို ဓမ္မစေတီ
အိမ်ရှေ့အရာ အပ်နှင်းထားတဲ့ ကိစ္စနဲ့ပတ်သက်ပြီး ဘုန်းကြီးလူထွက်ကို
အကာအကွယ်ပေးတာ မတရားဘူးလို့ နှင်းကေသရာရဲ့ နှုတ်ဖျားက လှသိရင်ကြား
အသံကဲ့သို့ ချက်ခဲတယ် မဟုတ်လား'

မင်းကြီးသက်တော်ရှည်က မေးလိုက်သည်။

'နှင်းကေသရာဟာ ငယ်ရွယ်သူဖြစ်တဲ့အပြင် မလိုသူတွေက သွေးထိုး
ဆော်ပေးထားလို့ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြောတတ်တဲ့ ဝါသနာအတိုင်း ပွင့်ပွင့်
ပြောဆိုခဲ့ခြင်းသာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဘုရင်မကြီးနဲ့တကွ နိုင်ငံတော်ရဲ့အပေါ်မှာ
အကာအကွယ်ပေးပြီး သစ္စာစောင့်သိ ရိုသေသူဖြစ်ကြောင်း ကျွန်တော် ရဲရဲကြီး အာမခံ
ပါတယ်။ ကျွန်တော် ပြောသလို မဟုတ်ဘူးဆိုရင် ဇက်ဖြတ်ခံရပါတယ်'

သီရိဗြဟ္မာ့ကမ္ဘာက နှင်းကေသရာအတွက် ရဲရဲကြီး အာမခံလိုက်ရာ
မင်းကြီးသက်တော်ရှည်သည် သီရိဗြဟ္မာ့ကမ္ဘာ၏ အမူအရာကို အကဲခတ်ရင်း
နှင်းသမ်းပြုလိုက်သည်။

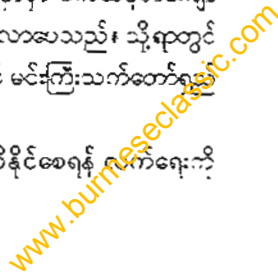
'ဒါလောက်တောင်လည်း အာမခံ မရပါနဲ့လေ။ ဟောဒီ စာတမ်းကိုလည်း
အတော်ကြည့်စမ်းပါဦး'

မင်းကြီးသက်တော်ရှည်က စာတမ်းတစ်စောင်ကို ထုတ်ပြလိုက်ရာ
သီရိဗြဟ္မာ့ကမ္ဘာက ထိုစာတမ်းကို စိတ်ဝင်စားစွာ ဖတ်ရှုကြည့်လိုက်သည်။

စာတမ်းကိုဖတ်ရင်း ဖတ်ရင်း သီရိဗြဟ္မာ့ကမ္ဘာ၏ မျက်နှာမှာ ခက်ထန်မာကျော
နေပေသည်။ မခံမရပ်နိုင်အောင်လည်း ဒေါသထွက်၍ လာပေသည်။ သို့ရာတွင်

နှင်းသံစားက မပြောဘဲ စိတ်ကိုချုပ်တည်းပြီး စာတမ်းကို မင်းကြီးသက်တော်ရှည်
ထံသို့ ပြန်ပေးလိုက်သည်။

စာတမ်းမှာ မည်သူမည်ဝါ ရေးသည်ကို မသိနိုင်စေရန် လက်ရေးကို

အောက်ပြီး ရေးသားထားခြင်းဖြစ်၍ လက်မှတ်ရေးထိုးထားခြင်းလည်း မရှိပေ။
ဇာတိများမှာ အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်ပေသည်။

ဆောင်းတူးမြို့စားလေး ဗညားအိမ်၏ အစ်မတော် ခင်စောမယ်
အမည်ခံ နှင်းကေသရာကို အထူးသတိထားပါ။

နှင်းကေသရာသည် ရှင်စောပု ဘုရင်မကြီးကိုပင် အာခံရဲသူ
ဖြစ်ပါသည်။

ရှင်မမ္မမရ လူထွက်အား ဓမ္မစေတီဘွဲ့ဖြင့် နန်းလျာထားသည်
ကိစ္စနှင့် ပတ်သက်၍ မဟာဆီ မဟာသွေးကို နန်းလျာမထားဘဲ
ဘုန်းကြီးလူထွက်ကို နန်းလျာထားရပါမည်လား ဆိုပြီး လှည့်
ရှင်ကြား ပြင်းပြင်းထန်ထန် ကန့်ကွက် ပြောဆိုလျက် ရှိပါသည်။

ဘုရင်မကြီး၏ သမက်တော်အကြီးအား နန်းလျာထားရန်
လိုလားသော စစ်တောင်းမြို့စားကြီး၏ သားတော် သမိန်တိဿကုမ္မာ
နှင့်လည်း နှင်းကေသရာ အဆက်အသွယ် လုပ်နေသည်ကို တစ်နည်း
လုံးအသိ ဖြစ်ပါသည်။

ဆောင်းတူးမြို့စားကြီး စံအိမ်တော်တွင် သမက်တော်အကြီး
ကို လိုလားသူတွေအား မကြာခဏ ဖိတ်ခေါ်ပြီး လျှို့ဝှက်စွာ ဆွေးနွေး
တိုင်ပင်နေကြသည်ကိုလည်း တွေ့ရပါသည်။ မောင်တော် ဗညားအိမ်
အား သမက်တော် အကြီးကို ထောက်ခံရန် နှင်းကေသရာကိုယ်တိုင်
ဆွဲဆောင်လျက် ရှိပါသည်။

ဤသတင်းများမှာ တစ်ခုမကျန် အမှန်ချည်းသာ ဖြစ်ပါသည်။
မယုံလျှင် သူလျှို့များ စေလွှတ်၍ စုံစမ်း ထောက်လှမ်းတော်မူပါ။

ဘုရင်မကြီးအပေါ်တွင် သစ္စာစောင့်သိသူ

မင်းကြီးသက်တော်ရှည်သည် သီရိဗြတ်ကမ္မန်ထံမှ အထက်ပါ စာတမ်း
ကို ပြန်ယူလိုက်ပြီး သီရိဗြတ်ကမ္မန်၏ အမူအရာကို အကဲခတ်နေပေသည်။

'ဘယ်နှယ်လဲ သီရိဗြတ်ကမ္မန်၊ ဒီစာတမ်းနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ဘယ်
သဘောရသလဲ'

မင်းကြီးသက်တော်ရှည်က စာတမ်းကို သိမ်းဆည်းရင်း မေးလိုက်
သည်။

'နှင်းကေသရာကို ပျက်စီးရာ ပျက်စီးကြောင်း ကြံစည်နေတဲ့ ရန်သူ
တွေ ရှိပါတယ်။ ရန်သူ တစ်ယောက်ယောက်ရဲ့ လက်ချက် ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်။

သတင်းပေးပို့သူရဲ့ အမည်နာမ ထုတ်ဖော်ခြင်း မပြုတာဆို ဆောက်ရင်
ဆိုကြည့် စိတ်ချရလောက်တဲ့သတင်း မဟုတ်ကြောင်း ထင်စေနေပါတယ်'

သီရိဗြတ်ကမ္မန်က အဖြေပေးလိုက်ရာ မင်းကြီးသက်တော်ရှည်သည်
အဘွားမျှ မျက်မှောင်ကြုတ်၍ စဉ်းစားနေပေသည်။ သီရိဗြတ်ကမ္မန်
အဘွားကို လက်ခံရမည်လော၊ စောစောက စာတမ်းတွင် ပါရှိသည့်
ဥပဒေသည် ဝေကန် အမှန်ပင် ဖြစ်နေမည်လော စသည်ဖြင့် ဝေဝေဝေါ
ခြေချနေသည်။

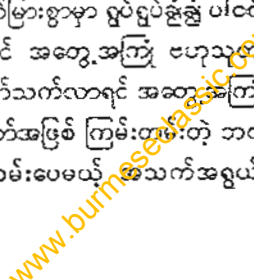
'နှင်းကေသရာမှာ ရန်သူတွေရှိသလို နှင်းကေသရာ အတွက်ဆိုရင်
အသက်ပေးပြီး အကာအကွယ်ပေးမယ့် မိတ်ဆွေတွေလည်း ရှိနေတယ် မဟုတ်
ဘူး။ အဲဒီမိတ်ဆွေဟာ သီရိဗြတ်ကမ္မန်ပဲ မဟုတ်လား'

မင်းကြီးသက်တော်ရှည်က သီရိဗြတ်ကမ္မန်အား အဓိပ္ပာယ်ပြည့်ဝသည်
အတိုင်းလုံးအစုံဖြင့် ကြည့်ရင်း ပြန်ပြောလိုက်သည်။

'အကြောင်းမဲ့သက်သက် အကာအကွယ်ပေးခြင်း မဟုတ်ပါ။ ရှင်စောပု
အပေါ်မကြီး အပေါ်တွင် နှင်းကေသရာ အသက်နှင့်လဲပြီး ကျေးဇူးသစ္စာတော်
ပေးသလို သီရိသေကြောင်း တပ်အပ်သေချာသိလို့ ရဲရဲကြီး အာမခံတဲ့တာပါ။ ဘုရင်မ
ကြီးအပေါ်မှာ နှင်းကေသရာ သစ္စာစောင့်သိရုံသေခြင်း မရှိဘူးဆိုတာ သက်သေ
အောင်အရှား ပြနိုင်ရင် ကျွန်တော် ဇက်ဖြတ်ခံရဲပါတယ်။ ဒီအတွက်ကိုတော့
ကျွန်တော် အာမခံရဲပါတယ်'

သီရိဗြတ်ကမ္မန်က ရဲရဲကြီး အာမခံလိုက်ရာ မင်းကြီးသက်တော်ရှည်
သည် နဂိုကပင် တွန့်လိမ့်နေသည့် နဖူးရေကို တွန့်သည်ထက် တွန့်အောင်
အောင်မှောင်ကြုတ်လိုက်ပြီး အတန်ကြာ စဉ်းစားနေပြန်သည်။

'နှင်းကေသရာဟာ လူမက နတ်တမျှ ရောမောလှဖဲတယ် မဟုတ်လား။
အဘွားတူးနယ်မှာဆိုရင် နှင်းကေသရာလောက် ရောတဲ့လူတဲ့ မိန်းကလေး
အသားဘူးလို့ သတင်းပျံ့မွှေးနေတယ်။ ယောက်ျားအင်္ကျာ၏ စိတ်ကို ယိုဖိတ်
စေနိုင်တဲ့ အရည်အသွေးတွေနဲ့ ပြည့်စုံတယ်လို့ သိရတယ်။ မင်းကလည်း ပုဆိုးခွံ
အောက်မှာ ဆိုတော့ နှင်းကေသရာရဲ့ ရူပါရုံ ကျော်ကွင်းမှာ အစဉ်းသား ဝင်တိုး
ဝင် ခြီးရိုခံရတယ်။ မင်းဟာ တိုက်ပွဲပေါင်းမြောက်မြားစွာမှာ ရွပ်ရွပ်ခွံခွံ ပါဝင်
တိုက်ခိုက်ခဲ့ရတဲ့အတွက် စစ်နဲ့ ပတ်သက်လာရင် အတွေ့အကြုံ ဗဟုသုတ
အသေးမယ့် မိန်းမတွေရဲ့ ပရိယာယ် မာယာနဲ့ ပတ်သက်လာရင် အတွေ့အကြုံ
အသေးတယ်။ ပြီးတော့ မင်းဟာ စစ်သင်္ဘောအဖြစ် ကြမ်းတမ်းတဲ့ ဘဝ
အတိုင်း ဗြတ်ကျော်လာခဲ့ရလို့ ရုပ်ရည်ကြမ်းတမ်းပေမယ့် အသက်အရွယ်

သိကြီးသားတာ မဟုတ်ဘူး။ သစ္စာဖောက် တစ်ဦးဦးရဲ့ ကာမဂုဏ် ညွတ်ကွင်းကို ဝင်ပြောတိုးမိရင် မင်းပါ သက်သာမှာ မဟုတ်ဘူး။ ခုလို အချိန်မျိုးမှာ ဘုရင်မကြီးနဲ့ နိုင်ငံတော်အပေါ် သစ္စာဖောက်တဲ့ လူတွေအပေါ်မှာ သက်ညှာလို့ မဖြစ်ဘူး။ သစ္စာဖောက်တွေ အပေါ်မှာ သက်ညှာတဲ့ လူတွေကိုပါ သစ္စာဖောက်အဖြစ် ရှင်းလင်းသုတ်သင်ပစ်ရလိမ့်မယ်။ ဒါမှသာ ဘုရင်မကြီးနဲ့ နိုင်ငံတော်ရဲ့ လုံခြုံရေးအတွက် စိတ်ချရလိမ့်မယ် မဟုတ်လား။ သစ္စာဖောက်ကို အကာအကွယ် မပေးမိအောင် မင်း ကြပ်ကြပ် သတိထားပြီး အလုပ်လုပ်သွားပါ။

'ဒီအတွက်တော့ ကျွန်တော်အပေါ်မှာ စိတ်ချယုံကြည်ပါ။ သစ္စာဖောက် တစ်ဦးဦးကို ကျွန်တော် အကာအကွယ် ပေးမိရင် ဒါမှမဟုတ် သက်ညှာမိရင် ကျွန်တော် လည်စင်းပြီး အသေခံသွားပါမယ်'

'အာမခံ သိပ်မရဲနဲ့နော်။ မင်းနားတစ်ထောင် မင်းမျှောင်တစ်သိန်း ဆိုတဲ့ စကားပုံရှိတယ် မဟုတ်လား။ ငါ့ရဲ့လက်အောက်မှာ သစ္စာဖောက်တွေနဲ့ သွားလာလှုပ်ရှားမှု မှန်သမျှကို နားနဲ့မျက်စိဖွင့်ပြီး အချိန်မလပ်ရအောင် ထောက်လှမ်းနေတဲ့ သူလျှို့တွေ အမြောက်အမြား ရှိတယ်ဆိုတာ မင်းသိထားစမ်းပါ။

မင်းကြီးသက်တော်ရှည်မှာ ပြန်ပြောလိုက်ရာ သီရိဗြတ်ကမ္ဗန်လက်ဝါးကာလိုက်သည်။

'ဒီစကား ဒီမှာတင် ရပ်ပါ။ ကျွန်တော့်ကို ဒီနည်းမျိုးနဲ့ ခြိမ်းခြောက်တာတော့ မကောင်းပါဘူး။ ဘုရင်မကြီးနဲ့ နိုင်ငံတော်အပေါ်မှာ မင်းကြီး သက်တော်ရှည် သစ္စာစောင့်သိ ရိုသေတာထက် မပိုရင်သာ ရှိမယ်။ တစ်ရွေးသာ မလျော့ဘူးဆိုတာ တထစ်ချမှတ်ယူပါ။ ဘုရင်မကြီးနဲ့ နိုင်ငံတော်အတွက်ဆို မင်းကြီးသက်တော်ရှည် အသေခံရတာထက် သီရိဗြတ်ကမ္ဗန်က ပိုပြီး အသေခံရတယ်ဆိုတာ စွဲစွဲမြဲမြဲ ယုံကြည်မှတ်သားထားစေလိုပါတယ်။ မလိုသူကုန်းချောသလို ဘုရင်မကြီး အပေါ်မှာ နင်းကေသရာ သစ္စာစောင့်သိ ရိုသေခြင်း မရှိဘူး ဆိုတာ သက်သေအထောက်အထား ခိုင်လုံစွာ ပြနိုင်ရင် ဧကန်တမ်းခံရဲပါတယ်။ ကျွန်တော့်အပေါ်မှာ ငဲ့ညှာနေစရာ မလိုပါဘူး'

သီရိဗြတ်ကမ္ဗန်က မိမိအပေါ်တွင် သံသယဖြစ်သည်ကို မခံမရပ်ဘဲ သည့် အမူအရာဖြင့် ပြန်ပြောလိုက်သည်။

'ငါက မင်းအပေါ်မှာ ငဲ့ညှာပြီး သတိပေးနေတာ။ မင်းရဲ့စကား ငါတို့ မမှတ်မသန် ယုံကြည်တယ်။ မင်းပြောတဲ့စကား မှန်ပါစေလို့လည်း ဆုတောင်းပါတယ်။ မင်းအပေါ်မှာ ငါတို့ ဆံတစ်ခြည်တောင် သံသယမရှိဘဲ မင်းအပေါ်မှာ သံသယရှိလို့ ပြောနေတာ မဟုတ်ဘူး။ မင်းအတွက် သတိပေးနေတာ

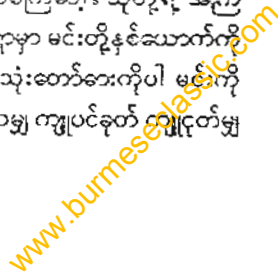
မင်းကြီးသက်တော်ရှည်က ပြန်လည်၍ သတိပေးလိုက်သည်။ ထိုအတောအတွင်း ဗိုလ်မင်းမြတ်စေသည် ပြည်မြို့မှ ရောက်ခဲ့လာသည့် သစ္စာဖောက် မင်းနန္ဒာ၏ ဝတ်စုံကို ဝတ်စားဆင်ယင်ပြီး မင်းကြီးသက်တော်ရှည်၏ ရှေ့မှောက်သို့ ရောက်၍ လာပေသည်။

ကျေးတောသား အသွင်ဖြင့် စုတ်စုတ်ပြတ်ပြတ် ဝတ်စားဆင်ယင်ခဲ့ရာမှ ရွှေချည်ထိုး၊ ပိုး၊ ဖဲ၊ ကတ္တီပါ ဝတ်စုံများကို ဝတ်စားဆင်ယင်လိုက်သောအခါ စောစောက ရုပ်အသွင်ကိုပင် မမှတ်မိလောက်အောင် ပြောင်းလဲသွားသည်ကို တွေ့ရပေသည်။ နှုတ်ခမ်းမွေးကိုလည်း အနည်းငယ် ဖြတ်ထားပြီး နှုတ်နှာတွင် အရောင်တင် ခြယ်လှယ်ထားသဖြင့် အသားအရေမှာ စိုပြည်လျက်ပြီး ငယ်မူပြန်နေပေသည်။

'ဟင် အခုလိုဆိုတော့ မင်းကိုငါတောင် ကောင်းကောင်း မမှတ်မိတော့ဘူး။ ခုအချိန်က စပြီး မင်းဟာ ဗိုလ်မင်းမြတ်စေ မဟုတ်တော့ဘူး။ ပြည်မြို့က အနီးဆင်းလာတဲ့ သစ္စာဖောက်မင်းနန္ဒာ ဖြစ်သွားပြီ'

မင်းကြီးသက်တော်ရှည်သည် ဗိုလ်မင်းမြတ်စေအား ခြေဆုံးခေါင်းဆုံး ခြည့်ရင်း ပြောလိုက်သည်။ ပြီးမှတစ်ဖန် သစ္စာဖောက်သုံးဦးထံမှ သိမ်းဆည်းထားသည့် မှတ်စုမှတ်တမ်းများကို ဗိုလ်မင်းမြတ်စေ၏ လက်သို့ ပေးအပ်လိုက်သည်။

'ဟောဒီ မှတ်စုမှတ်တမ်းတွေကို မင်းတို့ယူသွားပြီး လေ့လာထားကြ။ အဲဒီစာလွှာက စစ်တောင်းမြို့က ကုန်သည်ကြီး ဗောဂလာကို ပေးဖို့ စာလွှာနဲ့ ဝိသေသစာလွှာက ပိုပြီး အရေးကြီးတယ်။ အဲဒီစာလွှာမှာ စစ်တောင်းမြို့စားကြီးက သမိန်တိဿကုမ္ပဏီရဲ့ နာမည်နဲ့လိပ်စာ ထိုးထားတယ်။ တတိယ စာလွှာက နှင်းကေသရာနဲ့ မောင်နုမဝမ်းကွဲ တော်စပ်တဲ့ မင်းသိဒ္ဓတ္တကိုပေးဖို့ စာလွှာ။ သူ့အဖေက သစ္စာဖောက်တွေကိုရော မှတ်စုမှတ်တမ်းတွေကိုပါ မင်းတို့ယူသွားကြပြီး ခရေနေအောင် လေ့လာမှတ်သားထားကြ။ စာလွှာကိုတော့ သက်ဆိုင်ရာ ပုဂ္ဂိုလ်တွေနဲ့ ပြန်ပေးအပ်ဖို့ကို အရောက်ပေးဖို့ပြီး သူတို့ရဲ့ အတွင်းလူဖြစ်အောင် ကြိုးစားသူတို့ရဲ့ အမည်တွေကို နှိုက်နှိုက်ချွတ်ချွတ် သိနေအောင် ထောက်လှမ်းပြီး သူတို့ရဲ့ အမည်တွေကို ပျက်ပြားသွားအောင် ပျက်ဆီးချေမှုန်းပစ်ကြပေး။ သူတို့ရဲ့ အမည်တွေကို ပျက်ပြားသွားအောင် ပျက်ဆီးချေမှုန်းတဲ့နေရာမှာ မင်းတို့နှင်းဿာန်ကို အထောက်အကူ နှင်းအုပ်လိုက်မယ်။ ရော ... ငါ့လက်သုံးတော်စားကိုပါ မင်းတို့ကို ပေးလိုက်မယ်။ ဒီလက်သုံးတော်စားနဲ့ ရန်သူမှန်သမျှ ကျွန်ုပ်တို့အပေါ်တွင် ခုတ်ထွင်ရှင်းလင်းပေးတော့'

မင်းကြီးသက်တော်ရှည်သည် သစ္စာဖောက်သုံးဦးထံမှ သိမ်းဆည်းရမိသည့် မှတ်စုမှတ်တမ်းနှင့် သစ္စာဖောက်အချင်းချင်း ဆက်သွယ်သည့် စာလွှာများနှင့်အတူ မိမိကိုင်ဆောင်သည့် ကျောက်စီ လက်သုံးတော်စားကို ဗိုလ်မင်း ဗြတ်ဇ၏ လက်သို့ နှင်းအပ်လိုက်ပေသည်။

'သစ္စာဖောက် အချင်းချင်း ဆက်သွယ်တဲ့ စကားဂုဏ်ကိုလည်း မင်းတို့ မှတ်သားထားဦး။ သူတို့ရဲ့ မှတ်တမ်းတွေကို လေ့လာကြည့်ရင် သူတို့အချင်းချင်း ဆက်သွယ်တဲ့ စကားဂုဏ်ကို တွေ့ရလိမ့်မယ်'

မင်းကြီးသက်တော်ရှည်က ဗိုလ်မင်းဗြတ်ဇနှင့် သီရိဗြတ်ကမ္မန်တို့အား သတိပေးလိုက်ပြန်သည်။

'မင်းတို့ကို နောက်ဆုံးစကား မှာကြားစရာ ရှိသေးတယ်။ မင်းတို့ ထမ်းရွက်ရမယ့်တာဝန်ဟာ အင်မတန် ဘေးအန္တရာယ်များတယ်။ အချိန်ရှိသရွေ့ သေမင်းနဲ့စစ်ခင်းပြီး ကြီးလေးတဲ့တာဝန်ကို ထမ်းရွက်ကြရမှာ ဖြစ်တဲ့အတွက် သတိနဲ့ဝီရိယ ရှိဖို့လိုတယ်။ မင်းတို့နှစ်ယောက်ကို ရွေးချယ်ပြီး ခုလိုကြီးလေးတဲ့ တာဝန်ကို ပေးအပ်တာက တခြားကြောင့် မဟုတ်ဘူး။ မင်းတို့နှစ်ယောက်စလုံးဟာ နိုင်ငံတော်အတွက်ဆိုရင် အသက်နဲ့လဲပြီး တာဝန်ထမ်းရွက်သွားဖို့ အသင့်ရှိနေသူတွေ ဖြစ်ကြောင်း မင်းတို့ရဲ့အတိတ်ရာဇဝင်က သက်သေခံနေတဲ့အတွက် မင်းတို့အပေါ်မှာ ယုံယုံကြည်ကြည်နဲ့ ကြီးလေးတဲ့တာဝန်ကို ပေးအပ်လိုက်ခြင်း ဖြစ်တယ်ဆိုတာ သဘောပေါက် နားလည်ထားကြစေလိုတယ်။ ဘုရင်မကြီးနဲ့ အသက်နဲ့ နိုင်ငံတော်ရဲ့ လုံခြုံရေးဟာ မင်းတို့နှစ်ယောက်ရဲ့ လက်ထံမှာရှိနေတယ် ဆိုတာ အမြဲတစေ သတိရပြီး ကိုယ်စွမ်းရှိသမျှ၊ ဉာဏ်စွမ်းရှိသမျှ တာဝန် ထမ်းရွက်သွားကြရလိမ့်မယ်။ မင်းတို့ရဲ့ တိုက်ပွဲအတွေ့အကြုံဟာ ခုကိစ္စအပျားကြီး အထောက်အပံ့ ရလိမ့်မယ်။ ဒါပေမဲ့ မင်းတို့ကို တစ်ခုတော့ ထပ်လောင်းပြီး သတိပေးလိုက်ချင်တယ်။ မင်းတို့ဟာ စစ်သားကောင်းပီသတဲ့ တွေ ဖြစ်တဲ့အတွက် ဘုရင်မကြီးနဲ့ နိုင်ငံတော်အတွက် စွန့်စားရတဲ့အတွက် ဆုတော်လာဘ်တော်ကို လုံးဝ မမျှော်လင့်ဘဲ ရွပ်ရွပ်ချုံ့ချုံ့ တိုက်ပွဲဝင်သွားကြ သတိပေးချင်တယ်။ မင်းတို့ရဲ့ ရွပ်ရွပ်ချုံ့ချုံ့ အမှုတော်ထမ်းရွက်မှုကြောင့် ဘုရင်မကြီး သက်တော်ရာကျော်ရှည်စွာ နိုင်ငံတော်ကို စိုးစံအုပ်ချုပ်သွားတာ မြင်ရရင် မင်းတို့စွန့်စားရတဲ့အတွက် အကြီးမားဆုံးသော ဆုကြီး လာဘ်ကြီး ဆိုတာ မင်းတို့ နားလည်သဘောပေါက်ကြလိမ့်မယ်လို့ ငါ ယုံကြည်တယ်။ စစ်သားကောင်းတစ်ယောက်အတွက် အဲဒီလောက်မွန်မြတ်တဲ့ ဆုလာဘ် မရှိတော့ဘူး ဆိုတာ စွဲစွဲမြဲမြဲ မှတ်သားထားကြ'

မင်းကြီးသက်တော်ရှည်က သြဝါဒစကားပြောကြားလိုက်ရာ ဗိုလ်မင်း ဗြတ်ဇနှင့် သီရိဗြတ်ကမ္မန်သည် မင်းကြီးသက်တော်ရှည်၏ သြဝါဒဆိုခဲ့သူပြီး နှစ်ယောက်သား ပျဉ်းမပင်ဆိပ်မှ ထွက်ခွာလာခဲ့ကြပေသည်။

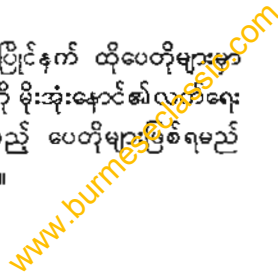
လူချင်းမခွဲမီ သီရိဗြတ်ကမ္မန်သည် ဆောင်းတူးမြို့သို့ မိမိ ရောက်သည့်အချိန်မှ အစပြု၍ မိမိ စုံစမ်းထောက်လှမ်း၍ ရရှိခဲ့သည့် အချက်အလက်များကို ဗိုလ်မင်းဗြတ်ဇအား လုံးဝညသုံ ရှင်းလင်းပြောပြနေပေသည်။

မြို့စားလေး ဗညားအိမ်အား သမိန်စက္ကဝေါတို့ လူသိုက်က ဖြားထောင်သွားဆောင်ပြီး အရက်သေစာမှူးယစ်နေစဉ် စာတမ်းတစ်စောင်တွင် လက်မှတ်ရေးထိုးစေခဲ့ပုံနှင့်တကွ ထိုစာတမ်းဖြင့် ဗညားအိမ်အား အကျပ်ကိုင်ကာ ဘုရင်မကြီးကို လုပ်ကြံရန်ကိစ္စတွင် ဗညားအိမ်၏ အကူအညီ ရရှိရေးအတွက် ဗညားအိမ်အား နေပုံများကိုပါ သီရိဗြတ်ကမ္မန်က ရှင်းပြနေရာ၊ စစ်ပွဲပေါင်း တစ်ရာကျော် ဖြစ်ပွားခဲ့ပြီးပါက ပါဝင်တိုက်ခိုက်ခဲ့ဖူးသဖြင့် အတွေ့အကြုံ ဗဟုသုတကြွယ်ဝသော ဗိုလ်မင်း ဗြတ်ဇသည် နှုတ်ခမ်းမွေးသပ်ရင်း ခေါင်းတညိတ်ညိတ် လည်တဆတ်ဆတ်နှင့် ဗညားအိမ်အား နေရာမှ ဘုရင်မကြီးအား လုပ်ကြံရန်ကြံစည်သူ မှန်သမျှ ကျူပင်တို့ကို ကျူပင်မကျန် ရလေအောင် မိမိတို့၏ အသက်နှင့်လဲ၍ တာဝန်ထမ်းရွက် နေကြရန် သစ္စာအမိဋ္ဌာန် ပြုလိုက်ကြပေသည်။

အခန်း ၂၀

ဗညားလေး ဗညားအိမ်၏ စံအိမ်တော်သို့ သီရိဗြတ်ကမ္မန် ပြန်လည်ရောက်ရှိ ချိန်တွင် နေအတော်စောင်းနေပြီ ဖြစ်ပေသည်။ စံအိမ်တော်အနီးသို့ ရောက်သောအခါ သာယာသော သီချင်းသံကို ကြားရသဖြင့် သီရိဗြတ်ကမ္မန်သည် စံအိမ်တော်သို့မဝင်သေးဘဲ ခေတ္တမျှရပ်နားပြီး သီချင်းသံကို နားထောင်ရင်း သီချင်းသံလာရာသို့ မျှော်ကြည့်လိုက်သောအခါ စံအိမ်တော်၏ လသာဆောင်တွင် နှင်းကေသရာသည် သီချင်းတအေးအေးဖြင့် မှီမိပတ်ဝန်းကျင်တွင် ပြန့်ကူးနေသည့် ပေတိုများကို တစ်ခုပြီးတစ်ခု စိတ်ဝင်စားစွာ ဖတ်ရှုနေသည်ကို တွေ့ရပေသည်။

ပေတိုများကို မြင်လိုက်ရသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ထိုပေတိုများမှာ နှင်းကေသရာသီချင်းပေးလိုက်သည့် ကဗျာလင်္ကာများကို မိုးအုံးနောင်၏လက်ရေး တူးယူပြီး နှင်းကေသရာအား ဆက်သခဲ့သည့် ပေတိုများဖြစ်ရမည် ဆိုသော သီရိဗြတ်ကမ္မန်က တထစ်ချ ပြောနိုင်ပေသည်။

နင်းကောသရာမှာ ပေတိုများကို စိတ်ဝင်စားစွာ ဖတ်ရှုရင်း သီချင်း
အေးအေး သီကျူးလျက် ရိုရာမှ ဥယျာဉ်တော်ဆီသို့ လှမ်းကြည့်လိုက်ရာ
သီချင်းသံကို အာရုံစိုက်ပြီး နားထောင်နေသော သီရိဗြတ်ကမ္ဘာကို မြင်လိုက်
သဖြင့် သီချင်းသံ တိတ်သွားပြီး မျက်နှာပိုးသတ်လိုက်သည်။ ပြီးမှတစ်ဖန်
သီရိဗြတ်ကမ္ဘာအား မျက်မှောင်ကုတ်၍ ကြည့်ရင်း စံအိမ်တော်ထဲသို့ ဝင်
လာရန် ခေါ်လိုက်သည်။

‘စစ်သည်တော်ကြီးလည်း ခုမှပဲ ပေါ်လာတော့တယ်။ ဘယ်မျှ
သဝေထိုးနေသလဲ။ ပြန်ရောက်လာတာတောင် အသံပြုဖော် မရဘူး။ ခေ
သည်တော်ကြီးကို ပေးအပ်လိုက်တဲ့ တာဝန်ကို အောင်မြင်စွာ ထမ်းရွက်နိုင်ခဲ့
သလား။’

နင်းကောသရာ စကားနာ ထိုးရင်း မေးလိုက်သည်။

‘သဝေထိုးခြင်း မဟုတ်ပါ။ မိတ်ဟောင်းဆွေဟောင်း တစ်ယောက်
တွေ့နေလို့ အချိန်ဖင့်နဲ့သွားခြင်း ဖြစ်ကြောင်းပါ။’

‘ညီမတော် နင်းဧကရီကိုရှေ့ တွေ့ခဲ့ပါသလား။ ကျန်းကျန်းမာမာ
ချမ်းချမ်းသာသာပဲ မဟုတ်လား။’

‘အိမ်ထောင်သည် ဘဝဖြင့် ရွှင်လန်းချမ်းမြေ့စွာ ရှိသည်ကို တွေ့မြင်
ခဲ့ရကြောင်းပါ။’

သီရိဗြတ်ကမ္ဘာက အဖြေပေးလိုက်ရာ နင်းကောသရာသည် အံ့အား
သင့်သည့် အမူအရာဖြင့် ပြန်ကြည့်လိုက်သည်။

‘ဟင် ဟုတ်လား။ ညီမတော်နင်းဧကရီ အိမ်ထောင်သည် ဖြစ်သွား
နင်းကောသရာသည် သီရိဗြတ်ကမ္ဘာ ပြောလိုက်သည့် စကား

မယုံကြည်နိုင်သည့် အမူအရာဖြင့် ပြန်မေးလိုက်ရာ သီရိဗြတ်ကမ္ဘာမှာ နှုတ်ပြန်
အဖြေပေးဘဲ ခေါင်းညိတ်ပြီး ဟုတ်မှန်ကြောင်း ဝန်ခံလိုက်ရာ၊ နင်းကောသရာ
အံ့အားသင့်သည်ထက် သင့်သွားပြီး ပါးစပ်အဟောင်းသား ဖြစ်၍သွားပေသည်။

‘စော်ကားလှချည်လား။ အရိုးဘုရားရဲ့ မျက်နှာကိုတောင် ထောက်ထင်
ရမှန်း မသိကြတော့ဘူးလား။ ညီမတော်ကို ဘယ်လူယုတ်မာ ဖြားယောင်း
သွေးဆောင်သွားတာလဲ။ ညီမတော်ကို မောင်တော်ဗညားအိမ်နဲ့ ရွှေလက်ထောက်
ဆက်ဖို့ လူသိရှင်ကြား စေ့စပ်ကြောင်းလမ်းထားတာကို သိလျက်သားနဲ့ အ
ဘုရား ပန်းလှိုင်ထိပ်ထား သခင်မကြီးရဲ့ အလိုတော်ကို လွန်ဆန်ဝံ့တာ ဘယ်သူ

‘စော်ကားလိုသည့် ဆန္ဒရှိလိမ့်မယ် မဟုတ်ကြောင်းပါ။ ယုတ်မာ
စိတ်ဖြင့် ဖြားယောင်းသွေးဆောင်ခြင်းလည်း မဟုတ်ကြောင်းပါ။ ချစ်ခြင်း

နင်းကောသရာ အိမ်ထောင်သည်ဘဝသို့ ရောက်ရှိခဲ့ခြင်း
သဖြင့် ပြစ်ကြောင်းပါ။ ပန်းလှိုင်ထိပ်ထား သခင်မကြီး၏ အလိုတော်ကို လွန်ဆန်
ခဲ့သူ မဟုတ်ကြောင်းပါ။ နင်းဧကရီ၏ ခင်ပွန်းမှာ နိုင်ငံတော်အတွက် အသက်
ပေးပြီး သေမင်းနှင့် စစ်ခင်းနေတဲ့ အခြေအနေမဲ့၊ ပစ္စည်းဥစ္စာ ထားနဲ့
ခြေသလုံး အိမ်တိုင်ထူနေရတဲ့ အညတရစစ်သည်တော် တစ်ဦးသာလျှင် ဖြစ်
ကြောင်းပါ။’

သီရိဗြတ်ကမ္ဘာက ပဟေဠိဆန်ဆန် အဖြေပေးလိုက်ရာ နင်းကောသရာ
သည် မျက်မှောက်ကြုတ်ပြီး နားထောင်နေရာမှ သီရိဗြတ်ကမ္ဘာအား ခြေဆုံး
ခေါင်းဆုံး ကြည့်လိုက်သည်။

‘စစ်သည်တော်ကြီးပြောတဲ့လူက စစ်သည်တော်ကြီးနဲ့ တူလှချည်လား။
နင်းကောသရာက ထေ့သလို၊ ငေါ့သလိုနှင့် ပြောလိုက်သည်။

‘ဒီစကား မှန်ပါတယ်။’
သီရိဗြတ်ကမ္ဘာက မျက်နှာသေဖြင့် အဖြေပေးလိုက်ရာ နင်းကောသရာ

သည် တစ်ဖက်သို့ မျက်နှာလှည့်သွားပြီး ဓမ္မတ္တဗျူ စဉ်းစားနေပေသည်။
‘မသိလို့ မေးပါရစေ။ ညီမတော် နင်းဧကရီရဲ့ အချစ်ပန်းကို ဆွတ်ခူး

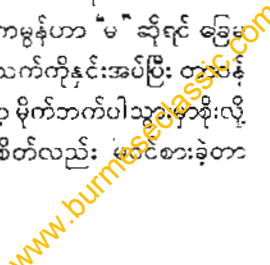
ခြင်းကို နှလုံးရည် လက်ရုံးရည်ပိုင်ရှင်ဟာ စစ်သည်တော်ကြီး သီရိဗြတ်ကမ္ဘာများ
ဖြစ်နေမလား။’

နင်းကောသရာက သီရိဗြတ်ကမ္ဘာ၏ မျက်နှာအား မကြည့်ဘဲ
လှည့်လိုက်ရာ၊ သီရိဗြတ်ကမ္ဘာမှာ ပါးစပ်အဟောင်းသား ဖြစ်၍သွားပေသည်။

‘ဘယ်လို မိန်းတော်မူလိုက်တာပါလဲ။’
‘သခင်မက စေတနာနဲ့ မေးနေတာပါ။ စစ်သည်တော်ကြီး သီရိဗြတ်ကမ္ဘာ

အပြောအဆို အမူအရာကို သခင်မ အက်ခတ်လို့ ရှယ်လောက်ဆိုရင်
စစ်သည်တော်ကြီးဟာ “မ” ဆိုရင် ခြေမ လက်မကိုတောင် ပယ်မယ်ဆိုတဲ့
အနည်း သူတော်စင်ကြီးလို ဣန္ဒြေတော် ရင့်ကျက်တော်မူလွန်းလို့ ညီမတော်
နင်းဧကရီရဲ့ အချစ်ပန်းကို ဘယ်လိုများ ဆွတ်ခူးခဲ့သလဲ ဆိုတာ သိရင်လို့
မေးတာပါ။’

‘ငမိုက်သား သီရိဗြတ်ကမ္ဘာ အပေါ်မှာ နင်းကောသရာသခင်မ အထင်
ထင် လွှဲနေပြီ ထင်ပါတယ်။ ငမိုက်သား သီရိဗြတ်ကမ္ဘာဟာ “မ” ဆိုရင် ခြေမ
လက်မကိုပါ ပယ်နိုင်စွမ်းမရှိပေမဲ့ နိုင်ငံအတွက် အသက်ကိုနှင့်အပ်ပြီး တွေ့ပုံ
လက်ခံရသူ ဖြစ်တဲ့အတွက် “မ” ဘက်လိုက်တော့ မိုက်ဘက်ပါသွားမှာမို့လို့
“မ” ဆိုရင် ဝေးဝေးက ရှောင်ခဲ့တာ အမှန်ပါ။ စိတ်လည်း မဝင်စားခဲ့တာ

အနုပညာ၊ မိန်းကလေး တစ်ဦးတစ်ယောက်ရဲ့ အချစ်ပန်းကို ဆွတ်ခူးနိုင်ဖို့ ဝေးစွာ
အောင်ချိန်အောင်ပင် ချစ်ရေးဆိုတတ်သူ မဟုတ်ကြောင်းပါ။ အချစ်ရေးထက်
စစ်ရေးကို စိတ်ဝင်စားပြီး အညာတရစစ်သည်တော် ဘဝနဲ့ နိုင်ငံတော်ရဲ့ အကျိုးကို
သည်ပိုးရွက်ဆောင်ရင်း အရိုးထုတ်သွားဖို့ စိတ်ပိုင်းဖြတ်ထားသူ ဖြစ်သည်ကို
နှင်းကေသရာ သခင်မ သိသင့်လောက်ပါတယ်'

သီရိဗြတ်ကမ္ဘာန်က မိမိအား နှင်းဧကရီနှင့် သမုတ်သည်ကို ဝမ်း
နည်းသည့် အမူအရာဖြင့် ပြန်ပြောလိုက်သည်။

'ဒါဖြင့် ညီမတော် နှင်းဧကရီရဲ့ ကြင်ဖက်တော်ဟာ စစ်သည်တော်
ကြီး မဟုတ်ဘူးလို့ ငြင်းဆိုချင်တယ် ဆိုပါတော့။ ကောင်းပါပြီ။ စစ်သည်တော်
ကြီး မဟုတ်ဘူးဆိုရင် ဘယ်သူပါလဲ'

'ဘယ်သူဘယ်ဝါ ဖြစ်သည်ကို ပန်းလှိုင်ထိပ်ထား သခင်မကြီးထံ
လျှောက်တင်ပါ့မယ်။ ပန်းလှိုင်ထိပ်ထား သခင်မကြီးနဲ့ တွေ့ခွင့်ပြုတော်မူပါ
သီရိဗြတ်ကမ္ဘာန်က ခွင့်ပန်လိုက်သည်။

'အရိုးဘုရား မရှိဘူး။ စစ်သည်တော်ကြီး ပြန်ချိန်တန်လို့ ပြန်မလာ
တာနဲ့ ညီမတော် နှင်းဧကရီအတွက် ရွှေစိတ်တော်ပူပန်ပြီး မောင်တော်ဗညားအိမ်
ကို ခေါ်ကာ စစ်သည်တော်ကြီးရဲ့ နောက်ကို လိုက်သွားကြတယ်'

နှင်းကေသရာက ရှင်းပြလိုက်ရာ သီရိဗြတ်ကမ္ဘာန်မှာ အံ့အားသင့်
သွားပြန်သည်။

'ထိပ်ထားသခင်မကြီး ကိုယ်တော်တိုင် လိုက်ပါသွားပါသလား'
သီရိဗြတ်ကမ္ဘာန်က ပြန်မေးလိုက်သည်။

'အရိုးဘုရား ကိုယ်တော်တိုင် မြင်းတစ်စီးနဲ့ လိုက်ပါသွားပါတယ်။
အရိုးဘုရားက လူသာအိုတယ်။ စိတ်က မအိုသေးဘူး။ မိန်းမသားသာ ဆိုရတယ်။
ယောက်ျားတွေနဲ့ တန်းတူ ရင်ပေါင်တန်း လိုက်နိုင်တယ်။ အရိုးဘုရား ငယ်ရွယ်
စဉ်ကဆိုရင် ဘကြီးတော်ဘုရားနဲ့အတူ ဓားဆွဲပြီး တိုက်ပွဲဝင်ခဲ့ဖူးတယ်လို့
ပြောတယ်'

'တကယ့် သတ္တိခဲပါလား။ အရွယ်တော်သာငယ်ရင် သိပ်ကောင်းမှ
'အရိုးဘုရားကို ဘာဖြစ်လို့ အရွယ်တော် ငယ်စေချင်တာလဲ'

'အိုမင်းမစွမ်း ရှိနေတာတောင် ယောက်ျားတွေနဲ့ တန်းတူ ရင်ပေါင်
တန်း လိုက်နိုင်သေးရင် အရွယ်တော်သာ ငယ်မယ်ဆိုရင်တော့ နိုင်ငံတော်
အတွင်း အားကိုးရမယ့် အမျိုးသမီး သူရဲကောင်းတစ်ဦးအဖြစ် ကြည့်ညှိလေး
စရာ တွေ့မြင်ရမှာမို့ အရွယ်တော် ငယ်ရွယ်စမ်းစေချင်တယ်လို့ တမ်းတမိခြင်း

'အရိုးဘုရားဟာ သတ္တိကောင်းသလောက် အပြောအဆိုမှာလည်း
ဓာတ်စက်တယ်။ ပြောစရာရှိရင် ဘယ်သူ့မျက်နှာကိုမှ မထောက်ဘဲ ပြောတာ
ပြောတတ်တယ်။ မခံနိုင်လို့ လဲသေချင်သေပေစေ၊ သူပြောချင်တာကို ပြော
လိုက်ရမှ ကျေနပ်တယ်။ စိတ်ကလည်း မြန်လိုက်တာ လွန်ပါရှေ့။ ငယ်ငယ်
ရွယ်ရွယ်တုန်းကဆိုရင် ပိုတောင် ဆိုးလိမ့်ဦးမယ်။ ဒီအသက် ဒီအရွယ်
အောက်လာတာတောင် စိတ်မလျှော့သေးဘူး'

နှင်းကေသရာက ပြန်ပြောလိုက်သည်။

'ဒါတွေဟာ ချစ်စရာကောင်းတဲ့ အရည်အချင်းတွေပါ'

'ချစ်စရာကောင်းတယ် ဟုတ်လား။ ရှင်မို့လို့ ချစ်ချင်ပလေတယ်။
အရိုးဘုရားအကြောင်း မသိသေးလို့ ဒီစကား ပြောနေတာ။ ကဲ စစ်သည်
တော်ကြီးကို ပြောစရာ စကားအထူးအဆန်းတွေ ရှိသေးတယ်။ မတ်တတ်ကြီး
နဲ့ ပြောနေစမ်းပါနဲ့။ အေးအေး ဆေးဆေး စကားပြောရအောင် ညောင်စောင်း
ဆီမှာ ထိုင်စမ်းပါဦး'

နှင်းကေသရာက မိမိနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင် ညောင်းစောင်းကို ညွှန်
ပြရင်း အထိုင်ခိုင်းလိုက်ရာ သီရိဗြတ်ကမ္ဘာန်သည် မထိုင်ချင် ထိုင်ချင်နှင့် ထိုင်လိုက်
နေသည်။

'မိန့်တော်မူပါဦး'

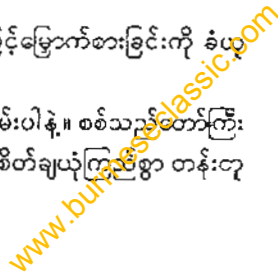
သီရိဗြတ်ကမ္ဘာန်သည် နှင်းကေသရာ၏ အမူအရာကို အက်ခတ်ရင်း
နှင်းကေသရာ ပြောမည့်စကားကို စောင့်မျှော်နားထောင်လျက် ရှိသော်လည်း
အိန်အတန်ကြာအောင် နှင်းကေသရာ၏ နှုတ်ဖျားမှ စကားတစ်စွန်းမျှ ထွက်
လာဘဲ ညောင်စောင်းပေါ် ပြန်ကျနေသော ပေတိုများကို သိမ်းဆည်းရင်း မိမိ
ထက်သို မလှည့်ဘဲ ဥယျာဉ်ဆီသို့ ငေးစိုက်ကြည့်နေသဖြင့် စကားတောင်းလိုက်
ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

'စစ်သည်တော်ကြီးကို မောင်တော်ဗညားအိမ်က အဆွေခင်ပွန်းကောင်း
အဖြစ် အသိအမှတ်ပြုထားတယ် မဟုတ်ပါလား။ သွေးရင်းသားရင်းလိုပဲ သဘာဝ
တယ် မဟုတ်ပါလား'

နှင်းကေသရာက စကားစလိုက်သည်။

'အသိအမှတ်ပြုတယ် ဆိုတာထက် ချိုးမြင့်မြောက်စားခြင်းကို ခံယူ
ထားသလိုရင် ပိုပြီး မှန်ပါလိမ့်မယ်'

'အတန်းအစား ခွဲခြားတဲ့စကားကို မသုံးစမ်းပါနဲ့။ စစ်သည်တော်ကြီး
အောင်တော်ဗညားအိမ်က သွေးရင်းသားရင်းလို စိတ်ချယုံကြည်စွာ တန်းတူ

...သလို စစ်သည်တော်ကြီးကလည်း မောင်တော်ကို ယုံကြည်ကိုးစားထိုင်
အဆွေခင်ပွန်းကောင်းအဖြစ် ယုံကြည်စိတ်ချစွာ ဆက်ဆံတယ် မဟုတ်လား
'ပိုပြီး ရှင်းလင်းအောင် မိန့်တော်မူပါ'

'မောင်တော်ဗညားအိမ်ကို စစ်သည်တော်ကြီးရဲ့ အဆွေခင်ပွန်းကောင်း
အဖြစ် အသိအမှတ် ပြုပါသလား။ သွေးရင်းသားရင်းလို သဘောထားပါသလား
ဒါကို သိချင်လို့ မေးနေတာပါ'

'သွေးရင်းသားရင်းလို သဘောထားပါတယ်'
'သခင်မ အပေါ်မှာကော မောင်တော်နဲ့အတူ ထပ်တူထပ်မျှ သဘော
ထားပြီး အဆွေခင်ပွန်းကောင်းအဖြစ် အသိအမှတ်ပြုပါသလား'

'ဒါကို မေးနေရာတောင် လိုမယ် မထင်ပါဘူး'
'ကောင်းပြီ၊ ဒီလိုဆိုရင် ခုအချိန်ကစပြီး အဆွေခင်ပွန်းကောင်း ပီ
စွာ သွေးရင်းသားရင်းလို ရင်းရင်းနှီးနှီး ဆက်ဆံစေချင်တယ်'

'ခုလို အခွင့်အရေး ပေးတာကို ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ရှိလှပါတယ်
'ကဲ စစ်သည်တော်ကြီးကို မေးစရာတွေ အများကြီး ရှိသေးတယ်
အဆွေခင်ပွန်းကောင်း ပီသစွာ မှန်မှန်ကန်ကန် ဖြေဆိုစေချင်တယ်'

'မေးစရာရှိရင် မေးသာ မေးပါ။ အားမနာပါနဲ့'
'ဒါထက် စစ်သည်တော်ကြီးရဲ့ မိတ်ဆွေရောင်းရင်း မင်းစည်သူ
ဒဏ်ရာ သက်သွားပြီလို့ မောင်တော်ဗညားအိမ် ပြောပြလို့ သိရတယ်။ ဒီစကား
အမှန်ပဲလား'

'ဒဏ်ရာက မပြင်းထန်လှပါဘူး။ လေးယောက်နဲ့ တစ်ယောက်
ခံလိုက်ရတာပါ'

'မင်းစည်သူ အပေါ်မှာ စစ်သည်တော်ကြီး သံယောဇဉ် အ
ကြီးမားပုံ ရတယ်'

'မှန်ပါတယ်၊ မင်းစည်သူက လွဲရင် သံယောဇဉ် ငြိတွယ်စေ
များများစားစား မရှိပါဘူး။ ဒါထက် စောစောက နှင်းကောသရာ သခင်မ မိန့်
မူစရာ ရှိတယ် ဆိုတဲ့ စကားအထူးအဆန်းတွေကို မိန့်တော်မူပါဦး'

သီရိဗြတ်ကမ္မန်က စကားစ ရှာပေးလိုက်ရာ နှင်းကောသရာသည်
ပြောရမည့် စကားများကို မည်သည့်နေရာမှ စပြီး ပြောရမည်ကို
စဉ်းစားနေပေသည်။

'ဗိုလ်မှူးကြီး သမိန်ဗောဏ္ဍကို သခင်မဖြင့် ကြာလေ ကြာ
ကျေးဇူးတင်လေ ဆိုသလို ကျေးဇူးတင်ပြီးရင်း တင်ရင်း ဖြစ်နေမိတယ်'

နှင်းကောသရာသည် သီရိဗြတ်ကမ္မန် ကြားနာလိုသည့် စကားထူး
စကားဆန်းကို မပြောသေးဘဲ သီရိဗြတ်ကမ္မန်၏ အမူအရာကို အသိသော အကဲ
တတ်ရင်း စကားစလိုက်ပြန်သည်။

'ဘယ်လို အကြောင်းကြောင့် ဗိုလ်မှူးကြီး သမိန်ဗောဏ္ဍတို့ ဆေးဇူး
တင်နေရတာပါလဲ'
သီရိဗြတ်ကမ္မန်က ပြန်မေးလိုက်သည်။

'သခင်မကို ကောင်းမြတ်တဲ့ အကြံပေးပြီး ကူညီခဲ့တဲ့ အတွက် ဆေးဇူး
တင်မိတာပါ'
'ဘယ်လိုများ အကြံပေးခဲ့ပါသလဲ'

'စစ်သည်တော်ကြီး သိတဲ့အတိုင်း မောင်တော် ဗညားအိမ်ကို ဗိုလ်မှူး
သမိန်စက္ကဝေါ ဖြားယောင်းသွေးဆောင်ပြီး ဖျက်ဆီးနေတာကို ဘယ်ပုံဘယ်နည်း
ကွယ်ရမလဲ ဆိုတာ သခင်မ ကြံစည်စိတ်ကူးလို့ မရတာနဲ့ ဗိုလ်မှူးကြီး

သမိန်ဗောဏ္ဍရဲ့ အကူအညီကို တောင်းခံခဲ့ပါတယ်။ သမိန်စက္ကဝေါရဲ့
တောင်းရိပ်အောက်က မောင်တော်ဗညားအိမ်ကို ကယ်တင်ပြီး သခင်မဆီကို
အကူပြုပေးနိုင်တဲ့ လူစွမ်းကောင်း တစ်ယောက်ကို ရှာပေးဖို့လည်း

တောင်းခံခဲ့ပါတယ်။ သခင်မ တောင်းခံခဲ့တဲ့အတိုင်း စစ်သည်တော်ကြီး
သီရိဗြတ်ကမ္မန်ကို သခင်မဆီ စေလွှတ်ခဲ့တယ် မဟုတ်လား။ ဒါကြောင့် ဗိုလ်မှူးကြီး
သမိန်ဗောဏ္ဍကို သခင်မ ကျေးဇူးတင်မိတာပါ'

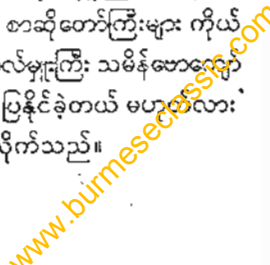
နှင်းကောသရာက မျက်လွှာချပြီး တည်ငြိမ်သည့် အသံဖြင့် ပြန်လည်
ပြောလိုက်သည်။
'ဗိုလ်မှူးကြီး သမိန်ဗောဏ္ဍကို နှင်းကောသရာသခင်မ သိပါသလား'

'နတ်ရွာစံ ခမည်းတော်မြို့စားကြီး လက်ထက်ကစပြီး ဆွေမျိုးရင်းချာ
အင်မင်းရင်းနှီးခဲ့ပါတယ်။ ဗိုလ်မှူးကြီးသမိန်ဗောဏ္ဍဟာ လက်ရုံးရည်သာမက
အညံ့ပါ ပြည့်ဝသူဖြစ်ကြောင်း ကောင်းကောင်းကြီးသိတဲ့အတွက် ဗိုလ်မှူး

သမိန်ဗောဏ္ဍရဲ့ အကြံပေးချက်ကို လက်ခံပြီး သမိန်စက္ကဝေါရဲ့ လောင်းရိပ်
အောက်က မောင်တော် ဗညားအိမ်ကို ကယ်တင်ဖို့ စစ်သည်တော်ကြီးကို
ပြည့်စိတ်ချစွာဖြင့် တာဝန်ပေးခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ ဗိုလ်မှူးကြီး သမိန်ဗော

ဏ္ဍရဲ့ ထူးခြားပြောင်မြောက်တဲ့ စွမ်းရည်သတ္တိကို စာဆိုတော်ကြီးများ ကိုယ်
စားစွာကြရပါတယ်။ ဒလတိုက်ပွဲမှာ ထင်တယ်။ ဗိုလ်မှူးကြီး သမိန်ဗောဏ္ဍ
အထူးခြား အပြောင်မြောက်ဆုံး စွမ်းရည်သတ္တိ ပြနိုင်ခဲ့တယ် မဟုတ်လား'

နှင်းကောသရာက နိမိတ်ပြ မေးခွန်းမေးလိုက်သည်။

'ဒီစကားဟာ စကား အမှန်ပင် ဖြစ်ပါတယ်'

'ဒါဖြင့်ရင် ဒလတိုက်ပွဲအကြောင်း စစ်သည်တော်ကြီး သိရှိမြတ်ကမ္မန် သိသလောက် သခင်ကို ပြောပြစမ်းပါလား'

'သခင်မ ပြောပြတာကို နားထောင်ရတာက ပိုပြီး နား အရသာ ရှိပါလိမ့်မယ်'

'ကောင်းပြီလေ၊ သခင်မ ပြောပြပါဆိုရင် ပြောပြရမှာပေါ့။ ဒါကို အသာထားပြီး မောင်တော်ဗညားအိမ်ကို လူယုတ်မှာ သမိန်စက္ကပေါ့ရဲ့ လောင်း ရိပ်အောက်က စစ်သည်တော်ကြီး ရွပ်ရွပ်ချွံချွံ ကယ်တင်ပြီး သခင်မဆီက အရောက်ပြန်ပို့နိုင်ရုံသာမက မောင်တော်ရဲ့ အတွေးအခေါ် အယူအဆဟောင်းတွေကို ရှင်းလင်းပယ်ဖျက်ပြီး လူသစ်တစ်ယောက် ဖြစ်လာအောင် ပြုပြင် ပြောင်းလဲပေးစွမ်းနိုင်တဲ့အတွက် စစ်သည်တော်ကြီး သိရှိမြတ်ကမ္မန်ကို သခင်မ ကျေးဇူးတင်ကြောင်း ဦးစွာပထမ ပြောကြားလိုပါတယ်။ စစ်သည်တော်ကြီး သိရှိမြတ်ကမ္မန်ကို မောင်တော်ဗညားအိမ် မျက်စိအောက်က အပျောက်မခံနိုင် လောက်အောင် ကိုးစားလာတာကို တွေ့ရတဲ့အတွက်လည်း ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဖြစ်စိပါတယ်။ ဒီအတိုင်းပဲ တစ်သမတ်ဘည်း ပြုပြင် ထိန်းသိမ်းသွားနိုင်လိမ့်မလို့လည်း မျှော်လင့်ပါတယ်'

'မြို့စားလေး ဗညားအိမ် အမြင်မှန်ကို ရသွားပြီ ဖြစ်တဲ့အတွက် ပြုပြင် ထိန်းသိမ်းသွားရန် မလိုတော့ပါ။ အတွေးအခေါ် အယူအဆဟောင်းတွေကိုလည်း လုံးဝ စွန့်ပယ်ပစ်ပြီး ဖြစ်တဲ့အတွက် လမ်းဟောင်းကို ပြန်သွားစရာ အကြောင်း မရှိတော့ပါ။ နတ်ရွာစံ မြို့စားကြီးရဲ့ ခြေရာကို နင်းနိုင်တဲ့ သားကောင်းရတနာ ဖြစ်လာပါတော့မယ်။ စိတ်ချတော်မူပါ'

'မောင်တော်ဗညားအိမ် အမြင်မှန်ရလာတာဟာ စစ်သည်တော်ကြီး သိရှိမြတ်ကမ္မန်ရဲ့ ကျေးဇူးကြောင့်ပါ။ ဒါကြောင့်လည်း စစ်သည်တော်ကြီး သိရှိမြတ်ကမ္မန်ကို မောင်တော်ဗညားအိမ်က အဆွေခင်ပွန်းကောင်းအဖြစ် အသိအမှတ်ပြုသလို သခင်မကလည်း အသိအမှတ် ပြုပါတယ်။ သခင်မကိုလည်း အဆွေခင်ပွန်းကောင်းအဖြစ် အသိအမှတ်ပြုပြီး တန်းတူရည်တူ ဆက်ဆံနေခဲ့ ပါတယ်။ ဒါက တစ်အချက်'

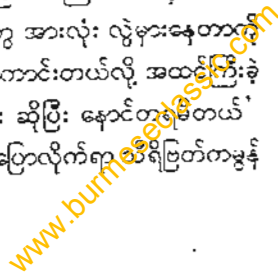
နှင်းကေသရာသည် မိမိ ပြောလိုသည့် စကားကို ဆုံးအောင် မပြောဘဲ ဖြတ်ထားလိုက်ပြီး သိရှိမြတ်ကမ္မန်၏ အမူအရာကို အကဲခတ်နေပေသည်။ သိရှိမြတ်ကမ္မန်မှာမူ နှင်းကေသရာအား မကြည့်ဘဲ မျက်နှာသေကြီးဖြင့် ခေါ်ဝင် ဝိုက်ဝိုက်ချပြီး နားထောင်နေပေသည်။

'ဒုတိယ အချက်ကတော့ စစ်သည်တော်ကြီး သိရှိမြတ်ကမ္မန်ဟာ သယ်လိုလူစားလဲဆိုတာ သခင်မ သိချင်တယ်။ စစ်သည်တော်ကြီး သိရှိမြတ်ကမ္မန် ခုခံတဲ့ စကားများအရ စစ်သည်တော်ကြီးဟာ အသပြာသာ ရှေ့ဆီ သခင်မ သိခဲ့တဲ့ ကြေးစားစစ်သည်တော် ဖြစ်တယ်လို့လဲ သခင်မ သိခဲ့ရတယ်။ သခင်မ အပတ်တဲ့ တာဝန်ကို အောင်မြင်စွာ ထမ်းရွက်ပြီးတဲ့အခါ သခင်မ အခန်း အပတ်တဲ့အတိုင်း အသပြာပေးတဲ့အခါ အသပြာကို လက်မခံဘဲ ဧကန်ထဲထဲ ထုလှော်လိုက်ပြန်တယ်။ ဒါကို ကြည့်ခြင်းအားဖြင့် စစ်သည်တော်ကြီးဟာ အသပြာ ရှောင် ဘာမဆို လုပ်ခဲ့တဲ့ ကြေးစားစစ်သည်တော်တစ်ဦး မဟုတ်ကြောင်း သိရဦးနေပြန်တယ်။ စစ်သည်တော်ကြီးဟာ ဝါတော် ၂၀-ရတဲ့ ဘုန်းတော်ကြီး တည်ငြိမ်ရင့်ကျက်တဲ့ ဣန္ဒြေရှင်ဖြစ်ပြီး စကားမပြော တုကိုဘောနဲ့ အလုပ် ပြုသာ အတွင်လုပ်နေတာကို တွေ့ခဲ့ရသလို ပြောစရာ ဆိုစရာရှိရင် တစ်ဖက် တစ်ဖက် မခံချင်လို့ လဲသေရင် သေပေစေ၊ ပြောစရာ ရှိတာကို မညာမတာ ပြောချင်တာကိုလည်း သခင်မရဲ့ နားနဲ့ ဆတ်ဆတ်ကြားခဲ့တယ်။ စစ်သည်တော်ကြီးရဲ့ နည်းသိမ်မွေ့တဲ့ အမူအရာတွေကို တွေ့မြင်ခဲ့ရသလို ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်တဲ့ အရာမှာ သူမတူအောင် ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်ခဲ့တာကိုလည်း သခင်မ လေ့လာ မိပါတယ်။ သည်းခံတဲ့ နေရာမှလည်း သူမတူအောင် သည်းခံနိုင်တာကိုလည်း သခင်မ မျက်ဝါးထင်ထင် တွေ့မြင်ခဲ့ရပါတယ်။ စစ်သည်တော်ကြီးရဲ့ အပြော အမူအရာဟာ ပုတ်သင်ညိုလို အသွေးအရောင် အပြောင်းအလဲ မြန်လွန်းလို့ စစ်သည်တော်ကြီးဟာ ဘယ်လိုလူစားမှန်း သခင်မ အကဲခတ်လို့ မရဘူး'

'ခဲခဲယဉ်းယဉ်း အကဲခတ်နေစရာ မလိုပါ။ သိရှိမြတ်ကမ္မန်သည် သိရှိ မြတ်ကမ္မန်သာ ဖြစ်ကြောင်းကို သတိပြုတော်မူပါ'

'ဒီစကားကို သခင်မ ကြားခဲ့ရပေါင်း များလို့ သခင်မရဲ့ နားထဲမှာ ရိုးနေ ပြီ။ သိရှိမြတ်ကမ္မန်ဟာ သိရှိမြတ်ကမ္မန်သာ ဖြစ်တဲ့အတွက် သိရှိမြတ်ကမ္မန် အလွဲရင် သိရှိမြတ်ကမ္မန်နဲ့တူသူ ဤဓမ္မဗျူဟာ တစ်ဦးတစ်ယောက်မှ မရှိနိုင် ကြောင်း စစ်သည်တော်ကြီး ဖြေကြားခဲ့စဉ်က စစ်သည်တော်ကြီးဟာ လူကြီး အသက်သာလို့သာ သခင်မ မှတ်ထင်ခဲ့ပြီး စစ်သည်တော်ကြီး အပေါ်မှာ အထင် အားခဲမိတယ်။ ခုဆိုရင် သခင်မရဲ့ အယူအဆတွေ အားလုံး လွဲမှားနေတာကို တွေ့ရလို့ သခင်မကိုယ်တိုင် သခင်မ လူကဲခတ် ကောင်းတယ်လို့ အထင်ကြီးခဲ့ တာဟာ ပါစင်အောင် လွဲမှားနေပါပြီကောလား ဆိုပြီး နောင်တရမိတယ်'

နှင်းကေသရာက ထေ့သလို ငေါ့သလို ပြောလိုက်ရာ သိရှိမြတ်ကမ္မန်

အညစ် ဣန္ဒြေတစ်ခွဲသားနှင့် နားထောင်နေရာမှ ရယ်ချင်သလို ဖြစ်လာသဖြင့်

အညစ်အမှတ်မမည်နိုင်ဘဲ အသံထွက်အောင် ရယ်လိုက်မိပေသည်။
'စစ်သည်တော်ကြီး အသံထွက်အောင် ရယ်တာကို ဒီတစ်ခါပဲ ကြားရ
သေးတယ်။ စစ်သည်တော်ကြီးဟာ တကယ့်ကို လူထူးလူဆန်းပဲ။ စစ်သည်
တော်ကြီးထက် ထူးဆန်းတဲ့လူကို သခင်မရဲ့ တစ်သက်မှာ တစ်ယောက်
တွေ့ဖူးသေးတယ်။ သခင်မလည်း ဘယ်လို လူထူးလူဆန်းတွေနဲ့ လာတွေ့
နေရမှန်း မသိဘူး'

'ငမိုက်သား သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်ထက် ထူးဆန်းတဲ့လူ ဇမ္ဗူမှာ ရှိသေး
လို့လား'

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က ပြန်မေးလိုက်သည်။
'ခွဲဝါသော်ကော ...'

'ဘယ်သူဘယ်ဝါ ဆိုတာကိုကော မသိရဘူးလား'

'သီရိဝါတယ်၊ လူလားမြောက်ရင် သခင်မနဲ့ ထိမ်းမြားလက်ထပ်
လျှင်အင်း ဝမ်းတွင်းကတိ ထားရှိခဲ့တဲ့ မိုးအုံးနောင် မောင်တော်ဘုရား
မြောက်နေတာပါ'

နှင်းကေသရာသည် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်၏ အမူအရာကို တစေတစောင်
ကြည့်ရှုပြီး နားစောက မိမိ ဖတ်ရှုနေသည့် စာလွှာများကို သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်
မြင်နိုင်အောင် သိမ်းဆည်းရင်း အဖြေပေးလိုက်သည်။

ထိုစာလွှာများမှာ မိမိကိုယ်တိုင် ဖွဲ့နွဲ့ သီကုံးပေးလိုက်သည့်
မိုးအုံးနောင်ကတစ်ဆင့် ၎င်း၏လက်ရေးဖြင့် ပြန်လည်ကူးယူပြီး နှင်းကေသ
အား ဆက်သခဲ့သည့် မေတ္တာစာများ ဖြစ်သည်ကို သိသဖြင့် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်
မျက်နှာအေးတတ်အောင် ဖြစ်သွားပေသည်။

'ဘယ်နှယ်လဲ၊ သခင်မ ပြောတာ မမှန်ဘူးလား။ မိုးအုံးနောင်
မောင်တော်ဘုရားဟာ တကယ့်ကို လူထူးလူဆန်းပဲ။ စာတစ်ကြောင်းတောင်
မြောင့်မြောင့်မရေးတတ်တဲ့လူက နေ့ချင်းညချင်းဆိုသလို စာဆိုတော်အမိပင်
တွေ့ လက်မှိုင်ချရလောက်အောင် ပြောင်မြောက်တဲ့ အစီအကုံး အသုံးအနှုန်း
ဖွဲ့တွေနဲ့ တန်ဆာဆင်ပြီး မေတ္တာစာတွေ အသွင်သွင်ရေးနိုင်တာဟာ မထူး
ဆန်းဘူးလား။ မိုးအုံးနောင် မောင်တော်ဘုရားနဲ့ မနေ့တစ်နေ့ကမှ တွေ့မြင်
သိမှန်းခဲ့ရတဲ့ စစ်သည်တော်ကြီးအဖို့ မထူးဆန်းပေမယ့် ကလေးအရွယ်
လူမည်ဘဝကစပြီး အတူတကွ ကြီးပြင်းလာခဲ့ရတဲ့ သခင်မ အဖို့တော့ အံ့ဩ
လို့ ခန့်နိုင်အောင် ဖြစ်ခဲ့ရတယ်။ မိုးအုံးနောင် မောင်တော်ဘုရား ကိုယ်တော်

ဆိုင် ရေးစပ်သီကုံးတဲ့ ကဗျာလင်္ကာတွေ ဟုတ်မှ ဟုတ်ရဲ့လားလို့တောင် သံသယ
ဖြစ်မိတယ်'

နှင်းကေသရာသည် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်၏ အမူအရာကို မျက်ခြည်ပြတ်
ဆူလာရင်း ပြုံးစိစိ အမူအရာဖြင့် ပြောလိုက်ပြန်သည်။

'လက်ရေးလက်သားကို ကြည့်ရတာတော့ မိုးအုံးနောင်ရဲ့ လက်ရေး
ထက်သားပါ။ နဂါးမူလက မိုးအုံးနောင်ဟာ စာတစ်ကြောင်းပင်လျှင် မြောင့်
မြောင့် မရေးနိုင်စေကာမူ သခင်မ အပေါ်တွင် ချစ်သည့်အောင်ကြောင့် အတွင်း
အောင် ဖြစ်ပေါ်နေသည့် စိတ်အာရုံတွေဟာ စကားလုံးလှလှလေးတွေ ဖြစ်ပေါ်
လာပြီး အစီအရီ ထွက်ပေါ်လာတာ ဖြစ်နိုင်ပါတယ်။ ဆရာကောင်းနဲ့ တွေ့လို့
မည်း ဖြစ်နိုင်ပါတယ်'

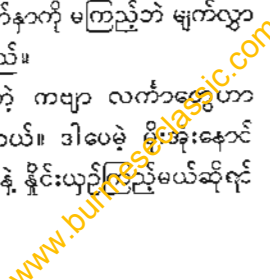
'စစ်သည်တော်ကြီးကို သခင်မ လက်တွေ့သမား တစ်ယောက်လို့
ဆင်မှတ်ခဲ့တာ လွဲနေပြီ။ စစ်သည်တော်ကြီး အတော် စိတ်ကူယဉ်သေးတာပဲ။
စာတစ်ကြောင်းတောင် မြောင့်အောင် မရေးနိုင်တဲ့ ဘဝကနေပြီး နေ့ချင်းညချင်း
ဆိုသလို စာဆိုတော်ပေးကြီးတွေ လက်ဖျားခါရလောက်အောင် ပြောင်မြောက်
တဲ့ ကဗျာလင်္ကာတွေနဲ့ မေတ္တာစာတွေကို တစ်စောင်နဲ့တစ်စောင် စကားလုံး
အသပ်စေတဲ ပလုပျံသလို အဆက်မပြတ် ရေးသားစီကုံးနိုင်တာဟာ မထူးဆန်း
ဘူးလား။ သခင်မဖြင့် ဒါလောက်ပြောင်မြောက်တဲ့ မေတ္တာစာကို ဖွဲ့နွဲ့စီကုံးနိုင်
ဖူးရဲ့ ရှိသူကို မတွေ့ဖူးသေးဘူး'

နှင်းကေသရာက မထိတထိ ပြောလိုက်ရာ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်မှာ အလိုလို
ပိုင်ပြာမသန့် ဖြစ်နေသဖြင့် နှင်းကေသရာအား စေတမကြည့်ရတဲ့ မျက်လွှာ
ဖြင့် နားထောင်နေပေသည်။

'စစ်တောင်းမြို့စားကြီးရဲ့ သားတော် သမိန်တိဿကုမ္မာ ရေးစပ်သီကုံး
ပြီး နှင်းကေသရာသခင်မကို ဆက်သခဲ့တဲ့ မေတ္တာစာတွေဟာ သူမတူအောင်
ပြောင်မြောက်ကြောင်း သတင်းစကား ကြားသိခဲ့ရပါတယ်။ ကဗျာလင်္ကာ
ဖွဲ့နွဲ့သီကုံးတဲ့ ပညာမှာ သမိန်တိဿကုမ္မာဟာ နန်းတွင်းစာဆိုတော်တွေကို
အောင် ရေးစပ်သီကုံးနိုင်တယ်လို့ ကျော်ကြားနေပါတယ်'

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က နှင်းကေသရာ၏ မျက်နှာကို မကြည့်ဘဲ မျက်လွှာ
ဖြင့် စကားပြောင်းလွဲသွားအောင် ပြောလိုက်သည်။

'သမိန်တိဿကုမ္မာ ရေးစပ် သီကုံးတဲ့ ကဗျာ လင်္ကာတွေဟာ
ပြောင်မြောက်သင့်သလောက် ပြောင်မြောက်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ မိုးအုံးနောင်
မောင်တော်ဘုရား ဖွဲ့နွဲ့သီကုံးတဲ့ ကဗျာလင်္ကာတွေနဲ့ နှိုင်းယှဉ်ကြည့်မယ်ဆိုရင်

ရုတ်

မိန်းမတွေလို မိုးနဲ့မြေကြီးလို ကွာခြားနေပါတယ်။ စစ်သည်တော်ကြီး မယုံလျှင် နှိုင်းယှဉ်ပြီး လေ့လာကြည့်စမ်းပါ။ ကံ .... ပိုပြီး လွယ်လွယ်ကူကူ နှိုင်းယှဉ် နိုင်အောင် သခင်မ ဖတ်ပြပါမယ်'

နှင်းကေသရာသည် ပြောပြောဆိုဆို သမိန်တိဿကုမ္မာ ရေးစပ်သီကုံး သည့် မေတ္တာစာတစ်စောင်နှင့် မိုးအုံးနောင်၏ လက်ရေးဖြင့် ရေးသားထားသည့် မေတ္တာစာတစ်စောင်ကို နှိုင်းယှဉ်ပြီး ဖတ်ပြလိုက်ပေသည်။

'စစ်သည်တော်ကြီး ဘယ်လို သဘောရသလဲ'

နှင်းကေသရာက သီရိဗြတ်ကမ္မန်၏ သဘောထားကို မေးလိုက်သည်။

'သမိန်တိဿကုမ္မာ ရေးစပ်သီကုံးတဲ့ ကဗျာလင်္ကာလည်း ပြောင်မြောက် ပါတယ်'

သီရိဗြတ်ကမ္မန်က အုပ်အုပ်ဆိုင်ဆိုင် အဖြေပေးလိုက်သည်။

'ဒါလား ပြောင်မြောက်တာ။ ဆီနဲ့ရေ၊ မိုးနဲ့မြေကြီးလို ကွာခြားနေတာ ကိုတောင် စစ်သည်တော်ကြီး သတိမပြုမိဘူးလား'

နှင်းကေသရာက စိတ်မရည်သည့် အမူအရာဖြင့် ပြန်ပြောလိုက်သည်။

'ငမိုက်သား သီရိဗြတ်ကမ္မန်မှာ ဓားတစ်လက်ကို အရင်းတည်ပြီး တစ်သက်လုံး စစ်ထွက်ခဲ့ရသူ ဖြစ်တဲ့အတွက် စာပေအနုပညာနဲ့ ပတ်သက်ပြီး အကဲမဖြတ်တတ်သေးကြောင်းပါ'

သီရိဗြတ်ကမ္မန်က စကားပြတ်သွားအောင် ဘေးကိုရှောင်ပြီး အဖြေ ပေးလိုက်ရာ နှင်းကေသရာမှာ မိမိ ကြားသိလိုသည့် အဖြေကို မကြားရဘဲ ထမင်းရည်ပူလာ လျှာလွှဲလိုသည့် စကားဥပမာလို သီရိဗြတ်ကမ္မန်က ကျွေ ရှောင်ပြီး ဖြေဆိုသွားသဖြင့် အားမလို အားမရဖြစ်ကာ မသိမသာ ခြေဆောင် လိုက်သည်။

'စစ်သည်တော်ကြီးကို ဓား၊ လှံ၊ လေး၊ မြား အကြောင်း ဆွေးနွေးနေတာ မဟုတ်ပါဘူး။ ကဗျာလင်္ကာအကြောင်း ဆွေးနွေးနေတာ။ ဓား၊ လှံ၊ လေး၊ မြား အကြောင်း သခင်မ မကြားချင်ဘူး'

နှင်းကေသရာက စိတ်မရည်သည့် အမူအရာဖြင့် ပြန်ပြောလိုက်သည်။

'ကျွမ်းကျင်ရာ လိမ္မာဆိုတဲ့ စကားရှိပါတယ်။ မကျွမ်းကျင်တဲ့ကိစ္စနဲ့ ဆွေးနွေးမယ့်အစား ကျွမ်းကျင်တဲ့ ကိစ္စကို ဆွေးနွေးတာက ပိုပြီး အနှစ်သာရ ရှိပါတယ်'

'စကားတတ်တိုင်း လှည့်ပတ်ပြီး ပြောမနေစမ်းပါနဲ့။ စစ်သည်တော်ကြီးဟာ ဓားရေး လှံရေးနဲ့ စစ်ချီစစ်တတ်ပညာ အရပ်ရပ်မှာ ကျွမ်းကျင်လိမ္မာ

ထိုသို့ဆိုသံစား

သလို စကားအရာမှာလည်း ပရိယာယ် ကြွယ်ဝလှပါတယ်။ စာပေ ကဗျာ လင်္ကာမှာလည်း ပြောင်မြောက်သူတစ်ဦး ဖြစ်ရမယ်လို့ သခင်မ အတိအကျ ချပါတယ်'

'စစ်သည်တော်မှာ စစ်သည်တော်သာ ဖြစ်တဲ့အတွက် စစ်ရေး စစ်စဉ် နဲ့ စစ်ပရိယာယ်မှာသာ ကြွယ်ဝနိုင်ပါတယ်။ သီရိဗြတ်ကမ္မန်ကို ဒါလောက် တောင် အထင်မကြီးသင့်ပါ'

'ဒီစကားကို သခင်မ လက်မခံနိုင်ဘူး။ စစ်ထွက် စာဆိုတော် အတွေ့အမော်တွေ ရှိနေတာကို သခင်မ မသိဘူး မထင်ပါနဲ့။ စစ်ရေးစစ်ရာမှာ ကျွမ်းကျင် လိမ္မာသလောက် စာစီစာကုံး အနှုန်းအဖွဲ့မှာ သူမတူအောင် ပြောင်မြောက် တဲ့ စာဆိုတော် စစ်သူကြီးတွေ ရှိခဲ့ဖူးတယ် မဟုတ်လား'

'ဒီစကား မှန်သင့်သလောက် မှန်ပါတယ်'

'စစ်သည်တော်ကြီးကော စာပေ ကဗျာလင်္ကာကို ဝါသနာပါတယ် မဟုတ်လား'

'တီးမိ ခေါက်မိရုံလောက်တော့' လေ့လာခဲ့ဖူးပါတယ်'

'တီးမိ ခေါက်မိရုံလောက်တော့ မဟုတ်ပါဘူး။ သစ်တစ်ပင်ရင်း ခါးတစ်ပင်အောက်မှာ စစ်သည်တော်ကြီး စာစပ်နေတာကို သခင်မ မမြင်ဘူး မထင်ပါနဲ့။ စစ်သည်တော်ကြီး ရေးစပ်သီကုံးတဲ့ ကဗျာလင်္ကာတွေကို သခင်မ ချစ်ရဘူးလား'

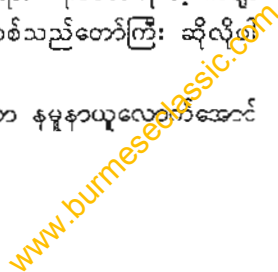
နှင်းကေသရာက သီရိဗြတ်ကမ္မန်၏ အမူအရာကို မျက်ခြည်မပြတ် ဆော့လာရင်း မထိတထိ ပြန်ပြောလိုက်ရာ သီရိဗြတ်ကမ္မန်မှာ မျက်နှာယျက် သွားပေသည်။

'ခြေဦးတည်ရာကို ရေးစပ်နေခြင်းသာ ဖြစ်ကြောင်းပါ။ ရသမြောက် သည့် စာပေများ မဟုတ်ကြောင်းပါ။ မိုးအုံးနောင် ရေးစပ်သီကုံးသည့် ကဗျာ လင်္ကာများကို ခြေဖျားပင် မီအောင် ရေးစပ်နိုင်စွမ်း မရှိကြောင်းပါ'

သီရိဗြတ်ကမ္မန်သည် နှင်းကေသရာ၏ မျက်နှာကို မကြည့်ဘဲ မျက်လွှာချပြီး အဖြေပေးလိုက်သည်။

'ဒါဖြင့်ရင် မိုးအုံးနောင် မောင်တော်ဘုရား ရေးစပ်သီကုံးတဲ့ ကဗျာ လင်္ကာတွေဟာ ထူးကဲပြောင်မြောက်တယ်လို့ စစ်သည်တော်ကြီး ဆိုလိုတာ မလား'

'စကားအသုံးအနှုန်းနဲ့ ဖွဲ့နွဲ့ သီကုံးပုံဟာ နမူနာယူလေ့ရှိတာအောင် ပြောင်မြောက်ပါတယ်'

'ဒါနဲ့များတောင် စောစောတုန်းက စာပေ ကဗျာလင်္ကာကို မကျွမ်းကျင်
ဘူး အကဲမဖြတ်တတ်ဘူး .... ဆို'
'မှန်ပါတယ်၊ ခုလည်းပဲ ဉာဏ်မီသလောက် အကဲဖြတ်ခြင်း ဖြစ်ပေ
တယ်'

'ဉာဏ်မီသလောက် ဆိုတဲ့ စကားအဓိပ္ပာယ်က ကျယ်ဝန်းလှပါတယ်
ကဲ .... ဒါကို အသာထားပြီး စစ်သည်တော်ကြီး ယူဆသလို မိုးအုံးနောင်
မောင်တော်ဘုရားဟာ စာပေကဗျာလင်္ကာမှာ ထူးကဲပြောင်မြောက်သူတစ်ဦး
ဖြစ်တယ်ဆိုရင် သင်မကလည်း စာပေကဗျာလင်္ကာကို ချစ်မြတ်နိုးသူ ဖြစ်တဲ့
အတွက် နှစ်ဦးနှစ်ဖက်သော လူကြီးမိဘများ ဝမ်းတွင်းကတိ ထားရှိခဲ့ကြတဲ့
အတိုင်း မိုးအုံးနောင် မောင်တော်ဘုရားကို သခင်မရဲ့ ကြင်ဖက်တော်အဖြစ်
ရွေးချယ်ရမလို့ ဖြစ်နေပြီ။ ဒီလို ဆိုရင်ကော စစ်သည်တော်ကြီးရဲ့ သဘောထား
ဘယ်လိုပါလဲ။ မိုးအုံးနောင် မောင်တော်ဘုရားသာ သခင်မနဲ့ ထိုက်တန်တဲ့
ဖူးစာရှင်ခြံတယ်လို့ ယူဆပါသလား'

'ဒီကိစ္စဟာ ကာယကံရှင်များကသာ အဆုံးအဖြတ်ပေးရမယ့်ကိစ္စ
ဖြစ်တဲ့အတွက် ငမိုက်သား သီရိဗြတ်ကမ္ဘာ့အနေနဲ့ တစ်စုံတစ်ရာ ပြောပိုင်ခွင့်
မရှိကြောင်းပါ။ သို့ပါသော်လည်း မိုးအုံးနောင်မှာ ယောက်ျားပီသသူ ဖြစ်ပါသဖြင့်
နှစ်ဦးနှစ်ဖက်သော လူကြီးမိဘများ ဝမ်းတွင်းကတိ ထားရှိခဲ့ကြတဲ့အတိုင်း
နှင်းကေသရာ သခင်မနဲ့ ထိုက်တန်သူ ဖြစ်တယ်လို့ ယူဆကြောင်းပါ'

သီရိဗြတ်ကမ္ဘာ့အနေနဲ့ မျက်နှာသေကြီးနှင့် အဖြေပေးလိုက်ရာ နှင်းကေ
သရာမှာ မိမိ အလိုရှိသည့် အဖြေကို မရသဖြင့် အားမလို အားမရ ဖြစ်သည်
ထက် ဖြစ်လာကာ ညောင်စောင်းပေါ်တွင် ထိုင်နေရာမှ ဆတ်ခနဲ ထလိုက်
သည်။

'သခင်မတော့ စစ်သည်တော်ကြီးကို လက်မြောက်အရှုံးပေးချင်ပြီး
သခင်မ မေးတဲ့ မေးခွန်းတွေကို စစ်သည်တော်ကြီး တစ်ခုမှ မှန်မှန်မဖြေ
စကားတတ်တိုင်း ဝေလည်ကြောင်ပတ် ဖြေဆိုနေတာကို သခင်မ သိတယ်။
သခင်မ မေးတဲ့ မေးခွန်းတွေကို မှန်မှန် အဖြေပေးတဲ့အတွက် စစ်သည်တော်
ကြီးကို ပြောစရာရှိတဲ့ စကားထူး စကားဆန်းကိုတောင် မပြောချင်တော့ဘူး။
နှင်းကေသရာက စိတ်တိုသည့် အမူအရာဖြင့် ပြောလိုက်သည်။

'နှင်းကေသရာ သခင်မ မိန့်တော်မူမှ ငမိုက်သား သီရိဗြတ်ကမ္ဘာ့
ကြားနာရမည် ဖြစ်ပါ၍ စိတ်ရှည်ရှည်ထားပြီး မိန့်ကြားတော်မူဖို့ တောင်းပန်
တယ်။ သို့မှသာ သီရိဗြတ်ကမ္ဘာ့ အသိဉာဏ် တိုးတက်လာနိုင်မည် ဖြစ်ကြောင်း
အလေးပြောလိုက်သည်။

'သခင်မ စိတ်မရှည်တော့ဘူး။ စိတ်မရှည်တဲ့ အထဲမှာ နေသည်တော်
ကြီးက ထေလား၊ ငေါလား၊ လုပ်နေပြန်တော့ ပြောချင်တဲ့စိတ်တွေ လွင့်ခါးကုန်ပြီ'
နှင်းကေသရာက ခေါင်းခါခါ လည်ခါခါနှင့် ပြန်ပြောလိုက်သည်။
ထိုအခိုက်တွင် စံအိမ်တော်သို့ မင်းသိဒ္ဓတ် လာနေသည်ကို မြင်ရသဖြင့်

စကားပြတ်သွားပေသည်။
'ညီမတော် နှင်းကေသရာက တစ်နေ့တခြား လှချင်တိုင်း ငွေနေ
ဆရာတာဝံ'

မင်းသိဒ္ဓတ်သည် လေသာဆောင်သို့ ရောက်လာသည်နှင့် တစ်ပြိုင်
နည်း ပြုံးရွှင်သော အမူအရာဖြင့် နှင်းကေသရာအား နှုတ်ခွန်းဆက်လိုက်သည်။
'ညီမတော် တစ်ဖန် သီရိဗြတ်ကမ္ဘာ့ ရှိနေသည်ကို သတိပြုမိသည့် အမူအရာဖြင့်
သီရိဗြတ်ကမ္ဘာ့ဘက်သို့ လှည့်၍ နှုတ်ခွန်းဆက်လိုက်ပြန်သည်။
'ဗိုလ်မင်း သီရိဗြတ်ကမ္ဘာ့ကော ကျန်းမာပကတိ ချမ်းသာစွာ ရှိပါရဲ့

မင်းသိဒ္ဓတ်က ရှိသာသည်စကားဖြင့် နှုတ်ဆက်လိုက်ရာ သီရိဗြတ်ကမ္ဘာ့
သည် တည်ငြိမ်သည့် အမူအရာဖြင့် မင်းသိဒ္ဓတ်အား ဦးညွှတ်၍ ပြန်လည်
နှုတ်ခွန်းဆက်လိုက်သည်။

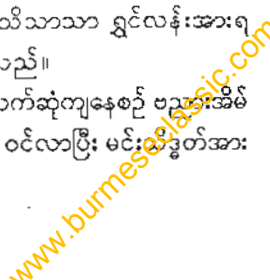
'ဒါထက် ညီတော်ဗညားအိမ် တစ်ယောက်ကို မမြင်ပါလား၊ အပျော်
ဆုံးများ ကြူးနေသလား'

မင်းသိဒ္ဓတ်က နှင်းကေသရာဘက်သို့ လှည့်၍မေးလိုက်ပြန်သည်။
'အပျော်တော်မကြူးပါဘူး။ အဆွေခင်ပွန်းကောင်းပီသတဲ့ အကြည့်
ကောင် သီရိဗြတ်ကမ္ဘာ့ရဲ့ သွန်သင်ဆုံးမ ဩဝါဒပေးမှုကြောင့် အရက်သေစာနဲ့
အစားကစားမှုမှန်သမျှကို ဖယ်လိုက်ပါပြီ။ ခုလည်းပဲ အရေးကြီးတဲ့ ကိစ္စတစ်ခု
ပေါက်လာလို့ စံအိမ်တော်က ထွက်ခွာသွားတာပါ။ မကြာခင် ပြန်ရောက်
အောင်လိမ့်မယ်'

နှင်းကေသရာက မောင်တော် ဗညားအိမ်ကို ကာကွယ်ပြီး အဖြေ
ပြန်လိုက်သည်။

မင်းသိဒ္ဓတ်မှာ ခါတိုင်းနှင့် မတူဘဲ သိသိသာသာ ရွှင်လန်းအားရ
နေသည်ကို သီရိဗြတ်ကမ္ဘာ့က သတိပြုမိပေသည်။

နှင်းကေသရာနှင့် မင်းသိဒ္ဓတ်တို့ စကားလက်ဆုံကျနေစဉ် ဗညားအိမ်
အရှေ့တော်ကြီး အဲမွန်သည် လေသာဆောင်သို့ ဝင်လာပြီး မင်းသိဒ္ဓတ်အား
ညွှတ်၍ အလေးပြောလိုက်သည်။

န

သီရိဗြဟ္မာစင်္ဂါး

'မင်းရွှေခဲ သခင်ဘုရား ရောက်ရှိနေကြောင်းပါ'
အမွန်က ရိုသေစွာ လျှောက်တင်လိုက်ရာ မင်းသိဒ္ဓတ်သည် ပြုံးရွှင်
အမူအရာဖြင့် မင်းရွှေခဲအား လေသာဆောင်သို့ လွှတ်လိုက်ရန် အမိန့်
ပေးလိုက်သည်။

မကြာမီ မင်းရွှေခဲသည် ကြည်လင်ရွှင်ပျသည့် အမူအရာဖြင့် လေသာ
ဆောင်သို့ ရောက်ရှိလာကာ မင်းသိဒ္ဓတ်ကို နှုတ်မဆက်သေးဘဲ နှင်းကေသဏ
အား ကြည့်မဝသည့် အမူအရာဖြင့် ခြေဆုံးခေါင်းဆုံး ကြည့်နေပေသည်။

'နှင်းကေသရာ၊ နှင်းကေသရာ၊ မိုးကျနတ်မယ်လျှလို တစ်နေ့တခြား
အလှကျက်သရေ တိုးနေပါလား'

မင်းရွှေခဲသည် တဏှာငန်းဖမ်းသည့် မျက်လုံးအစုံဖြင့် နှင်းကေသဏ
အား ကြည့်ရင်း မြောက်ပင့်လိုက်ရာ နှင်းကေသရာ မျက်နှာမထားတတ်အောင်
ဖြစ်သွားပေသည်။

'ဒါလောက်တောင် မြောက်ပင့် မနေစမ်းပါနဲ့။ ဒီမှာ မင်းရွှေခဲ
မောင်တော်ဗညားအိမ်ရဲ့ အကြည်တော် ဗိုလ်မင်းသီရိဗြဟ္မာစင်္ဂါးကို မြင်ဖူးတယ်
မဟုတ်လား။ နှုတ်ခွန်းဆက်ပါဦး'

နှင်းကေသရာက စကားလွဲပြောင်းသွားအောင် ပြောလိုက်ရာ မင်းရွှေခဲ
အမည်ခံ မင်းဓနသည် သီရိဗြဟ္မာစင်္ဂါးအား မျက်မှောင်ကြုတ်၍ ကြည့်နေရာ
နှင်းကေသရာဘက်သို့ လှည့်၍ ပြုံးလိုက်သည်။

'မြင်ဖူးသလိုလိုတော့ ရှိပါတယ်။ ဘယ်နေရာမှာ မြင်ဖူးတယ် ဆိုတာ
တော့ စဉ်းစားလို့ကို မရသေးဘူး'

မင်းရွှေခဲအမည်ခံ မင်းဓနက မသိချင်ဟန်ဆောင်၍ ပြောလိုက်သည်။

'အဆွေတော်ရဲ့ နာမည် မင်းဓနလို့လည်း ခေါ်တယ် မဟုတ်လား
မကြာသေးခင်က ဗောလကွန်ရဲ့ ယာတောမှာ တွေ့ခဲ့ကြတာကို အဆွေတော်
မေ့သွားပြီ ထင်တယ်။ အဲဒီအခါတုန်းက ကျုပ်ပြောခဲ့တဲ့ စကားတွေကို အဆွေ
တော် မှတ်မိကောင်း မှတ်မိပါလိမ့်မယ်။ ကျုပ်ရဲ့ လက်သုံးတော် ကိုးသင်္ချိုင်းသံ
အကြောင်းကို ကျုပ် ပြောခဲ့သေးတာပဲ'

သီရိဗြဟ္မာစင်္ဂါးက ဖထိတထိ ပြန်ပြောလိုက်ရာ မင်းရွှေခဲအမည်ခံ
မင်းဓန မျက်နှာပျက်သွားပေသည်။ ဗောလကွန်၏ လယ်တဲသို့ ၄င်း
နောက်လိုက်သုံးဦးနှင့်တကွ သွားရောက်ပြီး မင်းညိုမြအား ဗောလကွန်၏တူ
မှတ်ထင်ကာ စော်ကားရန် ကြံစည်ခဲ့စဉ်က အဖြစ်အပျက်များကိုလည်း တရား
မြင်ယောင်လာသဖြင့် လိပ်ပြာလန့်သွားပေသည်။ သို့ရာတွင် မိမိ မျက်နှာ

မျက်သွားသည်ကို နှင်းကေသရာ မြင်သွားမည်စိုးသဖြင့် ချက်ချင်း ညှစ်ဆည်
ဆိုက်ပြီး သီရိဗြဟ္မာစင်္ဂါးအား ခြေဆုံးခေါင်းဆုံး ကြည့်နေပေသည်။

'ဟုတ်ပြီ ဟုတ်ပြီ၊ ကျုပ် ခုမှ အမှတ်ရတယ်။ ဟိုတုန်းက အကြည်တော်
ရဲ့ ဝတ်စားတန်ဆာတွေက ခုလို ပြောင်ပြောင်လက်လက် မဟုတ်ဘဲ ဘောင်းဘီ
ဆန်ချာနေလို့ ရုတ်တရက် မမှတ်မိတာပါ။ လက်စသတ်တော့ ဗိုလ်မင်း သီရိ
ဗြဟ္မာစင်္ဂါးက မွန်ကိုး။ ခုလို လူချင်း သိခွင့်ရတာ ဝမ်းသာပါတယ်'

မင်းဓန အမည်ခံ မင်းရွှေခဲသည် ရယ်သွမ်းသွေးရင်း စကားလွဲပြောင်း
သွားအောင် ပြောလိုက်သည်။

'ဗိုလ်မင်း မဟုတ်ပါဘူး။ အညတရ သီရိဗြဟ္မာစင်္ဂါးပါ။ ဒါထက်
အာလကွန်ရဲ့ ယာတောမှာ အဆွေတော်တို့နဲ့ တွေ့ခဲ့ကြတုန်းက ကျုပ်နဲ့အတူ
မိလားတဲ့ မင်းစည်သူကို အဆွေတော် မှတ်မိပါသေးသလား။ အဆွေတော်တို့
နဲ့အောင် မိန်းမကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်ပြီး အငြင်းပွားခဲ့ကြသေးတယ် မဟုတ်ပါလား။
ကျုပ်တောင် ဝင်ပြီး ဖျန်ဖြေခဲ့ရသေးတယ်လေ'

သီရိဗြဟ္မာစင်္ဂါးက မင်းဓန အမည်ခံ မင်းရွှေခဲ တစ်ဦးတည်း နားလည်
သောပေါက်ရုံ ဖထိတထိ ပြောလိုက်ပြန်ရာ မင်းရွှေခဲမှာ အနာပေါ် တုတ်ကျ
သလို ဖြစ်သွားပြီး ရှက်လည်းရှက်၊ ဒေါသလည်းထွက် ဖြစ်ကာ မျက်နှာတစ်ခု
လုံး ညိုမည်းသွားပေသည်။

'စော်ကားလှချည်လား။ မင်း ငါ့ကို သက်သက် ရန်စတာ မဟုတ်လား။
ငါ့လက်မောင်းက ဒဏ်ရာ မပျောက်သေးလို့သာ ကြည့်နေတာ။ ငါ့လက်မောင်း
က ဒဏ်ရာသာ ပျောက်ရင် မင်းနဲ့ငါ တစ်ချီတစ်ပွဲ တွေ့ကြရဦးမှာပေါ့'

မင်းဓန အမည်ခံ မင်းရွှေခဲသည် ဗောလကွန်၏ ယာတောတွင်
သီရိဗြဟ္မာစင်္ဂါး လက်ချက်ဖြင့် ဒဏ်ရာရခဲ့သည့် လက်မောင်းကို အသာအယာ
မှတ်သပ်ရင်း ကြိုးဝါးလိုက်ရာ သီရိဗြဟ္မာစင်္ဂါးက ပမာမခန့်သည့် အမူအရာဖြင့်
ပြင်းလိုက်သည်။

'ဒါလောက်တောင် ဒေါသမကြီးပါနဲ့လေ။ ဒေါသရှေ့ထားရင် မှားတတ်
ပါတယ်။ အချင်းချင်း စိုက်ရန်ဒေါသ ဖြစ်ကြရတယ်ဆိုတာ မကောင်းပါဘူး။
ဒေါသတရားဟာ မီးကဲ့သို့ ပူလောင်ပါတယ်။ မေတ္တာတရားဟာ ရေကဲ့သို့
ကြည်လင်အေးမြတဲ့ အကျိုးတရား ပေးစွမ်းနိုင်ပါတယ်။ မတည်မမြဲ ဖောက်လွှဲ
သောသီပြန် ဖြစ်နေတဲ့ သံသရာကြီးမှာ ကျင်လည်ကျက်စားနေကြရသူမှန်သမျှ
အားကခံတရားရှစ်ပါးနဲ့ အမြဲတမ်း ရင်ဆိုင်နေကြရပါတယ်။ စိန်စွန်ကင်း ဝင်ငင်

www.burmeseclassic.com

ထင်တိုင်း အဖြစ်သို့ ရောက်ရှိနိုင်ပါတယ်။ မှန်ကင်းတစ်လှည့် ထင်းတစ်လှည့် ဆိုတဲ့ စကားပုံကို အဆွေတော်တို့လည်း ကြားဖူးမှာပေါ့။

သီရိဗြတ်ကမ္မန်သည် ပြုံးစိစိ အမူအရာဖြင့် ပြန်ပြောလိုက်ရာ 'မှန်ကင်း တစ်လှည့် ထင်းတစ်လှည့်' ဆိုသည့် စကားပုံကို ကြားရသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် မင်းသိဒ္ဓတ်နှင့် မင်းရွှေခဲတို့မှာ မျက်နှာပျက်၍ သွားပေသည်။ မင်းသိဒ္ဓတ်၏ လက်တွင်ကိုင်ထားသည့် ပုရပိုက်မှာလည်း လက်ထဲမှ လွတ်ကျ၍ သွားပေသည်။

'မှန်ကင်းတစ်လှည့် ထင်းတစ်လှည့်' ဆိုသည့် စကားပုံမှာ ရှင်စောဘုရင်မကြီးအား လုပ်ကြံရန် ကြံစည်အားထုတ်နေကြသော သစ္စာဖောက် အချင်းချင်း ဆက်သွယ်ရာ၌ အသုံးပြုသည့် စကားဝှက်ဖြစ်သဖြင့် မင်းသိဒ္ဓတ်နှင့် မင်းရွှေခဲတို့မှာ မျက်နှာပျက်သွားခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ ဤစကားဝှက်ကို အထက်အညာမှ လေ့နွဲ့စွာဆင်းလာသော ကျော်စွာ၊ မင်းနန္ဒာနှင့် မဏိရွတ် အမည်ခံ သစ္စာဖောက် သုံးဦးထဲမှ သိမ်းဆည်းရမိခဲ့သည့် မှတ်တမ်းများ သီရိဗြတ်ကမ္မန် လေ့လာမှတ်သားထားခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

နှင်းကေသရာသည် သီရိဗြတ်ကမ္မန် ပြောလိုက်သော စကား အဓိပ္ပာယ်ကို နားမလည်သော်လည်း မင်းသိဒ္ဓတ်နှင့် မင်းရွှေခဲတို့ အမူအရာ ပျက်သွားသည်ကို သတိပြုမိသဖြင့် သီရိဗြတ်ကမ္မန်ကို တစ်လှည့်၊ မင်းသိဒ္ဓတ်နှင့် မင်းရွှေခဲကိုတစ်လှည့် ကြည့်နေပေသည်။

'ဟယ်လိုဖြစ်ကြတာလဲ။ သခင်မကို ရှင်းပြစမ်းပါဦး။ စစ်သည်တော်ကြီး ပြောလိုက်တဲ့ စကားအဓိပ္ပာယ်ကို သခင်မ နားမလည်ဘူး။ သခင်မရှေ့မှာ သခင်မ နားလည်အောင် ပြောကြစမ်းပါ။ ပဟေဠိဆန်ဆန် မပြောကြစမ်းပါနဲ့။ နှင်းကေသရာက ဝင်ထောက်လိုက်သည်။

'အဓိပ္ပာယ်က သိပ်ရှင်းနေပါတယ်။ ဒါနဲ့မှ နှင်းကေသရာ သခင်မ နားမရှင်းသေးဘူးဆိုရင် မောင်တော် မင်းသိဒ္ဓတ်ကို အဓိပ္ပာယ်ပြန်ဆိုခိုင်းပါ။ နှင်းကေသရာ သခင်မ နားရှင်းအောင် မင်းသိဒ္ဓတ် အဓိပ္ပာယ် ပြန်ပြပါလိမ့်မယ်။ သီရိဗြတ်ကမ္မန်က ပြုံးစိစိဖြင့် မင်းသိဒ္ဓတ်အား တစေတစေင်ကြည့်ရင်း နှင်းကေသရာအား အဖြေပေးလိုက်သည်။

နှုတ်သွက်လျှာသွက် ရှိလှသော မင်းသိဒ္ဓတ်မှာ အာစေးထည်ထာ သလို စကားတစ်ခွန်းမှ ပြန်မပြောနိုင်ဘဲ မိမိ အမူအရာ ပျက်နေသည်ကို နှင်းကေသရာ မရိပ်စားမိစေရန် လက်ထဲမှ လွတ်ကျသွားသည့် ပုရပိုက်ကို ကုန်းကောက်သည့်ဟန်ဖြင့် အချိန်ယူ၍ မည်သို့မည်ပုံ အဖြေပေးရမည်ကို အကြံထုတ်နေပေသည်။ ပြီးမှတစ်ဖန် နှင်းကေသရာကို မရဲတရဲကြည့်၍ ဟန်ဆောင်

ပြုံးလိုက်ပြီး သီရိဗြတ်ကမ္မန် ပြောလိုက်သည့် စကားအဓိပ္ပာယ်ကို မိမိ မလည်သည့် အမူအရာဖြင့် ခေါင်းယမ်းပြလိုက်သည်။

'မင်းသိဒ္ဓတ် အဓိပ္ပာယ် မပြန်ဆိုတတ်ဘူးဆိုရင် မင်းရွှေခဲ အမည်ခံ အဓိပ္ပာယ်ပြန်ဆိုပြနိုင်လိမ့်မယ်။ မင်းရွှေခဲကို အဓိပ္ပာယ်ပြန်ဆိုပါ။

သီရိဗြတ်ကမ္မန်သည် မင်းသိဒ္ဓတ်နှင့် မင်းရွှေခဲတို့၏ အမူအရာကို အတတ်တတ် နှင်းကေသရာဘက်သို့ လှည့်၍ ပြောလိုက်ရာ မင်းရွှေခဲသည် အသာတော့ဘဲ နှင်းကေသရာဘက်သို့ လှည့်၍ ရယ်သွမ်းသွေးလိုက်သည်။

'ဗိုလ်မင်း သီရိဗြတ်ကမ္မန် ပြောလိုက်တဲ့ စကားက ပဟေဠိဆန်တဲ့ အပြင် နိုင်ငံရေးသဘောတရားပါ ပါဝင်နေပါတယ်။ ကာယကံရှင်ကို ရှင်နန္ဒာနှင့် ပိုပြီး ကောင်းပါလိမ့်မယ်။ မောင်ကြီး အဓိပ္ပာယ်ကောက်လို့ ရသလောက် မိမိ ...'

မင်းရွှေခဲသည် နှင်းကေသရာအား နှစ်သိမ့်ရန် စကား စလိုက်သည်။ မင်းသိဒ္ဓတ်က မျက်နှာရိပ် မျက်နှာကဲနှင့် သတိပေးလိုက်သဖြင့် ရှေ့ဆက်ပြီး ပြောတော့ဘဲ စကားကို ဖြတ်ထားလိုက်သည်။

'သခင်မကို ရှင်းပြစမ်းပါ။ သခင်မကို ရှေ့မှာထားပြီး သခင်မ အဓိပ္ပာယ် မလည်တဲ့ စကားတွေနဲ့ သခင်မကို မစော်ကားကြစမ်းပါနဲ့။

နှင်းကေသရာက စိတ်မရှည်သည့် အမူအရာဖြင့် ပြောလိုက်သည်။ 'ဘာမှ မဟုတ်ပါဘူး။ ပျော်စေ ပျက်စေ ကလက်စေဆိုတဲ့ စကားကို မလည်တော်ကြီးက ညီမတော်ကို အပျော်ဆက်လိုက်တာ ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်'

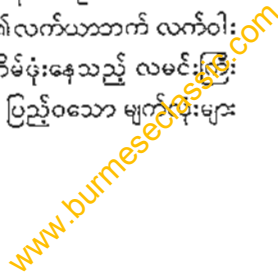
မင်းသိဒ္ဓတ်က ရယ်သွမ်းသွေးပြီး စကားလွဲပြောင်းသွားအောင် ဘေးသို့ လှည့်၍ ပြောလိုက်သည်။

'စစ်သည်တော်ကြီး ရှင်းပြစမ်းပါ။ မောင်တော် မင်းသိဒ္ဓတ် ပြောတဲ့ အတိုင်း မှန်ပါသလား'

နှင်းကေသရာက သီရိဗြတ်ကမ္မန်ဘက်သို့ လှည့်၍ ပြောလိုက်ပြန်သည်။

'နှင်းကေသရာသခင်မ ရွှေနားဆင်တော်မူပါ။ ငမိုက်သား သီရိဗြတ်ကမ္မန် အမည်ခံခဲ့သည့် စကားများကို ထပ်လောင်း၍ အစီရင်ခံပါဦးမယ်'

သီရိဗြတ်ကမ္မန်သည် ပြောပြောဆိုဆို ၎င်း၏လက်ယာဘက် လက်ဝါးဘက်ကို လက်ဝဲဘက်ရင်အုံပေါ်သို့ တင်လိုက်ပြီး တိမ်မှုံးနေသည့် လမင်းကြီးကဲ့သို့ ဘုရားနှင့် နှင်းကေသရာ၏ မျက်နှာကို အဓိပ္ပာယ် ပြည့်ဝသော မျက်လုံးများ ကြည့်လိုက်သည်။

'ဒေါသတရားသည် မီးကဲ့သို့ပူ၍ မေတ္တာတရားသည် ရေကဲ့သို့
အေးမြကြည်လင်ပါတယ်။ လောကဓံတရားကို မည်သူမျှ ရှောင်ကွင်း၍ မရနိုင်ပါ။
နေကင်းတစ်လှည့် ထင်းတစ်လှည့် ဆိုတဲ့ စကားပုံအတိုင်း စိန်မှန်ကင်းပင် ဖြစ်လာ
တစား ထင်းအဖြစ်သို့ ရောက်နိုင်ပါတယ်'

သီရိဗြတ်ကမ္မန်က တစ်ခွန်းချင်း ပြန်ပြောလိုက်ရာ နှင်းကေသရာ
သည် သီရိဗြတ်ကမ္မန် ဆိုလိုသည့် စကားအဓိပ္ပာယ်ကို စဉ်းစား၍ မရသဖြင့်
မျက်မှောင်ကြုတ်ပြီး နားထောင်နေပေသည်။ သီရိဗြတ်ကမ္မန်၏ အမူအရာ
လည်း အချိန်ကြာမြင့်စွာ အကဲခတ်နေရာမှ မိမိအား သီရိဗြတ်ကမ္မန်က ပြုံး
အမူအရာဖြင့် ပြန်ကြည့်နေသည်ကို မြင်ရသောအခါ ရှက်စနိုးသော အမူအရာ
ဖြင့် မျက်လွှာချလိုက်သည်။

'သခင်မကို မာန်မာန ကြီးတယ် ဆိုပြီး ပြက်ရယ်ပြလိုက်တာ
မဟုတ်လား'

နှင်းကေသရာ ရှက်ရမ်း ရှမ်းလိုက်သည်။

'နှင်းကေသရာ သခင်မကို မည်သည့်အခါကမျှ ပြက်ရယ်မပြုခဲ့
ဘူး။ ထခုလည်း ပြက်ရယ်ပြုနေခြင်း မဟုတ်ပါ။ နောက်နေောင်တွင်ပင်
ပြက်ရယ်ပြုလိမ့်မည် မဟုတ်သည်ကို ယုံကြည်တော်မူပါ'

သီရိဗြတ်ကမ္မန်က အဖြေပေးလိုက်သည်။

ပြက်ရယ်ပြုတာ မဟုတ်ဘူးဆိုရင် ဘယ်လို အဓိပ္ပာယ်နဲ့ ဒီစကား
ကို ပြောလိုက်ရတာလဲ။ သခင်မ နားရှင်းအောင် ဋီကာဖွင့်ပြစမ်းပါဦး'

နှင်းကေသရာက သီရိဗြတ်ကမ္မန်အား မျက်မှောင်ကြုတ်၍ ကြည့်
ပြန်ပြောလိုက်ရာ သီရိဗြတ်ကမ္မန်သည် တစ်စုံတစ်ရာ အဖြေမပေးဘဲ "သူတို့
တစ်ယောက်၊ ကောင်းဖို့ရောက်မူ၊ သူတစ်ယောက်မှာ၊ ပျက်လင့်ကာသာ၊ ဓမ္မ
တည်း" အစချီသော အနန္တသုရိယအမတ်ကြီး ရေးစပ်သီကုံးခဲ့သည့် လင်္ကာ
မွန်ဘာသာဖြင့် အဓိပ္ပာယ်နှင့် ကာရန်မပျက်စေဘဲ စကားလုံးလှလှဖြင့် တစ်
ဟုတ်ချင်း စပ်ဟပ်ပြီး အသံနေ အသံထားနှင့် ရွတ်ဆိုပြလိုက်ရာ နှင်းကေသရာ
သည် အံ့အားသင့်သည့် အမူအရာဖြင့် မျက်တောင်မခတ်ဘဲ ငေးစိုက်ကြည့်
အစမှ အဆုံးသို့တိုင်အောင် အာရုံစိုက်၍ နားထောင်နေမိပေသည်။

'ဘယ်လိုသဘောနဲ့ ဒီလင်္ကာကို ရွတ်ဆိုပြနေရတာလဲ'

နှင်းကေသရာက မေးလိုက်ပြန်သည်။

'အဆွေတော်ကြီးတွေ သတိသံဝေဂ ရစေခြင်းငှာ ရွတ်ဆိုပြရဦး
ဖြစ်ကြောင်းပါ'

သီရိဗြတ်ကမ္မန်သည် တစ်ယောက်မျက်နှာ တစ်ယောက်ကြည့်ပြီး
ကြည့်သေ သေနေသော မင်းသိဒ္ဓတ်နှင့် မင်းရွှေခဲတို့ကို မသိမသာကြည့်ရင်း
အပြေးလိုက်ရာ၊ မင်းသိဒ္ဓတ်နှင့် မင်းရွှေခဲမှာ လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်လာကာ
သီရိဗြတ်ကမ္မန်အား စားမတတ် ဝါးမတတ် အမူအရာဖြင့် ကြည့်နေကြပေသည်။
နှင်းကေသရာမှာ သီရိဗြတ်ကမ္မန်ကို အာရုံစိုက်လျက် ရှိသဖြင့် မင်း
သိဒ္ဓတ်နှင့် မင်းရွှေခဲတို့၏ အမူအရာကို အကဲခတ်မိဟန် မတူပေ။

'ဒီလိုဆိုတော့လည်း စစ်သည်တော်ကြီးက ကဗျာလင်္ကာ ရေးစပ်
သီကုံးတဲ့ နေရာမှာ ပြောင်မြောက်သားပါလား။ ဒါနဲ့များ ကဗျာလင်္ကာကို
သိသနာမပါလို့ အကဲမဖြတ်တတ်ဘူးလို့ ပြောရသေးတယ်'

'ဒါက ငမိုက်သား သီရိဗြတ်ကမ္မန်ရဲ့ စွမ်းရည်သတ္တိနဲ့ ရေးစပ်သီကုံး
ခြင်း မဟုတ်ကြောင်းပါ။ မြန်မာစာဆိုတော် ပညာရှိ အနန္တသုရိယအမတ်ကြီး
ရေးစပ်သီကုံးခဲ့တဲ့ ကဗျာလင်္ကာကို အဓိပ္ပာယ် ပြန်ဆိုခြင်းသာ ဖြစ်ကြောင်းပါ'

'အဓိပ္ပာယ်ပြန်ဆိုပုံကလည်း စကားလုံးလှလှနဲ့ အဓိပ္ပာယ်ရော ကာရန်
မပျက်စေဘဲ တစ်မဟုတ်ချင်း ပြန်ဆိုနိုင်တာဟာ ထူးခြားပြောင်မြောက်တဲ့
အကျွန်ုပ်တို့ မဟုတ်လား'

'ဒါကတော့ ကြက်ကန်း ဆန်အိုးတိုးမိသလို လူမိုက်ကံကောင်း တိုးမိပြီး
အင်္ဂါတည့်သွားခြင်း ဖြစ်ကြောင်းပါ'

သီရိဗြတ်ကမ္မန်က အဖြေပေးရင်း မင်းသိဒ္ဓတ်နှင့် မင်းရွှေခဲတို့၏
အမူအရာကိုသာ မသိမသာ အကဲခတ်၍ နေပေသည်။

မင်းရွှေခဲနှင့် မင်းသိဒ္ဓတ်တို့မှာမူ မိမိတို့ အမူအရာ ပျက်နေသည်ကို
နှင်းကေသရာ မရိပ်စားမိရန် သီရိဗြတ်ကမ္မန်နှင့် နှင်းကေသရာတို့၏ အနီးမှ
ခွာခွာထွက်ခွာလာခဲ့ကြပြီး လေသာဆောင်မှတစ်ဆင့် ဥယျာဉ်တော်ရှိရာသို့
ခွာခွာမျှ၍ နှစ်ယောက်သား ခေါင်းဆိုင်ကာ တီးဓိုးဆွေးနွေး နေကြသည်ကို
မြင်ရပေသည်။

'ဟိုနှစ်ယောက်က ဘယ်လို ဖြစ်သွားကြတာလဲ'
နှင်းကေသရာသည် မင်းသိဒ္ဓတ်နှင့် မင်းရွှေခဲတို့ဘက်သို့ မသိမသာ
အကဲခတ်ကြည့်ရင်း တစ်ယောက်တည်း ပြောသလို ပြောလိုက်သည်။

'ယခုလို ဖြစ်လိမ့်မယ်ဆိုတာ ငမိုက်သား သီရိဗြတ်ကမ္မန် ကြိုတင်သိပြီး
အကြောင်းပါ။ မျှော်လင့်ထားသလို ဖြစ်သွားသည့်အတွက် ငမိုက်သား ရော့နပ်
ဆေးအောင် ဖြစ်မိကြောင်းပါ'

'ဘာပြုလို့ ကျေနပ်ရတာလဲ'

နှင်းကေသရာက ပြန်မေးလိုက်သည်။

'အလွန်တရာ ခိုင်လုံတဲ့ အကြောင်းပြချက် ရှိပါသော်လည်း ထိုအကြောင်း ပြချက်ကို ဖွင့်ဟရန် အခါအခွင့် မသင့်သေးပါသဖြင့် ဖွင့်ဟခြင်း မပြုနိုင်သည့် ကို သည်းခံတော်မူပါ'

'ဒီမှာ စစ်သည်တော်ကြီး၊ သခင်မကို ပဟေဠိတွေနဲ့ ဦးနှောက်ခြောက်အောင် လုပ်မနေစမ်းပါနဲ့။ စစ်သည်တော်ကြီး ပြောတဲ့ စကားတွေရဲ့ အဓိပ္ပာယ်ကို တစ်ခုမှ အစဖော်လို့ မရဘူး'

'ဦးနှောက်အခြောက်ခံပြီး စဉ်းစားတော်မူပါနဲ့။ အချိန်တန်လွှင့် နှားပိန် ကန်ပါလိမ့်မယ်။ သည်းခံပြီး စောင့်စားတော်မူပါ'

သိဒ္ဓိဗြဟ္မာ ကမ္ဘာ့နယ်သည် နှစ်ယောက်သား ခေါင်းချင်းဆိုင်ပြီး တီးထိန်း ဆွေးနွေးနေကြသည့် မင်းသိဒ္ဓတ်နှင့် မင်းရွှေခဲတို့ဘက်သို့ မသိမသာ လှည့်ကြည့်ရင်း အပြေပေးလိုက်ရာ၊ နှင်းကေသရာသည် သီရိဗြဟ္မာကမ္ဘာ၏ အမူအရာတို့ အကဲခတ်နေရာမှ ညင်သာစွာ သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

'ကောင်းပါပြီ၊ သည်းခံပြီး စောင့်စားပါဆိုရင် စောင့်စားပါမယ်။ အနိမ့်တန်ခိုးသာ သခင်မကို ရှင်းပြစမ်းပါ။ ဒါကို အသာထားပြီး စောစောစစ်သည်တော်ကြီး ရွတ်ဆိုပြသွားတဲ့ လင်္ကာကို စောစောကလိုပဲ အသံအသံထားနဲ့ ရွတ်ဆိုပြစမ်းပါဦး'

နှင်းကေသရာက တောင်းခံလိုက်ပြန်ရာ သီရိဗြဟ္မာကမ္ဘာ ခေါင်းထစ်ပြလိုက်သည်။

'ရွေးပါးစပ်က နတ်စကားထွက်သလို ဖြစ်နေလိမ့်မယ် ဖြစ်တဲ့အတွက် သည်းခံတော်မူပါ'

'ရှင် ဘယ်လိုလူလဲ'

'အညံ့တရစစ်သည်တော် သီရိဗြဟ္မာကမ္ဘာပါ'

'ဒီနာမည်ကြီးကို အတော် သဘောကျနေတယ် မှတ်တယ်။ ဒါအသာထားပြီး စစ်သည်တော်ကြီးဟာ ကဗျာလင်္ကာကို ပြောင်မြောက်စွာ ရွတ်ဆိုသီကုံးနိုင်တဲ့ စွမ်းရည်သတ္တိ ရှိပါလျက် သခင်မကို ဘာပြုလို့ လှည့်စားနေတာလဲ။ စစ်သည်တော်ကြီးရဲ့ ပြောင်မြောက်တဲ့ လက်ရာမွန်ကို ဘုရင်ကြီး ရွေးနားကြားအောင် ရွေးနားတော်သွင်းလိုက်ရရင် စစ်သည်တော်ကြီးကို ချီးမြှောက်စားတော်မူမှာ အမှန်ပဲ'

နှင်းကေသရာသည် ၎င်း၏ စိတ်ထဲတွင် ရှိသမျှ ဖွင့်ဟလိုက်ပြီး တစ်စုံတစ်ရာ စဉ်းစားမိသည့် အမူအရာဖြင့် မျက်နှာညှိုးငယ်သွားပေသည်။

'ဘုရင်မကြီး တိုင်းခန်းလှည့်လည်တော်မူတဲ့အခါ ဆောင်းဘူးမြို့ကို ခေတ္တဝင်ရောက်ပြီး သခင်မရဲ့ စံအိမ်တော်မှာ စံနေတော်မူလိမ့်မည်... ကြားသိရတယ်။ ဒီသတင်းကို စစ်သည်တော်ကြီး ကြားပြီးပြီ မဟုတ်လား'

နှင်းကေသရာက သီရိဗြဟ္မာကမ္ဘာအား မေးလိုက်ပြန်သည်။

'အတိအကျတော့ သတင်းမရသေးကြောင်းပါ။ တိုင်းခန်းလှည့်လည်တော်မူတဲ့အခါ ဆောင်းဘူးမြို့ကို ခေတ္တဝင်ရောက်ဖို့ အစီအစဉ်ရှိကြောင်းတော့ သုံးသိုးသန့်သန့် ကြားသိရကြောင်းပါ'

သီရိဗြဟ္မာကမ္ဘာက အဖြေပေးလိုက်ရာ နှင်းကေသရာသည် တစ်စုံတစ်ရာ ပြန်မပြောသေးဘဲ ခေတ္တမျှ စဉ်းစားနေပေသည်။

'ဆောင်းဘူးမြို့ဘက်ကို ဘုရင်မကြီး တိုင်းခန်းလှည့်လည်တော် မမူပါစေနဲ့လို့ သခင်မ ဆုတောင်းတယ်။ ဘုရား သိကြား မ လို့ ဘုရင်မကြီး တိုင်းခန်းလှည့်လည်တော်မူမယ့် အစီအစဉ်ကို ဖျက်သိမ်းပါစေ'

နှင်းကေသရာသည် မျက်နှာမသာမယာနှင့် ညည်းညူလိုက်သည်။

'ဘယ်လိုအကြောင်းကြောင့် ဘုရင်မကြီး တိုင်းခန်းလှည့်လည်တော်မူလာမှာကို စိုးရိမ်တော်မူရပါသလဲ။ နှင်းကေသရာ သခင်မကို သမီးတော်ရင်းနဲ့ မြီးခြား ကြင်နာယုယတော်မူတယ် မဟုတ်လား'

သီရိဗြဟ္မာကမ္ဘာက ပြန်မေးလိုက်ရာ နှင်းကေသရာမှာ မျက်နှာပျက်သွားပေသည်။

'အို .... သခင်မ ဘာတွေ ပြောမှန်း မသိဘူး'

နှင်းကေသရာသည် မိမိ စောစောက လွှတ်ခနဲ ပြောလိုက်မိသည့် စကားကို ဖုံးကွယ်ရန် ကြိုးစားရင်း လေသာဆောင်၏ အစွန်တစ်နေရာတွင် ခေါင်းချင်းဆိုင်၍ တီးတိုး ဆွေးနွေးနေကြသည့် မင်းသိဒ္ဓတ်နှင့် မင်းရွှေခဲတို့ ဘက်သို့ လှည့်ကြည့်လိုက်စဉ်၊ မြင်းကိုယ်စီဖြင့် ပြန်လာကြသော မောင်တော်ညည်းအိမ်နှင့် အရီးဘုရား ပန်းလှိုင်တိပိထား သီရိမာလာ သခင်မကို ဗြင်သိုက်သဖြင့် ခေတ္တမျှ ငေးစိုက်ကြည့်နေမိပေသည်။

'ဟော ပြောရင်းဆိုရင်း အရီးဘုရား ပြန်လာပြီ။ စစ်သည်တော်ကြီးကို ဗြင်ရင် နှုတ်သီးကောင်း လျှာပါးနဲ့ ရန်တွေ့မှာ သခင်မ ကြားယောင်သေးတယ်။ စစ်သည်တော်ကြီးတော့ ခေါင်းကျိန်းဖို့သာ ပြင်ပေတော့ ကဲ ... လား။ အရီးဘုရားကို အကြိုတော် ထောက်ရအောင်'

နှင်းကေသရာသည် စကားလှဲပြောင်းပြောလိုက်ပြီး အရီးဘုရားကို အကြိုတော်ထောက်ရန် သီရိဗြဟ္မာကမ္ဘာအား အဖော်ခေါ်လိုက်ရာ သီရိဗြဟ္မာကမ္ဘာ

www.burmeseclassic.com

... ညီ ညီ ရာမထပြီး ဖုန်တထောင်းထောင်းနှင့် လာနေသော လူအုပ်ရှိရာသို့ ... ညီ ညီ ရာမထပြီး ဖုန်တထောင်းထောင်းနှင့် လာနေသော မင်းမှုထမ်းများသည် ဥယျာဉ်တော်အတွင်း သို့ ဝင်လာကြသည်ကို မြင်ရပေသည်။

အခန်း ၂၁

အသက်အရွယ် ကြီးရင့်သော်လည်း စိတ်မြန်လက်မြန်ရှိလှသော ပန်းလှိုင်ထိပ် ထား သီရိမာလာ သခင်မသည် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်ကို မြင်လိုက်သည်နှင့် တစ် ပြိုင်နက် မိမိအား ' ရိုသေလေးစားစွာ ဂါရဝပြုနေကြသော တူတော်မောင် မင်းသိဒ္ဓတ်နှင့် မင်းရွှေခဲအမည်ခံ မင်းခနုတို့ကို ဖုတ်လေသည့်ငါးပိ ရှိလေသည် ဟူ၍ပင် မှတ်ထင်တော်မမူဘဲ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန် ရှိရာသို့ ပေါ့ပါးသည့် ခြေလှမ်း များဖြင့် လာခဲ့ပြီး သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်၏ ပုဆိုးစကိုဆွဲ၍ အခန်းထဲသို့ ဆွဲခေါ်လာခဲ့ ပေသည်။

'ဘယ်ကိုများ သဝေထိုးနေတာလဲ။ စူဠလိပ် ရေထဲ လွှတ်လိုက်တာ ကျနေတာပဲ။ ခုမှပဲ မောင်မင်းကြီးသားရဲ့ မျက်နှာတော်ကို ပူးမြော်ရတော့တယ်။ ကဲ သခင်မကို မှန်မှန် သံတော်ဦးတင်စမ်း။ သခင်မရဲ့ တူမတော် နှင်းဧကရီထို့ ပြန်ခေါ်လာခဲ့လား။ တူမတော် ဘယ်မှာလဲ'

ပန်းလှိုင်ထိပ်ထား သီရိမာလာသခင်မသည် စိတ်မရှည်တော့သည့် အမူအရာဖြင့် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်အား မေးလိုက်သည်။

'သခင်မကြီး ရွှေနားဆင်တော်မူပါ။ သခင်မကြီးရဲ့ တူမတော် နှင်းဧကရီကို တွေ့ခဲ့ရပါသော်လည်း သခင်မကြီး၏ ရှေ့တော်မှောက်သို့ ခေါ် ဆောင်လာရန် မဖြစ်နိုင်ပါသဖြင့် ခေါ်မလာနိုင်ခဲ့ကြောင်းပါ'

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က မျက်နှာသေကြီးဖြင့် အဖြေပေးလိုက်သည်။ 'ဘာဖြစ်လို့ ခေါ်ဆောင်မလာနိုင်တာလဲ။ မမာမကျန်း ဖြစ်နေလို့ လား၊ ကိုယ်လက် မအိမသာ ဖြစ်နေလို့လား'

'ကိုယ်ရောစိတ်ပါ ကျန်းမာချမ်းသာစွာ ရှိကြောင်းပါ'

'ဒီလိုဆိုရင် တူမတော် သူပုန်မကို ဘာဖြစ်လို့ ခေါ်မလာတာလဲ။ သခင်မရဲ့ အမိန့်တော်ကို ဖီဆန်တာလား၊ သခင်မကို အာခံတာလား'

'သခင်မကြီး ထင်သလို မဟုတ်ကြောင်းပါ။ ဤကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်ပြီး

သခင်မကြီး တစ်ဦးတည်းကိုသာ သီးသန့် လျှောက်တင်စရာ ရှိပါသဖြင့် သခင်မ ကြီးနှင့် နှစ်ဦးချင်း လွတ်လပ်စွာ တွေ့ဆုံပြုတော်မူပါ'

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်သည် မိမိပြောရသည့် စကားများကို ဆားလှေများ ကြားစေလိုသည့် အမူအရာဖြင့် ခွင့်ပန်လိုက်သည်။

'သခင်မ တစ်ဦးတည်းကို သီးခြားလျှောက်တင်စရာ ရှိတယ်။ ဟုတ်လား။

အပြင်လူတွေ မကြားစေချင်ဘူးလား။ ဒီလိုဆိုရင် အားလုံး တစ်နေရာမှာ သွား ရောင်နေကြစမ်း။ အလို .... တူတော်မောင် မင်းသိဒ္ဓတ်လည်း ရောက်နေသတည်း။ ကဲ တူတော်မောင်လည်း ခဏ ရှောင်ပေးစမ်းပါဦး'

သီရိမာလာသခင်မသည် အခန်းတွင်းရှိ လူအားလုံးကို နှင်ထုတ်နေ ပေသည်။ ပြီးမှတစ်ဖန် တစ်စုံတစ်ရာ စဉ်းစားမိသည့် အမူအရာဖြင့် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန် ၏ ပုဆိုးစကိုဆွဲ၍ ဥယျာဉ်တော်တွင်းသို့ ခေါ်လာခဲ့ပေသည်။

ဥယျာဉ်တော် အတွင်းရှိ အရိပ်အာဝါသ ကောင်းသည့် နေရာသို့ ဆောက်သောအခါ သီရိမာလာ သခင်မသည် ကွပ်ပျစ်ပေါ်တွင် ထိုင်ပြီး သီရိ ဗြတ်ကမ္ဘန်အား မိမိ၏ရှေ့တွင် ရပ်၍နေစေသည်။

'ကဲ သခင်မကို လျှောက်တင်စမ်း။ တူမတော် နှင်းဧကရီကို ဘာဖြစ်လို့ ပြန်ခေါ်မလာတာလဲ'

သီရိမာလာသခင်မက စတင်ပြီး မေးခွန်းထုတ်လိုက်သည်။

'သခင်မကြီးရဲ့ တူမတော် နှင်းဧကရီမှာ ပိုင်ဆိုင်သူ ရှိနေသော အဓိက ဘဝသို့ ရောက်ရှိနေပြီ ဖြစ်၍ ပိုင်ဆိုင်သူ၏ ခွင့်ပြုချက် မရဘဲ ခေါ်လာရန် မဖြစ်ကြောင်းပါ'

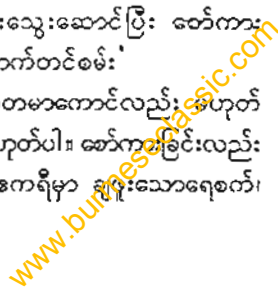
'တူမတော်မှာ ပိုင်ဆိုင်သူ ရှိနေပြီ ဟုတ်လား။ သခင်မ နားရှင်းအောင် လျှောက်တင်စမ်းပါဦး'

'ပိုင်ဆိုင်သူ ဆိုသည်မှာ ကာမပိုင် လင်ယောက်ျားကို ဆိုလိုခြင်း မှတ်ကြောင်းပါ'

'ဟင် တူမတော်မှာ ကာမပိုင် ရှိနေပြီ ဟုတ်လား။ လင်ရနေပြီဆို အဲဒါ မိခင်ရဲ့ နို့နဲ့တောင် မစင်သေးတဲ့ တူမတော်ကို ဘယ်ခွေးတိရစ္ဆာန်၊

အယုတ်တမာကောင်တွေက ဖြားယောင်းသွေးဆောင်ပြီး ခော်ကား နားလဲ။ သခင်မကို ဟုတ်တိုင်းမှန်ရာ လျှောက်တင်စမ်း'

'ခွေးတိရစ္ဆာန်လည်း မဟုတ်၊ အယုတ်တမာကောင်လည်း မဟုတ် ဖြစ်ပါ။ ဖြားယောင်းသွေးဆောင်ခြင်းလည်း မဟုတ်ပါ။ ခော်ကားခြင်းလည်း မဟုတ်ကြောင်းပါ။ သခင်မ၏ တူမတော် နှင်းဧကရီမှာ ချမ်းသာသောရေစက်၊

သေသော သစ္စာကြောင့် ရွှေနဲ့မြဲ နေနဲ့လလို ရှေ့သွားနောက်လိုက်ညီသည့်
 နှစ်ရက်ဆိုင်ရင် ရေစက်ဆုံစည်းပြီး အကြင်လင်မယား ဘဝသို့ ရောက်ရှိနေခြင်းသာ
 ဖြစ်ကြောင်းပါ။ တူမတော် နှင်းစကရီ၏ ဖူးစာရှင် ကြင်ဖက်တော်မှာ လူလူချင်း
 အဆင့်အတန်း ခွဲခြားသည့် ဓနဥစ္စာနှင့် ရာထူးဂုဏ်သိန်မှ လွဲ၍ ယောက်ျား
 ကောင်းတို့၏ ကြံ့အင်လက္ခဏာနှင့် ပြည့်စုံသူ ဖြစ်ကြောင်းပါ။
 သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က မင်းစည်သူအား ကာကွယ်ပြီး အဖြေပေးလိုက်
 သည်။

'ဓနဥစ္စာ မရှိဘူးဆိုရင် အခြေအနေ မရှိတဲ့ သူဖုန်းစားပေါ့။ သူဖုန်းစား
 ကများ တူမတော်ကို ဖြားယောင်းသွေးဆောင်ပြီး စော်ကားရသလား။ ရာဇဝင်
 ရိုင်းလိုက်လေ။ သူဖုန်းစား ဘယ်မှာလဲ၊ သခင်မကို လိုက်ပြစမ်း။ သခင်မ
 ကိုယ်တိုင် စိစစ်ညက်ညက်ကြောအောင် လုပ်ပြလိုက်ချင်စမ်းတယ်'

'ဒေါသရှေ့ထားရင် မှားတတ်ကြောင်းပါ'

'သူဖုန်းစားက လူပါးဝလို့ ဒါလောက်တောင် ရိုင်းပျစော်ကားတဲ့
 ခွေးတိရစ္ဆာန်ကောင်ကို ကျောတစ်ရာ ရင်တစ်ရာ ဒဏ်ခတ်ပြီး ထောင်သွင်း
 အကျဉ်းချထားမှ တော်လိမ့်မယ်။ နှုမ့်တော်ကို ဖြားယောင်းသွေးဆောင်ပြီး
 စော်ကားတဲ့ ခွေးတိရစ္ဆာန်ကောင်ဟာ ဘယ်သူလဲ။ သခင်မကို ဟုတ်တိုင်း မှန်စ
 လျှောက်တင်စမ်း'

'ငမိုက်သား သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်ရဲ့ အဆွေခင်ပွန်းကောင်း တစ်ယောက်
 ဖြစ်ကြောင်းပါ'

'အဆွေခင်ပွန်းကောင်း ဟုတ်လား'

'မှန်ပါတယ်၊ ငမိုက်သား သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်အတွက် အသက်ပေးပြီး
 ကာကွယ်ခဲ့တဲ့ အဆွေခင်ပွန်းကောင်း တစ်ယောက်ပါ'

'သူ့နာမည်ကို ပြောစမ်း'

'မင်းစည်သူပါ'

'ခွေးတိရစ္ဆာန်ရဲ့ နာမည်က မင်းစည်သူတဲ့လား'

'ခွေးတိရစ္ဆာန် မဟုတ်ကြောင်းပါ။ ယောက်ျားကောင်း ပီသသူတစ်
 ဖြစ်ကြောင်းပါ'

'ယောက်ျားကောင်း ပီသတဲ့လူ ဆိုရင် မိခင်ရဲ့ နို့နို့မှ မစင်သေးဘဲ
 မလိမ့်မိုး မလိမ့်မာ အရွယ်ကလေးကို ဖြားယောင်းသွေးဆောင်ပြီး ဖျက်လိုဖျက်
 လုပ်ရသလား'

'ဖျက်လို ဖျက်ဆီးလုပ်ခြင်း မဟုတ်ပါ။ ဖြားယောင်းသွေးဆောင်ခြင်း

သည်း မဟုတ်ပါ။ ဖူးစာရေစက် ဆုံစည်းလာမိသဖြင့် ဖြူစင်သောကြောင့်
 စာသက်ပန် ရိုးမြေကျ သစ္စာရှိရှိ ပေါင်းသင်းသွားမည့်သူ ဖြစ်ကြောင်းပါ။

'ဘာလဲ၊ စစ်သည်တော်ကြီးရဲ့ မိတ်ဆွေရောင်းရင်းကို ထိလို့ ချေဆောင်
 ရသလား'

'ကျေးဇူးတရားသိတတ်ပြီး သစ္စာတရား လက်ကိုင်ထားသော အဆွေ
 ခင်ပွန်းကောင်းကို မတရား ပုတ်ခတ်ခြင်းကို ခုခံကာကွယ်ရန် တာဝန်ရှိသဖြင့်
 ခုခံကာကွယ်နေခြင်း ဖြစ်ကြောင်းပါ'

'စစ်သည်တော်ကြီး ပြောသွားတဲ့ စကားအရဆိုရင် စစ်သည်တော်ကြီး
 ရဲ့ အဆွေခင်ပွန်းဟာ ဓနဥစ္စာ ဗလာနတ္ထိလို့ သိရတယ်။ ဒီစကားကော
 မှန်သလား'

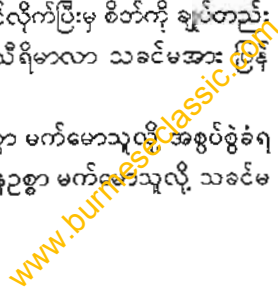
'လူ လူချင်း အတန်းအစား ခွဲခြားတဲ့ ဓနဥစ္စာနဲ့ ရာထူးဂုဏ်သိန်က
 ခွဲရင် ယောက်ျားကောင်းတို့ရဲ့ ကြံ့အင်လက္ခဏာနှင့် ပြည့်စုံသူဖြစ်ကြောင်း
 သွက်တင်ခဲ့ပြီး ဖြစ်ကြောင်းပါ'

'စကားတတ်တိုင်း လှည့်ပတ်ပြီး လျှောက်တင်မနေစမ်းပါနဲ့။ သခင်မ
 အဘာကို မှန်မှန်ပြောစမ်း။ စစ်သည်တော်ကြီးရဲ့ ဝန်ခံချက်အရဆိုရင် စစ်သည်
 တော်ကြီးမှာ ဓနဥစ္စာ ဗလာနတ္ထိလို့ သခင်မ သိရတယ်။ ဒီစကား မှန်သလား'
 'မှန်ပါတယ်'

'စစ်သည်တော်ကြီးမှာလည်း ဓနဥစ္စာ ဗလာနတ္ထိ၊ စစ်သည်တော်ကြီးရဲ့
 အဆွေခင်ပွန်းမှာလည်း ဓနဥစ္စာ ဗလာနတ္ထိ ဖြစ်နေတဲ့အတွက် သခင်မရဲ့ အမွေကို
 လှည့်သွေ ဆက်ခံရမယ့် တူမတော် နှင်းစကရီကို ဖြားယောင်းသွေးဆောင်ပြီး
 စစ်သည်တော်ကြီးရဲ့ အဆွေခင်ပွန်းနဲ့ လက်ဆက်ပေးခဲ့တာ မဟုတ်လား။
 သူမတော် ဆက်ခံရရှိမယ့် အမွေပစ္စည်းကို စစ်သည်တော်ကြီးနဲ့ ခွဲဝေယူကြဖို့
 အကြံအစည်နဲ့ တူမတော် နှင်းစကရီကို စစ်သည်တော်ကြီးရဲ့ အဆွေခင်ပွန်းနဲ့
 ဆက်ဆက်ပေးခဲ့တာ မဟုတ်လား။ သခင်မကို မှန်မှန် အဖြေပေးစမ်း'

သီရိမာလာသခင်မက သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်အား စူးရှသော ဖျက်လုံးငှား
 နှင့် ကြည့်ရင်း မေးလိုက်ရာ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်မှာ 'မခံမရပ်နိုင်အောင် ပြစ်သွားပြီး
 ငမိုက်သားနဲ့ စိတ်ထဲရှိသမျှ သွန်ထုတ်ရန် ပါးစပ်ပြင်လိုက်ပြီးမှ စိတ်ကို ချုပ်တည်း
 ခြိတ်ပြီး တည်ငြိမ်ရင့်ကျက်သည့် လူနေဖြင့် သီရိမာလာ သခင်မအား ပြန်
 ကြည့်လိုက်သည်။

'ငမိုက်သား သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်ကို ဓနဥစ္စာ မက်မောသူလို့ အစွပ်စွဲခံရ
 အဘောက် ခံပြင်းတာ မရှိတော့ကြောင်းပါ။ ဓနဥစ္စာ မက်မောသူလို့ သခင်မ

၃၃၄
သိသယဖြစ်တော်မူပါလျှင် လက်သုံးတော် ကိုးသင်္ချိုင်းသံဇာနဲ့ ငမိုက်သား သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်ရဲ့ လည်မျိုကို နတ်ပိုင်းတော်မူပါ။ လည်စင်းပြီး အသေခံသွားမည် ဖြစ်ကြောင်းပါ။

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က ကိုးသင်္ချိုင်းသံဇာကို ဓားအိမ်မှ ဆွဲချွတ်ပြီး သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က သင်္ချိုင်းသံဇာကို ဓားရိုးကမ်းရင်း လည်စင်းပေးလိုက်ရာ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က သင်္ချိုင်းသံဇာသည် တစ်စုံတစ်ရာကို ခွန်းတုံ့မပြန်နိုင်ဘဲ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်၏ အမူအရာကို အချိန်အတန်ကြာ အကဲခတ်၍ နေပေသည်။

စကားအရာတွင် ကြွယ်ဝလှသည့် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က သင်္ချိုင်းသံဇာ၏ နှုတ်ဖျားမှ အချိန်ကြာမြင့်စွာ စကားတစ်ခွန်းမျှ ထွက်မလာဘဲ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်အား စူးစူးထက်မြက်သည့် ချက်လုံးများဖြင့် ငေးစိုက်ကြည့်နေရာမှ မသိမသာ သက်ပြင်း ခဲ့လိုက်သည်။

ထဲမှ၊ စစ်သည်တော်ကြီးရဲ့ လက်သုံးတော်ဇာကို ဓားအိမ်ထဲ ပြန်သွင်း လိုက်မိပါ။

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က သက်ပြင်းချရင်း ပြောလိုက်ရာ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်သည် ကိုးသင်္ချိုင်းသံဇာကို ဓားအိမ်ထဲသို့ တရုတ်သေ ပြန်သွင်းလိုက်သည်။

‘သခင်မ အပေါ်မှာ စစ်သည်တော်ကြီး အထင်လွဲသွားသလား’

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က မေးလိုက်ပြန်သည်။

‘အထင်လွဲခြင်း မဟုတ်ပါ။ လူကဲခတ် မှားခြင်းသာ ဖြစ်ကြောင်းပါ။’

‘ဘယ်လို လူကဲခတ် မှားတာလဲ’

‘သခင်မကြီးဟာ မိန်းမသားပင် ဖြစ်လင့်ကစား ရင့်ကျက်တဲ့ အထူးအခေါ် သဘောတရား ပြည့်ဝသူဖြစ်လိမ့်မယ်လို့ ငမိုက်သား သီရိဗြတ်ကမ္ဘန် အကဲခတ်မိကြောင်းပါ။ လူ လူချင်း အတန်းအစား ခွဲခြားတဲ့ ပစ္စည်းဂုဏ်ဆွေမျိုးဂုဏ်၊ ရာထူးဂုဏ် အစရှိတဲ့ ဂုဏ်ပကာသနတွေကို စက်ဆုပ်ရွံရှာပြီး အမှန်တရားကို လက်ကိုင်ထားသူ ဖြစ်လိမ့်မယ်လို့ စွဲစွဲမြဲမြဲ ယုံကြည်ခဲ့ကြောင်းပါ။ သခင်မကြီး မိန့်တော်မူလိုက်သည့် စကားများကြောင့် ငမိုက်သား သီရိဗြတ်ကမ္ဘန် လူကဲခတ်မှားပြီဆိုပြီး စိတ်ပျက်ဝမ်းနည်းခြင်း ဖြစ်မိကြောင်းပါ။’

‘သခင်မကြီးအပေါ်မှာ စစ်သည်တော်ကြီး အထင်သေးသွားတာ ဆိုပါတော့’

‘အထင်ကြီးခဲ့သလို မဟုတ်သည့်အတွက် ယူကျုံးမရ ဖြစ်မိကြောင်းပါ။ သို့ရာတွင် ပုထုဇဉ် လူသားမှန်သမျှ တဏှာ၊ မာန၊ ဒိဋ္ဌိ တည်းဟူသော အမိုက်မှောင်များ အနည်းနှင့်အများဆိုသလို ဖုံးလွှမ်းလျက်ရှိပါသဖြင့် သခင်မ

ကိုးသင်္ချိုင်းသံဇာကြီးကို အပြစ်မတင်လိုပါ။ သခင်မကြီးရဲ့ တူမတော် နှင်းဇကရီ မှာကြားလိုက်သည့် စကားများကို လျှောက်တင်ခွင့်ပြုတော်မူပါ။ သခင်မကြီးရဲ့ တူမတော် နှင်းဇကရီကို သခင်မကြီး ဆွေမြင်လိုပါက ၎င်း၏ ခင်ပွန်းသည်နှင့်အတူ ဆင်သွင်ဥာဏ်နေတော်မူသည့် နေရာသို့ သခင်မကြီး ကိုယ်တော်တိုင် ကြွတော်မူလာခဲ့တူမတော် နှင်းဇကရီက မှာတော်မူလိုက်ကြောင်းပါ။

‘သခင်မ ကိုယ်တော်တိုင် ကြွတော်မူလာရမယ် ဟုတ်လား။ ဘာဖြစ်လို့ ကြွတော်မူလာရမှာလဲ။ တူမတော် နှင်းဇကရီကို စစ်သည်တော်ကြီးကိုယ်တိုင် ခုချက်ချင်း သွားခေါ်ခဲ့ပါ။’

‘ခုချက်ချင်း ခေါ်လာရန် မဖြစ်ကြောင်းပါ။ နက်ဖြန်မနက် သခင်မကြီး အရောက် ခေါ်ဆောင်ပေးပါမယ်။’

‘ခုချက်ချင်း ဘာဖြစ်လို့ ခေါ်မပေးနိုင်တာလဲ’

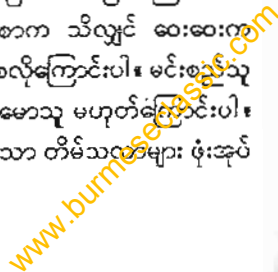
‘တူမတော် နှင်းဇကရီရဲ့ခင်ပွန်း မင်းစည်သူမှာ ငမိုက်သား သီရိဗြတ်ကမ္ဘန် အသက်အန္တရာယ်ကို ကာကွယ်ရင်း ဒဏ်ရာအနာတရ ဖြစ်ခဲ့ပါသဖြင့် အိပ်ရာမှ မထနိုင်သေးဘဲ ဝေဒနာ ခံစားနေရဆဲဖြစ်၍ တူမတော် နှင်းဇကရီမှာ ခင်ပွန်းသည်အပါးမှ မခွာနိုင်ဘဲ ပြုစုနေရကြောင်းပါ။’

‘စစ်သည်တော်ကြီးရဲ့ အဆွေခင်ပွန်းကကော စစ်သည်တော်ပဲ မဟုတ်လား’

‘ဓားတစ်လက်ကို အရင်းတည်ကာ နိုင်ငံတော်အတွက် အသက်ပေး သစ္စာစောင့်သိတဲ့ သူရဲကောင်းတစ်ဦး ဖြစ်ကြောင်းပါ။’

‘ဓားစွမ်းထက်တဲ့ သူရဲကောင်းကြီးက လျှာတစ်ချောင်းနဲ့ လူရောင်း နေရာမှာလည်း လျှာအစွမ်း အထက်သား ပါကလား။ တူမတော် နှင်းဇကရီကို လျှာတစ်ချောင်းနဲ့ ဖြားယောင်းသွေးဆောင်ပြီး အပိုင်စီးခဲ့တယ် မဟုတ်လား’

‘ဤစကားကို မိန့်တော်မမပါရန် တောင်းပန်ပါတယ်။ မင်းစည်သူဟာ သခင်မကြီး စွပ်စွဲသလို ကုတ္တိယသိုက်သမား မဟုတ်ကြောင်းပါ။ သခင်မကြီးရဲ့ တူမတော် နှင်းဇကရီအား လယ်တောသူ မင်းညိုမြအဖြစ် ဖြူစင်တဲ့ မေတ္တာနဲ့ အသက်ပန် ရွယ်ကိုးပြီး ပေါင်းသင်း ဆက်ဆံခဲ့ခြင်းသာ ဖြစ်ကြောင်းပါ။ သခင်မကြီးရဲ့ တူမတော်ဖြစ်ကြောင်းသာ စောစောက သိလျှင် ဝေးဝေးက နေထိုင်သွားမည် ဖြစ်သည်ကို သခင်မကြီး သိလေ့ကြောင်းပါ။ မင်းစည်သူ မေတ္တာမျိုးဂုဏ်၊ ဓနဂုဏ်၊ ရာထူးဂုဏ် လုံးဝ မက်မောသူ မဟုတ်ကြောင်းပါ။ သခင်မကြီးရဲ့ ဉာဏ်မျက်စိကို မာန်မာနတည်းဟူသော တိမ်သညာများ ဖုံးအုပ်

အမှန်တရားကို မမြင်နိုင်ဘဲ မတော်မတရား စွပ်စွဲနေခြင်း ဖြစ်ကြောင်းပါ။

သီရိဗြတ်ကမ္ဘာ့က မတရားစွပ်စွဲခံရသည်ကို မခံမရပ်နိုင်သည့် အမူအရာဖြင့် ပြန်လည်ချေပလိုက်ရာ သီရိမာလာသခင်မမှာ သီရိဗြတ်ကမ္ဘာ့၏ အမူအရာကို အကဲခတ်နေရာမှ စူးရှသည့် မျက်လုံးများမှာ ကြည်လင်အေးမြသည့် အသွင်ကို ဆောင်၍လာပေသည်။

'စစ်သည်တော်ကြီးကော စစ်သည်တော်ကြီးရဲ့ အဆွေခင်ပွန်းကို အားမကျဘူးလား။ တူမတော် နှင်းဧကရီလို ဓနဥစ္စာနဲ့ ကုံလုံကြွယ်ဝတဲ့ မိန်းမချော တစ်ယောက်နဲ့ အိမ်ထောင်ပြုလိုတဲ့ဆန္ဒ မရှိဘူးလား'

သီရိမာလာ သခင်မက အဓိပ္ပာယ်ပြည့်ဝသည့် မျက်လုံးများဖြင့် သီရိဗြတ်ကမ္ဘာ့အား ကြည့်ရှုရင်း မေးခွန်းထုတ်လိုက်သည်။

'အိမ်ထောင်ပြုဖို့ လုံးဝ စိတ်မကူသေးပါ။ သခင်မကြီး သိတော်မူတဲ့ အတိုင်း ဘုရင်မကြီးကို လုပ်ကြံဖို့ ကြံညှော်နေတဲ့ သစ္စာဖောက်တွေရဲ့ အန္တရာယ်ရှိနေသေးတဲ့အတွက် သစ္စာဖောက်တွေကို ရှင်းလင်း သုတ်သင်ပစ်ဖို့တာဝန်ရှိနေသေးကြောင်းပါ'

'စစ်သည်တော်ကြီးမှာ တာဝန်ရှိသလို သခင်မမှာလည်း တူမတော် နှင်းဧကသရာအတွက် တာဝန်တစ်ခု ကျန်ရှိသေးတယ်။ နှင်းဧကသရာဟာ စိတ်မြန်ပေမယ့် စိတ်ကောင်း နှလုံးကောင်းရှိပါတယ်။ ဥစ္စာလည်းပေါ့ ရုပ်လည်းချောပါတယ်'

သီရိမာလာက မထိတထိ ပြန်ပြောလိုက်ရာ သီရိဗြတ်ကမ္ဘာ့က လက်ခံကာလိုက်သည်။

'ဒီစကား ဒီမှာတင် ရပ်စေလိုကြောင်းပါ။ သခင်မကြီး မိန့်ကြားတော်မူလိုက်သည့် စကားများမှာ ငမိုက်သား သီရိဗြတ်ကမ္ဘာ့ရဲ့ အသိတရားစော်ကားရာ ရောက်နေကြောင်းပါ'

'ဒီစကား မကြားချင်ရင် တူမတော် နှင်းဧကရီ သူ့ရဲ့ကြင်ဖက်အကြောင်း ပြောပြစမ်းပါလား။ သူတို့ အချင်းချင်း ဘယ်ပုံဘယ်နည်း ရေးဆွဲဆုံစည်းခဲ့ကြတယ် ဆိုတာကိုပါ သခင်မကို ရှင်းပြစမ်းပါဦး'

သီရိမာလာက တောင်းတောင်းပန်ပန် ပြောလိုက်ရာ သီရိဗြတ်ကမ္ဘာ့သည် မင်းညိုမြအမည်ခံ နှင်းဧကရီနှင့် မင်းစည်သူတို့ တွေ့ကြုံဆုံစည်းခဲ့ပုံကို ရှင်းပြနေစဉ် မြို့စားလေး ဗညားအိမ်နှင့် အစ်မတော် နှင်းဧကသရာ ရောက်ရှိလာကြသဖြင့် စကားပြတ်သွားပြီး သီရိမာလာသခင်မသည် တူမ

နှင်းဧကသရာနှင့်အတူ စံအိမ်တော်သို့ လိုက်ပါသွားလေရာ သီရိဗြတ်ကမ္ဘာ့နှင့် ဗညားအိမ် နှစ်ဦးထဲသာ ကျန်ရစ်ခဲ့လေသည်။

'ဒီမှာ အကြည်တော်၊ အကြည်တော် အကြံပေးခဲ့တဲ့အတိုင်း ခင်မိတ်နှုတ်နဲ့ မင်းရွှေခဲကို ညစာထမင်း သုံးဆောင်ဖို့ ဖိတ်ကြားထားတာ အိမ်တော်ကို ရောက်နေကြပြီ။ သူတို့ကို ဘာကိစ္စ ဖိတ်ခေါ်သလဲ ဆိုတာ မေးနေတယ်။ ညစာမင်းပြီးမှ ဖိတ်ခေါ်တဲ့ ကိစ္စကို ရှင်းပြမယ်လို့ ကျွန်တော် ပြန်ပြောထားတယ်။ ဗညားအိမ်က သီရိဗြတ်ကမ္ဘာ့အား ရှင်းပြနေသည်။

'ကောင်းတယ်၊ ကောင်းတယ်။ ဒီနေ့ည ပွဲကြီးပွဲကောင်း တစ်ခုတော့ ဆွေ့ရလိမ့်မယ်။ ကံ .... လာ၊ လူရှင်းတဲ့နေရာမှာ အေးအေးဆေးဆေး ဆွေးနွေးကြရအောင်'

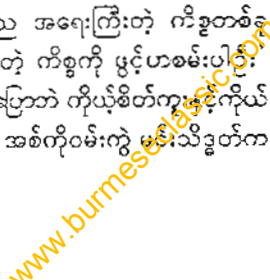
သီရိဗြတ်ကမ္ဘာ့က ပြန်ပြောလိုက်ပြီး ဗညားအိမ်အား လူရှင်းသည် နေရာသို့ ခေါ်လာခဲ့လေသည်။

အခန်း ၂၂

မြို့စားလေးဗညားအိမ် တည်ခင်းကျွေးမွေးသည့် ညစာထမင်းကို မြန်ရှက်စွာ သောက်ကြပြီးနောက် မြို့စားလေး ဗညားအိမ်၏ စုည့်သည်တော်များ ကြည့်ကြည့် မင်းသိဒ္ဓတံ၊ မင်းရွှေခဲ အမည်ခံ မင်းဓနနှင့် သီရိဗြတ်ကမ္ဘာ့တို့သည် ဗညားအိမ်နှင့်အတူ ကျယ်ဝန်းသော အခန်းတစ်ခန်းတွင် လေးယောက်သား နေရာချင်းဆိုင်၍ ကိုယ့်စိတ်ကူးနှင့်ကိုယ် ခြေဦးတည့်ရာ စဉ်းစားနေကြသည်ကို တွေ့ရပေသည်။

သီရိဗြတ်ကမ္ဘာ့ ထိုင်နေသည့်နေရာမှာ နတ်ရွာစံဆောင်းတူးမြို့စားအိမ်၏ ရုပ်ရုပ်ချွံချွံ တိုက်ပွဲဝင်ခဲ့သည့် အထိမ်းအမှတ်ဖြင့် သွေးစွန်းနေသည့် နတ်ကို ပုံတူပြုလုပ် အမှတ်တရ ချိတ်ဆွဲထားသည့် နံရံနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်လျက် မင်းညိုမြ သီရိဗြတ်ကမ္ဘာ့သည် အဆိုပါ အထိမ်းအမှတ်ကို အချိန်အတန့်ကြာ မြင်ကြည့်နေသည်ကို တွေ့ရပေသည်။

'ကံလေ ညီတော် ဗညားအိမ်၊ ဒီနေ့ည အရေးကြီးတဲ့ ကိစ္စတစ်ခု ရှင်းပေးစရာရှိတယ်ဆို။ ညီတော် ဆွေးနွေးချင်တဲ့ ကိစ္စကို ဖွင့်ဟစမ်းပါဦး။ တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် စကားမပြောဘဲ ကိုယ့်စိတ်ကူးနှင့်ကိုယ် နှစ်ဦးဘည့်ရာ စဉ်းစားနေကြရာမှ ဗညားအိမ်၏ အစ်ကိုဝမ်းကွဲ မင်းသိဒ္ဓတံက မင်းစည်သူ လိုက်သည်။

ဗညားအိမ်မှာမှ ရုတ်တရက် အဖြေမပေးဘဲ မင်းသိဒ္ဓတ်ကို တစ်လှည့်
မင်းရွှေခဲကို တစ်လှည့် မျက်မှောင်ကြွတ်ပြီး ကြည့်နေရာမှ ဒေါသကို မချုပ်တည်း
နိုင်သည့် အမူအရာဖြင့် အံ့ကြိတ်ပြီး ကြမ်းပြင်ကို ဖောင့်နှင့် ပေါက်လိုက်ရာ
မင်းရွှေခဲသည် အံ့အားသင့်သည့် အမူအရာဖြင့် ဗညားအိမ်အား ကြည့်လိုက်
သည်။

‘ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ၊ ဘာဖြစ်လို့ တစ်ယောက်တည်း ဒေါသထွက်နေ
ရတာလဲ’

မင်းရွှေခဲက ဗညားအိမ်အား မေးလိုက်သည်။

‘ဟုတ်သားပဲ။ ဒီနေ့ညနေ ညီတော် ဘာဖြစ်နေမှန်း မသိဘူး။ ညနေ
ထမင်းစားပြီးမှလည်း မှန်ကုပ်ကုပ်နဲ့ စကားကောင်းကောင်း မပြောဘူး’

‘ကျွန်တော့်ကို မတော်မတရားစွပ်စွဲတာကို မခံနိုင်လို့ ဒေါသဖြစ်နေ
တာ။ ကျွန်တော့်ရဲ့ ဂုဏ်သိက္ခာသာမက ခမည်းတော် နတ်ရွာစံမြို့စားကြီးရဲ့
ဂုဏ်သိက္ခာကိုပါ ထိပါးဆင်နားပြီး မတော်မတရား စွပ်စွဲတာ ကောင်းသလား
မတော်မတရား စွပ်စွဲတဲ့ သဗ္ဗာဏကို ကျွန်တော် တွေ့ရင်စမ်းလှတယ်’

ဗညားအိမ်သည် မတရား စွပ်စွဲရသည်ကို မခံမရပ်နိုင်သည့် အ
ရာဖြင့် ပြောလိုက်သည်။

‘ညီတော်ကို ဘယ်သူက ဘာတွေများ စွပ်စွဲလို့လဲ။ ပြောစမ်းပါဦး
မင်းသိဒ္ဓတ်က လမ်းခင်းပေးလိုက်သည်။

‘ပြောရမှာတောင် ရှက်ဖို့ ကောင်းသေးတယ်။ ဒီမှာ နောင်တော်
နောင်တော်နဲ့တကွ မင်းရွှေခဲနဲ့ ဟောဒီက အကြည့်တော် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်
ခုလို ဖိတ်ခေါ်တာဟာ ကျွန်တော့်ကို အမည်မဖော်ဝံ့တဲ့ လူတစ်ယောက်
မတော်မတရား စွပ်စွဲတဲ့ကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ဘယ်ပုံဘယ်နည်း အရေးယူ
တယ် ဆိုတာ အကြံဉာဏ်တောင်းချင်လို့ပါ။ ကောင်းမြတ်တဲ့ အကြံဉာဏ်လေး
ပေးစွမ်းနိုင်လိမ့်မယ်လို့ ယုံကြည်တယ်။ ကျွန်တော့်အပေါ်မှာ မတရားစွဲ
ထားတာကို ပါးစပ်က ဖွင့်ပြောရမှာတောင် ရှက်စရာ ကောင်းလှပါတယ်။
ဟောဒီ စာလွှာကိုသာ ဖတ်ရှုကြည့်ကြပါတော့’

ဗညားအိမ်သည် ၎င်း၏မွေးနေ့ အထိမ်းအမှတ်ဖြင့် ဆရာတော်
သံဃာတော်များအား ဆွမ်းလုပ်ကျွေးပြီး ရင်းနှီးခင်မင်သော မိတ်ဆွေသံဃာ
များအား စည်ခံကျင်းပကာ ကျွေးမွေးပြုစုခဲ့သည့်နေ့က မိမိ၏ အိပ်ခန်းအတွင်း
ရှိ ခေါင်းအုံးပေါ်မှ တွေ့ရှိခဲ့ရသည့် စာတမ်းကို ထုတ်ပြလိုက်ရာ ထိုစာတမ်း

အင်းဦးစီ အလှည့်ကျ ဖတ်ရှုကြည့်နေကြပေသည်။ ထိုစာတမ်းမှာ အောက်ပါ
အတိုင်း ဖြစ်ပေသည်။

ဆောင်းတူးမြို့စားလေး ဗညားအိမ် သိသာရန်မှာ
ဘုရင်မကြီး တိုင်းခန်းလှည့်လည်တော်မူသောအခါ မြို့စား
လေး၏ စံအိမ်တော်တွင် ဓေတ္တ နေတော်မူရန် သေချာ
သွားပြီ ဖြစ်ပါသည်။

မြို့စားလေးကိုယ်တိုင် အသိသက်သေများ ရှေ့မှောက်
တွင် ကတိသစ္စာဆို၍ လက်မှတ်ရေးထိုးခဲ့သည့် စာတမ်းတွင်
ဝါရှိသည့်အတိုင်း တစ်သေမေတိမ်း လိုက်နာပြီး လုပ်ကြံရန်
သတိပေး နှိုးဆော်လိုက်သည်။

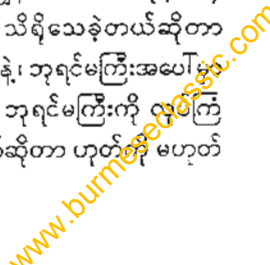
ကတိပျက်ကွက်ပါက မြို့စားလေးကိုယ်တိုင် လက်မှတ်
ရေးထိုးခဲ့သည့် စာလွှာကို လူသိရှင်ကြား ထုတ်ပြန်ရလိမ့်မည်
ဖြစ်ပါသည်။

အထက်ပါစာတမ်းကို ဖတ်ရှုပြီးနောက် မင်းသိဒ္ဓတ်သည် တစ်စုံတစ်
ခုမပြောဘဲ မျက်မှောင်ကြွတ်၍ စဉ်းစားနေပေသည်။ မင်းရွှေခဲမှာမူ မြို့စားလေး
ဗညားအိမ်၏ အမူအရာကို အကဲခတ်လျက်ရှိပြီး သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်မှာ မိမိနှင့်
မျှော်နှာချင်းဆိုင် နံရံမှ သွေးစွန်းနေသည့်လက်ကို ငေးစိုက်ကြည့်နေပေသည်။
‘ကဲ ဒီစာလွှာနဲ့ပတ်သက်ပြီး ကျွန်တော့်ကို အကြံဉာဏ်ပေးကြပါဦး’
ဗညားအိမ်သည် တစ်ဦးစီ၏ အမူအရာကို အကဲခတ်ရင်း သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်
လူနုသင်ပေးထားသည့်အတိုင်း မင်းသိဒ္ဓတ်နှင့် မင်းရွှေခဲတို့၏ သဘောကို
အခေါက်ကြည့်လိုက်သည်။

‘မြို့စားလေး ကတိသစ္စာဆိုပြီး လက်မှတ်ရေးထိုးခဲ့တဲ့ စာတမ်းထဲမှာ
အမည်လို အကြောင်းအရာတွေ ပါလို့လဲ’

မင်းရွှေခဲက မသိချင်ဟန်ဆောင်၍ ပြန်မေးလိုက်သည်။

‘ဒီမှာ မင်းရွှေခဲ၊ ကျွန်တော့်ကို သစ္စာဖောက်တစ်ယောက်လို့ ထင်လို့
အသား ပြောလိုက်တာလား။ ဘုရင်မကြီးအပေါ်မှာ ကျွန်တော် ဘယ်တုန်းကမှ
အသားဖောက်ခဲ့ဘူး။ အသက်နဲ့လဲပြီး သစ္စာစောင့်သိရိသေခွဲတယ်ဆိုတာ
ကျွန်တိုင်း သိတယ်။ ဘုရင်မကြီးကို လုပ်ကြံဖို့ မဆိုထားနဲ့၊ ဘုရင်မကြီးအပေါ်မှာ
အသားဖောက်တဲ့ ကိစ္စမှန်သမျှ ကျွန်တော် မထောက်ခံဘူး။ ဘုရင်မကြီးကို လုပ်ကြံ
ဖို့ဆိုတာ ကတိသစ္စာဆိုပြီး လက်မှတ်ရေးထိုးခဲ့တယ်ဆိုတာ ဟုတ်ဆို မဟုတ်

ကျွန်တော် ဘယ်တုန်းကမှ ကတိသစ္စာ မဆိုခဲ့ဖူးဘူး။ လက်မှတ်လည်း မရေးထိုးခဲ့ဖူးဘူး။ ဒါဟာ ကျွန်တော့်ကို သက်သက် စော်ကားတာ'

ဗညားအိမ်သည် မိမိအား မတရားစွပ်စွဲသည်ကို မခံမရပ်နိုင်သည့် အမူအရာဖြင့် သီရိဗြတ်ကမ္မန် သွန်သင်ပေးခဲ့သည့်အတိုင်း မျက်နှာထိ မျက်နှာ ထားဖြင့် ဇွတ်ငြင်းလိုက်သည်။

'စာတမ်း တစ်စောင်စောင်မှာ ညီတော် လက်မှတ်ရေးထိုးခဲ့ပါသလား ဆိုတာ သေသေချာချာ ပြန်ပြီး စဉ်းစားပါဦး။ မတော်တဆ လက်မှတ်ရေးထိုး မိရင် မခက်ပါလား'

'ကျွန်တော် ဘယ်တုန်းကမှ လက်မှတ် မရေးထိုးခဲ့မိဘူး။ ဒါကို ကျွန်တော် မှတ်မိတယ်။ တခြားစာတမ်းတစ်စောင်စောင်ကို လက်မှတ်ရေးထိုး ခဲ့မိတယ်ဆိုရင် ဖြစ်နိုင်စရာ ရှိသေးတယ်။ ဘုရင်မကြီးကို လုပ်ကြံဖို့ ကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ စာတမ်းတစ်စောင်မှာ ကျွန်တော် လက်မှတ်ရေးထိုးခဲ့တယ် ဆိုတာကတော့ ဟုတ်ကို မဟုတ်ဘူး။ ဒီလိုစာတမ်းမျိုးကို ကျွန်တော် ဘယ်တော့မှ လက်မှတ်မထိုးဘူး'

ဗညားအိမ်က ခပ်တည်တည်နှင့် ငြင်းဆိုလိုက်သည်။

'မြို့စားလေး သတိများ မေ့နေသလား၊ ပြန်ပြီး စဉ်းစားစမ်းပါဦး' မင်းရွှေခဲက သတိပေးလိုက်ပြန်သည်။

'ဒါလောက် ရက်စက်ယုတ်မာတဲ့စာတမ်းကို ကျွန်တော်ဘယ်တော့မှ လက်မှတ်မထိုးဘူး။ မတော်တဆ လက်မှတ်ရေးထိုးခဲ့မိရင်လည်း ကျွန်တော် ဘယ်နည်းနဲ့မှ သတိမမေ့ဘူး'

ဗညားအိမ်က အဖြေပေးလိုက်သည်။

'မြို့စားလေး သေသေချာချာ ပြန်စဉ်းစားပါဦး။ တစ်ခါတုန်းက မြို့စားလေး ရွှေမြို့တော်မှာ ခေတ္တ စံနေတော်မူခဲ့သေးတယ် မဟုတ်လား။ အဲဒီတုန်းက ဗိုလ်မှူး သမိန်စက္ကဝေါရဲ့ အိမ်မှာ မြို့ဝန်မင်း ဗညားဒလ၊ ဝင်းတော်နှင့် ဗညားကျန်းထော တို့နဲ့အတူ ပျော်ပျော်ပါးပါး သောက်စားခဲ့ကြစဉ်က စာတမ်း တစ်စောင်မှာ မြို့စားလေး လက်မှတ် ရေးထိုးခဲ့တာကို မြို့စားလေး အမှတ် မရတော့ဘူးလား'

မင်းရွှေခဲ သတိပေးလိုက်ပြန်သည်။

'ဘုရင်မကြီးကို လုပ်ကြံဖို့ကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ကျွန်တော် ဘယ်တုန်းကမှ လက်မှတ်မရေးထိုးခဲ့ဘူး။ ကတိသစ္စာဆိုဖို့ ဆိုတာ ဝေလှာဝေး။ ဘုရင်မကြီးနဲ့ အပြုအမူတွေနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ကျွန်တော်နဲ့ သဘောချင်း မတိုက်ဆိုင်တာတွေ

ရိုင်းရှိမယ်။ ဥပမာ ဘုန်းကြီးလူထွက်ကို နန်းလျာထားတဲ့ တိရစ္ဆာန် ကျွန်တော် ဆောက်ခံဘူး။ ဒါပေမဲ့ ဘုရင်မကြီးအပေါ် ကျွန်တော် အသက်နဲ့လဲပြီး သစ္စာ ဆောင်သိ ရိုသေတယ်။ ဘုရင်မကြီး အပေါ်မှာ တစ်သက်လုံး သစ္စာမထားဘူး။ ဘုရင်မကြီး အပေါ်မှာ အသက်နဲ့လဲပြီး သစ္စာစောင့်သိရိုသေကြောင်း လယ်တော့ ပြုသတဲ့ အနေနဲ့ မနက်ဖြန် အရက်တက်တာနဲ့ တစ်ပြိုင်နက် ရွှေမြို့တော်ထဲ ဆိုင်းပြင်းနှင့်ပြီး ဘုရင်မကြီးရဲ့ ရွှေတော်မောက် ဝင်ရောက်စားမယ်။ ပြီးတော့ သောဒီ စာတမ်းကိုပါ ဘုရင်မကြီးရဲ့ ရွှေလက်တော်ကို ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် ဆက်သမယ်။ ကျွန်တော်မှာ လုံးဝ အပြစ်မရှိကြောင်းလည်း ဘုရင်မကြီး ရွှေ ဆောက်ကြား သံတော်ဦးတင်မယ်'

ဗညားအိမ်သည် သီရိဗြတ်ကမ္မန်က အကွက်ဆင်ထားသည့်အတိုင်း ခေါင်းအုံးပေါ်မှ တွေ့ရှိခဲ့ရသည့် စာတမ်းကိုထောင်ပြရင်း ကြမ်းပြင်ကို မှောင်နှင့်ပေါက်၍ ကြိုးဝါးလိုက်ရာ မင်းရွှေခဲမှာ မျက်နှာပျက်သွားပြီး ထိုင်ရာမှ ဆွဲ၍ အခန်းထဲတွင် ခေါက်တုံ့ခေါက်ပြန် လျှောက်နေသည်ကို တွေ့ရပေသည်။

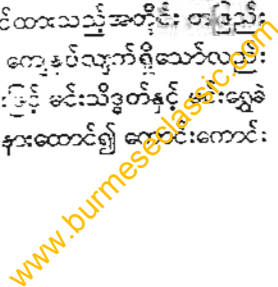
မင်းသိဒ္ဓတ်မှာလည်း ဗညားအိမ်၏ပါးစပ်မှ လုံးဝမမျှော်လင့်သည့် အားကို ကြားရသဖြင့် ပါးစပ်အဟောင်းသားနှင့် ကြက်သေ သေပြီး ငေး ခိုက်ကြည့်နေမိပေသည်။

'ညီတော်မောင် ညီတော်မောင် မိုက်မဲလှချည်လား။ ကိုယ့်သမီးရိုင်း ကိုယ်တူးတာလား။ ဒီစာတမ်းကို ဘုရင်မကြီးရဲ့ ရွှေလက်တော်ကို ဆက်သလိုက် တာနဲ့ တစ်ပြိုင်နက် ညီတော်ကို သစ္စာဖောက်ဆိုပြီး ကွပ်မျက်လိမ့်မယ်ဆိုတာ ကို ညီတော် မစဉ်းစားမိဘူးလား'

မင်းသိဒ္ဓတ်က ဗညားအိမ်အတွက် စိုးရိမ်သည့် အမူအရာဖြင့် သတိ ပေးလိုက်သည်။

'ကိုယ့်သမီးရိုင်း ကိုယ်တူးတယ်ပဲ ဆိုချင်ဆို၊ ကျွန်တော့်အပေါ်မှာ ဘုရင်မကြီး အထင်တော်လွဲပြီး ကွပ်မျက်ချင် ကွပ်မျက်ပစေ။ ဘုရင်မကြီး အပေါ်မှာ ကျွန်တော် အသက်နဲ့လဲပြီး သစ္စာစောင့်သိတယ်ဆိုတာ ဘုရင်မကြီး အားတော်ကြား လျှောက်ထား သံတော်ဦးတင်ရမှ ကျေနပ်မယ်'

ဗညားအိမ်က အလျှော့မပေးဘဲ မျက်နှာထိ မျက်နှာထားနှင့် ပြန်ပြော လိုက်သည်။ သီရိဗြတ်ကမ္မန်မှာမူ မိမိအကွက်ဆင်ထားသည့်အတိုင်း တဖြည်း ဖြည်း အကွက်ဝင်လာသည်ကို တွေ့ရသဖြင့် ကျေနပ်လျက်ရှိသော်လည်း အနည်းငယ်မျှ ကျေနပ်မပျက်စေဘဲ မျက်နှာသေကြီးဖြင့် မင်းသိဒ္ဓတ်နှင့် မင်းရွှေခဲ ကို အချေအတင် ပြောနေကြသည့် စကားမုဒ်ကို နားထောင်၍ တောင်းကောင်း တောင်းကောင်း ထောင်နေပေသည်။

ဒီမှာ ညီတော်၊ နေရာတကာ စိတ်လိုက်မာန်ပါ လုပ်လို့ မဖြစ်ဘူး။ နေ့စဉ် တိုင်းရေပြည်ရေး မငြိမ်မသက် ဖြစ်နေတဲ့ အချိန်မှာ ညီတော်အပေါ်မှာ ဘုရင်မ သက်ညှာတော်မူမှာ မဟုတ်ဘူး။ သစ္စာဖောက်ဆိုပြီး ညီတော်ကို ဆောင်သွင်း အကျဉ်းထားလိမ့်မယ်။ ပြီးတော့ ညီတော်ဆီက ပြောဆိုချက် ဓရမချင်း ဝါးညှပ်ပြီး ရက်ရက်စက်စက် စစ်ဆေးလိမ့်မယ်'

မင်းသိဒ္ဓတ်က သတိပေးလိုက်ပြန်သည်။

ကြိုက်သလို စစ်ဆေးပါစေ။ ကျွန်တော့်မှာ အပြစ်မရှိကြောင်း ဘုရင်မ ရွှေနားတော်ကြား လျှောက်တင်ခွင့်ရရင် ကျေနပ်ပါပြီ။ ဝါးညှပ်စစ်ဆေး ရုံနဲ့ မကျေနပ်သေးလို့ ရင်ခွဲ အသည်းနေပူလှန်းချင် လှန်းပါစေ။ ဘုရင်မကြီး အပေါ်မှာ အသက်နဲ့လဲပြီး သစ္စာစောင့်သိ ရိုသေကြောင်း လက်တွေ့ပြသ သွားတဲ့ အထိမ်းအမှတ်နဲ့ ရင်ကော့ပြီး အသေခံသွားပါမယ်။ မတော်မတရ စွပ်စွဲတာတော့ ခေါင်းငုံ့ပြီး ခံမနေနိုင်ဘူး'

ဗညားအိမ်က တစ်ရွေးသာမျှ အလျှော့မပေးဘဲ ခေါင်းမာမာနဲ့ ပြန်ပြောလိုက်ရာ မင်းသိဒ္ဓတ်မှာ ကြံရာမရ ဖြစ်နေပြီး အခန်းထဲတွင် ခေါက်တံ ခေါက်ပြန် လျှောက်ရင်း စဉ်းစားနေသော မင်းရွှေခဲအား လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။ ပြီးမှတစ်ဖန် ဗညားအိမ်ဘက်သို့ လှည့်၍ ခေါင်းယမ်းပြလိုက်သည်။

'ဒီမှာ ညီတော်၊ စဉ်းစဉ်းစားစား အလုပ် လုပ်စမ်းပါ။ ကိုယ့်သင်္ချိုင်း ကိုယ်မတူးချင်စမ်းပါနဲ့'

မင်းသိဒ္ဓတ်က ထပ်လောင်း၍ သတိပေးလိုက်ပြန်သည်။

'ဘာပဲပြောပြော နက်ဖြန်မနက် အရုဏ်တက်တာနဲ့ တစ်ပြိုင်နက် ရွှေမြို့တော်ကို ခရီးပြင်းနှင်ပြီး ဘုရင်မကြီးကို သံတော်ဦးတင်ဖို့ စိတ်ပိုင်းဖြတ် ထားပြီးပြီ။ လမ်းခရီးမှာ ကျွန်တော့်ကို သစ္စာဖောက်တွေ မလုပ်ကြနိုင်အောင် လက်နက်အပြည့်အစုံ တပ်ဆင်ထားတဲ့ ကျွန်တော့်ရဲ့ ကိုယ်ရံတော် စစ်သား တော် ငါးဆယ်ခြံရံပြီး ရွှေနန်းတော် အရောက်သွားဖို့ စီစဉ်ထားပြီးပြီ။ ကျွန်တော် အပေါ်မှာ မတရားစွပ်စွဲတာကို ဘယ်နည်းနဲ့မှ ခေါင်းငုံ့ပြီး ခံမနေနိုင်ဘူး။ ဘုရင်မကြီးရဲ့ ရှေ့တော်မှောက် အခစား ဝင်ရောက်ပြီး လျှောက်တင်စရာ ရှိ တော့ လျှောက်တင်ရမှာပဲ'

ဗညားအိမ်က အလျှော့မပေးဘဲ တင်းမာစွာ ပြန်ပြောလိုက်ရာ သီရိဗြတ်ကမ္မန်သည် တစ်စုံတစ်ရာ စဉ်းစားမိသည့် အမူအရာဖြင့် ဗညား အိမ်ဘက်သို့ လှည့်ပြီး ကြည့်လိုက်သည်။

မြို့စားလေး ကိုယ်တိုင် လက်မှတ်ရေးထိုးခဲ့တယ် ဆိုတဲ့ စာထဲ

တယ်ဆိုတာ မြို့စားလေးရဲ့ မျက်စိနဲ့ မျက်ဝါးထင်ထင် မြင်ရလို့ရင် ဘုရင်မကြီး သီရိဗြတ်ကမ္မန်က သံတော်ဦးတင်စရာ လိုသေးလား'

သီရိဗြတ်ကမ္မန်က တည်ငြိမ်သည့် အသံဖြင့် မေးလိုက်ရာ

ခေါင်းကိုသာ အတွင်ယမ်းနေပေသည်။

'ကျွန်တော်မှ လက်မှတ်ရေးထိုးခဲ့တဲ့ ဥစ္စာ'

'မြို့စားလေး လက်မှတ် မထိုးခဲ့ဖူးလို့ ဆိုပေမယ့် မင်းရွှေခဲ ပြောသော

ကားအရဆိုရင် ဗိုလ်မှူးသမိန်စက္ကဝေါရဲ့ အိမ်မှာ မြို့စားလေး လက်မှတ်

ရေးထိုးခဲ့တာကို သူကိုယ်တိုင် မြင်ခဲ့ရတယ်လို့ သိရတယ်။ မင်းရွှေခဲ ပြောတဲ့

အတိုင်း မြို့စားလေး လက်မှတ်ရေးထိုးခဲ့တဲ့ စာတမ်းတစ်စောင် ရှိနေတယ်

ဆိုရင် အဲဒီစာတမ်းကို မြို့စားလေး မျက်ဝါးထင်ထင် မြင်ရအောင် ယူပြီး မပြ

နိုင်ဘူးလား။ ဒီလိုဆိုရင် ပြဿနာအားလုံး ပြေလည်သွားနိုင်စရာ ရှိတယ်'

သီရိဗြတ်ကမ္မန်က ကြားမှဝင်ပြီး အကြံပေးလိုက်သည်။

'မြို့စားလေး ကြည့်ချင်တယ်ဆိုရင် ယူပြဖို့ မခဲယဉ်းပါဘူး။ ဒါပေမဲ့

စာတမ်းကို မြို့စားလေး မြင်ရရုံနဲ့ ဘယ်လိုအကြောင်းထူးမှာလဲ၊ ပြဿနာ

ဘယ်လို ပြေလည်သွားမှာလဲ။ ဒါကို ရှင်းပြစမ်းပါဦး'

မင်းရွှေခဲသည် အခန်းထဲတွင် ခေါက်တံခေါက်ပြန် လျှောက်နေရာမှ

ထောင်စောင်းပေါ်တွင် ဝင်ထိုင်ရင်း ပြန်မေးလိုက်သည်။

'ဒါကတော့ ကျုပ်တို့အားလုံး အပေါ်မှာ တည်နေတယ်။ မင်းရွှေခဲ

ပြောတဲ့စာတမ်းကို ယူပြနိုင်ရင် ဘုရင်မကြီးဆီကို မြို့စားလေးသွားဖို့ မလိုတော့

ဘူး။ သွားလည်း သွားဝံ့တော့မှာ မဟုတ်ဘူး။ ဒီလိုမှ မဟုတ်လို့ မြို့စားလေး

လက်မှတ်ရေးထိုးခဲ့တဲ့ စာတမ်းကို မပြနိုင်ဘူးဆိုရင် ဘုရင်မကြီးဆီကို မြို့စား

လေး သွားပြီး သူ့သိသမျှ သံတော်ဦးတင်လိမ့်မယ်။ အဲဒီလိုဆိုရင် တစ်နယ်ဝင်

နိုင်ပါ ဆိုသလို အားလုံး ဂုဏ်ရောက်ကုန်လိမ့်မယ်။ ဒါကြောင့် မင်းရွှေခဲ

ပြောတဲ့စာတမ်းကို ချချက်ချင်းယူလို့ရရင် ယူလာပြီး မြို့စားလေးကို ပြကြည့်

အောင်ပါ။

သီရိဗြတ်ကမ္မန်က အကြံပေးလိုက်သည်။

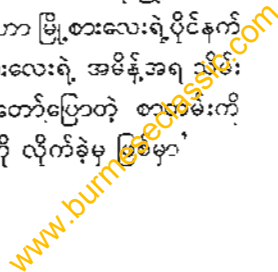
'ခုချက်ချင်းသွားယူလို့ မဖြစ်ဘူး။ ပြီးတော့ အဲဒီစာတမ်းကို မြို့စားလေး

လက်ထဲကို ထည့်လို့မဖြစ်ဘူး။ ဆောင်းတူးနယ်ဟာ မြို့စားလေးရဲ့ပိုင်နက်

ဖြစ်တဲ့အတွက် စာတမ်းကို ယူလာရင် မြို့စားလေးရဲ့ အမိန့်အရ သိမ်း

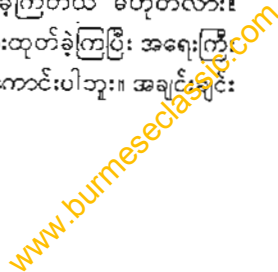
ပြီးထားလိုက်ရင် ဘယ်နှယ်လုပ်မလဲ။ ကျွန်တော်ပြောတဲ့ စာတမ်းကို

ပြန်ချင်ရင် မြို့စားလေးကိုယ်တိုင် ရွှေမြို့တော်ကို လိုက်ခဲ့မှ ဖြစ်မှာ'

မင်းရွှေခဲက ၎င်း၏ စိုးရိမ်ချက်ကို ဖွင့်ဟလိုက်သည်။
 မြို့စားလေး မတရား သိမ်းဆည်းမှာကို မစိုးရိမ်ပါနဲ့။ မင်းရွှေခဲ
 ခြောက်စာတမ်းသာ လက်ဆုပ်လက်ကိုင် ရှိပါစေ။ မြို့စားလေး ဘာမှ မတတ်
 နိုင်ပါဘူး။ ပြီးတော့ အဲဒီစာတမ်းကို မြို့စားလေးအပြင် အထက်အညာက
 ရောက်ရှိလာတဲ့ မိတ်ဆွေတစ်ဦးကိုပါ ပြသဖို့ လိုပါလိမ့်မယ်’
 သီရိဗြတ်ကမ္မန်က ပြန်ပြောလိုက်သည်။
 ‘အထက်အညာက မိတ်ဆွေတစ်ဦး ဆိုတာ ဘယ်သူပါလဲ’
 မင်းသိဒ္ဓတ်က ဝင်မေးလိုက်သည်
 ‘မင်းနန္ဒာပါ’
 သီရိဗြတ်ကမ္မန်က အဖြေပေးလိုက်ရာ မင်းရွှေခဲမှာ အံ့အားသင့်သွား
 ပြီး သီရိဗြတ်ကမ္မန်အား ငေးငိုက်ကြည့်နေပေသည်။ မင်းသိဒ္ဓတ်၏ မျက်မှာမှာ
 သိသိသာသာ ကြည်လင်လှင်လန်းလာပေသည်။
 ‘ဟင် ဟုတ်လား၊ ဒါဖြင့် မင်းနန္ဒာ ချောချောမောမော ဆိုက်ရော
 သာပြီ ဆိုပါတော့။ အခု သူ ဘယ်မှာလဲ’
 ‘စစ်တောင်းမြို့စားကြီးရဲ့ စံအိမ်တော်မှာ မြို့စားကြီးရဲ့ သားတော်
 သမိန်တိဿကုမ္မာနဲ့အတူ ရှိနေပါတယ်’
 သီရိဗြတ်ကမ္မန်က မျက်နှာသေကြီးဖြင့် ဣန္ဒြေရရ အဖြေပေးလိုက်
 သည်။
 ‘ဒီသတင်း သေချာရဲ့လား၊ မင်းနန္ဒာကို စစ်သည်တော်ကြီး တွေ
 ရသလား’
 မင်းရွှေခဲက ဝင်ပြီး မေးလိုက်ပြန်သည်။
 ‘တွေ့ခဲ့ရရုံတင် မကဘူး။ ဒီနေ့ည ကျွန်တော်တို့နဲ့ ဆွေးနွေးရအောင်
 လာခဲ့ဖို့တောင် ချိန်းဆိုခဲ့သေးတယ်။ မကြာခင် သမိန်တိဿကုမ္မာနဲ့
 မင်းနန္ဒာ ရောက်လာလိမ့်မယ်’
 သီရိဗြတ်ကမ္မန်က အဖြေပေးလိုက်ရာ မင်းသိဒ္ဓတ်မှာ ဂနာ
 ဖြစ်နေပြီး ထိုင်ရာမှ ဇတ်ခနဲ ထ လိုက်သည်။
 ‘ဟင် ဟုတ်လား၊ သူတို့ လာကြလိမ့်မယ်ဆိုတာ သေချာသလား
 ဘယ်တော့ လာကြမှာလဲ။ ဒီလိုဆိုရင် ကျွန်တော် ဒီမှာ ကြာကြာနေလို့ မဖြင့်
 လစ်မှ ဖြစ်မှာ’
 မင်းသိဒ္ဓတ်မှာ သမိန်တိဿကုမ္မာနှင့် အထက်အညာမှ ရောက်

ကိုသင်္ချိုင်းသံစား
 သာ မင်းနန္ဒာဆိုသူတို့ လာကြလိမ့်မယ်ဟူသော သတင်းကြောင့် ဝန်ထမ်း
 ဖြစ်နေပြီး အခန်းထဲမှ ထွက်သွားရန် ခြေလှမ်းတပြင်ပြင် ဖြစ်၍နေသည်။
 ‘ကျုပ်တို့ချည်း ထားရစ်ခဲ့ပြီး လစ်သွားလို့ ဖြစ်ပါ့မလား။ ဘာဖြစ်လို့
 ခေါင်းရှောင်ချင်တာလဲ။ မင်းနန္ဒာ လာရင် ကျုပ်တို့အားလုံးနဲ့ သက်ဆိုင်တဲ့
 သတင်းထူးတွေ ပါချင်ပါလားမှာ။ မင်းနန္ဒာ လာအောင် စောင့်ပါဦး’
 သီရိဗြတ်ကမ္မန်က မျက်နှာသေကြီးနှင့် ဟန်တားလိုက်သည်။
 ‘သတင်းထူး ပါချင်ပါလားမှာမို့ ကျွန်တော် ပြန်မှာပါ။ ကျွန်တော်က
 နေ့ပျော်ပါးပါး နေတတ်တဲ့သူပါ။ တိုင်းရေးပြည်ရေးကို ဝါသနာပါတာ
 မဟုတ်ဘူး။ ကျွန်တော်က ပွဲကြည့်သမားအနေနဲ့ ဘေးက ရပ်ကြည့်နေတဲ့လူပါ။
 စာတင်ပေါ်တက်ပြီး ကျွန်တော်တွေ့ မဟုတ်ပါဘူး။ ရသမျှနဲ့ တင်းတိမ်ရောင်ရဲ
 ဦး ဝိတ်အေးလက်အေး နေရရင် ပြီးတာပါပဲ’
 မင်းသိဒ္ဓတ်က ထမင်းရည်ပူလာ၍ လျှာလွှဲရန် ကြိုးစားလိုက်သည်။
 ‘သိဒ္ဓတ်မှာ သာယာစီးသမားဖြစ်ပေသည်။ ၎င်း၏ဝါဒမှာ ဘယ်သူသေသေ
 သာမာရင် ပြီးရော ဆိုသည် ဝါဒပင်ဖြစ်သည်ကို သီရိဗြတ်ကမ္မန် ကြားသိခဲ့
 ဦး ဖြစ်ပေသည်။
 မင်းသိဒ္ဓတ်မှာ စောစောပိုင်းက သီရိဗြတ်ကမ္မန်အား ရန်သူသဖွယ်
 သဘောထားခဲ့သော်လည်း ထိုနေ့ညနေပိုင်းက သီရိဗြတ်ကမ္မန်က နှင်းကေသရာ
 ရှေ့တွင် ၎င်းတို့ အချင်းချင်းသာ နားလည်သည့် စကားဂုဏ်နှင့် အယုံသွင်း
 သဖြင့် ၎င်းတို့၏ဘက်တော်သား ဖြစ်ရမည်ဟု မှတ်ထင်ယုံကြည်ခဲ့ပြီး ယခုလို
 စစ်ဆွေးနွေးခဲ့ခြင်း ဖြစ်သော်လည်း သာယာစီးဝါဒကို လက်ကိုင်ထားသူ
 ဖြစ်၍ ခေါင်းရှောင်ရန် ကြိုးစားခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်ကို သီရိဗြတ်ကမ္မန် ကောင်းစွာ
 သိပေသည်။
 ‘ထမင်းရည်ပူလာလို့ လျှာလွှဲသွားတာလား။ ဒီလိုတော့ လုပ်ဖို့
 တောင်းပါဘူး။ ကျုပ်တို့အချင်းချင်း တစ်ဦးအပေါ်မှာတစ်ဦး ဒါလောက်
 သေးမှ အားမကိုးရရင် ကျုပ်တို့ရဲ့ အကြံအစည် အောင်မြင်နိုင်ပါ့မလား။
 ဒီနေ့မှာ စစ်တောင်းမြို့စားကြီးရဲ့ သားတော်’ သမိန်တိဿကုမ္မာနဲ့အတူ
 သိဒ္ဓတ်ရော မင်းရွှေခဲတို့ပါ သစ္စာရေသောက်ခဲ့ကြတယ် မဟုတ်လား။
 သိဒ္ဓတ်အားထုတ်ခဲ့ကြတုန်းက အတူတူ ကြံစည်အားထုတ်ခဲ့ကြပြီး အရေးကြီး
 ဆင်န့်ကိုရောက်မှ ခေါင်းရှောင်သွားတာတော့ မကောင်းပါဘူး။ အချင်းချင်း
 သစ္စာဖောက်ရာ ကျနေမှာပေါ့’
 သီရိဗြတ်ကမ္မန်က ပြန်ပြောလိုက်သည်။

'ခေါင်းရှောင်တယ်ပဲ ပြောချင်ပြော၊ ကျွန်တော်တော့ လစ်ရမှာပဲ။ ကျွန်တော်ရဲ့ဝါဒကို အားလုံးသိကြတယ် မဟုတ်လား။ ဘုန်းကြီးလူထွက်တို့ အိမ်ရှေ့အရာ ပေးတာကို ကျွန်တော် သဘောမတူတာ အမှန်ပဲ။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော်အနေနဲ့ကတော့ ဘယ်သူသေသေ ငတေမာရင် ပြီးရော ဆိုတဲ့ စကားနဲ့အညီ ဘုန်းကြီးလူထွက်ပဲ နန်းတက်တက်၊ သမက်တော်အကြီးပဲ နန်းတက်တက် ကျွန်တော် ဘေးကင်းအောင် နေသွားမှာပဲ။ တိုင်းရေးပြည်ရေး ပေါင်နဲ့ကျေး ဆိုတဲ့ စကားလို အင်မတန် ရှုပ်ထွေးတဲ့ တိုင်းရေးပြည်ရေးထဲမှာ ကျွန်တော် မပါချင်ဘူး။ ပွဲကြည့်ပရိသတ် အနေနဲ့ပဲ ဘေးကထိုင်ပြီး ကြည့်နေချင်တယ်။ ညီတော်နဲ့တကွ ဗိုလ်မင်းသီရိဗြတ်ကမ္ဘန်တို့ ဆွေးနွေးစရာ ရှိတာ သာ ဆက်လက်ဆွေးနွေးကြပါ။ ကျွန်တော်တော့ ကြာကြာနေလို့ မဖြစ်တော့ဘူး။'

မင်းသိဒ္ဓတ်သည် ပြောပြောဆိုဆို အခန်းထဲမှ ထွက်ခွာသွားရန် ခြေလှမ်းပြင်လိုက်စဉ် အခန်းတံခါးခေါက်သံနှင့်အတူ စစ်တောင်းမြို့စားကြီး၏ သားတော် သမိန်တိဿကုမ္မာ၏ အသံကို ကြားရသဖြင့် မင်းသိဒ္ဓတ်မှာ ခြေလှမ်းတန်၍ သွားပေသည်။

ဗညားအိမ်က တံခါးဖွင့်ပေးလိုက်သောအခါ သမိန်တိဿကုမ္မာသည် မောကြီး ပန်းကြီးဖြင့် အခန်းထဲသို့ ဝင်လာပေသည်။ သမိန်တိဿကုမ္မာ၏ မျက်နှာမှာ သာသာယာယာ မရှိလှဘဲ သွေးမရှိတော့သကဲ့သို့ ဖြူဖပ်ဖြူနေပြစ်နေသည်ကို တွေ့ရပေသည်။

အခန်းထဲသို့ ရောက်လျှင် ရောက်ချင်း သမိန်တိဿကုမ္မာသည် ဗညားအိမ်အား စကားတစ်ခွန်း၊ နှစ်ခွန်း ပြောပြီး သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်ဘက်သို့ လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။

'ဗိုလ်မင်းသီရိဗြတ်ကမ္ဘန် အပေါ်မှာ ကျုပ် အထင်လွဲခဲ့မိတာ တောင်းပန်ပါတယ်။ ဗိုလ်မင်းသီရိဗြတ်ကမ္ဘန်ဟာ ကျုပ်တို့ရဲ့ လူယုံတော်တော် ဖြစ်တဲ့အပြင် ကျုပ်တို့ရဲ့ အကြံအစည် အောင်မြင်ရေးအတွက် အသက်ပေးဆောင်ရွက်နေကြောင်း ကြားသိရတဲ့အတွက် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ကြိုဆိုပါတယ်။ မိတ်ဆွေကို ရန်သူထင်မှတ်ပြီး အထင်လွဲခဲ့မိတာကို သည်းခံပါ။'

သမိန်တိဿကုမ္မာက သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်အား တောင်းပန်လိုက်သည်။ သမိန်တိဿကုမ္မာမှာ မိမိထံသို့ အရေးကြီးသော စာရွက်စာတမ်းများနှင့် ရောက်ရှိလာသူမှာ ပြည်မြို့မှ စုန်ဆင်းလာသည့် မင်းနန္ဒာပင် ဖြစ်ရမည် ဟု ယုံကြည်နေပေသည်။ မင်းနန္ဒာဟန်ဆောင်ပြီး မိမိတို့၏ အကြံအစည်အတိုင်း

ချွတ်ပြားသွားစေရန် ၎င်းတို့အား အယုံသွင်း၍ ပူးသတ်ရန် ရောထိရုံသာသော ဗိုလ်မင်းဗြတ်၏ ဖြစ်သည်ကို လုံးဝ မရှိပဲမိဘဲ ဗိုလ်မင်းဗြတ်တေ ခင်နာအပြစ် ငှားအား အယုံသွင်းလိုက်သည့် စကားများကို လက်ခံယုံကြည်ကာ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်အား တောင်းပန်လိုက်ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်နှင့် ဗိုလ်မင်းဗြတ်၏ နား ဘုရင်မကြီး၏ အသက်အန္တရာယ်ကို ကာကွယ်ရန် တစ်ကျိတ်တည်း အပ်ညွှန်တည်း ကြံစည်အားထုတ်နေသူများ ဖြစ်သည်ကိုလည်း သမိန်တိဿကုမ္မာ လုံးဝ မရှိပဲစားမိပေ။

'အကြည်တော်နဲ့အတူ မင်းနန္ဒာကော ပါလာပါသလား၊ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က သမိန်တိဿကုမ္မာအား ပြန်မေးလိုက်သည်။

'ကျုပ်နဲ့အတူ လိုက်လာခဲ့ဖူးပါ။ ဒါပေမဲ့ အရေးထဲမှာ အရာပေါ်နေလို့ ကျုပ်နဲ့အတူ လိုက်ပါမလာနိုင်ဘဲ နေရစ်ခဲ့ရတယ်။ မကြာခင် လာပါလိမ့်မယ်' သမိန်တိဿကုမ္မာက အဖြေပေးလိုက်သည်။ သမိန်တိဿကုမ္မာမှာ အိတ်လန့် တုန်လှုပ်နေပုံ ရပေသည်။

'ဘယ်လို အရေးကိစ္စ ပေါ်ပေါက်နေလို့ပါလဲ' မင်းရွှေခဲက ဝင်ပြီး မေးလိုက်သည်။

'ပြောတောင် မပြောချင်တော့ပါဘူး။ ကျုပ်တို့ရဲ့ အတွင်းလူ တစ်ယောက် ရက်ရက်စက်စက် အသတ်ခံရတယ်'

သမိန်တိဿကုမ္မာက နဖူးမှ ချွေးများကို ပွတ်သပ်ရင်း အဖြေပေးလိုက်သည်။

"အတွင်းလူတစ်ယောက် အသတ်ခံရတယ်" ဟူသော စကားကို ကြားသောအခါ မင်းသိဒ္ဓတ်မှာ မျက်နှာတွင် သွေးမရှိတော့ဘဲ ဖြူဖပ်ဖြူရော် ဖြစ်သွားပေသည်။

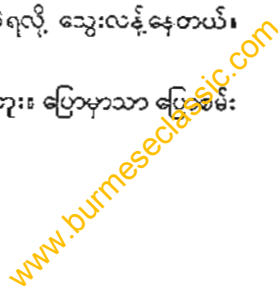
'အသတ်ခံရတယ် ဟုတ်လား။ အသတ်ခံရတာ ဘယ်သူလဲ၊ ဘယ်သူ သတ်သွားတာလဲ'

မင်းသိဒ္ဓတ်က တုန်ယင်သော အသံဖြင့် မေးလိုက်သည်။

'ကျုပ် ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ပြောရမှန်းတောင် မသိတော့ဘူး။ ကျုပ်ရဲ့ အိမ်ပေါ်မှာ သွေးရဲရဲ သံရဲရဲနဲ့ သေနေတာကို မြင်ခဲ့ရလို့ သွေးလန့်နေတယ်။ အဲဒီအဖြစ်မျိုး တစ်ခါဖူးမှ မကြုံဖူးသေးဘူး'

'သွေးလန့်နေစရာ အချိန်အခါ မဟုတ်ပါဘူး။ ပြောမှာသာ ပြောအိမ်ထဲမှာ အသတ်ခံရတာ ဘယ်သူလဲ'

မင်းရွှေခဲက ဝင်ထောက်လိုက်သည်။

'ဘယ်သူ ရှိရဦးမှာလဲ။ မကြာသေးခင်က မြောင်းမြက စေလွှတ်
ထီထီတဲ့ ကျုပ်တို့ရဲ့ လူယုံတော် မင်းလှကောင်းပေါ့'

သမိန်တိဿကုမ္မာက အဖြေပေးလိုက်ရာ မင်းသိဒ္ဓတ်မှာ ပိုမို
တုန်လှုပ်သွားပေသည်။

'ဘုရား ဘုရား၊ ဒုက္ခ ဒုက္ခ'
မင်းသိဒ္ဓတ်က ဘုရား တ၊ လိုက်သည်။

'ဟင် ဟုတ်လား၊ ဗောလကွန်ရဲ့ လယ်တောက စပါးကျီထဲမှာ အဆွေ
ခံနေရလို့ အကြည်တော် ကယ်တင်ပြီး အကြည်တော်ရဲ့ စံအိမ်တော်မှာ
ဝှက်ထားတဲ့ မင်းလှကောင်းကို ပြောနေတာ မဟုတ်လား။ ဒီလို ဆိုရင်
ဒုက္ခပဲ။ အကြည်တော်ရဲ့ စံအိမ်တော်မှာ အသတ်ခံရတယ်ဆိုတော့ အတွင်း
ရန်သူ ဖြစ်ရမယ်'

မင်းရွှေခဲက ၎င်း၏ ထင်မြင်ယူဆချက်ကို တင်ပြလိုက်သည်။

'အတွင်းရန်သူ ဖြစ်ရမယ် ဆိုတာ ပြောနေစရာ လိုသေးသလား
ကျုပ်တို့အထဲမှာ သစ္စာဖောက် တစ်ယောက်ယောက်တော့ ရှိနေပြီ ထင်တယ်။
အသတ်ခံရပုံကို ပြောပြစမ်းပါဦး'

သီရိဗြတ်ကမ္မန်က ဝင်တောက်လိုက်သည်။

'အကြည်တော်တို့ သီရိပြီး ဖြစ်တဲ့အတိုင်း ကျုပ်တို့ရဲ့ အကြံအစည်
အောင်မြင်ရေးအတွက် မြောင်းမြဘက်က လက်ရွေးစင် လူယုံတော်သုံး
စေလွှတ်လိုက်တဲ့အနက် လမ်းခရီးမှာ ရန်သူတွေနဲ့ တွေ့ပြီး မင်းလှကောင်း
အဖမ်းခံခဲ့ရတယ်။ မင်းလှကောင်း အဖမ်းခံရကြောင်း သိလို့ ကျုပ်ကိုယ်တော်
မင်းလှကောင်းကို ဗောလကွန်ရဲ့ စပါးကျီထဲက ကယ်တင်ခဲ့ရတယ်။ အဲဒီနောက်
အထက်အညာက လက်ရွေးစင် လူယုံတော်သုံးဦး စေလွှတ်လိုက်ပြန်တယ်။
ဒုတိယစေလွှတ်လိုက်တဲ့ လက်ရွေးစင်လူယုံတော် သုံးဦးအနက် ကျော်စွာနဲ့
မထီရွတ်ရဲ့ နောက်ကို မင်းကြီးသက်တော်ရှည်ရဲ့ သူလျှိုတွေ ခြေရာခံပြီး
လိုက်နေလို့ ခြေရာဖျောက်ပြီး နေကြရတယ်။ ပြည်မြို့က စုန်ဆင်းလာခဲ့
မင်းနန္ဒာကတော့ အရေးကြီးတဲ့ စာတမ်းတွေနဲ့အတူ ကျုပ်ဆီကို ဆိုက်ဆိုက်
မြိုက်မြိုက် ရောက်လာတယ်။ အသတ်ခံရတဲ့ မင်းလှကောင်းဟာ မင်းနန္ဒာ
အင်မတန် ရင်းနှီးတယ်လို့ သိရတယ်။ မင်းနန္ဒာ ရောက်ရှိလာကြောင်း သိရ
မင်းလှကောင်း စိတ်အားတက်လာပြီး မင်းနန္ဒာနဲ့ တွေ့ချင်ကြောင်း ပြောတယ်။
အဲဒီအချိန်မှာ မင်းနန္ဒာဟာ သူ့ရဲ့ အပေါင်းအသင်းတွေနဲ့ ချိန်းဆိုထား
ဖြစ်ဆိပ်ဘက်ကို ထွက်သွားကြောင်း သိရလို့ မင်းနန္ဒာရဲ့နောက်ကို ကျုပ် လို

ဘယ်သူလဲ။ လမ်းခရီးမှာ ကျုပ်ရဲ့ ဘဏ္ဍာစိုးနဲ့တွေ့လို့ ကွန်တော်ထောက်ခန့်
ဆွေးနွေးစရာ ရှိတာ ဆွေးနွေးပြီး မင်းနန္ဒာကို ဖြစ်ဆိပ်မှာတွေ့ထို့ ကျုပ်နဲ့အတူ
လိုက်လာဖို့ ခေါ်လာခဲ့တယ်။ အိမ်ကိုရောက်တဲ့အခါ မင်းလှကောင်းကို
ထိထားတဲ့ အခန်းထဲ ဝင်ကြည့်တဲ့အခါ မင်းလှကောင်းကို ဘယ်သူ ဝင်သတ်
ဆွေးနွေး မသိဘူး။ သွေးရဲရဲ သံရဲရဲနဲ့ သေနေတာကို တွေ့ရတယ်။ မင်းလှကောင်း
အသတ်ခံရတဲ့အတွက်မင်းနန္ဒာလည်း အတော်ကို စိတ်မကောင်းဖြစ်နေတယ်။
မင်းလှကောင်းရဲ့ ရုပ်အလောင်းကို ဖုတ်ကြည်း သင်္ဂြိုဟ်ဖို့ အစီအစဉ်လုပ်ပြီး
မင်းနန္ဒာ လိုက်လာပါလိမ့်မယ်'

သမိန်တိဿကုမ္မာက စိကာစဉ်ကာ ရှင်းပြနေပေရာ တစ်ခန်းလုံး
ခြေသက်စွာဖြင့် စိတ်ဝင်စားစွာ နားထောင်နေကြပေသည်။

'ဘုရား .... ဘုရား၊ ဒုက္ခ .... ဒုက္ခ'
မင်းသိဒ္ဓတ်က ဘုရား တ၊လိုက်ပြန်သည်။

'ကျုပ်တို့မှာ အတွင်းရန်သူ ရှိနေပြီ'
မင်းရွှေခဲက မှတ်ချက်ချလိုက်သည်။

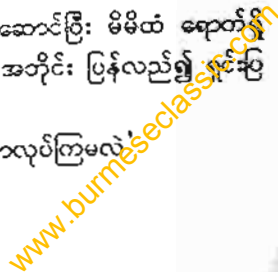
'အတွင်းရန်သူ ဟုတ်ချင်မှ ဟုတ်မှာပါ။ မင်းကြီးသက်တော်ရှည်
စေလွှတ်ထားတဲ့ သူလျှိုတွေရဲ့ လက်ချက်ဖြစ်လိမ့်မယ်။ ပထမတစ်သုတ် ရောက်
သွားတဲ့ လက်ရွေးစင် လူယုံတော်တွေရဲ့ နောက်ကို မင်းကြီးသက်တော်ရှည်ရဲ့
သူလျှိုတွေ ခြေရာခံပြီး လိုက်ခဲ့ကြသေးတယ် မဟုတ်လား။ ဒုတိယတစ်သုတ်မှာ
မင်းနန္ဒာတစ်ယောက်တည်း လွတ်လာပြီး ကျော်စွာနဲ့မထီရွတ် ခြေရာဖျောက်
ပြီး တိမ်းရှောင်နေရတယ် မဟုတ်လား။ ခုထက်ထိ သူတို့ရဲ့ သတင်းကို သန့်သန့်
အောင် မကြားရတော့ဘူး မဟုတ်လား။ မဟုတ်မှ လွဲရော၊ ကျော်စွာနဲ့ မထီရွတ်
အသတ်ခံနေရပြီ ထင်တယ်'

သီရိဗြတ်ကမ္မန်က ဝင်ပြီး ထောက်လိုက်သည်။

'ဗိုလ်မင်းသီရိဗြတ်ကမ္မန် ပြောသလို ဖြစ်နိုင်တယ်။ ခုတလော
အင်းတူးနဲ့ စစ်တောင်းနယ်ပယ်တစ်ဝိုက်မှာ မင်းကြီးသက်တော်ရှည်ရဲ့ သူလျှို
တွေ ခြေချင်းလိမ်နေတယ်။ မင်းကြီးသက်တော်ရှည်ကိုယ်တိုင် ဝှပ်ဖုတ်ပြီး
မင်းလှကောင်းလိုလိုတောင် သတင်းသန့်သန့်ကြားတယ်'

သမိန်တိဿကုမ္မာက မင်းနန္ဒာ ဟန်ဆောင်ပြီး မိမိထံ ရောက်
လာသည့် ဗိုလ်မင်းဗြတ်စ အယုံသွင်းထားသည့်အတိုင်း ပြန်လည်၍ ပြန်ပြ
နေသည်။

'ဒီလိုဆိုရင်တော့ ဒုက္ခပဲ၊ ကျုပ်တို့ ဘာလုပ်ကြမလဲ'

အနိုင်ပါဘူး။ အရေးကြီးဆုံးက ကျုပ်တို့ရဲ့ ဘက်တော်သားဖြစ် ထိတ်ထိတ်ကြောက်
ကြောက်စွာစားကြီးတွေ၊ ဗိုလ်မှူး၊ တပ်မှူးတွေ ပါဝင်လာအောင် ဆွဲဆောင်
ဆိမ့်သွင်းဖို့ အရေးကြီးတယ်။ တတ်နိုင်ရင် မင်းကြီးသက်တော်ရှည်ကိုပါ ကျုပ်
တို့ရဲ့ ဘက်တော်သား ဖြစ်လာအောင် သိမ်းသွင်းဖို့ လိုတယ်။ ဒါမှ ကျုပ်တို့ရဲ့
အကြံအစည် အောင်မြင်မှာ'

မင်းနန္ဒာ ဟန်ဆောင်လာသော ဗိုလ်မင်းမြတ်ဧက တည်ငြိမ်သည့်
အမူအရာဖြင့် အကြံပေးသလိုလိုနှင့် ချောက်တွန်းနေပြန်သည်။ ပြီးမှတစ်ဖန်
မြို့စားလေး ဗညားအိမ်ဘက်သို့ လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။

မြို့စားလေး ဗညားအိမ်နဲ့ ပတ်သက်ပြီး စိတ်ပျက်စရာကောင်းတဲ့
သတင်းတစ်ရပ် ကြားလာခဲ့တယ်။ ကျုပ်တို့ရဲ့ အကြံအစည် အောင်မြင်စေ
အတွက် ကျုပ်တို့ ထားရာကနေပြီး ကျရောက်လာတဲ့ တာဝန်ကို အသက်
လဲပြီး ထမ်းရွက်သွားပါမယ်လို့ ကတိသစ္စာပြုခဲ့ပြီးမှ အရေးကြုံလာတဲ့အခါ
ကိုယ်လွတ်ရုန်းပြီး ခေါင်းရှောင်ဖို့ ကြိုးစားနေတယ်လို့ သတင်းစကား သိုသန့်
သန့်သန့် ကြားခဲ့ရတယ်။ ဒီသတင်းဟာ အမှန်ပဲလား'

ဗိုလ်မင်းမြတ်ဧက ခက်ထန်သည့် အမူအရာဖြင့် မြို့စားလေး ဗညား
အိမ်အား မေးခွန်းထုတ်လိုက်သည်။

'ဒါဟာ သက်သက် ကျွန်တော့်ကို မတရားစွပ်စွဲတာ။ ဘုရင်မကြီး
လုပ်ကြံဖို့ကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ကျွန်တော် အသက်နဲ့လဲပြီး အကူအညီ
ပေးပါမယ်လို့ ဘယ်တုန်းကမှ ကတိသစ္စာ မပြုခဲ့ဖူးဘူး'

ဗညားအိမ်က ဘူးကွယ်လိုက်သည်။

'ကျုပ် ကြားသိခဲ့ရတဲ့ သတင်းအရဆိုရင် ကတိသစ္စာ ပြုခဲ့ရုံထက်
မကဘူး။ စာတမ်းတစ်စောင်မှာတောင် လက်မှတ်ရေးထိုးခဲ့တယ် ဆိုပါလား။
ဒါကိုကော မြို့စားလေး ငြင်းဦးမှာလား'

ဗိုလ်မင်းမြတ်ဧက ခပ်တည်တည်နှင့် မေးလိုက်သည်။

ငြင်းတယ် ငြင်းတယ်။ ဘယ်စာတမ်းမှာမှ ကျွန်တော် လက်မှတ်
မရေးထိုးခဲ့ဘူး။ ကျွန်တော့်ကို သက်သက် မတရားစွပ်စွဲတာ ကျွန်တော် ခေါင်း
မခံနိုင်ဘူး။ ကျွန်တော် လက်မှတ်ရေးထိုးခဲ့တယ်ဆိုတဲ့ စာတမ်းကို ပြန်ရင်
မပြန်ရင် ဘုရင်မကြီးအပေါ်မှာ ကျွန်တော် အသက်နဲ့လဲပြီး သစ္စာစောင့်
ရိုသေကြောင်း လက်တွေ့ပြသတဲ့ အနေနဲ့ ကျွန်တော့်ကို မတရားစွပ်စွဲတဲ့ စာတမ်း
ကို ယူပြီး နက်ဖြန်မနက် အရုဏ်တက်ချိန်မှာ ရွှေမြို့တော်ကိုသွားဖို့ စီစဉ်
ပြီးပြီ။ ရွှေမြို့တော်ကို ရောက်တာနဲ့ တစ်ပြိုင်နက် ဘုရင်မကြီးရဲ့ ခြေဖဝါး

အောက် အစစားဝင်ရောက်ပြီး ကျွန်တော့်အပေါ်မှာ မတရားစွပ်စွဲတဲ့ စာတမ်းကို
ဘုရင်မကြီးရဲ့ ရွှေလက်တော်ကို ဆက်သဖို့ စိတ်ပိုင်းဖြတ်ထားပြီ။

ဗညားအိမ်သည် သီရိဗြတ်ကမ္မန် သွန်သင်ပေးထားသည့် အတိုင်း
အကွက်ဝင်အောင် အကွက်ဆင်၍ ဟိတ်ဟန်ဖြင့် ပြောလိုက်ရာ မင်းနန္ဒာ
ဟန်ဆောင်လာသော ဗိုလ်မင်းမြတ်ဧကသည် ဗညားအိမ်အား စက်ဆုပ်ရွံ့ရွံ့
အမူအရာဖြင့် ကြည့်နေပေသည်။

'မိုက်မဲလှချည်လား။ ကိုယ့်သင်္ချိုင်း ကိုယ်တူးတာလား။ ကိုယ့်သင်္ချိုင်း
ကိုယ်တူးတာက အရေးမကြီးဘူး။ အချင်းချင်းတွေ အပေါ်မှာ သစ္စာစောင့်
တာတော့ မကောင်းဘူး'

ဗိုလ်မင်းမြတ်ဧက ဗညားအိမ် အပေါ်တွင် ဒေါသထွက်နေသည့်
အမူအရာဖြင့် ဟန်ဆောင်ပြီး ကြားဝါလိုက်သည်။ ပြီးမှတစ်ဖန် မင်းသိဒ္ဓတ်နန်း
မင်းရွှေခဲတို့ဘက်သို့ လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။

မြို့စားလေး ပြောတာကို အကြည်တော်တို့ ကြားတယ် မဟုတ်လား။
မြို့စားလေး လက်မှတ်ရေးထိုးခဲ့တဲ့ စာတမ်းကို ထုတ်ပြလိုက်ပါ။ ဒါမှ သူ
ဘုရင်မကြီးဆီကို မသွားဝံ့မှာ။ ဒီနည်းနဲ့မှ သူ့ကို အကျပ်မကိုင်နိုင်ဘူး ဆိုရင်
သူတစ်ယောက်တည်း ကွပ်မျက်ခံရမှာ မဟုတ်ဘူး။ ကျုပ်တို့ရဲ့ ဘက်တော်သား
တွေ အားလုံး ဓားဘေး၊ လှံဘေးသင့်ပြီး ကျုပ်တို့ရဲ့ အကြံအစည်ပါ ပျက်ကုန်
သိမ့်မယ်'

ဗိုလ်မင်းမြတ်ဧက သတိပေးသလို အမူအရာဖြင့် ပြောလိုက်သည်။

'အကြည်တော် မင်းနန္ဒာ ပြောတဲ့ စာတမ်းက ဒီမှာ မရှိပါဘူး။ ရွှေမြို့တော်
က သိမ်းဆည်းထားကြောင်း သိရပါတယ်'

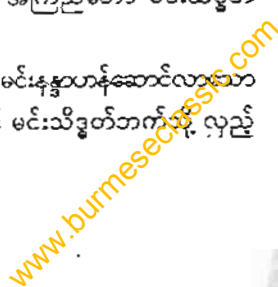
သီရိဗြတ်ကမ္မန်က ဣန္ဒြေသိက္ခာဖြင့် ဝင်ပြောလိုက်သည်။

'ဒီလိုဆိုရင် ခုချက်ချင်း ရွှေမြို့တော်ကို တစ်ယောက်ယောက် စေလွှတ်
ပြီး စာတမ်းကို ယူလာခဲ့ပါစေ။ စာတမ်းကို ဘယ်သူ သိမ်းဆည်းထားသလဲ'

ဗိုလ်မင်းမြတ်ဧက မေးခွန်းထုတ်လိုက်ပြန်သည်။

'ဘယ်သူ သိမ်းဆည်းထားသလဲဆိုတာ အကြည်တော် မင်းသိဒ္ဓတ်
ပြောပြပါလိမ့်မယ်'

သီရိဗြတ်ကမ္မန်က လမ်းခင်းပေးလိုက်ရာ မင်းနန္ဒာဟန်ဆောင်လာသော
ဗိုလ်မင်းမြတ်ဧကသည် ခက်ထန်သည့် အမူအရာဖြင့် မင်းသိဒ္ဓတ်ဘက်သို့ လှည့်
ကြည့်လိုက်ပြန်သည်။

ကဲလေ ပြောစမ်းပါဦး။ အင်မတန် အရေးကြီးတဲ့စာတမ်းကို ဘယ်သူ သိမ်းဆည်းထားသလဲ။ သိမ်းဆည်းထားတဲ့ လူကို ကျုပ် သိချင်တယ်'

ဗိုလ်မင်းဗြတ်ဇေက စိတ်မရှည်သည့် အမူအရာဖြင့် ပြောလိုက်ရာ မင်းသိဒ္ဓတ်သည် ခေတ္တမျှ စဉ်းစားနေရာမှ ဗိုလ်မင်းဗြတ်ဇေအား မရဲတရဲ ပြန် ကြည့်လိုက်သည်။

'ကျွန်တော် ကြားသိရသလောက်ကတော့ ဗိုလ်မှူးသမိန်စက္ကဝေါ သိမ်းဆည်းထားတယ်လို့ ဆိုပါတယ်'

မင်းသိဒ္ဓတ်က မလွဲမရှောင်သာ၍ ဖြေဆိုရသည့် လေသံဖြင့် ဖြေဆို လိုက်သည်။

'ဒါဖြင့် ကောင်းပြီ၊ ဗိုလ်မှူးသမိန်စက္ကဝေါကို အကျိုးအကြောင်း ပြော ပြပြီး မြို့စားလေး လက်မှတ်ထိုးထားတဲ့ စာတမ်းကို ချက်ချင်းယူလာခိုဖို့ အကြောင်းကြားပေးပါ။ ဒီစာရွက်စာတမ်းဟာ ကျုပ်တို့အဖို့ သေရေးရှင်နေ တာမျှ အရေးကြီးတယ်'

ဗိုလ်မင်းဗြတ်ဇေက အမိန့်သံဖြင့် ပြောလိုက်ပြန်သည်။

'ကျွန်တော်အပေါ်မှာ မင်းနန္ဒာ အထင်လွဲနေပြီ ထင်တယ်။ မင်းနန္ဒာ တို့ ဆွေးနွေးနေကြတဲ့ ကိစ္စမှာ ကျွန်တော် ကိုယ်ထိလက်ရောက် မပါဝင်ခဲ့ပါဘူး။ တိုင်းရေးပြည်ရေးကို ကျွန်တော် ဝါသနာမပါဘူး။ ပွဲကြည့်ပရိသတ်တစ်ယောက် အနေနဲ့သာ ဘေးကထိုင်ပြီး ကြည့်နေတာပါ။ ဇာတ်စင်ပေါ် တက်ကစို့ ဝါသနာ မပါဘူး'

မင်းသိဒ္ဓတ်က ထမင်းရည်ပူလာ၍ လျှာလွှဲရန် ကြိုးစားလိုက်သည်။ 'ပွဲကြည့်ပရိသတ်အနေနဲ့ ဘေးကထိုင်ပြီး ကြည့်နေတဲ့လူဆိုရင် ဘာဖြစ်လို့ ဇာတ်စင်ပေါ်ကို ရောက်လာရတာလဲ။ ဘေးလူတွေကို ကျုပ်တို့ အလိုမရှိဘူး'

ဗိုလ်မင်းဗြတ်ဇေက မျက်နှာထိ မျက်နှာထားနှင့် ပြောလိုက်သည်။ 'ဒီနေ့ည ဒီအိမ်မှာ ဆွေးနွေးကြလိမ့်မယ်ဆိုတာ ကျွန်တော် မသိပါဘူး။ ကျွန်တော့်ကို ညီတော်မောင် မြို့စားလေးက ညစာထမင်းစားဖို့ ဖိတ်ခေါ် ညီတော်တောင် ဗညားအိမ်ရဲ့ ဧည့်သည်တော်အဖြစ် ရောက်ရှိလာတာပါ'

မင်းသိဒ္ဓတ်က ဆင်ခြေပေးလိုက်ပြန်သည်။

'ဧည့်သည်တော်သော ဘာသော ညာသော နားမလည်ဘူး။ ပွဲကြည့် ပရိသတ်အဖြစ် ဘေးကထိုင်ပြီး ကြည့်နေတဲ့လူကို ကျုပ်တို့ အလိုမရှိဘူး' ဗိုလ်မင်းဗြတ်ဇေက အသံမာမာနှင့် ပြောလိုက်ပြန်သည်။

'ပွဲကြည့်ပရိသတ် ဆိုပေမယ့် ကျုပ်တို့အပေါ်မှာ သဘောရှိပါတယ်' သမိန်တိဿကုမ္မာက မင်းသိဒ္ဓတ်အတွက် အာမခံချင် ဆေးလိုက် သည်။

'သစ္စာဖောက်တာ မဖောက်တာထက် စောစောက ပြောတဲ့အတိုင်း ကျုပ်တို့လက်ထဲ အမြန်ဆုံးရအောင် ကြိုးစားဖို့ အရေးကြီးတယ်။ ဘယ်နှုန်းရင် အတွင်း စာတမ်းကို သွားယူပေးနိုင်မလဲ' ဗိုလ်မင်းဗြတ်ဇေက မေးလိုက်ပြန်သည်။

'နောက်အကျဆုံး သုံးရက်အတွင်းမှာ ရအောင် ယူပေးနိုင်ပါ့မယ်' မင်းရွှေခဲက ဝင်ပြီး အာမခံလိုက်သည်။

'သုံးရက်တောင်လား၊ တစ်ရက် နှစ်ရက်အတွင်း ရအောင် ယူမလေနိုင် ချေးလား'

ဗိုလ်မင်းဗြတ်ဇေက စိတ်မရှည်သည့် အမူအရာဖြင့် မေးလိုက်ပြန်သည်။ 'သုံးရက်ဆိုတာက ပိုပိုမိုမို ပြောထားတာပါ။ အလွန်ဆုံး သုံးရက်ပဲ။ သုံးရက်ထက်တော့ မပိုစေရပါဘူး။ သုံးရက်အတွင်း ရောက်အောင် ယူပေးနိုင် မိတယ်'

မင်းရွှေခဲက အဖြေပေးလိုက်သည်။ 'မင်းသိဒ္ဓတ်ကကော ဘယ်လို သဘောရသလဲ၊ သုံးရက်အတွင်းမှာ နိုင်စရာကော ရှိရဲ့လား'

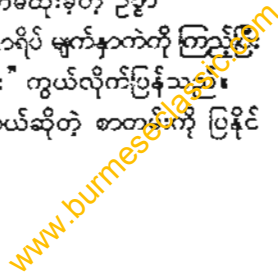
သီရိဗြတ်ကမ္မန်က ဝင်မေးလိုက်သည်။ 'သိပ်တော့မလွယ်ဘူး ထင်တယ်။ ဗိုလ်မှူးသမိန်စက္ကဝေါက ဘယ်သူ့ စာကိုမှ နာခံတာ မဟုတ်ဘူး။ စာတမ်းကို လွယ်လွယ်နဲ့ ထုတ်ပေးမှာ မဟုတ်ဘူး'

မင်းသိဒ္ဓတ်က စဉ်းစဉ်းစားစား အဖြေပေးလိုက်သည်။ 'မြို့စားလေး ဘယ်လို သဘောရပါသလဲ။ မြို့စားလေး လက်မှတ် ထိုးထားတယ်ဆိုတဲ့ စာတမ်းကို မျက်ဝါးထင်ထင် မြင်ရရင် ဘုရင်မကြီးအိမ် သွားဖို့ လိုသေးသလား'

သီရိဗြတ်ကမ္မန်က ဗညားအိမ်ဘက်သို့ လှည့်ပြီး မေးလိုက်ပြန်သည်။ 'ကျွန်တော် ဘာစာတမ်းကိုမှ လက်မှတ်မထိုးခဲ့တဲ့ ဥဒ္ဓာ'

ဗညားအိမ်က သီရိဗြတ်ကမ္မန်၏ မျက်နှာရိပ် မျက်နှာကံကို ကြည့်ပြီး ဗြတ်ကမ္မန် သင်ပေးထားသည့်အတိုင်း 'ဘူး' ကွယ်လိုက်ပြန်သည်။

'မြို့စားလေး လက်မှတ်ရေးထိုးထားတယ်ဆိုတဲ့ စာတမ်းကို ပြနိုင် ဆိုရင်ကော ....'

သိရိဗြတ်ကမ္မန်က မေးလိုက်ပြန်သည်။

‘ပြန်ရင် ပြပါ။ သုံးရက်အတွင်း ပြပါ။ သုံးရက်က ကျော်လွန်ရင် ဘုရင်မကြီးဆီကို ကျွန်တော် သွားရမှာပဲ။ သုံးရက်ထက် ပိုပြီး အချိန်မပေးနိုင်ဘူး’

ဗညားအိမ်က စောစောက လေသံအတိုင်း တင်းတင်းမာမာ အပေးပေးလိုက်သည်။

‘ကဲ .... မြို့စားလေး ပြောတာ ကြားကြတယ် မဟုတ်လား။ ဒီဆီ ဆိုရင် သမိန်စက္ကဝေါဆီမှာ သိမ်းဆည်းထားတယ်ဆိုတဲ့ စာတမ်းကို သုံးရက်အတွင်း ရအောင် ယူပေးပေတော့။ သုံးရက်အတွင်း ဒီစာတမ်းကို ယူမပေးနိုင်ရင် မြို့စားလေး ဗညားအိမ် ဘုရင်မကြီးဆီကို သွားပြီး သံတော်ဦးတင်မယ် ဆိုတဲ့ မြို့စားလေး တစ်ယောက်တည်းသာ ကွပ်မျက်ခံရမှာ မဟုတ်ဘူး။ ကျွန်တော် အလုံး တစ်ပြုလုံး ကွပ်မျက်ခံရလိမ့်မယ်’

ဗိုလ်မင်းဗြတ်ဇက သတိပေးသလိုလိုနှင့် ခြောက်လှန့်လိုက်ရာ မြို့စားလေးမှာ နတ်ပူးသလို တုန်လှုပ်သွားပေသည်။

‘ကျွန်တော် ယူပေးပါမယ်။ ရွှေမြို့တော်ကို ကျွန်တော် ညတွင်းမှာ သွားပြီး စာတမ်းကို ယူလာခဲ့ပါ့မယ်’

မင်းရွှေခဲက တုန်ယင်သည့် အသံဖြင့် တာဝန်ယူလိုက်သည်။

‘ဒါက အရေးကြီးဘူး။ မင်းရွှေခဲ ပြန်လာအောင် မစောင့်ဘဲ ညီညွတ်စွာ ဗညားအိမ် ဘုရင်မကြီးဆီကို သွားရင် ဘယ်လိုလုပ်ကြမလဲ’

မင်းသိဒ္ဓတ်က စိုးရိမ်သည့် အမူအရာဖြင့် ဝင်ထောက်လိုက်သည်။

‘ဒီအတွက် မစိုးရိမ်ပါနဲ့၊ ကျုပ်တာဝန်သာ ထားလိုက်ပါ။ သုံးရက်အတွင်း မြို့စားလေး ဘယ်ကိုမှ မသွားစေရဘူး။ ဒီအတွက် ကျုပ် လုံးဝ တာဝန်ယူတယ်’

မင်းနန္ဒာ ဟန်ဆောင်လာသော ဗိုလ်မင်းဗြတ်ဇက ရင်ကော်ဘတ် တာဝန်ယူလိုက်ရာ ဗညားအိမ်သည် မခံမရပ်နိုင်သည့် အမူအရာဖြင့် ဗိုလ်မင်းဗြတ်ဇအား ပြန်ကြည့်လိုက်သည်။

‘မင်းက ဘာကောင်မို့ ငါ့ကို ချုပ်ချယ်နိုင်မှာလဲ။ ဒီနယ်မှာ ငါ့အရှင်သခင်။ မင်းကို သစ္စာဖောက်အဖြစ် ဖမ်းဆီးပြီး ထောင်သွင်း အတုယူချထားဖို့ ငါ့စစ်သည်တော်တွေကို အမိန့်ပေးလိုက်ရမလား’

ဗညားအိမ်သည် သိရိဗြတ်ကမ္မန်၏ အရိပ်အကဲကို ကြည့်ပြီး သိရိဗြတ်ကမ္မန် သွန်သင်ပေးထားသည့်အတိုင်း ဒေါသ အသံဖြင့် ဟန်ပါပါ ကြည့်လိုက်သည်။

‘အချင်းချင်းတွေ သစ္စာဖောက်မလို့လား။ သတ္တိရှိရင် ခေမည်တော်တွေကို ဆင့်ခေါ်ကြည့်စမ်းပါလား။ မင်းနန္ဒာရဲ့ ဓား ဘယ်လောက်ထက်သလဲ၊ ဘာအကြောင်းသိသွားမှာပေါ့။ ဓားသွားမှာ အသက်ပါသွားချင်ရင် ခေမည်တော်တွေကို ဆင့်ခေါ်ကြည့်ပေါ့’

ဗိုလ်မင်းဗြတ်ဇက မင်းနန္ဒာအသွင်ဖြင့် ၎င်း၏ဓားအိမ်နဲ့ ခေမည်တော်တွေကို ပြန်လည် ကြိုးဝါးလိုက်ရာ ဗညားအိမ်သည် မခံမရပ်နိုင်သည့် အမူအရာဖြင့် အနီးရှိ ငွေမောင်းကိုထုရန် ဟန်ပြင်လိုက်ရာ သိရိဗြတ်ကမ္မန်က ဗညားအိမ်အား လက်ကုတ်ပြီး မျက်နှာထိ မျက်နှာထားဖြင့် သတိပေးလိုက်သဖြင့် မောင်းထုရန် ဟန်ပြင်နေသည့်လက်ကို ပြန်လည်ရပ်သိမ်းလိုက်သည်။

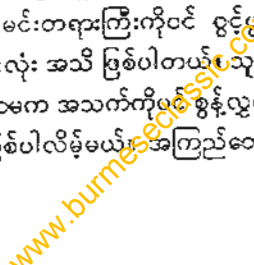
‘အခြေအနေအရာဆိုလျှင် သမိန်စက္ကဝေါဆီကစာတမ်းကို အမြန်ဆုံး ယူပေးမှ ဖြစ်လိမ့်မယ်။ နို့မဟုတ်ရင် ကျုပ်တို့အားလုံး အစုလိုက် အပြုံလိုက် လောင်တိုက်သွင်းပြီး ကွပ်မျက်ခံရတဲ့ ဘဝကို ရောက်သွားလိမ့်မယ်’

သိရိဗြတ်ကမ္မန်က သတိပေးသလိုလိုနှင့် ခြောက်လှန့်လိုက်ပြန်သည်။

‘သုံးရက်အတွင်း ရအောင် ကျွန်တော် ယူပေးပါမယ်လို့ တာဝန်ခံထားသားပဲ။ သမိန်စက္ကဝေါကို အကျိုးအကြောင်း ပြောပြရင် စာတမ်းကို ဆုတ်မပေးဘဲ မနေနိုင်ပါဘူး။ စိတ်ချပါ။ သုံးရက်အတွင်း ကျွန်တော် ရအောင် ယူပေးပါမယ်။ ဒီနေ့ညတွင်းချင်း ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် ရွှေမြို့တော်ကို ခရီးဆုတ်ပါမယ်။ သုံးရက်မတိုင်ခင် ပြန်ရောက်အောင် လာခဲ့ပါမယ်။ ကဲ .... ကျွန်တော်ကို ခွင့်ပြုကြပါဦး’

မင်းရွှေခဲမှာ ထိတ်ထိတ်ပျာပျာ ဖြစ်နေပြီး ညတွင်းချင်း ရွှေမြို့တော်ကို ခရီးထွက်နိုင်ရန် ခွင့်ပန်ပြီး အခန်းထဲမှ ထွက်သွားပေသည်။

‘အကြည်တော် ဗညားအိမ်ကို ညီရင်းအစ်ကိုလို သဘောထားပြီး နှင်းရင်းနှီးနှီး ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြောစရာ စကားတစ်ခွန်း ရှိပါတယ်။ အကြည်တော် ဗညားအိမ်ဟာ နတ်ရွာစံ ဆောင်းတူးမြို့စားကြီးရဲ့ ခြေရာကို နင်းနိုင်မယ့် သားကောင်းရတနာ ဖြစ်လိမ့်မယ်လို့လည်း အားလုံးက ယုံကြည်ကြီးစားကြပါမယ်။ အကြည်တော်ရဲ့ ဖခမည်းတော် နတ်ရွာစံ ဆောင်းတူး မြို့ဘေးကြီးဟာ ချစ်တဲ့ ယုံကြည်ချက်ကို ဘယ်တော့မှ မစွန့်လွှတ်ပါဘူး။ ရှင်ဘေယု ဘုရင်မကြီး နဲ့ သာမက ဖခမည်းတော် ရာဇဓိရာဇ် ဘုရင်မင်းတရားကြီးကိုဝင် ငွေဖြင့် ခင်းလင်း ဆန့်ကျင်ဝံ့သူဖြစ်ကြောင်း တစ်နိုင်ငံလုံး အသိ ဖြစ်ပါတယ်။ သူ့ရဲ့ ယုံကြည်ချက်အတွက် ဆိုရင် ရာထူးစည်းစိမ်သာမက အသက်ကိုပင် စွန့်လွှတ် ခြင်း ဖြစ်ကြောင်း အကြည်တော် အသိဆုံး ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်။ အကြည်တော်’

အကြည်တော်ရဲ့ ယုံကြည်ချက်ကို ဘယ်တော့မှ စွန့်လွှတ်မှာ မဟုတ်ဘူးလို့ အားလုံးက ယုံကြည်စိတ်ချပါတယ်။ ယုံကြည်ချက်အတွက် အသက်ကိုပင် စွန့်လွှတ်ရန် ဝန်ခံလေးဘူးလို့လည်း မျှော်လင့် အားထားပြီး အကြည်တော်ကို ရှေ့တန်းက တင်ခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ အရေးကြီးလာမှ အကြည်တော် ခေါင်းရှောင်ဖို့ ကြိုးစားတာတော့ မသင့်လျော်ပါဘူး။ ရာဇဝင် ရိုင်းသွားပါလိမ့်မယ်။ အကြည်တော်ရဲ့ ရင်းနှီးပြီး ခင်မင်တဲ့ အဆွေခင်ပွန်း အဖြစ် သတိပေးနေတာပါ။

သမိန်တိဿကုမ္မာက မြို့စားလေး ဗညားအိမ်အား ဘုရင်မကြီးထံ မသွားဖြစ်စေရန် ချိုသာသော စကားဖြင့် နားချနေပြန်သည်။

‘အဆွေခင်ပွန်းပင် ဖြစ်လင့်ကစား တစ်ဦးအပေါ်မှာ တစ်ဦး သူမ ဖောက်လာရင် သည်းမခံနိုင်ဘူး။ သစ္စာဖောက်သို့ သွားရာလမ်းကို ပိုရမှာပဲ။ မြို့စားလေး ဗညားအိမ်ရဲ့ အပြုအမူဟာ ကျုပ်တို့အားလုံးကို မီးလောင်တိုက် သွင်းပြီး ကွပ်မျက်အောင် ဘုရင်မကြီးဆီကိုသွားပြီး ဖော်ကောင်လုပ်မယ့် အပြု အမူပဲ။ ဒါကို ကျုပ်တို့ ဘယ်နည်းနဲ့မှ သည်းမခံနိုင်ဘူး။ ခုကိစ္စမှာ မြို့စားလေး ဗညားအိမ်ဟာ သူ့အပေါ်မှာ ကျရောက်လာတဲ့ တာဝန်ကို မမှိတ်မသုန် ထမ်းရွက် ပါမယ်လို့ ကတိသစ္စာ ဆိုခဲ့ရုံတင် မကသေးဘူး။ အသိသက်သေများရဲ့ ရှေ့မှောက် မှာ လက်မှတ်ရေးထိုးခဲ့ပြီး ဖြစ်ကြောင်း သိရတဲ့အတွက် လက်မှတ်ရေးထိုးပြီး ကတိသစ္စာ ခံယူထားတဲ့အတိုင်း တာဝန်ယူရလိမ့်မယ်။ တာဝန်မယူဘဲ ခေါင်း ရှောင်ဖို့ ကြိုးစားရင် ကျုပ်တို့ သည်းမခံနိုင်ဘူး။ တစ်ယောက်အတွက် တစ်ပြိုင်နက် အသေမခံနိုင်ဘူး။ ကျုပ်တို့ရဲ့ အကြံအစည်ကိုလည်း အပျက်မခံနိုင်ဘူး။ အသက်ချင်း လဲသင့်ရင် လဲရလိမ့်မယ်’

မင်းနန္ဒာအသွင်ဖြင့် ရုပ်ဖျက်ကာ သူ့လူငါ့ဘက်သား လုပ်နေသော ဗိုလ်မင်းမြတ်ဇက မျက်နှာထိ မျက်နှာထားဖြင့် ဟန်လုပ်ပြီး ဗညားအိမ်အပြင်ပြင်ထန်ထန် ပုတ်ခတ်ပြောဆိုလိုက်သည်။

‘ဒါလောက်တောင်လည်း ဒေါသမကြီးပါနဲ့လေ။ ဒေါသရှေ့ထားမိ မှားတတ်ပါတယ်။ အကြည်တော် ဗညားအိမ်ကို ကျွန်တော် အကျိုးသက် အကြောင်းသင့် ပြောပြရင် သဘောပေါက်လာစရာ ရှိပါတယ်။ အကြည်တော် ဗညားအိမ်နဲ့ နှစ်ယောက်ချင်း ဆွေးနွေးခွင့်ပြုပါ’

သမိန်တိဿကုမ္မာသည် ပြောပြောဆိုဆို မြို့စားလေးဗညားအိမ်အား အခန်းဆောင်တစ်ထောင့်သို့ ခေါ်သွားပြီး နှစ်ကိုယ်ကြား တီးတိုးဆွေးနွေးလျှောက် ရှိပေသည်။

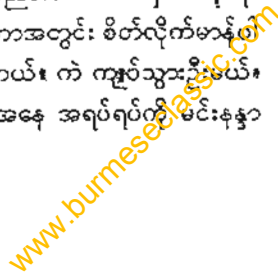
‘အကြည်တော် ဗညားအိမ်ကို ညီရင်းအစ်ကိုထံ သဘောထားပြီး သတိပေးနေတာပါ။ အကြည်တော် မင်းနန္ဒာဟာ ကျုပ်တို့နဲ့ အကြံအစည် အောင်မြင်ရေးအတွက် အသက်ပေးပြီး ကူညီဆောင်ရွက်နေတဲ့ သူရဲကောင်း တစ်ယောက်ပါ။ ကျုပ်တို့ရဲ့ အကြံအစည် အောင်မြင်ဖို့ သေချာနေပါပြီ။ ခေတ်ရင် မင်းနန္ဒာကို မေးကြည့်ပါ။ အခြေအနေ အရပ်ရပ်ကို မင်းနန္ဒာ ရှင်းပြပါဆိုနဲ့ မယ်။ အကြံအစည် အောင်မြင်ခါနီးမှ ကော့ကော်ကံကား မလုပ်ချင်တော့ပါနဲ့။ သင့်ပြောင်ကြီး အမြီးကျမှ တစ်မနေစမ်းပါနဲ့’

သမိန်တိဿကုမ္မာသည် ဗညားအိမ်ကို ပျားရည်နှင့် ဝမ်းချနေသေ သည်။

‘အကြည်တော် ဘာပဲပြောပြော အကြည်တော်ရဲ့ အကြံအစည်ကို ကျွန်တော် ဘယ်နည်းနဲ့မှ မထောက်ခံနိုင်ဘူး။ ကျွန်တော်ဟာ ဖခမည်းတော် ဆီကစပြီး မြို့စားကြီးရဲ့ ခြေရာကိုနင်းနိုင်အောင် ကြိုးစားနေသူပါ။ အကြည်တော် ပြောသလို ဖခမည်းတော်နတ်ရွာစံမြို့စားကြီးဟာ သူ့ရဲ့ယုံကြည်ချက်အတွက် ခုရင် ဘုရင်မကြီးကိုရော ရာဇဓိရာဇ် ဘုရင်မင်းတရားကြီးကိုပါ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း အနံ့ကျင်ဝံ့သူ ဖြစ်တယ်ဆိုတာ မှန်ပါတယ်။ ဒါကို ကျွန်တော် ဝန်ခံတယ်။ အဲဒါပဲ ဖခမည်းတော်ဟာ နိုင်ငံတော်နဲ့တကွ ရာဇဓိရာဇ် ဘုရင်မင်းမြတ်ကြီး အပေါ်မှာရော ရှင်စောပု ဘုရင်မကြီး အပေါ်မှာပါ ဘယ်တုန်းကမှ သစ္စာ မောက်ခံပါဘူး။ ကျွန်တော်အနေနဲ့လည်း ဘုန်းကြီးလူထွက်ကို နန်းလျှာ အထဲ ကိစ္စကို သဘောမတူခဲ့ပါဘူး။ လူသိရှင်ကြားလည်း ကန့်ကွက်ခဲ့ပါတယ်။ အဲဒါပဲ ဘုရင်မကြီး အပေါ်မှာတော့ ဘယ်နည်းနဲ့မှ သစ္စာမဖောက်နိုင်ဘူး။ ဘုရင်မကြီးကို လုပ်ကြံဖို့ ဆိုတာတော့ အိပ်မက်တောင် မမက်ဘူး’

ဗညားအိမ်သည် သီရိဗြတ်ကမ္မန် သွန်သင် ပေးသည့်အတိုင်း သမိန် တိဿကုမ္မာက ပျားရည်နှင့် ဝမ်းချသည်ကို လက်မခံဘဲ ပြတ်ပြတ်သားသား ပြင်းပယ်လိုက်သည်။

‘တောင်းပန်လို့ မရရင်တော့လည်း မတတ်နိုင်ဘူးပေါ့။ ဒါပဲခဲ ဝင်းထွဲခဲ ကျွန်တော်က ပြန်လာတဲ့ အချိန်တိုင်အောင်ဇာတု သည်းခံပြီး တောင်လေ့ ပြန်တယ်။ မင်းရွှေခဲ ပြန်လာရင် အကြည်တော် ဗညားအိမ် လက်မှတ်ရေးထိုး ဆိုတဲ့ စာတမ်း ပါလာမှာ သေချာပါတယ်။ ဒီအတောအတွင်း စိတ်လိုက်မာန် ယုံကြည်ဖို့ ကျုပ် အနူးအညွတ် တောင်းပန်ချင်ပါတယ်။ ကဲ ကျုပ်သွားဦးမယ်။ ကျုပ်တို့ရဲ့ အကြံအစည်နဲ့ ပတ်သက်ပြီး အခြေအနေ အရပ်ရပ်ကို မင်းနန္ဒာ ရှင်းပြပါလိမ့်မယ်’

သမိန်တိဿကမ္မာသည် ပြောပြောဆိုဆို မင်းသိဒ္ဓတ်နှင့်အတူ မြို့...

အခန်းထဲတွင် ကျန်ရှိနေကြသော ဗညားအိမ်၊ သီရိဗြတ်ကမ္မန်...

ဗိုလ်မင်းဗြတ်ဇမှာ စောစောပိုင်းက ဓက်ထန်သလောက် ယခုအခန်း...

ကျွန်တို့ မျှော်မှန်းထားတာထက် အောင်မြင်နေတာပဲ။ စောစောပိုင်း...

ဗိုလ်မင်းဗြတ်ဇက ရှင်းပြလိုက်သည်။ သို့ရာတွင် မြို့စားလေး ဗညား...

ဟင် ဘယ်လိုဟာလဲ။ စောစောပိုင်းတုန်းကတော့ ကျွန်တော့်...

မြို့စားလေး ဗညားအိမ်က တုန်ယင်သည် အသံဖြင့် သီရိဗြတ်ကမ္မန်...

သဏ္ဌာန်လုပ် သရုပ်နဲ့တူစေရမယ်ဆိုတဲ့ စကားအရ သစ္စာစော...

မှာ သေမင်းနဲ့ စစ်ခင်းပြီး အကာအကွယ်ပေးခဲ့တဲ့ သူနဲ့အောင်နိုင်မင်း...

သီရိဗြတ်ကမ္မန်က ရှင်းပြလိုက်ရာ ဗညားအိမ်မှာ အံ့အသံနဲ့သည်...

ဗိုလ်မင်းဗြတ်ဇ ဟုတ်လား။ နဝင်းချောင်းတိုက်ပွဲမှာ ရန်သူတွေကို...

ဗညားအိမ်သည် ဗိုလ်မင်းဗြတ်ဇအား ရိုသေလေးစားစွာ နေရာ...

ဒီမှာ အကြည်တော် ဗြတ်ကမ္မန်၊ ကျုပ်ရဲ့ အကြံအစည်တွေနဲ့ ပတ်...

ဗိုလ်မင်း ဗြတ်ဇသည် ညောင်စောင်းပေါ်တွင် ထိုင်ရင်း ဗညားအိမ်...

မုန်ပါတယ်။ ဒီနေ့ည ကျွန်တော်ပြောခဲ့တဲ့ စကားတွေဟာ အကြည်တော်...

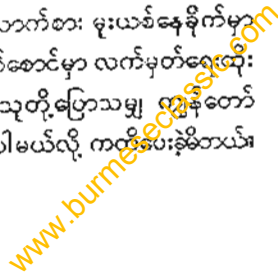
သီရိဗြတ်ကမ္မန်က အဖြေပေးလိုက်သည်။

သီရိဗြတ်ကမ္မန်နဲ့ မတွေ့ရသေးခင် တစ်ချိန်ကဆိုရင် ကျွန်တော်ဟာ...

သီရိဗြတ်ကမ္မန်အား လှမ်း၍မေးလိုက်သည်။

ပြောသင့်သလောက်တော့ ပြောထားပြီးပါပြီ။

သီရိဗြတ်ကမ္မန်က အဖြေပေးလိုက်သည်။

အိမ်ထဲမှာ ဘုရင်မကြီး အပေါ်မှာတော့ ကျွန်တော် အသက်နဲ့လဲပြီး သစ္စာစောင့်သိ
ချိမ္မာတာ အမှန်ပါ။ ကျွန်တော် လက်မှတ်ရေးထိုးခဲ့တဲ့ စာတမ်းသာ ဘုရင်မကြီး
နဲ့ ရွှေလက်တော်ကို ရောက်ရှိသွားမယ်ဆိုရင် ကျွန်တော် ကွပ်မျက်ခံရ
သေချာတယ်။ ကွပ်မျက်ခံရတာထက် သစ္စာဖောက်လို့ အထင်တော် အလွဲခံ
မှာကို အသည်းနာတယ်။ မူးမူးရှူးရှူးနဲ့ ကျွန်တော် လက်မှတ်ရေးထိုးခဲ့မိ
တာတမ်းကို ဆုပ်ကိုင်ထားပြီး ကျွန်တော့ကို သူတို့ အကျပ်ကိုင်နေကြတာ
ပညားအိမ်က ဗိုလ်မင်းမြတ်ဇအား ရှင်းပြလိုက်သည်။

ဒီအတိုင်းမှန်ရင်တော့ မြို့စားလေး လက်မှတ်ရေးထိုးခဲ့တဲ့ စာတမ်း
မျက်ဆီးပစ်မှ ဖြစ်မယ်'

ဗိုလ်မင်းမြတ်ဇက အကြံပေးလိုက်သည်။

'မှန်ပါတယ်၊ အဲဒီစာတမ်းကို ကျွန်တော့်လက်ထဲ ပြန်လည်ရောက်
မှသာ မျက်ဆီးပစ်နိုင်မှာပါ။ ကျွန်တော့လက်ထဲ ပြန်လည်ရောက်ရှိရေးအတွက်
အကြည်တော် သိရှိပြတ်ကမ္မန်ရဲ့ အကြံပေးချက်အရ မင်းသိဒ္ဓတ်နဲ့ မင်းဇွန်
တို့ ခိတ်ခေါ်ပြီး အကွက်ဆင်ခဲ့တာပါ။ အကြည်တော် သိရှိပြတ်ကမ္မန်ရဲ့ ကျေးဇူး
ကြောင့် အကွက်တော့ ဝင်သွားပါပြီ။'

ပညားအိမ်က ရှင်းပြလိုက်သည်။

'ဘုရင်မကြီးအပေါ်မှာ မြို့စားလေး သစ္စာစောင့်သိ ရိုသေကြောင်း
သိရလို့ ကျုပ်ဝမ်းသာတယ်။ မြို့စားလေးရဲ့ ခုလို နီးနီးကပ်ကပ် တွေ့ခွင့်ရလို့
မြို့စားလေးရဲ့ အပြောအဆို၊ အမူအရာတွေကို အက်ခတ်ခွင့်ရလို့ မြို့စားလေး
အပေါ်မှာ သံသယ ရှင်းသွားပါပြီ။ မြို့စားလေး လက်မှတ်ထိုးခဲ့တဲ့စာတမ်း ပြန်
လည်ရရှိရေးအတွက် သိရှိပြတ်ကမ္မန်နဲ့ လက်တွဲပြီး ကျုပ်ပါ ကူညီဆောင်ရွက်
သွားပါမယ်။ ဘယ်နည်းနဲ့ဖြစ်ဖြစ် ဒီစာတမ်းကို ပြန်ရအောင် ယူပေးပါမယ်။'

ဗိုလ်မင်းမြတ်ဇက အာမခံချက်ပေးလိုက်ရာ ပညားအိမ်မှာ စိတ်အ
ထက်သည်ထက် တက်ကြွ၍ လာပေသည်။

ဒီစကားကြားရတာ ဝမ်းသာလိုက်တာ။ ခုမှပဲ အဆွေခင်ပွန်းကောင်း
တွေနဲ့ တွေ့ရတော့ ကျွန်တော်အပေါ်မှာ ပြောစရာဆိုစရာ ဆုံးမစရာရှိ
ပြောဆိုဆုံးမပါ။ ကျွန်တော် နာခံပါမယ်။ အကြည်တော် သိရှိပြတ်ကမ္မန်
ဗိုလ်မင်းမြတ်ဇကိုပါ ကျွန်တော်ရဲ့ အဆွေခင်ပွန်းကောင်းအဖြစ် အားကိုးအားထား
ပြုပါရစေ။ စောစောက ကျွန်တော် မေးခဲ့တဲ့ မေးခွန်းနှစ်ခုနဲ့ ပတ်သက်ပြီးတော့
လည်း အဖြေကို ကြားနာပါရစေ'

ပညားအိမ်က ဗိုလ်မင်းမြတ်ဇအား တောင်းပန်လိုက်သည်။

'ဆောင်းတူးမြို့ကို ဘာကိစ္စနဲ့ ရောက်ရှိလာသလဲဆိုတဲ့ မေးခွန်းနဲ့
သွေးစွန်းနေတဲ့ ပဝါစနဲ့ ပတ်သက်ပြီး အဖြေကို သိချင်တယ် ဆိုပါသော'

ဗိုလ်မင်းမြတ်ဇက ပြန်မေးလိုက်သည်။

'မှန်ပါတယ်၊ ကျွန်တော် သိခွင့်ရှိရင် သိချင်လှပါတယ်'

'ကောင်းပါပြီ၊ ဒီမေးခွန်းနှစ်ခု စလုံးကို ခြုံပြီး အဖြေပေးပါမယ်။
စိတ်ရှည်ရှည်ထားပြီး နားထောင်ပါ'

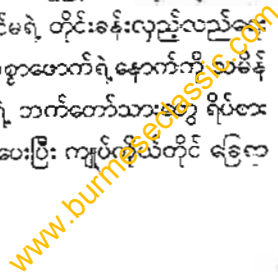
ဗိုလ်မင်းမြတ်ဇက မိမိ ပြောမည့် စကားကို နိဒါန်းပျိုးလိုက်ရာ
မြို့စားလေး ပညားအိမ်သည် စိတ်ဝင်စားစွာဖြင့် နားစွင့်နေပေသည်။

'သွေးစွန်းနေတဲ့ ပဝါစကို လူမြင်မှာစိုးလို့ ပုဆိုးကြားမှာ ညှပ်လာခဲ့
တာမှ သမိန်တိဿကုမ္မာရဲ့ ရှေ့မှာ ပြုတ်ကျဖြစ်အောင် ပြုတ်ကျရသေးတယ်။
အမှန်အတိုင်းကတော့ ပဝါစမှာ သွေးစွန်းနေတဲ့ သွေးဟာ သစ္စာဖောက်
လူသတ်သမားရဲ့ သွေးပါ'

ဗိုလ်မင်းမြတ်ဇက သွေးစွန်းနေသည့် ပဝါစကို ထုတ်ပြရင်း ပြော
ဆိုက်ရာ ပညားအိမ်သည် ကြက်သေသေပြီး ငေးစိုက်ကြည့်နေပေသည်။

'သစ္စာဖောက်ရဲ့ သွေး ဟုတ်လား၊ ဘယ်သစ္စာဖောက်ရဲ့ သွေးပါလဲ
ပညားအိမ်က ထိတ်လန့်တကြား မေးလိုက်သည်။

'ဘုရင်မကြီးကို လုပ်ကြံဖို့ မြောင်းမြဲဘက်က စေလွှတ်လိုက်တဲ့
ဆက်ရွေးစင် လူသတ်သမား မင်းလှကောင်းပါ။ အကြည်တော်တို့ သိရှိပြီး
ဖြစ်တဲ့အတိုင်း ဘုရင်မကြီးကို လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်ဖို့ ပထမဦးစွာ မြောင်းမြဲဘက်က
ဆက်ရွေးစင် လူသတ်သမား သုံးယောက် တိတ်တဆိတ် စေလွှတ်လိုက်တယ်။
အဲဒီသတင်းကို ကြားသိရတာနဲ့ တစ်ပြိုင်နက် ကျုပ်ကိုယ်တိုင် ရွှေမြို့တော်ကို
အလျင်အမြန် လာရောက်ပြီး မင်းကြီးသက်တော်ရှည်ရဲ့ အကူအညီနဲ့ အဲဒီ
ဆက်ရွေးစင် လူသတ်သမား သုံးဦးအနက် ခေါင်းဆောင်နဲ့တူတဲ့လူရဲ့ နောက်ကို
သမိန်ဇိပ်ခြံ ခြေရာခံပြီး လိုက်သွားတယ်။ ကျန်နှစ်ဦးရဲ့ နောက်ကို ခြေရာခံ
လိုက်ဖို့ ဖောမ္မန်နဲ့ ဖောညီကို ကျုပ် တာဝန်ပေးလိုက်တယ်။ သမိန်ဇိပ်ခြံ ခြေရာ
ခံပြီး လိုက်သွားတဲ့ သစ္စာဖောက်ခေါင်းဆောင်ဟာ ရွှေမြို့တော်ကို ရောက်တဲ့
အခါ ဗိုလ်မှူးသမိန်စက္ကဝေါနဲ့ ဆက်သွယ်ပြီး ဘုရင်မရဲ့ တိုင်းခန်းလှည့်လည်ခွင့်
ခန့်ခွဲကို အသေးစိတ် မှတ်သားခဲ့တယ်။ အဲဒီသစ္စာဖောက်ရဲ့ နောက်ကို သမိန်
ဇိပ်ခြံ ခြေရာခံပြီး လိုက်နေတာကို သမိန်စက္ကဝေါရဲ့ ဘက်တော်သားတွေ ရိပ်စား
ခံသွားလို့ သမိန်ဇိပ်ခြံကို ခေတ္တရှောင်နေရုံ သတိပေးပြီး ကျုပ်ကိုယ်တိုင် ခြေရာ

အဲဒါ လိုက်ခဲ့တယ်။ တိုတိုပြောမယ်ဆိုရင် အဲဒီသစ္စာဖောက်ကို ရွှေမြို့တော်က အထွက် ဆောင်းတူးမြို့ကိုအလာ လမ်းခရီးမှာ ကျုပ် ရှင်းလင်းသုတ်သင်သလို တယ်

ဗိုလ်မင်းမြတ်ဇက ဇာတ်ကြောင်းပြန်နေပေသည်။

'ကျန်သစ္စာဖောက် နှစ်ဦးကကော ....'

'ကျန်သစ္စာဖောက်နှစ်ဦးရဲ့ နောက်ကို ခြေရာခံပြီးလိုက်ဖို့ ဗောဗွန်နဲ့ ဗောညီကို တာဝန်ပေးခဲ့ကြောင်း စောစောက ကျုပ်ပြောခဲ့တယ် မဟုတ်လား။ အဲဒီ သစ္စာဖောက် နှစ်ဦးအနက် တစ်ဦးက ထွက်ပြေးတိမ်းရှောင်သွားတယ်။ ကျန်တစ်ဦးကိုဘော့ ဗောဗွန်နဲ့ဗောညီတို့ လက်ရဖမ်းဆီးပြီး ဗောလကွန်နဲ့ လယ်ဘောက စပါးကျိုထဲမှာ ချုပ်နှောင်ထားတယ်။ အဲဒီလို ချုပ်နှောင်ထားတဲ့ နှစ်ဦးက သမိန်တိဿကုမ္မာ ရောက်ရှိလာပြီး သူ့လူကိုသူ စပါးကျိုထဲက ကယ်တင် သွားတယ်။ ပြီးတော့ သူ့စံအိမ်တော်မှာပဲ ဝှက်ထားတယ်။ ကျုပ်ရဲ့ပဝါစနာ နှစ်ဦးက ကျန်ရစ်ခဲ့တဲ့ သွေးဟာ အဲဒီ သစ္စာဖောက်လူသတ်သမား မင်းလှကောင် နဲ့ သွေးသံ'

ဗိုလ်မင်းမြတ်ဇက ဆက်လက်ကာ ရှင်းပြလိုက်သည်။

'မင်းလှကောင်း သမိန်တိဿကုမ္မာရဲ့ စံအိမ်တော်ကို ရောက်နေကြောင်း ဗိုလ်မင်းမြတ်ဇက ဘယ်လိုလုပ်ပြီး သိပါသလဲ'

'တပ်အပ်သေချာ မသိပါဘူး။ ပြည်မြို့က ဆင်းလာတဲ့ သစ္စာဖောက် ခင်းနန္ဒာအသွင်နဲ့ ရုပ်ဖျက်ပြီး သမိန်တိဿကုမ္မာဆီကို လာတဲ့အခါကျမှ သမိန်တိဿကုမ္မာ ပြောပြလို့ သိရတာပါ။ ဒီကြားထဲမှာ မင်းလှကောင်းက ကျုပ်ဆီ ခင်းနန္ဒာအစစ် ထင်မှတ်ပြီး ကျုပ်နဲ့တွေ့ချင်တဲ့အကြောင်း သမိန်တိဿကုမ္မာဆီက ခွင့်ပန်တယ်လို့ ကြားရတယ်။ ကျုပ်ကို မင်းလှကောင်း မြင်သွားရင် ကျုပ်ဟာ သူတို့ရဲ့ဘက်တော်သား မင်းနန္ဒာ မဟုတ်ဘူးဆိုတာ သိသွားပြီး ကျုပ်တို့ရဲ့ အကြံအစည် ဖျက်သွားမှာကို သိလို့ ပရိယာယ်မာယာဆင်ပြီး အင်မတန် အကြီးကြီးတဲ့ ကိစ္စတစ်ခုရှိလို့ ကျုပ်ရဲ့အပေါင်းအသင်းတွေနဲ့ သွားတွေ့လိုက်ဦးမို့ ဆီးဦး မြင်ဆိပ်ကို ထွက်လာခဲ့တယ်။ ကျုပ်မြစ်ဆိပ်ကို သွားမှန်းသိရင် ကျုပ်ရဲ့ နောက်ကို သမိန်တိဿကုမ္မာ လိုက်လာလိမ့်မယ် ဆိုတာ သိလို့ မြစ်ဆိပ်တိုက်ရိုက်မသွားဘဲ လမ်းခုလတ်မှာ ပုန်းအောင်းနေတယ်။ သမိန်တိဿကုမ္မာ ကျုပ်နှောက်ကို လိုက်လာတာမြင်ရတော့ ကျုပ်စံအိမ်တော်ကို တိတ်တဆိတ် ပြန်သွားတယ်။ စံအိမ်တော်ကို ရောက်တဲ့အခါ မင်းလှကောင်းကို ဝှက်ထား

မင်းလှကောင်းနဲ့ ဓားချင်းယှဉ်ခုတ်ပြီး အဆုံးစီရင်ပြင်ခဲ့တယ်။ နောက်ရဲ့ဓားမှာ စွန်းနေတဲ့သွေးကို ပဝါစနဲ့ သုတ်ပြီး ပဝါစကို လှေမြင်ခင် မင်းကြားမှာ ညှပ်ပြီး ယူလာခဲ့တယ်'

ဗိုလ်မင်းမြတ်ဇက ရှင်းပြလိုက်ပြန်သည်။

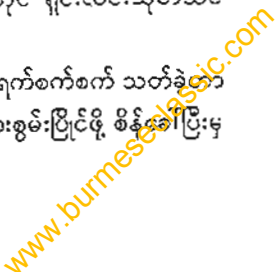
'မင်းလှကောင်းက ဘာဖြစ်လို့ ဆောင်းတူးဘက်ကို လာရတာလဲ' သိရိပြတ်ကမ္မန်က မေးလိုက်ပြန်သည်။

'ဘုရင်မကြီး ဆောင်းတူးမြို့ကို တိုင်းခန်းလှည့်လည်တော်မူဖို့ ချာမှန်းသိလို့ သမိန်စက္ကဝေါက စေလွှတ်လိုက်တာပါ။ ဆောင်းတူးမြို့ကို တွက်ရင် မြို့စားလေးဗညားအိမ်ရဲ့ စံအိမ်တော်နဲ့ ဥယျာဉ်တော်ရဲ့ အခြေအနေ အသေးစိတ် လေ့လာထားပြီး မင်းသိဒ္ဓတ်ဆီမှာဖြစ်စေ၊ သမိန်တိဿကုမ္မာ မှာဖြစ်စေ ပုန်းအောင်းခိုလှုံနေဖို့ပါ။ သမိန်စက္ကဝေါက ညွှန်ကြားလိုက်ကြောင်း သိရတယ်။ မင်းလှကောင်း ဆောင်းတူးကို လာလိမ့်မယ်ဆိုတာ မင်းသိဒ္ဓတ်နဲ့ သမိန်တိဿကုမ္မာတို့ ကြိုတင်ပြီး သိထားပုံ ရတယ်။ မင်းလှကောင်း အချိန်တန် ရောက်မလာတဲ့အခါ မယောင်မလည်နဲ့ ထွက်ပြီး ရှာဟန်တူတယ်။ မင်းလှကောင်းကို စပါးကျိုထဲမှာ ချုပ်နှောင်ထားတာ တွေ့လို့ ကယ်တင်သွားတာပါ။ ကျုပ် သိရသလောက်ဆိုရင် မင်းလှကောင်းဟာ အင်မတန် ရက်စက်ကြမ်းကြုတ် ကြမ်းစားလူသတ်သမားပါ။ ဘုရင်မကြီးကို သူ့ကိုယ်တိုင် လုပ်ကြံဖို့ အစီအစဉ် ရှိတယ်လို့လည်း သိရတယ်။ ဒါကြောင့် မင်းလှကောင်းကို အဆုံးစီရင် ခြိတ်ရတာပါ။ ခုဆိုရင် ဘုရင်မကြီးကို လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်ဖို့ ရောက်ရှိလာတဲ့ ကြမ်းစား လူသတ်သမား အားလုံးလိုလိုကို ရှင်းလင်းသုတ်သင်လိုက်ပြီ ဖြစ်တဲ့ အတွက် ဘုရင်မကြီးရဲ့ အသက်အန္တရာယ် စိုးရိမ်စရာ မရှိတော့ဘူး။ ဒါဟာ ကျုပ်တို့ရဲ့ ပထမအဆင့် အောင်ပွဲပဲ'

ဗိုလ်မင်းမြတ်ဇက ပိုမို၍ ရှင်းလင်းပြတ်သားစွာ ရှင်းပြလိုက်ရာ မြို့စားလေးဗညားအိမ်မှာ ဘုရင်မကြီးအတွက် စိုးရိမ်ပူပန်သည့် အမူအရာဖြင့် အိမ်ဝင်စားစွာ နားထောင်နေပေသည်။

'မင်းလှကောင်းကို ဗိုလ်မင်းမြတ်ဇက ကိုယ်တိုင် ရှင်းလင်းသုတ်သင် ခဲ့တယ်ဆိုပါတော့'

'မှန်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ သွေးအေးအေးနဲ့ ရက်ရက်စက်စက် သတ်ခဲ့တာ သုတ်ပါဘူး။ ကျုပ် ဘယ်သူလဲဆိုတာ ပြောပြပြီး ဓားစွမ်းပြိုင်ဖို့ စိန်ခေါ်ပြီး မှုမ်းပြုရင် အဆုံးစီရင်ခဲ့တာပါ'

'ဒါထက် စောစောက သမိန်တိဿကုမ္မာ ပြောသွားတဲ့ စကားအရ ဆိုရင် မင်းလှကောင်း အသတ်ခံရတဲ့အချိန်မှာ ဗိုလ်မင်းဗြတ်ဇော သူနဲ့အတူ မြစ်ဆိပ်မှာ ရှိနေတယ်လို့ သိရတယ်။ ဒီစကား မှန်ပါသလား'

သီရိဗြတ်ကမ္မန်က မရှင်းလင်းသေးသည့် အချက်ကို မေးလိုက်သည်။ 'မှန်သင့်သလောက် မှန်ပါတယ်။ ကျုပ်စောစောက ပြောခဲ့တဲ့အတိုင်း ကျုပ် မြစ်ဆိပ်ကိုဆင်းဦးမယ်ဆိုပြီးလမ်းခုလတ်မှာ ပုန်းအောင်းနေချိန်မှာ သမိန်တိဿကုမ္မာ မြစ်ဆိပ်ကို ဆင်းသွားတယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ ကျုပ်က သမိန်တိဿကုမ္မာရဲ့ ခံအိမ်တော်ကို ပြန်ပြီး မင်းလှကောင်းကို ရှင်းလင်းသုတ်သင်ခဲ့တယ်။ အဲဒီနောက် ဗြတ်လမ်းကနေပြီး မြစ်ဆိပ်ကို ကျုပ် ပြန်လာခဲ့တယ်။ ကုသိုလ်က ကောင်းဆင်တော့ လမ်းခရီးမှာ သမိန်တိဿကုမ္မာဟာ သူ့ဘဏ္ဍာစိုးနဲ့တွေ့လို့ အချိန်အတော်ကြာ ရပ်ပြီး စကားပြောနေကြတယ်။ ကျုပ် မြစ်ဆိပ်ကို ပြန်ရောက်ပြီး ဓဏတစ်ဖြုတ်လောက် အကြာမှ သမိန်တိဿကုမ္မာ ရောက်လာပါတယ်'

ဗိုလ်မင်းဗြတ်ဇော ရှင်းပြလိုက်သည်။

'လက်စသတ်တော့ ဒီလိုကိုး။ သမိန်တိဿကုမ္မာ ပြောသွားတဲ့စကားအရ ဆိုရင် မင်းလှကောင်း သေဆုံးခဲ့ရတာဟာ ဗိုလ်မင်းရဲ့ လက်ချက်လုံးဝ ရိပ်စားမိဟန် မတူဘူး။ ဗိုလ်မင်း လုပ်ပုံကိုပုံ ပီရိပါပေတယ်'

သီရိဗြတ်ကမ္မန်က ချီးကျူးလိုက်သည်။

'ဘုရင်မကြီးကို တိတ်တဆိတ် ချောင်းမြောင်း လုပ်ကြံဖို့ စေလွှတ်ထားတဲ့ မြေးစား လူသတ်သမားတွေတော့ ကုန်သလောက် ရှိသွားတယ်။ နောက်ဆုံး ရောက်ရှိလာတဲ့ သုံးဦးကိုလည်း လက်ရ ဖမ်းမိထားပြီး ဖြစ်စေအတွက် ဘုရင်မကြီးရဲ့ အသက်အန္တရာယ်ကို စိုးရိမ်စရာ မရှိတော့ဘူး။ ဒါနဲ့ မြို့စားလေး လက်မှတ်ထိုးခဲ့တဲ့ စာတမ်းကို သမိန်စက္ကဝေါရဲ့ လက်ထဲက အောင် ဆက်လက်ကြိုးစားရလိမ့်ဦးမယ်။ ဒီစာတမ်းက မြို့စားလေးအတွက် သေရေးရှင်ရေးပဲ။ မြို့စားလေးသာ မကဘူး။ မြို့စားလေးရဲ့ အစ်မတော်ကြီးရပါ အဖြစ် မီးလောင်တိုက် အသွင်းခံရမှာ သေချာတယ်။ ဒီစာတမ်း သမိန်စက္ကဝေါ သိမ်းဆည်းထားတာဟာ သူ့အဖို့ ခိုင်လုံတဲ့ အကြောင်းပြချက်ပင်။

ဗိုလ်မင်းဗြတ်ဇော ၎င်း၏ထင်မြင် ယူဆချက်ကို တင်ပြလိုက်သည်။

ဗိုလ်မင်းဗြတ်ဇော မှန်တယ်။ ကျုပ်သိရသလောက်ဆိုရင် မြို့စားလေးရဲ့ အင်မတန် နှင်းကေသရာကို သမိန်စက္ကဝေါ သိမ်းပိုက်ဖို့ ကြိုးစားခဲ့

ပြောပြီး နှင်းကေသရာကို သူနဲ့လက်ထပ်ဖို့ ချစ်ရေးဆိုခဲ့သော်လည်း မှားပြီ။ ဒါ သေပျောက်သရာက လုံးဝ လက်မခံဘဲ ရွေးပြောဝက်ပြော ပြောလွှတ်လိုက်တယ်။ ဒါကို သမိန်စက္ကဝေါ နာကြည်းသွားပြီး နှင်းကေသရာကို သူ့ခြေစေလွှတ်တတ်အောင် လုပ်ပြမယ်လို့ ကြုံးဝါးခဲ့တယ်။ အဲဒီနောက် မြို့စားလေးကို မြို့တော်ကိုခေါ်ပြီး အရက်သမားဖြစ်အောင် ဖျက်ဆီးခဲ့တယ်။ အလွန်အတွင်းအထိ မူးနေချိန်မှာ ဗိုလ်မင်းပြောတဲ့စာတမ်းမှာ လက်မှတ်ထိုးခိုင်းခဲ့တယ်။ အဲဒီစာတမ်းနဲ့ အကျပ်ကိုင်ပြီး နှင်းကေသရာကို သမိန်စက္ကဝေါ အပိုင်စိုးဖို့ ကြိုးစားခဲ့မယ် ထင်တယ်။ အကျပ်ကိုင်လို့ မရရင် စာတမ်းကို ဘုရင်မကြီးဆီ ဆက်သပေးမိမ့် မြို့စားလေးနဲ့ အစ်မတော် နှင်းကေသရာကို သစ္စာဖောက်များအဖြစ် မီးလောင်သေ သွင်းဖို့ အကြံအစည် ရှိတယ်လို့ ကျုပ် စဉ်းစားလို့ ရတယ်'

သီရိဗြတ်ကမ္မန်က မိမိ၏အယူအဆကို တင်ပြလိုက်ရာ မြို့စားလေးက အဲဒီအိမ်မှာ မိမိတစ်ဦးတည်းအတွက်သာ မဟုတ်ဘဲ အစ်မတော်အတွက်ပါ အိမ်ထိုင်လန့်သွားပေသည်။ သမိန်စက္ကဝေါ၏ ယုတ်မာရက်စက်သည့် အကြံအစည်ကို ကြားသိရသော အခါတွင်မူ သမိန်စက္ကဝေါနှင့် အပေါင်းအသင်းက သေခဲ့မိသည့် အမှားများကို နောင်တရကာ သမိန်စက္ကဝေါ၏ စက်ကွင်းမှ ဖယ်မြောက်အောင် ကယ်တင်ပြီး သမိန်စက္ကဝေါ သိမ်းဆည်းထားသည့် စာတမ်းကိုလည်း ရရှိရေးအတွက်ပါ အသက်ပေးပြီး ကူညီဆောင်ရွက်လျက်ရှိသော သီရိဗြတ်ကမ္မန် အပေါ်တွင် ကျေးဇူးတင်၍ မဆုံးနိုင်အောင် ဖြစ်၍သွားပေသည်။

'ကဲ ကျုပ်တို့ရှေ့ဆက်ပြီး ဘယ်လိုစခန်းသွားရမှာလဲဆိုတာ ဆွေးနွေးကြရအောင် ရှိသေးတယ်။ သီရိဗြတ်ကမ္မန်ကို ကျုပ် ဓဏခေါ်သွားပါရစေ'

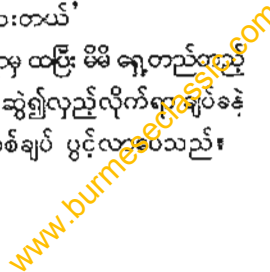
ဗိုလ်မင်းဗြတ်ဇော မြို့စားလေးဗညားအိမ်ကို ခွင့်ပန်လိုက်ရာ ဗညားလေးက ကြည်သာစွာ ခွင့်ပြုလိုက်သည်။ သို့ရာတွင် သီရိဗြတ်ကမ္မန်သည် ထိုင်နေထိုင်သေးဘဲ မိမိ၏ ရှေ့တည့်တည့်တွင်ရှိသော သွေးစွန်းနေသည့်သေဆုံးသည့်အသားကိုသာ ငေးစိုက်ကြည့်နေပေသည်။

'လာလေ သီရိဗြတ်ကမ္မန်၊ သွားကြမယ့်'

ဗိုလ်မင်းဗြတ်ဇော ခေါ်လိုက်သည်။

'ခဏနေပါဦး၊ ကျုပ် ပြစရာတစ်ခု ရှိသေးတယ်'

သီရိဗြတ်ကမ္မန်သည် ပြောပြောဆိုဆို ထိုင်ရာမှ ထပြီး မိမိ ရှေ့တည့်တည့်တွင် ချိတ်ဆွဲထားသော သစ်သားလက်ပုံစံကို ဆွဲ၍လှည့်လိုက်ရာ ချိပ်ခနဲ နှစ်သွားကာ လူတစ်ယောက် ဝင်သာရုံ တံခါးတစ်ချပ် ပွင့်လာပေသည်။

မြို့စားလေး ဗညားအိမ်မှာ အံ့အားသင့်သည့် အမူအရာဖြင့် သိရိဗြတ်ကမ္မန်အား ဝေးစိုက်ကြည့်နေပေသည်။

'ဒီနေရာမှာ လျှို့ဝှက်တံခါး ရှိတယ်ဆိုတာ အကြည်တော် ဘယ်သူ သိပါသလဲ'

ဗညားအိမ်က သိရိဗြတ်ကမ္မန်အား မေးလိုက်သည်။

'ဒီစံအိမ်တော်မှာ လျှို့ဝှက်စည်းဝေးခန်းတစ်ခု ရှိတာကို သိနေတာ ကြာပါပြီ။ ဒါပေမဲ့ သစ်ဝါးလက်ပုံစံကို လှည့်လိုက်ရင် လျှို့ဝှက်တံခါး ဖွင့်လာ လိမ့်မယ် ဆိုတာတော့ ကျုပ်မသိဘူး။ ဒါပေမဲ့ ကျုပ်စိတ်ထဲမှာ ဒီသစ်သား လက်ပုံစံကြီးကို မသင်္ကာလို့ ဖြတ်ကြည့်ချင်တာ ကြာပါပြီ။ ခုမှပဲ လက်အပြင် မနေနိုင်လို့ ဖြတ်ကြည့်မိတာပဲ။ ခုလို ဖြတ်ကြည့်မိတဲ့အတွက် ကျုပ်အပေါ် မြို့စားလေး စိတ်ဆိုးသလား'

သိရိဗြတ်ကမ္မန်က ပြန်မေးလိုက်သည်။

'စိတ်မဆိုးပါဘူး။ အကြည်တော်အပေါ်မှာ ကျွန်တော် ဘယ်တော့မှ စိတ်ဆိုးဘူး။ အမှန်အတိုင်း ပြောရမယ်ဆိုရင် ဒီနေရာမှာ လျှို့ဝှက်တံခါး ရှိတယ်ဆိုတာ အကြည်တော် သိရိဗြတ်ကမ္မန်ကို ပြသထားဖို့ ကြံစည်နေတာ ကြာပါပြီ။ အကြည်တော် အပေါ်မှာ ကျွန်တော့်ရဲ့ အရင်းနှီးဆုံးနဲ့ သစ္စာအရှိဆုံး အဆွေခင်ပွန်းအဖြစ် အသိအမှတ်ပြုထားရုံသာမက သွေးရင်းသားရင်း သဘောထားခဲ့တဲ့အတွက် ဘယ်တော့မှ စိတ်မဆိုးပါဘူး'

မြို့စားလေး ဗညားအိမ်က မိမိ၏ သဘောထားကို ရှင်းပြလိုက်သည်။

'ဒါထက် ဒီလျှို့ဝှက်တံခါးနဲ့ လျှို့ဝှက် စည်းဝေးခန်းအကြောင်း မြို့စားလေးအပြင် တခြား ဘယ်သူတွေ သိသလဲ'

သိရိဗြတ်ကမ္မန်က ပြန်မေးလိုက်သည်။

'အစ်မတော် နှင်းကေသရာ တစ်ယောက်သာ သိပါတယ်'

မြို့စားလေးရဲ့ နောင်တော်ဝမ်းကွဲ မင်းသိဒ္ဓတ် မသိဘူးလား'

'မသိဘူးလို့တော့ ထင်တာပဲ။ ဒါပေမဲ့ တပ်အပ်သေချာတော့ မကြောက်ဘူး'

'မသိဘူး ဆိုရင်တော့ အရေးမကြီးပါဘူး'

'သိရင်လည်း အရေးမကြီးပါဘူး။ ဒါမှ ထောင်ချောက်ထဲ ဝင်တိုမိသလို့ ဖြစ်နေမှာ။ ဒီလျှို့ဝှက်စည်းဝေးခန်းဟာ တစ်နေ့ကျရင် ကျုပ်တို့အဖို့ အသုံးဝင်လာ လိမ့်မယ် ထင်တယ်။ ကဲ လျှို့ဝှက်တံခါးကို ပြန်ပိတ်လိုက်ပါ။ ကျုပ်တို့ ဆွေးနွေး ဝရာရှိသွားတယ်'

မိုလ်မင်းမြတ်သေည် ပြောပြောဆိုဆို သိရိဗြတ်ကမ္မန်ကို ခေါ်၍ ဥယျာဉ်ထဲသို့ ဆင်းသွားပေသည်။

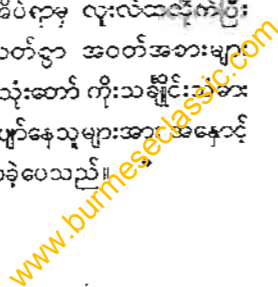
အင်စုံတစ်ယောက်သောသူ ပစ်သွင်းလိုက်သည့် ကျောက်ခဲတံခါးလုံးသည် အလင်းမှ တစ်ဆင့် အခန်းထဲသို့ ဝင်လာပြီး အိပ်ရာပေါ်တွင် ပက်လက်လှုပ်ရှား ရောက်ခိုခိုမှတ်ကာ နဖူးပေါ်လက်တင် စည်းစားနေသော သိရိဗြတ်ကမ္မန်၏ ရင်ထဲ သို့ တည့်တည့်မတ်မတ် ကျလာသဖြင့် သိရိဗြတ်ကမ္မန်သည် မျက်စိကို အသာ ဖွင့်ကြည့်လိုက်သည်။

ရင်ဝပေါ်သို့ ကျလာသည့်ကျောက်ခဲမှာ လောက်စာလုံးသာသာမျှသာ ဖြစ်ပြီး အရှိန်ပြင်းစွာ ကျရောက်လာခြင်း မဟုတ်ဘဲ အသာအယာ ကျလာခြင်း ဖြစ်သည့်အပြင် ကျောက်ခဲတွင် ပေတိုတစ်ရွက် ကြိုးနှင့်ချည်၍ ပါလာသည်ကို တွေ့ရသဖြင့် သိရိဗြတ်ကမ္မန်သည် ကျောက်ခဲကို ကောက်ယူလိုက်ပြီး ကောက်ခဲ နှစ် အတူပါလာသည့် ပေတိုကို ခေါင်းရင်းလေသာပြတင်းမှ ဝင်လာသည့် ကျောက်တက်စအချိန် ရောင်နီ၏ မှူးခိုန်သော အလင်းရောင်အောက်တွင် ထောင် ဖြည့်လိုက်ရာ ပေရွက်ပေါ်တွင် ဝိုင်းစက်သည့် လက်ရေးများဖြင့် ငေးသား သားသည့် စာတမ်းကို မြင်ရသဖြင့် ထိုစာတမ်းကို တစ်လုံးခြင်း ဖတ်ကြည့် လိုက်သည်။

အရေးကြီးသော ကိစ္စတစ်ခုနှင့် ပတ်သက်၍ ဆွေးနွေးစရာ ရှိပါသဖြင့် ဥယျာဉ်တော်၏ အစွန်ရှိ ကံ့ကော်မြိုင်သို့ တစ် ယောက်တည်း လာခဲ့ပါ။

နှင်းကေသရာ

လက်ရေးမှာ နှင်းကေသရာ၏ လက်ရေးနှင့် ခပ်ဆင်ဆင်တူသည်ကို သိရိဗြတ်ကမ္မန် သတိပြုမိသဖြင့် ကပျာကယာ အိပ်ရာမှ လူးလဲထလိုက်ပြီး အိမ်ထဲသို့တော်ကောင်း ပီသစွာ လျင်မြန်ဖျတ်လတ်ငွှာ အဝတ်အစားများ ပြုလုပ် ထုတ်ပြီး မိမိ အမြဲတမ်း ကိုင်ဆောင်နေကျ လက်သုံးစောက် ကိုးသန့်ိုင်အိမ်ထဲ သို့ တွယ်၍ အိပ်ခန်းမှ ထွက်လာကာ အခြားအိပ်ပျော်နေသူများအား အနှောင့် အယှက် မဖြစ်စေရန် ခြေဖျားထောက်၍ ဆင်းလာခဲ့ပေသည်။

နံနက်အရုဏ်တက်ချိန် ရောင်နီလာစ ပြုပြီ ဖြစ်ရာ အိပ်တန်းမှ ဆင်း၍ အစာရှာထွက်သော ငှက်ငယ်တို့၏ သဘာဝတေးသံများကို ကြားရသည်။

သီရိဗြဟ္မာစင်္ဂါသည် စံအိမ်တော်မှ ဆင်းလာခဲ့ပြီး ဥယျာဉ်တော်ထဲ ဖြတ်ကျော်ကာ အရိပ်အာဝါသ ကောင်းလှသည့် ကံ့ကော်မြိုင်သို့ ပေါ်တဲ သွက်လက်သည့် ခြေလှမ်းများဖြင့် လာခဲ့ပေသည်။

ကျယ်ဝန်းသော ဥယျာဉ်တော်အတွင်းမှ ဖြတ်ကျော်စီးဆင်းလျှင် ရှိသည့် စမ်းချောင်းကလေးမှ တသွင်သွင် စီးနေသည့် ရေလှိုင်းသံများသည် ကျေးငှက်သာရုကာများ၏ သဘာဝတေးသံကို တူရိယာဂီတသံ နှောပေးလိုက်သလို ဖြစ်နေပေသည်။

သီရိဗြဟ္မာစင်္ဂါသည် ခြေတစ်လှမ်းသာသာမျှသာ ရှိသည့် စမ်းချောင်းကလေးကို ဖြတ်ကျော်၍ နေပြောက်မထိုးနိုင်အောင် အရိပ်အာဝါသ ကောင်းသည့် ကံ့ကော်မြိုင်ရှိရာသို့ လာခဲ့ရာမှ အစီအရီ စိုက်ပျိုးထားသည့် ကံ့ကော်ပင်ချိုများ အောက်သို့ ရောက်သောအခါ အနီးအနားတစ်ဝိုက်တွင် နှင်းကေသရီ ခြေလှမ်းမည်အထင်နှင့် လှည့်ပတ်ကြည့်ရှုနေစဉ် လေမတိုက်ဘဲ သစ်ရွက်လှုပ်ရှားသံများနှင့်အတူ အစာရှာထွက်လာသော ငှက်ငယ်အချို့သည် ကံ့ကော်ပင်၏ တွင် နားနေရာမှ ရုတ်တရက် အလန်တကြား အော်မြည်၍ ပျံသန်းသွားကြသည့် အသံများကိုပါ ကြားရသဖြင့် စစ်သည်တော်ကောင်းပီသစွာ အစဉ်သတိရှိသော သီရိဗြဟ္မာစင်္ဂါသည် မြက်ခင်းပေါ်သို့ လျင်မြန် ဖျတ်လတ်စွာ ဝပ်ချလိုက်သည်။ ထိုသို့ လျင်မြန်ဖျတ်လတ်စွာ ဝပ်ချလိုက်သဖြင့်သာ သီရိဗြဟ္မာစင်္ဂါသည် သေဆေးမှ သိသိကလေး လွတ်မြောက်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

မြက်ခင်းပေါ်သို့ ဝပ်ချလိုက်သည့် အချိန်မှာပင် စောင်းကြိုးတီးရာမှ ရုတ်တရက်ပြတ်သွားသည့် အသံနှင့်တူသော အသံတစ်သံ ထွက်ပေါ်လာပြီး မိမိ၏ ဦးခေါင်းပေါ်မှဖြတ်၍ “ဝီ” ခနဲမြည်သွားသည့် အသံကို တစ်ဆက်တည်း ကြားရပေသည်။ “ဝီ” ခနဲ မြည်သွားသည့် အသံမတိတ်မီပင် “ဒေါက်” ခနဲ မြည်သွားသည့်အသံကို ဆက်တိုက် ကြားရသဖြင့် မြက်ခင်းပေါ်တွင် ဝပ်နေရာမှ အသံကြားရာသို့ လှမ်းကြည့်လိုက်ရာ မိမိ၏ အနီးရှိ ကံ့ကော်ပင်၏ ပင်စည်ထဲမှ ခြားတင်ခင်း စိုက်နေသည်ကို တွေ့ရပေသည်။

သီရိဗြဟ္မာစင်္ဂါမှာ အတွေ့အကြုံများသူ ဖြစ်သဖြင့် မြက်ခင်းပေါ်တွင် ဝပ်နေရာမှ ကြည့်လင်တောက်ပြောင်သည့် မျက်လုံးများဖြင့် မြက်ခင်းပင်လွှတ်သို့ ကြည့်လိုက်ရာ ကံ့ကော်ပင်များ၏ ပင်စည်များ

အကာအကွယ်ယူ၍ မိမိရှိရာသို့ လာနေသည့် ဆံပင်စုတ်ဖွားနှင့် လူတစ်ယောက် ဖြစ်ရသဖြင့် သီရိဗြဟ္မာစင်္ဂါက မွန်သည် လက်သုံးတော် ကံ့ကော်ပင်များကို အိမ်ထဲမှ ဆွဲထုတ်ပြီး ခုခံရန် အသင့်ပြင်၍ နေပေသည်။

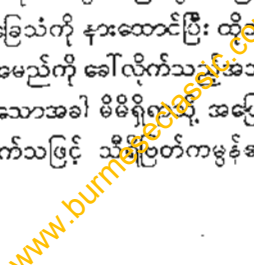
ဆံပင်စုတ်ဖွားနှင့်လူမှာ မျက်နှာတွင် အဝတ်နက်ခြင်းအသံဖြင့် ဖြည့်သူမည်ဝါ ဖြစ်သည်ကို မသိရပေ။ ဝတ်စားထားသည့် အဝတ်အစားများမှာလည်း ဟောင်းနွမ်းစုတ်ချာလျက် ရှိသည်ကို တွေ့ရပေသည်။ ထိုသူ၏ ခြေတစ်ဖက်တွင် ခူးလေးတစ်လက် ကိုင်စွဲထားသည်ကို တွေ့ရပြီး ကျန်တစ်ဖက်တွင် ဓားမြှောင်ကိုင်ထားသည်ကို မြင်ရပေသည်။

သီရိဗြဟ္မာစင်္ဂါသည် မြက်ခင်းပေါ်တွင် ဝပ်ပြီး ရန်သူအား အလစ်ပေးဘဲ မျက်ခြည်မပြတ် ကြည့်နေစဉ် သာယာသော သီချင်းသံတစ်သံ ထွက်လာသဖြင့် မျက်နှာတွင် အဝတ်နက်စည်းထားသူသည် ခြေလှမ်းတန်သွားပြီး သီချင်းသံကို အာရုံစိုက်လျက်ရှိစဉ် ဤတွင် ချက်ကောင်းကို စောင့်နေသော သီရိဗြဟ္မာစင်္ဂါသည် ကိုးသင်္ချိုင်းသံစားကို မြဲမြံစွာ ဆုပ်ကိုင်ကာ မြက်ခင်းပေါ်တွင် ဝပ်နေပြီး ချောင်းနေရာမှ လျင်မြန်စွာထ၍ ဆံပင်စုတ်ဖွားနှင့် ခူးလေးကိုင်ထားသော ရန်သူရှိရာသို့ လွှားခနဲခုန်၍ တစ်ရှိန်ထိုး လာခဲ့ပေသည်။

ခူးလေးစွဲကိုင်ထားသော မျက်နှာဖုံးနှင့် ရန်သူမှာ သီရိဗြဟ္မာစင်္ဂါ၏ မြေသံကို ကြားရသည့်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ခူးလေးကိုပင် မတင်နိုင်ဘဲ ကံ့ကော်ပင်များ အကြားမှ ကွေ့ကောက်ပြီး ဖန်ဆင်းနှင့်တင်ပါး တသားတည်းနေအောင် လျက်ပြေးလေသည်။

သီရိဗြဟ္မာစင်္ဂါသည် ထိုသူအား အမီလိုက်ရန် ကြိုးစားသော်လည်း ထိုသူမှာ လှုပ်ပန်းနှင့် မလိုက်အောင် လျင်မြန်ဖျတ်လတ်သူ ဖြစ်သည့်အပြင် ဤနေရာတစ်ဝိုက်၏ ပထဝီဝင်အခြေအနေကို ကောင်းစွာဘုံသူ ဖြစ်သဖြင့် နေပြောက်မထိုးအောင် အရိပ်အာဝါသကောင်းသည့် ကံ့ကော်ပင်များကို အကာအကွယ်ယူကာ လှည့်ပတ်ကွေ့ကောက်ပြီး ထွက်ပြေးသဖြင့် ရုတ်တရက်မိအောင် လိုက်နိုင်ဘဲ ရှိနေလေသည်။

မျက်နှာဖုံးနှင့်လူမှာ ကံ့ကော်မြိုင်ကို ခြတ်ကျော်၍ တောစပ်ရှိ ချုံနွယ်များကို အကာအကွယ်ယူကာ ဆင်ခြေလျှောအတိုင်း ထွက်ပြေးသွားသဖြင့် သီရိဗြဟ္မာစင်္ဂါသည် လူကိုမမြင်ရသော်လည်း မြေသံကို နားထောင်ပြီး ထိုသူ၏ နောက်သို့ မှန်းဆ၍ လိုက်ပါလာခဲ့စဉ် မိမိ၏အမည်ကို ခေါ်လိုက်သည့်အသံ ကြားရသဖြင့် အသံလာရာသို့ လှည့်ကြည့်လိုက်သောအခါ မိမိရှိရာသို့ အပြေးအလွှား လာနေသည့် နှင်းကေသရုကို မြင်လိုက်သဖြင့် သီရိဗြဟ္မာစင်္ဂါ၏

တန့်သွားပေသည်။ မျက်နှာဖုံးနှင့် လူကိုလည်း မျက်ခြည်ပြတ်ခြင်း သွားလေသည်။

'စစ်သည်တော်ကြီး စစ်သည်တော်ကြီး၊ ဘယ်လို ဖြစ်ကြတာလဲ' နှင်းကေသရာက မောကြီးပန်းကြီး ပြေးလာရင်း မေးလိုက်သည်။ 'လူယုတ်မာ တစ်ယောက်ကို ရိပ်ခနဲမြင်လိုက်လို့ အရှင်ရရ အသေရခမ်းရအောင် အမိလိုက်လာခဲ့တာပါ'

'လက်ထဲမှာလည်း ဓားကြီးကိုင်လို့ပါလား။ မျက်နှာကြီးကလည်း ကြောက်စရာပါလား။ လူကို အစိမ်းလိုက်များ ဝါးစားတော့မလား အောက်မေ့ရတယ်' 'အစိမ်းလိုက် ဝါးစားချင်လို့ မိအောင် လိုက်လာခဲ့တာပဲ' သီရိဗြတ်ကမ္မန်မှာ ရန်သူကို မျက်ခြည်ပြတ်သွားသဖြင့် ဒေါပွနေရပေသည်။

'လူယုတ်မာဆိုတာ ဘယ်သူလဲ၊ ဧကစောက သစ်ပင်ကြို သစ်ပင်ကြား ပျောက်ကွယ်သွားတဲ့ လူကို ပြောတာ မဟုတ်လား' 'မှန်ပါတယ်၊ လက်ရဖမ်းဆီးရမိဖို့ သီသီကလေး လိုတော့မှ လွတ်သွားတာ အသည်းနာဖို့ ကောင်းတယ်' 'ဘယ်သူ ဘယ်ဝါမှန်း မသိလိုက်ဘူးလား' 'မျက်နှာမှာ အဝတ်နက် စည်းထားလို့ ဘယ်သူဘယ်ဝါမှန်း မသိလိုက်ဘူး'

သီရိဗြတ်ကမ္မန်က အခဲမကျေသည့် အမူအရာဖြင့် ပြောလိုက်သည်။ 'စစ်သည်တော်ကြီးကို ကြည့်ရတာ ဒေါပွနေပုံ ရတယ်။ ဘာဖြစ်လို့များ ဒါလောက်တောင် ဒေါပွနေရတာလဲ'

'ခွေးတိရစ္ဆာန်ကို လက်ရဖမ်းဆီးမိဖို့ သီသီကလေးလိုတော့မှ လွတ်သွားလို့ ဒေါပွနေတာပါ။ ခုမှတော့ အကြောင်းမထူးတော့ပါဘူး။ သူ့နောက်ထပ် လိုက်လိုလည်း မဖြစ်ဘူး။ နေရာကောင်းယူပြီး ရန်မူမှာ စိုးရတယ်။ ဥယျာဉ်တော်ထဲ ပြန်ကြတာပဲ ကောင်းပါတယ်။ ဒီနေရာမှာဆိုရင် အန္တရာယ်များပါတယ်'

သီရိဗြတ်ကမ္မန်က သတိပေးလိုက်သည်။ သီရိဗြတ်ကမ္မန် ပြောလိုက်သည့်ခဏကို ကြားရသောအခါ နှင်းကေသရာ၏ မျက်နှာမှာ သိသိသာသာကြီး ဖြူဖူဖြူဖြူရောင် ဖြစ်သွားပေသည်။

'စစ်သည်တော်ကြီး ပြောတာ မှန်တယ်။ ဒီနေရာဟာ သိပ်အန္တရာယ်များတယ်။ ငါ့သည်တော်ကြီး ပြောမှ သခင်မ သတိရပြီး ကြက်သီးမွေးညင်းတောင် ထ မိတယ် လာ .... သွားကြစို့'

နှင်းကေသရာသည် တုန်ယင်သည့်အသံဖြင့် ပြန်ပြောရင်း သီရိဗြတ်ကမ္မန်၏ အားကိုးသည့် အမူအရာဖြင့် မိမိ၏ ဖြူဖေးနူးညံ့သည့် လက်ချောင်းနှစ်ချောင်း သီရိဗြတ်ကမ္မန်၏ ကြမ်းတမ်းသော လက်ကောက်ဝတ်ကို ဆုပ်ကိုင်အသံလိုက်ရာ သီရိဗြတ်ကမ္မန်မှာ လောကကြီး တစ်ခုလုံးကိုပင် မေ့လုမတတ် ဖြစ်သွားပေသည်။

နှင်းကေသရာမှာမူ တစ်စုံတစ်ရာ စဉ်းစားမိသည့် အမူအရာဖြင့် ထိတ်တန့် တုန်လှုပ်နေပေသည်။ သီရိဗြတ်ကမ္မန်၏ လက်ကို ဆုပ်ကိုင်ရင်း ဥယျာဉ်တော် ရှိရာသို့ ပြန်လာခဲ့ကြစဉ် သီရိဗြတ်ကမ္မန်မှာ မြေကြီးနှင့်မြေဖဝါး ထိသည်ထက် မထင်မိဘဲ လေထဲတွင် လျှောက်ရဘိသကဲ့သို့ မကြုံစဖူး ထူးကဲသည့် အရာကို ခံစားနေရပေသည်။

စမ်းချောင်းကလေး အနီးသို့ ရောက်ရှိလာချိန်တွင် အရှေ့ဆီမှ နေလုံးကြီး ထွက်ပေါ်စ ပြုပြီဖြစ်၍ တသွင်သွင် စီးဆင်းနေသည့် စမ်းချောင်းကလေးနှင့် ဥယျာဉ်တော်မှာ ပျော့တော့သည့် နေရောင်ခြည်အောက်တွင် နန္ဒဝန်ဥယျာဉ်နှင့် ခင်လား ငါလား အလှချင်း ပြိုင်နေသည်ဟု မှတ်ထင်ရပေသည်။

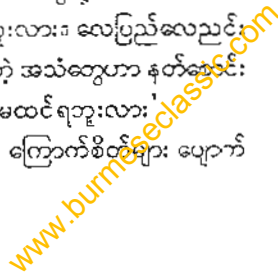
နေရောင်ခြည်ကို မြင်ရသည့်အခါ နှင်းကေသရာမှာ ကြောက်စိတ်များ တစ်စတစ်စ ကွယ်ပျောက်သွားသဖြင့် သီရိဗြတ်ကမ္မန်၏ လက်ကို လွှတ်လိုက်ပြီး သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

'ခုမှပဲ အသက်မှန်မှန် ရှုနိုင်တော့တယ်။ ကံကော်မြိုင်တောတန်းကို ဖြတ်ကျော်လာခဲ့တုန်းကဆိုရင် အသည်းတထိတ်ထိတ်နဲ့ အသက်တောင် မှန်မှန် မြင်ခဲ့ဘူး'

နှင်းကေသရာသည် သာယာသော နံနက်ခင်း၏ ရှုမျှော်ခင်းကို ငေးမိကာ ကြည့်ရင်း ကြည့်နူးသည့် အသွင်ဖြင့် ပြောလိုက်သည်။ နှင်းကေသရာ၏ မျက်နှာမှာ ဖြူဖူဖြူဖြူရောင် ဖြစ်နေရာမှ အဖြူပေါ်တွင် ပန်းနုရောင်သမ်းစ ခြုံလာသဖြင့် နီတျာတျာအဆင်းရှိသည့် နံနက်ခင်း၏ နေရောင်ခြည်အောက်တွင် ထုချင်တိုင်း လှ၍နေပေသည်။

'နံနက်ခင်းရဲ့ သာယာတဲ့ရှုမျှော်ခင်းက ဧကော ကြည့်နူးစရာ မကောင်းဘူးလား။ အစာရှာထွက်လာကြတဲ့ ကျေးငှက်သာရကောတွေရဲ့ သဘာဝဆေးသံကော တိတိတာတာ ပလီပလာနဲ့ နားဝင်မဆီမဲ့ဘူးလား။ လေပြည့်လေညင်း ပျော်ဆော်သွင်းလိုက်တဲ့အခါ သစ်ရွက်ချင်း ရိုက်ခတ်တဲ့ အသံတွေဟာ နတ်ခေါင်းထုနဲ့ ဂီတသံနဲ့ အရုဏ်ဦးကို ကြိုဆိုနေသလို မထင်ရဘူးလား'

သီရိဗြတ်ကမ္မန်သည် နှင်းကေသရာအား ကြောက်စိတ်ချား ပျောက်

ထွယ်သွားစေရန်နှင့် ကြည်လင် ရွှင်လန်းလာစေရန် နံနက်ခင်း၏ သာယာပုံ
ချိန်ခန်း ဖွင့်လိုက်ရာ နှင်းကေသရာသည် သီရိဗြတ်ကမ္ဘာအား တစေတစေ
ကြည့်ပြီး မသိမသာ ပြုံးလိုက်သည်။

‘ဓားတစ်လက်ကို အရင်းတည်ပြီး သေမင်းနဲ့ စစ်ခင်းလာခဲ့တဲ့ စစ်သည်
တော်ကြီးပေမယ့် ကဗျာဆန်ဆန် စိတ်ကူးအယဉ်သားပါလား။ စစ်သည်တော်
ကြီး ရင့်မကြီး ဖြစ်ပါလျက် ကဗျာဆန်ဆန် စိတ်ကူးယဉ်တာကို တွေ့မြင်ရတာ
အလိုလို စိတ်ကြည်နူးလာပြီး ညီမတော်နှင့်စကရီရဲ့ ကဗျာဆန်လှတဲ့ ဖူးတား
စိမ့်လာပုံကို စိတ်အာရုံထဲမှာ မြင်လာတယ်။ ဒါထက် ညီမတော် နှင်းကေရဲ့
စစ်သည်တော်ကြီးရဲ့ ရဲဘော်ရဲဘက်ဖြစ်တဲ့ မင်းစည်သူနဲ့ ဖူးစာမျှနေကြ
မဟုတ်လား။ အရိုးဘုရား ပြောပြလို့ သခင်မ သိရပြေးပါပြီ’

နှင်းကေသရာက ကောား စ ပေးလိုက်သည်။

‘ဤကောား အမှန်ပါ’

‘ခဲလို့ သာယာကြည်နူးဖွယ် ကောင်းတဲ့အချိန်မှာ သခင်မကို မြို့
ကြီးနဲ့ သမီးညီ နှင်းကေသရာအဖြစ် မဆက်ဆံဘဲ အရပ်သူ ခင်စောမယ်အဖြစ်
ရင်းရင်းနှီးနှီး ဆက်ဆံစေချင်ပါတယ်။ စစ်သည်တော်ကြီးကိုလည်း အဆွေခင်ပွန်း
ဆောင်း တစ်ယောက်အနေနဲ့ သွေးရင်းသားရင်းလို သဘောထားပြီး ပြောစေ
ရတာကို ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြောချင်ပါတယ်။ ဟောဟိုရှေ့နားဆီက သစ်ပင်
အောက်မှာ ဆွေးနွေးစရာ ရှိတာကို အေးအေးဆေးဆေး ဆွေးနွေးကြရ
မကောင်းဘူးလား’

နှင်းကေသရာသည် သီရိဗြတ်ကမ္ဘာအား ရှေ့ဆောင်ပြီး စမ်းချောင်း
ကလေးကို ဖြတ်ကျော်၍ နေပြောက်မထိုးအောင် အရိပ်အာဝါသကောင်းသည့်
ကံ့ကော်ပင်ပျိုရှိရာသို့ လာခဲ့ကြပေသည်။ သီရိဗြတ်ကမ္ဘာမှာမူ နှင်းကေသရာ
နှင့်အတူ လိုက်ပါလာစဉ် နံနက်ခင်း၏ လေပြည့်လေညင်းများ ယူဆောင်လာ
သည့် နှင်းကေသရာ၏ ခန္ဓာကိုယ်မှ အမွှေးနံ့သာများ၏ ဂန္ဓာရုံကို တစ်စိတ်
ခံစားနေရသဖြင့် ရင်ထဲတွင် သိမ့်ခနဲ စိမ့်ခနဲ ဖြစ်၍နေပေသည်။

စမ်းချောင်းကလေးကို ဖြတ်ကျော်လာကြစဉ် နှင်းကေသရာသည်
ထာဝီကို ခြေသလုံးပေါ်အောင် စွန်တောင်ဆွဲပြီး လာခဲ့သဖြင့် ၎င်း၏ ဖြူရှင်း
နုထွတ်သည့် ခြေဖဝါး၊ ဖြေဖမိုးနှင့် ခြေသလုံးသားများကို ခြေလှမ်း လှမ်းလို
သည့် အခါတိုင်း မြင်ရသဖြင့် သီရိဗြတ်ကမ္ဘာမှာ ခြေလှမ်းကိုပင် မှန်မှန်မထွေး
နိုင်ဘဲ အိုးနင်းခွက်နင်း ဖြစ်နေသဖြင့် မိမိ၏စိတ်ကို သတိနှင့်ထိန်းချုပ်ပြီး
ထူမြေရရ လိုက်ပါခဲ့ရပေသည်။

နှင်းကေသရာမှာ စမ်းချောင်းကလေးကို ဖြတ်ကျော်ရာမှ နောက်သို့
မသိမသာ လှည့်ကြည့်လိုက်သောအခါ မိမိ၏ သလုံးသားကို ထမင်းထိုးပြီး
ထိုင်ပါလာသော သီရိဗြတ်ကမ္ဘာကို မြင်ရသဖြင့် ရှက်စနိုးသည့် အမူအရာဖြင့်
ထောက်သို့ပြန်လှည့်သွားပြီး စမ်းချောင်း၏ ဟိုမှာဘက်ကမ်းသို့ ရောက်သည်နှင့်
ပြိုင်နက် ထာဝီစကို ဆွဲချလိုက်ပေသည်။

‘အရိုးဘုရားက ခင်စောမယ်ကို ခြေတံရှည်တယ်လို့ ကဲ့ရဲ့ခဲ့တာကို
စစ်သည်တော်ကြီး အမှတ်ရသေးတယ် မဟုတ်လား။ အရိုးဘုရားကတော့
စစ်သည်လုံးကိုယ်ထည့် သေးသေးကွေးကွေးနဲ့ ပုပုပြတ်ပြတ်ဆိုတော့ ခင်စောမယ်
ကို ခြေတံရှည်တယ်လို့ သူ့မျက်စိထဲမှာ မြင်နေမှာ အမှန်ပဲ။ စစ်သည်တော်ကြီး
ကတော့ ဘယ်လို သဘောရသလဲ’

နှင်းကေသရာသည် ခါတိုင်းဆိုလျှင် မိမိကိုယ်ကိုမိမိ သခင်မဟု
တ်လေ့ရှိသော်လည်း ယခုအကြိမ်တွင်မူ စောစောက စကားပလ္လင်ခံထားသည့်
ထာဝီရဲ့ မိမိ၏ငယ်နာမည်ကို ဖော်၍ ရင်းနှီးသည့် အမူအရာဖြင့် စမ်းချောင်းကို
ပြုတ်ခဲ့စဉ်က မိမိ၏ခြေသလုံး ပေါ်သွားသည်ကို အရှက်ပြေ ပြောလိုက်ခြင်း
ဖြစ်ပေသည်။

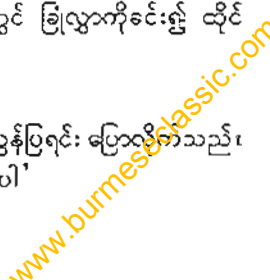
‘မှန်ပါတယ်။ သီရိမာလာ သခင်မကြီးကတော့ ကိုယ်လုံးကိုယ်ထည့်
သေးသေးကွေးကွေးနဲ့ တစ်တစ်ရစ်ရစ် ချစ်စရာကောင်းပါတယ်။ နှင်းကေသရာ
သခင်မကတော့ မနိမ့်လွန်း မမြင့်လွန်း၊ မဝလွန်း၊ မဖြူလွန်း မညိုလွန်း
ဘဲ အပြစ်ခြောက်ပါးနဲ့ ကင်းစင်ပြီး ခါးသေးလို့ ရင်ချို ပဒုမ္မန် ဆိုတဲ့ စကားနဲ့
အညီ အချိုးအဆစ် ပြေပြစ်ပါတယ်’

သီရိဗြတ်ကမ္ဘာက မျက်နှာသေကြီးနှင့် ပြန်ပြောလိုက်ရာ နှင်းကေသရာ
သည် ဖြူဖွေးညီညာသော သွားများပေါ်အောင် ပြုံးလိုက်မိသည်။

‘စစ်သည်တော်ကြီးကပေမယ့် စကားအရာမှာ ကြွယ်ပေသားပဲ။
... ကံ့ကော်ပျိုရဲ့ အရိပ်မှာ လေညင်းခံရင်း အေးအေးဆေးဆေး စကား
ပြောရအောင်’

နှင်းကေသရာသည် ပြောပြောဆိုဆို ပင်စည်တွင် မြားတံခိုက်ဝင်နေသည့်
ကံ့ကော်ပင်ပျို၏ အရိပ်အောက်ရှိ မြက်ခင်းပေါ်တွင် ခြံလွှာကိုခင်း၍ ထိုင်
ဆိုက်သည်။

‘စစ်သည်တော်ကြီးလည်း ထိုင်လေ’
နှင်းကေရာက မိမိ၏အနီးတွင် ထိုင်ရန် ညွှန်ပြရင်း ပြောလိုက်သည်။
‘နှင်းကေသရာ သခင်မသာ ထိုင်တော်မူပါ’

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က ပြန်ပြောလိုက်ရာ နှင်းကေသရာသည် မိမိအသင်မဟု ခေါ်လိုက်သည်ကို သဘောတော် မကျသည့် အမူအရာဖြင့် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်အား ပြန်ကြည့်လိုက်သည်။

‘သခင်မလို့ မခေါ်စမ်းပါနဲ့၊ ခင်စောမယ်လို့ ရိုးရိုးပဲ ခေါ်စမ်းပါ’

‘ကောင်းလှပါပြီ၊ ခင်စောမယ်လို့ ခေါ်ခွင့်ပြုရင် ခေါ်ပါမယ်။ ဒါအသာထားပြီး စောစောစီးစီး ဘယ်လိုအကြောင်းကိစ္စရှိလို့ ဥယျာဉ်တော်ထဲ တစ်ယောက်တည်း ဆင်းလာရပါသလဲ’

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က မိမိ သိလိုသည့် အချက်ကို မေးလိုက်သည်။

‘ဘာအကြောင်း ဘာကိစ္စမှ မရှိပါဘူး။ ထွေရာတွေ စိတ်ကူးအိပ်ကော်လို့ မဆွဲနိုင်တာနဲ့ လေသာပြတင်းကိုဖွင့်ပြီး နံနက်ခင်းရဲ့ သာယာပုံထွက်ကြည့်ရင်း လေညင်းခံနေတာပါ။ အဲဒီလို လေညင်းခံနေတုန်း စစ်သည်တော်ကြီး ဥယျာဉ်ထဲ ဆင်းလာတာ ဖြစ်လို့ စစ်သည်တော်ကြီးကို နောက်ယောင်ခံပြီး လိုက်လာခဲ့တာပါ။ စစ်သည်တော်ကြီးနဲ့ ခုလို လွတ်လွတ်လပ်လပ် တွေ့ရတာ အချိန်မှာ ပြောစရာ ရှိတာကို ပြောပြီး တိုင်ပင်စရာ ရှိတာကို တိုင်ပင်ရမယ့် အခါမှ လေးဆိုးပြီး ဥယျာဉ်ထဲကို ဆင်းလာခဲ့တာပါ’

‘ညီမတော် နှင်းစကရီနဲ့ မင်းစည်သူတို့ ကိစ္စကို ဆွေးနွေးချင်လို့ပါလား’

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က လမ်းခင်းပေးလိုက်သည်။

‘မဟုတ်ပါဘူး။ ခင်စောမယ်အပေါ်မှာ စစ်သည်တော်ကြီး ဘယ်လို မြင်သလဲ၊ ဘယ်လို သဘောထားသလဲ။ ဒါကို ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း သိချင်တယ်။ ခင်စောမယ်မှာ အပြစ်ရှိရင် မညာမတာ ပြစ်တင်ဝေဖန်စေချင်တယ်။ ခင်စောမယ်ရဲ့ အမှားတွေလည်း တစ်ခုစီတစ်ခုစီ ကွက်ကွက်ကွင်းကွင်း မြင်လာအောင် ထောက်ပြစေချင်တယ်’

‘စိတ်မဆိုးဘူး ဆိုရင်တော့ ပြောပါမယ်။ ဒါပေမဲ့ ပထမဦးစွာ မင်းစည်သူနဲ့ နှင်းစကရီတို့ ဖူးစာရေစက် ဆုံစည်းကြပုံကို နှင်းကေသရာ သခင်မ၊ အေးလေ ယောင်လို့ ခင်စောမယ် သိသင့်သလောက် သိထားနှင့်အောင် ရှင်းပြချင်ပါသေးတယ်။ မင်းစည်သူအနေနဲ့ နှင်းစကရီကို ပန်းလှိုင်ထိပ်ထား သီရိမာလာသခင်မကြီးရဲ့ သမီးတော်အဖြစ် မွေးစားထားတဲ့ တူမတော် ဖြစ်ကြောင်း လုံးဝ မသိပါဘူး။ ယာတောရှင် ဗောလကွန်နဲ့ တာလထော်တို့ ဇနီးမောင်နှံရဲ့ တူမ မင်းညိုမြအဖြစ်သာ သိခဲ့ပါတယ်။ ရိုးသားတဲ့ လယ်တောသူ မင်းညိုမြအဖြစ် မေတ္တာမျှခဲ့ကြပြီး အကြင်လင်မယားဘဝသို့ ရောက်ရှိခဲ့ခြင်း

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က ခင်စောမယ် သိထားစေချင်ပါတယ်။ မင်းစည်သူ ပန်းလှိုင်ထိပ်ထား သီရိမာလာ သခင်မရဲ့ တူမတော်ဖြစ်ကြောင်းသာ သိမယ်ဆိုရင် မင်းစည်သူနဲ့ ရေစက်ဆုံစည်းဖို့ အကြောင်းကိစ္စ မိမိလားမှာ သေသိပါဘူး။ အေးက ရှောင်သွားမှာပါ’

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က မင်းစည်သူ အပေါ်တွင် ဣတ္ထိယသိုက်သော အသင်မလွဲစေရန် ရှင်းပြလိုက်သည်။

‘လက်စသတ်တော့ ညီမတော် နှင်းစကရီဟာ ဗောလကွန်ရဲ့ ယာတောရှင် လာပုန်းနေတာကိုး။ ဒါက အရေးမကြီးပါဘူး။ ဒီကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်ပြီး မိမိအပေါ်မှာ နှိပ်စက်သေးတဲ့ တူမတော်ကို ဖြားယောင်းသွေးဆောင်ရမလား ဆိုပြီး အချိန်အခါမှ ဒေါသပုန် ထနေတယ်။ ဖြားယောင်းသွေးဆောင်တဲ့ လူကိုပါ မင်းမြစ်ကြီးက သင့်အောင် လက်စားချေမယ်လို့ ကြုံးဝါးနေတယ်။ ခင်စောမယ်အနေနဲ့ ကတော့ ညီမတော် နှင်းစကရီတို့ ဇနီးမောင်နှံကို တတ်နိုင်တဲ့ အကုန်အညီ ပေးချင်တဲ့ စိတ်ဆန္ဒတော့ ရှိပါတယ်’

ခင်စောမယ် အမည်ခံ နှင်းကေသရာက သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်၏ အမူအရာကို မသိမသာ ကြည့်ရင်း မပွင့်တပွင့် ပြောလိုက်သည်။

‘ဒီစကား ကြားရတာ ဝမ်းသာအားရ ရှိလှပါတယ်။ ခင်စောမယ်ရဲ့ အကုန်အညီကိုသာ ရမယ်ဆိုရင် အားလုံး အဆင်ပြေသွားနိုင်စရာ ရှိပါတယ်’

‘ခင်စောမယ်ကူညီမှ အဆင်ပြေမှာလား။ လက်ရုံးရည်ရော နှလုံးရည်ပါ ပြည့်ဝတဲ့ ပညာရှိသူခမိန် စစ်သည်တော်ကြီး သီရိဗြတ်ကမ္ဘန် တစ်ယောက်က မင်းမားမားမတ်မတ် ရှိနေသားပဲ မဟုတ်လား။ သူတို့ဇနီးမောင်နှံရဲ့ ပြဿနာကို အဆင်ပြေအောင် ဖြေရှင်းပေးဖို့ ပညာရှိသူခမိန်ကြီး သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်ကို တာဝန်ပေးလိုက်ရင် ပြီးတာပဲ။ သူများရဲ့ ကိစ္စကို ဆွေးနွေးနေမယ့်အစား ခင်စောမယ်က စစ်သည်တော်ကြီး ဘယ်လိုမြင်သလဲဆိုတာ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြောရမယ်လား’

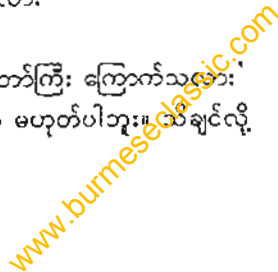
နှင်းကေသရာက ပြုံးစိစိ အမူအရာဖြင့် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်အား ဆွေးနွေးလိုက်သည်။

‘ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြောရင် စိတ်ဆိုးမှာလား’

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က ပြန်မေးလိုက်သည်။

‘ခင်စောမယ် စိတ်ဆိုးမှာကို စစ်သည်တော်ကြီး ကြောက်သလား’

‘စိတ်ဆိုးမှာကို ကြောက်လို့ မေးနေတာ မဟုတ်ပါဘူး။ သိချင်လို့ မေးနေတာပါ’

'စိတ်ဆိုးမှာ မကြောက်ဘူး ဆိုရင် ပြောလေ'
'ကောင်းပါပြီ၊ ပြောပါမယ်'

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်သည် ပြောပြောဆိုဆို မိမိ၏ အခန်းထဲသို့ တစ်
တစ်ယောက်သောသူက ပစ်သွင်းလိုက်သည့် ကျောက်ခဲလုံးနှင့် အတူပါလာသည့်
နှင်းကေသရာ၏ လက်မှတ်နှင့် စာလွှာကို ထုတ်ယူလိုက်သည်။

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်၏ လက်ထဲတွင် စာလွှာတစ်စောင်ကို မြင်လိုက်
သောအခါ နှင်းကေသရာသည် မိမိနှင့်အတူ ယူဆောင်လာသည့် မိုးအုံးနောင်
ဆက်သသည့် ကဗျာလင်္ကာများကို သတိရသဖြင့် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်အ
လက်ဝါး ကာပြလိုက်သည်။

'နေပါဦး၊ နေပါဦး။ စစ်သည်တော်ကြီးကို ပြောစရာ စကားတစ်ခွန်
ကျန်နေသေးတယ်။ စစ်သည်တော်ကြီးရဲ့ လက်ထဲက စာလွှာကို မြင်ရတော့
မိုးအုံးနောင် မောင်ဘုရား ဆက်သတဲ့ ကဗျာလင်္ကာတွေကို ပြေးပြီး သတိရတယ်။
ကဗျာလင်္ကာတွေကတော့ နန်းတွင်းစာဆိုတော်ကြီးတွေ အရှုံးပေးရလောက်
အောင် ပြောင်မြောက်ပါပေတယ်။ သူ့ရဲ့ ကဗျာလင်္ကာတွေကို ဖတ်ရတဲ့အခါတိုင်း
သူ့အပေါ်မှာ အကြည်ညိုမတိုးဘဲ မနေနိုင်ဘူး။ မိုးအုံးနောင် မောင်တော်ဘုရား
စာစီစာကုံး အနှုန်းအဖွဲ့တွေ ပြောင်မြောက်သလောက် စကားအရာမှာလည်း
ခင်သည်တော်ကြီးလိုသာ ကြွယ်ဝမယ်ဆိုရင် မိုးအုံးနောင် မောင်တော်ဘုရား
အပေါ်မှာ ခင်စောမယ် မေတ္တာတုံ့ပြန်မိမှာ သေချာတယ်။ နှစ်ဦးနှစ်ဖက်သော်
လူကြီးမိဘတွေ ဝမ်းတွင်းကတိ ထားခဲ့ကြတဲ့အတိုင်း စုလျားရစ်ပတ် ထိမ်းမြား
လက်ထပ်ဖို့ပါ သဘောတူမိမှာ အမှန်ပဲ။ ဒါပေမဲ့ ...'

ခင်စောမယ် အမည်ခံ နှင်းကေသရာသည် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်အ
အန်ပွယ်ပြည့်ဝသော မျက်လုံးများဖြင့်ကြည့်ရှင်း ပြုံးစိစိ မထိတထိပြောလို
ရာ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်မှာ မိမိမေးလိုသည့် မေးခွန်းကို မေးရန် သတိမရတော့
နှင်းကေသရာအား မျက်တောင်မခတ် ငေးစိုက်ကြည့်နေမိသည်။

'ဒါပေမဲ့ ...'

နှင်းကေသရာသည် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်၏ အမူအရာကို အကဲခတ်ရ
ကောင်းစလိုက်ပြန်သည်။ သို့ရာတွင် ရှေ့သို့မဆက်နိုင်ဘဲ ထိုနေရာမှာပင် ရပ်တန့်
သွားပြန်သည်။

'ရှေ့ဆက်ပြီး မိန့်တော်မူပါဦး'

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က နှင်းကေသရာပြောမည့် စကားကို ကြားလိုသည့်
ဒိတ်ဆန္ဒ ပြင်းပြသည့် အမူအရာဖြင့် လမ်းခင်းပေးလိုက်သည်။

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က နှင်းကေသရာ ပြောမည့်စကားကို ကြားလိုသည့်
ဒိတ်ဆန္ဒပြင်းပြသည့် အမူအရာဖြင့် လမ်းခင်းပေးလိုက်သည်။

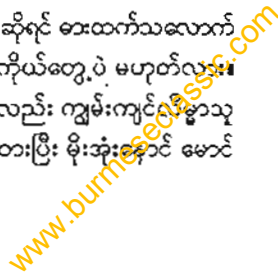
'စကားလုံး လှလှကလေးတွေနဲ့ တန်ဆာဆင်ပြီး ရသမြောက်အောင်
ရေးသားသီကုံးနိုင်စွမ်းရှိတဲ့ စာဆိုတော် ကဝိတစ်ဆူက သူပြောချင်တဲ့ စကားကို
အောင် လေးလုံးကွဲအောင် မပြောတတ်ဘူးဆိုတာ အံ့ဩစရာ မဟောင်းဘူးလား။
ဗြတ်တူရွေးကို စကားသင်ပေးထားရင် သင်ပေးထားသလောက်တော့ ပြောတတ်
ပေးတာပဲ။ ကဗျာလင်္ကာတွေကို ပြောင်မြောက်အောင် ဖွဲ့နဲ့သီကုံးနိုင်တဲ့
ကဗျာတစ်ယောက်က ကြက်တူရွေးလောက်တောင် စကားမပြောတတ်ဘူးဆိုတာ
ဖြစ်နိုင်ပါ့မလား။ သူဆက်သတဲ့ ကဗျာလင်္ကာတွေကို ဖတ်ရတာ နားအရသာ
ကလေးလောက် သူပြောတဲ့စကားကို နားထောင်ရတာ နားကလေးစရာပဲ။
အဲဒီတိုက် အနှုန်းအဖွဲ့မှာ သူမတူအောင် ပြောင်မြောက်တဲ့လူဟာ စကားပြော
တဲ့အခါ လေးလုံးကွဲအောင် မပြောတတ်တာ ဘာကြောင့်လဲ။ အဲဒီပြဿနာကို
စစ်သည်တော်ကြီး ဖြေရှင်းပေးစမ်းပါ'

နှင်းကေသရာက သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်အား မျက်ခြည်မပြတ် အကဲခတ်
ရှင်း ပြဿနာတစ်ရပ်ကို ဖြေရှင်းပေးရန် တာဝန်ပေးလိုက်သည်။

'ဒီမေးခွန်းရဲ့ အဖြေကတော့ ရှင်းနေပါတယ်။ မိုးအုံးနောင်ဟာ အရှက်
မကြောက် ကြီးသူ ဖြစ်တဲ့အတွက် ခင်စောမယ်ရဲ့ ရှေ့မှောက်ကို ရောက်၍
အတုအခါ သူ့ရဲ့စိတ်ထဲမှာ ရှိတာကို ပါးစပ်က မထွက်ရက်ဘဲ အာစေးထည့်ထား
အလို ဖြစ်နေတာ ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်။ စာစီစာကုံး အနှုန်းအဖွဲ့မှာ ပြောင်မြောက်
တဲ့ စာဆိုတော်တွေဟာ များသောအားဖြင့် စကားပြောတဲ့နေရာမှာ အထစ်ထစ်
အငေါ့ငေါ့ ဖြစ်တတ်ပါတယ်။ စကားပြောကောင်းသူဟာ စာအရေးအသားမှာ
ညွတ်တတ်ပါတယ်။ စကားအရာမှာ လိမ္မာသလောက် စာစီစာကုံး အနှုန်းအဖွဲ့မှာ
ပြောင်မြောက်တဲ့ စွယ်စုံပုဂ္ဂိုလ် အင်မတန် ရှားပါတယ်'

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က ခင်စောမယ်အမည်ခံ နှင်းကေသရာအား စေ့စေ့
ကြည့်ဘဲ မျက်လွှာချပြီး ဣန္ဒြေတစ်ခွဲသားနှင့် တစ်ခွန်းချင်း ရှင်းပြနေပေရာ
နှင်းကေသရာသည် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်၏ ရှင်းပြချက်ကို လက်မခံနိုင်သည့် အမူ
အရာဖြင့် ခေါင်းယမ်းလိုက်သည်။

'စွယ်စုံပုဂ္ဂိုလ် မရှားပါဘူး။ စစ်သည်တော်ကြီးဆိုရင် ဓားထက်သလောက်
ညှာသွက်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးဖြစ်ကြောင်း ခင်စောမယ်ရဲ့ ကိုယ်တွေ့ပဲ မဟုတ်လား။
စကားသွက်သလောက် ကဗျာလင်္ကာ အပေအဟပ်မှာလည်း ကျွမ်းကျင်လှစွာသူ
ဖြစ်ကြောင်း ခင်စောမယ် သိပါတယ်။ ဒါကို အသာထားပြီး မိုးအုံးနောင် မောင်

နောက်ဆုံး ဆက်သလိုက်တဲ့ ကဗျာလင်္ကာတစ်ပုဒ်နဲ့ ပတ်သက်ပြီး စစ်သည်တော်ကြီး အဲဒါဖြတ် ပေးစေချင်ပါတယ်'

ခင်စောမယ်အမည်ခံ နှင်းကေသရာသည် မိမိနှင့်အတူပါလာသူတွေလွှာတစ်စောင်ကို ထုတ်ပြရင်း ပြောလိုက်သည်။

'ကဗျာလင်္ကာကို မကျွမ်းကျင်တဲ့အတွက် အဲဒါဖြတ်နိုင်သည့် အချင်း မရှိကြောင်းပါ'

'မကျွမ်းကျင်ဘူးဆိုတာတော့ ခင်စောမယ် လက်မခံနိုင်ဘူး။ ကျွမ်းကျင်တာ မကျွမ်းကျင်တာ အသာထားပြီး မိုးအုံးနောင်မောင်ဘုရားရဲ့ နောက်ဆုံးဆက်သလိုက်တဲ့ ဟောဒီကဗျာ လင်္ကာကလေးကို အသံနေ အသံထားနဲ့ ဖတ်ပြစမ်းပါလား'

ခင်စောမယ် အမည်ခံ နှင်းကေသရာသည် ပြောပြောဆိုဆို လေ့လာကို သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်၏ လက်သို့ ပေးအပ်လိုက်သည်။ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန် မိမိကိုယ်တိုင် ရေးစပ်ပေးခဲ့သည့် ကဗျာလင်္ကာကို စိတ်မပျက်တပျက် ဖတ်ပြလိုက်တာ ဝသအပိုဒ် မဆုံးမီမှာပင် နှင်းကေသရာက လက်ဝါးကာပြလိုက်သည်။

'အသံနေအသံထားနဲ့ စိတ်ပျက်လက်ပျက် ဖတ်ပြစမ်းပါ။ အရွဲ့တိုင်း မနေစမ်းပါနဲ့။ ဒီမှာ စစ်သည်တော်ကြီး၊ စစ်သည်တော်ကြီးရဲ့ လက်ထဲမှာ ရှိတဲ့ ဆေးလွှာကို စစ်သည်တော်ကြီးရဲ့ အသည်းနှလုံးကြားက ယိုစီးပြီး ထွက်လာတဲ့ ကဗျာလင်္ကာတစ်ပုဒ်ကို ရွတ်ဆိုသလို ရွတ်ဆိုပြစမ်းပါ။ အဲဒီ ကဗျာလင်္ကာမှာ ပါရှိတဲ့အတိုင်း စစ်သည်တော်ကြီးကိုယ်တိုင် ခံစားနေရသလို တစ်ဖက်သားနားအာရုံထဲမှာ စွဲသွားပြီး နှလုံးသားကို ထိခိုက်လှုပ်ရှားသွားအောင် စိတ်ပျက်လက်ပျက် ရွတ်ဆိုပြစမ်းပါ။ စစ်သည်တော်ကြီးကို တောင်းပန်ပါတယ်'

ခင်စောမယ်က အားမလို အားမရ အမူအရာဖြင့် ပြောလိုက်ရာ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်သည် မသိမသာ သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

'ကဗျာ လင်္ကာကို မကျွမ်းကျင်ပါဘူးလို့ အစကတည်းက ပြောထားသားပဲ'

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က ပြန်ပြောလိုက်သည်။

'အိပ်ပျော်နေတဲ့လူကို နှိုးရလွယ်တယ်။ အိပ်ချင်ယောင်ဆောင်နေတဲ့လူကို နှိုးလို့မရဘူးဆိုတာ သိပ်မှန်တာပဲ။ ကဲပါ ကဗျာလင်္ကာကို မကျွမ်းကျင်ဘူး ဆိုပေမဲ့ ကာရန်ဝါကျ ညီအောင်တော့ ရွတ်ဖတ်တတ်မှာပါ။ ရွတ်ဖတ်ပြစမ်းပါ'

ခင်စောမယ် အမည်ခံ နှင်းကေသရာက မရမက ရွတ်ဖတ်ခိုင်း

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်မှာ မလွှဲမရှောင်သာတော့ဘဲ မိမိကိုယ်တိုင် ရေးစပ်ခဲ့သဖြင့် နှုတ်တိုက်အာဂုံဆောင်နိုင်သည့် ကဗျာလင်္ကာကို အသံနေ အသံထားဖြင့် ရွတ်ဖတ်ပြလိုက်ရပေသည်။

'ဒီလိုမှပေါ့။ ကဲ ကဗျာလင်္ကာ သီကုံးပုံနဲ့ စကားလုံး ခြေချယ်ပုံလို စစ်သည်တော်ကြီး ဘယ်လို သဘောရသလဲ'

'ကဗျာလင်္ကာကို အဲဒါဖြတ်နိုင်စွမ်း မရှိပါ'

'ဒါဖြင့် ကောင်းပြီ။ စစ်သည်တော်ကြီး ရွတ်ဖတ်ပြတဲ့ ကဗျာလင်္ကာမှာ မိုးအုံးနောင်မောင်ဘုရား ရေးစပ်သီကုံးတဲ့ ကဗျာလင်္ကာ ဖြစ်လိမ့်မယ်လို့ စစ်သည်တော်ကြီး ယုံကြည်ပါသလား'

'လက်ရေးလက်သားကို ကြည့်ရတာတော့ မိုးအုံးနောင်ရဲ့ လက်ရေးလက်သား ဖြစ်တဲ့အတွက် မိုးအုံးနောင် ရေးစပ်သီကုံးတဲ့ ကဗျာလင်္ကာပဲ ဖြစ်ရမယ်လို့ မိမိယုံမယ်'

'မိုးအုံးနောင်မောင်ဘုရားရဲ့ လက်ရေးလက်သား ဖြစ်ရုံနဲ့ ဒီကဗျာလင်္ကာကို မိုးအုံးနောင်မောင်ဘုရား ရေးစပ်သီကုံးတာပါလို့ တထစ်ချပြောနိုင်တာပဲ။ တစ်ဦးတစ်ယောက်က ရေးစပ်သီကုံးပေးတာကို သူ့လက်ရေးနဲ့ ပြန်ကူးနိုင်တာ မဖြစ်နိုင်ဘူးလား'

ခင်စောမယ် အမည်ခံ နှင်းကေသရာက မေးခွန်းထုတ်လိုက်ပြန်ရာ၊ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်သည် ရုတ်တရက် အဖြေမပေးနိုင်သေးဘဲ ယုတ္တိရှိအောင် ပြောခဲ့သလို အဖြေပေးရမည်ကို စဉ်းစားနေပေသည်။

'မိုးအုံးနောင်ကို ကြည့်ရတာ ရိုးသားတည်ကြည်ပုံ ရပါတယ်။

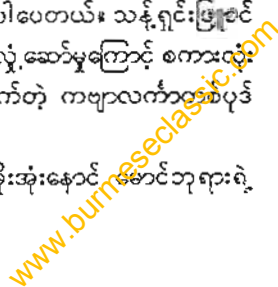
ခင်စောမယ်ကို လှည့်စားမယ့်သူ ဟုတ်မယ် မထင်ပါဘူး'

'စကားတတ်တိုင်း လှည့်ပတ်ပြီး ပြောမနေစမ်းပါနဲ့။ စကားကို လေးလုံးလုံးအောင် မပြောတတ်တဲ့လူက ဒါလောက်တောင် ပြောင်မြောက်တဲ့ ကဗျာလင်္ကာကို ရေးစပ်သီကုံးနိုင်ပါ့မလား'

ခင်စောမယ်အမည်ခံ နှင်းကေသရာက စောဒက တက်လိုက်သည်။

'လှည့်ပတ်ပြောဆိုနေခြင်း မဟုတ်ပါ။ ခင်စောမယ် အပေါ်တွင် မိုးအုံးနောင်ထားရှိတဲ့ မေတ္တာစေတနာ ကြီးမားလှပါပေတယ်။ သန့်ရှင်းဖြူစင်ပါပေတယ်။ သန့်ရှင်းဖြူစင်တဲ့ မေတ္တာစေတနာရဲ့ လှုံ့ဆော်မှုကြောင့် စကားလုံးကလေးတွေနဲ့ တန်ဆာဆင်ပြီး ပြောင်မြောက်တဲ့ ကဗျာလင်္ကာတစ်ပုဒ် ဖြစ်ပေါ်လာခြင်း ဖြစ်နိုင်ပါတယ်'

'စစ်သည်တော်ကြီး ပြောသလိုဆိုရင် မိုးအုံးနောင် မောင်ဘုရားရဲ့

မတုန်လှုပ်ဘဲ နေပါမလား၊ ခမည်းတော်မြို့စားကြီး နတ်ရွာစံခဲ့ရတာ လူသေမာ လေးသမားတစ်ဦးရဲ့ လက်ချက်နဲ့ ရင်ဝမှာ မြားစိုက်ပြီး မရွေးနတ်ရွာစံခဲ့ရတာကို သတိရလို့ ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်သွားတာပါ။

ခင်စောမယ်က တုန်ယင်သောအသံဖြင့် ပြန်ပြောလိုက်ရာ သီရိဗြတ်ကမ္မန်မှာ အံ့အားသင့်သွားပေသည်။

'ဟင် ... ဟုတ်လား၊ ရက်စက်လှချည်လား။ ဘယ်သူဘယ်ဝါနဲ့ လက်ချက်ဆိုတာကော မသိဘူးလား'

သီရိဗြတ်ကမ္မန်က ပြန်မေးလိုက်ရာ နှင်းကေသရာက ခေါင်းယခံပြလိုက်သည်။

'ဘယ်သူ့လက်ချက်မှန်း၊ ခုအချိန်အထိ မသိရတော့ပါဘူး။ နံနက်ဆရာအဖေခံနဲ့ ဟောဟိုရှေ့က ကံကော်မြိုင်ထဲမှာ ရင်ဝ မြားစိုက်ပြီး နတ်ရွာစံနေတာကို အသိန်းတော်ကြီးဒေါ်အိုဇာ တွေ့လာပြီး သတင်းပေးလို့ အားလုံးသိကြရတာပါ။ လား။ ဒီနေရာမှာ ကြာကြာနေလို့ မဖြစ်ဘူး။ စံအိမ်တော်ကို ပြန်ကြပါနဲ့'

ခင်စောမယ် အမည်ခံ နှင်းကေသရာသည် ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်သည့် အမူအရာဖြင့် ပြန်ပြောရင်း ၎င်း၏ သေးသွယ်ပျော့ပျောင်း ဖော့ဖယောင်းနှင်းတူသည့် လက်ချောင်းကလေးများဖြင့် သီရိဗြတ်ကမ္မန်၏ လက်ကောက်ဝတ်ကို ဆုပ်ကိုင်ပြီး ဥယျာဉ်တော်ရှိ ရာသို့ ဆွဲခေါ်လာခဲ့ပေရာ သီရိဗြတ်ကမ္မန်မှာ မကြာစေး ထူးဆန်းသည့် အသံအတွဲ အရသာကို စံစားရင်း ခင်စောမယ် အမည်ခံ နှင်းကေသရာ ခေါ်စေသို့ လိုက်ပါလာခဲ့ရပေသည်။

အခန်း ၂၄

နှင်းကေသရာမှာ စကားတစ်ခွန်းမျှ မပြောနိုင်ဘဲ ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်နေသည့် အမူအရာဖြင့် သီရိဗြတ်ကမ္မန်၏ လက်ကောက်ဝတ်ကို ဆုပ်ကိုင်၍ ပန်းမျိုးစုံစူးဖွင့်နေသော ဥယျာဉ်ရှိရာသို့ လျင်မြန်သွက်လက်သည့် ခြေလှမ်းများဖြင့် လာခဲ့ပေသည်။ ကံကော်ပင်ပျိုတွင် စိုက်နေသည့် မြားတံကို မြင်လိုက်ရသည့် အချိန်မှစ၍ နှင်းကေသရာမှာ ၎င်း၏ခမည်းတော် နတ်ရွာစံခဲ့ရပုံကို မျက်စိထဲတွင် မြင်သောင်လာကာ အလိုလို ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်နေခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ တစ်လမ်းလုံး အသက်ပင် မှန်မှန်မရွှေ့နိုင်ဘဲ မောကြီးပန်းကြီးနှင့် လာခဲ့ပေရာ

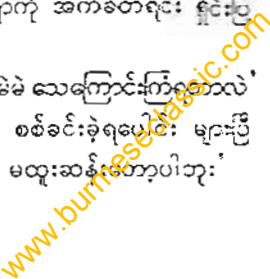
ရာပြည့်စာအုပ်တိုက်

နှင်းကေသရာသည် ခေတ္တမျှ အပန်းဖြေနေပြီးနောက် မိမိသိလိုသည့် အချက်ကို မေးလိုက်သည်။
'ဆံပင်စုတ်ဖွားနဲ့ လူတစ်ယောက်ဆိုတာပဲ သိရပါတယ်။ အဲဒီသူ့ကို ခင်စောမယ်လည်း မြင်လိုက်တယ် မဟုတ်လား'
'သူ့ရဲ့ နောက်ကျောကိုသာ မြင်ရပါတယ်။ မျက်နှာကို မမြင်လိုက်ပါဘူး။ စစ်သည်တော်ကြီးကော သူ့ရဲ့မျက်နှာကို မမြင်လိုက်ရဘူးလား'
'မျက်နှာဖုံးစွပ်ထားလို့ မျက်နှာကို မမြင်လိုက်ရပါဘူး'
'စစ်သည်တော်ကြီးကို ဘာဖြစ်လို့ သေကြောင်းကြံရတာလဲ'
'အမြင်ရကတ်လို့ ဖြစ်မှာပေါ့'

ခင်စောမယ်တို့ဆီကို ရောက်ရှိလာတဲ့ အချိန်ကစပြီး စစ်သည်တော်ကြီးကို သေကြောင်းကြံခဲ့တာ နှစ်ကြိမ်တောင် ရှိသွားပြီ။ ဘာဖြစ်လို့ သဲသဲမဲမဲ သေကြောင်းကြံရတာလဲ'
'အသက်ရှင်နေတာကို မကြည့်ချင်လို့ ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်။ ခုလည်းပဲ အဘရာ ထွက်လာတဲ့ ကျေးငှက်သရကာတွေရဲ့ ကောင်းမှုကြောင့်သာ သီရိဗြတ်ကမ္မန် အသက်ဘေးက သီသီကလေး လွတ်လာခဲ့ရတယ်။ ကျေးငှက်သရကာတွေ ထိတ်လန့်တကြား အော်မြည်ပျံသန်းသွားကြတာကို မြင်ရလို့ မြေကြီးပေါ်ကို ဝပ်ချလိုက်တဲ့အတွက် သီရိဗြတ်ကမ္မန်ကို ချိန်ရွယ်ပြီး ပစ်လွှတ်တဲ့ မြားတံဟာ လူကိုမထိဘဲ ကံကော်ပင်ကို ထိမှန်သွားတာပါ။ ပစ်သူကို သက်ရစမ်းဖို့ အကြံအစည်နဲ့ မြေကြီးပေါ်မှာဝပ်ပြီး မြားမှန်လို့ သေချင်ဟန် ဆောင်နေတုန်း ခင်စောမယ် သီဆိုကျူးရင်လိုက်တဲ့ တေးသံကြောင့် ရန်သူ့ သွက်ပြေးလွတ်မြောက်သွားတာပါ'

သီရိဗြတ်ကမ္မန်က အနည်းငယ်မျှ တုန်လှုပ်သည့် အမူအရာမပြုဘဲ ခင်စောမယ် အမည်ခံ နှင်းကေသရာ၏ အမူအရာကို အက်ခတ်ရင်း ရှင်းပြလိုက်သည်။
'စစ်သည်တော်ကြီးကိုမှ ဘာဖြစ်လို့ သဲသဲမဲမဲ သေကြောင်းကြံရတာလဲ'
'သီရိဗြတ်ကမ္မန် အဖို့တော့ သေမင်းနဲ့ စစ်ခင်းခဲ့ရပေါ့ဦး များပြီ ဖြစ်တဲ့အတွက် သေကြောင်းကြံတာလောက်တော့ မထူးဆန်းတော့ပါဘူး'

ရာပြည့်စာအုပ်တိုက်

'ဘာဖြစ်လို့ သေမင်းနဲ့ စစ်ခင်းချင်ရတာလဲ။ အန္တရာယ်များတဲ့အလုပ်ကို ဘာဖြစ်လို့ လုပ်ချင်ရတာလဲ။ စစ်သည်တော်ကြီး ဘာတွေလုပ်ခဲ့လို့ စစ်သည်တော်ကြီးကို သံသ့မဲမဲ သေကြောင်းကြံစည်ရတာလဲ'

'သေမင်းနဲ့ စစ်ခင်းရဖို့ ကံဇာတာ ပါလာတဲ့လူဟာ သေမင်းနဲ့ စစ်ခင်းရမှာပဲ။ သိရိဗြတ်ကမ္မန်ရဲ့ ကုသိုလ်ကံ အကျိုးပေးပုံက သေမင်းနဲ့ စစ်မခင်းဘဲကို နေလို့ မရဘူး။ သိရိဗြတ်ကမ္မန်ရဲ့ ကံဇာတာက မိတ်ဆွေနည်းပြီး ရန်သူပေါများမယ့် ကံဇာတာနဲ့ တူပါတယ်'

သိရိဗြတ်ကမ္မန်က ဘေးသို့ချော်ပြီး အဖြေပေးလိုက်သည်။

'ခင်ဆာမယ် မေးတဲ့မေးခွန်းကို တိတိကျကျ ဖြေစမ်းပါ။ စကားတစ်တိုင်း ကျော့ဆောင်းပြီး အဖြေပေးမနေစမ်းပါနဲ့။ စစ်သည်တော်ကြီးကို တိတ်တဆိတ် ချောင်းချောင်းပြီး လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်ဖို့ ကြံစည်နေတဲ့ ရန်သူဟာ ဘယ်သူလဲ။ ဒါတို့ မသိရဘူးလား'

'သိချင်ရင် ပြောပြပါမယ်'

သိရိဗြတ်ကမ္မန်သည် ပြောပြောဆိုဆို တစ်နေ့နံနက် အရုဏ်တက်စ အချိန်တွင် မိမိ၏အနီးသို့ ပစ်သွင်းလိုက်သည့် ကျောက်ခဲနှင့် ပေတိုကို ထုတ်ပြလိုက်သည်။

'ဟောဒီ ပေတိုကို ငှားတော်မူပါ။ ဒီပေတိုကို ကျောက်ခဲမှာချဉ်ပြီး သိရိဗြတ်ကမ္မန်နဲ့ အိပ်နီးထဲကို ပစ်သွင်းလိုက်လို့ ရင်ဘတ်ပေါ်ကို ကျလာပါတယ်။ ဒီပေတိုဟာ သိရိဗြတ်ကမ္မန်ကို ရန်သူရှိရာ များခေါ်လိုက်တဲ့ ပေတိုဖြစ်ပါတယ်။ ဒီပေတိုမှာ ရောသားသားတဲ့ လက်ရေးပိုင်ရှင်ဟာ သိရိဗြတ်ကမ္မန်ကို သေကြောင်းကြံတဲ့ ရန်သူစင်စစ် ဧကန် ဖြစ်ပါတယ်'

သိရိဗြတ်ကမ္မန်သည် ကျောက်ခဲနှင့် ချည်ထားသည့် ပေတိုကို နှင်းကေသရာ၏ လက်သို့ ပေးအပ်ရင်း ပြောလိုက်ရာ နှင်းကေသရာ၏ မျက်နှာမှာ ဖြူဖပ်ဖြူရောင် ဖြစ်သွားပေသည်။

'ရန်သူရှိရာကို ဒီစာလွှာနဲ့ များခေါ်တယ် ဟုတ်လား။ ဒီစာလွှာကို ဖတ်ကြည့်ပါရစေဦး'

နှင်းကေသရာသည် သိရိဗြတ်ကမ္မန်၏ လက်မှ ပေတိုကို လှမ်းယူပြီး အလင်းရောင်တွင် ထောင်၍ ဖတ်ရှုကြည့်လိုက်သည်။ ဖတ်ရင်း ဖတ်ရင်း နှင်းကေသရာ၏ မျက်လုံးများမှာ ပြူးကျယ်လာပြီး ဖြူဖပ်ဖြူရောင် ဖြစ်နေသည့် မျက်မှာမှာလည်း နီရဲလာပေသည်။ နီရဲရာမှတစ်ဖန် ညိုမည်းလာပြီး အံ့ဩ

ဗြတ်လိုက်သည်။ နှင်းကေသရာ၏ အမူအရာမှာ ထိတ်လန့်ခြင်း၊ ထုန်သွပ်ခြင်း၊ မိမိရပ်နိုင်အောင် ဒေါသထွက်ခြင်း စသည့် အမူအရာများ ထင်မြင်တည်းသိလွင်နေသည်ကို သိရိဗြတ်ကမ္မန် သတိပြုမိပေသည်။

'ဘုရား .... ဘုရား ဒီလက်မှတ်ဟာ သခင်မ ထိုးမြဲလက်မှတ်ပါသား။ လက်ရေးလက်သားကလည်း သခင်မ ရေးနေကျ လက်ရေးလက်သား အတိုင်းပင် ခင်စောမယ်က ထိတ်လန့်တကြား ပြောလိုက်သည်။

'လက်ရေးလက်သားကတော့ ခွဲလို့ မရအောင် တူနေပါတယ်' သိရိဗြတ်ကမ္မန်က နှင်းကေသရာ၏ အမူအရာကို အကဲခတ်ရင်း အဖြေပေးလိုက်သည်။

'စစ်သည်တော်ကြီးကို ရန်သူရှိရာကို သခင်မ များခေါ်တယ်လို့ သိသလား'

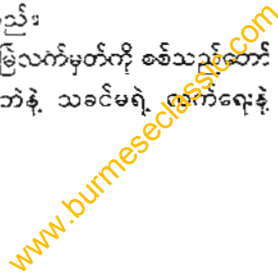
'လက်ရေးလက်သားနဲ့ လက်မှတ်ကို မြင်လိုက်ရတော့ အကြောင်းထိ နှုတ်တစ်ခုခုရှိလို့ ဆွေးနွေးတိုင်ပင်ရအောင် ခေါ်တာပဲလို့ ရိုးရိုးသားသားပဲ နှုတ်ထင်ယုံကြည်ခဲ့ပါတယ်။ ရန်သူရှိရာကို များခေါ်မှန်းသာ သိရင် သတိနဲ့ သာမှာပေါ့။ သတိနဲ့သာ လာရင် ရန်သူကို လက်ရဖမ်းဆီးမိမှာ သေချာတယ်'

'ဘာလဲ။ စစ်သည်တော်ကြီးကို သခင်မက ရန်သူရှိရာကို မိန်းမတို့ မိန်းမယာယာနဲ့ များခေါ်တယ်ထင်လို့ ဒီစကား ပြောလိုက်တာလား။ ဒါဟာ သခင်မကို သက်သက် စော်ကားတာ။ သခင်မကို ဘယ်လို မိန်းမစားမှတ်လို့ ဒီစကား ပြောလိုက်တာလဲ။ စစ်သည်တော်ကြီးကို ကိလေသာ ကာမဂုဏ်နဲ့ ညွှတ်ကွင်းထောင်ပြီး ဖမ်းလိမ့်မယ်လို့များ ထင်နေသလား။ သခင်မကို အပေါ်စား မိန်းမမှတ်လို့ ဒီစကား ပြောလိုက်တာ မဟုတ်လား'

နှင်းကေသရာသည် ပြောပြောဆိုဆို မိမိဖတ်ရှုနေသည့် ပေတိုကို ခြေထောက်ပြီး မြေကြီးပေါ်သို့ ချ၍ ဖန်တောင့်နှင့် ပေါက်လိုက်သည်။

'လက်ရေးလက်သားနဲ့ လက်မှတ်က နှင်းကေသရာ သခင်မ ရေးနေကျ လက်ရေးလက်သားနဲ့ နှင်းကေသရာ သခင်မရဲ့ ထိုးမြဲလက်မှတ် ပြင်နေလေ တော့ နှင်းကေသရာ သခင်မအပေါ်မှာ ယုံမှားသံသယ ဖြစ်မိတဲ့လူကို အပြစ်ဆိုလို့ ဖြစ်ပါ့မလား'

သိရိဗြတ်ကမ္မန်က အဖြေပေးလိုက်သည်။ 'သခင်မရဲ့ လက်ရေး လက်သားနဲ့ ထိုးမြဲလက်မှတ်ကို စစ်သည်တော်ကြီး ဘယ်တုန်းကများ မြင်ဖူးလို့လဲ။ မမြင်ဖူးဘဲနဲ့ သခင်မရဲ့ လက်ရေးနဲ့ တူတယ်လို့ ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ပြောနိုင်သလဲ'

မြင်ဖူးလို့သာ အလိမ်ခံရတာပေါ့
'ဘယ်တုန်းက မြင်ဖူးလို့လဲ'

မြင်ဖူးတဲ့ အခါတုန်းက မြင်ဖူးတယ် ဆိုရင် ကျေနပ်ပါတော့။ နှင်း
ဆာသရာ သခင်မရဲ့ လက်ရေးနဲ့ ထိုးမြဲလက်မှတ်ကို တစ်ခါမှ မမြင်ဖူးရင် ခုထိုင်
အလိမ်ခံရမှာ မဟုတ်ဘူး'

'အလိမ်ခံရတယ် ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ်ကိုရှင်းစမ်းပါဦး'

'ရုတ်တရက်ကြည့်ရင် လက်ရေးလက်သားနဲ့ လက်မှတ်က နှင်းကေသရာ
သခင်မ ရေးနေကျ လက်ရေးလက်သားနဲ့ ထိုးမြဲလက်မှတ်နဲ့ ဆင်တူနေလို့
နှင်းကေသရာသခင်မ အပေါ်မှာ အထင်လွဲမှားမိတာ အမှန်ပါ။ စေ့စေ့စပ်စပ်
ဖတ်ရှုလေ့လာကြည့်တဲ့အခါကျမှ နှင်းကေသရာရဲ့ လက်ရေးကိုတုပြီး ရေးသား
ထားမှန်း သိရပါတယ်။ စောစောကသာ လက်ရေးနဲ့ လက်မှတ်တုမှန်း သိရင်
ရန်သူထောင့်ဘဲ ညွတ်ကွင်းနဲ့ ရန်သူကို ပြန်ဖမ်းနိုင်မှာ သေချာပါတယ်။ ဒါကို
ပြောနေတာပေါ့'

'ဒါဖြင့် သခင်မ အပေါ်မှာ သံသယ ရှင်းသွားပြီ ဆိုပါတော့'

နှင်းကေသရာက ပြန်မော့လိုက်သည်။

နှင်းကေသရာ သခင်မ အပေါ်မှာ ဘယ်သောအခါမှ ယုံမှားသံသယ
မဖြစ်မိပါဘူး'

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က အဖြေပေးလိုက်သည်။

'ဒါနဲ့ ဆော့တာတုန်းကတော့ လက်ရေးလက်သားနဲ့ လက်မှတ်က
သခင်မ ရေးနေကျ လက်ရေးလက်သားနဲ့ ထိုးမြဲလက်မှတ် ဖြစ်နေလေတော့
သခင်မအပေါ်မှာ ယုံမှားသံသယ ဖြစ်မိတဲ့သူကို အပြစ်ဆိုလို့ ဖြစ်နိုင်ပါ့မလား
လို့ စစ်သည်တော်ကြီး ပြောသွားတယ် မဟုတ်လား။ သခင်မအပေါ်မှာ ယုံမှား
သံသယ ဖြစ်နေလို့သာ ဒီစကား ပြောခဲ့တာ မဟုတ်လား'

နှင်းကေသရာ သခင်မရဲ့ သဘောထားကို သိချင်လို့ အလိုစမ်းလိုက်
တာပါ။ နှင်းကေသရာ သခင်မအပေါ်မှာ ဆံတစ်ခြည် နှမ်းတစ်စေ့တောင် ယုံမှား
သံသယ မဖြစ်မိတာ အမှန်ပါ။ ယုံမှားသံသယ ဖြစ်မိမယ်ဆိုရင် ခုလိုတောင်
လက်သင့်ခံပြီး စကားပြောနေမည် မဟုတ်သည်ကို သတိပြု ဆင်ခြင်တော်မူမိ
သည်။

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က အဖြေပေးလိုက်ရာ နှင်းကေသရာမှာ မိမိအပေါ်
တွင် သံသယ ရှင်းသွားသည့်အတွက် ကျေနပ်သလိုလို ဖြစ်သွားသော်လည်း
မိမိ၏လက်ရေးနှင့် လက်မှတ်ကိုတုပြီး သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်အား သေမင်း၏
ခံတွင်းသို့ များခေါ်ခြင်း ခံခဲ့ရပြီး ကုသိုလ်ကံကောင်း ထောက်မသဖြင့်သာ

သက်ဘေးမှ သိသိကလေး လွတ်ခဲ့ရသည်ကို စဉ်းစားကြည့်ရင် သိတ်လန်
သန်လှုပ်သွားပြန်သည်။

'စစ်သည်တော်ကြီးကို သေကြောင်းကြံစည်တဲ့ ရန်သူထောင့် ခင်သည်
တော်ကြီးရဲ့ အတွင်းမနေရာကို ကောင်းကောင်းကြီးသိတဲ့သူ ဖြစ်နေမယ်။ သခင်မ
အပေါ်မှာ အထင်လွဲမှားမိတဲ့ နေရာကို စစ်သည်တော်ကြီး မလာဘဲ မနေဘူးဆိုတာ သိလို့ သခင်မ
ရဲ့ လက်ရေးလက်သားနဲ့ တူအောင်ရေးပြီး စစ်သည်တော်ကြီးကို စူးစူးရှရှ
ပြန်မယ်။ သခင်မရဲ့ လက်ရေးလက်သားနဲ့ ထိုးမြဲလက်မှတ်ကို တူအောင်
ရေးနိုင်တဲ့လူဟာ အတွင်းလူ ဖြစ်ရမယ်။ ဘယ်သူလဲဆိုတာ စစ်သည်
တော်ကြီး မရိပ်စားမိဘူးလား'

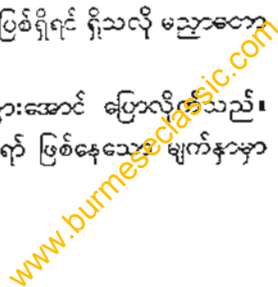
နှင်းကေသရာသည် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်အတွက် စိုးရိမ်သည့် အမှုအရာ
မေးလိုက်သည်။

'ရန်သူဆိုတာ ချို့မပေါက်တော့လည်း ပြောရခက်သားပဲ။ ဒါကို အသာ
ထားပြီး နှင်းကေသရာ သခင်မရဲ့ ခမည်းတော် မြို့စားကြီး ဘယ်ပုံဘယ်နည်း
ဆင်တူခံခဲ့ရတယ်ဆိုတာ ပြောပြစမ်းပါဦး။ ဘယ်သူ့ရဲ့ လက်ချက် ဆိုတာကော
အချိန်အထိ မသိရသေးဘူးလား'

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က မိမိ သိလိုသည့် အချက်ကို မေးလိုက်ရာ နှင်းကေသရာ
၏ မျက်နှာမှာ ဖြူဖပ်ဖြူရောင် ဖြစ်သွားပြန်သည်။

'ဒီအကြောင်းတွေကို ပြန်ပြီး မပြောပါရစေနဲ့။ အသည်းနာလွန်းလို့ပါ။
သခင်မကို သနားရင် ဒီအကြောင်းတွေ မမေးပါနဲ့။ စိတ်မချမ်းသာစရာ စကား
တွေ မကြားချင်တော့ဘူး။ စိတ်ချမ်းသာမယ့် စကားတွေပဲ ကြားချင်တယ်။
ဆင်တူပြ လက်ပျောက် ဆိုသလို ခင်စောမယ်အပေါ်မှာ မြို့စားကြီးရဲ့ သမီးဦး
တော်နာ နှင်းကေသရာအဖြစ် စစ်သည်တော်ကြီး ဘယ်တိုင်းမြင်သလဲ၊ ဘယ်လို
သဘောထားသလဲ၊ နှင်းကေသရာနဲ့ ခင်စောမယ်ရဲ့ ခြားနားချက်က ဘယ်လိုလဲ
ဆိုတာ စစ်သည်တော်ကြီးရဲ့ စိတ်ထဲမှာရှိသမျှ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ဝေဖန်သုံးသပ်
ပြောမိပါ။ ပညာရှိ သူခမိန် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်ရဲ့ ဩဝါဒကို ခံယူလိုလှပါတယ်။
ခြားမဲ့ပြင်မှာ မြင်ရသလို အမှန်အတိုင်း မြင်နိုင်အောင် ဘယ်သူ့ရဲ့ နှုတ်နှုတ်နု
ထောက်ညွှတ် ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ဝေဖန်ပါ။ အပြစ်ရှိရင် ရှိသလို မညာတော
အဖန်ပါ'

နှင်းကေသရာက စကားလွှဲပြောင်းသွားအောင် ပြောလိုက်သည်။
ပြောရင်းပြောရင်း နှင်းကေသရာ၏ ဖြူဖပ်ဖြူရောင် ဖြစ်နေသော မျက်နှာမှာ

ဝန်းနုရောင်သမ်းလာပြီး ရွှင်ရွှင်လန်းလန်း ဖြစ်လာသည်ကို သိရှိပြတ်ကမ္ဘာ
သတ်ပြုမိပေသည်။

‘မျက်နှာ မထောက် မကြောက်မညာ ဟုတ်တိုင်းမှန်ရာ ဝေဖန်ခံရ
တာကတော့ ဟုတ်ပါပြီ။ ဟုတ်တိုင်းမှန်ရာ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ဝေဖန်ရင် ခံနိုင်
ရည် ရှိပါ့မလား’

သိရှိပြတ်ကမ္ဘာနှင့် နှင်းကေသရာ၏ စိတ်နေသဘောထားကို သိ
သဖြင့် အလိုစမ်းလိုက်သည်။

‘ဘာဖြစ်လို့ ခံနိုင်ရည် မရှိရမှာလဲ’

နှင်းကေသရာက စောဒက တက်လိုက်သည်။

‘ဟုတ်တိုင်းမှန်ရာ ဝေဖန်တာကို ခံနိုင်ရည်ရှိဖို့အတွက် ဝေဖန်ခံရ
ဟာ ခပ်ခပ်အပေါ့မှာ အဆွေခင်ပွန်းကောင်းအဖြစ် မမှိတ်မသုန် ယုံကြည်
လိုပါလိမ့်မယ်။ ဒါမှသာ ဝေဖန်သူအနေနဲ့ ဟုတ်တိုင်းမှန်ရာကို မျက်နှာမထောက်
မကြောက်မညာ ဝေဖန်နိုင်ပါလိမ့်မယ်။ ဝေဖန်ခံရသူ အနေနဲ့လည်း အ
ခင်ပွန်းကောင်း တစ်ယောက်ရဲ့ ဖြူစင်သန့်ရှင်းတဲ့ ဝေဖန်ချက်ကို ကြည်ကြည်
ဖြူဖြူ လက်ခံနိုင်ပါလိမ့်မယ်။ အဆွေခင်ပွန်းကောင်းတို့ မည်သည် ဟုတ်တိုင်း
မှန်ရာကို ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ဝေဖန်ရပါတယ်။ ဟုတ်တိုင်းမှန်ရာ ဝေဖန်
ကိုလည်း ခံနိုင်ရည်ရှိရပါတယ်။ သိရှိပြတ်ကမ္ဘာ အပေါ်မှာ အဆွေခင်ပွန်း
ကောင်းအဖြစ် ခင်စောမယ် မမှိတ်မသုန် ယုံကြည်ပါသလား’

သိရှိပြတ်ကမ္ဘာက တည်ငြိမ်သည် လှူနေဖြင့် ပြန်လည် မေး
ထုတ်လိုက်သည်။

‘စစ်သည်တော်ကြီးကို အဆွေခင်ပွန်းကောင်းအဖြစ် မောင်
ဗညားအိမ် စိတ်ချယုံကြည်သလို ခင်စောမယ်လည်း ယုံကြည်စိတ်ချကြေး
တစ်ချိန်က ပွင့်ယာခဲပြီ မဟုတ်လား။ ခင်စောမယ် အပေါ်မှာ သံသယ ဝင်နေတ
ဲ့လား’

‘ဒါဖြင့် ကောင်းပြီ၊ အဆွေခင်ပွန်းကောင်း ပီသ သလား။ မပီသဘူး
ဆိုတာ လက်တွေ့စမ်းသပ်ကြည့်ရအောင်’

သိရှိပြတ်ကမ္ဘာက နီဒါန်းပျိုးလိုက်ပြီး ခင်စောမယ် အမည်ခံ
ကေသရာ၏ အမူအရာကို ခေတ္တမျှ အကဲခတ်နေပေသည်။

မြို့စားကြီး၏ သမီးဦး နှင်းကေသရာသခင်မနဲ့ အရပ်သူ ခင်စောမယ်
ခြားနားချက်ကို ပထမဦးစွာ ဝေဖန်သုံးသပ်ပြပါမယ်။ ရွှေနားဆင်တော်
မြို့စားကြီးရဲ့ သမီးဦး နှင်းကေသရာ သခင်မဟာ အလှူဂုဏ်၊ ဓနဂုဏ်၊ ဆွေ

သိရှိပြတ်ကမ္ဘာ

အစရှိတဲ့ ဂုဏ်မာနတွေ တက်ကြွနေသူ ဖြစ်ပါတယ်။ ငါတို့လူ မြေမှာ
ကုန်းဆိုပြီး မာန်မာနတရားတွေ ဖုံးလွှမ်းနေတဲ့အတွက် အမှန်တရားကို မမြင်
နိုင်ဘဲ ဆင်ကန်းတောတိုး တစ်ဇွတ်ထိုး လုပ်တတ်သူ ဖြစ်ပါတယ်။ အရပ်သူ
ကလေးတွေကတော့ ဒေဝဓမ္မ တရားနှစ်ပါးဖြစ်တဲ့ ဟီရီ နှင့် ဩဇ္ဈာန်တရား
ကိုသာ အရှက်တရား၊ အကြောက်တရားနဲ့ ပြည့်စုံပြီး ဂါရဝနဲ့ နိဝါဒ တရား
ကို လက်ကိုင်ထားတဲ့ ရိုးသားဖြူစင်ပြီး စိတ်ထားမြင့်မြတ်သူ ဖြစ်ပါတယ်။

သိရှိပြတ်ကမ္ဘာက နှင်းကေသရာ၏ အမူအရာကို အကဲခတ်ရင်း
ကေသရာနှင့် ခင်စောမယ်၏ ခြားနားချက်ကို ရှင်းပြလိုက်ရာ ခင်စောမယ်
သည်ခံ နှင်းကေသရာသည် မျက်မှောင်ကြုတ်ပြီး နားထောင်နေရာမှ ၎င်း၏
အမူအရာမှာ နီကျာကျာဖြစ်သွားလိုက်။ ညီပုပ်ပုပ်ဖြစ်သွားလိုက်နှင့် အမျိုးမျိုး
ပြောဆိုလဲသွားပြီး နောက်ဆုံးတွင် မသိမသာ ပြီးလိုက်ပေသည်။

‘နှင်းကေသရာ သခင်မက ဒါလောက်တောင် မာန်မာန ခက်ထန်
သလား’

‘ဒါထက်တောင် ပိုချင် ပိုပါလိမ့်မယ်’

‘ခင်စောမယ်ကျတော့ ရိုးသားဖြူစင်ပြီး စိတ်ထားမြင့်မြတ်တယ်လို့
ပြောပါသလား။ ခင်စောမယ်နဲ့ နှင်းကေသရာတို့ ခြားနားချက်ဟာ အထက်နဲ့
အောက်၊ ဘဝဂံနဲ့အဝီစိ၊ မိုးနဲ့မြေကြီးလို ဖီလာဆန့်ကျင်ဖြစ်ပြီး ကွာခြားလွန်းလှ
သလား’

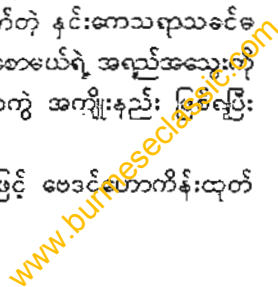
‘မှန်ပါတယ်။ နှင်းကေသရာသခင်မနဲ့ အရပ်သူ ခင်စောမယ်ဟာ
အလှူလိုနည်းနှင့်မှ နှိုင်းယှဉ်လို့ မရအောင် ဖီလာဆန့်ကျင် ဖြစ်နေပါတယ်။

ခင်စောမယ်ရဲ့ ချစ်စရာကောင်းတဲ့ အရည်အသွေးတွေကို နှင်းကေသရာ
သခင်မက မျက်ဆီးပစ်မှာကို စိုးရိမ်ရပါတယ်’

‘စစ်သည်တော်ကြီး ဘယ်လို ပြောလိုက်တာလဲ’

‘အဆွေခင်ပွန်းကောင်း ပီသစွာ ဟုတ်တိုင်းမှန်ရာကို ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း
ဝေဖန်သုံးသပ်လိုက်ခြင်းသာ ဖြစ်ပါတယ်။ မာန်မာနတည်းဟူသော တိမ်သလာ
ဖုံးကွယ်နေတဲ့အတွက် အမှန်တရားကို မြင်နိုင်စွမ်းမရှိတဲ့ အမှားကို အမှန်
တရားပြီး ဆင်ကန်းတောတိုး တစ်ဇွတ်ထိုးလုပ်တတ်တဲ့ နှင်းကေသရာသခင်မ
ကဲ့သို့ ရိုးသားဖြူစင်ပြီး စိတ်ထားမြင့်မြတ်တဲ့ ခင်စောမယ်ရဲ့ အရည်အသွေးကို
မျက်ဆီးပစ်သလို ဖြစ်စေနိုင်ရုံသာမက အရှက်တကွ အကျိုးနည်း ဖြစ်စေခြင်း
အားနဲ့ ရင်ဆိုင်ရဖို့ လမ်းစပေါ်နေပါတယ်’

သိရှိပြတ်ကမ္ဘာသည် မျက်နှာသေကြီးဖြင့် ဗေဒင်ပဟာကိန်းထုတ်

လိုက်သည်။

အလွန်တရာ ခိုင်လုံတဲ့ အကြောင်းပြချက် ရှိပါသော်လည်း ထိုအကြောင်း ပြချက်ကို ဖွင့်ဟရန် အခါအခွင့် မသင့်သေးပါသဖြင့် ဖွင့်ဟခြင်း မပြုနိုင်သည့် ကို သည်းခံတော်မူပါ။

ဒီမှာ စစ်သည်တော်ကြီး၊ သခင်မကို ပဟေဠိတွေနဲ့ ဦးနှောက်ခြောက် အောင် လုပ်မနေစမ်းပါနဲ့။ စစ်သည်တော်ကြီး ပြောတဲ့ စကားတွေရဲ့ အဓိပ္ပာယ်ကို တစ်ခုမှ အစဖော်လို့ မရဘူး။

ဦးနှောက်အခြောက်ခံပြီး စဉ်းစားတော်မူပါနဲ့။ အချိန်တန်လွှင့် နှားပိန် ကန်ပါလိမ့်မယ်။ သည်းခံပြီး စောင့်စားတော်မူပါ။

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်သည် နှစ်ယောက်သား ခေါင်းချင်းဆိုင်ပြီး တီးတိုး ဆွေးနွေးနေကြသည့် မင်းသိဒ္ဓတ်နှင့် မင်းရွှေခဲတို့ဘက်သို့ မသိမသာ လှည့်ကြည့်ရင်း အပြေပေးလိုက်ရာ၊ နှင်းကေသရာသည် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်၏ အမူအရာကို အကဲခတ်နေရာမှ ညင်သာစွာ သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

‘ကောင်းပါပြီ၊ သည်းခံပြီး စောင့်စားပါဆိုရင် စောင့်စားပါမယ်။ အနိမ့်တန်ခိုးသာ သခင်မကို ရှင်းပြစမ်းပါ။ ဒါကို အသာထားပြီး စောစောစော စစ်သည်တော်ကြီး ရွတ်ဆိုပြသွားတဲ့ လင်္ကာကို စောစောကလိုပဲ အသံအသံထားနဲ့ ရွတ်ဆိုပြစမ်းပါဦး။’

နှင်းကေသရာက တောင်းခံလိုက်ပြန်ရာ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က ခေါင်းထစ်ပြလိုက်သည်။

‘ရွေးပါးစပ်က နတ်စကားထွက်သလို ဖြစ်နေလိမ့်မယ် ဖြစ်တဲ့အတွက် သည်းခံတော်မူပါ။’

‘ရှင် ဘယ်လိုလူလဲ’

‘အညံတရစစ်သည်တော် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်ပါ။’

ဒီနာမည်ကြီးကို အတော် သဘောကျနေတယ် မှတ်တယ်။ ဒါက အသာထားပြီး စစ်သည်တော်ကြီးဟာ ကဗျာလင်္ကာကို ပြောင်မြောက်စွာ ရွတ်ဆိုသီကုံးနိုင်တဲ့ စွမ်းရည်သတ္တိ ရှိပါလျက် သခင်မကို ဘာပြုလို့ လှည့်စားနေတာလဲ။ စစ်သည်တော်ကြီးရဲ့ ပြောင်မြောက်တဲ့ လက်ရာမွန်ကို ဘုရင်ကြီး ရွှေနားကြားအောင် ရွှေနားတော်သွင်းလိုက်ရရင် စစ်သည်တော်ကြီးကို ချီးမြှောက်စားတော်မူမှာ အမှန်ပဲ။

နှင်းကေသရာသည် ၎င်း၏ စိတ်ထဲတွင် ရှိသမျှ ဖွင့်ဟလိုက်ပြီး တစ်စုံတစ်ရာ စဉ်းစားမိသည့် အမူအရာဖြင့် မျက်နှာညှိုးငယ်သွားပေသည်။

‘ဘုရင်မကြီး တိုင်းခန်းလှည့်လည်တော်မူတဲ့အခါ ဆောင်းဘူးမြို့ကို ခေတ္တဝင်ရောက်ပြီး သခင်မရဲ့ စံအိမ်တော်မှာ စံနေတော်မူလိမ့်မည်။ ကြားသိရတယ်။ ဒီသတင်းကို စစ်သည်တော်ကြီး ကြားပြီးပြီ မဟုတ်လား။’

နှင်းကေသရာက သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်အား မေးလိုက်ပြန်သည်။

‘အတိအကျတော့ သတင်းမရသေးကြောင်းပါ။ တိုင်းခန်းလှည့်လည်တော်မူတဲ့အခါ ဆောင်းဘူးမြို့ကို ခေတ္တဝင်ရောက်ဖို့ အစီအစဉ်ရှိကြောင်းတော့ သုံးသိုးသန့်သန့် ကြားသိရကြောင်းပါ။’

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က အဖြေပေးလိုက်ရာ နှင်းကေသရာသည် တစ်စုံတစ်ရာ ပြန်မပြောသေးဘဲ ခေတ္တမျှ စဉ်းစားနေပေသည်။

‘ဆောင်းဘူးမြို့ဘက်ကို ဘုရင်မကြီး တိုင်းခန်းလှည့်လည်တော် မမူပါစေနဲ့လို့ သခင်မ ဆုတောင်းတယ်။ ဘုရား သိကြား မ လို့ ဘုရင်မကြီး တိုင်းခန်းလှည့်လည်တော်မူမယ့် အစီအစဉ်ကို ဖျက်သိမ်းပါစေ။’

နှင်းကေသရာသည် မျက်နှာမသာမယာနှင့် ညည်းညူလိုက်သည်။

‘ဘယ်လိုအကြောင်းကြောင့် ဘုရင်မကြီး တိုင်းခန်းလှည့်လည်တော်မူလာမှာကို စိုးရိမ်တော်မူရပါသလဲ။ နှင်းကေသရာ သခင်မကို သမီးတော်ရင်းနဲ့ ခြား ကြင်နာယုယတော်မူတယ် မဟုတ်လား။’

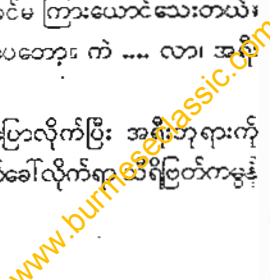
သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က ပြန်မေးလိုက်ရာ နှင်းကေသရာမှာ မျက်နှာပျက်သွားပေသည်။

‘အို .... သခင်မ ဘာတွေ ပြောမှန်း မသိဘူး။’

နှင်းကေသရာသည် မိမိ စောစောက လွှတ်ခနဲ ပြောလိုက်မိသည့် စကားကို ဖုံးကွယ်ရန် ကြိုးစားရင်း လေသာဆောင်၏ အစွန်တစ်နေရာတွင် ခေါင်းချင်းဆိုင်၍ တီးတိုး ဆွေးနွေးနေကြသည့် မင်းသိဒ္ဓတ်နှင့် မင်းရွှေခဲတို့ ဘက်သို့ လှည့်ကြည့်လိုက်စဉ်၊ မြင်းကိုယ်စီဖြင့် ပြန်လာကြသော မောင်တော်ညည်းအိမ်နှင့် အရီးဘုရား ပန်းလှိုင်တိပိထား သီရိမာလာ သခင်မကို ဗြင်သိုက်သဖြင့် ခေတ္တမျှ ငေးစိုက်ကြည့်နေမိပေသည်။

‘ဟော ပြောရင်းဆိုရင်း အရီးဘုရား ပြန်လာပြီ။ စစ်သည်တော်ကြီးကို ဗြင်ရင် နှုတ်သီးကောင်း လျှာပါးနဲ့ ရန်တွေ့မှာ သခင်မ ကြားယောင်သေးတယ်။ စစ်သည်တော်ကြီးတော့ ခေါင်းကျိန်းဖို့သာ ပြင်ပေတော့ ကဲ ... လား။ အရီးဘုရားကို အကြိုတော် ထောက်ရအောင်။’

နှင်းကေသရာသည် စကားလှဲပြောင်းပြောလိုက်ပြီး အရီးဘုရားကို အကြိုတော်ထောက်ရန် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်အား အဖော်ခေါ်လိုက်ရာ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်

မြို့စားလေး ဗညားအိမ်ကို သားတော်သမီးတော် အရင်းလို ခင်မင်ရင်းနှီးတော်
မူတဲ့အတွက် မြို့စားလေးရဲ့ စံအိမ်တော်မှာ တည်းခိုဖို့ စီစဉ်ထားကြောင်း သိ
ပါတယ်။ မြို့စားလေး ဗညားအိမ်ရဲ့ စံအိမ်တော်မှာ တည်းခိုနေချိန်တွင် ရှင်
ဘုရင်မကြီးကို လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်ဖို့ ကြံစည်အားထုတ်နေသူတွေ ရှိနေပါတယ်။
သိရှိမြတ်ကမ္မန်က တစ်ခွန်းချင်း ရှင်းပြလိုက်ရာ ခင်စောမယ်အမည်
နင်းကေသရာမှာ ဆောက်တည်ရာ မရအောင် ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်သွားပေသည်။
အသားအရေ ဖြူဖပ်ဖြူရောင်ဖြစ်သွားပြီး မျက်လုံးမျက်ဆန် ပြူး၍သွားလေသည်။
'ဘုရား၊ ဘုရား၊ ဘုရား ကယ်တော်မူပါ။ ဘုရင်မကြီး ဘေး
ရန်မသန်းပါအံ့ ဘုရား။ ဘုရင်မကြီး သက်တော်ရာကျော် ရှည်ပါစေ'
နင်းကေသရာသည် တုန်ယင်သော အသံများဖြင့် ဘုရား "တ" လို
သည်။

အတွက် ဘာမှ မစိုးရိမ်ပါနဲ့။ အာဏာရူး လူယုတ်မာတွေရဲ့ အကြံ
အညံ့ကို ကြိုတင်သိရှိထားပြီး ဖြစ်တဲ့အတွက် ဘုရင်မကြီးရဲ့ အသက်
အန္တရာယ် မပြုနိုင်ပါဘူး။ အန္တရာယ်ပြုမယ့် ငမိုက်သား လူသတ်သမားတွေ
ထည်း ရှင်းလင်းသုတ်သင်ပစ်လိုက်ပါပြီ'

'ဟင် ဟုတ်လား၊ ဒီစကားကြားရတာ ဝမ်းသာလိုက်တာ။ ခု
သခင်ကျသွားတော့တယ်'

နင်းကေသရာသည် ရင်ဝကို လက်နှင့်ဖိရင်း ပြောလိုက်သည်။

'ဒါက အရေးမကြီးဘူး။ ဘုရင်မကြီးကို လုပ်ကြံဖို့ စီစဉ်ခဲ့တဲ့ ကိစ္စ
ပတ်သက်ပြီး အကြံအစည် အောင်မြင်သည် ဖြစ်စေ၊ မအောင်မြင်သည်ဖြစ်
မြို့စားလေးဗညားအိမ်နဲ့ နင်းကေသရာ သခင်မတို့ အပေါ်မှာ အပြစ်ပုံနှု
ကြံစည်အားထုတ်နေတဲ့ လူတွေရှိပါတယ်။ ဘုရင်မကြီးကို လုပ်ကြံဖို့ အစီအ
နဲ့ ပတ်သက်ပြီး နင်းကေသရာ သခင်မနဲ့ မောင်တော် ဗညားအိမ်တို့
ထိပ်တန်းခေါင်းဆောင်များအဖြစ် ပါဝင်ကြောင်း သက်သေအထောက်အထာ
တွေ ပြပြီး နင်းကေသရာ သခင်မနဲ့ မောင်တော် ဗညားအိမ်ကို ပျက်စီး
ပျက်စီးကြောင်း ကြံစည်နေသူတွေ ရှိနေပါတယ်'

သိရှိမြတ်ကမ္မန်က ထပ်လောင်းပြီး သတိပေးလိုက်ရာ နင်းကေသရာ
မှာ မိမိ၏နားကိုပင် မိမိ မယုံနိုင်အောင် ဖြစ်သွားပေသည်။

ရိုင်းပျလှချည်လား။ ဒီအကြံအစည်ကို ကြံစည်တာ ဘယ်လို လူယုတ်
တွေလည်း ပြောပြစမ်းပါဦး။ ရာဇာဓိရာဇ် ဘုရင်မင်းတရားကြီးရဲ့ လက်ထက်
ဘေးထူးခြား ရှင်စောပုဘုရင်မကြီး လက်ထက်တော်တိုင်အောင် ခမည်းတော်

သင်္ချိုင်းသံစား
ထဲ ရွာစံမြို့စားကြီးဟာ အသက်ပေးပြီး သစ္စာတော် စောင့်ဆိုဆိုသေခဲ့တယ်
ဟာ တစ်နိုင်ငံလုံး သိပါတယ်။ ရှင်စောပု ဘုရင်မကြီး အပေါ်မှာ ဆောင်တော်
ဗညားအိမ်ရော သခင်မပါ အသက်နဲ့လဲပြီး သစ္စာစောင့်သိ ခိုသေထားလိုက်
ထုတ်ခိုင်းသိပါတယ်'

'လူတိုင်းသိပါတယ် ဆိုပေမယ့် လူတိုင်းထဲမှာ မိတ်ဆွေဟန်သော
အတို ရန်သူတွေ ရှိနေတာကို သတိပြုသင့်ပါတယ်။ သူတို့ရဲ့ အကြံအညံ့သာ
အောင်မြင်သွားရင် နင်းကေသရာသခင်မရော မောင်တော်ဗညားအိမ်ပါ သိက္ခာ
ကျပြီး ပျက်စီးခြင်းဘေးနဲ့ ရင်ဆိုင်ရပါလိမ့်မယ်'

'ဒါတွေကို စစ်သည်တော်ကြီး ဘယ်လိုလုပ်ပြီး သိသလဲ'

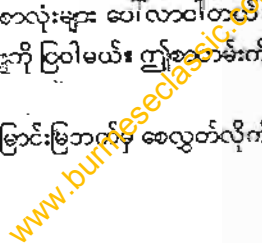
'ခိုင်လုံတဲ့ သက်သေအထောက်အထားတွေ ရရှိထားတဲ့အတွက် ခုလို
ထပ်အပ်သေချာ ပြောနိုင်ခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ ငမိုက်သား သိရှိမြတ်ကမ္မန်ရဲ့
ထက်ဝယ်မှာ ရရှိထားတဲ့ သက်သေခံ အထောက်အထားအရ ဆိုရင် နင်းကေ
သရာ သခင်မကို သစ္စာဖောက်အဖြစ် ရင်ခွဲ၊ အသည်းနေပူလှန်းပြီး သေဒဏ်
ခံရခြင်း ခံရမှာ သေချာနေပါတယ်'

'သစ္စာဖောက် .... ဟုတ်လား၊ သခင်မ တယ်တုန်းက ဘုရင်မကြီး
အပေါ်မှာ သစ္စာဖောက်ခဲ့ဘူးလို့လဲ။ ဘုရင်မကြီးအပေါ်မှာ သခင်မလောက်
သစ္စာစောင့်သိရှိသေတဲ့လူ ရှိလိမ့်မယ် မထင်ဘူး။ သခင်မအပေါ်မှာ ဘုရင်မကြီး
ထဲ သမီးတော်နှစ်ပါးနဲ့အတူ ထပ်တူထပ်မျှ ချစ်မြတ်နိုးတော်မူသလို သခင်မ
လည်း ဘုရင်မကြီး အပေါ်မှာ မယ်တော် အရင်းလို ကြည်ညိုလေးစား
ကြောင်း လူတိုင်း သိပါတယ်။ ဘုရင်မကြီးအပေါ်မှာ သခင်မ ဘယ်တုန်းကမှ
သစ္စာမဖောက်ခဲ့ဘူး။ ဘယ်တော့မှလည်း သစ္စာဖောက်ဘူး။ ဘုရင်မကြီးအပေါ်
မှာ သခင်မ သစ္စာဖောက်ခဲ့ရတယ် ဆိုရင် သက်သေအထောက်အထား ပြစမ်းပါ။
နင်းကေသရာမှာ မိမိအား သစ္စာဖောက်ဟု စွပ်စွဲခံရသဖြင့် ဇနီးမရပ်
နိုင်အောင် ဖြစ်နေပေသည်။

'ဤစာတမ်းကို ဖတ်ရှုတော်မူပါ။ ဤစာတမ်းမှာ မူရင်းအဟုတ်သေးပါ။

ဤကူးယူထားခြင်းသာ ဖြစ်ပါတယ်။ မူရင်းစာတမ်းမှာ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ပြုပေါ်တွင်
ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်နည်းဖြင့် ရေးသားထားတဲ့အတွက် သာမန်မျက်စိဖြင့် မမြင်နိုင်ပါ။
အောင်ပြီး အပူဓာတ်ပေးလိုက်သည့် အခါကျမှ ဓာလုံးများ ပေါ်လာပါတယ်။
ဤစာတမ်းကို ဖတ်ရှုပြီးတဲ့အခါ မူရင်း ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးကို ပြပါမယ်။ ဤစာတမ်းကို
ဦးစွာပထမ လုံးစေ့ပတ်စေ ဖတ်ရှုကြည့်ပါဦး'

သိရှိမြတ်ကမ္မန်သည် ပြောပြောဆိုဆို မြောင်းမြဘက်မှ လေထုတ်လိုက်

သော လူသတ်သမား မင်းလှကောင်းအား ဗောလကွန်၏ လယ်တောရှိ စပ်တဲ
ထဲတွင် တောနွဲ့နှင့် ဟောညီတို့ညီနောင် ဖမ်းဆီးချုပ်နှောင်ထားစဉ် မင်းလှကောင်း
ထံမှ သိမ်းဆည်းရရှိခဲ့သည့် ပုရပိုက်ဖြူမှ ကူးယူထားသည့် မိတ္တူစာတမ်း
ခပ်စာမယ် အမည်ခံ နှင်းကေသရာ၏ လက်သို့ ပေးအပ်လိုက်ရာ နှင်းကေသ
မှာ ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်နေသဖြင့် စာတမ်းကို လှမ်းမယူဘဲ လက်ဝါးကာပြု
သည်။

'စစ်သည်တော်ကြီး ဖတ်ပြစမ်းပါ။ သခင်မ အသည်းထိတ်လွန်း
မတတ်ပါရစေနဲ့'

နှင်းကေသရာက ပြန်ပြောလိုက်ရာ သီရိဗြတ်ကမ္မန်သည် 'ပုရပို
မှ ကူးယူထားသည့် စာတမ်းကို တစ်လုံးချင်း ပီသစွာ ဖတ်ပြလိုက်သည်။
ပုရပိုက်ဖြူမှ မိတ္တူကူးယူထားသည့် စာတမ်းမှာ အောက်ပါအ
ဖြစ်ပေသည်။

နှင်းကေသရာ ဘွဲ့ခံ ခင်စောမယ် သိသာရန်မှာ -

ရှင်စောပု ဘုရင်မကြီး တိုင်းခန်း လှည့်လည်ရာတွင်
ဆောင်းတူးမြို့စားကြီး၏ ခံအိမ်တော်တွင် ဓေတ္တံနေတော်
မူရန် အစီအစဉ် ရှိသည်ကို အသေအရှာ သိရသည်။

ဘုန်းကြီးလူထွက်အား အိမ်ရှေ့အရာ အပ်နှင်းရုံသာ
မက ထီးနန်းကိုပါ လွှဲပြောင်းပေးရန် စီစဉ်လျက်ရှိကြောင်း
အမိန့်အမာ သိရသည်။ ဘုန်းကြီးလူထွက်အား ထီးနန်း
လွှဲပြောင်းပေးပါက တိုင်းပြည် ငါးဝါးမှောက်လိမ့်မည်။

ထီးနန်းလွှဲပြောင်း မပေးမီ ကျွန်တော်၏ အရေးတော်ပုံ
အောင်မြင်ဖို့ အရေးကြီးသည်။ ဤကိစ္စအတွက် နှင်းကေသရာ
ဘွဲ့ခံ ခင်စောမယ်အား တာဝန်ပေးရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်ပြီး
ဖြစ်သည်။

ဤစာလွှာကို ယူဆောင်လာသူထံမှ ညွှန်ကြားချက်များ
အတိုင်း လိုက်နာဆောင်ရွက်ပါလေ။

စစ်တောင်းမြို့စားကြီး၏ သားတော် သမိန်တိဿကုဗ္ဗာ
၏ ရှေ့ဆောင် လမ်းပြမှုကိုလည်း တစ်သဝေမတိမ်း နှာခံပါ။
အရေးတော်ပုံ အောင်မြင်ရေးအတွက် တန်ခိုးအရှိန်အဝါ
ကြီးမားသော မြို့စားရွာစားကြီးများနှင့် ဗိုလ်မှူးတပ်မှူးများ

ကိုယ်တိုင် ဦးဆောင် ပါဝင်လျက် ရှိသဖြင့် လေ့လာဆောင်ရွက်
ရမည်။

ဤစာလွှာကို ဖတ်ရှုပြီး မီးဖို့ ဖျက်ဆီးဝန်ခံသော
အရေးတော်ပုံ အောင်ရမည်။

သီရိဗြတ်ကမ္မန်သည် အထက်ပါ ညွှန်ကြားလွှာကို ခင်စောမယ်
ဘွဲ့ခံ နှင်းကေသရာ ကြားသာရုံ တစ်လုံးချင်း ပီပီသသ ဖတ်ပြလိုက်ရာ
စောမယ်သည် မျက်မှောင်ကြွတ်ပြီး အောက်နှုတ်ခမ်းကို ပြတ်လုမတတ်
ဘဲ နားထောင်နေပေသည်။ ပြီးမှတစ်ဖန် သက်ပြင်းချလိုက်ပြန်သည်။

'စစ်သည်တော်ကြီး ဖတ်ပြတဲ့ စာတမ်းထဲမှာ ဘုရင်မကြီးကို လုပ်ကြံဖို့
ညွှန်ကြားတစ်ပါဒမှ မပါပါလား'

ခင်စောမယ်သည် သီရိဗြတ်ကမ္မန်၏ လက်မှ စာတမ်းကို ယူ၍
တစ်ကြိမ်ဖတ်ရှင်း ပြန်ပြောလိုက်သည်။

'ဒါက အချင်းချင်း နားလည်သဘောပေါက်ရုံဆိုပြီး အရိပ်အမြွက်မျှ
ထားတာပါ။ ဤစာလွှာကို ယူဆောင်လာသူထံမှ ညွှန်ကြားချက်များ

အတိုင်း လိုက်နာဆောင်ရွက်ပါလေ ဆိုတဲ့ စကားအဓိပ္ပာယ်က အင်မတန်
ကျယ်ဝန်းပါတယ်။ ခင်စောမယ်က ဘုရင်မကြီးရဲ့ သမက်တော်အငယ်

ဘွဲ့ခံ ဘုန်းကြီးလူထွက်ကို ဓမ္မစေတီဘွဲ့နဲ့ အိမ်ရှေ့အရာ အပ်နှင်းခဲ့တာ
အကျန်ပဲဘူးဆိုတာ သိလို့ ခင်စောမယ်ကို အကာအကွယ်ယူပြီး ဘုရင်မကြီး

လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်ဖို့ ကြံစည်အားထုတ်နေကြတာပါ။ ဒီစာတမ်းကို ယူဆောင်
တဲ့ လူဟာ ဘုရင်မကြီးကို လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်ဖို့ တာဝန်ပေးခြင်း ခံရတဲ့

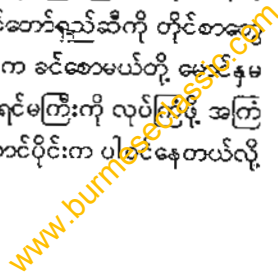
လူသမားပါ။ ဒါပေမဲ့ အဲဒီလူသတ်သမားကို သုတ်သင်ရှင်းလင်းဖန်တီး
တဲ့အတွက် ဘုရင်မကြီးကို လုပ်ကြံဖို့ အကြံအစည် အောင်မြင်ဖို့ လမ်းစေ

တာပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ ဘုရင်မကြီးကို လုပ်ကြံဖို့ အကြံအစည် အောင်မြင်
ခြင်းပဲ။ မအောင်မြင်သည်ဖြစ်စေ ခင်စောမယ်တို့ မောင်နှမကို ကြံရာပါများ

မင်းပြစ်မင်းဒဏ်သင့်အောင် ချောက်တွန်းဖို့ ကြံစည်အားထုတ်နေတဲ့
ရန်နေပါတယ်။ ယခုပင်လျှင် မင်းကြီးသက်တော်ရှည်ဆီကို တိုင်စာတွေ

ထုတ်ဖို့နေလို့ မင်းကြီးသက်တော်ရှည် ကိုယ်တိုင်က ခင်စောမယ်တို့ မောင်နှမ
မှာ သင်္ကာယနဲ့မကင်း ဖြစ်နေပါတယ်။ ဘုရင်မကြီးကို လုပ်ကြံဖို့ အကြံ

ပတ်သက်ပြီး ခင်စောမယ်ဟာ ခေါင်းဆောင်ပိုင်းက ပါဝင်နေတယ်လို့

ထင်အင်သေချာ စွပ်စွဲထားတဲ့ စာတမ်းတစ်စောင် မင်းကြီးသက်တော်ရှည်ထံကို ဆောင်ပို့နေပါတယ်'

သီရိဗြတ်ကမ္မန်က ပြန်ပြောလိုက်ရာ ခင်စောမယ် အမည်ခံ နှင်းကောသရာမှာ မျက်လုံးပြူးသွားပြန်သည်။

'တပ်အပ်သေချာ စွပ်စွဲထားတယ် ဟုတ်လား။ မတော်မတရား စွပ်စွဲတာ ဘယ်သူလဲ'

'ဘယ်သူလဲဆိုတာ မသိရလို့ ခက်နေပါတယ်။ လက်ရေးကို ဖျက်ပြီး ရေးသားထားတဲ့အပြင် တိုင်စာပေးပို့သူရဲ့ အမည်နဲ့လိပ်စာ ပါမလာပါဘူး'

'ခင်စောမယ် အပေါ်မှာ ဘယ်လိုစွပ်စွဲထားသလဲ။ စစ်သည်တော်ကြီး မှတ်မိသလောက် ပြောပြစမ်းပါ'

'မှတ်မိသလောက် တစ်ခုစီ ပြောပြပါမယ်။ စိတ်ရှည်ရှည်ထားပြီး နားထောင်ပါ။ ပထမ စွပ်စွဲချက်က ရှင်ဓမ္မဓရ လူထွက်ကို ဓမ္မစေတီဘုန်း နန်းလျာထားတဲ့ ကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်ပြီး မဟာဆီ မဟာသွေး နန်းလျာမထားဘုန်းကြီးလူထွက်ကို နန်းလျာထားရမလား ဆိုပြီး လူသိရှင်ကြား ပြင်းပြင်းထန်ထန် ကန့်ကွက် ပြောဆိုနေကြောင်း တပ်အပ်သေချာ စွပ်စွဲထားပါတယ်။ သီရိဗြတ်ကမ္မန်က ပထမ စွပ်စွဲချက်ကို တင်ပြလိုက်သည်။

'ဘုန်းကြီးလူထွက်ကို နန်းလျာထားရမလားဆိုပြီး ကန့်ကွက်ခဲ့တာတော့ အမှန်ပဲ။ ဒါဘာဖြစ်သလဲ။ စစ်သည်တော်ကြီးရဲ့ ရှေ့မှာတောင် လူသိရှင်ကြား ကန့်ကွက်ခဲ့သေးတယ် မဟုတ်လား။ မကျေနပ်လို့ မကျေနပ်ကြောင်း ပြောပြီး ကန့်ကွက်တာ ဘာဖြစ်သလဲ။ ဘုရင်မကြီးရဲ့ အဆုံးအဖြတ်နဲ့ ပတ်သက်ပြီး သဘောထားချင်း မတိုက်ဆိုင်လို့ မတိုက်ဆိုင်ဘူးဆိုတာ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြောတာတောင် မပြောရတော့ဘူးလား'

ခင်စောမယ်က စိတ်လိုက်မာန်ပါ ပြန်ပြောလိုက်သည်။

'တိုးတိုးသက်သာ မိန့်တော်မူပါ။ အခြားလူတွေ ကြားသွားမသင့်လျော်ပါဘူး'

သီရိဗြတ်ကမ္မန်က သတိပေးလိုက်သည်။

'ဒီမှာ စစ်သည်တော်ကြီး၊ ဘုန်းကြီးလူထွက်ကို နန်းလျာထားရမလား ဆိုပြီး ခင်စောမယ် ပြောခဲ့တုန်းက ခင်စောမယ်ရဲ့ အနီးအနားမှာ စစ်သည်တော်ကြီးနဲ့ မိုးအုံးနောင် မောင်ဘုရားပဲ ရှိတယ်။ မင်းကြီးသက်တော်ရှည်နားကို ဒီသတင်း ပေါက်ကြားတာ စစ်သည်တော်ကြီးရဲ့ လက်ချက်

သည်းကောင်း၊ မိုးအုံးနောင် မောင်ဘုရားရဲ့ လက်ချက်သော် လည်းကောင်း ခြင်ရမယ်'

'သီရိဗြတ်ကမ္မန်အပေါ်မှာ ဒီလောက်တောင် အထင်သေးသလား'

'အထင်သေးလို့ ပြောနေတာ မဟုတ်ဘူး။ ခင်စောမယ် ပြောတဲ့ စကားကို အပြင်လူတွေ မကြားနိုင်ဘူး။ စစ်သည်တော်ကြီးနဲ့ မိုးအုံးနောင် မောင်ဘုရားရဲ့ ရှေ့မှာသာ ခင်စောမယ် ပြောခဲ့မိတယ် ထင်တယ်။ လူစိမ်းသူစိမ်းသူ မပြောခဲ့မိပါဘူး။ အဲဒါကို အသာထားပြီး ဒုတိယ စွပ်စွဲချက်ကို ပြောပြစမ်းပါဦး'

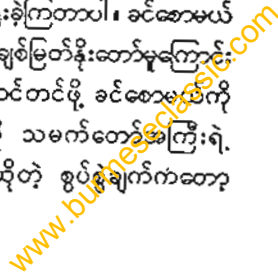
ခင်စောမယ်က မေးလိုက်ပြန်သည်။

'ဒုတိယစွပ်စွဲချက်က ဘုရင်မကြီးရဲ့ သမက်တော်အကြီးကို နန်းလျာထားဖို့ လိုလားတဲ့ စစ်တောင်းမြို့စားကြီးရဲ့ သားတော် သမိန်တိဿကမ္မာနဲ့ သမက်အသွယ်ပွဲပြုလုပ်ပြီး ခင်စောမယ်တို့ မောင်နှမရဲ့ စံအိမ်တော်မှာ သမက်တော် အကြီးကို လိုလားသူတွေ မကြာခဏ စုဝေးစေပြီး လျှို့ဝှက်ဆွေးနွေး နိုင်ပင်နေကြတယ် ဆိုတဲ့ စွပ်စွဲချက်ပါပဲ'

သီရိဗြတ်ကမ္မန်က မိမိ မှတ်သားမိသလောက် ဖွင့်ဟလိုက်သည်။ 'ဒါတင်ပဲလား'

'ဘုရင်မကြီး အပေါ်မှာ သစ္စာစောင့်သိ ရှိသေတဲ့ မြို့စားလေး သားအိမ်ကို သမက်တော်အကြီးရဲ့ ဘက်တော်သား ဖြစ်လာအောင် ခင်စောမယ် ကိုယ်တိုင် ဆွဲဆောင်နေတယ်လို့ စွပ်စွဲထားပါသေးတယ်'

'ဒီစွပ်စွဲချက်တွေဟာ မှန်သင့်သလောက်တော့ အမှန်သားပဲ။ ဒါပေမဲ့ ခင်စောမယ်တို့ ဆွေးနွေးတဲ့ကိစ္စက ဘုရင်မကြီးအပေါ်မှာ သစ္စာဖောက်ဖို့ မဟုတ်ပါဘူး။ လုပ်ကြံဖို့ဆိုတာတော့ အိပ်မက်တောင် မမက်ပါဘူး။ ဘုန်းကြီးလူထွက်ကို နန်းလျာထားတဲ့ကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ဘုရင်မကြီးရဲ့ အဆုံးအဖြတ် မကျေနပ်လို့ မကျေနပ်ကြောင်း ပြောခဲ့ပေမယ့် ဘုရင်မကြီး အပေါ်မှာတော့ ခင်စောမယ်တော် အရင်းလို လေးစားကြည်ညိုတဲ့အပြင် အသက်နဲ့လဲပြီး သစ္စာစောင့်သိ သလောက်ပါ။ ခင်စောမယ်တို့ ဆွေးနွေးတိုင်ပင်ခဲ့ကြတာဟာလည်း ဘုရင်မကြီးအပေါ်မှာ ပြောင်းလဲလာအောင် လျှောက်တင်ဖို့ ဆွေးနွေးခဲ့ကြတာပါ။ ခင်စောမယ်ဘုရင်မကြီးက သမီးတော်နှစ်ပါးနဲ့ ထပ်တူထပ်မျှ ချစ်မြတ်နိုးတော်မူကြောင်း ကြိုတဲ့အတွက် ဘုရင်မကြီး နားဝင်အောင် လျှောင်တင်ဖို့ ခင်စောမယ်ကို ခင်ပေးခဲ့ကြတာပါ။ မောင်တော်ဗညားအိမ်ကို သမက်တော်အကြီးရဲ့ သမက်တော်သားဖြစ်လာအောင် ဆွဲဆောင်နေတယ်ဆိုတဲ့ စွပ်စွဲချက်ကတော့

သို့မဟုတ် မမှန်ပါဘူး။ မောင်တော် ဗညားအိမ်လည်း ဘုရင်မကြီးအပေါ်မှာ အသက်နဲ့လဲပြီး သစ္စာစောင့်သိခဲ့တာ အမှန်ပါ။ ခင်စောမယ်ရဲ့ စေတနာကို ဝေဒနာဖြစ်အောင် မတော်မတရား စွပ်စွဲပြီး ကုန်းချောတာ ဘယ်သူလဲ။ ဒါကို ခင်စောမယ် သိချင်တယ်'

ခင်စောမယ် အမည်ခံ နှင်းကေသရာက သူ့အပေါ်တွင် မတော်မတရား စွပ်စွဲသည်ကို မခံမရပ်နိုင်သည့် အမူအရာဖြင့် ပြောလိုက်သည်။

'တစ်နေ့ကျရင်တော့ ဘယ်သူဘယ်ဝါရဲ့ လက်ချက်ဆိုတာ သိရပါလိမ့်မယ်။ ဒါပေမဲ့ ဒီအတောအတွင်းမှာ ခင်စောမယ်တို့ မောင်နှမနှစ်ယောက်စလုံး အပြောအဆို အနေအထိုင်နဲ့ အသွားအလာကစပြီး သတိပြုဆင်ခြင်ဖို့ လိုပါတယ်။ ခင်စောမယ်တို့ မောင်နှမကို ပျက်စီးရာပျက်စီးကြောင်း ကြံစည်နေတဲ့ အတွင်းရန်သူတွေ ရှိနေပါတယ်။ ရန်သူကို ရန်သူမှန်းသိရရင် ကြောက်စရာ မလိုပါဘူး။ အဆွေခင်ပွန်းဟန်ဆောင်ပြီး အကောက်ကြံနေတဲ့ အတွင်းရန်သူကို ပိုပြီး ကြောက်စရာ ကောင်းပါတယ်'

'ခင်စောမယ်တို့ မောင်နှမ ပျက်စီးရာ ပျက်စီးကြောင်း အကောက်ကြံနေတဲ့သူဟာ ဘယ်သူလဲ။ ဘာဖြစ်လို့ အကောက်ကြံရတာလဲ။ တစ်ဖက်သား ပျက်စီးသွားလို့ သူတို့မှာ ဘယ်လို အကြောင်းထူးမှာလဲ။ ဒါကို ခင်စောမယ် သိချင်စမ်းလှတယ်'

'မကြာခင် သိရပါစေမယ်။ မသိ သိအောင်လည်း စုံစမ်းနေပါတယ်။ အတွင်းရန်သူ ဆိုတာ သေချာရဲ့လား'

ခင်စောမယ်သည် စိတ်ထိခိုက်သွားသည့် အမူအရာဖြင့် ပြောလိုက်သည်။

'သေချာပါတယ်။ သေချာရုံတင် မကပါဘူး။ ရန်သူကို မတွေ့ရအောင် ရှာနေပါတယ်။ ရန်သူကို တွေ့တာနဲ့ တစ်ပြိုင်နက် အသက်ချင်းတိုက်စိတ်ပိုင်းဖြတ်ထားပါတယ်။ သီရိဗြတ်ကမ္ဘာကို သေအောင် သတ်နိုင်ရင် သေမသတ်နိုင်ရင်တော့ ရန်သူ သေဖို့သာပြင်။ ဒီနှစ်လမ်းပဲ ရှိတယ်'

သီရိဗြတ်ကမ္ဘာန်က ကြောက်မက်ဖွယ်ရာ မျက်နှာထားနှင့် ကြုံးဝါးလှစွာ ခင်စောမယ် အမည်ခံ နှင်းကေသရာမှာ ကြက်သီးမွေးညင်းများ ထသွားသည့် သီရိဗြတ်ကမ္ဘာန်၏ ကြောက်မက်ဖွယ်ရာ ရုပ်အသွင်ကို ငေးစိုက်ကြည့်ရင်း အသည်းတထိတ်ထိတ် ရင်တဖိုဖို ဖြစ်လာပေသည်။

'ခင်စောမယ်တို့ မောင်နှမ အတွက် စစ်သည်တော်ကြီး အသက်ပေးလဲပြီး ခုခံကာကွယ်သွားမယ် ဟုတ်လား။ ခင်စောမယ်တို့ မောင်နှမကို နေထိုင်ရာ

ခင်းဒဏ် သင့်အောင် သက်သေအထောက်အထား ခိုင်လုံစွာနဲ့ အချိန်မရွေး အရေးယူနိုင်စွမ်းရှိတဲ့ စစ်သည်တော်ကြီးက ခင်စောမယ်တို့ မောင်နှမတို့ အကာအကွယ် ပေးမယ်ဆိုတာ ကြားရတော့ အံ့ဩလို့ မဆုံးနိုင်အောင် ဖြစ်ရပါတယ်။ ခင်စောမယ်ရဲ့ စိတ်ထဲမှာလည်း ဘယ်လိုဖြစ်သွားမှန်း မသိဘူး'

ခင်စောမယ်က တုန်ယင်သော အသံဖြင့် ပြောလိုက်သည်။

'ခင်စောမယ်တို့ မောင်နှမအပေါ်မှာ လုံးဝ အပြစ်မရှိဘူးဆိုတာ သိလို့ နုလို့ အကာအကွယ်ပေးဖို့ စိတ်ပိုင်းဖြတ်ထားတာပါ။ အမှန်အတိုင်း ပြောနေမယ်ဆိုရင် ရိုးသားဖြူစင်တဲ့ ခင်စောမယ်ကို မာန်မာန် ဖုံးလွှမ်းနေတဲ့ နှင်းကေသရာထဲ ချက်ဆီးနေခြင်းသာ ဖြစ်ပါတယ်။ မာန်မာန်ထောင်လွှားတဲ့ နှင်းကေသရာကြောင့် နိုးသားဖြူစင်တဲ့ ခင်စောမယ် ဘေးဒုက္ခ ရောက်သွားမှာကို သီရိဗြတ်ကမ္ဘာန် ထက်ပိုက်ပြီး ကြည့်မနေနိုင်ဘူး။ ခင်စောမယ်ကို အဆွေခင်ပွန်းကောင်းအဖြစ် သတ်ပေးစရာတွေ ရှိပါသေးတယ်။ ခင်စောမယ် အပါးမှာ အတွင်းရန်သူတွေ ဖို့တဲ့အတွက် အပြောအဆို အနေအထိုင် အထူးသတိပြု ဆင်ခြင်ပါ။ သီရိဗြတ်ကမ္ဘာန် သလွဲပြီး ဘယ်သူ့ကိုမှ မယုံကြည်ပါနဲ့၊ စိတ်မချပါနဲ့။'

သီရိဗြတ်ကမ္ဘာန်က သတ်ပေးလိုက်ရာ ခင်စောမယ်မှာ အလိုလို နှစ်ပြာသန့်သွားပြီး သီရိဗြတ်ကမ္ဘာန်၏လက်ကို ဆုပ်ကိုင်ထားလိုက်သည်။

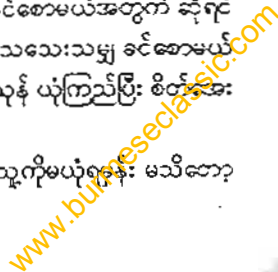
'မမြင်ရတဲ့ အတွင်းရန်သူကို ဘယ်လိုလုပ်ပြီး တွန်းလှန်မလဲ။ ရန်သူကို ရန်သူမှန်း သိရရင် မကြောက်ပါဘူး။ မိတ်ဆွေဟန်ဆောင်ပြီး စကားတစ်ခွန်းမှ အသွားရင် ချက်ချင်းဒုက္ခပေးမယ် ရန်သူကို ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ခုခံကာကွယ်မလဲ။ ခင်စောမယ် အသည်းထိတ်လိုက်တာ'

'စိတ်အားငယ်တော်မမူပါနဲ့။ သီရိဗြတ်ကမ္ဘာန် တစ်ယောက်လုံး ရှိပါသေးတယ်'

'စစ်သည်တော်ကြီးကို ခင်စောမယ် အားကိုးပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဝိပါကမ္ဘာန်နဲ့ ဘုရားတောင်မှ မလွတ်ကင်းနိုင်ဘူး မဟုတ်လား။ ခင်စောမယ် သေရမှာကို ကြောက်ပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ အပြစ်မရှိဘဲ အပြစ်ပေးခံရမှာကို အသည်းခုတ်တယ်'

'အပြစ်မရှိဘဲ အပြစ်ပေး မခံစေရပါဘူး။ ရန်သူကို မတွေ့တော့အောင် ရှောင်လှည့်လင်းသုတ်သင်ပစ်ဖို့ တာဝန်ယူပါတယ်။ ခင်စောမယ်အတွက် ဆိုရင် သီရိဗြတ်ကမ္ဘာန် အသေခံပါမယ်။ သီရိဗြတ်ကမ္ဘာန် မသေသေးသမျှ ခင်စောမယ် သေချာပါဘူး။ သီရိဗြတ်ကမ္ဘာန် အပေါ်မှာ မမှိုက်မသုန် ယုံကြည်ပြီး စိတ်အေးအေးအေးအေး စံနေတော်မူပါ'

'ခင်စောမယ်တော့ ဘယ်သူ့ကိုယုံပြီး ဘယ်သူ့ကိုမယုံရမန်း မသိတော့

ဘူး။ ဘယ်သူဟာ မိတ်ဆွေ၊ ဘယ်သူဟာ ရန်သူဆိုတာ ခင်စောမယ် မပြော တတ်အောင် ဖြစ်နေပြီ။ လာ ... လာ၊ ဒီနေရာမှာ ကြာကြာနေလို့ မဖြစ်ဘူး။ ခင်စောမယ် လိပ်ပြာ မလုံတော့ဘူး။ ခင်စောမယ်ရဲ့ ပတ်ဝန်းကျင်မှာ ရန်သူတွေ ဝိုင်းနေပြီ'

ခင်စောမယ်အမည်ခံ နှင်းကောသရာမှာ မိမိ၏လိပ်ပြာကိုပင် မယုံနိုင် အောင် ဖြစ်သွားသဖြင့် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်၏ လက်ကောက်ဝတ်ကို ဆုပ်ကိုင်ပြီး စံအိမ်တော်ရှိရာသို့ ဆွဲခေါ်လာခဲ့ပေသည်။ စံအိမ်တော်သို့ ရောက်သောအခါ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်သည် ခင်စောမယ်အား သစ္စာပေးကာလူသတ်သမား မင်းလှကောင်း ထံမှ သိမ်းဆည်းရရှိခဲ့သည့် ပုရပိုက်ဖြူကို ပေးလိုက်ပြီး နှစ်ဦးစလုံး၏ မျက်စိ အောက်တွင် ပုရပိုက်ဖြူပျော့ ပုရပိုက်ဖြူမှ မိတ္တူကူးယူထားသည့် စာတမ်းကိုပါ မီးရှို့ဖျက်ဆီးပစ်လိုက်ကြပေသည်။

အစန်း ၂၅

နံနက်စာ စားသုံးပြီးနောက် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်သည် တစ်ယောက်တည်း ဥယျာဉ် တော်တွင်းသို့ ဆင်းလာကာ ရေကန်တော်အနီးရှိ ထိုင်ခုံတွင် ထိုင်၍ ကြည်လင် အေးမြသည့်ရေပြင်ကို တစ်မှိမိမိကြည့်ရင်း ထိုနေ့နံနက်က အဖြစ်အပျက်များ အပြန်ပြန် အလှန်လှန် ဆင်ခြင်သုံးသပ်လျက်ရှိစဉ် မြို့စားလေး ဗညားအိမ်၏ စာရေးတော်ကြီး အဲမွန်သည် ရေကန်တော် အနီးသို့ ရောက်ရှိလာကာ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန် ထိုင်နေသည့် ထိုင်ခုံနှင့် မနီးလွန်း မဝေးလွန်းသည့် နေရာတွင် ခြေစုံရပ်၍ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်အား ရိုသေလေးစားသည့် အမူအရာဖြင့် စတင် ချစ်မိတ်ပြောဆိုပြီး သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်သည် အဲမွန်အား ဖော်မကြည့်ဘဲ ရေကန် ထဲမှ အရိပ်ကိုကြည့်ရင်း မိမိ၏ အနီးအပါးသို့ တိုးလာရန် ခေါ်လိုက်သည်။ သို့ရာတွင် အဲမွန်သည် ရှေ့သို့ တိုးမလာဘဲ ခြေစုံရပ်၍ ဦးညွတ်ပြီး အလေး လိုက်သည်။

'ဘယ်လို အကြောင်းကိစ္စများ ရှိလို့ပါလဲ'

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က အဲမွန်အား ရေကန်ထဲမှ အရိပ်ကို ကြည့် မေးလိုက်သည်။

မြို့စားလေး ဗညားအိမ်ရဲ့ အရိုးဘုရား ပန်းလှိုင်ထိပ်ထား သီရိဗြတ်ကမ္ဘန် သခင်မကြီးရဲ့ အမိန့်တော်အရ စစ်သည်တော်ကြီးအား ထိပ်ထား သခင်မကြီး

ရှေ့တော်မှောက်သို့ အခစားဝင်ပါမည့်အကြောင်း ဆင့်ခေါ်နေ ထားတော်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ကြောင်းပါ။ ထိပ်ထား သခင်မကြီး၏ ရှေ့တော်မှောက်သို့ ထရုချက်ချင်း အခစားဝင်ပါရန် အမိန့်တော်ပါရှိကြောင်းပါ'

မြို့စားလေး၏ စာရေးတော်ကြီး အဲမွန်က ရိုသေလေးစားသည့် အမူ အရာဖြင့် အမိန့်တော်ပြန်လိုက်ရာ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်သည် ရေကန်ထဲမှ အဲမွန်၏ အရိပ်ကိုကြည့်ရင်း မိမိအပါးသို့ တိုးလာရန် ခေါ်လိုက်ပြန်ရာ အဲမွန်မှာ စေ့တော့ဘဲ ရှေ့သို့ တစ်လှမ်းတိုး၍ လာပေသည်။

'အပါးကို တိုးလာခဲ့စမ်းပါ။ ဒီမှာ စာရေးတော်ကြီး၊ ဟောဒီရေကန် တော်ကြီးထဲက စာရေးတော်ကြီးရဲ့ အရိပ်ကို ကြည့်စမ်းပါ။ ကြည့်လင်အေးမြတဲ့ ရေကန်တော်ထဲမှာ စာရေးကြီးရဲ့ အရိပ်ကို မြင်ရတဲ့အခါ စာရေးတော်ကြီးရဲ့ ခိတ်ထဲမှာ မကြည့်နူးဘူးလား'

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်သည် စာရေးတော်ကြီး အဲမွန်၏ ဆင့်ခေါ်ချက်ကို အရေးမစိုက်ဘဲ အဲမွန်၏ အမူအရာကို ရေကန်ထဲရှိ အရိပ်မှတစ်ဆင့် အကဲ ခတ်ရင်း ပြန်ပြောလိုက်သည်။

'ရေကန်တော်ရဲ့ သာယာပုံကို နေ့စဉ်လိုလို မြင်နေရလို့ ရိုးနေပြီ ဖြစ်ကြောင်းပါ။ စစ်သည်တော်ကြီးကို ထိပ်ထားသခင်မကြီးထံ ထရုချက်ချင်း အခစားဝင်ဖို့ အမိန့်တော်ပါလာကြောင်းပါ'

စာရေးတော်ကြီးသည် မိမိ၏အရိပ်ကို မိမိ ပြန်ကြည့်ရမည်ကိုပင် ထိပ်ပြာမသန့်သည့် အမူအရာဖြင့် ရေကန်ဘက်သို့ မျက်နှာမမူဘဲ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန် အား ဆင့်ခေါ်လိုက်ပြန်သည်။

'နေစမ်းပါဦး၊ မြို့စားလေးဆီမှာ စာရေးတော်ကြီး အမူထမ်းရွက်ခဲ့တာ အတော်ကြာသွားပြီ မဟုတ်လား'

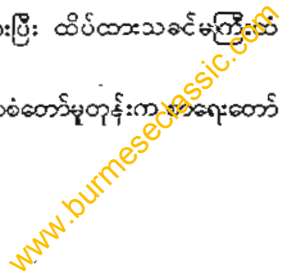
သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က မေးခွန်းထုတ်လိုက်ပြန်သည်။

'ကာလ အတန်ကြာသွားပြီ ဖြစ်ကြောင်းပါ။ စစ်သည်တော်ကြီးအား ထိပ်ထားသခင်မကြီး ဆင့်ခေါ်တော် မူကြောင်းပါ'

'နတ်ရွာစံမြို့စားကြီးရဲ့ လက်ထက်တုန်းကကော အမူတော်ထမ်းရွက် ထားတယ် မဟုတ်လား'

'မှန်ပါတယ်၊ ဤကိစ္စကို အသာထားပြီး ထိပ်ထားသခင်မကြီးထံ အခစားဝင်ရန် ပန်ကြားအပ်ပါတယ်'

'ဒါဖြင့် ကောင်းပြီ၊ မြို့စားကြီး နတ်ရွာစံတော်မူတုန်းက စာရေးတော် ကြီး ဆောင်းတူးမြို့မှာ ရှိတယ် မဟုတ်လား'

သိရိဗြတ်ကမ္ဘာက မိမိအား ပန်းလှိုင်ထိပ်ထား သိရိမာလာ သဘောအားဝင်ရန် ဆင့်ခေါ်သည်ကို အရေးမလုပ်ဘဲ မိမိ သိလိုသည့် အတိုင်း ပြန်ပြီး မေးလိုက်သည်။

မြို့စားကြီး နတ်ရွာစံတော်မူတဲ့ အချိန်မှာ ထန်းတောကြီးကို ရှိနေပါတယ်'

စာရေးတော်ကြီး အဲမွန်က ကွေ့ရှောင်ပြီး အဖြေပေးလိုက်သည်။
မြို့စားကြီး နတ်ရွာစံတော်မူရတာဟာ လူမသမာတို့ရဲ့ လက်ရောက်ရင်ဝမှာ မြားစိုက်ပြီး နတ်ရွာစံတော်မူခဲ့တာ မဟုတ်လား'

သိရိဗြတ်ကမ္ဘာက မေးခွန်းထုတ်လိုက်ရာ အဲမွန်မှာ မျက်လုံးပြဲပြဲပြီး ဣန္ဒြေပျက်သွားသည်ကို ရောက်တုန်းရဲ့ အဲမွန်၏ အရိပ်ကိုကြည့်ရင်း အခတ်မိဆဲသည်။

'စစ်သည်တော်ကြီး ဘယ်လို မိန့်တော်မူလိုက်တာလဲ'

အဲမွန်က ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်သည် အမူအရာနှင့် ပြန်ပြောလိုက်သည်။

'လူမသမာရဲ့ လက်ချက်နဲ့ မြို့စားကြီး နတ်ရွာစံခဲ့တဲ့နေ့က ဆောင်း

တစ်မြို့လုံး လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်သွားပြီး ကြိမ်မီးအုံးသလို ယူကျုံးမရ ကြရသေးတယ် မဟုတ်လား'

သိရိဗြတ်ကမ္ဘာက မေးခွန်းထုတ်လိုက်ပြန်သည်။

'အချင်းဖြစ်ပွားတဲ့နေ့က ဗိုလ်မှူးသမိန်စက္ကဝေါနှင့်အတူ ထန်းတောကြီးကို ရောက်ရှိတဲ့အတွက် ဘာမျှ မသိရကြောင်းပါ'

အဲမွန်က ဘူးကွယ်လိုက်သည်။

မြို့စားကြီး လုပ်ကြံခံရတာဟာ ထန်းတောကြီးမှာ မဟုတ်ဘူး။ ထန်းတောကြီးနဲ့ ဆောင်းတူးမြို့အကြားက တောအုပ်ထဲမှာ လုပ်ကြံခံရတာ သတင်းစကား ကြားသိရတယ်။ ဒီသတင်း မမှန်ဘူးလား'

သိရိဗြတ်ကမ္ဘာက အဲမွန်ထံမှ စကားရအောင် "အစ်" ထုတ်လိုက်သည်။

'လုံးဝ မမှန်ကြောင်းပါ။ မြို့စားကြီး လုပ်ကြံခံရသည့် နေရာမှာ ဥယျာဉ်တော် အလွန်ရှိ ကံကော်မြိုင်အတွင်းမှာ ဖြစ်ကြောင်းပါ'

အဲမွန်က အဖြေပေးလိုက်သည်။

'စာရေးတော်ကြီး မှားနေပြီ။ မြို့စားကြီး လုပ်ကြံခံရတာ ထန်းတောကြီးနဲ့ ဆောင်းတူးမြို့ကြားမှာရှိတဲ့ ကြာကန်ရွာအလွန်မှာ မဟုတ်ဘဲ မဟုတ်ကြောင်းပါ။ မြို့စားကြီးရဲ့ ရုပ်အလောင်းကို မြို့စားကြီး

သံသယ မောင် မင်းသိဒ္ဓတ်နဲ့ ဗိုလ်မှူးသမိန်စက္ကဝေါတို့ ထိုထိထိုင် ထုံးကော်မြိုင် မှာ တွေ့ရှိခဲ့ကြသဖြင့် စံအိမ်တော်သို့ ယူဆောင်လာပြီး နတ်ရွာစံသည့် နေ့က ပြစ်ကြောင်းပါ။ မင်းသိဒ္ဓတ်နဲ့ ဗိုလ်မှူးသမိန်စက္ကဝေါတို့ ပြောဆိုနေသည့် အတိုင်းအရ ကံကော်မြိုင်အတွင်း မြို့စားကြီး လုပ်ကြံခံရသည်ဟု သိရကြောင်း

အဲမွန်သည် လွှတ်ခနဲ ပြောလိုက်ပြီးမှ မိမိအပေါ်တွင် အပြစ်ချနေသူ ဗိုလ်မှူးသမိန်စက္ကဝေါနှင့် မင်းသိဒ္ဓတ်တို့ အချင်းချင်း ပြောဆိုနေကြောင်း

အားအရ မိမိ သိရသည့် အမူအရာဖြင့် ရှင်းချက်ထုတ်လိုက်သည်။
'သမိန်စက္ကဝေါနဲ့ မင်းသိဒ္ဓတ်တို့ ဘာတွေ ပြောကြသလဲ'
သိရိဗြတ်ကမ္ဘာက "အစ်" လိုက်ပြန်သည်။

'ဗိုလ်မှူးသမိန်စက္ကဝေါက မြို့စားကြီး လုပ်ကြံခံရကြောင်း သတင်း မင်းသိဒ္ဓတ်ကို သူ့နဲ့အတူ လိုက်ခဲ့ဖူး ခေါ်တာကို ကြားရပါတယ်'

'ဘယ်နေရာမှာ လုပ်ကြံခံရတယ် ဆိုတာ ပြောသေးသလား'

'ကောင်းကောင်း မမှတ်မိတော့ပါ။ ကံကော်မြိုင်ဆိုတဲ့ စကားကိုသာ သိပါတယ်။ သူတို့ ဘာပဲပြောပြော မြို့စားကြီး လုပ်ကြံခံရတဲ့ နေရာကတော့

ကံကော်မြိုင်မှာပါ။ ဒါကိုတော့ ဆောင်းတူးတစ်မြို့လုံး သိပါတယ်။ မယုံရင် ကြည့်တော်မူပါ။ ဒါကို အသာထားပြီး ထိပ်ထားသခင်မကြီးထံ အစား

မိန့် အမိန့်ပေးတော်မူလာကြောင်းပါ။ မဆိုင်းမတွတ် အခစားဝင်လေ့ ရှိတော်မူလိုက်ပါတယ်။ အခစားဝင်တော်မူပါမည့်အကြောင်း ထပ်လောင်း ပြောပြအပ်ပါတယ်'

အဲမွန်က စကားလွှဲပြောင်းသွားအောင် ပြောလိုက်သည်။

'အရပ်ထဲမှာ စုံစမ်းကြည့်တဲ့အခါ မြို့စားကြီး လုပ်ကြံခံရတဲ့ နေရာဟာ ကံကော်မြိုင်ကြီးနဲ့ ပိုပြီးနီးတယ်လို့ သိရတယ်။ ဒီစကား မမှန်ဘူးလား'

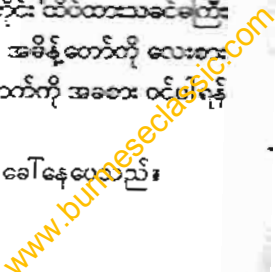
သိရိဗြတ်ကမ္ဘာက အဲမွန်ထံမှ အချက်ကိုသာ ခွတ်နေသည်။
'စစ်သည်တော်ကြီးရဲ့ မေးခွန်းတွေကို ဖြေဆိုရန် အချိန်ရေကြောင်း

အချိန်ကြန့်ကြာသွားလျှင် ပန်းလှိုင်ထိပ်ထား' သခင်မကြီး ရွှေစိတ်တော် ပါလိမ့်မယ်။ စစ်သည်တော်ကြီး သိတော်မူတဲ့အတိုင်း ထိပ်ထားသခင်မကြီး

အလွန်စိတ်မြန်သူဖြစ်၍ ထိပ်ထားသခင်မကြီးရဲ့ အမိန့်တော်ကို လေးစား သနားချက်ချင်း ထိပ်ထားသခင်မကြီးရဲ့ ရှေ့တော်မှောက်ကို အစား ဝင်ဖြည့်

အညွတ် ပန်ကြားအပ်ပါတယ်'

အဲမွန်သည် သိရိဗြတ်ကမ္ဘာကအား မရမက ခေါ်နေပေသည်။

'ထိပ်ထားသခင်မကြီး စိတ်မြန်တာကို သိပါတယ်။ ခု ကိစ္စ...
...သခင်မကြီးကို ကျုပ်က တွေ့ချင်တာ မဟုတ်ဘူး။ ထိပ်ထားသခင်မကြီး
...တွေ့ချင်တာ ဖြစ်တဲ့အတွက် တွေ့ချင်တဲ့ သူကသာ သူတွေ့ချင်
...လားလို့ရှိတယ် မဟုတ်လား။ ဒီတော့ကား ပန်းလှိုင်ထိပ်ထား သခင်မကြီး
...ကျုပ်ရဲ့ကိုယ်စား လျှောက်တင်လိုက်ပါ။ သီရိဗြတ်ကမ္ဘာကို တွေ့ချင်
...ညီညွတ်တော်အတွင်းက ရေကန်တော်အနီးသို့ ကြွတော်မူလာဖို့ ကျေးတော်
...ကျွန်တော်မျိုး အညတရစစ်သည်တော် သီရိဗြတ်ကမ္ဘာ က လျှောက်
...သံတော်ဦးတင်လိုက်ကြောင်း ကျုပ်ရဲ့ကိုယ်စား လျှောက်တင်ပါလေ'

သီရိဗြတ်ကမ္ဘာ ပြန်ပြောလိုက်ရာ စာရေးတော်ကြီး အံ့
...အံ့အားသင့်သွားပုံ ရပေသည်။ ပန်းလှိုင်ထိပ်ထား သီရိမာလာ သခင်
...စိတ်မြန်သူ ဖြစ်သည်သာမက ဘုရင်မကြီး အပေါ်၌ပင်လျှင် ဩဇာကိစ္စ
...တစ်ဦး ဖြစ်သည်ဟု လူသိများသဖြင့် သီရိမာလာသခင်မ၏ အလိုတော်
...ဆန္ဒကျင့်ဝံ့သူ မရှိသလောက် ဖြစ်နေပေသည်။ သို့ဖြစ်သဖြင့်လည်း
...ဗြတ်ကမ္ဘာက မိမိအား တွေ့လိုလျှင် မိမိထံသို့ ထိပ်ထားသခင်မကြီး ကြွ
...လာရန် ဖိတ်ခေါ်လိုက်သည်ကို ကြားရသောအခါ စာရေးတော်ကြီး အံ့
...အံ့အားသင့်သွားခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

'စစ်သည်တော်ကြီး မိန့်တော်မူသလို ထိပ်ထားသခင်မကြီး
...လျှောက်တင်ရန် မဝံ့ကြောင်းပါ'

အံ့အားသင့်သွားသည်။

'ဘာဖြစ်လို့ မလျှောက်တင်ဝံ့ရမှာလဲ၊ ကျုပ်က လျှောက်တင်ခဲ့
...လျှောက်တင်တဲ့ ဥစ္စာပဲ။ ထိပ်ထားသခင်မကြီး စိတ်ကွက်တော်မူရင် ကျုပ်
...မှာသာ ငါတို့ကွက်တော်မူမှာပါ။ စာရေးတော်ကြီး အပေါ်မှာ အပြစ်ယူလို့
...ကျုပ်ပြောတဲ့ အတိုင်းသာ ကျုပ်ရဲ့ကိုယ်စား လျှောက်တင်ပါ'

သီရိဗြတ်ကမ္ဘာက မျက်နှာထားနှင့် ပြန်ပြောလိုက်ရာ စာရေး
...အံ့အားသင့်သည် ခေတ္တမျှ တွေ့ဝေနေရာမှ သီရိဗြတ်ကမ္ဘာ၏ အနီးမှ
...လျှောက်တင်သွားပေရာ၊ သီရိဗြတ်ကမ္ဘာသည် စာရေးတော်ကြီးအံ့အားသင့်
...လျှောက်တင်ပြီး ရေကန်တော်အတွင်းရှိ အရိပ်ကိုကြည့်ရင်း မျက်မှောင်ကြ
...ကောင်းကင်နက် စဉ်းစားနေပေသည်။

ထိုသို့ စဉ်းစားနေစဉ် ပန်းလှိုင်ထိပ်ထား သီရိမာလာသခင်မကြီး
...ထိပ်ထားသခင်မကြီး ခြေကိုဆောင်၍ ရေကန်တော်ရှိရာသို့ လာနေသည့်
...တွေ့ရပေသည်။ သီရိဗြတ်ကမ္ဘာမှာမူ ရေကန်တော်၏ ကြည်လင်အေးခြင်း

အရိပ်များကို ငေးစိုက်ကြည့်ရင်း တစ်စုံတစ်ရာ လေးလေးနက်နက်
...လျက်ရှိသဖြင့် မိမိအနီးသို့ သီရိမာလာ သခင်မကြီး လျှောက်တင်သည်
...သတိမပြုမိပေ။

သီရိမာလာ သခင်မကြီးမှာမူ လက်တစ်ဖက်က ထိပ်ထားသခင်မကြီး
...ကျန်တစ်ဖက်ဖြင့် ခါးထောက်ပြီး ရေကန်ကို ကသိုင်းလှည့်နေသော သီရိ
...ကမ္ဘာအား ကြည့်ပြီး မဲ့ရွံ့လိုက်သည်။

'စစ်သည်တော်ကြီး ဘယ်လိုဖြစ်နေတာလဲ။ အကြောင်းမရှိဘဲ
...တော်တော်တော် ကြွတော်မူမလာဘူး။ စိတ်ရှိလက်ရှိသာ ဆဲရေးလိုက်ရမည်
...မှာ မဟုတ်တော့ဘူး'

ပန်းလှိုင်ထိပ်ထား သီရိမာလာ သခင်မသည် ရေကန်ကို ကသိုင်းလှ
...သီရိဗြတ်ကမ္ဘာအား ခါးထောက်၍ မျက်စောင်းထိုးရင်း ဝါးစစ်မှ
...လိုက်ရာ သီရိဗြတ်ကမ္ဘာမှာ ရေထဲမှ မိမိ၏ အရိပ်ကို ငေးစိုက်ကြည့်နေရာ
...သီရိမာလာသခင်မ၏ အသံကိုကြားရသဖြင့် ခေါင်းမော၍ ကြည့်လိုက်ပြီး
...လေးစားသည့် အမူအရာဖြင့် ဦးညွတ်၍ အလေးပြုရင်း နေရာထိုင်ခင်း
...လိုက်သည်။

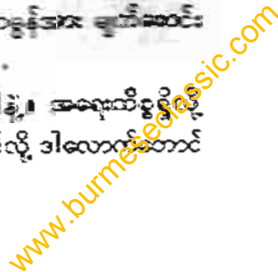
'စိတ်ရှိလက်ရှိသာ ဆဲရေးလိုက်စမ်းပါ။ သခင်မကြီး ဆဲရေးတဲ့အသံကို
...လှပါတယ်'

သီရိဗြတ်ကမ္ဘာက ပြုံးစိစိ အမူအရာဖြင့် ပြန်ပြောလိုက်ရာ သီရိ
...သည် မျက်စောင်း တစ်ခဲနှင့် ဖြစ်နေရာမှ နှုတ်ခမ်းစုလိုက်ပြန်ရာ သီရိ
...မ္ဘာသည် ကြည့်ကောင်းကောင်းနဲ့ ကြည့်နေရာမှ ကိုယ်လုံး ကိုယ်ထည်
...သွားသည့် သီရိမာလာသခင်မအား ကလေးငယ်ကို ပွေ့ချီသလို တွေ့ချိပြီး
...နောက်ဘေးရှိ ထိုင်ခုံပေါ်သို့ အသာ ချပေးလိုက်သည်။

'မျက်စောင်းထိုးပြီး နှုတ်ခမ်းစုလိုက်တော့ သခင်မကြီး ငယ်ရုပ်ပေါ်လာတယ်။ ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်တုန်းကသာ ခေါ်ခေါ်
...ကောင်းမှာပဲ'

သီရိဗြတ်ကမ္ဘာသည် သီရိမာလာ၏ အမူအရာကို အသိတော်တော်
...ပြောလိုက်ရာ သီရိမာလာသည် သီရိဗြတ်ကမ္ဘာအား ချစ်ဆောင်း
...ပြန်သည်။

'နားရှက်စရာ စကားတွေ ပြောနေခင်းပါနဲ့။ အလေးထိုက်စွာ
...ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဈေးကိုင်လိုက်တာ လွန်ရော။ ဘာဖြစ်လို့ ဒါလောက်အောင်

... နေရတာလဲ။ သူ့ကိုယ်သူ ဘာများ အောက်မေ့နေသလဲ မပြောဘူး။

'သခင်မကြီးရဲ့ ခြေဖဝါးအောက်က မြူပျန်လောက်မှ တန်ဖိုးခန့် အညတရ သီရိဗြတ်ကမ္ပန်ပါ။ သခင်မကြီးကို ပြစ်ရာရှိလို့ ရေကန်တော်ကြွတော်မူလာဖို့ ဖိတ်ခေါ်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ကြောင်းပါ။'

သီရိဗြတ်ကမ္ပန်သည် ရေကန်ထဲမှ သီရိမာလာ၏ အရိပ်ကို စိုက်ကြည့်ရင်း အဖြေပေးလိုက်သည်။

'ဘာများ ပြစ်ရာရှိလို့လဲ၊ ပြောစမ်းပါဦး။ ဒီနေရာကို သခင်မကြီး မရောက်ဖူးတာ ကျနေတာပဲ။ ကဲလေ ပြောစမ်းပါ။ ပါးစပ်ထဲမှာ အားစေးထွေးထွေးသလို တုဘိုဘောင်းကြီး လုပ်မနေစမ်းပါနဲ့။'

သီရိဗြတ်ကမ္ပန်သည် ရုတ်တရက် အဖြေမပေးဘဲ တစ်စုံတစ်ခုလေးလေးနက်နက် စဉ်းစားနေသဖြင့် သီရိမာလာသည် အားမလို အားမရအရာဖြင့် ပြန်ပြောလိုက်သည်။

'ဥယျာဉ်တော် အလွန်က ကံ့ကော်မြိုင်ဘက်သို့ ရှုစားတော်မူရာ ကံ့ကော်မြိုင်တောစပ်က ကံ့ကော်ပင်ပျိုရဲ့ ပင်စည်မှာ မြားစိုက်နေသည့် သခင်မကြီး ရှုမြင်တော် မူရပါလိမ့်မယ်။'

သီရိဗြတ်ကမ္ပန်သည် စမ်းချောင်းကလေး၏ ဟိုမှာဘက်က ကံ့ကော်ပင်ပျိုများ အစီအရီ စိုက်ပျိုးထားသည့် နေရာသို့ ညွှန်ပြလိုက်ရာ သီရိမာလာသည် ထိုင်ရာမှထပြီး သီရိဗြတ်ကမ္ပန် ညွှန်ပြသည့်နေရာသို့ လှမ်းကြည့်လိုက်ရာ ကံ့ကော်ပင်ပျိုတစ်ပင်၏ ပင်စည်ကို မြားတံစိုက်နေသည်ကို မြင်ရသဖြင့် အတန်ကြာ ငေးစိုက်ကြည့်နေမိပေသည်။

'သစ်ပင်မှာ မြားတံစိုက်နေတာကို ရှုစားတော်မူရတဲ့အခါ နတ်ဆောင်းတူးမြို့စားကြီးရဲ့ ရင်ဝှာ မြားစိုက်ပြီး ကံ့ကော်ကုန်ခဲ့ရတာကို သတိမရဘူးလား။'

သီရိဗြတ်ကမ္ပန်က စကားစပေးလိုက်ရာ သီရိမာလာမှာ ဆောင်းတူးမြို့စားကြီး နတ်ရွာစံခဲ့ရစဉ်က အဖြစ်အပျက်များကို မြင်ယောင်လားလား ဆိုလို့ တုန်လှုပ်သွားပေသည်။ ကံ့ကော်ပင်တွင် စိုက်နေသည့် မြားစိုက်ကြည့်ရင်း မျက်နှာတွင် သွေးမရှိတော့သကဲ့သို့ ဖြူဖပ်ဖြူရော် ဖြစ်သွားပေသည်။

'သခင်မရဲ့ မတ်တော်မောင် ဆောင်းတူးမြို့စားကြီး နတ်ရွာစံခဲ့ရစဉ်က သိလို့လား။'

သီရိမာလာက ပြန်မေးလိုက်သည်။

'နံနက်စောစောက ခင်စောမယ် ပြောပြလို့ အချိန်အမြက်လောက် သိရကြောင်းပါ။'

'ခင်စောမယ် ဟုတ်လား၊ တူမတော် နင်းကောသရာရဲ့ ပြောပေးတာ ဟုတ်လား။'

'မာန်မာန ထောင်လွှားတဲ့ နင်းကောသရာ သခင်မကြီး ဆိုလို့လည်း ဟုတ်ပါ။ စိတ်ထားဖြူစင်တဲ့ ခင်စောမယ်ကို ပြောနေခြင်းသာ ဖြစ်ကြောင်းပါ။'

'ဪ ဝီလိုတောင် ဖြစ်နေမှကိုး။ ခြေတံရှည်မကြီးဆို ခင်မကြီးကြီး မျက်စိကျနေပြီ ဆိုပါတော့။'

'သခင်မကြီး ထင်သလို မဟုတ်ကြောင်းပါ။'

'ခင်စောမယ်က စစ်သည်တော်ကြီးကို ဘာတွေ ပြောသေးသလဲ။'

'ဖခမည်းတော် မြို့စားကြီးဟာ မသူတော်ရဲ့ လက်ချက်နဲ့ ရင်ဝှာက နတ်ရွာစံခဲ့ရပုံကို အရိပ်အမြက်မျှ မိန့်ကြားကြောင်းပါ။'

'ပိုပြီး ပြည်ပြည်စုံစုံ မသိချင်ဘူးလား။'

'သိခွင့်ရှိလျှင် သိလိုကြောင်းပါ။'

'ကောင်းပြီ၊ သခင်မ သိသမျှ ပြောပြမယ်။ သခင်မရဲ့ အပါးမှာ သိင်္ဃန်းပါဦး။'

သီရိမာလာက မိမိ၏ရှေ့တွင် မတ်တော်ရပ်ပြီး မိမိပြောမည့်စကားကို ရန်ရှိသော သီရိဗြတ်ကမ္ပန်အား မိမိ၏အနီးတွင် ဝင်ထိုင်ရန် ပြောလိုက်သည်။ သီရိဗြတ်ကမ္ပန်သည် မရဲတရဲ ဝင်ထိုင်လိုက်သည်။

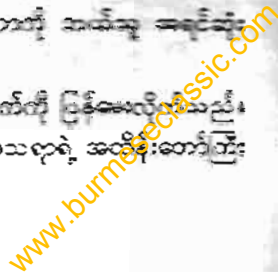
'မတ်တော်မောင် နတ်ရွာစံခဲ့ရတာဟာ မတော်တဆ ဖြစ်သိမှန်ပြီး နတ်ရွာစံခဲ့ရတာ မဟုတ်ဘူး။ မသူတော်ရဲ့ လက်ချက်နဲ့ သေပွဲဝင်ခဲ့ရတာပါ။'

သီရိဗြတ်ကမ္ပန်က မြားစိုက်ပြီး လုပ်ကြတာဟာ အကြောင်းမဲ့သတ်သလဲ ဆိုမိမိ မေးပြီး ခိုင်လုံတဲ့ အကြောင်းပြချက် ရှိလို့သာ လူသတ်သမားဆို ငှားချန်ပြီး အကြောင်းကြံခဲ့တာ ဖြစ်ရလိမ့်မယ်။ နတ်ရွာစံတော်မူခဲ့တာ အတော်တော် နှစ်နှစ်တယ်။'

သီရိမာလာ သခင်မက နိဒါန်းပျိုးလိုက်သည်။

'မြို့စားကြီး မြားမှန်ပြီး နတ်ရွာစံနေတာကို သာသိသူ အခင်ဆုံး ဟုပြောသလဲ။'

သီရိဗြတ်ကမ္ပန်က မိမိသိလိုသည့် အချက်ကို ပြန်မေးလိုက်သည်။ 'ပထမဦးဆုံး တွေ့ရှိသူကတော့ နင်းကောသရာရဲ့ အထိန်းတော်ကြီး

ဒေါ်အိုဇာက လိုက်ပြလို ရင်ဝမှာ မြားတန်းလန်းနဲ့ နတ်ရွာစံနေတဲ့ မြို့စားကြီးကို ချစ်အလောင်းကို နှင်းကေသရာ မြင်ခဲ့ရတာပါ။

သီရိမာလာက အဖြေပေးလိုက်သည်။

‘စောစောက စာရေးတော်ကြီးအဲဒီမှာ ပြောသွားတဲ့ စကားအရင်းအမြစ်တွေ ခင်စောမယ်ရဲ့ ဖခင်မည်းတော် နတ်ရွာစံ မြို့စားကြီးရဲ့ မြားတန်းလန်းနဲ့ နေတဲ့ ရုပ်အလောင်းကို ဗိုလ်မှူးသမိန်စက္ကဝေါနဲ့ မင်းသိဒ္ဓတ်တို့ ပထမဦးစွာ တွေ့ရှိခဲ့ကြတယ်လို့ ဆိုပါလား။’

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က အဲဒီမှာပြောသွားသည့် စကားများကို သီရိမာလာအား ပြန်ပြောလိုက်သည်။

‘အဲဒီမှာ ဘယ်လိုလုပ်ပြီး သိနိုင်သလဲ’

သီရိမာလာက ပြန်မေးလိုက်သည်။

‘အဲဒီအချိန်တုန်းက အဲဒီမှာ ဗိုလ်မှူးသမိန်စက္ကဝေါထံမှာ အမှုထမ်းခဲ့ဖူးတဲ့ အတွက် ဗိုလ်မှူးသမိန်စက္ကဝေါနဲ့ မင်းသိဒ္ဓတ်တို့ ပြောဆိုနေတာကြားရတယ်လို့ ပြောပါတယ်။’

‘သခင်မ သိတဲ့အတိုင်း ဆိုရင်တော့ မတ်တော်မောင်ရဲ့ ရုပ်အလောင်းကို ပထမဦးစွာ ဒေါ်အိုဇာ တွေ့တယ်။ ဒေါ်အိုဇာ ပြေးလာပြီး သတင်းပေးရင်းကေသရာ သိတာပါ။’

‘ဒါဖြင့် ဗိုလ်မှူးသမိန်စက္ကဝေါနဲ့ မင်းသိဒ္ဓတ်တို့ ပထမဦးစွာတွေ့ဆုံခဲ့တာ မမှန်ဘူးလား။’

‘ဒါတော့ သခင်မ တပ်အုပ်သေချာ မပြောနိုင်ဘူး။ မှန်ချင်လည်းမှန်ချင်မှားချင်လည်းမှားမယ်။ ဒါပေမဲ့ သခင်မ စဉ်းစားလို့ မရတာက တကယ်လို့ မတ်တော်မောင် ရင်ဝမှာ မြားတန်းလန်းနဲ့ နတ်ရွာစံနေတာကို သမိန်စက္ကဝေါတို့ တွေ့တော်မောင် မင်းသိဒ္ဓတ်တို့ ဦးစွာပထမ တွေ့ရှိခဲ့ကြတယ်ဆိုတာ မှန်စေရန်အတွက် အချိန်အထိ တစ်စုံတစ်ရာ ပြန်မပြောဘဲ ဘာဖြစ်လို့ ရေငံနေကြရတာလဲ ဒါကို သခင်မ စဉ်းစားလို့ မရဘူး။’

‘ကျွန်တော့် အနေနဲ့လည်း ထူးဆန်းတယ်လို့ ထင်ပါတယ်။’

‘ထူးဆန်းတာတော့ ထူးဆန်းတာပဲ။ မတ်တော်မောင် နတ်ရွာစံနေတဲ့ မှုပုံကိုက အတော် ထူးဆန်းတယ်။ ဘယ်သူ့ရဲ့ လက်ချက်မှန်းလည်း ခုအချိန်အထိ မသိရဘူး။ ဒီကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်ပြီး စစ်သည်တော်ကြီး ဘယ်လို သဘောရသလဲ။ သီရိမာလာက ပြန်မေးလိုက်သည်။’

‘ကျွန်တော့်ရဲ့ သဘောထားကို မထုတ်ဖော်ခင် ခင်စောမယ်

ဒေါ်အိုဇာနဲ့တွေ့ပြီး အကျိုးအကြောင်း ခင်စောမယ်အား ပြောပြချင်ပါသေးတယ်။ ဒါမှသာ မှန်ကန်တဲ့ အဖြေကို ရရှိနိုင်မယ်။’

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က အဖြေပေးလိုက်သည်။

‘ဆယ့်နှစ်ကြီး ကဝေမကြီးရဲ့ စကားကို စစ်သည်တော်ကြီး ခင်စောမယ် ဒေါ်အိုဇာကို ရွာသူရွာသားတွေရဲ့ လက်ထဲက ခင်စောမယ်ကြီး ပြောခဲ့တယ် ဆိုတာ မှန်သလား။’

‘ဆယ့်နှစ်ကြီးကဝေမ မဟုတ်ကြောင်းပါ။ မတရားစွာ ခင်စောမယ်အား ရော အမယ်အိုပါ။ သခင်မကြီး ခွင့်ပြုမယ်ဆိုရင် ဒေါ်အိုဇာထံ သွားရောက် မြို့စားကြီး နတ်ရွာစံတော်မူခဲ့ရပုံကို မေးမြန်းစုံစမ်းလိုကြောင်းပါ။’

‘ကဝေမကြီး ပြောတဲ့စကားကို စစ်သည်တော်ကြီး စိတ်ချယုံကြည်လို့ မလား။’

‘ကဝေမကြီး မဟုတ်ကြောင်းပါ။ လူယုတ်မာများရဲ့ ညှဉ်းပန်းနှိပ်ခတ်မှုကို ခံခဲ့ရသူသာဖြစ်၍ သနားစရာကောင်းသူပါ။ ဒေါ်အိုဇာထံ သွားရောက် မြို့စားပြီး ပြုတော်မူပါ။’

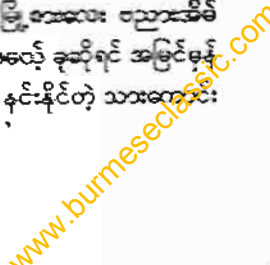
သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က ခွင့်ပေးလိုက်ပြန်သည်။

‘ဒေါ်အိုဇာကိုမှ ဘာဖြစ်လို့ ဒါလောက်တောင် တွေ့ဆုံရတာလဲ။’

‘မာန်မာန ခက်ထန်လှတဲ့ နှင်းကေသရာနဲ့ ရှေ့နောက် ဆင်ခြင် မသွားခြင်း မရှိဘဲ ထင်ရာကို စွတ်ပြီး လုပ်တတ်တဲ့ မောင်တော်မောင်ကြီးတို့ မှာ ဘေးအန္တရာယ် ကျရောက်လာအောင် အကောက်ကြံနေတဲ့ လူတွေ ကို ပထမဦးစွာ သတိပေးခဲ့သူမှာ ဒေါ်အိုဇာ ဖြစ်တဲ့အတွက် ဒေါ်အိုဇာနဲ့ မင်းသိဒ္ဓတ်တွေ ခွင့်ရရင် နတ်ရွာစံမြို့စားကြီး လုပ်ကြံခံခဲ့ရတဲ့ကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်ပြီး မင်းသိဒ္ဓတ်ကျကျ သတင်းတွေ ကြားရလိမ့်မယ်လို့ မျှော်လင့်ကြောင်းပါ။’

‘စစ်သည်တော်ကြီး ပြောတာ မှန်တယ်။ တူမတော် နှင်းကေသရာ မောင်တော် မာန်ကြီးတဲ့ မိန်းကလေး မတွေ့ဖူးသေးဘူး။ တူတော်မောင် ခင်စောမယ် ကို တစ်စောက်ကန်း လုပ်တတ်တာပဲ။ ရှေ့နောက် ဆင်ခြင်တိုင်း သွားတတ်တဲ့ စစ်သည်တော် မရှိဘူး။ မြို့စားရာထူးနဲ့ မထိုက်တန်ဘူး။’

‘နှင်းကေသရာ သခင်မ မာန်မာန ခက်ထန်သလောက် ခင်စောမယ် မောင်တော်သဘောထားက နူးညံ့သိမ်မွေ့ပါတယ်။ မြို့စားလေး ခင်စောမယ် မာန်ကြီးလည်း တစ်ချိန်တုန်းက လမ်းမှားကို လိုက်ခဲ့ရလေ့ရှိခဲ့တဲ့ အမြင်မှန် မှုပုံနဲ့ ခမည်းတော် နတ်ရွာစံမြို့စားကြီးရဲ့ ခြေရာကို နင်းနိုင်တဲ့ သားကောင်း ခင်စောမယ် ဖြစ်လာအောင် ကြိုးစားနေပြီ ဖြစ်ကြောင်းပါ။’

သီရိဗြဟ္မာက မွန်က နှင်းကေသရာတို့ မောင်နှမအား အကာအကွယ်ပေးသည့် သဘောဖြင့် လျှောက်လံလိုက်သည်။

‘တော်စမ်းပါ။ သူတို့မောင်နှမကို ဒါလောက်တောင် အထင်ကြီးစမ်းပါနဲ့။ သခင်မရဲ့ တူမတော်နဲ့ တူတော်မောင်အကြောင်း သခင်မလေးဘယ်သူမှ မသိနိုင်ပါဘူး။ တူတော်မောင်ဗညားအိမ် ငယ်ငယ်တုန်းက သိပ်ချူချာတာ။ ဘယ်သူကမှ သက်ဆိုးရှည်လိမ့်မယ် မထင်ဘူး။ တူမနှင်းကေသရာရဲ့ ပြုစုယုယမှုကြောင့်သာ သက်ဆိုးရှည်ပြီး လူတစ်လုံး သူတော်ဖြစ်လာတာပါ။ သူ့ရဲ့ မောင်တော်အပေါ်မှာ ကြင်နာယုယတဲ့ နေရာမှာတော့ တူမတော် နှင်းကေသရာကို ချီးမွမ်းစရာ ကောင်းပါတယ်။ ဒါကလွဲရင် တစ်ခုမှ ချီးကျူးစရာ မရှိဘူး။ တူတော်မောင် ဗညားအိမ်ကတော့ အလိုလို အမိုက် စော်ကား ဆိုသလို အစ်မတော် နှင်းကေသရာရဲ့ အလိုလိုတို့ ပျက်စီးချင်တိုင်း ပျက်စီးနေတာ။ တလောတုန်းကဆိုရင် ဗိုလ်မှူးသမိန်စက္ကနဲ့ အပေါင်းအသင်းလုပ်ပြီး အရက်သောက်၊ ကြွအန်ပစ်၊ ကြက်တိုက်နဲ့ အကုန်နေတာပဲ’

ပန်းလှိုင်ထိပ်ဆား သီရိဗြဟ္မာ သခင်မက ပြန်လည်ချေပလိုက်သည်။ ‘နှင်းကေသရာသခင်မက မာန်မာနခက်ထန်ပေမယ့် တောက်ပြောတဲ့ အရည်အသွေး ရှိပါတယ်။ မြို့စားလေး ဗညားအိမ်လည်း အမြင်မှန်ရဲ့ အရက်သေစာရော လောင်းကစားမှုတွေပါ စွန့်လွှတ်လိုက်ပါပြီ’

သီရိဗြဟ္မာက မွန်က အလျှော့မပေးဘဲ အကာအကွယ် ပေးလိုက်ပြန်သည်။

‘တူမတော်မှာ ဘာများတောက်ပြောင်တဲ့ အရည်အသွေးများ ရှိလို့ ထိန်းမသာပဲ ဥစ္စာ၊ မိန်းမသာပီပီ အခွန်အခါရောက်ရင် အိမ်ထောင်ရက်သဖြင့် အိမ်မှုကိစ္စ တာဝန်အဝဝကို ထမ်းရွက်ဖို့ပဲရှိတယ် မဟုတ်လား။ ခုတော့ ကြည့်ပါလား။ မိန်းမသာတန်ဖိုး နိုင်ငံရေးစကား ပြောလိုပြော၊ မယ်တော်အိမ်ခြား သနားကြင်နာ ယုယတော်မူရှာတဲ့ ဘုရင်မကြီးကို ပြစ်တင်ဝေဖန်ပေးစေဖန်၊ ဘုရင်မကြီးကို ဆန့်ကျင်နေတဲ့ ဂိုဏ်းသားတွေနဲ့ အပေါင်းအသင်းလုပ်ပြီး သူ့ရဲ့အိမ်တော်မှာ ဆွေးနွေးပွဲတွေ လုပ်လိုလုပ်နဲ့။ ဒါဟာ သူ့အလုပ်လား သူ့အရာလား။ သူ့နဲ့ဆိုင်တဲ့ အလုပ်ကိုတော့ မလုပ်ဘဲ မဆိုင်တဲ့ အလုပ်ကို ဝင်လုပ်နေတာဟာ မိန်းမပီသရဲ့လား။ တူတော်မောင် ဗညားအိမ် အရက်သေစာနဲ့ လောင်းကစားမှုတွေကို စွန့်လွှတ်လိုက်ပြီ ဆိုတာလည်း သခင်မ မယုံနိုင်ဘူး ခွေးမြီးကောက် ကျည်တောက်စွပ်သလို ဖြစ်နေမှာပဲ’

သီရိဗြဟ္မာ သခင်မက မွဲကာရွဲကာနှင့် ပြန်ပြောလိုက်သည်။ ‘သခင်မကြီးအနေနဲ့ ဘုန်းကြီးလူထွက်ကို နန်းလျှာထားတာ သဘောကောင်းသလား’

သီရိဗြဟ္မာက မွန်က ပြန်မေးလိုက်ရာ သီရိဗြဟ္မာ သခင်မသည် သီရိဗြဟ္မာက မွန်အား မျက်စောင်းထိုးလိုက်ပြန်သည်။

‘ဘာဖြစ်လို့ သဘောမတူရမှာလဲ။ ဘုန်းကြီးလူထွက် ဆိုသော သခင်မကြီးကို အင်းဝရွှေနန်းရှင်ရဲ့ လက်တွင်းက ကယ်တင်ပြီး ဟံသာဝတီထို့ ရောက်လာအောင် ဆောင်ကြဉ်းခဲ့တဲ့ ကျေးဇူးရှင်လည်း ဖြစ်တယ်။ လောကီအကျိုးတွေရာ စာပေမှာလည်း နှံ့စပ်တယ်။ ရာဇသတ်၊ ဓမ္မသတ်မှာလည်း ကျွမ်းကျင်စွာတယ်။ ဒီလို စွယ်စုံပုဂ္ဂိုလ်မျိုးကို နန်းလျှာထားတာ ကန့်ကွက်စရာ လိုသေးသလား။ ဘုရင်မကြီး အနေနဲ့လည်း နိုင်ငံတော် စည်ပင်သာယာဝပြောရေးနဲ့ အကျိုး၊ ဘာသာ၊ သာသနာ ထွန်းကားရေးအတွက် သမက်တော်အငယ် ရှင်ဓမ္မရတနာကို ဓမ္မစေတီဘွဲ့နဲ့ နန်းလျှာထားခဲ့ခြင်း ဖြစ်တယ်’

‘ဒီစကား ကြားရတာ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ရှိလှပါတယ်’

‘ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ရှိတာကို အသာထားပြီး စောစောက စစ်သည်တော်ကြီး ပြောသွားတဲ့စကားကို ပြန်ဆက်ပါဦး။ ကဝေမကြီး ဒေါ်အိုဇာက မိသားစုသည်တော်ကြီးကို ဘာတွေများ ပြောခဲ့သလဲ။ သူပြောတဲ့ စကားတွေကို မိသားစုသည်တော်ကြီး ယုံသလား။ တူမတော်နဲ့ တူတော်မောင် အပေါ်မှာ ဘေးအန္တရာယ် ကျရောက်လာစရာ ရှိတယ်ဆိုတာ အခြေအမြစ် ရှိရဲ့လား။ ဖြစ်ကော့မဖြစ်နိုင်ရဲ့လား’

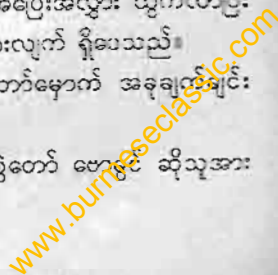
သီရိဗြဟ္မာ သခင်မက ပြန်မေးလိုက်သည်။

‘သခင်မကြီးရဲ့ မေးခွန်းတွေကို ဒေါ်အိုဇာ အဖြေပေးနိုင်ပါလိမ့်မယ်။ ကြောင့် ဒေါ်အိုဇာနဲ့ တွေ့ချင်နေတာပါ’

‘ကောင်းပြီ၊ ဒီလိုဆိုရင် ဒေါ်အိုဇာကို သခင်မ ဆင့်ခေါ်လိုက်မယ်’ ပန်းလှိုင်ထိပ်ဆား သီရိဗြဟ္မာ သခင်မသည် ပြောပြောဆိုဆို စူးရှသည့် အသံဖြင့် ၎င်း၏ လက်စွဲတော်တစ်ဦးကို လှမ်းခေါ်လိုက်ရာ မကြာမီ ၎င်း၏ လက်စွဲတော်တစ်ဦးသည် စံအိမ်တော်အတွင်းမှ အပြေးအလွှား ထွက်လာပြီး သီရိဗြဟ္မာ သခင်မ၏ အပါးတွင် ရိုသေစွာ စစားလျက် ရှိပေသည်။

‘ဟောခွင့်၊ ဒေါ်အိုဇာကို သခင်မရှေ့တော်မှောက် အခုချက်ချင်း အစားဝင်စေလို့ အမိန့်တော် ပြန်လိုက်စမ်း’

သီရိဗြဟ္မာသခင်မသည် ၎င်း၏လက်စွဲတော် ဟောခွင့် ဆိုသူအား

အိမ်ထောင်ရေးအတွင်းသို့ ပြန်ဝင်သွားပေသည်။

'ကဝေမကြီး ဒေါ်အိုဇာကို စစ်သည်တော်ကြီး ဘာဖြစ်လို့ ဒါလောက်
ဆောင် အရေးပေးရတာလဲ။ ဒေါ်အိုဇာအတွက် စစ်သည်တော်ကြီး အသေခံပြီး
အကာအကွယ် ပေးခဲ့တာဟာ ဘာသဘောလဲ'

ဗောဇွင် ထွက်သွားပြီးနောက် သီရိမာလာက သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်အား
မေးလိုက်ပြန်သည်။

'မတရားသက်သက် ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်ခြင်း ခံနေရတဲ့ အမယ်အို
ဖြစ်တဲ့အတွက် မိခင်ချင်း စာနာတဲ့ သဘောနဲ့ အကာအကွယ် ပေးခဲ့တာပဲ။
'မိခင်လို သဘောထားတယ် ဟုတ်လား။ စစ်သည်တော်ကြီးမှာ ခေါ်
ရိုသလား'

'အသက်ရှင်လျက် မရှိတော့ပါ။ ကျွန်တော် ငယ်ရွယ်စဉ်ကပင် အနီးကပ်
ရောက်သွားရှာပါတယ်။ မိခင်မရှိတဲ့အတွက် မိခင်အရွယ် အမျိုးသမီးကို မြင်ရ
မိခင်လိုပဲ ကြည်ညိုလေးစားပါတယ်'။

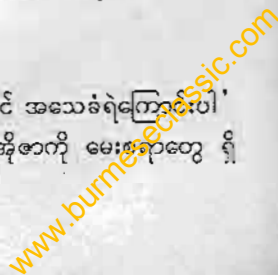
'ဒါဖြင့် သင်္ဃန်းကြီးကိုကော မိခင်လို ကြည်ညိုလေးစားရဲ့လား
'ဒီမေးခွန်း မေးနေရာပင် လိုမည် မထင်ကြောင်းပါ'

'ဒါကို အသားထားပြီး တူမတော် နှင်းစကရီကို ဖြားယောင်း
သွေးဆောင်ပြီး မတော်တရား စော်ကားတဲ့ လူယုတ်မာ မင်းစည်သူကို သခင်
ဘယ်လို အပြစ်ပေးသင့်သလဲ ဆိုတာ အကြံဉာဏ် ပေးစမ်းပါဦး။ ထောင်သူ
အကျဉ်းထားပြီး အစားတော်ရေဝတ် ထားရ ကောင်းမလား။ ရင်ခွဲ၊ အသား
နေပူလှန်းပြီး လင်းတစာ တွေးရရင် ကောင်းမလား'

'ဒီကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်ပြီး တစ်စုံတစ်ရာ အကြံဉာဏ် မပေးလိုက်
အကြံဉာဏ် ပေးနိုင်စွမ်းလည်း မရှိကြောင်းပါ။ သခင်မကြီးရဲ့ တူမတော်
နှင်းစကရီသာလျှင် အမှန်တန်ဆုံးသော၊ အဖြေအသင့်လျော်ဆုံးသော အကြံဉာဏ်
များ ပေးစွမ်းနိုင်မည် ဖြစ်ပါသဖြင့် ကာသက်ရှင်ဖြစ်သော တူမတော် နှင်းစကရီ
အကြံဉာဏ်ကိုသာ တောင်းခံတော်မူပါ'

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က အဖြေပေးလိုက်ရာ သီရိမာလာ သခင်မသည်
သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်အား မျက်စောင်းထိုးလိုက်ပြန်သည်။ ထိုအခိုက်တွင် ဆယ့်နှစ်
ကြီး ကဝေဟု နာမည်ကြီးနေသော အထိန်းတော်ကြီး ဒေါ်အိုဇာသည် သူတို့
သုတ်ပျာနှင့် ရေကန်တော် ရှိရာသို့ လာနေသည်ကို မြင်နေရပေသည်။

ဒေါ်အိုဇာမှာ ပန်းလှိုင်ထိပ်ထား သီရိမာလာ သခင်မ၏ အိမ်ထဲ
သွားလေ့ရှိသောအခါ အပြေးအလွှား လာခဲ့ခြင်း ဖြစ်လေရာ နဂိုကပင် အားအင်
ညံ့နဲ့လျက် ရှိသဖြင့် ပင်ပန်းမောဟိုက်လျက် ရှိသည်ကို တွေ့ရပေသည်။
သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်သည် သုတ်သီး သုတ်ပျာနှင့် လာနေသော ဒေါ်အိုဇာအား
မေးခိုက်မှ သွားရောက်ကြိုဆိုပြီး လက်တွဲ၍ ခေါ်ဆောင်လာခဲ့ပေသည်။
သီရိမာလာ သခင်မ၏ ရှေ့တော်သို့ ရောက်သောအခါ ဒေါ်အိုဇာ
သည် မြင်ခင်းပေါ်တွင် ကျုံ့ကျုံ့ထိုင်၍ ရိုသေစွာ စေားနေပေသည်။
'ဒေါ်အိုဇာ'
'ဘုရားအပါးမှာ စေားလျက် ရှိကြောင်းပါ'
ဒေါ်အိုဇာက ရိုသေစွာ လျှောက်တင်လိုက်သည်။
'မြင်ခင်းပေါ်မှာ ထိုင်မနေစမ်းပါနဲ့။ ညောင်စောင်းပေါ် လာထိုင်
ပါ'
သီရိမာလာသည် မိမိနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင် ညောင်စောင်းပေါ်တွင်
ထိုင်ရန် ညွှန်ပြရင်း ပြောလိုက်သည်။
'မဝံ့ကြောင်းပါ'
'ဘာဖြစ်လို့ မဝံ့ရတာလဲ။ ထိုင်ဆို ထိုင်စမ်းပါ။ အရွံ့တိုက် မနေစမ်း
ပါနဲ့။ ငယ်ငယ်က အကျင့်တွေကို ပျောက်ပစ်လိုက်စမ်းပါ။ ခုလို အရွံ့တိုက်တတ်
တဲ့ အကျင့်တွေကြောင့် ညည်းကို ကဝေမကြီးလို့ ရပ်ရွာကပိုင်းပြီး သမုတ်နေကြ
တာ မဟုတ်လား။ လာ ... ဟောဒီ ညောင်စောင်းပေါ်မှာ ထိုင်စမ်း'
သီရိမာလာသည် ဒေါ်အိုဇာ၏ လက်မောင်းကို ကိုင်ပြီး ညောင်စောင်း
ပေါ်တွင် အထိုင်ခိုင်းလိုက်ရာ ဒေါ်အိုဇာသည် မဝံ့တဝံ့နှင့် ဝင်ထိုင်လိုက်ရပေ
သည်။
'ဒေါ်အိုဇာ သူ့ကို သိသလား'
သီရိမာလာ သခင်မသည် မိမိ၏ အနီးတွင် မျက်နှာသေကြီးဖြင့်
မိမိ၏ စေားနေသော သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်အား ညွှန်ပြရင်း ပြောလိုက်သည်။
'ဘုရား၊ ကျွန်မရဲ့ အသက်သခင် ကျေးဇူးရှင် ဖြစ်ကြောင်းပါ'
'စစ်သည်တော်ကြီး သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်အတွက်ဆိုရင် ဒေါ်အိုဇာ ရှေ့က
ထိုင်ကျောပြီး အသေခံရတယ်လို့ သခင်မကို ပြောဖူးတယ် မဟုတ်လား'
'တစ်ကြိမ်မက ပြောခဲ့ဖူးကြောင်းပါ'
'တကယ်ကော အသေခံရပါတယ်မလား'
'ဆယ်ခါပြန် သေ၍ရလျှင် ဆယ်ခါပြန်ပင် အသေခံရကြောင်းပါ'
'ကောင်းပြီ၊ စစ်သည်တော်ကြီးက ဒေါ်အိုဇာကို မေးစရာတွေ ရှိ

ဘယ်လို ပြောတယ်။ သူ မေးတဲ့ မေးခွန်းတွေကို ဒေါ်အိုဇာ သိသလောက် မှန်မှန်ကန်ကန် အဖြေပေးစမ်းပါ။ ဘယ်သူ့ကိုမှလည်း မကြောက်ပါနဲ့၊ ရဲရဲကြီး သာ ဖြေဆိုစမ်းပါ။

ဘုရား၊ ကျွန်မ သိသလောက် ဘယ်သူ့ မျက်နှာကိုမှ မထောက်ထားဘဲ ဟုတ်တိုင်းမှန်ရာကို ဖြေဆိုပါ့မယ်။

ဒေါ်အိုဇာက အဖြေပေးလိုက်သည်။

‘ကဲ စစ်သည်တော်ကြီး၊ မေးစရာ ရှိတာ မေးလေ။’

သီရိမာလာက သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်ဘက်သို့ လှည့်၍ ပြောလိုက်ရာ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်သည် ဒေါ်အိုဇာ၏ အနီးသို့ ချဉ်းကပ်လာပေသည်။

‘နင်းကောသရာ သခင်မမှာ အန္တရာယ်တွေ ဝိုင်းနေတယ်လို့ တစ်ခါတုန်းက ဒေါ်အိုဇာ သတိပေးခဲ့ဖူးတယ် မဟုတ်လား။’

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က မေးလိုက်သည်။

‘မှန်ပါတယ်။ ခုလည်းပဲ ဘေးအန္တရာယ်တွေ ဝိုင်းလျက်ပင် ရှိပါပြီ။’

‘ဒေါ်အိုဇာ ပြောသွားတဲ့ စကားထဲမှာ နင်းကောသရာသခင်မ ကြီးစွာ အရှက်ရလိမ့်မယ်။ အရှက်ရရုံတင်မက သေကိန်းပါ မြင်တယ် ဆိုတဲ့ စကားကိုပါ တယ် မဟုတ်လား။’

‘မှန်ပါတယ်။ ခုလည်းပဲ အရှက်တကွ အကျိုးနည်းဖြစ်ဖို့ကိန်း ဆိုရောက်နေပါတယ်။ သေကိန်းလည်း မြင်ပါတယ်။’

‘နတ်ရွာစံမြို့စားကြီး တည်ဆောက်ခဲ့တဲ့ ဗိမာန်ကြီးလည်း ပြိုကွဲဖက်ကိန်း ဆိုက်ရောက်နေတယ်လို့လည်း သတိပေးခဲ့သေးတယ် မဟုတ်လား။’

‘မှန်ပါတယ်။ သတိပေးခဲ့တဲ့ အတိုင်းလည်း ဖြစ်နိုင်စရာ ရှိနေပါတယ်။’

‘ဒီအန္တရာယ်ကို သွေးစွန်းနေတဲ့ လက်ကသာ ကယ်တင်နိုင်လိမ့်မယ်။ သတိပေးခဲ့တယ် မဟုတ်လား။’

‘မှန်ပါတယ်။’

ဒေါ်အိုဇာက ဟုတ်တိုင်းမှန်ရာကို ဝန်ခံလိုက်ရာ သီရိမာလာသည် သည် မျက်မှောင်ကြွတ်ပြီး နားထောင်နေရာမှ ဂနာမငြိမ်ဖြစ်သွားပေသည်။

‘ဘုရား၊ ဘုရား၊ နိမိတ်မရှိတဲ့ စကားတွေကြားရတာ နားမချမ်းသာလိုက်တာ။ ဒီမှာ ဒေါ်အိုဇာ၊ ဘာဖြစ်လို့ နိမိတ်မရှိတဲ့ စကားတွေ ပြောချင်ရလဲ။ ဒါကြောင့်လည်း ညည်းကို ကဝေမကြီးလို့ သမုတ်ကြတာပဲ။’

‘နိမိတ်မရှိတဲ့ စကားများကို ပြောနေခြင်း မဟုတ်ကြောင်းပါ။’

ညည်း မဝံ့ကြောင်းပါ။ ဘုရားကျွန်မ စေတနာဖြင့် ကြိုတင်၍ သတိပေးနေသော ဖြစ်ကြောင်းပါ။’

‘ညည်း ဘာတွေ သိလို့လဲ၊ ပြောစမ်းပါဦး။’

‘နင်းကောသရာ သခင်မနဲ့ မြို့စားလေး ဗညားအိမ်ကို လှည့်ပတ်ကြည့်စမ်းကြောင်း ကြံစည်နေသူများ ရှိနေကြောင်းပါ။ နတ်ရွာစံမြို့စားကြီး ညည်းဆက်ခဲ့တဲ့ ဗိမာန်ကြီး ပြိုကွဲမည့် အရိပ်အယောင်များ ပေါ်နေကြောင်းပါ။’

ဒေါ်အိုဇာသည် အနည်းငယ်မျှ ကြောက်ရွံ့သည့် အမူအရာ မပြုဘဲ နှစ်ခြင်း အဖြေပေးလိုက်သည်။

‘ဒါတွေကို ညည်း ဘယ်လိုလုပ်ပြီး သိသလဲ။’

သီရိမာလာက မေးခွန်းထုတ်လိုက်ပြန်ရာ ဒေါ်အိုဇာသည် မိမိ မည်သို့ သိခဲ့ရသည်ကို အဖြေပေးရန် ပါးစပ်ပြင်လိုက်စဉ် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က အတင်းတောင်းလိုက်သည်။

‘သခင်မကြီး သိလိုတဲ့အချက်တွေ မကြာခင် ကျွန်တော်ရှင်းပြပါမယ်။ သိသလောက် ကျွန်တော် သိလိုတဲ့ အချက်တွေကို မေးခွင့်ပြုတော်မူပါ။’

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က ခွင့်ပန်လိုက်ပြီး ဒေါ်အိုဇာအား မိမိ သိလိုသည့် အချက်များကို မေးမြန်းရန် ပါးစပ်ပြင်လိုက်သည်။

‘ဒီမှာ ဒေါ်အိုဇာ၊ နတ်ရွာစံမြို့စားကြီးရဲ့ ရုပ်အလောင်းကို ပထမဆုံး တွေ့ခဲ့သူဟာ ဒေါ်အိုဇာဖြစ်ကြောင်း နင်းကောသရာ ပြောပြချက်အရ ဖြစ်တယ်။ ဒီစကားဟာ မှန်ပါသလား။’

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က မေးခွန်းထုတ်လိုက်သည်။

‘မှန်ပါတယ်။ ဟောဟိုတောတန်းမှာ ရင်ဝတွင် မြားစိုက်ပြီး သေဆုံးခဲ့သူတွေ ရလို့ နင်းကောသရာသခင်မကို ချက်ချင်းအကြောင်းကြားခဲ့ပါတယ်။ အချင်းဖြစ်ပွားတဲ့ နေရာကို ပြန်လာခဲ့ပါတယ်။ မြို့စားကြီး လုပ်ကြံခံရတဲ့ နေရာနဲ့ မနီးမဝေးမှာ လိုဏ်ဂူတစ်ခု ရှိပါတယ်။’

‘လိုဏ်ဂူ .... ဟုတ်လား။’

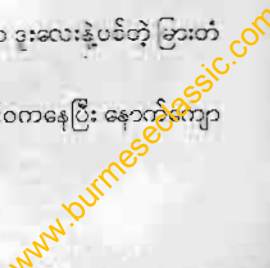
‘မှန်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ချုံနွယ်များ ပိတ်ဆို့နေတဲ့အတွက် လိုဏ်ဂူကို ချစ်တရက် မမြင်နိုင်ပါဘူး။’

‘မြို့စားကြီးရဲ့ ရင်ဝမှာ စိုက်နေတဲ့ မြားတံဟာ ဒူးလေးနဲ့ပစ်တဲ့ မြားတံတွေထက်လား။’

‘မှန်ပါတယ်။ ဒူးလေးနဲ့ပစ်တဲ့ မြားတံပါ။ ရင်ဝကနေပြီး နောက်ကျောဆုံးမောက်ထွက်သွားပါတယ်။’

‘မြို့စားကြီးရဲ့ ရင်ဝမှာ စိုက်နေတဲ့ မြားတံဟာ ဒူးလေးနဲ့ပစ်တဲ့ မြားတံတွေထက်လား။’

‘မှန်ပါတယ်။ ဒူးလေးနဲ့ပစ်တဲ့ မြားတံပါ။ ရင်ဝကနေပြီး နောက်ကျောဆုံးမောက်ထွက်သွားပါတယ်။’

မြို့စားကြီး နတ်ရွာစံနေတဲ့ အနီးအနားတစ်ဝိုက်မှာ မြို့စားကြီး မြင်းကို တွေ့ပါသလား'

'မတွေ့ပါဘူး'

'အဲဒီနေ့က မြို့စားကြီးရဲ့ စံအိမ်တော်မှာ ဧည့်ခံပွဲရှိတယ် မဟုတ်ဘူး မှန်ပါတယ်၊ ရင်းနှီးတဲ့ မိတ်ဆွေသင်္ဂဟအချို့ကို ဖိတ်ခေါ်ပြီး ဧည့်

ကျွေးမွေးပါတယ်'

'ဧည့်ခံပွဲကို ဘယ်သူတွေ တက်ရောက်သလဲ'

'ဧည့်ပရိသတ် အတော် စုံလင်ပါတယ်'

'ဘယ်သူတွေ တက်ရောက်သလဲ ဆိုတာ မှတ်မိသလောက် ပြော

ခမ်းပါ'

မြို့စား၊ ရွာစား တော်တော်များများ တက်ရောက်ပါတယ်။ နာ

တွေ့တိုတော့ မမှတ်မိတော့ပါဘူး'

'တစ်ယောက်တလေကိုတောင် မမှတ်မိတော့ဘူးလား'

'သုံးလေးယောက်လောက်တော့ မှတ်မိပါတယ်'

'မှတ်မိသလောက် ပြောပြခမ်းပါ'

ဗိုလ်မှူးသမိန်စက္ကဝေါနဲ့ မင်းဓန အမည်ခံ မင်းရွှေခဲတို့ ဧည့်ခံ

တက်ရောက်လာတာ မြင်ရပါတယ်။ မြို့စားကြီးရဲ့ အခွန်တော်ဝန်လည်း ကြွ

လာပါတယ်'

မြို့စားကြီးရဲ့ တူတော်မောင် မင်းသိဒ္ဓတ်ကော ဧည့်ခံပွဲကို လာ

သလား'

'မင်းသိဒ္ဓတ် လာတာတော့ မမြင်မိပါဘူး'

'ဒေါ်အိုဇာဟာ နှင်းကေသရာရဲ့ အထိန်းတော်အဖြစ် အမှုထမ်း

ဖူးတယ် မဟုတ်လား'

'နှင်းကေသရာရဲ့မယ်တော် ရှိစဉ်က နှင်းကေသရာကို ထိန်းခဲ့

တယ်'

'ဒေါ်အိုဇာကို ကဝေမကြီးလို့ ရပ်ရွာက သမုတ်ခဲ့ကြတာ ဘယ်

ကြာပြီလဲ'

'လွန်ခဲ့တဲ့ ငါးနှစ်လောက်က ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်။ ကောင်းကောင်း

မမှတ်မိတော့ဘူး'

'ဘာဖြစ်လို့ ကဝေမကြီးလို့ သမုတ်ကြရတာလဲ။ ဘယ်သူ

စတင်ပြီး သမုတ်ကြတာလဲ'

'ဒါတော့ မပြောတတ်ပါဘူး'

'ဒေါ်အိုဇာကို ကဝေမကြီးလို့ သမုတ်တဲ့အထဲမှာ အထက်တန်းလွှာ

ဘယ်သူတွေ ပါဝင်သလဲ'

သီရိဗြတ်ကမ္မန်က မေးလိုက်ပြန်သည်။

'မင်းသိဒ္ဓတ်နဲ့ မင်းဓန အမည်ခံ မင်းရွှေခဲတို့ ပါဝင်ပါတယ်။ မြို့စား

အခွန်တော်ဝန် သီရိမန္တလည်း ပါဝင်ပါသေးတယ်။ ဘွားဘွား

တော်လမ်းဆရာနဲ့ လွတ်ပေးပြီး သေလုမြောပါး ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်ခဲ့သူဟာ

အခွန်တော်ဝန် သီရိမန္တပါ'

'ကောင်းပြီ၊ မြို့စားကြီး ရင်ဝမှာ မြားစိုက်ပြီး အနိစ္စရောက်နေတာကို

တော့ ဒေါ်အိုဇာ ဘာလုပ်သလဲ'

'နှင်းကေသရာ သခင်မဆီကို ပြေးသွားပြီး သတင်းပို့ခဲ့ပါတယ်။

ချက်ချင်းပြန်လာပြီး မြို့စားကြီးကို ပွေ့ထူလိုက်ပါတယ်'

'အဲဒီအချိန်မှာ မြို့စားကြီး အသက်ရှင်လျက် ရှိသေးသလား'

'အသက်မရှိတော့ပါဘူး၊ နတ်ရွာစံနေပါပြီ'

'အဲဒီနောက် ဘာတွေ လုပ်သေးသလဲ'

'ဘာလုပ်ရမှန်းမသိလို့ အကူအညီ ရောက်မလာသေးခင် မြို့စားကြီး

ရင်အလောင်းကို ပွေ့ပိုက်ထားရင်း တတ်သရွေ့မှတ်သရွေ့ ဆုမွန်ကောင်း

အုတ်အုတ်နား ဝေပါတယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ မြို့စားကြီးရဲ့ လက်ထဲမှာ လိမ္မော်

ကတ္တီပါစတစ်ခုကို ကျွမ်းကျင်ပါအောင် ဆုပ်ကိုင်ထားတာ တွေ့ရပါတယ်။

အဲဒါက ဆုပ်ပြနေပါတယ်။ အဲဒီကတ္တီပါစကို မြို့စားကြီးရဲ့ လက်သီးဆုပ်

ဆွဲထုတ်ပြီး ယူဖို့ ကြိုးစားနေတုန်း လူသံတွေ ကြားရလို့ လှည့်လိုက်တဲ့

ဗိုလ်မှူးသမိန်စက္ကဝေါနဲ့ သမိန်ဗြဲပိုက်တို့ မြင်းကိုယ်စီနဲ့ ရာနေကြတာကို

မြင်ရပါတယ်။ သူတို့ကို မြင်လိုက်တော့ ဘွားဘွားလည်း အားတက်လာပြီး

အညီ တောင်းပါတယ်။ ဗိုလ်မှူးသမိန်စက္ကဝေါက ဘွားဘွားကို စားမတတ်

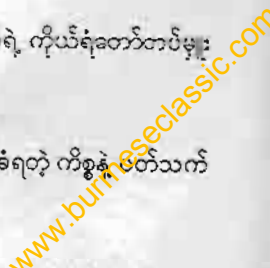
တတ် ငေးစိုက်ကြည့်ရင်း သမိန်ဗြဲပိုက်က မြင်းပေါ်က ခုန်ဆင်းလာပါ

'သမိန်ဗြဲပိုက် ဆိုတာ ဘယ်သူလဲ'

မြို့စားလေးရဲ့ နောင်တော်ဝမ်းကွဲ မင်းသိဒ္ဓတ်ရဲ့ ကိုယ်ရံတော်တပ်မှူး

'ရှေ့ဆက် ပြောပါဦး'

ဗိုလ်မှူးသမိန်စက္ကဝေါက မြို့စားကြီး လုပ်ကြံခံရတဲ့ ကိစ္စနဲ့ ဖိတ်သက်

ပြီး ဘွားဘွား သိသမျှ မှန်မှန်ကန်ကန် အစီရင်ခံစမ်းလို့ အမိန့်ပေးတာ
 ဘွားဘွား သိသမျှ အစီရင်ခံလိုက်တဲ့အခါ သမိန်စက္ကဝေါက ဘွားဘွား
 အကြာကြီး မျက်မှောင်ကြုတ်ပြီး ကြည့်နေပါတယ်။ ပြီးမှ စံအိမ်တော်ကိုသွား
 အကူအညီတောင်းဖို့ အမိန့်ပေးလိုက်လို့ မြို့စားကြီးရဲ့ ရုပ်အလောင်း ထား
 စံအိမ်တော်ကို လာခဲ့ပါတယ်။ လမ်းခုလတ် ရောက်တဲ့အခါ နောက်သို့
 ကြည့်မိပါတယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ နတ်ရွာစံ မြို့စားကြီးရဲ့ လက်သီး
 ကျစ်ကျစ်ပါအောင် ဆုပ်ကိုင်ထားတဲ့ လိမ္မော်ရောင် ကတ္တီပါစကို သမိန်ဗြိုဟ်
 ဆွဲထုတ်လိုက်ပြီး သမိန်စက္ကဝေါကို ပြသနေတာ မြင်ရပါတယ်။ ဘွား
 လှည့်လိုက်တာကို မြင်တော့ သမိန်ဗြိုဟ်က ဓားအိမ်ထဲက ဓားကိုဆွဲထု
 ဘွားဘွားကို ခုတ်ဖို့ အပြေးအလွှား လာနေပါတယ်။ ဘွားဘွားလည်း ကြောက်
 လန့်အားနဲ့ အနောင်နဲ့တင်ပါး တစ်သားတည်းနေအောင် ပြေးခဲ့ပါတယ်။
 ဘော်ကိုလည်း မပြန်ဝံ့တော့ဘဲ မြေဦးတည့်ရာသို့ ထွက်ပြေးခဲ့ပါတယ်။
 အချိန်ကစပြီး ဘွားဘွားလည်း စံအိမ်တော်ကို မပြန်ဝံ့တော့ဘူး။ စောစော
 ဘုန်းကတော့ မြို့စားကြီး နတ်ရွာစံရတာဟာ တောကစားထွက်ရင်း
 တဆ မြားမှန်ပြီး အနိစ္စ ရောက်စုံရတာ ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်လို့ ဘွားဘွား
 တယ်။ သမိန်စက္ကဝေါနဲ့ သမိန်ဗြိုဟ်ကိုရဲ့ အပြုအမူကို မြင်ရတဲ့
 မြို့စားကြီး တမင်သက်သက် ချောင်းမြောင်း လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်ခြင်း
 မယ်လို့ သိမြင်လာပါတယ်

ဒေါ်အိုစာက မိမိ သိသမျှ ဖွင့်ဟလိုက်သည်။

'ဒေါ်အိုစာ ပြောတဲ့ စကားအရဆိုရင် သခင်မရဲ့ မတ်တော်
 မြို့စားကြီးကို လုပ်ကြံတဲ့လူဟာ လိမ္မော်ရောင် ကတ္တီပါအင်္ကျီ ဝတ်တဲ့လူ
 မယ်။ စစ်သည်တော်ကြီးကော ဘယ်လို သဘောရသလဲ'

မြို့စားကြီး နတ်ရွာစံရတာဟာ အဝေးမှနေပြီး ဒူးလေးနဲ့ ပင်
 လိုက်တဲ့ မြားတံထိမှန်ပြီး နတ်ရွာစံရတာ ဖြစ်တဲ့အတွက် သခင်မကြီး
 သလို မဖြစ်နိုင်ပါ။ အင်း ဒူးလေး ဒူးလေး၊ လူတစ်ယောက်ရဲ့ အသံ
 လွယ်လွယ်နဲ့ သေစေနိုင်ပါလား'

သီရိဗြတ်ကမ္ပန်သည် တစ်စုံတစ်ရာ စဉ်းစားမိသည့် အမူအရာ
 ညည်းညည်းညုညု ပြောလိုက်သည်။

'စစ်သည်တော်ကြီးက ဘာများ ညည်းညုနေပြန်တာလဲ'

'ဒူးလေးအကြောင်း စဉ်းစားမိလို့ပါ။ ဒူးလေးဟာ လူတစ်ယောက်
 အသက်ကို လွယ်လွယ်နဲ့ သေစေနိုင်တာ အမှန်ပဲ။ ဒါပေမဲ့ သေကံ

တဲ့ လူကျပြန်တော့လည်း သေဘေးက သိသိကသေး လွတ်မြောက်ခဲ့ရ
 တာပဲ'

'မတ်တော်မောင် မြို့စားကြီးမှာတော့ ဒူးလေးရဲ့ လက်ချက်နဲ့ အသက်
 ချွေးခဲ့ရတယ် မဟုတ်လား'

'မှန်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ကုသိုလ်ကံကောင်းတဲ့ လူကျတော့ ဆော့ရင်
 ကတော့က သတိပေးလို့ သိသိကလေး လွဲခဲ့ရပါတယ်။ ကံကောင်းပင်
 နိုင်နေတဲ့မြားတံဟာ ငမိုက်သား သီရိဗြတ်ကမ္ပန်ရဲ့ အသက်ဇီဝိန်ကို မြေဦး

သွတ်တဲ့မြားတံ ဖြစ်ကြောင်းပါ။ သို့ရာတွင် ကျေးငှက်သာရကာများ
 ဖြစ်ပြီး သတိပေးလိုက်လို့ သီရိဗြတ်ကမ္ပန်ရဲ့ ရင်ဝက်စိုက်ရမယ့် မြားတံဟာ

သက်ဝံ့ညာဉ်မရှိတဲ့ ကံကော်သင်ပျိုရဲ့ ပင်စည်ကို စိုက်ဝင်သွားခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။
 ဒါ့အပြင် အသာထားပြီး စောစောက ဒေါ်အိုစာပြောတဲ့ လိုဏ်ဂူနဲ့ပတ်သက်ပြီး

ဒေါ်အိုစာ သိသမျှ ပြောပြစမ်းပါ'

'လိုဏ်ဂူက ကျောက်ဆောင် ကျောက်ကမ်းပါးကို ဖောက်ထွင်း
 ဖော်ထားတဲ့ လိုဏ်ဂူပါ။ ချုံနွယ်ပိတ်ပေါင်းတွေ ပိတ်ဆို့နေလို့ လိုဏ်ဂူ

ဝင်ကို ရုတ်တရက် မမြင်နိုင်ဘူး။ ဒီနေရာမှာ လိုဏ်ဂူရှိကြောင်း သိတဲ့
 ဘွားဘွား သာ လိုဏ်ဂူဝကို မြင်နိုင်ပါတယ်။ အရပ်သား သတင်းကတော့ အဲဒီ

လိုဏ်ဂူမှာ တစ္ဆေခြောက်တယ်လို့ ဆိုတယ်။ လပြည့် လကွယ်နေ့တွေမှာ
 လိုဏ်ဂူမှာ စုန်းတောက်စားတာကို မြင်ရတယ်လို့လည်း ပြောသံကြားရတယ်။

ဘွားဘွား ငယ်ငယ်က ကြားဖူးတာကတော့ အဲဒီလိုဏ်ဂူထဲကို ဝင်သွားရင်
 မြို့စားကြီးရဲ့ စံအိမ်တော်ရဲ့ မြေအောက်ခန်းထဲကို ရောက်နိုင်တယ်လို့ ပြော

တယ်။ ဒါပေမဲ့ အဲဒီလိုဏ်ဂူထဲကို ဘယ်သူမှ ဝင်ပြီး မကြည့်ဝံ့ကြဘူး။
 ကြည့်ဖို့ဝေးလို့ တစ္ဆေခြောက်တယ်ဆိုတဲ့ သတင်းကြောင့် အနားကိုတောင်

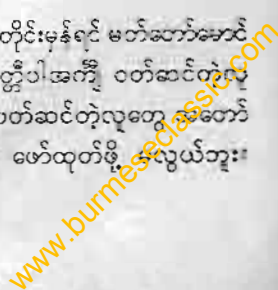
သွားဝံ့ကြဘူး'

ဒေါ်အိုစာ ရှင်းပြလိုက်ရာ သီရိဗြတ်ကမ္ပန်သည် စိတ်ဝင်စားဥာ
 ဆောင်နေပေသည်။ ပန်းလှိုင်ထိပ်ထား သီရိမာလာ သခင်မမှာမူ လိုဏ်ဂူကို

စိတ်ဝင်စားဟန် မတူဘဲ လိမ္မော်ရောင် ကတ္တီပါစက္ကီသာ ပိုမို၍ စိတ်ဝင်စားနေပုံ
 သေသည်။

'လိမ္မော်ရောင် ကတ္တီပါစ ဟုတ်လား။ ဒီအတိုင်းမှန်ရင် မတ်တော်မောင်
 မြို့စားကြီးကို လုပ်ကြံတဲ့လူဟာ လိမ္မော်ရောင်ကတ္တီပါအင်္ကျီ ဝတ်ဆင်တဲ့လူ

ရမယ်။ ဒါပေမဲ့ လိမ္မော်ရောင် ကတ္တီပါအင်္ကျီ ဝတ်ဆင်တဲ့လူတွေ အတော်
 များ ရှိနေတဲ့အတွက် လက်သည်တရားခံကို ဖော်ထုတ်ဖို့ နှလွယ်ဘူး'

ဒေါ်အိုဇာ ဒေါ်အိုဇာ ပြောတဲ့အတိုင်းသာ မှန်ရင် ဗိုလ်မှူးသမိန်စက္က
တူတော်မောင် မင်းသိဒ္ဓတ်ရဲ့ ကိုယ်ရံတော် တပ်မှူးရဲ့ အမူအရာဟာ မသ
စရာပဲ'

ပန်းလှိုင်ထိပ်ထား သီရိမာလာ သခင်မက မိမိ၏ အယူအ
ဖွင့်ဟလိုက်သည်။

'မှန်ပါတယ်၊ လိမ္မော်ရောင် ကတ္တီပါအင်္ကျီ ဝတ်တဲ့ လူတွေ
ကျွန်တော်လည်း အပါအဝင် ဖြစ်နေပါတယ်။ လိမ္မော်ရောင်ဟာ နိမိတ်မ
ဘူး ထင်တယ်။ ဟော ... ပြောရင်းဆိုရင်း သခင်မကြီးရဲ့ လက်ခွဲတော်
လာနေပြီ။ ဘာကိစ္စများ အရေးကြီးလာပြန်ပြီလဲ မသိဘူး'

သီရိဗြတ်ကမ္မန်သည် ရေကန်တော်ရှိရာသို့ လာနေသော ဗောဇ္ဈင်
ကြည့်ရင်း ပြောလိုက်သည်။ ထိုအခိုက်တွင် ဗောဇ္ဈင်သည် သီရိမာလာသ
အနီးသို့ ရောက်ရှိလာကာ လေးစားစွာ စစား၍ နေပေသည်။

'လှည်းယဉ်တော် အသင့် ပြင်ဆင်ပြီးကြောင်းပါ'
ဗောဇ္ဈင်က လျှောက်တင်လိုက်သည်။

'ကောင်းပြီ၊ သခင်မ လာနဲ့ဗယ်။ အားလုံးသာ အဆင်သင့် ခြင်
ကိုယ်ရံတော်တပ်မှူးပါ အရန်သင့် စောင့်နေပေစေ'

သီရိမာလာ သခင်မက လက်ခွဲတော် ဗောဇ္ဈင်အား အမိန့်ပေးလို
သီရိဗြတ်ကမ္မန်ဘက်သို့ လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။

'ကဲ စစ်သည်တော်ကြီးပါ သခင်မနဲ့ လိုက်နဲ့။ လာ .... သွားကြ
သီရိမာလာ သခင်မသည် သီရိဗြတ်ကမ္မန်ကို မိမိနှင့် အတူလို
လာရန် ခေါ်လိုက်သည်။

'ဒေါ်အိုဇာကို မှာစရာရှိတာ မှာခဲ့ပါရစေဦး'
သီရိဗြတ်ကမ္မန်က ခွင့်ပန်လိုက်ပြီး ဒေါ်အိုဇာ၏ အနီးသို့ ချဉ်
လာပေသည်။

'ဒေါ်အိုဇာ၊ အသွားအလာ ဆင်ခြင်ပါ။ တစ်ယောက်တည်း အ
မထွက်ပါနဲ့။ အထူးသဖြင့် ကုံကော်မြိုင်ဘက်ကို ခြေဦးမလှည့်ပါနဲ့။ မြို့
လုပ်ကြံခံရတဲ့ ကိစ္စနဲ့ပတ်သက်ပြီး ဒေါ်အိုဇာကို လုပ်ကြံဖို့ ချောင်းမြောင်း
လှတွေ ရှိနေပါတယ်။ စောစောက ကျွန်တော်တို့ကို ပြောခဲ့တဲ့ စကားတွေကို
ဘယ်သူ့မှ မပြောပါနဲ့'

သီရိဗြတ်ကမ္မန်က ဒေါ်အိုဇာအား သတိပေးလိုက်သည်။
'ဘွားဘွားကို ခုလို သတိပေးတာ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ ဒါ

သံဃား
ဘွား ခဲသေနိုင်သေးပါဘူး။ ဘွားဘွားကို သူတို့ သတ်ချင်တိုင်း သတ်လို
ဘူး။ ဘွားဘွား သေရမှာ ကြောက်လို့ ဒီစကား ပြောနေတာ မဟုတ်ဘူး။
ဘွားဘွား မကြောက်ပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ အကြောင်းမဲ့ သက်သက်တော့
မခံနိုင်ဘူး။ အမှန်တရားကို ဖော်ထုတ်ရေးအတွက် ဆိုရင်တော့ ဘွားဘွား
သတ်နဲ့လဲပြီး ဖော်ထုတ်သွားဖို့ အသင့်ပဲ'
ဒေါ်အိုဇာက ရဲရဲတောက် ပြန်ပြောလိုက်သည်။

အခန်း ၂၆

တော်ရှေ့တွင် လှည်းယဉ်အသင့် ပြင်ထားသည်ကို တွေ့ရပေသည်။
သီရိမာလာသခင်မ၏ ကိုယ်ရံတော်နှင့် တပ်သားများမှာလည်း မြင်း
ခြင် လှည်းယဉ်ကို စောင့်ကြပ်ပြီး လိုက်ပါလာရန် အသင့် စောင့်ကြို
ပေးသည်။

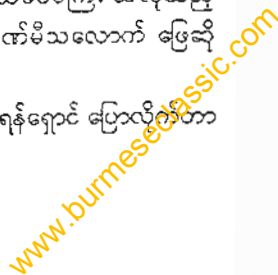
လှည်းယဉ်တော်အနီးသို့ ရောက်သောအခါ သီရိမာလာသခင်မသည်
ဗြတ်ကမ္မန်၏ အကူအညီဖြင့် လှည်းယဉ်ပေါ်သို့တက်ပြီး သီရိဗြတ်ကမ္မန်
မိမိနှင့်အတူ လိုက်ပါလာရန် ခေါ်လိုက်သဖြင့် လှည်းယဉ်ပေါ်သို့တက်၍
လိုက်ပါလာခဲ့ရပေသည်။

'စစ်သည်တော်ကြီးကို ခေါ်လာတာ အကြောင်းမဲ့သက်သက် မဟုတ်
စစ်သည်တော်ကြီးကို မေးစရာတွေရှိလို့ ခေါ်လာတာ။ တိုင်းရေး ပြည်ရေးနဲ့
သက်ပြီး ထိပ်တန်းလျှို့ဝှက်ချက်တွေကို စစ်သည်တော်ကြီး သိသမျှ သခင်မ
အသိမပေးနိုင်ဘူးလား'

လမ်းခရီးတွင် သီရိမာလာ သခင်မက စကား စ လိုက်သည်။
'ထိပ်တန်းလျှို့ဝှက်ချက် ဆိုတာ ဘာကို ဆိုလိုပါသလဲ'

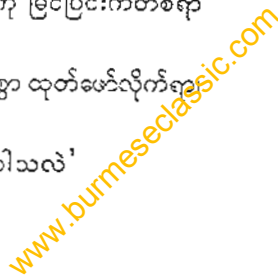
သီရိဗြတ်ကမ္မန်က ပြန်ပြီး မေးလိုက်သည်။
'ဘာလဲ၊ သခင်မကိုတောင် အယုံအကြည် မရှိတော့ဘူးလား'
'အယုံအကြည် မရှိလို့ မဟုတ်ကြောင်းပါ။ သခင်မကြီး သိလိုသည့်
အလက်များကို မေးတော်မူပါ။ ကျွန်တော် ဉာဏ်မီသလောက် ဖြေဆို
အသင့်ရှိနေပါတယ်'

'ဉာဏ်မီသလောက် ဆိုတဲ့ စကားက ဆင်ငှေ့ရန်ရှောင် ပြောလိုက်တာ
အလက်လား'

'မဟုတ်ကြောင်းပါ။ မေးလိုရာ မေးခွန်းကိုသာ မေးတော်မူပါ။
 'ကောင်းပြီ၊ သခင်မ မေးမယ်။ ရှင်စောပုဘုရင်မကြီးကို လှိုင်ကြီး
 အကြံအစည်နဲ့ ပတ်သက်ပြီး စစ်သည်တော်ကြီး ဘာတွေ သိသလဲ။ ဇင်
 တော်ကြီး သိသမျှ ပြောပြစမ်းပါ။'
 သီရိမာလာသခင်မက မေးခွန်းထုတ်လိုက်ရာ သီရိဗြတ်က
 အံ့အားသင့်သည့် အမူအရာဖြင့် သီရိမာလာအား ပြန်ကြည့်လိုက်သည်။
 'ဒီသတင်းကို သခင်မကြီး ဘယ်သူ့ဆီက ကြားခဲ့ပါသလဲ'
 သီရိဗြတ်ကမွန်က ပြန်မေးလိုက်သည်။
 'ပန်းလှိုင်ဘက်ကို ဘုရင်မကြီး တိုင်းခန်းလှည့်လည်တော်မူ
 သခင်မရဲ့ ခံအိမ်တော်မှာ တည်းခိုသွားပါတယ်။ အဲဒီတုန်းက ဘုရင်မ
 ကိုယ်တော်တိုင် မိန့်တော်မူလို့ သခင်မရဲ့ နားနဲ့ဆတ်ဆတ် ကြားခဲ့ရတာ
 သီရိမာလာ သခင်မက အဖြေပေးလိုက်ရာ သီရိဗြတ်ကမွန်မှာ အံ့
 သဒ္ဓါသည့်ထက် သင့်သွားပေသည်။
 'ဘုရင်မကြီးနဲ့ ခင်မင်ရင်းနှီးပါသလား'
 သီရိဗြတ်ကမွန်က ပြန်မေးလိုက်သည်။
 'ငယ်ရွယ်စဉ် အချိန်ကစပြီး ခင်မင်ရင်းနှီးခဲ့ပါတယ်။ ခမည်း
 နှစ်ရာခန့်ဘုရင်မင်းမြတ်ကြီး လက်ထက်တော်မှာ သခင်မဟာ ပင်ဘိုင်စံ
 တော်အဖြစ် ချီးမြှင့်မြှောက်စားခြင်း ခံခဲ့ရတဲ့အတွက် သမီးတော်ရှင်
 အတူတကွ လက်ပွန်းတတီး နေထိုင်ခဲ့ဖူးပါတယ်။ အင်းဝ ရွှေဖြူတော်
 ပြန်လည်ရောက်ရှိလာပြီး ဘုရင်မကြီးအဖြစ်သို့ ရောက်ရှိခဲ့တဲ့ အချိန်က
 သခင်မကို မကြာခဏ နန်းတွင်းကို စခားဝင်စေပါတယ်။ တိုင်ပင်စရာ
 လည်း တိုင်ပင်ပါတယ်။ ကဲ ဒါလောက်သိရရင် တော်ရောပေါ့။ သခင်မအ
 ယုံယုံကြည်ကြည်နဲ့ စစ်သည်တော်ကြီး သိသမျှသာ ဖွင့်ဟစမ်းပါ။ ဘုရင်မ
 အပေါ်မှာ စစ်သည်တော်ကြီး သစ္စာစောင့်သိ ရိုသေသလို သခင်မလည်း သစ္စာ
 စောင့်သိ ရိုသေတယ် ဆိုတာ စိတ်ချယုံကြည်ပါ။'
 'ကောင်းလှပါပြီ၊ သခင်မကြီး မေးလိုသည့် မေးခွန်းကိုသာ
 'စောစောက စစ်သည်တော်ကြီးပြောသွားတဲ့ စကားထဲမှာ ကျေး
 သာရကာတွေရဲ့ သတိပေးမှုကြောင့်သာ စစ်သည်တော်ကြီး အသက်သေ
 က သီသီကလေး လွတ်ခဲ့ရတယ်လို့ အရိပ်အမြှက် ထုတ်ဖော်ပြောဆိုသွားတာ
 သခင်မ ကြားခဲ့ရတယ်။ အဲဒီကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်ပြီး အဖြစ်အပျက်အမှန်ကို
 ချန်ဘဲ ပြောပြစမ်းပါ။'

သီရိမာလာသခင်မက မိမိ သိလိုသည့်အချက်တို့ အကြည့်လိုက်ရာ
 စစ်သည်တော်ကြီးသည် ထိုနေ့နံနက်က အဖြစ်အပျက်ကို အသေးအငယ်
 နှင်းကောသရာရဲ့ လက်ရေးနဲ့ ပေတိုတစ်စောင်ရလို့ စစ်သည်တော်ကြီး
 တော်ဆဲ ဆင်းသွားတယ် ဆိုပါတော့'
 'မှန်ပါတယ်'
 'စစ်သည်တော်ကြီးကို သေကြောင်းကြံတဲ့ လေးသည်တော်ကို လက်ရ
 နှင်းကောသရာရဲ့ သီချင်းသံကြောင့် ရန်သူကို
 လိုက်သလို ဖြစ်သွားပြီး ရန်သူ ထွက်ပြေးလွတ်မြောက်သွားတယ်
 'ဒါလည်း မှန်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ရန်သူကို သတိပေးတဲ့ အနေနဲ့
 'ဒါလည်း မှန်ပါတယ်။'
 'ဘာပဲပြောပြော ရန်သူကို လက်ရ ဖမ်းဆီးရမိနိုင်လျက်သားနဲ့
 နှင်းကောသရာကြောင့် လွတ်မြောက်သွားရတာ သိပ်နာတယ်။
 စစ်သည်တော်ကြီးကို တူမတော်နှင့်ကောသရာက မိန်းမတို့မာယာနဲ့ ဖြားယောင်း
 သူသတ်သမား ရှိရာကို ခေါ်လာတာ မဖြစ်နိုင်ဘူးလား'
 'ဒါတော့ ဘယ်နည်းနဲ့မှ မဖြစ်နိုင်ပါ။ ကျွန်တော့်ရဲ့ အခန်းထဲကို
 သွင်းလိုက်တဲ့ ပေတိုမှာ ရေးသားထားတဲ့ လက်ရေးဟာ နှင်းကောသရာသခင်မ
 လက်ရေးနဲ့ ခပ်ဆင်ဆင်တူပေမယ့် သေသေချာချာ စစ်ဆေးကြည့်တဲ့အခါ
 လက်ရေးချင်းတူအောင် တူပြီး ရေးသားထားခြင်းသာဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရပါတယ်။
 ကောသရာသခင်မ ဒါလောက်တောင် အကြံမပက်စက်ပါဘူး။'
 'အင်း စစ်သည်တော်ကြီးလည်း တူမတော် နှင်းကောသရာကို မျက်စိ
 ခြည့်ဆင်တယ်။ ဒါက အရေးမကြီးဘူး။ ခြေတံရှည်မကို သခင်မ မျက်စိ
 သွေးငွေးနေတာ ကြားပြီ။ မိန်းမပဲသတဲ့ အလုပ်ကိုမလုပ်ဘဲ သူ နားမလည်တဲ့
 လုပ်ငန်းမှာ ဝင်စွက်လိုစွက်၊ ဘုရင်မကြီးရဲ့ အဆုံးအဖြတ်ကို လူသိရှင်ကြား
 လိုက်လိုကန့်ကွက်။ သစ္စာဖောက်တွေနဲ့ အဆက်အသွယ်လုပ်ပြီး သူ့ရဲ့
 တော်မှာ ဆွေးနွေးပွဲတွေ လုပ်လိုလုပ်နဲ့ အတော်ကို မြင်ပြင်းကတ်စရာ
 တယ်။'
 သီရိမာလာသခင်မက စိတ်ထဲရှိသမျှ ပွင့်လင်းစွာ ထုတ်ဖော်လိုက်ရာ
 ဗြတ်ကမွန်မှာ အံ့အားသင့်သွားပြန်သည်။
 'ဒါတွေကို သခင်မကြီး ဘယ်လိုလုပ်ပြီး သိပါသလဲ'

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က ထိတ်လန့်တကြား ပြန်မေးလိုက်သည်။
 'တူမတော် နှင်းကေသရာ ဘာတွေ လုပ်နေတယ် ဆိုတာ နောက်တော်ရည် ပြောပြလို့ သခင်မ အားလုံး သိပြီးပါပြီ။ သခင်မအဖို့ အဆန်း မဟုတ်ပါဘူး။ မင်းကြီးသက်တော်ရည် ကိုယ်တိုင်က တူတော် ဗညားအိမ်နဲ့ တူမတော် နှင်းကေသရာ အပေါ်မှာ အယုံအကြည် မရှိတော့ သစ္စာဖောက်တွေနဲ့ အပေါင်းအသင်းလုပ်ပြီး ဘုရင်မကြီးကို ဆန့်ကျင်ဖို့ နေတာကို မင်းကြီးသက်တော်ရည်ဆီမှာ သက်သေအထောက်အထား ရှိတယ်'

'မင်းကြီးသက်တော်ရည် ပြောလို့ သိရတယ်ဆိုတာတော့ ကျွန်ုပ် လက်မခံနိုင်ဘူး။ မင်းကြီးသက်တော်ရည်ဟာ အင်မတန် နှုတ်လိုပြီး ဘုရင်နဲ့ နိုင်ငံတော်အပေါ်မှာ အသက်နဲ့လဲပြီး သစ္စာစောင့်သိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး ထိပ်တန်းလျှို့ဝှက်သတင်းတွေကို လူတကာ လျှောက်ပြောနေမယ့် ပုဂ္ဂိုလ် မဟုတ်ပါဘူး'

'လူတကာကို ပြောနေတာမှ မဟုတ်ဘဲ။ သခင်မကိုသာ ယုံစိတ်ချလို့ ဖွင့်ပြောတာ'

'မင်းကြီးသက်တော်ရည်နဲ့ ရင်းနှီးပါသလား'

'မရင်းနှီးဘဲ အတွင်းစကားတွေကို ပြောပါမလား။ မင်းကြီးသက်တော်ရည်ကို သခင်မ သိတာ ကြာပြီ။ မင်းကြီးသက်တော်ရည် ရာထူးကို ရရှိတာဟာလည်း သခင်မရဲ့ကျေးဇူး မကင်းဘူး။ သခင်မ လျှောက်တင်ပေးလို့ မင်းကြီးက ယုံကြည်ကိုးစားတော်မူပြီး မင်းကြီးသက်တော်ရည် ရာထူးကို ခဲ့တာပါ။ ဒါကို အသာထားပြီး တူမတော် နှင်းကေသရာ အပေါ်မှာ သက်တော်ရည် သင်္ကာယနဲ့မကင်း ဖြစ်နေတဲ့ကိစ္စတွေကို ဒီနေ့မနက် တော်တွင်းမှာ နှင်းကေသရာနဲ့ တွေ့ကြတုန်းက နှင်းကေသရာကို တော်ကြီး ဖွင့်ဟ သတိပေးခဲ့သေးတယ် မဟုတ်လား'

သီရိမာလာ သခင်မက ပြန်မေးလိုက်သည်။

'မင်းကြီးသက်တော်ရည်ဆီကို ရောက်ရှိနေတဲ့ တိုင်စာထဲမှာ စွပ်စွဲချက်တွေကို ပြောသင့်သလောက် ပြောပြပြီး မင်းကြီးသက်တော်ရည် ကိုယ်တိုင်က နှင်းကေသရာ သခင်မအပေါ်မှာ သင်္ကာယနဲ့မကင်း ဖြစ်နေသတိပေးခဲ့ပါတယ်'

'ဟုတ်ပြီ' ဟုတ်ပြီ။ ဒါကြောင့် နှင်းကေသရာ ငိုနေတာကိုး။ ဥတော်က ပြန်လာတဲ့ အချိန်ကစပြီး နှင်းကေသရာ မျက်ရည်နဲ့မျက်ခွက်

ပြစ်လို့ မျက်ရည်နဲ့မျက်ခွက် ဖြစ်နေတာလဲလို့ မင်းကြီးဘဲအခါ သရာ သေမှ အေးမှာပဲ" လို့ အဖြေပေးတယ်။ အဲဒီအဖြေကလေးပြီး မရဘူး။ လက်စသတ်တော့ ဒါကြောင့် ငိုနေတာကိုး'

သီရိမာလာသခင်မက တစ်ယောက်တည်း ပြောသလို ပြောလိုက် ကျွန်တော့်ကို မှားပါတယ်။ ဒါတွေကို ကျွန်တော် ဖွင့်ပြောဖို့ မသင့် ကျွန်တော် ပြောလိုက်တဲ့ စကားတွေကြောင့် စိတ်ထိခိုက်သွားတာ

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က မိမိကိုယ်ကို အပြစ်တင်လိုက်သည်။

'ဘာလဲ။ သူ့အပေါ်မှာ မင်းကြီးသက်တော်ရည် အထင်တော် လွဲသွားပြီ စိတ်ထိခိုက်သွားတယ် ထင်လို့လား။ ဒါတော့ ဟုတ်ကို မဟုတ်ဘူး။ မင်းအကြောင်း သခင်မထက် ဘယ်သူမှ ပိုပြီး မသိဘူး။ တော်ရုံတန်ရုံ ကျွန်တော့်အဖို့ စိတ်ထိခိုက်သေးဘူး။ ဘုရင်မကြီး အပေါ်မှာတောင် မင်းကြီးက ဝေဖန်ရဲတဲ့ သူငယ်မပဲ။ မင်းကြီးသက်တော်ရည် အထင်လွဲမှာ တော့ အရေးတောင် မခိုက်သေးဘူး'

သီရိမာလာ သခင်မက ပြန်ပြောလိုက်ရာ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်မှ အဓိပ္ပာယ် ညွှန်နိုင်အောင် ဖြစ်သွားပြီး သီရိမာလာအား ငေးစိုက်ကြည့်နေမိပေသည်။

'သခင်မကြီး မိန့်တော်မူလိုက်တဲ့ စကားအဓိပ္ပာယ်ကို ကျွန်တော် ညွှန်ဘူး။ သခင်မကြီး ဘာကို ဆိုလိုတာလဲ။ နှင်းကေသရာ သခင်မ ကိုယ်သွားတာဟာ ဘာကြောင့်ပါလဲ'

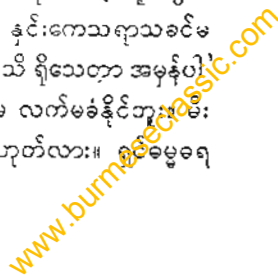
သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က ပြန်မေးလိုက်သည်။

'အို ဒါတွေကို နောက်မှ သခင်မ ရှင်းပြမယ်။ ဒါကို အသာထားပြီး သက်တော်ရည်ဆီကို ရောက်ရှိလာတဲ့ တိုင်စာထဲမှာပါတဲ့ စွပ်စွဲချက်တွေ သက်ပြီး စစ်သည်တော်ကြီး ဘယ်လို သဘောရသလဲ'

သီရိမာလာ သခင်မက သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်၏ သဘောထားကို တီးခေါက် လိုက်သည်။

'ဒါကတော့ နှင်းကေသရာသခင်မ အပေါ်မှာ မလိုလားတဲ့ လူတွေက သက်သက် လီဆယ်လုပ်ကြံပြီး စွပ်စွဲတာပါ။ နှင်းကေသရာသခင်မ ကိုယ်မကြီး အပေါ်မှာ အသက်နဲ့လဲပြီး သစ္စာစောင့်သိ ရှိသေတာ အမှန်ပါ'

'လီဆယ်လုပ်ကြံတယ် ဆိုတာတော့ သခင်မ လက်မခံနိုင်ဘူး။ မီး မီးခိုးမထွက်နိုင်ဘူး ဆိုတဲ့စကား ရှိတယ် မဟုတ်လား။ စွပ်စွဲမှုမရ

လူထွက်ကို အိမ်ရှေ့အရာပေးတဲ့ ကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ဘုရင်မကြီး အပေါ်မှာ တူမတော် နှင်းကေသရာ ပြစ်တင်ဝေဖန်တာကို နားနဲ့ ဆတ်ဆတ်ကြားလို့ လူတွေ ရှိနေတယ် မဟုတ်လား'

'နှင်းကေသရာသခင်မက စိတ်ထဲမှာ ရှိတာကို ထိမ်ချန်မပေးပေမယ့် ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြောတတ်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဘုရင်မကြီး အပေါ်မှာ မိခင်အရင်းလို သဘောထားတဲ့အပြင် အသက်နဲ့လဲပြီး သစ္စာစောင့်သိ နေပါတယ်။ ဒါကိုတော့ ကျွန်တော် အာမခံရဲ့ပါတယ်'

'ဒါဖြင့် ကောင်းပြီ၊ တူမတော် နှင်းကေသရာအပေါ်မှာ ဘယ်သူ့အပေါ်မှာ မတော်မတရား လိမ်လည်လုပ်ကြံပြီး စွပ်စွဲတာလဲ။ ဒါကို စစ်သည်တော်တွေက မသိဘူးလား'

'ကျွန်တော် မသင်္ကာတဲ့ လူတွေတော့ ရှိပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဘယ်ဘယ်ဝါ ဆိုတာတော့ လက်ဆုပ်လက်ကိုင် သက်သေအထောက်အထား မရှိဘဲ လို့ ဖွင့်ပြောလို့ မဖြစ်သေးပါ'

သီရိဗြတ်ကမ္မန်သည် မိမိပြောလိုသည့် စကားကို နိဒါန်းပျိုးလိုက်ပြီး နှင်းကေသရာထံ မိမိ မည်သို့မည်ပုံ နှုတ်ရှုလာခဲ့ပုံ၊ နှင်းကေသရာ၏ ပေးချက်အရ မြို့စားလေး ဗညားအိမ်အား ဗိုလ်မှူးစက္ကဝေါ၏ လောကီအောက်မှ ကယ်တင်ခဲ့ရပုံ၊ မြို့စားလေး ဗညားအိမ်နှင့် အစ်မတော် နှင်းကေသရာတို့အား ပျက်စီးရာပျက်စီးကြောင်း ကြံစည်နေကြပုံ၊ မြို့စားလေး ဗညားအိမ်မှ သမိန်စက္ကဝေါတို့ လူသိုက်က အရက်မှူးအောင်တိုက်ပြီး စာတမ်းတစ်စောင် လက်မှတ်ရေးထိုးစေခဲ့ပုံ၊ နှင်းကေသရာကိုလည်း သမိန်စက္ကဝေါက အပိုင်ကြိုးစားခဲ့ပုံများကို မိမိ သိရှိခဲ့သမျှ အသေးစိတ် ရှင်းပြနေပေသည်။

'လက်စသတ်တော့ ဒီလိုကိုး စစ်သည်တော်ကြီး ပြောတဲ့အတိုင်း ဆိုရင် တူမတော်မောင်နဲ့ တူမတော်ကို ပျက်စီးရာပျက်စီးကြောင်း ကြံစည်ခဲ့တဲ့ လူတွေထဲမှာ အတွင်းလူ ပါနေတယ် ဆိုပါတော့။ ဒီလိုဆိုရင် ဒေါ်အိမ်သတိပေးချက်ဟာ အဓိပ္ပာယ် လေးနက်နေတာပေါ့။ တူမတော် နှင်းကေသရာ အပေါ်မှာ အထင်လွှဲမှားအောင် မင်းကြီးသက်တော်ရှည်ဆီကို တိုင်ကြားလုဟာ ဘယ်သူ ဖြစ်လိမ့်မယ်လို့ ထင်သလဲ'

သီရိမာလာ သခင်မက သီရိဗြတ်ကမ္မန်၏ ထင်မြင်ယူဆချက်ကို သိလိုသဖြင့် မေးလိုက်ပြန်သည်။

'ဘယ်သူဘယ်ဝါ ဖြစ်လိမ့်မယ်ဆိုတာကို ကျွန်တော် ဖွင့်မပြောဘူး။ ဒါပေမဲ့ သခင်မကြီး စဉ်းစားကြည့်ရင် ပေါ်လာပါလိမ့်မယ်။ မြို့စားလေး'

အိမ်ကို ပျက်စီးရာ ပျက်စီးကြောင်း ကြံစည်နေတာကို အကြောင်းမဲ့ သက် မဟုတ်ဘူး။ မြို့စားလေး ဗညားအိမ် မင်းပြစ်တင်သည့် သင့်သည် မတော်တဆ ထိခိုက်၍ သေဆုံးသွားသည် ဖြစ်စေ မြို့စားလေးလူကို သေဆုံး ဆက်ခံမလဲ။ မြို့စားရာထူးကို ဆက်ခံချင်တဲ့လူက မြို့စားရာထူးကို ပျက်စီးရာ ပျက်စီးကြောင်း ကြံစည်တာ မဖြစ်နိုင်ဘူး။

သီရိဗြတ်ကမ္မန်က မိမိ၏ စိုးရိမ်ချက်ကို ဖွင့်ဟလိုက်ရာ ချစ်ချစ်နဲ့ နှုတ်က မီးတောက်သည် သီရိမာလာ သခင်မမှာ အဖြေမှန်ကို သိရှိစေရန် မျက်လုံးများမှာ ပြူးကျယ်တောက်ပလာပေသည်။

'သိပြီ သိပြီ။ သခင်မ ရိပ်စားမိပြီ။ အင်း ... အသားထဲက လောကီအကျိုး ဒါပဲ။ အကြံပက်စက် ဆန်ကောလောက်မှ စောက်မနက်ပါလား။

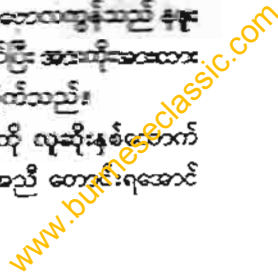
သီရိမာလာ သခင်မက ရေရွတ်လိုက်သည်။ ထိုအခိုက်တွင် လှည်းယဉ်တော် ရပ်တန့်သွားသဖြင့် သီရိမာလာ သခင်မသည် လမ်းခုလတ်တွင် မည်သည့်အတွက် လှည်းယဉ်တော် ရပ်တန့်သည့် သီရိလှည်းယဉ် ငှင်း၏ ကိုယ်ရံတော် တပ်သားများအား အကျိုးအကြောင်း ရှင်းပြလိုက်သည်။

'မှန်လှပါ။ လှည်းလမ်းကြောင်းပေါ်မှာ လူတစ်ယောက် သွေးသံရဲ့နဲ့ ချစ်ချစ်နေတာကို တွေ့လို့ လှည်းယဉ်ကို ရပ်တန့်လိုက်ရခြင်း ဖြစ်ကြောင်းသိ လက်စွဲတော် ဗောလခွင်က လျှောက်တင်လိုက်သည်။ ထိုသို့ လျှောက်တင်နေစဉ်မှာပင် လှည်းလမ်းပေါ်တွင် လဲနေသူသည် သွေးရူးသွေးတန်း လာပြီး ဟိုဟိုဒီဒီ ကြည့်နေသဖြင့် သီရိမာလာသခင်မ၏ ကိုယ်ရံတော် တစ်ယောက်သည် ထိုလူအား တစ်ယောက်တစ်ဖက်စီတွဲပြီး ခေါ်ဆောင် တွေ့ရပေသည်။ ထိုသူမှာ တစ်ကိုယ်လုံး သွေးအလိမ်းလိမ်းနှင့် ဖြစ်နေ ခြင်း မြင်ရပေသည်။

သီရိဗြတ်ကမ္မန်သည် ထိုသူအား လှမ်းကြည့်လိုက်ပြီး လှည်းယဉ်တော် မှုန် ခုန်ဆင်းသွားကာ ထိုသူ၏ အနီးသို့ ချဉ်းစာပ်သွားပေသည်။

'ဟင် ဗောလကွန်ပါလား၊ ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ၊ ပြောခေါ်ခေါ်ဦး။ သီရိဗြတ်ကမ္မန်က မေးလိုက်ရာ ယာဘောရင် ဗောလကွန်သည် နုနု နုနု နုနုနေသည့် သွေးများကို လက်ဝါးဖြင့် သပ်လိုက်ပြီး အားကိုးအထား မရှိအရာဖြင့် သီရိဗြတ်ကမ္မန်အား ပြန်ကြည့်လိုက်သည်။

ဗိုလ်မင်း ဗိုလ်မင်း ကယ်ပါဦး၊ မင်းစည်သူကို လူဆိုးနှစ်ယောက် နှုတ်ထစ်နေကြပါတယ်။ ဗိုလ်မင်းဆီကို အကူအညီ တောင်းရအောင်

ဘွန်တော် ပြေးလာခဲ့တာပါ။ ကျွန်တော့်ကိုပါ သူတို့ ဝိုင်းခုတ်လို့ ဒဏ်ရာရခဲ့တာပါ။

ဗောလကွန်က တုန်ယင်သည့်အသံဖြင့် ပြောလိုက်ရာ သီရိဗြတ်က သည် ကိုယ်ရံတော် တပ်မှူးအား မြင်းပေါ်မှ ဆင်းစေပြီး ကိုယ်ရံတော်တပ်မှူး မြင်းပေါ်သို့ လွှားခနဲ ခုန်တက်၍ ဗောလကွန်၏ ယာတောရီရာသို့ ဒုန်းလှည့်လာခဲ့လေသည်။

ယာတောသို့ ရောက်သောအခါ မြင်းပေါ်မှ ခုန်ဆင်းပြီး ဗောလကွန်၏ အိမ်ထဲသို့ ဓားဆွဲပြီး ဝင်လာခဲ့ပေသည်။ တံအိမ်အတွင်းရှိ ပရိဘောဂဗုဒ္ဓိဖရဲ ကစဉ့်ကရဲ ဖြစ်နေသည်ကို တွေ့ရပြီး မီးဖိုချောင်တစ်ခုလုံးမှာ မရှိအောင် ပျက်စီးနေသည်ကို တွေ့ရပေသည်။ အိုးများ၊ ခွက်များမှာ အစိတ်စိတ် အမြွှာမြွှာ ကွဲနေပြီး ခြေချစရာ နေရာမရှိအောင် ကစဉ့်ကရဲ ဖြစ်သည်ကို တွေ့ရပေသည်။ ဓားပွဲခုံတစ်ခု၏ အောက်သို့ လှမ်းကြည့်လိုက်သော် အခါ အရပ်အမောင်းကောင်းသည် မျက်နှာပေါက် ဆိုးဆိုးနှင့် လူတစ်ယောက် သွေးအိုင်ထဲတွင် သေဆုံးနေသည်ကို တွေ့ရပေသည်။ အနီးအနားတွင် မူလုမြေ လုံးဝ မတွေ့ရပေ။

'မင်းစည်သူ .... မင်းစည်သူ'

သီရိဗြတ်ကမ္မန်သည် မီးဖိုချောင်မှ ထွက်လာခဲ့ပြီး အိပ်ခန်းတံခါးလက်ဝါးနှင့်ပုံတံ၍ အသံပြုလိုက်ရာ သီရိဗြတ်ကမ္မန်၏အသံကို ကြားရသောအခါ အိပ်ခန်းထဲမှ လှုပ်လှုပ်ရှားရှား အသံများ ကြားရပေသည်။

'ဗိုလ်မင်း ဗိုလ်မင်း၊ တံခါးကို အပြင်က ပိတ်သွားပါတယ်။'

ဖွင့်ပေးပါ၊ တံခါး ဖွင့်ပေးပါ'

အခန်းတွင်းမှ ဗောလကွန်၏ဇနီး တလထော်၏ အသံကို ကြားရသည်။ တရွပ်ရွပ်နှင့် ငိုယိုနေသော မင်းညိုမြ အမည်ခံ နှင်းဧကရီ၏ အသံကို ကြားရပေသည်။

တလထော် ပြောလိုက်သည့် စကားများကို ကြားရသည့် အခါ အခန်းတံခါးကို ဂရုစိုက်ပြီး ကြည့်လိုက်မိရာ တံခါးကို အပြင်မှနေပြီး နှင်းဧကရီ ပိတ်ထားသည်ကို မြင်ရသဖြင့် သီရိဗြတ်ကမ္မန်သည် ဒလက်ကိုင်ဖြင့် တံခါးကို ဖွင့်ပေးလိုက်သည်။

'မင်းစည်သူကော၊ မင်းစည်သူ ဘယ်မှာလဲ'

တံခါးဖွင့်သွားသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် သီရိဗြတ်ကမ္မန်က တလထော်အား မေးလိုက်သည်။ မင်းညိုမြ အမည်ခံ နှင်းဧကရီမှာ သီရိဗြတ်ကမ္မန်

သီရိဗြတ်ကမ္မန်၏ အားတက်လာပြီး သီရိဗြတ်ကမ္မန် နှိပ်စားခံရပြီး ထွက်လာသည်။

'မင်းစည်သူ ဘယ်မှာလဲ'

သီရိဗြတ်ကမ္မန်က မေးလိုက်ပြန်သည်။

'ဘယ်မှာလဲ ဆိုတာတော့ မပြောတတ်အောင် ဖြစ်နေတာပဲ။'

ဗောလကွန်က လူနှစ်ယောက် အရက်တွေမူးလာပြီး မင်းညိုမြထံသို့ လှည့်လာခဲ့ပြီး မင်းစည်သူ ဓားဆွဲပြီး အိမ်ထဲသို့ ဝင်လာခဲ့ပေသည်။

မင်းစည်သူ ဓားဆွဲပြီး အိမ်ထဲသို့ ဝင်လာခဲ့ပေသည်။

မင်းညိုမြကို အိမ်ခန်းထဲ ဝင်နေဖို့ပြောပြီး ဒလက်ချပြီး ပိတ်ထားခဲ့ပေသည်။

စောစောကတော့ ဓားခုတ်သံတွေ ကြားရတယ်'

တလထော်က တုန်တုန်ယင်ယင်နှင့် ရှင်းပြနေလေသည်။

'ဗိုလ်မင်း ဗိုလ်မင်း၊ မင်းစည်သူကို ကယ်ပါဦး'

တလထော်က ရှင်းပြနေစဉ် မင်းညိုမြသည် သီရိဗြတ်ကမ္မန်၏

လှည့်လှည့်ကို ဖက်၍ တောင်းပန်နေသည်။

သီရိဗြတ်ကမ္မန်သည် မင်းစည်သူအတွက် မစိုးရိမ်ရန် နှစ်သိမ့်ခဲ့ပြီး

မင်းစည်သူ ပြန်ထွက်လာစဉ် ပန်းလှိုင်ထိပ်ထား သီရိမာလာ၏ လှည့်လှည့်

ကိုယ်ရံတော်တပ်မှူးနှင့် တပ်သားများ ခြံရံ၍ ဗောလကွန်၏ လယ်တော

အောက်ရှိလာသည်ကို တွေ့ရပေသည်။

တံအိမ်ရှေ့တွင် လှည့်ယှဉ်ထိုးရပ်လိုက်သည့်အခါ သီရိမာလာ သခင်မ

လက်စွဲတော် ဗောဇွင်၏ အကူအညီဖြင့် လှည့်ယှဉ်ပေါ်မှ ဆင်းလာခဲ့ပြီး

ဗောလကွန်၏ တံအိမ်ထဲသို့ ဝင်လာခဲ့လေသည်။ တစ်ခန်းလုံး ဖရိုဖရဲ ဖြစ်

နေသည့်ကို မြင်ရပြီး မီးဖိုချောင်ထဲတွင် သွေးအိုင်ထဲ၌ လူတစ်ယောက် သေဆုံး

နေသည့်ကို မြင်ရသောအခါ သီရိမာလာ သခင်မသည် ကြောက်ရွံ့သောအခါ

အိမ်ရှေ့သို့ အမြန်ထွက်လာခဲ့သည်။

သီရိဗြတ်ကမ္မန်မှာမူ သီရိမာလာ သခင်ကို အရေးယူဖို့လိုအပ်

သောအခါများကို ခြေရာခံပြီး လာခဲ့ပေရာ လယ်တောတစ်ခုခုရှိ ချွတ်ချွတ်အနီး

ရောက်သောအခါ လှုပ်လှုပ်ရှားရှား အသံများ ကြားရသဖြင့် ချွတ်ချွတ်အနီး

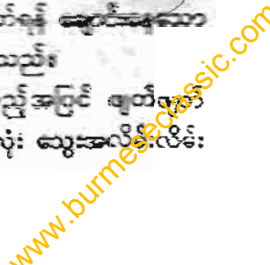
သို့ အသံကြားရာသို့ ချောင်းမြောင်းကြည့်ရာ မင်းစည်သူသည် လက်ထဲတွင်

ဆုပ်ကိုင်ထားပြီး ၎င်းအား အလစ်တွင် ဝင်ခုတ်ရန် ဆွဲသွားသော

လှည့်လှည့်ကို ခုန်ရန် အသင့်ပြင်ဆင်နေသည်ကို မြင်ရလေသည်။

ရန်သူမှာ ခွန်အားဗလကောင်းသူ ဖြစ်သည့်အပြင် ချွတ်ချွတ်

အလစ် ရှိလှပေသည်။ မင်းစည်သူမှာ တစ်ကိုယ်လုံး သွေးအလိမ့်လိမ့်

ခြေနေပြီး ရန်သူကို မျက်ခြည်မပြတ် ကြည့်နေရာမှာ ၎င်းအား ရန်သူက ဝင်ခုတ်လိုက်သောအခါ ၎င်း၏ဓားဖြင့် ရန်သူ၏ ဓားချက်ကို ခုခံတွန်းလိုက်သည်ကို မြင်ရပေသည်။ မင်းစည်သူမှာ ဒဏ်ရာများ ရရှိထားသဖြင့် ဖျတ်ဖျတ်လတ်လတ် မရှိလှဘဲ ရန်သူကို ပင်ပန်းစွာ ခုခံနေသည်ကို ပေးသည်။

သီရိဗြတ်ကမ္မန်သည် ချုံကွယ်မှနေပြီး ချောင်းမြောင်းကြည့်စွာ ခြေသံမကြားအောင် တဖြည်းဖြည်း လေးဖက်တွား၍ လာခဲ့ပေသည်။

မင်းစည်သူမှာ ရန်သူအား ခဲယဉ်းပင်ပန်းစွာ ခုခံနေရာသဖြင့် နောက်မှ ခြေသံကြားလျှင် အာရုံပြောင်းပြီး ရန်သူအား အခွင့်ကောင်းပေးသလို ဖြစ်သွားမည်ကို သီရိဗြတ်ကမ္မန် သိသဖြင့် ခြေသံမကြားရလေးဖက်တွားပြီး သတိနှင့် လာခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

မင်းစည်သူ ရှိရာသို့ တရွေ့ရွေ့ လေးဖက်တွား၍ လာနေစဉ် စည်သူသည် ရန်သူ၏ ဓားချက်ကို ခုခံကာကွယ်လိုက်ပြီးနောက် ရန်သူ ပြန်လည်၍ ထိုးနှက်လိုက်သည်ကို မြင်ရပေသည်။ သို့ရာတွင် ရန်သူ လျင်မြန်စွာ တိမ်းရှောင်ပြီး ရှေ့သို့/အားလွန်ယိုင်လာသော မင်းစည်သူ တစ်ချီကောင်းဝင်၍ ခုတ်လိုက်သည်။ မင်းစည်သူမှာ ဒဏ်ရာများကြောင့် ဖျတ်လတ်လတ် မရှိလှသော်လည်း မျက်စိရှင်သူဖြစ်၍ ရန်သူ၏ဓားချက်တိမ်းရှောင်ပေးလိုက်ရာ သီသီကလေး လှဲသွားပေသည်။ ဤတွင် မင်းစည်သူသည် မိမိ၏လက်ထဲတွင် တင်းကျပ်စွာ ဆုပ်ကိုင်ထားသည့် ဓားဖြင့်တဖြည်းဖြည်း ရန်သူကို ခုတ်ပိုင်းချလိုက်ရာ ရန်သူအား စလွယ်သိုင်း ခုတ်မိသွားမင်းစည်သူ၏လက်မှ ဓားလည်း လွတ်ထွက်သွားပေသည်။ ရန်သူမှာမှ သွေးတန်းနှင့် တစ်လှမ်းနှစ်လှမ်းသာ ပြေးနိုင်ပြီး သွေးအိုင်ထဲတွင် ပုံလျက်ကျသွားပေသည်။ မင်းစည်သူမှာမှ မိမိကိုယ်ကိုမိမိ မဟန်နိုင်သဖြင့် သစ်ပင်ကိုမှီ၍ ရန်သူကျဆုံးသွားသည်ကို ငေးစိုက်ကြည့်နေရာမှ တဖြည်းဖြည်း ပျော့ခွေကျသွားပေရာ သီရိဗြတ်ကမ္မန်သည် မင်းစည်သူအား ဝင်၍ ထားလိုက်သည်။

‘မင်းစည်သူ .... မင်းစည်သူ’

သီရိဗြတ်ကမ္မန်သည် မင်းစည်သူအား ပွေ့ချီထားရင်း အက်ထဲ အသံဖြင့် ခေါ်လိုက်ရာ မင်းစည်သူသည် မိန်းမောနေရာမှ မျက်စိဖြင့် လိုက်သည်။

‘ဗိုလ်မင်း ရောက်လာမှကိုး။ နှစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက်မို့လို့’

ဗိုလ်မင်း။ ဗိုလ်မင်း မင်းညိုမြကို စောင့်စောင့်ရမိပါ။ မင်းညိုမြကို ထားပါနဲ့။ မင်းညိုမြ .... မင်းညိုမြ’

မင်းစည်သူသည် ပါးစပ်မှ တတွတ်တွတ်နှင့် ချစ်ခြင်း မိန်းမော ပြန်သည်။

ထိုအခိုက်တွင် အချင်းဖြစ်ပွားရာသို့ သီရိမာလာ သခင်မသည် သီရိဗြတ်ကမ္မန်၏ လက်ပေါ်တွင် မိန်းမောနေသော မင်းစည်သူ၏ ကျားပီသသည့် အင်္ဂါရုပ်ကို ကြည့်ရင်း ပြန်လည် သတိရသောမင်းစည်သူ မျက်နှာကို ယပ်ခတ်ပေးနေသည်။

‘ဗောဇွင်၊ သွေးဆေးနဲ့ ပန်းပေါင်းထုပ် ယူခဲ့စမ်း’

သီရိမာလာသည် ၎င်း၏လက်စွဲတော်အား လှမ်း၍အမိန့်ပေးလိုက်ရာ ဗောဇွင်တော် ဗောဇွင်သည် လှည်းယဉ်ပေါ်မှ ဆေးအစ်ကို ယူလာကာ သီရိမာလာ၏ လက်သို့ ရိုသေစွာ ပေးအပ်လိုက်သည်။

ဆေးအစ်ထံမှ ပန်းပေါင်းစုံထုပ်ကိုယူပြီး သီရိမာလာသခင်မသည် စည်သူ၏ နှာခေါင်းဝတွင် တွေ့ပေးလိုက်ရာ မင်းစည်သူမှာ အနည်းငယ်ချစ်သုပ်ရှားရှား ဖြစ်လာပေသည်။

‘မသေသေးဘူး .... မသေသေးဘူး’

သီရိမာလာသည် ဝမ်းသာအားရသည့် အမူအရာဖြင့် မြောရင်း မင်းစည်သူ၏ကိုယ်ရံတော်တပ်မှူးနှင့် တပ်သားများကိုခေါ်၍ မင်းစည်သူအား တံခွန် ပွေ့ချီပြီး ယူလာကြရန် အမိန့်ပေးလိုက်သည်။ လက်စွဲတော် ဗောဇွင်သည် သမားတော် အမြန်ဆုံး ပင်လာခဲ့ရန် အမိန့်ပေးလိုက်သည်။

မိန်းမောနေသော မင်းစည်သူအား တံခွန်ထဲသို့ ပွေ့ချီယူသွားပြီး သီရိမာလာ သခင်မသည် သီရိဗြတ်ကမ္မန်အား အဓိပ္ပာယ်ပြည့်စေပြီး မင်းစည်သူအား များဖြင့် ကြည့်လိုက်သည်။

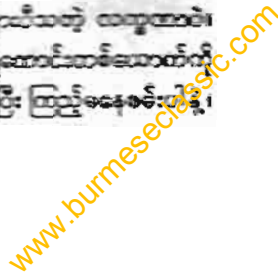
‘မင်းစည်သူ ဆိုတာ .... သူလား’

သီရိမာလာ သခင်မက မင်းစည်သူရှိရာသို့ မေးသိုးပြုရင်း မင်းစည်သူသည်

‘မှန်ပါတယ်’

‘သူ့အင်္ဂါရုပ်ကို ကြည့်ရတာတော့ ယောက်ျားပီသတဲ့ လူပုဂ္ဂိုလ်ပဲ။ ဘာငေးနေတာလဲ။ ဒဏ်ရာရနေတဲ့ သူရဲကောင်းတစ်ယောက်ကို မင်းစည်သူလို ဖြစ်မလား။ ဝိုင်းဝန်းပြုစုပါဦး။ လက်စိုက်ပြီး ကြည့်နေစမ်းပါနဲ့။’

‘ဟဲ့’

သီရိမာလာ သခင်မသည် မင်းစည်သူအား တဲအိမ်ထဲသို့ ပွေ့ခို
သွားသည်ကို ငေးစိုက်ကြည့်၍ ကျန်ရစ်ခဲ့သည့် သီရိဗြတ်ကမ္မန်၏ လက်
ကို ဆွဲ၍ ဗောလကွန်၏ တဲအိမ်ထဲသို့ ဝင်လိုက်သွားကြသည်ကို မြင်ရပေသည်။

အခန်း ၂၇

ဗောလကွန်၏ ယာတောမှာ တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်လျက် ရှိပေသည်။ လေထဲ
သည့် အခါများတွင် သစ်ရွက်ချင်း ရိုက်ခတ်သည့် အသံများကို ကြား
ရုံဖန်ရုံခါ ကျေးငှက်သာရကာများ၏ ဖိုမခေါ်သံများကို ကြားရပေသည်။

သီရိဗြတ်ကမ္မန်သည် မင်းစည်သူ လက်ချက်ဖြင့် သွေးအိုင်ထဲ
လဲ၍ မရှုမလှ သေဆုံးကျန်ရစ်ခဲ့သူ၏ ရုပ်အလောင်းကို အတန်ကြာ ငေး
ကြည့်နေမိပေသည်။

ထိုသူမှာ အရုပ်အမောင်းကောင်းပြီး အသားညိုညို၊ မေးရိုးက
နှင့် ၎င်း၏ နားရွက်တစ်ဖက်မှာ ဓားနှုတ်ရာရှိသည်ကို တွေ့ရသဖြင့် ထိုသူ
သီရိဗြတ်ကမ္မန်အား လုပ်ကြံရန် စေလွှတ်လိုက်သည့် ဓားရေးလှဲရေး ကျွမ်း
လိမ္မာသော ဗိုလ်မင်းဗောသရီ ဆိုသူ ဖြစ်ရမည်ဟု သီရိဗြတ်ကမ္မန် တာ
သေချာ ပြောနိုင်ပေသည်။

“အင်း လက်စသတ်တော့ ငါ့ကိုလုပ်ကြံဖို့ စေလွှတ်လိုက်တဲ့ ဗိုလ်
ဗောသရီဆိုတဲ့ ငမိုက်သားပါလား။ ငါ့ကိုယ်စား မင်းစည်သူ ကြားက
ဓားစာခံ သွားရရှာတယ်။ အင်း .... မင်းစည်သူ၊ မင်းစည်သူ ငါ့ရဲ့အသား
မင်း ကယ်ခဲ့တာ သုံးကြိမ်ရှိသွားပြီ”

သီရိဗြတ်ကမ္မန်သည် ဗိုလ်မင်းဗောသရီ၏ ရုပ်အလောင်းကို
ကြည့်ရှုနေရာမှ တစ်ယောက်တည်း ညည်းညူလိုက်သည်။ ၎င်းနောက် ဗိုလ်
ဗောသရီ၏ ရုပ်အလောင်းအနီးတွင် ဝင်ထိုင်လိုက်ပြီး ၎င်း၏ကိုယ်
နဲ့နဲ့စပ်စပ် ရှာဖွေကြည့်ရှုသောအခါ ကတ္တီပါအိတ်တွင် ချိပ်ပိတ်၍ ထည့်
သော စာလွှာတစ်စောင်ကို တွေ့ရပေသည်။ ကတ္တီပါအိတ်ပေါ်တွင် “ဗိုလ်
ဗောသရီမှတစ်ဆင့် မင်းသိဒ္ဓတ် လက်သို့ ဆက်သရန်” ဟူ၍ လိပ်စာ
ထားသည်ကို တွေ့ရသဖြင့် ထိုစာလွှာကို ဖတ်မကြည့်သေးပဲ ၎င်း၏
ထဲတွင် သိမ်းဆည်းထားလိုက်သည်။

ထိုအခိုက်တွင် သီရိဗြတ်ကမ္မန်ရှိရာသို့ ယာတောပိုင်ရှင်

ရာပြည့်စာအုပ်တိုက်

သီရိဗြတ်ကမ္မန်အား မေးလိုက်သည်။
“သတိမရသေးဘူးလို့ ပြောပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ စိုးရိမ်စရာ
ဘယ်ဘယ်။ မင်းညိုမြစရာလည်း ခြေမကိုင်မိ လက်မကိုင်မိ မြင်နေတာ
မြဲရှိ အရိုးဘုရား ပန်းလှိုင်ထိပ်ထားသခင်မ ကိုယ်တော်တိုင်
ပွေ့ပိုက်ပိုက် ပြုစုနေတာကို တွေ့ခဲ့ရပြီး ထိပ်ထားသခင်မရဲ့ အမိန့်အ
တော်တပ်မှူးကိုယ်တိုင် သမားတော် အကျော်အမော်တွေကို ခေါ်လာ
ညီသူကို ဆေးဝါး ကုသပေးနေပါတယ်။

မင်းစည်သူတစ်ယောက် ဘယ်နယ်နေသေးသလဲ။ သူ့အမိန့်အတော်

သီရိဗြတ်ကမ္မန်က ဗောလကွန်အား မေးလိုက်သည်။
“သတိမရသေးဘူးလို့ ပြောပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ စိုးရိမ်စရာ
ဘယ်ဘယ်။ မင်းညိုမြစရာလည်း ခြေမကိုင်မိ လက်မကိုင်မိ မြင်နေတာ
မြဲရှိ အရိုးဘုရား ပန်းလှိုင်ထိပ်ထားသခင်မ ကိုယ်တော်တိုင်
ပွေ့ပိုက်ပိုက် ပြုစုနေတာကို တွေ့ခဲ့ရပြီး ထိပ်ထားသခင်မရဲ့ အမိန့်အ
တော်တပ်မှူးကိုယ်တိုင် သမားတော် အကျော်အမော်တွေကို ခေါ်လာ
ညီသူကို ဆေးဝါး ကုသပေးနေပါတယ်။

ဗောလကွန်က ရှင်းပြလိုက်သည်။

“ဒီမှာ ဗောလကွန်၊ လုံခြုံတဲ့ အခန်းတစ်ခန်း မရှိဘူးလား”

သီရိဗြတ်ကမ္မန်က ပြန်မေးလိုက်သည်။

“ရှိပါတယ်၊ ကျွန်တော်နဲ့ လိုက်ခဲ့ပါ”

ဗောလကွန်သည် ပြောပြောဆိုဆို သီရိဗြတ်ကမ္မန်အား အခန်းသစ်
ရောက်သောအခါ ခေါ်ဆောင်လာခဲ့ပေသည်။ အခန်းထဲသို့ ရောက်သောအခါ
ဗောလကွန်သည် အခန်းကို လှံအောင်ပိတ်ပြီး မိမိ၏ ခါးပိုက်ထဲတွင် ထည့်
သော ကတ္တီပါအိတ်ကို ထုတ်ယူကာ ချိပ်ကိုခွာ၍ အတွင်းမှ စာလွှာတစ်
ဖတ်ရှုကြည့်လိုက်သည်။

အကြည့်တော် မင်းသိဒ္ဓတ် သီရိဇရန်မှာ -

ဤစာလွှာကို ယူဆောင်လာသူမှာ ကျုပ်တို့အသိုက်
တွင် အသက်နှင့်လဲ၍ သစ္စာစောင့်သိသော ဗိုလ်မင်း ဗောသရီ
ဖြစ်ပါသည်။ ဗိုလ်မင်း ဗောသရီမှာ ဓားရေး၊ ထုံးစံကျင့်
သူမတူအောင် ကျွမ်းကျင်လိမ္မာသူ ဖြစ်ပါသည်။

အကြည့်တော် မင်းသိဒ္ဓတ် အထူးသတိပြုရန်မှာ
အကြည့်တော်၏ ညီတောင်စောင် မြို့စားလေး ထွားအိမ်၏
ခံအိမ်တော်သို့ မကြာမီက ရောက်၍လာသည့် သီရိဗြတ်ကမ္မန်
ဆိုသူမှာ ကျုပ်တို့၏ မိတ်ဆွေဟန်အောင်ပြီး ထွက်တို့အား
ရန်စူးနေသူဖြစ်၍ အထူးသတိပြုဆင်ခြင်ပါ။ သီရိဗြတ်ကမ္မန်

ရာပြည့်စာအုပ်တိုက်

အား ရှင်းလင်းသုတ်သင်ပစ်ရန် ဗိုလ်မင်းဗောဓိကို တာဝန် ပေးလိုက်ပါသည်။ ဗိုလ်မင်းဗောဓိအား လိုအပ်သည့် အတူ အညီများ ပေးစေလိုပါသည်။

မြို့စားလေး ဗညားအိမ်မှာ ကျုပ်တို့အပေါ်တွင် အယုံအကြည် လုံးဝ မရှိတော့သည့်အပြင် တစ်နေ့တွင် ကျုပ် တို့ကို အန္တရာယ်ပြုလာလိမ့်မည်။ မြို့စားလေး ဗညားအိမ်ကို အမြန်ဆုံး ရှင်းလင်းပစ်မှ အန္တရာယ်ကင်းလိမ့်မည်။ သူ၏ ဗမည်းတော်အား ရှင်းလင်း သုတ်သင်ခဲ့သည့်နည်းတူ ရှင်းလင်း သုတ်သင်ပစ်နိုင်လျှင် ကောင်းမည်။

သီရိဗြတ်ကမ္မန်အား ဗိုလ်မင်းဗောဓိ ရှင်းလင်း သုတ်သင်နိုင်လိမ့်မည်ဟု ကျုပ် စိတ်ချယုံကြည်သည်။ သို့ရာ တွင် ဇာလိယောတစ်ရော ကိုးရောတစ်ရာ ဆိုသလို ခြေရော် လက်ရော် ရှိခဲ့လျှင် သီရိဗြတ်ကမ္မန်နှင့် ဇာရင်းရှင်းရန် ကျုပ် ကိုယ်တိုင် မကြာခင်လာခဲ့မည်။ ဤစာ ရသည့်နေ့မှ သုံးရက် မြောက်သော နေ့တွင် ထန်းတောကြီးမှ စောင့်ကြိုနေပါ။ ကျုပ် ဆက်ဆက် လာခဲ့ပါမည်။

သမိန်စက္ကဝေါ

သီရိဗြတ်ကမ္မန်သည် အထက်ပါ သမိန်စက္ကဝေါထံမှ မင်းသိဒ္ဓတ်ထံ ပေးပို့လိုက်သည့် စာလွှာကို သုံးကြိမ်တိုင်တိုင်ဖတ်ရှုပြီး ခေတ္တမျှ အကြံ ပေးသည်။ ပြီးမှတစ်ဖန် စာလွှာကို တရိတသေ သိမ်းဆည်းလိုက်ပြီး မင်းအမိတ် ၏ အခြေအနေကို သိလိုသဖြင့် ဗောလကွန်၏ ယာတောရိုရာသို့ လာ သည်။

မီးဖိုချောင်ထဲသို့ ဝင်လာသောအခါ စောစောကအတိုင်း ခေတ္တ ကစဉ့်ကရဲ ဖြစ်နေသည်ကို တွေ့ရသော်လည်း မင်းစည်သူ၏ လက်ချက် သွေးဆိုင်ထဲတွင် လဲနေသူကိုမူ မတွေ့ရတော့ပေ။ စောစောပိုင်းကမူ ထိုသို့ မင်းစည်သူ၏ လက်ချက်ဖြင့် သေဆုံးနေပြီဟု မှတ်ထင်ခဲ့သော်လည်း အမှန် ရန်သူရပြီး သေချင်ဟန်ဆောင်နေရာမှ အလစ်တွင် ထွက်ပြေးသွားခြင်း ဖြစ် သည်။

သီရိဗြတ်ကမ္မန်သည် ထိုသူ၏ နောက်သို့ ခြေရာခံပြီးလိုက်ရန် ခြေ ခြေတက်လာရာ ရှိစဉ် ဗောလကွန်၏ ဇနီး တလထော်သည် ရေးကြီးသုတ်တော်

ချောင်ထဲသို့ ဝင်လာသည်ကို မြင်ရသဖြင့် မင်းစည်သူ၏ အခြေအနေကို မင်းရန် တလထော်၏ အနီးသို့ ချဉ်းကပ်လာသည်။

တလထော်မှာ ရေအင်တုံနှင့် သွေးစွန်းနေသည့် အဝတ်များကို ဖြုတ်ပြီး ရေအင်တုံမှ ရေဟောင်းများကို သွန်ကာ ရေခွာနှင့် ရေထိုးထား ရေဖြင့် သွေးစွန်းနေသည့် အဝတ်များကို ဖွပ်လျှော်နေသည်။

‘မင်းစည်သူ ဘယ့်နှယ်လဲ။ မျှော်လင့်ချက် ရှိသေးအံ့လား။ သီရိဗြတ်ကမ္မန်က လေသံကလေးဖြင့် မေးလိုက်သည်။ သီရိဗြတ်ကမ္မန်က သီရိဗြတ်ကမ္မန်၏ မေးခွန်းကို အဖြေမပေးနိုင်ဘဲ ရေအင်တုံထဲသို့ ခြေထိုးပြီး မင်းစည်သူအား သမားတော်ကြီးများ ဝိုင်းဝန်းပြုနေသည်။

‘မင်းစည်သူ အေးအေးအေးအေး ပြန်ဝင်သွားသည်။ မကြာမီ အခန်းထဲမှ မင်းညိုမြ အမည်ခံ နှင်းဧကရီ ထွက်လာသည်ကို တွေ့ရသည်။ နှင်းဧကရီ၏ မျက်နှာမှာ သွေးမရှိတော့သကဲ့သို့ ဖြူပပ်ပြုနေခြင်း ဖြစ်ပြီး မျက်လုံးအိမ်များ နိ၍ မျက်ခွံမို့နေသည်ကို သီရိဗြတ်ကမ္မန် သတိ ပေးသည်။

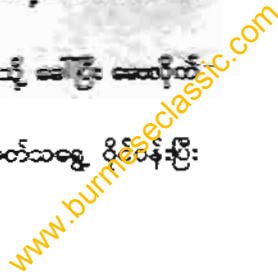
‘မင်းညိုမြ .... ဘယ့်နှယ်လဲ။ မင်းစည်သူ သက်သာရဲ့လား။ သတိမပြု သေးလား။’

သီရိဗြတ်ကမ္မန်က သိလိုစေဖြင့် မေးလိုက်ရာ မင်းညိုမြ အမည်ခံ ကိုယ်တိုင် ပါးစပ်မှ ရုတ်တရက် အဖြေမပေးသေးဘဲ ခေါင်းကိုသာ ထိခိုက် ပြန်သည်။

‘မျှော်လင့်ချက် မရှိတော့ဘူး ထင်တယ်။ မောင်ကြီး မင်းစည်သူကို မင်းစည်တော်ကြီးတို့ မကယ်နိုင်တော့ဘူးလား။ ဘုရားသိကြား မလို့ အဝတ်ပြု နေသည်သူ အသက်ချမ်းသာပါစေ ဘုရား။’

မင်းညိုမြသည် တရွပ်ရွပ်ငိုယိုရင်း အခန်းထဲသို့ ပြန်ဝင်သွားပြန်သည်။ သီရိဗြတ်ကမ္မန်မှာ ကြိတ်မနိုင် ခဲမရဖြစ်ကာ လက်သီးကျန်လျှစ်ပါ သို့မဟုတ် ဆုပ်၍ အောက်နှုတ်ခမ်း ပြတ်လုမတတ် ကိုက်ရင်း အခန်းထဲသို့ မင်းစည်သူ၏ ကြိတ်ပြန် လျှောက်နေစဉ် ဗောလကွန် ဝင်လာသည်ကို မြင်ရသည်။ ‘ဗောလကွန်...ဘယ့်နှယ်လဲ။ မျှော်လင့်ချက် ရှိသေးအံ့လား။ သမားတော် ကြီးဘာပြောသလဲ’

သီရိဗြတ်ကမ္မန်က ဗောလကွန်အား မိမိအနီးသို့ ခေါ်ပြီး အမိတ်တော် သမားတော်ကြီးတွေကတော့ တတ်သလေ့ မှတ်သလေ့ ဝိုင်းဝန်းပြီး

ပြုစုနေကြတာပဲ။ ဒါပေမဲ့ တလထော် ပြောတဲ့အတိုင်း ဆိုရင်တော့ မျှော်
ချက် မရှိလှဘူး။ သွေးလည်း မတိတ်သေးဘူးလို့ ပြောတယ်။ နှစ်ယောက်
တစ်ယောက် ဆိုတော့လည်း အခက်သားပဲ'

'ခက်မနေစမ်းနဲ့။ မင်းစည်သူရဲ့ အခြေအနေကို ဝင်ကြည့်
သမားတော်ကြီးတွေရဲ့ သဘောထား အယူအဆက ဘယ်လိုလဲ။ မျှော်လင့်
ကော ရှိသေးသလား ဆိုတာ မေးမြန်းကြည့်စမ်းပါဦး။ အခြေအနေကို
ကျွန်တော့်ကို လာပြောစမ်းပါ။ ကျွန်တော် ခြံထဲက စောင့်နေမယ်။ ပြီး
ပန်းလှိုင်ထိပ်ထား သခင်မကြီးနဲ့ တွေ့ရင်လည်း ကျွန်တော် ခြံထဲက
ကြောင်း စကားလက်ဆောင် ပါးလိုက်ပါ'

သီရိဗြတ်ကမ္မန်သည် ဗောလကွန်အား လူနာ၏အခြေအနေကို
ပေးရန် စေလွှတ်လိုက်ပြီး လေးလံသော ခြေလှမ်းများဖြင့် ခြံထဲသို့ ဆင်း
ပေသည်။

ခြံထဲသို့ ရောက်သောအခါ ဝိုင်းဝန်းပေးသော သေဆုံးနေသည့်
သွားရောက်ပြီး ဗောသရီ၏ ရုပ်အလောင်းကို စေ့စပ်သေချာစွာ စစ်ဆေး
နေပြန်သည်။

မကြာမီ ဗောလကွန်သည် သီရိဗြတ်ကမ္မန် ရှိရာသို့ ပြန်လာ

'မင်းစည်သူရဲ့ အခြေအနေကတော့ သေမလား၊ ရှင်မလား
နိုင်သေးဘူး။ သမားတော်ကြီးတွေ ကိုယ်တိုင် ဝိုင်းဝန်း ပြုစုနေကြတာပဲ။
ခုထက်ထိ လုံးဝ သတိမရသေးဘူး။ ပန်းလှိုင်ထိပ်ထား သခင်မကြီး
မီးဖိုချောင်ထဲ ဆင်းလာပြီး စစ်သည်တော်ကြီးကို စောင့်နေတယ်'

ဗောလကွန်က သတင်းပေးလိုက်ရာ သီရိဗြတ်ကမ္မန်သည် ဗော
နှင့် အတူ မီးဖိုချောင် ရှိရာသို့ လာကြပေသည်။

'ဒါထက် စောစောက မီးဖိုချောင်ထဲမှာ လူတစ်ယောက် ဓားဒဏ်
လဲနေတာကို မတွေ့ခဲ့ဘူးလား'

သီရိဗြတ်ကမ္မန်က ဗောလကွန်အား မေးလိုက်သည်။

'စောစောတုန်းကတော့ တွေ့မိပါတယ်။ မင်းစည်သူရဲ့ လက်
သေဆုံးနေပြီ ထင်လို့ ဒီအတိုင်း ပစ်ထားခဲ့တာပါ'

'အဲဒီလူ ဘယ်မှာလဲ'

'ကျွန်တော်လည်း အဲဒါကိုပဲ စဉ်းစားနေတယ်။ သေချင်ဟန်
လူအလင်မှာ ထွက်ပြေးပြီး ထင်တာပဲ'

'ဒီလူကို မတွေ့ တွေ့အောင် ရှာရလိမ့်မယ်'

'ဒီလိုဆိုရင် ပန်းလှိုင်ထိပ်ထား သခင်မကြီးနဲ့ ထိုထိပ်ထားသား
တွေတို့ တောနင်းပြီး ရှာခိုင်းရင် မကောင်းဘူးလား'

ဗောလကွန်က အကြံပေးလိုက်ရာ သီရိဗြတ်ကမ္မန်
ပေးသည်။

'ခုမှတော့ အကြောင်းမထူးဘူး ထင်တယ်။ ကိစ္စမရှိပါဘူး။
လူကို အသေမိထားမှပဲ။ နေပါစေတော့'

သီရိဗြတ်ကမ္မန်သည် ပြောပြောဆိုဆို မီးဖိုချောင်ထဲသို့
ဗောလကွန် သခင်မသည် ဗောလကွန်၏ နေထိုင်နားထိုင်ကြီး
တီးတိုးဆွေးနွေးနေကြသည်ကို မြင်ရပေသည်။ နှစ်ယောက်လုံး၏
မှာ စိုးရိမ်မကင်းသည့် အမူအရာပင် ဖြစ်ပေသည်။

'မင်းစည်သူ မျှော်လင့်ချက် ရှိသေးတယ် မဟုတ်လား'

သီရိဗြတ်ကမ္မန်သည် ပန်းလှိုင်ထိပ်ထား သခင်မနှင့် တလထော်တို့
ဆွေးနွေးနေသည့် နေရာသို့ ချဉ်းကပ်လာပြီး လေသံကလေးနှင့် မေးလိုက်
သည်။

'သေမလား၊ ရှင်းမလားဆိုတာ ဘုရားမှ သိမှာပဲ။ သမားတော်ကြီး
တွေကို ကြည့်ရတာလည်း အားမလို အားမရနဲ့။ သခင်မ ကိုယ်တိုင်သာ
ထိုက်ချင်တော့တာပဲ'

သီရိဗောလကွန်က အားမလို အားမရ အမူအရာဖြင့်
သည်။

'သခင်မကြီး ကိုယ်တော်တိုင် ပြုစုရင် သေမင်းရဲ့ လက်ထွက်
တင်ကောင်း ကယ်တင်နိုင်ပါလိမ့်မယ်'

သီရိဗြတ်ကမ္မန်က ပြန်ပြောလိုက်ရာ သီရိဗောလကွန် သခင်မသည်
ကမ္မန်အား မျက်နှာထိ မျက်နှာထားနှင့် ပြန်ပြောလိုက်သည်။

'စစ်သည်တော်ကြီး၊ အပါးကို တိုးခဲ့စမ်းပါဦး။ သခင်မကြီး
ဆွည့်စားတာ ကောင်းသလား။ မင်းစည်သူကို ငှက်အသိုက်ထဲမှာ
အထင်လွဲအောင် လုပ်ကြံပြီး ပြောခဲ့တယ် မဟုတ်လား။ စစ်သည်တော်
သိင်တော်တယ်။ မင်းစည်သူရဲ့ အင်္ဂါရုပ်က ယောက်ျားတောင်း ဝီထရစ်
နဲ့ယောက်ကိုတောင် သူတစ်ယောက်တည်း ခုခံတွန်းလှန်နိုင်တဲ့ သတ္တိ
သူငယ်ပဲ။ ဒါနဲ့များ အညတရ အုတ်ကြွေးကြော်စက်ဖြစ်အောင် ပြောရ
တယ်'

ပန်းလှိုင်ထိပ်ထား သီရိမာလာ သခင်မက သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်အား တင်လိုက်သည်။

'သခင်မ နားကြားလွှဲလို့ ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်။ မင်းစည်သူဟာ နိုင်ငံ အတွက် ဓားတစ်လက်ကို အရင်းတည်ပြီး သေဆေးနဲ့ စစ်ခင်းလာခဲ့တဲ့ အညံ့စစ်သည်တော်တစ်ဦးဖြစ်ကြောင်း ကျွန်တော် ပြောခဲ့ပါတယ်'

'ဘာအညံ့တရ စစ်သည်တော်လဲ။ နိုင်ငံတော်ရဲ့ သားကောင်းရဲ့ တစ်ယောက်ကို အညံ့တရ စစ်သည်တော်လို့ ကင်ပွန်းတုပ်ရသလား'

သီရိမာလာ သခင်မက သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်အား ရန်တွေ့နေပြန်တော့ ဤအခိုက်တွင် သမားတော်ကြီးတစ်ဦး အခန်းထဲမှ ထွက်လာသဖြင့် သီရိမာလာ သခင်မသည် သမားတော်ကြီးအား လှမ်းခေါ်လိုက်သည်။

'သမားတော်ကြီး၊ ဘယ်နှယ်လဲ၊ သက်သာရဲ့လား။ ခုထက်ထိ မရသေးဘူးလား'

'သတိလုံးဝ မရသေးကြောင်းပါ။ သေမည် ရှင်မည်ကိုပင် တစ်သေချာ မပြောနိုင်သေးသည့် အခြေအနေတွင် ရှိနေသေးကြောင်းပါ'

'အို ဘာဖြစ်လို့ သေရမှာလဲ။ သခင်မကိုယ်တိုင် ပြုစုရင် အချမ်းသာမှာပဲ။ လာ .... လာ သခင်မကိုယ်တိုင် ပြုစုမယ်။ အထိန်းတော် တလထော်ပါ သခင်မနဲ့ လိုက်ခွဲ'

သီရိမာလာ သခင်မသည် ဗောလကွန်၏ဇနီးကို ခေါ်၍ လှူဒါန်း အခန်းထဲသို့ သမားတော်ကြီးနှင့်အတူ ပြန်ဝင်သွားပေသည်။

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်မှာမူ ခေတ္တမျှ အကြံယူနေရာမှ တစ်စုံတရာ စားမိသဖြင့် မီးဖိုချောင်ထဲမှ ထွက်လာပြီး ဗောလကွန်၏ မြင်းတစ်စီးထံ ထန်းတောကြီးဘက်သို့ တစ်ယောက်တည်း ခရီးနှင့်၍ လာခဲ့ပေသည်။

အခန်း ၂၀

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်မှာ အစဉ်သတိရှိသူဖြစ်၍ လမ်းကျဉ်းကိုရှောင်ပြီး လမ်းညွှန် ရွေး၍ လမ်းလယ်ကောင်မှ လာခဲ့ပေသည်။ ခေါင်းငုံ့ပြီး စဉ်းစားလာခဲ့သော နားနှင့်မျက်စိကို အမြဲဖွင့်၍ ထားပေသည်။ တောတန်းတစ်ခု အနီးသို့ သွားသောအခါ သစ်ရွက်လှုပ်ရှားသံကို ကြားလိုက်သဖြင့် လက်သုံးတော် ကိုယ်တော်ကို ဓားအိမ်မှ ဆွဲထုတ်ရန် အသင့်ဆုပ်ကိုင်ထားရင်း အသံကြား

သံကြားလျှင် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်၏ ခက်ထန်သော ချစ်သူအား လက်သုံးတော်စားကို ဓားအိမ်မှ ဆွဲထုတ်ရန် အသင့်ပြင်ထားပြီး ထိုင်နေသော မိုးအုံးနောင်ကို မြင်ရသဖြင့် မြင်းစေတီထိုး၍ ချစ်သူအား လိုက်

မိုးအုံးနောင်မှာ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်၏ ခက်ထန်သော ချစ်သူအား လက်သုံးတော်စားကို ဓားအိမ်မှ ဆွဲထုတ်ရန် အသင့်ပြင်ထားပြီး ထိုင်နေသောအခါ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန် အနီးသို့ ချဉ်းကပ်လာပြီး ထိုင်လာသည်။

'စစ်သည်တော်ကြီးရဲ့ လက်သုံးတော်စားနဲ့ ကျွန်တော်ရဲ့ စစ်သည်တော်ကြီးရဲ့ ချစ်သူအား လိုက်စမ်းပါ။ ကျွန်တော် သေမှ အေးမှာ။ လူ့ပြည်မှာ ထွက်ခွာနိုင်တော့ဘူး။ နေလို့လည်း အကြောင်းထူးမှာ မဟုတ်ဘူး'

မိုးအုံးနောင်သည် လည်စင်းပေးရင်း စိတ်အားလျှော့သည့် အထိ ပြောလိုက်သည်။

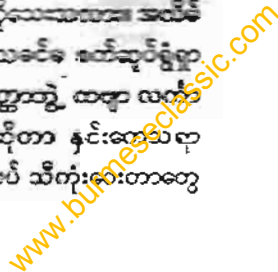
'နေစမ်းပါဦး၊ အကြည်တော် မိုးအုံးနောင် ဘယ်လို ဖြစ်လာတာလဲ။ ဖြစ်လို့ ဒါလောက်တောင် သေချင်နေရတာလဲ'

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က မိုးအုံးနောင်၏ အမူအရာကို အထဲခတ်ရင်း လိုက်သည်။

'ကျွန်တော် အသည်းတွေ ကွဲကုန်ပြီ။ စစ်သည်တော်ကြီးရဲ့ အသည်းကွဲတဲ့ ဝေဒနာကို ကျွန်တော် စိမ်းနေရပြီ။ မြို့ဝန်မင်း အထိမ်းအမှတ်ကျရ ဆိုတဲ့ စကားလို စစ်သည်တော်ကြီး စောင်မလို ကျွန်တော်ရဲ့ ချစ်သူအား လှမ်းလှမ်း လွင့်ပါးကုန်ပြီ။ ကျွန်တော်ကို နှင်ဆောင်ရာ ရွံ့မှန်းသွားပြီ။ ကျွန်တော် မျက်နှာကိုတောင် မကြည့်ချင်တော့ဘူး။ ကျွန်တော်မှာ မျှော်လင့်ချက် ကင်းမဲ့နေပြီ ဖြစ်တဲ့အတွက် သူ့ပြည်ကို မနေချင်တော့ဘူး'

မိုးအုံးနောင်က စိတ်ပျက် အားငယ်သည့် အမူအရာဖြင့် ပြန်ပြောသည်။

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က သီရိဇောဖြင့် ပြန်မေးလိုက်ပြန်သည်။ 'ဘယ်လို ဖြစ်လာတာလဲဆိုတာ မေးနေစရာ လိုသေးသလား။ အထိမ်းအမှတ်ကျရ ဆိုတဲ့ ကျွန်တော့အပေါ်မှာ နှင်းကေသရာ သခင်မ စေတီဆုပ်ခွံရာ နှင်းကေသရာကို ကျွန်တော် ဆက်သခဲ့တဲ့ ခေတ္တအတွင်း ထိုရာ လက်သုံးတော် ကျွန်တော် ရေးစပ်သီကုံးတာ မဟုတ်ဘူး ဆိုတာ နှင်းကေသရာ ကိုယ်တော်အတွက် စစ်သည်တော်ကြီး ရေးစပ် သီကုံးပေးတာတွေ

နှင်းကောသရာ သိသွားလို့ ကျွန်တော့်အပေါ်မှာရော စစ်သည်တော်ကြီး အပေါ်မှာပါ နှင်းကောသရာ ဒေါသပုန်ထနေတယ်။ ရှင်တို့ နှစ်ယောက်စလုံး တစ်ယောက်မှ မကောင်းဘူး။ လူလိမ် လူကောက်တွေ၊ ကလိမ်ချုံတွေ။ ရှင်တို့ရဲ့မျက်နှာမှာ မကြည့်ချင်တော့ဘူးလို့ ပစ်ပစ်ခါခါ ပြောလွှတ်လိုက်တယ်

မိုးအုံးနောင်က ရှင်းပြလိုက်ရာ သီရိဗြတ်ကမ္မန်မှာ အံ့အားသင့်ခဲ့ပေသည်။

'ဘာလဲ၊ ဒီကဗျာလင်္ကာတွေကို ကျုပ် ရေးစပ်သီကုံးပေးကြေအကြည်တော် မိုးအုံးနောင်က နှင်းကောသရာသခင်မ ရှေ့မှာ ပြောခုံချက်တယ် ဆိုပါတော့။ မိုက်မဲလှချည်လား'

သီရိဗြတ်ကမ္မန်က မိုးအုံးနောင်အား အပြစ်တင်လိုက်သည်။

'ကျွန်တော် ဒါလောက် မိုက်မဲပါ့မလား။ ကျွန်တော် ဖြောင့်ဆိုဝန်သု သီတာ မဟုတ်ပါဘူး။ သူ့ဘာသာသူ သီတာပါ။ နှင်းကောသရာက အကင်းပါးတယ်။ ကျွန်တော်ဆီက စကားရအောင် လှည့်ပတ် ကွေ့ကောတောင်မေးမြောက်မေးနဲ့ လုပ်နေလေတော့ ကျွန်တော်လည်း ပြောမိပြောရလျှောက်ပြောခဲ့မိတယ်။ ကျွန်တော် မြဲလှခဲ့တဲ့ စကားတွေကို ပြန်ပြီးတော့ ကြည့်တော့ အမှန်ကို ဖြောင့်ဆို ဝန်ခံမိသလို ဖြစ်နေမှန်း သိရတော့ နှင်းကောသရာ သိပ်ပါးရေနပ်ရေ ရှိတာ။ တော်ရုံတန်ရုံ လှည့်စားလို့ မကျွန်တော်တော့ ကျွန်တော့ကိုယ်ကို ကျွန်တော် သတ်သာ သေလိုက်ချင်တာပဲ'

'ကိုယ့်ကိုယ်ကို သတ်သေတယ်ဆိုတာ အမှန်တရားကို ရင်မထောက်တဲ့ သူရဲဘောကြောင်သူတွေရဲ့ အလုပ်ပါ။ ဘဝကို အရှုံးမပေးချင်စစ်ဒါကို အသာထားပြီး နှင်းကောသရာ သခင်မ ဘာတွေ ပြောလိုက်သလဲ ပြောလိုက်တဲ့အတိုင်း ပြန်ပြောပြစမ်းပါ'

သီရိဗြတ်ကမ္မန်က ပြန်မေးလိုက်သည်။

'သူပြောတဲ့အတိုင်းတော့ ကျွန်တော်လည်း လုံးစေ့ပတ်စေ့ မပြောတော့ဘူး။ သူပြောတာတွေက အများကြီးပဲ။ ကျွန်တော် မှတ်မိသမျှ ပြောပြရမယ် ဆိုရင် "ရှင်တို့ နှစ်ယောက်စလုံး တစ်ယောက်မှ မကောင်းဘူးရားမှတ်လို့ ကိုးကွယ်ပါတယ်။ ဖွတ်ထွက်မှ တောင်ပိုမှန်း သိရတော့ ဝမ်းနည်းလောက် ရေသာခို အချောင်လိုက်တဲ့လူ မရှိဘူး။ စစ်သည်တော်ကြီး ဗြတ်ကမ္မန်လည်း မကောင်းဘူး။ လူလိမ်လူကောက်၊ ကလိမ်ချုံ။ သူတို့ပြောလိုက်ပါ။ သူ့မျက်နှာကို သခင်မ မကြည့်ချင်တော့ဘူးလို့ ပြောပြပါ'

ပြောလိုက်ပါ" ဆိုပြီး ကျွန်တော့်ကို ရစရာ ခန္ဓိအောင် ပြောလွှတ်လိုက်လို့ ထွက်လာခဲ့တာပါ'

မိုးအုံးနောင်က မိမိ မှတ်မိသရွေ့ ပြန်လည်၍ ဆောင်သည်ပဲ။

'နှင်းကောသရာ သခင်မက ဒီအတိုင်းပဲ ပြောသထား' ဒါထက်တောင် ဆိုးပါသေးတယ်။ ကျွန်တော် မှတ်မိသမျှ ပြောတာပါ'

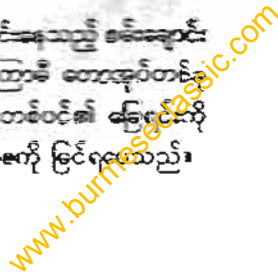
'ကျုပ်အဖို့တော့ အရေးမကြီးဘူး။ ကျုပ်မျက်နှာကို မကြည့်ရဘူး။ သူ့မမြင်နိုင်တဲ့နေရာမှာ ရောင်နေရင် ဖြစ်နိုင်ပါတယ်။ အကြည်တော် မိုးအုံးနောင်အတွက်သာ ခက်နေတာ။ အကြည်တော် ဘာလုပ်ဖို့ စိတ်ကူးမရှိဘူး'

'ကျွန်တော့်အနေနဲ့တော့ မျှော်လင့်ချက်ကင်းမဲ့နေပြီဖြစ်တဲ့အတွက် ကျွန်တော်မှာ မနေချင်တော့ဘူး။ ကျွန်တော့်ကိုယ် ကျွန်တော် သတ်သေရမှာကလည်း ကျွန်တော်ကောင်း မပီသလို့ သတ်သေဖို့ စိတ်မကူးဘူး။ ဘုရင်မကြီးနဲ့ နိုင်ငံတော်အသက် အသက်စွန့်သွားတာက မြတ်လိမ့်မယ် ထင်တယ်။ ကျွန်တော့် အသက် ကျွန်တော် မနမြောဘူး။ ဘုရင်မကြီးအပေါ်မှာ သစ္စာမဲ့တဲ့ လူတွေတို့ ကျွန်တော့်ရဲ့ အသက်နဲ့လဲပြီး ရှင်းလင်းသုတ်သင်ဖို့ စိတ်ပိုင်းဖြတ်ထားတာပဲ။ ကျွန်တော်တွေကို နှိမ်နင်းရင်း အသက်စွန့်သွားရတာကမှ မြတ်လိမ့်မယ်'

မိုးအုံးနောင်သည် ပြောပြောဆိုဆို သီရိဗြတ်ကမ္မန်ကိုပင် နှုတ်သော်လျှောက် ငှင်း၏မြင်းကို ကြိုမိတို့ပြီး ခြေဦးတည့်ရာသို့ ဒုန်းဆိုင်သွားသော သီရိဗြတ်ကမ္မန်သည် မိုးအုံးနောင်အား မျက်စိတစ်ဆုံးကြည့်ရင်း သက်ပြင်းထန်ထန် လိုက်လိုက်သည်။

သီရိဗြတ်ကမ္မန်သည် မိုးအုံးနောင်၏နောက်သို့ လိုက်သွားရာ၌ မြင်းမည်လောဟု စဉ်းစားနေရာမှ မိမိ ထွက်လာခဲ့သည့် ကိစ္စတစ်ခုလို့ သိရှိပြီး မိုးအုံးနောင်၏ နောက်သို့ လိုက်သွားရန် အကြံအစည်ကို ဝယ်ချက်မရှိဘဲ ပြီး တောတန်းကလေးကို ဘေးမှပန်း၍ သတိဖြင့် လာခဲ့သော မြင်းမိုင်းနဲ့ နှုတ်သော်လျှောက် ဝယ်ချက်မရှိဘဲ ရောက်ရှိလာပေသည်။

လမ်းကျဉ်းကလေး အနီးရှိ တသွင်သွင် ဦးဆင်နေသည့် ခေါင်းဆောင်သော မြတ်ကျော်ကာ ချောင်းရိုးအတိုင်း လာခဲ့သော မြင်းမိုင်း တောအုပ်တစ်ခုသို့ ရောက်ရှိလာ၍ မြင့်မားသော သစ်ပင်ကြီးတစ်ပင်၏ ခြေထောက်သို့ ရောက်ရှိပြီး ဆေးတံတိုကို ခဲထားသော ဝိုင်းခံခြင်းကို ဖြင့်ရပေသည်။

သီရိဗြဟ္မာ့ကမ္ဘာကို မြင်လိုက်သောအခါ ဗိုလ်မင်းဗြဟ္မာသည် ဝမ်း
ဆဲဆဲ နေလုံးကြီးကို ညွှန်ပြရင်း သီရိဗြဟ္မာ့ကမ္ဘာအား အပြစ်တင်သည့် အမှု
၁၃၄ ကြည့်လိုက်သည်။

'နေ့စွယ်တော် ကျိုးနေပြီ။ ဘာဖြစ်လို့ ဒါလောက်တောင် နောက်
နေရတာလဲ'

ဗိုလ်မင်းဗြဟ္မာသည် မိမိချိန်းဆိုထားသည့် အချိန်တွင် သီရိဗြဟ္မာ
ရောက်ရှိမလာဘဲ အချိန်လွန်မှ ရောက်ရှိလာသည်ကို မကျေနပ်သည့် အမှု
ဖြင့် အပြစ်တင်လိုက်သည်။

'ဗိုလ်မင်း အပြစ်တင်ရင်လည်း ခံရမှာပဲ။ အရေးထဲမှာ ကိစ္စ
ပေါ်နေလို့ နည်းနည်း နောက်ကျသွားတာပါ'

'ဘယ်လိုကိစ္စ ပေါ်နေလို့လဲ'
'မင်းစည်သူတစ်ယောက် သေမလား ရှင်မလား မသိရသေး
ကျွန်တော် ထွက်လာတဲ့ အချိန်အထိ သတိမရသေးဘူး'

သီရိဗြဟ္မာ့ကမ္ဘာသည် ဗောလကွန်၏ လယ်တဲတွင် စော
ဖြစ်ပွားခဲ့သည့် အဖြစ်အပျက်ကို အသေးစိတ်ရှင်းပြနေရာ ဗိုလ်မင်းဗြဟ္မာ
စိတ်ဝင်စားစွာ နားထောင်နေသည်။

'မင်းစည်သူ ဟုတ်လား။ ဒလတိုက်ပွဲမှာတုန်းက သူ့ကို ရန်
လက်တွင်းက အကြည့်တော် သီရိဗြဟ္မာ့ကမ္ဘာ ကယ်တင်ခဲ့ရသေးတယ်
လား'

ဗိုလ်မင်းဗြဟ္မာ ပြန်မေးလိုက်သည်။

'မှန်ပါတယ်။ ကျွန်တော်ရဲ့ အသက်ကိုလည်း သူကယ်ခဲ့တာ
ရှိသွားပါပြီ။ ကျွန်တော့အဖို့ဆိုရင် သွေးရင်း သားရင်းလို အားကိုးရတဲ့
ခင်ပွန်းဆိုလို့ ဗိုလ်မင်းဗြဟ္မာ လွဲရင် မင်းစည်သူ တစ်ယောက်တည်း
ပါတယ်။ ခုဆိုရင် ကျွန်တော့အဖို့ ညာလက်ရုံး ပြုတ်သွားတာနဲ့ အမှု
'နေစမ်းပါဦး။ မင်းစည်သူကို ရန်မူတဲ့ ရန်သူတွေက ဘယ်သူ
ဗိုလ်မင်းဗြဟ္မာ ပြန်မေးလိုက်သည်။

'တစ်ယောက်ကတော့ သေချင်ဟန်ဆောင်ပြီး အလစ်မှာ ထွက်
လွှတ်ခြောက်သွားပါတယ်။ တစ်ယောက်ကတော့ မင်းစည်သူရဲ့ လက်
အသက်ဆုံးရှုံးသွားပါပြီ။ အသက်ဆုံးရှုံးသွားတဲ့ လူက အခြားမဟုတ်ဘဲ
ကျွန်တော့်ကို လုပ်ကြံဖို့ စေလွှတ်လိုက်တယ်လို့ ဗိုလ်မင်းဗြဟ္မာ သတိ

သီရိဗြဟ္မာ့ကမ္ဘာ
ဟောက် လူသတ်သမား ဗိုလ်မင်းဗောသရီဝါ။ သူ့ရဲ့ နားထောင်ရာ
ရဲ့ ရှိပါတယ်'

သီရိဗြဟ္မာ့ကမ္ဘာက ရှင်းပြလိုက်ရာ ဗိုလ်မင်းဗြဟ္မာ၏ နားထောင်ရာ
သွယ် တောက်ပြောင်လာပေသည်။

'ဗောသရီ သေပြီ ဟုတ်လား။ ဒီလိုဆိုရင် မင်းစည်သူ
လုံးလုံးမှာ သူ့မတူအောင် ကျွမ်းကျင်လိမ္မာတဲ့ ဗောသရီကို ဆိုသလို
သိသိတာ တော်ရုံတန်ရုံသတ္တိ မဟုတ်ဘူး။ မင်းစည်သူရဲ့ စွမ်းရည်ကို
ဖို့ ကောင်းတယ်။ ယုတ်စွအဆုံး ဗောသရီရဲ့ လက်ချက်နဲ့ မင်းစည်သူ
ရောက်ရသည့်တိုင်အောင် သူရဲကောင်း တစ်ယောက်အဖြစ် ချီးကျူး
ပြုရလိမ့်မယ်'

ဗိုလ်မင်းဗြဟ္မာ ချီးကျူးစကား ပြောကြားလိုက်ပြန်သည်။
'ဗိုလ်မင်းဗောသရီရဲ့ ခါးပိုက်ထဲက ဟောဒီ စာလွှာကို သိမ်းဆည်း
ခဲ့ပါတယ်'

သီရိဗြဟ္မာ့ကမ္ဘာသည် မင်းသိဒ္ဓတ်ထံ လိပ်စာတပ်ထားသည့် သမိန်
ထံမှ စာလွှာကို ထုတ်ပြရင်း ပြောလိုက်သည်။

'ဒါထက် ဘုရင်မကြီးဆီက ဘာသတင်း ကြားသေးသလဲ။ ဘာလို့
တိုင်းခန်းလှည့်လည်တော်မူဖို့ သေချာသွားပြီလား'

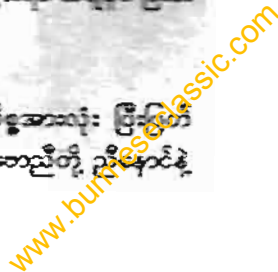
'သေချာပါတယ်။ ဒီနေ့ကစပြီး ဆယ်ရက်မြောက်ရင် သူရင်မကြီး
ဘူးမြို့ကို တိုင်ခန်းလှည့်လည်ပြီး မြို့စားလေးရဲ့ စံအိမ်တော်မှာ ထား
တော်မူဖို့ အစီအစဉ် ရှိပါတယ်'

ဗိုလ်မင်းဗြဟ္မာက အဖြေပေးလိုက်ရာ သီရိဗြဟ္မာ့ကမ္ဘာသည်
စဉ်းစားနေပေသည်။

'ဆယ်ရက်ပဲ လိုတော့တယ် ဆိုပါတော့။ ဒီလိုဆိုရင် ဆယ်ရက်အတွင်း
တို့ လုပ်စရာရှိတာ ပြီးအောင် လုပ်ကြရလိမ့်မယ်'

သီရိဗြဟ္မာ့ကမ္ဘာက စဉ်းစဉ်းစားစား ပြန်ပြောလိုက်သည်။
'မင်းနဲ့ငါ ပူးပေါင်းပြီး လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်သွားရင် အချိန်မီ ပြီး
နိုင်မှာ သေချာပါတယ်'

ဗိုလ်မင်းဗြဟ္မာ ပြန်ပြောလိုက်သည်။
'ဘယ်နည်းနဲ့ဖြစ်ဖြစ် ဆယ်ရက်အတွင်း ကိစ္စအားလုံး ပြီးပြန်
တော့ ကြိုးစားမှဖြစ်မှာ။ ဒါထက် ဗောဇ္ဇန်နဲ့တော့ပဲ ညီတောင်နဲ့

ဖြစ်သွားပြီး မသိမသာ နောက်ဆုတ်ချင် ဆုတ်သွားမယ်။ ဒါမှ မဟုတ်ဘဲ ကျွန်တော်တို့အပေါ်မှာ ဘုရင်မကြီး အထင်တော်လွဲအောင် ကတုန်းက လုပ်ပြီး သူတို့အပေါ်မှာ ဘုရင်မကြီး ယုံကြည် စိတ်ချလာအောင် အယုံသွင်း ခိုးရတယ်။ အယုံသွင်းပြီး ပူးသတ်သွားရင် ကျွန်တော်တို့ ဘာမှ တတ်နိုင် မဟုတ်ဘူး။ ဘုရင်မကြီးကို အသိပေးလို့ မဖြစ်ဘူး။ ဘယ်သူ့ကိုမှလည်း ပေးလို့ မဖြစ်ဘူး။ အသိပေးလိုက်တာနဲ့ တစ်ပြိုင်နက် အဖြစ်မရှိတဲ့ လူ အသတ်ခံရပြီး အပြစ်ရှိတဲ့ လူတွေ အခွင့်ကောင်း ရသွားမှာ စိုးရတယ်။

သီရိဗြတ်ကမ္မန်က ရှင်းပြလိုက်ရာ ဗိုလ်မင်းဗြတ်ဇေယျာ သဘောထား သွားပုံ ရပေသည်။

‘ဒါထက် ဆောင်းတူးမြို့စားရဲ့ စံအိမ်တော်မှာ လျှို့ဝှက်ဆွေးနွေး တစ်ခု ရှိတယ် ဆိုတာကို မင်း သိသလား?’

‘ဗိုလ်မင်းဗြတ်ဇေယျာ မေးလိုက်ပြန်သည်။’

‘သိပါတယ်။ သိရုံတင် မကဘူး။ လျှို့ဝှက်အခန်းထဲကို ဘယ်ပုံတယ် ဝင်ရမယ် ဆိုတာကိုပါ ကျွန်တော် သိထားပြီးပါပြီ’

‘သိထားရုံနဲ့ မပြီးသေးဘူး။ မင်းကိုယ်တိုင် အခန်းထဲကို ဝင်ကြည့် ချောင်ကြိုချောင်ကြားမကျန် နဲ့စပ်အောင် လေ့လာထားဖို့ အရေးကြီးတာ ဒီနေ့က စပြီး သုံးရက်ရောက်တဲ့နေ့ ညဘက်မှာ သစ္စာဖောက်တွေရဲ့ လျှို့ဝှက် ဆွေးနွေးပွဲ ကျင်းပလိမ့်မယ်။ အဲဒီဆွေးနွေးပွဲကို သူတို့ရဲ့ ဘက်တော်သား မင်း အဖြစ် တက်ရောက်ဖို့ အစီအစဉ်ရှိတယ်။ သစ္စာဖောက်ဘက်တော်သား အား က ငါ့ကို ဗြတ်ဇေယျာ မသိကြဘူး။ သူတို့ရဲ့ ဘက်တော်သား မင်းနဲ့အတူ မှတ်ထင်နေကြတယ်။ ဒါကြောင့်လည်း သူတို့ရဲ့ အတွင်းရေးတွေကို ငါ သိ သလောက် သိခွင့်ရခဲ့တယ်။ သူတို့ရဲ့ လျှို့ဝှက်ဆွေးနွေးပွဲကို ငါ တက်ရောက် ရတာကိုသာ ကြည့်ပေတော့။ ဒါက အရေးမကြီးဘူး။ ဆွေးနွေးပွဲကျင်း ပေးရက်မတိုင်မီ လျှို့ဝှက်ဆွေးနွေးခန်းရဲ့ အနေအထားကို နဲ့နဲ့စပ်စပ် သိ ထား အရေးကြီးတယ်’

‘ဒီအတွက်တော့ စိတ်ချပါ။ ဒီနေ့ည သန်းခေါင်အချိန်မှာ ကျွန်တော် ကိုယ်တိုင် လျှို့ဝှက်ခန်းထဲ ဝင်ပြီး အခန်းရဲ့ အနေအထားကို ချောင်ကြိုချောင် ကြည့် နဲ့စပ်အောင် လေ့လာကြည့်ရှုထားပါမယ်’

‘အေး ကောင်းတယ်။ ဒါပေမဲ့ ငါတို့ရဲ့ အကြံအစည်ကို ဘယ်သူ သိအောင်တော့ သိုသိုသိပ်သိပ် အလုပ်လုပ်ကြရလိမ့်မယ်။ ငါ့ကို နေထိုင် နေတဲ့ သူသတ်သမား တစ်ယောက်အဖြစ် သူတို့ မြင်နေကြတယ်။ ဘုရင်မကြီး

ကိုယ်တိုင် လုပ်ကြံဖို့တောင် တာဝန်ပေးထားတယ်။ သင်္ချာပညာကတော့ ကျွန်တော်မကြီးကို လုပ်ကြံဖို့ ကိစ္စမှာ စိတ်အားထက်သန်ဖို့ ရေပူပူ ငါ့လိုလည်း တာဝန်ပေး ဖျက်စီးနဲ့ ကြည့်နေတယ်’

‘သမိန်တိဿကုမ္မာက လူပျော့တစ်ယောက်ပါ။ သင်္ချာပညာပေးလို့ ကျွန်တော်တွေကို သွေးထိုးလို့ ဆော်ပေးပြီး လူပေါ်လူဇော် လုပ်နေတဲ့သူပါ’

‘လူပေါ်လူဇော် လုပ်ရုံတင် မကဘူး။ နစ်ဖက်လွှဲ လုပ်နေတာ ပြီး တယ်။ ဘုရင်မကို လုပ်ကြံဖို့ အကြံအစည်အောင်မြင်ရင် သင်္ချာပညာပေး ပေးပြီး သမက်တော်အကြီး အထွတ်အထိပ်ကို ရောက်တဲ့အခါ သူ့အတွက် အခွင့်ကောင်းရအောင် ကြိုးစားနေတယ်။ ဘုရင်မကို လုပ်ကြံဖို့ အကြံအစည် ပြောသွားရင်လည်း မြို့စားလေး ဗညားအိမ်အပေါ် အပြစ်ပုံချပြီး နှင်းဆီ ကို သိမ်းပိုက်ဖို့ ကြံစည်နေတယ်။ ဒါကိုကော မင်း သိတယ် မဟုတ်လား’

‘သိသင့်သလောက် သိပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ နှင်းကောသရာကို သိမ်း ပိုက်ဖို့ အကြံအစည်ကတော့ ဘယ်နည်းနဲ့မှ အောင်မြင်မှာ မဟုတ်ပါဘူး။ နှင်း ကောသရာရဲ့ စိတ်နေသဘောထားကို ကျွန်တော် သိပါတယ်’

‘ဘာလဲ။ နှင်းကောသရာကို ထိလို့ မင်းက နာသလား။ နှင်းကောသရာ ဘုရင်မကြီးအပေါ်မှာ သစ္စာရှိရဲ့လား။ ဘုန်းကြီးလူထွက်ကို နှင်းကော သရာ မလား ဆိုပြီး ဘုရင်မကြီးကို ပြစ်တင်ဝေဖန်နေတယ် မဟုတ်လား’

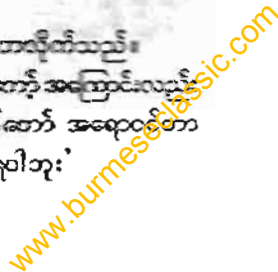
‘နာလို့ ပြောနေတာ မဟုတ်ပါဘူး။ နှင်းကောသရာရဲ့ စိတ်နေသဘော ထား ကျွန်တော်သိလို့ ပြောနေတာပါ။ ရှင်ဓမ္မဓရလူထွက်ကို နှင်းကောသရာ ကို ပြစ်တင်သက်ပြီး လူသိရှင်ကြား ပြစ်တင်ဝေဖန်ခဲ့တာ မှန်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ကြီး အပေါ်မှာတော့ အသက်နဲ့လဲပြီး သစ္စာစောင့်သိ ရိသေတာ အမှန်ပါ’

‘သီရိဗြတ်ကမ္မန်က နှင်းကောသရာအား ကာကွယ်ပြီး ပြောလိုက်တာ မင်းဗြတ်ဇေယျာ သီရိဗြတ်ကမ္မန်၏ အမူအရာကို ခေတ္တ အထင်တော်နေသ

‘မိန်းမမာယာ သဲကိုးဖျာ ဆိုတဲ့စကား ကြားဖူးတယ် မဟုတ်လား။ ဒါက သွားနယ်မှာ နှင်းကောသရာလောက် ချောတဲ့လူတဲ့ မိန်းကလေး မရှိဘူး။ ရူပါရုံနဲ့ ဖြားယောင်းပြီး သူ့လူ ငါ့ဘက်သား လုပ်နေတာ ဖြစ်ချင် တယ်’

‘ဗိုလ်မင်းဗြတ်ဇေယျာ ၎င်း၏ စိုးရိမ်ချက်ကို ဒုဋ်တင်လိုက်သည်။’

‘ဗိုလ်မင်း ထင်သလို လုံးဝ မဟုတ်ပါဘူး။ ကျွန်တော့် အကြောင်းလည်း သိတယ် မဟုတ်လား။ ဘယ်မိန်းမကိုမှ ကျွန်တော် အရာဝတ်စုံတာ မရှိဘူး။ ကျွန်တော့်ကို ရူပါရုံနဲ့ ဖြားယောင်းလို့ မရပါဘူး’

ဘုရင်မကြီးအပေါ်မှာ နှင်းကေသရာ သစ္စာစောင့်သိ ရှိသော
 ဆိုးတာ မင်းယုံကြည်သလား။ နှင်းကေသရာအတွက် မင်း အာမခံရဲသလား
 'အာမခံရဲပါတယ်။ ဘုရင်မကြီး အပေါ်မှာ နှင်းကေသရာ သစ္စာ
 မစောင့်ဘူးဆိုတာ နိုင်လုံတဲ့ သက်သေအထောက်အထား ပြနိုင်ရင် ဇော်
 ခံရဲပါတယ်လို့ မင်းကြီးသက်တော်ရှည်ကို အာမခံခဲ့တာ ဗိုလ်မင်း အ
 မဟုတ် လား'

'အာမခံရဲလှချည်လား။ တော်တော်ကြာ ဘာမဟုတ်တာနဲ့ ဇော်
 ခံနေရပါဦးမယ်။ မိန်းမအတွက် ဇော်ဖြတ်ခံရတယ်ဆိုရင် ရာဇဝင်ရိုင်း
 မှာ စိုးလို့ ငါသတိပေးနေတာ။ မိန်းမမာယာ သဲကိုးဖျာ ဆိုတဲ့အတိုင်း သူ
 ပရိယာယ်မာယာက သိပ်ကြောက်စရာကောင်းတယ်။ ငါတော့ဖြင့် မိန်းမ
 ဝေးဝေးက ရှောင်တယ်။ မိန်းမအတွက်နဲ့တော့ဖြင့် အသေမခံနိုင်ဘူး'

ဗိုလ်မင်းဗြတ်ဇက သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်၏ အမူအရာကို အကဲခတ်
 သတိပေးလိုက်ရာ၊ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်သည် ထိုနေ့ နံနက်က နှင်းကေသရာ
 လက်ရေးဖြင့် မိမိအား ရန်သူရှိရာဘို့ များခေါ်သည့် ပေတိုတစ်စောင်
 ပုံနှင့်တကွ သေဘေးမှ သိသိကလေး သွတ်မြောက်ခဲ့ရုံများကို ရုတ်တ
 သတိရလာကာ ဗိုလ်မင်းဗြတ်ဇအား အကျိုးအကြောင်း ပြောပြရန် ဗိုလ်
 ဗြတ်ဇ၏ လက်မောင်းကို ဆုပ်ကိုင်ပြီး အနားတွင် ကပ်၍ထိုင်လိုက်သည်။

'နှင်းကေသရာအကြောင်း ပြောလို့ ဗိုလ်မင်းကို ပြောစရာ
 ရှိသေးတယ်။ နှင်းကေသရာတို့ မောင်နှမ ပျက်စီးရာပျက်စီးကြောင်း ကြား
 တဲ့ အတွင်းရန်သူတွေ ရှိနေတယ်။ ဒါကို သူတို့ လုံးဝ မသိဘူး။ ရန်သူကို မိ
 ထင်ပြီး မိတ်ဆွေကို ရန်သူထင်နေကြတယ်။ သူတို့ရဲ့ အတွင်းရေးက တစ်
 နှစ်လိမ် ပွေလိမ်ရှုပ် အမေဘုတ်ကယ့် သူချည်ခင်ဆိုတဲ့ စကားလို သစ္စာ
 လိုက်အောင် ရှုပ်ထွေးနေတယ်။ ခမည်းတော် ဆောင်းတူးမြို့စားကြီး နှင်း
 ခဲရာဟာ သွေးရိုးသားရိုး မဟုတ်ဘူး။ မြို့စားရာထူးကို ဆက်ခံချင်လို့
 ကြီးကို တိတ်တဆိတ် ချောင်းမြောင်းလုပ်ကြဲခဲ့တာပါ။ ခုလည်းပဲ မြို့
 ဗညားအိမ်ကို ပျက်စီးရာပျက်စီးကြောင်း ကြံစည်နေပါတယ်။ ဗိုလ်မင်းရဲ့ လက်
 ဘလွှာကို ဖတ်ကြည့်မယ်ဆိုရင် မြို့စားကြီးကို လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်ခဲ့သလို
 လေးကိုပါ ရှင်းလင်းသုတ်သင်ပစ်ဖို့ ညွှန်ကြားတာကို တွေ့ရပါလိမ့်မယ်။ မြို့
 လေး ဗညားအိမ်နဲ့ နှင်းကေသရာကို ကွန်တော် အကာအတွယ် ပေး
 သိလို့ ကွန်တော်ကိုပါ လုပ်ကြံဖို့ ကြံစည်ခဲ့တာ သုံးကြိမ်ရှိသွားပါပြီ။

အောက်စောစော အချိန်မှာ မြို့စားကြီးကို ချောင်းမြောင်း လုပ်ကြံခဲ့တဲ့ လေးသမား
 လက်ချက်နဲ့ ကွန်တော် ကံကောင်းလို့ မသေတာ'

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်သည် ဗိုလ်မင်းဗြတ်ဇ၏ လက်မောင်းကို ဆုပ်ကိုင်ပြီး
 နံနက်က အဖြစ်အပျက်များကို အသေးစိတ် ရှင်းပြနေသော ဗိုလ်မင်း
 ဗြတ်ဇသည် မျက်မှောင်ကြွတ်ပြီး စိတ်ဝင်စားစွာ နားထောင်နေသည်။

ပြီးမှတစ်ဖန် ဆက်လက်၍ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်သည် နှင်းကေသရာ
 ရောက်ရှိလာသည့် အချိန်မှစ၍ မိမိ ကြုံတွေ့ခဲ့ရသည့် အချက်အလက်
 ခြုံငုံပြီးတစ်ခု ရှင်းပြပြန်သည်။ ထိုသို့ ရှင်းပြရာတွင် မြို့စားလေး ဗညားအိမ်
 မှာ သမိန်စက္ကဝေါ၏ လောင်းရိပ်အောက်မှ မိမိနှင့် မင်းစည်သူတို့ ကယ်
 ဆောင်းတူးမြို့သို့ ပြန်လည်ရောက်ရှိလာသည့် အချိန်မှစ၍ မြို့စား
 ဗညားအိမ် အရက်သေစာ သောက်စားမှူးယစ်နေချိန်တွင် လက်မှတ်ရေး
 သည့် စာတမ်းတစ်စောင်နှင့် ပတ်သက်၍ ခြိမ်းခြောက်ခံနေရုံ၊ မိမိနှင့်
 သည်သူကိုလည်း အကြိမ်ကြိမ် သေကြောင်းကြံခဲပုံများကို အဓိကထား၍
 ပြောနေပြန်ရာ ဗိုလ်မင်းဗြတ်ဇမှာ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်၏ ရှင်းပြချက်များကို
 ထောင်နေရာမှ လက်သီးကို ကျစ်ကျစ်ပါအောင် ဆုပ်ကိုင်ပြီး ဘေးထိ
 ကိုလိုက်သည်။

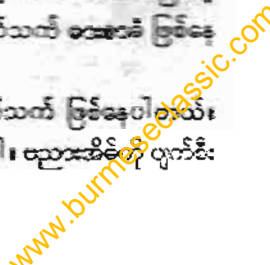
'အကြံပက်စက် ဆန်ကောလောက်မှ ဇောက်မနက်ပါလား။ အသေ
 လောက်ထွက်နေတာကို လက်ပိုက်ပြီး ကြည့်နေရသလား။ မြို့စားရာထူးကို
 သောက်တောင်ပဲ မက်မောရသလား'

ဗိုလ်မင်းဗြတ်ဇက အားမလို အားမရ အမူအရာဖြင့် ရေခွတ်လိုက်

'လက်ပိုက်ပြီး ကြည့်မနေပါဘူး။ သက်သေခံ အထောက်အထား
 လုံလုံ မရသေးလို့ အခါအခွင့်ကို ကြည့်ပြီး ခံစစ်သဘောနဲ့ ခုခံတာပဲ။

'သက်သေခံ အထောက်အထား ရအောင် ဖော်ခံနေဖို့ လေ့ရှိပါသလား
 ရာအထောက်အထား တွေတာနဲ့ တစ်ပြိုင်နက် ရှင်းသင်သူစစ်သင်
 တို့ ကောင်းတယ်။ နောက်မှ ကြည့်ရှင်းတာပေါ့။ ဒါထက် နေရာတို့
 သားရဲသား မှန်ရင် မြို့စားလေး ဗညားအိမ်ဟာ သက်သေ စာအောင် ဖြစ်နေ
 သေးပါ။'

'မှန်ပါတယ်။ ဗညားအိမ်ဟာ ဓားစာခံသက်သေ ဖြစ်နေပါတယ်။
 နှင်းကေသရာကြောင့် ဗညားအိမ် ရေတိမ်မှာ မနစ်တာပါ။ ဗညားအိမ်ကို ပျက်စီး

အထက်စီးကြောင်း ကြံစည်နေတာကို နှင်းကေသရာ သိလို သမိန်စက္ကဝေါတို့
ဆောင်းရိပ်အောက်က လွတ်မြောက်ရေးအတွက် ကျွန်တော့်ကို တာဝန်
တာဝါ'

'နှင်းကေသရာကော စိတ်ချရဲ့လား။ သူလည်း သမက်တော်အကြီး
ဘက်တော်သားပဲ မဟုတ်လား'

'ဗိုလ်မင်း ထင်သလို မဟုတ်ပါဘူး။ သမက်တော်အငယ် ရှင်
လူထွက်ကို နန်းလျားထားတဲ့ ကိစ္စကိုသာ ပြစ်တင်ဝေဖန်ခဲ့တာပါ။ ဒါလည်း
မိတ်ဆွေဟန်ဆောင်နေတဲ့ အတွင်းရန်သူက သွေးထိုးလှုံ့ဆော်ပေးထား
အဟုတ်ထင်ပြီး သံယောင်လိုက်နေတာပါ။ နှင်းကေသရာရဲ့ စိတ်ရင်း ဝေ
ကတော့ ဘုရင်မကြီးကို မယ်တော်အရင်းလို လေးစားရုံသေပြီး သစ္စာဆောင်
ရုံသေတာ အမှန်ပါ'

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က နှင်းကေသရာအား ကာကွယ်ပြီး ပြော
ပြန်သည်။

'ဒါထက် ဗညားအိမ်ကို ပျက်စီးရာပျက်စီးကြောင်း ကြံနေတဲ့
ပတ်သက်ပြီး ဗညားအိမ်ကို မင်း သတိမပေးဘူးလား'

'မိတ်ဆွေဟန်ဆောင်ပြီး မသိမသာ ချောက်တွန်းနေတဲ့ အတွင်း
ရန်နေတာကိုတော့ အရိပ်အမြွက်လောက် သတိပေးခဲ့ပါတယ်။ ဗညား
သာမက နှင်းကေသရာကိုပါ သတိပေးခဲ့ပါတယ်'

'အရိပ်အမြွက်လောက်သာ သတိပေးခဲ့တယ် ဟုတ်လား။ အ
ရန်သူဟာ ဘယ်သူဘယ်ဝါ ဖြစ်ကြောင်း အမည်နာမကို ထုတ်ဖော်ပြီး
မပေးဘူးလား'

ဗိုလ်မင်းဗြတ်ဇက ပြန်မေးလိုက်သည်။

'ခိုင်လုံတဲ့ သက်သေခံ အထောက်အထား မရှိဘဲ အမည်နာမ
ထုတ်ဖော်ပြီး သတိပေးလို့ ဖြစ်နိုင်ပါ့မလား'

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က မိမိရင်ဆိုင်နေရသည့် အခက်အခဲကို ထုတ်
လိုက်သည်။

'မင်းကို စည်းကမ်းကြီးလွန်းအားကြီးပါတယ်။ နေရာတ
ဆည်းကမ်းကြီးလို့ မဖြစ်ဘူး။ ရောဂါကြမ်းရင် ဆေးကြမ်းနဲ့ ကုရတာ
ထောအုပ် ရိုဘယ်မဟုတ်လား။ ငါသာဆိုရင်တော့ ငါ့နည်းနဲ့ ငါ့ပြဿနာကို
ဝစ်လိုက်မှာပဲ။ ရန်သူကို ရန်သူမှန်း သိနေမှတော့ဖြင့် သက်သေခံ အ

ရှာနေစရာ မလိုပါဘူး။ မျက်နှာချင်းဆိုင် ထိုင်ပြီး ခြောင်ခွင့်ချလိုက်ရုံပဲ
တယ်။ ဒါနဲ့မှ ဘူးကွယ်နေသေးရင် တစ်ခါတည်း ကိစ္စတုံး စီရင်ခံလိုက်လို့'

'ကိစ္စတုံး စီရင်ဖို့က လွယ်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ သူရဲ့အောက်ပိုင်းမှာ
သူတွေ ရှိနေသေးသလဲ၊ သူတို့ရဲ့ အကြံအစည်က ဘာပဲ ချီထား
ဘက်စုံစမ်းဖို့ လိုသေးတယ်။ မသက်တံ့လူကို ရှင်းလင်းသုတ်သင်ဖို့ပဲ
သူရဲ့ နောက်ပိုင်းမှာ ရှိတဲ့ ကြံရာပါတွေကို သတိပေးလိုက်သလို ဖြစ်သွား
မယ်'

'ဖိုးရိမ်စရာမရှိ ဖိုးရိမ်နေတာကိုး။ မင်းနဲ့ငါ လူချင်း လဲသို့ရင်
မိတ်ဆွေစမ်း ချင်တယ်'

'လူချင်းလဲစရာ မလိုပါဘူး။ ခုဆိုရင် သက်သေခံအထောက်အထား
ကို ခိုင်ခိုင်လုံလုံ ရရှိထားပါပြီ။ ဗိုလ်မင်းရဲ့လက်ထဲက စာလွှာကို ဝေဖန်
အကြောင်းမှ သိရပါလိမ့်မယ်'

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်သည် မင်းစည်သူ၏ လက်ချက်ဖြင့် ကျဆုံးသွားသည့်
မင်းစောသရီ၏ ကိုယ်မှ ရှာဖွေတွေ့ရှိခဲ့သော စာလွှာကို ရည်ညွှန်း၍ ပြော
သည်။

'သက်သေခံ အထောက်အထား ရတာက အရေးမကြီးဘူး။ မင်း
အထောက်အထား နေတာနဲ့ ဗညားအိမ်လုပ်ကြံခံရရင် ဘယ်နှယ်လုပ်မလဲ။ မေညီအစ်
မကြီးကို လုပ်ကြံသလို ဗညားအိမ်ကို ရှင်းလင်းသုတ်သင်ပစ်ဖို့ ညွှန်ကြား
မဟုတ်လား'

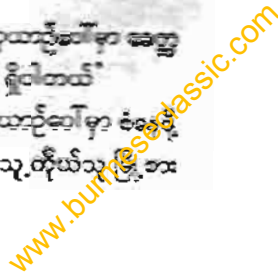
ဗိုလ်မင်းဗြတ်ဇက သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်ထံမှ ရရှိထားသည့် စာလွှာထုတ်
ဖော်ရာတွင် စာကြောင်းတစ်ကြောင်းကို ထောက်ပြရင်း ပြန်ပြောလိုက်သည်။

'ဒီအတွက်လည်း ကြိုတင်ကာကွယ်ဖို့ အစီအစဉ် ရှိပါတယ်။
ဘူးမြို့ကို ဘုရင်မကြီး တိုင်းခန်းလှည့်လည်တော်မူတဲ့ အချိန်ထိ
ဗညားအိမ်ကို လုံခြုံစိတ်ချရတဲ့ နေရာကို ရွေး အနိတ်အကန့်
အစီအစဉ် ပြုလုပ်ထားပါတယ်'

'ဘယ်နေရာကို ဝိုထားမှာလဲ'

'ဗောဗွန်နဲ့ ဗောညီတို့ညီနောင် ဦးစီးတဲ့ တိုက်လှေထောင့်ခေါ်မှာ ရွေး
ဖို့ပဲ။ အကာအကွယ် ပေးထားဖို့ အစီအစဉ် ရှိပါတယ်'

'ဗညားအိမ်က ဗောဗွန်နဲ့ဗောညီတို့နဲ့ တိုက်လှေထောင့်ခေါ်မှာ ခံနေဖို့
မလွယ်လား။ ဗညားအိမ်အကြောင်း ငါသိပါတယ်။ သူတို့ယ်သူတို့စား

မာနသိပ်ကြီးတာ။ ဇွတ်တရွတ်လည်း လုပ်တတ်သေးတယ်။ ငါတော့
မင်းရဲ့ အစီအစဉ်ကို မညားအိမ် လက်ခံလိမ့်မယ် မထင်ဘူး'

ဗိုလ်မင်းဗြတ်ဇော မိမိ၏ စိုးရိမ်ချက်ကို ဖွင့်ဟလိုက်သည်။

'ဗိုလ်မင်း ပြောတာ မှန်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ အကျိုးနဲ့ အကြောင်း
ပြောပြရင် ရကောင်းစရာ ရှိပါတယ်။ ကျွန်တော့်အပေါ်မှာလည်း အ
ယုံကြည်အားကိုးပါတယ်။ ဒါကို အသာထားပြီး ဗိုလ်မင်းရဲ့ လက်ထဲထဲ
စေ့စေ့စပ်စပ် ဖတ်ကြည့်စမ်းပါဦး'

သိရိဗြတ်ကမ္မန်က သတိပေးလိုက်ရာ ဗိုလ်မင်းဗြတ်ဇောသည် မင်း
၏ လက်ချက်ဖြင့် ကျဆုံးသွားသည့် ဗောဓိရိ၏ကိုယ်မှ သိရိဗြတ်
ရှာဖွေတွေ့ရှိခဲ့သည့် ညွှန်ကြားလွှာကို လုံးစေ့ပတ်စေ့ စိတ်ရှည်လက်ရှည်
ကြည့်နေပေသည်။

'အင်း သုံးရက်ကြာရင် သမိန်စက္ကဝေါ ထန်းတောကြီးကို လာ
ဆိုပါလား။ ဒါကိုကြိုတင်ပြီး သိထားရတာဟာ ငါတို့အဖို့ အခွင့်အလမ်း
သာနေတယ်။ သုံးရက်မတိုင်ခင် ထန်းတောကြီးကိုသွားပြီး ထန်းတော
သမိန်စက္ကဝေါ အလာမှာ လမ်းခုလတ်က ချောင်းမြောင်းသုတ်သင်ပစ်လို
တစ်မီးအေးသွားမယ် မဟုတ်လား။ သမိန်စက္ကဝေါနဲ့ အတူပါလာတဲ့ လူတွေ
ချုံ့တိုက်ခိုက်ပြီး လက်စတုံး စီရင်ပစ်လိုက်ရင် ပြဿနာ ရှင်းသွားရော
လား။ ဒါဟာ ငါတို့အဖို့ အခွင့်ကောင်းပဲ'

ဗိုလ်မင်းဗြတ်ဇော ၎င်း၏ အယူအဆကို ဖွင့်ဟလိုက်သည်။

'ကျွန်တော့်အနေနဲ့ကတော့ အလစ်မှာ ချောင်းမြောင်းပြီး
တာမျိုးကို ဝါသနာ မပါဘူး'

'တိုက်ပွဲတွေ ဝင်လာခဲ့တဲ့ စစ်သည်တော်တစ်ဦးက လူသတ်
ဒါလောက်တောင် ကြောက်သလား'

'အချိန်အခါကလည်း စောပါသေးတယ်။ ကျွန်တော့်အနေနဲ့
လက်ဆုပ်လက်ကိုင် မိအောင် ဖမ်းပြီးမှ တန်းတူရည်တူ အခွင့်အရေး
လက်ရုံးရည်ချင်း ယှဉ်ပြိုင်ချင်တယ်။ ဒါမှ သူရဲကောင်းပီသမယ် မဟုတ်
အလင်မှာ ချောင်းမြောင်းပြီး လုပ်ကြံတာဟာ မိန်းမလို မိန်းမရ နိုင်လွန်း
မင်းကသာ သူရဲကောင်းစိတ်ဓာတ် ရှိတာ။ သမိန်စက္ကဝေါ
အောက်က အထက်လူကြီးတွေကို ကပ်ရပ်ပြီး ဗိုလ်မှူးရာထူးကို ရသ
သူရဲကောင်းစိတ်ဓာတ်ဆိုလို့ နှမ်းတစ်စေ့စာတောင် မရှိဘူး။ သူ့ရဲ့

ရှင်းသံစား
မင်းတွေကို ကြည့်ဦးမလား။ တကယ့် လူယုတ်မာတွေကြည့်။ လူယုတ်မာကို
အားနည်းနဲ့ ဆုံးမလို့ မရဘူး။ သူ့နည်းနဲ့သူ ဆုံးမရတယ်'

'ဗိုလ်မင်း ပြောတဲ့စကားကို ကျွန်တော် လက်ခံပါတယ်။ သမိန်စက္ကဝေါ
ကျွန်တော် ဆုံးမပြပါမယ်။ စောင့်သာ ကြည့်နေပါ။ ဒါခေမဲ့ မိမိတို့ မိမိတို့
ကျောက်ကျောက် ဓားနဲ့ထိုးတဲ့ နည်းမျိုးနဲ့တော့ မဆုံးမချင်ဘူး။ သူ့နဲ့ မျက်နှာချင်း
ပြီး ကျွန်တော်ရဲ့ လက်သုံးတော် ကိုးသင်္ချိုင်းဓားနဲ့ ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် ဆုံး
မရတယ်'

'မင်းကသာ သမိန်စက္ကဝေါရဲ့ နောက်ကျောကို ဓားနဲ့ မထိုးချင်ဘူး
ပြောနေတာ။ သမိန်စက္ကဝေါက မင်းကို နောက်ကျောက ဓားနဲ့ထိုးခဲ့သေး
မဟုတ်လား။ လူသတ်သမားတွေလွတ်ပြီး မင်းကို သေကြောင်းကြံခဲ့တာ
နဲ့ ကြိမ် ရှိသွားပြီလဲ။ မင်းတစ်ယောက်တည်းတောင် မဟုတ်သေးဘူး။
ညီညွတ်ပါ သေကြောင်းကြံခဲ့ပေါင်း များပြီ မဟုတ်လား။ ဗိုလ်မင်းဟာ သမိန်
လွတ်လိုက်တာဟာ မင်းကို သေကြောင်းကြံဖို့ မဟုတ်လား။ သမိန်စက္ကဝေါ
လူသတ်မာမုန်း သိနေလျက်သားနဲ့ ဘာဖြစ်လို့ သူနဲ့ မျက်နှာချင်း ဆိုင်ချင်ရတာ

ဗိုလ်မင်းဗြတ်ဇော အားမလို အားမရ အမူအရာဖြင့် ပြောလိုက်ပြန်

'ကျွန်တော့်ရဲ့ အကြံအစည်က ဒီလိုပါ .... '
သိရိဗြတ်ကမ္မန်က မိမိ၏ အကြံအစည်ကို ရှင်းပြရန် စကား
မည်။

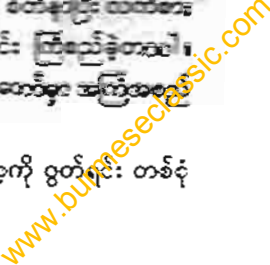
'မင်းရဲ့ အကြံအစည်ကို အသာဘေးချိတ်ထားပြီး ငါ့ပြောတာကို
တင်စမ်းပါ။ မင်း သိပ်ပြီး အထင်ကြီးနေတဲ့ နှင်းကေသရာတ် ထမိန်ထွန်း
လူသတ်မာ သမိန်စက္ကဝေါနဲ့ ချစ်ကြိုးသွယ်ခဲ့ဖူးသေးတယ် မဟုတ်လား'

ဗိုလ်မင်းဗြတ်ဇော ပြန်မေးလိုက်သည်။

'ဗိုလ်မင်းထင်သလို မဟုတ်ပါဘူး။ သမိန်စက္ကဝေါကသာ နှင်းကေသရာ
အပိုင်မီးဖို့ ကြံစည်အားထုတ်ခဲ့တာပါ။ နှင်းကေသရာတ် သမိန်စက္ကဝေါကို
ဝက်ပြော ပြောလွှတ်လိုက်လို့ နှင်းကေသရာတ် စိတ်နာပြီး ထမိန်စား

အနေနဲ့ ပညားအိမ်ကို ပျက်စီးရာပျက်စီးကြောင်း ကြံစည်ခဲ့တာပါ။
ကျွန်တော်ရဲ့ အန္တရာယ်ကို ရှင်းလင်းသုတ်သင်ဖို့ ကျွန်တော်မှာ အကြံအစည်
မရှိပါ။ ကျွန်တော့်ရဲ့ အကြံအစည်က ဒီလိုပါ'

ဗိုလ်မင်းဗြတ်ဇောမှ ဆေးတံကို ခဲရင်း၊ ဓားကို ဝှတ်ရှင်း တစ်ငုံ

ဘဲရာ လေးလေးနက်နက် စဉ်းစားနေပေသည်။ ထိုသို့ စဉ်းစားနေရာမှ ငြိတ်ကမ္ဘန်၏ ပခုံးကို ဖက်လိုက်သည်။

'ကဲ မင်းရဲ့ အကြံအစည်ကို ပြောပြစမ်းပါဦး'

ဗိုလ်မင်းမြတ်ဧက လမ်းခင်းပေးလိုက်ရာ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်သည် နားထောင်နေပေသည်။ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန် ရှင်းပြလိုက်သည်ကို ကျေနပ်စွာ လက်ခံသည့် အမှုအရာ ခေါင်းတညိတ်ညိတ်နှင့် နားထောင်နေပေသည်။

'မင်းရဲ့ အကြံအစည်လည်း ကောင်းသားပဲ။ ဒါထက် မင်းရဲ့တပည့် မင်းစည်သူကို ဂရုစိုက်ပြီး ကုသစမ်းပါဦး။ မသေသင့်ဘဲ မသေပါစေနဲ့'

'မင်းစည်သူကို ပန်းလှိုင်ထိပ်ထား သခင်မကြီး ကိုယ်တော် သမားတော်ကြီးတွေ ပင့်ပြီး ပြုစုနေပါတယ်'

'ဒီစကား ကြားရတာ ငါဝမ်းသာတယ်။ မင်းစည်သူ အသက်ခံ ပါစေလိုလည်း ငါဆုတောင်းတယ်။ ဒါထက် ဒီနေ့ည မြို့စားလေးရဲ့ တော်က လျှို့ဝှက်ဆွေးနွေးခန်းရဲ့ အနေအထားကို စေ့စေ့စပ်စပ် လေ့ သတိမမေ့နဲ့။ ကြားလား'

ဗိုလ်မင်းမြတ်ဧသည် ထိုင်ရာမှ ထ၍ အညောင်းဆန်ရှင်း ပေးလိုက်သည်။

စိတ်ချပါ။ ဒီနေ့ည လူခြေတိတ်ဆိတ်တဲ့ သန်းခေါင်အချိန်မှာ လျှို့ဝှက် ဆွေးနွေးခန်းထဲ ဝင်ပြီး ချောင်ကြိုချောင်ကြားပါ မကျန် စေ့စေ့စပ်စပ် ထားပါမယ်'

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က အာမခံလိုက်ပြီး လူချင်း ခွဲလိုက်ကြပေသည်။

အခန်း ၂၉

သန်းခေါင်ကြက်တွန်သံများ ကြားရပြီးနောက် အချိန်အနည်းငယ်ခန့် ကြား အခါ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်သည် အိပ်ရာမှထလာကာ ခြေသံမကြားရအောင် ထောက်၍ လာခဲ့ပြီး အခန်းဝသို့ ရောက်သောအခါ တံခါးရွက် အနီး ရပ်၍ အသံဗလံကို နားထောင်နေပေသည်။

မြို့စားလေး၏ စံအိမ်တော်တစ်ခုလုံးမှာ တိတ်ဆိတ်လျက်ရှိပြီး ဝတ်ဝန်းကျင် တစ်ခုလုံးမှာ မှောင်မည်းနေပေသည်။ အိမ်သူအိမ်သား အိပ်စားနေနေဟန် တူပေသည်။

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်သည် ခေတ္တမျှ ငြိမ်သက်စွာ အာရုံစိုက်၍ အခန်းထဲမှ မည်သည့်အသံမျှ မကြားရသဖြင့် တံခါးရွက်ကို အသံမဖြည့်အောင် ဖြည်းဖြည်း ဆွဲ၍ ဖွင့်လိုက်ပေသည်။

တံခါးပွင့်သွားသောအခါ မေးမှိန်နေသော လူတော်သည် အခန်းထဲ ရောက်ပြန်ဟပ်၍ ဝင်လာပေသည်။ ထိုအလင်းရောင်မှ သူ့၏ အခြေ သည် အလင်းရောင်ကိုမျှ မမြင်ရပေ။

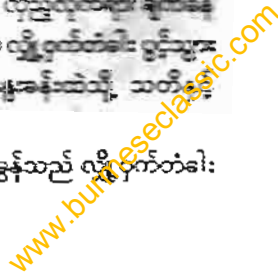
သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်သည် လရောင်လာရာသို့ ခေတ္တမျှ အာရုံစိုက်၍ နားစွင့်နေပေသည်။ နားအာရုံကို အစွမ်းကုန် စူးစိုက်လျက် ရှိသော အခါ တစ်စုံတစ်ယောက်သော သူက မှောင်ရိပ်မှကွယ်၍ ရောက်လာ သည်ကို သီရိဗြတ်ကမ္ဘန် သတိမပြုမိပေ။

မည်သည့်အသံမျှ မကြားရသဖြင့် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်သည် အခန်းထဲမှ နားထောက်၍ ထွက်လာကာ ကျယ်ဝန်းသည့်လှေကားမှ အောက်ထပ်သို့ လာခဲ့ပေသည်။ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်မှာ စံအိမ်တော်၏ အနေအထားကို ကြည့်ရှု သိသဖြင့် လျှို့ဝှက်ဆွေးနွေးခန်း၏ လျှို့ဝှက်တံခါး ရှိရာသို့ ကြီးမည်းမည်းမှာပင် တဖြည်းဖြည်း စမ်း၍ လာနိုင်ခဲ့ပေသည်။

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန် အခန်းထဲမှ ထွက်လာသည်ကို မှောင်ရိပ်ကွယ်၍ မြင်ခြင်းမရှိသဖြင့် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်၏ နောက်မှ ခြေဖျားထောက်၍ လျှို့ဝှက် လိုက်ပါလာခဲ့ပေသည်။ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်မှာမူ ရှေ့သို့သာ အာရုံ စိုက်ရုံသဖြင့် မိမိ၏နောက်မှ ခြေရာခံပြီး လိုက်လာသူကို သတိမပြုမိပေ။ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်၏ နောက်မှ ခြေရာခံပြီး လိုက်လာသူမှာလည်း သီရိဗြတ်ကမ္ဘန် မြင်နိုင်စွမ်းမရှိသဖြင့် စံအိမ်တော်၏ အနေအထားကို ကောင်းစွာသိသူ ဖြစ်သဖြင့် မှောင်ရိပ် ကွယ်ခြင်း မရှိသဖြင့် မြင်သံမကြားအောင် ခြေဖျားထောက်၍ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်အထိ ခြေသံမပြတ်အောင် ပေါ့ပါးလျင်မြန်သည့် ခြေလှမ်းများဖြင့် ထောက်ကြိုက် လိုက်ပါလာခဲ့ပေသည်။

ကျယ်ဝန်းသော ဧည့်ခန်းဆောင်ကို ဖြတ်ကောက်လာခဲ့ပြီးနောက် ဧည့်ခန်းဆောင်ဘက်သို့ ကူးသည့်နံရံရှိ သွေးစွန်းနေသောလက် အထိမ်းအမှတ် သစ်သားကို ထုလုပ်ထားသည့် လက်ပုံစံကိုဆွဲ၍ လှည့်လိုက်ရာ ချက်ခဲ ချက်ခဲ သံသံ ကြားရပြီး လူတစ်ယောက် ဝင်လာရုံရှိသော လျှို့ဝှက်တံခါး ပွင့်သွား သဖြင့် ထိုလျှို့ဝှက်တံခါးမှတစ်ဆင့် လျှို့ဝှက်ဆွေးနွေးခန်းထဲသို့ သတိမပြု မိခဲ့ပေသည်။

အခန်းထဲသို့ ရောက်သောအခါ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်သည် လျှို့ဝှက်တံခါး

အတွင်းမှ ပြန်ပိတ်လိုက်ပြီး မိမိနှင့် အတူပါလာသည့် မီးခတ်ဖြင့် မီးတုတ်...
...နန်းညှိလိုက်သည်။ မီးရောင်ဖြင့် အခန်း၏ ပတ်ဝန်းကျင်ကို လေ့လာကြည့်...
...သိက်ရာ မိမိ၏ ရှေ့တည့်တည့်တွင် ဒုတိယ တံခါးရွက်တစ်ခုကို တွေ့သ...
...သိတံခါးရွက်ကိုဖွင့်ရန် ဒလက်ကို ဆွဲ၍မ၊လိုက်စဉ် မိမိဝင်လာသည့် လျှို့ဝှက်...
...တံခါး ဖွင့်သည့် အသံနှင့်အတူ ပြန်ပိတ်လိုက်သည့် အသံကိုပါ တစ်ဆက်တည်း...
...ကြားရသဖြင့် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်သည် ခါးကြားတွင် ပါလာသည့် ဓားမြှောင်...
...ဆွဲထုတ်လိုက်ပြီး လျင်မြန်ဖျတ်လတ်စွာ နောက်သို့ လှည့်ကြည့်လိုက်ရာ...
...နောက်မှ လိုက်လာသူမှာ အခြားမဟုတ်။ နှင်းကေသရာဘွဲ့ခံ ခင်စော...
...ဖြစ်သဖြင့် ဓားမြှောင်ကို ဆုပ်ကိုင်ထားရင်း ကြက်သေ သေပြီး ငေးစိုက်ကြည့်...
...မိသည်။

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်၏ လက်တွင် ဆုပ်ကိုင်ထားသည့် ဓားမြှောင်မှာ...
ကေသရာအား ချိန်ရွယ်ထားသလို ဖြစ်သဖြင့် နှင်းကေသရာမှာ ခြေ...
တန်းသွားပြီး သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်အား စိန်းစိန်းကြီး ကြည့်နေပေသည်။

ဘာလဲ။ သခင်မကို ဓားနဲ့ ထိုးသတ်မလို့လား။ စစ်သည်တော်...
သတ်ရင် သခင်မ အသေခံရဲပါတယ်'

နှင်းကေသရာသည် အနည်းငယ်မျှ ကြောက်ရွံ့သည့် အမူအရာ...
တင်းမာသည့် မျက်နှာထားဖြင့် ပြောလိုက်သည်။ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်မှာ...
ကေသရာအား ကြက်သေ သေပြီး ငေးစိုက်ကြည့်နေရာမှ ဓားမြှောင်ကို...
ထဲသို့ ပြန်သွင်းလိုက်သည်။

ဘုရား .... ဘုရား။ လူများပြီး ဓားနဲ့ထိုးမိတော့မလို့ သိသိ...
လိုတော့တယ်။ ဘာဖြစ်လို့ အသံမပြုတာလဲ'

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က ကရုဏာဒေါသောဖြင့် အပြစ်တင်လိုက်သ...
'ဟင် တယ်ဟုတ်ပါလား။ သူခိုးကပဲ လူလူဟစ်ရတယ် ရှိသေး...'

ညဉ့်နက်သန်းခေါင် လူခြေတိတ်ဆိတ်တဲ့ အချိန်မှာ ခိုးကြောင်ခိုးဝှက်...
ဒီအခန်းထဲ ဝင်လာရတာလဲ။ သူခိုးကျင့် သူခိုးကြ'

နှင်းကေသရာဘွဲ့ခံ ခင်စောမယ်က ဒေါသသံဖြင့် ပြန်လည်...
လိုက်သည်။

'ဒီမှာ ခင်စောမယ်'
သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က ရှင်းပြရန် ကြိုးစားလိုက်သည်။

'ရှင်သိပ်တော်တဲ့လူ၊ စံအိမ်တော်မှာ လျှို့ဝှက်ဆွေးနွေးခန်း...
အပြင်လူ တစ်ဦးတစ်ယောက်မှ မသိဘူးလို့ ထင်နေတာ ရှင် ဘယ်လို...'

လဲ။ နတ်မျက်စိများ ရှိနေသလား မပြောတာတော့...
လူယောင်ဖန်ဆင်းလာတဲ့ နတ်သားလား၊ ဒါမှမဟုတ်...
...သူလျှို့လား'

နှင်းကေသရာက မဲ့ကာရွဲ့ကာဖြင့် ငေါ့လိုက်သည်။
'ဒီမှာ နှင်းကေသရာ၊ ကျုပ် ရှင်းပြပါရစေဦး'

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က ရှင်းပြရန် ကြိုးစားပြန်သည်။
'ရှင်းပြစရာရှိရင် နောက်မှရှင်းပြပါ။ ရှင်ကို မေးစရာတွေ...'

ရာရှိတာကို မေးပြီးမှ ရှင်ပြောစရာ ရှိတာကိုပြော။ ကံ...
...ကြီးကို တစ်နေရာမှာ ထောင်ထားပြီး ဟောဟိုညောင်...
...ခန်းပါ။ ခုလို လူခြေတိတ်ဆိတ်တဲ့ အချိန်မှာ ဆွေးနွေးစရာ...
...အဆေးဆေး ဆွေးနွေးကြရအောင်'

နှင်းကေသရာသည် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်အား မိမိ၏ရှေ့တည့်တည့်တွင်...
ညောင်စောင်းပေါ်မှာ ထိုင်ရန် ညွှန်ပြလိုက်ပြီး မိမိမှာမှ ထိုညောင်စောင်း...
...နာချင်းဆိုင် ညောင်စောင်းပေါ်တွင် ဝင်ထိုင်လိုက်သည်။

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်ကမူ နှင်းကေသရာ၏ အမူအရာကို အကဲခတ်၍...
ဖြင့် တစ်စုံတစ်ရာ ပြန်မပြောဘဲ နှင်းကေသရာ ညွှန်ကြားသည့်အတိုင်း...
...ကို တစ်နေရာတွင် ထောင်ထားလိုက်ပြီး နှင်းကေသရာ ညွှန်ပြသည့်...
...ညောင်စောင်းပေါ်တွင် ဝင်ထိုင်ရင်း နှင်းကေသရာ၏ အမူအရာကို အကဲခတ်...
...ဖြင့် နှင်းကေသရာသည် ၎င်း၏ ရင်စည်းထဲတွင် ဝှက်၍ယူလာသော...
...ဆွဲထုတ်လိုက်သည်ကို မြင်ရသဖြင့် မျက်နှာပျက်သွားပေသည်။

ထိုပေတိုမှာ မိုးအုံးနောင်အတွက် မိမိ ရေးစပ်သီကုံးပေးခဲ့သည့်...
...ကဗျာ ဖြစ်လိမ့်မယ်ဟု မှတ်ထင်သဖြင့် မျက်နှာပျက်သွားခြင်း ဖြစ်သ...
...။

'မိုးအုံးနောင်အတွက် မေတ္တာဘွဲ့ကဗျာတွေ ရေးပေးခဲ့မိတာ...
...တင်ဦးမလို့လား။ ဒါက ဒီလိုပါ'

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်သည် မည်သည့်အတွက် မိမိအုံးနောင်ကိုယ်...
...ကဗျာများ ရေးစပ်သီကုံးပေးခဲ့သည်ကို ရှင်းပြရန်...
...ကေသရာက လက်ဝါးကာပြလိုက်သည်။

'မေတ္တာဘွဲ့ ကဗျာတွေ မဟုတ်ပါဘူး၊ ဒီမှာ ခင်စောမယ်တော်...
...နုလပိန်းတုံး မထင်ပါနဲ့၊ ဒါလောက်ဘော...
...မောင်ဘုရား ဆက်သခဲ့တဲ့ မေတ္တာဘွဲ့ ကဗျာတွေဟာ သူ့လိုသီတိုင်...
...။

ရာပြည့်စာပေပုံနှိပ်

www.burmeseclassic.com

အသိသိကုံးတာ မဟုတ်ဘူး။ စစ်သည်တော်ကြီး ရေးစပ်သိကုံးပေးတာ
သူတော်ရေးနဲ့ ပြန်ကူးပြီး ဆက်သခဲ့တယ်ဆိုတာ သခင်မ မသိဘူး မထင်
သခင်မ သိနေတာကြာပါပြီ။ သခင်မဆီမှာ ပါလာတဲ့ ပေတိုက စစ်သည်
ကြီး ရေးစပ်သိကုံးပေးတဲ့ ကဗျာလင်္ကာ မဟုတ်ပါဘူး။ ကောင်းပြေနဲ့ ရေး
ထားတဲ့ စာလွှာပါ။ ဒီစာလွှာနဲ့ ပတ်သက်ပြီး စစ်သည်တော်ကြီးကို သခင်မ
မေးစရာတွေ ရှိတယ်။ သခင်မ မေးတာကို မှန်မှန် ဖြေမလား။

‘မေးစရာ ရှိသာကိုသာ မေးပါ’

‘ကောင်းပြီ။ သခင်မ မေးမယ်။ စစ်သည်တော်ကြီးဟာ တစ်သက်တာ
စစ်မှုထမ်းလာခဲ့တယ် မဟုတ်လား။’

‘မှန်ပါတယ်။ လူလားမြောက်တဲ့ အရွယ်ကစပြီး စစ်မှုထမ်းခဲ့ပါ
တိုက်ပွဲ တော်တော်များများမှာ ပါဝင် ဆင်နွဲခဲ့ဖူးတယ် မဟုတ်လား။
ဒါလည်း မှန်ပါတယ်။’

‘တိုက်ပွဲတွေမှာ ပါဝင် ဆင်နွဲခဲ့ဖူးတယ်ဆိုရင် လူသတ်ခဲ့ဖူးမှာ
နှင်းကေသရာက သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်၏ အမူအရာကို အကဲခတ်
မေးလိုက်သည်။’

‘အကြောင်းမဲ့သက်သက်တော့ လူတစ်ယောက်မှ မသတ်ခဲ့ဖူးပါ။
လူသတ်ရမှာကိုလည်း စက်ဆုပ်ရွံရှာပါတယ်။ သွေးဆာနေလို့ စစ်မှုထမ်း
မဟုတ်ပါဘူး။ နိုင်ငံတော်အတွက် အသက်ပေးပြီး စစ်မှုထမ်းခဲ့တာပါ။’

‘စကားတတ်တိုင်း လှည့်ပတ်ပြီး အဖြေပေးမနေစမ်းပါနဲ့။ သခင်မ
မေးတာကို တိတိကျကျ အဖြေပေးစမ်းပါ။ စစ်သည်တော်ကြီးရဲ့ လက်ချက်
အသက်ဆုံးရှုံးခဲ့ရတဲ့လူတွေ ရှိတယ် မဟုတ်လား။’

‘ဒါတော့ မှန်ပါတယ်။’

‘စစ်သည်တော်ကြီးရဲ့ လက်ချက်နဲ့ အသက်ဆုံးရှုံးခဲ့ရသူတွေ
သူရဲကောင်း သမိန်ဗရူလည်း ပါဝင်တယ် မဟုတ်လား။’

‘သူရဲကောင်း မဟုတ်ပါဘူး။ သစ္စာဖောက် လူယုတ်မာပါ။’

‘သူရဲကောင်းပဲ ဖြစ်ဖြစ်၊ သစ္စာဖောက်ပဲ ဖြစ်ဖြစ် ရှင် သခင်မ
သေခဲ့ရတယ် မဟုတ်လား။’

‘အကြောင်းမဲ့ သက်သက် သတ်တာ မဟုတ်ပါဘူး။’

‘အရက်မူးပြီး ရန်ဖြစ်ရာက ရှင်က သူ့ကို ဓားနဲ့ခုတ်ပိုင်းပြီး
ပစ်လိုက်တာ မဟုတ်လား။’

‘ဒါတော့ ဟုတ်ကို မဟုတ်ဘူး။ အရက်မူးဖို့ ဝေးလို့ အနဲ့တောင် ခံခဲ့ရ
ရမှာပဲ။’

‘နို့တာဖြစ်လို့ သတ်ရတာလဲ’

‘တမင်သက်သက် သွေးဆာလို့ သတ်တာ မဟုတ်ပါဘူး။ ဓားနဲ့
အခွင့်အရေးပေးပြီး ဓားချင်းယှဉ်ပြိုင်ခဲ့ကြတာပါ။ လူတစ်ယောက်ကို
သတ်ပေးမိသက်သက် သွေးအေးအေးနဲ့ ဘယ်တုန်းကမှ သေခံခဲ့ရ
လည်း ဝါသနာမပါဘူး။’

‘သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က အဖြေပေးလိုက်သည်။’

‘ဒါဖြင့် ကောင်းပြီ။ တပ်မှူးစောနုသိုင်ကို ဘယ်သူသတ်တာလဲ။
အဲဒါဟာပဲ မဟုတ်လား။’

‘တပ်မှူး စောနုသိုင်က သစ္စာဖောက်သူလို့ပါ။ ရန်သူကို သတ်
လို့လည်း ညှပ်တို့ရဲ့ ရဲဘော်ရဲဘက်တွေ အသေဆိုးနဲ့ သေခဲ့ရပါတယ်။ ရွာကိုလည်း
ခိုးသွေးတယ်။ ရွာသူရွာသားတွေကိုလည်း ညည်းဆဲသတ်ဖြတ်ခြင်း ခံခဲ့ရ
ပါတယ်။’

‘အပြစ်မရှိတဲ့ မိန်းမတွေ စော်ကားခံရပြီး ကလေးသူငယ်တွေပါ ရက်
စက်စက် အသတ်ခံခဲ့ရပါတယ်။ ကြောင်တစ်သက်ပုံ ကြက်တစ်မြုံဆိုတဲ့
အတိုင်း လူတစ်ယောက်အတွက် လူအများသေကျေပျက်စီးခဲ့ရတဲ့အတွက်
သခင်မ သုတ်သင်ပစ်လိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။’

‘ရှင်လက်ချက်နဲ့ အသက်ဆုံးရှုံးခဲ့ရတဲ့ လူတွေ အများကြီး ရှိသေးတာလဲ
မဟုတ်လား။ ဒါကို ရှင်ငြင်းမလား။’

‘မငြင်းပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ အကြောင်းမဲ့သက်သက်တော့ လူတစ်ယောက်
သတ်ခဲ့တာ အမှန်ပါ။’

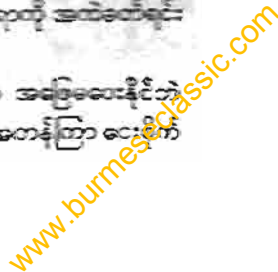
‘ဒါကို အသာထားပြီး။ ရှင် ဘာကိစ္စ ဆောင်းတူးမြို့ကို ရောက်ခဲ့တာ
လဲ။ မင်းကြီးသက်တော်ရှည်ရဲ့ သူလျှိုအဖြစ် စေလွှတ်လိုက်လို့ ထာဝရ
ဘဝရတာလား။’

နှင်းကေသရာက ရုတ်တရက် မေးလိုက်ရာ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်မှာ ပါမိ
အင်းသား ဖြစ်သွားပေသည်။

‘ရှင်စောပုဘုရင်မကြီးရဲ့ အိမ်စောင့်ရွေးအဖြစ် တုရင်မကြီးဆို စောင့်
ကြည့်တင်ရောက်ရှိလာခြင်းဖြစ်တယ်ဆိုရင် ပိုပြီးမှန်ပါတယ်။ ဒါတွေကို
အသရာ ဘယ်လိုလုပ်ပြီး သိနိုင်ပါသလဲ။’

‘သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်သည် နှင်းကေသရာ၏ အမူအရာကို အကဲခတ်ရင်း
မလိုက်သည်။’

‘သို့ရာတွင် နှင်းကေသရာသည် တစ်စုံတစ်ရာ အဖြေပေးနိုင်တဲ့
တစ်နေရာတွင် ထောင်ထားသည့် မီးဘုတ်ကို အတန်ကြာ ဝေးထွက်
နေရာမှ သက်ပြင်းမှုတ်ထုတ်လိုက်သည်။’

ပြီးမှတစ်ဖန် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်အား စက်ဆုပ်ရွံရှာသည့် အမူအရာများကို ခြိမ်းခြောက်ကြီး ကြည့်နေပေရာ၊ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်မှာ နှင်းကေသရာ၏ စူးရှမှုကို မျက်လုံးဒဏ်ကို မခံနိုင်သဖြင့် မသိမသာ မျက်လွှာချလိုက်သည်။

'ကံပါလေ၊ မေးနေတာကို ဖြေစမ်းပါဦး။ စောစောက မေးခွန်းမှာ ပါရှိတဲ့ အချက်အလက်တွေကို နှင်းကေသရာ ဘယ်လိုလုပ်ပြီး သိသလဲ။ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်သည် နှင်းကေသရာ၏ အမူအရာကို မသိမသာ အကဲခတ်ရင်း အဖြေတောင်းလိုက်ပြန်သည်။

'ဘာဖြစ်လို့ လေကုန်ခံပြီး ဒီမေးခွန်းကို မေးနေတာလဲ။ မေးတဲ့ မေးခွန်းတွေနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ရှင်ကိုယ်တိုင်က ဖြောင့်ဆိုချက်တွေ မဟုတ်လား။ ရှင်ဟာ သစ္စာဖောက် သူလျှို့ဖြစ်ကြောင်း ရှင်ရဲ့ပါးစပ်ထဲမှာ ခဲ့တယ် မဟုတ်လား။ ရှင် သိပ်တော်တဲ့လူ၊ အရိပ်ကိုလည်း ခိုသေးအကိုင်အခက်တွေကိုလည်း ချိုးသေးတယ်။ ရှင်လောက် သစ္စာမဲ့တဲ့လူ ရှင် သူလျှို့ဖြစ်ကြောင်း သခင်မ ဘယ်လိုလုပ်ပြီး သိသလဲဆိုတာ သိလော့ဒီ စာလွှာကို ဖတ်ကြည့်။ ရှင်မျက်နှာကို သခင်မ မကြည့်ချင်တော့။

နှင်းကေသရာသည် ပြောပြောဆိုဆို စောစောက ရင်စည်းထဲထုတ်လိုက်သည့် ပေတိုကို ဆောင်ကြီးအောင်ကြီးနှင့် ပစ်ပေးလိုက်ပြီး ထဲထဲထဲ အခန်းထဲမှ ထွက်သွားရန် ခြေလှမ်းပြင်လိုက်ရာ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန် နှင်းကေသရာ ပစ်ပေးလိုက်သည့် ပေတိုကို ကောက်မယူနိုင်သေးဘဲ နှင်းကေသရာ အခန်းထဲမှ ထွက်မသွားနိုင်စေရန် ရှေ့မှ ဆီးကာထားလိုက်သည်။

'ဒီမှာ ခင်စောမယ်၊ စိတ်လိုက်မာန်ပါ မလုပ်ချင်စမ်းပါနဲ့။ ခင်တို့ မောင်နှမရဲ့ အကျိုးအတွက် ကျုပ် အသက်နဲ့လဲပြီး စွန့်စွန့်စားစား တာကို ကဖျက်ယဖျက် မလုပ်ချင်စမ်းပါနဲ့။ ကျုပ်ရှင်းပြတာကို နားထောင်ပါ။

'ရှင်ပြောတာကို သခင်မ တစ်ခွန်းမှ အယုံအကြည်ကို မရှိတော့ဘူး။ စကားတတ်တိုင်း လှည့်ပတ်ပြောဆိုနေလို့ အကြောင်းမထူးတော့ဘူး။ တစ်ချောင်းနဲ့ လူရောင်းစားနေတာ ရှင်ပဲ။ ရှင်လောက် ယုတ်မာတဲ့လူ ရှင် မျက်နှာကိုလည်း မကြည့်ချင်တော့ဘူး။ သွား ... သွား ရှေ့က ကာဆီးလုပ်မနေစမ်းပါနဲ့။ မောင်တော်ရဲ့ ကိုယ်ရံတော် စစ်သည်တော်တွေကို သိက်ရမလား'

နှင်းကေသရာသည် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်အား လမ်းဖယ်ပေးရန် အသက်ကုန်ဟစ်၍ အကူအညီတောင်းရန် ပါးစပ်ပြင်လိုက်ရာ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်သည် ငှင်းခဲ သန်မာသောလက်များဖြင့် နှင်းကေသရာအား ရုန်းတမ်း

အောင် ချုပ်နှောင်ထားရင်း လက်တစ်ဖက်ဖြင့် နှင်းကေသရာ၏ လည်မျိုကို ထားလိုက်ရာ နှင်းကေသရာမှာ ပင့်ကူအိမ်တွင်နေသော ထင်ကောင်ပေလှိုင်နှင့် မရှားနိုင် ဖြစ်နေသည်သာမက လည်မျိုကို တားကာလှည့်နေသဖြင့် ထွက်မလာတော့ဘဲ အသက်ရှူကျပ်၍ လာပေသည်။

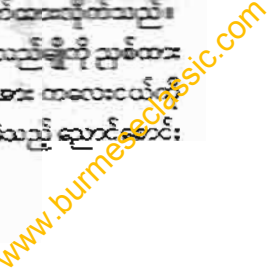
သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်၏ မျက်နှာကို ကြည့်လိုက်ရာ ခြောက်စိတ်စူးသော မျက်နှာဖြင့် တစ်မဟုတ်ချင်း ပြောင်းလဲသွားသည်ကို မြင်ရပေသည်။

'မိုက်မဲလှချည်လား။ ဘာဖြစ်လို့ အော်လား။ ဟစ်လား ထုတ်ချင်တာတွေ ကျုပ် ပြောတာကို နားထောင်မလား။ ကျုပ်ရဲ့ ရင်ခွင်ထဲမှာ အသက်ကုန်သွားချင်သလား။ ဒီမှာ ခင်စောမယ်၊ မင်းကို သစ္စာဖောက်အဖြစ် ထည့်ချိတ်ပေးတာနဲ့ နှက်ပြီး ရက်ရက်စက်စက် အသတ်ခံရမှာကို ကျုပ်မကြည့်ရဘူး။ ရင်ခွင်ထဲမှာ ကျုပ်ရဲ့လက်ချက်နဲ့ သေသွားတာကို ကျုပ်မြင်ချင်တယ်။ သစ္စာဖောက်အဖြစ် လူသိရှင်ကြား ကြေညာခံရပြီး အရှက်တကွ အကျိုးနည်းနည်းမှာထက် ကျုပ်ရဲ့လက်ချက်နဲ့ သေရတာက ပိုပြီး မြတ်လိမ့်ဦးမယ်။ မြို့စားသမီးဦးပဲ ဆိုပြီး မာန်မာန် ခက်ထန်နေဖို့ အချိန်အခါ မဟုတ်တော့ဘူး။ နှင်းကေသရာတို့ ကမူးရှူးထိုး လုပ်နေစရာ အချိန်လည်း မဟုတ်တော့ဘူး။ ရှင်းပြတာကို နားထောင်မလား၊ ကျုပ်လက်ချက်နဲ့ အသေခံမလား။ ဒါပဲ။

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်သည် ကရုဏာဒေါသောဖြင့် နှင်းကေသရာအား သော့ခွန်သာအောင် တအား ချုပ်နှောင်ထားပြီး အားကုန်ဟစ်၍ အကူအညီ တောင်းနိုင်စေရန် လည်မျိုကို တင်းကျပ်စွာ ညှစ်ထားရင်း ကြောက်ရွံ့သော မျက်နှာဖြင့် မေးလိုက်သည်။

နှင်းကေသရာမှာမူ အသက်ရှူကျပ်နေအောင် လည်မျိုကို အညှစ်အညှစ် ကြားမှ စိတ်အားမလျှော့ဘဲ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်အား ခက်ထန်သည့် စကားဖြင့် မော့ကြည့်လိုက်သည်။ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်၏ မျက်နှာထဲမှာ နှင်းကေသရာနှင့်မတူဘဲ ကြောက်မက်ဖွယ်ရာ အသွင်ဆောင်လျက် ရှိသဖြင့် နှင်းကေသရာ စိတ်တင်းထားသည့် ကြားမှပင် တစ်ကိုယ်လုံး နှုတ်ယူသလို တုန်ထုတ်၍ သေသည်။ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်၏ မျက်နှာကိုပင် ခေ့ခေ့ကြည့်ရုံတော့သဖြင့် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်၏ မျက်နှာကို သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်၏ ရင်ခွင်ထဲတွင် ဝှက်ထားလိုက်သည်။

ဤတွင် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်သည် နှင်းကေသရာ၏ လည်မျိုကို ညှစ်ထားသည့် လက်အား အသာလျှော့ပေးလိုက်ပြီး နှင်းကေသရာအား တလေးငယ်တို့၏ ခြေထောက်သကဲ့သို့ ဝှေ့ချိပြီး စောစောက နှင်းကေသရာ ထိုင်ခဲ့သည့် ဆောင်ခေါင်း

သို့ ယူလာကာ ညောင်စောင်းပေါ်တွင် ထိုင်စေသည်။ ၎င်း၏ မျက်နှာမှာ နှာတင်းမာခက်ထန်လျက်ပင် ရှိပြီး နှင်းကောသရာ၏ အမူအရာကို မျက်နှာကြက်ပြီး မျက်ခြည်မပြတ် ကြည့်နေပေသည်။

တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် စကားမပြောဘဲ တစ်ဦး၏ အမူအရာတစ်ဦး အကဲခတ်နေရာမှ နှင်းကောသရာသည် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်၏ မျက်နှာမသိမသာ မော့ကြည့်လိုက်ရာ အကြည့်ချင်းဆုံ၍ သွားပေသည်။ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်၏ မျက်နှာထားမှာ ပြောင်းလဲခြင်း မရှိဘဲ တင်းမာခက်ထန်လျက်ပင် ရှိသည့် မြင်ရသောအခါ ချက်ချင်း မျက်လွှာချလိုက်သည်။

‘ရှင် သိပ်ရက်စက်တဲ့လူ၊ သခင်မကို လည်မျိုညှစ်ပြီး အသေသင်ပေးလေ’

နှင်းကောသရာက ၎င်း၏လည်မျိုမှ အညိုအမည်း စွဲနေသော လက်ချောင်းရာများကို ပွတ်သပ်ရင်း စကားနာ ထိုးလိုက်သည်။

‘သစ္စာဖောက်အဖြစ် ကြေညာခံရပြီး လူရှေ့သူရှေ့မှာ လည်တုတ်တိုနှင့် မသေမချင်း ရက်ရက်စက်စက် ရိုက်နှက်ပြီး အသတ်ခံရတာမဆိုးသေးပါဘူး’

‘သခင်မရဲ့ လည်မျိုကို ကြည့်စမ်းပါဦး။ အညိုအမဲတွေ စွဲနေပါတယ်။ အသက်တောင် မှန်မှန်မရရှိနိုင်တော့ဘူး။ ပွန်းပဲ့များ သွားသေသွားမသိဘူး’

နှင်းကောသရာသည် ၎င်း၏လည်မျိုကို စမ်းသပ်ကြည့်ရင်း ပြောပြနေသည်။

‘ဒါလောက်ကလေးနဲ့ အဖြစ်သည်းနေစရာ မလိုပါဘူး။ သစ္စာမကျ အဖြစ် ကွပ်မျက်ခံရမှာနဲ့စာရင် လည်မျိုမှာ အညိုအမည်းစွဲတာလောက်ပဲ နေစရာ မလိုပါဘူး။ ကမ္ဘာမီးလောင်တာကို ဆီမီးခွက်နဲ့ နှိုင်းယှဉ်လို မရဘဲပဲ ကံပါ။ ကျုပ် ရှင်းပြတာကို အေးအေးဆေးဆေး နားထောင်မလား။ နားထောင်ဘူးလား။ ဒါကို ပြောစမ်းပါ’

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က စိတ်မရှည်တော့သည့် အမူအရာဖြင့် ပြောပြနေသည်။

‘ရှင်းပြနေစရာ လိုသေးသလား။ ရှင်ဟာ မင်းကြီးသက်တော်လေးလောက်လိုက်တဲ့ သူလျှိုဖြစ်ကြောင်း ဝန်ခံပြီးပြီ မဟုတ်လား။ ရှင် သေလုပ်ခဲ့တယ်။ ခု ဘာတွေလုပ်နေတယ် ဆိုတာ သခင်မ ပစ်ပေးလိုက်တဲ့ အခါမှာ အတည်အလင်း ဖော်ပြထားပါတယ်။ အဲဒီ စွပ်စွဲချက်တွေ မှန်ကန်ကြောင်း

ပြောဆိုချက်ပေးပြီးပြီ မဟုတ်လား။ ရှင်ရဲ့ ပါးစပ်က ဝန်ခံပြောတဲ့ ဆုံးမတာကို ခံပြီး ရုပ်သိမ်းချင်သေးလို့လား။ ရှင် သူလျှိုမဟုတ်ဘဲ သူ့ကို ခြိမ်းခြောက်သော သူလား။ သတ္တိရှိရင် စောစောက သခင်မ ပေးလိုက်တဲ့ စာပို့ချက်ကို သေချာ ဖတ်သွက်အောင် ဖတ်ပြစမ်းပါ။ ရှင် မျက်နှာပျက်ရင် ရှင်ခွဲချက်တွေ နှစ်သက်ကြောင်း ဝန်ခံတာပဲ။ သတ္တိရှိရင် ဖတ်ပြစမ်းပါ။ ရှင် မျက်နှာပျက်သော သူလား။ ဆိုတာ သခင်မ အကဲခတ်ကြည့်မယ်’

နှင်းကောသရာက ပြန်ပြောလိုက်ရာ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်သည် ကြမ်းပြုတ်သို့ ကျနေသည့် ပေစာကို ကောက်ယူလိုက်ပြီး မီးတုတ်အနီးသို့ သွားသွက်အောင် ဖတ်ပြလိုက်သည်။ နှင်းကောသရာမှာမူ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်၏ အမူအရာကို မျက်ခြည်မပြတ် အကဲခတ်၍ နေပေသည်။

နှင်းကောသရာကဲ့သို့ ခင်စောမယ် သိသာရန်မှာ -

အညတရကြေးစား စစ်သည်တော်၏ အသွင်ဖြင့် နှင်းကောသရာက ရောက်ရှိလာသည့် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန် ဆိုသူမှာ နှင်းကောသရာတို့ တောင်နှစ်အား ဒုက္ခပေးရန် မင်းကြီးသက်တော်ရှည် ဝေလွတ်လိုက်သည့် သစ္စာဆောက်သူလျှို ဖြစ်၍ ထိုသူအား အထူးသတိထားပါ။

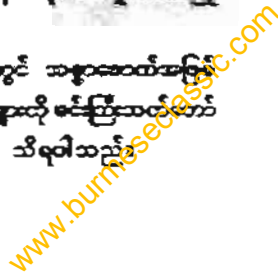
သီရိဗြတ်ကမ္ဘန် ဆိုသူမှာ သူလျှိုအဖြစ် အသက်မွေးဝမ်းကျောင်း ခဲ့သူ ဖြစ်ပါသည်။ သူ၏ လက်ချက်ဖြင့် နိုင်ငံတော်၏ ဘာသာရေးရတနာများ အသေဆုံးနှင့် ဆာခဲရသည့်အပြင် ၎င်း၏ သတင်းထုတ်ပြန်ခြင်း အပြစ်မရှိသူများ မင်းပြစ်မင်းဒဏ် သင့်ပြီး ရက်ရက်စက်စက် ထွင်ပျက်ခြင်း ခံခဲ့ရပါသည်။

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်၏ လက်ချက်ဖြင့် အသေဆုံးနှင့် ဆာခဲရသည့် သူရဲကောင်းများ၏ စာရင်းကို အောက်တွင်ဖော်ပြထားပါသည်။

ယခုလောလောဆယ် အရေတကြီး သိထားရန်မှာ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်သည် မင်းကြီးသက်တော်ရှည်အား အယုံသွင်း၍ နှင်းကောသရာနှင့် ခောင်တော် ဗညားအိမ်တို့အား မင်းပြစ်မင်းဒဏ် သင့်အောင် ပြောဆိုအားထုတ်နေခြင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်၏ ရှေ့တွင် အပြောအဆို အနေအထိုင် အလှူ သင်္ဘောဆင်ခြင်ပါ။

ယခုပင်လျှင် နှင်းကောသရာ အပေါ်တွင် သစ္စာဆောက်အဖြစ် ဝန်ခံခြင်းပင် သင့်စေနိုင်သည့် အစီရင်ခံစာများကို မင်းကြီးသက်တော်ရှည်ထံ အဆက်မပြတ် ပို့နေလျက်ရှိကြောင်း သိရပါသည်။

ဥပမာပြုရလျှင်-

(၁) ရှင်ဓမ္မဓရ လူထွက်အား နန်းလျာထားသည့် ကိစ္စကို နှစ်ကေသရာသည် လူသိရှင်ကြား ပြင်းပြင်းထန်ထန် ကန့်ကွက်ပြစ်တင်လျှင် ရှိသည် ဟူ၍ လည်းကောင်း။

(၂) နှင်းကေသရာ၏ စံအိမ်တော်ကို သမက်တော် အကြီး လိုလားသူများ မကြာခဏ လျှို့ဝှက်စွာ တွေ့ဆုံပြီး ဆွေးနွေးပွဲများ ကျင်းပလျက် ရှိသည် ဟူ၍ လည်းကောင်း။

(၃) ဧဝံတော် မြို့စားလေး ဗညားအိမ်ကိုပါ သမက်တော် အကြီး၏ ဘက်တော်သား အဖြစ်သို့ ရောက်ရှိလာအောင် နှင်းကေသရာ ကိုယ်တိုင် သိမ်းသွင်းလျက် ရှိသည် ဟူ၍ လည်းကောင်း။

မင်းကြီးသက်တော်ရှည်ဆီသို့ အစီရင်ခံစာ ရောက်ရှိနေပြီ ဖြစ်သည်ကို တပ်အုပ်သေချာ သိရပါသည်။

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်သည် အထက်ပါစာလွှာကို တစ်လုံးချင်း အသံထွက်အောင် ဖတ်ပြလျက်ရှိစဉ် အထက်ပါစာပိုဒ်သို့ ရောက်သောအခါ နှင်းကေသရာ လက်ဝါးကာ၍ ဟန်တားလိုက်သည်။

'နေဦး။ နေဦး။ စောစောက စာပိုဒ်သုံးပိုဒ်ကို ပြန်ဖတ်ပြစမ်းပါ။ ဒီစာပိုဒ်သုံးပိုဒ်မှာ ပါရှိတဲ့ စွပ်စွဲချက်တွေဟာ မနေ့က သခင်မကို စစ်သည်ကြီး သတိပေးခဲ့တဲ့ စွပ်စွဲချက်တွေပဲ မဟုတ်လား။ ရှင် သိပ်တော်တဲ့လူ၊ မင်းကြီး သက်တော်ရှည်ဆီကို ရှင်ကိုယ်တိုင် အစီရင်ခံစာပို့ပြီး သခင်မကို မလိုလားအတွင်းရန်သူကပဲ ကတုန်းကတိုက် လုပ်သလိုလို သခင်မရဲ့နားကို လှည့်ပေးရိုက်ခဲ့သေးတယ် မဟုတ်လား'

နှင်းကေသရာက မျက်နှာထားတည်တည်ဖြင့် စွပ်စွဲလိုက်သည်။ 'နှင်းကေသရာ စွပ်စွဲသလို ဟုတ်ကို မဟုတ်ဘူး။ အမည်မတော်အတွင်းရန်သူ တစ်ဦးဆီက မင်းကြီးသက်တော်ရှည်ဆီကို ပေးပို့လိုက်တဲ့ တစ်စောင်ကို ကျုပ်တွေ့ခဲ့ရလို့ ပစ်စာထဲမှာ ပါရှိတဲ့ စွပ်စွဲချက်တွေကို နှင်းကေသရာ ကြိုတင်ပြီး သိရှိထားပါစေတော့ဆိုတဲ့ စေတနာနဲ့ သတိပေးခဲ့တာပဲ။ ဒါကို အသာထားပြီး စာလွှာကို ဆုံးအောင် ဖတ်ကြည့်ကြဦးနို့'

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်သည် နှင်းကေသရာထံမှ ရရှိသည့် စာလွှာ၏ အောက်ဘက်ပိုဒ်များကို ဆက်လက်၍ အသံထွက်အောင် ဖတ်ပြလိုက်ပြန်သည်။

သိမြစ်ပါ၍ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်အား နှင်းကေသရာ၏ စံအိမ်တော် လတ်ခံထားခြင်းမှာ မြေပွေးကို ဓါးပိုက် ပိုက်ထားသလို ဖြစ်နေသည်ကို

သတိပြုပြီး သစ္စာဖောက် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်အား အချိန်ဆိုသော ဖြစ်နိုင်သည်နည်းဖြင့် အမြန်ဆုံး ရှင်းလင်းပစ်ရန် သတိပေးခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ဖြစ်နိုင်သည်နည်းဖြင့် အမြန်ဆုံး ရှင်းလင်းပစ်ရန် ဆိုပါသည်။

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်သည် တစ်ယောက်တည်း ပြောထလို ပြောလိုသည်။ 'ရှေ့ဆက်ပြီး ဖတ်စမ်းပါဦး'

နှင်းကေသရာက သတိပေးလိုက်ပြန်သည်။ 'ရှေ့ဆက်ပြီး ဖတ်စရာ မလိုပါဘူး။ အောက်ဆုံးအပိုဒ်မှာ

ကျန်ကျန် ကျဆုံးခဲ့တဲ့ သစ္စာဖောက်တွေရဲ့ နာမည်တွေ တသီတတနဲ့

ပြတားတယ်။ ဒီနာမည်တွေ ဖတ်ပြစရာ လိုသေးသလား' သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က ပြန်ပြောရင်း တစ်စုံတစ်ရာ လေးလေးနုနု

ပြောစားနေပေသည်။ 'ကဲလေ .... ဒီစာလွှာနဲ့ ပတ်သက်ပြီး စစ်သည်တော်ကြီး ဘာပြောချင်

သလဲ။ စကားတတ်တိုင်း ဝေလည်ကြောင်ပတ်လုပ်ပြီး ဆင်ခြေဆင်လက်

ပေးပါဦးလား။ ကဲလေ .... ဘာငေးနေတာလဲ ဆင်ခြေဆင်လက် ဆေးခရာ

ပြောဘူးလား' နှင်းကေသရာသည် မဲ့ကာရွဲ့ကာဖြင့် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်အား ငေါ့လိုက်

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်မှာမူ နှင်းကေသရာ ပြောဆိုသည့် စကားများကို

ကြားသည့် အမူအရာဖြင့် နှင်းကေသရာကိုပင် ပြန်မကြည့်ဘဲ နှင်းကေသရာ

ကိုလိုသည့် စာလွှာကို တစ်ကြောင်းချင်း စေ့စပ်သေချာစွာ လေ့လာနေသည်ကို

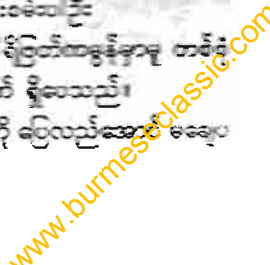
တွေ့နေပေသည်။ 'ဖြစ်နိုင်တဲ့နည်းနဲ့ အမြန်ဆုံး ရှင်းလင်းပစ်ရမယ် ဆိုပါသည်'

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်သည် စာလွှာတွင် ပါရှိသည့် ညွှန်ကြားချက်ကို ခုတ်

ဖတ်ပြရင်း တစ်ယောက်တည်း မှတ်ချက်ချလိုက်သည်။ 'ကဲလေ .... ဒီစာလွှာမှာ ပါရှိတဲ့ စွပ်စွဲချက်တွေနဲ့ ဝတ်ထဲထဲပြီး စွပ်

စာမှာ အပြစ်မရှိကြောင်း ဆင်ခြေဆင်လက် ဆေးခံသဦး' နှင်းကေသရာက ငေါ့လိုက်ပြန်သည်။ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်မှာမူ တစ်စုံ

တစ်ရာ ပြန်မပြောဘဲ စာလွှာကိုသာ အာရုံစိုက်လျက် ရှိပေသည်။ 'ဘာလဲ၊ စာလွှာမှာ ပါရှိတဲ့ စွပ်စွဲချက်တွေကို ပြောလည်အောင် မဆွေ

နှင်းကေသရာက သီရိဗြတ်ကမ္မန်အား မခံချိမခံသာ ဖြစ်သွားအောင် ပြောလိုက်ပြန်သည်။

‘ချေပစရာ မလိုပါဘူး’
‘မချေပနိုင်ဘူး ဆိုရင်လည်း ဝန်ခံလိုက်ပေါ့’
‘ဝန်ခံစရာလည်း မလိုပါဘူး။ “အပြစ်ရှာလိုသော သူထံတွင် ဆင်ခြေ

ခြင်းသည် အကျိုးမရှိ” ဆိုတဲ့ စကားပုံရှိတယ် မဟုတ်လား။ ဆင်ခြေလေးကုန်ရုံပဲ ရှိမှာပေါ့။ ကျုပ်အပေါ်မှာ အပြစ်ရှိတယ်လို့ နှင်းကေသရာ ကြံအဆုံးအဖြတ် ပေးထားပြီး ဖြစ်တဲ့အတွက် ကျုပ် ဘာမှ မပြောချင်တော့ဘူး။ ဒါပေမဲ့ ကျုပ်ကို ဖြစ်နိုင်တဲ့နည်းနဲ့ အမြန်ဆုံး ရှင်းလင်းပစ်ရမယ်ဆိုတဲ့ ညွှန်ကြားချက်နဲ့ ပတ်သက်ပြီး ပြောစရာ စကားတစ်ခွန်း နှစ်ခွန်းရှိတယ်။ ဖြစ်နိုင်တဲ့နည်း ရှင်းလင်းပစ်ရမယ်ဆိုတော့ အဆိပ်ကျွေးပြီး ရှင်းလင်းပစ်ရင်လည်း ဖြစ်တယ်။ အလစ်မှာ နောက်ကျောကို ခားနဲ့ထိုးပြီး ရှင်းလင်းသုတ်သင်ပစ်ရင်လည်း ဖြစ်နိုင်တယ်။ ဒါမှမဟုတ် လူရှင်းတဲ့ နေရာကို ဖြားယောင်းသွေးဆောင်ပြီး ခူးလေးနဲ့ ပစ်သတ်ရင်လည်း လက်ညှည်းမပေါ်ဘဲ ကိစ္စတုံးနိုင်တာပဲ။ ခူးလေးပစ်သတ်ဖို့တော့ တစ်ကြိမ်ကြိုးစားခဲ့ပြီးပြီ။ ဒါပေမဲ့ ကုသိုလ် ကံထောက်မလို့ ခုအချိန်အထိ မသေသေးဘူး။ ဘယ်နှယ့်လဲ၊ ကျုပ်ပြောမမှန်ဘူးလား’

သီရိဗြတ်ကမ္မန်က နှင်းကေသရာ၏ အမူအရာကို အကဲခတ်မပြန်ပြောလိုက်ရာ နှင်းကေသရာမှာ မခံမရပ်နိုင်အောင် ဖြစ်သွားပေသည်။
‘ဘာလဲ၊ ရှင့်ကို ချောင်းမြောင်းပြီး သတ်ဖြတ်ဖို့ လေးသည်တော်နဲ့ နေရာကို သခင်မ ဖြားယောင်းသွေးဆောင်ပြီး ခေါ်လာတယ်လို့ စွပ်စွဲတာပဲ။ စော်ကားလှချည်လား။ သခင်မ အပေါ်မှာ ဒါလောက်တောင် အထင်မသလား။ မတော်မတရား စွပ်စွဲတာ ကောင်းသလား’

‘နှင်းကေသရာကို စွပ်စွဲတာ မဟုတ်ပါဘူး။ နှင်းကေသရာ ဒါလောက် ရက်စက်ယုတ်မာလိမ့်မယ်လို့လည်း မထင်ပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ ကြေခိုက် ကျိုးနင်းခိုက်ဆိုသလို ဖြစ်နေတာကိုတော့ နှင်းကေသရာ ဝန်ခံမယ်။ ဒါကို အသာထားပြီး ကျုပ်ကို ခူးလေးနဲ့ ပစ်သတ်ဖို့ကြိုးစားခဲ့တာတော်တော် မအောင်မြင်ဘဲ လွဲသွားခဲ့ပြီ။ ဒါပေမဲ့ နောက်တစ်ကြိမ် ထပ်မံကြိုးစားဘူးလို့ ဘယ်သူမှ မပြောနိုင်ဘူး။ မဖြစ် ဖြစ်နိုင်တဲ့နည်းနဲ့ ရှင်းလင်းပစ်ဖို့ ဆိုတာ အဆိပ်ကျွေးပြီး သတ်မလား။ အလစ်မှာ နောက်ကျောကို ခားထိုးသတ်မလား။ တစ်နည်းနည်းနဲ့တော့ သေကြောင်းကြံမှာပဲ။ ဒါပေမဲ့

သီရိဗြတ်ကမ္မန်က ပြန်ပြောလိုက်သည်။
‘မသေချင်ဘူးဆိုရင် ဆောင်းတူးမြို့မှာ ကြားကြားအောင် ပြောရကုန် တိမ်းရှောင်သွားပါတော့လား။ ဒီနေ့ညပဲ ခြေထောက်သွားရင် ကောင်းလိမ့်မယ် ထင်တယ်’

နှင်းကေသရာက သတိပေးသလိုလိုနှင့် နှင်ထုတ်နေသည်။
‘ကျုပ်ထွက်သွားတာက အရေးမကြီးဘူး။ ကျုပ် မရှိရင် နှင်းကေသရာ နှမ ဘယ်လိုအဖြစ်ဆိုးနဲ့ ကြုံတွေ့ရမယ် ဆိုတာပါ ထည့်သွင်းစဉ်းစားပါ’

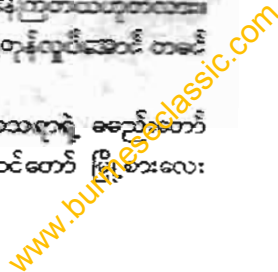
‘ဆို ဒါတွေကို သခင်မ မကြားချင်ဘူး။ သခင်မ သိချင်တာက ဒီတော့ပဲ ပါတဲ့ စွပ်စွဲချက်တွေနဲ့ ပတ်သက်ပြီး အဖြေမှန်ကို သိချင်တယ်။ ရှင့်နဲ့ နှင်းကေသရာကို သိချင်တယ်။ ဒါမှသာ ရှင်ဟာ သခင်မတို့ရဲ့ မိတ်ဆွေလား၊ ရန်သူလား၊ သိနိုင်မယ် မဟုတ်လား။ ရှင်ဟာ ဘယ်သူလဲ၊ ဘာကိစ္စ သခင်မတို့ဆီကို သိရှိလာရတာလဲ။ ဒါတွေကို သခင်မ မှန်မှန်ကန်ကန် သိချင်တယ်’

‘ကျုပ် ဘာကောင်လဲ ဆိုတာ ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ပြောရမှာလဲ။ ကျုပ်အတွက် အလုပ်တွေဟာ ကျုပ်ရဲ့ကိုယ်ကျိုးအတွက် လုပ်နေတာ မဟုတ်ဘူး။ အကျိုး နိုင်င်တော်ရဲ့ အကျိုးအတွက် အသက်ပေးပြီး မိုက်မိုက်ကန်ကန် တွေ့တဲ့ သတ္တဝါတစ်ကောင်ပါ။ နှင်းကေသရာဆီကို ကျုပ်ရောက်ရှိလာခဲ့ရတဲ့ တော့ ဘုရင်မကြီးကို လုပ်ကြံဖို့ အကြံအစည်ကို ဖျက်ဆီးချေမှုန်းပြီး ပြီးရဲ့ အသက်ကို စောင့်ရှောက်ကာကွယ်ဖို့နဲ့ မြို့စားလေး ဥညောင်မိမိတို့ အလုပ်ပျက်စီးကြောင်း ကြံစည်နေရုံသာမက အလစ်မှာ ချောင်းမြောင်း ပစ်သတ်ဖို့ ကြံစည်နေတဲ့ အတွင်းရန်သူတွေရဲ့ လက်တွင်းက ထယ်သင်ဖို့ ကြံစည်တာပဲ’

သီရိဗြတ်ကမ္မန်က တည်ငြိမ်သည့် ဣန္ဒြေဖြင့် ပြန်ပြောလိုက်ရာ နှင်းကေသရာမှာ မျက်လုံးပြူးသွားပေသည်။

‘မောင်တော် မညားအိမ်ကို သေကြောင်းကြံနေကြတယ်ဟုတ်လား။ သိလို့ ပြောနေတာလား။ သခင်မကို ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်အောင် တစ်ကြိမ် ပြောချင်လှနဲ့ နေတာလား’

‘ခွာကလုနဲ့ နေတာ မဟုတ်ပါဘူး။ နှင်းကေသရာရဲ့ ခေညံတော် ရန်သူမြားချက်နဲ့ နတ်ရွာစံခဲ့သလို မောင်တော် မြို့စားလေး

ပညားအိမ်ကိုလည်း လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်ဖို့ ကြံစည်အားထုတ်နေတာကို တာဝန်ယူ ဆရာ သိလို့ ပြောနေတာပါ။

‘မည်းတော် နတ်ရွာစံတော်မူခဲ့ရတာဟာ ရန်သူ့လက်ချက်ကြောင့် မဟုတ်ပါဘူး။ တောကစားထွက်ရင်း မတော်တဆ ဖြားမှန်ပြီး အနိစ္စရောက်ရတာ မဟုတ်လား။’

‘မဟုတ်ပါဘူး။ တမင်သက်သက် ရောင်းမြောင်းပစ်ခတ်ပြီး သေကြေကြံခဲ့တာပါ။ ဒါကို နှင်းကေသရာ မသိဘူးဆိုပေမယ့် နှင်းကေသရာရဲ့ ဘုရား သီရိမာလာ ထိပ်ထားသခင်မ ကောင်းကောင်းကြီး သိပါတယ်။ ပြောတာကို မယုံရင် သီရိမာလာသခင်မထိပ်ထားကို မေးကြည့်ပါ။ နတ်ရွာ မြို့စားကြီး လုပ်ကြံခဲ့ရသလို မြို့စားလေး ပညားအိမ်ကို အလစ်မှာ ရောင်းပြီး လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်ဖို့ ကြံစည်နေတာလည်း အမှန်ပါ။ ဒါကို သိလို့ မြို့စားပညားအိမ်ကို မျက်ခြည်ပြတ် မခံဘဲ စောင့်ရှောက်နေရတာပါ။ မြို့စားပညားအိမ် သက်ဆိုးရှည်တာကို မြင်ချင်ရင် ကျုပ်လုပ်နေတဲ့အလုပ်ကို အယုတ် အဟန့်အတားဖြစ်အောင် မလုပ်ပါနဲ့။ ကျုပ်ကို မကူညီချင်ရင် အနေနှင့်အယုတ်တော့ မပေးပါနဲ့။’ ဒါကိုတော့ တောင်းပန်ပါရစေ။

သီရိဗြတ်ကမ္မန်က ရှင်းပြလိုက်ရာ နှင်းကေသရာမှာ မောင်မောင်ပညားအိမ်အပေါ်တွင် အသက်နှင့်ထပ်တူ ချစ်မြတ်နိုးတော်မူသဖြင့် မောင်အတွက် အစိုးရိမ်ကြီး စိုးရိမ်သွားပေသည်။

‘ရှင် ပြောတဲ့အတိုင်းသာ မှန်ရင် ရှင့်ကို အနှောင့်အယှက်ပေးလို့ တတ်နိုင်သမျှ အကူအညီပေးဖို့ အသင့်ရှိနေပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ မင်းကြီးသက်တော်ရှည်ရဲ့ သူလျှိုဖြစ်ကြောင်း ဝန်ခံထားပြီးသားဖြစ်တဲ့ ရှင်ပြောတဲ့စကားကို သခင်မ ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ယုံရမှာလဲ။ ရှင်အပေါ်မှာ စိတ်ချယုံကြည်လာအောင် သက်သေအထောက်အထား ပြနိုင်ရင် အစွမ်းကုန် ကူညီဖို့ အသင့်ရှိနေပါတယ်။ သခင်မ အပေါ်မှာ စိတ်ချစွာဖြင့် ဟုတ်တိုင်း မှန်ရာကို ဖွင့်ပြောစမ်းပါ။’

‘လေယူရာတိမ်းတဲ့ ပဲပြားပင်လို စိတ်အပြောင်းအလဲ ဖြစ်နေတာကေသရာကို ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ယုံကြည်စိတ်ချလို့ ဖြစ်နိုင်မှာလဲ။ စိတ်ချစွာဖြင့် ကျက်တဲ့ နှင်းကေသရာရဲ့ အရီးဘုရား သီရိမာလာထိပ်ထား သခင်မသေသင့်သမျှ အားလုံး ပြောထားပြီးပါပြီ။ အရီးဘုရား လုံးဝဥသက်သေ သိပါတယ်။ နှင်းကေသရာ သိချင်ရင် အရီးဘုရားကို မေးကြည့်ပါ။’

‘သခင်မကို ဒါလောက်တောင် အထင်သေးသလား။ သခင်မအနီးမှာ ရှားလောက်တော့ စိတ်ခိုင်ပါတယ်။’

‘စိတ်ခိုင်တယ် ဆိုပေမယ့် ကျုပ်ရဲ့ ကိုယ့်ဘာသာ အကြောင်းအလဲ တာကိုသာ တွေ့ခဲ့ရတယ်။’

‘ဒါတော့ ရှင် သက်သက် သခင်မကို စော်ကားတာ။ နှင်းကေသရာက ဒေါသသံနှင့် ပြန်ပြောလိုက်သည်။

‘စော်ကားတာ မဟုတ်ပါဘူး။ အဆွေခင်ပွန်းတောင်း ပေးတာကြောင့် ကို ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ထုတ်ဖော်ခြင်းသာ ဖြစ်ပါတယ်။ နှင်းကေသရာက ရှားလောက် စိတ်ဓာတ်ကြံ့ခိုင်မယ်ဆိုရင် ခုလို ပြဿနာမျိုး မဟုတ်ဘူး။’

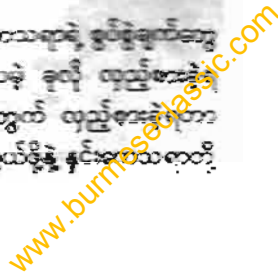
သီရိဗြတ်ကမ္မန်က အလျှော့မပေးဘဲ ပြန်လည် ချေပလိုက်သည်။

‘တော် တော်၊ ဒီစကားကို ဒီမှာတင် ရုပ်ပါ။ အဆွေခင်ပွန်းအပေါ်မှာ သိသလို သခင်မအပေါ်မှာ ယုံကြည်စိတ်ချစွာဖြင့် ပြောစရာ ရှိတာပဲ။ နှင်းကေသရာက လင်းလင်းပြောပြီး တိုင်တိုင်ပင်ပင် အလုပ်လုပ်ဖို့ ကောင်းတယ် မဟုတ်ဘူး။ ရှင် လုပ်ပုံကိုင်ပုံကို ကြည့်ရတာ လျှို့ဝှက်တဲ့ အကြံအစည် တစ်ခုခု မလုပ်ပါ။ ရိုးသားတဲ့ စိတ်နဲ့သာဆိုရင် လျှို့ဝှက်ဆွေးနွေးခန်းထဲကို ညဉ့်နက်နက် လူခြေတိတ်ဆိတ်တဲ့ အချိန်မှာ တိတ်တဆိတ် ခိုးကြောင်ခိုးသွယ် ကြည့်စရာ မလိုဘူး။ သခင်မကို မပြောချင်ရင် မောင်တော်ပညားအိမ်ကို အချိန်မရွေး ဝင်ရောက် ကြည့်ရှုနိုင်ပါလျက်သားနဲ့ သူခိုးကျင့် သူခိုးကြံ ပြောတာ ကောင်းသလား။’

‘ဒါက အကြောင်းရှိပါတယ်။’

‘ဒါကို ထားပါတော့။ သခင်မဆီကို ပထမဦးစွာ ရောက်ရှိလာတာနဲ့ သူတစ်ပါးရဲ့ ကြွေးမြီကို မဆပ်နိုင်လို့ ထောင်သွင်း အကျဉ်းချထားခြင်း အညတရ စစ်သည်တော်အဖြစ် သခင်ကို လှည့်စားခဲ့တာပဲ မဟုတ်လား။ ရှင်က ဘာမဆိုလုပ်ရဲတဲ့ မိုက်ရှူးရဲ ကြေးစားခစ်သည်တော်ဟန် အပေါ်မှာ အယုံသွင်းခဲ့တယ် မဟုတ်လား။ ပြီးတော့ ရှင်ကိုယ်တိုင် ခွဲနဲ့ ခွဲတဲ့ မေတ္တာကွဲ ကျော့တွေကို မိုးအုံးနောင်မောင်ဘုရား အပေါ်မှာ အတော်အဖြစ် သခင်မကို လိမ်လည်လှည့်စားပြီး ဆက်သနေခဲ့တယ် မဟုတ်လား။ ဒါတွေကို ရှင် ငြင်းမလား။’

‘မငြင်းပါဘူး။ မငြင်းရုံတင် မကဘူး။ နှင်းကေသရာရဲ့ စွပ်စွဲချက်တွေ အားလုံးကို အားလုံး ဝန်ခံဖို့ အသင့်ရှိတယ်။ ဒါပေမဲ့ ခုလို ထုတ်ဖော်ချက် အကြောင်းရှိပါတယ်။ ကျုပ်ရဲ့ အကျိုးအတွက် လှည့်စားခဲ့တာ မဟုတ်ဘူး။ ဘုရင်မကြီးရဲ့ အသက်အန္တရာယ် ကာတွယ်ဖို့နဲ့ နှင်းကေသရာတို့

ဆောင်နမကို ပျက်စီးရာပျက်စီးကြောင်း ကြံစည်နေတဲ့ လူတွေရဲ့ လက်တွဲ
ဘယ်တင်နိုင်ရေးအတွက် ခုလို လှည့်စားခဲ့ရတာပါ။

‘စကားတတ်တိုင်း လှည့်ပတ်ပြီး ပြောမနေစမ်းပါနဲ့။ သခင်မက
ရောက်ရှိလာတဲ့ အချိန်ကစပြီး သခင်မကို နည်းအမျိုးမျိုးနဲ့ လှည့်စား
လူတစ်ယောက်ကို သခင်မက ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ယုံကြည်စိတ်ချနိုင်မှာလဲ။
အပေါ်မှာ သံသယ ဝင်နေတာဟာ သခင်မရဲ့ အပြစ်လား။ ရှင်ဟာ ခင်
သက်တော်ရှည် စေလွှတ်လိုက်တဲ့ သူလျှို့မှန်း ခုမှ သိတယ်။ ဒါကို ရှင် ဖုံး
ဖုံးအုပ်ထားတယ် မဟုတ်လား။ ရှင်ရဲ့ မသင်္ကာစရာ အပြုအမူတွေကြောင့်
ရှင်အပေါ်မှာ သခင်မ ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ယုံကြည်စိတ်ချနိုင်မှာလဲ။ ရှင်အ
သခင်မ စိတ်ချယုံကြည်လာအောင် လက်တွေ့လုပ်ပြစမ်းပါ။ ရှင်ဟာ သ
တို့ မောင်နှမအပေါ်မှာ တကယ် အကျိုးလိုလားလို့ အဆွေခင်ပွန်း
တစ်ယောက် ဖြစ်ကြောင်း သခင်မ ယုံကြည်စိတ်ချလာအောင် သ
အထောက်အထား နိုင်နိုင်လုံလုံ ပြစမ်းပါ။ ရှင်အပေါ်မှာ စိတ်ချယုံကြည်
ဆိုရင် သခင်မ အစွမ်းကုန် ကူညီဖို့ အသင့်ပဲ’

‘မကူညီချင်ရင် နေပါ။ အနှောင့်အယှက် မပေးရင် ကျေနပ်
ဒီမှာ နှင်းကေသရာ၊ အချိန်ကို အလဟဿ ဖြုန်းတီးမနေစမ်းပါနဲ့။
အရေးကြီးတဲ့အလုပ် လုပ်စရာ ရှိသေးတယ်။ အချိန်လည်း တရွေ့ရွေ့နဲ့
မသိ ကုန်သွားပြီ။ စကားနိုင် လူနေစရာ အချိန်မဟုတ်ဘူး။ လာ ... သွား

သီရိဗြတ်ကမ္မန်သည် ပြောပြောဆိုဆို မီးတုတ်ကိုယူပြီး နှင်းကေ
အား မီးရောင်ဖြင့်လမ်းပြရင်း လျှို့ဝှက်တံခါးကို အတွင်းမှ ဖွင့်ပေးလိုက်
နှင်းကေသရာမှာမူ ထိုင်ရာမှ မထဘဲ သီရိဗြတ်ကမ္မန်အား ငေးစိုက်ကြည့်
ပေသည်။

‘အဆွေခင်ပွန်းကောင်းတစ်ယောက် ဖြစ်ကြောင်းတောင် သ
အထောက်အထား မပြောတော့ဘူးလား။ သခင်မက စေတနာနဲ့ လက်
ကို ပယ်ချတယ်ပေါ့လေ’

နှင်းကေသရာက ပြန်ပြောလိုက်သည်။
‘ဒီမှာ ခင်စောမယ်၊ ကျုပ်ပြောတာကို နားထောင်စမ်းပါ။
အချေးအတင် ပြောနေစရာ အချိန်မရှိတော့ဘူး။ အိပ်ဖို့ အချိန်တော်ပြီ။
ငယ်တို့ မောင်နှမကို အသက်ပေးပြီး စောင့်ရှောက်ကာကွယ်ထေးနေ
စောင့်ရှောက်ပြီးတစ်ကောင် ရှိနေတယ်ဆိုတာ ယုံကြည်စိတ်ချပြီး
ထင်အေး အိပ်ခမ်းပါ။ ဒါပေမဲ့ အိပ်ရာမဝင်ခင် ရတနာသုံးပါးနဲ့

နှင်းကေသရာတို့ မောင်နှမတို့ သဘာဝပေ နတ်ကောင်း
တံမြတ်များ စောင့်ရှောက်ပါစေလို့ ဆုတောင်းအတ္ထုပ္ပတ္တိအတွက်
အဆင့်ခွေးနဲ့တူတဲ့ ငမိုက်သား သီရိဗြတ်ကမ္မန်အတွက်လည်း ဆုမွန်ကောင်း
တောင်းဖို့ မမေ့ပါနဲ့။ ငမိုက်သား သီရိဗြတ်ကမ္မန်သာ နတ်တရား
ထံ ဆိုရင် ခင်စောမယ်တို့ မောင်နှမရဲ့ ကံကြမ္မာ ဘယ်လိုပန်းတိမ်သ
တောင်း မတွေ့ဝံ့ဘူး။ ငမိုက်သား သီရိဗြတ်ကမ္မန်အပေါ်မှာ သီရိဗြတ်ကမ္မ
သည် ဖြစ်စေ၊ သံသယ ဝင်နေသည် ဖြစ်စေ ငမိုက်သား သီရိဗြတ်ကမ္မန်
အနဲ့ဦးလို့ ဆုမွန်ကောင်းတောင်းဖို့ မမေ့ပါနဲ့။ ငမိုက်သား သီရိဗြတ်ကမ္မန်
တာနဲ့ တစ်ပြိုင်နက် ခင်စောမယ်တို့ မောင်နှမ ခုကုလုလုကြီး တွေမှာ
သံ။ ကံ အချိန်မရှိတော့ဘူး။ လုပ်စရာ အလုပ်တွေ အများကြီး ရှိသေးတယ်။
... သွားကြမယ်’

သီရိဗြတ်ကမ္မန်က တံခါးဖွင့်ပေးထားရင်း နှင်းကေသရာအား
နှင်းကေသရာ နှင်းကေသရာသည် ခေတ္တမျှ တွေဝေနေရာမှ ညောင်စောင်းခေါ်
သောကာ သီရိဗြတ်ကမ္မန်၏နောက်မှ ထက်ကြပ်မကွာ လိုက်ပါလာခဲ့ပေသည်။

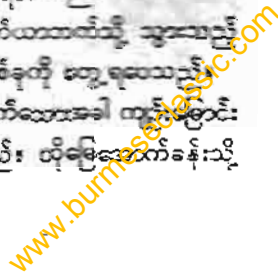
အခန်း ၃၀

သီရိဗြတ်ကမ္မန်သည် နှင်းကေသရာအား အိမ်ခန်းသို့ အရောက်ပို့ပြီးနောက်
ညောင်ဆွေးနွေးခန်း၏ အနေအထားကို စေ့စပ်သေချာစွာ လေ့လာထားရန်
အကြိမ် ရောက်ရှိလာပြန်သည်။

လျှို့ဝှက်ခန်းထဲသို့ ရောက်လာပြီးနောက် လျှို့ဝှက်တံခါးကို အတွင်း
တံခါးလိုက်ပြီးလျှင် မီးတုတ်ကို ထွန်းညှိ၍ မီးတုတ်မှ မီးရောင်ဖြင့် အခန်း၏
အထားကို စေ့စပ်သေချာစွာ လေ့လာကြည့်ရှုနေပေသည်။

လျှို့ဝှက်ဆွေးနွေးခန်းမှာ အတော်အတန် ကျယ်ဝန်းပေသည်။ အခန်း
အနောက်တွင် တံခါးတစ်ချပ်တွေ့ရသဖြင့် ထိုတံခါးကို ဖွင့်ကြည့်လိုက်သော
ခါ မြေအောက်သို့ဆင်းသည့် လှေကားကို တွေ့ရပေသည်။

ထိုလှေကားမှ ဆင်း၍ လာခဲ့ပေရာ လက်ထောက်ထံသို့ သွားသည်
ရတနာတစ်ခုနှင့် ဝဲဘက်သို့သွားသည့် လိုက်ပုဂံတစ်ခုကို တွေ့ရပေသည်။
ရှေ့တည့်တည့်သို့ မီးရောင်ဖြင့် ကြည့်လိုက်သောအခါ ကျွန်းမြစ်တိုင်း
မြေအောက်ခန်း တစ်ခန်းကို တွေ့ရပေသည်။ ထိုမြေအောက်ခန်းသို့

အောက်ကိုကိုင်ပြီး တဖြည်းဖြည်း ဝင်လာခဲ့ပေရာ မကြာမီ တံတောင်ဆင်း
 ဘင်နဲ့သို့ ရောက်ရှိလာပေသည်။ ထိုနေရာသို့ ရောက်သောအခါ လေန
 ဘိုက်ခတ်လာသည်ကို တွေ့ရပေသည်။ ထိုနေရာတွင် အထက်သို့ ပြန်
 သည့် လှေကားတစ်ခုကို တွေ့ရသဖြင့် ထိုလှေကားမှ တစ်ဆင့် သတိနှင့် တနေ
 တက်လာခဲ့ပေရာ မကြာမီ သစ်ပင်ချုံနွယ်များဖြင့် ပိတ်ဆို့နေသည့် လိုဏ်
 အဝကို မြင်ရပေသည်။ ထိုလိုဏ်အဝမှာ ကဝေမကြီးဟု သမုတ်ခံနေရ
 ဒေါ်အိုစာ ပြောသည့် လိုဏ်ဂူဝပင် ဖြစ်ရမည်ဟု သီရိဗြတ်ကမ္မန် တွက်ကံ
 ကာ မီးတုတ်ကို ငြိမ်းသတ်လိုက်ပြီး မှောင်ထဲတွင် စမ်း၍ လာခဲ့ပေရာ မ
 လိုဏ်ဂူဝသို့ ရောက်၍လာပေသည်။

ချုံနွယ်ပိတ်ပေါင်းများဖြင့် ပိတ်ဆို့နေသော်လည်း လူတစ်ယောက်
 ထွက်သာအောင် ရှင်းလင်းခုတ်ထွင်ထားသည်ကို တွေ့ရသဖြင့် ထိုလိုဏ်
 တစ်ဆင့် လျှို့ဝှက်ဆွေးနွေးခန်းထဲသို့ ဝင်ထွက်သွားလာနေသူများ ရှိ
 ဖြစ်သည်ကို တပ်အပ်သေချာ ပြောနိုင်ပေသည်။

လိုဏ်ဂူဝ အနီးသို့ ရောက်သောအခါ သီရိဗြတ်ကမ္မန်သည် နံ
 ကပ်၍ အသံဗလံများကို နားထောင်နေပေသည်။

လေပြည့်လေညှင်း တိုက်ခတ်သဖြင့် သစ်ရွက်များ ရိုက်ခတ်သံများ
 အတူ တသွင်သွင် စီးဆင်းနေသည့် ရေလှိုင်းသံများသည် ညဉ့်၏ တိတ်
 ခြင်းကို ဖောက်ထွင်း၍ ထွက်ပေါ်လာပေသည်။

သစ်ရွက်များ ရိုက်ခတ်သံနှင့် ရေသံလှိုင်းသံများကို အာရုံစိုက်
 ရှိစဉ် သစ်ရွက်ခြောက်များပေါ်သို့ နင်းလာသည့် ခြေသံများ ကြားရပြီး
 နှစ်ယောက် လုံးလားထွေးလား ဖြစ်နေသည့် အသံများကို ဆက်လက်ကြား
 သဖြင့် သီရိဗြတ်ကမ္မန်သည် ခါးကြားမှ ဓားမြှောင်ကို ဆွဲထုတ်လိုက်ပြီး တင်းကျပ်
 ဆုပ်ကိုင်ထားလိုက်သည်။

သီရိဗြတ်ကမ္မန်သည် ခေတ္တမျှ ငြိမ်သက်စွာ နားစွင့်နေရာမှ စော
 အသံကြားသည့်နေရာသို့ ပေါ့ပါးသည့် ခြေလှမ်းများဖြင့် ခြေသံမကြားရ
 ခြေဖျားထောက်၍ လာခဲ့ပေသည်။ မီးရောင် မရှိဘဲ မှောင်မည်းနေသဖြင့်
 ဩဘိကမ္မန်သည် လက်ယာဘက်လက်တွင် ဓားမြှောင်ကို တင်းကျပ်စွာ ဆုပ်
 ဆည်းပြီး လက်ဝဲဘက်လက်ဖြင့် လိုဏ်ဂူခုံရံကို စမ်းပြီး လာခဲ့စဉ် မိမိနည်း
 ထိုလိုဏ်ဂူကို စမ်းပြီး ဝင်လာသူတစ်ဦးနှင့် ပက်ပင်းပါ တိုးမိသဖြင့်
 ထွက်ခွာ ဆွဲဆောင်ထားသည့် ဓားမြှောင်ဖြင့် ထိုသူအား ချိန်ရွယ်ထားလို

သီရိဗြတ်ကမ္မန်၏ ဓားမြှောင်ကို ထောင့်တည့် ထောင့်တည့် ဆွဲဆောင်ပြီး
 ထပ်ထပ် ဓားကို လုယူရန် ကြိုးစားလိုက်သည်။

နှစ်ယောက်သား လုံးလားထွေးလား ဖြစ်နေရာမှ သီရိဗြတ်ကမ္မန်၏
 ဓားမြှောင်ကို လုယူရန် ကြိုးစားနေသူသည် သီရိဗြတ်ကမ္မန်၏ ထောင့်
 ထောက်ဝတ်ကို သံမဏိကဲ့သို့ မာကျောသည့်လက်ဖြင့် တအားတအားဖြင့်
 ရင်ဝကို ခြေနှင့် ဆောင့်ကန်လိုက်ရာ သီရိဗြတ်ကမ္မန်မှာ မိမိလိုက်
 နေနိုင်ဘဲ နောက်သို့ ယိုင်လဲသွားပေသည်။ လက်ထဲတွင် ဆွဲဆောင်
 မြှောင်မှာလည်း လွတ်ကျသွားပေသည်။

‘သွားပြန်ပြီ တစ်ယောက်’
 သီရိဗြတ်ကမ္မန်အား ခြေနှင့်ဆောင့်ကန်လိုက်သူသည် သီရိဗြတ်ကမ္မန်
 လက်မှ လွတ်ကျသွားသော ဓားမြှောင်ကို ခြေနှင့်ကန်ပစ်ရင်း ပါး
 လွတ်လိုက်သည်။ ထိုသူ၏ အသံကို ကြားရသည့်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် အသံ
 ခိုလှုံမင်းမြတ်စ ဖြစ်ကြောင်း အသံကို ကျက်မိသဖြင့် သီရိဗြတ်ကမ္မန်သည်
 လူကယာ ထိုင်ရာမှ ထ လိုက်သည်။

‘ဗိုလ်မင်းမြတ်စ’
 သီရိဗြတ်ကမ္မန်က အသံပြုလိုက်သည်။

‘ဟင် ဗြတ်ကမ္မန်ပါလား။ ကံကောင်းလို့ သီသီကလေး လိုအားတယ်။
 မြစ်လို စောစောက အသံမပြုတာလဲ’

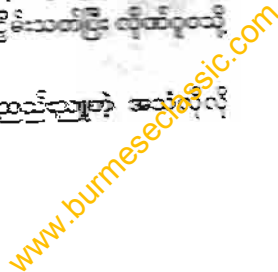
‘ဗိုလ်မင်းမြတ်စမှန်း သိမှ မသိဘဲကိုး။ ဒီနေရာကို ဗိုလ်မင်းမြတ်စ
 သိတဲ့ဘယ်နည်း ရောက်လာတာလဲ’

‘ငါဘာကြောင့် ဒီနေရာကို ရောက်လာတယ်ဆိုတာ နောက်မှ ရှင်းပြ
 ဒါထက် လျှို့ဝှက်ဆွေးနွေးခန်းထဲသို့ မင်း ဝင်ကြည့်ခဲ့ပြီးပြီလား’

‘ဝင်ကြည့်ခဲ့ပြီးပါပြီ။ ဒီနေရာဟာ လျှို့ဝှက်ဆွေးနွေးခန်းရဲ့ ထွက်ခွာ
 နေပါ။ ဒီလိုဏ်ဂူဝက နေပြီး ဝင်ရင် လျှို့ဝှက်ဆွေးနွေးခန်းထဲသို့ ရောက်နိုင်
 မယ်’

သီရိဗြတ်ကမ္မန်သည် လျှို့ဝှက်ဆွေးနွေးခန်းထဲသို့ ဝင်ရောက်ကြည့်
 မြေအောက်ခန်းသို့ ရောက်ခဲ့ပုံ၊ ထိုမှတစ်ဆင့် လိုဏ်ဂူဝ ခြံစည်း ထောင့်
 လိုဏ်ဂူဝ အနီးတွင် လူသံကြားသဖြင့် မီးတုတ်ကို ငြိမ်းသတ်ပြီး လိုဏ်ဂူဝသို့
 ခြေထောက်ကို ရှင်းပြလိုက်သည်။

‘ဒါထက် စောစောက လူတစ်ယောက် ညည်းညူစရာ အသံမရှိ
 တယ်။ အဲ့ဒီလူ ဘယ်မှာလဲ’

‘ငါ့လက်ချက်နဲ့ ဒဏ်ရာရပြီး ဘယ်လစ်ပြေးမှန်း မသိဘူး။ အဲဒီအခါမှာ အောက်ကို ငါလိုက်လာရင်း မင်းနဲ့ ပက်ပင်းပါ တိုးမိတာပဲ’

‘ဘယ်သူလဲ ဆိုတာ မသိဘူးလား’

‘ဘယ်သူဘယ်ဝါ ဆိုတာတော့ မသိဘူး။ ဒါပေမဲ့ တစ်ယောက်

ယောက်နဲ့ ချိန်းထားလို့ ဒီနေရာက လာစောင့်နေတဲ့ လူနဲ့တူတယ်။ သူ့ သွားလာမှုကို မသင်္ကာလို့ ငါလိုက်ချောင်းနေတာ။ ငါ့ကိုမြင်တော့ သူ့လက်ထဲက ပါတဲ့စားနဲ့ ငါ့ကိုပြန်ပြီး ရန်မူမယ်လုပ်လို့ သူ့လက်ထဲက စားကို ငါ့ရဲ့စားနေရာ ရိုက်ချလိုက်ပြီး လက်ရဖမ်းဆီးဖို့ သူ့နောက်ကို ပြေးလိုက်အလာမှာ ငါ ဝင်တိုးမိတာပဲ’

‘ဒီလိုဆိုရင် ဒီအနီးအနားမှာပဲ ရှိလိမ့်ဦးမယ် ထင်တယ်။ ဒီကောင်လက်ရဖမ်းဆီး စစ်ဆေးကြည့်ရင် ဘာကိစ္စ ဒီနေရာကို လာတယ်ဆိုတာ မှာပဲ။ သူ့နောက်ကို ခြေရာခံပြီး လိုက်ကြရရင် မကောင်းဘူးလား’

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က အကြံပေးလိုက်သည်။

ထိုအခိုက်တွင် အနီးအနားရှိ တောတန်းဆီမှ မြင်းရွာသံကြားရသလို နှစ်ယောက်သား မှောင်ရိပ်ကိုကွယ်ပြီး နားစွင့်နေကြစဉ် ကြည့်လင်စူးရှ လေချွန်သံကို ကြားရပြီး မှေးမှိန်သော လရောင်အောက်သို့ ထွက်လာ မြင်းသည်တော် တစ်ဦးကို မြင်ရလေသည်။ ထိုအခိုက်တွင် ပလွေသံလည်း လေချွန်သံလိုလို ကြားရပြီး မြင်းသည်တော်သည် လရောင်အောက်တွင် ခြေကော်သပ်ပြီး ရပ်လိုက်သည်ကို မြင်ရသည်။

‘ဟင် လက်စသတ်တော့ မင်းသိဒွတ်ပါလား’

ဗိုလ်မင်းဗြတ်စသည် လရောင်အောက်မှ မြင်းသည်တော်ကို ကြည့်ရင်း သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်ကို လက်ကုပ်၍ လေသံကလေးနှင့် ပြောလိုက်သည်။

‘ညဉ့်နက်သန်းခေါင် ဘာကိစ္စ ဒီနေရာကို လာရတာလဲ’

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က လေသံကလေးနှင့် ပြန်ပြောလိုက်သည်။

‘ကောင်းတဲ့ အကြံအစည်နဲ့ လာတာတော့ မဟုတ်နိုင်ဘူး။ ယခုကဲ့သို့ တဲ့ အကြံအစည် တစ်ခုခုနဲ့ လာတာ ဖြစ်ရမယ်။ စောစောက ငါ့လက်ချက်နဲ့ ဒဏ်ရာရပြီး လစ်ပြေးတဲ့ အကောင်နဲ့ ချိန်းဆိုထားလို့ လာတာ ဖြစ်လိမ့်မယ် ထင်တယ်။ စောစောက လေချွန်သံလိုလို ကြားရတာဟာ သူတို့အချင်းအချစ်ကလေးလိုက်တာ ဖြစ်ရမယ်။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ငါတော့ မင်းသိဒွတ်နဲ့ မှာချင်း ဆိုင်လိုက်ချင်တာဘဲ’

ဗိုလ်မင်းဗြတ်ဇော စစ်သားကောင်း ပီသသူဖြစ်၍ လာမည့်

တော့ ရမှ ကျေနပ်သူ ဖြစ်သည်နှင့်အညီ မိမိ၏ အကြံအစည်ကို ပြန်ပြောလိုက်သည်။

‘နေပါဦးလေ၊ လောမကြီးစမ်းပါနဲ့ဦး။ အခုအခါမှာ အကြံအစည်နဲ့ မသိဘူး’

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က သတိပေးရင်း ဗိုလ်မင်းဗြတ်ဇောက သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က မသွားစေရန် ဆွဲထားလိုက်သည်။

‘ငါတော့ စောင့်မကြည့်ချင်ဘူး။ လူချင်းတွေ့ပြီး ပြောဆိုတာမျိုး ပြီးတော့ မခံချင်အောင် ရန်စပြီး တစ်ခါတည်း ကိစ္စတုံး စီရင်ပေးပါလိမ့်မယ်။ ဒီကောင် သေမှ အေးမှာ။ ဒီကောင် သိပ်လူလည်လုပ်နေတာ။ သူ့အဖို့ သူ့မခတ်တတ်တဲ့ ကြောင်သူတော် လုပ်နေပြီး ယုတ်မာရက်စက်တဲ့ အကြံအစည်ကို ကြံစည်နေတယ်။ ဒါကို မင်းအသိဆုံးပဲ။ မြို့စားရာထူး လိုချင်တိုင်း သူတော် မြို့စားကြီးကို သေကြောင်းကြံစည်ခဲ့တာလည်း သူပဲ။ ညီဝမ်းချစ်အားလေး ဗညားအိမ်ကို သမိန်စက္ကဝေါနဲ့ လွှတ်ပေးပြီး ဖျက်စီးရာ ယုတ်မာကြောင်း ကြံစည်ခဲ့တာလည်း သူပဲ။ ဒါလောက် ယုတ်မာတဲ့အကောင်ဆိုတာ ကြည့်မှာ ကြာကြာထားလို့ မဖြစ်ဘူး’

ဗိုလ်မင်းဗြတ်ဇော ပြန်ပြောလိုက်သည်။

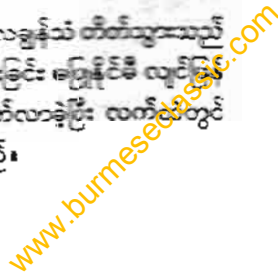
‘နေစမ်းပါဦး။ သူ ဘာလုပ်မလဲဆိုတာ စောင့်ကြည့်ပါဦး။ သူ့နဲ့ မသွားတဲ့သူဟာ ဘယ်သူလဲဆိုတာ သိရရင် ပိုမကောင်းဘူးလား။ သူ့အဖို့ ဆိုရင်း ဒီဘက်ကို လာနေပြီ။ စောင့်ကြည့်စမ်းပါဦး’

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က သတိပေးလိုက်ပြန်သည်။

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က သတိပေးနေစဉ်မှာပင် မင်းသိဒွတ်သည် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်နှင့် ဗိုလ်မင်းဗြတ်ဇော့ ပုန်းအောင်းနေသည့် လိုက်ဂျီရာသို့ တာဝန်ယူလာသည်ကို မြင်ရပြီး စောစောက ကြားရသည့် လေချွန်သံအတိုင်း ဆိုချက်နှင့် လေချွန်လိုက်သည့် အသံကို ကြားရပေသည်။ လေချွန်လိုက်ပြီး တစ်ခါတည်း ဗြင်းကို ဧကံသတ်၍ ငြိမ်သက်စွာဖြင့် တစ်စုံတစ်ရာ နားစွင့်နေသည့် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန် ငြိမ်သက်စွာ နားစွင့်နေပြီးနောက် တစ်ကြိမ် ထပ်မံ၍ ဆွဲချွတ်သံကို လိုက်ပြန်သည်။

ဗိုလ်မင်းဗြတ်ဇောက ဂနာမငြိမ် ဖြစ်နေရာမှ လေချွန်သံ တိတ်သွားသည်ကို မြင်ရပြီး မိမိအား သီရိဗြတ်ကမ္ဘန် ဟန့်တားခြင်း မပြုနိုင်မီ လူလိုဖြစ်လာသည်ကို မြင်ရသည့် ခြေလှမ်းများဖြင့် လိုက်ဂျီရာမှ ထွက်လာခဲ့ပြီး လက်ထဲတွင် လက်ချက်ကို မင်းသိဒွတ်ရှိရာသို့ လာခဲ့ပေသည်။

ဗိုလ်မင်းဗြတ်ဇောက ဂနာမငြိမ် ဖြစ်နေရာမှ လေချွန်သံ တိတ်သွားသည်ကို မြင်ရပြီး မိမိအား သီရိဗြတ်ကမ္ဘန် ဟန့်တားခြင်း မပြုနိုင်မီ လူလိုဖြစ်လာသည်ကို မြင်ရသည့် ခြေလှမ်းများဖြင့် လိုက်ဂျီရာမှ ထွက်လာခဲ့ပြီး လက်ထဲတွင် လက်ချက်ကို မင်းသိဒွတ်ရှိရာသို့ လာခဲ့ပေသည်။

မင်းသိဒ္ဓတ် အနီးသို့ ရောက်သောအခါ ခက်ထန်မာကျောသည့် အမူအရာဖြင့် မင်းသိဒ္ဓတ်အား စိန်းစိန်းကြီး ကြည့်နေပေသည်။

မင်းသိဒ္ဓတ်သည် မောင်ရိပ်မှ ထွက်လာသော ဗိုလ်မင်းမြတ်ဇော အတ္တမျှ မျက်မှောင်ကြုတ်၍ ကြည့်နေရာမှ ၎င်း၏လက်ကို မြောက်၍ ခြွင်းသည့် အမူအရာဖြင့် နှုတ်ဆက်လိုက်သည်။

‘အလို အကြည်တော် မင်းနန္ဒာပါလား’

မင်းသိဒ္ဓတ်က ဝမ်းသာအားရသည့် အမူအရာဖြင့် နှုတ်ခွန်း လိုက်သည်။

ဗိုလ်မင်းမြတ်ဇော မင်းကြီးသက်တော်ရှည်၏ သဘောတူခွင့်ဖြင့် အရ ရှင်စောပု ဘုရင်မကြီးကို လုပ်ကြံရန် အင်းဝမှာ စေလွှတ်လိုက်သည့် ဖောက် မင်းနန္ဒာ၏ အဝတ်အစားများကို ဝတ်ဆင်ကာ မင်းနန္ဒာဟန်ဆောင် စစ်တောင်းမြို့စားကြီး၏ သားတော် သမိန်တိဿကုမ္မာမှ တစ်ဆင့် မင်းသိဒ္ဓတ်နှင့် မင်းရွှေစံတို့ထံ ရောက်ရှိလာခဲ့ခြင်းဖြစ်၍ ဗိုလ်မင်းမြတ်ဇော သစ္စာမင်းနန္ဒာအဖြစ် နှုတ်ခွန်းဆက်လိုက်ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

‘ဒီမှာ မင်းသိဒ္ဓတ်၊ ညဉ့်အချိန်မတော် ဒီနေရာကို ဘာလာလုပ်တာ ဒါကို ကျုပ်သိချင်တယ်။ ကျုပ်ကို အရောဝင်နေစရာ မလိုဘူး။ ကျုပ် ဘာလဲ ဆိုတာ သိတယ် မဟုတ်လား။ ဘယ်သူ့ကိုမှ ဗိုလ်မထားတဲ့ မင်းနန္ဒာကြားဖူးတယ် မဟုတ်လား။ အချင်းချင်း သစ္စာဖောက်မယ်တော့ အကြောင်း သိသွားမယ်’

မင်းနန္ဒာဟန်ဆောင်လာသော ဗိုလ်မင်းမြတ်ဇော တမင်သင်္ကေတ ရန်စလိုက်သည်။

‘အချင်းချင်း တွေ့တဲ့ဥစ္စာ ရန်စကား ပြောမနေစမ်းပါနဲ့။ အကြည်လည်း အကြည်တော်ရဲ့ ကိစ္စနဲ့ ဒီနေရာကို ရောက်လာတာပဲ မဟုတ်ဘူး။ ကျုပ်လည်း ကျုပ်ကိစ္စနဲ့ ကျုပ်လာတာပါ။ မင်းမှာသစ္စာ လူမှာကတိ ဝကအနဲ့အညီ တစ်ဦးအပေါ်မှာ တစ်ဦး သစ္စာမဖောက်ရင် ပြီးတာပဲ။ အပေါ်မှာ ကျုပ် ဘယ်တော့မှ သစ္စာမဖောက်ပါဘူး’

‘စောစောက လေချွန်တာ ဘယ်သူ့ကို အချက်ပေးတာလဲ’

ဗိုလ်မင်းမြတ်ဇော မျက်နှာထားဖြင့် မေးလိုက်သည်။

‘အချက်ပေးတာ မဟုတ်ပါဘူး။ လရောင်ကြောင့် စိတ်ကြည့်တာပဲ’

‘ခင်ကြည့်နူးလို့ လေချွန်တာ ဟုတ်ကိုမဟုတ်ဘူး။ ကျုပ်ကို သိသွားတာပဲ’

တစ်ပတ်ရှိက်နေတာ မဟုတ်လား။ အချင်းချင်းတွေကို အကြည့်လို့ တစ်ပတ်ရှိက်ချင်တာလဲ’

‘ကျုပ်အပေါ်မှာ အကြည်တော် အထင်လွှဲနေပြီ။ အကြည့်အားကို အကြည့်လို့ တစ်ပတ်ရှိက်ရမှာလဲ။ အချင်းချင်းတွေပဲ ဥစ္စာ’

‘စကားပြော ချီတဲ့လူဟာ အတွင်းမနော ပုပ်တတ်တယ်’ ဗိုလ်မင်းမြတ်ဇော ရန်မရှိ ရန်စ ထောင်လိုက်ပြန်သည်။

‘အကြည်တော် လူကခတ်မှာနေပြီ။ ကျုပ်က ဘွင်းဘွင်းသဘောပဲ။ မမှန်တဲ့စကားကို ဘယ်တုန်းကမှ မပြောခဲ့ဘူး။ ကျုပ်အပေါ်မှာ အကြည်တော် အထင်လွှဲပေမယ့် အကြည်တော်အပေါ်မှာ ကျုပ် ဘယ်လိုမှ သဘောထားတာပဲ။ ကျုပ်အကြောင်း ကောင်းကောင်း မသိသေးလို့သာ အထင်လွှဲနေတာပဲ ဆိုပြီး ခွင့်လွှတ်ပါတယ်’

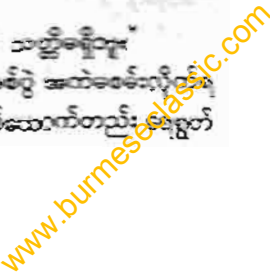
‘ဒီမှာ မင်းသိဒ္ဓတ်၊ ကျုပ်ကို ဒီနည်းမျိုးနဲ့ တစ်ပတ်ရှိက်လို့ မရဘူး။ ကျား ရင်မာကြီး ဖြစ်ပါလျက် ဘာဖြစ်လို့ မိန်းမလို မိန်းမရ လိမ့်ချင်တာကံချင်ရတာလဲ။ ယောက်ျားပီပီ အမှန်တရားကို သတ္တိရှိရှိ ရင်ဆိုင်ပြန်သေး။ ပြန်လို့ လိမ့်ချင်ကောက်ချင် ရတာလဲ။ ဒါလောက်တောင် သတ္တိမရှိရင် ဘယ်ဝတ်ပြီး သနပ်ခါး လိမ်းနေဖို့ပဲ ကောင်းတယ်’

ဗိုလ်မင်းမြတ်ဇော မင်းသိဒ္ဓတ်အား မခံမရပ်နိုင်အောင် ရန်စလိုက်သည်။ မင်းသိဒ္ဓတ်မှာ အနည်းငယ် မျက်နှာမျက်သွားသော်လည်း ချစ်ချင်ခြင်းဖြင့် ဆညိုလိုက်ပြီး မရယ်ချင် ရယ်ချင် ရယ်လိုက်သည်။

‘သတ္တိမရှိတာတော့ အမှန်ပဲ။ ဒါကို ကျုပ်ဝန်ခံတယ်။ ကျုပ်က ရာသီဥတုရဲ့ရဲတင်းတိမ်ပြီး စိတ်အေးချမ်းသာ နေချင်တဲ့လူ။ ဘယ်သူ့ကိုမှ အာရုံမချင်ဘူး။ ကျုပ်ကို ရန်ရှာတဲ့လူကိုလည်း ကျုပ်က အရှုံးပေးပြီး အေးအေးအေးအေးတဲ့လူပါ။ ကဲ အချိန်လည်း မရှိတော့ဘူး။ အကြည်တော်တို့ လုပ်ကြံရာကို လုပ်ကြပါ။ ကျုပ်လည်း အိမ်ပြန်ပြီး စိတ်အေးလက်အေး တစ်နေ့အထိလိုက်ဦးမယ်’

မင်းသိဒ္ဓတ်သည် လေသံပျောက်လေးဖြင့် ပြန်ခြေလိုက်ပြီး ကော့ပျံ ပြန်သွားပေရာ ဗိုလ်မင်းမြတ်ဇောသည် ပါးစပ် အဟောင်းသားဖြင့် ချစ်ခဲပေသည်။

‘ရွေးတိရစ္ဆာန်ကောင်၊ မိန်းမလောက်တောင် သတ္တိမရှိဘူး’ ဗိုလ်မင်းမြတ်ဇော မင်းသိဒ္ဓတ်နှင့် တစ်ချီတစ်ဦး အထိခမ်းကို တစ်ချိန် အခဲမကျေနိုင်အောင် ဖြစ်၍ ကုန်ရင်ခွဲရာမှ တစ်သောက်တည်း ရွှေရွတ်ခဲ့သည်။

ဗိုလ်မင်း ပြောတာ မှန်တယ်။ မင်းသိဒ္ဓတ်ဆိုတဲ့ သတ္တဝါက မိန်းမနဲ့မရ သိပ်နိုင်တယ်။ မြေဟောက်လို လျှာနှစ်စွန့်ဆိုတာ သူပဲ။ ပရိယာယ်မရှိဘဲ သိပ်များတယ်။ သူ့ကို ဒီနည်းမျိုးနဲ့ ရန်စလို့ မရဘူး။ သိပ်လို့ စောစောကတည်းက ဗိုလ်မင်းကို ကျွန်တော် သတိပေးတယ် မဟုတ်ဘူး။ ခုဆိုရင် သူ ဘာကိစ္စ ဒီနေရာကို လာတယ် ဆိုတာတောင် ကျွန်တော်တို့ လိုက်ရတော့ဘူး။ ကျွန်တော် ပြောသလိုသာ သူ့ရဲ့ သွားလာလှုပ်ရှား လိုက်ရက နေပြီး ချောင်းမြောင်းကြည့်ရှုနေမယ် ဆိုရင် သူ့ရဲ့ မြေလှမ်းကို သိသလောက် သိရမယ် မဟုတ်လား။

‘လူတစ်ယောက်ရဲ့ အသက်ကို သွေးအေးအေးနဲ့ မသတ်ရက်လို့ နို့မဟုတ်ရင် ရွေးတိရစ္ဆာန် သေတာကြာပြီ။ ဒါလောက် မခံချင်အောင် တောတောင် အရှက်မရှိဘဲ အရုံးပေးသွားတယ်’

‘အရုံးပေးတာ မဟုတ်ဘူး။ ဗိုလ်မင်းကို အနိုင်ယူသွားတာ။ ဗိုလ်မင်း ခံလိုက်ရပြီ မဟုတ်လား။ မင်းသိဒ္ဓတ်အကြောင်း ကျွန်တော် ကောင်းကောင်း ကြား သိတယ်။ သူ့ကို ဒီနည်းမျိုးနဲ့ ရှန်စလို့ မရဘူး။ ကလိမ်ညှစ် သိပ်တတ်တဲ့ အကောင်။ မိန်းမလို မိန်းမရ နိုင်သလောက် ရက်စက်ယုတ်မာတဲ့ အကောင်။ ဗိုလ်မင်း စောင့်သာ ကြည့်နေပါ။ မင်းသိဒ္ဓတ်ကို ကျွန်တော့်နည်းနဲ့ ကျွန်တော့် ဆုံးမပြမယ်’

‘မင်း ဆုံးမပြတာကို ဘယ်လောက်ကြာအောင် စောင့်ကြည့်ရဦးမလိမ့်နဲ့။ သိပ်မကြာပါဘူး။ နက်ဖြန်နေ့လယ်အထိ စောင့်ပါ။ နက်ဖြန်နေ့ နေ့စဉ် မွန်းတည့်ချိန်မှာ ဗိုလ်မင်းကိုယ်တိုင် မျက်ဝါးထင်ထင် တွေ့မြင်ရပါလိမ့်။ ပရိယာယ်မာယာများတဲ့ လူကို ပရိယာယ်မာယာနဲ့ ဖြားယောင်းပြီး ဆုံးမမှ အကျိုးရှိပါ။ ဒါက အရေးမကြီးဘူး။ ညဉ့်အချိန်မတော် ဗိုလ်မင်း ဘာကိစ္စ ဒီနေရာကို လာရတာလဲ’

သီရိဗြတ်ကမ္ပန်က ပြန်မေးလိုက်သည်။
 ‘မင်းကို သတိပေးစရာရှိလို့ လာစောင့်နေတာ။ ဒီနေ့ည နေ့စဉ် သမိန်စက္ကဝေါနဲ့ သူ့ရဲ့ နောက်လိုက်ငယ်သားတွေ ထန်းတောကြီးကို ရောက်ကြည့်ပြီး မင်းကို သေကြောင်းကြံလိမ့်မယ်’
 ‘ကျွန်တော့်ကို သေကြောင်းကြံတာတော့ ရိုးနေပါပြီ’
 သီရိဗြတ်ကမ္ပန်က အရေးမစိုက်သည့် အမူအရာဖြင့် ပြန်ပြောသည်။

‘နီးအေးပါပြီ ဆိုပေမယ့် ပေါ့ပေါ့ဆဆနေလို့ မဖြစ်ဘူး။ သတိပေးတာပဲ။’

တစ်တယ်။ ဘာမဟုတ်တာနဲ့ အသေမခံနိုင်သေးဘူး။ ဘုရင်ကြီးနဲ့ အသက်ပေးရမယ်ဆိုတာကို ကာကွယ်စောင့်ရှောက်ဖို့ မင်းနဲ့ငါမှာ တာဝန်ရှိတယ်။ ဒီကြားထဲ ဘာမဟုတ်တဲ့ ကိစ္စနဲ့ မင်းသေသွားရင် ဘုရင်မကြီးနဲ့ အသေပေးတယ်လို့ ကာကွယ်စောင့်ရှောက်နိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး။ သစ္စာတော်အရ အကြောင်းတိုင်း မှန်မှန် ဖြစ်နိုင်သွားလိမ့်မယ်။ ဒါက တစ်အချက်။ နှစ်အချက်က မင်းရဲ့ ဆုံးမပြခြင်းနဲ့ နင်းကေသရာကို သမိန်စက္ကဝေါ အပိုင်စီးလိမ့်မယ်’

ဗိုလ်မင်းဗြတ်ကေ ရှင်းပြလိုက်ရာ သီရိဗြတ်ကမ္ပန်မှာ အသေပေးတာ သွက်လာပြီး လက်သီးကို ကျစ်ကျစ်ပါအောင် ဆုပ်လိုက်သည်။

‘ဒါကို ဗိုလ်မင်း ဘယ်လိုလုပ်ပြီး သိခဲ့ပါသလဲ။ သမိန်စက္ကဝေါနဲ့ နဲ့လို့ပါလား’

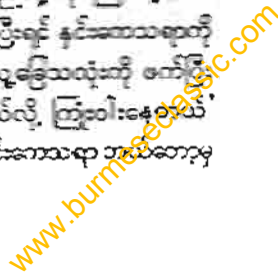
သီရိဗြတ်ကမ္ပန်က ပြန်မေးလိုက်သည်။

‘သမိန်စက္ကဝေါနဲ့ မတွေ့ခဲ့ပါဘူး။ သမိန်တိဿကုမ္မာ ပြောပြလို့ သိရတာ။ နင်းကေသရာနဲ့ ပတ်သက်ပြီး သမိန်တိဿကုမ္မာနဲ့ သမိန်စက္ကဝေါတို့ အချေအတင် ပြောခဲ့ကြရသေးတယ်လို့ သိရတယ်။ မင်းသိတဲ့အတိုင်း ကာကွယ်စောင့်ရှောက် သမိန်တိဿကုမ္မာ မျက်စိကျနေပြီး မေတ္တာတဲ့ ကျားလက်သက်သဲ့တယ် မဟုတ်လား။ သမိန်စက္ကဝေါကလည်း တစ်ချိန်တုန်းက ကာကွယ်စောင့်ရှောက် ပိုးပန်းခဲ့ဖူးတယ်။ ဒါကြောင့် သူတို့နှင်အောင် ကာကွယ်ရန် သူ့ဆိုသလို ဖြစ်နေတယ်။ ဒါကြောင့်လည်း သမိန်စက္ကဝေါနဲ့ အညီအညီ တစ်ခုမကျန် ငါ့ကို ဖွင့်ပြောတာပါ’

‘သမိန်စက္ကဝေါရဲ့ အကြံအစည်က ဘာလဲ’

‘ငါစောစောက ပြောခဲ့ပြီးပြီ မဟုတ်လား။ မင်းအပေါ်မှာ သမိန်စက္ကဝေါ အကျေးဇူး မြို့စားလေး ဗညားအိမ်ကို သူ့ရဲ့ လက်ခုပ်တွင်းရောက်အောင် ကာကွယ်စောင့်ရှောက် ခေါ်ပြီး နည်းအမျိုးမျိုးနဲ့ ဖျက်ဆီးနေတဲ့ အချိန်မှာ မင်းနဲ့ နှစ်ဦးစွာ ရောက်သွားပြီး ဗညားအိမ်ကို သမိန်စက္ကဝေါရဲ့ လောင်းလှိုင်းအောင် နှစ်ဦးစွာ အောက်အောင် ကယ်တင်လာခဲ့ရုံသာမက မင်းတို့ရဲ့ လောင်းလှိုင်းအောင် စက္ကဝေါ လက်ကျိုးခဲ့ရတယ် မဟုတ်လား။ ဒါကြောင့် ငါ့အပေါ်မှာ နှစ်ဦးစွာ အကျေးဇူး မှ အခဲမကျေဘူး။ မင်းကို တစ်နည်းနည်းနဲ့ လုပ်ကြံလိမ့်မယ်။ ဒါ့အပြင် သုံးအချက်ကတော့ မင်းကို လုပ်ကြံပြီးရင် နင်းကေသရာကို လောင်းလိမ့်မယ်။ နင်းကေသရာ ကိုယ်တိုင်က သူ့မြေသလုံးကို စောင့်ရှောက် ထားထပ်ဖို့ တောင်းပန်ယူရအောင် လုပ်ပြမယ်လို့ ကြံစားနေတယ်’

‘ဘယ်လို လုပ်ပြမှာလဲ။ သူ့လိုလူယုတ်မာကို နင်းကေသရာ ဘာပဲတော့မှ

ခြေသလုံးဖက်ပြီး တောင်းပန်မှာ မဟုတ်ဘူး။ သူနဲ့ လက်ထပ်ဖို့ဆိုတာ ကြီးပဲ'

'သမိန်စက္ကဝေါကို မင်း သိပ်ပြီး အထင်မသေးပါနဲ့။ နှင်းတောင်အပေါ်မှာ နိုင်ချက်ရှိတယ်။ သူနဲ့လက်ထပ်ဖို့ အရေးဆိုလာရင် နှင်းတောင်ပြင်းဝံ့မှာ မဟုတ်ဘူး'

'ဘာပြုလို့ မပြင်းဆန်ဝံ့ရမှာလဲ။ တစ်ခါတုန်းက ငြင်းဆန်ခဲ့ဖူး မဟုတ်လား'

'မင်းလည်း အတော် ညံ့သေးတာပဲ။ ငါ သတင်းစုံ ကြားပြီးလို့ နေတာ'

'ခိုလှုံခင်း ဘယ်လိုလုပ်ပြီး သတင်းစုံ ကြားခဲ့ရတာလဲ'

'အခု ဗွန်ကန်ကို ဖွင့်ထားပြီး လျှောက် အသုံးချတတ်ရင် လိုအပ်သတင်း ရနိုင်တာပဲ။ မင်းသိတဲ့အတိုင်း ငါက အငြိမ်မနေတတ်ဘူး။ သွေးစေးစေ့ကန်၊ မေးပါများ စကားရ ဆိုတဲ့ စကားပုံအတိုင်း နေရာအနှံ့ သွားပြီး ဟိုမေး ဒီမေးနဲ့ လျှောက်မေးလို့ သတင်းစုံ ကြားသိခဲ့ရတာပဲ။'

'ဗိုလ်မင်း ကြားသိခဲ့ရတဲ့ သတင်းကို ပြောမပြနိုင်ဘူးလား။ သမိန်စက္ကဝေါ ဆောင်းတူးမြို့ကို လာဦးမှာလား'

'မလားဘဲ နေပါ့မလား။ နှင်းကေသရာကို အပိုင်စီးချင်ရင် ဆောင်းတူးမြို့ကို မလားဘဲ ဖြစ်ကို မဖြစ်နိုင်ဘူး။ လာလို့ရှိရင်လည်း သူတစ်ယောက်လားမှာ မဟုတ်ဘူး။ သူ့ရဲ့ လူယုံတော်တွေပါ ခေါ်လာပြီး မင်းကို တစ်နည်းနဲ့ လုပ်ကြံလိမ့်မယ်။ အလစ်မှာ နောက်ကျောကို ဓားနဲ့ ထိုးချင် ထိုးချင် ခါမှမဟုတ် သမိန်စက္ကဝေါကိုယ်တိုင် မင်းကိုရန်စပြီး နှစ်ယောက်ချင်း ပြိုင်ဖို့ စိန်ခေါ်ချင် ခေါ်လိမ့်မယ်။ မင်းအနေနဲ့ကတော့ နောက်ကျောထဲမှာ အထိုးမခံရအောင် အစဉ်သတိ ရှိဖို့လိုတယ်။ ပြီးတော့ တကယ်လို့ သမိန်စက္ကဝေါက မင်းကို ရန်စပြီး သူနဲ့ ဓားစွမ်းပြိုင်ဖို့ စိန်ခေါ်သည့်တိုင် အထိ စိန်ခေါ်တာကိုလက်မခံဘဲ ရှောင်နိုင်သမျှ ရှောင်ရလိမ့်မယ်'

'ဘာဖြစ်လို့ ရှောင်ရမှာလဲ။ သမိန်စက္ကဝေါ လောက်တော့ အရေးမစိုက်ပါဘူး။ ဓားရေး လှဲရေးမှာ သမိန်စက္ကဝေါ အင်မတန် ထူးချွန်ကျွမ်းကျင်တော် သိပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ လက်တွေ့မှာ ကျွန်တော့်လောက် တိုက်ခိုက်ခဲ့ဘူးလို့ ကျွန်တော်ကို နိုင်အောင် မခတ်နိုင်ပါဘူး'

'ဒါကို ငါသိပါတယ်။ မင်းကို နိုင်အောင် ခတ်နိုင်တဲ့လူ ရှာဖွေဖို့ ဒါပေမဲ့ မင်းရဲ့ အဓိက တာဝန်က ဘုရင်မကြီးရဲ့ အသက်အန္တရာယ်

ကွယ်စောင့်ရှောက်ဖို့ မဟုတ်လား။ မင်းရဲ့ အသက်နဲ့ ခင်မင်စွာ ဘုရင်မအတွက်သာ ဦးစားပေးပြီး အသုံးပြုရလိမ့်မယ်။ သမိန်စက္ကဝေါ စိန်ခေါ်တာ လက်ခံပြီး သူနဲ့ဓားစွမ်းပြိုင်လို့ မတော်တဆ ဆယ်ရောက်စေချင် ထိုလူက ဆိုသလို မင်း ထိခိုက်ဒဏ်ရာရသွားရင် ဘုရင်မကြီးရဲ့ အသက်အန္တရာယ် ကာကွယ်စောင့်ရှောက်ဖို့တာဝန် လစ်ဟင်းသွားလိမ့်မယ်။ ခင်မင်စွာ ကိစ္စကို အသာဘေးချိတ်ထားပြီး ဘုရင်မကြီးရဲ့ အသက်အန္တရာယ် ကာကွယ်ဖို့ကိုသာ အာရုံစိုက်ပြီး ဦးစားပေးရလိမ့်မယ်။ ငါပြောတာ သဘောတရား မဟုတ်လား'

'သဘောပေါက်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ....'

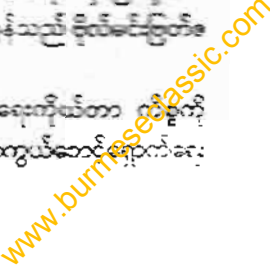
'ဒါပေမဲ့ လုပ်မနေစမ်းပါနဲ့။ ငါပြောတာကို နားထောင်နိုင်သလို မကြီးရဲ့ အသက်အန္တရာယ် လုံခြုံစိတ်ချရတဲ့ အချိန်အထိ မင်းရဲ့ ကိုယ်ရေးကိစ္စအတွက် အသက်စွန့်ပြီး လုပ်ရတဲ့ အလုပ်မျိုးကို မလုပ်ရဘူး။ နိုင်သမျှ ရှောင်ရမယ်။ ရှောင်ပါ့မယ်လို့လည်း သစ္စာဆိုရလိမ့်မယ်။ ဒီအတောအတွင်းမှာ ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ ကိစ္စအတွက် ဘယ်သူနဲ့မှ ခိုက်ရန်ဒေါသ မဖြစ်စေပါ။ ဒါကို မင်း သစ္စာဆိုစမ်းပါ'

'ဗိုလ်မင်းမြတ်ဧက သိရှိမြတ်ကမ္မန်ထံမှ ကတိသစ္စာ တောင်းခံနိုင်သည့်။'

'ကောင်းပါပြီ။ ဘုရင်မကြီးရဲ့ အသက်အန္တရာယ် လုံခြုံစိတ်ချရတဲ့ အထိ ဘုရင်မကြီးရဲ့ အသက်အန္တရာယ် ကာကွယ်စောင့်ရှောက်ဖို့ကိစ္စကိုသာ အာရုံစိုက်ပြီး ဦးစားပေး ဆောင်ရွက်ပါ့မယ်။ ကိုယ်ရေးကိစ္စကို ခေတ္တ ဘေးချိတ်ထားဖို့လည်း ကတိသစ္စာ ဆိုပါတယ်'

'အေး ဒီလိုမှပေါ့။ ဘုရင်မကြီး ဆောင်းတူးမြို့ကို တိုင်းနန်းလှည့်လာလျှင် လာချိန်မှာ ဘုရင်မကြီးရဲ့ အသက်အန္တရာယ်ကို ကာကွယ်စောင့်ရှောက်ဖို့လုံးဝ တာဝန်ယူရလိမ့်မယ်။ ဒီအတောအတွင်းမှာ သမိန်စက္ကဝေါဆိုတဲ့ ခိုလှုံသံစား ငါ ဆုံးမပြပါမယ်။ ခွေးတိရစ္ဆာန်ကောင်ကို ရန်မရှိ ရန်မထောက်ပံ့သောက်ချင်း ဓားစွမ်းပြိုင်ဖို့ စိန်ခေါ်တယ်။ ငွေးကောင်ထို လျှင်ညီမှာ ကြားထားလို့ မဖြစ်ဘူး။ စိန်ခေါ်ပြီး ကိစ္စတုံး ဒီရင်ပခံလိုက်မှ ဖြစ်မှာ။ ဗိုလ်မင်းမြတ်ဧ ကြီးဝါးလိုက်ရာ သိရှိမြတ်ကမ္မန်သည် ဗိုလ်မင်းမြတ်ဧအား အသာဖက်လိုက်သည်။'

'ဒီမှာ ဗိုလ်မင်း၊ ကျွန်တော့်ကိုတော့ ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ ကိစ္စကို စောင့်ရှောက်ပေးရဘူး။ ဘုရင်မကြီးရဲ့ အသက်အန္တရာယ် ကာကွယ်စောင့်ရှောက်ပေး

ဘန်စုတည်းကိုသာ အာရုံစိုက်ပြီး ဦးစားပေးဖို့ သစ္စာဆိုခိုင်းပြီး ဗိုလ်မင်းထံ
သမိန်စက္ကဝေါနဲ့ ဓားစွမ်းပြိုင်ဖို့ စိန်ခေါ်မယ်ဆိုတာ နည်းလမ်းမကျဘူး။
ကြီးရဲ့ အသက်အန္တရာယ် ကာကွယ်စောင့်ရှောက်ဖို့ ကျွန်တော်မှာတာဝန်ရှိ
ဗိုလ်မင်းမှာလည်း တာဝန်ရှိပါတယ်။ ဘုရင်မကြီးရဲ့ အသက်အန္တရာယ်
စိတ်ချရတဲ့ အချိန်အထိ ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ ကိစ္စနဲ့ပတ်သက်ပြီး အသက်
မယ့် အလုပ်မျိုးကို မလုပ်ပါဘူးလို့ ဗိုလ်မင်းဖြတ်တော်မူပါ ကတိသစ္စာ
မယ်။ ကတိသစ္စာ ဆိုပါ'

'ဒီမှာ ဖြတ်ကမ္ဘာနဲ့ ငါ့ကို ဆရာလုပ်နေစရာ မလိုပါဘူး။ မင်း
ငါက ကြားကဝင်ပြီး ဓားစာခံရမှာပါ။ သမိန်စက္ကဝေါက မင်းကို တစ်နည်း
သေကြောင်းကြံလိမ့်မယ်ဆိုတာ ငါ သိတယ်။ မင်းကို တခြားနည်းနဲ့ လုပ်
မရရင် မင်းကို ရန်စပြီး သူနဲ့ ဓားချင်းယှဉ်ပြိုင်ဖို့ စိန်ခေါ်မှာ သေချာ
မင်းကို သူက စိန်ခေါ်နိုင်ခင် ငါက သူ့ကို ရန်စပြီး ငါကပဲ စိန်ခေါ်
ဒါမှ မင်းကံက သူ ရန်မရှာနိုင်မှာ မဟုတ်လား'

'ရန်မရှာနိုင်အောင် ကျွန်တော် ရှောင်နေရင် ဖြစ်ပါတယ်။ ကျွန်
အတွက် ဗိုလ်မင်း ကြားကဝင်ပြီး ဓားစာခံမခံပါနဲ့။ ဘုရင်မကြီးရဲ့ အသက်အ
ကာကွယ်စောင့်ရှောက်ဖို့က ပိုပြီး အရေးကြီးပါတယ်'

'ဘုရင်မကြီးရဲ့ အသက်အန္တရာယ် စောင့်ရှောက်ကာကွယ်
တစ်ယောက်လုံး ရှိနေသားပဲ။ ပြီးတော့ ငါပြောသလို မင်းကို သမိန်စက္က
ရန်မရှိ ရန်စထောင်ပြီး သူနဲ့ ဓားချင်းယှဉ်ပြိုင်ဖို့ စိန်ခေါ်ရင် မင်း ရှေး
ရပါမလား'

'မရ ရတဲ့နည်းနဲ့ ရှောင်ပါမယ်။ ဒါပေမဲ့ တစ်နေ့ကျရင်တော့
စက္ကဝေါနဲ့ ကျွန်တော် ရင်ဆိုင်ရမှာပဲ။ ဘုရင်မကြီးကို လုပ်ကြံဖို့ အကြံ
ပျက်ပြားသွားပြီး ဘုရင်မကြီးရဲ့ အသက်အန္တရာယ် လုံခြုံစိတ်ချရတာနဲ့
နက် သမိန်စက္ကဝေါနဲ့ မျက်နှာချင်းဆိုင်ပြီး သူသေသေ ကိုယ်သေသေ
အပိုင် စာရင်းရှင်းရမှာပဲ။ စာရင်းရှင်းဖို့လည်း စိတ်ပိုင်းဖြတ်ထားပြီး
အတောအတွင်းမှာတော့ ဘုရင်မကြီးရဲ့ အသက်အန္တရာယ် လုံခြုံစိတ်
အတွက် အသက်ပေးပြီး ကာကွယ်စောင့်ရှောက်သွားရလိမ့်မယ်။ ဗိုလ်မင်း
ထိုနည်းလည်းကောင်းပဲ'

သိရိဗြတ်ကမ္ဘာနဲ့က ပြန်ပြောလိုက်ရာ ဗိုလ်မင်းဖြတ်သေသည်
ဘင်္ဂ ဖြန်မပြောဘဲ ဓေတ္တမျှ စဉ်းစားနေပေသည်။
ကောင်းပြီ၊ မင်းပြောတာ ငါလက်ခံတယ်။ ဘုရင်မကြီးရဲ့

သိရိဗြတ်ကမ္ဘာ
ရယ် လုံခြုံစိတ်ချရတဲ့ အချိန်အထိ ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ ကိစ္စနဲ့ပတ်သက်ပြီး
ဆိုတ်ထားပြီး ဘုရင်မကြီးရဲ့ အသက်အန္တရာယ် ကာကွယ်စောင့်ရှောက်ပေး
သွက်သာ အာရုံတစ်ခုတည်း ထားပြီး ထိပ်တန်ဦးအသေခံ ငါက ထင်
ပြောပါတယ်။ ဒါက အရေးမကြီးဘူး၊ စောစောက နေ့ဘီရူးနဲ့ ငါ့ထက်ထက်
ပြန်မြောက်ပြီး ထွက်ပြေးသွားတာ နာတယ်။ မင်း ဝင်ရုပ်လို့
ပြန်မြောက်သွားတာ'

ဗိုလ်မင်းဖြတ်ဖော့ မင်းသိဒ္ဓတ်နှင့် ချိန်းဆိုထားသူ လွတ်ပြေး
မခံမရပ်နိုင်သည့် အမှုအရာဖြင့် ပြောလိုက်သည်။

'ကျွန်တော်ကလည်း တမင်သက်သက် အနှောင့်အယှက်
ပတ်ပါဘူး။ ဗိုလ်မင်းမှန်း မသိဘဲ ရန်သူထင်လို့ ဝင်ပြီးလုံးခဲ့မိတာပါ။
နည်းလည်း နည်းလာပြီ။ အရုဏ်တောင် တက်တော့မယ် ထင်တယ်။ နတ်ပြန်
ရော အလုပ်တွေလည်း ရှိသေးတယ်။ တစ်ရေးတမောလောက်တော့ အိပ်
ဖြစ်မှာ။ ဒါထက် ဗိုလ်မင်းရဲ့မြင်းကော ဘယ်မှာလဲ'

သိရိဗြတ်ကမ္ဘာနဲ့က အရှေ့ဘက်ဆီမှ ထွက်ပြုလာသည့် သောကြာ
မကြီးကို ကြည့်ရင်း ပြောလိုက်သည်။

'ငါ့မြင်းလား၊ ဟောဟို တောင်စောင်းက ရျံကွယ်မှာ ဝုတ်ထည့်
ထည့်'

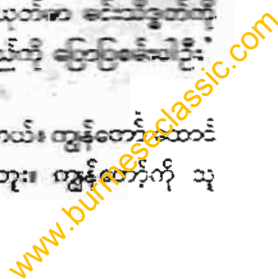
ဗိုလ်မင်းဖြတ်သေသည် တောင်စွန်းတစ်ခု ရှိရာသို့ ညွှန်ပြရင်း
သေသည်။

'ဗိုလ်မင်းရဲ့ မြင်းရှိတဲ့ နေရာအထိ ကျွန်တော် လိုက်ဖို့မယ်'

သိရိဗြတ်ကမ္ဘာနဲ့က ပြောပြောဆိုဆို ဗိုလ်မင်းဖြတ်နေခဲ့သလို
တောင်စောင်းရှိရာသို့ တဖြည်းဖြည်း လာခဲ့ကြပေသည်။ လမ်းခရီးတွင်
တစ်ယောက် စကားမပြောဘဲ ကိုယ့်စိတ်ကူးနှင့်ကိုယ် ထိုက်ထက်
တောင်စောင်းသို့ရောက်၍ ရျံကွယ်တွင် ချည်နေထိုင်ထားခဲ့သည့် မြင်း
ဗိုလ်မင်းဖြတ်ကေ ခုန်လွှားပြီး တက်လိုက်သည့်အခါ တူမှ သိရိဗြတ်ကမ္ဘာနဲ့
ဗိုလ်မင်းဖြတ်အား နှုတ်ဆက်လိုက်သည်။

'ဒါထက် နေစမ်းပါဦး၊ အတွင်းရန်သူ လူယုတ်စာ မင်းသိဒ္ဓတ်ထို့
စီရင်ရရင် ကောင်းမလဲ။ မင်းရဲ့ အကြံအစည်ကို ပြောပြနေပါဦး။
ဗိုလ်မင်းဖြတ်ကေ ပြန်မေးလိုက်သည်။

'ညွတ်ကွင်းထောင်ပြီး မမ်းဖို့ အခါအခွင့်ရှိပါတယ်။ ကျွန်တော်ထောင်
ညွတ်ကွင်းထဲကို သူ ဝင်မတိုဘဲ မနေနိုင်ဘူး။ ကျွန်တော်ကို သူ

တစ်နည်းနည်းနဲ့ ဖျောက်ဖျက်ပစ်ဖို့ ကြံစည်နေကြောင်း ကျွန်တော် သိတယ်။ ဒါပေမဲ့ သူ့ထက် ကျွန်တော်က အကြံဉ်းပါတယ်။ နက်ဖြန်မနက်ဆိုရင် အထွက်လာပါလိမ့်မယ်။ ပျဉ်းမပင်ဆိပ်က လှေသူကြီးရဲ့အိမ်ကို နက်ဖြန်နေ့မှာ မွန်းတည့်ချိန် အရောက် ဗိုလ်မင်း လာခဲ့ပါ။ ကျွန်တော်ရဲ့ အကြံအစည် အထည်ပေါ်နေတာကို တွေ့ရပါလိမ့်မယ်။ နက်ဖြန်နေ့လယ် မွန်းတည့်ကိုသာ ကျွန်တော် ပြောတဲ့ နေရာကို လာဖြစ်အောင် လာခဲ့ပါ။

သီရိဗြတ်ကမ္မန်က အဖြေပေးရင်း လူချင်း ခွဲလိုက်ကြပေသည်။

အခန်း ၃၁

ဆောင်းတူးမြို့သို့ ရှင်စောပုဘုရင်မကြီး တိုင်းခန်းလှည့်လည်တော်မူမည့် သဖြင့် ဆောင်းတူးတစ်မြို့လုံး လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်နေပေသည်။

ဆောင်းတူးမြို့၏ အရှေ့အနောက်တောင်မြောက် အရပ်လေးမျက်နှာ မြို့များ၊ ရွာများမှ မြို့သူမြို့သား ရွာသူရွာသားများသည် ဘုရင်မကြီး သောင်းသောင်းဖြဖြ ကြိုဆိုရန် သစ်လွင်သော အဝတ်အစားများကို ဝတ်ဆင်ယင်၍ ဆောင်းတူးမြို့သို့ တစ်သုတ်ပြီးတစ်သုတ် ရောက်ရှိလာကြပေသည်။ ဘုရင်မကြီး တိုင်းခန်းလှည့်လည်တော်မူလာလျှင် လမ်းခရီးမှ ဆီးခြင်းအတွက် ဘုရင်မကြီး ကြွရိတော်မူလာမည့် လမ်းမကြီးများတွင် မဏ္ဍပ်တံခါးထိုး၍ စောင့်ကြိုနေကြသူများမှာလည်း နေရာမလပ်အောင် စည်ကားပေသည်။

ပွဲမဝင်မီ ပြင်က ကျင်းပ ဆိုသည့် စကားနှင့်အညီ ဘုရင်မကြီး တိုင်းခန်းလှည့်လည်တော်မူလာလျှင် သောင်းသောင်းဖြဖြ ကြိုဆိုခန့်ခွဲအတွက် မဏ္ဍပ်တံခါးတိုင်းတွင် အတီးအမှုတ် အကအခုန်များဖြင့် အစောင့်အတားတီးမှုန်ကခုန်လျက် ရှိသဖြင့် ဆောင်းတူးမြို့ ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံးမှာ သံများ၊ တေးသီချင်းသံများဖြင့် ဆူညံလျက် ရှိပေသည်။

ဆောင်းတူးမြို့သို့ ဘုရင်မကြီး တိုင်းခန်း လှည့်လည်တော်မူလာအခါ ဆောင်းတူးမြို့စားလေး ဗညားအိမ်၏ စံအိမ်တော်တွင် တည်းခိုအပ်စေမည့် ဖြစ်သဖြင့် ဘုရင်မကြီး ကြွရိတော်မူလာချိန်တွင် စိတ်အေးချမ်းစေရန် နေထိုင်မှုနှင့်စေရန် မြို့စားလေး၏ စံအိမ်တော်ကို သပ်သပ်ရင်စိုက် ပြင်ဆင်လျက် ရှိပေသည်။

မြို့စားလေး၏ စားရေးတော်ကြီး အမွန်မှာ စံအိမ်တော် ပြုပြင်မှုမ်းမံအတွက် တာဝန်ယူထားရသဖြင့် ၎င်း၏ လက်အောက်ခံ အမှုထမ်းများက အညီဖြင့် နေ့မအား ညမအား ပြင်ဆင်မွမ်းမံနေသည်ကို တွေ့ရပေသည်။ ဘုရင်မကြီး အရုတ်တက်အချိန်မှစ၍ ညဉ့်နက်သန်းခေါင်အချိန်သို့တိုင်သာ ဘုရင်မကြီး အမွန်၏ အမိန့်ပေးသံများကို အဆက်ပြေစွာ ကြားရပေသည်။

ဘုရင်မကြီး တိုင်းခန်းလှည့်လည်တော်မူလာမည့် ဖြစ်သဖြင့် မြို့သူမြို့သား နယ်သူနယ်သားများမှာ ဘုရင်မကြီးအား နီးနီး ကပ်ကပ် နေရာကောင်းများကို ကြိုတင်၍ ယူထားကြသည်ကို တွေ့ရပေသည်။

အခွင့်ကောင်းကို ချောင်းနေကြသူများမှာလည်း ဘုရင်မကြီး တိုင်းခန်းလှည့်လည်တော်မူလာလျှင် ဘုရင်မကြီးအပါးတွင် နီးနီးကပ်ကပ် နေရာအောင် ကြိုးပမ်းအားထုတ်နေကြပေသည်။ ဆောင်းတူးမြို့စားလေး၏ စံအိမ်တော်တွင် ဘုရင်မကြီး တည်းခိုစံနေတော်မူမည်ကို သိသဖြင့် ဘုရင်မကြီးအပါးတွင် နီးနီးကပ်ကပ် စစားခွင့်ရရှိစေရန် ဆောင်းတူးမြို့စားလေး ဗညားအိမ်မှ တိုင်းခန်းလှည့်လည်တော်မူလာမည့် ဘုရင်မကြီးအပါးတွင် နီးနီးကပ်ကပ် အလိုလိုနေရင်း မျက်နှာပွင့်လန်းလျက် ရှိပေသည်။

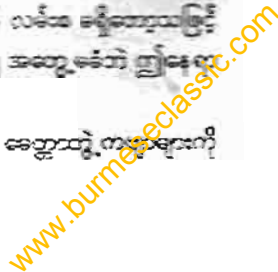
ဆောင်းတူးတစ်မြို့လုံး ရွှင်လန်းအားရ ဖြစ်နေသော်လည်း တစ်နိုင်တည်းကွေ့နှင့် ဖြစ်နေသော လူထူးလူဆန်း တစ်ယောက်ကို ထူးထူးခြားခြား ဖြစ်ပေသည်။

ထိုသူမှာ အခြားမဟုတ်။ မိုးအုံးနောင်ပင် ဖြစ်ပေသည်။

ဆောင်းတူးတစ်မြို့လုံး စည်စည်ကားကား လှုပ်လှုပ်ရှားရှားနှင့် မြို့သူမြို့သားများ လျက် ရှိသော်လည်း မိုးအုံးနောင်မှာ လူစည်ကားသည့် အရပ်ကို မြို့၏ အစွန်ဖြစ်သော ပျဉ်းမပင်ဆိပ်သို့ သွားရာလမ်းရှိ ရှင်ထွန်းရတီတော်ပေါ် တစ်ကိုယ်တည်း ငေးငိုင်၍ နေသည်ကို တွေ့မြင်ရပေသည်။ ထိုသူသည် နေရာမှ ရံဖန်ရံခါ သက်ပြင်းရှည်ကြီး မှုတ်ထုတ်လိုက်သည့် အသံကို ကြားရပေသည်။ မိုးအုံးနောင်၏ မျက်လုံးများမှာ အရောင်ကောက်ခြင်း မရှိဘဲ မှေးမှိန်လျက် ရှိပေသည်။

မိုးအုံးနောင်မှာ နင်းကေသရာနှင့် နီးဝပ်ရန် လမ်းဆုံတော့သဖြင့် မြို့သားလျှော့ပြီး စိတ်ညစ်ညစ်နှင့် မည်သူနှင့်မျှ အတွေ့မိဘဲ ဤနေရာတွင် ရှိလာခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

သီရိဗြတ်ကမ္မန် ရေးစပ်သီကုံးပေးခဲ့သည့် ဧည့်သည်ကဏ္ဍများကို

မိမိ၏ လက်ရေးဖြင့် ကူးယူပြီး နှစ်
သရာအား ဆက်သခဲ့ရာမှ နှင်းကေသရာ၏ ပါးနပ်လိမ္မာမှုကြောင့် အလိမ္မာ
သွားသဖြင့် နှင်းကေသရာ၏မျက်နှာကို မကြည့်ရဲတော့သည့် ဘဝသို့ ရောက်
နေသဖြင့် စိတ်အပျက်ကြီးပျက်ကာ ဆောင်းတူးတစ်မြို့လုံး ရွှင်လန်း
ဖြစ်နေသော်လည်း မိုးအုံးနောင်မှာ ပျော်ရွှင်မှု ကင်းမဲ့သည့်အခြေသို့ ရောက်
နေပေသည်။

ရင်ကွဲရေပေါ်တွင် တစ်ယောက်တည်း တွေးမိတွေးရာ တွေးပေး
ငေးမိငေးရာ ငေးမောလျက်ရှိစဉ် ထန်းရည်မြူအိုး ကိုယ်စီဖြင့် ရင်ကွဲ
သို့ ဝင်လာသော လူရွယ်နှစ်ဦးကို မြင်ရပေသည်။ ထိုလူရွယ်နှစ်ဦး၏ ဝတ်စုံ
ဆင်ယင်ပုံကို ကြည့်ရခြင်းအားဖြင့် အောက်တန်းစား မဟုတ်ကြောင်း သိ
ထင်ရှားလျက် ရှိပေသည်။

ရင်ကွဲ ရေပေါ်သို့ ဝင်လာကြသော လူရွယ်နှစ်ဦးသည် မိုးအုံး
ကို မြင်လိုက်သောအခါ ရွှင်လန်းအားရသည့် အမူအရာဖြင့် မိုးအုံး
အနီးသို့ ချဉ်းကပ်သွားကြပြီး လူရွယ်နှစ်ဦးသည် ရင်းနှီးသည့် အမူအရာ
မိုးအုံးနောင်၏ ပခုံးကို ဝင်ဖက်လိုက်သည်။

‘လက်စသတ်တော့ အကြည့်တော် မိုးအုံးနောင်ပါလား။ အကြည့်
နဲ့ တွေ့ရတာ ဝမ်းသာလိုက်တာ။ ဒီမှာ အကြည့်တော်၊ ဘာဖြစ်လို့ တစ်
တည်း ချောင်ထဲမှာ လာထိုင်ပြီး တမိုင်မှိုင် တတွေတွေ ဖြစ်နေရတာ
ဘုရင်မကြီး တိုင်းခန်းလှည့်လည်တော် မူလာမှာမို့ တစ်မြို့လုံး ဝမ်းသာ
ဖြစ်နေကြတယ် မဟုတ်လား။ ဘုရင်မကြီး သက်တော်ရာကျော် ရှည်
ဆိုပြီး ကြေးစည်ခေါင်းလောင်းတွေ ထိုးပြီး ဆုတောင်းမေတ္တာ ပို့
အသံတွေ ဆူညံနေတဲ့ကြားက အကြည့်တော် ဘာဖြစ်လို့ တဟင်
သက်ပြင်း မှုတ်ထုတ်နေတာလဲ။ ဘုရင်မကြီး တိုင်းခန်းလှည့်လည်
မူလာမှာကို မလိုလားဘူးလား’

မိုးအုံးနောင်၏ ပခုံးကို ဝင်ဖက်လိုက်သော လူရွယ်က အရက်သစ်
ခြင် ပြောလိုက်သည်။

‘ငါ့ဘာသာငါ တစ်ယောက်တည်း နားအေးပါးအေး လာ
ခင်းတို့က ဘာဖြစ်လို့ လာပြီးရှုပ်ပြန်တာလဲ။ ဒီမှာ သမိန်ပင်လဲ၊ မင်းတို့
ခင်းတို့ အရက်သောက်ပြီး ပျော်ပါးချင်သလို ပျော်ပါးနေကြစမ်း။ ငါ့ကို
အညက် မပေးစမ်းပါနဲ့။ ငါ့ဘာသာငါ နားအေးပါးအေး နေစမ်းပါရအောင်’

မိုးအုံးနောင်သည် သမိန်ပင်လဲ၏လက်ကို မိမိ၏ ပခုံးပေါ်မှ
ဝစ်ချင်း ပြောလိုက်သည်။

‘ဘာလဲ၊ အကြည့်တော်က ကျွန်တော်တို့ထိုကောင် အခက်လုပ်ချင်
တော့လား။ ကစားဖော်ကစားဖက်၊ စားဖော်သောက်ဖော်သောက် ခါလောက်
လုပ်ပဲ ထည်ထည်ဝါဝါ လုပ်နေရသလား။ ဘုရင်မကြီး တိုင်းခန်းလှည့်လည်
တော်မူလာရင် အကြည့်တော်နဲ့ ညီရင်းအစ်ကိုလို ခင်ခင်ရင်းရင်း ခြံစားလေး
ဘူးအိမ်ရဲ့ စံအိမ်တော်မှာ တည်းခိုခံနေတော်မူမှာမို့ အကြည့်တော် သိပ်ခြံ
ခြံနဲ့ ပွင့်လန်းနေတယ် မဟုတ်လား။ အကြည့်တော်ထို ကျွန်တော်တို့
တိုင်းပါရစေ။ ဘုရင်မကြီး တိုင်းခန်းလှည့်လည်တော်မူလာရင် သူ့အိမ်ကြီး
အိမ်နီးကပ်ကပ် ဖူးမြော်စားခွင့်ရအောင် မြို့စားလေးဗညားအိမ်ထဲ
သွားပါလား။ ငယ်သူငယ်ချင်းတွေပဲဥစ္စာ၊ ဒါလောက်ကလေးမှ အသက်
လေး’

သမိန်ပင်လဲ ဆိုသူက မိုးအုံးနောင်အား အရက်မူးမူးနှင့် တိုးသွား
တိုင်းပန်နေပြန်သည်။

‘ကျွန်တော့်ကိုလည်း ချန်မထားပါနဲ့။ ကျွန်တော်ပါ ဘုရင်မကြီး
အနီးမှာ စားခွင့်ရအောင် မြို့စားလေးကို ပြောပေးစမ်းပါ။ အကြည့်တော်
ကျွန်တော့်ကို တစ်သက်လုံး မမေ့ပါဘူး’

ဒုတိယ လူရွယ်က ဝင်ပြောလိုက်သည်။

‘စောအို ပြောတာ မှန်တယ်။ ကျွန်တော်တို့ သုံးယောက်ဟာ ငယ်
ငယ်ချင်းတွေ မဟုတ်လား။ ငယ်သူငယ်ချင်းတွေကို ပစ်မထားပါနဲ့။ ခုလို
ကျွန်တော်တို့ကောင်း ရတုန်း ဘုရင်မကြီးရဲ့အပါးမှာ စားခွင့်ရအောင် ကူညီ
အကြည့်တော်ရဲ့ ကျေးဇူးကို မမေ့ပါဘူး’

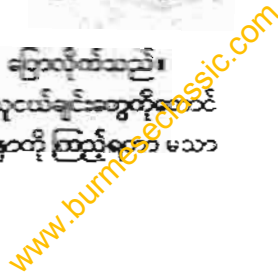
သမိန်ပင်လဲက ၎င်း၏အဖော် စောအိုကို ထောက်ခံရင်း မိုးအုံးနောင်ထံ
သို့ တောင်းလိုက်ပြန်သည်။

မိုးအုံးနောင်မှာ စိတ်အပျက်ကြီးပျက်နေသဖြင့် ထိုသူနှစ်ဦး ပြောသော
စကားကို နားမဝင်ဘဲ ခေါင်းကိုသာ အတွင်ယမ်း၍ နေပေသည်။

‘ဒီမှာ မင်းတို့ ငါ့ကိုလာပြီး အနှောင့်အယှက် ပေးမနေကြစမ်းပါနဲ့။
အညက်ရက်ကို သွားကြစမ်းပါ။ ဘယ်သူနဲ့မှ အဲ့တွေ ခေံချင်လို့ ထုရွတ်
အညက် နားအေးပါးအေး လာနေခါမှ အရက်မူးသမားတွေနဲ့ ထားတွေနေရ
အသက်’

မိုးအုံးနောင်က စိတ်ပျက်သည့် လေသံဖြင့် ပြောလိုက်သည်။

‘အကြည့်တော် ဘယ်လိုဖြစ်နေတာလဲ။ ငယ်သူငယ်ချင်းတွေတို့ကောင်
လုပ်ချင်တော့ဘူးလား။ အကြည့်တော်ရဲ့ မျက်နှာကို ကြည့်ရတာ မသာ

သောနဲ့ ဘယ်လိုဖြစ်နေတာလဲ။ ဘုရင်မကြီး တိုင်းခန်းလှည့်လည်တော်မူ
ဆယ် ဆိုလို့ လူတိုင်းလူတိုင်း ရွှင်လန်းအားရ ဖြစ်နေချိန်မှာ အကြည်တော်
ဘာဖြစ်လို့ မျက်နှာမသာမယာ ဖြစ်နေတာလဲ။ ဘာများ စိတ်ညစ်စရာ ရှိလို့
ပြောစမ်းပါဦး။ စိတ်ညစ်ရင် ထန်းရည်တစ်ခွက် ချလိုက်ပေါ့။ ဒါမှ စိတ်ညစ်
တာတွေ ပျောက်သွားပြီး ရွှင်ရွှင်လန်းလန်း ဖြစ်လာမှာ။ ရော့ပါ။ ထန်းရည်
တစ်ခွက် မော့ချလိုက်စမ်းပါ။

သမိန်ပင်လဲသည် ထန်းရည်မြူအိုးကို မိုးအုံးနောင်အား
အရက်သံဖြင့် ပြောလိုက်သည်။

‘ငါ ဘယ်တုန်းကများ အရက်သောက်ဖူးလို့လဲ’

‘အရက်မသောက်ဘူးဆိုရင် ယောက်ျားမပီသဘူး။ သောက်သော်
စားစား လူမင်းသားဆိုတဲ့ စကားရှိတယ် မဟုတ်လား။ ထန်းရည်တစ်ခွက်
ချလိုက်ရင် စိတ်ညစ်တာတွေ အလိုလို ပျောက်သွားလိမ့်မယ်။ ရော့ပါ။ တစ်ခွက်
လောက် မော့ချလိုက်စမ်းပါ။’

သမိန်ပင်လဲက ဇွတ်အတင်း တိုက်တွန်းနေပြန်သည်။

‘မသောက်ပါဘူးလို့ ပြောထားပြီးပြီ မဟုတ်လား။ တော်ရာတွေ
ကို သွားကြစမ်းပါ။ အရက်မူးသမားတွေကို ငါ သိပ်မုန်းတယ်’

မိုးအုံးနောင်က ပြန်ပြောလိုက်သည်။

‘အရက်သမား ဟုတ်လား။ ဒီမှာ စောအိုး ငါတို့ကို အကြည့်
မိုးအုံးနောင်က အရက်သမားတွေလို ပြောနေတယ်။ ရယ်စရာ မကောင်သဘူး
ထန်းရည်တစ်မြူလောက် သောက်ရုံနဲ့ အရက်သမားလို့ အခေါ်ခံရတာ
မကောင်းဘူးလား။ ဒါလောက်ကလေးနဲ့ မူးနိုင်ပါ့မလား’

သမိန်ပင်လဲက စောအိုးအား တိုင်တည်လိုက်သည်။

‘အရက်မူးသမားမို့ အရက်မူးသမားလို့ ပြောတာပဲ။ မင်း
သားသလား။ မင်းလည်း အရက်မူးသမား။ ငါလည်း အရက်မူးသမား
ဘာဖြစ်သလဲ။ အရက်မူးတာ မမူးတာ အပထားပြီး ဘုရင်မကြီး တိုင်း
လှည့်လည်တော်မူလာရင် နီးနီးကပ်ကပ် စားခွင့် ရအောင်တော့ ကျွန်
စောအိုးက အရက်သံပါပါဖြင့် ပြန်ပြောလိုက်သည်။

‘တော်စမ်းပါ။ စိတ်ညစ်နေရတဲ့အထဲ မင်းတို့ လာမရွပ်ကြ
သွားကြစမ်းပါ။ ငါ့ဘာသာငါ နားအေးပါအေး နေစမ်းပါရစေ’

မိုးအုံးနောင်က စိတ်ရှုပ်ရှုပ်နှင့် သမိန်ပင်လဲနှင့်
ကျွန်တော်လိုက်ရာ အရက်မူးသမားနှစ်ဦးမှာ မိမိတို့ကိုယ်ကို မိမိတို့

သမိန်ပင်လဲက
မိုးအုံးအယိုင် ဖြစ်သွားကြပြီး ထိုအခိုက်တွင် ရင်ကွဲခရပ်ထဲသို့ ဝင်လာသော
တစ်ယောက်နှင့် ဘေးချင်းဝင်တိုက်မိသဖြင့် ရင်ကွဲခရပ်ထဲသို့ ဝင်လာသူ၏
မိုးအုံးကိုထဲမှ ပေတိုစာရွက်သည် မိုးအုံးနောင် အနီးသို့ လှည့်ကျလာသည်။
မိုးအုံးနောင်သည် ပေတိုကို ကောက်ယူပြီး ကြည့်လိုက်စာ ခြင်းသည်
လက်ရေးဖြင့် ရေးသားထားသည့် စာလုံးများကို မြင်ရသဖြင့် အရက်သံ
ကြည့်လိုက်မိပေသည်။

နေ့လယ်ခွန်းတည့်ချိန်တွင် ပျဉ်းမပင်ဆိပ် အနီးရှိ ရင်ကွဲခရပ်ထဲသို့

လာခဲ့မည်။ ငါ့အတွက် အကျိုးရှိမည့် သတင်းကို တိကျစွာသိရ

ပေးနိုင်မည့် ဆိုလျှင် ထိုက်သင့်သည့် ဓာတ်လားများ ချီးမြှင့်မည်။

မိုးအုံးနောင်သည် ပေတိုပေါ်တွင် ရေးသားထားသည့် စာကို ဖတ်ရှု

ရင်ကွဲခရပ်ထဲသို့ နောက်ဆုံးဝင်လာသူသည် မိုးအုံးနောင်အနီးသို့ ချဉ်းကပ်

ပြီး မိုးအုံးနောင်၏ လက်ထဲမှ ပေတိုကို ပြန်တောင်းလိုက်သည်။

‘ကျွန်တော့်ရဲ့ ခါးပိုက်ထဲက ထွက်ကျသွားတဲ့ ပေတိုပါ။ ကျွန်တော့်

ပြန်ပေးပါ။’

ပေတိုပိုင်ရှင်က လက်ဝါးဖြန့်ပြီး တောင်းလိုက်ရာ မိုးအုံးနောင်သည်

ပြန်ပေးရင်း မိမိနှင့် မသက်ဆိုင်သည့် စာလွှာကို အမှတ်မထင်

ပြည့်မီလိုက်သည့်အတွက် ခွင့်လွှတ်ရန် တောင်းပန်လိုက်သည်။

‘ဟင်၊ ပေတိုပေါ်မှာ ရေးသားထားတဲ့စာကို ဖတ်ကြည့်မိလိုက်တယ်

ပေတိုပိုင်ရှင်က လိပ်ပြာမသန့်သည့် အမူအရာဖြင့် ပြန်ပေးလိုက်

‘အမှတ်မထင် ဖတ်ကြည့်လိုက်မိတာပါ။ တမင်သက်သက် ဖတ်ကြည့်

မဟုတ်ပါဘူး။ ကိုယ့်နဲ့ မဆိုင်ဘဲ စာကို ဖတ်ကြည့်မိတဲ့အတွက်

ပေးပါတယ်’

မိုးအုံးနောင်က တောင်းပန်လိုက်ပြန်သည်။

‘ဒါက အရေးကြီးတဲ့စာ မဟုတ်ပါဘူး။ ဒါထက် လက်ရေးသားထား

သောစာပါသလား’

ပေတိုပိုင်ရှင်က မေးလိုက်ပြန်သည်။

‘လက်ရေးကို မြင်ဖူးသလိုလို ရှိလို့ ယူကြည့်လိုက်မိတာပါ။’

မိုးအုံးနောင်က အဖြေပေးလိုက်သည်။

‘ကျွန်တော့်ကိုကော မြင်ဖူးပါသလား’

‘မမြင်ဖူးပါဘူး’

‘အကြည်တော်ကိုတော့ ထိတ်ထိတ်ကြဲ စစ်သည်တော်ကြီးတော်

အတူ သွားလာနေတာကို ကျွန်တော် မကြာခဏ မြင်ဖူးတယ်’

‘ဘယ်စစ်သည်တော်ကို ပြောတာလဲ’

‘ဗိုလ်မင်းသီရိဗြတ်ကမ္ဘန်ကို ပြောနေတာပါ’

‘သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်ကို ဟုတ်လား၊ သူ့ကို ဘာဖြစ်လို့ ထိတ်ထိတ်

စစ်သည်တော်ကြီးလို့ ခေါ်ရတာလဲ’

‘တိုက်ပွဲတွေမှာ ထူးချွန်ပြောင်မြောက်တဲ့ စစ်သည်တော်ကြီး

ထိတ်ထိတ်ကြဲ စစ်သည်တော်ကြီးလို့ တင်စားပြီး ခေါ်လိုက်တာပါ။

ပေတိုမှာ ရေးသားတဲ့ စာနဲ့ပတ်သက်ပြီး လက်ရေးကို မြင်ဖူးသလိုလိုရှိတာ

အကြည်တော် ပြောသွားပါတယ်။ ဘယ်သူဘယ်ဝါရဲ့ လက်ရေးဆိုတာ

အကြည်တော် ပြောနိုင်ပါ့မလား’

ပေတိုပိုင်ရှင်က မေးလိုက်သည်။

‘မင်းသီရိဗြတ်ရဲ့ လက်ရေးနဲ့ တူတာပဲ’

မိုးအုံးနောင်က အဖြေပေးလိုက်သည်။

‘ဒါထက် ဗိုလ်မင်းသီရိဗြတ်ကမ္ဘန်နဲ့ အကြည်တော် ရင်းနှီးပါသလား’

‘ရင်းနှီးသင့်သလောက်တော့ ရင်းနှီးပါတယ်’

‘ဒါဖြင့် အကြည်တော်ကို စကားလက်ဆောင် ပါးလိုက်ပါ’

ဗိုလ်မင်းသီရိဗြတ်ကမ္ဘန်နဲ့ တွေ့ရင် ဒီစာလွှာမှာ ပါရှိတဲ့ အကြောင်းအရာ

ပြောပြစေလိုပါတယ်။ ကျွန်တော့်ကို ခွင့်ပြုပါဦး’

ပေတိုပိုင်ရှင်က မိုးအုံးနောင်အား နှုတ်ခွန်းဆက်ပြီး ရင်ကွဲ

ထွက်သွားသည်ကို မိုးအုံးနောင် ငေးစိုက်ကြည့်နေစဉ် မြင်းခွာသံများ

သဖြင့် မြင်းခွာသံ ကြားရတာသို့ လှည့်ကြည့်လိုက်ရာ ကိုယ်ရံတော်တော်

များ ခြံရံ၍ ရင်ကွဲရပ်ရှိရာသို့ လာနေသော ဗိုလ်မှူးသမိန်စက္ကဝေါကို

ရသဖြင့် မိုးအုံးနောင်သည် ထိုင်ရာမှမထဘဲ သမိန်စက္ကဝေါအား စက်

သည် အမူအရာဖြင့် ကြည့်နေပေသည်။

အရက်မူးသမားများ ဖြစ်သော သမိန်ပင်လဲနှင့် စောအိုတို့မှာ

သမိန်စက္ကဝေါအား မြင်လိုက်သောအခါ အမူးပြေသွားပြီး သမိန်စက္က

ဝေါကို မျက်စိပေကလတ် ပေကလတ်နှင့် ကြည့်နေကြပေသည်။

ပေတိုပိုင်ရှင်မှာလည်း မြင်းခွာသံများကို ကြားသဖြင့် အသံကြား

ပြန်လှည့်ကြည့်လိုက်ပြီး သမိန်စက္ကဝေါတို့ လူသိုက် မင်းခမ်းမင်းနားနှင့်

အတူတူ မြင်ရသောအခါ မျက်တောင်မခတ်ဘဲ ငေးစိုက်ကြည့်နေမိ

‘ဗိုလ်မှူးသမိန်စက္ကဝေါ ကြွချီတော်မူလာတာကို မမြင်ကြဘူးလား။

သယ်ပေးကြ’

သမိန်စက္ကဝေါ၏ ရှေ့တော်ပြေး နှစ်ဦးထံ ရင်ကွဲရပ် အတွင်းသို့

မိုးအုံးနောင်တို့ လူသိုက်နှင့် ရင်ကွဲရပ်မှ ထွက်သွားပြီး သမိန်စက္က

ဝေါတို့နှင့်နေသော ပေတိုပိုင်ရှင်အား လမ်းဖယ်ပေးရန် အမိန့်ပေးလိုက်သည်။

ရှေ့တော်ပြေးနှစ်ဦး၏ နောက်မှ ကိုယ်ရံတော်တော်များ ခြံရံ

သွားလာအောက်တွင် တဝင်းဝင်း တောက်ပြောက်နေသော စစ်ထုတ်

စားဆင်ယင်ပြီး ရွှေရောင်တလက်လက် တောက်ပနေသော ကြည့်

ရုံများ တပ်ဆင်ထားသည့် မြင်းညိုကြီးကိုစီး၍ ခုံညားသည့်အ

တူ၍ ရှေ့ရ လာနေသော သမိန်စက္ကဝေါကို မြင်လိုက်ရသောအခါ မိုးအုံး

နောင်သည် စက်ဆုပ်ရွံရှာသော အမူအရာဖြင့် တစ်ဖက်သို့ လှည့်သွားပေသည်။

သမိန်ပင်လဲနှင့် စောအိုတို့မှာမူ သမိန်စက္ကဝေါတို့ လူသိုက်ကို မျက်

စိတ်ပေကလတ်နှင့် ကြည့်နေရာမှ မသိမသာ လမ်းဖယ်ပေးလိုက်သည်။

‘စောညွန့်၊ ရင်ကွဲရပ်မှာ ငါတို့ ခေတ္တ အပန်းဖြေကြမယ်။ ရင်ကွဲရပ်

မှာ ရှိနေတဲ့ လူတွေကို မောင်းထုတ်လိုက်စမ်း’

သမိန်စက္ကဝေါက ၎င်း၏ ကိုယ်ရံတော်တပ်သားတစ်ဦးအား အမိန့်

ပေးလိုက်သည့် အသံကို ကြားရသောအခါ မိုးအုံးနောင်မှာ ထောင်းခဲ

သွားပြီး သမိန်စက္ကဝေါဘက်သို့ လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။

ထိုအခိုက်မှာပင် သမိန်စက္ကဝေါ၏ ကိုယ်ရံတော်တပ်သားတစ်ဦး

သည် သမိန်ပင်လဲနှင့် စောအိုတို့ ရှိရာသို့ လာနေသည်ကို တွေ့ရသည့်

အခါ ‘ရင်ကွဲရပ်ပေါ်မှာ ဗိုလ်မှူးကြီး သမိန်စက္ကဝေါ ခေတ္တအပန်းဖြေ

နေသည်ဖြစ်၍ရင်ကွဲရပ်ပေါ်တွင် ရှိနေသူများ ယခုချက်ခွင်း ထွက်သွား

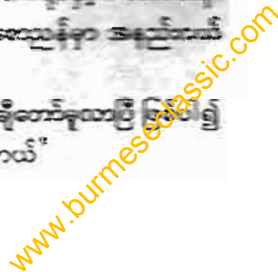
စောညွန့်က အမိန့်သံဖြင့် ပြောလိုက်ရာ သမိန်ပင်လဲနှင့် စောအို

တို့သည် တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် လက်ကုပ်ပြီး ရေပဲသံမှ ထွက်သွား

ကြသည်။ မိုးအုံးနောင်မှာမူ ထိုင်ရာမှ မထဘဲ စောညွန့်အား မျက်စိက

ြည့်မိသည့်အခါ မိုးအုံးနောင်၏ ယောက်ျားပီသသည့် အင်္ကျီအောက်

တွင် ဝတ်စားတန်ဆာများကို မြင်ရသောအခါ စောညွန့်မှာ အနည်းငယ်

စောညွန့်၏ လေသံမှာ ပျော့သွားပေသည်။ မိုးအုံးနောင်မှာမူ တရား ပြန်မပြောဘဲ စောညွန့်ကို တစ်လှည့်၊ သမိန်စက္ကဝေါကို တစ်ကြည့်ပြီး ကြည့်ရုံရ ထိုင်မြဲ ထိုင်နေပေသည်။

‘အကြည်တော်၊ ရင်ကွဲရပ်ပေါ်က အမြန်ဆုံး ဖယ်ရှားပေးဖို့ ဗိုလ်မှူးကြီး ကြံချီတော် မူလာပါပြီ’

စောညွန့်သည် မိုးအုံးနောင်အနီးသို့ ချဉ်းကပ်လာကာ ဖယ်ရှားပေးရန် ပြောလိုက်သည်။

‘ဘာဖြစ်လို့ ဖယ်ရှားပေးရမှာလဲ။ ရင်ကွဲရပ်ဆိုတာ အများနဲ့ဆိုတာတည်းနဲ့စခန်းပဲ။ တစ်ဦးတည်းပိုင်မှ မဟုတ်ဘဲ။ ပြီးတော့ ငါက ရောက်နေတဲ့ ဥစ္စာပဲ’

မိုးအုံးနောင်က အရေးမစိုက်သည့် အမူအရာဖြင့် ပြန်ပြောလိုက်သည်။

‘ဗိုလ်မှူးကြီး ကြားသွားရင် အမျက်တော် ရှနေပါလိမ့်မယ်။ ခပ်ကြီး ဖယ်ရှားပေးပါ’

စောညွန့်က သတိပေးလိုက်သည်။

‘မင်းတို့ရဲ့ ဗိုလ်မှူးကြီး/အမျက်တော် ရှတော့ကော ငါက စိုက်နေရဦးမှာလား’

မိုးအုံးနောင်က ပမာမခန့် ပြန်ပြောလိုက်သည်။

‘ဗိုလ်မှူးကြီး ကြားသွားမှဖြင့် ဒုက္ခပါပဲ။ ဗိုလ်မှူးကြီးက သိပ်ကြီးတာ’

စောညွန့်က စိုးရိမ်သည့် အမူအရာဖြင့် ပြောလိုက်သည်။

‘မင်းရဲ့ ဗိုလ်မှူးအကြောင်းကို ငါသိပါတယ်။ ငါ့ကိုလည်း သူသိပါတယ်။ မိုးအုံးနောင်က သမိန်စက္ကဝေါ ကြားလောက်အောင် ပြောလိုက်သည်။

သမိန်စက္ကဝေါမှာ စောညွန့်နှင့် မိုးအုံးနောင်တို့ အချောအတင် ပြောနေသည်ကို ခပ်လှမ်းလှမ်းမှ နေပြီး ကြည့်နေရာမှ ရင်ကွဲရပ်ထဲသို့ ဝင်လာသည်။

‘လက်စပ်သတ်တော့ မိုးအုံးနောင်ပါလား။ ဒီမှာ မိုးအုံးနောင်၊ ဘုရင်တို့တိုင်းခန်းလှည့်လည်တော်မူလာမယ်ဆိုလို့ ဆောင်းတူးတစ်မြို့လုံး အုန်းကျက်ကျက် တစ်ခဲနက် ကြိုဆိုဖို့ ပြင်ဆင်နေတဲ့အချိန်မှာ မင်းတစ်ယောက်တည်း ဒီနေရာမှာ လာပြီး ဘာဖြစ်လို့ နိုင်တွေချနေရတာလဲ။ ငါ့အကြောင်းကို သိသလို မင်းအကြောင်းလည်း ငါသိတာပဲ။ နှင်းကေသရာကို မင်း သေလှပေးပို့ပန်းနေတယ် မဟုတ်လား။ ဒါပေမဲ့ မင်းလို မိန်းမလျာကောင်မျိုးကို

က သာရာက ထာဘီတောင် လျှော်ခိုင်းမှာ မဟုတ်ဘူး။ နှင်းကေသရာကို ငါ ခိုခင်းစီးပြမယ် သိရဲ့လား။ ငါ့အကြောင်း မင်းသိတာထက် ပိုသိတာပဲ။

သမိန်စက္ကဝေါသည် မိုးအုံးနောင်အား ရုန်တောင်း ပြောလိုက်သည်။

‘မင်းအကြောင်း ငါမသိဘဲ နေပါ့မလား။ နှင်းကေသရာကို မင်းအနေ ပိုးပန်းခဲ့တာကိုပါ ငါသိတာပဲ။ ဒါပေမဲ့ နှင်းကေသရာက မင်းလို ကိုက်မလုပ်လို့ ရွှေမြို့တော်ကို ပြန်သွားရတယ် မဟုတ်လား’

‘ခု ရွှေမြို့တော်က ပြန်လာခဲ့ပြီလေ။ ဒီတစ်ခါတော့ နှင်းကေသရာက ခုတ်ခုပ်ထဲ ရောက်ရတော့မှာ သေချာနေပြီ။ ပြေးလို့ မလွတ်တော့ဘူး။ ကေသရာကို မင်း ပိုးပန်းနေလို့ အကြောင်းထူးမှာ မဟုတ်ဘူး။ ငါ့ရဲ့ နှင်းကေသရာတော်အဖြစ်ကို ရောက်တော့မယ်’

‘အတော် လူပါးဝတဲ့ အကောင်ပါလား’

မိုးအုံးနောင်သည် ထိုင်ရာမှ ရုတ်တရက် ထလာရင်း ဒေါသသံဖြင့် ပြောလိုက်သည်။

‘လူပါးဝတော့ မင်းက ဘာလုပ်ချင်သေးလို့လဲ။ မိန်းမလျာကောင်ထက် လျာပီပီ စကားပြောတာ မဟုတ်ဘူး’

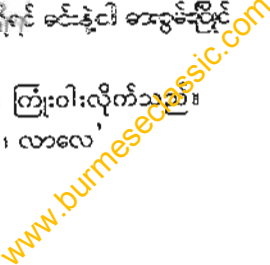
သမိန်စက္ကဝေါက ခါးထောက်ပြီး မိုးအုံးနောင်အား ခြေဆုံးခေါင်းဆုံး နှည့်ရင်း ပြောလိုက်ရာ မိုးအုံးနောင်မှာ မခံမရပ်နိုင်ဖြစ်ကာ သမိန်စက္ကဝေါသို့ ချဉ်းကပ်လာပြီး သမိန်စက္ကဝေါ၏ပါးကို ဘယ်ပြန်ညာပြန် ခိုက်လိုက်မှာ ခိုက်ရက် အငိုက်တွင် ခံလိုက်ရသဖြင့် သမိန်စက္ကဝေါ၏ ပါးပြင်နှစ်ခက်မှာ ပျော့ပေသည်။

ဤတွင် သမိန်စက္ကဝေါ၏ ကိုယ်ရံတော် တပ်သားများသည် မိုးအုံးနောင်အား ခိုင်းဖမ်းရန် ကြိုးစားကြသည်။ မိုးအုံးနောင်မှာမူ မိမိ၏အနီးသို့ သမိန်စက္ကဝေါ၏ ကိုယ်ရံတော်တပ်သားများ ချဉ်းကပ်လာသည်ကို မြင်ရသောအခါ အသံသုံးတော်စားကို ဓားအိမ်မှ ဆွဲထုတ်လိုက်ပြီး ခုခံကာကွယ်ရန် အသံသုံးလိုက်သည်။ သမိန်စက္ကဝေါမှာမူ ကြက်သေ သေနေရာမှ မိမိ၏ဝါးကို အသံသုံးလိုက်ပြီး ဒေါသလျှမ်းသည့် မျက်လုံးများဖြင့် မိုးအုံးနောင်အား ကြည့်လိုက်ပြီး ဓားအိမ်မှ ဓားကို ဆွဲချွတ်လိုက်သည်။

‘မင်းက ငါ့ကို ရန်စသလား။ လာ ... သတ္တိရှိရင် ငင်းနဲ့ငါ ဓားခွမ်းညှိုင် နှစ်ဦးပါ။ မင်းတို့ ဘေးဖယ်နေကြ’

သမိန်စက္ကဝေါသည် ဓားကို ဝှေ့ယမ်းရင်း ကြိုးဝါးလိုက်သည်။

‘ငါလည်း မင်းနဲ့ ဓားစွမ်းပြိုင်ဖို့ အသင့်ပဲ၊ လာလေ’

မိုးအုံးနောင်က ဓားကို လက်ထဲတွင် ဆကြည့်ရင်း စိန်ခေါ်လိုက်သည်။
ဤတွင် ရင်ကွဲရပ်၏ အပြင်ဘက်မှ ငေးမောပြီး ကြည့်နေသော
ပေတိုပိုင်ရှင်သည် မိုးအုံးနောင် အနီးသို့ ချဉ်းကပ်လာပေသည်။

‘အကြည်တော်ရဲ့ သတ္တိကို ကျွန်တော် ချီးကျူးပါတယ်။ အကြည်
နဲ့ သမိန်စက္ကဝေါတို့ ဓားစွမ်းပြိုင်ကြတဲ့အခါ တရားမျှတတဲ့ ဓားစွမ်းပြိုင်
ဖြစ်မြောက်ရေးအတွက် အကြည်တော်ဘက်ကနေပြီး အကဲဖြတ် လူကြီးအ
ဆောင်ရွက်ခွင့်ပြုပါ။ ကျွန်တော်နာမည် ဗောဗွန်လို့ ခေါ်ပါတယ်’

ပေတိုပိုင်ရှင် ဗောဗွန်က မိုးအုံးနောင်ဘက်မှ အားပေးအားမြှောက်
ပြုလိုက်သည်။

‘ခုလို အားပေးစကား ပြောကြားတာ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်’

‘ဓားရေး လှဲရေးမှာ သမိန်စက္ကဝေါ အင်မတန် ကျွမ်းကျင်လိမ္မာ
လို့ ကျွန်တော် ကြားဖူးပါတယ်။ ရက်စက်တဲ့နေရာမှာ နှစ်ယောက်မရှိဘဲ
သိရပါတယ်။ သမိန်စက္ကဝေါနဲ့ ဓားစွမ်းပြိုင်တဲ့အခါ အလစ်မပေးဘဲ သတိပြု
ထားပြီး ခုခံကာကွယ်ဖို့ သတိပေးပါရစေ’

‘သမိန်စက္ကဝေါအကြောင်း ကျုပ်ကောင်းကောင်းသိပါတယ်။

သေချင် သေသွားပါစေ၊ အရေးမစိုက်ပါဘူး။ ကျုပ်ကလည်း သေချင်နေ
အတော်ပဲ’

မိုးအုံးနောင်က ပြန်ပြောရင်း ဓားကို ဝင့်လိုက်သည်။

‘ကဲ .... လာလေ’

မိုးအုံးနောင်က သမိန်စက္ကဝေါအား ရင်ကွဲရပ် အပြင်ဘက်
မြေကွက်လပ် ရှိရာသို့ ခေါ်လာခဲ့ပေသည်။

‘ခဏနေကြပါဦး။ ဓားစွမ်းပြိုင်ပွဲ တရားမျှတမှုရှိရေးအတွက်
စလုံးရဲ့ ဓားကို စစ်ဆေးကြည့်ရှုပါရစေ။ ပြီးတော့ အတွင်းခံ သံချစ်
ကိုယ်ကျပ်အင်္ကျီ ဝတ်ထားသလား ဆိုတာပါ စစ်ဆေးကြည့်ရှုခွင့်ပြုပါ’

ဗောဗွန်သည် ပြောပြောဆိုဆို မိုးအုံးနောင်၏ ဓားနှင့် သမိန်စက္က
၏ ဓားများကို စစ်ဆေးကြည့်ရှုပြီး ကိုယ်ခံအင်္ကျီများ ဝတ်ဆင်ထားခြင်း

တစ်ဦးစီ စမ်းသပ်ကြည့်ရှုနေပေသည်။

‘ကဲ ပွဲစနိုင်ပါပြီ’

ဗောဗွန်က အချက်ပေးလိုက်ရာ သမိန်စက္ကဝေါနှင့် မိုးအုံးနောင်တို့
အသီးသီး နေရာယူပြီး တစ်ယောက်အကဲကို တစ်ယောက် အကဲခံ
သိုင်းကွက်နင်း၍ ဓားရေးပြနေကြသည်ကို တွေ့ရပေသည်။

မိုးအုံးနောင်မှာ ဓားရေး လှဲရေးတွင် ကျွမ်းကျင်လိမ္မာသော်လည်း
သမိန်စက္ကဝေါလောက် လျင်မြန်ဖျတ်လတ်ခြင်း မရှိပေ။ သမိန်စက္ကဝေါမှာ
အထူးကောင်းများထံ နည်းနာနိဿရည်း ခံယူခဲ့သည့်အပြင် အချိန်နည်းငယ်
အတွင်း နေထိုင်ခဲ့ရ၍ မိုးအုံးနောင်ထက် တစ်ပန်းသာလျက် ရှိပေသည်။

မိုးအုံးနောင်မှာမူ အချစ်ရေးနှင့် ပတ်သက်၍ စိတ်ပျက်အာသွား
အသွားဖြစ်၍ သေရမည်ကို မကြောက်ဘဲ သူသေသေ ကိုယ်သေသေ သေ
အကာ သမိန်စက္ကဝေါ၏ ဓားချက်များကို ခုခံတွန်းလှန်ရင်း ချက်ဆောင်
အတွင်း သမိန်စက္ကဝေါအား ပြန်လည်ထိုးနှက်လျက် ရှိပေသည်။

သမိန်စက္ကဝေါသည် မိုးအုံးနောင်အား မောပန်းလာအောင် အချိန်ချွတ်
စေသော ထိုးနှက်လိုက်၊ မိုးအုံးနောင်၏ ဓားချက်များကို ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် ခုခံ
အားပေးလိုက်ရာ မိုးအုံးနောင်သည် လျင်မြန်ဖျတ်လတ်စွာ ရှောင်တိမ်း ပေးလိုက်
သမိန်စက္ကဝေါ၏ ဓားချက်ကို ၎င်း၏ဓားသွားဖြင့် ခုခံလိုက်သော်လည်း
အလွန်လှည့်လှည့်သော သမိန်စက္ကဝေါ၏ ဓားသွားသည် မိုးအုံးနောင်၏ ပခုံးခွန်သို့
ထိုးသွားသဖြင့် သွေးများ ဖြာခနဲထွက်၍ လာပေသည်။

‘တော်လောက်ပြီ တော်လောက်ပြီ။ ဒီလောက်ဆိုရင် တော်လောက်ပဲ
နဲ့ နှုတ်စလုံး အပန်းဖြေကြပါဦး။ ဒဏ်ရာကိုလည်း ဆေးသိပ်ပါရဦး’

ဗောဗွန်သည် ၎င်း၏ ဓားသွားဖြင့် မိုးအုံးနောင်နှင့် သမိန်စက္ကဝေါ
၏ ဓားသွားများကို ဟန့်တားရင်း ကြားဝင်၍ ဖျန်ဖြေလိုက်သည်။

သို့ရာတွင် မိုးအုံးနောင်သည် မိမိ၏ ဒဏ်ရာကို အရေးမစိုက်ဘဲ
အလွန်သော အမူအရာဖြင့် ဗောဗွန်အား ကြည့်လိုက်သည်။

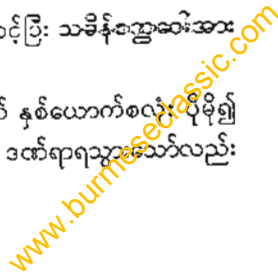
‘ဒါလောက် ဒဏ်ရာကလေးကို အရေးမစိုက်နေစရာ မလိုပါဘူး’
မိုးအုံးနောင်က ပြန်ပြောလိုက်သည်။

‘သွေးတွေ လက်မောင်းပေါ်ကို စီးကျနေပြီ။ သွေးတိတ်ထား
အင်္ကျီနဲ့မှပေါ့’

‘အို ဒါလောက် ဒဏ်ရာကလေးလို စာစွဲနေစရာ မလိုပါဘူး ထ
အကြည်တော်ဗောဗွန်၊ ဘေးကို အသာဖယ်ပေးစမ်းပါ’

မိုးအုံးနောင်သည် ပြောပြောဆိုဆို ဓားကိုဝင့်ပြီး သမိန်စက္ကဝေါအား
အင်္ကျီလိုက်ပြန်သည်။

ယခုတစ်ကြိမ်တွင်မူ စောစောပိုင်းကထက် နှစ်ယောက်စလုံး ပိုမို၍
အားထက်လာပေသည်။ မိုးအုံးနောင်မှာ ပခုံးခွန်းတွင် ဒဏ်ရာရသွားသော်လည်း

အနည်းငယ်မျှ မဖြူဘဲ ရှေ့တိုးနောက်ငင် သိုင်းကွက်ကို မှန်မှန်နင်းပြီး တွေ့ရတာကို အကွက်စေ့အောင် ထိုးနှက်လျက် ရှိသလို၊ သမိန်စက္ကဝေါမှာလည်း ငှက်ခွေးရှုတောက်ပြောင်သည့် မျက်လုံးများဖြင့် မိုးအုံးနောင်အား အလစ်မခံမိဘဲ မိုးအုံးနောင် ထိုးနှက်လိုက်သည် ဓားချက်များကို ခံစစ်အသွင်ဖြင့် ပိုင်ပိုင်နီနီ ခုခံတွန်းလှန်နေရာမှ ထိုးစစ်အသွင်သို့ ပြောင်းပြီး မိုးအုံးနောင်အား ပြန်လှည့်ထိုးနှက်လျက်ရှိလေရာ မိုးအုံးနောင်မှာ အစွမ်းကုန် ခုခံကာကွယ်နေရပေသည်။

မိုးအုံးနောင်သည် တဖြည်းဖြည်း ပင်းပန်း မောဟိုက်လာသောအခါ အချိန်ဆွဲပြီး ထိုးနှက်နေရာမှ သမိန်စက္ကဝေါသည် အလစ်ကို ချောင်ခွဲကာ မိုးအုံးနောင်၏ လက်ကောက်ဝတ်ကို ငှင်း၏ ဓားနှောင့်နှင့် အောက်မှအောက်သို့ ပင့်၍ ထိုးနှက်လိုက်ရာ၊ မိုးအုံးနောင်မှာ သမိန်စက္ကဝေါ၏ လျှပ်တံခွန်ကဲ့သို့ ဓားချက်ကို မရှောင်နိုင်ဘဲ ငှင်း၏ လက်ထဲတွင် ဆုပ်ကိုင်ထားသည့် အလက်ထဲမှ လွတ်ထွက်သွားလေသည်။

မိုးအုံးနောင်သည် ငှင်း၏လက်မှ လွတ်ကျသွားသော ဓားကို ယူရန် ဟန်ပြင်လိုက်စဉ် အခွင့်ကောင်းကို စောင့်နေသော သမိန်စက္ကဝေါသည် မိုးအုံးနောင်၏ နံကြားသို့ ငှင်း၏ဓားနှင့် ထိုးစိုက်လိုက်ရာ မိုးအုံးနောင်၏ မိမိကိုယ်ကိုမိမိ မဟန်နိုင်တော့ဘဲ ရွေ့လျက်သား ကျသွားတော့မည်အပြင် ဗောဓိဗုဒ္ဓက ဝင်ပြီး ပွေ့ချီထားလိုက်သည်။

'ဒါတော့ မတရားဘူး။ လက်ထဲမှာ ဓားမရှိတော့တဲ့ လူကို ထိုးတာ မတရားဘူး။ သူ့ရဲကောင်း မပီသဘူး' ဗောဓိဗုဒ္ဓက သမိန်စက္ကဝေါ၏ မတရား အနိုင်ယူမှုကို မကျေနပ်ဘဲ အမူအရာဖြင့် ပြောလိုက်သည်။

'ငါ့ကို မတရားဘူးလို့ ပြောတဲ့အကောင် ဘယ်သူလဲ' သမိန်စက္ကဝေါက ဒေါသသံဖြင့် မေးလိုက်သည်။ 'ကျုပ် ပြောတယ်၊ ကျုပ်ပြောတယ်။ သတ္တိရှိရင် ရှေ့ကို တစ်တိုးခွဲစမ်း။ ဗောဓိဗုဒ္ဓအကြောင်း သိသွားမယ်'

ဗောဓိဗုဒ္ဓသည် မိုးအုံးနောင်အား ပွေ့ချီထားရာမှ အသာအရာ ချနိုင်လိုက်ပြီး ခါးကြားမှ ဓားမြှောင်ကိုဆွဲထုတ်ရင်း ပြန်ပြောလိုက်သည်။ သမိန်စက္ကဝေါ ရှေ့သို့ တိုးလာလျှင် ဓားမြှောင်နှင့် လှမ်းပေါက်ရန် ချိန်ရွယ်ထားရင်း ဝတ္ထုဝေါအား စိန်းစိန်းကြီး ကြည့်နေပေသည်။

သမိန်စက္ကဝေါမှာ ဓားကို ဝင်လိုက်ပြီးမှ မိမိအား လှမ်းပေါက်ရန် ချိန်ရွယ်ထားသည့် ဗောဓိဗုဒ္ဓ၏လက်မှ ဓားမြှောင်ကို မြင်လိုက်သောအခါ

သိုင်းသံဃာ့ အား မျက်မှောင်ကြုတ်ပြီး ကြည့်နေရာမှ ဓားမြှောင်အား အဖက်မတန် အမူအရာဖြင့် မိမိ၏ သွေးစွန်းနေသော ဓားထိုး ငှင်း၏လက်ထဲသို့ ပေးလိုက်သည်။

'စောညွန့်၊ ဓားသွားက သွေးကို ဆေးကြောပစ်လို့ထိခေါ်' သမိန်စက္ကဝေါက အမိန့်ပေးလိုက်ပြီး ရွေ့လျက်သား ယူနေသော မိုးအုံးနောင်အား စေ့စေ့ကြည့်နေလိုက်သည်။

'ဒီမှာ မိုးအုံးနောင်၊ မင်း သိပ်ကံကောင်းတယ်။ မင်းကို ငါ အသတ်ချင်သေးလို့ မှတ်လောက် သားလောက်ရုံသာ လုပ်ပြုလိုက်တာ။ ငါ့အဖေ့အဖေ့မှာ ရင်ကွဲရပုံမှာ ကြာကြာနေလို့ မဖြစ်ဘူး။ ခရီးဆက်ကြမယ်' သမိန်စက္ကဝေါက ငှင်း၏ ကိုယ်ရံတော် တပ်သားများအား လှည့်၍

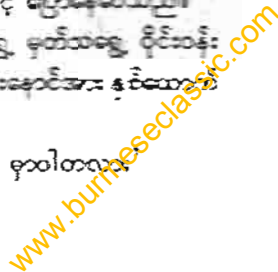
ပြောလိုက်ရာ၊ ကိုယ်ရံတော်တပ်သားများသည် သမိန်စက္ကဝေါ၏ မြင်းကို ဆွဲယူပြီး သမိန်စက္ကဝေါကို ခြံရံ၍ ရင်ကွဲရပုံမှ မင်းခမ်းမင်းနားဖြင့် ထွက်သွားစေကာမူ ဗောဓိဗုဒ္ဓသည် ဓားမြှောင်ကို ဆုပ်ကိုင်ရင်း စက်ဆုပ်ရွံရှာသည့် အမူအရာ ပြုကြည့်ရင်း ကျန်ရစ်ခဲ့ပေသည်။

ပြီးမှတစ်ဖန် သမိန်ပင်လဲနှင့် စောအိုတို့၏ အကူအညီဖြင့် သတိလစ်သော မိုးအုံးနောင်အား ရင်ကွဲရပုံပေါ်သို့ ပွေ့ချီယူလာကာ ဒဏ်ရာထိုးပေးပြီး သွေးတိတ်အောင် ဆေးသိပ်၍ အဝတ်ဖြင့် စည်းနှောင်ထားပေးခဲ့သည်။

'ဒဏ်ရာကတော့ မပြောပလောက်ပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ နေပူရိန်ကြောင့် နေပူရိန်ပြီး သတိလစ်သွားတာပါ။ သွေးတိတ်သွားရင် အလိုလို ပြန်ပြီး ကြည့်လာပါလိမ့်မယ်။ အသက်အန္တရာယ်အတွက် စိုးရိမ်စရာ မရှိပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ သိရိတ်ကမ္မန်ဆိုရင် တိုက်ပွဲမှာ ဒဏ်ရာရခဲ့ပေါင်း များပါပြီ။ ဒါပေမဲ့ အသက်ရှင်နေတုန်းပဲ။ စောစောကသာ ဗိုလ်မင်းသိရိတ်ကမ္မန်ကို သိပ်ကြည့်လို့ကောင်းမှာ။ ကံ ကံ လူနာကို အသာငွေ ချိပြီး ယူသွားကြတာပဲ'

ဗောဓိဗုဒ္ဓသည် မိုးအုံးနောင်၏ ဒဏ်ရာများကို ဆေးသိပ်ထား အဝတ်စည်းနှောင်ပေးပြီး ပါးစပ်မှ တာတွတ်တွတ်နှင့် ကြောနေသော်လည်း သမိန်ပင်လဲနှင့် စောအိုတို့မှာမှ တတ်သရွေ့ မှတ်သရွေ့ ပိုင်သန်းလျက်ရှိရာမှ သတိကောင်းစွာမရသေးသည့် မိုးအုံးနောင်အား နှစ်ထောင့်သို့ ပွေ့ချီပြီး ယူဆောင်သွားကြပေသည်။

'အလို၊ ပြောရင်းဆိုရင်း နေမုန်းတည့်တော့ ဗုဒ္ဓါတလား'

ဗောဗုဒ္ဓသည် ကောင်းကင်သို့ မော့ကြည့်ရင်း တစ်ယောက်တည်း
ပြောသလို ပြောလိုက်သည်။ ပြီးမှ တစ်ဖန် ရင်ကွဲရပ်ထဲမှ ထွက်လာ
ပျဉ်းမပင်ဆိပ်ဘက်သို့ သွားမည့် လမ်းပေါ်တွင် ခေါက်တုံ့ခေါက်ပြန်
နေစဉ် ခပ်လှမ်းလှမ်းမှ မြင်းခွာသံ ကြားရသဖြင့် အသံကြားရာသို့ လှည့်
လိုက်သည်။

မကြာမီ မြင်းသည်တော်တစ်စီးသည် ရင်ကွဲရပ်ရှိရာသို့ ဦး
လာနေသည်ကို တွေ့ရသဖြင့် ဗောဗုဒ္ဓသည် ထိုသူ၏ ပုံပန်းသဏ္ဍာန်ကို
ကြည့်ရှုနေပေသည်။

မြင်းသည်တော်မှာလည်း ဗောဗုဒ္ဓအား အကဲခတ်နေရာမှ
အနီးသို့ ချဉ်းကပ်လာပေသည်။ ဗောဗုဒ္ဓသည် စစ်သည်တော်အား လက်
၍ နှုတ်ဆက်လိုက်ရာ မြင်းသည်တော်က ပြန်ပြီး လက်မြောက်ပြလိုက်
'မင်းသိဒ္ဓတ္တိဆိုတာ အရှင်သားပါလား'

ဗောဗုဒ္ဓက ရိုသေလေးစားသည့် အမူအရာဖြင့် နှစ်ကိုယ်ကြား
သည်။

'မင်းကော ဘယ်သူလဲ၊ နှုတ်တင်စုံ ပေးနိုင်တယ်ဆိုတာ မင်း
မင်းသိဒ္ဓတ္တိက ပြန်မေးလိုက်သည်။

'မှန်ပါတယ်၊ အရှင်သားဆီကို ဆက်သလိုက်တဲ့ စာလွှာမှာ
အတိုင်း အရှင်သား အလိုရှိသည့် သတင်းများကို ပေးစွမ်းနိုင်သူ ဖြစ်ကြောင်း
သို့ရာတွင် ကျွန်တော်မျိုးထံမှ သတင်းရရှိကြောင်း မည်သူမျှ မသိ
နှုတ်လှဖို့ အရေးကြီးကြောင်းပါ။ သက်စွန့်ကြိုးပမ်း သတင်းပေးခြင်း
ထိုက်သင့်သည့် ဆုတော်လာဘ်တော်များလည်း ချီးမြှင့်လိမ့်မည်ဟု ယုံ
ကြောင်းပါ'

ဗောဗုဒ္ဓက ကုန်ကြွေးရရ ပြန်ပြောလိုက်သည်။

'နှုတ်မလုပ်မှာတော့ မပူပါနဲ့၊ ငါ့အလိုရှိတဲ့ သတင်းသာ ရမယ်ဆို
မင်းကို တစ်သက်လုံး စားမကုန်အောင် ဆုတော်လာဘ်တော် ပေးသနား
ပေးမယ်။ ငါ့အကြံအစည် အောင်မြင်လို့ ငါ့အထွတ်အထိပ်ကို ရောက်တဲ့
မှာလည်း မင်းကို ထိုက်သင့်တဲ့ ရာထူးနဲ့ ချီးမြှင့်ဖို့ အစီအစဉ် ရှိတယ်'

မင်းသိဒ္ဓတ္တိက အာမခံချက်ပေးရင် ကတ္တီပါအိတ်ဖြင့် ထည့်ထူ
အသပြာများကို လှုပ်ပြလိုက်သည်။

'ကောင်းလှပါပြီ အရှင်သား၊ အရှင်သား အလိုရှိသည့် သတင်း
အလွန်သေးရဲ့ အကြံအစည် အောင်မြင်အောင် အတွက်ပါ ကျွန်တော်ချီ

သိဒ္ဓတ္တိသံစား
ဗောဗုဒ္ဓပြီး ကူညီပါမယ်။ လျှို့ဝှက်သည့် သတင်းများကို ကြားနာရန်
အားပေးပြီးကြီးနှင့်အတူ ဆိတ်ကွယ်ရာသို့ ခေတ္တ ကြွချီသော်လည်း

ဗောဗုဒ္ဓက မိမိနှင့်အတူ လိုက်ပါလာရန် ခေါ်လိုက်သည်။
'ဘယ်ကို လိုက်ရမှာလဲ'

'ရှေ့နားက ချုံကွယ်အထိ လိုက်ခဲ့ပါ။ အရှင်သားအဖို့ ပြောရမည့်တစ်
နားများပါ ရရှိလာခဲ့ကြောင်းပါ။ အရှင်သားအတွက် မှားမှား အချို့ရှိ
သည် ဖြစ်ကြောင်းပါ'

ဗောဗုဒ္ဓသည် ပြောပြောဆိုဆို မိမိ ခါးပိုက်ထဲတွင် ထည့်ထူ
အချို့ကို မင်းသိဒ္ဓတ္တိ မြင်သာရုံ ပြလိုက်သည်။

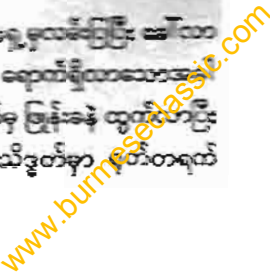
'လျှို့ဝှက်စာတမ်း ဟုတ်လား၊ ဘယ်က ရလာခဲ့တာလဲ'
'ဗိုလ်မင်းသိရိဗြတ်ကမ္မန်ဆီကို ပို့လိုက်တဲ့ လျှို့ဝှက်ညွှန်ကြား
လမ်းခလုတ်ကနေပြီး လှယူထားလိုက်ခြင်း ဖြစ်ကြောင်းပါ။ အလွန်
အရေးကြီးသည့် လျှို့ဝှက်ညွှန်ကြားလွှာများ ဖြစ်ကြောင်းပါ'

ဗောဗုဒ္ဓက ယုတ္တိရှိအောင် ပြောရင်း ပေတိုများကို ခါးပိုက်ထဲတွင်
သိမ်းဆည်းထားလိုက်ပေသည်။ မင်းသိဒ္ဓတ္တိမှာမူ ဗောဗုဒ္ဓ၏ ခါးထဲမှ
ပေတိုများကို မြင်ရသောအခါ ထိုပေတိုများတွင် ပါရှိသည်ဆိုသော ညွှန်ကြား
ပေတိုများကို ဖတ်ရှုလေ့လာလိုသော စိတ်ဓာတ်များ ပြင်းပြလာပေသည်။ ဗောဗုဒ္ဓ
ဗောဗုဒ္ဓအပေါ်တွင် မယုံတစ်ဝက် ဖြစ်ခဲ့သော်လည်း ဗောဗုဒ္ဓထံမှ ပေတိုများ
ဖတ်ရှုလေ့လာလိုသော ဆန္ဒပြင်းပြလျက် ရှိသဖြင့် မသက်သာတိမ်းမူ
သွားပေသည်။

'ကောင်းပြီ၊ မင်း ရှေ့က သွားနှင့်။ ငါ နောက်က လိုက်ခဲ့မယ်'
မင်းသိဒ္ဓတ္တိက အဖြေပေးလိုက်ရာ ဗောဗုဒ္ဓသည် ရှေ့ကလမ်းပြပြီး
လှည့်ရင်း ချုံကွယ်ရှိရာသို့ ခေါ်ဆောင်လာခဲ့ပေသည်။

'အရှင်သားကို ပြောစရာစကားတွေ အများကြီး ရှိသေးတာပဲ။ အ
ရှေ့က ကြားသွားရင် မကောင်းဘူး။ ဒါကြောင့် လှည့်ရင်း တွဲ
ကောပါ။ စိတ်မရှိပါနဲ့'

ဗောဗုဒ္ဓက တောင်းတောင်းပန်ပန်ပြောရင်း ရှေ့ကလမ်းပြပြီး ဆီထဲ
ခွဲဆရာ လူခြေတိတ်ဆိတ်သည် နေရာတစ်နေရာသို့ ရောက်ရှိလာသောအခါ
ချုံကွယ်တွင် ပုန်းအောင်းနေသော ဗောဗုဒ္ဓသည် ချုံကွယ်မှ ပြန်နေ ထွက်လာပြီး
မင်းသိဒ္ဓတ္တိအား မြင်းပေါ်မှ ဆွဲချလိုက်သည်။ မင်းသိဒ္ဓတ္တိမှာ စိတ်တရုတ်

အင်္ဂလိပ်လိုက်ရသဖြင့် ဓားအိမ်မှ ဓားကိုပင် ဆွဲ၍ မထုတ်နိုင်မီ မြင်းပေါ်
ဘလိမ့်ခေါက်ကွေး ကျသွားပေသည်။

ဤတွင် ဗောဓိပုဂ္ဂိုလ်သည် မင်းသိဒ္ဓတ်အား ဝင်ဖက်လိုက်ပြီး ဓားကို လှေ
လိုက်သည်။ မင်းသိဒ္ဓတ်သည် ရုန်းရင်းကန်ရင်းမှ အသံကုန်ဟစ်၍ အကူအညီ
တောင်းရန် ကြိုးစားစဉ် ဗောဓိပုဂ္ဂိုလ်သည် မင်းသိဒ္ဓတ်၏ လည်မျိုကို ၎င်း၏ သန်
သော လက်ဖြင့် ဖျစ်ညှစ်ထားလိုက်ရာ မင်းသိဒ္ဓတ်မှာ တဖြည်းဖြည်း အသက်
ကျပ်လာပေသည်။

ဗောဓိပုဂ္ဂိုလ်မှာ မင်းသိဒ္ဓတ်၏ မြင်းကို သစ်ပင်တစ်ပင်တွင် ချည်
ထားလိုက်ပြီး မင်းသိဒ္ဓတ်ရှိရာသို့ ပြန်လာကာ မင်းသိဒ္ဓတ်၏ ပါးစပ်ကို အ
နံ့နှင့် ဆိုပြီး လက်ပြန်ကြိုးတုပ်လိုက်သည်။ ခြေနှစ်ဖက်ကိုလည်း ကြိုး
တုပ်လိုက်ပြီး တစ်ကိုယ်လုံးကို ကတ္တီပါခြုံလွှာဖြင့် လွှမ်းခြုံပြီး မြင်းပေါ်သို့
ပျဉ်းမဝင်ဆိပ်ရုံ လှေသူကြီးအိမ်သို့ ယူဆောင်လာခဲ့ပေသည်။

လှေသူကြီးအိမ်သို့ ရောက်သောအခါ ဗောဓိပုဂ္ဂိုလ်နှင့် ဗောဓိပုဂ္ဂိုလ်
သိဒ္ဓတ်အား မြင်းပေါ်မှချပြီး ကတ္တီပါခြုံလွှာ လွှမ်းခြုံလိုက်ပြီး အတွင်း
ပွေ့ချီယူဆောင်လာကြပေသည်။

မင်းသိဒ္ဓတ်မှာ ရှိသမျှအင်အားဖြင့် ရုန်းကန်လျက်ရှိသော်လည်း
ရော လက်ပါ ကြိုးနှင့်တင်းကျပ်စွာ တုပ်နှောင်ထားပြီး ပါးစပ်တွင်လည်း
ဆိုထားသဖြင့် လွတ်မြောက်ရန် လမ်းစ မမြင်တော့၍ ငြိမ်သက်စွာပင် လိုက်
လာခဲ့ပေသည်။

လှေသူကြီး၏အိမ်သို့ ဗောဓိပုဂ္ဂိုလ်နှင့် ဗောဓိပုဂ္ဂိုလ်တို့ ရောက်ရှိလာပြီး
တစ်ယာ ညက်ခန့်အကြာ သစ္စာဖောက် မင်းနန္ဒာအသွင်ဖြင့် ရုပ်ဖျက်ထား
ဗိုလ်မင်း ဗြတ်ဇေသည် သီရိဗြတ်ကမ္မန်၏ ချိန်းဆိုချက်အရ လှေသူကြီး၏
ရောက်ရှိလာပေသည်။

လှေသူကြီး၏ အိမ်တွင် ဗောဓိပုဂ္ဂိုလ်နှင့် ဗောဓိပုဂ္ဂိုလ်တို့ တွေ့ရသော
ဗိုလ်မင်းဗြတ်ဇေသည် အံ့သြသည့် အမူအရာဖြင့် နှုတ်ဆက်လိုက်သည်။

'ဟင် ဗောဓိပုဂ္ဂိုလ်၊ ဗောဓိပုဂ္ဂိုလ်၊ မင်းတို့ ဘာကိစ္စ ဒီကို
ကြတာလဲ။ မင်းတို့ရဲ့လှေကို ဒီအတိုင်း ပစ်ထားခဲ့သလား'

ဗိုလ်မင်းဗြတ်ဇေက အပြစ်တင်စကား ပြောကြားလိုက်သည်။
နှင့် ဗောဓိပုဂ္ဂိုလ် သီရိဗြတ်ကမ္မန်အား လိုအပ်သည့် အကူအညီပေးရန်
ဗြတ်ဇေ ၎င်း၏ ရှေ့တော်ပြေးများအဖြစ် စေလွှတ်ခြင်းခံရသည့်
နှစ်ဦး ဖြစ်ပေသည်။

'ဗိုလ်မင်းသီရိဗြတ်ကမ္မန်ရဲ့ အမိန့်အရ ဗိုလ်မင်းဗြတ်ဇေကို သာရောက်
ပြီးဆိုနေတာပါ'

ဗောဓိပုဂ္ဂိုလ်က အဖြေပေးလိုက်သည်။

'ဟင် ဟုတ်လား၊ အားလုံး ချောချောစောစော

ဗိုလ်မင်းဗြတ်ဇေက ပြန်မေးလိုက်သည်။

'အစီအစဉ်အတိုင်း အားလုံး ချောချောမောမော

ဗိုလ်မင်းကိုယ်တိုင် ဝင်ရောက်စုစားတော်မူပါ'

ဗောဓိပုဂ္ဂိုလ်က ပြန်ပြောလိုက်ပြီး ဗိုလ်မင်းဗြတ်ဇေက အတွင်း

ဆောင်လာကာ ကတ္တီပါခြုံလွှာနှင့် လွှမ်းခြုံထားသည့် အထုပ်အဖိုး

ကို ပြလိုက်သည်။

ရုတ်တရက် ကြည့်မည်ဆိုလျှင် အထုပ်အဖိုးတစ်ခုနှင့် သတ္တန်

လည်း လှုပ်လှုပ်ရွရွ ဖြစ်နေသည်ကို မြင်ရသဖြင့် ဗိုလ်မင်းဗြတ်ဇေ

အံ့သြဖွယ် နားမလည်နိုင်သည့် အမူအရာဖြင့် ငေးစိုက်ကြည့်နေပေသည်။

'ဒီမှာ ဗောဓိပုဂ္ဂိုလ်၊ ဒါက ဘာလဲ၊ အထဲက တလှုပ်လှုပ် တရွရွနဲ့။ အထုပ်

အဖိုးမှာ ဘာတွေ ပါသလဲ'

ဗိုလ်မင်းဗြတ်ဇေက မေးလိုက်သည်။

'ဗိုလ်မင်းသီရိဗြတ်ကမ္မန်ရဲ့ အမိန့်အရ ကျွန်တော်တို့ညီနောင် ဦးဦး

တို့က လှေယာဉ်ပေါ်မှာ ချုပ်နှောင်ထားဖို့ ဖမ်းဆီးလာတဲ့ အတွန်းရန်သူ

တို့က မင်းသိဒ္ဓတ်ပါ။ သူ့ရဲ့ ခါးပိုက်ထဲမှာ ပါလာတဲ့ စာလွှာကို ဗိုလ်မင်း

ဇေ စုစားတော်မူပါဦး'

ဗောဓိပုဂ္ဂိုလ်သည် ပြောပြောဆိုဆို မိမိ၏လက်ရေးဖြင့် မင်းသိဒ္ဓတ်အား

ဘင်းသွေးဆောင်ပြီး ညွတ်ကွင်း ထောင်ခဲ့သည့် စာလွှာကို ထုတ်ပြလိုက်

ဗိုလ်မင်းဗြတ်ဇေသည် ဗောဓိပုဂ္ဂိုလ်၏လက်မှ စာလွှာကို ယူပြီး ဖတ်ရှုကြည့်

သည်။

အရှင်သား မင်းသိဒ္ဓတ်။ သီရိဗြတ်ကမ္မန်အမည်ခံ အညတရ

စစ်သည်တော်၏ အတိတ်ဇာတ်ကြောင်းနှင့် တကွ သူ၏ လျှို့ဝှက်ဇာတ်

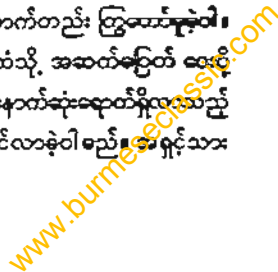
များကို ဖြည့်ဖြည့်စုံစုံ သိရှိလိုပါက ဓနုကန်ဖြန့် မွန်းတည့်ချိန်တွင် ဖြည့်စေင်

ဆိပ်အနီးရှိ ရင်ကွဲစရပ်သို့ အရှင်သားတစ်ယောက်တည်း ကြွလာရမည်။

သီရိဗြတ်ကမ္မန်၏ အတွင်းရေးနှင့် တကွ ၎င်းထံသို့ အဆက်မပြတ် ဝေးဖွဲ့

နေသည့် လျှို့ဝှက် ညွှန်ကြားချက်များအနက် နောက်ဆုံးဆုတ်ခွာသည့်

လျှို့ဝှက်ညွှန်ကြားချက် အချို့ကိုပါ ယူဆောင်လာခဲ့ပါစေ။ အရှင်သား

သိလိုသည့် အချက်အလက် မှန်သမျှကို တိကျမှန်ကန်စွာ ပြောဆို
 အရှင့်သား ပေးအပ်ခဲ့သည့် ကတိအတိုင်း ထိုက်သင့်သည် ဆို
 လာဘ်တော်များ ချီးမြှင့် မ စလိမ့်မည်ဟု ယုံကြည်ပါသည်။
 'လက်စသတ်တော့ ဒီလိုကိုး၊ မင်းသိဒွတ်ကို ဘယ်လိုစီရင်ကြ
 ဗိုလ်မြင်းမြတ်သည် ဗောဓိပုဂ္ဂိုလ် လက်ရေးဖြင့် မင်းသိဒွတ်အား
 ယောင် သွေးဆောင်ပြီး ညွတ်ကွင်းထောင်လိုက်သည့် စာလွှာကို ဖတ်
 မေးလိုက်ပြန်သည်။

'စောစောက အစီရင် ခံခဲ့တဲ့အတိုင်း ဗိုလ်မင်း သိရီမြတ်က
 အမိန့်အရ ကျွန်တော်တို့ညီနောင် ဦးစီးတဲ့ တိုက်လှေယာဉ်ပေါ်ကို ယူ
 သွားပြီး ဘုရင်မကြီး တိုင်းခန်းလှည့်လည်တော်မူပြီး ရွှေမြို့တော်ကို ပြန်
 ကြွမြန်းတော်မူတဲ့ အချိန်အထိ တိုက်လှေယာဉ်ပေါ်အတွင်း မပြေးနိုင်
 ချုပ်နှောင်ထားဖို့ အစီအစဉ် ရှိပါတယ်'

'အင်း သိရီမြတ်ကမ္ပန် သိရီမြတ်ကမ္ပန်။ မင်းအတော် ညီထွက်
 သားပဲ။ မင်း ထောင်လိုက်တဲ့ ညွတ်ကွင်းထဲ မင်းသိဒွတ် တစ်ခါတည်း ထိုင်
 လာတာပဲ'

ဗိုလ်မင်းမြတ်သည် အခန်းထောင့်ရှိ တလှုပ်လှုပ် တရွရွဖြစ်နေ
 အထုပ်အထိုးကို ကြည့်ရှင်း ပါးစပ်မှ ရေရွတ်လိုက်သည်။ ပြီးမှတစ်ဖန် ရေ
 သလို ဖြစ်လာသဖြင့် ဟက်ဟက်ပက်ပက် ရယ်မောလိုက်ပေသည်။

အခန်း ၃၂

မြို့စားလေးဗညားအိမ်မှာ ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ ကိစ္စများဖြင့် မအား
 ရအောင် အလုပ်ရှုပ်လျက် ရှိသည့်အပြင် တစ်ချိန်တစ်ခါက မူးမူးလူးလူး
 လက်မှတ်ရေးထိုးခဲ့မိသည့် စာတမ်းတစ်စောင်မှာ ရန်သူ့လက်တွင်းသို့
 နေမှုကြောင့် အချိန်မရွေး မင်းပြစ်မင်းဒဏ်သင့်နိုင်သည့် အခြေအနေတွင်
 သော်လည်း ဘုရင်မကြီး တိုင်းခန်းလှည့်လည်တော်မူလာလျှင် မြို့စား
 ဦးအိမ်ဟော်တွင် တည်းခိုးရန် အစီအစဉ်ရှိသဖြင့် မိမိရင်ဆိုင်နေရသည့် ပြစ်
 မှားကို မစဉ်းစားနိုင်ဘဲ ဘုရင်မကြီး တိုင်းခန်းလှည့်လည်တော်မူလာ
 သည့်ဝတ်ကျောပွန်စွာ ပြုစုရန်နှင့် ဘုရင်မကြီး၏ အသက်အန္တရာယ်လုံ
 အောက် ကာကွယ်စောင့်ရှောက်ရန် ကိစ္စအဝဝကို အချိန်ရှိသရွေ့ အခွင့်
 ထူးအထူး ဆောင်ရွက်နေရပေသည်။

ရာပြည့်စာအုပ်တိုက်

ထိုအတောအတွင်း ဘုရင်မကြီး တိုင်းခန်းလှည့်လည်တော်မူလာလျှင်
 ဘုရင်မကြီးအပါးတွင် ခစားခွင့်ရစေရန် ကြိုးပမ်းလျက်ရှိသော အခွင့်အရေး
 အများမှာ မြို့စားလေးဗညားအိမ်ထဲ ချဉ်းကပ်ပြီး မြို့စားလေးဗညား ဦးအိမ်
 တော်စားနေကြသဖြင့် မြို့စားလေးမှာ တစ်နေ့တခြား မျက်နှာဖွင့်လှန်းလျက်
 ရှိပေသည်။

မိမိတို့၏ အကျိုးကို လိုလားသဖြင့် မြို့စားလေးအား ဝိုင်းဆန်းခြင်းထက်
 ပြီး ကပ်ပါး ရပ်ပါး လုပ်နေသူများမှာ လျော့သွားသည်မရှိဘဲ ဘုရင်မကြီး
 တိုင်းခန်းလှည့်လည်ရန် အချိန်နီးကပ်လာလေလေ မြို့စားလေးထံ ကပ်ပါး
 သွားလှပဲပြီး မြောက်စားသူများ၏ ဦးရေမှာ များပြားလာလေလေ ဖြစ်သဖြင့်
 နှယ်နနယ်သေးသည့် မြို့စားလေး ဗညားအိမ်မှာ အလိုလို ဘဝင်မြင့်လျက်
 ပြန် သိရီမြတ်ကမ္ပန်သည် မြို့စားလေး ခြေလှမ်းမမှားစေရန်အတွက် မြို့စား
 အား မျက်ခြည်ပြတ်မခံဘဲ ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်နေလေသည်။

သိရီမြတ်ကမ္ပန်၏ မူလအကြံအစည်မှာ မြို့စားလေး ဗညားအိမ်၏
 ကံအန္တရာယ် ကာကွယ်ရေးအတွက် ဘုရင်မကြီး တိုင်းခန်း လှည့်လည်
 တော်မူလာသည့်အချိန်အထိ မြို့စားလေးဗညားအိမ်အား မိမိ ရဲဘော်ရဲဘက်
 ဖြစ်သော ဗောဓိပုဂ္ဂိုလ်နှင့် ဗောဓိတို့ ဦးစီးသည့် တိုက်လှေယာဉ်ပေါ်တွင်
 နေထိုင်ထားရန် ဖြစ်သော်လည်း ဗညားအိမ်အား သေကြောင်းကြံစည်နေသော
 ဝိဘော်ဝမ်းကွဲ မင်းသိဒွတ်အား ဗောဓိနှင့် ဗောဓိတို့၏ တိုက်လှေယာဉ်
 တွင် ချုပ်နှောင်ထားပြီးဖြစ်၍ ဗညားအိမ်၏ အသက်အန္တရာယ်ကို မစိုးရိမ်
 တော့သဖြင့် မိမိ၏ မျက်စိအောက်မှ အပျောက်မခံဘဲ စောင့်ရှောက်နေခြင်း
 ရှိပေသည်။

မြို့စားလေး၏ စံအိမ်တော်တွင် အချိန်အခါမလပ်ရအောင် ဧည့်သည်
 ဝင်ထွက်လျက်ရှိသည့်ကြားမှ တစ်ခုသော ညနေခင်းတွင် မြို့စားလေး
 အိမ်သည် ၎င်း၏ ကျယ်ဝန်းခုံညားသည့် အိမ်ခန်းဆောင်သို့ သိရီမြတ်
 အား ခေါ်ပြီး ၎င်း၏ ရှေ့ရေနှင့်ပတ်သက်၍ ဆွေးနွေးတိုင်ပင် နေကြ
 တော့ ရပေသည်။

'အကြည့်တော်၊ ကျွန်တော်ကို တစ်ယောက်တည်း ဘယ်တော့မှ ပစ်
 ချားနဲ့။ ကျွန်တော်နဲ့ တစ်သက်လုံး အတူနေသွားရမယ်။ ဒါမှ အဆွေ
 အဘောင်း ပီသမယ် မဟုတ်လား'
 ဗညားအိမ်က သိရီမြတ်ကမ္ပန်အား တစ်သက်လုံး မိမိနှင့်အတူ
 နေရန် တောင်းတောင်းပန်ပန် ပြောလိုက်သည်။

ရာပြည့်စာအုပ်တိုက်

'အကြည်တော်ကို ကျုပ် ပစ်မသွားပါဘူး။ ဒီအတွက်တော့ စိတ်...
ဘုရင်မကြီး တိုင်းခန်းလှည့်လည်တော်မူပြီး ရွှေမြို့တော်ကို ပြန်လည်...
တော် မူတဲ့ အချိန်အထိ အကြည်တော်ကို ကျုပ် စောင့်ရှောက်နေပါ...
အကြည်တော် လက်မှတ်ရေးထိုးခဲ့တဲ့ စာတမ်းကိုလည်း သမိန်စက္က...
မရ ရအောင် ပြန်ယူပေးပါမယ်။ ပြန်ယူလို့မရရင် တစ်နည်းနည်းနဲ့ ဖျက်...
ကျုပ် တာဝန်ယူပါတယ်။ အကြည်တော်ကို ကျုပ် ပစ်ထားခဲ့ပြီး ထွက်...
မဟုတ်ပါဘူး။ ကျုပ် တာဝန်ယူထားတဲ့ လုပ်ငန်းတာဝန်တွေကို အောင်...
ထမ်းရွက်ပြီးတဲ့ အခါကျမှ ကျုပ် သွားမှာပါ'

'ဘာဖြစ်လို့ သွားရမှာလဲ၊ ဘယ်ကို သွားမှာလဲ'

'တိုင်းပြည်အတွက် တာဝန်ထမ်းစရာတွေ ရှိပါသေးတယ်။ အ...
သွားမယ် ဆိုတာတော့ ပြောလို့ မဖြစ်သေးပါဘူး'

'ကျွန်တော့်ဆီမှာ နေရင်လည်း တိုင်းပြည်ရဲ့ တာဝန်ကို ထမ်း...
နိုင်ပါတယ်။ အကြည်တော်နဲ့ ထိုက်တန်မယ့် ရာထူးဌာနန္တရကို ရရှိအောင်...
ကြီးကို လျှောက်တင်ပေးပါမယ်'

မြို့စားလေး ဗညားအိမ်က မိမိ၏ စေတနာကို ထုတ်ဖော်လိုက်...

မြို့စားလေးရဲ့ စေတနာကို လေးစားပါတယ်။ ကျေးဇူးတင်ပါ...

ဒါပေမဲ့ ရာထူးဌာနန္တရကို ကျုပ်အလိုမရှိပါဘူး။ ရာထူးစည်းစိမ်ကို ခံစား...
စိတ်ဆန္ဒလည်း မရှိပါဘူး။ ကျရာ နေရာကနေပြီး နိုင်ငံရဲ့တာဝန်ကို ထမ်း...
ရရင် ကျေနပ်တာပဲ။ ကျုပ်က ဓားတပ်လက်ကို အရင်းတည်ပြီး ထွက်...
အသက်ကို ဘုရင်မကြီးနဲ့ နိုင်ငံတော်အတွက် ပေးအပ်ထားပြီးသား...
အတွက် စစ်သားကောင်းပီသစွာ တိုင်းပြည်အတွက် အသက်နဲ့လဲပြီး...
ထမ်းသွားဖို့ စိတ်ပိုင်းဖြတ်ထားပါတယ်'

'စစ်သားကောင်း ပီသစွာ တိုင်းပြည်အတွက် အသက်နဲ့...

တာဝန်ထမ်းရွက်သွားချင်တဲ့ ဆန္ဒပြင်းပြနေတယ်ဆိုရင်လည်း လွယ်ပါ...
ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် ဦးစီးပြီး အင်အားတောင့်တင်းတဲ့ တပ်မတော်...
ဖွဲ့စည်းဖို့ အစီအစဉ် ရှိပါတယ်။ ကိုယ်ရံတော်တပ်လောက်နဲ့ ကျွန်...
မတင်းတိမ်ဘူး။ နိုင်ငံတော်အတွက် တကယ်တမ်း အားကိုးရမယ့် တပ်မတော်...
တစ်ခု ဖြစ်လာအောင် ပြင်ဆင်ဖွဲ့စည်းသွားဖို့ အကြံအစည် ရှိနေတာ...
ြဲ အဲဒီ တပ်မတော်မှာ အကြည်တော်ကို ဗိုလ်မှူးအဖြစ် စီမံခန့်ခွဲဖို့...
ပေးချင်တယ်။ ကျွန်တော့်ကိုပါ စစ်ရေးစစ်ရာ စစ်ပညာများကို လက်...
သင်ကြားပို့ချပေးပြီး စစ်သည်တော်ကောင်းတစ်ယောက် ဖြစ်လာအောင်

လိုပါတယ်။ ခမည်းတော် နတ်ရွာစံမြို့စားကြီး ထင်ထင်တင်တင်...
မည်းတော်ကိုယ်တိုင် ဦးစီးကွပ်ကဲပြီး တိုက်ပွဲပေါင်း...
တန်းက ပါဝင်ဆင်နွှဲခဲ့ဖူးတာကို ကျွန်တော်လည်း အားကျွမ်း...
ခြေရာကို နင်းနိုင်အောင် ကြိုးစားနေပါတယ်'

'အကြည်တော်ရဲ့ စိတ်ဓာတ်နဲ့ သတ္တိကို ချီးကျူးပါတယ်။ ဒါပေမဲ့...
တော် အသက်အရွယ် ငယ်ပါသေးတယ်။ အသက်နှစ်ဆယ်ကျော်...
လောက် စောင့်ပါဦး'

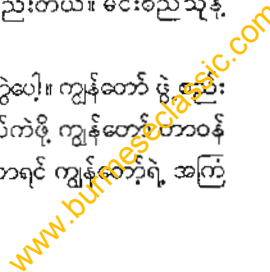
'ကျွန်တော် မငယ်တော့ပါဘူး။ အသက်နှစ်ဆယ်ပြည့်ဖို့ လပိုင်းလောက်...
တယ်။ မင်းစည်သူနဲ့ဆိုရင် ကျွန်တော်နဲ့ အသက်အရွယ်ချင်း သိပ်မကွာ...
ဘူး။ မင်းစည်သူက ကျွန်တော်ထက် လပိုင်းလောက်သာ အသက်ကြီး...
တယ်။ မင်းစည်သူတောင် စစ်သားကောင်းတစ်ယောက် ဖြစ်နိုင်သေးရင်...
ကျွန်တော်ကော ဘာဖြစ်လို့ စစ်သားကောင်း မဖြစ်နိုင်ရမှာလဲ။ ဒါထက်...
အသက်အရွယ် သတင်းကို အကြည်တော် ကြားပြီးပြီလား'

'သူ့ရဲ့ ဒဏ်ရာကို ပြောတာလား'

'မှန်ပါတယ်။ အရိုးဘုရား သီရိမာလာ ထိပ်ထားသခင်မဆီက နောက်ဆုံး...
သီရတုံ သတင်းအရ ဆိုရင် မင်းစည်သူရဲ့ဒဏ်ရာ သက်သာလာပြီလို့...
ပါတယ်။ အသက်အန္တရာယ်အတွက် စိုးရိမ်ရတဲ့ အခြေအနေက ကျော်လွန်...
အန္တရာယ်လည်း သိရပါတယ်။ ပြီးတော့ သူ့ရဲ့ အိမ်ထောင်ရေးကိစ္စလည်း...
ပိုင်ပြေသွားပါပြီ။ ကျွန်တော်နဲ့ လူကြီးချင်း သဘောတူ စေ့စပ်ကြောင်းလမ်း...
ညီမတော် နှင်းစကရီနဲ့ မင်းစည်သူတို့ သင့်မြတ်သွားကြတာကို အရိုးဘုရား...
ကန့်ကွက်တော့ပါဘူး။ ကျွန်တော့် အနေနဲ့လည်း ကြည်ကြည်ဖြူဖြူ...
လွတ်ပါတယ်'

'ဒီစကား ကြားရတာ ဝမ်းသာပါတယ်။ ဒီလို ဖြစ်လိမ့်မယ်လို့လည်း...
လှောင်ထားပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ မင်းစည်သူ အနေနဲ့ကတော့ အရင်ကလို တင်ဦး...
လည်း လွတ်လွတ်လပ်လပ် မဟုတ်တော့တဲ့အတွက် ကျုပ်နောက်ကို သူ...
နိုင်တော့မှာ မဟုတ်ဘူး။ ဒီအတွက် ကျုပ်ဝမ်းနည်းတယ်။ မင်းစည်သူနဲ့...
လမ်းခွဲရတော့မယ်'

'မင်းစည်သူနဲ့ လမ်းခွဲရင် ကျွန်တော်နဲ့ လက်တွဲပေါ့။ ကျွန်တော် ဖွဲ့စည်း...
တပ်မတော်ကို အကြည်တော်ကိုယ်တိုင် ဦးစီးကွပ်ကဲဖို့ ကျွန်တော်တာဝန်...
ရစေ။ ဘုရင်မကြီး တိုင်းခန်းလှည့်လည်တော်မူလာရင် ကျွန်တော့်ရဲ့ အကြံ

အင်းညိုကို ဘုရင်မကြီးထံ ရွှေနားတော်ကြား လျှောက်ထားပြီး ဘုရင်မကြီး
ဒိုင်ပြုချက် ရအောင် ကျွန်တော် ဆောင်ကြဉ်းပေးပါမယ်'

'ဘုရင်မကြီးအနေနဲ့ ဘယ်နည်းနဲ့မှ ခွင့်ပြုမှာ မဟုတ်ဘူး။ ကျုပ်အဖေ
ဘုရင်မကြီး ကောင်းကောင်းသိတယ်။ ကျုပ်ကို ဘုရင်မကြီးကိုယ်တိုင်
ဌာနနှစ်ကြီးတွေ ချီးမြှင့်ခဲ့ပေါင်း များပါပြီ။ ဒါပေမဲ့ ဘယ်တုန်းကမှ လက်
ခဲ့ပါဘူး။ နိုင်ငံတော်ကို ချစ်မြတ်နိုးစွာ စစ်သားကောင်းတို့မည်သည်
ဌာနနှစ်ရ တပ်မက်မောတဲ့စိတ်ကို ပယ်ဖျက်ပြီး နိုင်ငံတော်အတွက် အနစ်
အမြိတမ်း အသင့်ရှိနေဖို့ လိုပါတယ်။ ရာထူးတို့၊ အာဏာတို့ဆိုတာ
ပျက်စီးစေနိုင်ပါတယ်။ ရာထူးအာဏာကို ကျုပ် မမက်မောဘူး။ တိုင်း
အတွက် ကျရာနေရာက တာဝန်ထမ်းရွက်ခွင့်ရာတာကိုပဲ အင်မတန် ခွန်
သန့်စင်တဲ့ ဆုကြီးလာဘ်ကြီးလို့ ကျုပ် ထင်တယ်။ အဲဒီ ဆုလာဘ်က
တယ်လို့ ဆုလာဘ်မျိုးကိုမှ အလိုမရှိဘူး'

'ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် စစ်သည်တော်ကြီး ကွ်တော်ကို စွန့်ပစ်မသွား
နိုင်ငံတော်အတွက် အသက်နဲ့လဲပြီး တာဝန်ထမ်းစရာရှိရင် ကျွန်
အကြည်တော် စစ်သည်တော်ကြီးနဲ့ အတူလက်တွဲပြီး တာဝန်ထမ်းရွက်
ပါရစေ။ စစ်သည်တော်ကြီးနဲ့ သေအတူ ရှင်မကွာ နိုင်ငံတော်ရဲ့ တာ
ထမ်းရွက်ပါရစေ'

'မြို့စားလေးရဲ့ အစစ်မတော် နှင်းကေသရာက ခွင့်ပြုပါမလား
ကျွန်တော့်ကို ဘယ်သူမှ တားလို့ မရဘူး။ မှန်တယ်ထင်ရင်
ပဲ။ ပြီးတော့ နိုင်ငံတော်အတွက် အသက်နဲ့လဲပြီး တာဝန်ထမ်းရွက်တယ်
ယောက်ျားတွေနဲ့သာ သက်ဆိုင်တဲ့ ကိစ္စပါ။ မိန်းမတွေရဲ့ အလုပ် မဟုတ်
ဒါထက် အစစ်မတော် နှင်းကေသရာအကြောင်း ပြောလို့ အခုတလော
တော်ကြီး အပေါ်မှာ အစစ်မတော် စိတ်ခုန်နေပုံ ရတယ်။ ဘာကြောင့် စိတ်ခု
တော့ မသိဘူး။ မေးလို့လည်း မရဘူး။ ဒါပေမဲ့ အစစ်မတော်ရဲ့ အမူ
ကြည့်ရတာ ခါတိုင်းနဲ့ မတူဘူး။ အကြည်တော် စစ်သည်တော်ကြီး
အစစ်မတော် အမူအရာ ပြောင်းလဲနေတာ သတိမထားမိဘူးလား'

ဗညားအိမ်က စကားစပ်မိသဖြင့် မေးလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပေသည်
'ကျုပ်တော့ဖြင့် ကျုပ်ကိစ္စနဲ့ကျုပ် အလုပ် မအားနိုင်အောင် ဖြစ်
လဲးသ သတိမထားမိပါဘူး။ ကျုပ်အပေါ်မှာ နှင်းကေသရာ စိတ်ခုန်
ဆိုတာ အကြည်တော် မြို့စားလေး ဘယ်လိုလုပ်ပြီး သိနိုင်ပါသလဲ'
သီရိဗြတ်ကမ္မန်က ပြန်မေးလိုက်သည်။

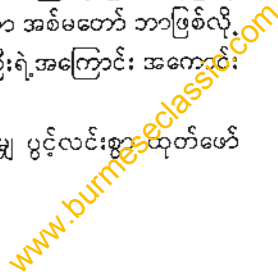
'အကြည်တော်မှာ နားနဲ့မျက်စိ မရှိဘူးလား။ အစစ်မတော်
အကြည်တော် နည်းနည်းလေးမှ သတိထားပြီး မသွားဘူး။

'သတိမထားမိလို့ ဘယ်လိုမှ ထူးခြားတာတို့ မသွားဘူး။
'ကျွန်တော်တော့ သတိထားမိတယ်။ အစစ်မတော်
နည်းကလေးမှ မတူဘူး။ တစ်မူထူးခြားနေတယ်။ အကြည်
တော်ကို အရင်ကလို ဖော်ဖော်ရွေရွေ နှုတ်ခွန်းဆက်သေးရဲ့လား။
မြိုင်ရင် မျက်နှာလွှဲသွားတယ် မဟုတ်လား။ မျက်နှာလွှဲလို့ မရတဲ့
ညည်း စကားတစ်ခွန်းမျှ မပြောဘဲ တုတ်တိုဘော လုပ်နေတယ် မဟုတ်
အကြည်တော် ဒီလမ်းက လာတာ မြိုင်ရင် အစစ်မတော် ဟိုလမ်းက ကွေ
ဘာကိုကော သတိမပြုမိဘူးလား။ ဒါတင် မကသေးဘူး။ အကြည်တော်
လာလှုပ်ရှားမှုကို မသိမသာ ချောင်းမြောင်းလေ့လာ နေတာကိုပါ ကျွန်တော်
သိပြုမိပါတယ်'

'ဟင် ဟုတ်လား။ ဒါတွေကို ကျုပ်တော့ တစ်ခုမှ သတိမထားမိဘူး'
'အကြည်တော် သတိမထားမိရင်သာ ရှိရမယ်။ အစစ်မတော်ကတော့
အကြည်တော်ရဲ့ အမူအရာကို အမြဲတမ်း အက်ခတ်နေတာ တွေ့ရတယ်။
အကြည်တော်နဲ့ မတော်တဆ မျက်နှာချင်းဆိုင်မိတဲ့ အခါတွေမှာ ချက်ချင်း
မျက်နှာလွှဲလိုက်ပြီး မျက်နှာကြီး ရှစ်ခေါက်ချိုးနဲ့ ဟိုလူကို မာန်လိုက်။ ဒီလူကို
လိုက်နဲ့ နီးရာလူကို မာန်မဲနေတာပဲ။ ဒါဟာ ဘာဖြစ်လို့လဲ'

'ကျုပ်ဖြင့် ဒါတွေကို သတိမပြုမိပါဘူး'
သီရိဗြတ်ကမ္မန်က ညည်းညည်းညာညာ ပြောလိုက်သည်။
'လက်ဦးအစ ပထမတုန်းကတော့ ကျွန်တော်လည်း သတိမမူမိပါဘူး။
အစစ်မတော်ရဲ့ အမူအရာ တစ်နေ့တခြား သိသိသာသာ ပြောင်းလဲလာလို့
အမူဘဲ နေလို့ မရတော့ဘူး။ ကျွန်တော့်ကို သမိန်စက္ကဝေါ လောင်းရိပ်
ထက်က လွတ်မြောက်လာအောင် အကြည်တော် ကယ်တင်ခဲ့တဲ့ ကျေးဇူးတွေ
အတွက် ထောက်ထားရမှန်းမသိဘဲ အကြည်တော်ကို တမင်သက်သက်
သွပ်နေတာ မကောင်းတဲ့အကြောင်း ကျွန်တော်၊ ပြောတဲ့အခါ ကျွန်တော်ကို
တောင်းထိုးပြီး ကျွန်တော့်ကိုတောင် စစ်သည်တော်ကြီးရဲ့ မှိုင်းမိနေပြီလို့
ပြောသွားသေးတယ်။ စစ်သည်တော်ကြီးအပေါ်မှာ အစစ်မတော် ဘာဖြစ်လို့
ခုန်နေမှန်း မသိဘူး။ ခုတလော စစ်သည်တော်ကြီးရဲ့ အကြောင်း အကောင်း
အစစ်ခွန်းမျှ မပြောဘူး'

ဗညားအိမ်က ၎င်း၏ စိတ်ထဲတွင် ရှိသမျှ ပွင့်လင်းစွာ ထုတ်ဖော်
ဆိုလိုသည်။

ကျုပ်အပေါ်မှာ အကောင်းမပြောဘူး ဆိုရင် မကောင်းတော့ ပြောတာပဲ

သီရိဗြတ်ကမ္ပန်က စကားစ ရအောင် မေးလိုက်သည်။

ပြောတာမှာ ရစရာမရှိအောင် ပြောတာ။ အစ်မတော်လောက် လေးစားစား မသိတတ်တဲ့လူ မရှိဘူး။

ဘာတွေများ ပြောလို့လဲ။

စစ်သည်တော်ကြီးဟာ လူလိမ်လူကောက်လို့ ပြောတယ်။ ကလေးလို့လည်း ပြောတယ်။ ကဲ့ရဲ့စရာ မရှိရင် စစ်သည်တော်ကြီး နှုတ်ခမ်းထောင်လွန်းတယ်လို့တောင် ကဲ့ရဲ့သေးတယ်။

နှုတ်ခမ်းမွေး ထောင်လွန်းတယ် ဟုတ်လား။ ဒီလိုဆိုရင် နှုတ်ခမ်းကို ရိတ်ပစ်ရမလိုလို ဖြစ်နေပြီ။ ကျုပ်ရဲ့ နှုတ်ခမ်းမွေးကို ဘာဖြစ်လို့ မသိပါ။ မွေး စူးနေတာလဲ။

အကြောင်းမရှိ အကြောင်းရာပြီး ပြောနေတာပါ။ မိန်းမတွေလျှာရည်ပါတယ်။ စိတ်အပြောင်းအလှဲ သိပ်မြန်တယ်။ သူတို့ လိုရင်တစ်ခုခု မလိုရင်တစ်မျိုး။ နှုတ်ခမ်းမွေးထောင်တာ သူတို့နဲ့ ဘာဆိုင်လို့လဲ။ တမင်သက်သက် ပြောစရာမရှိ ကြိဖန်ပြီး ပြောနေတာ။

ဗညားအိမ်က မဲ့ကာရွဲကာဖြင့် ပြန်ပြောလိုက်သည်။

အကြောင်းမရှိ အကြောင်းရာပြီး ပြောနေတာ ဟုတ်မယ် မထင်မတတ်ဘူး။ ကျုပ်အပေါ်မှာ အထင်လွဲစရာ တစ်ခုခု ရှိလို့ ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်။

သီရိဗြတ်ကမ္ပန်က ပြန်ပြောလိုက်သည်။

အထင်လွဲစရာ ဘာရှိလို့လဲ။ ပြီးတော့ လူချင်း ဒါလောက် ခြေထောက်နင်းနေတဲ့ ဥစ္စာပဲ။ အထင်လွဲစရာရှိရင် ပြောင်ဖွင့်မေး လိုက်ပါတော့တယ်။ နေ့သား ဒီလို မဟုတ်ဘူး။ အကြည်တော်ရဲ့ ကွယ်ရာမှာ အကြည်တော် မထောင်ကြောင်းတွေသာ တောင်စဉ် ရေမရ လျှောက်ပြောနေတာပဲ။ ပြောစရာ မရှိဘူး။ အကြည်တော် မျက်နှာပေါက်ဆိုးတယ် ဆိုပြီး ကဲ့ရဲ့ဖြစ်တင်နေတာပဲ။

မျက်နှာပေါက်ဆိုးတယ် ဟုတ်လား။ မျက်နှာပေါက်ဆိုးတာ မဟုတ်ဘူး။ ကျုပ်ဘာသာကျုပ် နေတတ်သလို နေတာပါ။

ဒါကို ကျွန်တော် သိပါတယ်။ အစ်မတော်လည်း မသိဘဲ မနေဘူး။ အကြောင်းတူနဲ့ကတော့ အကြည်တော် ဣန္ဒြေသိက္ခာ ရှိတယ်လို့ ပြောတာပဲ။ သူ့စိတ်နဲ့ အခန့်မသင့်တော့ ဣန္ဒြေရရ နေတာကိုပဲ မျက်နှာပေါက်ဆိုးပြီး ကဲ့ရဲ့ပြန်တာပါ။ ခုတလော အစ်မတော်နဲ့ မျက်နှာပေါက်ဆိုးတာပဲ။ ဒါကြောင့်လည်း သိပ်မျက်နှာချင်း မဆိုင်ဘူး။

ရုပြည်စာအုပ်တိုက်

မြို့စားလေး ဗညားအိမ်က ပြန်ပြောလိုက်သည်။ ထိုအခိုက်တွင် ဗညားအိမ်နှင့် သီရိဗြတ်ကမ္ပန်တို့ ဆွဲသွားသောအခါပင်

ကြည့်အခန်းထဲသို့ မြို့စားလေး၏ အမူထမ်းတစ်ဦး ဝင်လာပြီး နေထိုင်ခန်းသို့ လွန်သည့် အရပ်မှ ရိုသေစွာ ခစားနေပေသည်။

မြို့စားမင်းအတွက် စာလွှာတစ်စောင် ပါရှိလာကြောင်းပါ။

အမူထမ်းက ရိုသေစွာ အစီရင်ခံရင်း ၎င်းနှင့်အတူ ပါလာသည့် ဦးပါအိတ်ကို မြို့စားလေး၏ လက်သို့ ဆက်သလိုက်သည်။

ဘယ်သူ့ဆီက စာလွှာလဲ။

အမည်နာမကို မသိကြောင်းပါ။ သို့ရာတွင် ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီး၏ ဝတ်စားအင်္ကျီများကို ကြည့်ရခြင်းအားဖြင့် ဗိုလ်မှူးကြီးတစ်ဦး ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု ခန့်မှန်းရကြောင်းပါ။

အမူထမ်းက ပြန်ပြောလိုက်ရာ မြို့စားလေး ဗညားအိမ်သည် ခေတ္တမျှ စိတ်မှောင်ကြုတ်၍ စဉ်းစားနေပေသည်။

စာလွှာ ပေးလိုက်ရုံတင် ပေးလိုက်တာလား။

မှန်လှပါ။ မြို့စားမင်းနှင့် တွေ့လိုကြောင်းလည်း မိန့်ကြားကြောင်းပါ။

အမူထမ်းက ပြန်လည်၍ လျှောက်တင်လိုက်ရာ ဗညားအိမ်သည် ခေတ္တမျှ စဉ်းစားနေရာမှ ကတ္တီပါအိတ်ကို ဖွင့်၍ အထဲမှ ပေရွက်ကို ဆွဲထုတ်လိုက်သည်။

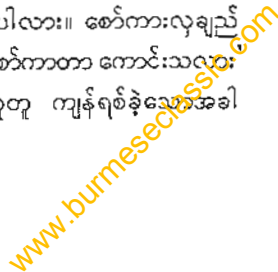
ပေရွက်ပေါ်တွင် ရေးသားထားသော လက်ရေးလက်သားကို မြင်လိုက်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ဗညားအိမ်မှာ မျက်နှာပျက်သွားပြီး ဖြူဖတ်ဖြူရော်သွားပေသည်။ ပေရွက်ကို ကိုင်ထားသော လက်မှာလည်း တုန်တုန်ယင်ယင် ဖြစ်၍ နေပေသည်။

ပေရွက်ပေါ်တွင် ရေးသားထားသော လက်ရေးမှာ ဗိုလ်မှူးသမိန်စက္ကဝေါ လက်ရေးလက်သား ဖြစ်နေသဖြင့် ဗညားအိမ်မှာ ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်သွားခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ သမိန်စက္ကဝေါထံမှ စာလွှာဖြစ်ကြောင်း သိရသည်နှင့် အတူပင် ဦးပါအိတ်ကို ဗညားအိမ်သည် စာလွှာယူလာသူအား အခန်းထဲမှ ထွက်သွားရန် ခန့်မှန်းပေးလိုက်သည်။

လက်စသတ်တော့ သမိန်စက္ကဝေါရဲ့ စာပါလား။ စော်ကားလှချည်

ကျွန်တော်ရဲ့ ပိုင်နက်ကိုလာပြီး ကျွန်တော်ကို စော်ကာတာ ကောင်းသလား။ အခန်းထဲတွင် နှစ်ယောက်တည်း အတူတူ ကျန်ရစ်ခဲ့သေးအခါ ဗညားအိမ်က ဒေါသသံဖြင့် ပြောလိုက်သည်။

ရုပြည်စာအုပ်တိုက်

'သူ့စာလွှာမှာ ဘာတွေ ပါသလဲဆိုတာ ဖတ်ကြည့်စမ်းပါဦး'

သီရိဗြတ်ကမ္ဘာ့က သတိပေးလိုက်ရာ ဗညားအိမ်သည် တုန်ယင်သည့် ဖြစ်ပွားမှုကို ကိုင်ပြီး သမိန်စက္ကဝေါ၏ စာကို ဖတ်ကြည့်လိုက်သည်။ ဖတ်ရင်းဖတ်ရင်း ဗညားအိမ်၏ မျက်နှာမှာ ဖြူဖပ်ဖြူရော် ဖြစ်နေရာမှ နီရဲရာမှ ညိုမည်းသွားပေသည်။

'သူ့စာလွှာထဲမှာ ဘာတွေပါလို့ အကြည်တော်ရဲ့ စိတ်ကို ထိန်းသွားရတာလဲ။ သူလည်း သမိန်စက္ကဝေါ၊ အကြည်တော်လည်း မြို့စားဗညားအိမ်မှာ ဘာများ အရေးလုပ်နေစရာ လိုသေးသလဲ။ အလျှော့မပေးချင်စမ်းပါနဲ့။ ငါ့တစ်ယောက်လုံး ရှိပါသေးတယ်'

သီရိဗြတ်ကမ္ဘာ့ကသည် ဗညားအိမ်၏ အမူအရာကို အကဲခတ်နေရာမှာ အားပေးစကား ပြောကြားလိုက်သည်။

'ကျွန်တော်လည်း အရေးမလုပ်ပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော့်ပိုင်နက်ထဲမှာ လာပြီး ကျွန်တော့်ကို စော်ကားတာ ခံပြင်းလွန်းလို့ပါ။ ကျွန်တော့်ကို စော်ကားတာ မကသေးဘူး။ အစ်မတော် နှင်းကေသရာကိုပါ ထိပါးစော်ကားထားတယ်။ သူ့အလို မလိုက်ရင် ကျွန်တော့်ကိုပါ မင်းပြစ်မင်းဒဏ်သင့်စေလုပ်ပြမယ် ဆိုပြီး ခြိမ်းခြောက်လိုက်သေးတယ်။ သူ့စာလွှာကို အကြည်တော် ဖတ်ကြည့်စမ်းပါဦး။ ပြီးတော့ ကျွန်တော် ဘယ်လို တုံ့ပြန်ရမလဲဆိုတာ အကြည်တော် ပေးစမ်းပါ'

ဗညားအိမ်မှာ ရှက်လည်းရှက်၊ ဒေါသလည်းထွက်သည့် အမူအရာကို နှင်း၏လက်မှ စာလွှာကို သီရိဗြတ်ကမ္ဘာ့က၏ လက်သို့ ပေးအပ်လိုက်သည်။

သီရိဗြတ်ကမ္ဘာ့ကသည် ဗညားအိမ်၏ လက်မှ စာလွှာကို လှမ်းသွားရာ ဗညားအိမ်၏ အမူအရာကို အကဲခတ်လိုက်ရာ တစ်ကိုယ်လုံး နုတ်ပူပူပူပူ ဖြစ်လှုပ်နေသည်ကို တွေ့ရပေသည်။

ဗညားအိမ်၏ အမူအရာကို အကဲခတ်နေရာမှာ သမိန်စက္ကဝေါ၏ စာလွှာကို ဖတ်ရှုကြည့်လိုက်ပြန်သည်။

ဆောင်းတူးမြို့စားလေး ဗညားအိမ်သို့ -

အကြည်တော် ဗညားအိမ်။

ဘုရင်မကြီး တိုင်းခန်းလှည့်လည်တော်မူလာလျှင် အကြည်တော်၏ စံအိမ်တို့ ယာယီ တံခန်းတော်အဖြစ် သတ်မှတ်ကာ တည်ဆောက်ပေးရမည် ဖြစ်သဖြင့် အကြည်တော် မျက်နှာပွင့်လန်းနေကြောင်း အကြည်တော်၏ စကားကြားသိနေရပါသည်။ ဘုရင်မကြီးအား နီးကပ်စွာ ဖူးမြော်စေရမည်။

ရရှိရေးအတွက် အကြည်တော်၏ ခြေသလုံးတို့ ခေတ္တ တပ်ဝါးရပ်ဝါးလုပ်နေကြသူများ ရှိနေသည်ကိုလည်း သိရပါသည်။

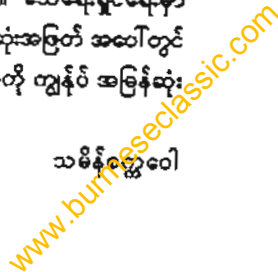
အကြည်တော်ထံ ကျွန်ုပ် လာရောက်ခြင်းမှာ အကြည်တော်ထံမှ အကူအညီ တစ်ခုခု ရယူလို၍ အကြည်တော်၏ ခြေသလုံးတို့ ခေတ္တလာရောက်ခြင်း ဖြစ်သည်ဆိုလျှင် မှားမည် မဟုတ်ပါ။ သို့ရာတွင် သူ့အကြီးအား နီးကပ်စွာ ဖူးမြော်စေစားခွင့် ရရှိရေးအတွက် အကြည်တော်၏ ခြေသလုံးကို ဖက်လိုခြင်း မဟုတ်ပါ။

လူမတန် နတ်တမျှ ရောမောလှပသည့် အကြည်တော်၏ အစ်မတော် နှင်းကေသရာအား ကျွန်ုပ်၏ ကြင်ရာတော်အဖြစ် မြောက်စားခွင့်ပြုအပ်၍ ခြေသလုံးဖက်ပြီး ခွင့်ပန်လိုခြင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။

အကြည်တော်၏ အစ်မတော် နှင်းကေသရာအား ကျွန်ုပ်၏ ကြင်ရာတော် အဖြစ်သို့ ရောက်ရှိလာမှသာ နှင်းကေသရာ၏ မျက်နှာကို ထောက်ထား၍ အကြည်တော် အပေါ်တွင် ယောက်ဖတော်အဖြစ် ကျွန်ုပ် သက်ညှာနိုင်မည် ဖြစ်သည်ကို အကြည်တော် သိထားစေလိုပါသည်။

အကြည်တော် သိပြီး ဖြစ်သည့်အတိုင်း အကြည်တော်၏ အသက်သည် ကျွန်ုပ်၏ လက်ရပ်တွင်း၌ ရှိနေသည်ကို အစဉ် သတိရစေလိုပါသည်။ အကြည်တော်အား မင်းပြစ်မင်းဒဏ် သင့်စေမည့် သက်သေခံစာတမ်းတစ်စောင် ကျွန်ုပ်ထံတွင် လုံခြုံစွာ သိမ်းဆည်းထားသည်ကို အကြည်တော် သိပြီးဖြစ်၍ အထူးတလည် ဖော်ပြရန် လိုမည် မထင်ပါ။ ဤစာတမ်းကို အကြည်တော်၏ အစ်မတော် နှင်းကေသရာအား ကျွန်ုပ်၏ ကြင်ရာတော်အဖြစ် မြောက်စားသည့် နေ့တွင် ဖျက်ဆီးပစ်ရန် ကြံရွယ်ထားပါသည်။

ကျွန်ုပ်အကြံအစည် အောင်မြင်ရေးအတွက် အကြည်တော် အခွင့်ကုန် ကူညီလိုမိမည်ဟု ယုံကြည်ပါသည်။ အကြည်တော်၏ အစ်မတော် နှင်းကေသရာသည် အကြည်တော်အား အသက်နှင့်ထပ်တူ မျစ်မြတ်နိုးကြောင်း ကျွန်ုပ် ကောင်းစွာ သိသဖြင့် အကြည်တော်၏ အကူအညီတို့ တောင်းခံရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ အကြည်တော်၏ သေရေးခွင့်ရေးမှာ အကြည်တော်၏ အစ်မတော် နှင်းကေသရာ၏ အဆုံးအဖြတ် အပေါ်တွင် တည်နေပါသဖြင့် နှင်းကေသရာ၏ အဆုံးအဖြတ်တို့ ကျွန်ုပ် အမြန်ဆုံး ကြားနာလိုပါ၏။

အထက်ပါစာကို သိရှိပြတ်ကမ္မန်က အသံထွက်အောင် ဖတ်ပြန်ပြီးသည့်အဆုံးတွင် မြို့စားလေး ဗညားအိမ်မှာ ဆောက်တည်ရာ မရသေးသော်လည်း သိတ်လန်တုန်လုပ်သည့် အမှုအရာဖြင့် အောက်နှုတ်ခမ်းကို ပြတ်လှေကားကိုက်၍ သိရှိပြတ်ကမ္မန်အား အားကိုးသည့် အမှုအရာဖြင့် ကြည့်လိုက်ပါစဉ်

ပညားအိမ်က အားကိုးအားထားဖြင့် အကြံဉာဏ်တောင်းလိုက်သော်လည်း နှင်းကေသရာရဲ့ သဘောထားကကော ဘယ်လိုလဲ။ သမိန်စက္ကဝေါ မဟုတ်ပါဘူး။ ဆက်သပုံလို့ ဆက်သရင်လည်း ခိုးခိုခံရော ခရီးပါဘူး။ အကြည့်တော်ကို အရက်မူးအောင်တိုက်ပြီး အကြည့်တော် လူနုနုသုနုနုအောင် အရက်မူးနေတုန်း လက်မှတ်ရေးထိုးခိုင်းလို့ လက်မှတ်ရေးထိုးခဲ့ရတိုင်း ဘုရင်မကြီး သဘောပေါက်အောင် လျှောက်တင်လိုက်ရင် အကြည့်တော် အပေါ်မှာ အပြစ်ယူမှာ မဟုတ်ပါဘူး။ ဘုရင်မကြီးရဲ့ တရားဉာဏ်ကို သဘောထားကို ကျုပ် သိပါတယ်။ တစ်ဖက်စကားကို ဘုရင်မကြီးအကြည့်တော် မမူပါဘူး။

အပေါ်မှာ မေတ္တာသက်ဝင်ခဲ့ဖူးလား။ အကြည့်တော်၊ ကျွန်တော့်ကို မကူညီနိုင်တော့ဘူးလား။ မကူညီမှာကို မပူပါနဲ့။ တတ်နိုင်သမျှ ကူညီပါမယ်။ သမိန်စက္ကဝေါအညည်းထားတဲ့ အကြည့်တော်ရဲ့ လက်မှတ်နဲ့ စာတမ်းကိုပါ ပြန်ရအောင် ကူညီပါမယ်လို့ ကျုပ် ကတိပေးခဲ့ပြီးပြီ မဟုတ်လား။ ဒါပေမဲ့ လောလောဆယ်မှာ ဘုရင်မကြီးရဲ့ အသက်အန္တရာယ် ကာကွယ်ရေးအတွက် တာဝန်ရှိနေရတာကို ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ ကိစ္စကို ခေတ္တ ဆိုင်းငံ့ထားရဦးမယ်။ အခြေအနေအခြေအညည်း စောင့်ကြည့်ရလိမ့်မယ်။ ဒါဖြင့် သမိန်စက္ကဝေါကို ကျွန်တော်တစ်ယောက်တည်း ရင်ဆိုင်ရမယ်လို့ တော့

ဘာမှ ထူးထူးထွေထွေ လုပ်နေစရာ မလိုပါဘူး။ သူလည်း စက္ကဝေါ၊ ငါလည်း ဗညားအိမ်ဆိုပြီး လာမယ့်ဘေးကို ရဲရဲကြီး ပြေးတွေ့စမ်းပါ။ ကြောက်စိတ်ကို ပယ်ဖျက်ပြီး ရဲစိတ်ကို မွေးစမ်းပါ။ သမိန်စက္ကဝေါအခြမ်းခြောက်တာကို အရေးလုပ်နေစရာ မလိုပါဘူး။ အရေးမလုပ်တဲ့ အမှုအရာကို သမိန်စက္ကဝေါကို မျက်နှာပြောင်တိုက်ပြီး မျက်နှာချင်း ဆိုင်လိုက်စမ်းပါ။ နည်းကလေးမှ မကြောက်ပါနဲ့။ လူမှန်ရင် မွေးတစ်နေ့၊ သေတစ်နေ့ပဲ။ သေကြောက်မနေစမ်းပါနဲ့။ သေရမှာကို မကြောက်ရင် လောကမှာ ဘာကြောက်စရာ မရှိတော့ဘူး။ ယောက်ျားပဲ။ စိတ်ကို တင်းထားစမ်းပါ။

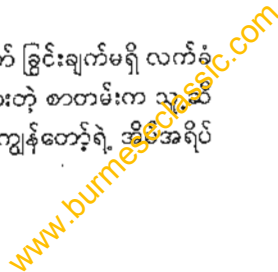
ဒီအတွက် ဘာမှ မစိုးရိမ်ပါနဲ့။ ဘုရင်မကြီးရဲ့ ရွှေလက်

အကြည့်တော်၊ ကျွန်တော့်ကို မကူညီနိုင်တော့ဘူးလား။ မကူညီမှာကို မပူပါနဲ့။ တတ်နိုင်သမျှ ကူညီပါမယ်။ သမိန်စက္ကဝေါအညည်းထားတဲ့ အကြည့်တော်ရဲ့ လက်မှတ်နဲ့ စာတမ်းကိုပါ ပြန်ရအောင် ကူညီပါမယ်လို့ ကျုပ် ကတိပေးခဲ့ပြီးပြီ မဟုတ်လား။ ဒါပေမဲ့ လောလောဆယ်မှာ ဘုရင်မကြီးရဲ့ အသက်အန္တရာယ် ကာကွယ်ရေးအတွက် တာဝန်ရှိနေရတာကို ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ ကိစ္စကို ခေတ္တ ဆိုင်းငံ့ထားရဦးမယ်။ အခြေအနေအခြေအညည်း စောင့်ကြည့်ရလိမ့်မယ်။ ဒါဖြင့် သမိန်စက္ကဝေါကို ကျွန်တော်တစ်ယောက်တည်း ရင်ဆိုင်ရမယ်လို့ တော့

မဟုတ်ပါဘူး။ အကြည့်တော် တစ်ယောက်တည်း အတွေ့မခံပါနဲ့။ အကြည့်တော်ရဲ့ အပါးမှာ အကြည့်တော်ရဲ့ အမှုထမ်းတွေကို အခါမလပ် ရှိနေတာကို သမိန်စက္ကဝေါကို ဧည့်ခံတဲ့ အခါမှာလည်း အခြားဧည့်သည်တွေနဲ့အတူ မကူညီပါနဲ့။ အခြားဧည့်သည်တွေထက် ပိုပြီး သူ့ကို အရေးမပေးဘဲ သူ့ရဲ့တဲနေရာကို အကြည့်တော် မသွားပါနဲ့။ အကြည့်တော် ရှိတဲ့နေရာကို အကြည့်တော်ရဲ့ မြို့စားပီသရွာ ခပ်တည်တည် မျက်နှာထားနဲ့ ဆက်ဆံပါ။ အကြည့်တော်ရဲ့ အတွေးမခံပါနဲ့။

နစ်ယောက်ချင်း တွေ့ခွင့် တောင်းရင်းကော ....' 'တွေ့ခွင့်မပေးနိုင်ဘူး ဆိုပြီး မောင်းနှင်ထုတ်လိုက်ပေါ့' 'ခြိမ်းခြောက်လာရင်ကော ....' 'အကြည့်တော်ရဲ့ အမှုထမ်းတွေကို ခေါ်ပြီး ဧည့်ခန်းထဲက ခွဲသွားဖို့ အမိန့်ပေးလိုက်ရုံပဲ ရှိတာပေါ့' 'အကြည့်တော်ရဲ့ အကြံပေးချက်ကို ကျွန်တော် ခြင်းချက်မရှိ လက်ခံပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော် လက်မှတ်ရေးထိုးထားတဲ့ စာတမ်းက သူ့ဆီမှာ ချားတာ ခက်တယ်။ ဒီစာတမ်းသာ မရှိဘူးဆိုရင် ကျွန်တော့်ရဲ့ အိမ်အရိပ်အောက် နင်းခွင့်ရမှာ မဟုတ်ဘူး'

နစ်ယောက်ချင်း တွေ့ခွင့် တောင်းရင်းကော ....' 'တွေ့ခွင့်မပေးနိုင်ဘူး ဆိုပြီး မောင်းနှင်ထုတ်လိုက်ပေါ့' 'ခြိမ်းခြောက်လာရင်ကော ....' 'အကြည့်တော်ရဲ့ အမှုထမ်းတွေကို ခေါ်ပြီး ဧည့်ခန်းထဲက ခွဲသွားဖို့ အမိန့်ပေးလိုက်ရုံပဲ ရှိတာပေါ့' 'အကြည့်တော်ရဲ့ အကြံပေးချက်ကို ကျွန်တော် ခြင်းချက်မရှိ လက်ခံပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော် လက်မှတ်ရေးထိုးထားတဲ့ စာတမ်းက သူ့ဆီမှာ ချားတာ ခက်တယ်။ ဒီစာတမ်းသာ မရှိဘူးဆိုရင် ကျွန်တော့်ရဲ့ အိမ်အရိပ်အောက် နင်းခွင့်ရမှာ မဟုတ်ဘူး'

ဒီစာတမ်းအတွက် ပူပင်မနေပါနဲ့။ ဘုရင်မကြီးရဲ့ ရွှေလက်တော်
ထပ်နည်းနဲ့ မှ မရောက်စေရအောင် ကျုပ်တာဝန်ယူတယ်။ ကဲ သမိန်စက္က
နည်းခန်းက စောင့်နေလိမ့်မယ်။ လာမယ့်ဘေးကို ပြေးတွေ့လိုက်စမ်းပါ။ ဒီ
ဘစ်ခုတော့ ကျုပ် မှာလိုက်ချင်တယ်။ သူ့ရှေ့ကို ရောက်ရင် ခပ်တည်
သူ့နေရရ ဆက်ဆံပါ။ နည်းနည်းကလေးမှ အမူအရာ မပျက်ပါစေနဲ့။ ငြိ
ခိတ်ကို မတွေ့ပါနဲ့။ ကြောက်မွေးပါရင် ဇာနည်နဲ့ နုတ်ပစ်လိုက်စမ်းပါ။

သီရိဗြတ်ကမ္မန်က ရဲဆေးတင်ပေးလိုက်ရာ မြို့စားလေး ဗညား
မှာ ကြောက်စိတ်များ ပျောက်ကွယ်သွားပြီး ရဲစိတ်ရဲမာန်များ ဝင်လာကာ
မျက်နှာမှာ သိသိသာသာ ကြည့်လင်၍ လာပေသည်။ သီရိဗြတ်ကမ္မန်
တွင်လည်း ယခင်ကထက် ပိုမို၍ ကြည့်ညှိအားထားသည့် စိတ်များ တဖြည်း
ပေါ်ပေါက်လာပေသည်။

'မင်းလည်း သမိန်စက္ကဝေါ၊ ငါလည်း ဗညားအိမ်၊ ရှမ်းနဲ့ဆင်
ပြင်မှာ တွေ့ကြသေးတာပေါ့'

မြို့စားလေး ဗညားအိမ်သည် လက်သီးလက်မောင်းတန်း၍ ကြောက်
ရင်း သီရိဗြတ်ကမ္မန်၏ ဩဝါဒအတိုင်း ရဲစိတ်ရဲမာန်မွေး၍ သမိန်စက္က
မျက်နှာချင်းဆိုင်ရန် စည်ခန်းဆောင်ရှိရာသို့ တည်ငြိမ်သည့် ဣန္ဒြေဖြင့် ထွ
သည်ကို မြင်ရသောအခါ သီရိဗြတ်ကမ္မန်သည် ကျေနပ်သည့် အမူအရာ
မျက်စိတစ်ဆုံး ကြည့်ရင်း ကျန်ရစ်ခဲ့ပေသည်။

အခန်း ၃၃

အိမ်ခန်းဆောင်တွင် တစ်ယောက်တည်း ကျန်ရစ်ခဲ့သောအခါ သီရိဗြတ်က
သည် လေသာပြတင်း ရှိရာသို့ လာခဲ့ပြီး ပြတင်းပေါင်ကို မှီ၍ ဘုရင်
အသက်အန္တရာယ် ကာကွယ်ရေးအတွက် မိမိအပေါ်တွင် ကျရောက်
နည်းသည် တာဝန်ဝတ္တရားများမှာ တစ်ချိန်ထက်တစ်ချိန် ကြီးလေးလာ
စဉ်းစားရင်း၊ ဘုရင်မကြီး တိုင်းခန်းလှည့်လည်တော်မူလာလျှင် မည်သို့
ထံ၌ရေးအစီအစဉ်များ ပြုလုပ်ရမည်ကို ကြံစည်စိတ်ကူးနေရာမှ
စိတ်အာရုံမှာ နှင်းကေသရာထံ ရောက်ရှိသွားပြန်သဖြင့် မသိမသာ သ
မျှတိုက်သည်။

လေသာပြတင်းမှ မှန်းမျှော်ကြည့်လိုက်သောအခါ ကျယ်ပြန့်

တာဝန်နှင့် ရှည်လျားမြင့်မားသည့် တောင်တန်းကြီးများကို တရားရေး
ရပေသည်။ တောတန်းနှင့်တောင်တန်း အကြားတွင် ခိမ်းခန်းသိပြည်သည်
တင်ယာဝဲခင်းများကို သာယာကြည်နူးဖွယ်ရာ တွေ့မြင်ရပေသည်။ ဤနေရာ
သေသို့ သီရိဗြတ်ကမ္မန် ရောက်လာခြင်း၏ အဓိက အကြောင်းရင်းမှာ
ကြီးသက်တော်ရှည်၏ တာဝန်ပေးချက်အရ ဆောင်းတူးမြို့သို့ ဘုရင်မကြီး
ခန်းလှည့်လည်တော်မူလာစဉ် ဘုရင်မကြီးအား လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်ရန်
သည်နေကြသော သစ္စာဖောက် လူတစ်စု၏ အန္တရာယ်ကို အကြောင်းခဲ့ ဖြစ်
ပေသည်။

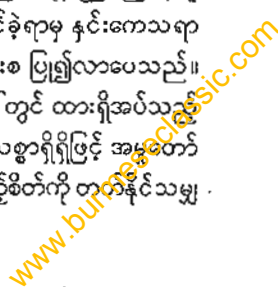
ဤရှည်ရွယ်ချက်ဖြင့် သီရိဗြတ်ကမ္မန်သည် မိမိကိုယ်ကို မိမိ အတွင်း
ထင်မှ မကြာမီက လွတ်မြောက်လာခဲ့သည့် ကြေးစားစစ်သည်တော်အသွင်
နှင်းကေသရာထံ ရောက်ရှိလာခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

ဘုရင်မကြီးအား လုပ်ကြံရန် ကြံစည်နေသူများတွင် နှင်းကေသရာ
နှင်း၏မောင်တော် မြို့စားဗညားအိမ်တို့ ဦးစီးပါဝင်နေသည် ဟူသော
အင်းအရ နှင်းကေသရာနှင့် ဗညားအိမ်တို့၏ စိတ်ရင်းသဘောထားများကို
နှင်းကေသရာက နှစ်စမ်းထောက်လှမ်းနိုင်စေရန် အတွင်းလူအဖြစ်သို့ ရောက်ရှိ
ကြီးစားခဲ့ပေသည်။ သီရိဗြတ်ကမ္မန်၏ ကြီးစားမှုမှာ အောင်မြင်လာခဲ့ပြီ။

နှင်းကေသရာနှင့် ဗညားအိမ်တို့၏ စိတ်ချယုံကြည်ခြင်း ခံရသည့်
ခင်းပွန်း အဖြစ်သို့ ရောက်ရှိလာခဲ့ပေသည်။

အတွင်းလူအဖြစ်သို့ ရောက်ရှိလာသောအခါ နှင်းကေသရာနှင့်
အိမ်တို့မှာ ဘုရင်မကြီးအား လုပ်ကြံရန် အကြံအစည်တွင် ပါဝင်ခြင်း
နှင်းတို့အား ဓားစာခံအဖြစ် သစ္စာဖောက်များက ရှေ့တန်းသို့ တွန်းပို့
သော ဖြစ်သည်ကို လည်းကောင်း၊ နှင်းကေသရာနှင့် ဗညားအိမ်တို့မှာ
မကြီး အပေါ်တွင် အသက်နှင့်လဲပြီး သစ္စာစောင့်သိသူများ ဖြစ်သည်ကို
အတင်း သိမြင်လာပေသည်။ ထိုသို့ သိမြင်လာသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက်
သေသရာနှင့် ဗညားအိမ်တို့အား အကာအကွယ်ပေး၍ ငှင်းတို့မောင်နှမကို
အဖြစ် ထားရှိကာ ဘုရင်မကြီးအား လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်ရန် ကြံစည်နေသူ
နည်းပရိယာယ် အမျိုးမျိုးဖြင့် ရှင်းလင်းသုတ်သင်ခဲ့ရာမှ နှင်းကေသရာ
တွင် သီရိဗြတ်ကမ္မန်သည် တစ်နေ့တခြား စွဲလမ်းစ ပြု၍လာပေသည်။

သို့ရာတွင် သီရိဗြတ်ကမ္မန်မှာ တိုင်းပြည်အပေါ်တွင် ထားရှိအပ်သည့်
နှင်း ဝတ္တရားများကို ဦးစားပေးပြီး တာဝန်သိသိ၊ သစ္စာရှိရှိဖြင့် အမူတော်
စည်နေသူဖြစ်၍ နှင်းကေသရာအပေါ်တွင် စွဲလမ်းသည့်စိတ်ကို တတ်နိုင်သမျှ

...က်ပြီး နှင်းကေသရာအား ၎င်းနှင့် ထိုက်တန်သည့် မိုးအုံးနောင်နှင့် ...
...ရန် မိုးအုံးနောင်အား မေတ္တာဘွဲ့ စကားလင်္ကာများ ရေးစပ်သီကုံး...
...အပ်သည့် အကူအညီများ ပေးခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

ယခုမူ မိမိ၏ ကြိုးစားမှုမှာ ခဲလေသမျှ သဲရေကျ ဖြစ်ခဲ့ရသည့်...
စောစောက ဗညားအိမ် ပြောသွားသည့် စကားအရ နှင်းကေသရာသည်...
အပေါ်တွင် အထင်လွဲမှားကာ မျက်နှာချင်းပင် မဆိုင်လိုတော့သည့် အခြေ...
သို့ ရောက်နေသည်ကို သိရသဖြင့် သီရိဗြတ်ကမ္မန်၏ ရင်ထဲတွင် မခံချိ...
ဖြစ်ခဲ့ရပေသည်။ သို့ရာတွင် စိတ်ကိုတင်း၍ မိမိ ထမ်းရွက်ရမည့်...
ဝတ္တရားများကို ကျေပွန်စွာ ထမ်းရွက်ပြီးသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် နှင်းကေသ...
မောင်နှမထံပါးမှ ခွဲခွာ၍ နိုင်ငံတော်၏ သားကောင်းရတနာ စစ်သား...
ပီသစွာ မိမိ၏အသက်ကို နိုင်ငံတော်သို့ ပေးအပ်၍ နိုင်ငံတော်၏ လုံခြုံ...
နှင့် သာယာဝပြောရေးအတွက် ကျရာနေရာမှ ဆက်လက်၍ တာဝန်ထမ်း...
ရင်း နှင်းကေသရာ အပေါ်တွင် စွဲလမ်းခဲ့သည့်စိတ်များ ဖြေဖျောက်ရန်...
စိတ်ကူးနေရာမှ ရင်ထဲတွင် နင့်တင့်တင့် ဖြစ်လာသဖြင့် မသိမသာ သ...
မှုတ်ထုတ်လိုက်ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

နှင်းကေသရာအကြောင်း စိတ်ကူးယဉ်နေရာမှ ဥယျာဉ်တော်...
ရယ်သံ မောသံများနှင့် ဝမ်းသားအရ နှုတ်ခွန်းဆက်သံများကို အတို...
ပြန်သဖြင့် အသံကြားရာသို့ လှမ်းမျှော်ကြည့်လိုက်သောအခါ ဝတ်စား...
စားလှများ ဝတ်စားဆင်ယင်လာကြသည့် အထက်တန်းလွှာ အမျိုးသား...
သမီးများအား မြို့စားလေး ဗညားအိမ်က ကြိုဆိုစဉ်ခံနေသည်ကို မြင်ရ...
မြို့စားလေးနှင့်အတူ ၎င်း၏ လက်စွဲတော်များ၊ အိမ်တော်အ...
များနှင့် ကိုယ်ရံတော်များ ခြံရံလိုက်ပါလာကြသည်ကို သီရိဗြတ်ကမ္မန်...
ပြုမိပေသည်။

မြို့စားလေးမှာ ဘုရင်မကြီး၏ အရှိန်အဝါကြောင့် မျက်နှာခွင့်...
လျက် ရှိပေသည်။ မြို့စားလေးအား ခေါ်ချင်ပြောချင် အရေးလုပ်ချင်...
ပေါများလှသဖြင့် မြို့စားလေးမှာ တစ်ဦးချင်း အကွက်မလည်နိုင်အောင်...
နေရသည်ကို တွေ့မြင်ရပေသည်။

ဧည့်သည်တော်များအား တစ်ဦးစီ အလှည့်ကျ နှုတ်ခွန်း...
ဧည့်ခံနေရာမှ မြို့စားလေးသည် စိုးရိမ်မကင်းသည့် အမူအရာဖြင့် စံအိ...
သတ်သို့ သေမသာ လှည့်ကြည့်လိုက်သည်ကို သီရိဗြတ်ကမ္မန် သတိပြု

မြို့စားလေး၏ အမူအရာကို အကဲခတ်ရခြင်းအားဖြင့် သမိန်စက္ကဝေါနှင့်...
...နာချင်း ဆိုင်ရမည်ကို စိုးရိမ်ပူပန်သည့်အသွင် ဆောင်လျက် ရှိပေသည်။
မကြာမီ မြို့စားလေး ရှိရာသို့ သမိန်စက္ကဝေါသည် ၎င်း၏ ကိုယ်ရံတော်...
...ခြံကာ ပြီးရွှင်သော အမူအရာဖြင့် လာနေသည်ကို မြင်ရသဖြင့် သီရိဗြတ်ကမ္မန်...
...သည် မျက်တောင်မခတ်ဘဲ ငေးစိုက်ကြည့်နေမိပေသည်။

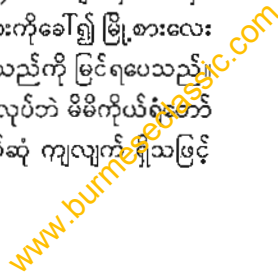
မြို့စားလေး ဗညားအိမ်၏ အနီးသို့ ရောက်သောအခါ သမိန်စက္ကဝေါ...
...သည် ပြီးရွှင်စွာဖြင့် ဦးညွတ်နှုတ်ဆက်လိုက်ရာ၊ မြို့စားလေးသည် သီရိဗြတ်ကမ္မန်...
...၏ ပေးခဲ့သည့်အတိုင်း တည်ငြိမ်ရင့်ကျက်သည့် ဣန္ဒြေဖြင့် ခွန်...
...လိုက်သည်ကို မြင်ရပေသည်။

သမိန်စက္ကဝေါသည် မြို့စားလေးအနီးသို့ ချဉ်းကပ်လာကာ မြို့စားလေး...
...မျက်နှာချင်း ဆိုင်လိုက်သည်ကို မြင်ရပြန်သည်။ မြေဟန်လက်ဟန်ဖြင့်...
...မိန်စက္ကဝေါက မြို့စားလေးအား နှုတ်ခွန်းဆက်သည်ကိုလည်း မြင်ရပေသည်။
...စားလေးက ဣန္ဒြေသိက္ခာဖြင့် တစ်ခွန်း၊ နှစ်ခွန်း ပြန်ပြောပြီး ခေါင်းယမ်း...
...သည်ကို မြင်ရပြီး သမိန်စက္ကဝေါသည် စောစောကထက် သွက်လက်လှုပ်ရှား...
...ခြေဟန်လက်ဟန်များဖြင့် စိတ်ပါလက်ပါ စကားပြောနေသည်ကို မြင်ရ...
...သည်။

သီရိဗြတ်ကမ္မန်က မြို့စားလေး ဗညားအိမ်သည် မိမိ သြဝါဒပေး...
...က်သည်အတိုင်း လိုက်နာ ဆောင်ရွက်နိုင်ပါမည်လောဟု သံသယ ဝင်လာကာ...
...မကင်းသည့် အမူအရာဖြင့် မျက်တောင်မခတ်ဘဲ ငေးစိုက်ကြည့်နေမိသည်။

သမိန်စက္ကဝေါက မြေဟန်လက်ဟန်ဖြင့် စိတ်ပါလက်ပါ ပြောဆိုနေ...
...လည်း မြို့စားလေးဗညားအိမ်မှာမူ သမိန်စက္ကဝေါ ပြောဆိုနေသည့် စကား...
...ကို စိတ်မဝင်စားသည့် အမူအရာဖြင့် မိမိ၏ ကိုယ်ရံတော်များနှင့်အတူ...
...ခြင်း ဧည့်သည်တော်များ ရှိရာသို့ ဣန္ဒြေရရ ထွက်ခွာသွားသည်ကို မြင်ရ...
...အခါ သီရိဗြတ်ကမ္မန်မှာ ဘာဝင်ကျသွားပေသည်။

သမိန်စက္ကဝေါအား ထားခဲ့ပြီး အခြားဧည့်သည်တော်များ ရှိရာသို့...
...စားလေး ဗညားအိမ် ထွက်ခွာသွားသည်ကို မြင်ရစေသာအခါ သမိန်စက္ကဝေါ...
...ဆုံးအားသင့်ပြီး ငေါင်းစင်းစင်းနှင့် ကျန်ရစ်ခဲ့ရာမှ ၎င်း၏ မျက်နှာထားမှာ...
...သိသာသာ ခက်ထန်လာပြီး ၎င်း၏ ကိုယ်ရံတော်များကိုခေါ်၍ မြို့စားလေး...
...အိမ်၏ နောက်သို့ ဒေါနှင့်မောနှင့် လိုက်ပါသွားသည်ကို မြင်ရပေသည့်...
...စားလေး ဗညားအိမ်မှာမူ သမိန်စက္ကဝေါကို အရေးမလုပ်ဘဲ မိမိကိုယ်ရံတော်...
...ခြံရံ၍ အခြားဧည့်သည်တော်များနှင့် စကားလက်ဆံ ကျလျက်ရှိသဖြင့်

...အောင်ပျက်စေဘဲ မြို့စားလေးနှင့် နှစ်ယောက်ချင်း တွေ့ခွင့်ရရန် အခွင့်အလမ်း
...ဆောင်ရင်း မိမိနှင့် ရင်းနှီးသော ဧည့်သည်တော်များနှင့် စိတ်မပါဘဲ
...မြည် ပြောဆိုနေသည်ကို တွေ့ရပေသည်။

လူခြေတိတ်ဆိတ်လျက် ရှိသည့် ဥယျာဉ်တော် တစ်နေရာထဲ
...စည်တော်တစ်ဦးသည် သစ်ပင်တစ်ပင်၏ အရိပ်အာဝါသကို ခိုလှုံ
...အပန်းဖြေနေသည်ကို မြင်ရသဖြင့် ထိုစစ်သည်တော်အား ဂရုစိုက်ပြီး
...လိုက်ရာ ဘုရင်မကြီးအား လုပ်ကြံရန် အင်းဝမှ စေလွှတ်သည့် သစ္စာ
...မင်းနန္ဒာ၏ အဝတ်အစားများကို ဝတ်စားဆင်ယင်ပြီး မင်းနန္ဒာ အသွင်
...သစ္စာဖောက်များ၏ အကြံအစည်ကို ပျက်ပြားသွားစေရန် အတွင်းမှ ဝင်
...ဖို့ ကြိုးစားလျက်ရှိသော ဗိုလ်မင်းဗြတ်စ ဖြစ်နေသည်ကို မြင်ရသဖြင့်
...ဗြတ်ကမ္ဘန်သည် ဗိုလ်မင်းဗြတ်စအား ဝေးစိုက်ကြည့်နေမိသည်။

ဗိုလ်မင်းဗြတ်စသည် သစ်ပင်ရိပ်တွင် ခိုလှုံ၍ အပန်းဖြေနေရာမှ
...ဗြတ်ကမ္ဘန် ရှိရာ လေသာပြတင်းပေါက်ဘက်သို့ မသိမသာ လှည့်ကြည့်
...ပြီး နဖူးပြင်မှ ချွေးများကို သပ်ချသည့် အမူအရာဖြင့် လက်ကိုမြှောက်၍
...ပေးလိုက်ရာ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်ကလည်း လက်ကိုမြှောက်၍ အချက်ပြ
...လိုက်ပြီး အခန်းထဲမှ ဆင်းလာခဲ့ပေသည်။

‘အကြည့်တော် မင်းနန္ဒာပါလား။ ဘယ်တုန်းက ရောက်နေပါ
...သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်သည် အနီးအနားရှိ ဧည့်သည်တော်များနှင့် အိမ်
...သားများအား ကြားလောက်အောင် ဗိုလ်မင်းဗြတ်စအား မင်းနန္ဒာ
...နှုတ်ခွန်းဆက်လိုက်ပြီး နှစ်ယောက်သား စကားတပြောပြောနှင့် လူရှင်
...နေရာသို့ ထွက်ခွာလာခဲ့ကြပေသည်။

‘ဘယ်လိုများ အကြောင်းထူးပါသလဲ’
...လူရှင်းသည့် နေရာသို့ ရောက်သောအခါ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က
...တိုက်ကြား မေးလိုက်သည်။

‘အကြောင်းကတော့ သိပ်မထူးပါဘူး။ မင်းနဲ့ တွေ့ချင်လို့ လာခဲ့
...ဒီမှာ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်၊ မင်းရဲ့ အကြံအစည်က အတော်နိပ်သားပဲ။ သစ္စာ
...မင်းသိဒ္ဓတ်ကို တိုက်လှေယာဉ်ပေါ်မှာ ချုပ်နှောင်ထားတာကို ငါမြင်ခဲ့ရ
...မင်း အတော်ဉာဏ်သွားသားပဲ။ ဒါပေမဲ့ သစ္စာဖောက်ကောင် အပေါ်မှာ
...သတိဉာဏ်လွန်း အားကြီးတယ် ထင်တယ်။ ငါ့သဘောအတိုင်းသာ ဆိုရင်
...ဒီရင်ပစ်လိုက်မှာ ဒီအကောင် မသေသေးသဖြင့် စိတ်မချရဘူး။ မတော်

...ကောင် ထွက်ပြေးလွတ်မြောက်သွားရင် မင်းရဲ့ အကြံအစည်တွေ ပျက်ပြား
...အောင် အနှောင့်အယှက် ပေးနိုင်တယ်’

ဗိုလ်မင်းဗြတ်စက သတိပေးလိုက်သည်။
...ထိုအခိုက်တွင် သမိန်စက္ကဝေါသည် ဧည့်သည်တော်များနှင့် ကောား
...နေရာမှ ဗိုလ်မင်းဗြတ်စနှင့် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်တို့ နှစ်ကိုယ်ကြား
...သည့် လူရှင်းသော နေရာဆီသို့ ဦးတည်လာနေသည်ကို မြင်ရသဖြင့် သီရိ
...ဗြတ်ကမ္ဘန်က ဗိုလ်မင်းဗြတ်စအား လက်ကုပ်ပြီး သတိပေးလိုက်သည်။

‘သမိန်စက္ကဝေါ လာနေတယ်။ ဗိုလ်မင်းဗြတ်စနဲ့ ကျွန်တော်တို့
...နားတာကို သူမြင်သွားရင် မကောင်းဘူး။ လာ... ဟိုရှေ့နားကို သွားကြမယ်’
...သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်သည် ပြောပြာဆိုဆို ဗိုလ်မင်းဗြတ်စကို ခေါ်၍
...ညီတော်၏ အစွန်ရှိ လူရှင်းသည့် နေရာသို့ လာခဲ့ကြပြန်သည်။

‘ဒီအကောင် ဘာလာရုပ်နေပြန်တာလဲ မသိဘူး။ သူ ရောက်တဲ့
...မှာ တစ်ခုခုတော့ ဖြစ်တာပဲ။ ဟိုလူကို ရန်စ၊ ဒီလူကို ရန်စနဲ့။ ရန်မရှိ
...ထောင်ပြီး လူတွေကို သတ်ခဲ့ပေါင်း များပြီ’

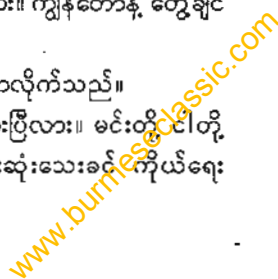
‘ဒီအကောင်အကြောင်း မပြောစမ်းပါနဲ့၊ နားခါးလှပါတယ်။ ဒါထက်
...မင်းဗြတ်စ လာတဲ့ကိစ္စကို ပြောစမ်းပါဦး’

‘ထူးထူးထွေးထွေးတော့ မဟုတ်ပါဘူး။ မင်းနဲ့ တွေ့ချင်လို့ လာခဲ့တာပါ။
...သတ် မိုးအုံးနောင်ရဲ့သတင်း ကြားပြီးပြီလား’
...ဗိုလ်မင်းဗြတ်စက ပြန်မေးလိုက်သည်။
...‘မိုးအုံးနောင် ဘာဖြစ်လို့လဲ’

‘ရင်ကွဲရေပုံမှာ သမိန်စက္ကဝေါရဲ့ လက်ချက်နဲ့ ကံကောင်းလို့ မသေ
...ဘာမှန် ပြောပြတဲ့အတိုင်းသာဆိုရင် သမိန်စက္ကဝေါ မတရား အနိုင်ယူ
...ဘူး။ မိုးအုံးနောင်လက်က ဓားလွတ်ကျသွားပြီး ခုခံကာကွယ်နိုင်စွမ်း မရှိတဲ့
...မှာ ရက်ရက်စက်စက် ထိုးခုတ်ပြီး အနိုင်ယူသွားတယ်လို့ သိရတယ်။
...နဲ့ ဒဏ်ရာက သေလောက်တဲ့ ဒဏ်ရာတော့ မဟုတ်ဘူးလို့ ဗောဗွန် ပြော

‘အင်း အတော်မှိုက်ကန်းတဲ့ အကောင်ပါလား။ ကျွန်တော်နဲ့ တွေ့ချင်
...လှတယ်’

‘သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က အားမလို အားမရ ပြောလိုက်သည်။
...ဘာလဲ၊ မင်းပေးထားတဲ့ ကတိကို မေ့သွားပြီလား။ မင်းတို့ငါတို့
...မှာ ကျရောက်လာတဲ့ တာဝန်ဝတ္တရား မပြီးဆုံးသေးခင် ကိုယ်ရေး

ထိုသို့တာ ကိစ္စနဲ့ပတ်သက်ပြီး အသက်အန္တရာယ် ထိခိုက်စေမယ့် အလုပ်တွေ
လုပ်ပါဘူး။ လုံးဝ ရှောင်ကြဉ်ပါမယ်လို့ မင်း ကတိသစ္စာ ဆိုခဲ့တယ် မဟာ
သား။ မင်းရဲ့တာဝန်က ဘုရင်မကြီး တိုင်းခန်းလှည့်လည်တော်မူလာခဲ့တဲ့
မှာ ဘုရင်မကြီးရဲ့ အသက်အန္တရာယ်ကို လုံခြုံအောင် ကာကွယ်စောင့်ရှောက်
တာဝန် မဟုတ်လား။

ဒါကို ကျွန်တော် သိပါတယ်။ ကျွန်တော် ပေးခဲ့တဲ့ ကတိကို မဟုတ်
ဘူး။

အေး မင်းရဲ့ကတိ တည်ပါစေ။ ငါတို့ရဲ့ လုပ်ငန်းတာဝန် မကြီး
သေးသမျှ ကာလပတ်လုံး ငါတို့ရဲ့ဓားနဲ့ ငါတို့ရဲ့အသက်ကို ဘုရင်မကြီး
နိုင်ငံတော်အတွက်သာ အသုံးချရမယ်။ ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ ကိစ္စအတွက်
မပြုရဘူး။ ဒါကို မင်းစွဲစွဲမြဲမြဲ မှတ်သားထားပါ။

ဒီအတွက် စိတ်ချပါ။

ပြီးတော့ မင်းကို ပြောစရာ စကားတစ်ခွန်း ကျန်သေးတယ်။
ပြောစရာရှိရင် ပြောသာ ပြောပါ။ အားမနာပါနဲ့။

နှင်းကေသရာနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ပြောစရာရှိလို့ မင်းဆီကို ငါလာခဲ့
ဗိုလ်မင်းမြတ်ဧက မိမိ ပြောစရာ စကားကိုနိဒါန်းပျိုးလိုက်ရာ
မြတ်ကမ္မန်မှာ ရင်ထဲတွင် ဒိတ်ခနဲ ဖြစ်သွားပေသည်။

နှင်းကေသရာ ဘာဖြစ်လို့လဲ။

သင်္ကာရနဲ့ မကင်းစရာ အပြုအမူတွေကို တွေ့ရပြန်တယ်လို့
သက်တော်ရှည်ဆိုက သတင်းကြားခဲ့တယ်။ မင်းကြီးသက်တော်ရှည်ကို
ညှင်းမပင်ဆိပ်ကို တိတ်တဆိတ် ရောက်ရှိလာပြီး ငါ့ကို အခေါ်လွှတ်လို့
သက်တော်ရှည်နဲ့ သွားတွေ့ခဲ့ရတယ်။

မင်းကြီးသက်တော်ရှည်က ဘာပြောသလဲ။

သူ့ဆီကို နောက်ဆုံး ရောက်ရှိလာတဲ့ ပစ်စာတစ်စောင်ကို
ပြောတယ်။

ပစ်စာတစ်စောင် နောက်ထပ် ရောက်လာပြန်သလား။ ဒါဟာ
သိဒ္ဓဘိရဲ့ လက်ချက်ပဲ။ ဒီပစ်စာဟာ နောက်ဆုံး ပစ်စာပါ။ နောက်ထပ်
ရောက်လာစရာ အကြောင်းမရှိတော့ပါဘူး။ ပစ်စာ ပို့တဲ့လူကို လတ်
သားပြီး ဒါထက် အဲဒီပစ်စာထဲမှာ ဘာတွေ ပါသလဲ။

ဘုရင်မကြီး တိုင်းခန်းလှည့်လည်တော်မူလာပြီး ဆောင်းတူ
အခန်းတော်မှာ တည်းခိုစံနေတော်မူချိန်မှာ ဘုရင်မကြီးကို တိတ်

သင်္ကာရနဲ့ သံစား
ကြီးနဲ့ နှင်းကေသရာကိုယ်တိုင် သစ္စာဖောက်တွေနဲ့ ရူးသီးသီးပြီး ကြံစည်
ကြောင်း စွပ်စွဲဖော်ပြထားတာ ကျုပ်ကိုယ်တိုင် ဖတ်ရှုခဲ့ရတယ်။

သစ္စာဖောက်တွေဆိုတာ ဘယ်သူတွေကို ဆိုလိုတာလဲ။ သစ္စာဖောက်
တွေရဲ့ အမည်နာမတွေကို ထုတ်ဖော်သေးသလား။

နှင်းကေသရာရဲ့ အမည်နာမ တစ်ခုတည်းကိုသာ ဖော်ပြပြီး
ခြေထားတာ ဖတ်ရှုခဲ့ရတယ်။ သစ္စာဖောက်တွေရဲ့ အမည်နာမတွေကို
ထုတ်ဖော်ပါဘူး။

ဒီလိုဆိုရင် နှင်းကေသရာ တစ်ဦးတည်းကိုသာ ရည်ညွှန်းသလား
တာ ရှင်းနေသားပဲ။

ကျုပ် သိချင်တာက ပစ်စာထဲမှာပါတဲ့ စွပ်စွဲချက်ဟာ ဘယ်အထိ
သလဲ။ ဒါကို ကျုပ် သိချင်တယ်။

လုံးဝကို မမှန်ပါဘူး။ မတရားသက်သက် လိဆယ်လုပ်ကြံပြီး စွပ်စွဲ
တာပါ။ နှင်းကေသရာတို့ မောင်နှမ ပျက်စီးရာပျက်စီးကြောင်း ကြံစည်နေတာပါ။

ဒီစကား အမှန်ပဲလား။ နှင်းကေသရာအတွက် မင်း အာမခံ ရဲ့ရဲ့လား။
ကျွန်တော် ပြောတာ မမှန်ရင် ဧကန်ဖြတ်ခံရပါတယ်။

အာမခံရဲ့လှချည်လား။ နှင်းကေသရာကို မင်း မျက်စိကျနေပြီ ထင်
တယ်။ မျက်စိကျမယ် ဆိုရင်လည်း ကျစရာပဲ။

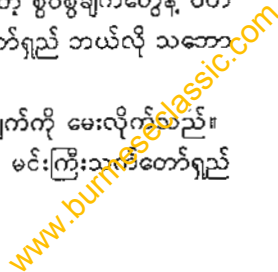
ဗိုလ်မင်းမြတ်ဧက သီရိမြတ်ကမ္မန်အား အကဲစမ်းလိုက်သည်။
ဗိုလ်မင်း ထင်သလို လုံးဝ မဟုတ်ပါဘူး။

မဟုတ်ဘူးလို့ ငြင်းနေရပေမယ့် မင်းရဲ့စကားကို ငါလက်မခံနိုင်ဘူး။
နှင်းကေသရာဟာ သူမတူအောင် ချောမောလှပတယ်။ အပြောအဆိုလည်း
တူတယ်။ မိန်းမတို့ရဲ့ ပရိယာယ် မာယာနဲ့ ဖြားယောင်းရင် မင်းလိုကောင်မျိုး
ထိပ်ထိပ်မလား။ ဘုရားလောင်း ဥဒေါင်းမင်းတောင် ဥဒေါင်းမနဲ့ ဖြားယောင်း
သောင်တော့ ညွတ်ကွင်းထဲ ဝင်တိုးမိသေးတာပဲ မဟုတ်လား။

ဗိုလ်မင်းမြတ်ဧက သီရိမြတ်ကမ္မန်အား အကဲစမ်းလိုက်ပြန်သည်။
ဗိုလ်မင်း ထင်သလို မဟုတ်ပါဘူး။ ဒါကို အသာထားပြီး မင်းကြီး

သက်တော်ရှည်ဆိုကို ရောက်လာတဲ့ ပစ်စာမှာ ပါရှိတဲ့ စွပ်စွဲချက်တွေနဲ့ ပတ်
သက်ပြီး နှင်းကေသရာ အပေါ်မှာ မင်းကြီးသက်တော်ရှည် ဘယ်လို သဘော
ထားသလဲ။ ဒါကို ကျွန်တော် မသိရဘူးလား။

သီရိမြတ်ကမ္မန်က မိမိ သိလိုသည့် အချက်ကို မေးလိုက်သည်။
နှင်းကေသရာရဲ့ စိတ်နေသဘောထားကို မင်းကြီးသက်တော်ရှည်

အတွင်းသိအစင်းသိ ဖြစ်နေတဲ့အတွက် ပစ်စာမှာပါတဲ့ စွပ်စွဲချက်တွေဟာ ယူဆချက်ထက် ပိုတယ်လို့ ယူဆနေပုံ ရတယ်။ နှင်းကေသရာဟာ မာန်မာန်န ခက်ထန်တယ် ခေါင်းမာတယ်။ သူ မှန်တယ်ထင်ရင် ဇွတ်တရွတ် လုပ်တတ်တယ် ဆိုတာ မင်းကြီးသက်တော်ရှည် ပြောပြလို့ ငါသိခဲ့ရတယ်။ ရှင်ဓမ္မဓရကို ဓမ္မဓရဘွဲ့ နှင်းအပ်ပြီး နန်းလျာအဖြစ် ထားရှိတဲ့ ကိစ္စနဲ့ပတ်သက်ပြီး ဘုရင်မကြီး အဆုံးအဖြတ်ကို သဘောမတူနိုင်ကြောင်း လူသိရှင်ကြား ထုတ်ဖော်ခဲ့တာ မဟုတ်လား။ ဒါကိုကြည့်ရင် နှင်းကေသရာဟာ သမက်တော်အကြီးရဲ့ ဘက်မှ သားတွေနဲ့ ပူးပေါင်းပြီး ဘုရင်မကြီးကို လုပ်ကြံဖို့ ကြံစည်ကောင်း ကြံစည်တယ်လို့ သံသယဖြစ်စရာ မရှိဘူးလား။ သံသယ ဝင်တဲ့လူကို အပြစ်ဆိုနိုင် မလား။

ဗိုလ်မင်းဗြတ်ဧက မင်းကြီး သက်တော်ရှည်၏ သဘောထား ပွင့်လင်းစွာ ထုတ်ဖော်လိုက်သည်။

အင်း ဗိုလ်မင်းပြောတဲ့ စကားတွေဟာ အမှန်ချည်းပဲ။ အသိကြည့်မယ်ဆိုရင်တော့ နှင်းကေသရာအပေါ်မှာ မင်းကြီးသက်တော်ရှည် သံဝင်နေတာ အပြစ်ဆိုစရာ မရှိဘူး။ ဒါပေမဲ့ မင်းကြီးသက်တော်ရှည်ရဲ့ အယူလှဲမှားနေတာတော့ အမှန်ပဲ။ ဘုရင်မကြီးအပေါ်မှာ နှင်းကေသရာ အသိလဲပြီး သစ္စာစောင့်သိတာ အမှန်ပဲ။

ဒါကတော့ မင်းရဲ့ ထင်မြင်ယူဆချက်ပဲ။ နှင်းကေသရာရဲ့ အစိုအမူအရာကို ငါ နီးနီးကပ်ကပ် လေ့လာကြည့်တဲ့အခါ မင်းသက်တော်ရှည်ရဲ့ ယူဆချက်ကို ငါ ထောက်ခံချင်သလိုလို ဖြစ်လာတယ်။ လေ့လာလိုရသလောက် နှင်းကေသရာဟာ အပြောအဆို လိမ္မာတယ်။ စိတ်ခိုင်တယ်။ သတ္တိလည်း ရှိတယ်။ သူ မှန်တယ်ထင်ရင် ဇွတ်တရွတ်လုပ် မိန်းမစား ဖြစ်ကြောင်း ငါ လေ့လာလို့ ရတယ်။ အရွယ်ကလည်း အရွယ်ရပ်ကလည်း သိပ်ချောတယ် မဟုတ်လား။ မင်းလို ကောင်မျိုးကို မိန်းမာယာနဲ့ လှည့်စားချင်တိုင်း လှည့်စားလို့ ရတာပေါ့။ မိန်းမာယာ သိတဲ့ ဆိုတာ မင်း ကြားဖူးတယ် မဟုတ်လား။ ချောတဲ့ လှတဲ့ မိန်းမကို ကြောက်ရတယ်။

ဗိုလ်မင်း လေ့လာလို့ ရသလို နှင်းကေသရာဟာ စိတ်ခိုင်တာ အသိသတ္တိကောင်းတာလည်း မှန်တယ်။ သူ မှန်တယ် ထင်ရင် ဇွတ်တရွတ် လုပ်တတ်တယ် ဆိုတာလည်း ကျွန်တော် ကောင်းကောင်းကြီး သိပါတယ်။ ရှင်ဘုရင်ကို အိမ်ရှေ့အရာ အပ်နှင်းတဲ့ ကိစ္စနဲ့ပတ်သက်ပြီး နှင်းကေသရာ

အဆုံးအဖြတ်ကို လူသိရှင်ကြား ကန့်ကွက်ခဲ့တယ် ဆိုတာလည်း အမှန်ပဲ။ သူ မှန်တယ် ထင်တာကို သူဖွင့်ပြောဖို့ ဝန်မလေးဘူး။ ဒါပေမဲ့ ဘုရင်မကြီး အပေါ်မှာ မိခင်ရင်းလို သဘောထားပြီး သစ္စာစောင့်သိ ရှိသော အမှန်ပဲ။ မိခင်ဓမ္မဓရ လူထွက်ကို နန်းလျာထားတဲ့ ကိစ္စကို ကန့်ကွက်ခဲ့တာဟာလည်း သဘောဆန္ဒအရ ကန့်ကွက်ခဲ့တာ မဟုတ်ပါဘူး။ သွေးထိုး လှုံ့ဆော်တာတွေရဲ့ စကားကို နားယောင်ပြီး ကန့်ကွက်ခဲ့တာပါ။ ဒါကို ကျွန်တော် ကောင်းကောင်းကြီး သိပါတယ်။

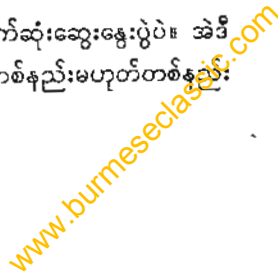
မင်းသိတယ်ဆိုရင် ပြီးတာပဲ။ ငါကတော့ မင်းအပေါ်မှာ စေတနာနဲ့ နားလေးနေတာပါ။ မင်းကလည်း အသက်အရွယ် နုနယ်သေးတော့ မိန်းမနဲ့ သက်လာရင် အတွေ့အကြုံ နည်းသေးတယ်။ မိန်းမတို့ရဲ့ ပရိယာယ်တွေနဲ့ ဖြားယောင်းခံရမှာ စိုးလို့ ပြောနေတာ။

ဗိုလ်မင်းရဲ့ စေတနာကို ကျွန်တော် လေးစားပါတယ်။ ကျွန်တော် အပေါ်မှာ သွေးရင်းသားရင်းလို သဘောထားပြီး ယုံကြည်စိတ်ချတယ် ဆိုတာ ကျွန်တော် သိပါတယ်။ ဗိုလ်မင်း ပြောသလို ကျွန်တော်ကို နှင်းကေသရာ မိန်းမတို့ မာယာနဲ့ ဖြားယောင်းသွေးဆောင်နေသလား၊ တကယ်ပဲ မင်းကြီး အပေါ်မှာ သစ္စာစောင့်သိ ရှိသေရဲ့လား ဆိုတာ သံသယ ကင်းစင်အောင် လက်တွေ့စမ်းသပ်ကြည့်ရရင် မကောင်းဘူးလား။

သိရှိပြတ်ကမ္မန်က မိမိ၏ အကြံအစည်ကို ဖွင့်ဟလိုက်သည်။
လက်တွေ့စမ်းသပ်နိုင်ရင်တော့ အကောင်းဆုံးပေါ့။ ဒါပေမဲ့ ဘယ်လို စမ်းသပ်မလဲ၊ ဒါကို ပြောစမ်းပါဦး။

ဗိုလ်မင်းဗြတ်ဧက ပြန်ပြီး မေးခွန်းထုတ်လိုက်သည်။
ဒါက လွယ်ပါတယ်။ ဒီနေ့ည သန်းခေါင်အချိန်မှာ သစ္စာဖောက်တွေ ဖောက်ဆုံးဆွေးနွေးပွဲ ရှိတယ် မဟုတ်လား။ အဲဒီဆွေးနွေးပွဲကို သစ္စာဖောက် နှင်းအဖြစ် ဗိုလ်မင်း တက်ရောက်ပြီး သစ္စာဖောက်တွေရဲ့ အကြံအစည် ပြောသွားအောင် ပရိယာယ်သုံးပြီး ဖျက်ဆီးချေမှုန်းဖို့ အစီအစဉ်လည်း မဟုတ်လား။

ဟုတ်တယ်လေ၊ ဒီနေ့ည ငါတို့ရဲ့ နောက်ဆုံးဆွေးနွေးပွဲပဲ။ အဲဒီဆွေးနွေးပွဲမှာ သစ္စာဖောက်တွေရဲ့ အကြံအစည်ကို တစ်နည်းမဟုတ်တစ်နည်း ချေမှုန်းပစ်ဖို့ အစီအစဉ် ရှိတယ်။
ဗိုလ်မင်းဗြတ်ဧက အဖြေပေးလိုက်သည်။

အဲဒီဆွေးနွေးပွဲမှာ သစ္စာဖောက် မင်းနန္ဒာအဖြစ် သစ္စာဖောက်
မင်းမင်း မိန့်ခွန်းပြောဖို့ အစီအစဉ်ရှိတယ် မဟုတ်လား'

'ဒါလည်း မှန်တယ်'

'မိန့်ခွန်းပြောတဲ့အခါမှာ ကျွန်တော်ပြောစေချင်တဲ့ စကားတွေ
ထည့်သွင်းပြီး ပြောကြားသွားဖို့ ကျွန်တော် တောင်းပန်ချင်တယ်'

'ဘာတွေ ပြောရမှာလဲ'

'ဗိုလ်မင်းပြောရမယ့် စကားတွေကို ကျွန်တော် ရေးပေးလိုက်
သိရှိပြတ်ကမ္မန်သည် ပြောပြောဆိုဆို မိမိ၏ ခါးပိုက်ထဲမှ ပေးတော်
ကို ယူပြီး ဗိုလ်မင်းပြတ်စေ ပြောရမည့် စကားကို ရေးခြစ်နေပေသည်။
ပြီးသောအခါ ဗိုလ်မင်းပြတ်၏ လက်သို့ ပေးအပ်လိုက်သည်။

'ကဲ ဗိုလ်မင်း ဖတ်ကြည့်ပါဦး။ ကျွန်တော့် လက်ရေးကို
ရတယ် မဟုတ်လား'

'ဖတ်တတ်ပါတယ်'

ဗိုလ်မင်းပြတ်က ပြန်ပြောလိုက်ပြီး သိရှိပြတ်ကမ္မန် ရေးခြစ်
လိုက်သည့် စာများကို ဖတ်ရှုကြည့်လိုက်သည်။

'ငါ့မိန့်ခွန်းထဲမှာ မင်း ရေးခြစ်ပေးလိုက်တဲ့ စကားလုံးတွေ ထည့်
ပြီး ပြောလိုက်ရုံနဲ့ ဘုရင်မကြီးအပေါ် နှင်းကေသရာ သစ္စာစောင့်သိ
သလား။ မရှိသေးဘူးလား ဆိုတာ ဘယ်လိုလုပ်ပြီး သိနိုင်မှာလဲ'

'ဗိုလ်မင်း မိန့်ခွန်းပြောမယ့်အချိန်မှာ နှင်းကေသရာကို ဘယ်
မသိအောင် လျှို့ဝှက်ဆွေးနွေးခန်းထဲ ခေါ်လာပြီး ဘယ်သူမှ မမြင်နိုင်
မှာ ဝှက်ထားရင် ဗိုလ်မင်းပြောတဲ့ မိန့်ခွန်းကို အစအဆုံး ကြားနား
မဟုတ်လား။ ဗိုလ်မင်း ပြောတဲ့ မိန့်ခွန်းကို သူကြားရရင် သူ့ရဲ့သဘော
ပုံအတိုင်းထားလို့ ရမှာ မဟုတ်ဘူး။ တစ်ခါတည်း ပေါက်ကွဲထွက်လာမှာ
မင်း ခေါ်လို့ ရပါ့မလား။ ညဉ့်နက်သန်းခေါင် အချိန်မှာ မင်း ခေါ်
လို့ကယ် မလား'

ဗိုလ်မင်းပြတ်က ပြန်မေးလိုက်သည်။

'မရ ရတဲ့နည်းနဲ့ ခေါ်လာခဲ့ပါမယ်။ ကောင်းကောင်းမွန်မွန်
မအောင်နိုင်အောင် ပါးစပ်ပိတ်ပြီး အတင်းအဓမ္မ ဆွဲခေါ်ခြင်း
ခေါ်သွားခဲ့ပါမယ်'

သိရှိပြတ်ကမ္မန်က အာမခံချက် ပေးလိုက်သည်။

'ဒီလိုဆိုရင် ကောင်ပြီ၊ မင်းရဲ့တာဝန်ကိုသာ မလင်မင်းခနဲ၊ ကဲ
သွားစရာ ရှိသေးတယ်။ မသွားခင် မြို့စားလေးကို နှုတ်ခွန်းဆက်ပြီး သွားရရင်
ကောင်းဘူးလား'

'ဒါတော့ ဗိုလ်မင်းရဲ့သဘောပဲ။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော် ဗိုလ်မင်းနဲ့အတူ
တတ်လာလို့ မဖြစ်ဘူး။ ကျွန်တော် လိုက်လာရင် သမိန်စက္ကဝေါနဲ့ ချက်နာခွန်း
ရလိမ့်မယ်။ မျက်နှာချင်း ဆိုင်မိရင် တစ်ခုခုတော့ ဖြစ်လိမ့်မယ်'

သိရှိပြတ်ကမ္မန်က မချင့်မရဲ ဖြစ်နေသည့် အမူအရာဖြင့် ပြောလိုက်
သည်။

'မင်းပြောမှ ငါလည်း သတိရတယ်။ ဘုရင်မကြီးရဲ့ အသက်အန္တရာယ်
အရေးအတွက် ငါတို့ တာဝန်ထမ်းရွက်နေတဲ့ အချိန်မှာ ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ
နဲ့ပတ်သက်ပြီး အသက်အန္တရာယ် ဖြစ်စေမယ့် အလုပ်မျိုး မလုပ်တာ
တောင်းတယ်။ ဘုရင်မကြီးရဲ့ အသက်အန္တရာယ် လုံခြုံစိတ်ချရတဲ့ အချိန်ကျမှ
သတိရန္တာနဲ့နဲ့ မျက်နှာချင်းဆိုင်တာ ကောင်းတယ်။ ဒါကိုတော့ မင်း အစဉ်
သိရှိဖို့ လိုတယ်။ ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ ကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ဘာကိုမှ စိတ်လိုက်
မလုပ်ပါနဲ့'

ဗိုလ်မင်းပြတ်က ထပ်လောင်း၍ လေးနက်စွာ သတိပေးလိုက်
သည်။

'ဒီအတွက်တော့ စိတ်ချပါ။ ဗိုလ်မင်းရဲ့ ရှေ့မှောက်မှာ ကျွန်တော်
သစ္စာ ဆိုထားပြီးပြီ မဟုတ်လား'

'အေး၊ ကတိသစ္စာ တည်ပါစေ။ ကဲ ဒီလိုဆိုရင် ငါ့မြို့စားလေးကို
ခွန်းမဆက်တော့ဘူး။ ဒီနေ့ည သန်းခေါင်အချိန်မှာသာ နှင်းကေသရာကို
ခေါ်လာခဲ့ပါ'

ဗိုလ်မင်းပြတ်က ပြန်ပြောလိုက်ပြီး လူရှင်းသော နေရာမှ နေပြီး
ကျွန်တော်အတွင်းမှ ထွက်ခွာသွားပေသည်။

သိရှိပြတ်ကမ္မန်မှာ အရိပ်အာဝါသ ကောင်းသည့် သစ်ပင်အရိပ်
အောက်တွင် ထွေရာစိတ်ကူးရင်း ကျန်ရစ်ခဲ့ပေသည်။ အံ့ချိန်အတော်ကြာ ခြေဦး
ထောက်စိတ်ကူးနေရာမှ မိမိကြားဖူးသော ယောက်ျားတစ်ယောက်၏ ပမာမခန့်
သို့လိုက်သည့် အသံကို ကြားရသဖြင့် အိပ်ယာမှ လန့်နိုးလာသလို ဖြစ်
လာကာ စိတ်ကူးပျက်သွားပေသည်။

အသံကို ကြားလိုက်စဉ်ကပင် သမိန်စက္ကဝေါ၏ အသံဖြစ်သည့်ကို
အသံကွဲ သိပေသည်။

သမိန်စက္ကဝေါ၏ အသံတိတ်သွားပြီးနောက် မိမိရှိရာသို့ တဖန်
နှင့် လာနေသည့် ခြေသံများကို ကြားရပြန်သည်။ ခြေသံများကို ကြား
ထောင် ထိုခြေသံများမှာ နှင်းကေသရာ၏ ခြေသံများ ဖြစ်သည်ကို သိရှိပြတ်တောက်
ဘောင်းစွာ မှတ်သားမိပေသည်။

ကျွန်မရဲ့ နောက်ကို ရှင် ဘာဖြစ်လို့ လိုက်လာရတာလဲ
နှင်းကေသရာကို ချစ်မြတ်နိုးလို့ လိုက်လာခဲ့တာပါ။ နှင်းကေသရာ
ကို မျက်စိအောက်က အပျောက်မခံနိုင်တော့ဘူး။ နတ်ပြည်ခြောက်ထပ်
တက်ပြီး ပုန်းနေရလည်း မတွေ့ တွေ့အောင်ရှာပြီး နှင်းကေသရာရဲ့ နောက်
တကောက်ကောက် လိုက်နေမှာပဲ။ ငရဲကြီးရှစ်ထပ်မှာ သွားပြီး ပုန်းနေလို့
လွတ်မှာ မဟုတ်ဘူး။

သမိန်စက္ကဝေါက ပြန်ပြောလိုက်သည့် အသံကို ကြားရသဖြင့်
မြတ်ကမ္ဘာနဲ့လည်း လက်သီးကို ကျစ်ကျစ်ပါအောင် ဆုပ်လိုက်မိပေသည်။
'ရှင် နည်းနည်းလေးမှ အရှက်မရှိဘူးလား။ ရှင်မျက်နှာကို မကြည့်
ပါဘူးလို့ ပြောခဲ့ပြီးပြီ မဟုတ်လား။ ကျွန်မရဲ့ ပိုင်နက်ထဲကို စော်စော်ကားကား
ဘာဖြစ်လို့ လာရတာလဲ'

နှင်းကေသရာက ဒေါသသံနှင့် ပြန်ပြောလိုက်သည်ကို ကြားရ
သည်။

'ကြိုက်မရှက်၊ ငိုက်မရှက်၊ ငတ်မရှက် ဆိုတဲ့စကား ကြားရ
မဟုတ်လား။ နှင်းကေသရာ ဘာပဲပြောပြော နှင်းကေသရာကို နှစ်ခြင်း
အေးကြောင့် ရှက်ရမှန်း မသိနိုင်တော့ဘူး။

'တော် ... တန် ... တိတ်၊ ဒီစကား နောက်ထပ် မကြားချင်ဘူး။ တွေ့
ပိုင်နက်အတွင်းက ခုချက်ချင်း ထွက်သွားပါ'

နှင်းကေသရာက ဒေါသသံနှင့် ပြောလိုက်သည်။

'အာဏာသံ ပြင်းလှချည်လား။ တစ်ဖက်သားကို သနားညှာ
ငိတ် မရှိတော့ဘူးလား။

'ကျက်သရေမရှိတဲ့ ရှင်မျက်နှာကို မကြည့်ချင်ပါဘူးလို့ ဘာ
ပြောရမလဲ'

'မောင်ကြီးရဲ့ မျက်နှာကို မကြည့်ချင်ဘူးဆိုတာ သိပါတယ်။ ဒါ
နှင်းကေသရာကို ချစ်တဲ့အကြောင့် ရှေ့မျက်နှာ နောက်ထားပြီး ကြော
နှင်းကေသရာကို သနားညှာတာ သင့်တယ်လို့ ထင်ပါတယ်'

'ပီလောပင် ပက်ကျိတ်ကံသလို မိန်းမလို မိန်းမရ ခွဲခွဲပျစ်ပျစ် ပြော
နေစမ်းနဲ့။ နားခါးလှဲတယ်'

'နားခါးတော်မူရင် နားဝင်ချိုအောင် ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ပြောရမလဲ'

'ဘယ်လိုပြောပြော နားဝင်မချိုဘူး။ ရှင်အသံလည်း မကြားချင်ဘူး။

မျက်နှာလည်း မကြည့်ချင်ဘူး။ သွား ... သွား'

နှင်းကေသရာက ဒေါသသံဖြင့် နှင်ထုတ်နေသည့်အသံ ကြားရပြန်
သဖြင့် သိရှိပြတ်ကမ္ဘာနဲ့မှာ မရိုးမရွ ဖြစ်လာကာ အသံလာရာသို့ သစ်ဝင်
ကျယ်၍ တစေ့တစောင်း ကြည့်လိုက်မိပေသည်။

'မောင်ကြီးရဲ့ အသံကို မကြားချင်ဘူး ဆိုပေမယ့် ပြောစရာ ရှိတာ
တော့ ပြောရလိမ့်မယ်။ မောင်ကြီးရဲ့ မျက်နှာကို မကြည့်ချင်ဘူး ဆိုပေမယ့်
သက်လုံး မောင်ကြီးရဲ့ မျက်နှာကို ကြည့်နေရလိမ့်မယ်ဆိုတာ နှင်းကေသရာ
သားစေချင်တယ်။ မောင်ကြီးကို မတူဘူး၊ မတန်ဘူး ထင်ပြီး နှစ်ရွေးသား

နှင်းကေသရာက ပြောပေမယ့် မောင်ကြီး အနေနဲ့ကတော့ လူမတူ နတ်တမျှ ချောမော
တဲ့ နှင်းကေသရာကို အစွဲကြီး စွဲနေပြီ ဖြစ်တဲ့အတွက် နှင်းကေသရာရဲ့
အသံတွေဟာ တေးဂီတသံတွေလို နားဝင်ချိုလှပါတယ်။ နှင်းကေသရာရဲ့

မျက်နှာက မောင်ကြီး တစ်ဖဝါးမှ မခွာနိုင်တော့ပါဘူး။ မကြာခင် နှင်းကေသရာ
က မောင်ကြီးရဲ့ ကြင်ရာတော်အဖြစ် မောင်ကြီးရဲ့ ရင်ခွင်ထဲကို ရောက်လာ
တာမှာ သေချာပါတယ်။ နှင်းကေသရာ ကိုယ်တိုင်က မောင်ကြီးရဲ့ ခြေသလုံးကို

မင်းကြီး ကြင်ရာတော်အဖြစ် သိမ်းပိုက်တော်မူပါတော့လို့ တောင်းပန်ရမယ့်
ခြေအနေမျိုးကို ရောက်လာမှာ မောင်ကြီး မြင်ယောင်နေပါတယ်'

သမိန်စက္ကဝေါက အရှက်မရှိသည့် မျက်နှာထားဖြင့် နှင်းကေသရာ
က မခံချိမခံသာ ဖြစ်သွားအောင် မျက်နှာပြောင်တိုက်ပြီး ပြောလိုက်သည်။

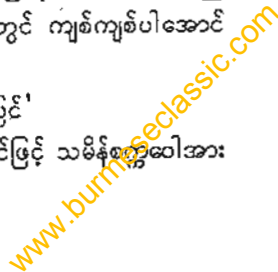
'ရှင်လို လူယုတ်မာကိုလား ခြေသလုံးဖက်ပြီး တောင်းပန်မှာ။ ဒီနည်း
ကျွန်မကို ခြိမ်းခြောက်လို့ မရဘူး။ ရှင် သွားမလား။ မသွားဘူးလား။

သွားမလားလို့ ကြံရင်တော့ အကြောဝှမ်းသိသွားမယ်'

နှင်းကေသရာသည် ပြောပြောဆိုဆို မိမိ အမြဲကိုင်ဆောင်ထားသည့်
တစ်ဖက်ခြားမြှောင်ကို ဆွဲထုတ်လိုက်ပြီး လက်ထဲတွင် ကျစ်ကျစ်ပါအောင်
ဆွဲထုတ်ထားလိုက်သည်။

'ရှင်ကို တစ်လှမ်းတိုးလာရင် သေဖို့သာ ပြင်'

နှင်းကေသရာသည် အကြိတ်ပြီး ဓားမြှောင်ဖြင့် သမိန်စက္ကဝေါအား

ခွဲခွဲလှည့်ထားရင်း သတိပေးလိုက်သည်။ သမိန်စက္ကဝေါမှာမှ နှင်းကေသရာက
သတိမှ ဓားမြှောင်ကိုကြည့်၍ ပြုံးလိုက်သည်။

‘ဓားမြှောင်ကို ဓားအိမ်ထဲ ပြန်သွင်းထားလိုက်စမ်းပါ။ ဒီမှာ နှင်းကေသရာက
အောင်ကြီး ပြောမယ့်စကားကို စိတ်ရှည်လက်ရှည် နားထောင်စမ်းပါ။ မောင်ကြီး
ပြောစရာရှိတာ ပြောပြီးရင် နှင်းကေသရာရဲ့စိတ်ထား ပြောင်းလဲသွားပါ
မယ်။ မောင်ကြီးရဲ့ ကြင်ရာတော်အဖြစ် သိမ်းပိုက်တော်မူပါတော့လို့ တောင်
ယူရတဲ့ အခြေအနေကို ရောက်လာလိမ့်မယ်’

‘ရှင့်လို လူယုတ်မာရဲ့ ကြင်ရာတော်အဖြစ် မြောက်စားခံရမယ့်
ကျွန်မကိုယ်ကို ကျွန်မ သတ်သေသွားမယ်။ သိရဲ့လား’

နှင်းကေသရာက စိတ်လိုက်မာန်ပါ ပြန်ပြောလိုက်သည်။

နှင်းကေသရာရဲ့ စိတ်ဓာတ်ကို မောင်ကြီး သိပါတယ်။ နှင်းကေသရာ
ကို မောင်ကြီး အတင်းအဓမ္မ ကြံစည်ရင် ကိုယ့်ကိုကိုယ် သတ်သေ
သေလိမ့်မယ် ဆိုတာ မောင်ကြီး ကောင်းကောင်းကြီး သိပါတယ်။ ဒါ
နှင်းကေသရာဟာ မောင်တော်ဗညားအိမ်ကို အသက်မက ချစ်မြတ်နိုး
မှုကြောင်း မောင်ကြီး သိတယ်။ နှင်းကေသရာအတွက် မောင်တော်ဗညား
မင်းပြစ်မင်းဒဏ်သင့်ပြီး ရက်ရက်စက်စက် ကွပ်မျက်ခံရမှာကို နှင်းကေသရာ
ဘယ်နည်းနဲ့မှ ကြည့်ရက်မှာ မဟုတ်ဘူးဆိုတာ မောင်ကြီး သိတယ်။ မောင်
ဗညားအိမ်ရဲ့ အသက်ကို နှင်းကေသရာမှတစ်ပါး ဘယ်သူမှ မကယ်နိုင်
ဆိုတာ သိထားစေချင်ပါတယ်’

သမိန်စက္ကဝေါက မမျိုမချဉ် အမူအရာဖြင့် ပမာမခန့် ပြန်
လိုက်သည်။

‘ဘာစကားတွေ လာပြောနေတာလဲ။ သွား .... သွား။ ရှင့်
မကြားချင်ဘူး။ ကျက်သရေမရှိတဲ့ ရှင့်မျက်နှာကိုလည်း မကြည့်ချင်ဘူး။
နှင်းကေသရာက အတွင်သာ နှင်ထုတ်နေပေသည်။

‘ဒါလောက်တောင် ဒေါသမကြီးပါနဲ့လေ။ မောင်ကြီး ပြောမယ့်
ကို ဆုံးအောင် နားထောင်ပါဦး။ နှင်းကေသရာ အသက်မက ချစ်မြတ်နိုး
မှုတဲ့ မောင်တော်ဗညားအိမ်ရဲ့ အသက်ဟာ မောင်ကြီးရဲ့ လက်ခုပ်ထိ
တယ် ဆိုတာ နားလည်ထားစမ်းပါ။ နှင်းကေသရာရဲ့ မောင်တော်ကို
မင်းဒဏ် သင့်စေနိုင်တဲ့ စာတမ်းတစ်စောင် မောင်ကြီးရဲ့ လက်ဝယ်မှာ
သိမ်းဆည်းထားတယ်။ မောင်တော်ဗညားအိမ် မင်းပြစ်မင်းဒဏ်
ထောင်သင်္ဃန်းရင်ခွဲ၊ အသည်းနေပူလှန်း ခံရတာကို ကြည့်ချင်သလား။

ဟုတ်ရင် အဲဒီစာရွက်စာတမ်းကို ပြန်လိုချင်သလား။ မောင်တော်ဗညားကို
ပြန်လိုချင်ရင် မောင်ကြီးရဲ့ အလိုကိုလိုက်ပြီး မောင်ကြီးရဲ့ ကြင်ရာတော်အဖြစ်
ပြန်ကြည့်ဖြူဖြူ သိမ်းပိုက်ခံရလိမ့်မယ်။ ဒါမှ အဲဒီ စာရွက်စာတမ်းကို ပြန်
မယ့်’

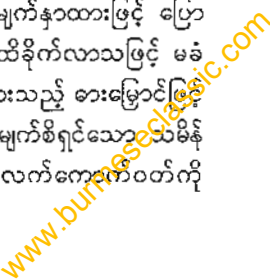
သမိန်စက္ကဝေါက ခြိမ်းခြောက်လိုက်သည်။ နှင်းကေသရာမှာမှ သမိန်
စက္ကဝေါ ဆိုလိုသည့် အဓိပ္ပာယ်ကို နားမလည်သဖြင့် တွေ့ဝေ၍ နေပေသည်။
‘ရှင်ပြောတာ တစ်ခွန်းမှ မယုံဘူး။ ဒီနည်းမျိုးနဲ့ ခြိမ်းခြောက်လို့ မရဘူး
နှင်းကေသရာက ပြန်ပြောလိုက်သည်။

‘ခြိမ်းခြောက်နေတာ မဟုတ်ဘူး။ အတည် ပြောနေတာပါ။ မောင်ကြီး
နှင်းကေသရာရဲ့ မောင်တော်ဗညားအိမ်ကိုယ်တိုင် အသိသက်သေတွေရဲ့
အထောက်အထား သစ္စာဆိုပြီး လက်မှတ်ရေးထိုးထားတဲ့ စာတမ်းတစ်စောင် ရှိတယ်။
မောင်ကြီးရဲ့ အလိုကို နှင်းကေသရာ မလိုက်နိုင်ဘူး ဆိုရင် အဲဒီစာတမ်းကို
ပြန်မကြီးရဲ့ ရွှေလက်တော်ကို ဆက်သလိုက်ရုံပဲ။ အဲဒီစာတမ်း ဆက်သ
တာနဲ့ တစ်ပြိုင်နက် နှင်းကေသရာရဲ့ မောင်တော် ဗညားအိမ်ကို သစ္စာ
ထက်အဖြစ် ကားစင်တင်၊ ရင်ခွဲ၊ အသည်းနေပူလှန်းပြီး သတ်ဖို့ အမိန့်တော်
တော်မှာ သေချာတယ်။ မောင်ကြီး ပြောတာ မယုံရင် မောင်ကြီးရဲ့ အလိုတော်
လိုက်နိုင်ဘူးလို့ တစ်ခွန်းတည်း ပြောလိုက်ပါ’

‘ရှင် သက်သက် လီဆယ်တာ။ ရှင်ပြောတာ ကျွန်မ မယုံဘူး’

‘လီဆယ်တာ မဟုတ်ဘူး။ ဟုတ်တိုင်း မှန်ရာကို နှင်းကေသရာ
မောင် ဖွင့်ပြောနေတာ။ မောင်ကြီး ပြောတာ မယုံနိုင်သေးဘူး ဆိုရင်
မောင်တော်ဗညားအိမ်ကို မေးကြည့်ပါ။ မောင်တော်ဗညားအိမ် ကိုယ်တိုင်က
မောင်ကြီး ပြောတာ ဟုတ်မှန်ကြောင်း ဝန်ခံပါလိမ့်မယ်။ နှင်းကေသရာ စဉ်းစဉ်း
ဆုံးဖြတ်ပါ။ မောင်ကြီးရဲ့ အလိုကို လိုက်မလား။ ဗညားအိမ် မင်းပြစ်
မင်းဒဏ်သင့်ပြီး နှင်းကေသရာရဲ့ မျက်စိအောက်မှာ အရှက်တကွ အသေဆိုးနဲ့
တောက် ကြည့်ချင်သလား။ အဲဒီလမ်းနစ်သွယ် ရှိတဲ့အနက် ကြိုက်ရာ
ရွေးပါ’

သမိန်စက္ကဝေါက လက်ပိုက်ပြီး မျက်နှာထိ မျက်နှာထားဖြင့် ပြော
ရင်း နှင်းကေသရာမှာ မောင်တော်ဗညားအိမ်ကို ထိခိုက်လာသဖြင့် မခံ
နိုင်ဖြစ်ကာ အကြိတ်ပြီး လက်ထဲတွင် ဆုပ်ကိုင်ထားသည့် ဓားမြှောင်ဖြင့်
အညွှော့အါ ရင်ဝသို့ ချိန်ရွယ်ပြီး ထိုးစိုက်လိုက်ရာ၊ မျက်စိရှင်သော သမိန်
စက္ကဝေါသည် နှင်းကေသရာ၏ ဖြူဖွေးနူးညံ့သည့် လက်ကောက်ဝတ်ကို

ဆဲးတဲကဲသို့ မာကျောသည့် မိမိ၏လက်ဖြင့် ဖမ်း၍ ဆုပ်ကိုင်ထားရင်း...
သတိတစ်ဖက်ဖြင့် နှင်းကေသရာအား ၎င်း၏ ရင်ခွင်ထဲသို့ ဆွဲသွင်းလို...
နှင်းကေသရာမှာ အားချင်းမမျှသဖြင့် သမိန်စက္ကဝေါ၏ ရင်ခွင်ထဲမှ လွတ်...
အောင် လူလွန်ရုန်းကန်ရန် မစွမ်းနိုင်ဘဲ ရှိနေပေသည်။

သမိန်စက္ကဝေါသည် နှင်းကေသရာ၏ ဓားမြှောင်ကိုင့်ထား...
လက်ကို တအားဖျစ်ညှစ်ထားလိုက်ရာ၊ နှင်းကေသရာမှာ တဖြည်းဖြည်း...
အားပျောလာပြီး လက်မှဓားမြှောင် လွတ်ကျသွားပေသည်။

ဤတွင် သမိန်စက္ကဝေါသည် နှင်းကေသရာအား လက်နှစ်ဖက်...
ပွေဖက်ပြီး နှင်းကေသရာ၏ ဖောင်းမို့သော ပါးပြင်ကို နှမ်းရှုပ်ရန် အား...
လိုက်ရာ နှင်းကေသရာသည် ရှိသမျှ အင်အားဖြင့် တွန်းဖယ်ရုန်းကန်...
ရှိပေသည်။

ထိုအခိုက်တွင် သမိန်စက္ကဝေါ၏ ပခုံးကို တစ်စုံတစ်ယောက်...
သူက တင်းကျပ်စွာ ဆုပ်ကိုင်ပြီး တအားဆွဲ၍ လှည့်လိုက်ရာ၊ သမိန်စက္က...
သည် နှင်းကေသရာအား လွတ်လိုက်ရပြီး နောက်သို့ လှည့်ကြည့်လိုက်...
တင်းမာ ခက်ထန်သည့် မျက်နှာထားဖြင့် စားမတတ် ဝါးမတတ် ကြည့်နေ...
သီရိဗြတ်ကမ္မန်နှင့် မျက်နှာချင်း ဆိုင်မိလျက်သား ဖြစ်သွားလေသည်။

တစ်ယောက်မျက်နှာကိုတစ်ယောက် စိန်းစိန်းကြီး ကြည့်နေကြ...
နှင်းကေသရာမှာ သမိန်စက္ကဝေါ၏ လက်ခုပ်တွင်းမှ လွတ်မြောက်လာခဲ့...
ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာဖြစ်ကာ သီရိဗြတ်ကမ္မန်အား ကျေးဇူးတင်မိသော်လည်း...
တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး သတိကြပုတ်ကြတော့မည့် အရေးကို တွေးမိသော...
သီရိဗြတ်ကမ္မန်အတွက် စိုးရိမ်မကင်း ဖြစ်သွားပေသည်။ ကြားမှ ဝင်...
ဖျန်ဖြေရန်လည်း မဖြစ်နိုင်သည့် အခြေအနေတွင် ရှိနေသဖြင့် နှင်းကေ...
မှာ ကြံရာမရ ဖြစ်နေပေသည်။

သီရိဗြတ်ကမ္မန်နှင့် သမိန်စက္ကဝေါမှာ တစ်ယောက်မျက်နှာကို...
ယောက် စိန်းစိန်းကြီးကြည့်နေရာမှ သမိန်စက္ကဝေါသည် ခြေဆောင့်လို...
လှည့်ခြင်းပတ်လတ်စွာ ဓားအိမ်မှ ဓားကို ဆွဲချွတ်လိုက်ကာ လှုပ်တစ်ပြင်...
ဖြင့် သီရိဗြတ်ကမ္မန်အား ခုတ်ပိုင်းချလိုက်ရာ၊ နှင်းကေသရာမှာ မကြည့်ဘဲ...
ချွတ်နှာကို လက်ဝါးနှင့် အုပ်ထားလိုက်သည်။

သီရိဗြတ်ကမ္မန်မှာမူ သမိန်စက္ကဝေါ၏ အကြံအစည်ကို ကြိုတင်...
သီရိဗြတ်ကမ္မန်သည် မိမိအား ဓားနှင့် ခုတ်ပိုင်းရန် ချိန်ရွယ်လိုက်သည်နှင့် တစ်...
နစ် သီရိဗြတ်ကမ္မန်နှင့်၍ ဓားချက်ကို မိမိ၏ ကိုယ်နှင့်လွတ်ရုံ ရှောင်တိ...

သီရိဗြတ်ကမ္မန်သည် သမိန်စက္ကဝေါ ရှေ့သို့ အားလွန်အသွားတွင် သမိန်စက္ကဝေါ၏ ဓားကိုင့်...
သည် လက်ကို ဝင်ဖက်ပြီး တင်းကျပ်စွာ ဆုပ်ကိုင်ထားရင်း ၎င်း၏ လက်ဝဲ...
လက်သီးဖြင့် ရှေ့သို့ယိုင်လာသော သမိန်စက္ကဝေါ၏ ဓားကိုင့် ချိန်ရွယ်ပြီး...
ဓားထိုးလိုက်ရာ၊ သမိန်စက္ကဝေါမှာ လက်သီးဒဏ်ကြောင့် နောက်သို့ သမိန်...
သီရိဗြတ်ကမ္မန်သည် လက်ထဲမှ ဓားပါ လွတ်ထွက်သွားပေသည်။

သီရိဗြတ်ကမ္မန်သည် လွတ်ထွက်သွားသော သမိန်စက္ကဝေါ၏ ဓားကို...
လက်ယူပြီး သမိန်စက္ကဝေါ ရင်ဝကို ခြေဖြင့်နှင်းထားရင်း ၎င်း၏လည်ချို...
သီရိဗြတ်ကမ္မန်နှင့် တော့ထားလိုက်ရာ၊ သမိန်စက္ကဝေါမှာ မလူးသာ မလွန်သာဘဲ သီရိ...
ဗြတ်ကမ္မန် ပြုသမျှကို ခံနေရပေသည်။

'လူယုတ်မာ၊ မင်းလို လူယုတ်မာမျိုးကို လူပြည်မှာ ထားလို့ မကောင်း...
မင်းရဲ့ခါးကြားက ဓားမြှောင်ကို ထုတ်ပေးစမ်း'

သီရိဗြတ်ကမ္မန်သည် သမိန်စက္ကဝေါ၏ လည်မျိုကို ၎င်း၏ဓားဦးဖြင့်...
ထားရင်း အမိန့်ပေးလိုက်ရာ၊ သမိန်စက္ကဝေါမှာ တစ်စုံတစ်ရာ ပြန်မပြောဘဲ...
ဗြတ်ကမ္မန်နှင့် ၎င်း၏ခါးကြားမှ ဓားမြှောင်ကို ဆွဲထုတ်ပြီး သီရိဗြတ်ကမ္မန်၏...
ရင်းသို့ ပစ်ပေးလိုက်သည်။

သီရိဗြတ်ကမ္မန်သည် သမိန်စက္ကဝေါ၏ ဓားမြှောင်ကို မိမိ၏ ခါးကြား...
ထည့်သိမ်းဆည်းထားလိုက်ပြီး သမိန်စက္ကဝေါလက်မှ လွတ်ကျသွားသည်...
ကိုမူ ၎င်း၏ ခူးပေါ်တွင်တင်ပြီး ကွေးချလိုက်ရာ၊ ဓားလယ်မှ ဆတ်ခနဲ...
သွားပေသည်။ ကျိုးပဲ့သွားသော အစိတ်အပိုင်းများကို ဘေးသို့ လွှင့်ပစ်...
သီရိဗြတ်ကမ္မန်သည် သမိန်စက္ကဝေါသည် ကပျာကယာ လူးလဲထလိုက်သည်။ ပြီးမှတစ်ဖန်...
သီရိဗြတ်ကမ္မန်သည် သီရိဗြတ်ကမ္မန်အား ကြုံးဝါးလိုက်သည်။

'နေဦး နေဦး၊ ငါ့အကြောင်း မင်းသိစေရမယ်။ သတ္တိရှိရင် မင်း ဘယ်မှ...
သီရိဗြတ်ကမ္မန်နှင့် ဓားသွားယူလိုက်ဦးမယ်'
သမိန်စက္ကဝေါသည် ပြောပြောဆိုဆို ၎င်း၏ကိုယ်ရံတော်များ ရှိရာသို့...
အလွှား ထွက်ခွာသွားပေသည်။

နှင်းကေသရာမှာမူ သမိန်စက္ကဝေါကို သီရိဗြတ်ကမ္မန် အနိုင်ရလိုက်...
ဗြတ်ကမ္မန်၏ ဗိတ်အားတက်ကြွလျက် ရှိသော်လည်း သမိန်စက္ကဝေါအား အဆုံး...
သီရိဗြတ်ကမ္မန်သည် အခွင့်အရေး ရခဲ့ပါလျက် ထိုအခွင့်အရေးကို လက်လွတ်လှိတ်...
သီရိဗြတ်ကမ္မန်အားမလို အားမရ ဖြစ်နေပေသည်။

'ဝစ်သည်တော်ကြီး'

နှင်းကေသရာ၏ အသံမှာ နူးညံ့ပျော့ပျောင်းပြီး ကြည်လင်...
ရိုသည်ကို သိရှိမြတ်ကမ္မန် သတိပြုမိပေသည်။

နှင်းကေသရာ၏ အမူအရာမှာလည်း သိရှိမြတ်ကမ္မန် အပေါ်...
နုနုပြုံးပွဲသည့် အမူအရာ မဟုတ်ဘဲ သမိန်စက္ကဝေါ၏ လက်ခုပ်တွင်းမှ ကယ်...
လိုက်သည့်အတွက် ကျေးဇူးတင်သည့် အမူအရာ၊ အားကိုးသည့် အမူအရာ...
ပေါ်လွင်လျက် ရှိပေသည်။

'စစ်သည်တော်ကြီး၊ ဘာဖြစ်လို့ လူယုတ်မာကို လွှတ်ပေးလို့...
တာလဲ။ မောင်တော်ရဲ့ အသက် သူ့လက်ထဲမှာ ရှိတယ်ဆိုပြီး ခြိမ်းခြောက်...
တာ စစ်သည်တော်ကြီး ကြားတယ် မဟုတ်လား။ သခင်မကိုလည်း စင်...
တော်ကြီးရဲ့ မျက်စိအောက်မှာ အရှက်တကွ အကျိုးနည်းဖြစ်အောင် စော်...
တယ် မဟုတ်လား။ ဒါကို စစ်သည်တော်ကြီး ကြည့်နေရက်သလား။ ဒါ...
ယုတ်မာတဲ့လူကို တစ်ခါတည်း အဆုံး စီရင်လိုက်ပါတော့လား။ ဘာဖြစ်...
လွတ်ပေးလိုက်ရသလဲ'

နှင်းကေသရာမှာ သမိန်စက္ကဝေါ လွတ်မြောက်သွားသည်ကို...
မကျေမနပ်အောင် အမူအရာဖြင့် ပြောလိုက်သည်။ သိရှိမြတ်ကမ္မန်မှာမူ...
တစ်ရာ ပြန်မပြောဘဲ နှင်းကေသရာအား ငေးစိုက်ကြည့်နေပေသည်။

ထိုအခိုက်တွင် သမိန်စက္ကဝေါသည် မိမိ ကိုယ်ရဲတော်များနှင့်...
သိရှိမြတ်ကမ္မန်နှင့် နှင်းကေသရာတို့ ရှိရာသို့ လာနေကြသည်ကို မြင်ရသ...
'ဟိုမှာ ဟိုမှာ၊ သမိန်စက္ကဝေါ လာနေပြီ။ သူ့လူတွေလည်း...
ဘယ်'

နှင်းကေသရာက စိုးရိမ်သည့် အမူအရာဖြင့် ပြောလိုက်သည်။
'နားနဲ့ မျက်စိ ရှိလို့ ကျုပ်လည်း သိပါတယ်'
သိရှိမြတ်ကမ္မန်က ပြန်ပြောလိုက်သည်။
'ရှင် သိပ်မိုက်တဲ့လူ၊ စောစောက တစ်ခါတည်း အဆုံးစီရင်ပစ်...
ရင် ပြီးရော။ ဘာဖြစ်လို့ လွှတ်လိုက်ရတာလဲ'

နှင်းကေသရာက ကရုဏာ ဒေါသောဖြင့် သိရှိမြတ်ကမ္မန်အား...
ဘင်လိုက်သည်။

'ကျုပ်က လူသတ်သမား မဟုတ်တာ ခက်နေတယ်'
'ဒါက အရေးမကြီးဘူး။ ဟိုမှာ ရှင်ကို ရန်မူဖို့ လာနေကြပြီ...
အသံနဲ့တယ် မဟုတ်လား။ ဓားကို ဆွဲထုတ်ပြီး ခုခံဖို့ အသင့်ပြင်ပါ...
'ခုခံဖို့က လွယ်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ အချိန်မကျသေးဘူး။

သမိုင်းသံစား
သမိုင်းသံစားက ဓားအိမ်က ဆွဲချွတ်ပြီးရင် သွေးမသောက်ရဘဲ ဓားအိမ်ထဲ...
နဲ့သွင်းလို့ မရဘူး'

'ဟိုမှာ လာနေကြပြီ။ ရှင်က တစ်ယောက်တည်း။ သူတို့က အ...
'အများကြီး ဖြစ်ဖြစ်၊ တစ်ယောက်တည်းပဲ ဖြစ်ဖြစ် သူတို့နဲ့ နေ...
နဲ့နဲ့မကျသေးဘူး။ သူတို့နဲ့ ဘယ်နည်းနဲ့မှ ရင်ဆိုင်လို့ မဖြစ်သေးဘူး'

သိရှိမြတ်ကမ္မန်မှာ ဘုရင်မကြီး၏ အသက်အန္တရာယ် လုံခြုံ...
တွက် စိတ်မချရသေးသမျှ ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ ကိစ္စအတွက် အသက်...
ရာယ်ဖြစ်စေမည့် အပြုအမူကို ရှောင်ကြဉ်ပါမည်။ မိမိ၏ ဓားနှင့်အသက်...
ဘုရင်မကြီး၏ အသက်အန္တရာယ် ကာကွယ်ရေးအတွက်သာ ဦးစားပေးပြီး...
သုံးပြုသွားမည်ဟု ဝိလိမင်းမြတ်အား ကတိပေးခဲ့သည်ကို သတိရသဖြင့်...
လောလောဆယ် သမိန်စက္ကဝေါနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်ရန် မဖြစ်နိုင်ကြောင်း...
နဲ့အမြဲတမ်း ပြောပြလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

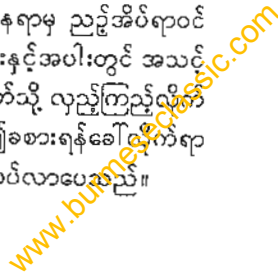
'ရှင် ယောက်ျားမဟုတ်ဘူးလား။ ဒါလောက်တောင် သတ္တိမရှိဘူးလား'
နှင်းကေသရာက အားမလို အားမရ ပြောလိုက်ပြန်သည်။

'ယောက်ျားမဟုတ်ဘူးဘဲ ဆိုဆို၊ သတ္တိမရှိဘူးဘဲ ပြောပြော ခု...
နဲ့မှာတော့ သမိန်စက္ကဝေါနဲ့ ဘယ်နည်းနဲ့မှ ရင်ဆိုင်လို့ မဖြစ်သေးဘူး'

'ဒါဖြင့် ရှင် ဘာလုပ်မလဲ'

'တင်ပါးနဲ့ဖဝါး တစ်သားတည်းနေအောင် ပြေးမှာပေါ့'
သိရှိမြတ်ကမ္မန်သည် ပြောပြောဆိုဆို ခါးတောင်းကျိုက်ပြီး လေ၏...
နဲ့နဲ့ဖြင့်ဖြင့် တင်ပါးနှင့်ဖဝါး တစ်သားတည်းနေအောင် ထွက်ပြေးသွား...
ရာ နှင်းကေသရာမှာ ပါးစပ်အဟောင်းသားနှင့် ကျန်ရစ်ခဲ့ပေသည်။

ကာသရာသည် ကျယ်ပြန့်သည့်အိပ်ခန်းအတွင်းရှိ ကြေးမုံပြင်၏ရှေ့တွင်...
ယယ်က ဝတ်စားဆင်ယင်ထားသည့် ဝတ်ကောင်းစားလှများနှင့် လက်ဝတ်...
အပြည့်အစုံဖြင့် မိမိကိုယ်ကိုမိမိ အလှကြည့်နေရာမှ ညဉ့်အိပ်ရာဝင်...
အဝတ်အစားများလဲလှယ်ရန် ဝတ်လဲတော်များနှင့်အပါးတွင် အသင့်...
ထုတ်ရှိသော လက်စွဲတော်နှင့်သံနှင့် နှင်းအိုတို့ဘက်သို့ လှည့်ကြည့်လိုက်...
ပြီးမှတစ်ဖန် နှင်းသဲအား မိမိ၏အနီးသို့ တိုး၍စားရန်ခေါ်လိုက်ရာ...
သည် နှင်းကေသရာထံပါးသို့ ရိုသေစွာ ချဉ်းကပ်လာပေသည်။

'နင်းသံ'

'ခစားလျက်ပါ'

'စောစောက ညည်း ယူလာတဲ့ စာလွှာဟာ စစ်သည်တော်ကြီး သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်ကိုယ်တိုင် ညည်းရဲ့လက်ထဲကို ထည့်လိုက်တဲ့ စာလွှာတစ်ဆင့်ကမ်းလိုက်တဲ့ စာလွှာလား။ မှန်မှန် သံတော်ဦးတင်စမ်း'

နင်းကေသရာသည် ကြေးမုံပြင်၏ရှေ့တွင် ချထားသည့် ဝေဠုပုဆိုးညွှန်ပြရင်း မေးလိုက်သည်။

'မှန်လှပါ။ စစ်သည်တော်ကြီး သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်ကိုယ်တိုင် ဘုရားကျွန်းမရဲ့ လက်ထဲ ထည့်လိုက်ခြင်း ဖြစ်ကြောင်းပါ။ သခင်မထံ ဘုရားကျွန်းမ စစ်သည်တော်ကြီး သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်နဲ့ လှေကားရင်းမှာတွေ့လို့ သခင်မအထံ သေရေးရှင်ရေးတမျှ အရေးကြီးတဲ့ စာလွှာတစ်စောင်ကို သခင်မရဲ့လက်ထဲ ထည့် အရောက် အချိန်မဆိုင်းဘဲ ဆက်သရန်ပြောပြီး စောစောက ဘုရားကျွန်းမဆက်သတဲ့ စာလွှာကို ဘုရားကျွန်းမကို ပေးအပ်လိုက်ခြင်း ဖြစ်ကြောင်းပါ။'

နင်းသံက ရိုသေစွာ အဖြေပေးလိုက်သည်။ ထိုအခိုက်တွင် ဝေဠုပုဆိုးတော်များ ဆက်သရန် အသင့် ပြင်ဆင်နေသော လက်စွဲတော်နင်းသံက ဣန္ဒြေမဆည်နိုင်ဘဲ တစ်ခဏဖြစ်နေသဖြင့် နင်းကေသရာသည် နင်းသံကို မျက်နှာထားနှင့် ကြည့်လိုက်သည်။

'နင်းအို ဘာဖြစ်လို့ တစ်ခဏ ဖြစ်နေတာလဲ။ သခင်မကို ပြောပြနေတာလား'

နင်းကေသရာက မာန်မဲလိုက်သည်။
'မဟုတ်ရကြောင်းပါ။ စစ်သည်တော်ကြီး သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်အထံ ပြောလို့ ညနေက အဖြစ်အပျက်ကို သတိရလို့ ဣန္ဒြေမဆည်နိုင်အောင် ဖြစ်ခြင်းပါ'

နင်းအိုက တစ်ခဏနှင့် ရယ်ရင်း အဖြေပေးလိုက်သည်။
'ညနေက အဖြစ်အပျက်ကို ပြောပြစမ်းပါဦး'

နင်းကေသရာက အမိန့်ပေးလိုက်သည်။

'မှန်လှပါ။ ညနေက ဥယျာဉ်တော်အတွင်း စည်ပရိသတ် ခုံညီနေစဉ်မှာ သမိန်စက္ကဝေါ ဟာသနောပြီး ကြားလုံးထုတ်သွားတာကို ဘုရားကျွန်းမက ကြားယောင်နေလို့ ဣန္ဒြေမဆည်နိုင်အောင် ဖြစ်ရခြင်းပါ။ သို့သော် နောက်တစ်နေ့မှာ ဟိတ်ဟန်ထုတ်ပြီး ကြားလုံးထုတ်သွားပုံကို သခင်မ ရှုစာတတ်သူ သခင်မက ဣန္ဒြေမဆည်နိုင်အောင် ဖြစ်ရမှာပါ'

နင်းအိုက အဖြေပေးလိုက်သည်။

'ဘာတွေများ ကြားလုံးထုတ်သွားလို့လဲ'

'ဗိုလ်မှူးသမိန်စက္ကဝေါက သူ့ကို စစ်သည်တော်ကြီး သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်ကြောက်ကြီး ကြောက်ပြီး ဣန္ဒြေမဆည်နိုင်ဘဲ အမြီးကုပ်ပြီး ထွက်ခွာကြောင်း လူရှေ့သူရှေ့မှာ ဟိတ်ဟန်လုပ်ပြီး ကြားဝါနေကြောင်းပါ'

'ဟင် ဟုတ်လား။ နင်းသံကော ကြားသလား'

နင်းကေသရာက နင်းသံဘက်သို့ လှည့်ပြီး မေးလိုက်သည်။

'မှန်လှပါ။ ဘုရားကျွန်းမပါ နားနဲ့ဆတ်ဆတ် ကြားခဲ့ရကြောင်းပါ'

နင်းသံက အဖြေပေးလိုက်သည်။

'စစ်သည်တော်ကြီး သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်နဲ့ ပတ်သက်ပြီး သမိန်စက္ကဝေါ ဘာတွေ ပြောသွားသလဲ'

နင်းကေသရာက ပို၍ တိကျစွာ မေးလိုက်သည်။

'စစ်သည်တော်ကြီး သီရိဗြတ်ကမ္ဘန် သတ္တိမရှိဘူး။ လေလုံးထွားလာသလို သူ့ရဲဘောကြောင်တယ်။ သူနဲ့ မျက်နှာချင်းဆိုင်ရမှာကို ကြောက်ရွေးပြီး အမြီးကုပ်ပြေးတယ်လို့ ပြောနေတာကို ကြားခဲ့ရကြောင်းပါ။ စစ်သည်တော်ကြီး ကွယ်ရာမှာ စစ်သည်တော်ကြီးကို ခွေးနဲ့နှိုင်းပြီး ပြောဆိုနေခြင်းဖြစ်ကြောင်းပါ'

နင်းအိုက အဖြေပေးလိုက်သည်။
'ဒါတင်ပဲလား။ နောက်ထပ် ဘာတွေများ ပြောသလဲ'
'လူသာကြီးပြီး အချိန်မစီးဘူးလို့ ပြောသံလည်း ကြားရကြောင်းပါ။ စစ်သည်တော်ကြီးကို နှစ်ရွေးသား မတန်အောင် ပြောကြောင်းပါ။'
'သမိန်စက္ကဝေါ ပြောနေတာကို မောင်တော်ဗညားအိမ် မကြားရဘူးလား'

နင်းအိုက အဖြေပေးလိုက်သည်။

'ဒါတင်ပဲလား။ နောက်ထပ် ဘာတွေများ ပြောသလဲ'

'လူသာကြီးပြီး အချိန်မစီးဘူးလို့ ပြောသံလည်း ကြားရကြောင်းပါ။'

စစ်သည်တော်ကြီးကို နှစ်ရွေးသား မတန်အောင် ပြောကြောင်းပါ။

'သမိန်စက္ကဝေါ ပြောနေတာကို မောင်တော်ဗညားအိမ် မကြားရဘူးလား'

'စောစောပိုင်းကတော့ တခြားဧည့်သည်တွေကို ဧည့်ခံနေရတဲ့အတွက် သမိန်စက္ကဝေါ ကြားလုံးထုတ်နေတာကို မြို့စားလေး ကြားဟန် မတူကြောင်း သတိပိုင်းကျမှ ကြားဟန်တူကြောင်းပါ။ ကြားလျှင်ကြားချင်း မြို့စားလေး စစ်သည်တော်တိုင် သမိန်စက္ကဝေါ ရှိရာသို့ ဒေါနှင့်မောနှင့် ရောက်လာပြီး ဓားကို ဝတ်လိုက်တာ မြင်ရကြောင်းပါ။ သမိန်စက္ကဝေါလည်း ဓားချင်းယှဉ်ပြိုင်ဖို့ လိုက်သည်ကိုပါ ကြားရကြောင်းပါ။ မြို့စားလေး ဓားဆွဲထုတ်ပြီး နင်းသံ ကြားရတဲ့အခါ ဘုရားကျွန်းမဖြင့် ကြက်သီးမွေးညင်းများပစ်ထုတ်ကြောင်းပါ'

၁၃၈

သလဲ

နှင်းအိုက ခြေဟန်လက်ဟန်ဖြင့် အစီရင်ခံလိုက်သည်။
 'မောင်တော်ဗညားအိမ်က စိန်ခေါ်တော့ သမိန်စက္ကဝေါ ဘာပြန်
 'ဟက်ဟက်ပက်ပက် ရယ်မောပြီး သူ့ရဲ့ ကိုယ်ရံတော်တွေနဲ့
 ဥယျာဉ်တော်ထဲက ထွက်သွားသည်ကို မြင်ရကြောင်းပါ'
 နှင်းအိုက မိမိကြားခဲ့ မြင်ခဲ့သမျှကို အစီရင်ခံလိုက်ရာ နှင်းက
 သည် အံ့ကြိတ်လိုက်ပြီး ကြေးမုံပြင်၏ရှေ့တွင် ချထားသည့် သီရိဗြတ်ကမ္ဘာ
 စာလွှာကို မျက်မှောင်ကြတ်ပြီး အတန်ကြာ ငေးစိုက်ကြည့်ပေသည်။
 'နှင်းသဲနဲ့ နှင်းအို ....'
 နှင်းကေသရာသည် သီရိဗြတ်ကမ္ဘာ၏ လက်ရေးနှင့် ရေးသားထား
 ပေတို့ကို ငေးစိုက်ကြည့်နေရာမှ လက်စွဲတော်နှစ်ဦးအား ခေါ်လိုက်ပြန်
 'ခစားလျက် ရှိကြောင်းပါ'
 နှင်းသဲနှင့် နှင်းအိုက မြိုင်တူ ထူးလိုက်ကြသည်။
 'သခင်မ မေးမယ်၊ မှန်မှန် ဖြေကြစမ်း'
 'ကောင်းလှပါပြီ'
 'စစ်သည်တော်ကြီး သီရိဗြတ်ကမ္ဘာဟာ ကြောက်ချေးပါပြီ အခြား
 ပြေးမယ့် လူစားမျိုး ဖြစ်လိမ့်မယ်လို့ ညည်းတို့ ထင်သလား'
 နှင်းကေသရာက မေးခွန်းထုတ်လိုက်သည်။
 'သမိန်စက္ကဝေါ ပြောတာ နားရှိလို့သာ ကြားခဲ့ရကြောင်းပါ။ ယုံကြည်
 ရာ အကြောင်း မရှိကြောင်းပါ'
 နှင်းအိုက အဖြေပေးလိုက်သည်။
 'နှင်းသဲကော ဘယ်လို သဘောရသလဲ'
 'အသက်သာ အသေခံမယ်၊ သမိန်စက္ကဝေါ ကြားလုံးထုတ်
 အခြားကုပ်ပြီး ပြေးမယ့်လူစား မဟုတ်ကြောင်းပါ။ စစ်သည်တော်ကြီး
 နှင်းအိုက အလျှော့မပေးဘဲ သီရိဗြတ်ကမ္ဘာကို လျှောက်လံ
 နှင်းသဲကပါ နှင်းအိုအား ထောက်ခံရင်း အဖြေပေးလိုက်
 'အင်း ညည်းတို့က စစ်သည်တော်ကြီး သီရိဗြတ်ကမ္ဘာကို သီ
 ကြီးအကြံတားကိုး။ သမိန်စက္ကဝေါ ပြောတဲ့စကားတွေ အားလုံး အမှန်
 သမိန်စက္ကဝေါနဲ့ မျက်နှာချင်း မဆိုင်ရဲလို့ ဖနောင့်နဲ့တင်ပါ။ တစ်သ
 နေအောင် သက်ပြေးတာကို သခင်မရဲ့မျက်စိနဲ့ တပ်အပ်သေရာ မြင်ခဲ့

သမိန်စက္ကဝေါ

နှင်းကေသရာက ပြန်ပြောလိုက်ရာ နှင်းသဲနှင့် နှင်းအိုတို့မှာ နှင်းတို့၏
 နှင်းအိုပင် မယုံနိုင်အောင် ဖြစ်သွားပြီး ပြူးကျယ်သော မျက်လုံးငေးခြင်း
 ကေသရာအား ငေးစိုက်ကြည့်နေပေသည်။
 'သခင်မ မိန့်တော်မူလို့သာ ကြားရတယ်။ ဘုရားကျွန်မတော့ခြင်း
 နှင်းအိုအောင် ဖြစ်နေကြောင်းပါ။ စစ်သည်တော်ကြီး သီရိဗြတ်ကမ္ဘာ
 ကမ္ဘာတို့နဲ့ ပြည့်စုံတဲ့ ယောက်ျားကောင်းတစ်ယောက်ကို တစ်သက်နဲ့တစ်ကိုယ်
 နဲ့ဖူးသေးကြောင်းပါ။ သမိန်စက္ကဝေါ ဟာသနော့ပြီး ကြားလုံးထုတ်သွား
 သော ဖြစ်သည်ဟု ဘုရားကျွန်မ မှတ်ထင်ခဲ့ကြောင်းပါ'
 နှင်းအိုက ပြန်ပြောလိုက်သည်။
 'စစ်သည်တော်ကြီး သီရိဗြတ်ကမ္ဘာဟာ တစ်ဖက်သား အပေါ်မှာ
 ဘာတဲ့စိတ် ရှိသလောက် ရန်သူနဲ့ တွေ့တဲ့အခါ ခြင်္သေ့လို ရဲရင့်ကြောင်း
 ကျွန်မ တစ်ဆင့်စကား ကြားဖူးကြောင်းပါ။ ကြောက်ချေးပါပြီး ထွက်ပြေး
 ဆိုတာ မဖြစ်နိုင်ကြောင်းပါ'
 နှင်းသဲကပါ နှင်းအိုကို ထောက်ခံပြီး ပြောလိုက်သည်။
 'မဖြစ်နိုင်ဘူး ထင်ပေမယ့် ဖြစ်နေတာကို သခင်မရဲ့ မျက်စိနဲ့ တပ်အပ်
 ကို မြင်ခဲ့ရလို့ ပြောနေတာ။ ခြင်္သေ့အရေကိုခြုံပြီး ခြင်္သေ့ဟန် ဆောင်နေတဲ့
 ခြင်္သေ့အရွာရှိကို ညည်းတို့ မကြားဖူးဘူးလား။ သူ့ဘာသူ နေရင်တော့
 နှင်းသဲကပါ နှင်းအိုအား ထောက်ခံရင်း အဖြေပေးလိုက်
 'နှင်းသဲကပါ နှင်းအိုကို ထောက်ခံပြီး ပြောလိုက်သည်။
 'မဖြစ်နိုင်ဘူး ထင်ပေမယ့် ဖြစ်နေတာကို သခင်မရဲ့ မျက်စိနဲ့ တပ်အပ်
 ကို မြင်ခဲ့ရလို့ ပြောနေတာ။ ခြင်္သေ့အရေကိုခြုံပြီး ခြင်္သေ့ဟန် ဆောင်နေတဲ့
 ခြင်္သေ့အရွာရှိကို ညည်းတို့ မကြားဖူးဘူးလား။ သူ့ဘာသူ နေရင်တော့
 နှင်းသဲကပါ နှင်းအိုအား ထောက်ခံရင်း အဖြေပေးလိုက်
 'နှင်းသဲကပါ နှင်းအိုအား ထောက်ခံရင်း အဖြေပေးလိုက်
 'အင်း ညည်းတို့က စစ်သည်တော်ကြီး သီရိဗြတ်ကမ္ဘာကို သီ
 ကြီးအကြံတားကိုး။ သမိန်စက္ကဝေါ ပြောတဲ့စကားတွေ အားလုံး အမှန်
 သမိန်စက္ကဝေါနဲ့ မျက်နှာချင်း မဆိုင်ရဲလို့ ဖနောင့်နဲ့တင်ပါ။ တစ်သ
 နေအောင် သက်ပြေးတာကို သခင်မရဲ့မျက်စိနဲ့ တပ်အပ်သေရာ မြင်ခဲ့

www.burmeseclassic.com

နှင်းသဲက လူဖြေရရ လျှောက်လဲချက် ပေးလိုက်ပြန်သည်။
'စစ်သည်တော်ကြီးဘက်က ရှေ့နေလိုက်ဖို့ ညည်းတို့ကို အခကြေးငွေ
ပေးပြီး ငှားထားသလား။ တော် .... တော်။ ဒီအကြောင်းတွေ သခင်မ မကြား
ဘူး။ ညည်းတို့ သွားလိုရာသွား၊ ခု .... သွားကြ'

နှင်းကေသရာက လက်စွဲတော်နစ်ဦးအား အခန်းထဲမှ ထွက်သွား
အမိန့်ပေးလိုက်သည်။

'ဝတ်လဲတော်များ လဲရန် အသင့် ပြင်ဆင်ထားကြောင်းပါ။ ဝတ်
တော်များ လဲတော်မူပါဦးဘုရား'

နှင်းအိုက ညဉ့်အိပ်ရာဝင်တွင် ဝတ်ရန် ဝတ်လဲတော်များ ဆက်
ပြန်ပြောလိုက်သည်။

'ဝတ်လဲတော်တွေ ထားခဲ့။ သခင်မဘာသာ သခင်မ လဲမယ်။ ညည်း
သွားလိုရာ သွားကြပေတော့'

နှင်းကေသရာက အမိန့်ပေးလိုက်ရာ နှင်းအိုသည် ဝတ်လဲတော်
ကို နှင်းကေသရာ၏ အိပ်ရာပေါ်တွင် တရိုတသေထားခဲ့ပြီး နှင်းသဲနှင့်
အိပ်ခန်းထဲမှ ထွက်သွားကြပြီး အိပ်ခန်းတံခါးကို ပြန်ပိတ်ခဲ့ကြပေသည်။
အိပ်ခန်းထဲတွင် တစ်ယောက်တည်း ကျန်ရစ်ခဲ့သည့် အခါ
နှင်းကေသရာသည် ကြေးမုံပြင်၏ရှေ့တွင် ချထားသော သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်
စာလွှာကို ကောက်ယူပြီး ဖတ်ကြည့်လိုက်ပြန်သည်။

နှင်းကေသရာ -

နှင်းကေသရာအပေါ်တွင် အသက်ပေးပြီး သစ္စာစောင့်ဆိုင်း
အဆွေခင်ပွန်းကောင်း ဖြစ်ကြောင်း လက်တွေ့ပြသလိုသော ဆွေ
ယနေည သန်းခေါင်ကြက် မတွန်မီ တွမ်းနှစ်ယာညက်ခန့် အထွေထွေ
နှင်းကေသရာ၏အိပ်ခန်း လေသာဆောင်အောက်မှ စောင့်ကြည့်နေထိုင်

နှင်းကေသရာ၏ အသက်အန္တရာယ် လုံခြုံရေးနှင့် အနာ
ကောင်းစားရေးအတွက် ချိန်းဆိုထားသည့် အချိန်တွင် လေသာ
အောက်သို့ ဆက်ဆက် ကြွတော်မူလာခဲ့လေ့ရှိပါသည်။ ယနေ့ည
နှင်းကေသရာအတွက် သေရေးရှင်ရေးတမျှ အရေးကြီးသည့်ည
သည်ကို သိစေလိုပါသည်။ သို့ဖြစ်ပါ၍ သန်းခေါင်ကြက် မတွန်မီ
နှစ်ယာညက်ခန့် အလိုတွင် ချိန်းဆိုထားသည့် နေရာသို့ ချထွက်
ဆက်ဆက် ကြွတော်မူလာရန် ထပ်လောင်း၍ နှိုးဆော်အပ်ပါသည်။
ချိန်းဆိုထားသည့် အချိန်တွင် ချိန်းဆိုထားသည့်

ကြွမြန်းတော်မူ မလာပါက နှင်းကေသရာ၏ အိပ်ခန်းထဲသို့ ဝင်ပြီး
အတင်းအဓမ္မ ဆွဲခေါ်ရလိမ့်မည် ဖြစ်သည်ကို ကြိုတင်၍ သိစေအပ်
ပါသည်။

နှင်းကေသရာ၏ သေရေးရှင်ရေး ကိစ္စဖြစ်၍ မထုတ်တွေထံ
ဆက်ဆက် ဆင်းလာခဲ့လေ့ရှိပါသည်။ အဆင်သင့် စောင့်ကြည့်နေထိုင်
သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်

နှင်းကေသရာသည် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်၏ စာကို တစ်ပိုဒ်စီ၊ တစ်ပိုဒ်စီ
ပေါ်သေချာစွာ ဖတ်ရှုကြည့်လိုက်ပြီးနောက် မိမိ၏အရိပ်ကို ကြေးမုံပြင်တွင်
ကြည့်ရင်း အံ့ကြိတ်၍ စဉ်းစားနေပေသည်။

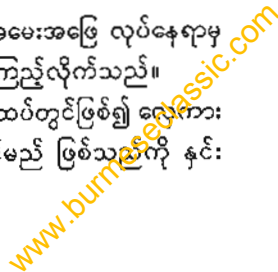
နှင်းကေသရာမှာ ကြိတ်မနိုင် ခဲမရ ဖြစ်နေပုံ ရပေသည်။
မိမိ၏အရိပ်ကို ကြေးမုံပြင်တွင် ကြည့်လိုက်၊ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်၏
သွားကို ပြန်ဖတ်လိုက်နှင့် နှင်းကေသရာမှာ တစ်ယောက်တည်း ဒေါသုပန်
နေရာမှ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်၏ စာလွှာကို ကြမ်းပြင်ပေါ် ပစ်ချလိုက်ပြီး ခြေဖြင့်
ခြစ်ပစ်လိုက်သည်။

"သမိန်စက္ကဝေါကိုတော့ မျက်နှာချင်း မဆိုင်ဝံ့ဘဲ ဖနောင့်နဲ့တင်ပါး
မိသားတည်းနေအောင် ထွက်ပြေးတဲ့လူက မိန်းမသားကျတော့ အနိုင်ကျင့်
မိသားတယ်။ သူချိန်းဆိုတဲ့ နေရာကို လာရင်လား၊ မလာရင် အိပ်ခန်းဆောင်ထဲ
ကြွပြီး အတင်းအဓမ္မ ဆွဲခေါ်ရလိမ့်မယ်လို့ ခြိမ်းခြောက်လိုက်သေးတယ်။ ဒါဟာ
တော်ကံပီသတဲ့ အမူအရာလား။ သတ္တိရှိရင် အိပ်ခန်းဆောင်ထဲကို ဝင်ကြည့်
ကြည့်လား။ အကြောင်း သိသွားမှာပေါ့"

နှင်းကေသရာသည် ဒေါပွပွနှင့် ကြေးမုံပြင်တွင် မိမိ၏ အရိပ်ကို
ကြည့်ရင်း တစ်ယောက်တည်း ရေရွတ်နေပေသည်။

"သူလား၊ သခင်မရဲ့ အိပ်ခန်းထဲကို ဝင်လာရဲမှာ။ သမိန်စက္ကဝေါ
ဆောင် မျက်နှာချင်း မဆိုင်ဝံ့ဘဲသူက အိပ်ခန်းထဲကို ဝင်ရဲပါ့မလား။ အိပ်ခန်း
ရောက်အောင် သူ ဘယ်လိုလုပ်ပြီး လာမှာလဲ။ လေသာပြတင်းကို
အတင်းအဓမ္မ ရှင် သူ ဝင်လို့ ရဦးမှာတဲ့လား"

နှင်းကေသရာသည် တစ်ယောက်တည်း အမေးအဖြေ လုပ်နေရာမှ
ပြတင်းမှတစ်ဆင့် လေသာဆောင်သို့ ဖျော်ကြည့်လိုက်သည်။
လေသာဆောင်မှာ စံအိမ်တော်၏ အထက်ထပ်တွင်ဖြစ်၍ လေကား
တက်မှသာ လေသာဆောင်သို့ ရောက်နိုင်မည် ဖြစ်သည်ကို နှင်း

ကောသရာ သိပေသည်။ လှေကားထောင်၍ တက်နိုင်သည့်တိုင်အောင် လေသာ
ပြတင်းကို ပိတ်ထားလျှင် အိပ်ခန်းဆောင်ထဲသို့ လွယ်လွယ်ကူကူ ဝင်နိုင်သည်။
မဟုတ်သည့်ကို နှင်းကောသရာ သိပေသည်။

သို့ရာတွင် သီရိဗြတ်ကမ္မန်မှ သီရိဗြတ်ကမ္မန် ပီသစွာ ပြောသည့်
အတိုင်း မဖြစ် ဖြစ်အောင် လုပ်တတ်သူ ဖြစ်သည်ကို နှင်းကောသရာ စဉ်းစား
သောအခါ အလိုလို ရင်ဖိုသွားပြန်သည်။

လေသာဆောင်သို့ လှေကားမထောင်ဘဲ တိုင်ကိုဖက်ပြီး တွယ်
လာမည် ဆိုလျှင်လည်း ဖြစ်နိုင်စရာ ရှိသည်ကို နှင်းကောသရာ စဉ်းစားမိသည့်
လေသာပြတင်းကို အတွင်းမှ မင်းတုပ်ချုပ်ပြီး ပိတ်ထားသည့်တိုင်အောင် ကုတ်
ကော်ပြီး ဖွင့်လျှင် ဖွင့်နိုင်စရာ အကြောင်းရှိသည်ကိုလည်း စဉ်းစားမိသည့်
ထိုသို့ စဉ်းစားမိသောအခါ နှင်းကောသရာမှာ ကြက်သီးမွေးညင်းများပင်
သွားပေသည်။

ပြီးမှတစ်ဖန် မိမိ၏ပိတ်ကို ပြန်တင်းလိုက်သည်။

“အိပ်ခန်းထဲကို လာဝံ့ရင် လာပေစေ။ နှင်းကောသရာအကြောင်း သိ
စေမယ်။ သူလည်း သီရိဗြတ်ကမ္မန်၊ ငှါလည်း နှင်းကောသရာ။ သူလို သူ
ကြောင်ပြီး ဖနောင့်နဲ့တင်ပါး တစ်သားတည်းနေအောင် ထွက်ပြေးတော့
ဘာဖြစ်လို့ ကြောက်ရမှာလဲ။ မကြောက်ဘူး။ မကြောက်ဘူး။ သူ့ကို ကြောက်
အရှုံးပေးလိမ့်မယ် မထင်နဲ့။ အရှုံးမပေးဘူး။ သတ္တိရှိရှိနဲ့ ရင်ဆိုင်ပြလိုက်
ဒီနေ့ညတော့ ရှမ်းနဲ့ဆင် လယ်ပြင်မှာ တွေ့ကြဦးမှာပေါ့”

နှင်းကောသရာသည် လက်သီး ကျစ်ကျစ်ပါအောင် ဆုပ်ပြီး
တင်လိုက်သည်။

ထိုအခိုက်တွင် သက်ကြီးခေါင်းချ ကြက်တွန်သံများကို
ဆသည်။

“သက်ကြီးခေါင်းချ ကြက်တွန်သံတွေတောင် ကြားနေရပြီ။
ဘင်နီနဲ့ဆိုရင် သန်းခေါင်ကြက်တွန်သံ ကြားရလိမ့်မယ်။ သိပ်ကြာကြာ
လော့မှာ မဟုတ်ဘူး”

နှင်းကောသရာသည် တစ်ယောက်တည်း မှတ်ချက်ချရင်း
ပြတင်းမ ခေါင်းပြု၍ ဥယျာဉ်တော်ဆီသို့ ကြည့်လိုက်သည်။ ဥယျာဉ်
ဘင်နီနဲ့ တိတ်ဆိတ်လျက် ရှိသည်ကို မြင်ရသောအခါ နှင်းကောသရာ
လေသာပြတင်းကို ပိတ်လိုက်ပြီး အတွင်းမှ မင်းတုပ်ချုပ်ထားလိုက်သည့်
ဘဲလ်သီးပြည်း ညဉ့်နက်သည်ထက် ညဉ့်နက်လာသော်လည်း

အထူးအထူး နှင်းကောသရာသည် တစ်ယောက်တည်း မှတ်ချက်ချရင်း
ပြတင်းမ ခေါင်းပြု၍ ဥယျာဉ်တော်ဆီသို့ ကြည့်လိုက်သည်။ ဥယျာဉ်
ဘင်နီနဲ့ တိတ်ဆိတ်လျက် ရှိသည်ကို မြင်ရသောအခါ နှင်းကောသရာ
လေသာပြတင်းကို ပိတ်လိုက်ပြီး အတွင်းမှ မင်းတုပ်ချုပ်ထားလိုက်သည့်
ဘဲလ်သီးပြည်း ညဉ့်နက်သည်ထက် ညဉ့်နက်လာသော်လည်း

နှင်းကောသရာသည် အိပ်ချင်သည့်စိတ် လုံးဝ မရှိဘဲ သီရိဗြတ်ကမ္မန် ချိန်းဆိုသည့်
ချိန်းကိုသာ အသည်းတထိတ်ထိတ် ရင်တဖိုဖိုနှင့် စောင့်ကြည့်နေပေသည်။

အချိန်မှာ တရွေ့ရွေ့ မနေမနား တွားသွားလျက်ရှိရာမှ သန်းခေါင်
ချိန်းသို့ ရောက်လုနီးနီး ဖြစ်လာပေသည်။

နှင်းကောသရာမှာ ဂနာမငြိမ် ဖြစ်လာပြီး အခန်းထဲတွင်
ခါက်ပြန် လျှောက်နေရာမှ လေသာပြတင်းကိုဖွင့်၍ ပြင်ပသို့ကြည့်လိုက်ရာ
ပြတင်းပြုစု လရောင်အောက်တွင် လေပြည့်လေညင်း တိုက်ခတ်သဖြင့် လှုပ်ထွက်
သွားသဖြင့် ဖြစ်နေသည့် သစ်ပင်များကို ရေးရေးမြင်ရပေသည်။ သစ်ရွက်ချွတ်
သစ်ပင်များကိုလည်း အဆက်မပြတ် ကြားနေရပေသည်။

“ဘယ်လောက်ကြာကြာ စောင့်နေရဦးမလဲ မသိဘူး။ သန်းခေါင်
ချိန်းကလည်း တွန်ခဲလိုက်တာ”

နှင်းကောသရာသည် အားမလို အားမရ အမူအရာဖြင့် တစ်ယောက်
တည်း ရေရွတ်လိုက်သည်။

ထိုအခိုက်တွင် ဥယျာဉ်တော်အတွင်းမှ လှုပ်လှုပ်ရှားရှား သဏ္ဍာန်
များကို မြင်လိုက်ရသဖြင့် ငေးစိုက်ကြည့်နေစဉ် ထိုသဏ္ဍာန်သည် နှင်းကော
သရာ၏ အိပ်ခန်းနှင့် ဆက်စပ်လျက်ရှိသည့် လေသာဆောင် ရှိရာသို့ လာနေ
သည့်ကို မြင်ရပြီး မကြာမီ လေသာဆောင်၏တိုင်ကို ဖက်၍တက်လာသော
သီရိဗြတ်ကမ္မန်ကို မြင်လိုက်ရသဖြင့် နှင်းကောသရာမှာ မိမိ၏ မျက်စိကိုပင်
ညှိနှိုင်းအောင် ဖြစ်သွားပြီး လေသာဆောင်၏ လက်တန်းများကို တွယ်ဖက်၍
တန်းရှိရာသို့ လာနေသော သီရိဗြတ်ကမ္မန်အား မျက်တောင်မခတ်ဘဲ
ပြတင်းသား ကြည့်နေမိပေသည်။

တစ်ယောက်မျက်နှာတစ်ယောက် အတန်ကြာ ငေးစိုက်ကြည့်နေရာမှ
နှင်းကောသရာသည် စက်ဆုပ်ရွံရှာသည့် အမူအရာဖြင့် မဲ့ရွံ့လိုက်သည်။

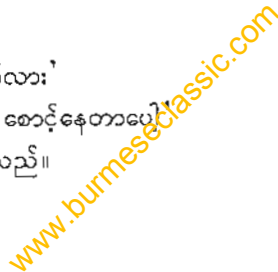
“မိန်းမသားကိုတောင် မြိမ်းခြောက်ရဲတဲ့ သူရဲကောင်းကြီးပါလား။
သိပ်ကြာကြာ တွန်ခဲဖို့ အဝေးကြီး လိုသေးတယ်။ ဘာဖြစ်လို့ စောစောစီးစီး
လာလဲ”

နှင်းကောသရာ ငေါ့လိုက်သည်။

“ကျုပ် လာခေါ်မယ်ဆိုတာ သိတယ် မဟုတ်လား”

“မသိဘဲ နေပါ့မလား။ သိလို့ မအိပ်သေးဘဲ စောင့်နေတာပေါ့”

နှင်းကောသရာက ပမာမခန့် ပြန်ပြောလိုက်သည်။

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်မှာမူ လေသာပြတင်းပေါက်ကိုမှီပြီး နှင်းကေသရာမှာ ခြေဆုံးခေါင်းဆုံး ကြည့်လိုက်သည်။

'ကျုပ် လာခေါ်မယ်ဆိုတာ သိလျက်သားနဲ့ ဘာဖြစ်လို့ အသံထွက် ငြင်ဆင်မထားတာလဲ။ ဘာဖြစ်လို့ ဆံပင်ကို မထုံးဘဲ ဖြန့်ချထားရတာလဲ။

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က ပြန်မေးလိုက်သည်။
သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်သည် နှင်းကေသရာ၏ ပိတုန်းရောင် ထဲ နေရာရည်လျားသော နှင်းကေသရာ၏ ဆံပင်ကိုကြည့်ရင်း မေးလိုက်သည်။

နှင်းကေသရာမှာမူ မိမိအား သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က ခြေဆုံးခေါင်းကြည့်နေသည်ကို မခံမရပ်နိုင်သည့် အမူအရာဖြင့် ခြေဆောင်ပြီး တစ်ဖက်လှည့်သွားပေသည်။ ပြီးမှတစ်ဖန် အနိုးအလှူများ ထွက်နေသည်ဟု ထင်ရအောင် ဝင်းလက်တောက်ပြောင်နေသော မျက်လုံးများဖြင့် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က တက်သို့ လှည့်၍ ကြည့်လိုက်သည်။

'အဖို့ဆိုရင် ယင်ဖိုမှ မသန်းရတဲ့ သခင်မရဲ့ အိပ်ခန်းဆောင်ကို ညှိနှိုင်းသန်းခေါင် ကျူးကျော်လာတာ ကောင်းသလား'

'ကျုပ် ချိန်းဆိုတဲ့ နေရာကို မလာရင် အိပ်ခန်းဆောင်ထဲ ဆွဲခေါ်ရပါလိမ့်မယ်လို့ စောစောကတည်းက အကြောင်းကြားစာ ပို့ထားတာဟာ ကြမ်းပြင်ပေါ်မှာ ကျနေတဲ့ ကျုပ်ရဲ့စာလွှာကို ပြန်ဖတ်ကြည့်ခေါ်စေတာဟာ ဖန်တီးမှုလှပလား'

'စော်ကားလိုတဲ့စိတ် ဆိုလို့ နှမ်းတစ်စေ့တောင် မရှိပါဘူး။ နှင်းကေသရာကို စော်ကားရအောင် လာခဲ့တာလည်း မဟုတ်ပါဘူး။ နှင်းကေသရာ မေတ္တာပန်းကို ဆွတ်ချူချင်လို့ ချစ်ရေးဆိုရအောင် အဆောင်တော်တော် တာလည်း မဟုတ်ပါဘူး။ နှင်းကေသရာ အပေါ်မှာ သစ္စာစောင့်သိတဲ့ နှင်းပွန်းကောင်းအဖြစ် နှင်းကေသရာကို ရာဇဝတ်ဘေးက ကယ်တင်ပေးလာခဲ့တာပါ။ အချိန်လည်း နီးလာပါပြီ။ ဆံပင်ကို ပြန်ထုံးပြီး ကျွန်ုပ်တို့လိုက်ခဲ့ဖမ်းပါ'

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က စိတ်မရှည်သည့် အမူအရာဖြင့် ပြောလိုက်သည်။ နှင်းကေသရာမှာမူ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန် ပြောလိုက်သည့် စကားများကို အရေးမစိုက်သည့် အမူအရာဖြင့် မိမိ၏အရိပ်ကို ကြေးမုံပြင်တွင် ကြည့်လျားနက်မှောင်နေသော ဆံပင်ကို ဆင်စွယ်ဘီးဖြင့် မိမိခြေနှင်းထဲ ထည့်ခဲ့သည်။

'ညည်း ဘုရားရှိခိုးတဲ့ အခါတိုင်း သူတော်ကောင်းနဲ့ ခေါင်းထဲမှာ သူယုတ်မာနဲ့ ဝေးပါစေလို့ ဆုတောင်းနေတဲ့ကြားက သူတော်ကောင်းနဲ့ မတွေ့ရဘဲ သူယုတ်မာတွေနဲ့ချည်း တွေ့နေရတယ်။ အဲဒီ သူယုတ်မာတွေအားလည်း သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်ဆိုတဲ့ သူယုတ်မာလောက် စက်ဆုပ်ရွံရှာစရာ ဆောင်းဘာမျိုးလည်း'

နှင်းကေသရာသည် ကြေးမုံပြင်ရှေ့တွင် မိမိအရိပ်ကို မိမိကြည့်ရင်း မိမိယောက်တည်း ပြောသလိုလိုနှင့် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်အား စောင်းချိတ်ပြီး ပြောလိုက်သည်။

ပြောပြောဆိုဆို ၎င်း၏ ရှည်လျားသော ဆံပင်ကို ဆင်စွယ်ဘီးဖြင့် ဖြေးဖြေးချလိုက်ရာ၊ ဆင်စွယ်ဘီးမှာ လက်ထဲက လွတ်ထွက်သွားပြီး ကြမ်းပြင်ပေါ်သို့ လှင့်စဉ်၍ ကျသွားပေသည်။

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်မှာ နှင်းကေသရာ တမင်လား အရွဲ့တိုက်ပြီး အချိန်မရှိသေးသည့်ကို သိသဖြင့် ဆံပင်ကို အမြန်ဆုံး ပြန်ထုံးနိုင်စေရန်အတွက် လွတ်ကျနေသည့် ဆင်စွယ်ဘီးကို ကောက်ယူပေးရန် လေသာပြတင်းပေါက်မှ လှည့်လျားပြီး အိပ်ခန်းဆောင်ထဲသို့ ဝင်လာခဲ့ပေသည်။

ဤတွင် နှင်းကေသရာသည် အခန်းထောင့်ရှိ ငွေမောင်းကို တီးပြီး နှင်းပွန်းစောင့်များကို ခေါ်ရန် ငွေမောင်းရိုရာသို့ ပြေးသွားပေရာ၊ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်သည် နှင်းကေသရာရှေ့မှ ဆီးတားလိုက်ပြီး ငွေမောင်းကိုယူ၍ အသံမမြည်အောင် ခြုံလွှာဖြင့် ရစ်ပတ်၍ လေသာဆောင်မှတစ်ဆင့် အောက်သို့ ပစ်ချပေးလိုက်သည်။

'နှင်းကေသရာအကြောင်း ကောင်းကောင်းသိလို့ ကြိုကြိုတင်တင် ဆွဲခေါ်တာ။ အချိန် သိပ်မရှိတော့ဘူး။ ကျုပ်ခေါ်ရာကို ကောင်းကောင်းမွန်မွန် လာလား။ ဒါမှမဟုတ် အတင်းအဓမ္မ ဆွဲခေါ်သွားရမလား'

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်သည် ငွေမောင်းကို လှင့်ဖစ်လိုက်ပြီး နှင်းကေသရာကို နှုတ်နှာချင်း ဆိုင်လိုက်သည်။
'တယ် သတ္တိကောင်းတဲ့ သူရဲကောင်းကြီးပါလား။ ယောက်ျားချင်း မျက်နှာချင်း မဆိုင်ရဲဘဲ မိန်းမသားကျတော့ အနိုင်ကျင့်ချင်တယ်ပေါ့။ ငါ့လို သူရဲဘောကြောင်ပြီး ထွက်ပြေးတာကို လူတကာ သိလို့ ရှင့်ကို မလှည့်လှည့်ဘဲ မတန်အောင် ကဲ့ရဲ့နေကြတာကို ရှင် မသိဘူးလား'

နှင်းကေသရာက မဲ့ကာရွဲ့ကာဖြင့် ပြန်ပြောလိုက်သည်။
'ကဲ့ရဲ့ချင် ကဲ့ရဲ့ကြပေစေပေါ့၊ ပြေးတုန်းကလည်း ပြေးခဲ့မိတာကိုး' တိုက်ပွဲပေါင်း များစွာမှာ အောင်ပွဲခံခဲ့တယ်လို့ ကြွားလှီးထုတ်ခဲ့ပြီး

နှင်းကေသရာသည် ကြေးမုံပြင်ရှေ့တွင် မိမိအရိပ်ကို မိမိကြည့်ရင်း မိမိယောက်တည်း ပြောသလိုလိုနှင့် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်အား စောင်းချိတ်ပြီး ပြောလိုက်သည်။

ပြောပြောဆိုဆို ၎င်း၏ ရှည်လျားသော ဆံပင်ကို ဆင်စွယ်ဘီးဖြင့် ဖြေးဖြေးချလိုက်ရာ၊ ဆင်စွယ်ဘီးမှာ လက်ထဲက လွတ်ထွက်သွားပြီး ကြမ်းပြင်ပေါ်သို့ လှင့်စဉ်၍ ကျသွားပေသည်။

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်မှာ နှင်းကေသရာ တမင်လား အရွဲ့တိုက်ပြီး အချိန်မရှိသေးသည့်ကို သိသဖြင့် ဆံပင်ကို အမြန်ဆုံး ပြန်ထုံးနိုင်စေရန်အတွက် လွတ်ကျနေသည့် ဆင်စွယ်ဘီးကို ကောက်ယူပေးရန် လေသာပြတင်းပေါက်မှ လှည့်လျားပြီး အိပ်ခန်းဆောင်ထဲသို့ ဝင်လာခဲ့ပေသည်။

ဤတွင် နှင်းကေသရာသည် အခန်းထောင့်ရှိ ငွေမောင်းကို တီးပြီး နှင်းပွန်းစောင့်များကို ခေါ်ရန် ငွေမောင်းရိုရာသို့ ပြေးသွားပေရာ၊ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်သည် နှင်းကေသရာရှေ့မှ ဆီးတားလိုက်ပြီး ငွေမောင်းကိုယူ၍ အသံမမြည်အောင် ခြုံလွှာဖြင့် ရစ်ပတ်၍ လေသာဆောင်မှတစ်ဆင့် အောက်သို့ ပစ်ချပေးလိုက်သည်။

'နှင်းကေသရာအကြောင်း ကောင်းကောင်းသိလို့ ကြိုကြိုတင်တင် ဆွဲခေါ်တာ။ အချိန် သိပ်မရှိတော့ဘူး။ ကျုပ်ခေါ်ရာကို ကောင်းကောင်းမွန်မွန် လာလား။ ဒါမှမဟုတ် အတင်းအဓမ္မ ဆွဲခေါ်သွားရမလား'

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်သည် ငွေမောင်းကို လှင့်ဖစ်လိုက်ပြီး နှင်းကေသရာကို နှုတ်နှာချင်း ဆိုင်လိုက်သည်။
'တယ် သတ္တိကောင်းတဲ့ သူရဲကောင်းကြီးပါလား။ ယောက်ျားချင်း မျက်နှာချင်း မဆိုင်ရဲဘဲ မိန်းမသားကျတော့ အနိုင်ကျင့်ချင်တယ်ပေါ့။ ငါ့လို သူရဲဘောကြောင်ပြီး ထွက်ပြေးတာကို လူတကာ သိလို့ ရှင့်ကို မလှည့်လှည့်ဘဲ မတန်အောင် ကဲ့ရဲ့နေကြတာကို ရှင် မသိဘူးလား'

နှင်းကေသရာက မဲ့ကာရွဲ့ကာဖြင့် ပြန်ပြောလိုက်သည်။
'ကဲ့ရဲ့ချင် ကဲ့ရဲ့ကြပေစေပေါ့၊ ပြေးတုန်းကလည်း ပြေးခဲ့မိတာကိုး' တိုက်ပွဲပေါင်း များစွာမှာ အောင်ပွဲခံခဲ့တယ်လို့ ကြွားလှီးထုတ်ခဲ့ပြီး

နှင်းကေသရာသည် ကြေးမုံပြင်ရှေ့တွင် မိမိအရိပ်ကို မိမိကြည့်ရင်း မိမိယောက်တည်း ပြောသလိုလိုနှင့် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်အား စောင်းချိတ်ပြီး ပြောလိုက်သည်။

ပြောပြောဆိုဆို ၎င်း၏ ရှည်လျားသော ဆံပင်ကို ဆင်စွယ်ဘီးဖြင့် ဖြေးဖြေးချလိုက်ရာ၊ ဆင်စွယ်ဘီးမှာ လက်ထဲက လွတ်ထွက်သွားပြီး ကြမ်းပြင်ပေါ်သို့ လှင့်စဉ်၍ ကျသွားပေသည်။

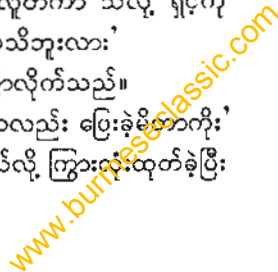
သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်မှာ နှင်းကေသရာ တမင်လား အရွဲ့တိုက်ပြီး အချိန်မရှိသေးသည့်ကို သိသဖြင့် ဆံပင်ကို အမြန်ဆုံး ပြန်ထုံးနိုင်စေရန်အတွက် လွတ်ကျနေသည့် ဆင်စွယ်ဘီးကို ကောက်ယူပေးရန် လေသာပြတင်းပေါက်မှ လှည့်လျားပြီး အိပ်ခန်းဆောင်ထဲသို့ ဝင်လာခဲ့ပေသည်။

ဤတွင် နှင်းကေသရာသည် အခန်းထောင့်ရှိ ငွေမောင်းကို တီးပြီး နှင်းပွန်းစောင့်များကို ခေါ်ရန် ငွေမောင်းရိုရာသို့ ပြေးသွားပေရာ၊ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်သည် နှင်းကေသရာရှေ့မှ ဆီးတားလိုက်ပြီး ငွေမောင်းကိုယူ၍ အသံမမြည်အောင် ခြုံလွှာဖြင့် ရစ်ပတ်၍ လေသာဆောင်မှတစ်ဆင့် အောက်သို့ ပစ်ချပေးလိုက်သည်။

'နှင်းကေသရာအကြောင်း ကောင်းကောင်းသိလို့ ကြိုကြိုတင်တင် ဆွဲခေါ်တာ။ အချိန် သိပ်မရှိတော့ဘူး။ ကျုပ်ခေါ်ရာကို ကောင်းကောင်းမွန်မွန် လာလား။ ဒါမှမဟုတ် အတင်းအဓမ္မ ဆွဲခေါ်သွားရမလား'

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်သည် ငွေမောင်းကို လှင့်ဖစ်လိုက်ပြီး နှင်းကေသရာကို နှုတ်နှာချင်း ဆိုင်လိုက်သည်။
'တယ် သတ္တိကောင်းတဲ့ သူရဲကောင်းကြီးပါလား။ ယောက်ျားချင်း မျက်နှာချင်း မဆိုင်ရဲဘဲ မိန်းမသားကျတော့ အနိုင်ကျင့်ချင်တယ်ပေါ့။ ငါ့လို သူရဲဘောကြောင်ပြီး ထွက်ပြေးတာကို လူတကာ သိလို့ ရှင့်ကို မလှည့်လှည့်ဘဲ မတန်အောင် ကဲ့ရဲ့နေကြတာကို ရှင် မသိဘူးလား'

နှင်းကေသရာက မဲ့ကာရွဲ့ကာဖြင့် ပြန်ပြောလိုက်သည်။
'ကဲ့ရဲ့ချင် ကဲ့ရဲ့ကြပေစေပေါ့၊ ပြေးတုန်းကလည်း ပြေးခဲ့မိတာကိုး' တိုက်ပွဲပေါင်း များစွာမှာ အောင်ပွဲခံခဲ့တယ်လို့ ကြွားလှီးထုတ်ခဲ့ပြီး

ကျားချင်းကျတော့ မျက်နှာချင်း မဆိုင်ဝံ့လို့ ဖနောင့်နဲ့တင်ပါး တစ်
တည်းနေအောင် ထွက်ပြေးတယ်ဆိုတာ ရှက်စရာ မကောင်းဘူးလား၊
နှင်းကေသရာက သီရိဗြတ်ကမ္မန်အား မခံမရပ်နိုင်အောင်
လက်ပြန်သည်။

ကျုပ်က အပြေးသန်တာကိုး

ဒါကြောင့် ရှင်ကို သမိန်စက္ကဝေါက ခွေးနဲ့နှိုင်းပြီး အမြီးကုပ်ဖြေ
ပရိသတ် ဗိုလ်ပုံအလယ်မှာ အရှက်ခွဲခဲ့တယ် မဟုတ်လား

အကြည်တော် ဗညားအိမ် ပြောပြလို့ အားလုံး သိခဲ့ရပါပြီ။ က

လူရှေ့သူရှေ့မှာ အရှက်ခွဲရမလား ဆိုပြီး အဆွေခင်ပွန်းကောင်း ပီသစွာ
စက္ကဝေါကို ဓားချင်းယှဉ်ပြိုင်ပို့တောင် စိန်ခေါ်ခဲ့သေးတယ် မဟုတ်လား
သီရိဗြတ်ကမ္မန်က ပြန်ပြောလိုက်သည်။

ဘာဖြစ်လို့ ဖနောင့်နဲ့တင်ပါး တစ်သားတည်းနေအောင် ထွက်

ရတာလဲ။ တိုက်ပွဲပေါင်း များစွာမှာ အောင်ပွဲခံခဲ့တဲ့ သူရဲကောင်းတစ်
ဆိုပြီး ပရိသတ် ဗိုလ်ပုံအလယ်မှာ အရှက်ခွဲတာကို ဘာဖြစ်လို့ ခေါင်း
ရတာလဲ။ ဒါကို ရှင်းပြနိုင်ရင် ရှင်းပြခမ်းပါ

နှင်းကေသရာက မေးလိုက်ပြန်သည်။

အချိန်တန်တော့ နွားပိန်ကန်ပါးမယ်။ ဒါက အရေးမကြီး

အရေးကြီးတာက ဒီနေ့ည သန်းခေါင်အချိန်မှာ နှင်းကေသရာနဲ့ မောင်
မြို့စားလေး ဗညားအိမ်တို့ရဲ့ ဟောဒီ စံအိမ်တော်ကြီးမှာ နှင်းကေ
အင်မတန် ခင်မင်ရင်းနှီးတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်အချို့ပါဝင်တဲ့ သစ္စာဖောက်တွေ စည်း
ကျင်းပပြီး ရှင်စောပု ဘုရင်မကြီး တိုင်းခန်းလှည့်လည်တော်မူလား
ဘုရင်မကြီးကို ဘယ်နည်းဘယ်ပုံ လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်မယ် ဆိုတာ
တိုင်ပင်ကြလိမ့်မယ်။ သူတို့ ဆွေးနွေးတိုင်ပင်တာကို နှင်းကေသရာနဲ့
ဆတ်ဆတ် ကြားစေချင်လို့ မရမက လာခေါ်တာပါ

သီရိဗြတ်ကမ္မန်က ရှင်းပြလိုက်ရာ နှင်းကေသရာမှာ ထိ

တင်လုပ်သွားပေသည်။

မဖြစ်နိုင်ဘူး၊ မဖြစ်နိုင်ဘူး။ ဘုရင်မကြီးကို လုပ်ကြံဖို့

အထွတ်အကြတ်တယ် ဆိုတာ ဘယ်နည်းနဲ့မှ မဖြစ်နိုင်ဘူး။ ရှင်
အင်မတန် မယုံဘူး

နှင်းကေသရာသည် အံကြိတ်ပြီး လက်သီးကို ကျွန်ကုန်

ကျွန်ုပ်တို့ တင်းနိုင်သမျှ တင်းပြီး ပြန်ပြောလိုက်သည်။

ဖြစ်နိုင်တာ မဖြစ်နိုင်တာကို အငြင်းပွားနေမယ့်အထူး သစ္စာဖောက်
ဆွေးနွေးတိုင်ပင်နေတာကို နှင်းကေသရာရဲ့ နားနဲ့ဆင်ဆင် ကြားရ
အောင် နှင်းကေသရာရဲ့ စံအိမ်တော်အတွင်းရှိ လျှို့ဝှက်ညှဉ်းဆေးခန်းထဲကို
လှည့်ခဲ့ လိုက်ခဲ့စမ်းပါ။ သန်းခေါင်အချိန်မှာ သူတို့ရဲ့ ဆွေးနွေးတဲ့
အိမ်မယ်။ အချိန် သိပ်မရှိတော့ပါဘူး

သီရိဗြတ်ကမ္မန်က လက်တွေ့ပြရန် ခေါ်လိုက်ပြန်ရာ နှင်းကေသရာ
တွေဝေသွားပြန်သည်။

နှင်းကေသရာ သိထားဖို့က ဘုရင်မကြီးကို လုပ်ကြံဖို့ အကြံအစည်နဲ့

သက်ပြီး နှင်းကေသရာကိုယ်တိုင် သစ္စာဖောက်တွေနဲ့ ပူးပေါင်းကြံစည်

တယ် ဆိုတဲ့ ပစ်စာတစ်စောင် မင်းကြီးသက်တော်ရှည်ဆီကို ထပ်မံရောက်ရှိ

တဲ့အတွက် မင်းကြီးသက်တော်ရှည် ကိုယ်တိုင်က နှင်းကေသရာ အပေါ်မှာ

အထူး သတိပေးလိုက်ရာ နှင်းကေသရာမှာ နှင်းကေသရာ

နှင်းကေသရာ တွေဝေနေသည်ကို သိသဖြင့် သီရိဗြတ်ကမ္မန်က

သက်၍ သတိပေးလိုက်ရာ နှင်းကေသရာမှာ ကြက်သီးမွေးညင်းများပင်

သွားပေသည်။

ဒီကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်ပြီး သခင်မ ဘာမှ မသိဘူး။ သခင်မ အပေါ်မှာ

အသက်သက် လီဆယ်ပြီး စွပ်စွဲတာ

နှင်းကေသရာ၏ အသံများမှာ တုန်၍နေလေသည်။

မင်းတရား လီဆယ်ပြီး စွပ်စွဲတာကို ကျုပ်သိပါတယ်။ ဒါပေမဲ့

အသက်တော်ရှည် အနေနဲ့ ဘယ်လိုလုပ်ပြီး သိနိုင်မှာလဲ။ စာပို့တဲ့လူက

အတ္တနဲ့ စွပ်စွဲလိုက်တော့ မင်းကြီးသက်တော်ရှည် သံသယ မဝင်ဘဲ

မင်းကြီးသက်တော်ရှည် တစ်ယောက်လုံးလုပ်နေပြီး တစ်ဖက်သတ်

နားဝင်ရသလား။ မင်းကြီးသက်တော်ရှည်သော ဘာသော ညာသော

အရေးမစိုက်ဘူး။ ပစ်စာ ပစ်တဲ့သူကိုလည်း အရေးမစိုက်ဘူး

အရေးစိုက်ဖို့ မလိုတာတော့ မှန်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ နှင်းကေသရာ

လုံးဝ အပြစ်မရှိဘူးဆိုတာ သံသယ ကင်းစင်သွားအောင် လက်တွေ့

ကျုပ်လာခဲ့တာပါ။ ကျုပ်ပြောတဲ့အတိုင်း ဟုတ် မဟုတ် သိရအောင်

သီရိဗြတ်ကမ္မန်က မရမက ခေါ်နေပြန်သည်။

ဘယ်ကို လိုက်ရမှာလဲ

'စောစောက ကျုပ်ပြောခဲ့တဲ့ လျှို့ဝှက်စည်းဝေးခန်းကိုပါ။ စည်းဝေးခန်း အချိန်နီးနေပါပြီ။ ဒီနေ့ည စည်းဝေးပွဲဟာ သစ္စာဖောက်တွေရဲ့ နေ့စဉ်စည်းဝေးပွဲပါ။ အဲဒီစည်းဝေးပွဲမှာ ဘုရင်မကြီး တိုင်းခန်းလှည့်လည်တော်မူပြီး နှင်းကေသရာတို့ မောင်နှမရဲ့ စံအိမ်တော်မှာ တည်းခိုနေချိန် ဘုရင်မကို ဘယ်ပုံဘယ်နည်း လုပ်ကြံကြမယ်ဆိုတာ အပြီးသတ် ဆွေးနွေးဆုံးဖြတ်ပါလိမ့်မယ်။ က- အချိန်လည်း သိပ်မရှိတော့ဘူး။ ဆံပင်ကို ကပိုကရိပ် အမြန်ဆုံး ပြန်ထုံးပြီး ကျုပ်နဲ့လိုက်ခဲ့ပါ။ ဒါပေမဲ့ တစ်ခုတော့ ကြိုတင်ပေးထားချင်တယ်။ အစည်းဝေးခန်းမထဲကို ဝင်တဲ့အချိန်ကစပြီး ခြေသံရအောင် ကျုပ်နဲ့အတူ လေးဖက်တွားပြီး လိုက်ခဲ့ဖို့နဲ့ စည်းဝေးခန်းထဲရောက်တာပဲမြင်မြင် ဘာပဲကြားကြား တိတိဆိတိငြိမ်သက်စွာ ကြည့်ရှု နားထောင် ကျုပ် လေးလေးနက်နက် သတိပေးချင်တယ်။ ကျုပ် သတိပေးတဲ့အထက်မှာ နိုင်ငံမလား၊ မလိုက်နာနိုင်ဘူးလား။ ဒါကို ပြတ်ပြတ်သားသား သတိပေးတယ်။ လိုက်နာနိုင်မယ်ဆိုရင် ကောင်းကောင်းမွန်မွန် ခေါ်သွားမယ်။ နိုင်ငံမှာ နာနိုင်ဖို့ ဆိုရင်တော့ ပါးစပ်ကို ပိတ်ဆို့ပြီး ကျုပ်ရဲ့လွှာရုံနဲ့ တစ်ကိုယ်တည်း ရစ်ပတ်ပြီး အတင်းအဓမ္မ ပွေ့ချီသွားရုံမှာပဲ'

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က နှင်းကေသရာထံမှ ကတိရအောင် တောင်းဆိုသည်။

နှင်းကေသရာမှာမူ တစ်စုံတစ်ရာ ပြန်မပြောဘဲ ဆင်ကြံကြံအောင် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန် အလစ်တွင် လေသာပြတင်းပေါက်မှ ကျော်လွှားပြီး အသံတစ်အော်၍ အကူအညီတောင်းရန် ကြိုးစားလိုက်ရာ၊ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန် လျင်မြန်ဖျတ်လတ်စွာဖြင့် နှင်းကေသရာအား ဆီး၍ ပွေ့ချီထားလိုက်အော်ဟစ် အကူအညီ မတောင်းနိုင်စေရန် လက်တစ်ဖက်ဖြင့် နှင်းကေသရာ လည်မျိုကို တအားကုန် ညှစ်ထားလိုက်ရာ နှင်းကေသရာမှာ အသံထွက်အောင် မအော်နိုင်သည်သာမက ပွန်းပဲ့သည့် ဝေဒနာကို ခံစားနေရသည့် အဖြစ်တဖြည်းဖြည်း အသက်ရှူကျပ်လာပေသည်။

နှင်းကေသရာသည် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်၏ လက်တွင်းမှ လွတ်မြောက်အောင် အတွက် ရှိသမျှ အင်အားဖြင့် ရုန်းကန်သော်လည်း ရုန်းရင်းကန်ရင်းနှင့် တဖြည်းဖြည်း အားပျော့လာပေသည်။ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်မှာမူ နှင်းကေသရာကို ကလေးငယ်အား ပွေ့ချီသကဲ့သို့ ပွေ့ချီထားရင်း မိမိနှင့် အတူပါလာသော ကတ္တီပါ လွှာရုံဖြင့် တစ်ကိုယ်လုံး ရစ်ပတ်လိုက်သည်။

'စစ်သည်တော်ကြီး'

ရပြည့်စာအုပ်တိုက်

နှင်းကေသရာ၏ ညည်းညူလိုက်သည့်အသံကို ဆုံးသံကြားရသဖြင့် ဗြတ်ကမ္ဘန်သည် နှင်းကေသရာ၏ လည်မျိုကို ချစ်ညှစ်ထားသည့် လက်ထဲမှာကို လွှတ်ပေးလိုက်ရာ နှင်းကေသရာသည် ခိုင်ခံ့ ထိုက်ထိုက် ရစ်ပတ်သည့် လွှာရုံကို ဆွဲခွာလိုက်ပြီး သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်၏ ရင်ခွင်ထဲမှ လှေလှော်သွားလိုက်သည်။ နှင်းကေသရာ၏ လည်မျိုတွင် အညှစ်အညှစ် ချစ်မြှုပ်လိုက်သလိုမှာလည်း နတ်ပူးသလို တုန်လှုပ်နေပေသည်။

'မလွဲမရှောင်သာလို့ ခုလို ကြမ်းကြမ်းတမ်းတမ်း လှုပ်ရှားနေတာပဲပန်ပါတယ်။ စောစောက ကျုပ်ပြောတဲ့အတိုင်း ကောင်းကောင်းမွန်မွန် ဖြစ်ပါမယ်လို့ ကတိပေးရင် နှင်းကေသရာကို လက်ဖျားနဲ့တောင် မထိဘဲပေးမယ်လို့ ကောင်းကောင်းမွန်မွန် လိုက်မယ် မဟုတ်လား'

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်မှာ နှင်းကေသရာ ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်နေသည့် အပြစ်ကို မြင်ရသောအခါ ရင်ထုမနာဖြစ်ပြီး တောင်းပန်စကား ပြောကြားလိုက်သည်။

'ကောင်းပါပြီ၊ စစ်သည်တော်ကြီး ခေါ်ရာကို ကောင်းကောင်းမွန်မွန် ခေါ်ပါမယ်။ ရှေ့ကသာ လမ်းပြပြီး ခေါ်သွားပါ'

နှင်းကေသရာသည် ၎င်း၏လည်မျိုမှ ဒဏ်ရာများကို ပွတ်သပ်ရင်း နှစ်ယက်သည် အသံဖြင့် ပြန်ပြောလိုက်ပြီး ကျယ်ပြန့်သော အိပ်ခန်းဆောင်တွင်းမှ နှစ်ယောက်သား တစ်ဦးလက်ကို တစ်ဦးဆွဲ၍ ခြေသံမကြားရအောင် ချွေးထောက်ကာ လျှို့ဝှက်ခန်းမဆောင် ရှိရာသို့ လှေကားမှတစ်ဆင့် ဆင်း၍ ဘာခံကြပေသည်။

အောက်ထပ်သို့ ရောက်သောအခါ စည်ခန်းဆောင်ကို ဖြတ်ကျော်၍ အကြည့်ဆောင် ရှိရာသို့ လာခဲ့ပေသည်။

'လျှို့ဝှက်စည်းဝေးခန်းထဲကို ရောက်ရင် သတိရှိပါနော်၊ ဒီတံခွန်ခွန်အားပြီး နားနဲ့မျက်စိကို အစွမ်းကုန် ဖွင့်ထားပါ။ ပါးစပ်ကိုတော့ အာဟာရအညှစ်အားသလို ပိတ်ထားပါ'

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်သည် လျှို့ဝှက်စည်းဝေးခန်းသို့ ဝင်သည့် လျှို့ဝှက်တံခွန်ကို ဖွင့်ရန် သစ်သားဖြင့် ထုလုပ်ထားသည့် သွေးဇွန်းသေတ္တာ လက်ပုံသဏ္ဍာန်ကို အသာအယာ ဆွဲလှည့်ရင်း နှင်းကေသရာအား အေးသံကလေးဖြင့် သတိပေးလိုက်သည်။

တံခါးပွင့်သွားသောအခါ အလင်းရောင် လုံးစ မြင်ရသည့် လျှို့ဝှက်ဆွေးနွေးခန်းထဲသို့ နှစ်ယောက်သား နံရံကို လက်နှင့်စမ်း၍ ဝင်လာခဲ့ကြပေ

ရပြည့်စာအုပ်တိုက်

သည်။ ပြီးမှတစ်ဖန် လျှို့ဝှက်တံခါးကို အတွင်းမှ ပြန်ပိတ်လိုက်ပြီး ဗြတ်ကမ္ဘန်သည် နှင်းကေသရာ၏ လက်ကိုဆွဲ၍ ခြေသံမကြားအောင် ထောက်ပြီး တရွေ့ရွေ့ လာခဲ့ကြပေရာ ဒုတိယ ခန်းမဆောင်သို့ ဝင်သည့် ရှိရာသို့ ရောက်ရှိလာပေသည်။

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်မှာ လျှို့ဝှက်စည်းဝေးခန်းမ၏ အနေအထားကို သေချာစွာ လေ့လာထားသဖြင့် မှောင်ကြီးမည်းမည်းထဲတွင် အခက်အခဲ နံရံကိုစမ်း၍ လာနိုင်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

စည်းဝေးပွဲ ကျင်းပလျက်ရှိသည့် ဒုတိယ ခန်းမဆောင်သို့ ဝင်တံခါးရှိရာသို့ ရောက်ရှိလာသောအခါ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်သည် တံခါး၌ အသံမမြည်အောင် သတိနှင့် ဆွဲဖွင့်လိုက်ရာ အခန်းတွင်းမှ တီးတိုးဆွေးနွေးသည့် အသံများကို ကြားရပြီး မေးမိန့်သော မီးရောင်ကိုလည်း မြင်ရပေသည်။

နှင်းကေသရာသည် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်နှင့် ထက်ကြပ်မကွာ လိုလားခဲ့ပြီး မှောင်ရိပ်ကိုကွယ်၍ စည်းဝေးခန်းမရှိရာ လှမ်းကြည့်လိုက်ရာ ကွဲတစ်ခုပေါ်တွင် မျက်နှာချင်းဆိုင် ဝိုင်းထိုင်ပြီး ခေါင်းချင်းရိုက်နေကြ လူတစ်စု၏ အရိပ်သဏ္ဍာန်များကို မှုန်ဝါးဝါး မီးရောင်အောက်တွင် ပေသည်။

နှင်းကေသရာမှာ အသက်ပင်မှန်မှန်မရှုနိုင်ဘဲ တစ်ယောက်တည်း တီးတိုးဆွေးနွေးနေကြသည့် အသံများကို နားစွင့်လျက်ရှိစဉ် ကြည်လင်ပြတ်သည့် အသံတစ်သံကို ကြားရသဖြင့် ကြက်သီးမွေးညင်းများပင် ထ၍ သူသည်။

အသံရှင်မှာ နှင်းကေသရာအား ခွဲနုပဲကြီးစွာဖြင့် မေတ္တာဘွဲ့ဆက်သကာ မရမနေ ပိုးပန်းခဲ့သော စစ်တောင်းမြို့စားကြီး၏သား သမိန်တီကုမ္မာ၏ အသံ ဖြစ်နေသဖြင့် နှင်းကေသရာမှာ ခေါင်းနားပန်းကြီးသွား ဖြစ်ပေသည်။

'သွေးသောက်ရဲဘော်တို့၊ ယနေ့ည စည်းဝေးပွဲဟာ ကျုပ်တို့ရဲ့ နောင်စည်းဝေးပွဲ ဖြစ်တယ်။ ယနေ့ည စည်းဝေးပွဲမှာ ကျုပ်တို့ရဲ့ အကြံအစည် ဘယ်လို အကောင်အထည် ဖော်ကြမလဲဆိုတာ အပြီးအပိုင် ဆုံးဖြတ်ချမှတ်ပြီး တာဝန်အသီးသီး ခွဲဝေယူကြရလိမ့်မယ်။ ကျုပ်တို့ဟာ သွေးသောက်ရဲဘော်တို့ အလိုမရှိပေမဲ့ ကျုပ်တို့ရဲ့ နိုင်ငံတော်ကို ဘုန်းကြီးလူထွက်ရဲ့ ဝကွက်ပြီး အပ်ရတော့မယ့် အခြေအနေကို ဆိုက်ရောက်နေတဲ့အတွက် ဘုန်းကြီးလူထွက်ရဲ့ လက်အောက်မှာ နေရခြင်းထက် သေရခြင်းက မြတ်သေး

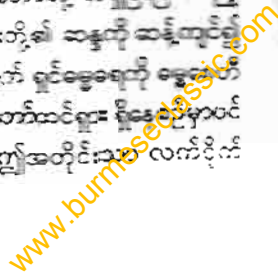
တဲ့ အသိဉာဏ်နဲ့ ကျုပ်တို့ရဲ့ ဘဝလွတ်မြောက်ရေးအတွက် အသက်နဲ့ သံဃိး ခွဲနုနဲ့စားစား လုပ်ကြရလိမ့်မယ်'

သမိန်တီသမ္မာကုမ္မာ၏ ကြည်လင်ပြတ်သားသည့် မိန့်ကြားချက်ကို ချစ်သစ္စာဖောက်များက ငြိမ်သက်စွာ အာရုံစိုက်၍ နားထောင်ကြည့်လိုက်ရပေသည်။ နှင်းကေသရာမှာမူ သမိန်တီသမ္မာကုမ္မာ၏ နှုတ်ချာကို မြင်လှည့်လင့်သည့် စကားများကို ကြားရသောအခါ မခံမရပ်နိုင်ခြင်းက အသက်ဆတ်တုန်၍ နေပေသည်။ သို့ရာတွင် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန် သတ်သည့်အတိုင်း စိတ်ကို ချုပ်တည်းနိုင်သမျှ ချုပ်တည်းပြီး ပါးစပ်တို့ ထုတ်၍ နားနှင့်မျက်စိကို အစွမ်းကုန်ဖွင့်၍ အာရုံစိုက်လျက် ရှိပေသည်။

'သွေးသောက်ရဲဘော်တို့၊ သွေးသောက်ရဲဘော်တို့ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်တို့ ဘုန်းကြီးလူထွက်အား နန်းလျာထားခဲ့ရုံသာမက မကြာမီ ထီးနန်းကို အပ်ဖို့ အစီအစဉ်ရှိနေတဲ့အတွက် ထီးနန်းကို လွှဲပြောင်းပေးမိ ကျုပ်တို့ရဲ့ အကြံအစည် အောင်မြင်အောင် ကြိုးစားအားထုတ်သွားဖို့ အရေးကြီးပါတယ်။ ကျင်းပတဲ့ စည်းဝေးပွဲဟာ ရာဇဝင်တွင်ရစ်မည့် စည်းဝေးပွဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ကျုပ်တို့ရဲ့ အကြံအစည် အောင်မြင်ရေးအတွက် အင်းဝရွှေမြို့တော်က ဆေးလွတ်တံတားကို ကျုပ်တို့ရဲ့ သွေးသောက်ရဲဘော်ကြီး သူရဲကောင်း မင်းနန္ဒာက သူ့ထံတိုင် တာဝန်ယူပြီး ဆောင်ရွက်သွားမည့် အစီအစဉ်များကို အသေးစိတ် ခြုံငုံပါလိမ့်မယ်။ အားလုံး စိတ်ပါလက်ပါ ကြားနာပြီး မိမိတို့အပေါ် ကျင့်စဉ်သည့် တာဝန်များကို တာဝန်သိသိ သစ္စာရှိရှိနဲ့ ထမ်းရွက်သွားကြဖို့ သင်တန်းအား ပြောကြားလိုပါတယ်။ ကဲ သွေးသောက်ရဲဘော်ကြီးရဲ့ လုပ်ငန်းအပ်ထိုင်ပြီး ပြုရန် မေတ္တာရပ်ခံပါတယ်'

သမိန်တီသမ္မာကုမ္မာက ၎င်း၏မိန့်ခွန်းကို နိဂုံးချုပ်ပြီး သစ္စာဖောက်များနှင့် ဟန်ဆောင်ကာ အတွင်းမှ ပူးသတ်ရန် အကြံအစည်ဖြင့် စည်းဝေးပွဲကို တက်ရောက်လာသော ဗိုလ်မင်းပြတ်ဇအား ဘုရင်မကြီးအား လုပ်ကြံရန် အစီအစဉ်များကို ရှင်းပြရန် မေတ္တာရပ်ခံလိုက်ရာ ဗိုလ်မင်းပြတ်ဇသည် မိန့်ခွန်းများကို ရောင်းဟန်လိုက်သည်။

'သွေးသောက်ရဲဘော်တို့၊ သွေးသောက်ရဲဘော်တို့ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်တို့ ရှင်စောပုဘုရင်မကြီးသည် ပြည်သူပြည်သားတို့၏ ဆန္ဒကို ဆန့်ကျင်၍ အာဇာနည် မဟာသွေးကို ဘေးချိတ်ပြီး ဘုန်းကြီးလူထွက် ရွှင်ဇေဇေကို ဇေဇေတီ ဖြင့် နန်းလျာထားခဲ့ရုံသာမက ဘုရင်မကြီး သက်တော်ထင်ရှား ရှိနေစဉ်မှာပင် ထီးနန်းကို လွှဲပြောင်းပေးရန် စီစဉ်လျက်ရှိသဖြင့် ဤအတိုင်းသဘာဝ လက်ခိုက်

ပြီး ကြည့်နေကြမည် ဆိုလျှင် ငါးပါးမှောက်ရတော့မည်ဖြစ်၍ ဤအကြောင်းအချိန်မီ ဟန်တားထားနိုင်ရန်အတွက် ဘုန်းကြီးလူထွက်အား ထီးနန်းလွှဲပြောင်းပေးမိ ပြည်သူပြည်သားများ၏ ဆန္ဒကို ဆန့်ကျင်သော ရှင်စောပုဘုရင်အား လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်ဖို့ အလွန် အရေးကြီးပါတယ်။

ဗိုလ်မင်းဗြတ်စသည် သစ္စာဖောက် မင်းနန္ဒာအသွင်ဖြင့် ဘုရင်အား လုပ်ကြံရန် အစီအစဉ်ကို ခက်ထက်မာကျောသည့် လေသံဖြင့် နန်းပျိုးလိုက်ရာ ကျန်သစ္စာဖောက် အားလုံးသည် စိတ်ဝင်စားစွာ နားထောင်နေကြပေသည်။

နင်းကေသရာမှာမူကား အသားများ ဆတ်ဆတ်တုန်အောင် မင်းနိုင် ဖြစ်နေပေသည်။

'သွေးသောက်ရဲဘော်ကြီး မင်းနန္ဒာကို သတိပေးပါရစေ။ ဤ နန်းသို့ စုဝေးရောက်ရှိနေကြသော သစ္စာရှိ သွေးသောက်ရဲဘော်များမှာ ပြုလျှင် အကောင်ထင်သူများ ဖြစ်၍ သွေးသောက်ရဲဘော်ကြီး မင်းနန္ဒာ လုပ်ကြံရေး အစီအစဉ်ကို အဖော်စိတ် ရှင်းပြရန် လိုမည် မထင်ပါ။ အမြဲကလေးက ရှင်းလင်းတင်ပြလျှင် နားလည်သဘောပေါက်ကြပါလိမ့်။ အရိပ်အမြွက်မျှ ရှင်းလင်းတင်ပြလျှင် တော်လှောက်ပါပြီ'

သမိန်တိဿကုမ္မာက ဘုရင်မကြီး၏ အမည်နာမကို ဖော်ထုတ်တည့်တည့်လင်းလင်း တင်ပြသွားခြင်းကို ဘေးလူများ ကြားသွားမည် စိုးရိမ်အမှုအရာဖြင့် ကြားဝင်ဟန်တားလိုက်ရာ စည်းဝေးပွဲသို့ တက်ရောက်သည့် သစ္စာဖောက်အချို့မှာ မကျေနပ်သည့် အမှုအရာဖြင့် လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်လာပေသည်။

'ပြောစရာ ရှိတာကို ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းသာ ပြောပါ။ လုပ်ကြံရေးအစဉ်ကို အသေးစိတ် သိထားဖို့ လိုပါတယ်။ သွေးသောက်ရဲဘော်ကြီး မင်းနန္ဒာရဲ့ အစီအစဉ်ကို အသေးစိတ် ရှင်းလင်းတင်ပြပါ'

စည်းဝေးပွဲသို့ တက်ရောက်လာကြသည့် သစ္စာဖောက်တင်ကြားသမိန်တိဿကုမ္မာ၏ အဆိုပြုချက်ကို ပယ်ချပြီး ဘုရင်မကြီးအား လုပ်ကြံရေးအစီအစဉ်ကို အသေးစိတ် ရှင်းလင်းတင်ပြရန် တစ်သံတည်း တောင်းဆိုကြကြသည်။ လူအများစုက တညီတညွတ်တည်း တောင်းဆိုခြင်း ဖြစ်၍ တိဿကုမ္မာမှာ အလျော့ပေးလိုက်ရပေသည်။

'သစ္စာရှိ သွေးသောက်ရဲဘော်များ ခင်ဗျား၊ သွေးသောက်ရဲဘော်များ

တောင်းဆိုချက်အရ ဘုရင်မကြီးအား လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်ရန် အစီအစဉ်ကို အသေးစိတ် ရှင်းလင်းတင်ပြပါမယ်'

မင်းနန္ဒာအသွင်ဖြင့် မိန့်ခွန်းပြောကြားနေသော ဗိုလ်မင်းဗြတ်စကဲ့သို့ နန်းပျိုးလိုက်ရာ စည်းဝေးခန်းမဆောင် တစ်ခုလုံးမှာ ဗိုလ်မင်းဗြတ်စကဲ့သို့ ရှင်းလင်းတင်ပြမည့် အစီအစဉ်ကို စိတ်ဝင်စားစွာ နားစွင့်လျက် နေကြပြီး လုပ်ကြံရေးအစဉ်ကို အသေးစိတ် တိတိဆိတ်ဆိတ်လျက် ရှိပေသည်။

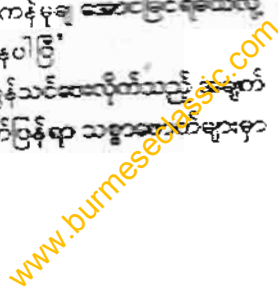
'သွေးသောက်ရဲဘော်တို့ သိရှိကြပြီး ဖြစ်သည့်အတိုင်း ကျွန်ုပ်တို့အဖို့ စေလွှတ်လိုက်ခြင်းမှာ သွေးသောက်ရဲဘော်တို့၏ တောင်းဆိုချက်အရ ရှင်စောပုဘုရင်မကြီးအား လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်ရန် တာဝန်ပေးပြီး စေလွှတ်လိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ သို့ရာတွင် ဝမ်းနည်းဖွယ်ရာကောင်းသော ဖြစ်ရပ်တစ်ခုမှာ ဘုရင်မကြီးအား လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်ရန် အကြံအစည်တွင် စိတ်တူသဘောတူသူ တန်းမှ ပါဝင်ခဲ့သော မြို့စားလေး ဗညားအိမ် ကြောက်စိတ်ဝင်ပြီး နောက်ဆုတ်လွှားခြင်းပင် ဖြစ်ပါတယ်။ ယခုလို ကြောက်စိတ်ကြောက်သွေး ဝင်ပြီး နောက်ဆုတ်လွှားစေကာမူ မြို့စားလေးကိုယ်တိုင် သက်သေများ ရှေ့မှောက်တွင် သစ္စာဆို၍ အကဲမတ်ရေးထိုးခဲ့တဲ့ စာတမ်းမှာ ကျွန်ုပ်တို့ရဲ့ လက်ဝယ်၌ ရှိနေသဖြင့် မြို့စားလေး ဗညားအိမ် သစ္စာဖောက်မည်ကို စိုးရိမ်စရာ မရှိပါ'

ဗိုလ်မင်းဗြတ်စသည် သစ္စာဖောက် မင်းနန္ဒာ အသွင်ဖြင့် သိရှိကြတော်မူရန် ရေးခြစ်ပေးလိုက်သည့်အတိုင်း ဆက်လက်၍ ရှင်းလင်းမိန့်ကြားလိုက်ရာ သစ္စာဖောက်များမှာ တစ်ဦးကိုတစ်ဦး လက်ကုပ်ပြီး တီးတိုးဆွေးနွေး နေကြသည့်ကို တွေ့ရပေသည်။

နင်းကေသရာမှာမူ မောင်တော် ဗညားအိမ် လက်မှတ်ရေးထိုးခဲ့သည့် စာတမ်းမှာ သမိန်စက္ကဝေါ၏ လက်တွင်း၌ ရှိနေသည်ကို သိသဖြင့် မောင်တော်အတွက် စိုးရိမ်မကင်းဖြစ်ကာ ရင်တဖိုဖို ဖြစ်နေပေသည်။

မြို့စားလေး ဗညားအိမ်၏ အစ်မတော် နင်းကေသရာမှာ မိန့်ခွန်းတင်ပြီး ဖြစ်လင့်ကစား သတ္တိဗျတ္တိနှင့် ပြည့်စုံသော အာဇာနည်အမျိုးသမီး ဖြစ်၍ သူ၏ ယုံကြည်ချက်အတွက် အသက်နှင့်လဲပြီး အကူအညီပေးရန် အသင့်ရှိနေသည်ဟု သိရသဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့ရဲ့ အကြံအစည် စကန်မှုချ အောင်မြင်ရမယ်လို့ အထက်ဆုံး ပြောနိုင်တဲ့ အခြေအနေကို ရောက်ရှိနေပါပြီ'

ဗိုလ်မင်းဗြတ်စသည် သိရှိပြတ်ကမ္မန် သွန်သင်ဆဲလိုက်သည့် အမှုကို အလက်များကို ဖြည့်စွက်၍ ရှင်းလင်းတင်ပြလိုက်ပြန်ရာ သစ္စာဖောက်များမှာ လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်လာကြပြန်သည်။

ဘုရင်မကြီးကို လုပ်ကြံဖို့ အစီအစဉ်ကို အမြန်ဆုံး ရှင်းလင်းကြားကြပါ။

စည်းဝေးပွဲသို့ တက်ရောက်လာသည့် သစ္စာဖောက်များ၏ ဆိုချက်ကို ကြားရပြန်သည်။

သွေးသောက်ရဲတော်တို့ သိရှိပြီး ဖြစ်တဲ့အတိုင်း တစ်ရက် အတွင်း ဆောင်းတူးမြို့ကို ရှင်စောပုဘုရင်မကြီး တိုင်းခန်းလှည့်လည်လာတဲ့အခါ ယခု ကျွန်ုပ်တို့ စည်းဝေးတိုင်ပင်နေကြတဲ့ မြို့စားလေး ဗညားစံအိမ်တော်ကို ယာယီတံနန်းတော်အဖြစ် သတ်မှတ်ကာ တည်းခိုစံနေပါလိမ့်မယ်။ အဲဒီလို ဘည်းခိုစံနေတော်မူချိန်မှာ ကျွန်ုပ်တို့ရဲ့ သွေးသောက်ရဲတော် တစ်ဦးဖြစ်တဲ့ မြို့စားလေးဗညားစံအိမ်ရဲ့ အစိမတော် နှင်းကေသရာဘုရင်မကြီးအား ခြေဆုပ်လက်နယ်ပြုစုပြီး ဘုရင်မကြီးကို အယုံသွင်းမယ်။ နှင်းကေသရာ အပေါ်မှာ ဘုရင်မကြီး စိတ်ချယုံကြည်တော်မူလာတဲ့ နှင်းကေသရာက ဘုရင်မကြီးကို ဥယျာဉ်တော်အတွင်းရှိ ရေကန်တော်ရဲ့ ဖြားယောင်းသွေးဆောင်ပြီး ခေါ်ဆောင်လာပါလိမ့်မယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ မင်းနန္ဒာနဲ့ လေးအတတ်တွင် တစ်ဖက်ကမ်းပေအောင် ကျွမ်းကျင်လို့ ကျွန်ုပ်ရဲ့လူယုံတော် လေးသည်တော်တစ်ဦးက အင်ကြင်းပင်ကြီးပေါ်က နေပြီး အခွင့်သာတာနဲ့ တစ်ပြိုင်နက် ဘုရင်မကြီးအား အဆိပ်လူးခြေချောင်းမြောင်းပစ်သတ်ဖို့ အစီအစဉ် ပြုလုပ်ထားပြီး ဖြစ်ပါတယ်။

ဗိုလ်မင်းဗြတ်သေသည် သီရိဗြတ်ကမ္မန် မှာကြားလိုက်သည့်အတိုင်း ဘုရင်မကြီးအား လုပ်ကြံရန် အစီအစဉ်ကို ရဲရဲတောက် ဖွင့်ဆိုလိုက်သည့် သစ္စာဖောက်များက ပြိုင်တူ သြဘာပေးလိုက်ကြပေသည်။

အရေးတော်ပုံ အောင်ပြီ၊ အရေးတော်ပုံ အောင်ပြီ သစ္စာဖောက်များ၏ သြဘာသံများ ထွက်ပေါ်လာပေသည်။

နှင်းကေသရာမှာမူ ဗိုလ်မင်းဗြတ်၏ ရှင်းလင်းတင်ပြချက်များ အသေးစိတ် ကြားနာရသောအခါ ဆောက်တည်ရာ မရအောင် တုန်လှုပ်ချောက်ချားသွားပေသည်။ မူးမေ့မသွားစေရန် သတိနှင့်စိတ်ကို တင်းထားကာ ကြားမှပင် မိုက်ခနဲ ဖြစ်သွားပြီး မိမိ၏ ခြေနှင့်လက်ကိုပင် မသယ်နိုင်ဘဲ ချော့ချော့ကျသွားပေသည်။

စစ်သည်တော်ကြီး စစ်သည်တော်ကြီး၊ သွားကြပါစို့။ ရှေ့ဆောင် မကြားချင်တော့ဘူး။ နှင်းကေသရာရဲ့ ခြေတွေလက်တွေ မသယ်နိုင်တော့ဘူး။ စစ်သည်တော်ကြီး တွဲခေါ်ပါ။

နှင်းကေသရာသည် သီရိဗြတ်ကမ္မန်၏ လက်ဆောင်းကို ဘင်းကျပ်စွာ ဆွဲကိုင်ထားရင်း လေသံကလေးဖြင့် တောင်းတောင်းခန်ခန် ခြောက်သွေ့နေသည်။

နှင်းကေသရာရဲ့ နားနဲ့ဆတ်ဆတ် ကြားရပြီ မဟုတ်လား ဝမ်းနည်းသား ဗြတ်ကမ္မန် ပြောတာကို ယုံပြီ မဟုတ်လား။

ဘုရား ဘုရား၊ အကြံပက်စက် ဆန်ကောလောက်မှ ဆောင်းတူးမြို့က နှင်းကေသရာကို ကြံရာပါအဖြစ် ထည့်သွင်းထားတာ အမှန်ကြောင်းကို လာပါ။ သွားကြစို့။ ခြေတွေလက်တွေတောင် မသယ်နိုင်တော့ဘူး။

နှင်းကေသရာသည် သီရိဗြတ်ကမ္မန်ကို အားပြုပြီး တစ်ဦးလိုတစ်ဦးလိုဘွဲ့၍ လျှို့ဝှက်စည်းဝေးခန်းထဲမှ လာလမ်းအတိုင်း ပြန်လာခဲ့ပေသည်။ နှင်းကေသရာရဲ့ ရောက်သောအခါ နှင်းကေသရာသည် ညောင်စောင်းခေါ်တွင် နေထိုင်ပြီး မှီခိုအုံများကို အားပြု၍ ထိုင်ချလိုက်သည်။

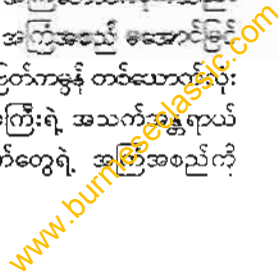
သွေးဆာနေတဲ့ သစ္စာဖောက်တွေ။ သူတို့အထဲကို နှင်းကေသရာကို ခေါ်သည့်လိုက်သေးတယ်။ ရက်စက်ယုတ်မာလှချည်လား။ ပြီးတော့ တခြားသူတွေလည်း မဟုတ်ဘူး။ သွေးရင်းသားရင်းလို ခင်မင်ရင်းနှီးပြီး စိတ်ချကြည်စွာဖြင့် စံအိမ်တော် ဝင်ခွင့်ထွက်ခွင့် ပေးထားတဲ့လူတွေ ကိုယ်တိုင်က နှင်းကေသရာမစောင့်ကြတော့ဘူး။

နှင်းကေသရာသည် ကြိတ်မနိုင် ခဲမရ ဖြစ်ကာ စိတ်ထဲရှိသမျှ ဝမ်းနည်းမှုများကို ထုတ်လိုက်သည်။ ပြီးမှတစ်ဖန် သီရိဗြတ်ကမ္မန်ကို အားနာသည့် အနေအရာ ပြုကြည့်လိုက်သည်။

စစ်သည်တော်ကြီး၊ သစ္စာဖောက်တွေရဲ့ ရက်စက်ယုတ်မာလှတဲ့ အစည်ကို ပျက်ပြားသွားအောင် ဘယ်လို ကြံမလဲ။ နှင်းကေသရာရဲ့ ခြေလေးစမ်းပါဦး။ ဘုရင်မကြီးရဲ့ အသက်အန္တရာယ်ကို ဘယ်လို ကာကွယ်ကြမလဲ။ ဘုရင်မကြီးအတွက် ဆိုရင် နှင်းကေသရာ အသန်နဲ့ လုပ်ဖို့တယ်။ နှင်းကေသရာက ဘာလုပ်ရမလဲ။ စည်သည်တော်ကြီး အကြံပေးအော်တယ်။ နှင်းကေသရာ ဘာမဆို လုပ်ရဲပါတယ်။

နှင်းကေသရာသည် ဘုရင်မကြီးအတွက် စိုးရိမ်တောင်းသည့် အမူအရာဖြင့် မိမိ၏စိတ်ကို တင်းပြီး သီရိဗြတ်ကမ္မန်ထံမှ အကြံတောင်းလိုက်သည်။

စိုးရိမ်တော် မမူပါနဲ့။ သစ္စာဖောက်တွေရဲ့ အကြံအစည် မအောင်မြင်ဘူး။ အိမ်စောင့်ခွေးကြီးနဲ့တူတဲ့ ဝမ်းနည်းသား သီရိဗြတ်ကမ္မန် တင်ယောင်လုပ်သွားတာနဲ့ ခန္ဓာကိုယ် အိုးစား မကွဲသေးသမျှ ဘုရင်မကြီးရဲ့ အသက်အန္တရာယ် ကာကွယ်ပေးရအတွက် တာဝန်ယူပါတယ်။ သစ္စာဖောက်တွေရဲ့ အကြံအစည်ကို

ကြိုတင် သိရှိထားပြီး ဖြစ်တဲ့အတွက် သူတို့ရဲ့ အကြံအစည် ပျက်ပြား
အောင် အလွယ်တကူ ဖြိုခွင်းနိုင်ပါလိမ့်မယ်။ ဒီအတွက် စိုးရိမ်တော်

မစိုးရိမ်ပါနဲ့ဆိုပေမယ့် စိုးရိမ်တာပဲ။ ဘုရင်မကြီးဟာ နှင်း
တို့ မောင်နှမအပေါ်မှာ မိခင်ရင်းလို သဘောထားပြီး ကြင်နာယုယ
တယ်။ ဘုရင်မကြီးအတွက် ဆိုရင် နှင်းကေသရာ အသက်နဲ့လဲဖို့ အသင့်
ဘုရင်မကြီးကို လုပ်ကြံဖို့ အကြံအစည်မှာ နှင်းကေသရာတို့ မောင်နှမကို
အဖြစ် ဆွဲသွင်းထားတာကို နှင်းကေသရာ အနာကြည်းဆုံးပဲ။ ပြီးတော့
မင်းနန္ဒာ ရှင်းပြတဲ့ စကားအရဆို ဘုရင်မကြီးကို လုပ်ကြံဖို့ အကြံ
ပတ်သက်ပြီး မောင်တော်ဗညားအိမ်ရဲ့ လက်မှတ်ရေးထိုးထားတဲ့ စာတမ်း
စောင် သူတို့ဆီမှာ ရှိနေသေးတယ်ဆိုတဲ့ စကားတစ်ခွန်း ပါလာတယ်။
စာတမ်းဟာ သမိန်စက္ကဝေါ သိမ်းဆည်းထားတဲ့ စာတမ်းပဲ ဖြစ်မယ်။ အဲဒီ
သာ ဘုရင်မကြီး ရွှေလက်တော်ကို ရောက်သွားရင် မောင်တော် ဗညား
အရှင်လတ်လတ် ရင်ခွဲပြီး အသတ်ခံရမှာ။ အသတ်ခံရမှာထက် သစ္စာ
အဖြစ် ကြေညာခံရမှာ အသည်းနာလှတယ်။ မောင်တော် မင်းပြစ် မင်း
မသင့်အောင် ဘယ်လို ကြံကြမလဲ။

ဒီအတွက်လည်း စိုးရိမ်တော်မမူပါနဲ့။ ဘုရင်မကြီးရဲ့ အ
အန္တရာယ် လုံခြုံစိတ်ချရတာနဲ့ သမိန်စက္ကဝေါ သိမ်းဆည်းထားတဲ့ စာတမ်း
ပြန်ရအောင် ယူပေးဖို့ တာဝန်ယူပါတယ်။

သစ္စာဖောက်တွေ အကြံဦးသွားမှာ စိုးရိမ်တယ်။ သူတို့ လက်
ဘုရင်မကြီးဆီကို နှင်းကေသရာကိုယ်တိုင် သွားရောက်ပြီး အကျိုးအကြေး
စုံလင်စွာ သံတော်ဦးတင်ချင်တယ်။ မောင်တော်ဗညားအိမ် လက်မှတ်
ခွဲတဲ့ စာတမ်းနဲ့ ပတ်သက်ပြီး မောင်တော်အပေါ်မှာ လုံးဝ အပြစ်မရှိကြောင်း
ရှင်းလင်းလျှောက်တင်ချင်တယ်။ ဘုရင်မကြီးကို လုပ်ကြံဖို့ အကြံအစည်
တာကိုပါ နှင်းကေသရာ သိသင့်သလောက် အသေးစိတ်လျှောက်ထား သံတော်
တင်ပြီး ဆောင်းတူးမြို့ကို ဘုရင်မကြီး တိုင်းခန်းလှည့်လည်တော်မူဖို့ အင်
ကိုပါ ဖျက်သိမ်းဖို့ ခြေတော်စုံကို ဖက်ပြီး လျှောက်တင်ချင်တယ်။ စစ်သည်
ကြီး ဘယ်လို သဘောရသလဲ။

နှင်းကေသရာက မိမိ၏ အကြံအစည်ကို ဖွင့်ဟလိုက်ပြီး သိန်
ကမ္ဘန်၏ သဘောကို မေးလိုက်သည်။
ဒီအကြံအစည်ဟာ အကောင်းသားပဲ
သိရှိမြတ်ကမ္ဘန်က အဖြေပေးလိုက်သည်။

ဒီလိုဆိုရင် ညတွင်းချင်း ဘုရင်မကြီးဆီကို သွားပြီး သံတော်ဦး
ရင် မကောင်းဘူးလား။ လာ ... သွားကြမယ်။ စစ်သည်တော်ကြီးပါ လိုက်ခဲ့
နှင်းကေသရာမှာ စိတ်အားတက်ကြွလာပုံ ရသေသည်။

ကျုပ်လိုက်လို့ မဖြစ်သေးဘူး။ ဒီနေ့ညအဖို့ သစ္စာဖောက်တွေရဲ့
အစည် လုံးဝ ပျက်စီးသွားပြီး သစ္စာဖောက်တွေကို ရှင်းလင်းသွင်းသင်
အစီအစဉ်တွေ လုပ်ထားတာ ရှိသေးတယ်။

ဒီလိုဆိုရင် နှင်းကေသရာ တစ်ယောက်တည်း သွားမယ်။
ညတွင်းချင်း တစ်ယောက်တည်း သွားလို့ ဖြစ်ပါ့မလား။ အန္တရာယ်
လှတယ်။

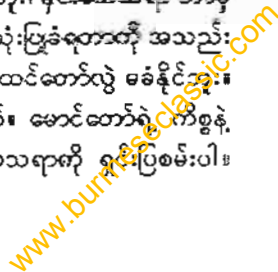
သိရှိမြတ်ကမ္ဘန်က ဟန့်တားလိုက်သည်။
ဘယ်လို အန္တရာယ်မျိုးကိုမှ နှင်းကေသရာ မကြောက်ဘူး။ ဘုရင်မ
အတွက် ဆိုရင် နှင်းကေသရာရဲ့ အသက်နဲ့လဲပြီး ကာကွယ်ဖို့ စိတ်ဗိုင်း
ထားပြီးပြီ။

ဘုရင်မကြီးအပေါ်မှာ အသက်နဲ့လဲပြီး သစ္စာစောင့်သိ ရှိသောတာကို
သိမြင်ကိုယ်တွေ့ သိမြင်ရတဲ့အတွက် ဝမ်းသာလို့ မဆုံးပါဘူး။ ဒါပေမဲ့
အသားတစ်ယောက်တည်း ညတွင်းချင်း သွားလို့ မတော်ပါဘူး။

နှင်းကေသရာ စိတ်ပိုင်းဖြတ်ထားပြီးပြီ။ ဘယ်လို အန္တရာယ်မျိုးကိုမှ
ကြောက်ဘူး။ ညတွင်းချင်းပဲ ခရီးထွက်မယ်။
နှင်းကေသရာသည် ပြောပြောဆိုဆို ဆံပင်ကို ခပ်တင်းတင်းဆွဲလိုက်
ထိုင်ရာမှ ဆတ်ခနဲ ထ လိုက်သည်။

နှင်းကေသရာ တစ်ယောက်တည်း သွားမှာကိုတော့ ခွင့်ပြုတုန်း
ရာယ်များတယ်။
သိရှိမြတ်ကမ္ဘန်က ဟန့်တားလိုက်ပြန်သည်။

အန္တရာယ်များချင် များပေစေ။ မသွားလို့ မဖြစ်ဘူး။ ဘုရင်မကြီးဆီ
အမြန်ဆုံးရောက်အောင် သွားပြီး သစ္စာဖောက်တွေရဲ့ အကြံအစည်ကို
ဘုရင်မကြီး ရွေးနားတော်ကြား လျှောက်တင်ရန် တာဝန်ပေးမယ်။ ဘုရင်မကြီး
ရက်ရက်စက်စက် လုပ်ကြံဖို့ ကြံစည်ရုံတင်မကဘူး။ နှင်းကေသရာ ဘာမှ
ဆီရော် သစ္စာဖောက်တွေရဲ့ တည်ကြက်အဖြစ် အသုံးပြုခံရတာကို အသည်း
တယ်။ နှင်းကေသရာ အပေါ်မှာ ဘုရင်မကြီး အထင်တော်လွှဲ မခံနိုင်ဘူး။
တော့ မောင်တော်ရဲ့ ကိစ္စကလည်း ရှိသေးတယ်။ မောင်တော်ရဲ့ ကိစ္စနဲ့
ပတ်သက်ပြီး စစ်သည်တော်ကြီး သိသမျှ နှင်းကေသရာကို ရှင်းပြစမ်းပါ။

ဘုရင်မကြီးကို လုပ်ကြံဖို့ အစီအစဉ်မှာ မောင်တော် ပါဝင်နေသလား။
ငတ္တဝေါဆိုမှာ သိမ်းဆည်းထားတဲ့ မောင်တော်ရဲ့ လက်မှတ်နဲ့ စာတမ်းဟာ
စာတမ်းလဲ။ စောစောက သစ္စာဖောက်တွေရဲ့ ဆွေးနွေးပွဲမှာ မင်းနန္ဒာ
သစ္စာဖောက် ပြောသွားချက်အရဆိုရင် ဘုရင်မကြီးကို လုပ်ကြံဖို့ ကိစ္စ
ပထမက မောင်တော်ဗညားအိမ် ပါဝင်ခဲ့ပြီး သဘောတူ လက်မှတ်
ခဲ့တယ်လို့ သိရတယ်။ ဒီစကား အမှန်ပဲလား။

နှင်းကေသရာက မိမိသိလိုသည့် အချက်အလက်များကို
ပြန်သည်။

မြို့စားလေး လက်မှတ်ရေးထိုးခဲ့တဲ့ စာတမ်းတစ်စောင်တော့
စက္ကဝေါရဲ့ လက်ထဲမှာ ရှိနေတာ အမှန်ပဲ။ ဒါပေမဲ့ ဘုရင်မကြီးကို လုပ်ကြံ
အစီအစဉ်နဲ့ ပတ်သက်ပြီး မြို့စားလေးဗညားအိမ်ဟာ ဘာမှ မသိပါဘူး။
ကေသရာကို သမိန်စက္ကဝေါ အပိုင်ဦးဖို့ ကြိုးစားခဲ့တာ မအောင်မြင်ဘဲ နှင်း
သရာ ခွေးပြောဝက်ပြော ပြောလွတ်လိုက်တာကို ရန်ငြိုးဖွဲ့ပြီး မြို့စား
ဗညားအိမ်ကို ဖြားယောင်းသွေးဆောင်ပြီး အရက်သေစာနဲ့ ဖျက်ဆီးခဲ့
လှမှန်းသူမှန်း မသိအောင် အရက်မိုးနေချိန်မှာ သမိန်စက္ကဝေါက မြို့စား
ဗညားအိမ်ကို စာတမ်းတစ်စောင်မှာ လက်မှတ်ရေးထိုးခဲ့တယ်။ မြို့စား
ဗညားအိမ်က သမိန်စက္ကဝေါကို ယုံကြည်ပြီး လက်မှတ်ရေးထိုးခဲ့တယ်။
စာတမ်းကို သမိန်စက္ကဝေါ သိမ်းဆည်းထားပြီး မြို့စားလေးကို ခြိမ်းခြောက်
ခဲ့တယ်။ သူ့အလိုကို မလိုက်ရင် မြို့စားလေး လက်မှတ်ရေးထိုးတဲ့ စာတမ်း
ဘုရင်မကြီးရဲ့ ရွှေလက်တော်ကို ဆက်သပြီး မြို့စားလေးကို သစ္စာဖောက်
မင်းပြစ်မင်းဒဏ် သင့်စေမယ်လို့ ခြိမ်းခြောက်ခဲ့တယ်။ စောစောက မင်း
ပြောသွားတဲ့ စာတမ်းဟာ အဲဒီစာတမ်းပဲ။

သီရိဗြတ်ကမ္မန်က ရှင်းပြလိုက်ရာ နှင်းကေသရာမှာ သမိန်စက္က
၏ ယုတ်မာပက်စက်သည့် အကြံအစည်ကို အကွင်းအကွင်း မှန်တိဟာ
စင်းစင်းကြီး သိမြင်လာသဖြင့် ဒေါသထွက်သည်ထက် ထွက်လာကာ အကြံ
ခြေဆောင်လိုက်သည်။

'ဒီလိုဆိုရင် မဖြစ်ဘူး။ ညတွင်းချင်း ဘုရင်မကြီးဆီကို သွား
မောင်တော်ဗညားအိမ် အပေါ်မှာ အပြစ်မရှိကြောင်း ကြိုတင်ပြီး လျှောက်
သားမှ ဖြစ်မယ်။ သမိန်စက္ကဝေါ လက်ဦးသွားရင် မောင်တော်အပေါ်မှာ ဘု
ကြီး အထင်တော်လှဲပြီး ရာဇဇာန် ၅ လိမ့်မယ်။ ပြီးတော့ သစ္စာဖောက်တွေ
အကြံအစည်တွေကိုပါ ဘုရင်မကြီး ရွှေနားတော်ကြား လျှောက်တင်ပြီး ဆောင်

နိုင်သံဃား
တိုင်းခန်းလှည့်လည်ဖို့ အစီအစဉ် ဖျက်သိမ်းပစ်ဖို့မဟုတ်လား။
တော်ဦးတင်မှ ဖြစ်မယ်'

နှင်းကေသရာက စိတ်နုလုံး တုံးတုံးချလေသံဖြင့် ပြောလိုက်သည်။
'ဘုရင်မကြီးအတွက် စိုးရိမ်စရာ မရှိပါဘူး။ သစ္စာဖောက်တွေရဲ့
အစည် ပျက်ပြားသွားအောင် ဒီနေ့ည အကြွင်းမဲ့ ရှင်းလင်းသုတ်သင်ပစ်
အဲဒီအစဉ် ရှိပါတယ်။ သစ္စာဖောက်တွေကို ညွတ်ကွင်းထောင်ပြီး ဖမ်းဆီး
အားလုံးညွတ်ကွင်းထဲ ဝင်တိုးမိနေပါပြီ။ ပြီးတော့ မြို့စားလေးဗညားအိမ်
မှတ်ရေးထိုးခဲ့တဲ့ စာတမ်းကိုလည်း ဘုရင်မကြီးရဲ့ ရွှေလက်တော်ကို
သိသခွင့်မရအောင် အစီအစဉ်အားလုံး ပြုလုပ်ထားပြီးပါပြီ။ သမိန်စက္က
တော်တွင်းက ပြန်ရအောင် ယူပေးဖို့လည်း ကျုပ်ပဲ တာဝန်ယူပါတယ်'

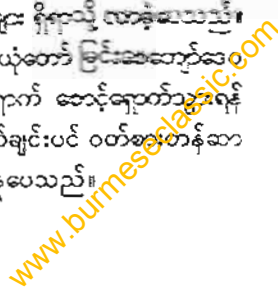
သီရိဗြတ်ကမ္မန်က နှင်းကေသရာအား စိတ်မချသည့် အမူအရာဖြင့်
နှုတ်တားလိုက်သည်။

'ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် နှင်းကေသရာ စိတ်ပိုင်းဖြတ်ထားပြီးပြီ။ ဘုရင်မကြီး
ကို ညတွင်းချင်း သွားပြီး နှင်းကေသရာ သိသမျှ ခြေတော်စုံ ဖက်ပြီး
လျှောက်တင်ရမှ ကျေနပ်မယ်။ ဘယ်လို အန္တရာယ်မျိုးကိုမှ နှင်းကေသရာ
ကြောက်ဘူး'

နှင်းကေသရာက သန္နိဋ္ဌာန် ချထားသည့်အမူအရာဖြင့် ပြောလိုက်
သည်။

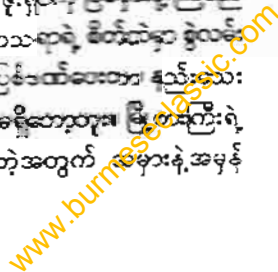
'တားလို့မရဘူး ဆိုရင်တော့ မြို့စားလေးရဲ့ လူယုံတော် ခြင်း
ညွတ်ဒေဝကို နှိုးပြီး လမ်းခရီးမှာ နှင်းကေသရာကို စောင့်ရှောက်သွားစို့ တာဝန်
ယူလိုက်မယ်။ ခရီးထွက်ဖို့သာ ဝတ်လဲတော်များလဲပြီး အသင့်ပြင်ဆင်ထားပါ။
အတော့ ဘုရင်မကြီးကို လွယ်လွယ်ကူကူ ပူးမြော်ခွင့်ရအောင် ကျုပ်လန်ညွှန်
ထားမယ်။ ဘုရင်မကြီး ရွှေနန်းတော်မှာ မရှိဘူး။ ဥပသံဆောင်ကို ဝင်နေတယ်။
သံဆောင်မှာလည်း အစောင့်တွေ အထပ်ထပ် ခုထားတဲ့အတွက် အလွယ်တကူ
ဝင်လို့ရမှာ မဟုတ်ဘူး'

သီရိဗြတ်ကမ္မန်က ပြန်ပြောလိုက်ပြီး နှင်းကေသရာအား တော်လဲတော်
သဲရန် အိပ်ခန်းဆောင်သို့ ပြန်ပို့ခဲ့ပြီး ဗြင်းဆောင်းများ ရှိရာသို့ လာနဲ့ပေးသည်။
သံဆောင်သို့ ရောက်သောအခါ မြို့စားလေး၏ လူယုံတော် ခြင်းအတော်ဆီ
နန်းပြီး နှင်းကေသရာအား ရွှေမြို့တော်သို့အရောက် ဆောင်ရာကတော့ ရန်
တန်ပေးအပ်လိုက်ရာ၊ မြင်းစေကျော်ဒေဝသည် ချက်ချင်းပင် ဝတ်စားတန်ဆာ
လဲလှယ်ပြီး ခရီးထွက်ရန် အသင့် ပြင်ဆင်နေပေသည်။

'ကျွန်တော်နဲ့အတူ ကျွန်တော်ရဲ့ညီဝမ်းကွဲ ဗောဒလကို ခေါ်သွား
 ကောင်းဘူးလား။ ဗောဒလက ဗလလည်း ကောင်းတယ်၊ သတ္တိ
 ကောင်းတယ်၊ သစ္စာလည်း ရှိတယ်'
 'ကောင်းသားပဲ၊ နှစ်ယောက်ဆိုတော့ ပိုပြီး စိတ်ချရတာပေါ့'
 'နှင်းကေသရာကိုတော့ မင်းတို့ အသက်နဲ့လဲပြီး စောင့်ရှောက်
 လိမ့်မယ်။ ဒါကို မင်းတို့ တာဝန်ယူနိုင်မလား'
 'စိတ်ချပါ၊ ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက် ဒီတာဝန်ကို ယူပါ
 သေစရာ ရှိရင် ကျွန်တော်တို့ ရှေ့က အသေခံပါမယ်'
 'မင်းတို့မှာ လက်နက်ပါရဲ့လား။ ဓား၊ လှံလောက်နဲ့ မလုံ
 သေးဘူး။ လေးနဲ့မြားပါ ယူသွားရင်ကောင်းမယ်'
 'ကောင်းပါပြီ၊ လေးနဲ့မြားပါ ယူဆောင်သွားပါမယ်'
 'နှင်းကေသရာအတွက် စိတ်ချပါရစေ'
 'စိတ်ချတော်မူပါ။ အသက်နဲ့ လဲပြီး ကာကွယ်စောင့်ရှောက် သွား
 မယ်'
 'ကဲ ဒါဖြင့် နှင်းကေသရာအတွက် လှည်းယဉ် မြန်မြန်ပြင်ခိုင်း
 သီရိဗြတ်ကမ္မန်က အမိန့်ပေးလိုက်ရာ မြင်းစေကျော် ဒေဝ
 ၄င်း၏ ညီဝမ်းကွဲ ဗောဒလကို နှိုး၍ တာဝန်ပေးလိုက်သည်။
 မကြာမီ နှင်းကေသရာသည် ကျစ်ကျစ်လျစ်လျစ် ဝတ်စားပြီး သွား
 တော်ကိုရုံ၍ စံအိမ်တော်မှ ဆင်းလာသည်ကို မြင်ရပေသည်။
 'မသွားရင် မဖြစ်လို့သာ သွားရမှာ။ ညဉ့်နက်သန်းခေါင် ခရီး
 ရမှာ ဆိုတော့ အသည်းတထိတ်ထိတ်ပဲ'
 နှင်းကေသရာက သီရိဗြတ်ကမ္မန်၏ အနီးသို့ ချဉ်းကပ်လာ
 လေသံကလေးဖြင့် ပြောလိုက်သည်။
 'ညဉ့်နက်သန်းခေါင်ပေမယ့် လရောင်ကို မြင်နေရပါပြီ။ ပြီး
 နှင်းကေသရာကို အသက်နဲ့လဲပြီး ကာကွယ်စောင့်ရှောက်သွားမယ့် မြင်း
 ကျော် ဒေဝနဲ့ ဗောဒလတို့လည်း ပါသားပဲ'
 သီရိဗြတ်ကမ္မန်က အားပေးစကား ပြောကြားလိုက်သည်။
 'ကဲ ဒေဝ၊ မင်းတို့ရဲ့ သခင်မကို မင်းတို့ရဲ့ အသက်နဲ့ လဲပြီး ကာ
 စောင့်ရှောက်သွားပေတော့'
 'စိတ်ချတော်မူပါ'
 'ကဲ နှင်းကေသရာ၊ လှည်းယဉ်ပေါ်ကို တက်'

သီရိဗြတ်ကမ္မန်သည် နှင်းကေသရာအား လှည်းယဉ်ပေါ်သို့ လိုက်
 လှည်းယဉ်ပေါ်သို့ ကိုယ်တိုင် တင်ပေးလိုက်သည်။
 'နှင်းကေသရာ ကြောက်သလား'
 သီရိဗြတ်ကမ္မန်က မေးလိုက်သည်။
 'နည်းနည်းတော့ ကြောက်တယ်။ ဒါပေမဲ့ ဒေဝတို့ အပါသား
 တို့ကို တင်းထားရတာပဲ။ ဒါထက် ဘုရင်မကြီးကို လွယ်လွယ်နဲ့ နေ
 အောင် လမ်းညွှန်လိုက်မယ် ဆို'
 နှင်းကေသရာက သတိပေးလိုက်သည်။
 'ဟုတ်ပေသားပဲ၊ ရွှေမြို့တော်ကိုရောက်ရင် မြောက်ဘက်တံခါး
 ဝင်ပါ။ တံခါးမှူး ဗောဂလာကို မေးပြီး ကျုပ်ရဲ့နာမည်ကို ပြောပါ။ တံခါးမှူး
 တံခါးကို ဖွင့်ပေးပါလိမ့်မယ်။ မြို့ထဲကို ရောက်တဲ့အခါ ဥပုသ်ဆောင်ကိုသွားပြီး
 နေထိုင်ရုံတော်တပ်မှူးမင်း ယိုဒါကို မေးပါ။ ပြီးတော့ ကျုပ်ရဲ့နာမည်ကို ပြောပြီး
 ကျုပ်စေလွှတ်လိုက်လို့ လာရကြောင်း ပြောပါ'
 သီရိဗြတ်ကမ္မန်က ညွှန်ကြားနေပေသည်။
 'စစ်သည်တော်ကြီးကော နှင်းကေသရာနဲ့ လိုက်မလာတော့ဘူးလား'
 နှင်းကေသရာက အားကိုးသည့် အမူအရာဖြင့် မေးလိုက်သည်။
 'လိုက်လို့ ဖြစ်ရင်တော့ သိပ်လိုက်ချင်တာပေါ့။ ဒါပေမဲ့ လိုက်လို့
 ဖြစ်သေးဘူး။ ဘုရင်မကြီးရဲ့ အသက်အန္တရာယ် လုံခြုံရေးအတွက် သစ္စာတော်
 ကို အပြီးအပိုင် ရှင်းလင်းသုတ်သင်ဖို့ တာဝန်ရှိသေးတယ်'
 သီရိဗြတ်ကမ္မန်က ပြန်ပြောလိုက်ရာ နှင်းကေသရာသည် လှည်းယဉ်
 ပေါ်မှ နေပြီး သီရိဗြတ်ကမ္မန် လက်မောင်းကို တင်းကျပ်စွာ ဆုပ်ကိုင်ရင်း
 သီရိဗြတ်ကမ္မန်၏ ယောက်ျားပီသသည့် မျက်နှာကို ကြည့်လင်လောက်ကြာ
 သည့် မျက်လုံးများဖြင့် ကြည့်လိုက်သည်။
 'စစ်သည်တော်ကြီး၊ စစ်သည်တော်ကြီး အပေါ်မှာ နှင်းကေသရာ
 အင်လွှဲပြီး စိတ်လိုက်မာန်ပါ ပြောခဲ့ဆိုခဲ့မိတာကို ခွင့်လွှတ်ပါ။ နှင်းကေသရာရဲ့
 စည်မျိုးမှာ စစ်သည်တော်ကြီးရဲ့ လက်ချောင်းရာတွေ ခေါင်းအော်ချိုး
 ချွန်ရစ်တာကို မြင်တယ် မဟုတ်လား။ ဒါဟာ ကျေးဇူးရှင်ကို ပြစ်ဒဏ်နဲ့ ခြိမ်း
 ချောက်တဲ့အတွက် လက်ငင်းအပြစ်ဒဏ် ခံရတာလို့ နှင်းကေသရာရဲ့ စိတ်ထဲမှာ ခွဲလမ်း
 ခဲ့တယ်။ နှင်းကေသရာကို ဒါလောက်ကလေး အပြစ်ဒဏ်ပေးတာ နည်းသေး
 တယ်။ နှင်းကေသရာလောက် မိုက်မဲတဲ့မိန်းကလေး ခေါ်တော့ဘူး။ မြို့ထဲကြီးရဲ့
 သနီးဦးပဲဆိုပြီး မာန်မာနတရားတွေ ပုံးလွှမ်းနေတဲ့အတွက် အမှားနဲ့အမှန်

မခွဲခြားနိုင်ဘဲ ရန်သူကို မိတ်ဆွေထင်ပြီး ကျေးဇူးရှင်ကို ကျေးစွပ်ခဲ့မိတဲ့ အပြစ်ဒဏ်ကို ခံရတာပါ။ နှင်းကေသရာ အမြင်မှန် ရပါပြီ။

နှင်းကေသရာသည် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန် အပေါ်တွင် အထင်လွဲမှားသည်ကို ယူကျုံးမရဖြစ်သည့် အမှုအရာဖြင့် မချီတင်ကဲ ပြောလိုက်တတ်တစ်ဖက်သို့ လှည့်၍ မျက်ရည်စကို ခြုံလွှာနှင့် သုတ်လိုက်သည်ကို ပေးသည်။

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်သည် နှင်းကေသရာ၏ လှည်းယာဉ်ကို မြင်းခေတ္တဒေဝနှင့် တောဒလတို့ ဝဲယာမြဲရပြီး ရွှေမြို့တော်ဆီသို့ ဦးတည် ထွက်ခွာသွားသည်ကို မျက်စိတစ်ဆုံးကြည့်ရင်း ကျန်ရစ်ခဲ့ရာမှ သက်ပြင်းရှည်မှုတ်ထုတ်လိုက်ပေသည်။

အနီး ၃၅

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်၊ မင်းဘာကောင်လဲဆိုတာ မင်းကိုယ်မင်း ဆန်းစစ်ကြည့်ဆင်ခြင်သုံးသပ်ကြည့်စမ်း။ မင်း ဆောင်းတူးမြို့ကို ရောက်လာတာဟာ ကေသရာရဲ့ အချစ်ပန်းကို ဆွတ်ရူးဖို့ မဟုတ်ဘူး။ ဘုရင်မကြီးကို လုပ်ကြံကြံဝည်နေတဲ့ သစ္စာဖောက် လောက်ကောင်တွေကို အကြောင်းမဲ့ ရှင်းသုတ်သင်ပြီး ဘုရင်မကြီးရဲ့ အသက်အန္တရာယ် လုံခြုံရေးအတွက် ဘယ်သူ့တာဝန်မပေးဘဲ စစ်သည်တော်ကောင်း ပီသစွာ ဘုရင်မကြီးနဲ့ နိုင်ငံအပေါ်မှာ တာဝန်သိသိ သစ္စာရှိရှိနဲ့ တာဝန်ထမ်းရွက်ဖို့ ရောက်လာခဲ့မဟုတ်လား။ မင်းရဲ့ အသက်နဲ့ခန္ဓာကိုယ် တည်မြဲနေသမျှ နိုင်ငံတော်အသက်နဲ့လဲပြီး တာဝန်ထမ်းရွက်ဖို့ မင်း သန့်ဋ္ဌာန် ချထားတယ် မဟုတ်ဘူး။ စစ်သည်တော်ကောင်းတို့မည်သည် ဆုလာဘ်ကို မမျှော်ကိုးရဘူး။ ရာထူးတို့ကိုလည်း မစင်ဘင်ပုပ်လို စက်ဆုပ်ရွံရှာရမယ်။ ဘာကိုမှ ခင်မင်တွယ်တာ မရှိရဘူး။ ဒါမှ စစ်သည်တော်ကောင်း ပီသမယ် မဟုတ်လား။ မင်းတွေဝေနေတာလဲ။ တွေဝေမနေစမ်းပါနဲ့။ ဘုရင်မကြီးကို လုပ်ကြံဖို့ ကြံနေတဲ့ သစ္စာဖောက်တွေကို ဒီနေ့ည အပြီးအပိုင် ရှင်းလင်းသုတ်သင်ပစ်ဦးကွင်း ထောင်ထားပြီးပြီ မဟုတ်လား။ သစ္စာဖောက်တွေကို သုတ်သင်ပြီးရင်လည်း ရှေ့ဆက်ပြီး ထမ်းရွက်စရာ တာဝန်တွေ ရှိမဟုတ်လား။ နှင်းကေသရာကို မင်း ဘာဖြစ်လို့ ဒါလောက်တောင်

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်သည် တဖြည်းဖြည်း ဝေးသည်ထက် ဝေးသွားပြီး မျက်စိအောက်မှ ပျောက်ကွယ်သွားသည့် နှင်းကေသရာ၏ လှည်းယာဉ်က ထောင်းထောင်း ထပြီး ကျန်ရစ်ခဲ့သည့် နေရာကို ငေးစိုက်ကြည့်ရင်း ကျန်ရစ်ခဲ့ရာမှ မိမိ၏စိတ်ကို မိမိ ဆုံးမလိုက်ပြီး တစ္ဆေကြောက်သည်ဟု ထင်သည် လိုက်ဂူဝ ရှိရာသို့ မြင်းလိမ္မာကြီးကို စီး၍ လာခဲ့ပေသည်။

ကျောက်ဆောင် ကျောက်ကမ်းပါးများ ထူထပ်သည့် လိုဏ်ဂူဝအနီးရှိ ကျောက်တန်းသို့ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန် ရောက်ရှိလာချိန်တွင် အရှေ့ဆီမှ ထွက်ပြာသည့် လခြမ်းကလေးမှာ ထန်းတစ်ဖျားသာသာ ရောက်ရှိနေပြီ ဖြစ်ပေသည်။ ထိုနေရာတွင် ခေတ္တ ရပ်နားပြီး အရိပ်အခြည်ကိုကြည့်၍ ချုံနွယ်သစ်ပေါင်းများကြားမှ ဖြတ်ကျော်ကာ လိုဏ်ဂူရှိရာသို့ တရွေ့ရွေ့ လာခဲ့ပေရာ၊ ဤလိုဏ်ဂူဝကို ပိတ်ဖုံးကာကွယ်လျက်ရှိသည့် ကျောက်ကမ်းပါးအနီးသို့ ဝင်ရောက်ပိမိပေသည်။

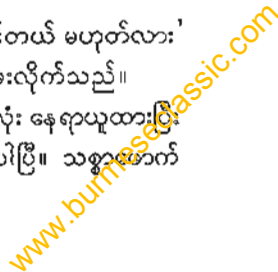
သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်သည် နားနှင့် မျက်စိကို အစွမ်းကုန် ဖွင့်ရင်း နားကျင် အခြေအနေကို လေ့လာနေရာမှ လေချွန်သံဖြင့် အချက်ပေးသိသည်။

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်၏ လေချွန်သံ ကြားရပြီးနောက် လိုဏ်ဂူဝဆီမှ ဝင်ရောက်သည့်ပိတ်ချည်လုပ်၍ ပြုလိုက်သော မီးရောင်ကို သုံးကြိမ်တိုင်တိုင် ဝင်းခနဲ ဝင်းခနဲ မြင်ရပေသည်။ ပြီးမှတစ်ဖန် ဟိုမှဒီမှ လှုပ်ရှားနေသော မီးရောင်တစ်ခု မြင်ရသဖြင့် မီးရောင်ရှိရာသို့ သတိနှင့် လာခဲ့ပေသည်။

အနီးသို့ ရောက်သောအခါ မီးရောင်နှင့် အချက်ပေးလိုက်သူမှာ မဟုတ်။ မိမိ တာဝန်ပေးထားသည့် ဗောဓိနှင့် ဖြစ်နေသည်ကို တွေ့ရသဖြင့် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်မှာ မိမိ၏ အကြံအစည် အောင်မြင်ပြီဆိုပြီး ဝမ်းသာအားရ သွားပေသည်။

'ဘယ့်နယ်လဲ၊ ငါတို့ရဲ့ အကြံအစည် အောင်မြင်တယ် မဟုတ်လား' သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က ဗောဓိနှင့် အား လေသံဖြင့် မေးလိုက်သည်။

'ဦးလဲမင်း ချမှတ်ပေးတဲ့ အစီအစဉ်အတိုင်း အားလုံး နေရာယူထားပြီး အောက်တွေ ပြေးပေါက်မရှိအောင် ပိတ်ဆို့ထားပြီးပါပြီ။ သစ္စာဖောက်

ဆာ့ရဲ့ တစ်ခုတည်းသော ထွက်ပေါက်ဖြစ်တဲ့ လိုဏ်ဂူဝမှာ အစောင့်များ ခု
ငြီး ဗိုလ်မင်းမြတ်ဧကီ ကူညီဖို့ လက်ရွေးစင် ရဲဘော် ရဲဘက်တွေကို
ထားပါပြီ'

ဗောဗုဒ္ဓက အဖြေပေးရင်း သီရိဗြတ်ကမ္မန်အား ရှေ့မှ လမ်း
လိုဏ်ဂူဝသို့ လာခဲ့ကြပေသည်။

လိုဏ်ဂူဝအနီး ပတ်ဝန်းကျင်တွင် မဲမဲသဲသဲနှင့် လှုပ်ရှားသွားလာ
သော လူရိပ်သဏ္ဍာန်များကို မြင်ရပေသည်။ အကြောင်းမသိသူများ အဖို့
သွားလာလှုပ်ရှားနေသော သဏ္ဍာန်များကို ရုတ်တရက် မြင်လိုက်ရမည် ဆိုသော
လူခြေတိတ်ချိန်တွင် တစ္ဆေသရဲများ မြူးထူးပျော်ပါးနေခြင်း ဖြစ်လိမ့်မည်
မှတ်ထင်စရာ ရှိသော်လည်း အမှန်မှာ တစ္ဆေသရဲများ မဟုတ်ဘဲ သီရိဗြတ်က
ချမှတ်ပေးသည့် အစီအစဉ်အရ လျှို့ဝှက်ဆွေးနွေးခန်းမှ ထွက်လာသည့်
ဖောက်များအား ထွက်ပေါက်မရှိအောင် ပိတ်၍ဖမ်းရန် စောင့်ကြပ်နေကြ
လက်ရွေးစင် တပ်သားများသာ ဖြစ်ပေသည်။

အစောင့်တပ်သားများမှာ ဓားကိုယ်စီ ခွဲကိုင်ပြီး သစ္စာဖောက်
လိုဏ်ဂူဝမှ ထွက်လာလျှင် အသင့်စောင့်၍ ဖမ်းဆီးရန် နေရာယူနေကြသည်
တွေ့ရသည်။

ဇမ္ဗူမုဒြာတွင် လိုဏ်ဂူဝအတွင်းမှ မီးရောင်မြင်ရသဖြင့် မီး
လာရာသို့ အာရုံစိုက်လျက်ရှိစဉ် မီးရောင်ပျောက်ကွယ်သွားပြီး လိုဏ်
အတွင်း၌ မှောင်အတိ ကျသွားပေသည်။

လိုဏ်ဂူဝ၏ အနီးအနား ပတ်ဝန်းကျင်မှာ လေတိုက်သဖြင့် သင်္ဘော
များ ရိုက်ခတ်သည့် အသံမှလွဲ၍ မည်သည့်အသံကိုမျှ မကြားရဘဲ တိတ်
ငြိမ်သက်လျက် ရှိလေသည်။ လိုဏ်ဂူဝအနီးတွင် နေရာယူထားကြ
အစောင့်တပ်သားများမှာ ကျောက်ရုပ်များကဲ့သို့ မလှုပ်မယှက် ငြိမ်သက်
ဓားကိုယ်စီကိုင်၍ စောင့်နေကြသည်ကို တွေ့ရပေသည်။

အချိန်အတန်ကြာ ငြိမ်သက်တိတ်ဆိတ်လျက်ရှိရာမှ လိုဏ်ဂူအတွင်း
လှုပ်လှုပ်ရှားရှား အသံများ ကြားရပေသည်။ ခြေသံများမှာလည်း တဖြည်း
နီးသည်ထက် ပိုနီးလာပြီး အချင်းချင်း တီးတိုးပြော၍ လာကြသည့် အသံ
ဆက်လက်၍ ကြားရပေသည်။ တီးတိုးအသံများ ကြားမှ အလန့်တ
အော်ဟစ်ပြောလိုက်သည့် အသံတစ်သံနှင့်အတူ ဓားခုတ်သံများကို ကြား
သည်။

'သစ္စာဖောက် မင်းနန္ဒာ၊ သေဖို့သာ ပြင်'

ဓားခုတ်သံများ အကြားမှ သမိန်တိဿကုမ္မာ၏ အသံကို ကြား
သည်။

'ငါ သစ္စာဖောက် မဟုတ်ဘူး၊ မင်းတို့သာ အသားထဲက အောက်ထွက်
သစ္စာဖောက်တွေ။ မင်းတို့ ထင်သလို ငါဟာ အင်းဝက အလွတ်လိုက်တဲ့
သစ္စာဖောက် မင်းနန္ဒာ မဟုတ်ဘူး။ နိုင်ငံတော်အတွက် အသက်နဲ့လဲပြီး တိုက်ပွဲ
ခိုင်း တစ်ရာကျော်မှာ ရွပ်ရွပ်ချွံချွံ ပါဝင်ဆင်နွှဲပြီး အောင်ပွဲခံခဲ့တဲ့ ဗိုလ်မင်း
မြတ်ဧ ဆိုတာ ငါပဲ။ သစ္စာဖောက်တွေ ပြေးလမ်း မရှိဘူး။ လိုဏ်ဂူဝမှာ
အောက်ရွေးစင်တပ်သားတွေ အစောင့်ချထားတယ်။ လက်နက်ချပြီး အညွှန်
ထား။ အသေခံမလား။ ဒီနစ်လမ်းမှာ ကြိုက်ရာလမ်းကို ရွေးကြပေတော့'

မင်းနန္ဒာ အသွင်ဖြင့် သစ္စာဖောက်များအား အတွင်းမှ ပူးသတ်လျက်
သော ဗိုလ်မင်းမြတ်ဧ၏ အသံကို ဓားခုတ်သံများကြားမှ ကြည့်လင်ပြတ်သား
ကြားလိုက်ရပေသည်။ သီရိဗြတ်ကမ္မန်မှာ လိုဏ်ဂူဝတွင်းမှ မီးရောင်ကို
အဖန် မြင်ရပြန်ပြီး မကြာမီ လိုဏ်ဂူအတွင်းမှ လက်ပြန်ကြိုးတုပ်ပြီး ဆွဲထုတ်
သော သစ္စာဖောက်များကို မြင်ရသဖြင့် လိုဏ်ဂူဝမှ ရပ်ပြီး ကြည့်နေသည်။

လိုဏ်ဂူတွင်းမှ ဓားခုတ်သံများ တိတ်ဆိတ်သွားပြီး မီးရောင်များမှာ
ညှိုး ပိုမို လင်းထိန်လာပေသည်။

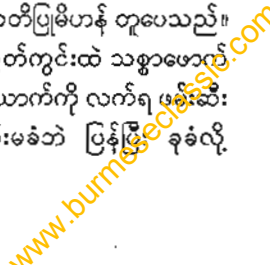
လိုဏ်ဂူသို့ လက်ပြန်ကြိုး တုပ်ကာ ဆွဲခေါ်လာသူများထဲတွင် မင်းဇန
သည်ခံ မင်းရွှေခံ ပါလာသည်ကို မြင်ရပြီး စုစုပေါင်း ခုနစ်ယောက် ဖြစ်သည်
တွေ့ရပေသည်။

မကြာမီ ဗိုလ်မင်းမြတ်ဧသည် သွေးစွန်းနေသည့်ဓားကို ဆုပ်ကိုင်ကာ
လိုဏ်ဂူကိုဆောင်သော တပ်သားအချို့နှင့်အတူ လိုဏ်ဂူဝမှ ထွက်လာသည်
ကို မြင်ရပေသည်။

'မိုက်တွင်းနက်တဲ့ ခွေးတိရစ္ဆာန် တစ်ကောင်တော့ ကိစ္စချောသွားပြီ'
ဗိုလ်မင်းမြတ်ဧသည် သွေးစွန်းနေသောဓားမှ သွေးများကိုသပ်ချရင်း
အောက်တည်း ပြောသလို ပြောလိုက်သည်။

'ကိစ္စချောသွားတာ ဘယ်သူလဲ'
သီရိဗြတ်ကမ္မန်က မေးလိုက်သည်။ ထိုအခါကျမှ ဗိုလ်မင်းမြတ်ဧ
လိုဏ်ဂူဝမှ စောင့်ကြိုနေသော သီရိဗြတ်ကမ္မန်ကို သတိပြုမိဟန် တူပေသည်။

ဗြတ်ကမ္မန်ပါလား၊ မင်းထောင်ထားတဲ့ ညွတ်ကွင်းထဲ သစ္စာဖောက်
တစ်ခါတည်း ဝင်တိုးတာပဲ။ သစ္စာဖောက် ခုနစ်ယောက်ကို လက်ရ ဖမ်းဆီး
ပြန်ပြန်။ မိုက်တွင်းနက်တဲ့ အကောင်တော့ အဖမ်းမခံဘဲ ပြန်ပြန် ခုခံလို့
မိန့်ရင် ပစ်လိုက်ရတယ်'

'ကိစ္စချောသွားတာ ဘယ်သူလဲ'
သီရိဗြတ်ကမ္ဘာက စောစောက မေးခွန်းကိုပင် ပြန်၍ မေးလိုက်သည်။
'သမိန်တိဿကုမ္မာလေ'
ဗိုလ်မင်းဗြတ်ဇက အဖြေပေးလိုက်သည်။
'ဟင်း ဟုတ်လား၊ ဘာဖြစ်လို့ အဆုံးစီရင်ရတာလဲ။ လက်ရဖမ်း

ကောင်းတာ'
'မင်းချမှတ်တဲ့ အစီအစဉ်အတိုင်း ငါလည်း လက်ရဖမ်းဆီးဖို့ ကြံစားခဲ့တာပဲ။ ဒါပေမဲ့ ငါ့ကို ပြန်ပြီးခုခံလို့ မလွဲမရှောင်သာတော့ဘဲ အဆုံးစီရင်လိုက်ရတယ်'

'သမိန်တိဿကုမ္မာ သေသွားတာ နာတယ်'
'ဒီအကောင် သေမှ အေးတယ်။ ဘုရင်မကြီးကို ရက်ရက်စက်စက်လုပ်ကြံဖို့ ကြံစည်တဲ့အကောင်ကို ညာဘာနေစရာ မလိုပါဘူး။ ကဲ တောတိဿကုမ္မာရဲ့ ရုပ်အလောင်းကို ဆွဲထုတ်ခဲ့ကြစမ်း'

ဗိုလ်မင်းဗြတ်ဇက အမိန့်ပေးလိုက်ရာ ဗောဗွန်သည် ၎င်းနှင့် အတူတူ သည် အစောင့်တပ်သားအချို့ကိုခေါ်၍ သမိန်တိဿကုမ္မာ၏ ရုပ်အလောင်းကို လိုက်ရှာသည့် သယ်ယူလာခဲ့ကြပေသည်။ စောစောက လက်ပြန်ကြီးတို့က ဖမ်းဆီးခေါ်ဆောင်လာသော သစ္စာဖောက်များကိုလည်း သီရိဗြတ်ကမ္ဘာက လက်ရွေးစင် တပ်သားများက ထွက်မပြေးနိုင်အောင် စောင့်ကြပ်၍ ထားပေးသည်။

လက်ရဖမ်းဆီးရမိခဲ့သော သစ္စာဖောက် ခုနစ်ဦးကို သီရိဗြတ်ကမ္ဘာက တစ်ဦးစီ စစ်ဆေးကြည့်ရှုနေစဉ် ဗောဗွန်သည် သီရိဗြတ်ကမ္ဘာ အနီးသို့ ရောက်လာပေသည်။

'ဗိုလ်မင်းရဲ့ အကြံအစည် ပီရိပါပေတယ်။ လက်ရဖမ်းဆီးထားသော သစ္စာဖောက်တွေကို ကျွန်တော်တို့ဦးစီးတဲ့ တိုက်လှေယာဉ်ပေါ်မှာ ချုပ်နှောင်ထားပြီး နက်ဖြန်မနက် မင်းကြီးသက်တော်ရှည်ဆီကို ပို့ဖို့ အစီအစဉ်အား လုပ်ထားပြီးပါပြီ'

ဗောဗွန်က သီရိဗြတ်ကမ္ဘာအား ရိုသေလေးစားစွာ အစီရင်ခံစာပေးသည်။

ပြီးမှတစ်ဖန် မိမိ အစီရင်ခံစာ ရှိသည်ကို ရုတ်တရက် အစီရင်ခံစာပေးတဲ့ မျက်မှောင်ကြွတ်ပြီး စဉ်းစားနေရာမှ သက်ပြင်းမှုတ်ထုတ်လိုက်သည်။
'ဗိုလ်မင်းကို အစီရင်ခံစာတစ်ခု ကျန်ပါသေးတယ်။ အခု

သီရိဗြတ်ကမ္ဘာအား အပြစ်ပေးရင်လည်း လည်းမင်းကြီး ခံသွားရန် အသင့်ကြောင်းပါ။ ဗိုလ်မင်းရဲ့ အမိန့်အရ ကျွန်တော်တို့ဦးစီးတဲ့ တိုက်လှေယာဉ်မှာ ချုပ်နှောင်ထားတဲ့ မင်းသိဒ္ဓတ် ထွက်ပြေးလွတ်မြောက်သွားပြီး ဖြစ်ကြောင်းပါ'

ဗောဗွန်က အစီရင်ခံလိုက်ရာ သီရိဗြတ်ကမ္ဘာမှာ ငါးငေါ် အလောင်းအား ဖြစ်သွားပေသည်။

'မင်းသိဒ္ဓတ် လွတ်မြောက်သွားပြီ .... ဟုတ်လား'
သီရိဗြတ်ကမ္ဘာက မိမိ၏ နားကိုပင် မိမိ မယုံနိုင်သည့် အရာအရာဖြင့် အစီရင်ခံလိုက်သည်။

'မှန်ပါတယ်။ ဒီနေ့ည စည်းဝေးပွဲကို တက်ရောက်လာကြတဲ့ သစ္စာဖောက်တွေကို ပြေးပေါက်မရှိအောင် ပိတ်ဆို့ဖမ်းဆီးဖို့ ကျွန်တော်နဲ့ ဗောဗွန်တို့ဦးစီးပြီး လက်ရွေးစင် တပ်သားတွေကို နေရာချထားနေချိန်မှာ တိုက်လှေယာဉ်ပေါ်မှာ အစောင့်ထားခဲ့တဲ့ တပ်သားနှစ်ယောက်ကို သူ့ရဲ့ လက်ဝတ်ရတာနဲ့ တာဘ်ထိုးပြီး သူတို့ရဲ့ အကူအညီနဲ့ တိုက်လှေယာဉ်ပေါ်က ထွက်ပြေး လွတ်မြောက်သွားခြင်း ဖြစ်ကြောင်းပါ။ တပ်သားနှစ်ယောက်ပါ မင်းသိဒ္ဓတ်နဲ့ အတူပါသွားကြောင်းပါ'

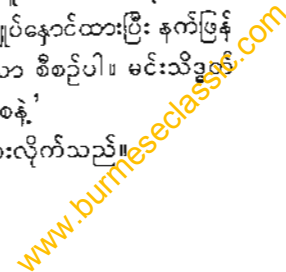
'ဟင် သစ္စာမဲ့လှချည်လား'
သီရိဗြတ်ကမ္ဘာက ရေရွတ်လိုက်သည်။

'မင်းညှပ်လို့ခံရတာ၊ တစ်ဖက်သားအပေါ်မှာ မင်း ညာတာထောက်ထားတာ လွန်လွန်းပါတယ်။ ရန်သူမှန်း သိလျက်သားနဲ့ ဘာဖြစ်လို့ ညာတာရတာလဲ။ ညာဘာအတိုင်းဆိုရင် တစ်ခါတည်း အဆုံးစီရင်ပစ်လိုက်မှာ။ ငါ အကြံပေးတာလဲသာ တစ်ခါတည်း အဆုံးစီရင်ပစ်လိုက်ရင် ပြီးရော။ ငါ့ညာတာအတိုင်းသာ ဆိုရင် လက်ရ ဖမ်းဆီးရမိတဲ့ သစ္စာဖောက် ခုနစ်ယောက်ကိုပါ အဆုံးစီရင်ပစ်လိုက်ချင်တာ'

ဗိုလ်မင်းဗြတ်ဇက သီရိဗြတ်ကမ္ဘာအား အပြစ်တင်လိုက်သည်။

'လူတစ်ယောက် လွတ်မြောက်သွားတာနဲ့ ကျန်တဲ့ ခုနစ်ယောက်ကို အဆုံးစီရင်ပစ်ရမယ်ဆိုတော့ ရက်စက်လွန်းရာ မကျဘူးလား။ လက်ရ ဖမ်းဆီးရမိတဲ့ သစ္စာဖောက်တွေကို တိုက်လှေယာဉ်ပေါ်မှာ ချုပ်နှောင်ထားပြီး နက်ဖြန်မနက်အစောစော မင်းကြီးသက်တော်ရှည်ဆီကို ပို့ဖို့သာ စီစဉ်ပါ။ မင်းသိဒ္ဓတ်က လွတ်မြောက်သွားသလိုတော့ လွတ်မြောက်မသွားစေနဲ့'

သီရိဗြတ်ကမ္ဘာက ဗောဗွန်အား အမိန့်ပေးလိုက်သည်။

'ကောင်းလှပါပြီ၊ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ မျက်စိအောက်က အပျောက်...
ခွပ်နေောင်ထားပါမယ်။ စိတ်ချတော်မူပါ။ ဒီတစ်ခါတော့ တစ်ယောက်...
သွတ်မြောက်စေရပါဘူး'

ဗောဗွန်က တာဝန်ယူလိုက်ပြီး လက်ပြန်ကြိုး တုပ်ထား...
သစ္စာဖောက်များအား ဗောဗွန်ခေါင်းဆောင်သည့် လက်ရွေးစင်တပ်သားများ...
တိုက်လှေယာဉ် ရိရာသို့ ဆွဲခေါ်သွားကြသည်ကို တွေ့မြင်ရပေသည်။

ဗိုလ်မင်းမြတ်ဇော ဗောဗွန်နှင့် အတူပါသွားသည့် သစ္စာ...
ရုနစ်ယောက်ဦးအား အဆုံးစီရင်ခွင့် မရသဖြင့် ကြိတ်မနိုင် ခဲမရ ဖြစ်...
သည်။ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်မှာမူ လက်သီးဆုပ်လိုက်၊ အံကြိတ်လိုက်နှင့် အခဲ...
နိုင်အောင် ဖြစ်နေသော ဗိုလ်မင်းမြတ်ဇော အမူအရာကို အကဲခတ်နေ...
ဗိုလ်မင်းမြတ်ဇော အနီးသို့ ချဉ်းကပ်လာပေသည်။

'ဗိုလ်မင်းမြတ်ဇော ဘာဖြစ်လို့ ဒီလောက်တောင် ကြိတ်မနိုင် ခဲ...
ဖြစ်နေတာလဲ'

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က စကားစလိုက်သည်။

'မေးနေစရာ လိုသေးသလား'

ဗိုလ်မင်းမြတ်ဇော စိတ်တိုသည့် အမူအရာဖြင့် ခပ်ပြတ်ပြတ်...
ပေးလိုက်သည်။

'သစ္စာဖောက်တွေကို သက်သေခံ အထောက်အထားနဲ့ လက်...
ဖမ်းဆီးရမိထားပြီ ဥစ္စာပဲ။ အဆုံးစီရင်ပစ်ဖို့ လိုသေးသလား။ သူတို့တရား...
စီရင်သွားပါလိမ့်မယ်။ သစ္စာဖောက်ခေါင်းဆောင်လည်း ကျဆုံးသွားပြီ မဟုတ်...
အင်းဝက စေလွှတ်လိုက်တဲ့ မင်းနန္ဒာတို့ လူသိုက်ကိုလည်း လက်ရဖမ်း...
ထားပြီ ဖြစ်တဲ့အတွက် ဘုရင်မကြီးရဲ့အသက်အန္တရာယ် စိုးရိမ်စရာ မရှိ...
ပါဘူး။ လုံခြုံစိတ်ချရတဲ့ အခြေအနေကို ရောက်နေပါပြီ။ ကျွန်တော်တို့...
မှာ ကျရောက်လာတဲ့ တာဝန်ဝတ္တရားတွေကို ကျေပွန်စွာ ထမ်းရွက်ပြီး...
အတွက် ဤမျှနှင့်ပဲ ဗိုလ်မင်းမြတ်ဇော ကျေနပ်ပါတော့'

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က တောင်းပန်လိုက်သည်။

'ဘာဖြစ်လို့ ကျေနပ်ရမှာလဲ။ မင်းကို သက်ညှာလွန်း...
ပါတယ်။ လူကို ရန်မူတဲ့ ကျားနဲ့မြွေဆိုးကို အရှင်မထားရဘူး။ တွေ့ရာ...
သတ်ရတယ်'

'ကျွန်တော်တို့ရဲ့ တာဝန်က သစ္စာဖောက်တွေရဲ့ အကြံအစည်...
သွားအောင် ပျက်ဆီးချေမှုန်းပစ်ဖို့ မဟုတ်လား။ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ လက်...'

သိသမျှသံစား
သူတို့ရဲ့ အကြံအစည် လုံးဝ ပျက်ပြားသွားရပြီ မဟုတ်လား။ သစ္စာဖောက်တွေ...
အလန်မထူနိုင်တော့ဘူး'

'သူတို့ရဲ့ အကြံအစည် ပျက်ပြားသွားပြီ ဆိုတာတော့ မှန်တယ်။
သမ္မဲ မြွေဟောက်ကို မသေမရှင် ရိုက်သတ်ထားခဲ့ရင် တွေ့ရာလူကို...
မဟုတ်လား။ ကျားနာခဲရင် ပိုပြီးကြောက်ရတယ် မဟုတ်လား။ မင်း...
ဆုပ်ကွဲ ကြွေးမြွေဟောက်ကို မသေမရှင် ရိုက်သတ်ထားခဲ့တာနဲ့...
တော့'

'မသေမရှင် ရိုက်သတ်ထားခဲ့တာ မဟုတ်ပါဘူး။ အစွယ်ကိုချိုးပြီး...
သိပ်ကိုပါ ထုတ်ယူလိုက်ပါပြီ။ ဘယ်သူ့ကိုမှ သူတို့ ရန်မမူနိုင်ပါဘူး။ ပြီးတော့...
မကြီးသက်တော်ရှည်ရဲ့လက်ကို အပ်လိုက်ရင် ထိုက်သင့်တဲ့အပြစ်ခံ...
မှာ သေချာပါတယ်။ သူတို့တရား သူတို့စီရင်သွားပါလိမ့်မယ်။ ကျွန်တော်တို့ရဲ့...
ဗြတ်ကို ပြောရမယ်ဆိုရင် သမိန်တိဿကမ္ဘာကို အဆုံးစီရင်ခဲ့တာတောင်...
ဘယ် ထင်တယ်။ လက်ရဖမ်းဆီးလိုက်ရရင် သိပ်ကောင်းမှာ'

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က မိမိ၏ အယူအဆကို ဖွင့်ဟလိုက်သည်။

'ဘာလဲ၊ မင်းက ငါ့ကို အပြစ်တင်တယ်ပေါ့လေ။ တစ်နိုင်ငံလုံးရဲ့...
မကြီးနဲ့တူတဲ့ ဘုရင်မကြီးကို ရက်ရက်စက်စက် လုပ်ကြံဖို့ ကြံစည်နေတဲ့...
သစ္စာဖောက်တွေကို ညှာတာထောက်ထားစရာ လိုသေးလား'

'ညှာတာ ထောက်ထားလို့ ပြောနေတာ မဟုတ်ပါဘူး။ လက်ရ...
မင်းနိုင်လျက်သားနဲ့ လက်စတုံး စီရင်ပစ်တာ မကောင်းတဲ့အကြောင်း...
ပြောနေတာပါ'

'တော် တော်၊ မင်းနဲ့ စကားပြောလို့ အပေါက်အလမ်း မတည့်ဘူး။

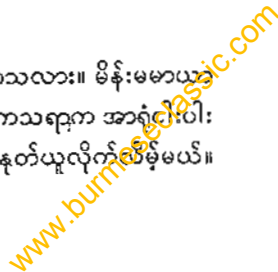
သစ္စာဖောက်တွေဘက် ခပ်ပါပါ ဖြစ်နေပြီ။ မင်း အရင်ကနဲ့မတူတော့ဘူး'

'ဒါကတော့ ကျွန်တော့်အပေါ်မှာ မတရားသက်သက် စွပ်စွဲတာပဲ'

'မတရားသက်သက် စွပ်စွဲတာ မဟုတ်ဘူး။ မင်းအကြောင်း ငါသိလို့...
မတရားတာ။ မင်း အရင်ကနဲ့ နည်းနည်းကလေးမှ မတူတော့ဘူး။ မင်း ပျက်စီး...
ပြီ။ နှင်းကေသရာရဲ့ ပရိယာယ်စက်ကွင်းထဲ ဝင်တိုမိနေပြီး မင်းမှာ ပယောဂ...
မရှိပြီ'

'ဒီစကား ဒီမှာတင် ရပ်ပါ'

'ဘာလဲ၊ နှင်းကေသရာကို ထိလို့ မင်းက နာသလား။ မိန်းမမယူခင်...
သစ္စာဆိုတာ မင်း မကြားဖူးဘူးလား။ မင်းကို နှင်းကေသရာက အာရုံငါးပါး...
သောင်းပြီး မင်းရဲ့ အူရော အသည်းပါမကျန် နုတ်ယူလိုက်လိမ့်မယ်။

ဘက် လိုက်တော့ မိုက်ဘက် ပါတယ်ဆိုတာ မင်းပဲ။ နှင်းကေသရာကွင်းထဲ မင်း ဝင်တိုးမိရင် ထွက်ပေါက်မရှိတော့ဘူး။

‘ရှေ့မဆက်ပါနဲ့တော့၊ ကျွန်တော် တောင်းပန်ပါတယ်’

‘ဘာပြုလို့ မဆက်ရမှာလဲ၊ ပြောစရာ ရှိတာတော့ ပြောရမှာပဲ။’

နှင်းကေသရာရဲ့ ပရိယာယ် မာယာ ညွှတ်ကွင်းထဲ ဝင်တိုးမိနေလို့သာ နှင်းကေသရာအတွက် ဇက်ဖြတ်ခံရတဲ့အထိ အာမခံရဲ့တယ် မဟုတ်လား။ နှင်းကေသရာကို မင်းရဲ့အသက်နဲ့ လဲပြီး အကာအကွယ် ပေးခဲ့တာဟာ ဘာကြောင့်လဲ။ မင်းကို နှင်းကေသရာက အာရုံငါးပါးနဲ့ ဖြားယောင်းပြီး နေတာကို အဟုတ်ထင်ထင်နေတယ်ပေါ့လေ။

‘တော်ပါတော့လို့ ပြောနေမှပဲ’

‘ဘာဖြစ်လို့ တော်ရမှာလဲ၊ မတော်ဘူး။ ပြောစရာရှိတာ ပြောရမှာပဲ။ ငါ့ပါးစပ်နဲ့ ငါပြောတာ။ ဘယ်သူက တားနိုင်ဦးမှာလဲ’

‘ကျွန်တော် တားတယ်’

‘ဪ အထိတောင် ဖြစ်နေမှကိုး။ နှင်းကေသရာကို မချီအောင် နာတယ် ဆိုပါတော့’

‘တားလို့ မရတော့ဘူးလား’

‘မရဘူး။ မရဘူး။ ဒါနဲ့မှ မကျေနပ်သေးဘူးဆိုရင် မင်းသိပ်အားကိုးသင်္ချိုင်းသံမားကို ဓားအိမ်က ဆွဲချွတ်လိုက်စမ်း။ မင်းနဲ့ငါ တစ်ချီတွေ့ကြသေးတာပေါ့။ ကဲလေ၊ မင်းရဲ့ဓားကို ဆွဲချွတ်လိုက်လေ’

ဗိုလ်မင်းဗြတ်ဇော စိတ်မြန်လက်မြန် ရှိသူ ဖြစ်၍ ၎င်း၏ဓားအိမ်မှ ဆွဲချွတ်ရင်း သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်အား စိန်ခေါ်လိုက်သည်။

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်မှာ လက်ဝိုက်ပြီး ဗိုလ်မင်းဗြတ်ဇော့ တွေ့ကြည့်နေပေသည်။

‘လာလေ၊ ဓားအိမ်ထဲက ဓားကို ဆွဲချွတ်လိုက်လေ။ သတ္တိမရှိဘူး’

ဗိုလ်မင်းဗြတ်ဇော သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်အား မခံမရပ်နိုင်အောင် လိုက်သည်။

သို့ရာတွင် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်သည် တစ်စုံတစ်ရာ တုံ့ပြန်ခြင်း မရှိဘဲ ဘက်ပိုက်ပြီး ကြည့်နေရာမှ ခေါင်းကို ညှင်သာစွာ ယမ်းပြလိုက်သည်။

‘သတ္တိမရှိဘူးပဲ ပြောပြော၊ ပြောချင်သလိုပြော။ ဗိုလ်မင်းဗြတ်ဇော့မှာ ကျွန်တော် ဘယ်လိုမှ သဘောမထားပါဘူး။ ကျွန်တော့်ကို’

လိုက်ပါ။ လည်စင်းပြီး အသေခံပါ့မယ်။ ဗိုလ်မင်းဗြတ်ဇော့ကို ကျွန်တော် နည်းနဲ့မှ ရန်တုံ့မပူပါဘူး။’

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က တည်ငြိမ်သည် ဣန္ဒြေဖြင့် ဖြစ်ခြင်းကို ရာဇမင်းဗြတ်ဇော့ အားမလိုး အားမရ ဖြစ်သွားပေသည်။

‘ငါနဲ့ ဓားချင်းယှဉ်စုတ်ဖို့ ငြင်းဆိုတယ် ပေါ့လေ’
‘မှန်ပါတယ်၊ ဗိုလ်မင်းဗြတ်ဇော့ ဘယ်လိုနည်းနဲ့မှ ဓားချင်းမယှဉ်ပြိုင်ပါဘူး’

‘ကောင်းပြီ၊ ဓားချင်း မယှဉ်ပြိုင်နိုင်ဘူးဆိုရင် ပါးစပ်နဲ့ပဲ မင်းသိင်္ချိုင်းယူရလိမ့်မယ်။ ငါ့ဝမ်းထဲမှာ ရှိတာကို ငါဖွင့်ပြောရမှ ကျေနပ်မယ်။ မင်းကနဲ့ မတူတော့ဘူး။ မင်းကိုယ်မင်း သူရဲကောင်းကြီးဆိုပြီး မိန်းမနဲ့ တွေ့တော့ တွေ့တဲ့ ဖယောင်းလို အရည်ပျော်သွားတာပဲ မဟုတ်လား။ မိန်းမအတွက် သံမဏိလို မာကျောတဲ့ စိတ်ဓာတ်ဟာ မီးနဲ့တွေ့တဲ့ ဖယောင်းလို အရည်ပျော်သွားတယ် ဆိုတာ လူကြားလို့မှ မကောင်းဘူး။ ရာဇဝင် ရိုင်းလိုက်လေကွာ။’

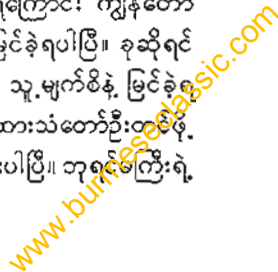
‘အား ငါဖြင့် ရှက်တောင် ရှက်သေးတယ်’

ဗိုလ်မင်းဗြတ်ဇော့ စိတ်ရှိလက်ရှိ ပြောချလိုက်ပြန်သည်။

‘ကျွန်တော့်အပေါ် ဗိုလ်မင်း ဒါလောက်တောင် အထင်မသေးပါနဲ့။ အတွက်တော့ဖြင့် ကျွန်တော့်ရဲ့စိတ်ဓာတ် ပျော့ညံ့သွားလိုက်မယ် မထင်ပါဘူး’

‘နဲ့ ဒါဖြင့်ရင် ဘာဖြစ်လို့ နှင်းကေသရာကို မင်း အကာအကွယ် မပေးတာလဲ။ နှင်းကေသရာရဲ့ အဆက်အနွယ်ဖြစ်တဲ့ သစ္စာဖောက်တွေမှာ မင်း ဘာဖြစ်လို့ ဒါလောက်တောင် ညှာတာရတာလဲ’

‘နှင်းကေသရာ အပေါ်မှာ လုံးဝ အပြစ်မရှိဘူးဆိုတာ သိလို့ အကာအကွယ် ပေးတာပါ။ သစ္စာဖောက်တွေနဲ့ နှင်းကေသရာလုံးဝ အဆက်အသွယ် မရှိဘူး။ သစ္စာဖောက်တွေရဲ့ ယုတ်မာရက်စက်တဲ့ အကြံအစည်ကို နှင်းကေသရာလုံးဝ မသိပါဘူး။ သစ္စာဖောက်တွေကသာ နှင်းကေသရာကို တည်ကြက်အသုံးပြုဖို့ ကြိုးစားနေကြတာပါ။ ဒါကို ဗိုလ်မင်း သိသင့်သလောက်ပင်။ နှင်းကေသရာ အပေါ်မှာ လုံးဝ အပြစ်မရှိကြောင်း ကျွန်တော် တွေ့စမ်းသပ်စုံလို့ သံသယ ကင်းရှင်းအောင် သိမြင်ခဲ့ရပါပြီ။ ခုဆိုရင် ယုတ်မာရက်စက်တဲ့ အကြံအစည်ကို သူ့မျက်စိနဲ့ မြင်ခဲ့ရတာနဲ့ ကြားခဲ့ရသမျှ တစ်ခွန်းတစ်ပါးမကျန် လျှောက်ထားသံတော်ဦးတင်ဖို့ နှင်းကေသရာကိုယ်တိုင် ဘုရင်မကြီးဆီကို ခရီးထွက်သွားပါပြီ။ ဘုရင်မကြီးရဲ့

တိုင်းခန်းလှည့်လည်ဖို့ အစီအစဉ်ပါ ဖျက်သိမ်းပစ်ဖို့ လျှောက်ထားတောင်းခံရအောင် ညတွင်းချင်း ရွှေမြို့တော်အရောက် ခရီးပြင်း နှင်သွားပါပြီ'

သီရိဗြဟ္မာ့ကမ္ဘာ့က ရှင်းပြလိုက်ရာ ဗိုလ်မင်းဗြဟ္မာ့ မိမိနားထောင်မိမိ မယုံနိုင်အောင် ဖြစ်သွားပေသည်။

'ဟုတ်မှလည်း ပြောစမ်းပါ။ မိန်းမသားတစ်ယောက်တည်း ညတွင်းချင်း ခရီးပြင်း နှင်တယ် ဆိုတာ ဖြစ်နိုင်ပါ့မလား'

'မြင်းစေကျော်ဒေဝနဲ့ သူ့ရဲ့ညီဝမ်းကွဲ ဗောဒလတို့နဲ့အတူ ထွက်ခွာသွားကြတာကို ကျွန်တော်ရဲ့ မျက်စိနဲ့ တပ်အပ်သေချာ မြင်ရလို့ ပြောတာပါ။

'ဟင်ဟုတ်သား အံ့ဘွယ်သရဲပါကလား။ နှင်းကေသရာက သေတော် အကြီးရဲ့ ဘက်တော်သား မဟုတ်လား။ ဘုန်းကြီးလူထွက်ကို နန်းထားရမလားဆိုပြီး လူသိရှင်ကြား ကန့်ကွက်ခဲ့သေးတယ် မဟုတ်လား'

ဗိုလ်မင်းဗြဟ္မာ့က အံ့အားသင့်သည့် အမူအရာဖြင့် ပြန်မေးလိုက်သည်။

'ဘုန်းကြီးလူထွက်ကို နန်းလျှာထားရမလားဆိုပြီး ကန့်ကွက်ခဲ့တာမှန်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ သမက်တော်အကြီးရဲ့ ဘက်တော်သား မဟုတ်ပါဘူး။

ဘုရင်မကြီးအပေါ်မှာ မိခင်ရင်းလို သဘောထားပြီး ကြည့်ညှိလေးစားပါတယ်။ အသက်နဲ့လဲပြီး သစ္စာစောင့်သိပါတယ်။ မိန်းမသားတစ်ယောက် ညှဉ်နက်သန်

ရွှေမြို့တော်ကို အရဲစွန့်ပြီး သွားတာသာ ကြည့်ပါတော့။ ကျွန်တော် ဟန်တော်က တာတောင် မရဘူး။ သူတစ်ယောက်တည်းပဲ ဖြစ်ဖြစ် သွားဖြစ်အောင် သွား

ဆိုလို့ မြင်းစေကျော်ဒေဝကို အိပ်ရာကနိုးပြီး ထည့်လိုက်ရတာပါ။ ဗိုလ်မင်းဗြဟ္မာ့က ထင်သလို မဟုတ်ပါဘူး။ နှင်းကေသရာဟာ သူ့စိတ်ထဲမှာ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြောတတ်တဲ့ ဝသီကြောင့် ပြောနေတာပါ'

သီရိဗြဟ္မာ့ကမ္ဘာ့က ရှင်းပြလိုက်ရာ ဗိုလ်မင်းဗြဟ္မာ့သည် တစ်ခုတည်းက ပြန်မပြောဘဲ လက်သီးကျစ်ကျစ်ပါအောင် ဆုပ်၍ အကြိတ်ပြီး ခေါ်

ခေါက်ပြန် လျှောက်ရင်း တစ်စုံတစ်ရာ လေးလေးနက်နက် စဉ်းစားနေစေသည်။

အချိန်အတန်ကြာ ခေါက်တုံ့ခေါက်ပြန် လျှောက်ရင်း စဉ်းစားရာမှ အဖြေမှန်ကို ရှာ၍တွေ့ဘိသကဲ့သို့ ဗိုလ်မင်းဗြဟ္မာ့၏ မျက်နှာမှာ ကြည့်

လာပြီး သီရိဗြဟ္မာ့ကမ္ဘာ့၏ အနီးသို့ ချဉ်းကပ်လာကာ သီရိဗြဟ္မာ့ကမ္ဘာ့၏ အားရပါးရ ဝင်ဖက်လိုက်လေသည်။

'ငါ မှားသွားတယ်။ မင်းအပေါ်မှာ အထင်လွဲခဲ့မိတာ ငါမှားခဲ့လို့ ဗိုလ်မင်းဗြဟ္မာ့က မိမိ၏အမှားကို ဝန်ခံပြီး တောင်းပန်သည်။

ခြေခံ ပြောလိုက်သည်။

'ပုံထုဇဉ်မှန်သမျှ မမှားတဲ့လူ မရှိပါဘူး။ ဗိုလ်မင်းဗြဟ္မာ့ရဲ့ နေရာက နေပြီး ကြည့်မယ် ဆိုရင်လည်း အထင်လွဲစရာတွေ ရှိနေပါတယ်။ ဒါပေမဲ့

ဗိုလ်မင်းတို့ သံသယဝင်နေသလို နှင်းကေသရာအပေါ်မှာ လုံးဝ အငြင်းမရှိတာ မှန်ပါ။ သစ္စာဖောက်လူယုတ်မာတွေက နှင်းကေသရာကို တည်ကြည်အဖြစ်

အသုံးပြုပြီး နှင်းကေသရာတို့ မောင်နှမကို သူတို့ရဲ့ရှေ့က စားစားအခြေခံ

သားရဲခဲတာကို ကျွန်တော်သိလို့ နှင်းကေသရာတို့ မောင်နှမကို အထောက်အထား

မပေးခဲ့ရတာပါ။ သစ္စာဖောက်တွေနဲ့ ကြုံရာပါဖြစ်တယ်ဆိုရင် ကျွန်တော် ဘယ်နှုန်း

အကာအကွယ်ပေးမှာ မဟုတ်ပါဘူး။ မိန်းမအတွက် ဘက်လိုက်ရမယ်ဆိုရင်

အောင် ရိုင်းသွားမှာပေါ့'

'အေးပါ။ မင်းရဲ့ စိတ်ဓာတ်ကို ငါသိပါတယ်။ သိရက်သားနဲ့ ခင်း

အပေါ်မှာ ငါ သံသယဝင်ခဲ့တာဟာ ငါ့အမှားပဲ။ ငါ့အနေနဲ့ကတော့ စစ်သား

အောင်း တစ်ယောက်ပီပီ တိုက်ရေးခိုက်ရေးမှာသာ ကျွမ်းကျင်တယ်။ မင်းလို

ညှဉ်းပရိယာယ် မကြွယ်ဝဘူး။ ရန်သူကို မျက်နှာချင်းဆိုင်သာ တိုက်ရခိုက်ရမယ်

ဆိုရင် ရွပ်ရွပ်ချွံချွံ တိုက်ရဲတဲ့ သတ္တိရှိတယ်။ ဒါပေမဲ့ ခုလို ဆင်ကြံ ကြံနေတဲ့

အမူအရာတွေရဲ့ အကြံအစည်ကို ဖော်ထုတ်ပြီး အကြံအစည် ပျက်ပြားသွား

အောင်တော့ မင်းလို ပရိယာယ် မဆင်တတ်ဘူး။ မင်းကြောင့်သာ သစ္စာဖောက်

တွေနဲ့ အကြံအစည်ကို အတွင်းကျကျ သိခဲ့ရပြီး ခုလို လွယ်လွယ်ကူကူ ညွှတ်ကွင်း

ဆင်ပြီး ဖမ်းနိုင်ခဲ့တာပါ။ ဒီနေရာမှာတော့ မင်း ငါ့ထက် သာတယ်။ မင်းကြောင့်သာ

ပြင်းကင်းခဲ့တဲ့ နှင်းကေသရာတို့ မောင်နှမ မင်းဖြစ်မင်းဒဏ် သင့်ရမယ့်ဘေးက

တော်မြောက်ခဲ့ရတာပါ။ မင်းသာ အကာအကွယ် ပေးဘူးဆိုရင် နှင်းကေသရာ

အောင်နှမ သက်သာမှာ မဟုတ်ဘူး။ မင်းအပေါ်မှာ အထင်လွဲခဲ့ပြီး အကာ

အကွယ် ပေးခဲ့ပေမယ့် မင်းကို သူတို့ ကျေးဇူးတင်မှာ မဟုတ်ဘူး။

ဗိုလ်မင်းဗြဟ္မာ့က ခနိုးခနိုး ပြောလိုက်သည်။

'ကျေးဇူးတင်ခံချင်လို့ အကာအကွယ်ပေးခဲ့တာမှ မဟုတ်ပဲ။ အပြစ်

ဘူးဆိုတာ သိလို့ အကာအကွယ်ပေးရမယ့် ဝတ္တရားရှိလို့ အကာအကွယ်

ခဲ့တာပါ။ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ တာဝန်ဝတ္တရားက စကောင်းသူကို ပယ်ပြီး

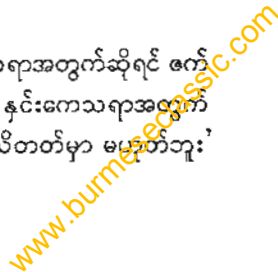
မင်းသူကို ကယ်ရမယ် မဟုတ်လား။ ဒါမှ စစ်သားကောင်း ပီသမယ်

မဟုတ်လား'

'ဒါကို ပြောနေတာ မဟုတ်ပါဘူး။ နှင်းကေသရာအတွက်ဆိုရင် ဇာန်

နန်းပြီး အာမခံခဲ့တာကို ငါပြောနေတာ။ မင်းကသာ နှင်းကေသရာအတွက်

အာမခံပြီး အာမခံပေမဲ့ မင်းအပေါ်မှာ ကျေးဇူးသိတတ်မှာ မဟုတ်ဘူး'

'ကျေးဇူးသိတတ်ဖို့လည်း မလိုပါဘူး။ ကျေးဇူးသိတာကိုလည်း မဆင်ခြင်ဘဲပဲ။ အထူးသဖြင့် နှင်းကေသရာရဲ့ ကျေးဇူးတုံ့ပြန်မှာကို ကျွန်တော် အလိုမရှိဘူး။ ဗိုလ်မင်းတို့၊ ကျွန်တော်တို့ဟာ နိုင်ငံတော်အတွက် အသက်ပေးပြီး တာဝန်ထမ်းရွက်ခွင့် ရတာဟာ ကျွန်တော်တို့အဖို့ အကြီးမားသော ဆုလာဘ်ကြီးပဲ မဟုတ်လား။ ခုဆိုရင် ဘုရင်မကြီးကို လုပ်ကြံဖို့ အကြံအစည် လုံးဝ ပျက်ပြားသွားအောင် ဖြိုးခွင်းနိုင်ခဲ့ပြီ ဖြစ်တဲ့အတွက် ကျွန်တော်တို့ စွန့်စားရကျိုး နပ်ပြီ။ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ စွန့်စားမှုကို ဘုရင်မကြီး သိဖို့ မလိုဘူး။ ဆုလာဘ်တော်လည်း မလိုချင်ဘူး။ ရာထူးဌာနနှုတ်ခွင့်၊ ချီးမြှင့်မြောက်မြောက်မှုကိုလည်း အလိုမရှိဘူး။ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ အသက်နဲ့ ခန္ဓာကိုယ် တည်တံ့ခိုင်ခံ့မှု နိုင်ငံရဲ့တာဝန်ကို ဆက်လက်ပြီး ထမ်းရွက်သွားရမှာပဲ'

သိရိဗြတ်ကမ္မန်က မိမိ၏ အယူအဆကို ပွင့်လင်းစွာ ထုတ်ဖော်တင်ပြခဲ့သည်။

'ဒါကို ငါပြောနေတာ မဟုတ်ပါဘူး။ မင်းလည်း အတော်ကို အထူးချော့တာပဲ။ ငါဆိုလိုတာက မင်းနဲ့ နှင်းကေသရာဟာ ရှေ့သွားနောက်သွား ညီတယ်လို့ ပြောနေတာ'

ဗိုလ်မင်းဗြတ်က အားမလို အားမရ အမူအရာဖြင့် ပြောလိုက်သလို သိရိဗြတ်ကမ္မန်က ခေါင်းယမ်းပြလိုက်သည်။

'မဖြစ်နိုင်တာတွေကို ပြောမနေစမ်းပါနဲ့။ ကျွန်တော်က ဓားတင်တာကို အရင်းတည်ပြီး ခြေသလုံး အိမ်တိုင်ထူနေတဲ့ အခြေအနေမဲ့ ပစ္စည်းအညီအညွတ် စစ်သည်တော်ပါ။ ပြီးတော့ ကျွန်တော်မှာ ရှေ့ဆက်ပြီး သက်ရှိသတ်ထမ်းရွက်ရမယ့် တာဝန်ဝတ္တရားတွေ ရှိပါသေးတယ်။ စစ်သားကောင်းတို့ မည်သည့် နိုင်ငံတော်အတွက်သာလျှင် ဖြစ်စေရမယ်၊ နိုင်ငံတော်သည် နိုင်ငံတော်အတွက် မဖြစ်စေရလို့ အဆိုရှိတယ် မဟုတ်လား'

'ဒါကို ငါနားလည်ပါတယ်။ ငါလည်း တစ်သက်လုံး နိုင်ငံတော်အတွက် အသက်ပေးပြီး တိုက်ပွဲပေါင်း တစ်ရာကျော်မှာ ပါဝင် ဆင်နွှဲလာခဲ့တာပဲ။ ရှေ့ဆက်ပြီးတော့လည်း အသက်နဲ့ခန္ဓာကိုယ် မြဲနေသမျှ တိုင်းပြည်ရဲ့ တာဝန်ဆက်လက်ပြီး ထမ်းရွက်သွားဖို့ သန္နိဋ္ဌာန်ချထားပြီး ဖြစ်တယ်ဆိုတာ မင်းတော်လှိုင် ငါဆိုလိုတာက မင်းဟာ အသက်အရွယ် ငယ်သေးတယ်။ အရွယ်အစားကို အိမ်ထောင်ပြုပြီး နိုင်ငံတော်အတွက် သားကောင်းရတာနဲ့ သားကောင်းတာပဲ။

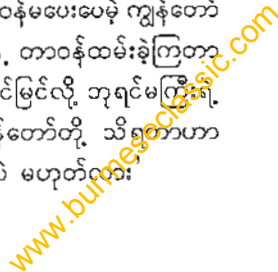
နည်းသိရှိသိသိစား
ရတနာတွေ အမွေပေးခဲ့နိုင်အောင် ကြိုးစားဖို့လိုတယ်။ နှင်းကေသရာနဲ့ဆိုရင် ရှေ့သွားနောက်လိုက် ညီတယ်။ နှင်းကေသရာကလည်း မင်းကို ချစ်မိကျနေတယ် ဆိုတာ ငါသိတယ်။ နှင်းကေသရာနဲ့ အိမ်ထောင်ပြုပြီးရင် သားအိမ်ရဲ့ အကျအညီနဲ့ ထူးကဲပြောင်မြောက်တဲ့ တပ်မတော်ကြီးဖွဲ့စည်းပြီး နိုင်ငံတော်ရဲ့ တာဝန်ကို ထမ်းရွက်သွားရင် ပိုပြီး မထိရောက်ပါလား။ ဒါကို ငါပြောနေတာ မဖြစ်နိုင်တာတွေ ပြောမနေစမ်းပါနဲ့။

'ဘာဖြစ်လို့ မဖြစ်နိုင်ရမှာလဲ။ မင်းတို့ ငါတို့ဟာ ကိုယ်ကျွန်း နေရာတစ်ခုကို လူတွေဖို့ အခြေအနေမဲ့ ဘဝမှာ ပျော်ပိုက်နေကြရတာ မဟုတ်လား။ မင်းလိုလိုက်ပြီး မင်းကြိုက်ကို ဆောင်တတ်တဲ့ ကပ်ပါးရပ်ပါးတွေသာဆိုရင် ကြီးမတ်ရာ သေနာပတိ ရာထူးတောင် ရနိုင်တယ် မဟုတ်လား။ ယုတ်စွအဆုံး နေကြီး ရာထူးတော့ သေချာနေတာပဲ'

'ကျွန်တော်တို့က ကပ်ပါးရပ်ပါး သမားတွေမှ မဟုတ်ပဲ။ ကိုယ်တို့နဲ့ ဘယ်ထင်တာကို လုပ်ရရင် ကျေနပ်နေတဲ့လူတွေ မဟုတ်လား။ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ အသက်ကို ကျွန်တော်တို့ မြတ်နိုးတယ်။ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ မွန်မြတ်သန့်စင်တဲ့ အသက်ကို မစွန့်လွှတ်နိုင်ဘူး။ ရာထူးစည်းစိမ်ဆိုတာက ကိုယ်ကျိုးရှာသမားတွေ အတွက် မဟာမောဟာပါ။ ရာထူးစည်းစိမ် ယစ်မူးမိရင် ကိုယ့်ဘဝမှန်ကို မေ့လျော့ပြီး နိုင်ငံတော်အပေါ်မှာ တာဝန်ပျက်ကွက်မယ် မဟုတ်လား။ စစ်သားကောင်း တို့ နှင်းကေသရာနဲ့ ညီသည် ရာထူးစည်းစိမ်ကို မစင်ဘင်ပုပ်လို စက်ဆုပ်ရွံရှာရမယ်'

'မင်းပြောတာ မှန်တယ်။ မင်းရဲ့ ရင်ကျက်တဲ့ စိတ်နေသဘောထားကလည်း ငါ လေးစားတယ်။ မင်းတို့ ငါတို့ ရွပ်ရွပ်ချွံချွံ ဆောင်ရွက်ခဲ့ကြလို့ အကျိုးမကြီးကို တိတ်တဆိတ် ချောင်းမြောင်းလုပ်ကြံဖို့ အကြံအစည် ပျက်ပြယ်နေပြီ မဟုတ်လား။ ဒါပေမဲ့ မင်းတို့ ငါတို့ကို ဘုရင်မကြီးက ကျေးဇူးတင်မှာပဲ။ မင်းတို့ဟာ အရိပ်ကို ရန်သူထင်ပြီး စိုးရိမ်စရာမရှိ စိုးရိမ်နေကြတယ်လို့ မြင်နိုင်တာတင်ဦးမှာကို မြင်ယောင်သေးတယ်'

'ကျွန်တော်တို့ကလည်း ကျေးဇူးတင်ခံချင်လို့ လုပ်နေတာမှ မဟုတ်ဘူး။ နိုင်ငံတော်အပေါ်မှာ ကျေးဇူးသစ္စာ စောင့်သိတဲ့ စစ်သားကောင်းတို့ရဲ့ တာဝန်ဝတ္တရားအရ ကျွန်တော်တို့ကို ဘယ်သူကမှ တာဝန်မပေးပေးမဲ့ ကျွန်တော်တို့အပေါ်မှာ ကျရောက်လာတဲ့ တာဝန်ကို သစ္စာရှိရှိနဲ့ တာဝန်ထမ်းခဲ့ကြတာ မဟုတ်လား။ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ လုပ်ဆောင်ချက် အောင်မြင်လို့ ဘုရင်မကြီးနဲ့ အတူတူ အန္တရာယ် လုံခြုံစိတ်ချရပြီ ဆိုတာကို ကျွန်တော်တို့ သိရတာဟာ အတော်အတန်အဖို့ အမွန်မြတ်ဆုံး ဆုကြီးလာဘ်ကြီးပဲ မဟုတ်လား။

'အေး မင်းပြောတာ မှန်တယ်။ ဘုရင်မကြီးကို လုပ်ကြံဖို့ အကြံအစည် ဖန်တီးသွားပြီး ဘုရင်မကြီးရဲ့ အသက်အန္တရာယ် လုံခြုံစိတ်ချရပြီ ဖြစ်နေကြောင်း အတွက် ငါတို့ရဲ့ တာဝန်တစ်ရပ်တော့ ပြီးဆုံးသွားပြီ။ ရှေ့ဆက်ပြီး ငါတို့ဘာလုပ်ကြမလဲ'

'ရှေ့ဆက်ပြီး တိုက်ပွဲဝင်စရာတွေ ရှိပါသေးတယ်။ ကျွန်တော်တို့နဲ့ နိုင်ငံတော် အဓွန့်ရှည်စွာ တည်တံ့ခိုင်မြဲရေးနဲ့ နိုင်ငံတော် သာယာဝပြောအောင် အတွက် ကျွန်တော်တို့ရဲ့ အသက်နဲ့လဲပြီး တိုက်ပွဲဝင်စရာတွေ ရှိပါတယ်'

'ဒါဖြင့် ရင် မင်း ဆောင်းတူးမြို့စားလေးရဲ့ စံအိမ်တော်မှာ ဆက်ပြီး မနေတော့ဘူး ဆိုပါတော့'

'ရှေ့ဆက်ပြီး နေစရာ အကြောင်းမှ မရှိတော့တဲ့ ဥစ္စာပဲ'

'ဒါဖြင့် မင်း ဒီမှာ ကြာကြာမနေတော့ဘူး ဆိုပါတော့'

'သမိန်စက္ကဝေါနဲ့ စာရင်းရှင်းစရာ ရှိတာကို စာရင်းရှင်းပြီးရင် နေ့တော် ဆောင်းတူးက ခွာတော့မယ်'

သီရိဗြတ်ကမ္မန်က အဖြေပေးလိုက်ရာ ဗိုလ်မင်းဗြတ်၏ မျက်စိများမှာ ကြည်လင်တောက်ပြောင်လာပေသည်။

'သမိန်စက္ကဝေါလောက်တော့ မင်း လွယ်လွယ်နဲ့ အနိုင်ယူနိုင်ပါသည်။ သမိန်စက္ကဝေါဟာ ဓားရေးလှဲရေးမှာ သူမတူအောင် ကျွမ်းကျင်လိမ္မာတယ်။ ကျော်ကြားခဲ့ပေမဲ့ မင်းလောက် အတွေ့အကြုံ မများဘူး။ ပြီးတော့ မင်းကိုးသင်္ချိုင်းသံဃာကလည်း အစွမ်းထက်တယ်လို့ နာမည်ကြီးနေတယ်။ ကိုးသင်္ချိုင်းသံဃာ စီရင်ပုံနဲ့ အစွမ်းထက်မြက်ပုံကို ငါ မသိရဘူးလား'

ဗိုလ်မင်းဗြတ်က မိမိ သိလိုသည့် အချက်ကို မေးလိုက်သည်။

ကိုးသင်္ချိုင်းသံဃာ ဘယ်လောက် အစွမ်းထက်မြက်သလဲ ဆိုလျှင် သမိန်စက္ကဝေါနဲ့ ရင်ဆိုင်ရတဲ့ အချိန်မှာ ဗိုလ်မင်း မျက်မြင်ကိုယ်တွေ့ ခြေလှမ်းလိမ့်မယ်။ ကိုးသင်္ချိုင်းသံဃာ စီရင်ပုံကို တစ်နေ့ကျမှ အေးအေးဆေးဆေး ပြောပြပါမယ်။ ဒီနေ့ည အဖို့တော့ အချိန်လည်း နည်းနေပါပြီ'

သီရိဗြတ်ကမ္မန်သည် ကိုယ်လက် ဆန့်တန်းပြီး အညောင်းအညာ ပြန်ပြောလိုက်သည်။

ထိုအခိုက်တွင် မြင်းခွာသံများ ကြားရသဖြင့် အသံကြားကာ နှစ်သောင်းခန့် နားစွင့်နေပေသည်။

'အလို ခရီးပြင်းနင်လာတဲ့ မြင်းခွာသံတွေပါလား။ အချိန်အတိုင်း သယ်သူတွေနား ပါလိမ့်'

ဗိုလ်မင်းဗြတ်က မြင်းခွာသံကြားရာသို့ နားစွင့်နေရာမှ ပြောလိုက်သည်။ မြင်းခွာသံများမှာ မြို့စားလေး ဗညားအိမ်၏ စံအိမ်တော်တည်ရှိရာ ညောင်တော်ဘက်ဆီသို့ ဦးတည်ပြီး လာနေသည့် အသံများ ဖြစ်ပေသည်။

'ဘယ်သူ့ဘယ်ဝါလဲ ဆိုတာ သိရအောင် ဥယျာဉ်တော်ဆီကို အခြေခံများမှ ဖြစ်မယ်။ လာ .... လာ'

သီရိဗြတ်ကမ္မန်သည် မြင်းပေါ်သို့ ခုန်လွှားတက်ရင်း ပြောလိုက်သည်။ မိမိမင်းဗြတ်ဖောလည်း သစ်ပင်တွင် ချည်နှောင်ထားသည့် မိမိ၏ မြင်းကို ချီထွက်လာပြီး သီရိဗြတ်ကမ္မန်နှင့်အတူ ဥယျာဉ်တော်ရှိရာသို့ ဒုန်းစိုင်း၍ လာခဲ့ခြင်းပေသည်။

ဥယျာဉ်တော်အတွင်းသို့ ရောက်၍ လာသောအခါ ပါးစပ်မှ အမြှစ်မြစ်ထွက်နေအောင် မြင်းကို ကြိမ်တို့ပြီး ဒုန်းစိုင်းလာသော မြို့စားလေး ဗညားအိမ်၏ လူယုံတော် မြင်းစေကျော်ဒေဝကို မြင်ရသဖြင့် သီရိဗြတ်ကမ္မန်နှင့် ကေသရာအတွက် စိုးရိမ်ပူပန်သွားပေသည်။

'ဒေဝ .... ဒေဝ၊ ဘယ်လိုဖြစ်လာတာလဲ။ နှင်းကေသရာကော ....'

သီရိဗြတ်ကမ္မန်က စိုးရိမ်တကြီး မေးလိုက်သည်။

'ရွှေမြို့တော်ကို အသွား လမ်းခုလတ်မှာ ဗိုလ်မှူးသမိန်စက္ကဝေါရဲ့ နိုင်ငံတော် စစ်သည်တော်တွေ ဝဲယာညှပ်ပြီး တိုက်ခိုက်တာကို ခံရပါတယ်။ နိုင်ငံတော်နဲ့ ကျွန်တော်ညီဝမ်းကွဲ ဗောဒလတို့က အစွမ်းကုန် ပြန်လည်ရခံရသဖြင့် လူအင်အား၊ လက်နက်အင်အား မမျှလို့ ကျွန်တော့်ရဲ့ညီ ဗောဒလတို့မှာ ကျဆုံးခဲ့ရပါတယ်။ လှည်းသမားကိုလည်း အဆုံးစီရင်သွားကြပါတယ်။ မြင်းစေကျော်ဒေဝက အစီရင်ခံလိုက်သည်။ ဒေဝ၏ လက်မောင်းနှင့် နှင်းကေသရာလည်း သွေးများ စွန်းနေသည်ကို တွေ့ရပေသည်။

'နှင်းကေသရာကော ....'

'နှင်းကေသရာ သခင်မကိုတော့ လက်ရ ဖမ်းဆီးပြီး မြင်းပေါ် တင်ပြီး ဘာကို မြင်ခဲ့ရပါတယ်'

'သမိန်စက္ကဝေါကိုယ်တိုင် ပါလာသလား'

သီရိဗြတ်ကမ္မန်က မေးလိုက်ပြန်သည်။

'သမိန်စက္ကဝေါတော့ ပါမလာပါဘူး။ သူ့ရဲ့ ကိုယ်ရံတော် တပ်သားတွေက ပင်တိုးမိတာပါ'

'နှင်းကေသရာကို ဘယ်ခေါ်သွားသလဲ။ သူတို့ရဲ့ နောက်ကိုမင်း သွားဘူးလား'

'သူတို့ရဲ့နောက်က မသိမသာလိုက်သွားပြီး အရိပ်အခြည်ကို ကြောက်
ခဲ့ပါတယ်။ ကျွန်တော် မှန်းဆလို့ ရသလောက်ကတော့ ထန်းတောကြီးဘက်
သွားလိမ့်မယ် ထင်ပါတယ်'

'ထန်းတောကြီးဘက်ကို သွားတယ်ဆိုတာ ဖြစ်နိုင်တယ်။ ထန်း
ကြီးမှာ သမိန်စက္ကဝေါရဲ့ အိမ်ရှိတယ်။ ထန်းတောကြီးကို လိုက်သွားကြ
ငါပါ လိုက်ခဲ့မယ်'

ဗိုလ်မင်းဗြတ်ဇော စိတ်အားထက်သန်စွာ ပြောလိုက်သည်။

'ဒါထက် မင်းရဲ့ဒဏ်ရာက ပြင်းထန်သလား'

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က မြင်းစေ့ကျော်ဒေဝ၏ သွေးစွန်းနေသော အ
အစားများကို ကြည့်ရှုင်း မေးလိုက်သည်။

'လက်မောင်းက ဒဏ်ရာကတော့ မပြောပလောက်ပါဘူး။ ပခုံး

ဒဏ်ရာက သွေးမတိတ်သေးဘူး

'သွေးမတိတ်သေးဘူးဆိုရင် ပေါ့နေလို့ မဖြစ်ဘူး။ သွေးတိတ်
လုပ်ဦးမှ ဖြစ်မှာ'

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က စိုးရိမ်မကင်းသည့် အမူအရာဖြင့် ပြောရင်း
၏ ဒဏ်ရာကို စစ်ဆေးကြည့်ရှုနေပေသည်။

'ကျွန်တော့်ဒဏ်ရာက အရေးမကြီးပါဘူး။ သခင်မကို ကယ်
အချိန်မီ မကယ်နိုင်ရင် သမိန်စက္ကဝေါရဲ့ လက်ခုပ်တွင်း ကျရောက်
ရေတိမ်မှာ နစ်ရပါလိမ့်မယ်။ သခင်မကို အချိန်မီ ကယ်ဖို့သာ ကြိုးစား
ဒေဝက မိမိ၏ ဒဏ်ရာကို ဂရုမစိုက်ဘဲ နှင်းကေသရာအတွက်
သည့် အမူအရာဖြင့် ပြောလိုက်သည်။

'သမိန်စက္ကဝေါ ထန်းတောကြီးမှာ ရှိသလား'

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က မေးလိုက်သည်။

'ကျွန်တော် စုံစမ်းသိရသလောက်တော့ ဒီနေည သမိန်
ထန်းတောကြီးမှာ မရှိဘူး။ သူ့ရဲ့ အဖော်အပေါင်းတွေနဲ့ ကြွေအန်က
လို့ သိခဲ့ရပါတယ်'

'ဒီလိုဆိုရင် အချိန်တွေတော့ အများကြီး ရှိပါသေးတယ်။
ဒဏ်ရာကို သွေးတိတ်အောင် လုပ်ဦးမှ ဖြစ်မှာ'

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က ဒေဝ၏ ဒဏ်ရာကို စစ်ဆေးကြည့်ရှု
သိမ်းသည့်။

'ကျွန်တော့် ဒဏ်ရာက အရေးမကြီးပါဘူး။ ဒေါ်အိုဇာ

သားပဲ။ ဒီဒဏ်ရာလောက်တော့ ဒေါ်အိုဇာလည်း ကြောက်
ခဲ့သာ အချိန်မီ ကယ်တော်မူပါ။ မကြာခင် အရက်သောက်
ဘက်ရင် သမိန်စက္ကဝေါ ပြန်ရောက်လာပါလိမ့်မယ်'

ဒေဝက နှင်းကေသရာအတွက် စိုးရိမ်သည့် အမူအရာဖြင့် ပြောလိုက်
သည်။

'ဟုတ်သားပဲ။ ကဲ ဒေါ်အိုဇာကို ကျွန်တော် သွားနှိုးလိုက်ဦးမယ်။
နှိုးသိန်းတွေကိုလည်း နှိုးလိုက်စမ်းပါ။ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ မြင်းတွေထ
ထင်ဝန်း

ပြီ။ မြင်းကောင်းကောင်းနစ်ကောင်ကို ကကြိုးတန်ဆာဆင်ထားဖို့ မြင်းသိ
ကျွန်တို့ တာဝန်ပေးလိုက်ပါ'

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်သည် ဗိုလ်မင်းဗြတ်ဇော အား တာဝန်ပေးခဲ့ပြီး ဒေါ်အိုဇာ
အိပ်ရာမှနှိုးရန် ဒေါ်အိုဇာ၏ အိပ်ရာခန်းဆီသို့ အပြေးအလွှား လာခဲ့ပေသည်။

အိပ်ရာတွင် ဒေါ်အိုဇာကို ငှင်း၏ အိပ်ခန်းတွင် မတွေ့ရပေ။

နေရာအနှံ့ လိုက်လံ ရှာဖွေသော်လည်း ဒေါ်အိုဇာအား အရိပ်အယောင်
မတွေ့ရဘဲ ပျောက်ခြင်းမလှ ပျောက်နေသဖြင့် လက်လျှော့ပြီး ပြန်ခဲ့ရပေ

မြင်းစောင်းရှိရာသို့ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန် ပြန်ရောက်လာချိန်တွင် ဗိုလ်မင်း
သည် ကကြိုးတန်ဆာ ဆင်ထားသည့် မြင်းနစ်ကောင်နှင့်အတူ အသင့်
နေသည်ကို တွေ့ရပေသည်။

'သမိန်စက္ကဝေါရဲ့ အိမ်ကို ဗိုလ်မင်း သိတယ် မဟုတ်လား'

မြင်းကိုယ်စီဖြင့် ထွက်လာခဲ့ကြစဉ် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က ဗိုလ်မင်းဗြတ်ဇ
ေးလိုက်သည်။

'ကောင်းကောင်းကြီး သိတာပေါ့၊ ငါ လမ်းပြသွားပါမယ်။ ဒါပေမဲ့

သွေးသော့ ရှိပါစေ။ လမ်းမှာ ချောင်းမြောင်းပြီး လုပ်ကြံမယ့် အကောင်တွေ
ရှိနေလိမ့်မယ်'

ဗိုလ်မင်းဗြတ်ဇော သတိပေးလိုက်ပြီး ရန်သူများ ပုန်းအောင်းခိုလှုံ
နေရာများကို ရှောင်ရှားပြီး ထန်းတောကြီးဘက်ကို ဦးတည်၍
အတိုင်း ခရီးနှင့်ခဲ့ကြပေသည်။

'ဒီတစ်ချိတော့ သမိန်စက္ကဝေါနဲ့ အပြီးအပိုင် စာရင်းရှင်းရမှာပဲ။

နှင်းသားရဲ့ အစွမ်းသတ္တိကို ပြလိုက်ရဦးမှာပေါ့'

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်၏ ကြိုးဝါးလိုက်သည့်အသံကို မြင်းခွာသံများ ကြွေမှ
ပြောလိုက်ရပေသည်။

အခန်း ၃၆

အောက်ပြန်လေ တိုက်ခတ်လိုက်သည့် အခါတိုင်း ရိုးတွင်းခြင်ဆီခိုက်အောင် ချမ်းစိမ့်စိမ့် ဖြစ်သွားစေသော်လည်း ကစေမကြီးဟု သမုတ်ခြင်း ခံခဲ့ရသော ဒေါ်အိုဇာမှာ ချမ်းစိမ့်ရမှန်းမသိဘဲ မှုန်ဝါးဝါးလရောင်ကို အားကိုးအားထား ပြုကာ မြို့စားလေး ဗညားအိမ်၏ ခံအိမ်တော်မှ ဗောလကွန်၏ လယ်တောရှိရာသို့ တောင်ပေးကို ထောက်ကာ ထောက်ကာနှင့် လာနေသည်ကို တွေ့ရပေသည်။

မြင်းငေးကျော်ဒေဝ၏ ဒဏ်ရာများကို ဆေးသိပ်ပေးရန်အတွက် ဒေါ်အိုဇာအား သိရှိစွဲတံကမ္ဘာနှင့် လိုက်လံ ရှာဖွေခဲ့စဉ်က ဒေါ်အိုဇာမှာ သိရှိပြတ်ကမ္ဘာအား လိုက်လံရှာဖွေလျက် ရှိသဖြင့် လူချင်းလွဲသွားခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ သိရှိပြတ်ကမ္ဘာကို ရှာ၍ မတွေ့သောအခါ ဒေါ်အိုဇာသည် အထုပ်တစ်ထုပ်ကို ဂိုဏ်းတောင်ပေးကို အားပြုကာ ဗောလကွန်၏ လယ်တောရှိရာသို့ လာခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

ဗောလကွန်၏ လယ်တောသို့ ရောက်ရှိလာသောအခါ တစ်အိမ်လုံး အိပ်မောကျနေဟန်တူ၏။ တိတ်တိတ်ငြိမ်ငြိမ်လျက်ရှိသည့် ဗောလကွန်၏ နေအိမ်သို့ ရှေးရှုလာခဲ့ပြီး အိမ်ရှေ့သို့ ရောက်သည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် တံခါးတောင်ပေးနှင့်ခေါက်၍ အိမ်ရှင်ကို မရမက နှိုးနေပေသည်။

မကြာမီ အိမ်ပေါ်မှ လှုပ်လှုပ်ရှားရှား အသံများ ကြားရပြီး အိမ်ရှင်ဗောလကွန်၏ အသံကို ဆက်လက်ကြားရပေသည်။

'တံခါးခေါက်တာ ဘယ်သူလဲ'
ဗောလကွန်က အိပ်ချင်မှူးတူးအသံဖြင့် မေးလိုက်သည်။
'ကျုပ်ပါ၊ ဒေါ်အိုဇာလေ။ သီရိမာလာ ထိပ်ထားသခင်မကို တကြီး သံတော်ဦးတင်စရာ ရှိလို့ လာခဲ့တာပါ'
ဒေါ်အိုဇာက အဖြေပေးလိုက်သည်။

'ပန်းလှိုင်ထိပ်ထားသခင်မ စက်တော်ခေါ်နေတယ်'
'စစ်တော်ခေါ်နေရင် နှိုးပေးစမ်းပါ။ စစ်သည်တော်ကြီး သီရိဗြတ်ကမ္ဘာရဲ့ သေရေးရှင်ရေးကိစ္စမို့ အရေးတကြီး လာခဲ့ကြောင်း လျှောက်တင်သော ဒေါ်အိုဇာက မိမိ လာသည်ကိစ္စကို အရိပ်အမြွက်မျှ ပြောလိုက်သည်။ သီရိဗြတ်ကမ္ဘာ၏ သေရေးရှင်ရေးကိစ္စဆိုသည့် စကားကို ကြားသောအခါ ဗောလကွန်မှာ ထိတ်ထိတ်ပူပူ ဖြစ်သွားပြီး တံခါးကို ဖွင့်ပေးသည်။

'ဗိုလ်မင်းသီရိဗြတ်ကမ္ဘာရဲ့ သေရေးရှင်ရေးကိစ္စ ဟုတ်လား၊ ဒီလိုဆိုရင် ထိပ်ထားသခင်မကြီးကို စက်ရာကနှိုးပြီး သံတော်ဦးတင်နေ ပြင်မယ်' ဗောလကွန်မှာ ခြေမကိုင်မိ လက်မကိုင်မိ ဖြစ်နေပေသည်။ တံခါးဖွင့်ပေးလိုက်ပြီးနောက် ဗောလကွန်သည် သံတော်ဦးတင်ပန်းလှိုင်ထိပ်ထား သီရိမာလာသခင်မ စံနေတော်မူသည့် အခန်းရှိရာသို့ ခေါ်သွားခဲ့ပေသည်။

'လူမမာ ဘယ့်နှုတ်နေသလဲ'
ဒေါ်အိုဇာက မင်းစည်သူ၏ အခြေအနေကို မေးလိုက်သည်။
'သက်သာပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ အားသိပ်မရှိသေးဘူး။ ထိပ်ထားသခင်မကြီး နှိုးယံတော်တိုင် ပြုရတော်မူနေတယ်'

ဗောလကွန်က အဖြေပေးရင်း သီရိမာလာထိပ်ထား သခင်မ၏ အိမ်ရှင်သခင် တံခါးကို အသာခေါက်လိုက်သည်။ မကြာမီ သီရိမာလာထိပ်ထားသခင်မ၏ အသံကို ကြားရပြီး အိပ်ခန်းဆောင်တံခါး ပွင့်လာပေသည်။

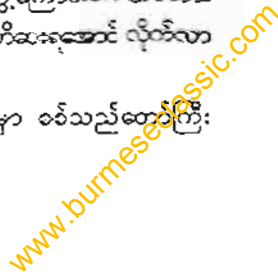
'အလို ဒေါ်အိုဇာ၊ ညဉ့်အချိန်မတော် ဘာကိစ္စနဲ့ လာရတာလဲ။ ဘာစောက သီရိဗြတ်ကမ္ဘာရဲ့ သေရေးရှင်ရေးဆိုတဲ့ စကားကို သခင်မ ကြားသလိုလိုပဲ။ စစ်သည်တော်ကြီး ဘာဖြစ်လဲ၊ ဘယ်သူနဲ့များ ဓားစွမ်းပြိုင်နေပြန်လို့လဲ'

'ဓားစွမ်းပြိုင်ခြင်း မဟုတ်ကြောင်းပါ။ စစ်သည်တော်ကြီးကို ချောင်းခြင်းပြီး လုပ်ကြံရန် ကြံစည်နေကြကြောင်းပါ'
ဒေါ်အိုဇာက အဖြေပေးလိုက်သည်။

'ဟင် ဟုတ်လား၊ နို့ ... စစ်သည်တော်ကြီးကော လူယုတ်မာတွေနဲ့ ခက်ချက်နဲ့ ဒဏ်ရာရသွားလို့ သခင်မဆီကို ပြေးလာပြီး အကြောင်းကြားတာလား၊ ပြောစရာ ရှိတာကို မြန်မြန်ပြောစမ်းပါ။ စစ်သည်တော်ကြီး မသေသေးဘူးဟုတ်လား'

သီရိမာလာထိပ်ထားသခင်မက သီရိဗြတ်ကမ္ဘာအတွက် ခိုးနိမ်သည့် နေပြင် ပြောလိုက်သည်။
'စစ်သည်တော်ကြီးကို တစ်ညလုံး ရှာလို့ မတွေ့ကြောင်းပါ။ ထိပ်ထားသခင်မကြီးဆီကို ရောက်နေလိမ့်မယ်ထင်လို့ အချိန်မီ သတိပေးအောင် လိုက်လာခဲ့ခြင်း ဖြစ်ကြောင်းပါ'

'တူတော်မောင် ဗညားအိမ်ရဲ့ ခံအိမ်တော်မှာ စစ်သည်တော်ကြီး ကျားလား'

'နေရာအနံ့အပြား လိုက်လံရှာဖွေသော်လည်း မတွေ့ခဲ့ကြောင်း
ဒေါ်အိုဇာက အဖြေပေးလိုက်သည်။

'စစ်သည်တော်ကြီးကို ချောင်းမြောင်းလုပ်ကြံဖို့ ကြံစည်နေတာ
ဆိုတာ သေချာရဲ့လား'

'သေချာလှကြောင်းပါ။ လေးသည်တော် စောနုသိန်ကို တာဝန်ပေး
ကြောင်းပါ။ ဘုရားကျွန်မရဲ့ နားနဲ့ဆတ်ဆတ် ကြားခဲ့ရကြောင်းပါ'

'လေးသည်တော် စောနုသိန် ဟုတ်လား၊ စောနုသိန်ဟာ တူတော်
မင်းသိဒ္ဓတ်ရဲ့ ကိုယ်ရံတော်တပ်မှူး မဟုတ်လား'

'မှန်လှကြောင်းပါ ဘုရား၊ ဗိုလ်မှူးသမိန်စက္ကဝေါရဲ့ ဩဇာခံ သစ္စာ
တစ်ဦးလည်း ဖြစ်ကြောင်းပါ။ ထိပ်ထားသခင်မကြီးရဲ့ တူတောင်မောင်မင်းသိဒ္ဓတ်
ပင်လျှင် သမိန်စက္ကဝေါရဲ့ ဩဇာကို မလွန်ဆန်ဝံ့သူ ဖြစ်ကြောင်းပါ။ မင်းသိဒ္ဓတ်
အပေါ်တွင် သမိန်စက္ကဝေါ နိုင်ချက်တစ်ခု ရှိထားကြောင်းပါ'

'ဒေါ်အိုဇာ လျှောက်တင်တာကို သခင်မ ကောင်းကောင်း နားမထောင်
ဘူး။ နားထွေးကုန်ပြီ။ ရှင်းရှင်းလင်းလင်း လျှောက်တင်စမ်းပါဦး'

သီရိမာလာသခင်မက ခေါင်းရုံပုံသည့် အမူအရာဖြင့် ပြောလိုက်သည်။
'ရွှေနားဆင်တော်မူပါ။ စစ်သည်တော်ကြီးကို လုပ်ကြံဖို့ ကြံစည်
သည်မှာ သုံးကြိမ်တိုင်တိုင် ရှိသွားပြီ ဖြစ်ကြောင်းပါ။ ကုသိုလ်ကံ
ထောက်မရှင်သာ ယခု အချိန်အထိ အသက်ရှည်နေခြင်း ဖြစ်ကြောင်းပါ။

စစ်သည်တော်ကြီးကို လုပ်ကြံဖို့ ကြံစည်နေကြောင်း ဘုရားကျွန်မ သိပါသည်။
ရန်သူတွေရဲ့ ခြေလှမ်းကို နေ့ရောညပါ မျက်ခြည်မပြတ် ထောက်လှမ်း
ရှိကြောင်းပါ။ ယမန်နေ့ ညဦးဦးပိုင်းက မြို့စားလေး ဗညားအိမ်ရဲ့ ဥယျာဉ်
အတွင်းသို့ သမိန်စက္ကဝေါ ရောက်ရှိလာသည်ကို သိသဖြင့် သမိန်စက္ကဝေါ
ကို တိတ်တဆိတ် ခြေရာခံပြီး လိုက်သွားကြောင်းပါ။ ဥယျာဉ်အလွန် ကျယ်
ပင်ပျိုများ အစီအရီ ပေါက်လျက်ရှိတဲ့ ကံကော်မြိုင်ကို ရောက်တဲ့အခါ

စံက္ကဝေါက လေချွန်ပြီး အချက်ပေးလိုက်သည်ကို ကြားရကြောင်းပါ။
ကံကော်မြိုင် ရှိရာသို့ လေးသည်တော် စောနုသိန် တရွေ့ရွေ့ လာနေသည်
မြင်ရကြောင်းပါ။ စောနုသိန်ရဲ့ လက်ထဲတွင် ခူးလေး ကိုင်ဆောင်လာသည့်
မြိုင်ရကြောင်းပါ'

'ဟင် ဟုတ်လား၊ ဒေါ်အိုဇာကို သူတို့ မမြင်ဘူးလား'

'သူတို့ မမြင်အောင် တိတ်တဆိတ် ချောင်းမြောင်းပြီး လိုက်လာခဲ့
ဖြစ်ကြောင်းပါ'

'အင်း အတော် သတ္တိကောင်းသားပဲ။ မတော်တဆ ဆင်္ဘာကို
သူတို့ တွေ့သွားရင် အရှင်တော့ ထားမှာ မဟုတ်ဘူး။ အသေ သတ်သွားကြမှာ'

'ဒါကို ဘုရားကျွန်မ သိပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ စစ်သည်တော်ကြီးအတွက်
သိရင် သေရာမှာ မကြောက်ပါဘူး။ စစ်သည်တော်ကြီးရဲ့ ကျွေးနူးတော့ ဆင်္ဘာ
ကျွန်မမှာ မဟုတ်ဘူး'

'ကဲ ရှေ့ဆက်ပြီး ပြောစမ်းပါဦး'

'သမိန်စက္ကဝေါရဲ့ မျက်နှာထားကို ကြည့်ရတာ လေးသည်တော်
စောနုသိန်ကို အစိမ်းလိုက် ဝါးစားတော့မလား မှတ်ထင်ရလောက်အောင်
ကြောက်မက်ဖွယ်ရာ အသွင်ကို ဆောင်လျက် ရှိကြောင်းပါ။ စောနုသိန်ကို
မြင်လျှင်မြင်ချင်း သမိန်စက္ကဝေါက ခွေးနဲ့နှိုင်းပြီး ဆဲရေးနေသည်ကို ကြားရ
ကြောင်းပါ'

'သူတို့ ဘာတွေဆွေးနွေးကြသလဲဆိုတာ သံတော်ဦးတင်စမ်းပါဦး'

သီရိမာလာ ထိပ်ထားသခင်မက စိတ်မရှည်သည့် အမူအရာဖြင့်
ပြောလိုက်သည်။

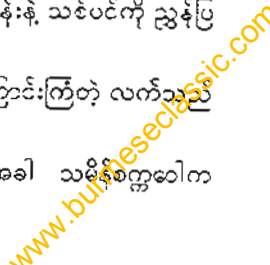
'မှန်လှပါ။ သမိန်စက္ကဝေါက စောနုသိန်ကို ဆဲရေးပြီး မင်း အသုံးမကျ
သီရိဗြတ်ကမ္မန် ခုအချိန်အထိ ငါတို့ကို ဒုက္ခပေးနေနိုင်တာ မဟုတ်လား။
မင်းခါးတည်း ကိစ္စတုံး စီရင်ပစ်လိုက်ပါလို့ ညွှန်ကြားထားပါလျက်နဲ့ ဘာဖြစ်လို့
မင်းနားနေရသလဲ။ မင်းရဲ့အရှင်သခင် မင်းသိဒ္ဓတ်က သီရိဗြတ်ကမ္မန်ကို
မင်းသင်းသုတ်သင်ပစ်ဖို့ မင်းကို တာဝန်ပေးပေးဘူးလားဆိုပြီး စောနုသိန်ကို
သမိန်စက္ကဝေါက ကြိမ်းလားမောင်းလား လုပ်နေသည်ကို ကြားရကြောင်းပါ'

'အင်း ဟုတ်ပြီ၊ ဒီတော့ စောနုသိန်က ဘာပြန်ပြောသလဲ'

'စောနုသိန်က ကျွန်တော့်ကို တာဝန်ပေးခဲ့ပါတယ်။ တာဝန်ပေးခဲ့တဲ့
အတွင်း ဟောဟိုရှေ့နားက စမ်းချောင်းကလေးဘေးမှာ သူ ရှိနေတုန်း ကျွန်
တော် ဒီနေရာက ချောင်းမြောင်းပြီး ဟောဒီ ခူးလေးနဲ့ ပစ်ခတ်ခဲ့ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့
သူတို့ မထိဘဲ သူ့နောက်က သစ်ပင်ကို ထိမှန်ပြီး မြားတုန်းလန်းနဲ့စိုက်ပြီး
ကျွန်တော်ရဲ့ခဲပါတယ်။ ကျွန်တော်ပြောတာ မယုံရင် ဗိုလ်မှူးကိုယ်တော်တိုင် ရုစား
တော်မူပါလို့ စောနုသိန်က ပြန်ပြောရင်း မြားတုန်းလန်းနဲ့ သစ်ပင်ကို ညွှန်ပြ
တော်မူပါ'

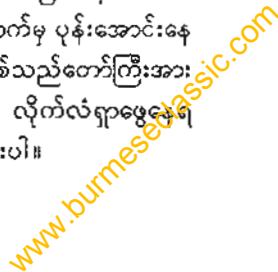
'အင်း ဒါဖြင့် စစ်သည်တော်ကြီးကို သေကြောင်းကြံတဲ့ လက်သည်
အသွင်ပေါ်ပြီ။ ကဲ ရှေ့ဆက်ပါဦး'

'စောနုသိန်က အဲဒီလို ပြန်ပြောလိုက်တဲ့အခါ သမိန်စက္ကဝေါက

ဒီတစ်ခါတော့ မလွဲစေနဲ့။ ရင်ဝကို တည့်တည့်ချိန်ပြီး တစ်ချက်တည်းနဲ့ ကိစ္စ
 သွားအောင် စီရင်ရမယ်လို့ အမိန့်ပေးတယ်။ ပြီးတော့ သိရှိပြတ်ကမ္ဘာ
 သဘက်မှာမြင်ရင် မှတ်မိပါ့မလားလို့ သမိန်စက္ကဝေါက မေးတယ်
 'မေးတော့ စောနုသိန်က ဘာပြန်ပြောသလဲ'
 'သူ့ရဲ့ ကိုယ်လုံးကိုယ်ပေါက်နဲ့ သူ့ရဲ့ ဝတ်စားတန်ဆာကို မှတ်မိပါ
 လို့ ပြောတယ်။ သိရှိပြတ်ကမ္ဘာမှာ များသောအားဖြင့် ကြက်သွေး
 ရင်စည်းနဲ့ လိမ္မော်ရောင် ကတ္တီပါအင်္ကျီကို ဝတ်ဆင်လေ့ရှိတာကို သူ မှတ်
 တယ်လို့ အဖြေပေးတယ်။ သူ့ကိုယ်မှာလည်း အမြဲတမ်း ဓားကို လွယ်ထား
 ရှိတယ် လို့လည်း ပြောသံကြားရပါတယ်'
 'အဲဒီတော့ သမိန်စက္ကဝေါက ဘယ်လို အမိန့်ပေးသလဲ'
 'ဒီတစ်ခါ သိရှိပြတ်ကမ္ဘာကို တွေ့ရာနေရာမှာ အသေသတ်ရမယ်
 အမိန့်ပေးတယ်။ အရင်တစ်ခါတုန်းကလို့ မလွဲစေနဲ့လို့လည်း သတိပေးတဲ့
 ကြားရပါတယ်။ ဒီတစ်ခါ လွဲရင်တော့ မင်း သေဖို့သာ ပြင်လို့ ကြိမ်းမောင်
 တဲ့ အသံကိုပါ ကြားရတယ်'
 'အာဏာသံ ပြင်းလှချည်လျှာ၊ ကံ ရှေ့ဆက်ပါဦး'
 'အဲဒီတော့ စောနုသိန်က စိတ်ချပါ ဗိုလ်မှူးဆိုပြီး အမခံချက် ပေး
 ဒါကို သမိန်စက္ကဝေါက ကျေနပ်ပုံ မရဘူး။ စိတ်ချပါဆိုရုံနဲ့ မပြီးဘူး။
 နက်ဖြန် ခွေးတိရစ္ဆာန်ကို အဆုံးစီရင်နိုင်ရင် စီရင်၊ မစီရင်နိုင်ရင် ငါ့အကြောင်း
 မင်းသိမှာပဲလို့ ကြိမ်းမောင်းပြန်ပါတယ်။ ကြိမ်းမောင်းရုံတင် မကဘူး၊ ဆောင်
 မြို့စားကြီး နတ်ရွာခံခဲ့ရတာဟာ မင်းရဲ့လက်ချက်ပဲဆိုတာ ငါသိတယ်။
 အရှင်သခင် မင်းသိဒ္ဓတ်က မြို့စားရာထူး ဆက်ခံချင်လို့ မြို့စားကြီး ဥ
 တော်ထံ ထွက်အလာမှာ ချောင်းမြောင်းလုပ်ကြံဖို့ မင်းကို တာဝန်ပေးခဲ့
 မဟုတ်လား။ ဒါတွေကို ငါ အားလုံး သိတယ်။ မင်းရဲ့ အရှင်သခင် မင်းသိဒ္ဓတ်
 ငါ့ခြေသလုံးဖက်ပြီး တောင်းပန်လို့ ငါ ရေငံနေခဲ့တာ။ ငါမသိဘူး မထင်
 သိရှိပြတ်ကမ္ဘာကို ဒီနေ့ နက်ဖြန် အသေသတ်နိုင်ရင် သတ်၊ မသတ်နိုင်
 အရင်တစ်ခါတုန်းကလို့ မြားဦးချော်သွားမယ်ဆိုရင်တော့ မင်းရော မင်းရဲ့
 သခင် မင်းသိဒ္ဓတ်ပါ မြို့စားကြီးကို လုပ်ကြံမှုနဲ့ ကားစင်တင်ပြီး အသေ
 လိမ့်မယ်ဆိုတာ စွဲစွဲမြဲမြဲ မှတ်သားထားပါ ဆိုပြီး သမိန်စက္ကဝေါက စောနုသိန်
 ခြိမ်းခြောက်လိုက်သည်ကို ကြားရကြောင်းပါ။ စောနုသိန်ရဲ့ မျက်နှာမှာ
 အာဇာနည် တုန်လှုပ်ချောက်ချား နေတာကိုလည်း သတိပြုမိကြောင်းပါ'
 'စောနုသိန်က ဘာပြန်ပြောသေးသလဲ'

'စေတဲ့ကျွန် ထွန်တဲ့နွားဆိုတဲ့ စကားအတိုင်း ကျွန်တော်က ခိုင်းရာ
 လုပ်ရတဲ့လူပါ။ ကျွန်တော့်မှာ အပြစ်မရှိပါဘူး။ ခိုင်းတဲ့လူမှာသာ အပြစ်
 တယ်လို့ ပြန်ပြောလိုက်တဲ့ အသံကို ကြားရကြောင်း အဲဒီလို ပြန်ပြောတဲ့
 သမိန်စက္ကဝေါက အသံထွက်အောင် ရယ်လိုက်ပြီး ထင်စေခဲ့လေလို့
 သူ့လွှဲတာလား။ မင်းလည်း ကြံရာပါပဲ။ ဘာမှ စကားရည်မနေနဲ့။ ငါ
 မင်းသလို လုပ်မလား၊ မလုပ်ဘူးလား။ ဒါပဲ သိချင်တယ်လို့ သမိန်စက္က
 ခြိမ်းခြောက်သားသား မေးလိုက်တယ်'
 'အဲဒီတော့ စောနုသိန်က တာဝန်ယူလိုက်ရောလား'
 'မှန်လှကြောင်းပါ။ တာဝန်ယူလိုက်ကြောင်းပါ။ တာဝန်ယူပြီးတဲ့နောက်
 အရှင်သခင် မင်းသိဒ္ဓတ် ပျောက်ခြင်းမလှ ပျောက်နေကြောင်း သမိန်စက္က
 အစီရင်ခံနေသံ ကြားရကြောင်းပါ။ သခင်ကြီးဘုရား မင်းသိဒ္ဓတ်ကို ဗိုလ်မှူး
 ခဲ့ဘူးလားလို့ မေးတဲ့ အသံကိုလည်း ကြားရကြောင်းပါ။ သမိန်စက္ကဝေါက
 မင်းယမ်းပြပြီး မင်းရဲ့ အရှင်သခင်ကို ငါ ထိန်းကျောင်းထားတာ မဟုတ်ဘူးလို့
 ပြောကြောင်းပါ။ အဲဒီနောက် သမိန်စက္ကဝေါက စစ်သည်တော်ကြီး သိရှိပြတ်
 ကမ္ဘာကို ချောင်းမြောင်းလုပ်ကြံသတ်ဖြတ်ဖို့ စောနုသိန်ကို အသေးစိတ် ညွှန်ကြား
 တာကို တွေ့မြင်ခဲ့ရကြောင်းပါ'
 ဒေါ်အိုဇာက မိမိ မြင်ခဲ့ကြားခဲ့သမျှ လျှောက်တင်လိုက်ရာ သိရှိမာလာ
 သံသားသခင်မသည် မျက်မှောင်ကြွတ်ပြီး စဉ်းစားနေပေသည်။
 'သူတို့ ဘယ်အချိန် တွေ့ဆုံဆွေးနွေးနေကြတာလဲ'
 သိရှိမာလာ ထိပ်ထားသခင်မက ပြန်မေးလိုက်သည်။
 'ညဉ့်ဦးပိုင်းကပါ'
 ဒေါ်အိုဇာက အဖြေပေးလိုက်သည်။
 'ညဉ့်ဦးပိုင်းကဆိုရင် ဘာဖြစ်လို့ ချက်ချင်းပြေးလာပြီး သံတော်ဦး
 ဆင်တာလဲ။ ပေါ့လျော့လှချည်လား။ ခုဆိုရင် အရုဏ်တောင် တက်တော့မယ်'
 သိရှိမာလာက အပြစ်တင်လိုက်သည်။
 'အပြစ်တော်တင်ရင်လည်း ခံရမည် ဖြစ်ကြောင်းပါ။ သူတို့ ဆွေးနွေး
 နိုင်နေကြသည်ကို တိတ်တဆိတ် ငြိမ်သက်စွာ ချောင်းမြောင်းနားထောင်
 ခြင်းဖြစ်၍ သူတို့နှစ်ဦး လူချင်းခွဲသွားကြပြီးသည့်နောက်မှ ပုန်းအောင်းနေ
 နေရာမှ ထွက်လာခဲ့ရကြောင်းပါ။ ပြီးမှ တစ်ဖန် စစ်သည်တော်ကြီးအား
 ခြိမ်းခြောက်၍ သတိပေးနိုင်စေရန် စစ်သည်တော်ကြီးအား လိုက်လံရှာဖွေနေရ
 ခြင်း အချိန်ကုန်မှန်းမသိ ကုန်သွားရခြင်း ဖြစ်ကြောင်းပါ။

၎င်းအပြင် စစ်သည်တော်ကြီး ဝတ်စားဆင်ယင်နေကျ လိမ္မော်ရောင် ကတ္တီပါအင်္ကျီကို စစ်သည်တော်ကြီး ဝတ်စားဆင်ယင်ခြင်း နှင့်လိမ္မော်ရောင် အဝတ်အစား မှန်သမျှ စစ်သည်တော်ကြီးရဲ့ အင်္ကျီကို ဝင်ရောက်မွေ့နှောက် ရှာဖွေသိမ်းဆည်း ယူဆောင်ခဲ့ရသဖြင့် အင်္ကျီအင်္ကျီ သွားခြင်း ဖြစ်ကြောင်းပါ။ စစ်သည်တော်ကြီးရဲ့ လိမ္မော်ရောင် အဝတ်အစား မှန်သမျှ ဘုရားကျွန်မ သိမ်းဆည်းယူဆောင်လာခဲ့ကြောင်းပါ။

ဒေါ်အိုဇာသည် မိမိယူဆောင်လာသည့် အထုပ်အပိုးကို သိမ်းဆည်းရာ အင်္ကျီအင်္ကျီ ရှာဖွေရုံသာမက သိရိမာလာသည် အဝတ်ထုပ်ကိုဖြေပြီး ကြည့်ရှုခဲ့သည်။

'ဟုတ်တယ် ဟုတ်တယ်။ ဒီအဝတ်အစားတွေဟာ စစ်သည်တော်ကြီး ဝတ်စားဆင်ယင်နေကျ အဝတ်အစားတွေပဲ။ ခုလို သိမ်းဆည်းလာတာ ကောင်းတယ်။ ဒေါ်အိုဇာ အမြော်အမြင် အရှိသားပဲ'

'မှန်လှကြောင်းပါ။ လေးသည်တော် စောနုသိန်နှင့် သမိန်စက္ကနော် အချေအတင် ပြောဆိုနေကြသည့် စကားအရ စစ်သည်တော်ကြီးကို လေးသည်တော် စောနုသိန် ကောင်းစွာ မှတ်သားမိပုံမပေါ်ကြောင်းပါ။ လိမ္မော်ရောင် အဝတ်ဆင်လေ့ရှိသည်ကိုသာ မှတ်သားထားကြောင်း သိရသဖြင့် လိမ္မော်ရောင် အင်္ကျီမှန်သမျှ ရှာဖွေသိမ်းဆည်းခဲ့ခြင်း ဖြစ်ကြောင်းပါ။

'ဒေါ်အိုဇာ ပြောတာ မှန်တယ်။ စစ်သည်တော်ကြီးက လိမ္မော်ရောင် အဝတ်အစားကို အမှတ်မထင် ဝတ်ဆင်မိရင် စောနုသိန်အတွက် အကွက်အကွက် ဆိုက်သွားလိမ့်မယ်။ ဒါပေမဲ့ စစ်သည်တော်ကြီးကို တွေ့အောင်ရှာပြီး သတိပေးထားဖို့တော့ လိုလိမ့်မယ်'

'စစ်သည်တော်ကြီးကို မြို့စားလေးရဲ့ ဖခင်အိမ်တော်မှာ ရှာလို့ ဖြစ်ကြောင်းပါ။ ထိပ်ထားသခင်မကြီးထံ ရောက်ရှိနေလိမ့်မယ်လို့ မှတ်ထင်ပါ။ ထိပ်ထားသခင်မထံ လာရောက်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ကြောင်းပါ။

'စစ်သည်တော်ကြီး ဘယ်များ သွားနေပါလိမ့်။ စစ်သည်တော်ကြီး မတွေ့ တွေ့အောင် ရှာပြီး သတိပေးထားဦးမှ ဖြစ်မှာ'

သိရိမာလာ တစ်ယောက်တည်း ပြောသလိုပြောရင်း ၎င်း၏ အင်္ကျီမှာ သိသိသာသာ တင်းမာခက်ထန်လာပေသည်။

'မတ်တော်မောင် မြို့စားကြီးကို သတ်တဲ့ လက်သည်တရားကို မှတ်တမ်းတင်တယ်။ မင်းသိဒ္ဓတ် မိုက်မဲလှချည်လား။ မြို့စားရာထူး ဆက်ခံရဖို့ နှိုးနှိုးဆားဆားကို ရက်ရက်စက်စက် လုပ်ကြံရက်တယ်။ ရာဇဝင် ရိုင်းလို့လည်း

သိရိမာလာက ရေရွတ်လိုက်ပြန်သည်။
'မှန်လှပါ ထိပ်ထားသခင်မကြီးဘုရား၊ စစ်သည်တော်ကြီးရဲ့ အသက် ကာကွယ်ရေးအတွက် ဘယ်လိုကြံကြမ္မာလဲ ဘုရား၊ နေသည်တော်ကြီး အတွက် ရှာကြပါဦး ဘုရား'

ဒေါ်အိုဇာသည် သိရိပြတ်ကမ္မန်အတွက် စိုးရိမ်သည့် အနေအထားဖြင့် အလားအလာ၏ အကူအညီကို တောင်းခံလိုက်သည်။

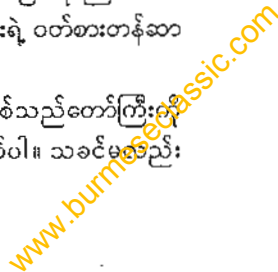
'စစ်သည်တော်ကြီးအတွက် မစိုးရိမ်ပါနဲ့။ အရက်မတက်ခင် မတွေ့အောင် ရှာခိုင်းပြီး သခင်မရဲ့ မျက်စိအောက်က အပျောက်မခံပါဘူး။ အင်္ကျီမရဲ့ မျက်စိအောက်မှာ ထားပါလျက်နဲ့ လုပ်ကြံခံရမယ်ဆိုရင် သခင်မထံတိုင် ရန်သူကို လက်စားချေမယ်။ ဒါလောက်တောင် ရိုင်းပျလှတဲ့ တူတော်ကြီးကို သခင်မ ခွင့်မလွှတ်နိုင်ဘူး။ ဘုရင်မကြီး တိုင်းခန်းလှည့်လည်တော်မူနေစဉ် အကျိုးအကြောင်း သံတော်ဦးတင်ပြီး မင်းသိဒ္ဓတ်ကို ထိုက်သင့်တဲ့ ပြစ်ဒဏ်ပေးဖို့ တောင်းဆိုမယ်။ ကံ ဒေါ်အိုဇာ၊ ပြန်ပေတော့ ပြန်ပေတော့။ စစ်သည်တော်ကြီးကို တွေ့လို့ရှိရင် ဒေါ်အိုဇာ မြင်ခဲ့ကြားခဲ့သမျှ ဖွင့်ပြောပြီး သိသိရိယရှိဖို့ သတိပေး နှိုးဆော်လိုက်ပါ။ သခင်မဆီကို အမြန်ဆုံးလာဖို့ တောင်းပြောလိုက်ပါ'

သိရိမာလာက ညွှန်ကြားလိုက်သည်။
'ကောင်းလှပါပြီ။ ဒါထက် မင်းစည်သူရဲ့ဒဏ်ရာ သက်သာပါရဲ့လား'

ဒေါ်အိုဇာက ပြန်မေးလိုက်သည်။
'တစ်နေ့တခြား သက်သာလာပါပြီ။ မကြာခင် မိမွေးတိုင်း ဖမွေးတိုင်း ဖြစ်လာပါလိမ့်မယ်။ ဘုရင်မကြီး တိုင်းခန်းလှည့်လည်တော်မူလာရင် စစ်သည်သူကို ဘုရင်မကြီးရှေ့တော်မှောက် အစစအရာရာ ဝင်စေပြီး ထိုက်သင့်တဲ့ ပြစ်ဒဏ်နဲ့ရနဲ့ ချီးမြှင့်မြှောက်စားဖို့ သခင်မကိုယ်တိုင် လျှောက်တင်မယ်။ ဒေါ်အိုဇာကြီး အနေနဲ့လည်း မင်းစည်သူကို မြင်ရင် သနားချစ်ခင်တော်မူပြီး စစ်သည်သူလို့ ချီးမြှင့်မြှောက်စားမှာ သေချာတယ်'

'ဒီစကား ကြားရတာ ဝမ်းသာလို့ မဆုံးအောင် ဖြစ်ရကြောင်းပါ။ သခင်မ သိမ်းဆည်းယူဆောင်လာတဲ့ စစ်သည်တော်ကြီးရဲ့ ဝတ်စားတန်ဆာ ဘုရားကျွန်မ ပြန်ယူသွားရပါမည်လား ဘုရား'

'ဒီအဝတ်အစားတွေ သခင်မဆီမှာ ထားခဲ့ပါ။ စစ်သည်တော်ကြီးရဲ့ ဝတ်စားတန်ဆာ သခင်မဆီကို ချက်ချင်းလာခဲ့ဖို့ ပြောလိုက်ပါ။ သခင်မအဖို့လည်း

သခင်မရဲ့ ကိုယ်ရံတော်တပ်ဖွဲ့ကို စေလွှတ်ပြီး စစ်သည်တော်ကြီးကို အရှက်ပေးလိုက်ပါမယ်။ ကဲ ဒေါ်အိုဇာလည်း ပင်ပန်းနေပြီ။ ပြန်ပေးဦးတော့'

သီရိမာလာက ဒေါ်အိုဇာအပေါ်တွင် ကိုယ်ချင်းစာနာသည့် အနားဖြင့် အပန်းဖြေရန် ပြောလိုက်ပြီးမှ တစ်စုံတစ်ရာ စဉ်းစားမိသဖြင့် မိမိ၏လက်အဖိုးတန် လက်ဝတ် ရတနာကို ချွတ်လိုက်ပြီး ဒေါ်အိုဇာ၏ လက်သို့ လိုက်သည်။

'စစ်သည်တော်ကြီးအတွက် သက်စွန့်ကြိုးပမ်း သတင်းလာအတွက် ဆုတော်လာဘ်တော်အဖြစ် သခင်မရဲ့ လက်ဝတ်ရတနာကို လက်ခံပါ။

သီရိမာလာက ဒေါ်အိုဇာအား လက်ဝတ်ရတနာများ ပေးရင်း ပြောလိုက်ရာ၊ ဒေါ်အိုဇာမှာ လက်ဝတ်ရတနာကို လက်လှမ်း၍ မယူဘဲ ခေါင်းထိအတွင် ခါယမ်းနေလေသည်။

'မှန်လှပါ။ ဆုတော်လာဘ်တော်ကို မျှော်ကိုးပြီး သခင်မကြီးထံ လာသတင်းပေးပို့ခြင်း မဟုတ်ကြောင်းပါ။ စစ်သည်တော်ကြီး သီရိဗြတ်ကမ္ဘာ့ဘုရားကျွန်မရဲ့ အသက်သခင် ကျေးဇူးရှင် ဖြစ်သည်သာမက ဘုရားကျွန်မအပေါ်၌ မိခင်းရင်းလို ယုယခဲသူ ဖြစ်ပါသဖြင့် စစ်သည်တော်ကြီး အတွက်လျှင် ဘုရားကျွန်မရဲ့ အသက်နှင့် လဲပြီး အကာအကွယ်ပေးရန် အကြံကြောင်းပါ။ သခင်မကြီးရဲ့ လက်ဝတ်ရတနာကို ဆုတော်လာဘ်တော်အဖြစ် ဘုရားကျွန်မအား ချီးမြှင့်ခြင်းကို ကျေးဇူးအထူးတင်ရှိကြောင်းပါ။ လက်ဝတ်ရတနာကို သခင်မကြီး ပြန်လည်သိမ်းပိုက်တော်မူပါ'

'သခင်မရဲ့ အသည်းလှိုက်အူလိုက် စေတနာနဲ့ ချီးမြှင့်တာကို လက်ခံပါ။ ဒေါ်အိုဇာ သက်စွန့်ဆံဖျား ကြိုးပမ်းဆောင်ရွက်ခဲ့သည့် ကိစ္စနဲ့ နှိုင်းစာကြည့်မယ် ဆိုလျှင် သခင်မ ချီးမြှင့်တော်မူသည့် ဆုတော်လာဘ်တော်ဟာ မလောက်ပါဘူး။ လက်ဝတ်ရတနာရဲ့ တန်ဖိုးထက် စေတနာကို တန်ဖိုးထားသခင်မ အမြတ်တနိုး ဝတ်ဆင်ထားတဲ့ လက်ဝတ်ရတနာကို လက်ခံပါ'

သီရိမာလာသည် လက်ဝတ်ရတနာကို ဒေါ်အိုဇာ၏ လက်သို့ကြွယ်၍ တွင် ဝတ်ဆင်ပေးရင်း ပြောလိုက်ရာ ဒေါ်အိုဇာမှာ ပြောမပြတ်အောင် ထူးဆန်းသည့် အာရုံတစ်ခုကို ခံစားနေရပြီး မျက်ရည်များပင် ဝဲ၍လာပေသည်။

'သခင်မကြီးရဲ့ စေတနာကို လေးစားလှကြောင်းပါ။ သို့ရာတွင် ဆုတော်လာဘ်တော်ကို လုံးဝ မမျှော်ကိုးခဲ့ကြောင်းပါ။ စစ်သည်တော်ကြီးအတွက် ဆိုရင် ဘုရားကျွန်မ ရှေ့က အသေခံရန် အသင့်ရှိသည်ကို အကြောင်းမဲ့ ယုံကြည်တော်မူပါ'

'သခင်မ ယုံကြည်ပါမယ်။ ဒါပေမဲ့ သခင်မရဲ့ လက်ဝတ်ရတနာကို လက်ခံပါ။ ကဲ ဒေါ်အိုဇာလည်း ပင်ပန်းလှပါပြီ။ ပြန်ပေးဦးတော့ ပန်းဖြေပါဦး။ စစ်သည်တော်ကြီးအတွက် ခုလို သက်စွန့်ဆံဖျား ချီးမြှင့်တာနဲ့ ကို စစ်သည်တော်ကြီးရဲ့ ကိုယ်စား သခင်မ ကျေးဇူးတင်၍ ဆုတော် ဒေါ်အိုဇာရဲ့ ကျေးဇူးကို သခင်မ ဘယ်တော့မှ မမေ့ပါဘူး။ ကဲ - ကဲ - ပြန်ပေးဦးတော့'

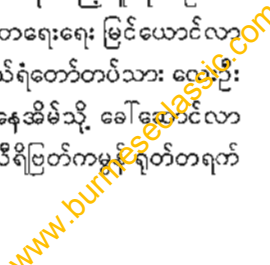
သီရိမာလာက မိမိ၏ စိတ်ရင်းစေတနာကို ဒေါ်အိုဇာ သဘောပေါက်အောင် ရှင်းပြရင်း ဒေါ်အိုဇာအား အပန်းဖြေရန် ပြောလိုက်သည်။

ဒေါ်အိုဇာ ပြန်သွားပြီးနောက် သီရိမာလာသည် ဗောလကွန်ကို ခေါ်၍ နှိုင်း၏ ကိုယ်ရံတော်တပ်ဖွဲ့အား တပ်လှန့်နှိုးဆော်ပြီး သီရိဗြတ်ကမ္ဘာ့ဘုရားကျွန်မရဲ့ ကြံစည်အားထုတ်နေသော မင်းသိဒ္ဓတ်နှင့် မင်းသိဒ္ဓတ်၏ လေးသည်တော် စောနုသိန်ကို တွေ့ရာနေရာတွင် ဖမ်းဆီးခေါ်ဆောင်လာရန် အမိန့်ပေးလိုက်သည်ကို တွေ့မြင်ရပေသည်။

အခန်း ၃၇

သန်းတောကြီးရှိ ဗိုလ်မှူးသမိန်စက္ကဝေါ၏ ကြီးကျယ်ခမ်းနားသည့် နေအိမ်အတွင်း လုံခြုံသော အခန်းတစ်ခန်းတွင် ပိတ်လှောင်ထားခြင်း ခံရသော နှင်းစာသရာဘွဲ့ခံ ခင်စောမယ်သည် ကျဉ်းမြောင်းလှသည့် လေသာပြတင်းမှ ကြက်မျဉ်းသော မျက်လုံးများဖြင့် နှင်းတဖွဲဖွဲကျနေသည့် ကြားမှ ရောင်နီပျိုးစဉ်းသည် အရှေ့ဘက်ဆီသို့ မျှော်ကြည့်ရင်း သမိန်စက္ကဝေါ၏ မြင်းခွာသံများ ညားရမည့် အချိန်ကိုသာ ရင်တမမနှင့် စောင့်ကြိုလျက် ရှိပေသည်။

သမိန်စက္ကဝေါအကြောင်း စဉ်းစားလိုက်သည့်အခါတိုင်း နှင်းကေသရာဘွဲ့ခံ ခင်စောမယ်မှာ အသည်းတထိတ်ထိတ် ရင်တဖိုဖို ဖြစ်သွားပေသည်။ နှင်းအား သမိန်စက္ကဝေါ၏ လက်ခုပ်တွင်းမှ ကယ်တင်နိုင်မည်သူကို စဉ်းစားဆိုင်ရာ သီရိဗြတ်ကမ္ဘာ့ဘုရားကျွန်မရဲ့ မျက်စိထဲတွင် တရားရေး မြင်ယောင်လာပေသည်။ သို့ရာတွင် မိမိအား သမိန်စက္ကဝေါ၏ ကိုယ်ရံတော်တပ်သား လေးဦးက ဖမ်းဆီးပြီး ထန်းတောကြီးရှိ သမိန်စက္ကဝေါ၏ နေအိမ်သို့ ခေါ်ဆောင်လာတာ ပြေးပေါက်မရှိအောင် ချုပ်နှောင်ထားသည်ကို သီရိဗြတ်ကမ္ဘာ့ဘုရားကျွန်မရဲ့ တရက်

သိန်းလိမ့်မည် မဟုတ်သဖြင့် မိမိအား အချိန်စီ ကယ်တင်နိုင်မည် မဟုတ်ကြောင်း
ငြင်းဘေးမိသောအခါ အလိုလို စိတ်အားငယ်သွားပြန်သည်။

သမိန်စက္ကဝေါ၏ လက်တွင်း၌ အသက်တမျှ ချစ်မြတ်နိုး
မောင်တော်ဗညားအိမ်အား သစ္စာဖောက်အဖြစ် အပြစ်ဒဏ် သင့်စေနိုင်သည့်
စာတမ်း ရှိနေသဖြင့် သမိန်စက္ကဝေါ၏ လက်ခုပ်တွင်းမှ လွတ်မြောက်ရန်
မရှိသလောက် ဖြစ်နေသည်ကို စဉ်းစားမိသောအခါ နှင်းကေသရာမှာ မောင်
အတွက် စိုးရိမ်ပူပန် သွားပြန်သည်။ မောင်တော်အား ရာဇဝတ်ဘေးမှ ကယ်
ရန်မှာ သမိန်စက္ကဝေါ၏ အလိုသို့ လိုက်မှသာ ဖြစ်နိုင်လိမ့်မည်ကိုလည်း
မိသည်။ သို့ရာတွင် သမိန်စက္ကဝေါ၏ အလိုကို မည်သည့်နည်းနှင့်မျှ မလိုက်
သဖြင့် နှင်းကေသရာသည် အကြံအိုက်နေရာမှ ထွက်ပေါက်တစ်ခုကို
မိသည်။

သမိန်စက္ကဝေါ၏ လက်ခုပ်တွင်းမှ နှင်းကေသရာ လွတ်မြောက်
အတွက် တစ်ခုတည်းသော ထွက်ရပ်လမ်းမှာ မိမိကိုယ်ကိုမိမိ အဆုံးစီ
ဖြစ်သည်ကို နှင်းကေသရာ စဉ်းစားမိသောအခါ ကြောက်စိတ်များ ကွယ်
သွားပေသည်။

ကြောက်စိတ်များ ကွယ်ပျောက်သွားသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် နှင်း
သရာသည် မိမိအား ချုပ်နှောင်ထားသည့် အခန်း၏ ပတ်ဝန်းကျင်ကို
ကြည့်ရှုနေပေသည်။ အခန်း၏ ထောင့်တစ်ထောင့်ရှိ စင်မြင့်ပေါ်တွင် မြင့်
သည် နှင့်တံနှင့် ဆင်စွယ်ရိုး ဓားမြှောင်တစ်လက်ကို မြင်ရသောအခါ နှင်း
သရာမှာ မိမိအကြံအစည် အောင်မြင်တော့မည်ဆိုပြီး ဝမ်းသာအားရ ဖြစ်
စင်မြင့်ပေါ်ရှိ ဆင်စွယ်ရိုး ဓားမြှောင်ကိုယူပြီး ၎င်း၏ ရင်စည်းကြားတွင်
ထားလိုက်သည်။ အရေးကြီးလားလျှင် ထိုဓားမြှောင်ဖြင့် မိမိ၏ ရင်ဝကို
မိမိ၏ဘဝကို အဆုံးစီရင် သွားရန်လည်း စိတ်ပိုင်းဖြတ်လိုက်သည်။

မကြာမီ အရှေ့ဆီမှ နေရောင်ခြည်သည် တဖွဲဖွဲကျနေသည့်
ထုကို ဖောက်ထွင်းပြီး မှေးမှိန်သော အလင်းရောင်ဖြင့် လောကဓာတ်ကြီး
လုံးကို ပက်ဖျန်းလိုက်ပေသည်။

အလင်းရောင်ကို မြင်ရသောအခါ နှင်းကေသရာမှာ ပိုမို၍ စိတ်
တက်ကြွလာပေသည်။ ရင်စည်းကြားတွင် ဝှက်ထားသည့် ဓားမြှောင်မှ ဆင်စွယ်
ကို ဆုပ်ကိုင်ရင်း ကျဉ်းမြောင်းသည့် လေသာပြတင်းမှတစ်ဆင့် နှင်း
ထူးသည့် ရှုခင်းကို မျှော်ကြည့်နေပေသည်။ မြင်းခွာသံများ ကြားရန်
လည်း နားစွင့်လျက် ရှိပေသည်။ သမိန်စက္ကဝေါ လာသည်ကိုဖြင့်လျှင်

မိမိ အဆုံးစီရင်ရန်လည်း အားမာန်ခဲ၍ ထားပေသည့် နှင်းကေသရာ၏
စိတ်ကိုယ်လုံးမှာ နတ်ပူးသလိုလို တုန်လှုပ်လျက်ရှိပြီး အလွန်ချမ်းအေးသည့်
အိမ်ပင် ဖြစ်စေကာမူ ချွေးစီးများပင် ထွက်၍နေသည်ကို တွေ့မြင်ရပေသည်။
လင်းရောင်ခြည်နှင့်အတူ အိပ်တန်းမှဆင်းပြီး အစာစားထွက်လာကြ
သည့် ကျေးငှက်သာရကာများ၏ တွန်ကျူးသံများကို သာယာစွာ
ကြားရပေသည်။ ကျေးငှက်သာရကာများ၏ တေးသံများနှင့်အတူ အိမ်
သာယာစွာတူသော လူတစ်စု၏ အသံကို ကြားရပြန်သည်။ ထိုအသံမှာ
အတူတူ နှင်းကေသရာအား လမ်းခုလတ်မှ ဖမ်းဆီးခေါ်ဆောင်လာခဲ့ကြသော
သမိန်စက္ကဝေါ၏ ကိုယ်ရံတော်တပ်သား လေးဦး၏ ရယ်သံမောသံများ ဖြစ်
သည်။

ရယ်သံမောသံများနှင့်အတူ ဥယျာဉ်တော်အတွင်း၌ လှုပ်လှုပ်ရှားရှား
သဏ္ဍာန်လေးခုကို မြင်ရပြန်သည်။ ထိုသဏ္ဍာန်ကို မြင်ရသောအခါ နှင်းကေသရာ
သည် သီရိဗြတ်ကမ္မန်အား တမ်းတမိပြန်သည်။ ထိုတပ်သား လေးဦး၏ ပုံသဏ္ဍာန်
ကို လှေလာကြည့်ရှုလိုက်သောအခါ လွန်ခဲ့သည့် ရက်အနည်းငယ်ခန့်က စံအိမ်
ဆော် ဝင်းအတွင်းသို့ ဝင်ရောက်လာကာ သီရိဗြတ်ကမ္မန်အား ဝိုင်းဝန်းလှုပ်ကြံ
ရန် ကြံစည်အားထုတ်ခဲ့သူများ ဖြစ်နေသည်ကို တွေ့မြင်ရပေသည်။

ထိုသူလေးဦးသည် ဥယျာဉ်တော်အတွင်းရှိ သစ်ပင်တစ်ပင်၏ အရိပ်
အောက်တွင် ဝိုင်းဖွဲ့၍ ရယ်လား မောလား စကားပြောရင်း အရက်သေစာများ
သာယာစားနေကြသည်ကို မြင်ရပေသည်။

ထိုအခိုက်တွင် အရှေ့ဘက်စူးစူးဆီမှ မြင်းခွာသံများ ကြားရသဖြင့်
နှင်းကေသရာသည် မြင်းခွာသံကြားရာသို့ အာရုံစိုက်၍ ကြည့်နေမိသည်။
မြင်းခွာသံများကို နားထောင်ရင်း ရင်စည်းကြား၌ ဝှက်ထားသည့် ဓားမြှောင်ကို
အားအိမ်ထဲမှ ဆွဲချွတ်လိုက်ပြီး မိမိ၏အသက်ကို မိမိ အဆုံးစီရင်ရန် အသင့်
ပြင်ဆင်ထားလေသည်။

မြင်းခွာသံများ နီးသည်ထက်နီးလာပြီး တဖွဲဖွဲကျနေသည့် နှင်းပွင့်များ
ကြားမှ မြင်းသည်တော် နှစ်ဦးကို ရေးရေးမြင်နေရလေသည်။

မြင်းသည်တော်နှစ်ဦး၏ ပုံသဏ္ဍာန်ကို ကြည့်လိုက်သောအခါ တစ်ကိုယ်
တည်း ဖုန်အလိမ်းလိမ်းဖြစ်နေသော ယောက်ျားကောင်းတို့၏ ကြန့်အင်လက္ခဏာ
နှင့် ပြည့်စုံသည့် စစ်သည်တော်နှစ်ဦး ဖြစ်နေသည်ကို တွေ့မြင်ရပြီး လက်ဖာ
သတ်မှ စစ်သည်တော်မှာ နှင်းကေသရာ မျှော်မှန်းတမ်းတနေသည့် သီရိဗြတ်
ကမ္မန် ဖြစ်နေသည်ကို မြင်ရသဖြင့် နှင်းကေသရာမှာ မိမိအား သမိန်စက္ကဝေါ၏

ထက်နပ်တွင်းမှ ကယ်တင်မည့်သူ ပေါ်လာပြီဆိုပြီး အတိုင်းမသိ ဝမ်းမြောက်စမ်းသာ ဖြစ်သွားကာ မိမိ၏လက်တွင်း၌ ဆုပ်ကိုင်ထားသည် ဓားမြှောက်အသုံးချရန် မလိုတော့သဖြင့် ကြမ်းပြင်ပေါ်သို့ ပစ်ချလိုက်ပေသည်။

မြင်းသည်တော်နစ်ဦး လာနေသည်ကို နှင်းကေသရာ မြင်းသစ်ပင်ခြေရင်းတွင် အရက်သေစာ သောက်စားနေကြသော သမိန်စက္ကဝေါ၏ ကိုယ်ရံတော်တပ်သား လေးဦးကပါ မြင်ကြရသဖြင့် ထိုင်ရာမှ ပြိုင်တူ ထုတ်ကြသည်။ ပြီးမှတစ်ဖန် မိမိတို့ ရှိရာသို့ လာနေသည့် မြင်းသည်တော်များစေ့စပ်သေချာစွာ ကြည့်ရှုနေကြလေသည်။

ဟိုမှာ .... ဟိုမှာ ကြည့်စမ်း၊ ကြည့်စမ်း။ သျှောင်တစောင်းနဲ့ ဓားတိရစ္ဆာန် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန် မဟုတ်လား။ လူးပါးဝတဲ့ ဓားတိရစ္ဆာန်တွေ အကြောင်း သိကြရော့ပေါ့။ ဟေ့ ကောင်တွေ .... ဘာငေးနေတာ ဓားသွားယူချေကြလေ။

ခေါင်းဆောင်နှင့်တူသူက သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်နှင့် ဗိုလ်မင်းမြတ်တို့ကြက်သေသေပြီး ငေးစိုက်ကြည့်နေကြသည့် ငယ်သား ၃ ဦးအား အမိလိုက်ရာ ငယ်သားသုံးဦးသည် အိမ်ထဲသို့ ပြေးဝင်သွားပြီး ဓားကိုယ်စီဖြင့် ထွက်လာကြလေသည်။ ခေါင်းဆောင်အတွက်ပါ ဓားတစ်လက် အပို ယူလာကာ ခေါင်းဆောင်၏လက်သို့ ပေးအပ်လိုက်ပြီး သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်နှင့် ဗိုလ်မင်းမြတ်အား ဆီးကြိုခွဲရန် အသင့် ပြင်ထားကြလေသည်။

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်နှင့် ဗိုလ်မင်းမြတ်တို့မှာ ခပ်မှန်မှန် လာနေကြသလို ကိုတွေ့ရသဖြင့် သမိန်စက္ကဝေါ၏ ကိုယ်ရံတော်တပ်သား လေးဦးမှာ အတိုင်း ကိုင်၍ ခုခံရန် အသင့်ပြင်ရင်း အားမလို အားမရ ဖြစ်နေကြဟန် တူလေသည်။

ဟေ့ကောင်တွေ ဘာငိုင်းနေကြတာလဲ၊ အတင်း ဝင်ခုတ်ကြတာလား။ လေးယောက်နဲ့ နှစ်ယောက်ပဲ ကြောက်နေရသလား။ ကျား ဘာသား

ခေါင်းဆောင်နှင့်တူသူက ညာသံပေးပြီး ဓားကိုဝင်၍ သီရိဗြတ်တို့ လာနေသည့် နေရာသို့ အပြေးလာခဲ့ကြလေသည်။

ဤတွင် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်နှင့် ဗိုလ်မင်းမြတ်တို့သည် ဓားအိမ်မှ ဓားများကို ဆွဲချွတ်လိုက်ပြီး မြင်းများကို ပြိုင်တူကြိမ်တို၍ ရန်သူတို့ရှိရာသို့ ဒုန်းခိုင်း၍ လာခဲ့ကြရင်း ရန်သူများ အနီးသို့ ရောက်သည်နှင့် နက် မြင်းပေါ်မှနေပြီး ခုတ်ပိုင်းချလိုက်ရာ ရန်သူများက ဆီးကြိုခွဲခြင်းလည်း လျှပ်တစ်ပြက်အတွင်း အချက်ပေါင်းများစွာ ထိုးခုတ်ခြင်း ခံရသလို ကဆွဲကလျား ဖြစ်သွားစဉ် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်နှင့် ဗိုလ်မင်းမြတ်တို့သည်

နောက်သို့ လိုက်၍ တစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက် ခုတ်ပိုင်းချလိုက်ရာ သေးယောက်စလုံး ဓားချက်မိပြီး အတုံးအရုံး လဲကျသွားလေသည်။ ၎င်းတို့ ကျသွားသည့် မြက်ခင်းများမှာလည်း သွေးခြင်းခြင်း နီသွေးလေသည်။ ရန်သူများ၏ ခုခံမှုကြောင့် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်၏ လက်ဝဲဘက် လက်မောင်းတွင် ခုတ်ပိုင်းချသွားကာ သွေးများ ဖြာ၍ ထွက်လာသည်ကို မြင်ရပေသည်။

သမိန်စက္ကဝေါ၏ ကိုယ်ရံတော်တပ်သား လေးဦးစလုံး အတုံးအရုံး ခုတ်ပိုင်းသွားသည်ကို မြင်ရသောအခါ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်သည် မြင်းပေါ်မှ လျှပ်တစ်ပြက်အတွင်း လိုက်သည်ကို မြင်ရပေသည်။

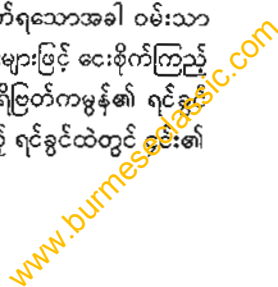
တိုက်ပွဲ လျှပ်တစ်ပြက်အတွင်း ပြီးဆုံးသွားသော်လည်း ကျဉ်းမြောင်းသော လေသာပြတင်းမှ ခေါင်းပြု၍ ကြည့်နေသော နှင်းကေသရာမှာ အတုံးအရုံးနှင့် ဖြစ်နေပြီး သီရိဗြတ်ကမ္ဘန် အနိုင်ရပါစေဟု စိတ်ထဲမှ ကျိတ်ပြီး တောင်းမိပေသည်။ သမိန်စက္ကဝေါ၏ ကိုယ်ရံတော်တပ်သား လေးဦးစလုံး အတုံးအရုံး ကျဆုံးသွားသည်ကို မြင်ရမှ နှင်းကေသရာ ဘဝင်ကျသွားပြီး ကျက်မှန်မှန် ရှူနိုင်ပေတော့သည်။

ဗိုလ်မင်းမြတ်မှောလည်း သွေးစွန်းနေသော ဓားသွားမှ သွေးများကို ခုတ်ပိုင်းအဝတ်ဖြင့် သပ်ချလိုက်ပြီး ဓားအိမ်ထဲသို့ ပြန်သွင်းလိုက်သည်ကို မြင်ရပေသည်။ ပြီးမှတစ်ဖန် မြင်းပေါ်မှ လွှားခနဲခုန်ဆင်းပြီး အတုံးအရုံး ကျဆုံးသော ရန်သူများအား တစ်ဦးစီ ကြည့်ရှုစစ်ဆေးနေသည်ကို မြင်ရပေသည်။

သမိန်စက္ကဝေါ၏ ကိုယ်ရံတော်တပ်သားလေးဦးစလုံး ကျဆုံးသွားသည် မြင်ရသောအခါ သမိန်စက္ကဝေါ၏ အိမ်တွင်းရှိ လက်ပါးစေများမှာ ကြောက်ရွံ့အားနှင့် မြေဦးတည်ရာသို့ ထွက်ပြေးကြသည်ကို တွေ့မြင်ရပေသည်။

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်သည် ရန်သူလေးဦး ကျဆုံးနေသည်ကို ကြည့်ရှုပြီး သောတံခါးမှ သမိန်စက္ကဝေါ၏ အိမ်ပေါ်သို့ တက်သွားပေသည်။ အိမ်ပေါ်သို့ ရောက်သောအခါ နှင်းကေသရာအား ချုပ်နှောင်ထားသည့် အခန်းတံခါးမှ လျှပ်တစ်ပြက်ဖြတ်၍ တံခါးကို ဆွဲဖွင့်လိုက်ရာ ဆံပင်ဖားလျားနှင့် ပြေးထွက်လာသော နှင်းကေသရာနှင့် ပက်ပင်းပါ တိုးမိပေသည်။

နှင်းကေသရာမှာ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်ကို မြင်လိုက်ရသောအခါ ဝမ်းသာသွား၍ ဖြစ်သွားကာ မျက်ရည်များဝဲနေသော မျက်လုံးများဖြင့် ငေးစိုက်ကြည့်ရှုနေရာမှ ခုတ်ရမှန်း ကြောက်ရမှန်း မသိနိုင်တော့ဘဲ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်၏ ရင်ခွင်ကို ခုတ်ပိုင်းသွားပြီး သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်၏ ကျယ်ပြန့်သည့် ရင်ခွင်ထဲတွင် ငြင်း၏ ခုတ်ထိုးမှုကို ဝတ်ထားပြီး တရှုပ်ရှုပ်ပင်ယိုနေသည်။

၁၉

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်မှာ မိမိ၏ ရင်ခွင်ထဲသို့ နှင်းကေသရာ ပြေးဝင်လာ
သောအခါ အံ့အားသင့်နေပြီး ခြေမကိုင်မိ လက်မကိုင်မိ ဖြစ်နေပေသည်။ မိမိ၏
သန်မာသော လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် နှင်းကေသရာအား သိမ်းကျုံးပွေ့ဖက်ချင်သော
စိတ်များ ဖြစ်ပေါ်လာသော်လည်း မိမိ၏စိတ်ကို မိမိချုပ်တည်းထားလိုက်
နောက်သို့ မသိမသာ ဆုတ်လိုက်သည်။ နှင်းကေသရာမှာ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်
ရင်ခွင်ထဲသို့သာ အတင်းတိုးဝင်ပြီး သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်၏ ခါးကို ဖက်ထားလိုက်
သဖြင့် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်မှာ ဘာလုပ်ရမှန်း မသိဘဲ အကြောင်သား ငေး၍
ပေသည်။

'ခင်ဆေးမယ်... သတိထားမှပေါ့၊ ဘာဖြစ်လို့ ငိုနေရတာလဲ။ ခင်ဆေး
ကို လူယုတ်မာရဲ့ လက်ခုပ်တွင်းက ကယ်တင်ဖို့ ငမိုက်သား သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်
ရောက်လာပြီလေ။ တိတ်ပါ... တိတ်ပါ'

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်သည် ကွဲအက်သည့် အသံဖြင့် နှစ်သိမ့်လိုက်သည်။
နှင်းကေသရာအား ပွေ့ဖက်ပစ်လိုက်ချင်သော စိတ်ကိုလည်း ချုပ်တည်း
လိုက်ပြီး နှင်းကေသရာအား မိမိ၏ ရင်ခွင်ထဲမှ မသိမသာ ခွာထုတ်နေပေသည်။

'စစ်သည်တော်ကြီး၊ စစ်သည်တော်ကြီးရဲ့ ကျေးဇူးတွေကို နှင်း
ကေသရာ ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ဆပ်ရမလဲ။ စစ်သည်တော်ကြီးသာ အချိန်မီ ရောက်မလာ
ဆိုရင် နှင်းကေသရာ ရေတိမ်နစ်ရမှာ အမှန်ပဲ။ နှင်းကေသရာ အနေနဲ့
ရေတိမ်အနစ်မခံနိုင်ဘူး။ စစ်သည်တော်ကြီးသာ အချိန်မီ ရောက်မလာဘူး
ဟောဟိုကြမ်းပြင်ပေါ်က ဓားမြှောင်နဲ့ နှင်းကေသရာကိုယ်ကို အဆုံးခံ
စိတ်ပိုင်းဖြတ်ထားပြီးပြီ။ မာန်မာနတရားတွေ ပုံးလွှမ်းပြီး ရန်သူကို မိတ်
ထင်၊ အမှားကို အမှန် ထင်ခဲ့တဲ့ နှင်းကေသရာရဲ့ စိတ်မှိုက်စိတ်ရိုင်းတွေ
လိမ္မာယဉ်ကျေးလာစေပြီး အမြင်မှန် ရလာအောင် ဆုံးမပုံပြင်ရုံသာမက နှင်း
ကေသရာရဲ့ အရှက်နဲ့ အသက်ကိုပါ အကာအကွယ်ပေးခဲ့တဲ့ စစ်သည်တော်ကြီး
ကျေးဇူးကို နှင်းကေသရာ ဆပ်လို့ ကုန်မှာ မဟုတ်ဘူး'

နှင်းကေသရာသည် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်၏ ရင်ခွင်ထဲ တိုးရင်း နှင်း
ရိုသမျှ ကရားရေလွှတ်သလို တတ်တတ် ပြောဆိုနေပြန်သည်။

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်မှာ တစ်ခွန်းတစ်ပါဒမျှ ပြန်မပြောနိုင်ဘဲ နှင်း
ကေသရာအား တွေ့တွေ့ကြီးကြည့်ရင်း မသိမသာ ဆုတ်ခွာခဲ့ရာမှ မိမိ၏
ချုပ်တည်းနိုင်တော့ဘဲ မိမိ၏ ရင်ခွင်ထဲသို့ တိုးလာသော နှင်းကေသရာ
ငှင်း၏ သန်မာတောင့်တင်းသည့် လက်ဖြင့် ဖက်ထားလိုက်မိပေသည်။

နှင်းကေသရာသည် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်၏ ရင်ခွင်ထဲ တိုးရင်း နှင်း
ရိုသမျှ ကရားရေလွှတ်သလို တတ်တတ် ပြောဆိုနေပြန်သည်။

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်မှာ တစ်ခွန်းတစ်ပါဒမျှ ပြန်မပြောနိုင်ဘဲ နှင်း
ကေသရာအား တွေ့တွေ့ကြီးကြည့်ရင်း မသိမသာ ဆုတ်ခွာခဲ့ရာမှ မိမိ၏
ချုပ်တည်းနိုင်တော့ဘဲ မိမိ၏ ရင်ခွင်ထဲသို့ တိုးလာသော နှင်းကေသရာ
ငှင်း၏ သန်မာတောင့်တင်းသည့် လက်ဖြင့် ဖက်ထားလိုက်မိပေသည်။

နှင်းကေသရာသည် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်၏ ရင်ခွင်ထဲ တိုးရင်း နှင်း
ရိုသမျှ ကရားရေလွှတ်သလို တတ်တတ် ပြောဆိုနေပြန်သည်။

ကမ္ဘာမှာ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်၏ ရင်ခွင်ထဲတွင် ငှင်း၏ နှစ်နှက်ကို ဝှက်ထားရင်း
ချက်ရည်စများကို သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်၏ အင်္ကျီစနှင့် ပွတ်သပ်ပေးလိုက်ပေသည်။

'စစ်သည်တော်ကြီးကို ဒုက္ခအမျိုးမျိုးပေးခဲ့တဲ့ အခိုက်မ နှင်းကေသရာ
အပေါ်မှာ စစ်သည်တော်ကြီး ခွင့်လွှတ်နိုင်သေးရဲ့လား'

နှင်းကေသရာသည် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်အား မရဲတရဲ မော့ကြည့်ရင်း
မေးလိုက်သည်။ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်မှာ မျက်နှာသေကြီးဖြင့် လေသာပြတင်း
ပြင်ပသို့ ငေးစိုက်ကြည့်ရင်း သက်ပြင်း ချလိုက်ပေသည်။ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်၏
မျက်နှာကို မော့၍ အကြည့်လိုက်တွင် ငှင်း၏လက်မောင်းမှ သွေးစိမ်းရောင်ရောင်
သွေးဆူသည်ကို မြင်ရသဖြင့် နှင်းကေသရာမှာ ထိတ်ထိတ်ပျာပျာ ဖြစ်သွား
ပေသည်။

'စစ်သည်တော်ကြီး၊ စစ်သည်တော်ကြီးရဲ့ လက်မောင်းမှာ သွေးတွေ
ထွက်လာလား'

နှင်းကေသရာက စိုးရိမ်ပူပန်သည့် အမူအရာဖြင့် ပြောလိုက်သည်။
'အပေါ်ယံရုပ်ပြီး ဓားဦးနဲ့ ထိမိသွားတဲ့ ဒဏ်ရာပါ။ မပြောပလောက်
ဘူး'

'မပြောပလောက်ဘူး ဆိုပေမဲ့ ဒီအတိုင်း ကြည့်နေလို့ မဖြစ်ဘူး။
အကြည့်ဆေးပြီး သွေးတိတ်အောင် ဆေးသိပ်ဦးမှပေါ့'

နှင်းကေသရာသည် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်၏ သွေးစွန်းနေသော လက်ကို
မြင်နိုင်ရင်း ပြောလိုက်သည်။

'ဗိုလ်မင်းဗြတ်ဧက အဝတ်နဲ့ စည်းနှောင်ပေးထားလို့ သွေးတိတ်
နေပါပြီ။ ဒဏ်ရာက စိုးရိမ်စရာ မရှိပါဘူး။ အပေါ်ယံရုပ်ပြီး ခြစ်မိတဲ့ ဒဏ်ရာ
လေးပါ'

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က ပြန်ပြောလိုက်သည်။
ဗြတ်ကမ္ဘန် ပြောတာ မှန်တယ်။ ဒဏ်ရာက မပြောပလောက်ပါဘူး။
အတော့ ကျုပ်ကိုယ်တိုင် ရေနဲ့ဆေးကြောပြီး သွေးတိတ်အောင် အဝတ်နဲ့
နှိုးနှိုးနှေးနှေးပေးထားပြီးပါပြီ။ ဒဏ်ရာအတွက် စိုးရိမ်စရာ မရှိပါဘူး။ ဗြတ်ကမ္ဘန်
အနဲ့ ဒီဒဏ်ရာလောက်ကို မှက်ခြင် ကိုက်သလောက်တောင် မဖြေပါဘူး'

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်၏ နောက်မှ အိမ်ပေါ်သို့ တက်လိုက်လာသော ဗိုလ်မင်း
ဗြတ်ဧက အခန်းဝမှ ရပ်၍ကြည့်ရင်း ပြောလိုက်သည်။

'သူက ဘယ်သူလဲ၊ သစ္စာဖောက်မင်းနန္ဒာ မဟုတ်လား'

www.burmeseclassic.com

နင်းကောသရာမှာ ဗိုလ်မင်းမြတ်ဇော်ကို မြင်လိုက်ရသောအခါ ထိတ်သနားစွာ သူ့အမူအရာဖြင့် သီရိဗြတ်ကမ္ဘာနတ်ဘက်သို့ လှည့်၍ မေးလိုက်သည်။

‘သစ္စာဖောက်မင်းနန္ဒာ မဟုတ်ပါဘူး။ အင်းဝက စေလွှတ်လိုက်သော သစ္စာဖောက် မင်းနန္ဒာကို လက်ရ ဖမ်းဆီးရမိထားပါပြီ။ ဒါက ကျွန်ုပ် သွေးသောက်ရဲတော် ဗိုလ်မင်းမြတ်ဇော်ပါ။ သစ္စာဖောက်မင်းနန္ဒာ ဟန်ဆောင်ပြီး သစ္စာဖောက်တွေရဲ့ အကြံအစည် ပျက်ပြားသွားအောင် အတွင်းက ဝင်ပြီး ပူးသတ်ခဲ့တာပါ။’

သီရိဗြတ်ကမ္ဘာနတ်က ရှင်းပြလိုက်မှ နင်းကောသရာမှာ ဘဝင် ကျွေးပေးသည်။

‘ဗိုလ်မင်းမြတ်ဇော် အပေါ်မှာ နင်းကောသရာ အထင်လွဲခဲ့မိတာ ခွင့်လှစ်ပါ။ ကံ မင်္ဂလာမရှိတဲ့ အိမ်ကြီးမှာ ဆက်ပြီးနေလို့ အကျိုးထူးမှာ မဟုတ်ဘူး။ လူယုတ်မာ သမိန်စက္ကဝေါ ပြန်မလာခင် သွားကြပါစို့။’

နင်းကောသရာက သတိပေးလိုက်သည်။

‘သွားကြပါစို့ ဟုတ်လား။ ဗြတ်ကမ္ဘာနတ် ... ဘယ်လို သဘောရသလဲ။ ဗိုလ်မင်းမြတ်ဇော် သီရိဗြတ်ကမ္ဘာနတ်၏ သဘောထားကို တီးကြည့်လိုက်သည်။’

‘နင်းကောသရာ ပြောတာ နည်းလမ်းအကျသားပဲ။ ကဲ နင်းကောသရာကို စံအိမ်တော်အရောက် ပြန်ပို့ပေးဖို့ ဗိုလ်မင်းမြတ်ဇော်ကို ကျွန်တော် လွှဲလိုက်မယ်။’

သီရိဗြတ်ကမ္ဘာနတ်က ဗိုလ်မင်းမြတ်ဇော်အား ပြန်ပြောလိုက်ပြီး နင်းကောသရာဘက်သို့ လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။

‘ကဲ နင်းကောသရာ၊ ဗိုလ်မင်းမြတ်ဇော် လိုက်သွားပေတော့။ အကြောင်းကံ မကုန်သေးရင် ပြန်တွေ့ကြရဦးမှာပေါ့။’

သီရိဗြတ်ကမ္ဘာနတ်က နင်းကောသရာအား ဗိုလ်မင်းမြတ်ဇော်နှင့် လိုက်ရန် ပြောရင်း ကွဲအက်သည့် အသံဖြင့် နှုတ်ဆက်လိုက်သည်။

ဗိုလ်မင်းမြတ်ဇော်မှာ နင်းကောသရာကို တစ်လှည့် သီရိဗြတ်ကမ္ဘာနတ်က တစ်လှည့် အဓိပ္ပာယ်ပြည့်ဝသော မျက်လုံးများနှင့် ကြည့်ရင်း တစ်ယောက်ကို တွေ့၍ ပြုံးလိုက်သည်။

‘စစ်သည်တော်ကြီးကော နင်းကောသရာတို့နဲ့အတူ လိုက်မလာဘူး။ နင်းကောသရာက မျက်စိ ချိ၍ မေးလိုက်သည်။’

နင်းကောသရာ

‘လိုက်လို့ မဖြစ်သေးဘူး။ နင်းကောသရာသာ ဗိုလ်မင်းမြတ်ဇော် လိုက်

‘ဘာဖြစ်လို့ မလိုက်နိုင်ရတာလဲ’

နင်းကောသရာက စောဒက တက်လိုက်သည်။

‘သမိန်စက္ကဝေါနဲ့ စာရင်းရှင်းစရာ ရှိသေးတယ်’

သီရိဗြတ်ကမ္ဘာနတ်က လက်ပိုက်ပြီး ရင့်ကျက်သည့် ကျွေးပေးပေးလိုက်သည်။

‘ဘာလဲ၊ သမိန်စက္ကဝေါနဲ့ ဓားချင်း ယှဉ်ခုတ်ကြဦးမလို့လား’

နင်းကောသရာက စိုးရိမ်သည့် အမူအရာဖြင့် မေးလိုက်ပြန်သည်။

‘ဓားချင်း ယှဉ်ခုတ်ဖို့ မခုတ်ဖို့ဆိုတာက သမိန်စက္ကဝေါ အပေါ်မှာ သည်နေပါတယ်။’

‘ဓားချင်း ယှဉ်ခုတ်လို့ ဖြစ်နိုင်ပါ့မလား။ စစ်သည်တော်ကြီးရဲ့ လက်မောင်းမှာ ဒဏ်ရာကြီးနဲ့ ပြီးတော့ စစ်သည်တော်ကြီးက တစ်ယောက်တည်း။’

‘သီရိဗြတ်ကမ္ဘာနတ်က ဆိုတော့ သူ့အတွက် အခွင့်သာမနေဘူးလား။ လာပါ။ သူ့တစ်ဖန် ယှဉ်ပြိုင်ပြီး ခိုက်ရန်ဒေါသ မဖြစ်ချင်စမ်းပါနဲ့။ စစ်သည်တော်ကြီး တစ်ယောက်တည်း နေရစ်ခဲ့မှာဆိုရင်တော့ နင်းကောသရာ ဘယ်နည်းနဲ့မှ ခွင့်ပြုနိုင်ဘူး။’

နင်းကောသရာက သီရိဗြတ်ကမ္ဘာနတ်အား ခေါ်နေလေသည်။ သို့ရာတွင် သီရိဗြတ်ကမ္ဘာနတ်သည် ရုတ်တရက် အဖြေမပေးသေးဘဲ ၎င်း၏ကိုယ်တွင် လွယ်လွယ်လည်လည် လက်သုံးတော် ကိုးသချိုင်းသံဓားကို ဓားအိမ်မှ ဆွဲချွတ်ပြီး လက်ထဲတွင် ဆ ကြည့်လိုက်သည်။

‘စစ်သည်တော်ကြီး၊ ဒါက ဘာလုပ်တာလဲ။ စစ်သည်တော်ကြီးရဲ့ ဓားအိမ်ထဲ ပြန်သွင်းလိုက်စမ်းပါ။’

နင်းကောသရာက ထိတ်လန့်တကြား ပြောလိုက်သည်။

‘ဓားအိမ်ထဲ ပြန်သွင်းလို့ မဖြစ်ဘူး။ ကျုပ်ရဲ့ ‘ကိုးသချိုင်းသံဓားက အိမ်ထဲက ဆွဲထုတ်ပြီးရင် သွေးမသောက်ရဘဲ ဓားအိမ်ထဲ ပြန်သွင်းလို့ မရဘူး။ ဒီနေ့ သမိန်စက္ကဝေါရဲ့ သွေး သောက်ရလိမ့်မယ်။’

သီရိဗြတ်ကမ္ဘာနတ်က တင်းမာစက်ထန်သော အမူအရာနှင့် ပြန်ပြောလိုက်သည်။

‘စစ်သည်တော်ကြီး ပြောလို့ မရတော့ဘူးလား။ လာပါ။ သွားကြည့်မယ်။’

နှင်းကေသရာက သီရိဗြတ်ကမ္မန်၏ လက်မောင်းကို ဆုပ်ကိုင်နေကြောင်း ခေါ်နေပြန်သည်။

'သမိန်စက္ကဝေါကို ကြောက်လို့ အမြီးကုပ် ပြေးပြီလို့ အပြောခံနေတာပဲ။ မယ်'

သီရိဗြတ်ကမ္မန်က ရယ်သွမ်းသွေးပြီး ပြောလိုက်သည်။
'သမိန်စက္ကဝေါကို စစ်သည်တော်ကြီး မကြောက်ဘူးဆိုတာ နှင်းကေသရာ သိပါတယ်။ ဟိုနေ့တုန်းကလည်း ကြောက်လို့ ထွက်ပြေးတာ မဟုတ်ဘူးဆိုတာ နှင်းကေသရာ ယုံပါတယ်။ စစ်သည်တော်ကြီးမှာ ကြောက်စိတ်မရှိဘူး ဆိုတာ နှင်းကေသရာ သိပြီးပါပြီ။ သူများတွေ ပြောနေတာကို လိုသား စိတ်လိုက်မာန်ပါ ပြောခဲ့မိတာပါ။ လာပါ။ သွားကြပါစို့။'

'သွားလို့ မဖြစ်သေးဘူး။ သမိန်စက္ကဝေါနဲ့ စာရင်းရှင်းစရာ ကံက ကျန်သေးတယ်'

'ဘာလဲ၊ မောင်တော်ဗညားအိမ်ရဲ့ လက်မှတ်နဲ့စာတမ်းကို သမိန်စက္ကဝေါက ပြန်ရအောင် ယူပေးမယ်လို့ စစ်သည်တော်ကြီး တာဝန်ယူထားတာကို ပြောနေတာ မဟုတ်လား'

'ဟုတ်တယ်လေ။ အဲဒီစာတမ်းကို သမိန်စက္ကဝေါဆီက ပြန်ရအောင် မဖြစ် ဖြစ်တဲ့နည်းနဲ့ ယူရလိမ့်မယ်။ ယူလို့ မရရင် ဖျက်ဆီးပစ်ရလိမ့်မယ်။ အန္တရာယ် များလှပါတယ်။ သမိန်စက္ကဝေါအကြောင်း နှင်းကေသရာ သိလို့ ပြောနေတာပါ။ သမိန်စက္ကဝေါရဲ့ ဓားချက်နဲ့ အသက်ထွက်ခဲ့ရတဲ့လူများလှပါပြီ။ ဓားရေး လှံရေးမှာ သမိန်စက္ကဝေါလောက် ကျွမ်းကျင်လိမ့်မရှိသေးဘူးလို့ နှင်းကေသရာ ကြားဖူးပါတယ်။ သမိန်စက္ကဝေါကို နိုင်စားစွမ်းပြနိုင်တဲ့လူ တစ်ယောက်မှ မရှိသေးပါဘူး'

'ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် အဆွေခင်ပွန်းကောင်းတစ်ယောက် ဖြစ်တဲ့ ဗညားလေး ဗညားအိမ်ကို ပေးပြီးသား ကတိကိုတော့ မဖျက်နိုင်ဘူး။ ဒီစာတမ်းနည်းနဲ့ ဖြစ်ဖြစ် ပြန်ရအောင် ယူမယ်။ အသက်နဲ့ လဲပြီး ယူရလိမ့်မယ်။ ဒါမှ မြို့စားလေးဗညားအိမ် အပေါ်မှာ အဆွေခင်ပွန်းကောင်းပီသမှာပေါ့'

'ဒီစာတမ်းအတွက်တော့ အသက်နဲ့ မလဲချင်စမ်းပါနဲ့။ လာပါ။ သွားမယ်'

'နှင်းကေသရာ စဉ်းစားပါ။ ဒီစာတမ်းသာ ဘုရင်မကြီးရဲ့ နောက်ကို ရောက်ရှိသွားမယ်ဆိုရင် မြို့စားလေးဗညားအိမ်အတွက် မကောင်းတာပဲ။'

'ဘုရင်မကြီးကို လျှောက်တင်ပြီး အသနားခံပေမဲ့ မြို့စားလေးဗညားအိမ် လက်မှတ်ရေးထိုးမိတဲ့ စာတမ်းကို မပြုနိုင်ရင် နှင်းကေသရာနဲ့ လျှောက်တင်ချက်ကို ဘုရင်မကြီး ယုံကြည်လက်ခံတော်မူလိမ့်မယ် မထင်ဘူး။ ဘုရင်မကြီးကို လုပ်ကြံရန် ကြံစည်ခဲ့ပေါင်းများပြီ ဖြစ်တဲ့အပြင် ဘုရင်မကြီးအား မှာ မင်းလိုလိုက်ပြီး မင်းကြိုက်ကို လျှောက်တင်နေကြတဲ့ ကပ်ပါးရပ်ပါးတို့ကို ကျိုးရှာသမားတွေရဲ့ မုသားစကားတွေ ဘုရင်မကြီး နားမဆုံအောင် နားတော် ဆင်နေရတဲ့အတွက် အမှန်တရားကို ရုတ်တရက် သိမြင်တော်မူနိုင်မှာမဟုတ်ဘူး။ ဒီစာတမ်းကို မြို့စားလေး ဗညားအိမ်ကိုယ်တိုင် ဘုရင်မကြီးကို ပြောသပြီး အဖြစ်မှန်ကို လျှောက်တင်နိုင်မှသာ ဘုရင်မကြီး ယုံကြည်လက်ခံတော်မူမှာ။ ဒီစာတမ်းကို ဖျက်ဆီးပစ်နိုင်ရင် အကောင်းဆုံးပဲ'

သီရိဗြတ်ကမ္မန်က ရှင်းပြနေပေသည်။
'ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် စစ်သည်တော်ကြီး တစ်ယောက်တည်းတော့ မနေဘူး။ နှင်းကေသရာက ဇွတ်အတင်း ခေါ်နေပေသည်။

'ကဲ အချေအတင် ပြောမနေကြပါနဲ့တော့။ ဟောဟိုမှာ သမိန်စက္ကဝေါက ပြောခဲ့ပြီ။ သူ့အတူ ကိုယ်ရဲတော် တပ်သားသုံးယောက် ပါလာတယ်။ သူတို့က သမိန်စက္ကဝေါကို ငါတို့က နှစ်ယောက်ဆိုတော့ နှစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် ဖြစ်ကြရဦးမှာပေါ့ကွာ။ ကဲ ခုမှတော့ မထူးတော့ဘူး။ လာမယ်ဘေးကို မပြေးတွေ့နိုင်အောင် အသင့်သာ ပြင်ထားပေတော့'

ဗိုလ်မင်းဗြတ်စသည် ခပ်လှမ်းလှမ်းမှ ဖုန်တထောင်းထောင်းနှင့် လာသော သမိန်စက္ကဝေါတို့ လူသိုက်ကို ငေးစိုက်ကြည့်ရင်း ပြောလိုက်သည်။
'သမိန်စက္ကဝေါကို ကျွန်တော်တစ်ယောက်တည်း ရင်ဆိုင်ပါမယ်။ ဘုရင်မကြီးကို ရောက်မလာနိုင်သေးပါဘူး။ နှင်းကေသရာကိုခေါ်ပြီး ဗိုလ်မင်း

ဗြတ်ဇ သွားနှင့်ပါ။ ကဲ နှင်းကေသရာ၊ အချိန်ရှိတုန်း ဗိုလ်မင်းမြတ်ဇနဲ့ သီတဲ
သွားပေတော့'

သီရိဗြတ်ကမ္မန်သည် သမိန်စက္ကဝေါတို့လူသိုက် လာနေရာလေး
သို့ မျှော်မှန်းကြည့်ရင်း ပြောလိုက်ရာ နှင်းကေသရာသည် အောက်နှုတ်ခေါင်း
ပြတ်လုမတတ်ကိုက်၍ စိတ်ကိုတင်းလိုက်ပြီး တစ်ခုံတစ်ရာ စိတ်ပိုင်းဖြတ်လိုက်
သည်။

'မသွားဘူး၊ မသွားဘူး၊ စစ်သည်တော်ကြီး တစ်ယောက်တည်း
ထားခဲ့ပြီး ဘယ်နည်းနဲ့မှ မသွားနိုင်ဘူး။ သေစရာရှိရင် နှင်းကေသရာပါ စစ်သည်
တော်ကြီးနဲ့ အတူပုဏ်ပြီး ရဲရဲကြီး သေပွဲဝင်သွားမယ်။ ရန်သူရဲ့ ပိုင်နက်အတွင်း
မှာတော့ စစ်သည်တော်ကြီး တစ်ယောက်တည်း မထားခဲ့နိုင်ဘူး'

နှင်းကေသရာက ရဲရဲတောက် ပြောလိုက်ရာ နှင်းကေသရာ အပေါ်တွင်
အထင်လွဲခဲ့သော ဗိုလ်မင်းမြတ်ဇမှာ နှင်းကေသရာ၏ ပါးစပ်မှ မမျှော်လင့်သော
စကားကို ကြားရသဖြင့် အံ့အားသင့်သွားလေသည်။

'နှင်းကေသရာ သခင်မရဲ့ သူ့ရဲကောင်းပီသတဲ့ စိတ်ဓာတ်ကို ချီး
တယ်။ နှင်းကေသရာ အပေါ်မှာ စောစောက ကျုပ် အထင်သေးခဲ့
ခွင့်လွှတ်ပါ'

ဗိုလ်မင်းမြတ်ဇမှာ နှင်းကေသရာ အပေါ်တွင် ကြည့်ညိုလေ
လာပုံ ရလေသည်။

'ဗိုလ်မင်းမြတ်ဇ၊ သမိန်စက္ကဝေါလို လူယုတ်မာနဲ့ ယှဉ်ပြိုင်ပြီး
ပြုဖို့ လိုသေးသလား'

နှင်းကေသရာက အံ့ကြိတ်ပြီး မေးလိုက်ပြန်သည်။

'သမိန်စက္ကဝေါလောက်တော့ ဗြတ်ကမ္မန်က မဖြဲသေးပါဘူး။ သူ
လက်သုံးတော် ကိုးသင်္ချိုင်းသံဓားရဲ့ အစွမ်းသတ္တိကို နှင်းကေသရာက
မကြာခင် မြင်ရပါလိမ့်မယ်။ သူတို့လေးယောက်ရဲ့ ဓားလေးစင်းနဲ့ ထွက်
နှစ်ယောက်ရဲ့ ဓားနှစ်လက်က ဘယ်ဓားက ပိုထက်သလဲ ဆိုတာ နှင်းကေသရာ
သခင်မ မျက်ဝါးထင်ထင် မြင်ရပါလိမ့်မယ်'

ဗိုလ်မင်းမြတ်ဇသည် မိမိတို့၏ စွမ်းရည်သတ္တိကို မမှိတ်မသုန်
စိတ်ချသည့် အမူအရာဖြင့် ပြန်ပြောလိုက်သည်။

ထိုသို့ အချေအတင် ပြောဆိုနေကြစဉ် သမိန်စက္ကဝေါတို့ လူ
မြင်းခွာသံများမှာ နီးသည်ထက် နီးလာပြီး မကြာခင် အိမ်ခြံဝင်းအတွင်း
ဝင်လာကြသည်ကို မြင်ရလေသည်။ ပထမဦးစွာ သမိန်စက္ကဝေါ၏ နေရာ

ကိုသင်္ချိုင်းသံဓား

ခွာကျယ်နှင့် ပြောဆိုလာသည့် အသံများကို ကြားရပြီး "ဟင် .... ဟယ်"
ဘုသော အာမေဋ်တံသံများကိုပါ ဆက်လက်ကြားရလေသည်။

'ဟင်း ခွေးတိရစ္ဆာန်ကောင်တွေ ဘယ်လိုဖြစ်ကုန်တာလဲ၊ သွေးဆိုင်
ဆဲမှာ အတုံးအရုံး သေနေကုန်ကြပါပြီကောလား။ ဘယ်ရန်သူလည်းကုန်မှန်း
သိရဘူး။ ငါ့လူတွေကို သတ်တဲ့ ခွေးတိရစ္ဆာန်တွေတော့ ငါ့အကြောင်း သိ
မှာပေါ့ကွာ။ အလို .... ဟင် .... ငါ့အိမ်တော်ပေါ်မှာလည်း အိမ်သားတွေကောင်
မြင်ရပါလား။ ဘယ်များ ရောက်ကုန်ကြပါလိမ့်'

သမိန်စက္ကဝေါသည် သွေးဆိုင်ထဲတွင် အတုံးအရုံး သေဆုံးနေသော
ကိုယ်ရံတော် စစ်သည်လေးဦး၏ ရုပ်အလောင်းကို ကြည့်လိုက်၊ ၎င်း၏ ခြောက်စွေ
စိတ်ဆိတ်နေသည့် အိမ်ကြီးနှင့် ခြံဝင်းပတ်ဝန်းကျင်ကို ကြည့်လိုက်နှင့် တစ်ယောက်
သည် ရေရွတ်နေပေသည်။

'သမိန်စက္ကဝေါတော့ သူ့လူယုတ်တော်တွေ အတုံးအရုံး သေဆုံးနေတာ
တွေ့လို့ ဒေါသပုန် ထ နေပြီ။ သူပါ သူ့လူယုတ်တော်တွေရဲ့ နောက်ကို မကြာခင်
ကောက်ကောက် လိုက်ပါသွားရတော့မယ် ဆိုတာ မသိရှာသေးဘူး'

သမိန်စက္ကဝေါတို့ လူသိုက်အား လေသာပြတင်းမှ ငုံ့ကြည့်နေသော
ဗိုလ်မင်းမြတ်ဇက အံ့ကြိတ်ပြီး ပြောလိုက်သည်။

'သူ့လူတွေ လေးယောက်စလုံး သေကုန်ပြီလား'

နှင်းကေသရာက ပြန်မေးလိုက်သည်။

'တစ်ယောက်မှ မကျန်တော့ဘူး။ မသေဘဲ ကျန်တဲ့ အိမ်သားတွေ
သည်း ကြောက်အားလန့်အားနဲ့ ခြေဦးတည်ရာ ထွက်ပြေးကြပြီး မကြာခင်
သမိန်စက္ကဝေါရော သူနဲ့ အတူပါလာတဲ့ ကိုယ်ရံတော်သုံးဦးပါ၊ အတုံးအရုံး
အတုန်တာ မြင်ယောင်သေးတယ်'

'ကဲ နှင်းကေသရာ သခင်မ ဘာမှ မကြောက်ပါနဲ့၊ တိုက်ပွဲပေါင်း
များများမှာ အနိုင်ယူလာခဲ့တဲ့ ငါ့ဗြတ်ဇနဲ့ ကိုးသင်္ချိုင်းသံဓားပိုင်ရှင် ဗြတ်ကမ္မန်
နဲ့ ချီနေပါတယ်။ ရန်သူလေးယောက်ကို ကျုပ်တို့နှစ်ယောက် ဘယ်ပုံဘယ်
နည်း အနိုင်ယူလိုက်တယ် ဆိုတာ မကြာခင် မျက်ဝါးထင်ထင် မြင်ရပါလိမ့်
လား .... လား၊ ကျုပ်တို့ အကာအကွယ်ယူပြီး ကျုပ်နောက်မှာ ရပ်နေပါ။
သမိန်စက္ကဝေါတို့လူသိုက် အိမ်ပေါ်ကို တက်လာကြပြီ။ သီရိဗြတ်ကမ္မန်လည်း
ကောင်တွေနဲ့ ရင်ဆိုင်ဖို့ အသင့်ပြင်ထား။ ခုလိုဆိုတော့ မင်းနဲ့ငါ လက်တွဲပြီး
ခွဲဝင်ခဲ့ရတာတွေကို ငါ့မျက်စိထဲမှာ မြင်ယောင်လာတယ်။ ဒီတစ်ချိန် ဒီ
အချိန်မှာ မင်းနဲ့ငါ လက်စွမ်းပြကြရမှာပေါ့ကွာ'

www.burmeseclassic.com

ဗိုလ်မင်း ဗြတ်ဇော တိုက်ရေးခိုက်ရေးတွင် သူမတူအောင် ထူးခြား
အောင်မြောက်သူဖြစ်၍ စစ်သည်တော်ကောင်း ပီသစွာ တိုက်ပွဲဝင်ရမည်
ဗိတ်အားထက်သန်လျက်ရှိပြီး တက်တက်ကြွကြွ ဖြစ်နေသည်ကို တွေ့ရ
သည်။

အခန်း ၃၀

လှေကားမှ တက်လာသည့် ခြေသံကို ဦးစွာပထမ ကြားရပေသည်။ ခြေသံ
နိုးသထက် နိုးလာပြီး မကြာခင် အတွင်းမှ ပြန်ပိတ်ထားသည့်တံခါးကို အပြင်
ဆွဲဖွင့်လိုက်သဖြင့် တံခါးပွင့်သွားပြီး ကျောက်စိစားကို ဓားအိမ်မှထုတ်၍ လက်
တွင် တင်းကျပ်စွာ ဆုပ်ကိုင်ထားသော သမိန်စက္ကဝေါသည် ၎င်း၏ကိုယ်ရံ
သုံးဦးနှင့်အတူ အခန်းထဲသို့ ဒေါနှင့်မောနှင့် ဝင်လာကြသည်ကို မြင်ရပေသည်။
အခန်းဝသို့ ရောက်သည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်နှင့် ဗိုလ်မင်းဗြတ်
တို့က ၎င်းတို့၏လက်တွင် ဆုပ်ကိုင်ထားသည့် ဓားသွားနှင့် ရှေ့မှ ဆီ
ထားလိုက်ရာ သမိန်စက္ကဝေါမှာ ခြေလှမ်းတန်သွားပြီး ဗိုလ်မင်းဗြတ်နှင့်
ဗြတ်ကမ္ဘန်အား မျက်မှောင်ကြုတ်၍ ကြည့်နေပေသည်။

‘ရှေ့ကို တစ်လှမ်းမတိုးခဲနဲ့၊ ဓားသွားမှာ အသက်ပါသွားမယ်။ ငါ
ဘယ်သူလဲဆိုတာ သိတယ် မဟုတ်လား။ တိုက်ပွဲပေါင်း တစ်ရာကျော်မှာ
ခဲခဲ့တဲ့ ဗိုလ်မင်းဗြတ်ဇန့် ကိုးသင်္ချိုင်းသံစားပိုင်ရှင် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်
ကြားဖူးတယ် မဟုတ်လား။ မင်းရဲ့ လူယုံတော်လေးယောက် အတုံးအရုံး
တာကို မြင်တယ် မဟုတ်လား။ မင်းတို့က လေးယောက်၊ ငါတို့က နှစ်ယောက်
တည်း ဆိုပေမယ့် ကြောက်လိမ့်မယ် မထင်နဲ့။ ကြောက်သွေးဆိုလို့ တစ်
မပါဘူး။ ကြောက်မွေးဆိုလို့ တစ်ပင်မှ မရှိဘူး။ ကဲ ပြောနေတာ ကြာ
မင်းတို့ လေးယောက်နဲ့ ငါတို့နှစ်ယောက် ဓားစွမ်းပြိုင်ကြမယ်’

ဗိုလ်မင်းဗြတ်ဇော စိန်ခေါ်လိုက်ရာ သမိန်စက္ကဝေါသည်
တွေဝေနေပြီးနောက် ၎င်း၏ ကိုယ်ရံတော်သုံးဦးအား ဘေးသို့ ဖယ်
အခန်းတံခါးကို ဆွဲပိတ်လိုက်သည်။ ပြီးမှတစ်ဖန် ဗိုလ်မင်းဗြတ်ဇော နောက်
တွင် ရပ်နေသော နှင်းကေသရာအား လှမ်းကြည့်လိုက်ပြီး ပမာမခံ
အခုအရာဖြင့် အသံထွက်အောင် ရယ်လိုက်သည်။

‘လက်စသတ်တော့ မောင်ကြီး အသက်တမျှ ချစ်မြတ်နိုးတဲ့

သရာပါလား။ မောင်ကြီးရဲ့ စံအိမ်တော်ကို ဘယ်အခါနဲ့ ကောင်း ကောင်းနေတော်
ပူပါလိမ့်။ မောင်ကြီးကို အချစ်စမ်းတဲ့ အနေနဲ့ သူ့ရဲ့ကောင်း နဲ့ ယောက်ကို
လေးလားပြီး ဓားစွမ်းပြိုင်ခိုင်းတာလား။ ကောင်းပါပြီလေ၊ မောင်ကြီးရဲ့ ငွမ်းရည်
သတ္တိကို နှင်းကေသရာ မျက်ဝါးထင်ထင် မြင်ရပါလိမ့်မယ်။ ဓားစွမ်း သုံးဦး
မောင်ကြီး ဘယ်လောက် အစွမ်းထက်တယ်ဆိုတာ နှင်းကေသရာ နှုတ်သွား
ပုံ။ စစ်သည်တော် သူ့ရဲ့ကောင်းကြီးနှစ်ဦးကို နှင်းကေသရာရဲ့ မျက်စိအောက်
အပြုံးအပိုင် ရှင်းလင်း သုတ်သင်ပြီးရင် နှင်းကေသရာကို ကြည့်ရာတော်
အပြင် သိမ်းပိုက်ရလိမ့်မယ်။ ကြင်ရာတော်အဖြစ် သိမ်းပိုက်ပြီးတာနဲ့ တစ်ပြိုင်နက်
နှင်းကေသရာရဲ့ ခမည်းတော် နတ်ရွာစံ မြို့စားကြီးကို ရာဇဓိရာဇ် ဘုရင်ခေါင်း
လေးကြီး ချီးမြှင့်ပေးသနားတော်မူခဲ့တဲ့ နန်းစဉ် ပတ္တမြားလက်ဝတ်ရတနာကို
အောက်ပွဲပစ္စည်းအဖြစ် နှင်းကေသရာကို ပြန်လည်ပေးအပ်ပါမယ်။ ကဲ .... ကဲ
ပြောနေ ကြာတယ်။ ယောက်ျားဘသား ဓားစွမ်းပြကြပါစို့လား’

သမိန်စက္ကဝေါသည် ဓားကိုဝင့်ပြီး ၎င်း၏ ကိုယ်ရံတော်တပ်သား
ဦးအား တပ်လှန်နှိုးလိုက်ရာ ကိုယ်ရံတော်သုံးဦးသည် ဓားကိုယ်စီဖြင့် ရှေ့သို့
တစ်လှမ်းတိုးလာကြသည်။

‘မဆိုင်သူ မကပ်နဲ့၊ ကိုးသင်္ချိုင်းသံစားရဲ့ ဓားသွားမှာ အသက်ပါသွား
လား’

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်သည် ကိုးသင်္ချိုင်းသံစားကို ဝင့်လိုက်ပြီး ကြမ်းပြင်ကို
အုတ်နှင့်ပေါက်၍ ကြုံးဝါးလိုက်ရာ သမိန်စက္ကဝေါ၏ ကိုယ်ရံတော်သုံးဦးမှာ
တစ်လှမ်းတန်သွားပြီး နောက်သို့ တစ်လှမ်းစီ ပြန်ဆုတ်သွားပေသည်။

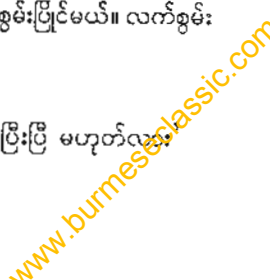
‘ဒီမှာ သမိန်စက္ကဝေါ၊ ခုကိစ္စက မင်းနဲ့ငါ နှစ်ယောက်ထဲနဲ့သာ သက်ဆိုင်
အိမ်ပူပါ။ မဆိုင်တဲ့လူတွေကို ဆွဲမသွင်းပါနဲ့။ မင်းနဲ့ငါ နှစ်ယောက်ချင်း
အတိုင် စာရင်းရှင်းရလိမ့်မယ်။ မင်းလူတွေကို ဓားဖယ်ခိုင်းလိုက်စမ်း’

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က ခက်ထက်မာကျောသည့် မျက်နှာထားဖြင့် ကြုံးဝါး
အခု သမိန်စက္ကဝေါသည် ခေတ္တမျှ တွေဝေနေရာမှ မပြုံးချင့် ပြုံးချင် ပြုံး
နေသည်။

‘ကောင်းပြီလေ၊ မင်းနဲ့ငါ နှစ်ယောက်ချင်း ဓားစွမ်းပြိုင်မယ်။ လက်စွမ်း
အသေအကျောလား’

သမိန်စက္ကဝေါက ပြန်မေးလိုက်သည်။

‘အပြုံးအပိုင် စာရင်းရှင်းရမယ်လို့ ပြောထားပြီးပြီ မဟုတ်လား
သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က အဖြေပေးလိုက်သည်။

'နေကြပါဦးလေ။ ကျုပ်လည်း ဓားစွမ်းပြပါရစေဦး။ ကျုပ်လည်း
လက်ယားနေတယ်'

ဗိုလ်မင်းဗြတ်ဇက ဝင်ပြောလိုက်သည်။

'ဗိုလ်မင်းဗြတ်ဇ သည်းခံပါ။ ကျွန်တော်နဲ့ သမိန်စက္ကဝေါ နှစ်ဦး
နှင့်သာ သက်ဆိုင်တဲ့ကိစ္စ ဖြစ်တဲ့အတွက် နှစ်ဦးချင်း အပြီးတိုင် စာရင်သွေး
ပါလိမ့်မယ်။ မဆိုင်တဲ့လူတွေ ဝင်ပြီး အသေမခံချင်ကြပါနဲ့။'

'ဒီမှာ ဗြတ်ကမ္ဘန်၊ သူတို့လေးယောက်ကို ငါတို့နှစ်ယောက် အနိုင်
နိုင်ကြောင်း လက်တွေ့ပြချင်လို့ပါ။ ပွဲကြီးပွဲကောင်း တွေ့ထားလျက်သာ
ငါ့ဓားစွမ်း မပြလိုက်ရဘူးဆိုရင် ရာဇဝင် ရိုင်းသွားမှာပေါ့'

'ဗိုလ်မင်း ပြောတာလည်း မှန်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ခုကိစ္စဟာ ကျွန်
နဲ့ သမိန်စက္ကဝေါ နှစ်ဦးထဲနဲ့သာ သက်ဆိုင်တဲ့ကိစ္စ ဖြစ်တဲ့အတွက် ကျွန်
အချင်းချင်း ဓားနဲ့ ပြဿနာဖြေရှင်းတာကို ဗိုလ်မင်းက ဒိုင်လူကြီးအဖြစ်
ဆောင်ရွက်ဖို့ ကျွန်တော် တောင်းပန်ပါတယ်'

'ဒီမှာ ဗြတ်ကမ္ဘန်၊ ငါ့အကြောင်း သိတယ် မဟုတ်လား။ ဒိုင်လူ
အဖြစ် ဘေးက ထိုင်ပြီး ကြည့်နေရတာ မ်ချင့်မရဲ နိုင်လှတယ်။ ငါ့ကိုယ်
တို့ကဲ့သို့ဝင်ရမှ ကျေနပ်တာ။ ပြီးတော့ လေးယောက်ကို နှစ်ယောက်ထဲနဲ့ အနိုင်
ချင်လို့ ပြောနေတာပါ။ ကံ ငါပြောတာကို မင်းတို့ သဘောတူတယ် မဟုတ်
မင်းတို့က လေးယောက်၊ ငါတို့က နှစ်ယောက်ထဲ။ လေးယောက်နဲ့နှစ်ယောက်
မယှဉ်ပြိုင်ရဲဘူးလား'

ဗိုလ်မင်းဗြတ်ဇက သမိန်စက္ကဝေါ၏ ကိုယ်ရံတော်တပ်သားသုံးဦး
သွေးထိုးပေးလိုက်ရာ ကိုယ်ရံတော်သုံးဦးမှာ သွေးကြွလာပြီး ဓားကိုင်ကာ ဝင်
ကြသည်။

'မိုက်မဲတဲ့ တိရစ္ဆာန်ကောင်တွေ၊ မင်းတို့ရဲ့အသက်ကို နှမြော
ရမှန်း မသိကြတော့ဘူးလား။ တိုက်ပွဲပေါင်း တစ်ရာကျော်မှာ အောင်ပွဲခံလာ
ဗိုလ်မင်းဗြတ်ဇရဲ့ အမည်ကိုမှ မကြားဖူးလေရောသလား။ ကောင်းပြီ၊ ဒါ
တောင် သေချင်ရင် သေဖို့သာ ပြင်ထားကြပေါ့ကွာ'

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်သည် သွေးကြွလာသော သမိန်စက္ကဝေါ၏
တော် သုံးဦးအား သတိပေးလိုက်ရာ ကိုယ်ရံတော်သုံးဦးမှာ တစ်ဦးကို
တံဘောင်ဆစ်နှင့်တွက်၍ မျက်စနှင့် အချက်ပြရင်း နောက်သို့ ပြိုင်တူ ပြန်
သွားကြပေသည်။

'ကောင်းပြီ၊ မင်းတို့ အသက်မသေနိုင်သေးဘူး ဆိုရင် မင်းတို့ရဲ့
တော်ထဲက ဓားတွေကို ဓားအိမ်ထဲ ပြန်သွင်းလိုက်'

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က အမိန်သံနှင့် ပြောလိုက်ရာ သမိန်စက္ကဝေါ၏
ကိုယ်ရံတော်သုံးဦးသည် ၎င်းတို့ ကိုင်ဆောင်ထားသည့် ဓားတွေကို ဓားအိမ်
ထဲသို့ ပြိုင်တူ ပြန်သွင်းလိုက်ကြသည်။

'ကဲ သမိန်စက္ကဝေါ၊ မင်းနဲ့ငါ နှစ်ယောက်ချင်း အပြီးအတိုင် စာရင်
သွေးလိုမိမယ်။ မင်း ကြိုက်တဲ့နေရာကို ရွေး'

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က အမိန်ပေးသလို ပြောလိုက်သည်။ သမိန်စက္ကဝေါ
မိမိ၏ ကိုယ်ရံတော်သုံးဦး နောက်သို့ ပြန်ဆုတ်သွားသည်ကို မြင်ရတိုင်း
ကိုယ်ရံတော်သုံးဦး အပေါ်တွင် ဒေါသုပုန်ထကာ စားမတတ် ဝါးမတတ်
အရာဖြင့် ကြည့်နေရာမှ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်နှင့် နှစ်ယောက်ချင်း ရင်ဆိုင်ရန်
သင့်ပြင်လိုက်သည်။

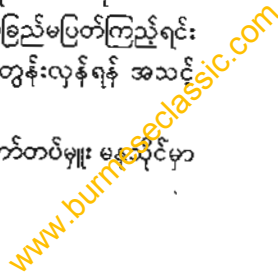
'နေရာရွေးနေစရာ လိုသေးသလား။ ငါ့ဓားသွားမှာ အသက်ထွက်ရ
အမယ် လူကများ နေရာရွေးခိုင်းနေရသေးသလား။ ဒီအခန်းထဲမှာပဲ မင်းရဲ့
လက်နဲ့ခန္ဓာကိုယ် အိုးစားကွဲသွားတာကို နှင်းကေသရာ မျက်ဝါးထင်ထင်
သွားရအောင် ငါ့ဓားစွမ်း ပြလိုက်မယ်။ ကဲ အသင့်ပြင်'

သမိန်စက္ကဝေါက သီရိဗြတ်ကမ္ဘန် မခံချိမခံသာဖြစ်အောင် ကြိုးဝါး
တိုင်း ဓားကိုဝင့်၍ သိုင်းကွက်နင်းပြီး နေရာယူလိုက်သည်။

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်နှင့် သမိန်စက္ကဝေါတို့ နှစ်ယောက်ချင်း သေသေ ကျေ
ဓားစွမ်းပြိုင်ရန် အသင့်ပြင်ဆင်နေကြသည်ကို မြင်ရသောအခါ နှင်းကေသရာ
သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်အတွက် အစိုးရိမ်ကြီး စိုးရိမ်သွားအောင် ခြေဖျားလက်ဖျား
အေးစက်သွားပေသည်။ မျက်နှာတွင်လည်း သွေးမရှိတော့သကဲ့သို့ ဖြူဖပ်
သန့်စင် ဖြစ်သွားကာ ပျော့ရွေကျသွားမည်ကဲ့သို့ ဖြစ်သွားပေသည်။ သို့ ရာတွင်
နှင်းပင် စိတ်ကိုတင်းလိုက်ပြီး အခန်းထောင့်ရှိ လေသာပြတင်း၏ပေါင်ကို
ပြု၍ နှစ်ယောက်ချင်း ဓားစွမ်းပြိုင်ရန် နေရာယူကြသည်ကို အကြိတ်ပြီး
တောင်မခတ်ဘဲ ငေးစိုက်ကြည့်နေမိပေသည်။

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်သည် လက်သုံးတော် ကိုးသင်္ချိုင်းသံဓားကို လက်ထဲ
ဆွဲကာ ကြည့်လိုက်ပြီး သမိန်စက္ကဝေါ၏ ခြေလှမ်းကို မျက်ခြည်မပြတ်ကြည့်ရင်း
အသွင်ဖြင့် သမိန်စက္ကဝေါ၏ ထိုးနှက်ချက်ကို ခုခံတွန်းလှန်ရန် အသင့်
နေသည်ကို တွေ့ရပေသည်။

ဗိုလ်မင်းဗြတ်ဇနှင့် သမိန်စက္ကဝေါ၏ ကိုယ်ရံတော်တပ်မှူး မနှုတ်မီမှာ

သမာဓိလူကြီးများအဖြစ် ဓားစွမ်းပြိုင်ပွဲကို အကဲဖြတ်၍ အမှုအခိုင် အကြိတ် ပေးရန် ဘေးမှ ရပ်ကြည့်နေကြပေသည်။

‘တစ်ယောက်ယောက် ဒဏ်ရာရရင် ဓားစွမ်းပြိုင်ပွဲကို ဆွတ္တရန်ကြည့်မှားလား။ ဧကစားစီးစီးက ပြောထားကြပါ။ ဒါမှ တစ်ယောက်ယောက် ဒဏ်ရာရရင် ကျုပ်တို့ ကြားက ဝင်ပြီး ဟန့်တားနိုင်မှာ’

ဗိုလ်မင်းဗြတ်ဇက သမာဓိလူကြီးပီပီ မိမိထမ်းရွက်ရမည့် တာဝန်ကော့လွန်မှာ ထမ်းရွက်နိုင်ရန် ဓားစွမ်းပြိုင်သူများ၏ သဘောထားကို လိုက်ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

‘အပြီးအပိုင် စာရင်းရှင်းရမှာ ဖြစ်တဲ့အတွက် ဒဏ်ရာရရုံနဲ့ ဓားစွမ်းပြိုင်ပွဲကို ရပ်နားဖို့ မလိုဘူး။ ဒဏ်ရာ ဘယ်နှချက်ပဲ ရရ ဓားစွမ်းပြိုင်ပွဲကို ရပ်နားဖို့ မလိုဘူး။ သေသေကျေကျ တိုက်ပွဲဝင်ကြမှာ ဖြစ်တဲ့အတွက် တစ်ယောက် တစ်ယောက် အချိန်အထိ ခရမ်းနားဘဲ တိုက်ခိုက်သွားကြမယ်။ ဒီအစဉ်ကို မင်း သဘောတူတယ် ဗဟုတံလား’

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က သမိန်စက္ကဝေါ၏ သဘောထားကို တော်ကြည့်လိုက်သည်။

‘ကောင်းပြီ၊ စိန်လိုက်။ ဒဏ်ရာ ဘယ်နှချက်ပဲရရ တိုက်ပွဲနားဘူး။ မင်းရဲ့ တစ်ကိုယ်လုံး ငါးကို ဓားနဲ့စွန်းသလို စွန်းပြီးမှ တဖြည်းဖြည်း သေအောင် သတ်ပြမယ်။ ကံ နှင်းကောသရာ၊ နှင်းကောသရာရဲ့ သူရဲကောင်း တစ်ကိုယ်လုံး ဓားနဲ့ အစွန်းခံရပြီး မလှမလှ သေဆုံးသွားတာကို မျှော်စားစားတော်မူဖို့သာ အသင့်ပြင်ထားတော့’

နှင်းကောသရာမှာ သမိန်စက္ကဝေါ ပြောလိုက်သည့် စကားများကို ရသောအခါ ဓားစွမ်းပြိုင်ပွဲကိုပင် မကြည့်ရက်သည့် အခုအရာဖြင့် မျက်နှာကို တုန်ယင်သော လက်ဝါးနှင့် အုပ်ထားလိုက်ပေသည်။ ပြီးမှ စိတ်ကို တင်းလိုက်ပြီး ရှေ့သို့ တစ်လှမ်းတိုးလာကာ လက်ဝါးတက်လိုက်

‘နေကြပါဦး၊ နေကြပါဦး။ စစ်သည်တော်ကြီး သီရိဗြတ်ကောသရာ လက်မောင်းမှာ နဂိုကပင် ဒဏ်ရာရရှိပြီး ဖြစ်တဲ့အတွက် ဒဏ်ရာခံရသမိန်စက္ကဝေါက တစ်ဝန်သာနေပါတယ်။ တရားမျှတမှု မရှိပါဘူး။ ဗိုလ်ဗြတ်စ ရှုစားတော်မူပါ။ စစ်သည်တော်ကြီးရဲ့ လက်မောင်းက ဒဏ်ရာ ခံရရှင် ထွက်နေတာကို မြင်ရပါလိမ့်မယ်’

နှင်းကောသရာက ဓားစွမ်းပြိုင်ပွဲကို ဟန့်တားရန် ကြိုးစားလိုက်သော်လည်း လက်စသတ်တော့ ဒီလိုတောင် ဖြစ်နေကြတုန်း။ အပြစ်

သီရိဗြတ်ကောသရာ ချစ်သလို အိမ်တိုင်ကုန်တဲ့ အုတ်ပြားခြောက်ခေါက် ပြေးအားပေးသောထို နှင်းကောသရာ မျက်စိတူတော်မူနေတုန်း။ ဒီအခါ ခုခုတော့ ကောင်ဆန်လို့ ခရေတော့ဘူး။ ကျုပ်က ရန်စတာ ဗဟုတံလား။ နှင်းကောသရာရဲ့ ခုခုကောင်ကြီးက ကျုပ်ပိုင်နက်ထဲ လာပြီး ကျုပ်တို့ နော်ယာယာ။ ဒီတော့က ကျုပ် ဓားစောက ပြောခဲ့တဲ့အတိုင်း နှင်းကောသရာရဲ့ အချစ်တော် သူရဲကောင်း ကျုပ်တို့ နှင်းကောသရာရဲ့ မျက်စိအောက်မှာ တစ်ကိုယ်လုံး ဓားနဲ့ စွန်းပြီး နေတာပဲ။ အောင် သတ်ပြရလိမ့်မယ်’

သမိန်စက္ကဝေါက နှင်းကောသရာအား မခံချိမခံသာ ဖြစ်သွားအောင် ပြောလိုက်သည်။

‘စကားကြော ရှည်မနေစမ်းနဲ့၊ နှစ်ယောက်စလုံး အသင့်ရှိနေကြပြီ ဟုတ်လား။ ကံ ပွဲကြောစို့’

ဗိုလ်မင်းဗြတ်ဇက သမာဓိလူကြီးပီပီ ဓားစွမ်းပြိုင်ပွဲ စတင်ရန် အချက်အလက်သည်။

ဗြတ်ကမ္ဘန်၊ ဘာဟန်ရေပြနေတာလဲ။ မင်းရဲ့ ကိုးသချိုင်သံဓားရဲ့ နှစ်ကို ပြလိုက်ပါတော့လား။ ကျား — ဘာသား’

ဗိုလ်မင်းဗြတ်ဇက သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်၏ နည်းပရိယာယ်ကို ရုတ်တရက် သဘောပေါက်သဖြင့် ခံစစ်အသွင်နှင့် သမိန်စက္ကဝေါ၏ ထိုးနှက်ချက်ကို နိုင်နိုင်နိုင် ခုခံတွန်းလှန်ရန် ဟန့်ပြင်နေသည်ကို အားမလို အားမရ ဖြစ်လာသော ဘေးတီးမေးလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

‘ဗိုလ်မင်းဗြတ်ဇ စိုးရိမ်တော်မူပါနဲ့။ မသေခင် လေလုံး ထွားချင်တာဟာ ထွားသွားပါခေ’

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်သည် စိတ်ရှည်ရှည်ထားပြီး တိုက်ပွဲကို အနိုင်ယူရန် စိုးရိမ်ခြင်း ပြန်ပြောလိုက်သည်။

‘လေလုံးထွားသလားဆိုတာ မကြာခင် သိရမှာပေါ့။ ကံ နှင်းကောသရာ ပြီးရဲ့ လက်စွမ်းကို မျက်စိစုံဖွင့်ပြီး ရှုစားတော်မူဝေတော့။ နှင်းကောသရာ ပြီးလှတဲ့ သူရဲကောင်ကြီးကို တကြည့်ကြည့် ညှဉ်းဆဲပြီး တစ်ကိုယ်လုံး ခုခံအောင် ဓားနဲ့စွန်းပြီးမှ အသေဆိုးနဲ့ သေရစေမယ်။ ကံ တိုက်ပွဲကြောစို့’

သမိန်စက္ကဝေါသည် ပြောပြောဆိုဆို မိမိ၏ လက်သုံးတော်စားကို မျက်စိဖြင့် လှေကန်၍မဝင်နိုင်အောင် လျှင်မြန်ဖျတ်လတ်သည့် ဓားချက်များဖြင့် ဗြတ်ကမ္ဘန်အား အချက်ပိုင်ပိုင် တောင်ထိုးနှက်လိုက်ရာ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်သည် နှစ်ဖက်လုံး သမိန်စက္ကဝေါ၏ ဓားချက်များကို တစ်ချက်မှ မဝင်နိုင်တော့

အကွတ်ကျကျ ခုခံတွန်းလှန်လိုက်သဖြင့် သမိန်စက္ကဝေါမှာ ၎င်း၏ လျှပ်တံဆိပ်
နည်းပရိယာယ်ကို စွန့်လွှတ်ပြီး ရေရှည်တိုက်ပွဲအတွက် နည်းပရိယာယ် လှုပ်ရှား
လိုက်ရပြန်သည်။

ဓားရေး လုံရေးတွင် သူမတူအောင် ထူးချွန်သူများဖြစ်၍ တစ်ဦး
တစ်ဦး လွယ်လွယ်နှင့် အနိုင်ရမည် မဟုတ်သည်ကို နှစ်ယောက်စလုံး
တစ်စ သိမြင်လာကြသဖြင့် တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက် အလစ်မ
စွဲနပ်ကြီးစွာဖြင့် သံသမဲမဲ တိုက်ပွဲဆင်နွှဲလျက် ရှိပေရာ ဗိုလ်မင်းမြတ်
တစ်သက်တာတွင် ဤရွှေ့ ဤမျှ ကြည့်၍ကောင်းသော ဓားစွမ်းပြပွဲ
ယခုတစ်ကြိမ်သာ ဖြင့်ဖူးသဖြင့် တအံ့တဩ ငေးမောပြီး ကြည့်နေမိပေ

နင်းကောသရာမှာ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်အတွက် အစိုးရိမ် ကြီးစွာ
ကြည့်နေရသဖြင့် နှစ်ယောက်စလုံး၏ ဓားစွမ်းထက်မြက်ပုံကို မလေ့လာ
အားဘဲ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်၏ မျက်နှာကို တစ်လှည့်၊ သမိန်စက္ကဝေါ၏ မျက်
တစ်လှည့် ကြည့်ရင်း စစ်သည်တော်ကြီးသီရိဗြတ်ကမ္ဘန် အနိုင်ရပါစေ၊ စစ်
အမြန် ပြီးဆုံးသွားပါစေ ဟူ၍သာ စိတ်ထဲမှ ကျိတ်ပြီး ဆုတောင်းမိပေ

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန် မျက်မှောင်ကြွတ်ပြီး ခဲစစ်အသွင်မှ ထိုးစစ်အသွင်
ပြောင်း၍ သွက်သွက်လက်လက် ထိုးနှက်နေသည်ကို မြင်ရသောအခါ
ကောသရာမှာ စိတ်အားတက်ကြွလာပြီး သမိန်စက္ကဝေါ၏ ဘီလူးသဘက်
ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်သည့် မျက်နှာပေးဖြင့် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်အား အချက်ပိုင်
ပြန်လည်ထိုးနှက်နေသည်ကို မြင်ရသောအခါ ရင်တမမ ဖြစ်ရပြန်ပေ

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်နှင့် သမိန်စက္ကဝေါတို့၏ ဓားသွားများမှာ ပျားပိ
များ ပျံ့ဝဲသလို လျင်မြန်ဖျတ်လတ်လှသဖြင့် မည်သူက အနိုင်ရမည်ကို ခန့်
ရန် မလွယ်ကူပေ။ နင်းကောသရာ၏ နားထဲတွင် ဓားသွားချင်း ခတ်မိ
အသံများကို အဆက်မပြတ် ကြားနေရလေသည်။

ဘေးမှရပ်ကြည့်နေသော ဗိုလ်မင်းမြတ်ဇေယျ ကြည့်ကောင်းကောင်း
နှင့် ကြည့်နေရာမှ ရံဖန်ရံခါ အားမလို အားမရ ဖြစ်နေသည့် အမူအရာ
အံ့ကြိတ်လိုက်၊ ကြမ်းပြင်ကို ခြေနှင့် ဆောင့်လိုက်နှင့် ဖြစ်နေသည်ကို
လေသည်။ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က အဆက်မပြတ် ပြန်လည်ထိုးနှက်နေသည်
မြင်ရပြီး သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်၏ ဓားချက်များကို သမိန်စက္ကဝေါက ခွေး
ကျသည်အထိ အစွမ်းကုန် ခုခံကာကွယ်နေရသည်ကို မြင်ရသောအခါ ဗိုလ်
ဗြတ်ဇေယျ မရိုးမရွဲဖြစ်လာကာ လေကလေး တချွန်ချွန်နှင့် ဖြစ်နေလေသည်။
တစ်ဦးကိုတစ်ဦး အနိုင်မခံ အရုံးမပေးဘဲ သံသမဲမဲ ထိုးခုတ်

သည်ကို မြင်ရသောအခါ နင်းကောသရာမှာ အသက်ပင် မှန်မှန်မရူနိုင်အောင်
သည်းလိုက်ရင်မို့ ဖြစ်ခဲ့ရလေသည်။ ဓားသွားချင်း ခတ်မိပြီး မီးပွင့်သွားသည်
ခါတိုင်း နင်းကောသရာသည် မျက်စိကို စုံမှိတ်ထားလိုက်ရလေသည်။ တစ်ချိန်
တွင် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်၏ လက်မောင်းရှိ ဒဏ်ရာမှ သွေးစိမ်ရင်ရောင် ထွက်လာပြီး
သက်မောင်းတစ်ခုလုံး သွေးခြင်းခြင်း နီနေသည်ကို မြင်ရသောအခါ နင်းကော
သရာမှာ ကြိတ်မနိုင် ခဲမရဖြစ်လျက် အံ့ကိုခဲကာ စိတ်ကို တင်းထားလိုက်ရလေ
သည်။

တစ်ချိန်တစ်ချိန်တွင် နှစ်ယောက်သား နောက်သို့ တလှမ်းစီ ဆုတ်လိုက်
ပြီး တစ်ယောက်မျက်နှာ တစ်ယောက်ကြည့်၍ တစ်ယောက်အလစ်ကို တစ်
ယောက် ချောင်းရင်း အခွင့်ကောင်း စောင့်နေကြသည်ကို မြင်ရသောအခါ နင်း
ကောသရာမှာ အားမလို အားမရ ဖြစ်ရပြန်လေသည်။ ဗိုလ်မင်းမြတ်၏
သချွန်သံကို ကြားရသည့် အခါများတွင် နင်းကောသရာမှာ စိတ်အားတက်မိ
သလို ဖြစ်လာပြန်သည်။

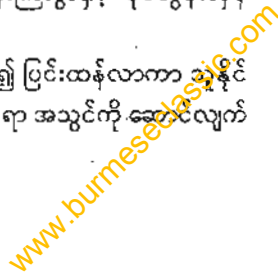
တစ်ချိန်တွင် တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး မျက်နှာချင်းဆိုင်၍ တစ်ဦး၏ ခြေလှမ်းကို
ခင်ဦး အကဲခတ်နေရာမှ သမိန်စက္ကဝေါအား သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က ကြိုးဝါး
ထိက်သည့် အသံကို ကြားရပေသည်။

'သမိန်စက္ကဝေါ၊ ဗညားအိမ်ကို အရက်မူးအောင်တိုက်ပြီး လက်မှတ်
ရေးထိုးခိုင်းတဲ့ စာတမ်းနဲ့ ဗညားအိမ်ဆီက မတရားလိမ်လည်ပြီး ယူထားလိုက်
တဲ့ နန်းစဉ်ပတ္တမြားလက်စွပ်ကို ကြည့်ကြည့်သာသာ ပြန်ပေးမလား။ ဒါမှမဟုတ်
ခင်းကို သတ်ပြီးမှ ယူရမလား'

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က မောဟိုက်သည့် လေသံနှင့် ကြိုးဝါးလိုက်ရာ
သမိန်စက္ကဝေါသည် အသက်မှန်မှန် မရူနိုင်အောင်ပင် မောဟိုက်လျက် ရှိသည့်
ဦးမှ ဟက်ဟက်ပက်ပက် ရယ်မောလိုက်သည်။

'မင်း သေမလား၊ ငါ သေမလားဆိုတာ ကြည့်ကြသေးတာပေါ့ကွာ'
သမိန်စက္ကဝေါက ပြန်လည်ကြိုးဝါးရင်း သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်အား အပြီး
အိုင် ရှင်းလင်းသုတ်သင်ရန် အားခဲ၍ ရှိသမျှ အင်အားဖြင့် မနားမနေ ထိုးနှက်
လျက် ရှိလေရာ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်မှာလည်း ပင်ပန်းကြီးစွာနှင့် ခုခံတွန်းလှန်
နေရပြန်သည်။

ဓားစွမ်းပြိုင်ပွဲမှာ တစ်စထက်တစ်စ ပိုမို၍ ပြင်းထန်လာကာ သူနိုင်
နိုင် အပြိုင်ဆင်နွှဲလျက်ရှိသဖြင့် ကြောက်မက်ဖွယ်ရာ အသွင်ကို အောင်လျက်
ရလေသည်။

တစ်ချို့ တစ်ချို့တွင် သမိန်စက္ကဝေါ၏ အရှိန်ပြင်းစွာဖြင့် ထိုးနှက်လိုက်သည်။ ဓားချက်ကို သိရိဗြတ်ကမ္ဘန်က တိမ်းရှောင်ပေးလိုက်ရာတွင် သီသီထေးလွဲသွားသည်ကို မြင်ရသဖြင့် နှင်းကောသရာမှာ ရင်ထဲတွင် တာလုပ်လုပ်ဖြစ်ကာ မျက်စိကို စုံမှိတ်ထားလိုက်မိသည်။ ဘေးမှ ကြည့်နေသူများ၏ ပါးသော အသံများကိုလည်း အဆက်မပြတ် ကြားနေရသည်။

တစ်ချိန်တွင် သိရိဗြတ်ကမ္ဘန်သည် သမိန်စက္ကဝေါ၏ ဓားချက်ကို တွန်းလှန်ရင်း နေရာကောင်း ပြန်ရအောင် ယူလိုက်ရာတွင် အရှေ့ဘက် ထွက်လာသည့် နေရောင်ခြည်သည် သိရိဗြတ်ကမ္ဘန်၏ မျက်လုံးတည့်တည့်သို့ ထိုးလျက်သား ဖြစ်သွားသဖြင့် မျက်လုံးများ ပြာသွားစဉ် သမိန်စက္ကဝေါသည် မျက်ကောင်းတိုယူ၍ အသေအကျေ လိုက်လံထိုးခုတ်လျက် ရှိပေသည်။

သိရိဗြတ်ကမ္ဘန်မှာမူ သတိရှိသူဖြစ်၍ မျက်စိကို နေရောင်ထိုးဒဏ်ကို ခံနေရသည့်ကြားမှ သမိန်စက္ကဝေါ၏ ဓားချက်ကို ခုခံတွန်းလှန်နေရာကောင်းရရန် ကြိုးစားလျက်ရှိစဉ် သမိန်စက္ကဝေါ ထိုးနှက်လိုက်သော ဓားချက်သည် သိရိဗြတ်ကမ္ဘန်၏ ဒဏ်ရာရသည့် လက်မောင်းကို ရှုပ်ပြီး နှစ်သွားပြန်ရာ သွေးများ ဖြာထွက်လာသည်ကို မြင်ရပေသည်။

သိရိဗြတ်ကမ္ဘန်မှာမူ ဒဏ်ရာရသည်ကိုပင် မသိသည့် အစုအဝေး သမိန်စက္ကဝေါ ရှေ့သို့ အားလွန်လာချိန်တွင် နေရာကောင်းကို အရအဆီအချက်ပိုင်ပိုင် ပြန်လည်ထိုးနှက်လိုက်ရာ သမိန်စက္ကဝေါ၏ အင်္ကျီလတ်များမှာ ဓားသွားများနှင့်ထိပြီး စုတ်ပြဲသွားသည်ကို လည်းကောင်း၊ စုတ်ပြဲသွားနေရာမှ သွေးများ ဖြာခနဲ ထွက်လာသည်ကို လည်းကောင်း မြင်ရသော နှင်းကောသရာမှာ အနည်းငယ် အားတက်လာပြန်သည်။

နှစ်ယောက်စလုံး၏ လက်မောင်းများတွင် ဒဏ်ရာအသိသီး သွားကြပြီးဖြစ်၍ တန်းတူရည်တူ အခြေအနေသို့ ရောက်ရှိ၍ လာပြီ ဖြစ်သည်။ သိမြင်လာသောအခါ ဤတစ်ဝှဲတွင် သိရိဗြတ်ကမ္ဘန် ဧကန်စုချ အနိုင်ရမည်ကို သိသဖြင့် ဗိုလ်မင်းဗြတ်ဇော့ ရွှင်လန်းအားရ ဖြစ်နေပေသည်။

စောစောပိုင်းက သမိန်စက္ကဝေါသည် ထိုအစအသွင်ဖြင့် သိရိဗြတ်ကမ္ဘန်အား အဆက်မပြတ် ထိုးနှက်နိုင်ခဲ့သော်လည်း ယခုအချိန်တွင်မူ ခုခံထားနေရပေသည်။

သမိန်စက္ကဝေါ၊ ငါ့အလိုရှိတဲ့ စာတမ်းနဲ့ မင်းရဲ့ လက်သားဖြင့်

တက်ဆင်ထားတဲ့ နန်းစဉ် ဝတ္တုခြားလတ်ဝတ်စုတန်ကို ကြည့်ကြည့်သာသာ ပြန်ပေးခလား။ မင်းကို သတ်ပြီး ထုရမလား

သိရိဗြတ်ကမ္ဘန်က ဒုတိယအကြိမ် တောင်းဆိုလိုက်ပြန်သည်။

သမိန်စက္ကဝေါကလည်း ဝဓာခခန့်သည့် အရုဏ်အဖြင့် ဖတ်ဟက်ထိပက် ရယ်လိုက်သည်။ သို့ရာတွင် သမိန်စက္ကဝေါ၏ ဝါဒဝိဇ္ဇာ အသံထွက်လာတော့ပေ။ သမိန်စက္ကဝေါမှာ ပင်ပန်းမော့ဟိုက်လျက် မှီသော်လည်း အောက်ဆုံး ကြိုးစားခြင်းဖြင့် သိရိဗြတ်ကမ္ဘန် ရှိရာသို့ ရှိသမျှ အင်အားနှင့် တွန်းလှန်ပြီး သိရိဗြတ်ကမ္ဘန်အား စလွယ်သိုင်း ခုတ်ချလိုက်သည်။ သို့ရာတွင် သိရိဗြတ်ကမ္ဘန်သည် သမိန်စက္ကဝေါ၏ ဓားချက်ကို အလွယ်တကူ တွန်းလှန်နိုင်သည်။

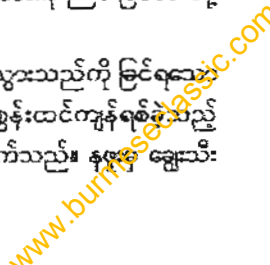
ကိုးသင်္ချိုင်းသံစားတဲ့ --- ဟေ့

သိရိဗြတ်ကမ္ဘန်သည် သမိန်စက္ကဝေါ၏ ဓားချက်ကို တွန်းလှန်လိုက်သောအခါ ကြောက်မက်စွယ်ရာ အသံနက်ကြီးဖြင့် ကြားဝါးရင်း သမိန်စက္ကဝေါကလေး၏ လျှင်မြန်ခြင်းဖြင့် လျှင်မြန်စွာ ထိုးနှက်လိုက်ရာ သမိန်စက္ကဝေါက သိရိဗြတ်ကမ္ဘန်၏ ဓားချက်များကို အစွမ်းရှိသည့် ခုခံရင်း လက်နှစ်ဖက်မှာ အသေအကျေ ဖြောက်သွားခဲ့ပြီး ၎င်း၏လက်မှ ဓားမှာလည်း ကြမ်းပြင်ပေါ်သို့ ပျက်ကျသွားပေသည်။ သမိန်စက္ကဝေါမှာလည်း ထိုနေရာမှာပင် ပုံလျက်သား သွားပေသည်။ သမိန်စက္ကဝေါ၏ ရင်ဝမှာ သွေးများ ဖြာထွက်လာသည်ကို မြင်ပြီး သိရိဗြတ်ကမ္ဘန် ဆုပ်ကိုင်ထားသည့် ကိုးသင်္ချိုင်းသံစား၏ ဓားသွားလည်း သွေးများ စွန်းထင်နေသည်ကို တွေ့မြင်ရပေသည်။

ကိုးသင်္ချိုင်းသံစား --- ကွ

ဗိုလ်မင်းဗြတ်ဇော့၏ အသံကြီးကြားမပြီး သမိန်စက္ကဝေါ၏ ကိုယ်ရံတော် ဗိုလ်မှူးဘောနုသိန်နှင့် တပ်သားနှစ်ဦးသည် သွေးခိုင်ထဲတွင် ကျဆုံးနေသော သိရိဗြတ်ကမ္ဘန်၏ အရှင်သခင်ကို ဝိုင်းဝန်းတွေ့ထု လိုက်ကြသည်ကို တွေ့မြင်ရပေသည်။ သမိန်စက္ကဝေါ အသက်မရှိတော့သည်ကို သိရသောအခါ ၎င်း၏ ဗိုလ်မှူးဘောနုသိန်က ကိုးသင်္ချိုင်းသံစား၏ တပ်သားနှစ်ဦးသည် စိတ်အား မရှိသည့် အစုအဝေးဖြင့် သမိန်စက္ကဝေါ၏ ရုပ်အလောင်းကို ကြမ်းပြင်ပေါ်သို့ အပြေးအလှည့် ပြန်ချထားလိုက်သည်။

သိရိဗြတ်ကမ္ဘန်မှာမူ သမိန်စက္ကဝေါ ကျဆုံးသွားသည်ကို မြင်ရသောအခါ ၎င်း၏ လက်သုံးတော် ကိုးသင်္ချိုင်းသံစားတွင် စွန်းထင်ကျန်ရစ်ခဲ့သည့် ဓားကို သပ်ချလိုက်ပြီး ဓားအိမ်ထဲသို့ ပြန်ထည့်လိုက်သည်။ နှစ်နေ့ နှော့သီး

အသိအမှတ်ပြုသောအားဖြင့် ရာဇဓိရာဇ်ဘုရင်မင်းတရားကြီး ကိုယ်တော်တိုင် နတ်ရွာစံ ဆောင်းတူးမြို့စားကြီးအား ချီးမြှင့်ပေးသနားတော်မူခဲ့သည့် လက်ဝတ်ရတနာဖြစ်၍ လက်ဝတ်ရတနာကို မြို့စားလေးဗညားအိမ်ထဲ သမိန်စက္ကဝေါ ကြွအန်ဝိုင်းတွင် မတရား အနိုင်ယူပြီး အပေါင်ပစ္စည်းအဖြစ် သိမ်းယူခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

အဆိုပါ နန်းစဉ် ပတ္တမြားလက်ဝတ်ရတနာမှာ ရာဇဓိရာဇ် ဘုရင်မင်းတရားကြီး၏ လက်ထက်တော်တွင် ဆောင်းတူးမြို့စားကြီး၏ ရဲစွမ်းသတ္တိကို အသိအမှတ်ပြုသောအားဖြင့် ရာဇဓိရာဇ်ဘုရင်မင်းတရားကြီး ကိုယ်တော်တိုင် နတ်ရွာစံ ဆောင်းတူးမြို့စားကြီးအား ချီးမြှင့်ပေးသနားတော်မူခဲ့သည့် လက်ဝတ်ရတနာဖြစ်၍ လက်ဝတ်ရတနာကို မြို့စားလေးဗညားအိမ်ထဲ သမိန်စက္ကဝေါ ကြွအန်ဝိုင်းတွင် မတရား အနိုင်ယူပြီး အပေါင်ပစ္စည်းအဖြစ် သိမ်းယူခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

'အင်း လူယုတ်မာတစ်ကောင်တော့ ကိစ္စချောသွားပြန်ပြီ။ မင်းကိုးသင်္ချိုင်းသံဃာက အတော် အစွမ်းထက်သားပါကလား'

ဗိုလ်မင်းဗြတ်ဇသည် သွေးအိုင်ထဲတွင် သေဆုံးနေသော သမိန်စက္ကဝေါ၏ ရုပ်အလောင်းကို စက်ဆုပ်ရွံရှာသည့် အမူအရာဖြင့် ကြည့်ရှင်းလိုက်သည်။

'ဗိုလ်မင်း ထင်သလို ဓားက အစွမ်းထက်တာ မဟုတ်ပါဘူး သီရိဗြတ်ကမ္မန်က ပြန်လည် ချေပလိုက်ရာ ဗိုလ်မင်းဗြတ်ဇက သင့်သည့် အမူအရာဖြင့် သီရိဗြတ်ကမ္မန်အား ကြည့်လိုက်သည်။

'ဒါထက် ကိုးသင်္ချိုင်းသံဃာဟာ သိဒ္ဓိပြီးတယ်ဆို။ ကိုးသင်္ချိုင်းပိုင်ရှင်ကို ဘယ်သူမှ အနိုင်ယူလို့ မရဘူး ဆိုပါလား'

'ကိုးသင်္ချိုင်းသံဃာက စွမ်းတာ မဟုတ်ပါဘူး။ သိဒ္ဓိပြီးတယ်လည်း အလကားပါ။ တစ်ဖက်ရန်သူရဲ့ စိတ်ဓာတ်ကျဆင်းအောင် ဝါဒဖြန့်တာပါ။ တကယ် အစွမ်းထက်မြက်တာက လူပါ'

'လူကစွမ်းလို့ အနိုင်ရတယ် ဆိုတာတော့ ငါ ယုံပါတယ်။ စွမ်းရည်သတ္တိကို ငါ ကောင်းကောင်းကြီး သိပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ မင်းရဲ့တို့သံဃာက သိပ်နာမည်ကြီးနေတာ။ ကိုးသင်္ချိုင်းသံဃာကြောင့် တိုက်ခိုက်ဖျားစွာမှာ မင်း သေလုမြောပါး ဒဏ်ရာရခဲ့ပေမဲ့ အသက်မသေဘဲ နောက်တိုက်ပွဲတွေကို ဝင်နိုင်တာလို့ ယုံကြည်နေကြတယ်'

'အဲဒီလို ယုံကြည်နေအောင် ဝါဒဖြန့်ထားတာပါလို့ ကျွန်တော် ခွဲပြီးပြီ မဟုတ်လား။ တကယ်တမ်းကြတော့ ဓားက စွမ်းတာ မဟုတ်လို့ လူက စွမ်းတာပါ။ အရေးအကြီးဆုံးက စိတ်ပါ။ ဒီဓားကို ကိုင်မိရင်

ကိုးသင်္ချိုင်းသံဃာက ကိုးသင်္ချိုင်းသံဃာကို မဆို ချေမှုန်းသူတ်သင်နိုင်ရမယ်ဆိုတဲ့ ယုံကြည်စိတ်ချတဲ့စိတ်ဖြင့် ပွဲတိုင်းမှာ အနိုင်ရခဲ့တာပေါ့။ တစ်ဖက်ရန်သူ အနေနဲ့လည်း ကိုးသင်္ချိုင်းသံဃာပိုင်ရှင်ကို သူတို့ အန်တုဘက်ပြိုင်လို့ ရမှာ မဟုတ်ဘူးလို့ ခြင်းသံကြည်တဲ့အတွက် တိုက်ပွဲမစခင်ကတည်းက သူတို့ စိတ်ဓာတ် ကျဆင်းပြီး အရေးကြုံရတာပါ။ ကိုးသင်္ချိုင်းသံဃာတို့ဟေ့လို့ ကြုံးဝါးပြီး ဓားတိုက်လိုက်တာနဲ့ ပြိုင်နက် တစ်ဖက်ရန်သူရဲ့စိတ်ဓာတ် အလိုလို ကျဆင်းသွားတယ် မဟုတ်ဘူး။

သီရိဗြတ်ကမ္မန်က ရှင်းပြလိုက်သည်။

'အင်း ဗြတ်ကမ္မန် ဗြတ်ကမ္မန် လက်ရုံးရည်သာမက နှလုံးရည်သာ ဖြစ်ပါပေတယ်။ အမှန်အတိုင်း ပြောရမယ်ဆိုရင် ရင်ဆိုင်တိုက်ပွဲတွေမှာ နှလုံးရန်သူကိုမှ ငါမကြောက်ဘူး။ ဒါပေမဲ့ နည်းပရိယာယ် ကြွယ်ဝတဲ့ နတ်ရွာတော့ မင်းကို ငါ ဆရာတင်ရလိမ့်မယ်။ ကံ ... ဒါကို အသာထားပြီး ပြောမယ် ဆိုတဲ့ ကိုးသင်္ချိုင်းသံဃာ စီရင်ပုံကို ပြောပြစမ်းပါဦး'

ဗိုလ်မင်းဗြတ်ဇက ပြန်မေးလိုက်သည်။

'ကောင်းပါပြီ၊ ကျွန်တော် ကြားဖူးနားဝရှိသလောက် ပြောပြပါမယ်။

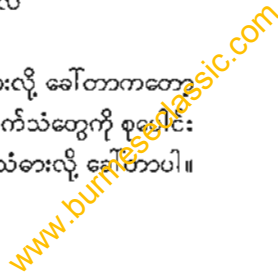
အင်းသိတဲ့အတိုင်း စစ်သည်တော်တွေ ကိုင်ဆောင်တဲ့ ဆောင်းဓား အမျိုးမျိုးပါတယ်။ ပုံပန်းသဏ္ဍာန်ကိုလိုက်ပြီး အမည်မညီခေါ်တာလည်း ရှိပါတယ်။ အသုံးပြုတဲ့နေရာမှာ အသုံးပြုတဲ့ သံအမျိုးအစားကိုလိုက်ပြီး အမည်မညီခေါ်တာလည်း ရှိတယ်။ ဥပမာ ကျွန်တော်တို့ ကိုင်တဲ့ဓားဟာ ငှက်ကြီးတောင်နဲ့ ငှက်ကြီးတောင်ဓားလို့ ခေါ်တယ်။ စလူဖူး ဆိုတာကတော့ စလူဖူးနဲ့ သုံးထောင့်ပုံသဏ္ဍာန် ဓားဦးရှိတယ်။ လေးကင်းကတော့ ရိုးရိုးထိပ်တုံးလို့ ခေါ်တယ်။ ဆေးဆရာ၊ ပယောဂဆရာတွေ အသုံးပြုတဲ့ ဓားကတော့ ဆေးစီရင်တော့ ဓားတွေ ဖြစ်ပါတယ်'

သီရိဗြတ်ကမ္မန်က ရှင်းပြနေပေသည်။

'မင်းပြောတဲ့ ဓားတွေအကြောင်းတော့ ငါ နောကျေနေပါတယ်။ နောကျေရာ မလိုပါဘူး။ မင်းရဲ့ ကိုးသင်္ချိုင်းသံဃာ အကြောင်းကိုသာ ပြောပြပါဦး။ ဘာဖြစ်လို့ ကိုးသင်္ချိုင်းသံဃာလို့ ခေါ်ရတာလဲ'

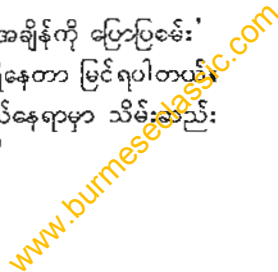
ဗိုလ်မင်းဗြတ်ဇက ဝင်ထောက်လိုက်သည်။

'ဒါကို ကျွန်တော် ရှင်းပြမယ်။ ကိုးသင်္ချိုင်းသံဃာလို့ ခေါ်တာကတော့ ကြောင့် မဟုတ်ဘူး။ သင်္ချိုင်းကိုးခုက ရတဲ့ ခေါင်းရိုက်သံတွေကို စုပေါင်းအသံအားဖြင့် လုပ်ကိုင်ထားတဲ့ ဓားဖြစ်လို့ ကိုးသင်္ချိုင်းသံဃာလို့ ခေါ်တာပါ။

အဲဒါကို ပန်းပဲဖိုမှာ လုပ်ပြီးလျှင်ပြီးချင်း မီးနေသည် စနေသမီးရဲ့ ခေါင်း
 ကာကံမှာ မီးဖွားချိန်ကစပြီး ရက်လည်အောင် ထားရတယ်လို့ သိရတယ်။
 ဦးတော့ ဘုန်းတော်ကြီးများ ကမ္မဝါဂ္ဂုတ်ဖတ်နေချိန်မှာ ဆရာတော်ဘုရား
 ခသိအောင် အနီးအနားမှာ ချထားရတယ်။ ပြီးတော့ ဓားသံကို မာကျော
 ဆေးတဲ့အခါမှာလည်း သင်္ချိုင်းကိုးကုန်းမှာ သွားပြီး ခုနစ်ရက်တိုင်တိုင်
 မန်းမှုတ်ပြီး ဆေးရတယ်။ ဓားကို အချောကိုင်ပြီးတဲ့အခါ ကိုးမြို့ရှင် နတ်
 တင်ရတယ်လို့ ဆိုတယ်။ ကာယသိဒ္ဓိပြီးသူကို ဘယ်လိုဓားနဲ့မှ ခုတ်လို့
 ဘူးလို့ ဆိုတယ်။ ကိုးသင်္ချိုင်းသံဃာနဲ့ ခုတ်မှ ပြတ်တယ်လို့ ယုံကြည်ကြ
 'ကာယသိဒ္ဓိဆိုတာကလည်း အမှန်စင်စစ်ကတော့ စိတ်ပဲ။ နိဗ္ဗာန်
 တန်ခိုးဟာ အင်မတန်ကြီးမားတယ်။ သူ့ကိုယ်သူ ကာယသိဒ္ဓိပြီးတယ်
 တကယ်တမ်း စိတ်ချလက်ချ ယုံကြည်နေတဲ့ လူဟာ သူ့ရဲ့ ယုံကြည်
 သွေးထိုးပေးထားလို့ ကြောက်တဲ့စိတ် မရှိတော့ဘူး။ ကြောက်တဲ့စိတ်
 အနိုင်ရဖို့ လမ်းများတယ် မဟုတ်လား။ အမှန်အတိုင်းဆိုရင် ကိုးသင်္ချိုင်း
 လည်း တခြားဓားတွေထက် ပိုပြီး အစွမ်းမထက်ပါဘူး။ ကိုးသင်္ချိုင်းသံဃာ
 ဟာ ကာယသိဒ္ဓိ အပါး ၉၀ ပြီးတယ်လို့ ယုံကြည်နေကြတယ်။ ကျွန်
 အနေနဲ့ကတော့ ကျွန်တော့် လက်ရုံးရည်နဲ့ နှလုံးရည်ကိုသာ ယုံကြည်
 သီရိဗြတ်ကမ္မန်က ရှင်းပြလိုက်ရာ ထိုအခါကျမှ ဝိလ်မင်ဒြ
 သီရိဗြတ်ကမ္မန်၏ ရင့်ကျက်သောစိတ်ဓာတ်ကို ယခင်ကထက် ပိုမို၍
 လာပေသည်။ နှင်းကေသရာမှာလည်း သီရိဗြတ်ကမ္မန် ရှင်းပြနေသည်
 ဝင်စားစွာ နားထောင်နေရာမှ သီရိဗြတ်ကမ္မန်၏ တောက်ပြောင်သော
 အသွေးကို ပိုမို၍ သိမြင်လာကာ အကြည်ညိုတိုးလာပြီး အားတိုင်း
 စိတ်များ ပိုမို၍ ပြင်းပြလာပေသည်။
 'ကိုးသင်္ချိုင်းသံဃာက အရေးမကြီးဘူး။ မြို့စားလေးရဲ့
 ရတနာတော့ ပြန်ရပြီ။ မြို့စားလေး လက်မှတ်ရေးထိုးခဲ့တဲ့ စာတမ်းကို
 ဖျက်ဆီးပစ်ဖို့ တာဝန်တစ်ခု ကျန်သေးတယ်'
 သီရိဗြတ်ကမ္မန်က သတိပေးလိုက်ရာ ထိုအခါကျမှ ဝိလ်မင်ဒြ
 သည် ဗညားအိမ် လက်မှတ်ရေးထိုးခဲ့သည့် စာတမ်းကို သတိရလာ
 ဝတ္တဝေါ၏ ကိုယ်ပေါ်တွင် နှိုက်နှိုက်ချွတ်ချွတ် ရှာဖွေနေလေသည်။
 ဝတ္တဝေါ ဝတ်ဆင်ထားသည့် ဝတ်စားတန်ဆာများကို တစ်ခုမကျန်
 ရအောင် ရှာဖွေသော်လည်း စာတမ်းကို မတွေ့သဖြင့် သီရိဗြတ်

သင်္ချိုင်းသံဃာ
 သိန်စက္ကဝေါ၏ ကိုယ်ရံတော်တပ်မှူးနှင့် တပ်သား
 သွန်းကြည့်လိုက်
 'မင်းတို့ရဲ့ အရှင်သခင် သမိန်စက္ကဝေါဆိုမှာ မြို့စားလေးသားအိမ်
 လက်မှတ်ရေးထိုးထားတဲ့ စာတမ်းတစ်စောင် ရှိတယ် ဆိုတာ ဝေဘို့ သိဘယ်
 ဘုတ်လား'
 သီရိဗြတ်ကမ္မန်က မျက်နှာထိ မျက်နှာထားဖြင့် မေးလိုက်သည်။
 'စာတမ်းတစ်စောင် ရှိတာတော့ သိပါတယ်'
 တပ်မှူးက အဖြေပေးလိုက်သည်။
 'ခဲဒီစာတမ်း ဘယ်မှာလဲ'
 'ဒါတော့ မပြောတတ်ပါဘူး။ သူထားတဲ့ နေရာကို သိရင်လည်း
 နောက်တို့ ပြောပိုင်ခွင့် မရှိပါဘူး။ ရန်သူအားပေး မလုပ်နိုင်ပါဘူး'
 သမိန်စက္ကဝေါ၏ ကိုယ်ရံတော်တပ်မှူးက မျက်နှာထားတင်းတင်းဖြင့်
 ပြောပေးလိုက်ရာ သီရိဗြတ်ကမ္မန်သည် ဓားအိမ်မှ ဓားကို ဆွဲထုတ်လိုက်ပြီး
 ဦးနှင့် ကိုယ်ရံတော် တပ်မှူး၏ လည်မျိုကို တောထားလိုက်သည်။
 'မင်းရဲ့အသက်ကို နှမြောရင် မင်းသိသမျှ ပြောပြစမ်း။ ပြောမပြနိုင်
 ဆိုရင် ငါ့ကိုးသင်္ချိုင်းသံဃာကို မင်းရဲ့ လည်ချောင်းသွေးနဲ့ ဆေးရလိမ့်မယ်'
 သီရိဗြတ်ကမ္မန်က ခက်ထန်သည့် အမူအရာဖြင့် ပြောလိုက်ရာ
 သိန်စက္ကဝေါ၏ ကိုယ်ရံတော်တပ်မှူးမှာ တုန်လှုပ်သွားပုံ ရပေသည်။
 'စာတမ်းကို ဘယ်နေရာမှာ ထားတယ်ဆိုတာ မသိရိုး အမှန်ပါ'
 ကိုယ်ရံတော်တပ်မှူးက အဖြေပေးလိုက်သည်။
 'ရွှေမြို့တော်မှ လာတုန်းက စာတမ်းပါလာတယ် မဟုတ်လား'
 'မှန်ပါတယ်'
 'ယူလာပြီး သူ ဘယ်မှာ ထားသလဲ'
 'ဒါတော့ ကျွန်တော် မသိတာ အမှန်ပါ'
 'ဒီအိမ်ကို ယူလာပြီး ဒီအိမ်မှာပဲ သိမ်းဆည်းထားတယ် မဟုတ်လား'
 'ဒီအိမ်ကို ယူလာတာတော့ သိပါတယ်။ သိမ်းဆည်းထားတဲ့ နေရာကို
 မသိပါဘူး'
 'စာတမ်းကို မင်းတို့ နောက်ဆုံးမြင်ခဲ့ရတဲ့ အချိန်ကို ပြောပြစမ်း'
 'မနေ့က ညနေအထိတော့ ဝိလ်မူးဆိုမှာ ရှိနေတာ မြင်ရပါတယ်။
 နောက်တိုင်းကိုတောင် ပြပါသေးတယ်။ ပြီးတော့ ဘယ်နေရာမှာ သိမ်းဆည်း
 ထားသလဲ ဆိုတာတော့ ကျွန်တော် မသိပါဘူး'

'ဒီအိမ်ထဲမှာပဲ သိမ်းဆည်းထားတယ် မဟုတ်လား'
 'မှန်ပါတယ်။ လုံခြုံစိတ်ချရတဲ့ နေရာမှာ သိမ်းဆည်းထား
 ဆဲပြီး အိပ်ခန်းထဲ ဝင်သွားပါတယ်။ ဒီအခန်းထဲမှာ ရှိကောင်း ရှိပါလိမ့်
 သမိန်စက္ကဝေါ၏ ကိုယ်ရံတော်တပ်မှူးက သေရမည့်
 ကြောက်ရွံ့သဖြင့် မိမိသိသမျှ အစစ်ခံနေရပေသည်။ ကိုယ်ရံတော်တပ်မှူး
 အစစ်ခံချက်ကို တပ်သားနှစ်ဦးစလုံးက ထောက်ခံကြသဖြင့် သမိန်
 အိပ်ခန်းကို ဓမ္မဇနာကရှာဖွေရန် ဗိုလ်မင်းမြတ်အေး တာဝန်ပေးလို
 ဗိုလ်မင်းမြတ်သည် ကိုယ်ရံတော်တပ်မှူးနှင့် တပ်သားနှစ်ဦးကို ခေါ်၍
 စက္ကဝေါ အိပ်ခန်းထဲသို့ ဝင်သွားကြပေသည်။

သီရိဗြတ်ကမ္မန်နှင့် နှင်းကေသရာ နှစ်ဦးထံ ကျန်ရစ်ခဲ့သော
 နှင်းကေသရာသည် သီရိဗြတ်ကမ္မန်၏ အနီးသို့ ရျဉ်းကပ်လာပြီး စော
 ဒဏ်ရာကောင်းသည့် လက်မောင်းမှ သွေးစို့နေသည့် ဒဏ်ရာကို ယူ
 ကိုင်တွယ်ကြည့်လိုက်သည်။

'စစ်သည်တော်ကြီး၊ စစ်သည်တော်ကြီးရဲ့ ကျေးဇူးကို နှင်းကေ
 သားလိုလုပ်ပြီး ဆပ်ရမလဲ'

နှင်းကေသရာက အားမလိုအားမရ အမူအရာဖြင့် စကားစလိုက်
 'ကျုပ်အပေါ် နှင်းကေသရာ အထင်မှားနေပြီ ထင်တယ်။

တင် ခံချင်လို့ ဒီအလုပ်ကို လုပ်နေတယ်ထင်လို့ ဒီစကား ပြောလိုက်တာ
 ကျုပ်ကို ကျေးဇူးတင်စရာ မလိုပါဘူး။ ကျေးဇူးဆပ်စရာလည်း မလိုပါဘူး။

'အို စစ်သည်တော်ကြီး ဘယ်လို ပြောလိုက်တာလဲ။ နှင်းကေ
 တို့ မောင်နှမရဲ့ အရှက်နဲ့ အသက်ကို ကာကွယ်ပေးခဲ့တဲ့ ကျေးဇူးကို နှင်း
 သရာ မေ့ပျောက်ပစ်လို့ မရနိုင်ဘူး'

'ဒါဆိုရင် အမြဲတမ်း သတိရပြီး ဆင်ခြင် အောက်မေ့နေရင် ပြီး
 အမြဲတစေ ဆင်ခြင် သတိရနေရင် ကျေးဇူးတင်တာနဲ့ အတူတူပဲ'

'ကောင်းပါပြီ။ ဒီလိုဆိုရင် နှင်းကေသရာတို့ မောင်နှမရဲ့ အရှက်
 အသက်ကို ကာကွယ်ပေးခဲ့တဲ့ စစ်သည်တော်ကြီးရဲ့ ကျေးဇူးကို နှင်းကေ
 စစ်သည်တော်ကြီးရဲ့ အလိုဆန္ဒအတိုင်း အမြဲတစေ ဆင်ခြင်သတိရနေပါ
 ဒါထက် စစ်သည်တော်ကြီးရဲ့ လက်မောင်းက ဒဏ်ရာကို သွေးတိတ်
 ဆေးသိပ်ပေးပါရစေဦး'

'ဒဏ်ရာက မပြောပလောက်ပါဘူး။ သွေးလည်း တိတ်နေပါပြီ။
 အဖို့တော့ ဒီဒဏ်ရာလောက်ကို မြတ်ကိုက်သလောက်ပဲ အောက်မေ့တယ်'

သီရိဗြတ်ကမ္မန်သည် မိမိအား နှင်းကေသရာ ပွတ်သီးပွတ်သပ်
 လုပ်နေသည်ကို အနေရခက်သည့် အမူအရာဖြင့် နှင်းကေသရာကို စေ့စေ့
 ကြည့်ဘဲ မျက်နှာသေကြီးဖြင့် လေသာပြတင်းဘက်သို့ ဆေးကြည့်ရင်း ပြန်
 ပြောလိုက်သည်။

'နှင်းကေသရာဖြင့် စစ်သည်တော်ကြီး အနိုင်ရမှ ရဝါ
 နိုင်လိုက်ရတာ။ စစ်သည်တော်ကြီး နိုင်ပါစေလိုလည်း ဆုတောင်းလိုက်ရတာ
 အောင်။ စစ်သည်တော်ကြီးရဲ့ လက်မောင်းကဒဏ်ရာ သွေးစို့လာတာ ပြင်
 သော နှင်းကေသရာဖြင့် မကြည့်ရဲလို့ မျက်စိစုံမှိတ် ထားလိုက်ရသေးတယ်'
 'ဒါလောက်တောင်ပဲလား'

'ဒါထက်တောင် ပိုပါသေးတယ်။ သမိန်စက္ကဝေါနဲ့ စစ်သည်တော်ကြီး
 နဲ့ ဓားစွမ်းပြိုင်နေကြတုန်းကဆိုရင် နှင်းကေသရာဖြင့် ရင်တမမနဲ့ ဖြစ်နေပြီး
 အသက်ရှူများတောင် မှားတယ်။ သမိန်စက္ကဝေါရဲ့ လက်ချက်နဲ့ စစ်သည်တော်
 ကြီးသာ ကျဆုံးသွားမယ်ဆိုရင် နှင်းကေသရာ လူ့ပြည်မှာ မနေတော့ဘူးလို့
 ဆုံးဖြတ်ထားတယ်။ စစ်သည်တော်ကြီးသာ ကျဆုံးသွားရင် ဟောဟိုကြမ်းပြင်
 သီက ဓားမြောင်နဲ့ နှင်းကေသရာရဲ့ ရင်ဝကို ထိုးစိုက်ပြီး စစ်သည်တော်ကြီး
 နဲ့ အတူ သေပွဲဝင်သွားဖို့ နှင်းကေသရာ စိတ်ပိုင်းဖြတ်ထားတာ'

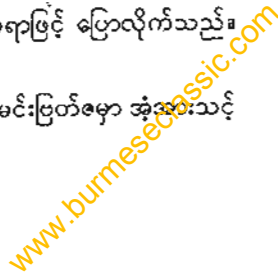
နှင်းကေသရာသည် ကြမ်းပြင်ပေါ်သို့ စောစောက ပစ်ချထားသည့်
 ဆင်ခွယ်အရိုးနှင့် ဓားမြောင်ကိုပြုရင်း ပြောလိုက်သည်။ သီရိဗြတ်ကမ္မန်မှာ
 အစုံတစ်ရာ မပြောဘဲ မျက်မှောင်ကြွတ်ပြီး စိတ်ကိုတင်း၍ လေသာပြတင်းသို့
 မျက်နှာသေကြီးဖြင့် ငေးစိုက်ကြည့်နေလေသည်။

ထိုအခိုက်တွင် အခန်းထဲသို့ ဗိုလ်မင်းမြတ်နှင့် သမိန်စက္ကဝေါ၏
 ကိုယ်ရံတော် တပ်မှူးနှင့် တပ်သားသုံးယောက် ဝင်လာသည်ကို မြင်ရသဖြင့်
 နှင်းကေသရာသည် သီရိဗြတ်ကမ္မန် အနီးတွင် ပွတ်သီးပွတ်သပ် လုပ်နေရာမှ
 သိမ်သာ ခွာလိုက်ပြီး မျက်နှာပိုး သတ်လိုက်သည်။

'တစ်ခန်းလုံး နဲ့အောင် ရှာတာပဲ။ စာတမ်းစကို အစအနတောင် ရှာလို့
 တော့ဘူး။ အိပ်ရာအောက်ပါ မကျန် လှန်လှောရှာတာပဲ'

ဗိုလ်မင်းမြတ်က စိတ်ပျက်သည့် အမူအရာဖြင့် ပြောလိုက်သည်။
 'ရှာဖို့ မလိုတော့ပါဘူး'

သီရိဗြတ်ကမ္မန်က ပြန်ပြောလိုက်ရာ ဗိုလ်မင်းမြတ်မှာ အံ့အားသင့်
 သွားလေသည်။

'မတွေ့တွေ့အောင်ရှာပြီး ဖျက်ဆီးပစ်ရမယ် မဟုတ်လား။ သူတို့
နဲ့ လက်ထဲ ရောက်သွားရင် မခက်ပါလား'

'သူတစ်ပါးရဲ့ လက်ထဲကို မရောက်နိုင်ပါဘူး။ မစိုးရိမ်ပါနဲ့'

သီရိဗြတ်ကမ္ဘာက ပြောပြောဆိုဆို မီးခတ်ကိုထုတ်၍ ပွတ်လိုက်

ဝှမ်းစပေါ်တွင် မီးခွဲလာသောအခါ အခန်းတွင်းရှိ လောင်စာမှန်သမျှကို ခုတ်
ပြီး မီးပုံရှိ လိုက်သည်။

မီးတောက်မီးလျှံ ဖြစ်လာသောအခါ မီးစများကိုယူ၍ ကျန်အခန်း

ရှိ လောင်စာများကို စုပုံပြီး အခန်းတိုင်းတွင် မီးပုံရှိ ခဲ့လေသည်။

'တစ်အိမ်လုံး ပြာကျသွားတဲ့နောက် စာတမ်းကို ဘယ်သူလာ

ရဦးမှာလဲ စာတမ်းပါ ပြာကျသွားမယ် မဟုတ်လား။ ကဲ ... လာ၊ မင်္ဂလာ

အိမ်ကြီးမှာ ကြာကြာ မနေချင်တော့ဘူး'

သီရိဗြတ်ကမ္ဘာက ဗိုလ်မင်းဗြတ်နှင့် နှင်းကေသရာကို

မီးခွဲစင်္ကြံသည် သမိန်စက္ကဝေါ၏ အိမ်ကြီးပေါ်မှ ဆင်းလာကြကာ တစ်ချိန်

တစ်ချိန် ကြီးမားလာသည် မီးလျှံများကို ပေလှမ်းလှမ်းမှ ကြည့်နေ

တစ်အိမ်လုံး မီးစလောင်နေသည်ကို မြင်ရသောအခါ သီရိဗြတ်ကမ္ဘာက

နှင်းကေသရာအား ဗိုလ်မင်းဗြတ်၏ မြင်းပေါ်တွင်တင်၍ သုံးယောက်

ဆောင်းတူးမြို့သို့ သုတ်ခြေတင်၍ လာခဲ့ကြလေသည်။

အခန်း ၃၉

ဆောင်းတူးမြို့စား၏ စံအိမ်တော်သို့ တောလမ်းကို ဖြတ်ကျော်၍ ဖြည်းဖြည်း

မှန်မှန် ခရီးနှင့်လာခဲ့ကြစဉ် တစ်ခုသော ချုံကွယ်မှာ အမျိုးသမီးနှစ်

ကြားရသဖြင့် အသံကြားရသို့ လှမ်းကြည့်လိုက်သောအခါ တောင်စားထော

ထောက်ခါနှင့် မောကြီးပန်းကြီး လာနေသည့် ၁၂ ကြိုးကဝေမဟု နာ

နေသော ဒေါ်အိုဇာ ဖြစ်နေသည်ကို မြင်ရသဖြင့် သီရိဗြတ်ကမ္ဘာက ငြင်း

ကို သတ်၍ ရပ်နားလိုက်သည်။ နှင်းကေသရာအား မြင်းပေါ်သို့

ခေါ်လာသော ဗိုလ်မင်းဗြတ်မှာလည်း အလားတူပင် ဇက်ကိုသတ်၍

အနီးတွင် ထိုးရပ်လိုက်သည်။
'စစ်သည်တော်ကြီးကို လိုက်ရှာနေတာ ကြာပါပြီ။ ခုမှပဲ တွေ့

ဒေါ်အိုဇာသည် သီရိဗြတ်ကမ္ဘာကို ကြည့်လိုက်၊ နှင်းကေသရာကို
ကြည့်လိုက်နှင့် နှုတ်ခွန်းဆက်သည်။

'ကျွန်တော့်ကို ဘာပြုလို့ လိုက်ရှာနေရတာလဲ'

သီရိဗြတ်ကမ္ဘာက ပြန်မေးလိုက်သည်။

'ပန်လို့ထိပ်ထား သခင်မကြီးက စစ်သည်တော်ကြီးဆို

တွေ့အောင်ရှာပြီး သူတွေ တည်းခိုစံမြန်းတော်မူနေတဲ့ ဗောလကွန်နဲ့

လွတ်လိုက်ဖို့ မှာကြားလိုက်ပါတယ်။ ထိပ်ထားသခင်မကြီးရဲ့ တိုက်ရဲ

သားတွေကိုလည်း စစ်သည်တော်ကြီးကို လိုက်ရှာပြီး သခင်မကြီး

လာခဲ့ဖို့ အမိန့်ပေးထားပါတယ်။ သေရေးရှင်ရေးကိစ္စ ဖြစ်ပါတယ်'

ဒေါ်အိုဇာက အဖြေပေးလိုက်သည်။

'သေရေးရှင်ရေး .... ဟုတ်လား၊ မင်းစည်သူရဲ့ ရောဂါအခြေအနေ

ပါးလာလို့လား။ စိုးရိမ်ရတယ်လို့ ပြောသလား'

သီရိဗြတ်ကမ္ဘာမှာ မင်းစည်သူအတွက် စိုးရိမ်မကင်းသည့် အမူအရာ

ပြန်မေးလိုက်သည်။

'မဟုတ်ပါဘူး။ မင်းစည်သူရဲ့ ရောဂါအခြေအနေဟာ စိုးရိမ်စရာ

တော့ပါဘူး။ စိတ်ချရတဲ့ အခြေအနေ ရောက်နေပြီလို့ သိရပါတယ်'

'ထိပ်ထားသခင်မကြီးဆီကို ရောက်ရင် အကျိုးအကြောင်း သိရ

အိမ်နဲ့မယ်။ ထိပ်ထားသခင်မကြီးဆီကို ရောက်အောင်သာ အမြန်သွားပါ။

အလားလေးရဲ့ စံအိမ်တော်ကို ပြန်တဲ့အခါမှာလည်း ကုံကော်မြိုင်တောတန်းကို

ရောက်နိုင်သမျှ ရှောင်ပါ'

ဒေါ်အိုဇာက သတိပေးလိုက်သည်။

'ကောင်းလှပါပြီ၊ ခုချက်ချင်းပဲ သီရိမာလာထိပ်ထားသခင်မဆီကို

ရောက်တော် သွားပါမယ်'

သီရိဗြတ်ကမ္ဘာက အဖြေပေးရင်း မြင်းဇက်ကိုခွဲ၍ လှည့်လိုက်သည်။

'ကဲ ဗိုလ်မင်းဗြတ်၊ နှင်းကေသရာကို စံအိမ်တော်အရောက် ပို့ပေး

တော်။ စံအိမ်တော်ကို အသွား ကုံကော်မြိုင်တောတန်းကို ရှောင်ကွင်းပြီး

ကွင်းက ဝင်ပြီးသွားရင် ကောင်းပါလိမ့်မယ်'

သီရိဗြတ်ကမ္ဘာက နှင်းကေသရာအား မြင်းပေါ်တင်ပြီး ခေါ်လာသော

ဗိုလ်မင်းဗြတ်အား လှမ်းပြောလိုက်သည်။
'အရီးဘုရားဆီကို သွားမှာဆိုရင် နှင်းကေသရာပါ လိုက်ခွဲမယ်။
နှင်းကေသရာကိုပါ အရီးဘုရားဆီကို ပို့ပေးပါ'

နှင်းကေသရာက သီရိဗြတ်ကမ္မန်အား လှမ်းပြောလိုက်သည်။
'ဒီလိုဆိုရင် ကျုပ်လည်း ပန်းလှိုင်ထိပ်ထား သခင်မဆီကို လိုက်လာ
ခဲ့ရတော့မှာပေါ့'

ဗိုလ်မင်းဗြတ်ဇေသည် ပြောပြောဆိုဆို ၎င်း၏မြင်းကို ဇက်လွတ်ထား
မှာ ဇက်ကိုပြန်ကိုင်ပြီး သီရိဗြတ်ကမ္မန်နှင့်အတူ လိုက်ပါလာခဲ့ပေရာ ဒေါ်အို
သည် တောင်ဝှေးကို ထောက်၍ မျက်စိတစ်ဆုံးကြည့်ရင်း ကျန်ရစ်ခဲ့ရာ
သီရိဗြတ်ကမ္မန်အား အချိန်မီ သတိပေးနိုင်သည့်အတွက် ဘဝင်ကျသွား
သက်ပြင်းမှုတ်ထုတ်လိုက်သည်ကို မြင်ရပေသည်။

သီရိဗြတ်ကမ္မန်နှင့် ဗိုလ်မင်းဗြတ်ဇေတို့မှာ မြင်းကို ကြိမ်တိုပြီး
လကွန်၏ လယ်ဆာရှိုရာသို့ ဦးတည်ပြီး ခရီးနှင့်ခဲ့ပေရာ မကြာမီပင် လယ်ဆာ
ရှိ ဗောလကွန်၏အိမ်သို့ ဆိုက်ဆိုက်ဖြိုက်ဖြိုက် ရောက်ရှိလာပေသည်။

သီရိဗြတ်ကမ္မန်ကို မြင်လိုက်သောအခါ ပန်းလှိုင်ထိပ်ထား သီရိဇေ
သခင်မမှာ ဝမ်းသာအားရ ဖြစ်သွားသည့် အမူအရာဖြင့် အိမ်ဝမှ ဆီးဖြို
နေပေသည်။

'စစ်သည်တော်ကြီးပါလား။ သခင်မဖြင့် စစ်သည်တော်ကြီးအထူး
စိုးရိမ်ပူပန်လို့ ဒေါ်အိုဇာကိုရော သခင်မရဲ့ ကိုယ်ရံတော်တပ်သားတွေထက်
စစ်သည်တော်ကြီးကို အရှာခိုင်းလိုက်တယ်။ စစ်သည်တော်ကြီးကို ဘယ်သူ
လမ်းညွှန်လိုက်သလဲ'

သီရိမာလာ ထိပ်ထားသခင်မက ဆီးကြိုပြီး မေးလိုက်သည်။
'လမ်းခရီးမှာ ဒေါ်အိုဇာနဲ့တွေ့လို့ ဒေါ်အိုဇာက လမ်းညွှန်လိုက်
ပါ။ ဒါထက် မင်းစည်သူတစ်ယောက် သက်သာပါရဲ့လား'

သီရိဗြတ်ကမ္မန်က မြင်းပေါ်မှ ခုန်ဆင်းရင်း ပြန်မေးလိုက်သည်။
'မင်းစည်သူရဲ့ ဒဏ်ရာက စိတ်ချရပါပြီ။ စိုးရိမ်စရာ မရှိတော့ပါဘူး။
အစာဝင်သွားလို့ အားပြည့်လာရင် လူကောင်းပကတိ ပြန်ဖြစ်လာတော့မှာ
အလို ဗိုလ်မင်းဗြတ်ဇေလည်း ပါလာသကဲ့။ ဗိုလ်မင်းဗြတ်ဇေကိုတောင် သ
ရတ်တရက် မမှတ်မိဘူး။ ဗိုလ်မင်းဗြတ်ဇေ့ မတွေ့ရတာ အတော်ကြာသွား
တစ်ခါတလေ သခင်မတို့ဆီကိုများ ခြေဦးလှည့်ခဲ့စမ်းပါဦး'

သီရိမာလာ ထိပ်ထားသခင်မသည် ဗိုလ်မင်းဗြတ်ဇေအား လှမ်း၍
ဆက်လိုက်သည်။ ဗိုလ်မင်းဗြတ်ဇေ၏ မြင်းပေါ်တွင် ပါလာသော ဗုဒ္ဓ
နှင်းကေသရာကိုမူ အရေးမစိုက်ဘဲ နှင်းကေသရာ ပါလာသည်ကိုပင် မသိသ

ဗိုလ်မင်းဗြတ်ဇေနှင့် သီရိဗြတ်ကမ္မန်ကိုသာ ဗောလကွန်၏ အိမ်ထဲသို့ ရှေ့ဆောင်
ပြီး ခေါ်ခဲ့ပေသည်။

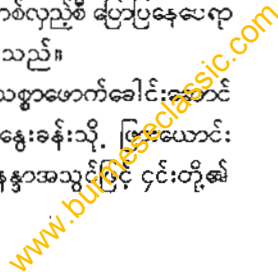
နှင်းကေသရာမှာလည်း အရီးဘုရား သီရိမာလာအား ခရီးတရံသာ
အဖမ်းကြည့်လိုက်ပြီး မိမိက စတင်၍ နှုတ်ခွန်းဆက်ရမည်ကို ခမ္ဘာသလိုလိုနှင့်
နှိုးတိုးရှုန်တန် ဖြစ်နေရာမှ သီရိဗြတ်ကမ္မန်၏ နောက်မှ ဣန္ဒြေရရ မျက်လှာ
ပြီး ဗောလကွန်၏ အိမ်ထဲသို့ လိုက်လာခဲ့ပေသည်။

အိမ်ထဲသို့ ရောက်သောအခါ ဗိုလ်မင်းဗြတ်ဇေနှင့် သီရိဗြတ်ကမ္မန်အား
ကွပ်ပျစ်ပေါ်၌ နေရာချထားပြီး အိမ်ရှင် ဗောလကွန်၏ဇနီး တလထော်ကို ခေါ်၍
အဖမ်း ဆေး လက်ဖက်များဖြင့် ဧည့်ခံနေပေသည်။ သီရိမာလာထိပ်ထား
သခင်မမှာလည်း သီရိဗြတ်ကမ္မန်တို့နှင့်အတူ ကွပ်ပျစ်ပေါ်တွင် ဝိုင်းထိုင်လိုက်ရာ
နှင်းကေသရာသည် အရီးဘုရား သီရိမာလာ အနီးတွင် ကျုံ့ကျုံ့ကလေး
ထိုင်ထိုင်လိုက်သည်။

'ကဲ တွမ်း ဆေး လက်ဖက် သုံးဆောင်ရင်း ရှင်စောပု ဘုရင်မကြီးကို
ကွပ်ကြံဖို့ အကြံအစည် ပျက်ပြားသွားရေးအတွက် စစ်သည်တော်ကြီးနဲ့
ဗိုလ်မင်းဗြတ်ဇေတို့ ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်ခဲ့တာ ဘယ်အခြေအနေကို ရောက်နေပြီ
လဲလို့ သခင်မကို ရှင်းပြစမ်းပါဦး'

သီရိမာလာထိပ်ထားသခင်မက စကားစလိုက်ရာ သီရိဗြတ်ကမ္မန်နှင့်
ဗိုလ်မင်းဗြတ်ဇေတို့သည် ဘုရင်မကြီးအား လုပ်ကြံရန် ဆောင်းတူးမြို့စားလေး
ညွှန်အိမ်နှင့် နှင်းကေသရာတို့အား ဓားစာခံများအဖြစ်ထားရှိကာ ဝညားအိမ်နှင့်
နှင်းကေသရာတို့ကို အကာအကွယ်ယူ၍ သစ္စာဖောက်များက တိတ်တဆိတ်
ပြုလုပ်ခဲ့ပုံများနှင့်တကွ ၎င်းတို့၏ အကြံအစည် ပျက်ပြားသွားစေရေးအတွက်
သီရိဗြတ်ကမ္မန်က မကြာမီကမှ အကျဉ်းထောင်က လွတ်လာသည့် ကြေးစား
စစ်သည်တော်ဟန် ဆောင်၍ နှင်းကေသရာထံ ရောက်ရှိလာခဲ့ပုံ၊ ဗိုလ်မင်းဗြတ်ဇေနှင့်
ဦး၏ နောက်လိုက်ငယ်သားများက လူစုခွဲ၍ ဆောင်းတူးမြို့ ပတ်ဝန်းကျင်ဒေသ
သို့ မသိမသာ ရောက်ရှိလာပြီး ဗိုလ်မင်းဗြတ်ဇေက အင်းဝမှ စေလွှတ်လိုက်
သည့် သစ္စာဖောက် မင်းနန္ဒာအသွင်ဖြင့် သစ္စာဖောက်များကို အတွင်းမှ ပူးသတ်
ပြုလုပ်မှုကို သီရိဗြတ်ကမ္မန်နှင့် ဗိုလ်မင်းဗြတ်ဇေတို့က တစ်လှည့်စီ ပြောပြနေပေရာ
နှင်းကေသရာသည် တအံ့တဩ နားထောင်နေမိပေသည်။

သီရိဗြတ်ကမ္မန်နှင့် ဗိုလ်မင်းဗြတ်ဇေတို့က သစ္စာဖောက်ခေါင်းဆောင်
အား မြို့စားလေး စံအိမ်တော်ရှိ လျှို့ဝှက်ဆွေးနွေးခန်းသို့ ပြုစုယောင်း
ဆောင်ပြီး ဗိုလ်မင်းဗြတ်ဇေက သစ္စာဖောက် မင်းနန္ဒာအသွင်ဖြင့် ၎င်းတို့၏

အကြံအစည် မှန်သမျှ အတွင်းကျကျ သိအောင် စုံစမ်းထောက်လှမ်းခဲ့ပုံ၊ သူ့
ဘောက်များအား ပြေးပေါက်မရှိအောင် ဝိုင်းဝန်းပိတ်ဆို့ပြီး လက်ရဖမ်းဆီးခဲ့ပုံ
များနှင့်တကွ သူ့ဖောက် ခေါင်းဆောင်တစ်ဦးဖြစ်သော သမိန်တိဿကုမ္ပဏီ
ဗိုလ်မင်းမြတ်အား ခုခံသဖြင့် အသေဖမ်းဆီးလိုက်ရပုံများကို ရှင်းပြလိုက်သော
အခါ သီရိမာလာ ထိပ်ထားသခင်မ၏ မျက်နှာမှာ သိသိသာသာ ကြည့်လင်၍
လာခဲ့ပေသည်။

နှင်းကေသရာမှာမူ ဘုရင်မကြီးအား လုပ်ကြံရန် အကြံအစည်နှင့်
ပတ်သက်၍ အရိုးဘုရား သီရိမာလာ ထိပ်ထားသခင်မသည် အတော်ထင်
အတွင်းကျကျ သိရှိထားသည်ကို သိရသောအခါ များစွာ အံ့အားသင့်မိပေသည်။
ဘုရင်မကြီးအား လုပ်ကြံရန် အကြံအစည် ပျက်ပြားသွားစေရန် သီရိမြတ်ကုမ္ပဏီ
နှင့် ဗိုလ်မင်းမြတ်အတို့ ဦးဆောင်ပြီး ရွပ်ရွပ်ရွံ့ရွံ့ စွန့်စွန့်စားစား ဆောင်ရွက်လျက်
ရှိသည်ကိုပါ သီရိမာလာ ထိပ်ထားသခင်မ ကောင်းစွာ သိသည်ကို နှင်းကေသရာ
သိမြင်လာသောအခါ မိမိ မသိသား ဆိုးဝါးခဲ့သည်ကို လည်းကောင်း၊ သီရိမြတ်
ကုမ္ပဏီ အပေါ်တွင် မိမိ အကြိမ်ကြိမ် အနှင်လှဲများခဲ့သည်ကို လည်းကောင်း
ယူကျုံးမရ ဖြစ်မိပေသည်။

'ဘုရင်မကြီးကို လုပ်ကြံဖို့ အကြံအစည်နဲ့ ပတ်သက်ပြီး အရိုးဘုရား
အတွင်းအပြင်သိနေတာကို တူမတော် လုံးဝ မရှိပဲစားမိဘူး။ အရိုးဘုရား
ဒါလောက်တောင် သိတော်မူလိမ့်မယ် မထင်ဘူး'

နှင်းကေသရာသည် သီရိမာလာ ထိပ်ထားသခင်မအား မရဲဘဲ
ကြည့်လိုက်ပြီး မဝံ့တဝံ့ ပြောလိုက်သည်။

'အရိုးဘုရား သိနေတာ ကြာပါပြီ။ တူမတော်သာ ငါ မြို့စားကြီး
သမီးဦး ရတနာပုံဆိုပြီး မာန်မာန်တွေ ဖုံးလွှမ်းနေပြီး နားနဲ့မျက်စိကို ပိတ်
လို့ ဘာမှ မသိတာ။ တူမတော်တို့ မောင်နှမကို အကာအကွယ် ပေးသော
စစ်သည်တော်ကြီးကိုတောင် ရန်သူထင်ပြီး တူမတော် ရန်လုပ်နေသေးတာ
မဟုတ်လား။ တူမတော်မောင်ရော တူမတော်ပါ နှစ်ယောက်လုံး တစ်ယောက်
အသုံးမကျဘူး'

သီရိမာလာ ထိပ်ထားသခင်မသည် ပြောစရာရှိလျှင် မညှာ
ပြောတတ်သူဖြစ်၍ တူမတော်အား မျက်စောင်းတစ်ခဲနှင့် ပြောချလိုက်သော
အခါ

'သခင်မကြီး ထင်သလို မဟုတ်ပါဘူး။ သခင်မကြီးရဲ့ တူမတော်
အမြင်မှန် ရနေပါပြီ'

သီရိမြတ်ကုမ္ပဏီက နှင်းကေသရာ မျက်နှာညှိုးသွားသည်ကို မြင်ရ
သောအခါ ကြားမှဝင်ပြီး နှင်းကေသရာအား အကာအကွယ် ပေးလိုက်သည်။
'တော် တော်၊ စစ်သည်တော်ကြီး ဘာမှဝင်ပြီး ဆင်ခြေမပေးပါနဲ့။
သခင်မရဲ့ တူမတော်အကြောင်း သခင်မ သိလို့ ပြောနေတာ။ မိတ်ဆွေကို ရန်သူ
ထင်ပြီး ရန်သူကို မြှောက်စားတဲ့ မိန်းမ။ ဒီမှာ နှင်းကေသရာ၊ ညည်းရဲ့ ခမည်း
တော်ကို ဘယ်သူ လုပ်ကြံသလဲဆိုတာ ညည်း ရိပ်စားမိရလား။ ညည်းရဲ့
ခမည်းတော်ကို လုပ်ကြံရုံတင် မဟုတ်ဘူး၊ ညည်းရဲ့မောင်တော် ဧညာအိမ်ကို
လုပ်ကြံပြီး မြို့စားရဲ့ရာထူး ဆက်ခံဖို့ ကြိုးစားနေတဲ့ တိရစ္ဆာန်ထောင်ထွဲ
ညည်းတို့က လူကောင်း ထင်ပြီး လက်ခံထားတယ်။ ညည်းတို့ မောင်နှမထောင်
ခိုက်မိတာ ရှိသေးရဲ့လား'

သီရိမာလာ ထိပ်ထားသခင်မသည် ထုံးစံအတိုင်း စိတ်ထဲရှိသမျှ
အိတ်သွန်ဖာမှောက် သွန်ထုတ်လိုက်ရာ နှင်းကေသရာမှာ စိတ်ထဲ တုန်လှုပ်
သွားပေသည်။

'တူမတော် ဘာမှ မသိရပါလား။ ခမည်းတော်ကို လုပ်ကြံတာ ဘယ်သူ
များပါလဲ။ တူမတော် အသည်းထိတ်လိုက်တာ'

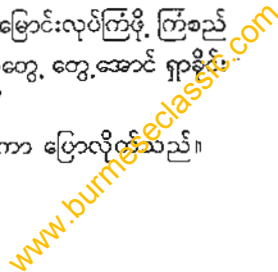
'ခုမှ အသည်းထိတ်နေ။ ညည်းရဲ့ ခမည်းတော်ကို လုပ်ကြံတဲ့ လက်သည်
အရားခံဟာ တခြားမဟုတ်ဘူး။ ရသမျှနဲ့ ရောင့်ရဲတင်းတိမ်တယ် ဆိုပြီး စိပ်ပုတီး
ထည့်ပင်းမှာ စွပ်ထားတဲ့ ညည်းမောင်တော်ဝမ်းကွဲ မင်းသိဒ္ဓတ်ဆိုတဲ့ ခွေး
တိရစ္ဆာန်ကောင်ပေါ့'

သီရိမာလာထိပ်ထားသခင်မက စိတ်လိုက်မာန်ပါ ပြောချလိုက်ရာ
နှင်းကေသရာမှာ မိမိ၏ နားကိုပင် မယုံနိုင်အောင် ဖြစ်သွားပြီး ဆောက်တည်ရာ
အရပ်အောင် ထိတ်လန့်တုန်လှုပ် သွားပေသည်။

'ဘုရား .... ဘုရား၊ ဘုရား ကယ်တော်မူပါ'
'ခုမှ ဘုရား တ နေလို့ ဘာအကြောင်းထူးဦးမှာလဲ'
'မင်းသိဒ္ဓတ် ဒါလောက် အကြံပက်စက်လိမ့်မယ်လို့ တူမတော်ဖြင့်
အံ့အိုင်အောင် ဖြစ်ရတာပဲ'

'မယုံမရှိနဲ့၊ အရိုးဘုရားဆီမှာ ခိုင်လုံတဲ့ သက်သေအထောက်အထား
ရထားပြီးပြီ။ စစ်သည်တော်ကြီးကိုတောင် ချောင်းမြောင်းလုပ်ကြံဖို့ ကြံစည်
ကြသေးတယ်။ ဒါကိုသိလို့ စစ်သည်တော်ကြီးကို မတွေ့ တွေ့အောင် ရှာခိုင်း
ပေးသခင်မဆီကို လွှတ်လိုက်ဖို့ အမိန့်ပေးထားတာ'

သီရိမာလာ ထိပ်ထားသခင်မက မဲ့ကာရွဲ့ကာ ပြောလိုက်သည်။

'ကျွန်တော့်ကို လုပ်ကြံဖို့ ကြံစည်ခဲ့တာကတော့ တစ်ကြိမ်မက...
မင်းသိဒ္ဓတ်ရဲ့ အကြံအစည် ဖြစ်ရမယ်ဆိုတာ ကျွန်တော် ရိပ်စား...
တယ်။ ဒါပေမဲ့ သက်သေအထောက်အထားကို မရခဲ့ဘူး'

သီရိဗြတ်ကမ္မန်က ဝင်ပြီး ပြောလိုက်သည်။

'သခင်မဆီမှာ သက်သေခံ အထောက်အထားတွေ ရှိပါတယ်...
စစ်သည်တော်ကြီးကို လုပ်ကြံဖို့ သမိန်စက္ကဝေါကိုယ်တိုင် မင်းသိဒ္ဓတ်ရဲ့...
သည်တော် စောနုသိန်ကို အမိန့်ပေးနေတာ ဒေါ်အိုဇာရဲ့ နားနဲ့ဆတ်ဆတ်...
ကြားခဲ့ရတယ်။ ဒါကြောင့် စစ်သည်တော်ကြီးကို ချက်ချင်း အရှာခိုင်းတာ...'

'သမိန်စက္ကဝေါကိုယ်တိုင် အမိန့်ပေးတာ သေချာပါသလား'

သီရိဗြတ်ကမ္မန်က ပြန်မေးလိုက်သည်။

'မသေချာဘဲ ဒေါ်အိုဇာက ပင်ပန်းခံပြီး လာပြောပါ့မလား။ စစ်သည်...
တော်ကြီး အတွက်ဆိုရင် ဒေါ်အိုဇာ အသေတောင် ခံရတယ်။ ဒါကို စစ်သည်...
တော်ကြီး အသိ မဟုတ်လား။ ဒေါ်အိုဇာ ပြောတာကို စစ်သည်တော်ကြီး...
ဘူးလား'

'ယုံပါတယ်'

'စစ်သည်တော်ကြီးကို မင်းသိဒ္ဓတ်ရဲ့ လေးသည်တော် စောနု...
ကောင်းကောင်းမှတ်မိပုံ မပေါ်ဘူး။ ဒါပေမဲ့ စစ်သည်တော်ကြီးဟာ လိမ္မော်...
အင်္ကျီကို အမြဲတမ်းလိုလို ဝတ်ဆင်လေ့ရှိတာကို သိထားပြီးတော့ ကိုးသ...
သံဇာကိုလည်း အမြဲတမ်း လွယ်ထားလေ့ရှိတယ် ဆိုတာကိုပါ သိတယ်။ စစ်သည်...
တော်ကြီး လိမ္မော်ရောင်အင်္ကျီ ဝတ်ဆင်မိမှာစိုးလို့ ဒေါ်အိုဇာက စစ်သည်တော်...
ရဲ့ အခန်းထဲ ဝင်ရောက်ပြီး စစ်သည်တော်ကြီးရဲ့ လိမ္မော်ရောင် အင်္ကျီမှန်...
မွှေနှောကိစ္စဖြင့် ယူလာခဲ့တယ်'

သီရိမာလာထိပ်ထားသခင်မက အားလုံးရှင်းပြရင်း ဒေါ်အိုဇာ...
လာသည့် အဝတ်ထုပ်ကို ပြလိုက်ရာ သီရိဗြတ်ကမ္မန်မှာ ဒေါ်အိုဇာ အ...
ကျေးဇူးတင် မဆုံးနိုင်အောင် ဖြစ်သွားပေသည်။

'ဒေါ်အိုဇာ ပြောပြချက်အရ ဆိုရင် စစ်သည်တော်ကြီးကိုလည်း...
သစ်ပင်ပေါ်ကနေပြီး အဆိပ်လူးမြားနဲ့ ချောင်းမြောင်းပစ်ခတ်တာ လုပ်ကြံသတ်...
ဖို့ အမိန့်ပေးနေသံကို ကြားရကြောင်း သိရတယ်။ ကံကော်မြိုင် တောတန်း...
စစ်သည်တော်ကြီး မကြာခဏ လာလေ့ရှိတယ် ဆိုတာကို သူတို့ သိပုံ ရ...
သီရိမာလာ ထိပ်ထားသခင်မက ဒေါ်အိုဇာထံမှ ကြားသိရုံတို...
ပြလိုက်သည်။

'ကျွန်တော့်ကို ချောင်းမြောင်းပြီး အဆိပ်လူးမြားနဲ့ပစ်ခတ်ဖို့ ကြိုးစား...
ခြင်းမယ် ဆိုတာတော့ ကျွန်တော် ကြိုတင်ကာ သိထားပြီဆိုပါပြီ။ ဝထမအကြိမ်...
လုပ်ကြံဖို့ ကြိုးစားခဲ့တုန်းက သိသိကလေး လွဲသွားတာကို သူတို့ အခဲကျောမှာ...
သူတို့ဘူး။ အဲဒီအကြိမ်တုန်းကသာ နှင်းကေသရာ အသံမြေရုဏ် လက်သည့်...
ရောင်းခံကို ကျွန်တော် လက်ရ ဖမ်းဆီးရမိနိုင်ပါတယ်'

သီရိဗြတ်ကမ္မန်က ပြန်ပြောလိုက်ရာ နှင်းကေသရာမှာ ထိုနေ့ နံနက်...
က အဖြစ်အပျက်များကို မျက်စိထဲတွင် မြင်ယောင်လာကာ မိမိထိုထို...
အပြစ်တင်မိပေသည်။

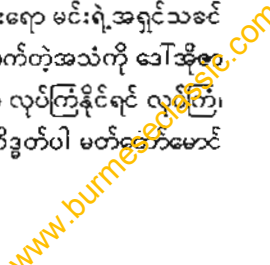
'စစ်သည်တော်ကြီး ပြောတဲ့အတိုင်း မှန်သလား'

သီရိမာလာသခင်မက နှင်းကေသရာအား မေးလိုက်ရာ နှင်းကေသရာ...
ခေါင်းညိတ်ကာ ဝန်ခံလိုက်ပေသည်။

'ကဲ အဲဒီနေ့က အဖြစ်အပျက်ကို ပြောပြစမ်းပါဦး'

သီရိမာလာသခင်မက တောင်းဆိုလိုက်ရာ သီရိဗြတ်ကမ္မန်သည်...
အိပ်ခန်းထဲသို့ နှင်းကေသရာ၏ လက်ရေးနှင့် စာတစ်စောင် ရောက်ရှိ...
ထဲမှ စ၍ ဤစာအရ ကံကော်မြိုင်တောတန်းဘက်သို့ ဆင်းလာခဲ့စဉ် မိမိအား...
နားလှုံးစွပ်ထားသူ တစ်ဦးက ခူးလေးနှင့် ချောင်းမြောင်းပစ်ခတ်ခဲ့ရာ၊ အချိန်မီ...
ချောင်းပေးလိုက်သဖြင့်သာ သိသိကလေး လွဲသွားပြီး အနီးရှိ သစ်ပင်တွင်...
တော် စိုက်ဝင်သွားပုံများကို ပြောပြပြီး သီရိဗြတ်ကမ္မန်က မြားထိမှန်သည့်...
သွင်ဖြင့် ရန်သူအား ချောင်းမြောင်းဖမ်းဆီးရန် အသင့် စောင့်နေစဉ် နှင်းကေ...
သရာက မိမိအား လှမ်းခေါ်လိုက်သဖြင့် ရန်သူ ထွက်ပြေး လွတ်မြောက်သွားပုံ...
သီရိဗြတ်ကမ္မန်က ရှင်းပြနေပေသည်။

ညည်းကို အတော်ပြုတ်မွေတယ်။ ကဲ ဒါကို အသာထားပြီး မင်းသိဒ္ဓတ်...
လေးသည်တော် စောနုသိန်ကို သမိန်စက္ကဝေါ ခြိမ်းခြောက်ပုံ ပြောပြဦး...
မတ်တော်မောင် မြို့စားကြီးကို မင်းသိဒ္ဓတ်ရဲ့ အမိန့်အရ လေးသည်...
စောနုသိန် လုပ်ကြံခဲ့ကြောင်း သမိန်စက္ကဝေါ သိတယ်။ ဒါကို သိတဲ့အတွက်...
သည်တော်ကြီးကို တစ်ရက်၊ နှစ်ရက်အတွင်း ကိစ္စတွဲ လုပ်ကြံနိုင်ရင် လုပ်ကြံ...
လုပ်ကြံနိုင်ဘူးဆိုရင် မြို့စားကြီးကို လုပ်ကြံမှုနဲ့ မင်းရော မင်းရဲ့အရှင်သခင်...
သိဒ္ဓိပါ မင်းပြစ်မင်းဒဏ် သင့်စေမယ်လို့ ခြိမ်းခြောက်တဲ့အသံကို ဒေါ်အိုဇာ...
ဆတ်ဆတ် ကြားခဲ့ရတယ်။ စစ်သည်တော်ကြီးကို လုပ်ကြံနိုင်ရင် လုပ်ကြံ...
လုပ်ကြံနိုင်ရင် လေးသည်တော် စောနုသိန်ရော မင်းသိဒ္ဓတ်ပါ မတ်တော်မောင်

မြို့တော်ကြီးကို သတ်မှုနဲ့ မင်းပြစ်မင်းဒဏ်သင့်အောင် သမိန်စက္ကဝေါ လုပ်တယ်

သီရိမာလာက မိမိ၏ အယူအဆကို တင်ပြလိုက်သည်။

'သမိန်စက္ကဝေါ လူ့ပြည်မှာ မရှိတော့ဘူး၊ အဲဒါ ခက်နေတယ်' ဗိုလ်မင်းဗြတ်ကေ ဝင်ပြောလိုက်သည်။

'ဟင် ဟုတ်လား၊ သမိန်စက္ကဝေါ မရှိတော့ဘူး။ ဒီလိုဆိုရင် စစ်သည်

တော်ကြီးရဲ့ လက်ချက်ပဲ ဖြစ်ရမယ်။ သမိန်စက္ကဝေါလို လူယုတ်မာတစ်ယောက်ကို ရှင်းလင်းသုတ်သင်ပစ်လိုက်တဲ့အတွက် စစ်သည်တော်ကြီးကို သကျေးဇူးတင်တယ်။ ကြောင်တစ်လက် ကြွက်တစ်မြို့ ဆိုသလို သမိန်စက္ကဝေါတစ်ယောက် ရှိနေတယ်ဆိုရင် အပြစ်မရှိတဲ့လူတွေ မသေသင့်ဘဲ သေခဲ့ကြတယ်။ သမိန်စက္ကဝေါကို ဘယ်ပုံဘယ်နည်း အဆုံးစီရင်လိုက်သလဲ ဆိုတာ သခင်မကို ပြောပြစမ်းပါဦး'

သီရိမာလာ သခင်မက မေးလိုက်ပြန်သည်။

'နောက်ကျော ဓားနဲ့ထိုးတဲ့နည်းနဲ့ ရှင်းလင်းသုတ်သင်ခဲ့တာ ပါဘူး။ တန်းတူရည်တူ အခွင့်အရေးမှေးပြီး ဓားစွမ်းပြိုင်ခဲ့ကြရာက သီရိမာလာက မွန် အောင်ပန်းဆွတ်ခူးခဲ့တာပါ။ တန်းတူရည်တူ ဆိုတာတောင် ဗြတ်မာမှာ လက်မောင်းက ဒဏ်ရာကြီးနဲ့ ယှဉ်ပြိုင်ရတာ။ ပြီးတော့ ယှဉ်ပြိုင်တဲ့ ကလည်း သမိန်စက္ကဝေါရဲ့ အိမ်ပေါ်မှာပါ။ သမိန်စက္ကဝေါက အစစ အရာရာ အလေးသာ နေပါတယ်'

ဗိုလ်မင်းဗြတ်ကေ ရှင်းပြလိုက်သည်။

ဗြတ်ကမ္မန် ဗြတ်ကမ္မန်၊ မင်းစွမ်းရည်သတ္တိကို သခင်မ ချီးကျူးတင်မေးရေးလုံရေးမှာ ဘယ်သူ့ကိုမှ ဗိုလ်မထားဘဲ ပွဲတိုင်းမှာ အောင်ပွဲခံလာခဲ့တဲ့ သမိန်စက္ကဝေါကို စစ်သည်တော်ကြီး အနိုင်ယူခဲ့တာ သခင်မ ချီးကျူးတင်မေးတဲ့မတော် နှင်းကေသရာကို လူယုတ်မာရဲ့ လက်တွင်းက မှဲ့တစ်ပေါက် စေရဘဲ ကယ်တင်လာခဲ့တဲ့ အတွက်လည်း ကျေးဇူးတင်လို့ မဆုံးပါဘူး။ နှင်းကေသရာ၊ ညည်း ကျေးဇူးကန်းလှချည်လား။ မင်းတို့ မောင်နှမကို မင်းဒဏ် သင့်ရမယ့်ဘေးက ကယ်တင်ခဲ့ရုံ မကဘူး၊ လူယုတ်မာ သမိန်စက္ကဝေါရဲ့ လက်ခုပ်တွင်းက ကယ်တင်ခဲ့တဲ့ ကျေးဇူးတရားတွေကို ထောက်ထားဝင်သည်တော်ကြီးကို ကန်တော့လိုက်'

သီရိမာလာ ထိပ်ထားသခင်မသည် နှင်းကေသရာဘက်သို့ ထွက်ခွာအမိန့်ပေးလိုက်ပြန်သည်။

'အို အရီးဘုရားကလဲ'

နှင်းကေသရာက ရှက်စနိုးသည့် အမူအရာဖြင့် ပြန်ပြောလိုက်သည်။

'ဘာလဲ၊ လူရှေ့သူရှေ့မှာ ကန်တော့ရမှာ ရှက်သလား'

သီရိမာလာသခင်မက မျက်နှာထိ မျက်နှာထားနှင့် ပြောလိုက်သည်။ 'မဟုတ်ရပေါင်ပါ'

'ဘာ မဟုတ်ရပေါင်ပါလဲ၊ ဒီမှာ နှင်းကေသရာ ညည်းအကြောင်း

အရီးဘုရား မသိဘူး ထင်လို့လား။ လူရှေ့သူရှေ့ကျတော့ မခုတ်တတ်တဲ့ ညည်းအကြောင်း သူတော်လုပ်ပြီး ကွယ်ရာကျတော့ စစ်သည်တော်ကြီးရဲ့ နောက်ထို ညည်းကပဲ တကောက်ကောက် လိုက်နေတယ် မဟုတ်လား'

'ညည်းကိုညည်း အပေါ်စားမိန်းမ မှတ်နေသလား။ ညည်းဟာ

အိမ်ထဲမှာ ခြံစားကြီးရဲ့ သမီးတော်။ လက်ရှိ မြို့စားလေးရဲ့ အစ်မတော်ပါ။ မိန်းမရှိ၊ ယာမရှိ၊ ပစ္စည်းမရှိ၊ အခြေအနေမရှိ၊ ခြေသလုံး အိမ်တိုင်ထူနေတဲ့ ဘဝကြားမြက်ပေါက် အညတရ စစ်သည်တော်ကိုမှ ညည်း ကြိုက်ချင်ပလေတယ်'

သီရိမာလာသခင်မသည် ဗိုလ်မင်းဗြတ်ကေ အား မျက်စိတစ်ဖက်မှိုတ် မှိုတ်ပြီး တူမတော် နှင်းကေသရာအား မွဲကာရွံ့ကာဖြင့် ဟန်လုပ်ပြီး မာန်မဲမဲနေသည်။

'အရီးဘုရား ထင်သလို မဟုတ်ရကြောင်းပါ'

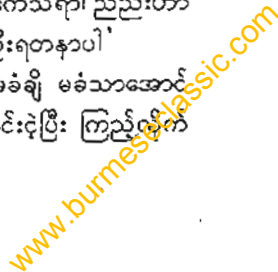
'ဘာမဟုတ်ရမှာလဲ၊ ညည်းရဲ့ အမူအရာကို ငါ အကဲခတ်နေတာ

အပြစ်ရှိ၊ ခုလည်းပဲ ညည်းတို့ ငါ့ဆီကို ရောက်လာတဲ့ အချိန်ကစပြီး ညည်းရဲ့ နှင်းကေသရာကို ငါ သတိထားပြီး ကြည့်နေတာ။ ညည်းရဲ့ မျက်စိက စစ်သည်တော်ကြီးဆီမှာ ချည်းပဲ။ ဒီမှာ နှင်းကေသရာ၊ ညည်း မှန်မှန်ပြောစမ်း၊ စစ်သည်တော်ကြီးကို မေတ္တာသက်ဝင်နေတယ် မဟုတ်လား'

သီရိမာလာသခင်မက နှင်းကေသရာထံမှ စကားရအောင် တောင်းဆိုသည်။ သို့ရာတွင် နှင်းကေသရာသည် တစ်စုံတစ်ရာ အဖြေမပေးဘဲ နှင်းကေသရာကို မျက်နှာပိုးသတ်၍ နေပေသည်။

'ဆိတ်ဆိတ်နေတာဟာ ဝန်ခံတာပဲ။ ဒီမှာ နှင်းကေသရာ၊ ညည်းဟာ ညည်းတရ မဟုတ်ဘူး။ ဆောင်းတူးမြို့စားကြီးရဲ့ သမီးဦးရတနာပါ'

သီရိမာလာ သခင်မက နှင်းကေသရာအား မခံချို မခံသာအောင် ပြောလိုက်ရင်း ဗိုလ်မင်းဗြတ်ကေကို မသိမသာ စောင်းငဲ့ပြီး ကြည့်လိုက်

'ထိပ်ထားသခင်မ ရွှေနားဆင်တော်မူပါ။ သီရိဗြတ်ကမ္မန်ဟာ ထိပ်ထားသခင်မ မိန့်တော်မူသလို အုတ်ကြားမြက်ပေါက် ကြေးစားစစ်သည်တော် မဟုတ်ကြောင်းပါ။ မျိုးရိုးဇာတိ အားဖြင့်လည်း သူရဲကောင်းမျိုးရိုး ကြောင့်ပါ။ သီရိဗြတ်ကမ္မန်၏ စွမ်းရည်သတ္တိကို ရှင်စောပု ဘုရင်မကြီး ကိုယ်တော်တိုင် သိရှိတော်မူပါသဖြင့် ဆုတော်လာဘ်တော်များ ပေးသနားတော်မူခဲ့သည့်အပြင် ဗိုလ်မှူးကြီးရာထူးနှင့်ပင် ချီးမြှင့်မြောက်စားတော် မူခဲ့ဖူးကြောင်းပါ။ မြို့များ၊ ရွာများကို အပိုင်စား ပေးသနားခြင်းလည်း ခံရကြောင်း သို့ရာတွင် သီရိဗြတ်ကမ္မန်မှာ စစ်သားကောင်းပီသစွာ ဆုတော်လာဘ်တော်များကို လက်မခံ၊ ရာထူးစည်းစိမ်ကိုလည်း မက်မောခြင်းမရှိဘဲ အညွှန်စစ်သည်တော်အဖြစ် ဘုရင်မကြီးနှင့် နိုင်ငံတော်ရဲ့ တာဝန်ကို အသက်နဲ့ ဝေပေးရုံပဲ ရွပ်ရွပ်နဲ့ ဆောင်ရွက်နေခြင်း ဖြစ်ကြောင်းပါ။ စစ်သားကောင်းတို့ မည်သို့ ဆုတော်လာဘ်တော်များကို မမျှော်လင့်။ ရာထူးစည်းစိမ်ကိုလည်း မစင်တော်မူဘဲ ကဲ့သို့ စက်ဆုပ်ရွံရှာသူများ ဖြစ်ကြောင်းပါ။ နိုင်ငံတော်အတွက် အသက်နဲ့ တာဝန်ထမ်းရွက်ခွင့် ရခြင်းသည်ပင်လျှင် အမွန်မြတ်ဆုံးသော ဆုကြီးလာသဖြင့် ဖြစ်သည်ဟု နှလုံးပိုက်ထားသူများ ဖြစ်ကြောင်းပါ။ သီရိဗြတ်ကမ္မန်မှာ စစ်သားကောင်းတစ်ယောက် ဖြစ်ကြောင်းပါ။ ယောက်ျားတို့ဘုန်း လက်ဆိုင်သည့်စကား ရှိကြောင်းပါ။ သီရိဗြတ်ကမ္မန်မှာ လက်ရုံးရည်၊ နှလုံးရည် ပြည့်ဝသော ယောက်ျားကောင်းတစ်ယောက် ဖြစ်ကြောင်းပါ။ ယောက်ျားတို့ လူရည်ရွှန်က ကောင်းကင်တမ္မတ် ကြယ်ကိုဆွတ်လည်း မလွတ်စတမ်း ရှိဆီ ဆိုတဲ့စကားပုံ ရှိကြောင်းပါ။ လက်ရုံးရည်၊ နှလုံးရည်တို့နှင့် ပြည့်စုံတဲ့ ယောက်ျားကောင်းတစ်ယောက် ဖြစ်တဲ့အတွက် နှင်းကေသရာလို မြို့စားသမီး မဆိုဘဲ ဘုရင်မကြီးမှာ သမီးတော်တစ်ပါး ရှိနေသေးလျှင် ဘုရင်မကြီး၏ သမီးနှင့်ပင် ထိုက်တန်သူ ဖြစ်ကြောင်းပါ'

ဗိုလ်မင်းဗြတ်ဇက သီရိဗြတ်ကမ္မန်အား အမွမ်းတင်ပြီး ပြောလိုက်သည့် သီရိဗြတ်ကမ္မန်မှာ မျက်နှာမထားတတ်အောင် ဖြစ်သွားပေသည်။

'ငါ့ဗြတ်ဇ လေ့လာလိုရသလောက် မကွယ်မထောက်ဘဲ လေ့လာရမယ်ဆိုလျှင် သီရိဗြတ်ကမ္မန်အပေါ်တွင် နှင်းကေသရာ မေတ္တာသင်္ကေတ သလို သီရိဗြတ်ကမ္မန်ကလည်း နှင်းကေသရာအပေါ်မှာ မေတ္တာသက်ဝင်စွာ ရှိသည်ကို လေ့လာမိကြောင်းပါ။ သို့ရာတွင် နှင်းကေသရာသည် နှင်းကေသရာ ဖြစ်၍ နှင်းကေသရာ ပီသစွာ နှင်းကေသရာ၏ နှလုံးသားတွင် ကိန်းအောင် ရှိသော မေတ္တာဓာတ်ကို မာန်မာနတရားများဖြင့် ဖုံးအုပ်ထားသဖြင့်

နိဗ္ဗာန်သံဃာ သီရိဗြတ်ကမ္မန်မှာလည်း သီရိဗြတ်ကမ္မန်သာ ဖြစ်နေခြင်းသာ ဖြစ်ကြောင်းပါ။ သီရိဗြတ်ကမ္မန်မှာလည်း သီရိဗြတ်ကမ္မန်သာ ဖြစ်၍ သီရိဗြတ်ကမ္မန် ပီသစွာ သီရိဗြတ်ကမ္မန်ရဲ့ လမ်းစဉ်နဲ့အညီ ...'

ဗိုလ်မင်းဗြတ်ဇ၏ စကားမဆုံးမီ သီရိဗြတ်ကမ္မန်လည်း လက်ဝါးကား ခြောက်သည်။

'တော်ပါတော့ တော်ပါတော့။ ဒါတွေကို သခင်မ အားလုံး သိပါတယ်။ သခင်မ သိနေတာ ကြာပါပြီ။ စစ်သည်တော်ကြီးရဲ့ မျိုးရိုးဇာတိနဲ့ စွမ်းရည်သတ္တိ နဲ့ သခင်မ ကောင်းကောင်းကြီး သိပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ တူမတော် နှင်းကေသရာရဲ့ နှလုံးများက ဖွင့်ဟဝန်ခံတာကို ကြားချင်လို့ နှင်းကေသရာ မခံချင်တော့ဘဲ စစ်သည်တော်ကြီးကို နှစ်ရွေးသားမတန်အောင် နှိမ့်ချပြီး ပြောလိုက်တာပါ။ တူမတော်နဲ့ မတူလို့၊ မတန်လို့ မဟုတ်ပါဘူး။ သခင်မ အနေနဲ့လည်း သဘောတူရာ မရှိပါဘူး။ သဘောတူ ကြည့်ဖြူပါတယ်။ စစ်သည်တော်ကြီးနဲ့ တူမတော် နှင်းကေသရာဟာ ရွှေနဲ့မြ နေနဲ့လလို ရှေ့သွားနောက်လိုက် ညီတာကို သခင်မ သိပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဒါပေမဲ့'

သီရိဗြတ်ကမ္မန်လည်း စကားကို ဆုံးအောင် မပြောဘဲ ဖြတ်ထားပြီး သက်ပြင်းရှည်ကြီး မှုတ်ထုတ်လိုက်သည်။

'ခက်တယ် ခက်တယ်။ သခင်မ ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ပြောရမှန်းတောင် သိဘူး'

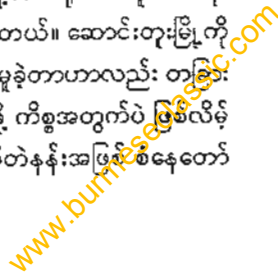
သီရိဗြတ်ကမ္မန် ထိပ်ထားသခင်မက ညည်းညည်းညူညူ ပြောဆိုပြန်သည်။ ပြီးမှတစ်ဖန် နှင်းကေသရာဘက်သို့ လှည့်၍ နှင်းကေသရာ၏ အမူအရာကို အကဲခတ်နေပြန်သည်။

'ဒီမှာ နှင်းကေသရာ၊ ရှင်စောပုဘုရင်မကြီးက တူမတော်ကို သမီးတော် နှင်းလို ချစ်မြတ်နိုးတော်မူတယ် ဆိုတာကို သိတယ် မဟုတ်လား'

သီရိဗြတ်ကမ္မန်လည်း ထိပ်ထားသခင်မက တူမတော်အား မေးလိုက်သည်။

'တူမတော် အသိဖြစ်ကြောင်းပါ။ တူမတော် အနေနဲ့လည်း ဘုရင်မကြီး မယ်တော်အရင်းကဲ့သို့ ချစ်မြတ်နိုးပြီး လေးစားကြည့်ညိုကြောင်းပါ'

'တူမတော်ကို ရှင်စောပုဘုရင်မကြီးက သူ့ရဲ့လက်ရုံးတစ်ဆူ အားကိုးစွာ မြို့စားတစ်ဦးနဲ့ နေရာချထားဖို့ စီစဉ်နေတယ်။ ဆောင်းတူးမြို့ကို နှင်းကေသရာ တိုင်းခန်းလှည့်လည်တော်မူဖို့ စီစဉ်တော်မူခဲ့တာဟာလည်း တခြား ဖြစ်ကြောင်း မဟုတ်ဘူး။ တူမတော်ကို နေရာချထားဖို့ ကိစ္စအတွက်ပဲ ဖြစ်လိမ့်။ ဒါကြောင့် တူမတော်ရဲ့ စံအိမ်တော်ကို ယာယီတဲနန်းအဖြစ် စီစဉ်နေတော်မူတာပါ။

၆၃၁

အဲဒါနဲ့ ခြေတောက်၊ ဘုရင်မကြီးရဲ့ အလိုတော်ကို ဆန့်ကျင်လို့ မဖြစ်ဘူး။ တူမတော်
သဘာထားဟာ ဘယ်လိုလဲ။ ဒါကို ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြောစမ်းပါဦး။

သီရိမာလာထိပ်ထားသခင်မက ဘုရင်မကြီး တိုင်းခန်းလှည့်လည်
နေရန် စီစဉ်ခြင်း၏ အကြောင်းရင်းကို ဖွင့်ဟလိုက်ရာ နှင်းကေသရာမှာ မတော်
သည့် စကားကို ကြားလိုက်ရသဖြင့် ရင်ထဲတွင် ဒိတ်ခနဲ ဖြစ်သွားတော့
ဘုရင်မကြီး၏ အလိုတော်ကို ဆန့်ကျင်ရန် မလွယ်ကူသည်ကိုလည်း နှင်းကေ
စဉ်းစားမိ၍ အကြံအိုက် သွားပေသည်။

'တူမတော်ကို ကျီစယ်တော်မံမူပါနဲ့ ... အရိုးဘုရား'

နှင်းကေသရာ၏ ရင်ထဲတွင် အောင့်သက်သက် ဖြစ်နေရာမှ
စိတ်ကို သိလိုသဖြင့် သီရိမာလာက အကဲစမ်းလိုက်ခြင်း ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု
မိသဖြင့် ပြန်လည် လျှောက်တင်လိုက်ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

'တူမတော်ကို ဘာဖြစ်လို့ ကျီစယ်နေရမှာလဲ။ ဒါဟာ ကျီစယ်
လား။ အရိုးဘုရားသိလို့ ပြောနေတာ။ တူမတော် နှင်းကေရီ ပျောက်သွား
ရာရအောင်အလာ အရိုးဘုရား ရွှေမြို့တော်ကို ဝင်ခဲ့သေးတယ်။ ဘုရင်
ဆီကိုလည်း အစစစားဝင်ခဲ့သေးတယ်။ ဘုရင်မကြီး ကိုယ်တော်တိုင်က တူမ
ကို သူ့ရဲ့ တူတော်မောင် ဖောင်းနင်းမြို့စား သမိန်ဖရနဲ့ နေရာချထားလိုက်
ရှိကြောင်း ဖွင့်ဟမိန့်ကြားတော်မူတယ်။ ဒါကို တူမတော် ဘယ်လို သ
ရသလဲ။ ဘုရင်မကြီးရဲ့ အလိုဆန္ဒအတိုင်း မလိုက်လျောရင် တူမတော်အ
ဘုရင်မကြီး ရွှေစိတ်တော် ခုသွားလိမ့်မယ်'

သီရိမာလာထိပ်ထားသခင်မက မျက်နှာထား တည်တည်ဖြင့်
ရှိလိုက်ရာ နှင်းကေသရာမှာ တစ်စုံတစ်ရာ အဖြေမပေးနိုင်ဘဲ တွေဝေ
နေပေသည်။

'တူမတော်ကို ဘုရင်မကြီးက သမီးတော်အရင်းလို ချစ်မြတ်နိုး
မူတယ်ဆိုတာ တူမတော် သိတယ် မဟုတ်လား။ ချစ်မြတ်နိုးတော်မူ
မြောက်စားတဲ့အနေနဲ့ တူတော်မောင် ဖောင်းနင်းမြို့စား သမိန်ဖရနဲ့
ထားဖို့ စီစဉ်တော်မူတာ။ ဇီကုပ်ပြီး နတ်ပြည်တင်တာကို မြင့်လွန်းတယ်
ခုန်ချချင်သေးသလား'

သီရိမာလာက နှင်းကေသရာ၏ အကဲကို စမ်းလိုက်ပြန်သည်။

'ဒါဟာ ဇီကုပ်ပြီး နတ်ပြည်တင်တာ မဟုတ်ဘူး။ ငရဲပြည်ကို
ခုတာနဲ့ အတူတူပဲ။ မချစ်မနှစ်သက်တဲ့သူနဲ့ အတူတကွ ပေါင်းသင်းနေ
ခြင်းဟာ ဆင်းရဲခြင်းဒုက္ခပဲ မဟုတ်လား။ ဘုရင်မကြီးရဲ့ တူတော်မောင်

ဘုရင်မကြီး ဖြစ်ပေစေ တူမတော် မကြည်ဖြူနိုင်ဘူး။ ဘုရင်မကြီး ရွှေစိတ်တော်
ရင် ခုပ်စေ။ မချစ်မနှစ်သက်တဲ့ လူကိုတော့ မကြည်ဖြူနိုင်ဘူး'

နှင်းကေသရာက စိတ်လိုက်မာန်ပါ ပြန်ပြောလိုက်ရာ သီရိမာလာ
ထိပ်ထားသခင်မသည် တူမတော်၏ အမူအရာကို ကြည့်ရင်း ထိုက်၍ ပြုံးမိ
ပေသည်။

'ညည်း အတော်ခေါင်းမာတဲ့ မိန်းမ၊ သွား ... သွား ... အနီးထဲမှာ
ညည်းရဲ့ ညီမတော် နှင်းကေရီ ရှိတယ်။ နှင်းကေရီဆီကို သွားလိုက်ဦး'

သီရိမာလာက နှင်းကေသရာအား အခန်းထဲသို့ နှင်ထုတ်လိုက်ရာ
နှင်းကေသရာသည် အရိုးဘုရားအား ရိုသေလေးစားသည့် အမူအရာဖြင့် အတွင်း
ခန်းထဲသို့ ဝင်သွားပေရာ သီရိမာလာသည် ဗိုလ်မင်းမြတ်နှင့် သီရိမြတ်ကမ္ဘန်
ဘက် လှည့်၍ မျက်စပစ်ပြရင်း ပြုံးပြလိုက်သည်။ သီရိမြတ်ကမ္ဘန်မှာ
နှင်းကေသရာ၏ ကျောရှင်းသော ကိုယ်ဟန်ကို ငေးစိုက်ကြည့်နေမိပေသည်။

'စစ်သည်တော်ကြီး ဘာငေးနေတာလဲ။ မျက်စိကျွတ်ထွက်လိမ့်မယ်'
သီရိမာလာက ခန်းခနဲ ပြောလိုက်မှ သီရိမြတ်ကမ္ဘန်သည် မျက်လွှာ
ညိုက်ပြီး မျက်နှာပိုး သတ်လိုက်သည်။

'အတော် မိုက်တွင်းနက်တဲ့ တူမတော်။ ဘုရင်မကြီး သနားလို့
မြောက်စားတော်မူတာကို သူကပဲ "မူ" ရတယ် ရိုသေးတယ်'

သီရိမာလာက သီရိမြတ်ကမ္ဘန် မခံချိမခံသာ ဖြစ်သွားအောင် ခန်းခနဲ
ပြောလိုက်ပြန်သည်။

'မူတာ မဟုတ်ပါဘူး။ သူ့စိတ်ထဲမှာ ရှိတာကို ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း
ထုတ်ဖော်လိုက်တာပါ။ ကျွန်တော်တောင် နှင်းကေသရာအပေါ် တစ်ချိန်ထက်
အနီးချိန် ပိုပြီး အထင်ကြီးလာပြီ'

ဗိုလ်မင်းမြတ်က ဝင်ပြီး ထောက်လိုက်သည်။

'ဗိုလ်မင်းမြတ်က အသာနေစမ်းပါ။ ဒီမှာ စစ်သည်တော်ကြီး၊ စစ်သည်
တော်ကြီးရဲ့ သဘောထားကို ပြောစမ်းပါဦး။ စစ်သည်တော်ကြီး ဘာဖြစ်နေ
သလဲ။ စကားမပြော တုကိုဘောနဲ့ အာစေးထည့်ထားသလား အောက်မေ့ရ
တယ်။ ကဲပါ။ စစ်သည်တော်ကြီးရဲ့ သဘောထားကို ပြောစမ်းပါဦး'

သီရိမာလာက ထော့လိုက်ပြန်သည်။

'ဆိတ်ဆိတ်နေလျှင် ထောင်တန်သည်ဆိုတဲ့ စကားပုံ ရှိကြောင်းပါ။
သီရိမြတ်ကမ္ဘန်က မျက်နှာသေကြီးဖြင့် ပြန်ပြောလိုက်သည်။

'ဆိတ်ဆိတ်နေတာဟာ ဝန်ခံတဲ့သဘောပဲ မဟုတ်လား။ တူမတော်

www.burmeseclassic.com

နှင်းကာသရာကို စစ်သည်တော်ကြီး မျက်စိကျနေတယ် မဟုတ်လား။ အသည်း
ထဲလှေမတတ် ချစ်မြတ်နိုးတယ် မဟုတ်လား။ ဟုတ်တိုင်းမှန်ရာကို ဝန်ခံ
'အချစ်အတွက် အသည်းကွဲရမယ်ဆိုရင် ရာဇဝင် ရိုင်းသွားမှာပဲ။
တိုင်းပြည်အတွက်သာ အသက်နဲ့ လဲမယ်။ အချစ်အတွက်တော့ အသည်း
ပါဘူး။ ဒါလောက်တော့ စိတ်ခိုင်ပါသေးတယ်'

သီရိဗြတ်ကမ္မန်က မခံချင်စိတ်ဖြင့် ပြန်ပြောလိုက်သည်။

'စကား စကား ပြောပါများ စကားထဲက ဇာတ်ပြဆိုတဲ့ စကားပဲ။
မဟုတ်လား။ စစ်သည်တော်ကြီးလည်း စကားထဲက ဇာတ်ပြလာပြီ။ စစ်သည်
တော်ကြီး ပြောတဲ့ စကားထဲမှာကို တူမတော် နှင်းကေသရာကို အသည်းကွဲ
မတတ် ချစ်မြတ်နိုးတယ်ဆိုတာ ဝန်ခံထားတဲ့ အဓိပ္ပာယ် ပေါ်လွင်နေတာပဲ။
အချစ်အတွက်တော့ဖြင့် စစ်သည်တော်ကြီး အသည်းမကွဲအောင် စိတ်ထဲ
နိုင်တယ်ဆိုတာ သခင်မ ယုံကြည်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ တူမတော် နှင်းကေသရာ
ဘုရင်မကြီးက သူ့ရဲ့ တူတော်မောင်နဲ့ နေရာချထားဖို့ စီစဉ်တော်မူနေတာပဲ။
သခင်မ ဖွင့်ဟမိန့်ကြားခဲ့စဉ်က စစ်သည်တော်ကြီး အသည်းကွဲလုနီးပါး
ခံစားခဲ့ရတယ်မဟုတ်လား။ သခင်မတို့-မလှည့်စားပါနဲ့။ စစ်သည်တော်ကြီး
မျက်နှာက သက်သေခံနေပါတယ်'

သီရိမာလာက သီရိဗြတ်ကမ္မန်၏စိတ်ကို သိလိုသဖြင့် အကဲခတ်
သည်။ သီရိဗြတ်ကမ္မန်မှာမူ တစ်စုံတစ်ရာ ပြန်မပြောဘဲ မျက်နှာသေ
ခေါင်းငိုက်စိုက်ချထားပေးသည်။

'ဘယ့်နှယ်လဲ သခင်မ ပြောတာ မှန်တယ် မဟုတ်လား။ ထဲ
အသာထားပြီး တူမတော် နှင်းကေသရာကို ဘုရင်မကြီးရဲ့ တူတော်
ရွှေလက်တော်ဆက်ဖို့ စီစဉ်တာကို စစ်သည်တော်ကြီး သဘောတူ
ဘယ်လို သဘောရသလဲ'

သီရိမာလာက သီရိဗြတ်ကမ္မန်ထံမှ စကား မရ ရအောင်
နေပြန်သည်။

'ကျွန်တော်က အိမ်မဲ့ ယာမဲ့ ပစ္စည်းမဲ့ ခြေသလုံး အိမ်တိုင်
အုတ်ကြားမြက်ပေါက် အညတရစစ်သားသာ ဖြစ်ပါတယ်'

သီရိဗြတ်ကမ္မန်က စောစောက သီရိမာလာ ပြောခဲ့သည့်
နှင့် သီရိမာလာအား ပြန်လည်ချေပလိုက်သည်။

'သခင်မ မေးတာကို ဖြေစမ်းပါ။ ထွေးလား ငေါ့လား လုပ်မနေ
စစ်သည်တော်ကြီးရဲ့ သဘောထားကို ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြောစမ်းပါ။

သီရိမာလာက မရမက မေးနေပြန်သည်။
သီရိဗြတ်ကမ္မန်မှာ မည်ကဲ့သို့ အဖြေပေးရမည်ကို စဉ်းစား၍မရသဖြင့်
နှင်းကေသရာကြောက်နေစဉ် အခန်းတံခါး ပွင့်လာပြီး ငှင်းတို့၏ အခန်းထဲသို့
မင်းစည်သူ ဝင်လာသဖြင့် စကားပြတ်သွားပေးသည်။ ထိုခေါ်တူမှု သီရိဗြတ်ကမ္မန်
မှာလည်း နေသာထိုင်သာ ရှိသွားပေးသည်။

'နောင်ကြီး နောင်ကြီး၊ နောင်ကြီးနဲ့ တွေ့ရတာ ဝမ်းသာထိုက်လား'
မင်းစည်သူသည် ဝမ်းသားအားရ နှုတ်ဆက်ရင်း သီရိဗြတ်ကမ္မန်၏
အနီးတွင် ဝင်ထိုင်လိုက်သည်။

မင်းစည်သူမှာ ပိန်ချုံးနေပြီး အသားအရေမှာလည်း ပြုတ်ပြုတ်
ခြစ်နေသည်ကို သီရိဗြတ်ကမ္မန် သတိပြုမိနေသည်။

'ငါလည်း မင်းနဲ့တွေ့ရတာ သိပ်ဝမ်းသာပါတယ်။ ငါဖြင့် မင်းဆေးလိမ့်
မယ်လို့ ထင်နေတာ။ အင်မတန် ကံကောင်းလို့ အသက်ရှင်နေတာ။ မင်းဟာ
အတွက် တမင်သက်သက် ဝင်ပြီး ဓားစာခံနေရတာပဲ'

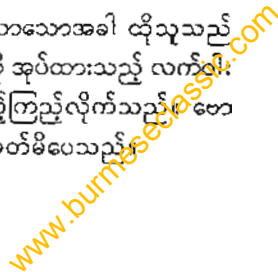
သီရိဗြတ်ကမ္မန်က မင်းစည်သူ၏ ပခုံးကိုဖက်ရင်း ပြောလိုက်သည်။
'ကျွန်တော်သေဘေးက လွတ်မြောက်ခဲ့ရတာက အရိုးဘုရား သီရိမာလာ
အိပ်ထားသခင်မကြီးရဲ့ ကျေးဇူးကြောင့်ပါ။ အရိုးဘုရားကိုယ်တော်တိုင် နေ့မအိပ်
အိပ်ပြုစုပြီး သေမင်းရဲ့လက်တွင်းက အတင်းလှယူခဲ့ရတာပါ။ အရိုးဘုရား
အသက်ပဲ ရှိပါတယ်'

မင်းစည်သူက ပြန်ပြောလိုက်သည်။

သီရိဗြတ်ကမ္မန်နှင့် မင်းစည်သူတို့ စကားလက်ဆုံ ကျနေချိန်တွင်
အတောပိုင်ရှင် ဗောလကွန်သည် ယာတော၏ အစွန်ရှိ စပါးကျိုထဲတွင်
အလုပ်လုပ်လျက် ရှိပေးသည်။ စပါးကျိုထဲမှ ထွက်အလာတွင် စပါးကျိုအနီးရှိ
အိမ်အုပ်ကြားတွင် လူရိပ်သဏ္ဍာန်တစ်ခုကို ရိပ်ခနဲ မြင်လိုက်သဖြင့် ထိုသူ၏
အောက်သို့ လိုက်သွားပေးသည်။

ထိုလူသည် လေးလံသော ခြေလှမ်းများနှင့် တရွေ့ရွေ့ ခေါင်းငိုက်စိုက်
သွားနေရာမှ သစ်ပင်ရင်းတစ်ခုသို့ ရောက်သော်အခါ ခြေပစ်လက်ပစ်
ခြင်းချလိုက်ပြီး စိတ်ပျက်အားလျှော့သည့် အမူအရာဖြင့် မျက်နှာကို လက်ဝါး
အုပ်ထားလိုက်သည်။

ထိုသူ၏ အနီးသို့ ဗောလကွန် ချဉ်းကပ်လာသောအခါ ထိုသူသည်
ဗောလကွန်၏ ခြေသံများကို ကြားရသဖြင့် မျက်နှာကို အုပ်ထားသည့် လက်ဝါး
ဖယ်ရှားပစ်လိုက်ပြီး ဗောလကွန်ဘက်သို့ လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။ ဗော
လကွန်မှာ ထိုသူ၏ မျက်နှာကို မြင်လျှင်မြင်ချင်း မှတ်မိပေးသည်။

အလို၊ လက်စပ်သတ်တော့ မင်းသိဒ္ဓတ်ရဲ့ ကိုယ်ရံတော် တပ်
ဆော့သိန်ပါလား။ ဘယ်လို ဖြစ်လာတာလဲ'

ဗောလကွန်က စောနုသိန်၏ အမူအရာကို အကဲခတ်ရင်း မေးလိုက်
သည်။

'သခင်ကြီးဘုရား ပျောက်နေလို့ စိတ်ညစ်ညစ်နဲ့ ခြေဦးတည့်ရာ
ထွက်လာခဲ့တာပါ။ သခင်ကြီးဘုရား ဘယ်ထွက်သွားမှန်း မသိဘူး။ ပြန်ခို
တန်လို့လည်း ပြန်မလာဘူး။ ဘယ်ရန်သူနဲ့များ တွေ့နေလို့လည်း မသိဘူး
စောနုသိန်က စိတ်ပျက်အားလျှော့သည့် အမူအရာဖြင့် ပြန်ပြောလိုက်
သည်။

'ရန်သူနဲ့ တွေ့လို့ ဟုတ်မယ် မထင်ပါဘူး။ ဘယ်နေရာ သွားပြီ
အလေလိုက်နေမှန်းမှ မသိဘဲ'

ဗောလကွန်က ပြန်ပြောလိုက်သည်။

'အလေလိုက်နေတာ မဟုတ်ပါဘူး။ ခါတိုင်းဆိုရင် သခင်ကြီးဘုရား
ညဉ့်အိပ်ညဉ့်နက် ခရီးထွက်ရင် ကျွန်တော် မပါဘဲ တစ်ယောက်တည်း
ဘယ်တော့မှ ခရီးမထွက်ဘူး။ ခုဆိုရင် သခင်ကြီးဘုရား ပြန်မလာတာ သုံး
တောင် ကျော်သွားပြီ။ ဒီအနီးအနားတစ်ဝိုက်မှာ သခင်ကြီးဘုရားကို မမြင်
ဘူးလား'

'စောနုသိန်က ပြန်မေးလိုက်သည်။

'မမြင်မိပါဘူး။ ငါ့ယာတောဘက်ကိုလည်း သူ လာလေမရှိပါဘူး'

'ဒီလိုဆိုရင် ရန်သူနဲ့ တွေ့နေပြီ ထင်တယ်။ ရန်သူရဲ့ လက်ချက်
သခင်ကြီးဘုရား ကျဆုံးသွားရင်တော့ ကျွန်တော့်အဖို့ အားကိုးအားထား
တော့ဘူး။ သောင်ပြင်လွတ်တဲ့ ခွေးလို ဖြစ်နေမှာပဲ။ သခင်ကြီးဘုရားက ကျွန်
အပေါ်မှာ သွေးသားလို သဘောထားပြီး ချီးမြှင့်မြှောက်စားထားလို့ ခုလို
တာ။ သခင်ကြီးဘုရားသာ မရှိဘူး ဆိုရင်တော့ အားကိုးရာမဲ့ပါပြီ'

'ဒါလောက် စိုးရိမ်ပူပန် မနေစမ်းပါနဲ့။ တစ်နေ့ကျရင် ပြန်လာ
မယ်။ တစ်နေ့ရာမှာ သွားပြီး အလေလိုက်နေတာ ဖြစ်မှာပါ။ ဒါထက် နတ်
သန်ဘက် ဆိုသလို ဘုရင်မကြီး ဆောင်းတူးမြို့ကို တိုင်းခန်းလှည့်လည်
မူလာတော့မည် ဆိုတာ သိတယ် မဟုတ်လား။ ဘုရင်မကြီးကို သောင်း
ဖြဖြ ကြိုဆိုဖို့တောင် အစီအစဉ်တွေ လုပ်နေကြပြီလို့ သိရတယ်'

ဗောလကွန်က ပြန်မေးလိုက်သည်။

'ဘုရင်မကြီး တိုင်းခန်းလှည့်လည်တော်မူလာမှာကို ကျွန်တော်

တို့သင်္ချိုင်းသံစား
မဝင်စားပါဘူး။ သခင်ကြီးဘုရား ပြန်လာချိန်တန်လို့ ပြန်မလာတာကိုပဲ စိုးရိမ်
ကောင်း ဖြစ်နေတယ်။ ရန်သူ့လက်ချက်နဲ့ အသက်ထွက်နေတာကို တွေ့ရမလား
ဆိုပြီး ခြေဦးတည့်ရာ လိုက်ရှာနေတာပဲ။ ကျွန်တော် စိုးရိမ်သလောက်
လက်ချက်နဲ့ အသက်သေဆုံးသွားရင် ကျွန်တော်တော့ ဒုက္ခပဲ။ ဒီကြားထဲ
သမိန်စက္ကဝေါကြောင့် တစ်မှောင့်ပဲ'

စောနုသိန်က ညည်းညည်းညာညာပြောရင်း ထိုင်ရာမှ ထလိုက်သည်။

'ကဲ ငါလည်း အိမ်ကို ပြန်လိုက်ဦးမယ်။ မင်း ဘယ်သွားစရာ ခြံသား
သလဲ'

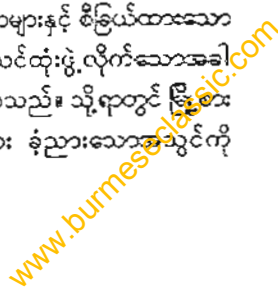
'ဘယ်မှ သွားစရာ မရှိပါဘူး။ သခင်ကြီးဘုရား ပျောက်နေလို့
စိတ်ညစ်ညစ်နဲ့ ခြေဦးတည့်ရာ သွားနေတာပါ'

စောနုသိန်သည် ပြောပြောဆိုဆို လေးလံသော ခြေလှမ်းများဖြင့်
ဗောလကွန်၏ ယာတောမှ ထွက်ခွာသွားပေရာ ဗောလကွန်လည်း ၎င်း၏
အိမ်သို့ ပြန်လာခဲ့ပေသည်။

စောနုသိန်မှာမူ မြို့စားလေးဗညားအိမ်၏ ဥယျာဉ်တော်နှင့် ကပ်လျက်
ရှိသော မင်းသိဒ္ဓတ်၏ ပိုင်နက်ရှိရာသို့ တရွေ့ရွေ့ လာခဲ့ပြီး ထိုမှတစ်ဆင့်
ဗညားအိမ်၏ ဥယျာဉ်တော်အလွန်ရှိ ကုံကော်ခြံတော်တန်းဘက်သို့ လာနေ
သည်ကို မြင်ရပေသည်။

တောတန်းဘက်သို့ ရောက်သောအခါ မြင့်မားသော အင်ကြင်းပင်ကြီး
၏ ပင်စည်ရှိ သစ်ခေါင်းထဲတွင် သိမ်းဆည်းထားသည့် ဒူးလေးနှင့် ဆိပ်လူး
တို့အား ထည့်သည့်အိတ်ကို ကျောတွင်ပိုး၍ အင်ကြင်းပင်ကြီးပေါ်သို့
တက်သွားသည်ကို မြင်ရပေသည်။

ဗညားလေး ဗညားအိမ်မှာ အရွယ်တော် နုနယ်ပျိုမျှစ်သူ ဖြစ်သည့်အပြင်
လှလှလှလှတစ်ယောက် ဖြစ်သဖြင့် အဖိုးတန် ရတနာများနှင့် စိခြယ်ထားသော
ဝတ်စားစုံ အဆောင်အယောင် အပြည့်အစုံဖြင့် ဆင်ယင်ထုံးဖွဲ့လိုက်သောအခါ
မြို့ကြီးနိုင်အောင် အလှကျက်သရေဆောင်လျက် ရှိပေသည်။ သို့ရာတွင် ဗညား
ညည်းသူသော ဂုဏ်အင်္ဂါနှင့် လျော်ညီအောင်မူကား ခံညားသောအသွင်ကို
ဆောင်ပေ။

စည်သို့ဆိုစကားမူ မြို့စားလေးမှာ လူပျိုဖြစ်၍ ဘုရင်မကြီး၏ ခြံအတွင်း
ခံရသူဖြစ်သဖြင့် သမီးရှင်များ အလယ်တွင် မျက်နှာပွင့်လေး
ရိပြီး ဝိုင်းဝန်းမြှောက်ပင့်ခြင်း ခံယူနေရသဖြင့် မျက်နှာမတော့တော့
အောင် ဖြစ်၍နေပေသည်။ မြို့စားလေးအား ဖြီးလိမ်းပြင်ဆင်ပေးသူများထဲတွင်
မြို့စားလေးအား သမက်ဖမ်းရန် အတွင်းကျိတ် ကြံစည်နေကြသော သမီး
မြို့စားရွာစား ကတော်များ ပါဝင်ပြီး ၎င်းတို့၏ သမီးချောများကိုလည်း
အစွမ်းကုန် အလှပြင်စေပြီး မြို့စားလေး မြင်နိုင်လောက်သည့် နေရာမှ အလှပြင်
နေကြသည်ကို တွေ့မြင်ရပေသည်။

နှင်းကေသရာဘုံ ခံ ခင်စောမယ်မှာလည်း ၎င်း၏လက်စွဲတော်များ
ဖြစ်သော နှင်းသဲ၊ နှင်းအိုနှင့် အပျိုရုံများက ဝိုင်းဝန်းပြီး ဖြီးလိမ်းဝတ်ဆင်
ပေးနေကြသည်ကို တွေ့မြင်ရပေသည်။ နှင်းကေသရာမှာ နဂိုချော နဂိုလှ
ဖြစ်၍ ၎င်း၏ခန္ဓာကိုယ်နှင့် အချိုးအစားကျသည့် ဝတ်စားတန်ဆာများ
ဆင်ယင်ပေးလိုက်သောအခါ မိုးကျနတ်သူဇာတမျှ အလှကျက်သရေ
လျက် ရှိပေသည်။ မှေးမှိန်သော ကြယ်ပွင့်ကလေးများ၏ အလယ်တွင် သောကြာ
ကြယ်ကြီးသည် လင်းတိန်တောက်ဖန်တီးသကဲ့သို့ နှင်းကေသရာမှာလည်း
အပျိုရုံများကြားတွင် ထူးထူးခြားခြား လှချင်တိုင်း လှနေသည်ကို တွေ့ရပေသည်။
အညတရစစ်သည်တော်ကြီး သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်မှာမှ ခရီးဝေးထွက်
မည့် အသွင်ဖြင့် ကျစ်ကျစ်လျစ်လျစ် ဝတ်စားဆင်ယင်ပြီး ဥယျာဉ်တော်အတွင်း
လှခြေတိတ်ဆိတ်သည် ရေကန်တော်အနီး သစ်ပင်ရိပ်အောက်တွင် ကညစ်
တစ်ချောင်းကိုကိုင်၍ ပေရွက်အချို့ကို ခူးပေါ်တွင်တင်ကာ စာတမ်းတင်
ရေးခြစ်နေသည်ကို မြင်ရပေသည်။

စာတမ်းရေးခြစ်နေရာမှ မိမိရေးလိုသည့် စကားလုံးကို ရွေး၍မရသဖြင့်
မျက်မှောင်ကြွတ်ပြီး အဝေးသို့ ငေးစိုက်ကြည့်ရင်း စဉ်းစားနေသည်ကို
မြင်ရပေသည်။

စကားလုံး ရွေး၍မရတိုင်း စိတ်ရှုပ်ရှုပ်နှင့် ငေးမိငေးရာ
ငေးမောလျက်ရှိစဉ် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန် ရှိရာသို့ လာနေသည့် ခြေသံများကို
သဖြင့် အသံကြားရာသို့ လှည့်ကြည့်လိုက်ရာ သပ်သပ်ရပ်ရပ် ဖြီးလိမ်းဝတ်ဆင်
ပြီး ပြီးရွှင်သော အမူအရာဖြင့် လာနေသော ဗိုလ်မင်းဗြတ်ဇော် မြင်လိုက်သဖြင့်
သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်သည် ရေးခြစ်လက်စ ပေရွက်ကို ခူးပေါ်မှ ယူလိုက်ပြီး စကား
တမ်း ဖြစ်လာသော ဗိုလ်မင်းဗြတ်ဇော်အား ခြေဆုံးခေါင်းဆုံး ငေးစိုက်ပြီး
နေပေသည်။

'ဗြတ်ကမ္ဘန်၊ မင်းတစ်ယောက်တည်း ဒီနေရာလာဦး ဘာတွေများ
ဦးစား နေတာလဲ'

ဗိုလ်မင်းဗြတ်ဇော်သည် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်၏ ဘေးဘွဲ့င် ခင်ဆိုင်ရင်း
လှလိုက်သည်။

'နှုတ်ခွန်းဆက် မှာတမ်းတစ်စောင် ရေးနေတာပါ'

'နှုတ်ခွန်းဆက်မှာတမ်း .... ဟုတ်လား။ မင်းက ဘယ်တို့ သွားမှာနဲ့
သယ်သူဆိုကို နှုတ်ခွန်းဆက်မှာတမ်း ရေးနေတာလဲ။ မှာတမ်းရေးတဲ့လူထု
ဘာဖြစ်လို့ မျက်မှောင်ကြီး ကြွတ်ပြီး ငေးမိငေးရာ ငေးနေရတာလဲ။ မင်း ဘာတွေ
ဦးစားနေသလဲ။ ငါ့ကို မှန်မှန်ပြောစမ်း'

'ဘာမှ မစဉ်းစားပါဘူး။ မှာတမ်းရေးဖို့ စကားလုံးတွေ ရွေးမရသဖြင့်
စိတ်ရှုပ်ရှုပ်နဲ့ ငေးမိငေးရာ ငေးနေတာပါ'

'စကားလုံး ရွေးလို့ ရပါ့မလား။ မင်းရဲ့ စိတ်အာရုံက ဘယ်တို့
ဆက်နေမှန်းမှ မသိဘဲ။ ဒီမှာ ဗြတ်ကမ္ဘန် ငါ့ကို မလှည့်စားပါနဲ့။ နှင်းကေသရာ
အကြောင်း မင်း စဉ်းစားနေတယ် မဟုတ်လား။ မင်း ရေးနေတဲ့ မှာတမ်းကလည်း
နှင်းကေသရာကို ဆက်သဖို့ပဲ မဟုတ်လား'

ဗိုလ်မင်းဗြတ်ဇော် မထိတထိ ပြောလိုက်သည်။ သို့ရာတွင် သီရိဗြတ်
ကမ္ဘန်သည် တစ်စုံတစ်ရာ ပြန်မပြောဘဲ ရှေ့တူရသို့ ငေးစိုက်ကြည့်နေပေသည်။

'ငါလည်း စဉ်းစားနေတယ်'

ဗိုလ်မင်းဗြတ်ဇော်သည် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်၏ အမူအရာကို အကဲ
တတ်နေရာမှ စကား စ လိုက်ပြန်သည်။

'ဘာတွေများ စဉ်းစားနေသလဲ'

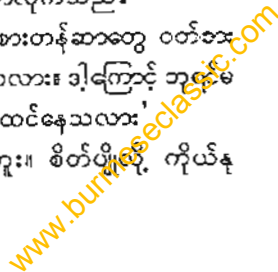
သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က ပြန်မေးလိုက်သည်။

'ဘုရင်မကြီး တိုင်းခန်းလှည့်လည်တော်မူလာလို့ ငါ့ကို မြင်ရင်
ဘုရင်မကြီး ငါ့ကို မှတ်မိပါ့မလားဆိုတာ စဉ်းစားနေတယ်။ ဒီမှာ ဗြတ်ကမ္ဘန်၊
သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်။ ဆယ်နှစ် ဆယ်ငါးနှစ်လောက် ပြန်ငယ်သွားတယ် လို့
ဆင်ရဘူးလား'

ဗိုလ်မင်းဗြတ်ဇော် ရယ်သွမ်းသွေးပြီး ပြောလိုက်သည်။

'ဘာလဲ၊ အဖိုးတန် ပိုး ဖဲ ကတ္တီပါ ဝတ်စားတန်ဆာတွေ ဝတ်စား
ဆင်ဆင်ထားလို့ ဗိုလ်မင်း နုပျိုသွားတယ်လို့ ဆိုချင်သလား။ ဒါ့ကြောင့် ဘုရင်မ
ကြီးက ဗိုလ်မင်းကို မှတ်မိတော့မှာ မဟုတ်ဘူးလို့ ထင်နေသလား'

'ဒီအဝတ်အစားတွေကြောင့် မဟုတ်ပါဘူး။ စိတ်ပျို့လို့ ကိုယ်နု

အသက်ပေးပြီး ဆောင်ရွက်ခဲ့လို့ ဘုရင်မကြီးရဲ့ အသက်အန္တရာယ် စိတ်ချရပြီ ဆိုတာကို သိရတာဟာ ငါ့အဖို့ အမွန်မြတ်ဆုံး ဆုလာဘ်ပဲ။ ငါ့အကြံအစည် အောင်မြင်ပြီး ဘုရင်မကြီး အသက်အန္တရာယ် လုံခြုံစိတ်ချရအောင် ဆိုတာ သိရလို့ ငါဖြင့် သိပ်ဝမ်းသာနေတာပဲ။ လူကို ပေါ့ပေါ့ပါးပါး ဖြစ်သွားနုပျိုလာတယ်လို့ ထင်မိတယ်'

ဗိုလ်မင်းမြတ်ဧက ပြန်ပြောလိုက်ရာ သီရိဗြတ်ကမ္မန်သည် ဗိုလ်မင်းမြတ်အား ခြေဆုံးခေါင်းဆုံးကြည့်ရင်း ပြက်ရယ်ပြုသည့် အမူအရာဖြင့် ပြောလိုက်သည်။

'နုပျိုပါတယ်၊ နုပျိုတာမှ ကိုလူပျိုတောင် အရှုံးပေးရလောက်အောင် နုပျိုပါတယ်'

သီရိဗြတ်ကမ္မန်က ရယ်သွမ်းသွေးပြီး မထိတထိ ပြောလိုက်သည်။ 'ဘာလဲ၊ ငါ့ကို လှောင်လား၊ ပြောင်လား၊ လုပ်နေပြန်ပြီလား။ ငါ့အတည်ပြောနေတာ'

'လှောင်တာ ပြောင်တာ မဟုတ်ပါဘူး။ တကယ် ပြောနေတာ။ ဗိုလ်မင်းရဲ့ စိတ်ဓာတ် ကြည်လင်နေလို့ ဗိုလ်မင်းရဲ့ မျက်နှာလည်း လန်းလန်းနေပါတယ်။ သစ်လွင်တောက်ပြောင်တဲ့ အဖိုးတန် ဝတ်စားတန်ဆာဆင်ယင် ထားလိုက်ပြန်တော့ ပိုပြီး နုပျိုသွားပါတယ်'

သီရိဗြတ်ကမ္မန်က အဖြေပေးလိုက်သည်။

'ဒီ ဒီဝတ်စားတန်ဆာတွေအကြောင်း စကားထဲ ထည့်မပြောပါနဲ့။ ငါဝတ်ချင်လို့ ဝတ်ဆင်လာတာ မဟုတ်ပါဘူး။ မြို့စာလေး ကိုယ်တိုင် ဒီအဝတ်အစားတွေ ဝတ်ဆင်ရမယ် ဆိုပြီး အတင်းအကျပ် ဝတ်ဆင်နဲ့ ဝတ်ဆင်လာခဲ့ရတာပါ။ ဒါကို အသာထားပြီး မင်း ရေးခြစ်နေတဲ့ နှုတ်စာတမ်းအကြောင်း ပြောပြစမ်းပါဦး။ ဘာဖြစ်လို့ နှုတ်ဆက်စာတမ်း တာလဲ။ ဒါကို ရှင်းပြစမ်းပါဦး'

ဗိုလ်မင်းမြတ်ဧက ပြန်မေးလိုက်သည်။ 'ဘုရင်မကြီးကို လုပ်ကြံဖို့ ကြံစည်နေတဲ့ သစ္စာဖောက် လူယုတ်

နဲ့ အန္တရာယ်ကို အပြီးအပိုင် ရှင်းလင်းသုတ်သင်ဝန်လိုက်ပြီ ဖြစ်တဲ့အတွက် ကျွန်တော်တို့အပေါ်မှာ ကျရောက်လာတဲ့တာဝန် ကျွန်တို့ ငြီးဆုံးသွားပြီ မဟုတ်လား။ ကျွန်တော်တို့ရဲ့တာဝန် ငြီးဆုံးသွားတဲ့အတွက် ဒီမှာဆက်ပြီးနေဖို့ လိုတော့ဘူး။ စစ်သားကောင်းပီသစွာ ကျရာတာဝန်ကို ထမ်းရွက်ဖို့ ခေါ်သွားရမယ် မဟုတ်လား။ ဒါကြောင့် နှုတ်ခွန်းဆက် စာတမ်းတစ်ဆောင် ရေးပေးတာပါ'

'မင်းပြောတာ မှန်တယ်။ ဘုရင်မကြီးကို လုပ်ကြံဖို့ အကြံအစည်တွေ လုံးဝ ပျက်ပြားသွားပြီ။ ဘုရင်မကြီးရဲ့ အသက်အန္တရာယ် လုံခြုံစိတ်ချရပြီ။ ဒါပေမဲ့ မင်းတို့ ငါတို့ကို ဘယ်သူကမှ ကျေးဇူးတင်မှာ မဟုတ်ဘူး။ ကျေးဇူးတင်ဖို့လည်း မလိုဘူး။ ငါတို့ရဲ့စွန့်စားမှု အောင်မြင်တာကို ငါတို့ ဝမ်းသာအားရ ခြင်္စင်နေတယ်။ ဒါဟာ ငါတို့ရဲ့ နှစ်သိမ့်ကျေနပ်မှုပဲ။ ဒါထက် ကြီးမားတဲ့ ဆုလာဘ်ကို မလိုချင်ဘူး'

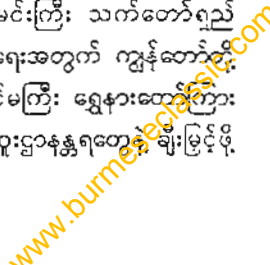
ဗိုလ်မင်းမြတ်ဧက မျက်နှာထားတင်းတင်းနှင့် ပြန်ပြောလိုက်သည်။

'ဘယ်သူကမှ ကျေးဇူးမတင်ဘူးဆိုတာတော့ မမှန်ပါဘူး။ ဘုရင်မကြီးကို လုပ်ကြံဖို့ ကြံစည်တဲ့ သစ္စာဖောက်တွေရဲ့ အကြံအစည် လုံးဝ ပျက်ပြားသွားအောင် တာဝန်ယူ ဆောင်ရွက်နိုင်ရင် ဗိုလ်မှူးရာထူးနဲ့ ချီးမြှင့်မြှောက်စားမယ်လို့ မင်းကြီးသက်တော်ရှည် အာမခံချက် ပေးခဲ့တယ် မဟုတ်လား'

သီရိဗြတ်ကမ္မန်က ပြန်ပြောလိုက်သည်။

'ဒါတော့ ငါသိသားပဲ။ ဘာလဲ၊ မင်းက ဗိုလ်မှူးရာထူး ဆက်ခံဖို့ ချီးမြှင့်ရမှာမို့ နှုတ်ခွန်းဆက်စာတမ်း ရေးနေတာလား'

'ဗိုလ်မင်း ထင်သလို မဟုတ်ပါဘူး။ ဗိုလ်မှူးရာထူးကို ကျွန်တော် မထင်မောပါဘူး။ ဗိုလ်မှူးရာထူးကို မမက်မောလို့သာ ကျွန်တော့်ကို နှင်းအပ် ထားပြီးသား ရာထူးကို စွန့်ပစ်ပြီး လာခဲ့တာ မဟုတ်လား။ ကျွန်တော်က စကား အခြင်သာ ပြောလိုက်တာပါ။ ရာထူးစည်းစိမ်ကို မစင်ဘင်ပုပ်လို့ စက်ဆုပ်ရွံ့ရှား ခဲ့တယ်။ ဒါကြောင့် ဘုရင်မကြီး တိုင်းခန်းလှည့်လည်တော်မူလာခင် ခရီး လှည့်ဖို့ စီစဉ်နေတာပါ။ ဘုရင်မကြီး တိုင်းခန်းလှည့်လည်တော်မူလာရင် မင်းကြီး သက်တော်ရှည် ပါလာလိမ့်မယ်။ ကျွန်တော့်ကို မင်းကြီး သက်တော်ရှည် ပြီးသွားရင် ဘုရင်မကြီးရဲ့ အသက်အန္တရာယ် လုံခြုံရေးအတွက် ကျွန်တော်တို့ အသက်နဲ့လဲပြီး တာဝန်ထမ်းရွက်ခွင့်ပေးတဲ့ ဘုရင်မကြီး ရွှေနားတော်ကြား နှုတ်တင်ပြီး ကျွန်တော်တို့ကို ထိုက်သင့်တဲ့ ရာထူးဌာနနှုတ်ခွန်း ချီးမြှင့်ဖို့

အကြံပေးသိမ့်မယ်။ ဒါကိုသိလို့ ဘုရင်မကြီး တိုင်းခန်းလှည့်လည်တော်မူမလာ
မင်း ခရီးထွက်ဖို့ ပြင်ဆင်နေတာပါ။

သီရိဗြတ်ကမ္မန်က မိမိ၏ အကြံအစည်ကို ပွင့်လင်းစွာ ထုတ်ဖော်
ဆိုတတ်သည်။

မင်းရဲ့အကြံအစည်ကို ငါ ထောက်ခံတယ်။ ငါ့အနေနဲ့လည်း ရာထူး
ဌာနနဲ့ရတွေ အလိုမရှိဘူး။ ငါတို့တစ်တွေဟာ စည်းစိမ်ယစ်နေရမယ့်လူတွေ
မဟုတ်ဘူး။ စည်းစိမ်ယစ်နေရင် ငါတို့ရဲ့ ဘဝအမှန်ကို မေ့ပျောက်သွား
စစ်သည်တော်သည် တိုင်းပြည်အတွက်သာ ဖြစ်စေရမယ်။ တိုင်းပြည်သည်
စစ်သည်တော်အတွက် မဖြစ်စေရဆိုတဲ့ ငါတို့ရဲ့ဆောင်ပုဒ်ကို ငါတို့ ချီးဖော်စေ
ရောက်လိမ့်မယ်။ ငါ့အတွက်တော့ လွယ်ပါတယ်။ မင်းအတွက်သာ ခက်
တာပါ။

ကျွန်တော့အတွက် ဘာများ ခက်စရာ ရှိလို့လဲ။

မင်းကို နှင်းကေသရာက အဖွဲ့လမ်းကြီး စွဲလမ်းနေတာ။ ဘယ်အထိ
စွဲလမ်းသလဲဆိုရင် အရိုးဘုရား သီရိမာလာသိပ်ထား သခင်မကိုတောင် ထား
ကဆန် ပြန်ပြောပြီးနေတာ ကြည့်ရင် သိသာထင်ရှားနေတယ်။ ဘုရင်မကြီး
ရွှေစိတ်တော် ခုချင်ခုပေစေ၊ သူ မချစ်မနှစ်သက်တဲ့ လူနဲ့တော့ မပေါင်း
နိုင်ဘူးလို့ ရဲရဲတောက် ပြောခဲ့တယ် မဟုတ်လား။ မင်း သိပ်ကဲကောင်းတယ်
နှင်းကေသရာရဲ့ မေတ္တာပန်းကို တော်ရုံတန်ရုံလူ ဆွတ်ခူးနိုင်တာ မဟုတ်ဘူး။

ကဲကောင်းတာ မဟုတ်ဘူး။ ကဲဆိုတာ။ ကျွန်တော့်ကို နှင်းကေသရာ
အထင်လွဲပြီး မျက်မှန်းကျိုးသွားရင် အကောင်းသား။

ဘာစကား ပြောလိုက်တာလဲ။

ကျွန်တော့်စိတ်ထဲမှာ ရှိတာကို ပြောနေတာပါ။ ကျွန်တော်ရဲ့ နှင်းကေ
ကို မကြည့်ချင်အောင် မုန်းသွားရင် ပိုပြီး ကောင်းပါသေးတယ်။ နှင်းကေ
သူ့အတွက် ကျွန်တော့်မှာ သံယောဇဉ် နောင်ကြီးတစ်မျှင် တိုးလာတယ်။ ဒါ
ကျွန်တော်စိတ်ကို ကျွန်တော် ပိုင်းဖြတ်ထားပြီးပါပြီ။ မိန်းမရဲ့ ထဘီနား နဲ့
လူဖြစ်ရမယ်ဆိုတော့ သေရတာကမှ မြတ်ပါသေးတယ်။ ကျွန်တော့်ဘဝ
ကျွန်တော် မြတ်နိုးတယ်။ ကျွန်တော့်ရဲ့အသက်ကို နိုင်ငံတော်ကို လှူ
သားဖြစ်လို့ နိုင်ငံတော်အတွက် တာဝန်ထမ်းရင်း သေသွားတာကမှ မြတ်
ဦးမယ်။ မိန်းမရဲ့ ထဘီနား ခိုလှုံပြီး မိန်းမရဲ့ အရှိန်အဝါနဲ့ လူရာဝင်ရမှာ
ကျွန်တော် စက်ဆုပ်တယ်။

မိန်းမရဲ့ ထဘီနား ခိုလှုံစရာ မလိုပါဘူး။ ယောက်ျားတံခွန် လူရည်

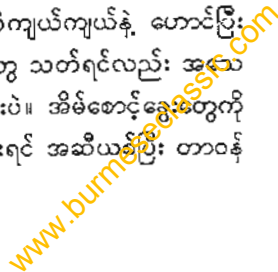
ကောင်းကင်တမ္မတ် ကြယ်ကိုဆွတ်လည်း မလွတ်တေးနဲ့ ရှင်သမ်းလို့ အဆို
ရုံတယ် မဟုတ်လား။ ငါ တစ်နေ့က ပြောခဲ့တဲ့အတိုင်း မင်းဟာ လက်ရုံးရည်
ရာ နှလုံးရည်ပါ ပြည့်ဝတဲ့ ယောက်ျားကောင်းတစ်ယောက်ပါ။ မိန်းမတွေဟာ
မင်းမိဖုရားပင် ဖြစ်စေတာမူ တစ်နေ့ကျရင် ယောက်ျားရဲ့ အလုပ်အဆောင်
ချောက်ရတာပဲ မဟုတ်လား။ ပြီးတော့ မင်းရဲ့စွမ်းရည်သတ္တိကို ဘုရင်မကြီး
မင်းကြီးသက်တော်ရှည်ပါ ကောင်းကောင်းကြီး သိပါတယ်။ ဘုရင်မကြီးနဲ့
လုပ်ကြံဖို့ ကြံစည်တဲ့ သစ္စာဖောက်တွေရဲ့ အန္တရာယ်ကို အပြီးအပိုင် ရှင်းသင်း
ပြီးခင်းခဲ့တဲ့အတွက် မင်းကို ထိုက်သင့်တဲ့ရာထူးနဲ့ ချီးမြှင့်မှာ သေချာတယ်။
နှင်းကေသရာရဲ့ ထဘီနား ခိုလှုံစရာ မလိုပါဘူး။ နှင်းကေသရာဟာ မင်းရဲ့
ဘုန်းရိပ်ကဲရိပ်ကို ခိုလှုံရမှာပါ။

ဗိုလ်မင်းဗြတ်ကေ ပြန်ပြောလိုက်သည်။

ရာထူးဌာနနဲ့ရကို မစင်ဘင်ပုပ်လို့ စက်ဆုပ်ရွံရှာတယ်လို့ ပြောထား
ပြီး မဟုတ်လား။ ရာထူးဌာနနဲ့ရနဲ့ ချီးမြှင့်ခံရမှာဖိုးလို့ ဘုရင်မကြီး တိုင်းခန်း
လှည့်လည်တော်မူမလာခင် တော်ရာလျော်ရာကို ထွက်သွားဖို့ စီစဉ်နေတာပါလို့
ကျွန်တော်ပြောခဲ့တယ် မဟုတ်လား။ ပြီးတော့ ဗိုလ်မင်းကိုယ်တိုင်က ကျွန်တော်
ရာထူးဌာနနဲ့ရ တစ်ခုခု လက်ခံလိုက်ရင် စည်းစိမ်ယစ်မှုပြီး ကျွန်တော်တို့ရဲ့
ဘဝအမှန်ကို မေ့သွားလိမ့်မယ်လို့ ဩဝါဒပေးခဲ့တယ် မဟုတ်လား။ စစ်သား
ကောင်းတို့မည်သည် နိုင်ငံတော်အတွက်သာ ဖြစ်စေရမယ်။ နိုင်ငံတော်သည်
စစ်သည်တော်များအတွက် မဖြစ်စေရ ဆိုတဲ့ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ယုံကြည်ချက်ကို
ကျွန်တော်တို့ ဖျက်ဆီးပစ်သလို ဖြစ်မနေဘူးလား။

သီရိဗြတ်ကမ္မန်က ပြန်ပြောလိုက်ရာ ဗိုလ်မင်းဗြတ်ကေသည် ခေတ္တမျှ
လှည့်နေရာမှ ဟက်ဟက်ပက်ပက် ရယ်မောလိုက်သည်။

မင်း ပြောတာ မှန်တယ်။ သိပ်မှန်တယ်။ သွေးထွက်အောင် မှန်တယ်။
ငါ့ဟာ အိမ်စောင့်ခွေးကြီးတွေနဲ့ တူတယ်။ အိမ်စောင့်ခွေးတို့ မည်သည်
မိန်းမရဲ့ စားကြွင်းစားကျန် အရိုးအရင်းတွေကို စားသောက်နေရပေမယ့်
မိန်းမရဲ့ အပေါ်မှာ သစ္စာရှိရှိနဲ့ အိမ်ရှင်ရဲ့ ရန်သူမှန်သမျှ အသေခံပြီး
ကျွန်တော်တယ် မဟုတ်လား။ လူရိပ်မြင်ရင် အသံကျယ်ကျယ်နဲ့ ဟောင်ပြီး
ကျွန်တော်ကို သတိပေးတယ် မဟုတ်လား။ လူဆိုးတွေ သတ်ရင်လည်း အသေ
ခံမဟုတ်လား။ မင်းနဲ့ငါလည်း ဒီအတိုင်းပဲ။ အိမ်စောင့်ခွေးတွေကို
ကျွန်တော်က ဂရုစိုက်ပြီး ဝဝလင်လင် ကျွေးမွေးထားရင် အဆီယစ်ပြီး တာဝန်

သူတို့တော်တော်မူ မဟုတ်လား။ မင်းတို့ ငါတို့ဟာ စည်းစိမ် မူးယင်...
ဆိုလို့တော့ မဟုတ်ဘူး။ ဒါပေမဲ့ ဒါပေမဲ့ ...'

ဗိုလ်မင်းမြတ်ဗေည် စကားဆုံးအောင် မပြောဘဲ ဖြတ်ထားလိုက်သည်။
သတ်ပြင်းမှုတ်ထုတ်လိုက်သည်။

'ဒါပေမဲ့ ဘာဖြစ်သလဲ'

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က ဗိုလ်မင်းမြတ်ဇော် စကားတစ်ပိုင်းတစ်စု
ဖြတ်ထားသည်ကို အခံရခက်သည့် အမူအရာဖြင့် ပြန်မေးလိုက်သည်။

'မင်းရဲ့နေရာကနေပြီး ကြည့်ရင်တော့ မင်းပြောတာ မှန်ပါတယ်။

ဒါပေမဲ့ နှင်းကေသရာရဲ့ နေရာက ပြန်ကြည့်မယ်ဆိုရင် မင်းရဲ့ဆုံးဖြတ်ချက်
မတရားဘူး။ မင်းအပေါ်မှာ နှင်းကေသရာ အစွဲကြီး စွဲနေတယ်။ မင်း

အိမ်မရှိ၊ ယာမရှိ၊ ပစ္စည်းမရှိ၊ ခြေသလုံး အိမ်တိုင်ထူနေရတဲ့ အညာ
စစ်သည်တော်ဖြစ်ကြောင်း နှင်းကေသရာ သိတယ်။ မင်းရုပ်ရည်ကို ကြည့်

ဆိုရင်လည်း ယောက်ျားပီသတာက လွဲလို့ ဘယ်မိန်းမမှ စွဲမက်စရာ မရှိဘူး
ဒီကြားထဲ မင်းအပေါ်မှာ နှင်းကေသရာ အစွဲကြီး စွဲနေတယ်ဆိုတာ

တန်ဖိုး မေတ္တာ မဟုတ်ဘူး။ အင်မတန် မွန်မြတ်သန့်စင်ပြီး စွဲမြဲခိုင်မာတဲ့
ဆိုတာ မထင်ရှားဘူးလား။ အရိုးဘုရားရှေ့မှာ နှင်းကေသရာ ပြောသွား

စကားတွေကို မင်းမှတ်မိသေးတယ် မဟုတ်လား။ ဘုရင်မကြီးရဲ့ တူတော်
မကလို့ ခိုးကျွေးကို ဖြစ်ပါစေ၊ တူမတော် မကြည့်ဖြူနိုင်ဘူး။ ဘုရင်

ရွှေစိတ်တော် ခုချင် ခုပေစေ။ တူမတော် မကြည့်ဖြူနိုင်ဘူးလို့ ပြောသွား
မဟုတ်လား။ နှင်းကေသရာ ပြောသွားတဲ့ စကားအရ ဆိုရင် မင်းက

ဖွဲ့နဲ့ ဆန်ကွဲပဲ။ မင်းထွက်သွားရင် နှင်းကေသရာ အသည်းကွဲလိမ့်မယ်
ဗိုလ်မင်းမြတ်ဇော် ရှင်းပြလိုက်သည်။

'ဗိုလ်မင်းပြောတာ မှန်သင့်သလောက်တော့ မှန်ပါတယ်။ ကျွန်

ထွက်သွားခါစမှာ ကျွန်တော်ကို လွမ်းဆွေးပြီး သတိရ တမ်းတနေလိမ့်မယ်
ကျွန်တော် သိပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ကြာရင် မေ့သွားပါလိမ့်မယ်။ ပြီးတော့

မာလာ ထိပ်ထားသခင် မိန့်ကြားချက်အရ ဆိုရင် ဘုရင်မကြီးရဲ့ တူတော်
ဖောင်းနင်းမြို့စား သမိန်ဖရူနဲ့ ရွှေလက်တော်ဆက်ပေးဖို့ ဆုံးဖြတ်ထား

ဖြစ်ပါတယ်။ ထွက်ပြီးသား ဆင်စွယ် ပြန်ဝင်တယ်လို့ မရှိစကောင်းပဲ
ဘုရင်မကြီးရဲ့ အဆုံးအဖြတ်ကို ဘယ်သူမှ မပယ်ပစ်ပါဘူး။ ဘုရင်

ဆုံးဖြတ်ချက်အတိုင်း တူတော်မောင် ဖောင်းနင်းမြို့စား သမိန်ဖရူနဲ့ နှင်း
သရာကို ရွှေလက်တော် ဆက်ပေးလိုက်ရင် ရွှေနဲ့မြဲ နေနဲ့လလို တင့်

သီရိဗိုလ်မင်း
မိလိမ့်မယ်။ နှင်းကေသရာ အနေနဲ့လည်း ကြင်ဖက်တော် သမိန်ဖရူအပေါ်မှာ
ကိလေသာ တဏှာပေမနဲ့ ယှဉ်တဲ့ သံယောဇဉ်ကြီး ငြိတုယံလာတာနဲ့အမျှ

ကျွန်တော်အပေါ်မှာ လွမ်းတဲ့ဆွေးတဲ့ စိတ်တွေ ကွယ်ပျောက်သွားလိမ့်မယ်'
သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က တည်ငြိမ်သည့် လေသံဖြင့် အဖြေထောက်သည်။

'မင်းလည်း တကယ့် သောက်ရူးပဲ'

ဗိုလ်မင်းမြတ်ဇော်က သက်ပြင်းမှုတ်ထုတ်ရင်း မှတ်ချက်ချလိုက်သည်။
ကျွန်တော် မရူးပါဘူး။ အသင့်အတင့် နှလုံးသွင်းပြီး ကျွန်တော်

စိတ်ကို ကျွန်တော် ဖြေနေတာပါ။
'မင်းစိတ်ကိုမင်း ဖြေနိုင်ပေမဲ့ မိန်းမသားဖြစ်တဲ့ နှင်းကေသရာ

ကဲ့သို့စိတ်ကိုသူ ဖြေနိုင်ပါ့မလား'
ဘုရင်မကြီးရဲ့ တူတော်မောင် သမိန်ဖရူနဲ့ ဖုလျားရစ်ပတ် ထိမ်းမြား

ဆက်ထပ်ပြီးလို့ အကြင်လင်မယားဘဝကို ရောက်သွားတဲ့အခါ ကျွန်တော်ကို
မေ့သွားမှာပါ။ ကျွန်တော်အပေါ်မှာ ငါးရာနှစ်ဆယ့်ရှစ်သွယ် မေတ္တာနဲ့ ချစ်နေ

တော်ပြီ'
'ဒါကြောင့် မင်းကို သောက်ရူးလို့ ပြောနေတာပေါ့'

'မဖြစ်နိုင်တာကိုတွေ့ပြီး ဆွေးနေမယ့်အစား ဖြစ်သမျှအကြောင်း

ကောင်းချည်းပဲဆိုပြီး အသင့်အတင့် နှလုံးသွင်းနိုင်ရင် ပိုပြီး မကောင်းဘူး
လား။ ပိုပြီး စိတ်မချမ်းသာဘူးလား'

'ဒါပေမဲ့ နှင်းကေသရာကို မင်း အသည်းကွဲလုမတတ် ချစ်နေတယ်
မဟုတ်လား'

'ဟုတ်တယ်လေ၊ အဲဒါ ဘာဖြစ်သလဲ'

'နှင်းကေသရာကလည်း မင်းကို အသည်းကွဲမတတ် ချစ်နေတယ်။
မင်းကလည်း နှင်းကေသရာကို အသည်းကွဲမတတ် ပြန်ချစ်တယ်။ ဒါနဲ့

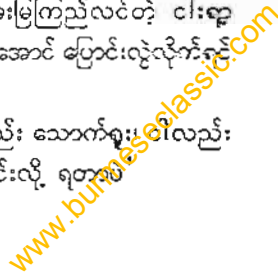
တောင် ...'
ဗိုလ်မင်းမြတ်ဗေည် စကားကို ဖြတ်ထားလိုက်ပြန်သည်။

'ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော်နဲ့ နှင်းကေသရာ ဘဝချင်း မတူဘူး။ ကိလေသာ

တဏှာပေမနဲ့ယှဉ်သည့် ပူလောင်တဲ့အသွင်ကို အေးမြကြည့်လင်တဲ့ ငါးရာ
ဆယ့်ရှစ်သွယ် မေတ္တာနဲ့ ချစ်တဲ့အချစ်မျိုး ဖြစ်သွားအောင် ပြောင်းလွှဲလိုက်ရင်

ကောင်းဘူးလား'
'မင်း တကယ်ရူးတဲ့ အကောင်ပဲ။ မင်းလည်း သောက်ရူးပဲ။ ကိလေသာ

သောက်ရူးပဲ။ သောက်ရူးချင်းမို့လည်း ပေါင်းလို့သင်းလို့ ရတမံ

ဗိုလ်မင်းမြတ်ဧက ညည်းညူလိုက်ပြန်သည်။

ထိုအခိုက်တွင် ရေကန်တော်ရှိရာသို့ သစ်လွင်တောက်ပြောင်သော အထွတ်ထွတ်ပါ ဝတ်စားတန်ဆာများဖြင့် ပေါ့ပါးသော ခြေလှမ်းများနှင့် လာရောက်နေသော လှလင်တစ်ယောက်ကို ရိပ်ခနဲ မြင်လိုက်သဖြင့် နှစ်ယောက်သား ဖြိုင်တု လှည့်ကြည့်လိုက်မိပေ၏။

အဆိုပါ လှလင်သည် ဗိုလ်မင်းမြတ်ဧနှင့် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်ကို မြင်လိုက်ရသောအခါ ဝမ်းသာအားရသည့် အမူအရာဖြင့် လက်နှစ်ဖက်ကို ဆန့်တန်ဆာနှင့် ခွတ်ခွန်းဆက်ရင်း သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်နှင့် ဗိုလ်မင်းမြတ်ဧတို့ ရှိရာသို့ အပြေးအလွှား လာနေသည်ကို မြင်ရပေသည်။

‘အလို ဟင် လက်စသတ်တော့ မင်းစည်သူပါလား။ ရုတ်တရက် မှတ်တောင် မမှတ်မိဘူး။ ခုလိုဆိုတော့ တသွေးတမွှေးကို ဖြစ်လာတာပဲ’

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်သည် မိမိတို့ရှိရာသို့ အပြေးအလွှား လာနေသော မင်းစည်သူအား ခြေဆုံးခေါင်းဆုံးကြည့်ရင်း ခွန်းတုံ့ပြန်လိုက်သည်။

‘ဘုရင်မကြီးကို ကြိုဆိုဖို့ အဝတ်အစားတွေ ဝတ်ရမယ် အရိုးဘုရားနဲ့ နှင်းဧကရီက အတင်းဝတ်ခိုင်းလို့ ဝတ်စားဆင်ယင်လာရတာပါ။ ဝါက အရေးမကြီးဘူး။ ရှင်စောပုဘုရင်မကြီး ကြွချီတော်မူလာပြီ။ မြို့စားပညားအိမ်တောင် ရွှေရံသင်းပင်းတွေနဲ့ ဘုရင်မကြီးကို ကြိုဆိုဖို့ သွားကြည့်မိလို့ မြို့ဦးမထွက်က စည်တော်သံတောင် ကြားနေရပြီ မဟုတ်လား။ သာသနာတော်ကို ချီးမြှင့်မြှောက်စားတော်မူတဲ့ ဘုရင်မကြီး ဖြစ်တဲ့အတွက် ရဟန်းတို့ ပြည်သူလူထုအပေါင်းက ခေါင်းလောင်းသံ၊ ကြေးစည်သံတွေနဲ့ ကြိုဆိုနေကြတာပဲ အသံတွေကို ကြားနေရပြီ မဟုတ်လား’

မင်းစည်သူက ဝမ်းသာအားရ ပြောလိုက်သည်။ ထိုအခါက ဗြတ်ကမ္ဘန်နှင့် ဗိုလ်မင်းမြတ်ဧတို့သည် စည်တော်သံများ၊ အိုးစည်သံများနှင့် ကြေးစည်သံ၊ ခေါင်းလောင်းသံများကို သတိပြုမိပေသည်။

‘ကဲ ဘုရင်မကြီး ကြွချီတော်မူလာပြီဆိုရင် အကြိုတော် ရအောင် သွားပါတော့လား။ ဒီမှာ မင်းစည်သူ၊ မင်း သိပ်ကုသိုလ်သူမင်းမင်းကို ဘုရင်မကြီး မြင်ရင် ချစ်မြတ်နိုးတော်မူမှာ အမှန်ပဲ။ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်ထိပ်ထားသခင်မကလည်း မင်းကို ရာထူးဌာနန္တရ ရရှိရေးအတွက် ဘုရင်မကြီးကို လျှောက်ထား အသနားခံမှာ သေချာတယ်။ မင်းနဲ့ထိုက်သင့်တဲ့ ရာထူးဌာနန္တရ ချီးမြှင့်ခြင်း ခံရမှာတော့ မြေကြီးလက်ခတ် မလွဲဘူး။ မင်း သိပ်ကုသိုလ်သူမင်းနှင့်ဧကရီလို မိန်းမကောင်း မိန်းမမြတ် တစ်ဦးရဲ့ မေတ္တာပန်းကို ချီးမြှင့်တော်မူပါ’

နိုင်ရုံသာမက ဘုရင်မကြီးရဲ့ ချီးမြှင့်မြှောက်စားခြင်းလည်း ခံရလိမ့်ဦးမယ်။ မင်းအတွက် ငါဝမ်းသာတယ်။ ဒါပေမဲ့ တစ်ခုတော့ သတိပေးချင်တာပဲ။ ရာထူးဌာနန္တရ တစ်ခုခုနဲ့ ချီးမြှင့်ခြင်း ခံရတာကို မင်း မသာယာဝါနဲ့ ငြင်းခုံမိမိပေမိပါနဲ့။ မင်းရဲ့ မွန်မြတ်သန့်စင်တဲ့ ဘဝကို ဖျက်ဆီးမပစ်ပါနဲ့။ မင်းက နိုင်သော သွားကောင်းရတနာအဖြစ် တစ်သမတ်တည်း ရပ်တည်းသွားနဲ့ အောင်မြင်စားပါ။ ကဲ ကဲ သွားပေတော့၊ သွားပေတော့’

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က ကောင်းချီးဩဘာပေးရင်း ဩဝါဒပေးလိုက်သည်။ ‘နောင်ကြီးကော .... လာလေ၊ ဘုရင်မကြီးကို ကြိုဆိုရအောင်။’

နောင်ကြီးရဲ့ အဝတ်အစားတွေကို လဲလှယ်ပါဦး။ ဘုရင်မကြီးရဲ့ အထွတ်ထွတ်ကို နောင်ကြီးရဲ့ အသက်နဲ့လဲပြီး ကာကွယ်ခံတာကို ဘုရင်မကြီးက ချီးမြှင့်တော်မူရင် နောင်ကြီးကို ချီးမြှင့်မြှောက်စားတော်မူပါလိမ့်မယ်’

မင်းစည်သူက သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်အား မရမက ခေါ်နေပေသည်။ ‘မင်းဘာသာ မင်း သွားစမ်းပါ။ ဘုရင်မကြီး ချီးမြှင့်မြှောက်စားတာ အလိုမရှိပါဘူး။ ငါ့ဘာသာ ငါ အေးအေး နေစမ်းပါရစေ’

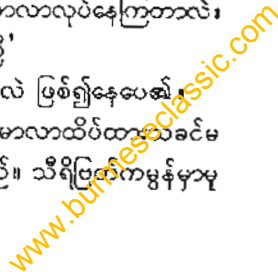
သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က ပြန်ပြောလိုက်သည်။ ‘ထိုအခိုက်တွင် ထဘီကို စွန့်တောင်ဆွဲ၍ သုတ်သုတ် သုတ်သုတ်နှင့် နေသော ပန်းလှိုင်ထိပ်ထား သီရိမာလာ သခင်မကို မြင်လိုက်ရသဖြင့် သောက်သား ထိုင်နေကြရာမှ ပြိုင်တူ ထ လိုက်ကြသည်။’

‘မင်းစည်သူ၊ မင်း ပျောက်သွားလို့ ရာလိုက်ရတာ အမောပဲ။ ဘုရင်မကြီး မင်းခမ်းမင်းနားနဲ့ မြို့တွင်း ဝင်တော်မူလာပြီ။ မကြာခင် စံအိမ်တော်ကို ချောက်လာလိမ့်မယ်။ ဘုရင်မကြီး ကြွချီတော်မူလာလို့ မြို့သူမြို့သား၊ နယ်သူနယ်သားတွေ သောင်းသောင်းဖြဖြ ဩဘာသံ ဆူညံစွာနဲ့ ကြိုဆိုနေကြတာကို မကြားကြဘူးလား။ တူတော်မောင် ပညားအိမ်လည်း ရွှေရံသင်းပင်းနဲ့ ဘုရင်မကြီးကို အကြိုတော်ထောက်ဖို့ သွားကြပြီ။ လာ၊ ဘုရင်မကြီး ကြွချီတော်မူလာရင် ဘုရင်မကြီးရဲ့ အပါးမှာ ခစားခိုင်းရမယ်။ ဒါမှ မင်းကို ဘုရင်မကြီးက ချီးမြှင့်တော်မူပြီး ရာထူးဌာနန္တရနဲ့ ချီးမြှင့်မှာ။ လာ သွားကြမယ်။ ဗိုလ်မင်းမြတ်ဧနှင့် စည်တော်ကြီး သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်တို့ကကော ဒီမှာ ဘာလာလုပ်နေကြတာလဲ။’

.... လာကြ။ ဘုရင်မကြီး ကြွချီတော်မူလာပြီ’

သီရိမာလာ ထိပ်ထားသခင်မမှာ ပျာပျာသလဲ ဖြစ်၍နေပေ၏။

ဗိုလ်မင်းမြတ်ဧနှင့် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်မှာ သီရိမာလာထိပ်ထားသခင်မအား လိုက်ပါသင့် မပါသင့် စဉ်းစားနေကြသည်။ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်မှာမူ

သူရင်မကြီး ကြွချီတော်မူလာချိန်တွင် မိမိအား မည်သူမျှ ဂရုစိုက်နိုင်ခြင်း မရှိတော့ဘဲ သိသဖြင့် အလစ်တွင် မည်သူ့ကိုမျှ အသိမပေးဘဲ တော်မူခဲ့ရာသို့ ထွက်သွားရန် ကြံစည်စိတ်ကူးထားသဖြင့် ခြေလှမ်းတန်နေခြင်း ဖြစ်ခဲ့သည်။ ဗိုလ်မင်းဗြတ်ဇေရာမူ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန် မပါဘဲ မိမိတစ်ယောက်တည်း မလိုက်လိုသဖြင့် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်၏ အရိပ်အကဲကို ကြည့်နေလေသည်။

စစ်သည်တော်ကြီး ဘာငေးနေတာလဲ။ ဘုရင်မကြီး ကြွချီတော်မူလာပြီ။ ဘုရင်မကြီးကို ကြိုဆိုဖူးမြော်ရအောင် လာကြပါတော့လား။ အဖိုးမရှိတော့ဘူး။ လာကြ လာကြ

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်နှင့် ဗိုလ်မင်းဗြတ်ဇေရာမူ မလွဲမရှောင်သာတော့ဘဲ မင်းစည်သူနှင့်အတူ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်နှင့် ဗိုလ်မင်းဗြတ်ဇေရာမူ အတူတူပင် ခေါ်ရာသို့ ကန့်လန့်ကန့်လန့်နှင့် ပါသွားပေသည်။

ခံအိမ်တော်သို့ ရောက်သောအခါ အိမ်တော်တစ်ခုလုံးမှာ လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်နေပြီး ဘုရင်မကြီး ကြွချီတော်မူလာလျှင် တာဝန်မလစ်လပ်အောင် အမိန့်ပေးသူက ပေး၊ အမိန့်နာခံသူက နာခံ၊ ပြေးလား လွှားလား လှုပ်ရှားနှင့် ခြေမကိုင်မိ လက်မကိုင်မိ အလုပ်လုပ်နေသူများက လုပ်ကိုင်နေကြသည်ကို တွေ့မြင်ရပေသည်။

မြို့စားလေးဗညားအိမ်၏ စာရေးတော်ကြီးမှာ ၎င်း၏ အထောက်အပံ့အကူအညီအစွာ အိမ်တော်အမှုထမ်းများခြံရံလျက် ဘုရင်မကြီး ကြွချီတော်မူလာဖို့ သဖြူခင်း ရာဇမတ်ကာထားသည့် လမ်းဆီးကြိုနေသည်ကို တွေ့ရပေသည်။

နှင်းကေသရာမှာ တစ်ကိုယ်လုံး တမိတ်ဖိတ်တောက်နေအောင် ရွှေလက်ဝတ်ရတနာများ ဝတ်စားဆင်ယင်ပြီး ကြော့အောင် ဖြိုးလိမ်းဝတ်ထားသဖြင့် ကြွရပ်လို လှချင်တိုင်း လှနေသည်ကို တွေ့ရပေသည်။ နှင်းကေသရာ၏ အပါးတွင် လက်ပါးစေ နှင်းသံ၊ နှင်းအိုနှင့် အပျိုရံများ ဝိုင်းရံနေလျက် ရှိသည်ကို တွေ့ရပေသည်။

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်နှင့် ဗိုလ်မင်းဗြတ်ဇေရာမူ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်တို့ လှည့်လည်ခံအိမ်တော်သို့ ရောက်ရှိလာသောအခါ နှင်းကေသရာသည် အရိုးဘုရား သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်ကိုသာ အာရုံစိုက်လျက် ရှိပေသည်။ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်မှာမူ မည်သူ့

ဘုရင်မကြီး မကြည့်ဘဲ မျက်လွှာချထားပြီး မိမိနှင့် အတူပါလာသော ဗိုလ်မင်းဗြတ်ဇေရာမူ မသိမသာ လက်ကုတ်လိုက်သည်။

'ဒီမှာ ဗိုလ်မင်း၊ ဘုရင်မကြီး ကြွချီတော်မူလာလို့ သောင်းသောင်းဖြဖြ ညှိဆိုနေကြတုန်း ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက်ကို ဘယ်သူမှ အရေးမခံနိုင်မှာမဟုတ်ဘူး။ အဲဒီအချိန်မှာ ကျွန်တော်တို့ လစ်သွားကြမယ်'

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်က ဗိုလ်မင်းဗြတ်ဇေရာမူ တီးတိုးပြောကြားလိုက်သည်။ 'ဘုရင်မကြီး သက်တော်ရာကျော် ရှည်ပါစေ၊ သာသနာ ဒါယကာမင်း သက်တော်ရာကျော် ရှည်ပါစေ'

အစရှိသော ကောင်းချီးဩဘာသံများ အဆက်မပြတ် ထွက်ပေါ်လာပြီး များမကြာမီ ရှင်စောပု ဘုရင်မကြီးသည် မျူးကြီးမတ်ရာ သေနာပတိများ ဆွဲတော်မူပြီးတော်များ ခြံရံကာ ရွှေဝေတော်ဖြင့် ကြွချီတော်မူလာသည်ကို ဖြစ်ရပေသည်။

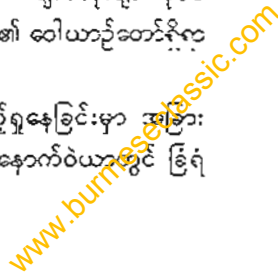
ဘုရင်မကြီး ကြွချီတော်မူလာသောအခါ ဘုရင်မကြီးအား ကြိုဆိုနေကြသော ပရိသတ်ကြီးသည် "ဘုရင်မကြီး သက်တော်ရာကျော် ရှည်ပါစေ" ဟု ကောင်းချီးဩဘာပေးရင်း ဘုရင်မကြီးအား ကြည်ညိုလေးစားစွာဖြင့် ဖူးမြော်တန်တော့နေကြသည်ကို တွေ့မြင်ရပေသည်။

စည်တော်သံများ၊ အိုးစည် ဝံ့မောင်းသံများ၊ ခေါင်းလောင်းသံများ၊ ကြိုးစည်သံများမှာလည်း အဆက်မပြတ် ထွက်ပေါ်လျက် ရှိပေသည်။

ဘုရင်မကြီး၏ ဝေါယာဉ်တော်ရှေ့မှ မြို့စားလေးဗညားအိမ်သည် နှင်း၏ ကိုယ်ရံတော်တပ်သားများ ခြံရံကာ ရှေ့တော်ပြေးအဖြစ် လမ်းပြည့်သာနေသည်ကို မြင်ရပေသည်။

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်သည် ဘုရင်မကြီးအား ဖူးမြော်ကန်တော့နေကြသော သူအုပ်ကြီးမှ မသိမသာ ထွက်ခွာလာခဲ့ပြီး မိမိအား ဘုရင်မကြီး မမြင်နိုင်သည့် နေရာမှ ဘုရင်မကြီး ကြွချီတော်မူလာသည်ကို စေတ္တမ္မာ ရပ်ကြည့်မိပေသည်။ ထိုသို့ ရပ်ကြည့်နေရာမှ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်၏ မျက်လုံးများမှာ ပြူးကွယ်သည့်ထက် ပြူးကျယ်လာသည်ကို တွေ့ရပေသည်။ မိမိ၏ မျက်လုံးများကိုပင် မယုံနိုင်အောင် အံ့ဩသည့် အမူအရာဖြင့် ဘုရင်မကြီး၏ ဝေါယာဉ်တော်ကို ငေးစိုက်ကြည့်နေမိပေသည်။

သီရိဗြတ်ကမ္ဘန် တအံ့တဩ ငေးစိုက်ကြည့်ရှုနေခြင်းမှာ အခြားကြောင့် မဟုတ်။ ဘုရင်မကြီး ဝေါယာဉ်တော်၏ ရှေ့နောက်ဝဲယာတွင် ခြံရံ

သို့သော်လည်းကောင်း များကြီးမတ်ရာ သေနာပတိများ အကြားတွင် မိမိ မမျှော်လင့်ဘဲ လူတစ်ယောက်ကို မြင်လိုက်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်ပေသည်။

ထိုသူမှာ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်၏ စီစဉ်ပေးချက်အရ ဗောဓိနှင့်ဗောဓိတို့ ညီနောင် ဦးစီးသည့် တိုက်လှေယာဉ်ပေါ်တွင် ဖမ်းဆီးချုပ်နှောင်ထားရာ ထွက်ပြေးလွတ်မြောက်သွားသည့် မင်းသိဒ္ဓတ် ဖြစ်နေသဖြင့် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်၏ မိမိ၏ မျက်စိကိုပင် မိမိ မယုံနိုင်လောက်အောင် ဖြစ်သွားခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

မင်းသိဒ္ဓတ်မှာ မင်းကြီးသက်တော်ရှည်နှင့်အတူ ယှဉ်တွဲ၍ ဘုရင်ကြီး၏ ဝေါယာဉ်တော် လက်ဝဲဘက်မှ ပြေးရွှင်သည့် အမူအရာဖြင့် ခုံညွှန်ထည့်ဝါစွာ လိုက်ပါလာခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ မင်းသိဒ္ဓတ်ကို မြင်လိုက်သည့် နတ်တစ်ပါးက သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်သည် မိမိနှင့်အတူ လူအုပ်ကြားမှ အလင်ထုထွက်လာခဲ့သော ဝိုလ်မင်းဗြတ်အေး လက်ကုတ်၍ပြုလိုက်ရာ ဝိုလ်မင်းဗြတ်မှာလည်း ပါးစပ်အဟောင်းသား ဖြစ်သွားပေသည်။

အခန်း ၄၁

တဖိတ်ဖိတ်တောက်အောင် မွမ်းမံပြင်ဆင်ထားသော ခန်းမဆောင်ကြီးအတွင်း ရှိ အဖိုးတန်ရတနာများနှင့် စီခြယ်ထားသော သလွန်တော်ပေါ်တွင် ရှင်ဗောဓိပုဂ္ဂိုလ်တို့ ဖြစ်သော ရာဇက္ခန္ဓာဖြင့် စံနေတော်မူသော ရှင်ဗောဓိပုဂ္ဂိုလ်တို့အား အပါးတော်တွင် ပန်းလှိုင်ထိပ်ထား သီရိမာလာသခင်မသည် ပုဆစ်ခူးထုတ်လက်အုပ်ချီကာ ရိုသေလေးစားသည့်အသွင်ဖြင့် စေားလျက် ရှိပေသည်။

ကျယ်ဝန်းသော ခန်းမဆောင်ကြီးအတွင်း၌ ရှင်ဗောဓိပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် သီရိမာလာထိပ်ထားသခင်မ နှစ်ဦးထံသာ ရှိပေသည်။ ဘုရင်မကြီးမှာ ပန်းတော်မူလာသဖြင့် ခေတ္တအပန်းဖြေရင်း စိတ်ပြေလက်ပျောက် ရှေးဦးနောင်ဖြစ်များကို လွတ်လပ်စွာ ဆွေးနွေးလိုသဖြင့် ငယ်ရွယ်စဉ်က ကစားကစားမက် ဖြစ်ခဲ့ဖူးသော ပန်းလှိုင်ထိပ်ထား သီရိမာလာသခင်မအား အခစား ဝင်စေခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ သီရိမာလာ ထိပ်ထားသခင်မမှာ ဘုရင်မကြီးနှင့် ယခုလို နှစ်ယောက်ချင်း လွတ်လပ်စွာ စေားခွင့်ရသော ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဖြစ်နေပေသည်။

‘သီရိမာလာ’

ဘုရင်မကြီးက နှုတ်ခွန်းတော် ဟ လိုက်သည်။

ရာပြည့်စာအုပ်တိုက်

‘စေားလျက် ရှိကြောင်းပါ ဘုရား’
သီရိမာလာက ရိုသေစွာ လျှောက်တင်လိုက်ရာ ဘုရင်မကြီးသည် သီရိမာလာ၏ အမူအရာကို ကြည့်ပြီး ပြုံးလိုက်သည်။

‘ဒီမှာ သီရိမာလာ၊ ခုလို နှစ်ယောက်ချင်း လွတ်လပ်စွာ ဆွေးနွေးခွင့် ရတဲ့အခါမှာ ငယ်ငယ်တုန်းကလို ရင်းရင်းနှီးနှီး ဆက်ဆံလေ့ပါတယ်၊ ဘုရားထူးနေစရာ မလိုပါဘူး။ ဘုရင်မကို ရှင်ဗောဓိပု ဘုရင်မကြီးအဖြစ် မဟုတ်ဘဲ စောဘို့မယ်အဖြစ် ဆက်ဆံလေ့ပါတယ်။ ပုဆစ်ခူးတုပ်ပြီး ထုတ်ခွင့်ရ နေစမ်းပါနဲ့။ သလွန်တော်ပေါ်မှာ ထိုင်စမ်းပါ’

ရှင်ဗောဓိပုဘုရင်မကြီးက မိမိနှင့်အတူ သလွန်တော်ပေါ်တွင် ထိုင်ခွင့် ပြုလိုက်သည်။

‘မဝံ့ကြောင်းပါ ဘုရား’

သီရိမာလာ ထိပ်ထားသခင်မက ဘုရင်မကြီးအား မော်ဖူးရင်း လျှောက်တင်လိုက်သည်။

‘ဘာဖြစ်လို့ မဝံ့တာလဲ၊ စောဘို့မယ် ခွင့်ပြုပါတယ်။ လာစမ်းပါ’
ရှင်ဗောဓိပု ဘုရင်မကြီးသည် သလွန်ပေါ်မှ ဆင်းလာပြီး သီရိမာလာအား ရင်းနှီးခင်မင်သည့် အမူအရာဖြင့် ဆွဲခေါ်နေပေရာ သီရိမာလာထိပ်ထားသခင်မသည် ဘုရင်မကြီး၏ အလိုတော်အတိုင်း ဘုရင်မကြီးနှင့်အတူ သလွန်တော်ပေါ်တွင် မရဲတရဲ ဝင်ထိုင်လိုက်ရသည်။

‘ဒီမှာ သီရိမာလာ၊ စောဘို့မယ်ဟာ မိန်းမသားတန်မဲ့ နိုင်ငံတော်ရဲ့ ဘဝန်ကို ထမ်းရွက်တော်မူနေရတယ် မဟုတ်လား။ ကြီးလေးလှတဲ့ တာဝန်ကို ထမ်းရွက်နေရတဲ့အတွက် ရံဖန်ရံခါဆိုသလို စောဘို့မယ်ရဲ့ ဘဝန်ကို ငြီးငွေ့တော်မူလာတယ်။ ဒါကြောင့်လည်း သမက်တော် ခမ္မစေတီကို အိမ်ရှေ့အရာ ခပ်နှင်း၊ နိုင်ငံတော်ရဲ့ တာဝန်တွေကို ခွဲပေးပြီး ထမ်းရွက်စေခဲ့တာပါ။ မကြာခင် သမက်တော် ခမ္မစေတီကို ထီးနန်းလှူအပ်ပြီး စောဘို့မယ်တော့ ဒဂုံဆံတော် နေရဲ့ အရိပ်အာဝါသကို ခိုလှုံပြီး လောကုတ္တရာ အလုပ်ကိုပဲ လုပ်တော့မယ်လို့ စောဘို့မယ်က ဖြတ်ထားတယ်။ ဘုရင်မရဲ့ ဘဝန်ကို ဝန်နေ့တခြား ငြီးငွေ့တော်မူတာပဲ’

ရှင်ဗောဓိပု ဘုရင်မကြီးသည် မိမိ၏ အကြံအစည်ကို ပွင့်လင်းစွာ နှစ်လိုက်သည်။

‘သင့်မြတ်လှကြောင်းပါ ဘုရား’

‘ဘုရားထူးနေစရာ မလိုပါဘူး။ ငယ်ငယ်တုန်းက ပြောသလို ပြော

ရာပြည့်စာအုပ်တိုက်

နုလို့ လွတ်လွတ်လပ်လပ် တွေ့ခွင့်ရတဲ့အခါ ရှေးဟောင်းနောင်းခြင်း
သတိမရဘူးလား

‘မှန်လှကြောင်းပါ’

‘မှန်လှကြောင်းပါ လုပ်နေပြန်ပြီ။ ဒီမှာ သီရိမာလာ’

‘ဘုရား’

‘ဘုရားမထူးပါနဲ့လို့ ပြောထားပြီးပြီ မဟုတ်လား။ စောဘို့မယ်ဟာ
ဘုရင်မကြီးတစ်ဆူ ဖြစ်တယ်ဆိုတာ ခေတ္တ မေ့ပျောက်ထားလိုက်စမ်းပါ။ စောဘို့မယ်
အဖြစ် ရင်းရင်းနှီးနှီး ဆက်ဆံစမ်းပါ’

‘မှန်လှပါ။ နှုတ်ကျိုးနေကြောင်းပါ’

‘ဒီမှာ သီရိမာလာ၊ စောဘို့မယ်လေ တစ်ခါတစ်ခါ မိန်းမသားဘဝ
လူလာပြီး ဖြစ်နေတာကို ဝမ်းနည်းမိတယ်။ ဘုရားဆုပန် မင်းယောက်ျားဘဝ
တောင့်တမိတယ်’

‘မိန်းမသားပင် ဖြစ်လင့်ကစား နိုင်ငံတော်ရဲ့ အထွတ်အထိပ်ဖြစ်
ဘုရင်မကြီးအဖြစ် တစ်နိုင်ငံလုံးရဲ့ လေးစားကြည်ညိုခြင်း ခံယူရပါသလို့
ဝမ်းနည်းခြင်း၊ အားငယ်ခြင်း မဖြစ်သင့်ကြောင်းပါ’

‘သီရိမာလာပြောတာ မှန်သင့်သလောက် မှန်တယ်။ ဒါပေမဲ့ မိန်းမ
တန်ဖိုး အင်မတန်ကြီးလေးတဲ့ နိုင်ငံတော်ရဲ့ တာဝန်ကို စောဘို့မယ်တစ်ယောက်
တည်း တာဝန်ယူပြီး ထမ်းရွက်နေရတဲ့အတွက် တစ်ခါတစ်ခါ စိတ်အားငယ်
တယ်။ စောဘို့မယ်သာ ယောက်ျားဖြစ်ရင် သိပ်ကောင်းမှာပဲလို့ စဉ်းစားမိတယ်’

‘မိန်းမသားပင် ဖြစ်လင့်ကစား နိုင်ငံတော်ကို စီမံအုပ်ချုပ်တော်
နေရာမှာ ခမည်းတော် ရာဇဓိရာဇ်ဘုရင်မင်းတရားကြီးရဲ့ ခြေရာကို နင်း
မှနိုင်တဲ့ သမီးကောင်းရတနာ ဖြစ်ပါသဖြင့် ဂုဏ်ယူရန်သာ ရှိကြောင်း
ဘုရင်မကြီးရဲ့ ရွှေလက်ထက်တော်မှာ နိုင်ငံတော် အေးချမ်းသာယာပြီး ညောင်
ဝပြောလျက် ရှိကြောင်းပါ’

‘စောဘို့မယ်ကို မြောက်ပင်ပြီး လျှောက်တင်နေတာလား’

‘မဟုတ်ရကြောင်းပါ။ ဟုတ်တိုင်းမှန်ရာကို ရိုးရိုးသားသား လျှောက်
နေခြင်းသာ ဖြစ်ကြောင်းပါ။ ဘုရင်မကြီးဟာ ယခုမှသာ နိုင်ငံတော်ရဲ့ ဩဇာ
တဲ့ တာဝန်ကို ထမ်းရွက်နေရသည့် မဟုတ်ကြောင်းပါ။ ခမည်းတော် ရာဇဓိရာဇ်
ဘုရင်မင်းတရားကြီးရဲ့ လက်ထက်တော်မှာ မြန်မာဘုရင်တွေနဲ့ စစ်မက်ကြီး
ခဲ့တာကို ငြိမ်းအေးစေပြီး နှစ်ပြည့်တစ်ပြည့် ရွှေလမ်းငွေလမ်း ဖောက်တဲ့
ဘုရင်မကြီးကို အင်းဝဘုရင် ဆင်ဖြူရှင်သီဟသူကို ဆက်သခြင်း ခံခဲ့ရ

မဟုတ်လား။ ဘုရင်သီဟသူ မြတ်နိုးတော်မူလို့ မိဖုရားခေါင်ကြီးအဖြစ် ချီးမြှင့်
ခြောက်စားတော်မူခဲ့တယ် မဟုတ်လား’

သီရိမာလာထိပ်ထားသခင်မက ပြန်လည်လျှောက်ထားလိုက်သည်။

‘အင်း သီရိမာလာ လျှောက်တင်တဲ့စကား သိပ်မှန်တာပဲ။ ခမည်းတော်

ဘုရား သက်တော်ထင်ရှား ရှိစဉ်က စောဘို့မယ်ကို ခမည်းတော်ဘုရားရဲ့
ဘုတော်မောင် သမိန်စည်သူနဲ့ စုံဖက်တော်မူခဲ့တယ်။ မြောက်သားတော် မောင်
တော် သမိန်စည်သူနဲ့ သမီးတော်နှစ်ပါး၊ သားတော်တစ်ပါး ထွန်းကားခဲ့ပြီး
စောဘို့မယ် အသက်တော် ၂၅ နှစ် အရွယ်မှာ မောင်တော် သမိန်စည်သူ နတ်ရွာ
တော်မူတယ် မဟုတ်လား။ အဲဒီနောက် စောဘို့မယ် အသက်တော် ၂၉ နှစ်
အရွယ်မှာ အင်းဝဘုရင် ဆင်ဖြူရှင်သီဟသူကို ဆက်သခြင်း ခံခဲ့ရတယ် မဟုတ်

လား။ စောဘို့မယ် အနေနဲ့ ဘုရင်သီဟသူကို မချစ်မနှစ်သက်တဲ့ ဟံသာဝတီ
နိုင်ငံတော် ငြိမ်းချမ်းသာယာစွာ တိုးတက်ဖွံ့ဖြိုးရေးကို ရှေးရှုပြီး ခမည်းတော်
ဘုရားရဲ့ အလိုဆန္ဒကို လိုက်လျောကာ မချစ်မနှစ်သက်သူရဲ့ လက်ကို ဆက်သ
ခြင်း ခံယူခဲ့တယ် မဟုတ်လား။ ဘုရင်သီဟသူက စောဘို့မယ်ကို ချစ်မြတ်နိုးလို့
မိဖုရားခေါင်ကြီးအဖြစ် ချီးမြှင့်မြှောက်စားတော်မူခဲ့ပေမဲ့ သာယာတဲ့စိတ် မရှိခဲ့ဘူး။

ဟံသာဝတီ နိုင်ငံတော်အတွက် စောဘို့မယ် အနစ်နာခံမယ် ဆိုပြီး စောဘို့မယ်
ချစ်မြတ်နိုးတော်မူလှတဲ့ သမီးတော်၊ သားတော်နဲ့ ဟံသာဝတီ နိုင်ငံတော်ကြီးကို
နှိခြာခဲ့တယ် မဟုတ်လား။ အင်းဝရွှေနန်းတော်မှာ မိဖုရားကြီးအဖြစ် စံနေတော်

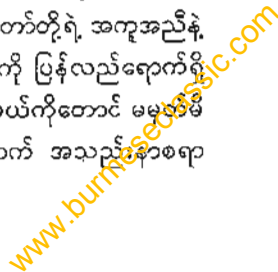
မူခဲ့ရစဉ်က သားတော်၊ သမီးတော်တွေနဲ့ ဟံသာဝတီ နိုင်ငံတော်ကြီးကို အချိန်
သရွေ့ လွမ်းဆွတ်အောက်မေ့တော်မူတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဟံသာဝတီနိုင်ငံတော်ကြီး
အတွက် စောဘို့မယ်သာ အနစ်နာခံမယ် ဆိုပြီး စိတ်အားတင်းကုသမီးတော်၊

သားတော်နဲ့ နိုင်ငံတော်ကို လွမ်းဆွတ် အောက်မေ့တဲ့စိတ်ကို ကြိတ်မိတ်ပြီး
ချစ်ခဲ့ရတယ်’

ရှင်စောပု ဘုရင်မကြီးသည် မိမိ၏စိတ်တွင် ခံစားခဲ့ရပုံများကို

သိန်းပွင့်လင်းစွာ ဖွင့်ဟလိုက်သည်။

‘စောဘို့မယ် အင်းဝမှာ အနေကြာလို့ မိုးညှင်းမင်းတရားလက်ထက်
တော်မှာ သမက်တော် ရှင်ဓမ္မဓရနဲ့ ရှင်ဓဇဉာက ရဟန်းတော်တို့ရဲ့ အကူအညီနဲ့
ညောင်ပွေးလွတ်မြောက်လာခဲ့ပြီး ဟံသာဝတီနိုင်ငံတော်ကို ပြန်လည်ရောက်ရှိ
တော်အခါမှာ သားတော်မောင် ဗညာဗရူဟာ စောဘို့မယ်ကိုတောင် မမေ့မိ
ဘူးဘူး။ မယ်တော်မှန်း မသိတော့ဘူး။ ဘယ်လောက် အသည်းခံခဲ့ရစရာ

သလဲး ဒါပေမဲ့ နိုင်ငံတော်အတွက် အနစ်နာခံရတာပဲ ဆိုပြီး စောဘို့မယ်
အဖို့တော်ကို ဖြေခဲ့ပါတယ်'

'သဘောထား မြင့်မြတ်တော်မူလှကြောင်းပါ'

'ခုလည်းပဲ မိန်းမသားတန်ခိုး နိုင်ငံတော်ရဲ့ အထွတ်အထိပ်ဘုရင်မကြီး
အဖြစ် ကြီးလေးလှတဲ့ တာဝန်တွေကို ထမ်းရွက်နေရတဲ့အတွက် ရံဖန်ရံခါ
စိတ်အားငယ်မိတယ်'

'စိတ်အားငယ်စရာ မရှိကြောင်းပါ။ နိုင်ငံတော်ရဲ့တာဝန်ကို ဘုရင်မကြီး
နိုင်နင်းစွာ ထမ်းရွက်ခဲ့ပါသဖြင့် ဟံသာဝတီ နိုင်ငံတော်မှာ တစ်နေ့တခြား
စည်ပင်သာယာ ဝပြောလာသည်ကို တွေ့ရကြောင်းပါ'

'စောဘို့မယ်တော့ ဒီတာဝန်ကြီးကို ထမ်းရွက်ရတာ ပြီးငွေ့လာပြီ
အသက်အငယ် ကြီးရင့်လာတော့ ရတနာသုံးပါးကို ဆည်းကပ်ပူဇော်ခဲ့ပြီး
ကုသိုလ်ကောင်းမှုလေးတွေ လုပ်ချင်သေးတယ်။ ဒါကြောင့် သမက်တော်
ဓမ္မစေတီကို အမြန်ဆုံး ထီးနန်းလွှဲပြောင်းပေးနိုင်အောင် နိုင်ငံတော်
အုပ်ချုပ်ရေးကို လက်တွေ့ သင်ကြားပို့ချပေးနေရတယ်။ သမက်တော် ဓမ္မစေတီ
အတွဲ နိုင်ငံတော်ရဲ့ တာဝန်ကို ပူးတွဲထမ်းဆောင်နိုင်အောင် တူတော်
သမိန်ဗရူကိုပါ ရာဇသတ်၊ ဓမ္မသတ်နဲ့ နိုင်ငံတော်စီမံအုပ်ချုပ်ရေး ပညာ
တွေကို သင်ကြားပို့ချပေးနေတယ်။ ဒါကိုတော့ သီရိမာလာ သီကောင်း သီ
မယ်'

'သိရှိပြီး ဖြစ်ကြောင်းပါ'

'သားတော်မောင် ဗညားဗရူကို ဗညားကျန်းရဲ့ လက်ပါး
လုပ်ကြံလို့ နတ်ရွာစံတော်မူခဲ့ရတဲ့ အချိန်ကစပြီး တူတော်မောင်ကို သား
ကိုယ်စား အားကိုးအားထား ပြုခဲ့ရတယ်။ ဒါကြောင့်လည်း သားတော်
ရတယ်ဆိုပြီး သားတော်ရဲ့ နာမည်ကိုယူပြီး သမိန်ဗရူလို့ မှည့်ခေါ်ပြီး တောင်
မြို့ကို အပိုင်စား ပေးသနားတော်မူခဲ့ခြင်း ဖြစ်တယ်။ သမက်တော် ဓမ္မစေတီ
ထီးနန်းလွှဲပြောင်းပေးပြီးတဲ့အခါ သမက်တော်နဲ့အတူ နိုင်ငံတော်ကို စီမံ
နိုင်အောင်လည်း လေ့ကျင့်ပေးထားတယ်။ သမက်တော် ဓမ္မစေတီကို
မဟာသွေး မဟုတ်ဘူးဆိုပြီး အိမ်ရှေ့အရာ ပေးအပ်တော်မူခဲ့တာကို
မကျေနပ်တဲ့လူတွေ ရှိနေတယ်။ ဒါကြောင့် သမက်တော် ဓမ္မစေတီကို
လွှဲပြောင်းပေးချိန်မှာ တူတော်မောင် သမိန်ဗရူကို သမက်တော် ဓမ္မစေတီ
အတိုင်ပင်ခံ အဂ္ဂသေနာပတိ မဟာသက်တော်ရှည်အမတ်ကြီး အဖြစ် ခန့်
အစီအစဉ် ပြုလုပ်ထားတယ်။ တူတော်မောင် သမိန်ဗရူဟာ နုလုံး

ကိုသိရှိသံဃား
လက်ရုံးရည်ပါ ပြည့်ဝတဲ့သူ ဖြစ်တယ်။ ဒါကြောင့် သမိန်ဗရူနဲ့ သင့်လျော်တဲ့
မိန်းမမြတ်ကို စောဘို့မယ် ရှာကြံကြည့်တဲ့အခါ စောဘို့မယ်နဲ့ သမီးရင်းတမျှ
မြတ်နိုးတော်မူတဲ့ သီရိမာလာရဲ့ တူမတော် နှင်းကေသရာကို ဆာသို့မယ်ရဲ့
ဗက်စီထဲ မြင်ယောင်လာတယ်။ ဒါကြောင့် တူတော်မောင် သမိန်ဗရူကို နှင်း
ကေသရာနဲ့ ရွှေလက်တော်ဆက်ပေးဖို့ စောဘို့မယ် ဆုံးဖြတ်တော်မူခဲ့ခြင်း
ဖြစ်တယ်။ ဒီကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်ပြီး သီရိမာလာကို စောဘို့မယ် တစ်ခါတ
မိန်းတော်မူခဲ့ပြီးပြီ မဟုတ်လား'

ဘုရင်မကြီးသည် နှင်းကေသရာအား ၎င်း၏ တူတော်မောင် သမိန်
ဗရူနှင့် နေရာချထားပေးရန် မိမိ ဆုံးဖြတ်ခဲ့ပုံကို အကျယ်တဝင့် ရှင်းပြနေ
ဆဲသည်။

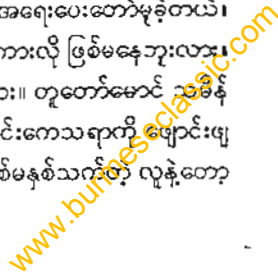
'မှန်လှကြောင်းပါ။ ဤကိစ္စကို ဘုရင်မကြီး မိန့်ဟတော်မူခဲ့သဖြင့်
သိရှိခဲ့ရပြီး ဖြစ်ကြောင်းပါ'

'သီရိမာလာရဲ့တူမတော် နှင်းကေသရာက အတော်ခေါင်းမာသားလား။
စောဘို့မယ် အနေနဲ့ကတော့ နိုင်ငံတော်ရဲ့ အကျိုးကိုမျှော်ကိုးပြီး စောဘို့မယ်နဲ့
အတော်အရင်းလို အားကိုးရတဲ့ တူတော်မောင်ကို စောဘို့မယ်ရဲ့ သမီးတော်
နဲ့ မခြား ချစ်မြတ်နိုးတဲ့ နှင်းကေသရာနဲ့ နေရာချထားပေးဖို့ စီစဉ်ခဲ့တာပါ။
ဒါကို သီရိမာလာရဲ့ တူမတော် နှင်းကေသရာက စောဘို့မယ်ကို တယ်လို့
သိတော်ဦးတင်တယ် ထင်သလဲ'

ရှင်စောပု ဘုရင်မကြီး၏ အသံမှာ မာဆတ်ဆတ် ဖြစ်လာပေသည်။
အင်နာထားမှာလည်း တင်းမာလာပေသည်။

'မလျှောက်တင်တတ်ကြောင်းပါ။ တူမတော်မှာ ငယ်ရွယ်သူ ဖြစ်၍
အနောက် ဆင်ခြင်တိုင်းထွာတတ်သူ မဟုတ်ပါသဖြင့် စိတ်လိုက်မာန်ပါ
အတတ်သူကို ခွင့်လွှတ်တော်ပါမူရန် အသနားစိတ်မူပါတယ်'

သီရိမာလာက တူမတော်ကိုယ်စား တိုးလျှိုးစောင်းပန်လိုက်သည်။
'နှင်းကေသရာ ခေါင်းမာပုံတော့ စောဘို့မယ် ပြောတောင် မလျှော
တော့ဘူး။ သူ့ကို သမီးရင်းလို ချစ်မြတ်နိုးတော်မူလို့ တခြားတစ်ပါးသော
အထူးတွေရဲ့ သမီးတော်တွေထက် အစစအရာရာမှာ အရေးပေးတော်မူခဲ့တယ်။
အထူး မျက်နှာသာပေး ရွှေရေးပန်းကန်တက်ဆိုတဲ့ စကားလို ဖြစ်နေဘူးလား။
အထူးလိုက်လို့ အမိုက်စော်ကားသလို ဖြစ်မနေဘူးလား။ တူတော်မောင်
အဖို့ နေရာချထားလိုတဲ့အကြောင်း စောဘို့မယ်က နှင်းကေသရာကို ပျောင်းပျ
တော့အခါ သူ့ကို ပေးချင်တဲ့အပြစ် ပေးပါ။ သူ မချစ်မနှစ်သက်တဲ့ လူနဲ့တော့

တို့သမီးသား

မဆက်နိုင်ဘူးလို့ ပစ်ပစ်ခါခါ ငြင်းဆန်တယ်။ အတော်တော်
ခါတော်တော် သူငယ်မ။ နိုင်ငံတော်ရဲ့အကျိုးကို ထောက်မြှော်ပြီး တူတော်မောင်နဲ့
ရွှေလက်တော်ဆက်ဖို့ စီစဉ်တာပါလို့ စောဘို့မယ် ရှင်းပြတာတောင် လက်ခံ
တုန်း

‘တူမတော် နှင်းကေသရာက ဘုရင်မကြီး မိန့်တော်မူတဲ့အတိုင်း
လျှောက်တင်ပါသလား ဘုရား’

‘ဒီအတိုင်းပဲ လျှောက်တင်ပါတယ်။ မချစ်မနှစ်သက်တဲ့ လူနဲ့တော့
မပေါင်းသင်းပါရအေးနဲ့တဲ့။ သူ့ကို ပေးချင်တဲ့အပြစ်ဒဏ် ပေးပါ။ ခံယူသွား
မယ်လို့ ပြတ်ပြတ်သားသား လျှောက်တင်သွားတယ်’

‘အင်း: .... တူမတော် တူမတော်၊ မိုက်မဲလှချည်လား’
သီရိမာလာသည် ဘုရင်မကြီး၏ အလိုတော်ကို သိလိုသဖြင့် အလို
လိုက်ပြီး လျှောက်တင်လိုက်ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

မိုက်မဲတဲ့ နေရာမှာတော့ ကမ်းကုန်ရာ။ တွင်းတူးပြီး မိုက်မဲတဲ့မိန့်
ဒါပေမဲ့ နိုင်ငံတော်ရဲ့အကျိုးကို ထောက်မြှော်ပြီး နှင်းကေသရာကို တူတော်မောင်
နဲ့ ရွှေလက်တော်ဆက်ပေးဖို့ စောဘို့မယ်ရဲ့ အစီအစဉ်တော့ အလျှောက်
နိုင်ဘူး’

ရှင်စောပု ဘုရင်မကြီးသည် စိတ်နှလုံး တုံးတုံးချထားသည့် အမူအရာ
ဖြင့် တင်းတင်းမာမာ မိန့်တော်မူလိုက်သည်။

‘မှန်လှပါ။ ဘုရင်မကြီး စီစဉ်တော်မူတာကို တူမတော် နှင်းကေသရာ
မနာခံဘဲ ငြင်းဆန်မယ်ဆိုရင် တူမတော် နှင်းကေသရာကို ရာဒေဏ်ခတ်
မုဦးမှာပါလား ဘုရား’

သီရိမာလာ ထိပ်ထားသခင်မက ဘုရင်မကြီး၏ သဘောထား
သိလိုသဖြင့် တီးခေါက်ကြည့်လိုက်ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

‘ရာဒေဏ် ခတ်တော်မူရမှာပေါ့’

ဘုရင်မကြီးက တိုတိုတုတ်တုတ် မိန့်တော်မူလိုက်သည်။

‘ဘယ်လိုများ ရာဒေဏ် ခတ်တော်မူမှာပါလဲ ဘုရား’

‘နှင်းကေသရာကို နှင်းအပ်ထားတဲ့ အဆောင်အယောင်တွေ အ
ရုပ်သိမ်းပစ်မယ်။ သူ့ကို အပိုင် ပေးသနားတော်မူထားတဲ့ လယ်ယာ၊ အင်း
နောင်းမြောင်းနဲ့တကွ အိုးအိမ်စည်းစိမ် မှန်သမျှ နိုင်ငံတော်ရဲ့ ဘဏ္ဍာ
အဖြစ် သိမ်းပိုက်ရလိမ့်မယ်။ သူ့ကိုယ်မှာ ဝတ်စားဆင်ယင်ထားတဲ့ လက်
ရတာမှာတွေကို ဘဏ္ဍာတော်အဖြစ် သိမ်းပိုက်ရပါလိမ့်မယ်’

ရာပြည့်စာအုပ်တိုက်

ဘုရင်မကြီးက မျက်နှာထားတင်းတင်းဖြင့် အမိန့်ဆောင်လိုက်သည်။
‘ဘုရင်မကြီး စီစဉ်တော်မူတာကို မနာခံရင် ဘေးအန္တရာယ် ဘုရင်မကြီး
မိန့်တော်မူခဲ့တဲ့အတိုင်း ရာဒေဏ် ခတ်တော်မူရလိမ့်မယ် ဆိုတာ ဘုမတော်
နှင်းကေသရာကို မိန့်တော်မူပြီးပါပြီလား ဘုရား’

‘တည့်တည့်လင်းလင်း မိန့်ကြားတော် မူပြီးပြီ။ ဒါပေမဲ့ သီရိမာလာရဲ့
တူမတော် နှင်းကေသရာက သိပ်ခေါင်းမာတယ်။ ဘုရင်မကြီး ကြိုက်သလို
ရာဒေဏ် ခတ်တော်မူပါ။ အဝတ်တစ်စည်၊ ကိုယ်တစ်ခုနဲ့ ဆင်းသွားပါမယ်ဆို
တော်စော်ကားကား ပြန်လည်လျှောက်တင်တယ်။ ဒီအထိ ခေါင်းမာတဲ့ မိန့်
တလောတုန်းကလည်း စောဘို့မယ်ရဲ့ သမက်တော် ဓမ္မစေတီကို နန်းသွား
ထားတဲ့ ကိစ္စနဲ့ပတ်သက်ပြီး မဟာဆီ မဟာသွေးကို နန်းလျှာမထားဘဲ ဘုန်းကြီး
လှထွက်ကိုမှ နန်းလျှာထားရမလားဆိုပြီး လူသိနတ်ကြား ကဲ့ရဲ့ခဲ့သေးတာ
ဟုတ်လား။ သူတို့မောင်နှမ အပေါ်မှာ စောဘို့မယ်ရဲ့ သားတော်၊ သမီးတော်
အရင်းနှင့်မခြား အရေးပေးတော်မူခဲ့တဲ့ ကျေးဇူးကိုတောင် ထောက်ထားရမဲ့
သေဘူး’

ဘုရင်မကြီးက ကရုဏာဒေါသောဖြင့် မိန့်တော်မူလိုက်ပြန်သည်။

‘မှန်လှပါ။ ခုလို ပစ်ပစ်ခါခါ ငြင်းဆန်နေခြင်းမှာ အကြောင်းမဲ့
သက်သက်တော့ ဟုတ်နိုင်မယ် မထင်ကြောင်းပါ။ ဘုရင်မကြီးရဲ့ တူတော်မောင်
သမိန်ဖရူကို မေတ္တာမမျှနိုင်တာဟာ သူ့မှာ နှစ်သက်မြတ်နိုးရမဲ့လူ ရှိနေတဲ့
အတွက် ဖြစ်နိုင်စရာ ရှိကြောင်းပါ။ ဒါကြောင့်သာလျှင် မချစ်မနှစ်သက်သော
သူ့ကို ရွှေလက်တော် မဆက်နိုင်ကြောင်း ငြင်းဆန်နေခြင်း ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု
သိမြင်မိကြောင်းပါ ဘုရား’

‘ဒီလိုသာ ပြောကြစတမ်းဆိုရင် စောဘို့မယ်က အင်းဝဘုရင်သီဟသူ
တို့ စောဘို့မယ် နှစ်သက် မြတ်နိုးတော်မူလို့ ဆက်သစ်ခဲ့တာလား။ အင်းဝဘုရင်
သီဟသူကို စောဘို့မယ် ချစ်မြတ်နိုးတော်မူဖို့ ဝေးလို့ ဖြူသလား။ မည်းသလား
ဆိုတာတောင် စောဘို့မယ် မသိခဲ့ရပါဘူး။ နှစ်ပြည့်ထောင် ချစ်ကြည်ရေးနဲ့
ဆံသာဝတီနိုင်ငံ ငြိမ်းအေးချမ်းသာစွာ ဖွံ့ဖြိုး တိုးတက်စေရေးအတွက် စောဘို့မယ်
ကို ကျားစာ အကျွေးခံရတာ မဟုတ်လား။ ဒါကို သိပါလျက်နဲ့ နိုင်ငံတော်ရဲ့
အကျိုးကို ထောက်မြှော်ပြီး ခမည်းတော်ဘုရား စီမံရာကို စောဘို့မယ် အနစ်နာ
မိပြီး နာခံတော်မူခဲ့တယ် မဟုတ်လား’

ဘုရင်မကြီးက စိတ်လိုက်မာန်ပါ မိန့်တော်မူလိုက်ရာ သီရိမာလာ

ရာပြည့်စာအုပ်တိုက်

www.burmeseclassic.com

သိရိမာလာသခင်မသည် တစ်စုံတစ်ရာ ပြန်လည် လျှောက်တင်ခြင်း မပြုဘဲ
မိန့်တော်မူသမျှ ခေါင်းငုံ့ပြီး နာခံရင်း အကြံထုတ်နေပေသည်။

နှင်းကောသရာကို တူတော်မောင် သမိန်ဖရူနဲ့ ရွှေလက်တော် ဆက်ဆံ
တော်မူတာဟာ နိုင်ငံတော်ရဲ့ အကျိုးတစ်ခုတည်းအတွက်သာ မဟုတ်
ပါဘူး။ နှင်းကောသရာရဲ့ အကျိုးလည်း အများကြီး ပါပါတယ်။ တူတော်မောင်
သမိန်ဖရူလို စိတ်နေသဘောထား သိမ်မွေ့နူးညံ့တဲ့ယောက်ျား ရှာမှ ရှားပါတယ်။
ခေတ်တော်မောင်မို့ မြောက်ပင်ပြီး မိန့်တော်မူနေတာ မဟုတ်ဘူး။
နှင်းကောသရာ ကြီးဆွဲတိုင်း ကပြီး ထားရာက နေမယ့် ယောက်ျားပါ။ ဒါတော်
သိရိမာလာရဲ့ တူမတော်က ပစ်ပစ်ခါခါ ငြင်းဆန်ရတယ် ရှိသေးတယ်။
ဒါလောက်တောင် မိုက်မဲတဲ့ မိန်းမကိုတော့ သူ့ရဲ့ ခက်ထန်မာကျောလှတဲ့ ဗာန်
မာနကို ချိုးနှိမ်တဲ့သဘောနဲ့ စောဘို့မယ် မိန့်တော်မူခဲ့တဲ့အတိုင်း ရာဇဒေဝီ
ခတ်ရလိမ့်မယ်။

ဘုရင်မကြီးက ဆက်လက်၍ မိန့်တော်မူလိုက်သည်။
ရွှေနားတော်ဆင်တော်မူပါ။ အလွန်တရာ ခေါင်းမာပြီး ဗာန်မာ
ခက်ထန်လှတဲ့ တူမတော် နှင်းကောသရာကို အဝတ်တစ်ထည်၊ ကိုယ်တင်နေ
ဆင်းသွားစေဆိုပြီး ရာဇဒေဝီခတ်ရုံနဲ့ သူ့ရဲ့ ခက်ထန်တဲ့ စိတ်ဓာတ်ကို နူးညံ့
ပျော့ပျောင်းသွားစေလိမ့်မယ် မဟုတ်ကြောင်းပါ။ ဗာန်စွယ်ကျိုးလိမ့်မယ် မဟုတ်
ကြောင်းပါ။ စုဠလိပ် ရေထဲလွှတ်သလို ဖြစ်သွားစေလိမ့်မယ် ဖြစ်ကြောင်းပါ။
ဤမျှလောက် အပြစ်ဒဏ် ပေးရုံဖြင့် အကျိုးသက်ရောက်လိမ့်မည် မထင်
ကြောင်းပါ ဘုရား။

သိရိမာလာသခင်မသည် ဘုရင်မကြီး၏ အရိပ်အကဲကို လှေထဲ
နေရာမှ အကဲစမ်းသည့် အနေဖြင့် ပြန်လည်လျှောက်တင်လိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။
ဒါဖြင့် စောဘို့မယ် မူလစိဉ်တော်မူခဲ့တဲ့အတိုင်း ဘုရင်မရဲ့ အမိန့်
အာဏာသုံးပြီး နှင်းကောသရာကို တူတော်မောင် သမိန်ဖရူနဲ့ ရွှေလက်တော်
ဆက်ပေးရလိမ့်မယ်လို့ ဆိုလိုသလား။

ဘုရင်မကြီးက အမေးတော် ရှိလိုက်သည်။
ဒီလိုလည်း မဟုတ်ပေါင်ပါ ဘုရား။ ဘုရင်မကြီး မိန့်တော်မူတဲ့အတိုင်း
ဆိုပါလျှင် ဘုရင်မကြီးရဲ့ တူတော်မောင် သမိန်ဖရူမှာ စိတ်ထား၊ သဘောထား
နူးညံ့သိမ်မွေ့သူဖြစ်ပြီး သဘောမနေော ကောင်းသူဖြစ်ကြောင်း သိရကြောင်း
ဘုရား။ ဘုရင်မကြီး မိန့်တော်မူသလို နှင်းကောသရာ ထားရာက နေပြီး ကြည့်
တိုင်း ကမည့်သူ ဖြစ်နေမည် ဆိုပါက နှင်းကောသရာသည် ယခုထက်ပင် ပိုမို

ဗာန်မာန ခက်ထန်လာပြီး မည်သူမျှ ဆိုဆုံးမ၍ နိုင်တော့မည် မဟုတ်
ကြောင်းပါ ဘုရား။ နှင်းကောသရာရဲ့ ခက်ထန်မာကျောလှသည့် ဗာန်မာနကို
ချိုးနှိမ်ပြီး နိုင်နိုင်နင်းနင်း ကြိုးကိုင်သွားနိုင်မည့် ယောက်ျားကောင်းတစ်ယောက်
နဲ့ ရွှေလက်တော် ဆက်ပေးခြင်းဖြင့်သာလျှင် တူမတော် နှင်းကောသရာရဲ့
တင်းမာခက်ထန်လှတဲ့ စိတ်ဓာတ်ကို နူးညံ့ပျော့ပျောင်းသွားစေနိုင်မည် ဖြစ်
ကြောင်းပါ။

သိရိမာလာ ထိပ်ထားသခင်မက လိမ္မာပါးနပ်စွာ လျှောက်တင်
လိုက်သည်။

သိရိမာလာရဲ့ တူမတော်ကို နိုင်နိုင်နင်းနင်း ကြိုးကိုင်သွားနိုင်
သောကျားကောင်းများ တွေ့ထားလို့လား။

ဘုရင်မကြီးက အမေးတော် ရှိလိုက်ပြန်သည်။

မှန်လှကြောင်းပါ။ ဟံသာဝတီနိုင်ငံတော်တွင် ယောက်ျားကောင်း
များကြောင်းပါ။ လက်ရုံးရည်၊ နှလုံးရည်များနှင့် ပြည့်စုံပြီး နှင်းကောသရာ၏
ခက်ထန်မာကျောလှသည့် ဗာန်မာနကို ချိုးနှိမ်ပြီး နိုင်နင်းစွာ ကြိုးကိုင်သွားနိုင်
မည့် ယောက်ျားကောင်းတစ်ယောက် တွေ့ရှိထားကြောင်းပါ ဘုရား။

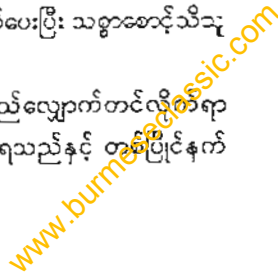
သိရိမာလာ ထိပ်ထားသခင်မက အခွင့်ရသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် မိမိ
လျှောက်တင်လိုသည့် ကိစ္စကို လိမ္မာပါးနပ်စွာ လျှောက်တင်လိုက်သည်။

ဘယ်သူများပါလိမ့် ....

ဘုရင်မကြီးက အမေးတော် ရှိလိုက်သည်။

မင်းညီမင်းသားထဲက မဟုတ်ကြောင်းပါ။ များကြီးမတ်ရာ သေနာပတိ
များရဲ့ ဆွေတော်မျိုးတော်ထဲကလည်း မဟုတ်ကြောင်းပါ။ ဓားတစ်လက်ကို
အရင်းတည့်ပြီး ခြေသလုံး အိမ်တိုင်ထူကာ နိုင်ငံတော်အတွက် အသက်ပေးပြီး
နူးညံ့ချွန်ချွန် တိုက်ပွဲဝင်လာခဲ့တဲ့ အိမ်မဲ့၊ ယာမဲ့၊ ပစ္စည်းမဲ့၊ အညတရစစ်သည်တော်
အင်ဦးသာလျှင် ဖြစ်ကြောင်းပါ။ အိမ်ရှင်၏ စားကြွင်းစားကျန်များကို စားသောက်
နေခြင်း အိမ်ရှင်အပေါ်တွင် သစ္စာစောင့်သိတဲ့ အိမ်စောင့်ခွေးကြီးပမာ ရာထူး
မည့်စိမ်းနဲ့ ဂုဏ်သတင်း ကျော်စောခြင်းကို မမက်မောဘဲ စစ်သားကောင်း
သစ္စာ ဘုရင်မကြီးနဲ့ နိုင်ငံတော် အပေါ်တွင် အသက်ပေးပြီး သစ္စာစောင့်သိသူ
အင်ဦး ဖြစ်ကြောင်းပါ။

သိရိမာလာ ထိပ်ထားသခင်မက ပြန်လည်လျှောက်တင်လိုက်ရာ
အိမ်စောင့်ခွေးကြီး ဟူသော စကားကို ကြားလိုက်ရသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက်

ထိုသို့သော သန့်လျှောက်ရှိသော ဘုရင်မကြီး၏ ရွှေမျက်နှာတော်မှာ ကြည်လင်
 မှန်တောက်မှုလာပြီး မသိမသာ ပြုံးတော်မူလိုက်သည်။
 'ဗြတ်ကမ္မန်ကြီးကို ပြောနေတာ မဟုတ်လား'
 ဘုရင်မကြီးက အမေးတော် ရှိလိုက်သည်။
 'မှန်လှကြောင်းပါ။ အညတရစစ်သည်တော်ကြီး သီရိဗြတ်ကမ္မန်
 ဖြစ်ကြောင်းပါ'

'အင်း ဗြတ်ကမ္မန် ဗြတ်ကမ္မန်၊ စောဘို့မယ်တို့ အပေါ်မှာရော နိုင်
 တော် အပေါ်မှာပါ အသက်နဲ့လဲပြီး သစ္စာစောင့်သိတာတော့ မှန်တယ်။ ဒါ
 တစ်ခါတစ်ခါ အစိုးရိမ်ကြီးပြီး တစောက်ကန်း လုပ်တတ်တာ ခက်တယ်။ အ
 ကို ရန်သူထင်ပြီး မည်းမည်းမြင်ရင် လိုက်သတ်နေတာပဲ။ ဆောင်းတူးမြို့
 စောဘို့မယ် တိုင်းခန်းလှည့်လည်တော်မူဖို့ စီစဉ်ခဲ့တုန်းက ဆောင်းတူးမြို့
 ခြေဦးမလှည့်ဖို့ ဗြတ်ကမ္မန် လာပြီး သတိပေးတယ်။ စောဘို့မယ်ကို လုပ်ကြံ
 ကြံစည်နေတဲ့သူတွေ ရှိတဲ့အတွက် တိုင်းခန်းလှည့်လည်တော်မူဖို့ အစီအစဉ်
 ဖျက်သိမ်းဖို့လည်း အကြံပေးသေးတယ်။ ဗြတ်ကမ္မန်ဟာ ရဲစွမ်းသတ္တိနဲ့ ပြည်
 တာတော့ မှန်တယ်။ စောဘို့မယ် အပေါ်မှာရော နိုင်ငံတော် အပေါ်မှာပါ အ
 နဲ့လဲပြီး သစ္စာစောင့်သိတာလည်း မှန်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ တဖောက်ကန်း
 တတ်တာ ခက်တယ်။ အစိုးရိမ်ကြီးပြီး လူတွေကို လျှောက်သတ်နေတာ
 သတင်းကြားတယ်။ သီရိမာလာတော့ ဒီသတင်း ကြားပြီးပြီလား မသိ
 ရှေ့တော်ပြေးအဖြစ် လွတ်လိုက်တဲ့ သမိန်စက္ကဝေါကို ဗြတ်ကမ္မန် ရှင်
 သုတ်သင်ပစ်လိုက်ပြီ မဟုတ်လား'

ဘုရင်မကြီးက ညည်းညည်းညူညူ မိန့်တော်မူလိုက်သည်။
 'မှန်လှကြောင်းပါ။ သမိန်စက္ကဝေါမှာ သစ္စာဖောက်တစ်ဦး ဖြစ်
 ပါ။ ဘုရင်မကြီးအား လုပ်ကြံရန် အကြံအစည်တွင် သမိန်စက္ကဝေါမှာ
 တော်ပေး ဖြစ်ကြောင်းပါ။ သမိန်စက္ကဝေါအား သီရိဗြတ်ကမ္မန်က နောက်
 ဓားနှင့်ထိုး၍ သတ်ခဲ့ခြင်း မဟုတ်ကြောင်းပါ။ ဘုရင်မကြီးအား လုပ်ကြံ
 အကြံအစည်ကို တူမတော် နှင်းကေသရာ သိလျှင်သိချင်း ဘုရင်မကြီး တို့
 လှည့်လည်တော်မူရန် အစီအစဉ် ဖျက်သိမ်းဖို့ အချိန်မီလျှောက်တင်ရန်
 မြို့တော်သို့ ညတွင်းချင်း ခရီးပြင်းနှင့်ခဲ့စဉ် နှင်းကေသရာအား လမ်းခု
 ဝမ်းဆီးပြီး ထန်းတောကြီးရှိ ၎င်း၏အိမ်တွင် ချုပ်နှောင်ထားသည်ကို သိ
 နှင်းကေသရာအား သွားရောက်ကယ်တင်ခဲ့ရာမှ သမိန်စက္ကဝေါနှင့် နှင်း

ထိုသို့သော
 ခင်း ဓားစွမ်းပြိုင်ခဲ့ပြီး အဆုံးစီရင်ခဲ့ခြင်းသာလျှင် ဖြစ်ကြောင်းပါ။ သီရိဗြတ်ကမ္မန်
 မှာ ဘုရင်မကြီး မိန့်တော်မူသလို သွေးဆာနေသူ မဟုတ်ကြောင်းပါ။
 သီရိမာလာ ထိပ်ထားသခင်မက ပြန်လည်လျှောက်တင်သလို
 'သမိန်စက္ကဝေါ သစ္စာဖောက်တစ်ဦးဖြစ်ကြောင်း သက်သေ အထောက်
 အထား ရှိရဲ့လား'

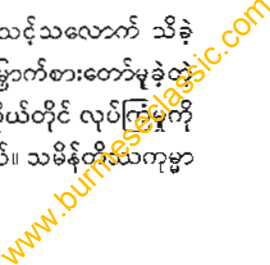
'ခိုင်လုံသော သက်သေ အထောက်အထား ရှိကြောင်းပါ။ ၎င်း၏
 ကိုယ်ရံတော်တပ်မှူးနှင့် တပ်သားနှစ်ဦးကို မင်းကြီးသက်တော်ရှည်ကိုယ်တိုင်
 ခန်းဆီးပြီး စစ်ဆေးခဲ့ရာတွင် ၎င်းတို့ သိသမျှ ပြောဆို အစစ်ခံခဲ့ကြပြီး
 ဖြစ်ကြောင်းပါ'

'စောဘို့မယ်ကို လုပ်ကြံဖို့ ကြံစည်နေကြတယ် ဆိုတာကော ဖြစ်နိုင်
 ပါလား။ စောဘို့မယ်ကို လုပ်ကြံလို့ ဘာများ အကျိုးထူးမှာလဲ။ စောဘို့မယ်
 ကိုယ်တိုင် ထီးနန်းစည်းစိမ်ကို ငြီးငွေ့တော်မူလို့ သမက်တော် ဓမ္မစေတီကို
 ထီးနန်းလှဲပြောင်းပေးဖို့ စီစဉ်ထားပြီးပြီ ဥစ္စာပဲ'

'မှန်လှကြောင်းပါ။ သမက်တော် ဓမ္မစေတီကို ထီးနန်းလှဲပြောင်းပေး
 နှစ်စဉ်တော်မူနေသည်ကို မလိုလားသူများက ထီးနန်းလှဲပြောင်းပေးတော်မမူမီ
 ဘုရင်မကြီးကို လုပ်ကြံရန် ကြံစည်နေကြခြင်းသာ ဖြစ်ကြောင်းပါ။ သစ္စာဖောက်
 မှားရဲ့ အကြံအစည် ပျက်ပြားသွားရခြင်းမှာ အိမ်စောင့်ရွေးကြီးနဲ့တူတဲ့ အညတရ
 စစ်သည်တော်ကြီးရဲ့ နှလုံးရည်၊ လက်ရုံးရည်ဖြင့် ရွပ်ရွပ်ချုံ့ချုံ့ စွန့်စွန့်စားစား
 နှမ်းလှန်ဖြိုဖျက်နိုင်ခဲ့ခြင်းကြောင့်သာလျှင် ဖြစ်ကြောင်းပါ။ စစ်သည်တော်ကြီး
 သီရိဗြတ်ကမ္မန်အား သစ္စာဖောက်များက သုံးကြိမ်ထက်မနည်း သေကြောင်း
 ဖြစ်စဉ်ခဲ့သော်လည်း အသက်ဘေးမှ သီသိကလေး လွတ်မြောက်လာခဲ့ပြီး
 သစ္စာဖောက်များရဲ့ အကြံအစည်ကို လုံးဝ ပျက်ပြားသွားအောင် ချေဖျက်နိုင်ခဲ့
 ဖြစ်ကြောင်းပါ။ သစ္စာဖောက်များကိုလည်း လက်ရမမ်းဆီးရမိထားပြီဖြစ်၍
 မင်းကြီးသက်တော်ရှည် ကိုယ်တိုင် စစ်ဆေးလျက် ရှိကြောင်းပါ'

သီရိမာလာ ထိပ်ထားသခင်မက ရှင်းလင်းစွာ လျှောက်တင် လိုက်
 ဖြစ်သည်။

'မင်းကြီးသက်တော်ရှည် လျှောက်တင်လို့ သိသင့်သလောက် သိခဲ့
 ပါပြီ။ စောဘို့မယ် စိတ်ချယုံကြည်စွာဖြင့် ချီးမြှင့်မြှောက်စားတော်မူခဲ့တဲ့
 အတောင်းမြို့စားကြီးရဲ့ သားတော် သမိန်တိဿကုမ္မာကိုယ်တိုင် လုပ်ကြံမှုကို
 ခြင်းဆောင်တယ် ဆိုတာကတော့ မဖြစ်နိုင်ဘူး ထင်တယ်။ သမိန်တိဿကုမ္မာ

အဆုံးစီရင်ပစ်လိုက်တာလည်း မှားတယ် ထင်တယ်။ ဒါလည်း ဗြတ်ထုတ်
လက်ချက်ပဲ မဟုတ်လား။

ဘုရင်မကြီးက ညည်းညူတော် မူလိုက်ပြန်သည်။

‘သမိန်တိဿကုမ္မာကို အဆုံးစီရင်သူမှာ စစ်သည်တော်ကြီး သိရိ
ဗြတ်ကမ္မန် မဟုတ်ကြောင်းပါ။ သိရိဗြတ်ကမ္မန်၏ အကြံအစည်မှာ သိရိ
တိဿကုမ္မာနှင့်တကွ သစ္စာဖောက်များကို လက်ရ ဖမ်းဆီးရန်သာ ဖြစ်ကြောင်း
ပါ။ သမိန်တိဿကုမ္မာအား လက်ရ ဖမ်းဆီးရန် ကြိုးစားခဲ့သော်လည်း
ပြန်လည်ခုခံသဖြင့် ဗိုလ်မင်းဗြတ်ဧက ရှင်းလင်း သုတ်သင်ပစ်လိုက်ခြင်း
ဖြစ်ကြောင်းပါ။’

သီရိမာလာက ပြန်လည် လျှောက်တင်လိုက်သည်။

‘လက်စသတ်တော့ ဗြတ်ဧရဲ့ လက်ချက်ကိုး။ သူလည်း အိမ်ထဲ
ခွေးတစ်ကောင်ပဲ။ သစ္စာရှိတဲ့ နေရာမှာ နှစ်ယောက်မရှိဘူး။ ဒါပေမဲ့ သူလည်း
တဖောက်ကန် လုပ်တတ်တာပဲ။ ခုလို လူတွေ လျှောက်သတ်နေတာ
မကောင်းဘူး။’

‘ဘုရင်မကြီးအသက်ကို သစ္စာဖောက်များရဲ့ အသက်နှင့် လဲခြင်း
သာ ဖြစ်ကြောင်းပါ။ သွေးဆာသဖြင့် အကြောင်းမဲ့သက်သက် သတ်ဖြတ်ခြင်း
မဟုတ်ကြောင်းပါ။ ဤကိစ္စကို မင်းကြီးသက်တော်ရှည် အသိဆုံး ဖြစ်ကြောင်း
ပါ။ ဘုရင်မကြီးရဲ့ အသက်အန္တရာယ် လုံခြုံရေးအတွက် မင်းကြီးသက်တော်
ကိုယ်တိုင် ဗိုလ်မင်းဗြတ်ဧနှင့် သိရိဗြတ်ကမ္မန်ကို အာဇာနည် နှင်းအ
တာဝန်ပေးအပ်လိုက်ခြင်း ဖြစ်ကြောင်းပါ။ ဘုရင်မကြီးအား လုပ်ကြံရန်
အစည် ပျက်ပြားသွားအောင် တွန်းလှန်မြို့ဖျက်ခဲ့ရာတွင် မတ်တော်
နတ်ရွာစံ ဆောင်းတူးမြို့စားကြီးအား တိတ်တဆိတ် ချောင်းမြောင်းလှူ
ခဲ့သည့် လက်သည် တရားခံများကိုပါ ဖော်ထုတ်နိုင်ခဲ့ပြီ ဖြစ်ကြောင်း
မတ်တော်မောင်အား ချောင်းမြောင်းလုပ်ကြံခဲ့သော လက်သည်တရားခံများ
ဘုရင်မကြီး ကိုယ်တော်တိုင် စစ်ဆေးတော်မူပြီး အပြစ်ရှိသူကို အပြစ်ရှိ
အရေးယူတော်မူပါရန် ရွှေဖဝါးတော်အောက် ရှိခိုးလျှောက်တင်ပုံပါသည်။’

သီရိမာလာထိပ်ထားသခင်က ဘုရင်မကြီးအား လျှောက်ထား အ
ခံရင်း နတ်ရွာစံ ဆောင်းတူးမြို့စားကြီးအား တူတော်မောင် မင်းသိဒ္ဓ
ကိုယ်ရံတော်တပ်မှူး လေးသည်တော် စောနုသိန်က ဆိပ်လူးမြားနှင့် ပ
ခဲ့ပုံနှင့် တကွ ထိုသို့ အဆုံးစီရင်ခဲ့ခြင်းမှာ မြို့စားရာထူးကို မင်းသိဒ္ဓ

နိဿိင်သံစား

ဆို၍ ဖြစ်ကြောင်းကိုပါ အကျယ်တဝင့် လျှောက်တင်နေဆရာ။ ဘုရင်မကြီးမှာ
မိမိ၏ ရွှေနားတော်ကိုပင် မိမိ ယုံတော်မမူနိုင်လောက်အောင် ငြင်းသွားပေသည်။

‘သီရိမာလာ ပြောတဲ့အတိုင်းသာ မှန်ရင် အတော်ကို ယုတ်ဘုရင်စက်
တဲ့ အပြုအမူပဲ။ ဒီကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ခိုင်လုံတဲ့ သက်သေခံ အထောက်အထား
များ ရှိရဲ့လား။’

ဘုရင်မကြီးက အမေးတော် ရှိလိုက်ပြန်သည်။

‘မှန်လှပါ။ စစ်သည်တော်ကြီး သိရိဗြတ်ကမ္မန်ကို ဆိပ်လူးမြား
အဆုံးစီရင်ရန် သမိန်စက္ကဝေါကိုယ်တိုင် မင်းသိဒ္ဓတ်ရဲ့ လေးသည်တော်
အမိန့်ပေးခဲ့စဉ်က သမိန်စက္ကဝေါ၏ နှုတ်ဖျားမှ ဖွင့်ဟပြောဆိုခဲ့ကြောင်းပါ။
အကယ်၍ သိရိဗြတ်ကမ္မန်ကို တစ်ရက်၊ နှစ်ရက်အတွင်း လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်ခြင်း
မပြုနိုင်လျှင် မင်းသိဒ္ဓတ်ရော လေးသည်တော် စောနုသိန်ပါ မတ်တော်မောင်
နတ်ရွာစံ မြို့စားကြီး လုပ်ကြံခံရမှုနှင့် ပတ်သက်ပြီး ရာဇဝတ်အပြစ်ဒဏ်
ခံရစေမယ်လို့ ခြိမ်းခြောက်ခဲ့တာကို အထိန်းတော်ကြီး ဒေါ်အိုဇာရဲ့ နားနဲ့
သတ်ဆတ် ကြားခဲ့ရကြောင်းပါ။’

သီရိမာလာက ပြန်လည် လျှောက်တင်လိုက်သည်။

‘အထိန်းတော်ကြီး ဒေါ်အိုဇာဆိုတာ နှင်းကေသရာ ငယ်ရွယ်စဉ်က
မိန်းကျောင်းလာခဲ့ရတဲ့ အထိန်းတော်ကြီးကို ပြောတာ မဟုတ်လား။’

‘မှန်လှကြောင်းပါ။’

‘အင်း ဒေါ်အိုဇာ မသေသေးဘဲကိုး။ ဒါပေမဲ့ ဒေါ်အိုဇာ တစ်ယောက်
ညည်းရဲ့ သက်သေခံချက်နဲ့ ခိုင်လုံပါ့မလား။ တစ်ဦးတစ်ယောက်ရဲ့ အစစ်ခံချက်
ပင်ချည်းအပေါ်မှာ မူတည်ပြီး အပြစ်ပေးလို့ ဖြစ်ပါ့မလား။’

‘မှန်လှပါ။ ဤကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်ပြီး မင်းကြီးသက်တော်ရှည်ထံတွင်
သက်သေခံ အထောက်အထားများ ရှိနေပြီ ဖြစ်ကြောင်းပါ။ စစ်သည်တော်ကြီး
သိရိဗြတ်ကမ္မန်ကို ပထမတစ်ကြိမ် ဆိပ်လူးမြားနှင့် အဆုံးစီရင်ရန် ကြံစည်
စဉ်က သီသီကလေး လွဲခဲ့ရသည်ကို အခဲမကျေနိုင်ဘဲ ဒုတိယအကြိမ်
သိရိဗြတ်ကမ္မန်ကို သမိန်စက္ကဝေါထံမှ ငှင်း၏လူယုံတော် ဗိုလ်မင်းတေသရီ
သို့ပို့၍ စေလွှတ်ခဲ့ကြောင်းပါ။ ဗိုလ်မင်းတေသရီကို တူမတော် နှင်းဧကရီရဲ့
ကြင်ဖက်တော် မင်းစည်သူက သူ့ရဲ့ အသက်နဲ့လဲပြီး ခုခံတွန်းလှန်ခဲ့သဖြင့်
အလကူနံ၏ ယာတောတွင် ဗောသရီ ကျဆုံးခဲ့ကြောင်းပါ။ ဗောသရီ၏
အိမ်ပေါ်တွင် သမိန်စက္ကဝေါထံမှ တူတော်မောင် မင်းသိဒ္ဓတ်ထံ ပေးပို့လိုက်သည်

www.burmeseclassic.com

အခြေအနေအထားတစ်စောင် တွေ့ ရကြောင်းပါ။ ထိုညွှန်ကြားလွှာမှာ စစ်သည်တော်
သိရှိပြန်ကုန်သံတွင် ရှိနေကြောင်းပါ။ ထိုညွှန်ကြားလွှာတွင် တူတော်တော်
စားစားလေး ဗညားအိမ်ကိုပါ အပြီးအပိုင် ရှင်းလင်း သုတ်သင်ပစ်ရန် ညွှန်ကြား
ချက် ပါရှိကြောင်းပါ။

သီရိမာလာ ထိပ်ထားသခင်မက မိမိ သိရှိသမျှ လျှောက်တော်
လိုက်သည်။

'ဒီအတိုင်းမှန်ရင်တော့ ထိုက်သင့်သလို အရေးယူရမှာဘဲ'
ဘုရင်မကြီးက မိန့်တော်မူလိုက်သည်။

'အရေးယူမည် ဆိုလျှင် မဆိုင်းမတွဘဲ အရေးယူတော်မူပါ။
လျှောက်တင်ခဲ့ကြောင်းပါ။ ယခုအခါတွင် တူတော်မောင် မင်းသိဒ္ဓတ်မှာ မင်းကြီး
သက်တော်ရှည်နှင့်အတူ ဘုရင်မကြီး တိုင်းခန်းလှည့်လည်တော်မူရာသို့ အ
တကွ ပါရှိလာပြီး ဤစံအိမ်တော်၌ပင် တည်းခိုလျက် ရှိကြောင်းပါ။ ရှောင်တော်
အရေးတော်မူပါလျှင် ၎င်းအပေါ်တွင် အရေးတော်မူမည်ကို ရိပ်စားမိသွား
ထွက်ဆိုပြီး တိမ်းရှောင်သွားမည်ကို စိုးရိမ်ရကြောင်းပါ။

သီရိမာလာက လျှောက်တင်လိုက်ပြန်သည်။

'မင်းကြီးသက်တော်ရှည် သိထားသားဆိုရင်တော့ တိမ်းရှောင်ထွက်
ဖို့ မလွယ်ပါဘူး။ ဒီကိစ္စကို စောင့်မယ်ကိုယ်တော်တိုင် အရေးယူပြီး စစ်ဆေး
မူမယ်။ မင်းကြီးသက်တော်ရှည်ရဲ့လက်ကို လွှဲအပ်ထားလို့ မဖြစ်ဘူး။ လက်
ခြေလွန်တွေ ဖြစ်ကုန်လိမ့်မယ်'

ဘုရင်မကြီးမှာ သီရိမာလာ၏ လျှောက်တင်ချက်ကို ယုံရကောင်း
မယုံရကောင်းနိုးနိုး ဖြစ်နေပုံ ရပေသည်။

'ကဲ ဒီကိစ္စကို အသာထားပြီး နှင်းကေသရာရဲ့ ကိစ္စကို ဘယ်
စီစဉ်ကြမလဲ။ ဒါကို အကြံပေးစမ်းပါဦး။ စောစောက သီရိမာလာ လျှောက်
သွားတဲ့ စကားအရဆိုရင် ဗြဟ္မာ့ကမ္ဘာကို သီရိမာလာ မျက်စိကျနေပုံ ရတယ်'

ဘုရင်မကြီးသည် အချိန်အတန်ကြာ တစ်စုံတစ်ရာ မိန့်တော်မူ
တွေဝေကာ စဉ်းစားနေရမှ နှင်းကေသရာ ကိစ္စကို ပြန်ကောက်ပြီ သီရိမာ
၏ သဘောထားကို တီးခေါက်ကြည့်လိုက်သည်။

'မှန်လှကြောင်းပါ။ စစ်သည်တော်ကြီး သီရိဗြဟ္မာ့ကမ္ဘာမှ လွဲ၍ နှင်း
ကေသရာရဲ့ ခက်ထန်လှတဲ့ မာန်မာနကို ချိုးနှိမ်နိုင်သည့်သူ မရှိကြောင်း
နိုင်နိုင်နင်းနင်း ကြိုးကိုင်နိုင်မည့်သူလည်း မမြင်မိကြောင်းပါ။

'နှင်းကေသရာရဲ့ သဘောထားကကော ဘယ်လိုလဲ'

'မှန်လှပါ။ တူမတော် နှင်းကေသရာကိုယ်တိုင်က ခင်မည်တော်ကြီး
အပေါ်တွင် သဲသဲမဲမဲ စွဲလမ်းလျက် ရှိကြောင်းပါ။ သို့ဖြစ်သဖြင့်သာ ဘုရင်မကြီး
၏ အစီအစဉ်ကို လက်မခံနိုင်ကြောင်း ပြင်းဆိုနေခြင်း ဖြစ်ကြောင်းပါ။

'ဗြဟ္မာ့ကမ္ဘာကကော ....'

'စစ်သည်တော်ကြီး အနေနဲ့လည်း တူမတော် နှင်းကေသရာ အပေါ်
တွင် အသက်နှင့်ထပ်တူ ချစ်မြတ်နိုးကြောင်းပါ။ သူ၏ အပြောအဆို အပြုအမူ
များက သက်သေခံလျက် ရှိကြောင်းပါ။ သို့ရာတွင် စစ်သည်တော်ကြီး သီရိ
ဗြဟ္မာ့ကမ္ဘာက သီရိဗြဟ္မာ့ကမ္ဘာ ပီသစွာ ရာထူးစည်းစိမ်ကိုလည်း မတော် ဂုဏ်
သတင်း ကျော်စောခြင်းကိုလည်း အလိုမရှိ၊ ဘုရင်မကြီးနဲ့ နိုင်ငံတော်အတွက်
ဘုရင်မကြီးကို ပေးလှူထားပြီး ဖြစ်သည့်အတွက် ဘုရင်မကြီး စီစဉ်တော်
မူသည့်အတိုင်း ထမြောက်အောင်မြင်စေရန် ခြေဦးနှင့်ခူး တည်ရာသို့ ထွက်ခွာ
သွားရန် စီစဉ်နေကြောင်း သိရပါတယ်'

'အင်း ဗြဟ္မာ့ကမ္ဘာ ဗြဟ္မာ့ကမ္ဘာ အိမ်စောင့်ရွေးကြီးပီသပါပေတယ်'
ဘုရင်မကြီးက ညည်းညူတော်မူလိုက်သည်။

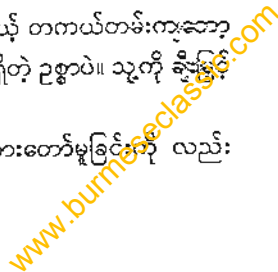
'မှန်လှကြောင်းပါ။ ဘုရင်မကြီးနဲ့ နိုင်ငံတော်အတွက် ဆိုရင် အသက်
ပေးပြီး သစ္စာစောင့်သိသော နိုင်ငံတော်ရဲ့ သားကောင်းစစ်သည်တော် ဖြစ်
ကြောင်းပါ။ ဘုရင်မကြီးအား လုပ်ကြံရန် အကြံအစည်ကို အသက်နဲ့လဲပြီး
ပျံ့ပျံ့ချွံချွံ တွန်းလှန်ဖြိုဖျက်ခဲ့သူ ဖြစ်သော်လည်း ဂုဏ်ယူဝံ့ကြားလိုစိတ် ဆန္ဒ
လည်း မရှိ၊ ဆုတော်လာဘ်တော်ကိုလည်း မမျှော်ကိုး၊ ရာထူးဌာနန္တရကိုလည်း
အလိုမရှိ။ ဘုရင်မကြီးနှင့် နိုင်ငံတော်အတွက် သက်စွန့်ကြိုးပမ်း တာဝန်ထမ်း
ဆောင်ခွင့် ရခဲ့သည်ကိုပင်လျှင် သူ့အတွက် ဆုကြီးလာဘ်ကြီးအဖြစ် ကျေနပ်
စေသိမ့်နေသူ ဖြစ်ကြောင်းပါ။ အိမ်မရှိ၊ ယာမရှိ၊ ပစ္စည်းဥစ္စာ ဗလာနတ္ထိ၊
အဘစ်လက်ကို အရင်းတည်ပြီး ခြေသလုံး အိမ်တိုင်ထူနေသူ ဖြစ်စေကာမူ
စိတ်ထားမြင့်မြတ်သူ ဖြစ်ကြောင်းပါ။

'သီရိမာလာတော့ဖြင့် ဗြဟ္မာ့ကမ္ဘာကို အတော် မျက်စိကျနေပုံ ရတယ်'

'မှန်လှပါ။ စစ်သည်တော်ကြီးကို မျက်စိကျနေသူမှာ တူမတော် နှင်း
ကေသရာသာလျှင် ဖြစ်ကြောင်းပါ။

'နှင်းကေသရာ မျက်စိကျနေတယ် ဆိုပေမယ့် တကယ်တမ်းကတော့
နိုင်ငံပါမလား။ ဗြဟ္မာ့ကမ္ဘာမှာ ဘာအခြေအနေမှ မရှိတဲ့ ဥစ္စာပဲ။ သူ့ကို ခိုးမြင့်
မြောက်စားလို့လည်း ရမယ့်လူစား မဟုတ်ဘူး'

'ရွှေ ငွေ ပစ္စည်းဥစ္စာနှင့် ခိုးမြင့်မြောက်စားတော်မူခြင်းကို လည်း

...ရုဏ်းဌာနနှင့်ရခြင်း ချီးမြှင့်မြှောက်စားတော်မူခြင်းကို လည်းကောင်း၊
...ထပ်မံခေကာမူ သူနှင့်ထိုက်တန်သည့် နိုင်ငံတော်၏ တာဝန်ကို ထမ်းရွက်
...ရန် ဘုရင်မကြီး ကိုယ်တော်တိုင် တာဝန်ပေးအပ်တော်မူမယ် ဆိုပါထ
...တာဝန်ကို လှုံ့ရှောင်ခံမည် မဟုတ်ကြောင်းပါ။ နိုင်ငံတော်၏ တာဝန်ကို သက်စွမ်း
...ကြီးပမ်း ထမ်းရွက်နေရလျှင် ကျေနပ်သူ ဖြစ်ကြောင်းပါ။

သီရိမာလာက လျှောက်တင်လိုက်ပြန်ရာ ဘုရင်မကြီးသည် ထမ်း
...တစ်ရာ မိန့်တော်မမူသေးဘဲ ခေတ္တမျှ စဉ်းစားနေပေသည်။

‘ဗြတ်ကမ္ပန်နဲ့ တွေ့ချင်သေးတယ်၊ ဗြတ်ကမ္ပန် ဘယ်ကိုမှ မသွား
...စေနဲ့ဦး’

ဘုရင်မကြီးက အမိန့်တော်ရှိလိုက်ရာ သီရိမာလာမှာ ဝမ်းသာအား
...ဖြစ်ပုံ ရပေသည်။

‘မှန်လှကြောင်းပါ’
‘ဒါထက် သီရိမာလာရဲ့ တူမတော် နှင်းဇကရီရဲ့ ကြင်ဖက်က
...မင်းစည်သူကို ချီးမြှင့်မြှောက်စားဖို့ လျှောက်တင်ခဲ့တဲ့ ကိစ္စနဲ့ပတ်သက်ပြီး
...ထိုက်သင့်တဲ့ ရာထူးဌာနနှင့် ချီးမြှင့်ဖို့ မင်းကြီးသက်တော်ရှည်ကို ညွှန်ကြား
...ပြီးပြီ။ ဒါကို သီရိမာလာ သိကြားပြီ မဟုတ်လား’

‘မင်းကြီးသက်တော်ရှည်ထံမှ ကြားသိရပြီး ဖြစ်ကြောင်းပါ’

‘နှင်းဇကသရာ ကိစ္စကိုတော့ ဗြတ်ကမ္ပန်နဲ့ တွေ့ပြီးမှ အဆုံးအဖြတ်
...ပေးတော်မူမယ်’

‘မှန်လှကြောင်းပါ’

သီရိမာလာက ပြန်လည် လျှောက်တင်လိုက်သည်။

ရှင်စောပုဘုရင်မကြီးနှင့် ပန်းလှိုင်ထိပ်ထား သီရိမာလာသခင်အား
...လွတ်လပ်စွာ ဆွေးနွေးတိုင်ပင်နေကြသည့် အချိန်တွင် စံအိမ်တော်အတွင်း
...မိမိအတွက် သီးသန့် မွမ်းမံပြင်ဆင်ပေးထားသည့် ကျယ်ဝန်းသည့် အခန်း
...တစ်ခန်းတွင် မင်းသိဒ္ဓတ်သည် မိမိ၏ အနာဂတ်အရေးကို တစ်ယောက်တည်း
...စဉ်းစားတွေးတောပြီး အကြံယူလျက် ရှိပေသည်။

မင်းသိဒ္ဓတ်မှာ ဗောဓိနှင့်ဗောဓိနှင့်တို့ ဦးစီးသည့် တိုက်လှေယာဉ်
...ထွက်ပြေး လွတ်မြောက်လာခဲ့ပြီးနောက် မင်းကြီးသက်တော်ရှည်ထံ သွား
...ရောက်ပြီး မင်းကြီးသက်တော်ရှည်အား အယုံသွင်းကာ ဘုရင်မကြီး တိုင်ကြား
...လှည့်လည်တော်မူရာတွင် ဣန္ဒြေမပျက် လိုက်ပါလာခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

မင်းကြီးသက်တော်ရှည်မှာ မင်းသိဒ္ဓတ် ကျူးလွန်ခဲ့သည့် ပြစ်မှု
...အား

သိသင့်သလောက် သိထားပြီး ဖြစ်သော်လည်း သက်သေခံ အထောက်အထား
...များ နိုင်လုံစွာ ရရှိရေးအတွက် မင်းသိဒ္ဓတ် အပေါ်တွင် သက်သာယာမှု မကင်းသည့်
...အမူအရာ မပြဘဲ ပရိယာယ်သုံး၍ မိမိနှင့်အတူ လိုက်ပါလာခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်
...တဲ့ မင်းသိဒ္ဓတ်ကိုယ်တိုင် မရိပ်စားမိခဲ့ပေ။

လေသာပြတင်းမှတစ်ဆင့် ပြင်ပသို့ ဝေးစိုက်ကြည့်ရင်း မိမိ၏
...အနာဂတ်အရေးကို စဉ်းစားတွေးတောပြီး အကြံယူလျက်ရှိစဉ် အခန်းတံခါး
...ဖွင့်လာသည့် အသံနှင့်အတူ အခန်းထဲသို့ ဝင်လာသည့် ခြေသံများကို ကြားရ
...သဖြင့် လှမ်းကြည့်လိုက်ရာ၊ မင်းသိဒ္ဓတ်၏ လူယုံတော်တစ်ဦးဖြစ်သော မြို့စား
...လေး ဗညားအိမ်၏ စာရေးတော်ကြီးအမွန် ဖြစ်နေသည်ကို တွေ့ရသဖြင့် မိမိ၏
...အနီးသို့လာရန် ခေါ်လိုက်သည်။

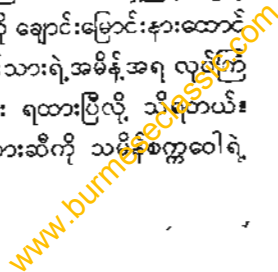
အဲမွန်၏ မျက်နှာမှာ သာသာယာယာ မရှိလှသည်ကို မင်းသိဒ္ဓတ်
...သတိပြုမိသဖြင့် ရင်ထဲတွင် ဒိတ်ခနဲ ဖြစ်သွားပေသည်။ အဲမွန်သည် အခန်းထဲ
...သို့ ဖြည်းညင်းစွာဝင်လာခဲ့ပြီး အခန်းတံခါးကို ပြန်ပိတ်လိုက်သည်။ ပြီးမှတစ်ခန့်
...ဆိတ်လန့်တုန်လှုပ်သည့် အမူအရာဖြင့် မင်းသိဒ္ဓတ် အနီးသို့ ချဉ်းကပ်လာ
...ပေသည်။

‘ဘာများ အကြောင်းထူးလာပြန်ပြီလဲ’
မင်းသိဒ္ဓတ်က ဆီးကြိုပြီး မေးလိုက်သည်။

‘အကြောင်းတော့ သိပ်ထူးနေပြီ။ နတ်ရွာစံမြို့စားကြီးကို လုပ်ကြံခဲ့တဲ့
...ထိခွနဲ့ ပတ်သက်ပြီး မင်းကြီးသက်တော်ရှည်ဆီမှာ သက်သေခံအထောက်
...အထားတွေ ရထားပြီလို့ သိရတယ်။ အရှင်သားကို မင်းကြီးသက်တော်ရှည်
...ခေါ်လာတာဟာ သွေးရိုးသားရိုး မဟုတ်ဘူး။ ပရိယာယ်ဆင်ပြီး ခေါ်လာတာ
...မြို့စားကြီး လုပ်ကြံရတဲ့ အမှုနဲ့ပတ်သက်ပြီး အရှင်သား အပေါ်မှာ အရေးယူဖို့
...အစီအစဉ်တွေ လုပ်နေတာကို ကြားခဲ့ရတယ်’

အဲမွန်က လေသံကလေးဖြင့် ထိတ်ထိတ်ပျာပျာ ပြောလိုက်သည်။
‘ဒီသတင်းကို မင်း ဘယ်က ကြားလာခဲ့တာလဲ’

မင်းသိဒ္ဓတ်က ပြန်မေးလိုက်သည်။
‘အရှင်သားရဲ့ ညွှန်ကြားချက်အရ မင်းကြီးသက်တော်ရှည်နဲ့ သူ့ရဲ့
...အထက်အောက်ခံအမှုထမ်းတွေ ဆွေးနွေးနေကြတာကို ချောင်းမြောင်းနားထောင်
...ခဲ့လို့ သိခဲ့ရတာပါ။ နတ်ရွာစံမြို့စားကြီးကို အရှင်သားရဲ့အမိန့်အရ လုပ်ကြံ
...ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ကြောင်း သက်သေခံအထောက်အထား ရထားပြီလို့ သိရတယ်။
...မြို့စားလေး ဗညားအိမ်ကိုပါ လုပ်ကြံဖို့ အရှင်သားဆီကို သမိန်စက္ကတေါရဲ့

လူထုတော် ဗိုလ်မင်းဗောဓိရတနာတစ်ဆင့် ပေးပို့လိုက်တဲ့ သမိန်စက္ကဝေါင်း
ညွှန်ကြားလွှာကိုပါ ဗိုလ်မင်းဗောဓိရတနာက နှာဖွေတွေ့ခဲ့ရတယ်လို့ သိ
တယ်။ ဗိုလ်မင်းဗောဓိရလည်း လုပ်ကြံခဲ့ရတယ်လို့ သိရတယ်။ သမိန်စက္က
လည်း သိရှိမြတ်ကမ္မန်ရဲ့ လက်ချက်နဲ့ ကျဆုံးသွားပြီလို့ အခိုင်အလုံ ကြား
ခဲ့ရတယ်။

စာရေးတော်ကြီးအဲမွန်က တုန်ယင်သည့်အသံဖြင့် သတိပေးလိုက်
မင်းသိဒ္ဓတ်မှာ မျက်နှာတွင် သွေးမရှိတော့ဘဲ ဖြူဖပ်ဖြူရော်ဖြစ်သွား
ခြေမကိုင်မိ လက်မကိုင်မိ ဖြစ်နေပေသည်။

‘မင်းရဲ့ နားထောင်ဆတ်ဆတ် ကြားခဲ့ရတာမှ ဟုတ်ရဲ့လား’

မင်းသိဒ္ဓတ်က စိတ်တင်းပြီး ပြန်မေးလိုက်သည်။

‘ကျွန်တော်ရဲ့ နားထောင်ဆတ်ဆတ် ကြားခဲ့ရတာပါ အရှင်သား။ မယုံ
ကျွန်တော်နဲ့ လိုက်ခဲ့ပါ။ သူတို့ ဆွေးနွေးနေကြတုန်းပဲ ရှိပါသေးတယ်။
တော့ ...

စာရေးတော်ကြီးအဲမွန်သည် မိမိပြောမည့် စကားကို အပြင်လူ
ကြားသွားမည့်ကို စိုးရိမ်သည့် အမူအရာဖြင့် အခန်းပတ်ဝန်းကျင်ကို ကျိုး
တောင်းမှောက် ကြည့်လိုက်သည်။

ပြီးတော့ ဘာဖြစ်သလဲ၊ ခြေမှာကို ပြောစမ်းပါဦး’

မင်းသိဒ္ဓတ်က စိတ်မရှည်သည့် အမူအရာဖြင့် ပြန်မေးလိုက်သည်။

‘ဘုရင်မကြီးရဲ့ ခန်းမဆောင်ထဲမှာ ဘုရင်မကြီးနဲ့ ပန်းလှိုင်ထိုင်

သီရိမာလာသခင်မတို့ နှစ်ဦးချင်း ဆွေးနွေးနေကြတာကိုလည်း တွေ့ခဲ့ရ
တာတွေ ဆွေးနွေးနေကြသလဲ ဆိုတာကို သိချင်လို့ နံရံကပ်ပြီး ချောင်း

နားထောင်တဲ့အခါ ဘုရင်မကြီးကို လုပ်ကြံဖို့ အစီအစဉ် ပျက်ပြားသွား
ဗိုလ်မင်းမြတ်ဇန့် သိရှိမြတ်ကမ္မန်တို့ တွန်းလှန်ဖြိုဖျက်ခဲ့ပုံတွေကို သိရ

ထိပ်ထားသခင်မက လျှောက်တင်နေတာ ကြားရတယ်။ နင်းကေသရာအ
ဆွေးနွေးနေတာလည်း ကြားရတယ်။ နတ်ရွာစံမြို့စားကြီး လုပ်ကြံ

ကိစ္စကို ဆွေးနွေးနေသံပါ ကြားရပြီး အဲဒီကိစ္စကို ဘုရင်မကြီး ကိုယ်တော်
စစ်ဆေးအရေးယူတော်မူမယ်လို့ ဘုရင်မကြီး မိန့်ကြားတဲ့အသံကို ကြားရ

စာရေးတော်ကြီးအဲမွန်က နှစ်ကိုယ်ကြား လေသံကလေးဖြင့်

ခံလိုက်ရာ မင်းသိဒ္ဓတ်မှာ ဆောက်တည်ရာမရအောင် တုန်လှုပ်သွား

‘ဒီလိုဆိုရင် ငါ ဒီမှာ ကြာကြာနေလို့ မဖြစ်ဘူး။ အင်းဝသို့

ပိုင်နက်ထဲ ရောက်အောင် အမြန်ဆုံးထွက်ပြေးတိမ်းရှောင်နိုင်မှ ဖြစ်လိ

အဲမွန်၊ ငါ့ကို အကူအညီ ပေးစမ်းပါဦး။ ဘယ်အခါက က
ကောင်းမလဲ ဆိုတာ အကြံပေးစမ်းပါဦး’

မင်းသိဒ္ဓတ်မှာ ကြံရာမရ ဖြစ်နေသဖြင့် အဲမွန်ထံ အကူအညီ
ဘောင်းလိုက်သည်။

‘စံအိမ်တော်အတွင်းက ထွက်ဖို့ မလွယ်ကြောင်းပါ။ အခန်းတိုင်းဟာ
ဘုရင်မကြီးရဲ့ ခြေရံသင်းပင်းတွေနဲ့ ဧည့်သည်တော်တွေ ရှိနေကြောင်းပါ။
စံအိမ်တော်ရဲ့ ပတ်ဝန်းကျင်မှာလည်း လက်နက်ကိုင်အစောင့်များ နေရာ
မလပ်အောင် ချထားကြောင်းပါ’

အဲမွန်က အကြံအိုက်သည့် အမူအရာဖြင့် အဖြေပေးလိုက်သည်။

‘လျှို့ဝှက်စည်းဝေးခန်းကနေပြီး မြေအောက်ခန်းမှတစ်ဆင့် ထွက်သွား
ရင် မဖြစ်ဘူးလား။ လျှို့ဝှက်စည်းဝေးခန်းကိုဝင်တဲ့ အံ့ဝှက်တံခါးနေရာကို
မင်းသိတယ် မဟုတ်လား’

‘အံ့ဝှက်တံခါး ရှိတဲ့နေရာကို ရောက်အောင်သွားဖို့ မလွယ်ကြောင်းပါ။
အဲဒီနေရာသို့ ရောက်အောင် ဖြတ်ကျော်သွားရမည့် အခန်းများတွင် ဧည့်ပရိသတ်
များ ရှိနေကြောင်းပါ’

အဲမွန်က အဖြေပေးလိုက်ရာ မင်းသိဒ္ဓတ်မှာ အကြံအိုက်သွားပြီး
အခန်းထဲတွင် ခေါက်တုံ့ခေါက်ပြန်လျှောက်ရင်း အကြံယူနေပြန်သည်။

အကြံယူနေရာမှ တစ်စုံတစ်ရာ စဉ်းစားမိသဖြင့် အဲမွန်အား မိမိ၏
အိမ်သို့ ခေါ်လိုက်ပြန်သည်။

‘ဒီမှာအဲမွန်၊ နင်းကေသရာရဲ့ အဆောင်ဘေးက ဖြတ်ကျော်ပြီး
အဆောင်ဘက်က ဥယျာဉ်တော်ထဲကို ဆင်းတဲ့လမ်း ရှိတယ် မဟုတ်လား။
အဲဒီနေရာက လူနည်းနည်း ရှင်းလိမ့်မယ် ထင်တယ်’

မင်းသိဒ္ဓတ်က မိမိ၏ အကြံအစည်ကို ဖွင့်ဟလိုက်သည်။

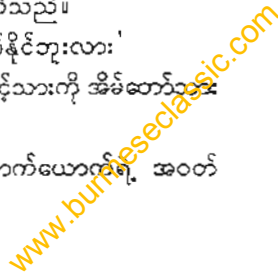
‘တခြားအခန်းတွေနဲ့ နှိုင်းစာကြည့်မယ် ဆိုရင်တော့ လူရှင်းကြောင်း
သိရုံတင် အရှင်သားကိုမြင်လျှင် သင်္ကာယနမကင်းဖြစ်ပြီး မင်းကြီး
တော်တော်ရှည်ထံ သတင်းပေါက်ကြားသွားမည်ကို စိုးရိမ်ရကြောင်းပါ’

အဲမွန်က မိမိ၏ စိုးရိမ်ချက်ကို တင်ပြလိုက်သည်။

‘ငါမှန်း မသိအောင် ရုပ်ဖျက်သွားရင် မဖြစ်နိုင်ဘူးလား’

‘ရုပ်ဖျက်သွားရန် မလွယ်ကူကြောင်းပါ။ အရှင်သားကို အိမ်တော်ထဲ
အားလုံး မှတ်မိကြောင်းပါ’

‘ငါ့အဝတ်အစားတွေကို ချွတ်ပြီး တစ်ယောက်ယောက်ရဲ့ အဝတ်

အထူးတော်ကို ဝတ်စားဆင်ယင်သွားရင် ရုတ်တရက် မှတ်မိမှာ မဟုတ်ပါဘူး။ အထူးတော်အစားနဲ့ သွားလိုတော့ မဖြစ်ဘူး။ ဒီမှာ အဲဒါနဲ့ ငါနဲ့တော်မယ့် အထူးတော်တစ်စုံ မြန်မြန်ယူခဲ့စမ်း။

ဘယ်လိုဝတ်စုံမျိုး ယူရမှာပါလဲ။

ဘယ်လိုဝတ်စုံမျိုး ဖြစ်ဖြစ် ရရာကို ယူခဲ့။ စစ်သည်တော်ဝတ်စုံ ရရင် ပိုပြီး ကောင်းတယ်။ ဒါမှ အစောင့်တွေနဲ့တွေ့ရင် ငါ့ကို စစ်သည်တော်ထင်ပြီး လွတ်လွတ်လပ်လပ် သွားခွင့်ပြုမှာ။ ကံပါ ... မြန်မြန် လုပ်စမ်းပါ။

မင်းသိဒ္ဓတ်က စိတ်မရှည်သည့် အမူအရာဖြင့် ပြောလိုက်ရာ အဲဒီနဲ့ စိတ်ရှုပ်ရှုပ်နှင့် အခန်းထဲမှ ပြန်ထွက်သွားပေသည်။

စံအိမ်တော်တစ်ခုလုံးမှာ ဘုရင်မကြီးနှင့် ခြေရံသင်းပင်းများအပြင် ဘုရင်မကြီးအား ဖူးမြော်ရန် ရောက်ရှိနေကြသည့် မြို့စားရွာစား မင်းညီမင်းသမီးများနှင့် အခန်းတိုင်းလိုလို နေရာမလပ်အောင် ပြည့်နှက်လျက် ရှိသဖြင့် မင်းသိဒ္ဓတ်အတွက် ဝတ်စုံတစ်စုံ ရရှိရန် မလွယ်ကူလှပေ။

စာရေးတော်ကြီးအဲဒီနဲ့ မင်းသိဒ္ဓတ် ကိုယ်လုံးကိုယ်ထည်ချင်းမှာ ကွာခြားလျက်ရှိသဖြင့် စာရေးတော်ကြီး၏ဝတ်စုံကို မင်းသိဒ္ဓတ် ဝတ်ဆင်လျှင် ပွရောင်းရောင်း ဖြစ်နေမည်ကို သိသဖြင့် အဲဒီမှာ မင်းသိဒ္ဓတ်နှင့် ကိုယ်လုံးကိုယ်ထည်ချင်း မနီးရီးဆွဲ တူညီသူ တစ်ဦးဦး၏ ဝတ်စုံကို လိုက်လံရှာဖွေပေးပေသည်။

ထိုသို့ လိုက်လံရှာဖွေနေစဉ် သီရိမာလာထိပ်ထား သခင်မနှင့်အတူ ပါလာသည့် ဝတ်စုံများကို သတိရသဖြင့် ထိုဝတ်စုံများ သိမ်းဆည်းထားသည့် ဒေါ်အိုဇာ၏ အခန်းရှိရာသို့ သွားရောက်ရှာဖွေကြည့်ရာ စစ်သည်တော်ဝတ်စုံများကို အဝတ်နှင့် ထုပ်ထားသည်ကို အဆင်သင့် တွေ့ရသဖြင့် အဲဒီမှာ ထိုအဝတ်ထုပ်ကိုယူပြီး မင်းသိဒ္ဓတ်၏ အခန်းရှိရာသို့ ပြန်လာခဲ့ပေသည်။

စစ်သည်တော် အဝတ်အစားတွေ တွေ့လို ယူလာခဲ့တယ်။ အထူးသားနဲ့ တော်လိမ့်မယ် ထင်တယ်။

အဲဒီမှာ စစ်သည်တော်ဝတ်စုံကို ထုတ်ပေးလိုက်ရာ မင်းသိဒ္ဓတ်သည် ဝတ်စုံတစ်စုံကိုယူ၍ မိမိ၏ကိုယ်တွင် ဝတ်ကြည့်လိုက်သည်။ မင်းသိဒ္ဓတ် ဝတ်ဆင်သည့်ဝတ်စုံမှာ သီရိဗြတ်ကမ္မန် ဝတ်ဆင်နေကျ လိမ္မော်ရောင်ဝတ်စုံဖြစ်နေသည်ကို မင်းသိဒ္ဓတ် သတိမပြုမိပေ။ ထို လိမ္မော်ရောင်ဝတ်စုံမှာ သီရိဗြတ်ကမ္မန် ဝတ်ဆင်မိမည် စိုးသဖြင့် ဒေါ်အိုဇာသည် သီရိဗြတ်ကမ္မန်၏ အခန်းထဲမှ မွှေနှောက်ရှာဖွေပြီး ယူလာခဲ့သော ဝတ်စုံများဖြစ်၍ ထိုဝတ်စုံများ

သီရိမာလာထိပ်ထား သခင်မ၏ လက်သို့ ပေးအပ်ခဲ့ရာမှ သီရိမာလာထိပ်ထား သခင်မနှင့်အတူ ပြန်ပါလာပြီး ဒေါ်အိုဇာ၏ အခန်းတွင် သိမ်းဆည်းထားခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

မင်းသိဒ္ဓတ်သည် လိမ္မော်ရောင်ဝတ်စုံကို ဝတ်စားဆင်ယင်ပြီး တရားတော်ကြီး အဲဒီနဲ့ လမ်းပြစေ၍ လူရှင်းသည့် နှင်းကေသရာ၏ အဆောင်တော်သားမှ ဖြတ်ကျော်လာကာ လေသာဆောင်မှတစ်ဆင့် ဥယျာဉ်တော်အတွင်းသို့ ဆင်းသွားသည်ကို မြင်ရပေသည်။

အခန်း ၄၂

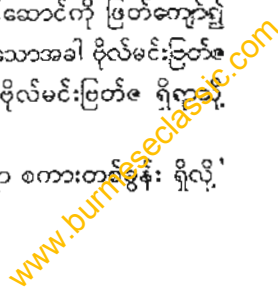
နှင်းကေသရာ၏ မျက်နှာမှာ နီးမြန်းလျက်ရှိပြီး အသားများ တဆတ်ဆတ်တုန်၍ ဆေးညှိကြားမှပင် အံ့ကိုကြိတ်၍ စိတ်ကိုတင်းပြီး ဘုရင်မကြီး ယာယီစံနေတော်မူသည့် အဆောင်တော်တွင်းမှ ထူမြေရေရ ခြေလှမ်းမှန်မှန်ဖြင့် ထွက်လာသည်ကို မြင်ရပေသည်။

အခန်းခန်း အဆောင်ဆောင်ကို ဖြတ်ကျော်၍ လာခဲ့ရာတွင် စည်စိုသတ်များက ဆီးကြိုနှုတ်ဆက်ကြသဖြင့် နှင်းကေသရာသည် ထူမြေဆည်နိုင်သမျှ ဆည်ပြီး ပြုံးရွှင်သည့် အမူအရာဖြင့် နှုတ်ခွန်းတုံ့ပြန်ရင်း သွက်လက်သည့် ခြေလှမ်းများဖြင့် ပရိသတ်များကြားမှ ထွက်ခွာလာခဲ့ပေသည်။

အံ့ကြိတ်ပြီး ချုပ်တည်းထားရသော ဒေါသစိတ်များကြောင့် နိမြန်းသွက်ရှိသည့် မျက်နှာနှင့် ဝင်းလက်တောက်ပြောက်နေသည့် မျက်လုံးများသည် နှင်းကေသရာ၏ အလှကျက်သရေကို တိုးလာစေသည်ဟု မှတ်ထင်ရပေသည်။ ထိုနည်းတူစွာပင် ဒေါသစိတ်ကြောင့် ခပ်ဆတ်ဆတ် လျှောက်၍ လာခဲ့ရာမှ နှင်းကေသရာ၏ ကြောရှင်းသည့်ကိုယ်ဟန်သည် ပိုမို၍ ထင်ရှားပေါ်လွင်လာသဖြင့် စည်ပရိသတ်များသည် နှင်းကေသရာအား မျက်တောင်မခတ်ဘဲ ဇေးနိုက်ကြည့်ရင်း ကျန်ရစ်ခဲ့ကြလေသည်။

ပရိသတ်များကြားမှ အခန်းခန်း အဆောင်ဆောင်ကို ဖြတ်ကျော်၍ လာခဲ့ရာတွင် လူရှင်းသော နေရာတစ်နေရာသို့ ရောက်သောအခါ ဗိုလ်မင်းဗြတ်ဇော်၏ ခိုလှုံခန်း မြင်လိုက်ရသဖြင့် နှင်းကေသရာသည် ဗိုလ်မင်းဗြတ်ဇော်၏ ခိုလှုံခန်းသို့ လျှောက်လာခဲ့ပေသည်။

ဗိုလ်မင်းဗြတ်ဇော် ခဏစောင့်ပါဦး၊ ပြောစရာ စကားတစ်ခွန်း ရှိလို့။

နှင်းကောသရာက လှမ်းခေါ်လိုက်သဖြင့် ဗိုလ်မင်းပြတ်ဇေသည် နှင်းကောသရာအား ရပ်စောင့်နေပေသည်။

'ဗိုလ်မင်းရဲ့ ဘုရင်မကြီး မတရားဘူး၊ နည်းနည်းကလေးမှ မထင်ဘူး။ ကိုယ်ချင်းစာနာတတ်တဲ့ စိတ်လည်း မရှိဘူး'

နှင်းကောသရာသည် ဗိုလ်မင်းပြတ်ဇေ အနီးသို့ ရောက်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် စိတ်ထဲတွင် မျိုသိပ်လာခဲ့ရသမျှ စိတ်ရှိလက်ရှိ သွန်ထုတ်လိုက်ကာ ဗိုလ်မင်းပြတ်ဇေသည် နှင်းကောသရာအား အံ့အားသင့်သည့် အမူအရာဖြင့် ငေးစိုက်ကြည့်နေမိပေသည်။

'နှင်းကောသရာသင်မ သတိတရား လက်ကိုင်ထားတော်မူပါ။ ဘုရင်မကြီး ရွှေနားတော်ကြားတော်မူသွားရင် ရာဇဒဏ်သင့်တော်မူပါလိမ့်မယ်'

ဗိုလ်မင်းပြတ်ဇေက သတိပေးလိုက်သည်။

'အို ရာဇဒဏ် သင့်ချင် သင့်ပေစေ၊ အရေးမဟုတ်ဘူး။ မတရားဘူး ကို မတရားဘူး ပြောတာ ဘာဖြစ်သလဲ။ နှင်းကောသရာရဲ့ အသည်းနှလုံးက ခြေဖျက်ဆီးပစ်ဖို့ ကြိုးစားတာ တရားသလား။ ဒီမှာ ဗိုလ်မင်းပြတ်ဇေ၊ စစ်သည်တော်ကြီးကော၊ စစ်သည်တော်ကြီး သီရိဗြတ်ကမ္မန် ဘယ်မှာလဲ'

နှင်းကောသရာက မေးခွန်းထုတ်လိုက်သည်။

'နှင်းကောသရာ သခင်မရဲ့အကျိုး၊ နိုင်ငံတော်ရဲ့ အကျိုးနဲ့ ဘုရင်မကြီးကို လိုအင်ဆန္ဒ ပြည့်ဝရေးအတွက် သူသာလျှင် အနစ်နာခံသွားမယ် ဆိုပြီး ဝေးကပ် ထွက်သွားတယ်'

'ဟင် .... ဟုတ်လား၊ သူ ဘယ်မှာလဲ။ လိုက်ခေါ်ပေးစမ်းပါဦး'

'ခေါ်လိုရလိမ့်မယ် မထင်ကြောင်းပါ။ နှင်းကောသရာအတွက် နှုတ်ခွန်းဆက် စာလွှာ ရေးသားနေဆဲ ဖြစ်လိမ့်မည် ဖြစ်ကြောင်းပါ။ နှုတ်ခွန်းဆက် စာလွှာ ရေးသားပြီးလျှင် ခြေဦးနှင့်ခူး တည့်ရာသို့ ထွက်သွားဖို့ အစီအစဉ် ရှိကြောင်းပါ'

'ဒီလိုဆိုရင် နှင်းကောသရာ အဝတ်အစားလဲပြီး စစ်သည်တော်ကြီး ရှိရာကို ချက်ချင်းလိုက်လာခဲ့မယ်ဆိုတာ ပြောထားနှင့်စမ်းပါ။ တစ်ယောက်တည်း ထွက်မသွားပါနှင့်ဦး။ နှင်းကောသရာပါ လိုက်ခဲ့မယ်ဆိုတာပါ ပြောဖြစ်အောင် ပြောထားစမ်းပါ။ မြင်းစောင်းကနေပြီး မြင်းနှစ်ကောင် အဆင်သင့် တင်တင် တန်ဆာဆင်ပြီး စောင့်နေဖို့ ပြောပါ။ နှင်းကောသရာ အဝတ်အစား လဲပြီးသွားပြီးချင်း ဆင်းလာခဲ့ပါမယ်။ ဆက်ဆက်ပြောဖြစ်အောင် ပြောထားစမ်းပါ'

နှင်းကောသရာသည် ဗိုလ်မင်းပြတ်ဇေအား မှာကြားခဲ့ပြီးနောက် မိမိ၏

နှင်းကောသရာသည် နှင်းကောသရာအား ရပ်စောင့်နေပေသည်။ နှင်းကောသရာအား ငေးစိုက်ကြည့်ရင်း ကျန်ရစ်ခဲ့ရာမှ သီရိဗြတ်ကမ္မန် ရှိရာသို့ လေးလံသည့် ခြေလှမ်းများဖြင့် ထွက်ခွာသွားပေသည်။

မိမိ၏အဆောင်သို့ ပြန်ရောက်သောအခါ နှင်းကောသရာသည် မိမိ၏ ဗိုလ်ထွင် ဝတ်စားဆင်ယင်ထားသော တန်ဖိုးမဖြတ်နိုင်သည့် လက်ဝတ်အစားအစားများနှင့် ပိုးဖဲကတ္တီပါ အဝတ်အစားများကိုချွတ်ပြီး သာမန်ဝတ်ဆင်နေသူ အဝတ်အစားများကို အဆောတလျှင် ဝတ်ဆင်ကာ မြင်းစောင်းရှိရာသို့ လာခဲ့ပေသည်။

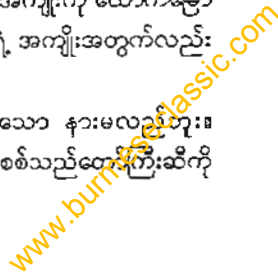
မြင်းစောင်းမှ သီရိဗြတ်ကမ္မန် စောင့်ကြိုနေသည်ကို မြင်ရသော်လည်း မြင်းများကို ကကြိုးတန်ဆာ ဆင်ထားသည်ကို မတွေ့ရပေ။

သီရိဗြတ်ကမ္မန်ကို မြင်လိုက်သည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် နှင်းကောသရာမှာ အမ်းသာအားရ အမူအရာဖြင့် အပြေးအလွှားလာခဲ့ပြီး ပြုံးရွှင်သော အမူအရာနှင့် အမ်းပန်းတသာ နှုတ်ဆက်လိုက်သော်လည်း သီရိဗြတ်ကမ္မန်သည် တစ်ခွန်းဆပ်ပါဒမျှ ခွန်းတုံ့မပြန်ဘဲ မျက်နှာသေကြီးနှင့် နှင်းကောသရာအား တွေ့တွေ့ကြီးကြည့်နေသဖြင့် နှင်းကောသရာမှာ အားမလို အားမရ ဖြစ်လာပေသည်။

'စစ်သည်တော်ကြီး သီရိဗြတ်ကမ္မန်၊ နှင်းကောသရာကို အဖက်လှုပ်ချင်တော့ဘူးလား။ စစ်သည်တော်ကြီးနောက်ကို နှင်းကောသရာ လိုက်လာတာ ဝမ်းမသာဘူးလား။ နှင်းကောသရာ မချစ်မနှစ်သက်တဲ့လူနဲ့ ဇွတ်အတင်း နှောချထားဖို့ ဘုရင်မကြီး စီစဉ်နေတာကို စစ်သည်တော်ကြီး သိရဲ့လား။ နှင်းကောသရာတော့ ဘုရင်မကြီးရဲ့ အမိန့်တော်ကို မနာခံနိုင်ဘူး ဆိုပြီး အာခံသာခဲ့ပြီ'

နှင်းကောသရာသည် မိမိအား လက်ပိုက်ပြီး တွေ့တွေ့ကြီး ကြည့်နေသော သီရိဗြတ်ကမ္မန်၏ လက်မောင်းကို ဆွဲကိုင်လှုပ်ရင်း ပြောလိုက်ပြန်သည်။ 'သိပါတယ်၊ အားလုံး သိပြီးပါပြီ။ နှင်းကောသရာကို ဘုရင်မကြီးရဲ့ ဘုရင်မတော်မောင် ဖောင်းနင်းမြို့စား သမိန်ဖရူနဲ့ ရွှေလက်တော် ဆက်ပေးဖို့ ဘုရင်မကြီး စီစဉ်တော်မူနေကြောင်း သိပြီးပါပြီ။ နိုင်ငံတော်ရဲ့ အကျိုးကို ထောက်ခံကြပြီး စီစဉ်ခြင်းဖြစ်ကြောင်း သိရတဲ့အပြင် နှင်းကောသရာရဲ့ အကျိုးအတွက်လည်း ခြင်္သေ့ကြောင်း သိရပါတယ်'

'နိုင်ငံတော်ရဲ့ အကျိုးသော ဘာသောညာသော နားမလည်ဘူး။ နှင်းကောသရာ မချစ်မနှစ်သက်တဲ့ လူကို မကြည့်ဖြူနိုင်လို့ စစ်သည်တော်ကြီးဆီကို

နှင်းကောသရာ ထွက်ပြေးလာခဲ့ပြီလေ။ ဘာ တွေဝေနေတာလဲ ပြေးကြပါစို့လား ဘာဖြစ်လို့ မြင်းတွေကို အသင့် ပြင်မထားသေးတာလဲ'

နှင်းကောသရာက စိတ်လိုက်မာန်ပါ ပြောလိုက်သည်။

'နှင်းကောသရာ သတိပြု ဆင်ခြင်တော်မူပါ။ ဘုရင်မကြီး ရွှေစိတ်ဆောင် မငြိုငြင်ပါစေနဲ့။ ဘုရင်မကြီးရဲ့ လိုအင်ဆန္ဒအတိုင်း သဘောတူ လက်ခံပေးပါတယ်'

သီရိဗြတ်ကမ္မန်က တည်ငြိမ်သည့် အမူအရာဖြင့် ပြန်ပြောလိုက်သည်။

'အို ... ဘုရင်မကြီးသော ဘာသောညာသော နားမလည်ပါဘူး။ ပြောထားပြီးပြီ မဟုတ်လား။ ဘုရင်မကြီးလည်း လူပဲ။ နှင်းကောသရာလည်း လူပဲ။ လူလူခင်း ဘယ်သူ့ကို ကြောက်နေရဦးမှာလဲ။ ဘုရင်မကြီးရဲ့ အလိုမလိုက်နိုင်ဘူး။ ဘုရင်မကြီး ငြိုငြင်တော်မူရုံမကလို့ ပေးလိုရာအဖြစ်ကို ပေးစေ။ နှင်းကောသရာ မကြောက်ပါဘူး။ ဘုရင်မကြီး အလိုကိုတော့ ဘယ်နည်းမလိုက်လျောနိုင်ဘူး။ ဒါကြောင့် စစ်သည်တော်ကြီးဆီကို ပြေးလာခဲ့တာပါ။

'နှင်းကောသရာ၊ စိတ်လိုက်မာန်ပါ မလုပ်ဖို့ လေးလေးစားစား တောင်းပန်လိုပါတယ်။ ဘုရင်မကြီးဟာ နိုင်ငံတော်ရဲ့ အထွတ်အထိပ် ဖြစ်ပါတယ်။ တစ်နိုင်ငံလုံးရဲ့ ကြည်ညိုလေးစားခြင်းကို ခံယူတော်မူရပြီး နိုင်ငံတော်ကိုယ်စားပြုသူ ဖြစ်ပါတယ်။ ဘုရင်မကြီးနဲ့ နိုင်ငံတော်ကို ခွဲခြားလို့ မရပါဘူး။ ဘုရင်မကြီးကို လူပုဂ္ဂိုလ် တစ်ဦးအဖြစ် မြင်လို့ မရနိုင်ပါဘူး။ နိုင်ငံတော်ကို ကိုယ်စားပြုသူ ဖြစ်တဲ့အတွက် နိုင်ငံတော်အပေါ်မှာ သစ္စာစောင့်သလို ဘုရင်မကြီး အပေါ်မှာလည်း သစ္စာစောင့်သိ ရပါလိမ့်မယ်။ လူလူခင်း အနေနဲ့ ကြောက်စရာ မလိုပေမယ့် နိုင်ငံတော်ကို ကိုယ်စားပြုတော်မူတဲ့ ဘုရင်မကြီးအဖြစ် ဘုရင်မကြီးရဲ့ အမိန့်တော်ကို လေးစားရပါလိမ့်မယ်'

သီရိဗြတ်ကမ္မန်က မျက်နှာသေကြီးဖြင့် နှင်းကောသရာအား ဩဝါဒပေးနေပေသည်။

'စစ်သည်တော်ကြီး ဘာပဲပြောပြော နှင်းကောသရာတော့ ဘုရင်မကြီးရဲ့ အမိန့်တော်ကို မနာခံနိုင်ဘူးဆိုပြီး အာခံလာခဲ့ပြီ။ နှင်းကောသရာကို ဘုရင်မကြီး အပ်နှင်းတော်မူခဲ့တဲ့ အခွင့်အာဏာတွေ၊ အဆောင်အယောင်တွေကို တစ်ခုမကျန် အကုန်အပ်နှင်းခဲ့ပြီး အဝတ်တစ်ထည် ကိုယ်တစ်ခုနဲ့ ဆင်းသွားခဲ့ပြီ။ နှင်းကောသရာဟာ စစ်သည်တော်ကြီးလုပ် အိမ်မဲ့ ယာမဲ့ ပစ္စည်းမဲ့ ခြေသေ အိမ်တိုင်ထူရမယ့် ဘဝကို ရောက်လာပြီ။ စစ်သည်တော်ကြီးနဲ့ ဘဝချင်း တူမပါပြီ'

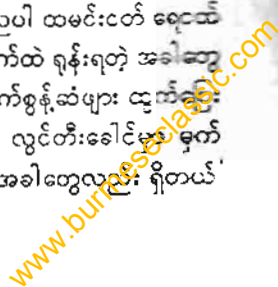
နှင်းကောသရာက ပြန်ပြောလိုက်ရာ သီရိဗြတ်ကမ္မန်မှာ အံ့အားသင့်သွားပေသည်။

'ဘုရင်မကြီးရဲ့ အလိုတော်ကို ဆန့်ကျင်တဲ့အတွက် အဆောင်အယောင်တွေ၊ အခွင့်အာဏာတွေ အားလုံး ရုပ်သိမ်းပြီး အဝတ်တစ်ထည် ကိုယ်တစ်ခုနဲ့ ဆင်းသွားစေဖို့ ဘုရင်မကြီးက ရာဇဒဏ် ဖော်တော်မူလိုက်သလား'

'ဟုတ်တယ်လေ၊ ဘုရင်မကြီးက သူ့စိတ်ရာကို မနာခံရင် အဆောင်အယောင်တွေ၊ အခွင့်အာဏာတွေအားလုံး ပြန်လည်ရုပ်သိမ်းရမယ်လို့ မိန့်တော်မူပါတယ်။ ဒါတင်မကသေးဘူး။ နှင်းကောသရာကို အပိုင်စားပေးသည့်အတွက် ဗုဒ္ဓအားကိုး ကျေးဇူးတွေနဲ့ တကွ လယ်ယာ အင်းအိုင် ချောင်းမြောင်းတွေကိုပါ ပြန်လည် သိမ်းပိုက်တော်မူရလိမ့်မယ်လို့ မိန့်တော်မူတယ်။ နှင်းကောသရာရဲ့ ကိုယ်မှာ ဝတ်စားဆင်ယင်ထားတဲ့ လက်ဝတ်ရတနာတွေကိုပါ မင်းဘုရားအဖြစ် သိမ်းဆည်းရလိမ့်မယ်လို့လည်း မိန့်တော်မူပါတယ်။ ခုလို မိန့်တော်မူတာကို နှင်းကောသရာ သိပ်ဝမ်းသာတယ်။ စုစုလိပ် ရေထဲလွှတ်တာထက် ဝမ်းသာသေးတယ်။ ဒါမှ နှင်းကောသရာဟာ စစ်သည်တော်ကြီးနဲ့ ဘဝတူ ဖြစ်လာမှာ မဟုတ်လား။ ကဲလေ ... ဘာတွေဝေနေတာလဲ၊ နှင်းကောသရာဟာ စစ်သည်တော်ကြီးနဲ့ ဘဝတူ ဖြစ်လာပြီ။ စစ်သည်တော်ကြီးနဲ့ သေအတူ ရင်မကွာ သျှောင်နောက် ဆံထုံးပါ ဆိုသလို စစ်သည်တော်ကြီးရဲ့ နောက်ကို နှင်းကောသရာ လိုက်ခဲ့တော့မယ်'

နှင်းကောသရာက စကားကုန် ပြောလိုက်ရာ သီရိဗြတ်ကမ္မန်သည် နှင်းကောသရာအား မျက်နှာထားဖြင့် ပြန်ကြည့်လိုက်သည်။

'ကျုပ်ရဲ့ နောက်ကို လိုက်ခဲ့တော့မယ် ဆိုတာတော့ ဟုတ်ပါပြီ။ ဘယ်အထိ လိုက်နိုင်မှာလဲ၊ ကျုပ်နောက် တကယ်လိုက်နိုင်မှာလား။ နိုင်ငံတော်အတွက် အသက်နဲ့လဲပြီး တိုက်ပွဲဝင်နေရတဲ့ စစ်သည်တော်တစ်ဦး ဖြစ်တဲ့အတွက် ကျုပ်ရဲ့ အသက်နဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ကို ကျုပ် မပိုင်ဘူး။ နိုင်ငံတော်ကသာ ပိုင်တယ်။ ကျုပ်ဟာ ဓားတစ်လက်ကို အရင်းတည်ပြီး ခြေသလုံး အိမ်တိုင်ထူနေတဲ့ အညတရစစ်သည်တော်ပါ။ စစ်သားကောင်းပီပီ မိုးရွာနေမှ မရွာဘဲ အရေးကြီးရင် ကြီးသလို တိုက်ပွဲဝင်ရတယ်။ နေ့ရောညပါ ထမင်းငတ် ရေထိမ်းပြီး တိုက်ပွဲဝင်ရတဲ့ အခါတွေလည်း ရှိတယ်။ ရွံ့ထဲမွက်ထဲ ရုန်းရတဲ့ အခါတွေလည်း ရှိတယ်။ ရန်သူတွေ ဝိုင်းရံထားတဲ့ ကြားက သက်စွန့်ဆံဖျား ထွက်ခဲ့ရတဲ့ အခါတွေလည်း ရှိတယ်။ အမိုးအကာ မရှိဘဲ လွှင့်တီးခေါင်မှာ မှုတ်ခြင် အကိုက်ခံပြီး ဆင်းရဲပင်ပန်းစွာ တိုက်ပွဲဝင်ရတဲ့ အခါတွေလည်း ရှိတယ်'

သီရိဗြတ်ကမ္မန်က မျက်နှာထားဖြင့် ပြန်ပြောလိုက်သည်။

'ဘာပဲပြောပြော စစ်သည်တော်ကြီးရဲ့ နောက်က တကောက်ကောက် လိုက်နေမှာပဲ။ စစ်သည်တော်ကြီးနဲ့ အေးအတူ ပူအမျှ၊ ဆင်းရဲအတူ ချမ်းသာအမျှ နေထိုင်သွားဖို့၊ စစ်သည်တော်ကြီး ဆင်းရဲဒုက္ခ ခံသလို နှင်းကေသရာလည်း ဒုက္ခခံဖို့ အသင့်ပဲ။ သေစရာရှိရင်လည်း စစ်သည်တော်ကြီးနဲ့အတူ အသေခံသွားဖို့ စိတ်နှလုံး တုံးတုံးချထားပြီးပါပြီ'

နှင်းကေသရာက အံ့ခဲပြီး ပြန်ပြောလိုက်သည်။

'မဖြစ်နိုင်ဘူး။ မဖြစ်နိုင်ဘူး။ အင်္ဂလိပ်သလောက် အရှိက်ခက်တာဆိုတဲ့ စကားပုံရှိတယ် မဟုတ်လား။ နှင်းကေသရာဟာ အင်မတန်နုနယ်သလို မိန်းမသားပါ။ ကျုပ်နဲ့ ထပ်တူထပ်မျှ ဆင်းရဲဒုက္ခခံနိုင်တယ် ဆိုပေမယ့် ရေပြင်ခံနိုင်ရည်ရှိမှာ မဟုတ်ဘူး။ ပြီးတော့ ကျုပ်ရဲ့ နောက်ကို တကောက်ကောက်လိုက်နေရင် နှင်းကေသရာရဲ့ ချစ်စရာကောင်းတဲ့ ရုပ်အသွင်ဟာ နေထိပန်းသီးညှိုးနွမ်းသွားပါလိမ့်မယ်။ စိတ်လည်း ပင်ပန်းနွမ်းနယ်လိမ့်မယ်။ အသေခံစေရုံရင် ကျုပ်သာ အသေခံပါရစေ။ ဆင်းရဲပင်ပန်း ခံစရာရှိရင် ကျုပ်သာ ဆင်းရဲခံပါရစေ။ ကျုပ်အတွက် နှင်းကေသရာ စိတ်ပင်ပန်းပြီး ကိုယ်ကြေတာ မဖြစ်ပါစေနဲ့'

သီရိဗြတ်ကမ္မန်က မျက်နှာသေကြီးဖြင့် ပြန်ပြောလိုက်သည်။

'ဒီလိုဆိုရင် စစ်သည်တော်ဘဝကို စွန့်လွှတ်ပြီး နှင်းကေသရာနဲ့အတူ တောင်ယာပဲခင်း လုပ်ကိုင်စားသောက်ကြရင် မကောင်းဘူးလား။ ဒါလောက်အထိ နှင်းကေသရာ ဆင်းရဲပင်ပန်းခံနိုင်ပါတယ်။ နှင်းကေသရာက ဒါလောက်အထိ လိုက်လျောနေတာတောင် စစ်သည်တော်ကြီးက "မူ" နေရသေးသလား။ နှင်းကေသရာကို မသနားတော့ဘူးလား'

နှင်းကေသရာက တုန်ယင်သော အသံဖြင့် ပြောလိုက်ရာ သီရိဗြတ်ကမ္မန်က လက်ဝါးကာလိုက်သည်။

'ဒီစကား ဒီမှာတင်ရပ်ဖို့ တောင်းပန်ပါတယ်။ ရှေ့မဆက်ပါနဲ့။ ကျုပ် စိတ်ဆင်းရဲအောင်လည်း မလုပ်ချင်စမ်းပါနဲ့။ တောင်းပန်ပါတယ်။ သီရိဗြတ်ကမ္မန်က မိမိ၏အဓိဋ္ဌာန် ပျက်သွားမည်စိုးသည့် အရာအထိ ဖြင့် တောင်းတောင်းပန်ပန် ပြန်ပြောလိုက်သည်။

'နှင်းကေသရာ စိတ်ဆင်းရဲ ဖြစ်မှာကိုတော့ စစ်သည်တော်ကြီးကြည့်ရက်တယ်ပေါ့လေ။ ကိုယ်ချင်းများလည်း စာနာပါဦး။ နှင်းကေသရာဖြစ်ချင်ရာဖြစ် ဆိုပြီး ပစ်ထားခဲ့တော့မှာလား'

'ဒီလိုလည်း မဟုတ်ပါဘူး။ မဖြစ်နိုင်လွန်းလို့ ဘောင်းပန်နေတာပါ။ နှင်းကေသရာ အတွက်ဆိုရင် ကျုပ် အသေခံရဲတယ် ဆိုတာ နှင်းကေသရာ သိထားရင် ကျုပ် ကျေနပ်ပါပြီ။ ဒါထက်ပိုပြီး ကျုပ် အလိုခေါ်ဘူး'

'ဘာဖြစ်လို့ မဖြစ်နိုင်ရမှာလဲ၊ ပြောစမ်းပါဦး။ နှင်းကေသရာအတွက် ရည်မှန်းပြီး စစ်သည်တော်ကြီး ရေးစပ်သီကုံးခဲ့တဲ့ မေတ္တာတဲ့ ကာဗုလင်္ကာတွေကို စစ်သည်တော်ကြီး မေ့သွားပြီလား။ နှင်းကေသရာတော့ တစ်သက်လုံး မေ့ပျောက်ပစ်လို့ ရမှာ မဟုတ်ဘူး'

'နှင်းကေသရာ ပြောတဲ့ မေတ္တာတဲ့တွေဟာ မိုးအုံးနှောင်အတွက် ရေးစပ် သီကုံးပေးခဲ့တာပါ'

'မိုးအုံးနှောင် မောင်ဘုရားအတွက် ရေးစပ်သီကုံးပေးခဲ့တာ ဆိုဆရာစစ်သည်တော်ကြီးရဲ့ နှလုံးသားက ထွက်ပေါ်လာတဲ့ မေတ္တာစိတ်တွေကို မျှီသိပ်ထားနိုင်လို့ ပေါက်ကွဲထွက်လာတာ မဟုတ်လား'

'ပြီးခဲ့တာတွေ မေ့ပျောက်ပစ်လိုက်တာပဲ ကောင်းပါလိမ့်မယ်'

'မေ့ပျောက်ပစ်လို့ မရနိုင်ဘူး။ ဘယ်တော့မှ မေ့ပျောက်လို့ ရနိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး'

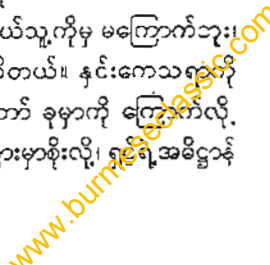
'မေ့ပျောက်လို့ မရဘူးဆိုရင် တစ်ခါတုန်းက စိတ်ကြည့်နူးခဲ့တာတွေကို သတိတရနဲ့ ဆင်ခြင်အောက်မေ့ပြီး ကိုယ့်စိတ်ကို နှစ်သိမ့်ရင် ဖြစ်နိုင်ပါတယ်။ မဖြစ်နိုင်တာကို တွေးပြီး ဆွေးနေမယ့်အစား ဖြစ်သမျှအကြောင်း အကောင်းကြီးကို ဆိုပြီး အသင့်အတင့် နှလုံးသွင်းရင် စိတ်ချမ်းသာမှု ရနိုင်ပါလိမ့်မယ်'

'ဘာဖြစ်လို့ မဖြစ်နိုင်ရမှာလဲ၊ ဘုရင်မကြီး ရွှေစိတ်တော် ငြိုငြင်မှာ မီးလို့လား။ ဘုရင်မကြီး ရွှေစိတ်တော် ခုမှာကို ကြောက်သလား'

နှင်းကေသရာက ဆတ်ဆတ်ကြဲ ပြန်မေးလိုက်သည်။

'မှန်ပါတယ်၊ ဘုရင်မကြီး ငြိုငြင်တော်မူမှာကို ကြောက်လှပါတယ်။ သီရိဗြတ်ကမ္မန်က မျက်နှာလွှဲပြီး အဖြေပေးလိုက်သည်။

'ဒီမှာ စစ်သည်တော်ကြီး ဘာဖြစ်လို့ မျက်နှာလွှဲသွားရတာလဲ။ နှင်းကေသရာရဲ့ မျက်နှာကို စေ့စေ့ကြည့်ပြီး နှင်းကေသရာ မေးတာကို ပြောစမ်းပါ။ ဘုရင်မကြီး ငြိုငြင်တော်မူမှာကို ကြောက်တယ်ဆိုတာ အလကားစကားပါ။ နှင်လား ကြောက်မှာ။ ရှင်ကိုယ်ရှင်က လွဲပြီး ရှင် ဘယ်သူ့ကိုမှ မကြောက်ဘူး။ ဘာကိုမှလဲ မကြောက်ဘူးဆိုတာ နှင်းကေသရာ သိတယ်။ နှင်းကေသရာကို အင်ပတ်ရိုက်မနေစမ်းပါနဲ့။ ဘုရင်မကြီး ရွှေစိတ်တော် ခုမှာကို ကြောက်လို့ ဒီစကား ပြောနေတာ မဟုတ်ပါဘူး။ ရှင်သိက္ခာ ကျသွားမှာစိုးလို့၊ ရှင်ရဲ့အဓိဋ္ဌာန်

ထွက်သွားမှာစိုးလို့ ရှင် ပစ်ပစ်ခါခါ ပြင်းပယ်နေတာ မဟုတ်လား။ ရှင်အောင်က
 တော်ရုံတန်ရုံ မေတ္တာနဲ့သာဆိုရင် ရှင်မျက်နှာကို မကြည့်ချင်လောက်အောင်
 နှမ်းစရာ ကောင်းတဲ့လူ။ ဒါပေမဲ့ နှင်းကေသရာတော့ ရှင်ကို ဘယ်နည်းနဲ့
 မုန်းလို့ မရဘူး။ သိက္ခာကျသွားမှာစိုးလို့ နှင်းကေသရာ အသည်းကွဲ ကျွန်ုပ်
 အောင် လုပ်တာပေါ့လေ။ ရှင်ရဲ့ အမိဌာန် ပျက်သွားမှာစိုးလို့ နှင်းကေသရာ
 သစ်စိမ်းချိုး ချိုးသွားဖို့ ကြံစည်နေတာပေါ့လေ။ ရှင်ရဲ့ ပါးစပ်က ဘာပဲပြော
 နေနေ ရှင်ရဲ့ မျက်လုံးက ရှင်ရဲ့ အတွင်းမနေကို ကြေးမုံပြင်မှာ တင်ပြသလို
 ထင်ထင်လင်းလင်းကြီး ပေါ်လွင်နေတယ်။ ရှင် သတ္တိရှိရင် တစ်ယောက်တည်း
 ထွက်သွားကြည့်စမ်းပါ။ နှင်းကေသရာ အကြောင်း သိသွားမယ်။ ရှင်အတွက်တော့
 နှင်းကေသရာ အသည်းကွဲမခံဘူး။ ဘုရင်မကြီးရဲ့ ရှေ့တော်မှောက် အထောက်
 ဝင်ပြီး နှင်းကေသရာ ရာဇဒဏ်သင့်အောင် ဘုရင်မကြီးကို စော်စော်ကားကား
 သံတော်ဦးတင်ပြမယ်။ နှင်းကေသရာ သေရမှာကို မကြောက်ဘူး။ ရှင်မျက်နှာ
 အောက်မှာကို အသေခံပြမယ်'

နှင်းကေသရာသည် စိတ်လှိုက်မာန်ပါ ပြန်ပြောလိုက်ပြီး ထင်စား
 စွန့်တောင်ဆွဲ၍ ရေကန်တော် ရှိရာသို့ ခြေဆောင့်ရင်း ထွက်သွားပေကာ
 သီရိဗြဟ္မာန်မှာ ဘာလုပ်ရမှန်း မသိဘဲ မတုန်မလှုပ် ကျောက်ရုပ်ပမာ နှင်း
 ကေသရာအား ငေးစိုက်ကြည့်ရင်း ကျန်ရစ်ခဲ့ပေသည်။

သီရိဗြဟ္မာန် တစ်ယောက်တည်း မြင်းစောင်းအနီးတွင် ကျန်ရစ်
 ခဲ့သည်ကို မြင်သောအခါ ဗိုလ်မင်းဗြဟ္မာသည် သီရိဗြဟ္မာန်၏ အနီးသို့
 ချဉ်းကပ်လာပြီး ပခုံးကို လှမ်းမက်လိုက်သည်။

'ဗြဟ္မာန် မွန် .... ဘာငေးနေတာလဲ။ ဘုရင်မကြီးဆီက အမိန့်တော်
 ပါလာတယ်။ ဒီနေ့ညနေ မင်းနဲ့ငါ ဘုရင်မကြီးရဲ့ ရွှေပဝါးတော်အောင်
 အစစားဝင်စေလို့ အမိန့်တော် ချမှတ်တော်မူတယ်။ မင်းနဲ့ငါကို ဘုရင်မကြီး
 ဆုတော်လာဘ်တော် ပေးသနားတော်မူမှာတော့ မဟုတ်ဘူး။ သူ့လူတွေ
 သတ်ရမလားဆိုပြီး ပြစ်တင်မောင်းမဲတာ ခံရလိမ့်မယ် ထင်တယ်။ ငါတော့
 မျက်ခုံးတွေ လှုပ်လှပြီ'

ဗိုလ်မင်းဗြဟ္မာန် ထုံးစံအတိုင်း ရယ်သွမ်းသွေး၍ ပြောလိုက်သည်။
 'ပစ်တင်မောင်းမဲနေမယ့်အစား တစ်ခါတည်း သေဒဏ်အပြစ်
 လိုက်ရင် ပိုပြီး ကောင်းလိမ့်မယ်။ မြန်မြန်သေရင် မြန်မြန်အေးတာပဲ'
 သီရိဗြဟ္မာန်က စိတ်ရှုပ်သည့် အမူအရာဖြင့် ပြန်ပြောလိုက်သည်။

'မြန်မြန်သေရင် မြန်မြန်အေးတယ် ဟုတ်လား။ ဒီမှာ ဗြဟ္မာန်က
 ငင်းလည်း မရိုးတော့ဘူး။ ဒီစိတ်တွေ ဝင်လာရင် သိပ်ကော်ဘယ်'
 ဗိုလ်မင်းဗြဟ္မာန်က မထိတထိ ပြန်ပြောလိုက်သည်။ သီရိဗြဟ္မာန်
 မှာမူ တစ်စုံတစ်ရာ ပြန်မပြောနိုင်ဘဲ နှင်းကေသရာ ထွက်သွားသည့် နေရာကို
 သာ အာရုံရောက်၍ နေပေသည်။

'ဘယ်နှယ်လဲ ငါပြောတာ မမှန်ဘူးလား။ ဆိတ်ဆိတ်နေတာဟာ
 ဝန်ခံတာပဲ မဟုတ်လား။ ကဲပါ ငေးမောမနေစမ်းပါနဲ့။ အပန်းလည်းမပြုရင်း
 နှမ်းနယ်နေတဲ့ စိတ်လည်း လန်းဆန်းလာအောင် လေညှင်းခံရင်း လေအန်တော်
 ဘက်ကို သွားကြရအောင်။ ဘုရင်မကြီးဆီကို အစစားဝင်ဖို့ အချိန်တော်ပါ
 တယ်။ ဒီကပြန်မှ ဘုရင်မကြီးရဲ့ ရွှေပဝါးတော်အောက် အစစား ဝင်ကြတာပေါ့။
 ဘုရင်မကြီးဆီကို စစားဝင်တဲ့အခါ ဘုရင်မကြီးကို ဘယ်လိုသံတော်ဦးတင်ရမလဲ
 ကောင်းမလဲ ဆိုတာပါ မင်းနဲ့ငါ စည်းဝါးရိုက်ထားမှ ဖြစ်မှာ။ တစ်ယောက်
 တစ်ပေါက် သံတော်ဦးတင်လို့ မဖြစ်ဘူး'

ဗိုလ်မင်းဗြဟ္မာန်သည် သီရိဗြဟ္မာန်၏ ပခုံးကို ဖက်ပြီး ပါးစပ်
 အတွက်တွတ်ပြောရင်း နှင်းကေသရာရှိရာ ရေကန်တော်ဆီသို့ သီရိဗြဟ္မာန်
 အား မရမက ဆွဲခေါ်လာခဲ့ပေသည်။

'ကဲ ဘုရင်မကြီးရဲ့ ရှေ့တော်မှောက်ရောက်ရင် မင်းရဲ့ပြဿနာနဲ့
 ဖတ်သက်ပြီး ဘယ်လို လျှောက်တင်မလဲ'

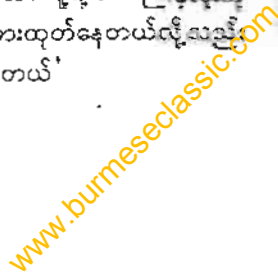
ဥယျာဉ်တော်အတွင်း ဝင်လာကြရင်း ဗိုလ်မင်းဗြဟ္မာန်က သီရိဗြဟ္မာန်
 ကမ္ဘာန်အား စတင် မေးခွန်းထုတ်လိုက်သည်။

'ကျွန်တော့်မှာ ဘာပြဿနာမှ မရှိတဲ့ ဥစ္စာပဲ။ ဘုရင်မကြီး မိန့်တော်
 မူတာ နာခံရုံပဲ ရှိပါတယ်'

သီရိဗြဟ္မာန်က အဖြေပေးလိုက်သည်။

'ပြဿနာမရှိဘူးဆိုတာ ဟုတ်ကို မဟုတ်ဘူး။ ဘုရင်မကြီးရဲ့ အဆောင်
 ဆောက် နှင်းကေသရာ ထွက်လာတုန်းက နှင်းကေသရာရဲ့ မျက်နှာတန်ခိုး
 နီရဲနေတာကို ငါသတိပြုမိတယ်။ ငါနဲ့တွေ့တဲ့ အခါမှာလည်း ဘုရင်မကြီး
 တောင်းတောင်း မိန်းမချင်း ကိုယ်ချင်းမစားဘူးလို့ ပြောတယ်။ သူ့ရဲ့ အသည်းနှလုံးကို
 ကြောမူ ပျက်စီးအောင် ဘုရင်မကြီးက ကြံစည်အားထုတ်နေတယ်လို့ သိသည့်
 ပြောတယ်။ မင်း ဘယ်မှာ ရှိသလဲ ဆိုတာပါ မေးတယ်'

ဗိုလ်မင်းဗြဟ္မာန်က ပြန်ပြောလိုက်သည်။
 'အဲဒါ ဘာဖြစ်သလဲ'

၆၇၉

ဘာဖြစ်ရမလဲ၊ ဘုရင်မကြီးက နှင်းကေသရာကို တူတော်တော် ဆွဲမိန့်ဖုရဲ့ ရွှေလက်တော် ဆက်ပေးဖို့ စီစဉ်နေတယ် မဟုတ်လား။ ဒါနဲ့ နှင်းကေသရာက လက်မခံဘဲ ဘုရင်မကြီးကို အာခံလာတယ် မဟုတ်လား။ ဘုရင်မကြီးကို အာခံလာခဲ့ကြောင်း နှင်းကေသရာရဲ့ ပါးစပ်က ပြောလို့ ငါ သိတာ။ မချစ်မနှစ်သက်တဲ့ လူနဲ့လည်း ရွှေလက်တော် မဆက်နိုင်ဘူးဆို ပြတ်ပြတ်သားသား ပြောတယ်။ မင်းကိုလည်း မတွေ့ တွေ့အောင်ရှာပြီး မြင်းတော် က စောင့်နေဖို့ ပြောလိုက်တယ်။ ဒါတွေကို အားလုံးစုပေါင်းပြီး တွက်ထိန်း ချကြည့်မယ်ဆိုရင် နှင်းကေသရာဟာ မင်းအပေါ်မှာ အစွဲလမ်းကြီး စွဲလမ်း နေတဲ့အတွက် ဘုရင်မကြီးရဲ့ အမိန့်တော်ကို အာခံခဲ့တာ ဖြစ်ရမယ်ဆိုတာ ရှင်းမနေဘူးလား။ ပြီးတော့ မြင်းစောင်းနားမှာ မင်းနဲ့ နှင်းကေသရာ အလှန် ပြောနေကြတဲ့ စကားကို ငါချောင်းမြောင်းနားထောင်လို့ ကြားသွား သလောက် ကြားခဲ့ပြီးပါပြီ။ မင်းနဲ့ငါကို ဘုရင်မကြီး ဆင့်ခေါ်တော်မူတာ ဒီကိစ္စကြောင့် ဖြစ်ရလိမ့်မယ်'

'ဒီကိစ္စကြောင့်ဆိုရင်တော့ လွယ်ပါတယ်။ ဘုရင်မကြီးရဲ့ လိုအပ်ချက် အတိုင်း သင့်တော်သလို အမိန့်ချမှတ်တော်မူဖို့ လျှောက်တင်လိုက်ရုံပဲ နိုင် တယ်။ ဘုရင်မကြီးရဲ့ အမိန့်တော်ကို နာခံမှသာ ဘုရင်မကြီးကို လေးစား ရောက်မယ် မဟုတ်လား'

'မင်းကသာ ဘုရင်မကြီးရဲ့ အမိန့်ကို နာခံမယ်လို့ ပြောနေတာ နှင်းကေသရာကတော့ ဘုရင်မကြီးရဲ့ အမိန့်တော်ကို မနာခံနိုင်ဘူးဆိုပြီး အာ ခံလာခဲ့ပြီ မဟုတ်လား။ ဘုရင်မကြီး အပ်နှင်းထားတဲ့ အဆောင်အယောင်တွေကို ပြန်လည်အပ်နှင်းခဲ့ပြီး အဝတ်တစ်ထည် ကိုယ်တစ်ခုနဲ့ ဆင်းလာခဲ့ပြီ မဟုတ်လား။ မင်းနောက်ကို တကောက်ကောက် လိုက်ပါတော့မယ်လို့ ပြောထားပြီးပြီ မဟုတ် လား။ စောစောက နှင်းကေသရာ ပြောတဲ့စကားတွေကို ငါ အားလုံး ကြားသွားပြီး ဒီတော့က မင်း ဘာလုပ်မလဲ'

'ဘာလုပ်ရဦးမှာလဲ၊ ဘုရင်မကြီး စီမံတော်မူတာကို နာခံရမှာပေါ့။ ဘုရင်မကြီး စီမံတာကို နာခံမယ်ဆိုရင် နှင်းကေသရာ အပေါ်မှာ မင်းရက်စက်ရာ ကျသွားမှာပေါ့။ နှင်းကေသရာရဲ့ အလိုကို မင်းမလိုက်နိုင်ဘူး ဆိုရင် နှင်းကေသရာက သူ့ကိုယ်သူ သတ်သေချင်သေးမှာ။ နှင်းကေသရာ စိတ်နေသဘောထားကို ငါသိသင့်သလောက် သိတယ်။ စောစောကဆိုရင် ငါ ကိုယ်တိုင် နှင်းကေသရာအပေါ်မှာ အထင်လွှဲခဲ့မိတယ်။ အထင်လည်း မှား တယ်။ ဒါပေမဲ့ နှင်းကေသရာနဲ့ နီးနီးကပ်ကပ် ဆက်ဆံရတဲ့အခါ နှင်းကေသရာ

ရာပြည့်စာအုပ်တိုက်

ဆိုသလိုသံစား

ဟာ မှန်တယ်ထင်ရင် ဘာမဆိုလုပ်ရဲတဲ့ မိန်းကလေး တစ်ယောက်ဖြစ်ကြောင်း ငါ သိလာတယ်။ မင်းအပေါ်မှာလည်း အစွဲလမ်းကြီး စွဲလမ်းနေကြောင်း ငါ သိတာ ကြာပြီ။ ဘုရင်မကြီးရဲ့ အမိန့်တော်ကို ဆန့်ကျင်အာခံပြီး အငတ်တစ်ထည် ဆိုယ်တစ်ခုနဲ့ ဆင်းလာတာသာ ကြည့်ပေတော့။ ခုလည်း ခင်အပေါ်မှာ နာကြည်းသွားပုံ ရတယ်'

'သိပ်နာကြည်းသွားရင် ပိုမကောင်းဘူးလား။ ဒါမှ ဘုရင်မကြီး အလိုတော်ကျ ဖြစ်လာမှာ မဟုတ်လား'

'ဘုရင်မကြီး အလိုတော်ကျ ဖြစ်လာမှာ မဟုတ်ဘူး။ သူ့ကိုယ်သူ သတ်သေသွားမှ မင်းသာ ဖွတ်မရ ဓားမဆုံးသလို ဖြစ်ကျန်ရစ်ခဲ့မှာ။ နေ့စဉ် သူ့ဘဝသူ အဆုံးစီရင်ဖို့ ရေကန်တော်ရှိရာကို ထွက်သွားတာလားမှ မပြော တတ်ဘဲ။ မင်းအပေါ်မှာ စိတ်နာကြည်းရုံသာ နာကြည်းမယ်ဆိုရင် ရေကန်တော် ဆက် သွားစရာ မလိုဘူး။ စံအိမ်တော်ကိုပြန်ပြီး ဘုရင်မကြီးရဲ့ ခြေတော်အနံ့ကို ဦးခိုက်ကာ တောင်းပန်တိုးလျှိုးဖို့ပဲ ရှိတယ် မဟုတ်လား'

ဗိုလ်မင်းမြတ်ဇက ပြန်ပြောလိုက်ရာ သီရိဗြတ်ကမ္မန်မှာ နှင်းကေသရာ အတွက် စိုးရိမ်မကင်း ဖြစ်သွားပြန်သည်။

'ဒါဖြင့် ဘာလုပ်ကြမလဲ'

'ဘာလုပ်ရမှာလဲ၊ နှင်းကေသရာရဲ့ နောက်ကို အမိလိုက်သွားပြီး နှင်းကေသရာနဲ့အတူ ဘုရင်မကြီးရဲ့ ရှေ့တော်မှောက် ဝင်ရောက်ပြီး ဘုရင်မ ကြီးကို အသနားခံဖို့ ရှိတယ်။ နှင်းကေသရာအပေါ်မှာ ဘုရင်မကြီး သံယောဇဉ် ကြီးမားသလို မင်းအပေါ်မှာလည်း ဘုရင်မကြီး သံယောဇဉ် ကြီးမားပါတယ်။ မင်းတို့နှစ်ယောက်ရဲ့ မျက်နှာကို ရုစားတော်မူရရင် မင်းတို့အပေါ်မှာ ရွှေစိတ် တော် လည်လာပါလိမ့်မယ်'

ဗိုလ်မင်းမြတ်ဇသည် ဇွတ်တရားဟောနေပြန်ရာ သီရိဗြတ်ကမ္မန်မှာ ဆွေဝေ၍ နေပေသည်။

'ကဲပါ.... တွေဝေမနေစမ်းပါနဲ့၊ နှင်းကေသရာရဲ့ နောက်ကို အမိ လိုက်သွားကြရအောင်'

ဗိုလ်မင်းမြတ်ဇသည် သီရိဗြတ်ကမ္မန်၏ ပန်းကိုဖက်၍ ရေကန်တော် ရှေ့ရာသို့ ဆွဲခေါ်သွားပေရာ သီရိဗြတ်ကမ္မန်မှာ တရွတ်တရွတ်နှင့် ပါသွားပေသည်။ ထိုအချိန်တွင် နှင်းကေသရာမှာ စိတ်ပျက်အားလျော့သည့် အမှုအရာ ခြင့် ရေကန်တော်အနီးမှ လေးလံထိုင်းမှိုင်းသည့် ခြေလှမ်းများဖြင့် တသွင်သွင် ဦးဆင်းနေသည့် စမ်းချောင်းကလေး ရှိရာသို့ လာနေသည်ကို တွေ့ရပေသည်။

ရာပြည့်စာအုပ်တိုက်

www.burmeseclassic.com

သီရိဗြဟ္မာ့ကမ္ဘာအား စိတ်လိုက်မာန်ပါ ပြောဆိုခဲ့ပြီးနောက် နှစ်
 သက်ရာသည် ဖြစ်လိုရာဖြစ်စေ နောက်သို့ ပြန်ဆုတ်မည် မဟုတ်ဟု စိတ်ထဲ
 ဖြတ်ပြီး ထွက်လာခဲ့ခြင်း ဖြစ်သော်လည်း မိမိ၏နောက်သို့ သီရိဗြဟ္မာ့ကမ္ဘာ
 လိုက်ပါလာလိမ့်မည်ဟု မျှော်လင့်ခဲ့ပေသည်။ ရောက်တော်မူ၍ ရောက်သည့်တိုင်း
 သီရိဗြဟ္မာ့ကမ္ဘာ လိုက်လာသည်ကို မမြင်ရသဖြင့် စိတ်ထဲတွင် မခံချိမခံသော
 ဖြစ်နေပေသည်။ စမ်းချောင်းကလေးကို ဖြတ်ကျော်လာခဲ့စဉ်မှာပင် သီရိဗြဟ္မာ့ကမ္ဘာ
 လိုက်လာနိုးနိုး နောက်သို့ မကြာမကြာ လှည့်ကြည့်နေသည်ကို တွေ့ရပေသည်။

သီရိဗြဟ္မာ့ကမ္ဘာ ပေါ်လာနိုးနိုးနှင့် နောက်သို့ လှည့်ကြည့်လိုက်
 သီရိဗြဟ္မာ့ကမ္ဘာ နှစ်သက်ခြောက်သုံးသည် လိမ္မော်ရောင် စစ်ဝတ်စုံကို ဝတ်သော
 ထားသူ တစ်ဦးသည် သစ်ပင်ကြီးများကို အကာအကွယ်ယူကာ စမ်းချောင်း
 ဖြတ်ကျော်ပြီး ကံကော်မြိုင်တောတန်းရှိရာသို့ ခပ်သုတ်သုတ် လျှောက်သွားသည်
 ကို ရိပ်ခနဲ မြင်လိုက်သဖြင့် နှင်းကေသရာမှာ စိတ်အားတက်သွားပေသည်။
 သီရိဗြဟ္မာ့ကမ္ဘာ အဝတ်အစား လဲလှယ်နေသဖြင့် အချိန်ကြန့်ကြာသွားခြင်း
 ဖြစ်ရမည်ဟုလည်း မှတ်ထင်ပေသည်။ သို့ရာတွင် လိမ္မော်ရောင် စစ်ဝတ်စုံနှင့်
 လူသည် နှင်းကေသရာ ရှိရာသို့ မလာဘဲ ကံကော်မြိုင် တောတန်းဘက်သို့
 သွတ်ခြေတင်သွားသည်ကို မြင်သောအခါ နှင်းကေသရာသည် စမ်းချောင်း
 ဖြတ်ကျော်ကာ ထိုသူ၏နောက်သို့ လိုက်ပါသွားပေသည်။ နှင်းကေသရာ
 စိတ်ထဲတွင်မူ သီရိဗြဟ္မာ့ကမ္ဘာသည် မိမိကို မမြင်သဖြင့် ကံကော်မြိုင်တောတန်း
 ဘက်တွင် မိမိ ရှိလိမ့်မည် ထင်ပြီး လိုက်သွားခြင်း ဖြစ်ရမည်ဟု ထင်မှတ်
 လိမ္မော်ရောင် ဝတ်စုံနှင့်လူ၏ နောက်သို့ လိုက်သွားခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

လိမ္မော်ရောင် ဝတ်စုံနှင့်လူမှာ ခြေလှမ်းကျဲ့ကျဲ့နှင့် သုတ်ခြေတင်သွား
 သဖြင့် နှင်းကေသရာမှာ မိအောင် မလိုက်နိုင်ဘဲ ရှိနေပေရာ နှင်းကေသရာ
 စိတ်မရည်နိုင်တော့ဘဲ ထဘီစွန်တောင်ဆွဲပြီး အပြေးလိုက်လာခဲ့ပေသည်။

'စစ်သည်တော်ကြီး .... စစ်သည်တော်ကြီး သီရိဗြဟ္မာ့ကမ္ဘာ'
 လိမ္မော်ရောင် ဝတ်စုံနှင့် လူမှာ ဝေးသည်ထက် ဝေးသွားသဖြင့် နှင်း
 ကေသရာသည် အကြိတ်၍ အစီလိုက်ရင်း အသံပြုလိုက်သည်။
 ထိုသို့ အသံပြုလိုက်စဉ်မှာပင် နှင်းကေသရာ၏ နားထဲတွင် ဦးဆုံး
 မြည်ဟည်းသွားသည့်အသံ ကြားရပြီး လိမ္မော်ရောင် ဝတ်စုံနှင့်လူမှာ မိမိ၏လည်
 တွင် စိုက်ဝင်သွားသည့် ဆိပ်လူးမြားကို လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် ဆုပ်ကိုင်ရင်း နှင်း
 ဆောက်လျက်သား ကျသွားသည်ကို မြင်ရသဖြင့် နှင်းကေသရာမှာ ထိတ်
 တုန်လှုပ်သွားပေသည်။

'စစ်သည်တော်ကြီး .... စစ်သည်တော်ကြီး သီရိဗြဟ္မာ့ကမ္ဘာ'
 နှင်းကေသရာသည် ပါးစပ်မှ တတွတ်တွတ်နှင့် ခေါ်ရင်း လိမ္မော်ရောင်
 စစ်ဝတ်စုံနှင့်လူ လဲကျသွားသည့် နေရာသို့ အပြေးလာခဲ့ပေသည်။
 အနီးသို့ ရောက်သောအခါ လိမ္မော်ရောင် စစ်ဝတ်စုံနှင့်လူမှာ လည်မို့
 တွင် ဆိပ်လူးမြား စူးဝင်နေပြီး သွေးအိုင်ထဲတွင် မှောက်လျက်သား လဲနေသည့်
 နေရာ မြင်ရသဖြင့် နှင်းကေသရာမှာ ခြေမကိုင်မီ လက်မကိုင်မီ ဖြစ်ကာ လိမ္မော်
 ရောင် စစ်ဝတ်စုံနှင့်လူကို ဝင်ဖက်လိုက်သည်။

'စစ်သည်တော်ကြီး စစ်သည်တော်ကြီး သတိထားပါ။ သတိထားပါ။
 စစ်သည်တော်ကြီး မသေပါစေနဲ့ ဘုရား။ နတ်သိကြားများ ကယ်မတော်မူပါ
 ဘုရား'

နှင်းကေသရာမှာ လိမ္မော်ရောင် စစ်ဝတ်စုံနှင့်လူကို ပွေ့ဖက်ရင်း
 သည်းကွဲမတတ် ပူဆွေးဒုက္ခရောက်လျက်ရှိစဉ် မိမိရှိရာသို့ ပြေးလာသော
 မြင်းများကို ကြားရပြီး တစ်စုံတစ်ယောက်သော သူက မိမိအား ပွေ့ချိုလိုက်
 သဖြင့် ထိုသူအား လှည့်ကြည့်လိုက်ရာ သီရိဗြဟ္မာ့ကမ္ဘာ၏ မျက်နှာကို မြင်လိုက်
 သဖြင့် နှင်းကေသရာမှာ မိမိ၏ မျက်စိကိုပင် မိမိ မယုံနိုင်လောက်အောင်
 မြင်သွားပေသည်။

'ဟင် စစ်သည်တော်ကြီး မသေသေးဘူးနော်၊ ဟိုဟာက ဘယ်သူလဲ'
 နှင်းကေသရာသည် သီရိဗြဟ္မာ့ကမ္ဘာ၏ ရင်ခွင်တွင်းမှ နေပြီး သွေးအိုင်
 တွင် သေဆုံးနေသော လိမ္မော်ရောင် စစ်ဝတ်စုံနှင့်လူကို ညွှန်ပြရင်း မေးလိုက်သည်။
 ထိုအခိုက်တွင် သီရိဗြဟ္မာ့ကမ္ဘာနှင့် အတူပါလာသော ဗိုလ်မင်းဗြဟ္မာ
 သွေးအိုင်ထဲတွင် သေဆုံးနေသူ၏ ရုပ်အလောင်းကို ပက်လက်ဖြစ်သွား
 သောင် ဆွဲလှန်လိုက်ရာ ထိုသူမှာ အခြား မဟုတ်။ သစ္စာဖောက် မင်းသိဒ္ဓတ္တ
 ဖြစ်နေသဖြင့် နှင်းကေသရာမှာ ကြက်သေ သေပြီး ငေးစိုက်ကြည့်နေမိပေသည်။
 'ဟင် မောင်တော် မင်းသိဒ္ဓတ္တပါလား။ ဘယ်သူ့ လက်ချက်များ
 ဖြစ်လိမ့်'

နှင်းကေသရာ၏ နှုတ်ဖျားမှ လွှတ်ခနဲ ဇွဲက်သွားပေသည်။
 'အင်း ကြမ္မာင်ချင်တော့ ကြံဖန်ပြီး ဖြစ်ရတာပဲ။ ဘယ်သူ့လက်ချက်
 မဟုတ်ဘူး။ သူ့လူယုံတော် လေးသည်တော် စောနုသိန်ရဲ့လက်ချက် ဖြစ်မှာပဲ။
 စောနုသိန်က ကျွန်ုပ်ကို ချောင်းမြောင်းပစ်ခတ်ဖို့ ဒီနေရာက စောင့်နေတာ။
 ကြမ္မာင်ချင်တော့ ကျုပ် ဝတ်စားဆင်ယင်နေကျ လိမ္မော်ရောင် ဝတ်စုံကိုမှ
 သိဒ္ဓတ္တ ဝတ်ဆင်ဖြစ်အောင် ဝတ်ဆင်လာခဲ့ရတယ်။ ကျွန်ုပ်ကိုယ်စား

မင်းသိဒ္ဓတ္တ ဓားစာဝင်ခံသွားတာပဲ။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် မင်းပြစ်မင်းဒဏ် သင့်အား
သေဒဏ်စီရင်ခြင်း ခံရတာနဲ့စာရင် ခုလို သေရတာက သူ့အဖို့ မြတ်သေးတာ
ထဲ ဒီနေရာမှာ ကြာကြာနေလို့ မဖြစ်သေးဘူး။ သွားကြမယ်'

သီရိဗြတ်ကမ္မန်သည် ပြောပြောဆိုဆို နှင်းကေသရာကို ကလေး
ပွေ့ချီသလို ပွေ့ချီပြီး စမ်းချောင်းကို ဖြတ်ကျော်ကာ ဥယျာဉ်တော် ရှိရာ
သုတ်ခြေတင်ပြီး လာခဲ့ပေသည်။

ဗိုလ်မင်းဗြတ်ဗောဓိ အရိပ်အာဝါသ ကောင်းလှသည့် သစ်ပင်ကြီး
ခြေရင်းမှနေပြီး ဒူးလေးနှင့် ရှောင်ခြောင်း ပစ်သတ်ခဲ့သည့် လေးသည်
စောနုသိန် ရှိရာသို့ သင်ပင်များကို အကာအကွယ်ယူကာ လေ၏လျှင်မြန်
ဖြင့် အပြေးအလွှား သွားရောက်ပြီး စောနုသိန်အား လက်ရဖမ်းဆီးမိရန် ကြံ
ရာ၊ စောနုသိန်က ငြိန်လည်စုခံသဖြင့် ဗိုလ်မင်းဗြတ်သည် မိမိ၏ လက်
ပါလာသော ဓားမြှောင်ဖြင့် ချက်ကောင်းကို ဝင်ထိုးပြီး စောနုသိန်ကို တစ်
ဆွဲ၍ ခေါ်လာခဲ့ပေသည်။

သွေးအိုင်ထဲတွင် သေဆုံးနေသော မင်းသိဒ္ဓတ္တကို မြင်ရသော
စောနုသိန်မှာ ဆောက်တည်ရာမရ ဖြစ်အံ့သွားပြီး မိမိ၏ ဒဏ်ရာကိုပင် မိမိ
မရနိုင်တော့ဘဲ မင်းသိဒ္ဓတ္တ၏ ကိုယ်ပေါ်သို့ မိမိကိုယ်ကိုမိမိ ပစ်ချလိုက်သည်။

'သခင်ကြီးဘုရား၊ သခင်ကြီးဘုရား၊ သခင်ကြီးဘုရားကို ကျွန်တော်
ကြီး သတ်မိပါပေါ့လား ဘုရား။ လူမှားပြီး သတ်မိတာကို ခွင့်လွှတ်တော်
သခင်ကြီး ဘုရား'

စောနုသိန်သည် တုန်ယင်သောအသံများနှင့် ပြောရင်း တဖြည်းဖြည်း
အသံပျောက်ကွယ်သွားကာ အရှင်သခင်ဖြစ်သူ၏ ခန္ဓာကိုယ်ကို ပွေ့ထင်
အသက်ထွက်၍ သွားပေသည်။ နှင်းကေသရာမှာ သီရိဗြတ်ကမ္မန်နှင့်
သဖြင့် ဤအခြင်းအရာကို မမြင်လိုက်ရတော့ပေ။

အခန်း ၄၃

စံအိမ်တော်အတွင်းမှ တီးမှုတ်ဖျော်ဖြေလျက်ရှိသော တူရိယာ ဂီတသံ
လေသင့်သည့် အခါများတွင်သာ ကြားရသည့် ဥယျာဉ်တော်တစ်နေရာ
ဗားသော သစ်ပင်အောက်တွင် နှင်းကေသရာသည် ခြေပစ်လက်ပစ် ထိုင်
စံအိမ်တော်ဆီသို့ ငေးစိုက်ကြည့်နေသည်ကို မြင်ရပေသည်။

သီရိဗြတ်ကမ္မန်မှာမူ နှင်းကေသရာအား အကဲခတ်လှမ်း နှင်းကေသရာ
အနီးတွင် လက်ပိုက်ပြီး မတ်တတ်ရပ်နေသည်ကို မြင်ရသေးသည်။

တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် အချိန်ကြာမြင့်စွာ ကောင်းစေပြောသော်
လည်း ကိုယ့်စိတ်ကူးနှင့်ကိုယ် ခြေဦးတည့်ရာကို စဉ်းစားတွေးတောနေကြရာမှ
နှင်းကေသရာသည် သက်ပြင်းမှုတ်ထုတ်လိုက်ပြီး မိမိအား မျက်မှောက်ကြွတ်
ပြည့်နေသော သီရိဗြတ်ကမ္မန်ဘက်သို့ လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။ နှင်းကေသရာ
မျက်နှာမှာ ညှိုးငယ်လျက်ရှိပြီး အသားအရေမှာလည်း ခြောက်ခြာနေ
ခြင်းနေသည်ကို တွေ့ရပေသည်။

'နှင်းကေသရာအတွက် စစ်သည်တော်ကြီး သီရိဗြတ်ကမ္မန်ထံ
ဘုရင်မကြီး ရွှေစိတ်တော် ကွက်တော်မူပြီ ထင်တယ်။ စစ်သည်တော်ကြီး
သယ်လိုကြံကြမလဲ'

နှင်းကေသရာသည် သီရိဗြတ်ကမ္မန် အတွက် စိုးရိမ် မကင်းသည့်
အရာဖြင့် စကားစလိုက်သည်။

ဝင်လုဆဲဆဲ အနီရောင်သမ်းနေသည့် နေလုံးကြီးမှ ဖြာထွက်လာ
သော လင်းရောင်ခြည်သည် ဖြူဖွေးသော တိမ်တိုက်မှတစ်ဆင့် ရောင်ပြန်
သပ်လျက် ရှိသဖြင့် နှင်းကေသရာ၏ ဖြူဖပ်ဖြူရော်ဖြစ်နေသည့် အသားအရေ
ပေါ်သို့ ခိုပြည်ဝင်းဝါ၍ သွားစေသည်။ ဖွာရရာ ဖြစ်နေသော နှင်းကေသရာ၏
ခင်ဝင်မှာလည်း ဝင်လုဆဲဆဲ နေရောင်ခြည်ဟပ်သဖြင့် တဖိတ်ဖိတ်တောက်လျက်
ရှိပေသည်။

'သီရိဗြတ်ကမ္မန်ရဲ့ ရှေ့ရေကို တွေးပြီး ပူပန်တော်မမူပါနဲ့'

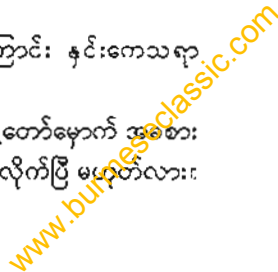
သီရိဗြတ်ကမ္မန်က တည်ငြိမ်သည့် အမူအရာဖြင့် ပြန်ပြောလိုက်သည်။

'ပူပန်တော်မမူပါနဲ့ ဆိုပေမဲ့ နှင်းကေသရာကြောင့် စစ်သည်တော်ကြီး
အပေါ်မှာ ဘုရင်မကြီး ရွှေစိတ်တော် ကွက်သွားပြီး ရာဇဒဏ် ခတ်မှာကို နှင်း
ကေသရာ မပူပန်ဘဲ မနေနိုင်ဘူး။ ဘုရင်မကြီးရဲ့ အမိန့်တော်ကို နှင်းကေသရာ
အမိန့်ပြီး အာခံခံတာဟာ စစ်သည်တော်ကြီး အားကိုးရှိလို့ဆိုပြီး ဘုရင်မကြီး
ရွှေစိတ်တော် ကွက်တော်မူတာ ဖြစ်လိမ့်မယ်'

နှင်းကေသရာက ပြန်ပြောလိုက်သည်။

'ဘုရင်မကြီး ရွှေစိတ်တော် ကွက်တော်မူကြောင်း နှင်းကေသရာ
သယ်လိုလုပ်ပြီး သိနိုင်ပါသလဲ'

'ဒီနေ့ညနေ စစ်သည်တော်ကြီးကို ဘုရင်မရှေ့တော်မှောက် အစစား
စောစောက ချမှတ်တော်မူခဲ့တဲ့ အမိန့်ကို ပယ်ဖျက်လိုက်ပြီ မဟုတ်လား။

အဲဒါတော်ကြီးကို ဘုရင်မက ဘာဖြစ်လို့ အစေားဝင်ခွင့် မပြုတာလဲ။
ဒီတော်ကြီးကွက်တော်မူလို့သာ ဖြစ်ရမှာပေါ့။

ဒီနေ့ညနေ အစေား ဝင်ဖို့ ဆင့်ခေါ်ထားတဲ့ အမိန့်တော်ကို ပယ်ဖျက်
ဆောင်မူတာဟာ အကြောင်းကိစ္စ တစ်ခုခုကြောင့် ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်။ ဒီနေ့ညနေ
အစေားဝင်ခွင့်မရပေမယ့် နက်ဖြန်ဆို ဆင့်ခေါ်ချင် ခေါ်ပါလိမ့်မယ်။

အကြောင်းကိစ္စ တစ်ခုခုကြောင့် ဆိုတာတော့ မဖြစ်နိုင်ဘူး။ စောသော
က ဘုရင်မကြီး ဆင့်ခေါ်တော်မူတုန်းက စစ်သည်တော်ကြီး သိရှိပြတ်ကနွန်း
ဗိုလ်မင်းမြတ်ဇော် ဒီနေ့ညနေ ဘုရင်မကြီးရဲ့ ခြေဖဝါးတော်အောက် အစေား
ဝင်စေဖို့ အမိန့်တော်ကြီး ချမှတ်တော်မူခဲ့တယ် မဟုတ်လား။ ခုဆိုရင် စစ်သည်
တော်ကြီး သိရှိပြတ်ကနွန်း တစ်ဦးတည်းကိုသာ ဝကွက်ပြီး ချွန်ခဲ့တယ် မဟုတ်
လား။ ဗိုလ်မင်းမြတ်ဇော် အစေား ဝင်နေပြီ မဟုတ်လား။

ဗိုလ်မင်းမြတ်ဇော် တစ်ဦးတည်းကိုသာ အစေားဝင်ခွင့်ပြုတာဟာလည်း
ခိုင်လုံတဲ့ အကြောင်းတစ်ခုခုကြောင့် ဖြစ်ရပါလိမ့်မယ်။ ဘုရင်မကြီးက
ကျောသား ရင်သား မခွဲခြားတတ်ပါဘူး။ တရားမျှတမှုကို လက်ကိုင်ထား
ဖြစ်ပါတယ်။ ဗိုလ်မင်းမြတ်ဇော်ကို ထိုက်သင့်တဲ့ ဆုတော် လာဘ်တော်နဲ့ ထုတ်
ငှာနှုတ် ချီးမြှင့်လိုတော်မူတဲ့အတွက် သီးခြားဆင့်ခေါ်ခြင်း ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်။

ဘာပဲပြောပြော နှင်းကေသရာတော့ စစ်သည်တော်ကြီး သိရှိပြတ်ကနွန်း
အတွက် စိုးရိမ်ပူပန်တာပါပဲ။ နှင်းကေသရာ အတွက် စစ်သည်တော်ကြီး
ရွှေစိတ်တော်ကွက်ပြီး ရာဒေဏ်ခတ်မှာကို နှင်းကေသရာ သိပ်စိုးရိမ်တာပဲ။
နှင်းကေသရာအတွက် အပြစ်မရှိတဲ့ စစ်သည်တော်ကြီး အပေါ်မှာ ဘုရင်မကြီး
မျက်မှန်တော်ရှုမှာကို စိုးရိမ်ပူပန်တယ်။ ဘုရားသိကြား မ လို့ စစ်သည်တော်ကြီး
အပေါ်မှာ ဘုရင်မကြီး ရွှေစိတ်တော် မကွက်တော် မူပါစေနဲ့ ဘုရား။ သမ္မာ
နတ်ကောင်း နတ်မြတ်များ စောင့်ရှောက်တော်မူပါ ဘုရား။

ငမိုက်သား သိရှိပြတ်ကနွန်းအတွက် ဘာဖြစ်လို့ ဒါလောက်တော်
စိုးရိမ်ပူပန်နေရတာလဲ။

နှင်းကေသရာအတွက် အပြစ်ဒဏ် ခံရမှာကို မကြည့်ရက်လို့
ဘုရင်မကြီး ရွှေစိတ်တော် ကွက်တော်မူရင် စစ်သည်တော်ကြီးကို ပြည်နှင်း
ပေးချင်ပေးလိမ့်မယ်။ ထောင်သွင်း အကျဉ်းထားချင် ထားလိမ့်မယ်။ ကား
တင်ပြီး ရင်ခွဲ၊ အသည်းနေပူလှန်းချင် လှန်းလိမ့်မယ်။ စစ်သည်တော်ကြီး
အပြစ်ပေး ခံရရင်တော့ နှင်းကေသရာ အသည်းကွဲပြီး သေရမှာပဲ။

ဒါလောက်တောင် စိုးရိမ်မနေပါနဲ့။ ကံနဲ့ ကံရဲ့အကျိုးတရား

မမှိတ်မသုန် ယုံကြည်ပြီး အသင့်အတင့် နှလုံးသွင်းခမ်းပါ။ ပြီးတော့ ဘုရင်မ
ကြီးရဲ့ စိတ်နေသဘောထား အင်မတန် နူးညံ့ပျော့ပျောင်းပါတယ်။ သနားညာတာ
တဲ့ စိတ်လည်း ရှိပါတယ်။ တရားမျှတမှုကိုလည်း အခြေတခေ လက်ကိုင်
ထားသူလည်း ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါလောက်တောင် အစိုးရိမ်မကြီးပါနဲ့။

ဘုရင်မကြီးရဲ့ စိတ်နေသဘောထား နူးညံ့ပျော့ပျောင်းတယ်ဆိုတာ
နှင်းကေသရာ မယုံဘူး။ သနားညာတာတဲ့ စိတ်လည်း မရှိဘူး။ ကိုယ်ချင်းစာ
တရားလည်း လက်ကိုင်မထားဘူး။ မိန်းမချင်း ကိုယ်ချင်းစာနာရမှုနည်းလည်း
မသိဘူး။ ချစ်တဲ့သူနဲ့ ကွေကွင်းရပြီး မချစ်မနှစ်သက်တဲ့ သူနဲ့ အတူတူ
ခေါင်းသင်းနေထိုင်ရရင် တစ်သက်လုံး စိတ်ချမ်းသာနိုင်ပါတော့မလား။ ဒါဆို
ဘောင် ကိုယ်ချင်းစာနာရမှုနဲ့ မသိဘူး။ ဘာပဲပြောပြော နှင်းကေသရာတော့
ဘုရင်မကြီးရဲ့ အလိုကို မလိုက်နိုင်ဘူး။ သေစရာရှိရင် စစ်သည်တော်ကြီးနဲ့
ဖက်ပြီး သေမယ်။ စစ်သည်တော်ကြီး သိရှိပြတ်ကနွန်းက လွဲပြီး ဘယ်သူ့ကို
မကြည်ဖြူနိုင်ဘူး။

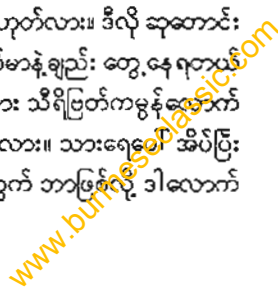
နှင်းကေသရာသည် ပြောပြောဆိုဆို ထိုင်ရာမှ ထ လာပြီး သိရှိပြတ်
ကနွန်း၏ ရင်ခွင်ထဲတွင် ၎င်း၏မျက်နှာကို ဝှက်ပြီး စိတ်ထဲရှိသမျှ သွန်ထုတ်
လိုက်သည်။

ဒါနဲ့ တစ်ခါတုန်းက လျှာတစ်ချောင်းနဲ့ လူရောင်းစားနေတဲ့ လူယုတ်မာ
ရဲ့ မျက်နှာကို မကြည့်ချင်ဘူး ဆို

နှင်းကေသရာ တစ်ခါက ပြောခဲ့သည့် စကားလုံးများဖြင့် သိရှိ
ပြတ်ကနွန်းက ပြန်ပြောလိုက်သည်။

နှင်းကေသရာ ပြောခဲ့မိတဲ့ စကားတွေကြောင့် နှင်းကေသရာ အပေါ်
မှာ အခဲမကျေနိုင်ဘူးပေါ့လေ။ အခဲမကျေနိုင်ဘူးဆိုရင် စစ်သည်တော်ကြီးရဲ့
လက်သုံးတော်ကိုးသင်္ချိုင်းသံစားနဲ့ နှင်းကေသရာကို ခုတ်သတ်လိုက်ပါ။ နှင်း
ကေသရာ ရဲရဲကြီး အသေခံသွားပါ့မယ်။

လူယုတ်မာရဲ့ လက်ချက်နဲ့ ဘာဖြစ်လို့ အသေခံချင်ရတာလဲ။ နှင်း
ကေသရာ ညစဉ်အိပ်ရာဝင် ဘုရားရှိခိုးတဲ့အခါတိုင်း သူတော်ကောင်းနဲ့ ခေါင်းရ
ပါခေါ သူယုတ်မာနဲ့ ဝေးပါစေလို့ ဆုတောင်းခဲ့တယ် မဟုတ်လား။ ဒီလို ဆုတောင်း
နေတဲ့ကြားက သူတော်ကောင်းနဲ့ မတွေ့ရဘဲ သူယုတ်မာနဲ့ချည်း တွေ့နေရတယ်
မဟုတ်လား။ အဲဒီ သူယုတ်မာတွေ အထဲမှာ ငမိုက်သား သိရှိပြတ်ကနွန်းတော်
တော်ဆုပ် ရွံရှာစရာကောင်းတာ မရှိတော့ဘူး မဟုတ်လား။ သားရေပေါ် အိပ်ပြီး
သားရေနား စားခဲ့တဲ့ ငမိုက်သား သိရှိပြတ်ကနွန်းအတွက် ဘာဖြစ်လို့ ဒါလောက်

အထိုင် အစိုးရိမ် ကြီးနေရတာလဲ။ ဘာဖြစ်လို့ ဒါလောက်တောင် သံသယ
ကြီးနေနေရတာလဲ။ ဒါလောက်တောင် စက်ဆုပ် ရွံရှာစရာကောင်းတာ
လူထုတိုက်မှာ ငမိုက်သား သိရိဗြတ်ကမ္ဘန်ကို မုန်းပစ်လိုက်ပါတော့လား'

သိရိဗြတ်ကမ္ဘန်က စောစောက လေသံအတိုင်း မိမိ အပေါ်တွင်
နှင်းကေသရာ တစ်ခါက စွပ်စွဲပြောဆိုခဲ့သည့် စကားများဖြင့် နှင်းကေသရာ
ပြန်လည်ချေပလိုက်ရာ၊ နှင်းကေသရာမှာ အနာပေါ် တုတ်ကျသလို ဖြစ်သွားပြီး
အောင့်သက်သက်ဖြစ်သွားကာ သိရိဗြတ်ကမ္ဘန်၏ ရင်ခွင်ထဲတွင် မျက်နှာ
အပ်ထားရာမှ နောက်သို့ တစ်လှမ်းဆုတ်လိုက်ပြီး သိရိဗြတ်ကမ္ဘန်၏ မျက်နှာ
ကို စိန်းစိန်းကြီးကြည့်ရင်း မချင်မရဲ ဖြစ်လာသဖြင့် သိရိဗြတ်ကမ္ဘန်၏ ကျယ်ပြန့်
သော ရင်အုပ်ကို ၎င်း၏ ဖြူဖွေးနူးညံ့သည့် လက်သီးများဖြင့် ထုနှက်နေသည်။

'ဒါလောက်တောင် အသဲအမဲ ကြီးရသလား။ စစ်သည်တော်ကြီး
အပေါ်မှာ နှင်းကေသရာ အထင်လွဲခဲ့တုန်းက စိတ်လိုက်မာန်ပါ ပြောခဲ့ခဲ့
တွေကို မေ့ပစ်လိုက်ပါတော့လား။ ဒါလောက်တောင်ပဲ အမှတ်အသား ကြီး
သလား'

'ပြောရတဲ့ လူကတော့ မေ့လွယ်ပျောက်လွယ် ရှိမှာပေါ့။ အခြေ
ရတဲ့ လူကတော့ ဘယ်မှာ မေ့နိုင်မှာလဲ။ ကိုယ်ချင်းလည်း စာနာကြည့်ဦးမှဆို

သိရိဗြတ်ကမ္ဘန်က နှင်းကေသရာ မခံချိမခံသာ ဖြစ်သွားအောင်
ပြောလိုက်ရာ နှင်းကေသရာမှာ အောက်နှုတ်ခမ်းကို ဖြတ်လှမတတ် ကိုယ်
ခဲထားသည့်ကြားမှ မျက်ရည်များ စီးကျလာပေသည်။

'ပြောတော့ .... ပြောတော့၊ နှင်းကေသရာရဲ့ အပြစ်ကို နှင်းကေသရာ
ဝန်ခံပါတယ်။ စစ်သည်တော်ကြီး အပေါ်မှာ နှင်းကေသရာ ပြောမှားဆိုမှား
ပြောဆိုမိခဲ့တာတွေကို ဝန်ချတောင်းပန်ပါတယ်။ ကျေပါတော့။ ဒါမှ နေ
နိုင်သေးဘူးဆိုရင် စစ်သည်တော်ကြီးရဲ့ လက်သုံးတော် ကိုးသင်္ချိုင်းသံတော်
အမိုက်မကို အဆုံး စီရင်လိုက်ပါတော့'

နှင်းကေသရာက လည်စင်းပေးရင်း ပြောလိုက်ရာ သိရိဗြတ်ကမ္ဘန်
မှာ မကြည့်ရက်နိုင်တော့သဖြင့် နှင်းကေသရာအား ဝေးဖက်ပြီး ၎င်း၏ ရင်ခွင်
ထဲသို့ ဆွဲသွင်းလိုက်ရာ နှင်းကေသရာသည် တရွပ်ရွပ်ငိုနေရာ ၎င်း၏ မျက်နှာ
များကို သိရိဗြတ်ကမ္ဘန်၏ အင်္ကျီဖြင့် သုတ်ပစ်လိုက်သည်။

'နှင်းကေသရာ အပေါ်မှာ အခဲမကျေနိုင်လို့ ဒီစကားတွေ ပြောနေတာ
မဟုတ်ပါဘူး။ နှင်းကေသရာ မာန်မာနတရားတွေ ဖုံးလွှမ်းခဲ့စဉ်က အမှား

အမှန်ထင်၊ မိတ်ဆွေကို ရန်သူထင်ပြီး ရန်သူကို မိတ်ဆွေထင်ခဲ့တာတွေကို
သတိရအောင် သတိပေးလိုက်တာပါ'

သိရိဗြတ်ကမ္ဘန်က နှစ်သိမ့်လိုက်သည်။

'နှင်းကေသရာမှာ မာန်မာနတရားတွေ မရှိတော့ပါဘူး။ ဝစ်သည်
တော်ကြီးနဲ့ ဘဝတူ ဖြစ်လာပါပြီလို့ ပြောထားပြီးပြီ မဟုတ်လား။ ဒါက အရေး
ကြီးဘူး။ စစ်သည်တော်ကြီး အပေါ်မှာ ဘုရင်မကြီး ရွှေစိတ်တော် ကွဲဘဲဘာ
ဘုရင် စစ်သည်တော်ကြီး မင်းပြစ်မင်းဒဏ် သင့်လိမ့်မယ်။ ဘုရင်မကြီး ရာဇဒဏ်
ဒဏ်ခင် လွတ်ရာကျွတ်ရာကို ပြေးကြပါစို့လား။ အင်းဝဘက်ကို ပြေးပြီး
အေးအေးဆေးဆေး လုပ်ကိုင်စားသောက်ကြပါစို့လား'

နှင်းကေသရာက လွတ်ရာကျွတ်ရာ ထွက်ပြေးရန် အကြံစားလိုက်
သည်။

'လွတ်ရာကျွတ်ရာ ထွက်ပြေးတယ်ဆိုတာ နိုင်ငံတော်ရဲ့တာဝန်ကို
ချောင်တိမ်းတာနဲ့ အတူတူပဲ။ နိုင်ငံတော်အပေါ်မှာ သစ္စာမဲ့ရာလည်း ကျပါတယ်။
သစ္စာမရှိတဲ့ လူတွေရဲ့ အလုပ်ပါ။ နိုင်ငံတော်ကို ကိုယ်စားပြုတော်မူတဲ့
ဘုရင်မကြီး အပေါ်မှာ မမှိုတ်မသုန် ယုံကြည်ပြီး ဘုရင်မကြီး အပေါ်မှာ သစ္စာ
ရှိခဲ့ာဖြင့် ဘုရင်မကြီးရဲ့ တရားမျှတတဲ့ အဆုံးအဖြတ်ကို နာခံခြင်းသာလျှင်
အကောင်းဆုံးနည်းလမ်း ဖြစ်ပါတယ်'

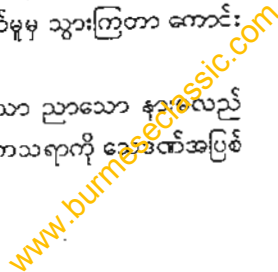
သိရိဗြတ်ကမ္ဘန်က တည်ငြိမ်သည့် အမူအရာနှင့် ပြန်ပြောလိုက်သည်။

'ဒါဖြင့် လာလေ၊ ဘုရင်မကြီးရဲ့ အဆောင်တော်ကိုဝင်ပြီး အသနား
ခံမယ်။ စစ်သည်တော်ကြီးမှာ ဘာအပြစ်မှ မရှိဘူး ဆိုတာ နှင်းကေသရာ
ကျွတ်တင်မယ်။ ဘုရင်မကြီးရဲ့ ခြေတော်စုံကို ဦးခိုက်ပြီး စစ်သည်တော်ကြီး
ထံ ချမ်းသာပေးဖို့ နှင်းကေသရာ အသနားခံမယ်။ နှင်းကေသရာကို ရွှေ
စိတ်တော် ကွက်ပြီး သေဒဏ်အမိန့် ပေးချင် ပေးပါစေ။ နှင်းကေသရာ မျက်ရည်ခဲ
ဆုံးပြီး တိုးလျှိုးတောင်းပန်မယ်။ လာ .... သွားကြစို့'

နှင်းကေသရာက သိရိဗြတ်ကမ္ဘန်အား ဆွဲခေါ်နေပေသည်။

'ဘုရင်မကြီးရဲ့ အဆောင်တော်တွင်းကို အမိန့်တော်မရှိဘဲ ဘယ်သူ့
ခင်ရဘူး မဟုတ်လား။ ဘုရင်မကြီး ဆင့်ခေါ်တော်မူမှ သွားကြတာ ကောင်း
ပါတယ်'

'ဘုရင်မကြီးရဲ့ အမိန့်တော်သော ဘာသော ညာသော နားလေည့်
ဘူး။ အမိန့်တော် မရှိဘဲ ဝင်ရမလား ဆိုပြီး နှင်းကေသရာကို သေဒဏ်အပြစ်

ဆောင်ထားပေစေ။ ဇွတ်အတင်း ဝင်ပြီး ခြေတော်စုံကို ဖက်မှာပဲ။ ကံပါ သွားကြပါစို့။

နှင်းကေသရာက ဇွတ်အတင်း ဆွဲခေါ်နေပေရာ သီရိဗြတ်ကမ္ပန်သည် နှင်းကေသရာနှင့်အတူ တန်းလန်း တန်းလန်းနှင့် ပါသွားပေသည်။

ထိုအချိန်တွင် ဘုရင်မကြီး၏ သီးသန့်အဆောင်တော် အတွင်း ဘုရင်မကြီး၏ ဆင်ခေါ်တော်မူချက် အရ မင်းကြီးသက်တော်ရှည်သည် ပန်းလှိုင်ထိပ်ထား သီရိမာလာ သခင်မနှင့်အတူ အခစား ရောက်လျက်ရှိသည်ကို တွေ့ရပေသည်။

‘မင်းကြီးသက်တော်ရှည်’

‘ခစားလျက် ရှိကြောင်းပါ ဘုရား’

‘သီရိမာလာရဲ့ မတ်တော်မောင် နတ်ရွာစံ ဆောင်းတူးမြို့စားကြီးသည် လုပ်ကြံမှုနဲ့ ပတ်သက်ပြီး တူတော်မောင် မင်းသိဒ္ဓတ် အပေါ်မှာ အရေးယူနိုင်လောက်အောင် သက်သေအထောက်အထား အခိုင်အလုံ ရရှိထားတယ် ဆိုတာ မှန်သလား’

ဘုရင်မကြီးက အမေးတော် ရှိလိုက်သည်။

‘မှန်လှပါ။ သစ္စာဖောက် ဗိုလ်မှူးသမိန်စက္ကဝေါထံမှ မင်းသိဒ္ဓတ်ပေးပို့လိုက်သည့် ညွှန်ကြားလွှာကို လက်ဝယ် ရရှိထားပြီး ဖြစ်ကြောင်းပါ ဘုရား။ ထိုညွှန်ကြားလွှာတွင် နတ်ရွာစံ မြို့စားကြီးကို အဆုံးစီရင်ခဲ့သည့်နည်းကို မြို့စားလေး ဗညားအိမ်ကို လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်ရန်နှင့် စစ်သည်တော်ကြီး သီရိဗြတ်ကမ္ပန်ကိုပါ ရှင်းလင်းသုတ်သင်ပစ်ရန် ညွှန်ကြားချက်များ ပါရှိကြောင်းပါ ဘုရား။ ထို့ပြင်တဝ နှင်းကေသရာ သခင်မရဲ့ အထိန်းတော်ကြီး ဒေါ်အိုစာရဲ့ အစစ်ခံချက်အရ မင်းသိဒ္ဓတ်ရဲ့ ကိုယ်ရံတော်တပ်မှူး လေးသည်တော် စောနုသိန် သစ္စာဖောက် သမိန်စက္ကဝေါကိုယ်တိုင် အမိန့်ပေးနေသည်ကို နားနှင့်ဆတ်ဆတ် ကြားခဲ့ရကြောင်း သိရပါတယ် ဘုရား’

ဒါဖြင့် ကောင်းပြီ၊ မင်းသိဒ္ဓတ်ကို ဘုရင်မကြီး ကိုယ်တော်တိုင် စစ်ဆေးတော်မူမယ်။ မင်းသိဒ္ဓတ်နဲ့ လေးသည်တော် စောနုသိန်ကိုပါ ဘုရင်မကြီး ရဲ့ ရှေ့တော် သွင်းစေ’

ဘုရင်မကြီးက မိန့်တော်မူလိုက်သည်။

‘မှန်လှကြောင်းပါ။ တူတော်မောင် မင်းသိဒ္ဓတ် ထွက်ပြေးတိမ်းရှောင် သွားပြီ ဖြစ်ကြောင်းပါ’

သီရိမာလာက ဝင်ပြီး လျှောက်တင်လိုက်သည်။

‘မင်းသိဒ္ဓတ် ထွက်ပြေး တိမ်းရှောင်သွားကြောင်းကို သီရိမာလာ သယ်လိုလုပ်ပြီး သိသလဲ’

‘တူတော်မောင်အတွက် သီးသန့်ထားရှိတဲ့ အဆောင်တော်တွင်းကို ဝင်ရောက်ရှာဖွေကြည့်တဲ့အခါ တူတော်မောင်ကို မတွေ့ရတော့ဘဲ သူ့ရဲ့ ဝတ်လဲတော်များကို ချွတ်ပုံပြီး ထားခဲ့သည်ကိုသာ တွေ့ရကြောင်းပါ ဘုရား။ ဒေါ်အိုစာရဲ့ အခန်းထဲမှာ သိမ်းဆည်းထားတဲ့ စစ်သည်တော်ကြီး သီရိဗြတ်ကမ္ပန်ရဲ့ လိမ္မော်ရောင် စစ်ဝတ်စုံ သုံးစုံမှာလည်း ဒေါ်အိုစာ၏ အခန်းထဲတွင် မရှိတော့ဘဲ လိမ္မော်ရောင် စစ်ဝတ်စုံ သုံးစုံအနက် နှစ်စုံမှာ တူတော်မောင်ရဲ့ အခန်းထဲသို့ ရောက်ရှိနေကြောင်းပါ ဘုရား။ စစ်သည်တော်ကြီး သီရိဗြတ်ကမ္ပန်ရဲ့ လိမ္မော်ရောင် စစ်ဝတ်စုံကို လဲလှယ်ဝတ်ဆင်ပြီး ထွက်ပြေးတိမ်းရှောင်သွားခြင်း ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု ယူဆဖွယ်ရာ ရှိကြောင်းပါ ဘုရား’

သီရိမာလာက လျှောက်တင်လိုက်သည်။

‘ကောင်းပြီ၊ မင်းသိဒ္ဓတ်နဲ့ စောနုသိန်ကို တွေ့ရာနေရာတွင် ဖမ်းဆီးပြီး ဘုရင်မရဲ့ ရှေ့တော်မှောက် သွင်းစေ’

ဘုရင်မကြီးက မိန့်တော်မူလိုက်ရာ မင်းကြီးသက်တော်ရှည်သည် ငယ်သားများအား မင်းသိဒ္ဓတ်နှင့် စောနုသိန်အား တောနင်းရှာဖွေပြီး ဖမ်းဆီးခေါ်ဆောင်လာရန် အမိန့်ပေးလိုက်သည်။

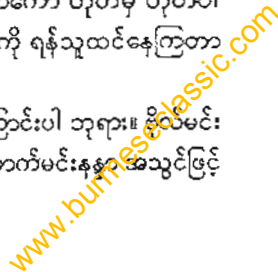
‘ဘုရင်မကြီးကို လုပ်ကြံဖို့ အကြံအစည်နဲ့ ပတ်သက်ပြီး မင်းကြီး သက်တော်ရှည် သိသမျှ လျှောက်တင်စမ်းပါဦး’

ဘုရင်မကြီးက မိန့်တော်မူလိုက်ပြန်သည်။

‘မှန်လှကြောင်းပါ။ ဘုရင်မကြီးအား လုပ်ကြံရန် အကြံအစည်မှာ နိုင်မင်းဗြတ်နှင့် သီရိဗြတ်ကမ္ပန်တို့၏ တွန်းလှန်ဖြိုဖျက်မှုကြောင့် လုံးဝ မျက်ပြားသွားပြီဖြစ်၍ စိုးရိမ်ကြောင့်ကြတော်မူရန် မရှိတော့ကြောင်းပါ ဘုရား။ ဦးရာပါများအနက် ခေါင်းဆောင်များကို မလွှဲမရှောင်သာ၍ ရှင်းလင်းသုတ်သင်ပစ်လိုက်ရပြီး ကြံရာပါ အချို့ကိုမူ လက်ရ ဖမ်းဆီးရမိထားပြီး ဖြစ်ကြောင်းပါ ဘုရား’

‘ဘုရင်မကို လုပ်ကြံဖို့ ကြံစည်တယ် ဆိုတာကော ဟုတ်မှ ဟုတ်ပါ စေ။ ဗြတ်စနဲ့ ဗြတ်ကမ္ပန်တို့ အစိုးရိမ်ကြီးပြီး အရိပ်ကို ရန်သူထင်နေကြတာ မှန်း ဖြစ်နေမလား’

‘အရိပ်ကို ရန်သူ ထင်မှတ်နေခြင်း မဟုတ်ကြောင်းပါ ဘုရား။ ခိုလှုံမင်း ဗြတ်စကိုယ်တိုင် အင်းဝမှ စေလွှတ်လိုက်သော သစ္စာဖောက်မင်းနန္ဒာ အသွင်ဖြင့်

ဘုရင်မကြီးကို လုပ်ကြံရန် ကြံစည်အားထုတ်နေသူများအား အယုံသွင်း
ငှားတို့၏ အကြံအစည်ကို စုံစမ်းလေ့လာပြီးမှ အတွင်းမှနေ၍ ပူးသတ်ခဲ့ကြောင်း
ဖြစ်ကြောင်းပါ ဘုရား။ လက်ရ ဖမ်းဆီးမိထားသော သစ္စာဖောက် အမှု

ကလည်း ငှင်းတို့၏ အကြံအစည်များကို ဖြောင့်ဆိုဝန်ခံကြပြီ ဖြစ်ကြောင်း
'အင်း ဝိုက်တွင်းနက်လှချည့်လား။ ဒီလိုဆိုရင် ဘုရင်မကို ဗြတ်ထုတ်
လျှောက်ထား သတိပေးခဲ့တာဟာ မှန်နေပြီပေါ့'

'အမှန်ပင် ဖြစ်ကြောင်းပါ ဘုရား'
'အင်း .... ဗြတ်ကမ္မန် ဗြတ်ကမ္မန်၊ အိမ်စောင့်ခွေး ပီသပါပေတယ်။
ဒါထက် ဗြတ်ဇ တစ်ယောက်လည်း အခစား မဝင်သေးပါလား။ ပေါ့လေ့တူ
ချည်လား'

ဘုရင်မကြီးက ဗိုလ်မင်းဗြတ်ဇအား တမ်းတလိုက်သည်။
'မှန်လှကြောင်းပါ။ ဗိုလ်မင်းဗြတ်ဇ အခစားဝင်ရန် ရောက်ရှိနေပြီ
ဖြစ်ကြောင်းပါ'

'ကောင်းပြီ၊ ရှေ့တော် သွင်းစေ'
ဘုရင်မကြီးက မိန့်တော်မူလိုက်သဖြင့် မင်းမူထမ်းများသည် အဆောင်
တော်မှစ်သလို ရောက်ရှိနေသော ဗိုလ်မင်းဗြတ်ဇအား အဆောင်တော် အတွင်းသို့
သွင်းလိုက်သည်။

'ဗြတ်ဇ'
'ခစားလျက် ရှိကြောင်းပါ'
'မောင်မင်း လူတွေ လျှောက်သတ်နေတယ် ဆိုတာ မှန်သလား'

'မှန်လှပါ။ လူတွေကို အရမ်းမဲ့ လျှောက်သတ်နေခြင်း မဟုတ်ကြောင်း
ပါ။ ဆူးငြောင့်ခလုတ်များကို ရှင်းလင်းသုတ်သင်နေခြင်းသာလျှင် ဖြစ်ကြောင်း
ပါ။ ယခုပင်လျှင် ရန်ဆူးရန်ငြောင့် တစ်ခုကို ရှင်းလင်းသုတ်သင် နေရပါသဖြင့်

ဘုရင်မကြီးထံ အခစားဝင်ရန် အချိန်အနည်းငယ် လင့်သွားခြင်း ဖြစ်ကြောင်းပါ။
ဗိုလ်မင်းဗြတ်ဇက လျှောက်တင်လိုက်ရာ ဘုရင်မကြီးမှာ အံ့အား
သင့်သည့် အမူအရာဖြင့် ဗိုလ်မင်းဗြတ်ဇအား လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။

'ဗြတ်ဇ'
'ဘုရား'
'ဘယ်သူ့ကိုများ သတ်လာခဲ့ပြန်ပြီလဲ'
'သစ္စာဖောက် မင်းသိဒ္ဓတ်ရဲ့ လူယုံတော် စောနုသိန် ဖြစ်ကြောင်းပါ'

ဘုရင်မကြီးသည်
'ဘာဖြစ်လို့ ရှင်းလင်း သုတ်သင်ပစ်ရတာလဲ။ လက်ရ ဖမ်းဆီး
ထားခဲ့ရောပေါ့'

'လက်ရဖမ်းဆီးဖို့ ကြိုးစားပါသော်လည်း ပြန်လည်ခုံခံပါသဖြင့်
အဆုံး စီရင်လိုက်ရခြင်းသာ ဖြစ်ကြောင်းပါ'
'ခို မင်းသိဒ္ဓတ်ကော မတွေ့ခဲ့ဘူးလား'
'မှန်လှပါ။ စောနုသိန်ရဲ့ လက်ချက်နဲ့ မင်းသိဒ္ဓတ် နတ်ရွာလားပြီ
ဖြစ်ကြောင်းပါ'

ဗိုလ်မင်းဗြတ်ဇက လျှောက်တင်လိုက်ရာ ဘုရင်မကြီးနှင့် တကွ
မင်းကြီးသက်တော်ရှည်နှင့် သီရိမာလာထိပ်ထား သခင်မတို့ကပါ အံ့အား
သင့်သည့် အမူအရာဖြင့် ဗိုလ်မင်းဗြတ်ဇကို ပြိုင်တူကြည့်လိုက်ကြသည်။

'မဖြစ်နိုင်တာကို လျှောက်တင်မနေစမ်းပါနဲ့။ မင်းသိဒ္ဓတ်ကို သူ့ရဲ့
လူယုံတော်က သတ်ပါမလား။ မင်းသိဒ္ဓတ်ကို ဗြတ်ဇ သတ်ခဲ့တာ မဟုတ်လား။
ဘုရင်မကို မှန်မှန်ကန်ကန် သံတော်ဦးတင်စမ်း'

'အမှန်အတိုင်း လျှောက်တင်နေခြင်း ဖြစ်ကြောင်းပါ။ မင်းသိဒ္ဓတ်အား
ဗြတ်ကမ္မန် အမှတ်ဖြင့် လူမှားပြီး အဆိပ်လူးမြားဖြင့် ငှင်း၏လူယုံတော်
စောနုသိန်က ပစ်သတ်လိုက်ခြင်း ဖြစ်ကြောင်းပါ။ မင်းသိဒ္ဓတ်၏ ကိုယ်တွင်
ဗြတ်ကမ္မန်ရဲ့ လိမ္မော်ရောင်စစ်ဝတ်စုံ ဝတ်ဆင်ထားသည်ကို တွေ့ရသည့်အပြင်
မင်းသိဒ္ဓတ်အား နှင်းကေသရာသခင်မက ဗြတ်ကမ္မန် အမှတ်ဖြင့် နောက်မှ
မပြေးလိုက်သွားပြီး စစ်သည်တော်ကြီး၊ စစ်သည်တော်ကြီးဟု လှမ်းရှုခေါ်လိုက်
သည့် အသံကို ကြားရသဖြင့် စောနုသိန်က မင်းသိဒ္ဓတ်ကို ဗြတ်ကမ္မန် ထင်မှတ်
ပြီး ဆိပ်လူးမြားဖြင့် ပစ်သတ်လိုက်ခြင်း ဖြစ်ကြောင်းပါ။ စောနုသိန် မသေမီ
ငှင်း၏ အရှင်သခင် မင်းသိဒ္ဓတ်၏ ရုပ်အလောင်းကို ဖက်၍ "သခင်ကြီးဘုရားကို
တွန့်တော်မူကြီး၊ သတ်မိပါပေါ့လား ဘုရား။ လူမှားပြီး သတ်မိသည်ကို ခွင့်လွှတ်
တော်မူပါ သခင်ကြီး ဘုရား" ဆိုပြီး ငိုပြည်တမ်းတ သွားသည်ကို ကျွန်တော်
မျိုးကြီး၏ နားနှင့်ဆတ်ဆတ် ကြားခဲ့ရကြောင်းပါ ဘုရား'

ဗိုလ်မင်းဗြတ်ဇက ရှင်းပြလိုက်မှ ပြိုင်တူ သံကဲပြင်းချလိုက်ကြသည်။
'မင်းသိဒ္ဓတ်ကို ဗြတ်ကမ္မန် အမှတ်နဲ့ အမိုက်မ နှင်းကေသရာ ခြေ
လိုက်သွားတယ် ဆိုတာ အမှန်ပဲလား'

ဘုရင်မကြီးက အမေးတော် ရှိလိုက်ပြန်သည်။
'အမှန်ပင် ဖြစ်ကြောင်းပါ'
'အမိုက်မ ဘယ်မှာလဲ'

www.burmeseclassic.com

'မှန်လှပါ။ ဥယျာဉ်တော် အတွင်းမှာ ဗြတ်ကမ္မန်နှင့် အတူ ရှိကြောင်းပါ'

'မိုက်တွင်းနက်လှချည်လား'

ဘုရင်မကြီးက မှတ်ချက်ချလိုက်ပြီး သီရိမာလာထိပ်ထား သခင်ဘက်သို့ လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။

'သီရိမာလာ'

'စေားလျက်ပါ ဘုရား'

'ဗြတ်စ ဖြောတာ ကြားတယ် မဟုတ်လား'

'မှန်လှကြောင်းပါ ဘုရား'

'သီရိမာလာရဲ့ တူမတော်က အလိုလိုက်လို့ အမိုက်စော်ကားစွာ မဟုတ်လား၊ ဒါလောက်တောင်မှပဲ အရှက်နည်းရသလား။ ဗြတ်ကမ္မန်အမိုက်မ နင်းကောသရာပါ ရှေ့တော်သွင်းစေ'

ဘုရင်မကြီးက မိန့်တော်မူလိုက်ပြီး သလွန်တော်ပေါ်မှ ထ အဆောင်တော်တွင်း၌ စကြိုလျှောက်ရင်း တစ်စုံတစ်ရာကို လေးလေးနက်နက် စဉ်းစားနေပေသည်။

သီရိမာလာထိပ်ထား သခင်မမှာမူ ဘုရင်မကြီး မိန့်တော်မူလိုက်သည့် နှင့် တစ်ပြိုင်နက် သုတ်သီးသုတ်ပျာဖြင့် အဆောင်တော်တွင်းမှ ထွက်သွားတူမတော် နင်းကောသရာနှင့် သီရိဗြတ်ကမ္မန်တို့ရှိရာ ဥယျာဉ်တော်အတွင်း အရွယ်နှင့်မလိုက်အောင် သွက်လက်သည့် ခြေလှမ်းများဖြင့် ဆင်းလာသည်တွေ့ရပေသည်။

ဘုရင်မကြီး၏ အဆောင်တော်တွင်းမှ သီရိမာလာ ထိပ်ထားသခင်ထွက်သွားပြီးနောက် အချိန်အနည်းငယ်ခန့် ကြာသောအခါ ဘုရင်မကြီးသည် စကြိုလျှောက်ရင်း တစ်စုံတစ်ရာ လေးလေးနက်နက် စဉ်းစားနေရာမှ ဝိုင်းဝန်း ဗြတ်စဘက်သို့ လှည့်၍ ဂူစားတော်မူလိုက်သည်။

'ဗြတ်စ'

'စေားလျက် ရှိကြောင်းပါ'

'မောင်မင်းသည် ခမည်းတော် ရာဇစိရာဇ်ဘုရင် မင်းတရားကြီး၏ ရွှေလက်ထက်တော်မူစ၍ နိုင်ငံတော်အတွက် အသက်ပေး၍ တိုက်ပွဲတော်တစ်ရာကျော်တွင် ရွပ်ရွပ်ချုံ့ချုံ့ ပါဝင်တိုက်ခိုက်ခဲ့ဖူးသူ ဖြစ်ခဲ့သည့်အပြင် ဘုရင်မကြီးအား လုပ်ကြံရန် ကြံစည်အားထုတ်ခဲ့သော သစ္စာဖောက်များအား အပြစ်အပိုင် ရှင်းလင်းသုတ်သင်ပြီး ဘုရင်မကြီး၏ အသက်အန္တရာယ်ကို ကာကွယ်

ဆေးခဲသူ ဖြစ်တဲ့အတွက် ထိုက်သင့်သည် ဆုတော်လာဘ်တော်များနှင့် ရာထူးဌာနန္တရများဖြင့် ချီးမြှင့်မြှောက်စားတော်မူလိုသည်'

ဘုရင်မကြီးက ရာဇဏှေခြေဖြင့် မိန့်ကြားတော်မူလိုက်သည်။

'မှန်လှပါ ... မှန်လှပါ။ ဆုတော်လာဘ်တော်နှင့် ရာထူးဌာနန္တရကို ချွတ်ကိုးပြီး တိုက်ပွဲဝင်ခဲ့ခြင်း မဟုတ်ကြောင်းပါ။ နိုင်ငံတော်အတွက် အသက်နှင့် လဲ၍ တာဝန်ထမ်းရွက်ခွင့် ရခဲ့ခြင်းသည်ပင်လျှင် ကျွန်တော်မျိုးကြီးအဖို့ ခွန်မြတ်လှသည့် ဆုကြီးလာဘ်ကြီး ဖြစ်ကြောင်းပါ။ ဘုရင်မကြီးအား လုပ်ကြံရန် အကြံအစည် ပျက်ပြားသွားရခြင်းမှာလည်း ကျွန်တော်မျိုးကြီး တစ်ဦးအား၏ ဇွမ်းပကားဖြင့် တွန်းလှန်ဖြိုဖျက်နိုင်ခဲ့ခြင်းကြောင့် မဟုတ်ကြောင်းပါ။ ရန်သူကို ရန်သူမှန်း သိပြီး ရင်ဆိုင်တိုက်ခိုက်ရသည့် တိုက်ပွဲမျိုးတွင် ကျွန်တော်မျိုးကြီးသည် မည်ရွှေမည်မျှ အင်အားစွမ်းပကား ကြီးမားသည့် ရန်သူကိုမျှ မကြောက်ရွံ့ဘဲ တိုက်ပွဲဝင်လာခဲ့သူ ဖြစ်သော်လည်း ခက်ခဲနက်နဲသည့် နည်းပရိယာယ်များဖြင့် ဘုရင်မကြီး၏ အတွင်းရန်သူများကို ရန်သူမှန်း သိအောင် ဖော်ထုတ်နိုင်စွမ်း မရှိကြောင်းပါ။ သစ္စာဖောက်များ၏ လျှို့ဝှက်အကြံအစည်များကို ဖော်ထုတ်ပြီး ၎င်းတို့၏ အကြံအစည် ပျက်ပြားသွားစေရန် နှလုံးရည်။ လက်ရုံးရည်တို့ဖြင့် တွန်းလှန်ဖြိုဖျက်ခဲ့သူမှာ ဘုရင်မကြီး၏ အိမ်စောင့်ခွေးကြီးအဖြစ် အသိအမှတ်ပြုခြင်း ခံရသော သီရိဗြတ်ကမ္မန်သာလျှင် ဖြစ်ကြောင်းပါ။ ဆုတော်လာဘ်တော်နှင့် ရာထူးဌာနန္တရများဖြင့် ချီးမြှင့် မြှောက်စားတော်မူလိုပါက ဗြတ်ကမ္မန်ကိုသာလျှင် ချီးမြှင့်မြှောက်စားသင့်ကြောင်းပါ'

ဝိုင်းဝန်းဗြတ်စက လိမ္မာပါးနပ်စွာဖြင့် ပြန်လည် လျှောက်တင်လိုက်သည်။

'ဗြတ်ကမ္မန်ရဲ့ ကိစ္စကို သီးခြား စီစဉ်တော်မူမည်'

ဘုရင်မကြီးက ရှေ့ဆက်ပြီး လျှောက်တင်ခြင်း မပြုရန် ဟန့်တားလိုက်သည်။

'မှန်လှပါ။ ကျွန်တော်မျိုးကြီးအတွက်ဆိုလျှင် ဆုတော်လာဘ်တော်နှင့် ရာထူးဌာနန္တရများဖြင့် ချီးမြှင့်မြှောက်စားရန် မလိုကြောင်း လျှောက်တင်ခဲ့ကြောင်းပါ'

'ကောင်းပြီ။ ဆုတော်လာဘ်တော်နဲ့ ရာထူး ဌာနန္တရများဖြင့် ချီးမြှင့်မြှောက်စားတော်မူခြင်းကို လက်မခံလိုလျှင် မောင်မင်းနှင့် ထိုက်တန်သည့် တာဝန်ကို ပေးအပ်တော်မူရလိမ့်မည်'

ပေးလိုသည် တာဝန်ကို ပေးအပ်တော်မူပါ။ ဘုရင်မကြီးနှင့် မိန့်ကြားတော်မူသည့်အတွက် ဆိုရင် အသက်နဲ့လဲပြီး ထမ်းရွက်သွားဖို့ အသင့်ရှိကြောင်း ပြောဆိုခဲ့သည်။

'ခမည်းတော် ရာဇဓိရာဇ် ဘုရင်မင်းတရားကြီး၏ ရွှေလက်တံတော်မှ စ၍ စစ်ပွဲပေါင်းမြောက်မြားစွာ တိုက်ခိုက်ခဲ့ရသဖြင့် ဟံသာဝတီနိုင်ငံကြီး၏ အင်အားမှာ ချည်နဲ့လျက်ရှိပြီး စီးပွားရေး အခြေအနေမှာလည်း ထိုင်လူမတတ် ဖြစ်ခဲ့ရသည်။ နိုင်ငံတော်၏ ကာကွယ်ရေးအင်အား တောင်တန်းစီးပွားရေး တိုးတက်ဖွံ့ဖြိုးမှုတို့အတွက် နိုင်ငံတော်၏ အင်အားဖြစ်သော ပြည်လူထုကို တစည်းတလုံးတည်း ဖြစ်လာအောင် စည်းရုံးဖို့ အရေးကြီးသည်။ နိုင်ငံရေး၊ ဘာသာရေးအရ စည်းရုံးသူများကို သမက်တော်အိမ်ရှေ့စံ ဓမ္မဇာတိကိုယ်တိုင် ဦးစီးပြီး ဆောင်ရွက်တော်မူနေချိန်မှာ နိုင်ငံတော်၏ ကာကွယ်ရေး နိုင်ငံမာတောင်တင်းရေးအတွက် နိုင်ငံတော်၏ သားကောင်းရတနာများကို စစ်သည်တော်ကောင်းများ ဖြစ်လာစေရန် စည်းရုံးပြီး လေ့ကျင့်ပေးဖို့ မောင်မင်းအား တာဝန်ပေးလိုသည်။ ထိုတာဝန်ကို နိုင်ငံရေးစွာ ထမ်းရွက်နိုင်ရေးအတွက် မောင်မင်းအား ဗိုလ်မှူးအဆင့်အတန်းဖြင့် အခွင့်အာဏာများ အပ်နှင်းတော်မူမည်။ ဗိုလ်မှူးသမိန်စက္ကဝေါအား အပိုင်စား ပေးသနားတော်မူသည့် ကျေးဇူးနယ်ပယ်နှင့် အင်းအိုင် ချောင်းမြောင်းများကိုပါ အပိုင်စားပေးသနားတော်မူမည်။ တာဝန်ကို လက်ခံလျှင် တာဝန်နှင့်ပူးတွဲ၍ ပါရှိလာသည့် အခွင့်အာဏာများကိုပါ လက်ခံရလိမ့်မည်။ ဘုရင်မကြီး အနေဖြင့် တစ်ဦးကောင်း တစ်ယောက်ကောင်း လူစွမ်းကောင်းဝါဒကို ယုံကြည်တော်မမူ။ ဗြတ်ဇော့သို့သော လက်ရုံးရည်နှင့် ပြည့်စုံသည့် စစ်သည်တော်ကောင်းများ ထောင်နှင့် သောင်းနှင့် ချီ၍ နိုင်ငံတော်၏ တာဝန်ကို ပူးတွဲ၍ တာဝန်ထမ်းရွက်သွားသည်ကို မြင်လိုတော်မူသည်'

ဘုရင်မကြီးက တည်ငြိမ်သည့် ရာဇဏှန္ဒြေဖြင့် မိန့်ကြားတော်မူလိုက်ရာ ဗိုလ်မင်းဗြတ်ဇော့ တစ်စုံတစ်ရာ ပြန်လည်လျှောက်ထားခြင်း မပြုနိုင်ဘဲ ခေါင်းငိုက်စိုက်ချ၍ နာခံလျက် ရှိပေသည်။

- 'မင်းကြီးသက်တော်ရှည်'
- 'ခစားလျက် ရှိကြောင်းပါ ဘုရား'
- 'ဘုရင်မကြီး မိန့်တော်မူတာကို နာခံရတယ် မဟုတ်လား'
- 'နာခံလျက် ရှိကြောင်းပါ'
- 'ကောင်းပြီ၊ ဗြတ်ဇော့ ဘုရင်မကြီး အပ်နှင်းတော်မူသည့် တာဝန်နှင့်

နိဿိန္ဒာသံစား

အခွင့်အာဏာများကို တရားဝင် လွှဲပြောင်းပေးဖို့ မင်းကြီးသက်တော်ရှည်ကို အာဏာကုန် လွှဲအပ်တော်မူသည်။ အမြန်ဆုံး အမိန့်တော် ထုတ်ပြန်ဆဲ

'ဗျာဒိတ်တော်မြတ် အတိုင်းပါ ဘုရား'

မင်းကြီးသက်တော်ရှည်က တာဝန်ယူလိုက်သည်။

ထိုအခိုက်တွင် ဘုရင်မကြီး၏ အဆောင်တော်တွင်းသို့ ဝန်းလှိုင်ထိပ်ထား သီရိမာလာသခင်မ ဦးဆောင်၍ နှင်းကေသရာနှင့် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်တို့ ဝင်လာကြသည်ကို မြင်ရပေသည်။

နှင်းကေသရာမှာ အဆောင်တော်တွင်းသို့ ရောက်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ၎င်း၏ ရှည်လျားသော ဆံပင်ကို ဖြန့်၍ခင်းလိုက်ပြီး ဘုရင်မကြီး၏ အခြေတော်အစုံကို ဦးခိုက်လိုက်သည်။

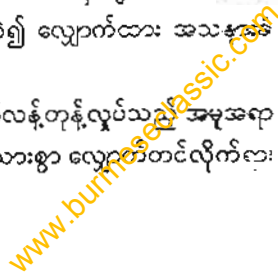
ဘုရင်မကြီးမှာ နှင်းကေသရာ၏ အမူအရာကို ရှုမြင်တော်မူရသော အခါ အံ့အားသင့်သွားပုံ ရသည်။

'နှင်းကေသရာ သူပုန်မ၊ မျက်နှာသာပေးလို့ ရွှေရေပန်းကန်တက်တဲ့ အမိုက်မ။ အမိန့်တော်ကို မနာခံဘဲ ဖိဆန် အာခံရတဲ့ မိန်းမ'

ဘုရင်မကြီးက နှင်းကေသရာအား ကရဏာဒေါသောဖြင့် မာန်မဲတော်မူလိုက်သည်။

'ဘုန်းတော် အလွန်တရာ ကြီးမြတ်တော်မူလှသော ရေမြေသခင် သက်ဦးဆံပိုင် ဘုရင်မကြီး ဘုရား၊ အမိုက်မ နှင်းကေသရာ လျှောက်ထား အသနား ခံပါရစေ ဘုရား။ အမိုက်မ နှင်းကေသရာ အပေါ်တွင် ဘုရင်မကြီး ရွှေစိတ်တော်ကွက်၍ မျက်တော်မူပါလျှင် ပေးလိုသည့် အပြစ်ဒဏ်ကို ပေးတော်မူပါ။ လည်စင်းပြီး အသေခံသွားရန် အသင့်ရှိကြောင်းပါ ဘုရား။ စစ်သည်တော်ကြီး သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်တွင် အပြစ်တစ်စုံတစ်ရာ မရှိပါသဖြင့် ချမ်းသာပေးတော်မူပါ ဘုရား။ စစ်သည်တော်ကြီး သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်အတွက် ဆိုရင် အမိုက်မ နှင်းကေသရာ ရှေ့မှာ အသေခံပြီး ခုခံကာကွယ်သွားရန် အသင့်ရှိကြောင်းပါ ဘုရား။ အမိုက်မ နှင်းကေသရာကို သေဒဏ်အပြစ်ပေးလိုက ပေးတော်မူပါ။ စစ်သည်တော်ကြီး သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်ကို မင်းပြစ်မင်းဒဏ်မှ ချမ်းသာပေးတော်မူပါရန် အမိုက်မ နှင်းကေသရာ အသက်နှင့်လဲ၍ လျှောက်ထား အသနားခံပုံကြောင်းပါ ဘုရား'

နှင်းကေသရာက အနည်းငယ်မျှ ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်သည့် အမှုအရာ မပြဘဲ လျှောက်တင်စရာ ရှိသည်ကို ရဲရင့်ပြတ်သားစွာ လျှောက်တင်လိုက်လား

ဘုရင်မကြီးသည် နှင်းကေသရာကို တစ်လှည့်၊ သီရိဗြတ်ကမ္ဘာကို တစ်လှည့်
၄ ဘားတော်မူလိုက်သည်။

‘အာဂသတ္တိပါလား၊ ဗြတ်ကမ္ဘာအတွက် အသေခံရဲတယ် ဆိုပါလား
သီရိမာလာရဲ့ တူမတော် လျှောက်တင်တာကို ကြားတယ် မဟုတ်လား’

ဘုရင်မကြီးက သီရိမာလာထိပ်ထား သခင်မဘက်သို့ လှည့်၍ မိန့်တော်
မူလိုက်သည်။

‘မှန်လှကြောင်းပါ ဘုရား၊ အမိုက်မ အပေါ်တွင် ခွင့်လွှတ်တော်မူပါ
ဘုရား’

‘ဗြတ်ကမ္ဘာအတွက် အသက်အသေခံရဲတယ်လို့ ပြောနေတာလား
ဘုရင်မကြီးက နှင်းကေသရာဘက်သို့ လှည့်၍ အမေးတော်

လိုက်ပြန်သည်။ သီရိဗြတ်ကမ္ဘာမှာမူ ထိုအချိန်အထိ တစ်စုံတစ်ရာ မပြောဘဲ
မျက်နှာသေကြီးဖြင့် ခစားနေပေသည်။

‘စစ်သည်တော်ကြီးအား မင်းပြစ်မင်းဒဏ်မှ ချမ်းသာပေးမည်ဆိုလျှင်
အသေခံရန် အသင့်ရှိကြောင်းပါ ဘုရား’

နှင်းကေသရာက မကြောက်မရွံ့ နောက်မတွန့်ဘဲ လျှောက်တင်လိုက်
သည်။

‘ဗြတ်ကမ္ဘာ’
ဘုရင်မကြီးက သီရိဗြတ်ကမ္ဘာဘက်သို့ လှည့်လာပြန်သည်။

‘ခစားလျက် ရှိကြောင်းပါ’
‘သူပုန်မက ဗြတ်ကမ္ဘာအတွက် အသေခံဖို့ အသင့်ရှိကြောင်း လျှောက်
တင်သွားတာ ကြားတယ် မဟုတ်လား’

ဘုရင်မကြီးက သီရိဗြတ်ကမ္ဘာ၏ သဘောထားကို သိလိုသဖြင့်
အမေးတော် ရှိလိုက်သည်။

‘ကျွန်တော်မျိုးကြီး လျှောက်တင်ပါရစေ ဘုရား’
သီရိဗြတ်ကမ္ဘာသည် ဘုရင်မကြီး၏ မေးခွန်းကို မိမိ လျှောက်တင်
လိုသည့် အချက်အလက်များကို လျှောက်တင်ခွင့်ပြုရန် ခွင့်ပန်လိုက်သည်။

‘လျှောက်တင်စေ’
‘မှန်လှပါ၊ နှင်းကေသရာ အပေါ်တွင် ဘုရင်မကြီး ရွှေစိတ်တော်
ကွက်တော်မူပြီး သေစေ အမိန့်ပေးတော်မူမည် ဆိုပါက ငမိုက်သား သီရိဗြတ်
ကမ္ဘာ ကိုပါ ချန်လှပ်မထားဘဲ နှင်းကေသရာနှင့်အတူ သေဒဏ်စီရင်တော်မူ
ပါရန် လျှောက်ထား အသနား ခံပုံကြောင်းပါ’

သီရိဗြတ်ကမ္ဘာက လျှောက်တင်လိုက်ရာ ဘုရင်မကြီးသည် အံ့ဩ
သည် အမူအရာဖြင့် သီရိဗြတ်ကမ္ဘာအား စေ့စေ့ကြီး ရှုစားတော်မူနေရာမှ
မျက်နှာတော် လွှဲလိုက်ပြီး အကြံတော် ယူနေပြန်သည်။

‘ဗြတ်ကမ္ဘာ .... ဗြတ်ကမ္ဘာ၊ လက်စသတ်တော့ သူပုန်မ နှင်းကြီး
ဘဝတာ ခံနေရမှာ ကိုး’

ဘုရင်မကြီးသည် မျက်နှာတော်လွှဲထားရာမှ ပြန်လှည့်လိုက်ပြီး
သည်းညူတော် မူလိုက်သည်။

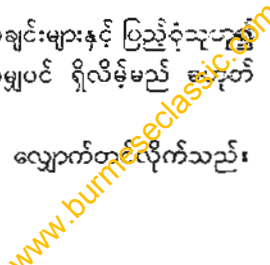
‘မှန်လှပါ၊ ဘုရင်မကြီး အထင်တော် လွဲမှားနေကြောင်းပါ’
သီရိဗြတ်ကမ္ဘာက ရှင်းလင်းလျှောက်တင်ရန် စကား စေလိုက်ရာ
ဘုရင်မကြီးက လက်ဝါးကာတော်မူလိုက်သည်။

‘တော် တန် တိတ်၊ သူပုန်မကို တော်ရုံတန်ရုံယောက်ျား ကြီးကိုလို့
ရမှာ မဟုတ်ဘူး။ ဆင်ရိုင်းကို ကျိုးသွင်းထူးခတ်ပြီး လိမ္မာယဉ်ကျေးအောင်
ဆုံးမသလို သူပုန်မကိုလည်း လောင့်ချိုင့်ထဲသွင်းပြီး သံမဏိစည်းမျဉ်းနဲ့ လိမ္မာ
ရေးခြားရှိလာအောင် ဆုံးမပို့ပြင်သွားနိုင်မယ့် အာဏာသား ထောင်မှူးကြီးလက်ထဲ
“ဝ” ကွက်ပြီးအပ်မှ ဖြစ်မှာ။ သူပုန်မရဲ့ ခက်ထန်မာကျောတဲ့ စိတ်ဓာတ်နဲ့
ထောင်လွှားတဲ့ မာန်မာနကို ချိုးနှိမ်ပြီး နိုင်နိုင်နင်းနင်း ကြီးကိုင်သွားဖို့ လိုတယ်။
သစ္စာတရားကို လက်ကိုင်ထားပြီး နိုင်ငံတော်အတွက်ဆိုလျှင် သတ်ရဲ ဗြတ်ရဲ
အသေခံရဲသူလည်း ဖြစ်ရမယ်။ လောကခံတရားကိုလည်း ကြံကြံနိုင်နိုင်
ခံနိုင်ရည်ရှိသူ ဖြစ်ဖို့လိုတယ်။ ကိုယ်ကျိုးမဖက် နိုင်ငံတော်အတွက် အသက်ကို
ပင် ပဓာနမထားဘဲ အနစ်နာခံရဲသလောက် အခွင့်အရေးကို စက်ဆုပ်ရွံ့ရှာတဲ့
ဧရာမ မိုက်ခဲကြီးတစ်ယောက်လည်း ဖြစ်ဖို့လိုတယ်။ အဲဒီလို မိုက်ခဲကြီးမျိုးမှ
သူပုန်မကို နိုင်နိုင်နင်းနင်း ကြီးကိုင်နိုင်မှာ။ ကဲ .... ဗြတ်ကမ္ဘာ၊ ဘုရင်မ
မိန့်တော်မူတဲ့ အရည်အချင်း အားလုံးနဲ့ ပြည့်စုံတဲ့ ဧရာမ မိုက်ခဲကြီးမျိုးကို
ဟံသာဝတီ နိုင်ငံတော်မှာ တစ်ဦးတလေမှ မတွေ့မိဖူးလား’

ဘုရင်မကြီးက တည်ငြိမ်သည့် လေသံဖြင့် မိန့်တော်မူလိုက်ရာ သီရိ
ဗြတ်ကမ္ဘာသည် ခေါင်းငိုက်စိုက်ချပြီး နားခံလျှာစံ ရှိရာမှ ညင်သာစွာ ခေါင်းခါ
လိုက်သည်။

‘ဘုရင်မကြီး မိန့်တော်မူသည့် အရည်အချင်းများနှင့် ပြည့်စုံသူဟူ၍
ဟံသာဝတီ နိုင်ငံတော်တွင် တစ်ယောက်တလေမျှပင် ရှိလိမ့်မည် အပူတော်
ကြောင်းပါ’

သီရိဗြတ်ကမ္ဘာက မျက်နှာသေကြီးဖြင့် လျှောက်တင်လိုက်သည်။

'တစ်ယောက်တလေမျှ မရှိနိုင်တာကို ရှိအောင် ဘုရင်မကြီးကိုယ်တိုင် တန်ခိုးအာဏာဖြင့် ဖန်ဆင်းတော်မူမည်။ ဗြတ်ကမ္ဘန် .... ရှေ့တော်တိုး စောစော ဘုရင်မကြီးက ရင့်ကျက်သည့် ရာဇဏုဒြေဖြင့် အမိန့်တော် လိုက်ရာ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်သည် ရှေ့တော်သို့ တိုး၍ စေားလိုက်သည်။

ဗြတ်ကမ္ဘန်ရဲ့ ကိုယ်မှာ လွယ်ထားတဲ့ ကိုးသင်္ချိုင်း သံဓားကို ဘုရင်မကြီး၏ ရွှေလက်တော်သို့ ဆက်သစေ'

ဘုရင်မကြီးက မိန့်တော်မူလိုက်ရာ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်သည် မိမိ၏ ကိုယ်တွင် လွယ်ထားသော ကိုးသင်္ချိုင်းသံဓားကို ဘုရင်မကြီး ရွှေလက်တော်သို့ ဆက်သလိုက်သည်။

ဗြတ်ကမ္ဘန်အား ယခုအချိန်မှစ၍ "ကိုးသင်္ချိုင်းသံဓားပိုင်ရှင် အမိတ် တကတု ထိပ်ခေါင်တင် ဧရာမလူမိုက်ကြီး" ဘွဲ့ဖြင့် ချီးမြှင့်တော်မူမည်'

ဘုရင်မကြီးက ကိုးသင်္ချိုင်းသံဓားကို သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်၏ လတ်သို့ ပြန်လည်အပ်နှင်းရင်း မိန့်တော်မူလိုက်ရာ ဆံပင်ကို ဖားလျားချပြီး မျက်ရည် များ ဖြိုင်ဖြိုင်ကျကာ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်အတွက် စိုးရိမ်မကင်းသည့် အမူအရာ ဖြင့် ဘုရင်မကြီး၏ အမိန့်တော်ကို နာခံလျက်ရှိသော နှင်းကေသရာမှာ ရင်ဝနေ အလုံးကြီးကျသွားပြီး ဟင်းခနဲ သက်ပြင်းချမိပေသည်။

'ဘုရင်မကြီးနှင့် နိုင်ငံတော် အပေါ်တွင် အိမ်စောင့်ခွေးကြီးပမာ အခါမလပ်ရအောင် အသက်ပေးပြီး စောင့်ရှောက် ကာကွယ်ခဲ့သည်သာမက ဘုရင်မကြီးအား လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်ရန် ကြံစည်ခဲ့သော သစ္စာဖောက်များအား မည်သူကမျှ တာဝန်မပေးရဘဲ မိမိဘာသာ တာဝန်သိစွာဖြင့် အသက်ကို ပဓာန မထားဘဲ ရွပ်ရွပ်ခွံ့ခွံ့ ကာကွယ်ပေးခဲ့သော ကိုးသင်္ချိုင်းသံဓားပိုင်ရှင် ဧရာမ လူမိုက်ကြီး သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်အား "အိမ်စောင့်ခွေးကြီး" ဟူသော ဘွဲ့ထူးဖြင့် ထပ်ဆင့်၍ ချီးမြှင့်တော်မူလိုက်သည်'

ဘုရင်မကြီးက မိန့်တော်မူလိုက်ရာ ပန်းလှိုင်ထိပ်ထား သီရိမာလာ သခင်မနှင့် နှင်းကေသရာတို့သည် တစ်ယောက်မျက်နှာ တစ်ယောက်ကြည့် ပြီး မျက်ရည်များ ရစ်ဝဲနေသည့်ကြားမှ ပြုံးလိုက်ကြသည်။

'အိမ်စောင့်ခွေးကြီး ပီသစွာ ဟောင်သင့်သော ရန်သူကို ဟောင်၊ ကိုက်သင့်သော ရန်သူကို ကိုက်၍ သုတ်သင်ရှင်းလင်းသင့်သော ရန်သူကို သုတ်သင် ရှင်းလင်းပြီး နိုင်ငံတော်၏ လုံခြုံရေးအတွက် အခါမလပ် တာဝန်ယူရမည်။ ထိုသို့ တာဝန်ယူနိုင်စေရန်အတွက် အိမ်စောင့်ခွေးကြီးဘွဲ့ခံ ကိုးသင်္ချိုင်းသံဓားပိုင်ရှင် ဧရာမလူမိုက်ကြီး ဗြတ်ကမ္ဘန်အား ဝင်းတော်မှူးအဖြစ် နိုင်ငံတော်၏ တာဝန်ကို

ကိုးသင်္ချိုင်းသံဓား

သမ်းရွက်စေရန် အခွင့်အာဏာများ အပ်နှင်းတော်မူသည်။ စစ်တောင်း၊ မုတ္တမ၊ ဒဂုံ၊ ဒလ၊ မြောင်းမြ၊ ပုသိမ် အစရှိသည့် ဒေသများတွင် အကွဲကွဲအပြားပြား ဖြစ်နေသော စစ်သည်တော်အင်အားကို တစည်းတလုံးတည်း ဖြစ်စေ၍ နိုင်ငံ တော်၏ လုံခြုံရေးအတွက် တာဝန်ယူရမည်။ ယနေ့မှစ၍ ကိုးသင်္ချိုင်းသံဓား ပိုင်ရှင် ဗြတ်ကမ္ဘန်အား "ဝင်းတော်မှူး သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်" ဟု ခေါ်တွင်စေ' ဘုရင်မကြီးက ကြည်လင်ရွှင်ပျသည့် အမူအရာဖြင့် မိန့်တော်မူလိုက် သည်။

'သူပုန်မ နှင်းကေသရာအား အိမ်ထောင်ညွတ်ကွင်းသံချိုင်းတွင်သို့ ရာသက်ပန် ချုပ်နှောင်ပြီး ဆင်ရိုင်းကို ကျူးသွင်းထူးခတ်ပြီး ယဉ်ကျေးအောင် ဆုံးမပဲ့ပြင်သည့်နည်းတူ သူပုန်မ၏ ခက်ထက်မာကျောသည့် စိတ်ဓာတ်နှင့် ထောင်လွှားသည့်မာနများကို ချိုးနှိမ်၍ လိမ္မာယဉ်ကျေးလာအောင် ထိန်းချုပ် ပဲ့ပြင် သွန်သင် ဆုံးမသွားရန် ဧရာမလူမိုက်ကြီး ဗြတ်ကမ္ဘန်အား ထောင်ချင်း အဖြစ် ခန့်အပ်တော်မူလိုက်သည်'

ဘုရင်မကြီးက နောက်ဆုံး အမိန့်ပြန်တမ်းကို ထုတ်ပြန်တော်မူလိုက် ရာ နှင်းကေသရာသည် ဣန္ဒြေမဆည်နိုင်အောင်ပင် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဖြစ်သွားကာ ဘုရင်မကြီး၏ ခြေတော်စုံကို ဖက်၍ငှင်း၏ ရှည်လျားသောဆံဝင် ဖြင့် ပွတ်သပ်နေပေသည်။

'အမိုက်မ မှားပါပြီ ဘုရား။ ကာယကံ၊ ဝစီကံ၊ မနောကံတို့ဖြင့် ပြင်ပမှ အ ခဲ့သည်များကို ခွင့်လွှတ်တော်မူပါရန် ဆံကေသာ ဖြေကာချ၍ ဝပ်တွားအေး တောင်းပန်ပါသည် ဘုရား။ ခွင့်လွှတ်တော်မူပါ ဘုရား'

နှင်းကေသရာက တိုးလျှိုးတောင်းပန်နေပေသည်။

'ဝင်းတော်မှူးကြီး သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်'

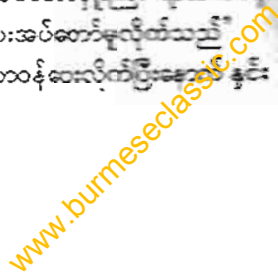
ဘုရင်မကြီးသည် နှင်းကေသရာ တိုးလျှိုးတောင်းပန်နေသည့်စဉ် အရေးမလုပ်ဘဲ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်ဘက်သို့ လှည့်လိုက်သည်။

'ခစားလျက် ရှိကြောင်းပါ ဘုရား'

'ဝင်တော်မှူးကြီးရဲ့ ရာသက်ပန် အကျဉ်းသားကို ဝင်တော်မှူးကြီးနဲ့ လက်သို့ ဝ ကွက်ပြီး အပ်တော်မူလိုက်သည်။ ဝင်တော်မှူးကြီး ရာသက်ပန် ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်သွားဖို့လည်း တာဝန်ပေးအပ်တော်မူလိုက်သည်'

ဘုရင်မကြီးက သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်အား တာဝန်ပေးလိုက်ပြီးနောက် နှင်း ကေသရာဘက်သို့ လှည့်လိုက်ပြန်သည်။

'အမိုက်မ နှင်းကေသရာ'

ရိုသေစွာ စေားလျက် ရှိကြောင်းပါ ဘုရား'

'သမီးတော်အရင်းလို ချစ်မြတ်နိုးတော်မူပြီး အစစအရာရာမှာ အရေးပေးတော်မူခဲ့သဖြင့် အလို လိုက်၍ အမိုက် စော်ကားခဲ့သည်ကို ကြီးမားသော မေတ္တာကရုဏာတရား ရှေ့ထားကာ လုံးဝ အပြစ်မယူ ခွင့်လွှတ်တော်မူသည်။ အဆောင်အယောင်များ၊ အခွင့်အာဏာများနှင့် အပိုင်စား ပေးသနားတော်မူထားသည့် ကျေးရွာနယ်ပယ်များနှင့် အင်းအိုင် ချောင်းမြောင်းများကိုလည်း ပြန်လည် အပ်နှင်းတော်မူသည်။ ယခုအချိန်မှစ၍ သမီးတော် နှင်းကေသရာသည် ဝင်းတော်မှူးကြီး သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်၏ ကြင်ရာတော်အဖြစ် ဘုရင်မကြီးကိုယ်တော်တိုင် အသိအမှတ်ပြုကာ စုလျားရစ်ပတ် ထိမ်းမြားလက်ထပ်တော်မူမည်။ ရှေ့တော်သို့ တိုး၍ စေားကြစေ'

ဘုရင်မကြီးသည် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်နှင့် နှင်းကေသရာတို့အား ကိုယ်တော်တိုင် ရွှေလက်တော် ထပ်ပေးလိုက်သည်။

'စစ်သည်တော်ကြီး သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်မှာ အိုးမဲ့၊ အိမ်မဲ့၊ ပစ္စည်းမဲ့ ခြေသလုံး အိမ်တိုင် ထူနေသည့် အညတရစစ်သည်တော် ဖြစ်ခဲ့စေကာမူ နိုင်ငံတော်အတွက် အသက်နှင့်လဲ၍ တာဝန်ထမ်းရွက်ခဲ့သည်သာမက ဘုရင်မကြီး၏ အသက်အန္တရာယ်ကို ရွပ်ရွပ်ချွံချွံ ကာကွယ်ပေးခဲ့သည့် သူရဲကောင်း ဖြစ်သည်ကို အစဉ်သတိရပြီး သမီးတော် နှင်းကေသရာသည် မြို့စားကြီး၏ သမီးဦးရတနာ ဖြစ်သည် ဆိုပြီး မာန်မာန ထောင်လွှားခြင်း မပြုပါနှင့်။ မယားဝတ် ငါးပါးနှင့်အညီ ပြုစုသွားပါလေ။ စစ်သည်တော်ကြီး သီရိဗြတ်ကမ္ဘန် ဂုဏ်ယူ နိုင်သည့် ကြင်ရာတော်အဖြစ်ကို ရယူနိုင်ပါစေ။ ဟံသာဝတီ နိုင်ငံတော်ကြီး အခွန်ရှည်စွာ တည်မြဲရေးအတွက် နိုင်ငံတော် အပေါ်တွင် အသက်ပေးပြီး သစ္စာစောင့်သိ သွားနိုင်သည့် သမီးကောင်းရတနာ ဖြစ်အောင် အစဉ်တစိုက် ကြိုးစားပါလေ။ နိုင်ငံတော် အားကိုးအားထား ပြုနိုင်သည့် သားကောင်းရတနာ၊ သမီးကောင်း ရတနာများ ထွန်းကားပါစေ'

ဘုရင်မကြီးက ဩဝါဒပေးရင်း ဆုမွန်ကောင်း တောင်းလိုက်ရာ နှင်းကေသရာမှာ ဝမ်းသာလုံး ဆိုသွားပြီး မျက်ရည်များ ဖြိုင်ဖြိုင် ကျဆင်းလာပေသည်။

'တစ်ခါတုန်းက ဘုရင်မကြီးကို မိန်းမချင်း ကိုယ်ချင်း မစာတတ်ဘူးလို့ ပြောခဲ့တာကို မှတ်မိသေးတယ် မဟုတ်လား'

ဘုရင်မကြီးက အမေးတော် ရှိလိုက်ပြန်သည်။

'အမိုက်မ မှားပါပြီ ဘုရား၊ ခွင့်လွှတ်တော်မူပါ ဘုရား'

'မိန်းမချင်း ကိုယ်ချင်း မစာလို့ မဟုတ်ပါဘူး။ နိုင်ငံတော်ရဲ့ အကျိုးအတွက် ဘုရင်မကြီး တစ်ခါက ကိုယ်ကျိုးစွန့်ခဲ့ရသလို ကိုယ်ကျိုးစွန့်နိုင်မလား ဆိုပြီး မိန်းမတော်မူခဲ့ခြင်း ဖြစ်တယ်။ မချစ်မနှစ်သက်သောသူနှင့် အတူတကွ ပေါင်းသင်းနေထိုင်ရခြင်းရဲ့ ဆင်းရဲခြင်း ဒုက္ခကို ဘုရင်မကြီး ကိုယ်တော်တိုင် လက်တွေ့ခံစားခဲ့ရလို့ သမီးတော် နှင်းကေသရာ အပေါ်မှာ ကိုယ်ချင်း စာနာပါတယ်။ ဘုရင်မကြီး တစ်ခါက စိတ်ဆင်းရဲ ဖြစ်ခဲ့ရသလို စိတ်ဆင်းရဲ၊ ကိုယ်ဆင်းရဲ မဖြစ်ကြပါစေနဲ့။ စိတ်ချမ်းသာ ကိုယ်ချမ်းသာ ရှိကြပါစေ။ နိုင်ငံတော်ရဲ့ အကျိုးကိုလည်း အစွမ်းကုန် သယ်ပိုးထမ်းရွက်သွားနိုင်ပါစေ။ ကဲ ... ကဲ ... ဘုရင်မကြီးလည်း ပင်ပန်းနွမ်းနယ်လာပြီ။ အပန်း ဖြေတော်မူဦးမယ်'

ဘုရင်မကြီးက မိန်းမတော်မူလိုက်ရာ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်နှင့် နှင်းကေသရာသည် ဘုရင်မကြီး၏ ခြေတော်စုံကို ဦးခိုက်ပြီး အဆောင်တော်တွင်းမှ ထွက်လာခဲ့ကြလေသည်။ အဆောင်တော်၏ ပြင်ပသို့ ရောက်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် နှင်းကေသရာသည် ပြုံးရွှင်ကြည်လင်သည့် အမူအရာဖြင့် သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်၏ လက်ကို အသာ လှမ်းဆွဲလိုက်ပြီး မိမိ၏ အဆောင်တော် ရှိရာသို့ ခေါ်သွားပေရာ သီရိဗြတ်ကမ္ဘန်မှာမူ မျက်နှာသေကြီးဖြင့် နှင်းကေသရာ ခေါ်ရာသို့ ကန့်လန့် ... ကန့်လန့်နှင့် ပါသွားပေသတည်း။

